LEXICON PINDARICUM

COMPOSUIT

IOANNES RUMPEL.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXXXIII.

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI.

A

ἀβάπτιστος *qui non mergitur, immersabilis*; c. gen. Py. II 80: *εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας — σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι* (Christ. *εἶμι* sec. Bergk. et Schnitzer.) *φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας*: non immergor (sed innato v. feror), suberis instar supra rete, salsis undis.

Ἄβαρις fr. 270 (193): *Ἱππόστρατος μὲν γὰρ κατὰ τὴν τρίτην αὐτὸν Ὀλυμπιάδα λέγει παραγενέσθαι (εἰς τὴν Ἑλλάδα)· ὁ δὲ Πίνδαρος κατὰ Κροῖσον τὸν Λυδῶν βασιλέα* (Harpocrat. v. *Ἄβαρις*).

Ἄβας *Abas*, Lyncei filius Py. VIII 52: *μόνος (Ἄδραστος) ἐκ Δαναῶν στρατοῦ θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ, τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς*: *Ἄβαντος δὲ ἀγυιὰς τὸ Ἄργος φησίν, ὅτι Ἄβας ὁ Λυγκέως Ταλαοῦ πατήρ, ἐξ οὗ ὁ Ἄδραστος, ᾤκησε τὸ Ἄργος*. Schol.

ἄβᾰτος *invius, inaccessus* Ne. III 20: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές*: „maxime ob vada, quae in Oceano esse putabantur, propter quae ibi navigari non posset“ Dissen. Ol. III 44: *τὸ πόρσω* (h. e. quod ultra Herculis columnas) *δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις*.

ἀβλᾰβής *incolumis* Ol. XIII 27: *τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων*. Py. VIII 54: *ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ*.

ἀβοᾱτί *non vocatus, sponte* Ne. VIII 9: *ἀβοατί γὰρ ἡρώων ἄωτοι — ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες*.

ἀβουλία *inopia consilii* Ol. X 41: *καὶ κεῖνος ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν* (codd. vett. *ἀβουλίαις*).

ἀβρός sg. m. *ἁβρόν*. f. *ἁβρά*. n. a. *ἁβρόν*. pl. n. *ἁβρά*) 1) *mollis, tener, nitidus* Ne. V 26: *ἁβρὰ Κρηθεῖς Ἱππολύτα*. Ol. VI 55: *ἴων — ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα*: sc. Iamus puer quinque dies natus. Is. VII 65 (VIII 72): *ἁβρὸν — πλεκέτω μυρσίνας στέφανον*: „üppig, dicht“ Mezger. — 2) met. *splendidus, lautus* Is. I 50: *ὃς — πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν*, cf. Ol. V 7. Ne. VII 31: *τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον*: „üppig anschwellen läſst“ Mezger. Py. III 110: *εἰ δέ μοι πλοῦτον* (Bergk. e coni. *πότμον*) *θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι*. de rebus secundis fr. 2, 1 Bergk: *δυνάμενος ἁβρὰ πάσχειν*: secunda.

ἁβρότας *status florens, felicitas* Py. XI 34: *Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος*. VIII 88: *ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις*: „ex magna spe florenti statu subnixa“ Boeckh.; „in magna felicitate“ Bergk. et Mezger. *ἀπὸ μεγάλης ἁβρότητος καὶ εὐδαιμονίας ἐκ τῶν εὐτυχηθεισῶν ἐλπίδων ὑψοῦται* Schol.

ἄγα v. **ἄτα.**

ἀγά v. **ἄγαν.**

ἀγάζομαι *veneror* Ne. XI 6: *πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν* (*Ἑστίαν*). v. *ἄγαμαι*.

ἀγάθεος *praeclarus, divinus* Py. IX 71: *ἐν Πυθῶνι — ἀγαθέᾳ*. Ne. VI 39 (34): *ἐν ἀγαθέᾳ — Πυθῶνι*.

ἀγᾰθός (sg. m. *ἀγαθῷ, -όν*. f. *ἀγαθάν*. n. *ἀγαθῷ, -όν*. pl. m. *ἀγαθοί, -ῶν, -οῖσι, -οῖς*. f. *ἀγαθαί*. n. *ἀγαθῶν*) *bonus* 1) adi. a) probus, iustus Ol. VII 91: *δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον*. Ne. XI 17: *ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί νιν αἰνεῖσθαι χρεών*, ubi schol. iungunt *ἀστῶν ἀγαθοῖσι*, ut sit „a bonis civibus“. Is. VII 15 (VIII 16): *χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν*. Ol. VII 10. Is. I 46. — sine subst. Is. VII 69

I 76): τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει: viro bono. pluralis Py. II 81: ἀδύνατα δ᾽ ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν. Py. X 71: ἐν δ᾽ ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρώιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες: dicit Aleuadas. Py. III 71. 83. Ne. VII 63. Is. I 5. c. artic. Py. II 96: ἁδόντα δ᾽ εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. IV 285. — b) excellens, praeclarus Ol. VI 17: ἀμφότερον μάντιν τ᾽ ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. Ne. IV 83: ὕμνος τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων. Ol. VI 100: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ᾽ ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ᾽ ἄγκυραι: utiles. — c) fortis, strenuus Ol. IX 28: ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον᾽ ἄνδρες ἐγένοντ᾽. Is. IV (V) 26: ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταί, cf. Ne. X 51. Py. VIII 100: Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι (Bergk. e coni. κἀγανῷ). — sine subst. Is. VI (VII) 26: τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται. — 2) neutr. pro subst., sing. Ol. II 35 (33): ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ᾽ ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν: „illibata cum felicitate“ Boeckh. — plur. Ol. VIII 12: ἄλλα δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλον ἔβαν ἀγαθῶν: bona, felicitas. II 26 (23) Ne. XI 30.

Ἀγᾰθων *Agathon* fr. 128 (90): σὺν Χιμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνί τε καλῷ.

ἀγᾱκλεής *inclutus* Py. IX 105: Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα πρὸς πόλιν Ἀνταίου μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέᾰ κούραν: ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἀλκηίς, ὥς φησι Πείσανδρος ὁ Καμειρεύς· ἕτεροι δὲ Βάρκην. Schol. Is. I 34: ἀγακλέᾰ τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν.

ἀγακτῐμενος *pulchre exstructus* Py. V 81: σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν: „ob magnificentiam aedificiorum, quam etiam rudera testantur“ Boeckh.

ἀγάλλω *decoro, orno, augeo* Ol. I 89 (87): τὸν μὲν (Πέλοπα) ἀγάλλων θεὸς ἔδωκεν δίφρον. Ne. V 43: ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα (Boeckh. c. Mingarello pro codd. Πυθέας): „celebrat et praedicat avunculus tuus (Euthymenes) cognatum sibi genus (te ipsum) nunc eodem pervenisse, o Pythea“. Hermann. et Boeckh. Locus corruptus multumque vexatus; v. μεταΐσσω.

ἄγαλμα 1) *ornamentum, decus* (καλλώπισμα πᾶν, ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ χαίρει), de hymno Ne. VIII 16: Λυδίαν μίτραν, — Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα. de homine Ne. III 12: χαρίεντα δ᾽ ἕξει (ὕμνος) πόνον χώρας ἄγαλμα: h. e. Aristocliden victorem eiusque maiores, Aeacidas; Dissenius vero c. Hermanno expl.: „lubens autem accipiet hoc carmen (Iuppiter) utpote ornamentum terrae (sibi carissimae h. e. Aeginae)“. — 2) *donarium numini consecratum* Ne. X 67: ἔνθεν (h. e. ἐκ τύμβου) ἁρπάξαντες ἄγαλμ᾽ Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον: cippum tumulo impositum, στήλην, cf. Theocr. XXII 207. — 3) *simulacrum, statua* Ne. V 1: οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽, ὥστ᾽ ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ᾽ ἐπ᾽ αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ᾽.

ἄγαμαι *admiror* Py. IV 238: δύνασιν (Iasonis) Αἰήτας ἀγασθείς. v. ἀγάζομαι.

Ἀγᾰμεμνόνιος *Agamemnonius* Py. XI 20: Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ πόρευσ᾽ Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ᾽ εὔσκιον.

Ἀγαμήδης *Agamedes* fr. 2, 2 Bgk.: τὰν Ἀγαμήδεϊ τε Τροφωνίῳ θ᾽ Ἑκαταβόλου λαβὼν συμβουλίαν.

ἄγαν *valde, nimis* Ol. VI 19: οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ᾽ ὦν φιλόνικος ἄγαν. Py. IV 151: κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ᾽ ἄγαν. Ne. XI 30: τὸν δ᾽ αὖ καταμεμφθέντ᾽ ἄγαν ἰσχύν. Py. II 82: ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας ἄγαν πάγχυ διαπλέκει, ubi pro ἄγαν aperte mendoso — peccat enim in metrum — Heynius scr. ἄταν, M. Schmidt. ὀργὰν, Boeckh. ἀγὰν explicans: „flexura callida omni modo circumvenit“. Bergk. gravius latere vitium ratus tentat ποτὶ πάντ᾽ ἀγάνωρ (vel π. π. ἀκασκᾷ) π. δ. fr. 216 (235): σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς. 210 (229): ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι . . ., κατὰ Πίνδαρον (Plut. de cohib. ira c. 8).

ἀγᾰνός *lenis, placidus; mitis, comis* Py. II 7: ἇς (h. e. Ἀρτέμιδος) οὐκ ἄτερ κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους. Py. IX 38: ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι. IV 100: τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις ὧδ᾽ ἀμείφθη. Is. III 8: χρὴ

δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι. — fr. 149 (116): κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν: sc. Apollo. Py. II 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι.

ἀγᾱνωρ 1) *animosus, ferox* Ol. IX 23: ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον. Ne. IX 28: πεῖραν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς. — 2) *magnificus, splendidus* Py. III 55: ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσός. X 18: ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν. Is. I 43: εὐρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον.

ἀγᾰπάζω, ἀγαπάζομαι *amplector, amo* Py. IV 240: μειλιχίοις τε λόγοις ᾱγαπάζοντ᾽ (ἄνδρα). Is. IV (V) 53: ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαῖδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπάζοντι (Bergk. sec. schol. et paraphr. τοιᾷδε τιμᾷ): h. e. carminibus celebrari gestiunt.

ἀγαπᾱτός *iucundus* Ne. VIII 4: ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι: iucundum est.

ἀγαπάω *amo* Is. V (VI) 70: καὶ ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται (sc. Lampo): placet.

ἀγανός *illustris, nobilis, generosus* Py. IV 72: Πελίαν ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν. fr. 133 (98): βασιλῆες ἀγανοί. (de Py. VIII 100 v. ἀγαθός.)

ἀγάφθεγκτος *clarisonus* Ol. VI 91: γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.

ἀγγελία (sg. ἀγγελίας, -ᾳ, -αν. pl. ἀγγελίαι, -αις) 1) *nuntius*, et res quae nuntiatur et ipsa nuntiandi et perferendi actio Is. VII 42 (VIII 45): ἰόντων δ᾽ ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίκ᾽ ἀγγελίαι. Ol. III 28: ἀγγελίαις Εὐρυσθέος: iussis, δι᾽ ἀγγέλου γὰρ καὶ κήρυκος ἐκέλευεν ὁ Εὐρυσθεὺς τοῦ Κοπρῆος. Schol. Py. II 41: τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ᾽ ἀγγελίαν (Ἰξίων): „illam omnibus communem sententiam suscepit enuntiandam" Boeckh. Py. IV 279: αὔξεται καὶ Μοῖσα δι᾽ ἀγγελίας ὀρθᾶς. VIII 50: νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ Ἄδραστος. Ol. IV 4 (6): ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν. XIV 21: Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν. IX 25: ἀγγελίαν πέμψω ταύταν: τὸν ὕμνον Schol. Py. II 4: φέρων μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας. — 2) **Ἀγγελία** *Nuntia* dea, Mercurii animarum deductoris et deorum praeconis filia Ol. VIII 81: Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων Ἀγγελίας: sc. apud inferos; non deam, sed poeticam fictionem ducit Mezger., v. Ἀχώ.

ἀγγέλλω *nuntio, proclamo* Py. I 32: Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων. Ol. VII 21: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: publice nuntians, ut praeco. cf. Py. IX 1: ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν — ἀγγέλλων — γεγωνεῖν.

ἄγγελος *nuntius* Ne. I 59: ἀγγέλων ῥῆσιν. Py. IV 278: ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα (Homerus) τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. Ne. VI 65 (57): ἑκόντι δ᾽ ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν: praeco laudum. Ol. VI 90: ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός, ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν: appellatur Aeneas chori moderator; „is a Pindaro Thebis instructus poetae mandata pertulit, bonus internuntius." Boeckh.

ἄγγος *vasculum, hydria* Ne. X 35: γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις: „venit oleum in terra usta, vasculorum ambitu picto inclusum h. e. in vasculis fictilibus pictis" Boeckh. τοῖς γὰρ ἀθληταῖς τοῖς τὰ Παναθήναια νενικηκόσι δίδοται ὑδρία ἐλαίου πλήρης. Schol. ceterum bis vicerat Athenis Theaeus (cf. v. 34), ergo duo vascula venerunt Argos.

ἄγε (ipr. v. ἄγω adv. factus) *age*, c. imperativo, cui praemittitur Ol. XIII 68: ἄγε φίλτρον τόδ᾽ ἵππειον δέκευ. I 77. postponitur Ne. VI 32 (28): εὔθυν᾽ ἐπὶ τοῦτον ἄγε, Μοῖσα, οὖρον ἐπέων. — c. coni. Py. I 60: ἄγ᾽ ἔπειτ᾽ Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον. c. ind. Ne. X 82: ἀλλ᾽ ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν παρδίδωμ᾽. sequ. sent. interrog. Ol. II 98 (89): ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν — οἰστοὺς ἱέντες; ubi ἄγε perinde ad praemissum imperativum referri posse concedimus.

ἀγείρω v. ἀνεγείρω.

ἀγέλα *grex* Py. IV 149: *βοῶν ξανθὰς ἀγέλας.* IV 205: *φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων.* fr. 239 (265): *ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.* transfertur ad homines fr. 112 (78): *Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.* fr. 122 (87), 15: *φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον.*

ἀγεμονεύω *duco, praeeo,* met. Ol. VI 25: *κεῖναι (ἡμίονοι) ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἀγεμονεῦσαι ταύταν ἐπίστανται:* „viam monstrare" sc. ad canendos maiores Agesiae et gentis Iamidarum. Ol. IX 3: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος — ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἀγεμονεῦσαι κωμάζοντι — Ἐφαρμόστῳ:* „nempe in pompa" Boeckh. *καθηγήσασθαι καὶ προρρηθῆναι.* Schol.

ἀγεμών *dux, rector, princeps* Ol. IX 57: *Ὀλύμπιος ἀγεμών:* Iuppiter. Py. IV 112: *ὑπερφιάλου ἀγεμόνος δείσαντες ὕβριν:* Peliae. Py. IV 274: *εἰ μὴ θεὸς ἀγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.* Is. VII 20 (VIII 22): *τὰν μὲν (Θήβην) φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἀγεμόνα:* praesidem.

ἀγένειος *imberbis* h. e. *puer adultior* Ol. IX 89: *συλαθεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων.* VIII 54: *Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ:* de victoriis Timosthenis et Alcimedontis ceterorumque ex Melesiae aliptae disciplina puerorum agi sec. Schmidium censet Boeckhius, Dissenio magis placet Heynii explicatio, qui *κῦδος ἐξ ἀγενείων* de victoria puerili Melesiae intelligit c. schol.

ἀγέομαι *dux sum, praeeo* Py. X 45: *μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἀγεῖτο δ' Ἀθάνα.* — met. Py. IV 248: *πολλοῖσι δ' ἅγημαι σοφίας ἑτέροις:* „dux sum in hac arte" Boeckh. Ne. V 25: *Ἀπόλλων — ἀγεῖτο παντοίων νόμων:* „praeibat modos; nam citharam sequebatur universi chori cantus" Boeckh. (de Is. V (VI) 56 v. *ἀναγέομαι*).

ἀγέρωχος *praeclarus, magnificus* Ol. X 79: *χάριν νίκας ἀγερώχου.* Ne. VI 38 (33): *ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων ἕνεκα.* Py. I 50: *πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον.*

ἀγήραος *non senescens* fr. 143 (107): *κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι.* Py. II 52: *ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'.*

ἀγητήρ *dux, princeps* Py. I 69: *ἀγητὴρ ἀνήρ:* vocatur Hiero.

Ἀγησίας *Agesias,* Sostrati filius, Syracusanus, ex gente Iamidarum itaque ipse vates iure hereditario, cui Olympiae mulabus victori Ol. 78 (sec. Bergk. Ol. 77) carmen Ol. VI scriptum est; Ol. VI 98: *Ἀγησία δέξαιτο κῶμον.* vocat. *Ἀγησία* VI 12, 77.

Ἀγησίδᾱμος *Agesidamus* 1) Archestrati filius, Locrus Epizephyrius, cui Olympiae Ol. 74 pugilatu inter pueros victori carmina Ol. X et XI scripta sunt; Ol. X 16: *πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἀγησίδαμος.* vocat. *Ἀγησίδαμ(ε)* X 92. XI 12. — 2) pater Chromii Aetnaei Ne. I 29: *Ἀγησιδάμου παῖ.* IX 42.

Ἀγησίλᾱος *Agesilaus,* Theoxeni pater fr. 123 (88), 11: *Χάρις υἱὸν ἀνᾶγ' Ἀγησίλα* (Boeckh. pro codd. *Ἀγησιλάου*).

Ἀγησίμαχος *Agesimachus,* Soclidae pater, avus Praxidamantis, victor nobilis Ne. VI 24 (21): *Σωκλείδᾳ, ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο.*

ἀγησίχορος *choros ducens* Py. I 4: *ἀγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα.*

ἁγίζω *consecro* Ol. III 19: *αὐτῷ πατρὶ* (Iovi) *μὲν βωμῶν ἁγισθέντων — ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα.*

ἄγκειμαι v. **ἀνάκειμαι.**

ἀγκομίζω *reporto, refero* Py. IV 106: *ἱκόμαν οἴκαδ' ἀρχὰν ἀγκομίξων πατρὸς ἐμοῦ:* recuperaturus; si vera est Chaeridis quae in scholiis adnotatur lectio, nunc denuo recepta a Bergkio, damnata olim a Boeckhio librorum verba *ἀρχαίαν κομίζων π. ἐ. . . . τιμάν* accurate defendente. — Med. Py. IV 9: *τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ'* (schol. *ἀγκομίσαι* probante Mommseno): *τουτέστιν ἀνασώσειεν, ἐπὶ τέλος ἀγάγοι.* Schol.

ἀγκύλος *aduncus* Py. I 7: *κελαινῶπιν δ' ἐπί οἷ* (h. e. *αἰετῷ*) *νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατὶ — κατέχευας: διὰ τὸ ἐπικαμπὲς τῆς ῥινὸς αὐτοῦ· ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. καὶ Ὅμηρος ἀγκυλοχείλην τὸν ἀετόν φησι.* Schol.

ἀγκῠλότοξος *incurvo arcu armatus* Py. I 78: *Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.*

ἄγκῡρα *ancora* Py. IV 24: ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγεννν ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. IV 192: ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν: in prora. ἰδίως τοῦτό φησιν ὁ Πίνδαρος· οὐ γὰρ ταῖς ἀγκύραις ἐκέχρηντο τότε, ἀλλὰ λίθοις. Schol. met. in sententiis Ol. VI 100: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι: „altera e prora, altera e puppi demissa" Dissen. duplicem patriam (Stymphalum et Syracusas) significari contendit Mezger. Is. V (VI) 12: ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυραν. Py. X 51: κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.

ἀγκών *cubitus, ulna* Ol. II 91 (83): πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας, cf. Theocr. XVII 30: ὑπωλένιόν τε φαρέτραν. met. Ne. V 42: Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων: Victoriae in amplexum ruens h. e. victoriam reportans.

ἀγλᾱΐα (sg. ἀγλαΐας, -ᾳ, -αν. pl. ἀγλαΐαισιν, -αις) 1) *decus, splendor* Ne. I 13: σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ. fr. 75 (45) 7 Bergk. plur. Py. X 28. imprimis decus ludicrum Is. II 18: ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν: „intelligitur victoria Py. VI cantata" Dissen. Ol. XIII 14: ὔμμιν — νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν. Py. VI 46. plur. Ol. IX 98: σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν. Ne. IX 31: ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν (αἰτέω σε). — inde *hilaritas, comissatio* fr. 148 (115): ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον. Py. I 2: τᾶς (φόρμιγγος) ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά. — 2) **Ἀγλαΐα** *Aglaia*, Gratia, invocatur cum sororibus Ol. XIV 13: ὦ πότνι' Ἀγλαΐα, φιλησίμολπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες, ἐπακοοῖτέ νυν, Θαλία τε ἐρασίμολπε. fr. 199 (213): χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.

ἀγλᾱΐζω *orno*, pass. *splendeo*, met. Ol. I 14: ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ (Ἱέρων).

ἀγλαόγυιος *pulchris membris insignis* Ne. VII 4: ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν: ἐπεὶ ὃν ἡβῶμεν χρόνον εὐπρεπέστεροι αὐτοὶ ἑαυτῶν γινόμεθα. Schol.

ἀγλαόδενδρος *pulchris arboribus consitus* Ol. IX 20: κλυτὰν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον: τὴν Ὀποῦντα. Schol.

ἀγλαό̄θρονος *pulchra ac splendida sede insignis* Ol. XIII 96: Μοίσαις ἀγλαοθρόνοις: ἤγουν ταῖς τιμίαις καὶ ἐνδόξῳ τάξει τεταγμέναις. Schol. Ne. X 1: Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν (Tricl. ἀγλαοθώκων).

ἀγλαόκαρπος *pulchris frugibus insignis, pulchras fruges alens* Ne. III 56: νύμφευσε δ' αυτις ἀγλαόκαρπον Νηρέος θύγατρα (var. ἀγλαόκολπον, ἀγλαόκαρνον, ἀγλαόκρανον; Bergkio videtur aliud quid latere, fort. ἀγλαόμολπον h. e. χορῷ καλήν): Thetin. fr. 30 (6), 6: τὰς — ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας. fr. 106 (73), 5: ἀπὸ τὰς ἀγλαοκάρπου Σικελίας.

ἀγλαόκολπος v. **ἀγλαόκαρπος.**

ἀγλαόκουρος *pulchros iuvenes habens, iuvenibus florens* Ol. XIII 4: Κόρινθον, Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον.

ἀγλαόκρανος v. **ἀγλαόκαρπος.**

ἀγλαόκωμος *splendidam comissationem faciens* Ol. III 5: Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον: „comissationis ornatricem" Boeckh.

ἀγλᾰός (sg. m. ἀγλαός, -όν. f. ἀγλαά, (-ᾶ). n. ἀγλαῷ, -όν. pl. m. ἀγλαοί, -ῶν. f. ἀγλααί, -αῖσι, -αῖς. n. ἀγλαῶν) *splendidus, illustris, praeclarus* 1) Ol. XIV 7: κεἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ: „victoriae decore ornatus" Dissen. Is. VII 27 (VIII 30): Ζεὺς — ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν. V (VI) 62: ἀγλαοὶ παῖδες: Lamponis. — 2) Ol. II 80 (73): ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων. fr. 220 (221): ἀγλαὰ χθών. Ne. IV 20: Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον. Is. VII 3 (VIII 2): ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον. Ne. XI 4: ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας. Py. IV 82: οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί. Is. I 64: πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων. — Ol. I 94 (90): ἐν αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται. Ne. XI 20: ἀγλααὶ νῖκαι. Py. V 52: ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων (Moschop., libri ἀγαθῶν v.

ἀγανῶν, Mommsen. ἀγαθέων). Ol. VIII 11: ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν. Ne. III 69: ἀγλααῖσι μερίμναις. fr. 75 (45), 7: με σὺν ἀγλαᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ (Boeckh. e coni., libri ἀγλαΐα, Bergk. ἀγλαΐᾳ).

Ἀγλαοτρίαινα *tridente insignis* vocatur Neptunus Ol. I 41: σὲ (Pelopem) — τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι. de forma aeolica v. Lobeck. Paralip.. p. 185.

ἄγλωσσος *indisertus* Ne. VIII 24: ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κάτεχεν ἐν λυγρῷ νείκει: dicitur Aiax Telamonius.

ἁγνός (sg. m. ἁγνῷ, -όν. f. ἁγνάν. n. ἁγνόν. pl. ἁγναί, (-ᾶν). sup. ἁγνόταται) *castus*, *purus*, *sacer*, *sanctus*, imprimis deorum epitheton Ol. VII 60: ἁγνὸν θεόν: Solem. Py. IX 65: ἁγνὸν Ἀπόλλων'. Py. IV 103: Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί. Ol. XIV 8: ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ (Christ. e coni. Kayseri, libri σεμνᾶν, Bergk. θεμερᾶν h. e. σεμνᾶν). fr. 133 (98), 5: ἥρωες ἁγνοί. — de rebus Ol. V 10: ἄλσος ἁγνόν: Palladis. Py. IV 204: ἁγνὸν Ποσειδάωνος — τέμενος. fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν — Διόνυσος αὐξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας: v. φέγγος. Is. V (VI) 74: πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ. Py. I 21: τᾶς (Αἴτνας) ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί: „ignis castus, quippe ut sulphur in lustrationibus operam praestans“ Boeckh. fr. 34 (9): ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν. Ol. III 21: μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν: διὰ τὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν ἐπιμέλειαν. Schol.

ἄγνυμι *frango*, de voce fr. 238 Boeckh.: κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος (var. ἀγνυμένων).

ἀγνώμων *inconsideratus* Ol. VIII 60: ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν.

ἀγνώς 1) pass. *ignotus* Is. II 12: ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός, οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν (var. ἄγνωτ'): „non illaudatam, iam ante cantatam; quum etiam Simonides eam cecinisse tradatur“ Dissen. — 2) act. *ignarus*, *expers*, c. gen. Py. IX 58: (χθονὸς αἶσαν) ἀγνῶτα θηρῶν. Is. II 30: οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι οὔτε κώμων — οὔτε ἀοιδᾶν.

ἄγνωστος 1) pass. *ignotus* Is. III 48 (IV 30): τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί: οὐδεμία μνήμη ἐστίν Schol. — 2) act. *ignarus*, *nescius*, c. gen. Ol. VI 66: φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον.

ἀγορά (sg. ἀγορᾶς, -ᾷ, -άν. pl. ἀγοραί) 1) *conventus*, *concio* Is. VII 26 (VIII 29): ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ' ἀγοραί. Ne. III 14: Μυρμιδόνες —, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας — ἐμίανε (Rauchenstein. coni. ἀλκάν, Kayser. ἕδραν): „vulgo πανήγυρις. ceterum videntur antiquitus certamina gymnica in foris urbium habita; et Thearion, ubi canebatur hoc carmen, situm esse ad ἀγορὰν urbis Aeginae verisimile est“ Dissen. et Mezger. Py. IV 85: ἐστάθη — ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. Ol. XII 4: λαιψηροὶ πόλεμοι κἀγοραὶ βουλαφόροι. — 2) *forum* Py. V 93: ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται θανών: sermo est de Batto in extremo Cyrenarum foro sepulto. fr. 75 (45), 4: ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν: „forum est vetus in valle inter Pnycem, Acropolin et Areopagum“ Dissen.

ἀγοράζω fr. 103 (62): ἀγοράζειν ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, Ἀττικῶς. ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Παρθενίων ἐχρήσατο τῇ λέξει Πίνδαρος (Schol. Arist. Ach. 720).

ἀγός *dux* Ne. I 51: ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις.

ἄγρα *praeda* venatu quaesita Ne. III 81: (αἰετὸς) ὃς ἔλαβεν — δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.

Ἀγρεύς *Agreus* (h. e. venator), cognomen Aristaei, Apollinis et Cyrenes filii. Py. IX 65: (νιν) Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.

ἄγριος 1) *agrestis*, *ferus* fr. 46 (21): ἄγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις (Bekk. An. I 339). — 2) *ferus*, *saevus* Py. IX 21: κεράιζεν ἀγρίους θῆρας. de Sphinge fr. 177 (165), 4: αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριᾶν γνάθων (vulg. ἀγρίων).

ἀγρός *ager* Py. IV 149: ἀγρούς τε πάντας, τοὺς — νέμεαι.

ἀγρότερος 1) *agrestis* Py. III 4: βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου Φῆρ' ἀγρό-

τερον: Chironem. de bestiis *ferus* Ne. III 46: μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. — 2) *venator* Py. IX 6: παρθένον ἀγροτέραν: Cyrenen nympham. met. Ol. II 60 (54): πλοῦτος — βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν: „venatricem pulchrarum rerum, imprimis victoriarum ex sacris ludis" Boeckh. συνετὴν ἔχων τὴν φροντίδα πρὸς τὸ ἀγρεύειν τὰ καλά. Schol. contra Mezgerus: „den wilden Kummer".

ἀγρυξία *pudor taciturnus* (ἀγρυξία σιωπή. Hesych.) fr. 229 (253): νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

ἀγυιά *vicus* Py. VIII 55: (ἀφίξεται) Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς, v. Ἄβας. IX 83: λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς: dat. termini. II 58: κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν: Syracusarum. fr. 194 (206), 4: Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς. Ne. VII 92: (ναίειν) προγόνων ἐνκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν: Aeginam. — de Orco Ol. IX 34: βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων.

ἀγυιᾶτις *vicina*, nom. pro voc. Py. XI 1: Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις: ἀντὶ τοῦ σύνοικε. Schol.

ἄγχῐ 1) *iuxta* c. dat. Ne. VI 10 (8): τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν: „similem spectandam; cf. Hom. ἄγχιστα ἐοικώς" Dissen. (de Ol. I 73 (71) v. ἐγγύς.) — 2) superl. **ἄγχιστος** *proximus*, met. de Aristaeo Py. IX 64: ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγχιστον ὀπάονα μήλων (Boeckh. φίλοις ἄγχιστον, ὀπάονα μήλων): maxime praesentem. — adv. **ἄγχιστα** *proxime*, de loco fr. 146 (112): πῦρ πνέοντος ᾇ τε κεραυνοῦ ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἕζεαι. c. gen. Ne. IX 55: ἀκοντίζων σκοποῖ ἄγχιστα Μοισᾶν (Ahrens., libri σκοποῦ, Bergk. σκοπῷ). Is. II 10: ῥῆμ' ἀλαθείας ἐτᾶς ἄγχιστα βαῖνον.

ἀγχίκρημνος *praecipitibus litoribus munitus* fr. 82 (50): τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον (var. ἄγει κνήμων).

ἀγχίτοκος *partui proximus* fr. 88 (58), 2: ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν.

ἀγχοῦ *prope*, c. dat. Ne. IX 39: κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ.

ἄγχω *strangulo* Ne. I 46: ἀγχομένοις δὲ (draconibus) χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.

ἄγω (act. praes. ἄγεις, -ει, -οντι. ἄγοις, -οι. ἄγειν. ἄγων ipf. ἄγεν. ἆγε(ν), -ον. fut. ind. ἄξοισι. ptc. ἄξοντ(α). aor. ᾶγαγε(ν), -ον. ἀγαγεῖν [ἀγαγέν Py. IV 56 Bgk.]. ἀγαγών, -όντ(α). — med. pr. ἀγέσθω). 1) *duco, fero, porto*; a) adduco, affero, apporto Ol. III 29: (νιν) χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ'. Py. IV 227: τοὺς (βόας) ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν. V 27: οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν — ἀφίκετο: cum filia. IV 161: δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν (κέλεται). Ne. VII 41: ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν, κτέαν' ἄγων Τρωίαθεν ἀκροθινίων. Py. V 36. Ol. VII 49. c. dat. Ol. I 46: οὐδὲ ματρὶ — φῶτες ἄγαγον (σε). c. praep. fr. 30, 2: Θέμιν — Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν. Py. IX 123: παρθένον — ἆγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. — met. Py. VII 13: ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι: adducunt et provocant sc. ad canendum. Py. II 17: ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα: sc. αὐτούς. Is. VI (VII) 22: ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίω φυᾶς: secum ducit, habet; cf. Py. VI 47: νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, — σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων. v. δρέπω. Py. III 73: εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων. fr. 169 (151), 3: νόμος — ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί: affert. c. dat. Py. XII 12: Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων. IX 75: ᾇ νιν εὔφρων δέξεται — πάτρα δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν. IV 210: τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. IX 31: θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ: οἵαν φιλοτιμίαν ἐπάγει τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ. Schol.; at praestare videtur Dissenii et Mezgeri explicatio: „quale certamen interrito capite agat, sustineat," cf. πόλεμον ἄγειν al. c. praep. Ne. VII 62: ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω. Ol. II 55 (50): ἐς ἀδελφεὸν — Χάριτες ἄνθεα τε-

θρίππων — ἄγαγον. Is. II 34: εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων: ἐς ἀνδρῶν sc. οἶκον expl. Dissen. c. Heynio; v. ἐσάγω. Py. V 66: ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν: inserens. Ol. V 14: ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν. — b) aufero, asporto Py. IV 230: ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω: ἀφαιρείσθω Schol. VI 12: (θησαυρὸς) τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος —, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι. — c) deduco, met. Py. VI 19: ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν: „effectum reddis; ἀνορθοῖς καὶ ἀνορθουμένην ἄγεις" Boeckh. — de tempore Ol. VIII 87: ἀπήμαντον ἄγων βίοτον: ἀβλαβῆ τὸν βίον αὐτῶν διάγων ὁ Ζεὺς καὶ φυλάττων. Schol. Mezgerus praefert: „afferens". — 2) *duco, rego,* a) dux sum fr. 183 (177): ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι. Py. V 87. c. praep. Ne. IX 18: ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατόν. Is. V (VI) 27: τὸν (Telamonem) χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε — σύμμαχον ἐς Τρωίαν. Py. IV 56: νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν (Bergk c. var. et schol. ἀγαγὲν) Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος. — b) duco comitem ac ministrum, rego fr. 117 (82): ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ. met. Py. X 66: φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως: sc. σέ; „suavis descriptio amicitiae, amicis iunctim incedentibus alteroque alterum sublevante: qua imagine significantur mutua officia" Dissen. Ne. XI 42: καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει μοῖρα, cf. Py. V 76: οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν. — c) duco pompam Ol. XIII 29: δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας. Py. X 5: Ἱπποκλέᾳ θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.

ἀγών (sg. ἀγών, -ος, -ι, (-α). pl. ἀγῶνες, -ων, -ας) *conventus,* ἄθροισμα Py. X 29: ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν: „Boeoti ἀγῶνα dixerunt τὴν ἀγοράν (Eust. Il. ω p. 1335, 57)" Boeckh. — 2) *certamen ludicrum,* ad quod undique convenitur Ol. VIII 76: ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων. fr. 19: ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον (Eust. Pr. 16). Py. XII 24: εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων. Ne. II 4: καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται: dicuntur quattuor illa nobilissima certamina, cf. Ne. VI 67 (59). Ol. VI 79: Ἑρμᾶν —, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων, cf. Ne. X 52. Is. I 18: ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων. fr. 228 (252): τιθεμένων ἀγώνων. — nominatim commemorantur Olympia Ol. I 7: μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν. Py. XI 47: Ὀλυμπίᾳ τ' ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοαῖς ἀκτῖνα σὺν ἵπποις. Ol. III 36. Pythia Py. X 15: ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν, ubi locum certaminis intelligit Mezger. XI 12. Nemea Ne. III 65: Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών: invocatur Iuppiter Nemeaeus. IV 17: Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος: „Cleonaei, a quorum urbe non ita longe aberat lucus Nemeaeus, diu fuerunt praesides horum ludorum" Dissen. Isthmia Ne. IV 87: Ὀρσοτριαίνα ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου θάλησε Κορινθίοις σελίνοις. Heraclea Marathonia Ol. IX 89: οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν, cf. Py. VIII 79. Heraea s. Hecatombaea Argivorum, in quibus praemium dabatur clipeus aeneus Ne. X 22: ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν, cf. Ol. VII 83. eadem Aeginetarum Py. VIII 79: Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον νικαῖς τρισσαῖς — δάμασσας ἔργῳ: ὡς καὶ ἐν Αἰγίνῃ Ἡραίων ἀγομένων κατὰ μίμησιν τοῦ ἐν Ἄργει ἀγῶνος. Schol. Boeotorum Ol. VII 84: ἀγῶνές τ' ἔννομοι Βοιωτίων: erant autem Thespiis Erotidia, Plataeis Eleutheria, Oropi Amphiaraia, apud Delium Apollini sacrum Delia. Alcathoia Megarensium Is. VII 67 (VIII 74): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ τε πρὶν ἔδεκτο νεότας: ἐν Μεγάροις — ἐνίκησε τὰ Ἀλκαθοῖα. Schol. ad Ne. V 84. Olympia s. Ὀλυμπίεια Atheniensium Ne. II 23: τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ (sc. vicerunt Timodemidae) Διὸς ἀγῶνι. τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ: Diasia Salaminia (v. Acharnensium), intelligit sec. Heynium Mezger., locum plane mutavit Bergk. scribens . . . ἀριθμοῦ. Διὸς ἀγῶνι τόδ' . . . ducitque „verisimillimum

Acharnis hos ludos in Iovis honorem institutos celebratos esse, quamquam de Iove Acharnis culto nihil memoriae proditum". — 3) *locus certaminis, stadium* Py. IX 114: ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος (Δαναός): ἵνα δηλονότι προθεωρήσωσιν αὐτὰς οἱ μνηστῆρες καὶ ἕκαστος ἕληται τῶν δρόμῳ πρωτευσάντων, ἣν ἂν βούλοιτο. Schol. Ol. X 24: ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο: „ἀγών proprie est area rotunda, ut ἀγορά (der Ring)" Mommsen. Py. X 15, v. supra 2). met. Py. I 44: (ἔλπομαι) μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων: nimias laudes et maiores quam pro veritate poeta promittit se esse evitaturum; cf. παρὰ σκοπόν Ol. XIII 94 et nostrum über das Ziel hinausschießen.

ἀγωνία *certatio, certamen* Ne. VII 10: ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν. Ol. II 57 (52): πειρώμενον ἀγωνίας. Py. V 113: ἀγωνίας δ' ἕρκος οἷον σθένος (Bergk. ἀγωνίαις δ', ἕ. οἷ', ὃν σ.).

ἀγώνιος *ad certamina pertinens, ludicrus* Ol. X (XI) 63: ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος ἔργῳ καθελών (Bergk. δόξαν). Is. IV (V) 7: ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν, cf. fr. 1, 8. Is. I 60: ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, v. Ἑρμᾶς.

ἀδᾰήμων *imperitus, ignarus* fr. 198 Bgk.: οὔτοι με ξένον οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.

ἄδᾱκρυς *sine fletu* Ol. II 73 (66): οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται αἰῶνα (var. ἀδάκρυτον).

ἀδᾰμάντινος *adamantinus*, ex ferro durissimo factus Py. IV 224: Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο.

ἀδᾰμαντοπέδῑλος *adamantina basi firmatus* fr. 88 (58), 5: ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες.

ἀδάμας *adamas, chalybs*, ferrum durissimum; met. Py. IV 71: τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; fr. 123 (88): ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν.

ἀδείμαντος *intrepidus* Is. I 12: τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν παῖδα. Ne. X 17: σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος.

ἀδελφεά *soror* Ne. VII 4: τεὰν ἀδελφεᾶν ἐλάχομεν — Ἥβαν. fr. 41 (13): Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ „Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφὰς τι ἰσχύειν (Pausan. VII 26, 8)".

ἀδελφεός (sg. ἀδελφεοῦ, -όν pl. ἀδελφεοῖσιν, -ούς) *frater* Ne. VII 86: σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ': Aeacum, fratrem Herculis. Ol. II 54 (49): ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεόν: Xenocratem, Theronis fratrem. Ne. X 73: ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ (Castoris) βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας. Py. X 69: ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν ἐσλούς: Thoracem, Eurypylum, Thrasydaeum, Aleuae filios. Is. VII 35 (VIII 37): (ποντίαν θεὸν) Δὶ μισγομέναν ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν (sc. οὖσαν): „h. e. Iovis fratrum alicui nupta". πληθυντικῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἀδελφῷ τῷ Ποσειδῶνι· σύνηθες δὲ τὸ σχῆμα Πινδάρῳ· ὑπάτων μέν τε πατέρων γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἀντὶ τοῦ Διὸς καὶ Σεμέλης (fr. 75, 12). Schol.

ἀδίαντος *non madefactus* Ne. VII 73: αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον: ἄνευ ἱδρῶτος. Schol.

ἄδῐκος *iniustus* Py. VI 48: ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων neutr. pl. pro subst. Ol. III 76 (69): ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν.

ἀδῐνός *vehemens* Py. II 53: ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.

Ἄδμᾱτος *Admetus*, Pheretis filius, patruelis Iasonis Py. IV 126: ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος εὐμενέοντες ἀνεψιόν.

ἀδόκητος *inglorius* Ne. VII 29: ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα: „verae virtutis laude carentem" Dissen. Contra Mezgerus: „inexspectata (unda) ruit et in exspectantem". ἐμπίπτει ὁ θάνατος ὁμοίως καὶ πρεσβυτέροις καὶ νεωτέροις. Schol.

ἄδολος *fraudis expers* Ol. VII 53: δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει (Christ. ἀδόλως): „ist zauberlos" Mezger. „patet vetus Rhodio-

rum opprobrium averti, quo ob Telchinas laborabant artibus quidem insignes et primos simulacrorum numinis divini formam referentium fabricatores, sed veneficio et praestigiis infames“ Boeckh.

Ἀδράστειος *Adrasteus*, ad Adrastum pertinens Ne. X 27: *τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ (λαχὼν στέφανον)*: „secundum legem Adrasti Argivi, quo duce Nemea condita ferebantur“ Dissen. Is. III 44 (IV 26): *ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος.* v. *Σικυών.*

Ἀδραστίδαι *Adrastidae*, Adrasti posteri Ol. II 49 (45): *(λείφθη δὲ Θέρσανδρος) Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις*: h. e. eorum qui Adrasti filia Argia et Polynice nati erant. Ne. IX 17: *ξανθοκομᾶν Δαναῶν τὰ πρῶτ' ἔγεντ' Ἀδραστίδαι* (Bergk. in ed. IV paraphrasis vestigia legens, antea *μέγιστοι λαγέται*, quod rec. Christ., libri *Δαναῶν ἦσαν μέγιστοι* numero versus imperfecto, Boeckh. *Δ. ἔσσαν μέγιστοι δὴ τόθεν*).

Ἄδραστος (*Ἄδραστος, -ου, -οιο, -ον*) *Adrastus*, Talai filius, rex Argivorum Ne. X 12: *πατρὶ δ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε.* IX 9: *ἱππίων ἀέθλων κορυφάν, ἅ τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις*: apud Sicyonios. VIII 51: *πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν*: dicitur septem heroum contra Thebas expeditio; itemque Is. VI (VII) 10: *ὅτε καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος.* Ol. VI 13: *ὃν (αἶνον) ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ'.* Epigonorum bellum Py. VIII 48: *ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ Ἄδραστος ἥρως· τὸ δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει. μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ* (Aegialei), *τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ Ἄβαντος ἀγυιάς.*

ἄδρυς *arborum expers* fr. 154 (126), 3: *ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, τόθεν ἄδρυς.* Boeckhio tamen magis placet Heynii coniectura, *ἄδρυς* idem esse quod *ἄδρυον* h. e. *ἀκρόδρυον, κοκκύμηλον, μάδρυον* (Athen. II, p. 50 A.), h. e. *pomum* et maxime *prunum.*

ἀδύγλωσσος *dulcilinguis, dulcisonus* Ol. XIII 100: *ἀδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ*: „propter gaudium quod illa renunciatis praebet“ Boeckh.

ἀδυεπής *dulciloquus, suavidicus* Ne. VII 21: *τὸν ἀδυεπῆ — Ὅμηρον.* Ol. X 93: *ἀδυεπής τε λύρα.* Ne. I 4: *ἁδυεπὴς ὕμνος.*

ἀδύλογος *dulcisonus* Ol. VI 96: *ἀδύλογοι δέ νιν πνοαὶ μολπαί τε γινώσκοντι.*

ἀδυμελής *suave sonans carminibus, dulcisonus* Ol. VII 11: *ἁδυμελεῖ — φόρμιγγι.* Ne. II 25: *ἁδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.* Is. VI (VII) 20: *ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ.* Py. VIII 70 *κώμῳ — ἀδυμελεῖ.* Ol. XI 14: *κόσμον* (Bergk. *κῶμον*) *— ἀδυμελῆ κελαδήσω.*

ἀδύνατος *impossibilis* Ne. VII 55: *τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν.* Py. II 81: *ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιόν.*

ἀδύπνοος *suave spirans* Ol. XIII 22: *ἐν δὲ Μοῖσ' ἀδύπνοος.* Is. II 25: *ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ.*

ἀδύς *suavis, dulcis* Py. I 8: *γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον.* IX 41: *ἁδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.* I 90: *ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν.* Ne. X 33: *ἁδεῖαι — νιν ὀμφαὶ κώμασαν.* Py. IV 201: *ἁδείας ἐνίπτων ἐλπίδας.* Is. V (VI) 50: *ἁδεῖα — νιν ἔκνιξεν χάρις.* — Is. II 5: *ἁδίσταν ὀπώραν.*

ἄδυτος 1) *inaccessus* Py. XI 4: *χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν*: „in penetralem thesaurum“ Boeckh. *ἤτοι τὸ Ἰσμήνιον μαντεῖον.* Schol. — 2) subst. **ἄδυτον** *adytum*, occulta ac recondita templi Ol. VII 32: *εὐώδεος ἐξ ἀδύτου*: *τοῦ κατὰ τὴν Πυθῶνα.* Schol. fr. 95 (63): *ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων, καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ.* quo substantivo Pindarum saepius *ἀρσενικῶς* usum esse annotat Schol. Pyth. XI 5; neque tamen verisimile videtur Bergkio.

ἀέ v. *αἰεί.*

ἀεθλητής *athleta*, is qui prodit in certamina ludicra Ne. X 50: *οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν.* Is. V (VI) 72: *φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν* (var. *ἀθλ.*). Ne. V 49:

χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν (ἀθλ. Tricl.).

ἄεθλον (sg. ἄεθλον. pl. ἀέθλων, -οισιν, -α. paenultimae vocalis bis producitur, cum prima syllaba per synizesin coalescit ter Ol. IX 108. Py. I 99. Ne. X 32) 1) *praemium certaminis* Ol. VI 79: Ἑρμᾶν —, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων. Py. X 24: (ὃς ἂν) τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει. Ne. X 32: ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. Is. IV (V) 55: μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν. c. gen. Is. I 18: ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων. — met. Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων. Ol. IX 108: τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον: τὸν ὕμνον. Schol. — 2) *certamen* Ol. I 3: εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι: τὰ ἀγωνίσματα. Schol.

ἀεθλονικία *certaminum victoria* Ne. III 7: ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ (var. ἀθλ.).

ἄεθλος (sg. ἄεθλος, -ον. pl. ἀέθλων, -οισι, -οις. producitur paenultima vicies semel, per synizesin cum prima syllaba coalescit quinquies Ol. III 15. Ne. IX 9. XI 23. Is. III 9. V 48) 1) *certamen, certatio,* maxime in ludis publicis Ol. III 15: μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων. III 21: μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν, cf. Ne. I 11. Ol. IV 4: μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων. V 6: ἀέθλων τε πεμπαμέρους ἁμίλλας. Is. III 85 (IV 67): ἐτείων τέρμ' ἀέθλων. Ol. VIII 1: μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Ὀλυμπία, cf. Is. I 11. Ol. VIII 64: ἐξ ἱερῶν ἀέθλων, cf. XIII 15. XIV 24: ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν. Is. III 1: σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις. Py. V 53: ἦλθες — ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων. VIII 26: νικαφόροις ἐν ἀέθλοις. IX 101: ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχωρίοις. Is. III 44 (IV 26): ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος. Py. IX 115: σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν. Ol. VII 80: κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. Ne. X 23: δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν. IV 73: ἀεξιγυίων ἀέθλων κάρυξ. VI 14 (12): Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων. IX 9: ἱππίων ἀέθλων κορυφάν. Is. IV (V) 7: ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι, cf. fr. 1, 7. Ol. II 47 (43): νέοις ἐν ἀέθλοις. Ol. I 102 (99). II 14. VI 69. Py. IX 70. X 7. Ne. II 17. 19. XI 14. 23. Is. I 50. VII (VIII) 5. Ol. I 86 (84): ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται: τοῦ γάμου. Schol. certamen cum victoria iuncta Py. III 73: κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις. Is. III 9: ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ μοῖρα. — 2) *contentio, labor* Py. IV 165: τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον. IV 253: γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς. IV 220: τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων. Is. V (VI) 48: (δέρμα) θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ.

ἀεθλοφόρος *praemium certaminis ferens* Ol. VII 7: νέκταρ χυτὸν — ἀεθλοφόροις (vulgo ἀθλ.) ἀνδράσιν πέμπων. Ne. VI 27 (23): τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον. Ne. III 83: ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν.

ἀεί v. **αἰεί.**

ἀείδω (act. praes. ἀείδω, -ει, -οντ'. ἀείδειν. ἀείδων. ipf. ἄειδ', ἄειδον. fut. ἀείσομαι. aor. ἦσε fr. 39 (14). ἄεισεν (ci.). ἀεῖσαι. — pass. praes. ἀείδεται. ἀειδόμενον. ipf. ἀείδετο) 1) *cano, canto,* abs. fr. 53 (25): ἄειδον Κηληδόνες. Ne. V 22: πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός. Is. VI (VII) 39. fr. 39 (14): ἦσε (Pausan. IV 30, 6). — c. acc. Ne. III 12: ἐγὼ δὲ κείνων τέ νιν (h. e. τὸν ὕμνον) ὀάροις λύρᾳ τε κοίν' ἀείσομαι (Bergk. secundum schol. pro κοινώσομαι v. κοινάσομαι). — Pass. Ol. X 76: ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις: personabat cantu. — 2) *carmine celebro* Ol. X 24: ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι. Is. II 12: οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν, cf. Ne. X 31. Ol. V 10: ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνόν: h. e. „carmen epinicium affert publice canendum in laudem urbis" Dissen. — fr. 89 (59), 2: βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι. Ne. IV 90 (ci.). V 50. add. ἐν Ol. XIV 18: Λυδίῳ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον. fr. 132 (97), 4. Pass. Py. VIII 25: πολλοῖσι μὲν γὰρ ἀείδεται (νᾶσος). V 24. Ne. VII 8.

ἀείρω (act. aor. ptc. ἀείραις. pass.

aor. ἀερθείς, -έντ', -εῖσ'; -έντα. — med. fut. ἀρέομαι. aor. ἄραντο. ἄρηται. ἀρέσθαι. ἀρομένῳ) 1) Act. *tollo* fr. 111 (77): τέλος δ' ἀείραις πρὸς ἄκραν στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς: sc. τὸ ῥόπαλον. — met. Is. I 64: νιν εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων. Ne. VIII 41: αὔξεται δ' ἀρετὰ — ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. fr. 227 (250): λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα (Boeckh., vulgo λαμπευθέντα). Ne. VII 75: νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον: „paulo altius elatus" Dissen. — 2) Med. *mihi aufero, reporto, nanciscor* Is. V (VI) 60: ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου. Ol. IX 102: κλέος — ἀρέσθαι (var. ἀνελέσθαι, ἑλέσθαι). Is. I 50: ὃς — ἄρηται κῦδος, cf. Ne. IX 46. Ne. VII 59: τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ (Herm., vulg. ἀραμένῳ). Py. I 75: ἀρέομαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν (var. αἱρέομαι, αἰρέομαι, ἐρέομαι).

ἀέκων *invitus* Ne. IV 21: Καδμεῖοί νιν ουκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον. Ol. X 28: ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν — πράσσοιτο.

ἀέλιος, ἅλιος (ἀελίου, -ῳ. Ἀελίου, -οιο. ἅλιον. prior h. v. forma terdecies exstat, per synizesin trisyllaba Ol. I 5. II 35. III 24. XIII 37. Ne. IV 13. VII 73. Is. IV (V), 1; altera leg. bis) 1) *sol* Ol. I 5: μηκέτ' ἀελίου (vulg. ἁλ.) σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον. III 24: ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου (vulg. ἁλ.). Ne. VII 73: αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν (vulg. ἁλ.). Ol. II 67 (61): ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ ἴσον ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες (Christ. ἀέλιον). fr. 129 (95), 1: τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω. fr. 133 (98): ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων — ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν. Ol. II 35 (32): ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν. dies ipse Ol. XIII 37: ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ' ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί (vulg. ἁλ.). — met. Py. IV 144: σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν: h. e. vivimus. Ne. IV 13: εἰ δ' ἔτι Τιμόκριτος ἀελίῳ — ἐθάλπετο (vulg. ἁλ.). — 2) **Ἀέλιος** *Sol* deus Is. IV (V) 1: μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία. Py. IV 241: αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν: Aeetes. Ol. VII 14: Ἀελίοιό τε νύμφαν Ῥόδον. fr. 107 (74), 1: ἀκτὶς Ἀελίου. Ol. VII 58: λάχος Ἀελίου, quem dicit poeta v. 60: ἁγνὸν θεόν.

ἀελλόπους *pedes habens procellam aequantes, procellipes* Ne. I 6: αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, cf. fr. 221 (242), 1. lyrice ad currum transfertur Py. IV 18: δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.

ἀελπτία *res insperata* Py. XII 31: (ἔσται χρόνος) οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω (var. ἀελπίᾳ, ἀελπίαν, Mosch. ἀελπτίαν, Mommsen. ἀελπείᾳ).

ἀέναος *sempiternus, perpetuus* Py. I 5: τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις ἀενάου πυρός (var. ἀεννάου): καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ ἄσβεστον. Schol. Ne. XI 8: ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις ἐν τραπέζαις: „semper paratis, de crebra hospitalitate; vel quod in prytaneo quovis die epulabantur civitatis custodes, prytanis cum consiliariis, legati civitatum aliique peregrini" Dissen. fr. 119 (84), 4: ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος. Ol. XIV 12: ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν (var. ἀένναον): ἀένναον δὲ κυρίως μὲν τὸ ἀεὶ ἐν τῷ ῥεῖν καὶ νάειν ὄν, νῦν δὲ τὸ αἰώνιον. Schol.

ἀεξίγυιος *augens v. roborans membra* Ne. IV 73: ἀεξιγυίων ἀέθλων κάρυξ.

ἀέξω *augeo, promoveo*, met. Ne. II 15: σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει: h. e. illustrat. Ol. VIII 88: αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν (Iuppiter). VI 105: ἐμῶν ὕμνων ἄεξ' (Bergk. c. var δὲ δέξ') εὐτερπὲς ἄνθος: invocatur Neptunus. fr. 218 (239), 5: ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες, ubi Mein. requirit ἀέξοντι. v. αὐξάνω.

ἄημι *spiro*, pass. *volo, feror*, met. Is. III 27 (IV 9): ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν ἀπλέτου δόξας: circumferuntur.

Ἀθαμαντιάδας v. **Μελικέρτας**.

Ἀθάνα, Ἀθαναία *Minerva* Py. X 45: μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα, ἐς ἀνδρῶν — ὅμιλον. Ne.

III 50: *θρασεῖ' Ἀθάνα.* Ol. VII 36: *χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία* (*Ἀθηναία* vett.) *κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν.* fr. 34 (9): *ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.* Ol. XIII 82: *θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ:* „est *Χαλινῖτις*, cuius templum Corinthi, v. Pausan. II 4, 5" Boeckh. Py. XII 8: (*τέχνᾳ, τάν ποτε*) *Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα.* Ne. X 84: *σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει.*

Ἀθᾶναι *Athenae* Ne. V 49: *χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν:* „ibi enim haec ars imprimis florebat quum propter alios ludos tum propter Panathenaea" Dissen. a Theseo aut a magistro eius Phorbante inventam palaestricam tradunt schol. Is. III 43 (IV 25): *ἐν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν.* Ol. IX 88. fr. 76 (46): *ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι, Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον.* Ne. IV 18: *λιπαρᾶν εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν*, cf. Is. II 20. fr. 75 (45), 4: *ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις.* Py. VII 1: *αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι.* Ne. II 8: *αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις.* VIII 11: *κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν*, cf. Ol. VII 82. XIII 38.

Ἀθᾱναῖος *Atheniensis* fr. 124 (89), 3: *κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον* (Schneider., libri *Ἀθηναίεσσι, Ἀθηναιεῦσι*), v. *κύλιξ.* — subst. fr. 77 (196): *ὅθι παῖδες Ἀθαναίων* (vulg. *Ἀθηναίων*) *ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* Ne. X 34: *ἐν τελεταῖς — Ἀθαναίων.* Py. I 76: (*ἀρέομαι*) *πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν.*

ἀθάνατος (sg. m. *ἀθάνατον.* f. *ἀθανάτα.* n. *ἀθάνατον, -ου, -ον.* pl. m. *ἀθάνατοι, -ων, -οις.* f. *-οις, -αις.* n. *ἀθανάτοισιν*) 1) *immortalis, sempiternus, perennis* Is. III 58 (IV 40): *τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει, εἴ τις εὖ εἴπῃ τι.* Ol. VI 56: *τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν* (Iamum) *χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον: ὅτι περιβόητος ἦν μάντις καὶ ἀεὶ ὀνομαζόμενος.* Schol. Py. III 61: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε.* Is. II 28: *ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν:* erant enim iam defuncti. fr. 121 (86), 3: *τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτι ψαύει μόνον ῥηθέν.* fr. 10: *ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται.* — deorum epitheton Py. III 100: *ἀθανάτα — Θέτις.* Is. VII 45 (VIII 50): *τοὶ* (*Κρονίδαι*) *δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοισιν.* Py. IX 63: *θήσονταί τέ νιν* (h. e. *Ἀρισταῖον*) *ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων':* „efficient eum Iovem et Apollinem" Boeckh. „sie werden ihn unsterblich machen, so dafs er (wie ein) Zeus wird und heilig wie Apollon" Mezger. *ποιήσουσιν αὐτὸν ἀθάνατον ὥσπερ Ζῆνα καὶ Ἀπόλλωνα· ἵνα τὸ ὥσπερ ἔξωθεν ὑπακούσωμεν* Schol.; contra Bergkius vitium contraxisse locum censens coni. *θέσσονταί τ' ἔμεν ἀθάνατον:* „orabunt Horae Iovem et Apollinem, ut fiat immortalis". Py. IV 10: *τὸ Μηδείας ἔπος —, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος:* „ob divinitatem fatidicam" Boeckh. *καὶ Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ* (v. 960) *ἀθάνατον αὐτήν φησιν.* Schol. Py. III 61: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε: ἤγουν τὸ ἐξομοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς.* Schol. — 2) plur. pro subst. *dei* ipsi Ol. VII 55: *Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι.* Ne. V 35: *Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς*, cf. X 16. fr. 169 (151): *βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.* Py. XII 4: *ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ.* III 82: *ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι.* Is. VI (VII) 39: *ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.* fr. 119 (84), 1: *πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες.* Ol. I 62 (60): *ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν.* Ol. I 67. VIII 25. IX 41. Ne. I 58. VI 6. Is. III 77 (IV 59). VII 59 (VIII 65). nusquam articulus additur, nusquam adiectivum.

ἄθεμις *nefarius* Py. IV 109: *Πελίαν ἄθεμιν.* III 31: *Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον.*

ἄθεος *impius* Py. IV 161: *δέρμα τε κριοῦ —, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη* (*Φρίξος*) *ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.*

ἀθλητής v. **ἀεθλητής.**

ἀθρέω *adspicio, specto*, met. Py. II 69: *τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον.*

ἀθρόος (sg. f. *ἀθρόαν.* pl. m. *ἀθρόοι.* f. *ἀθρόαις.* n. *ἀθρόοις, ἀθρό'*)

universus, creber, multus, de conferta hominum v. rerum multitudine Ne. I 51: *Καδμείων ἀγοὶ — ἔδραμον — ἀθρόοι.* Is. I 28: *τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας.* IV (V) 8: *ὄντιν᾽ ἀθρόοι στέφανοι — ἀνέδησαν ἔθειραν.* Ol. XIII 98: *παύρῳ γ᾽ ἔπει θήσω φανέρ᾽ ἀθρό᾽.* Py. IV 130: *ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ᾽ ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον:* totis, continuis. II 35: *ἐς κακότατ᾽ ἀθρόαν ἔβαλον:* malum multiplex, ingens.

ἄθυρμα *lusus, deliciae* Py. V 21: *εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων, Ἀπολλώνιον ἄθυρμα:* „utpote cui canendo destinatus sit" Boeckh. *ὅτι Μουσηγέτης ὁ θεός· παιδιὰ γὰρ Ἀπόλλωνος ἡ χορεία.* Schol.

ἀθύρω *ludo* Ne. III 44: *Ἀχιλεὺς — παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα:* magna perfecit tamquam ludens, ut puer. met. Is. III 57 (IV 39): *Ὅμηρος — αὐτοῦ πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν:* „ad ludendum, cantu sc. et actione" Damm. *ἐν παιδιαῖς καὶ θυμηδίαις ᾄδειν.* Schol. „dafs sie sich daran erfreuen" Mezger.

Αἰακίδας (sg. *Αἰακίδᾳ, -αν.* pl. *Αἰακίδαι, -ᾶν, -αις, -ας, -αι*) *Aeacides,* Aeaci progenies Py. III 87: *Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ,* cf. Is. VII 39 (VIII 42). Is. VII 55 (VIII 60): *Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν.* Ne. VII 45: *τινὰ — Αἰακιδᾶν κρεόντων:* Neoptolemum. Is. V (VI) 35: *Ἡρακλέης — Αἰακίδαν καλέων:* Telemonem. Ne. V 8: *ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων Αἰακίδας ἐγέραιρεν:* „Aeaci filii fuerunt Peleus, Telamo, Phocus, illi suscepti ex Endeide Chironis Cronidae filia, hic ex Nereide Psamathe; denique Achilles Peleo natus est ex Thetide" Dissen. Is. V (VI) 19: *ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι.* Ne. III 64: *τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν:* „ex rebus ab Achille ad Troiam gestis, nominatim ex Memnonis caede" Dissen.; cf. VI 53 (46). Ne. VII 10: *πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Αἰακιδᾶν:* Aeginam; cf. fr. 242. Ol. XIII 109: *Αἰακιδᾶν τ᾽ εὐερκὲς ἄλσος.* Ne. IV 11: *Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος.* Py. VIII 22: *ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος.* Ne. VI 197. Is. IV (V) 20.

Αἰακός (*Αἰακοῦ, -ῷ, -όν*) *Aeacus,* Iovis et Aeginae filius, rex Aeginae insulae, pro deo habitus Ne. VII 84: *λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν* (h. e. Iovem) *ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι, ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ᾽.* Is. VII (VIII) 23: *σὲ* (Aeginam) *δ᾽ ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν φέρων ἐκοιμᾶτο* (Iuppiter), *δῖον ἔνθα τέκες Αἰακὸν — πατρὶ κεδνότατον ἐπιχθονίων· ὃ καὶ δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε.* Py. VIII 99: *κρέοντι σὺν Αἰακῷ.* fr. 1 (4), 1: *κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ — Αἴγινα.* Ne. V 53: *προθύροισιν δ᾽ Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα: ἐν τῷ ἡρῴῳ τοῦ Αἰακοῦ ἐν Αἰγίνῃ.* Schol. Ne. VIII 13: *ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων — ἅπτομαι φέρων Λυδίαν μίτραν:* „canitur carmen haud dubie in Aeaceo, dedicante Dinide Aeaco coronam suam" Dissen. Is. IV (V) 34: *ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ Αἰακοῦ παίδων τε.* Ne. IV 71: *λόγον Αἰακοῦ παίδων.* Ol. VIII 30: *Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ* (Aeginam), v. *Δωριεύς.* Ne. III 28. Ol. VIII 50.

αἰανής *molestus, miser* Is. I 49: *γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται.* Py. IV 236: *κέντρον αἰανές.* Py. I 83: *κόρος — αἰανής.* Is. III 2: *αἰανῆ κόρον.*

Αἰάντεος *Aiaceus* Ol. IX 112: *Αἰάντεόν τε δαίθ᾽ ὅσ᾽ Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν* (var. *Αἰάντειον*): aram Aiacis Oilidae. v. *δαίς* et *Ἰλιάδας.*

Αἴας (*Αἴας, -αντος, -αντα, -αν*) *Aiax,* Telamonis filius, Salaminius Is. V (VI) 52: *ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών· καί νιν ὄρνιχος* (sc. *αἰετοῦ*) *φανέντος κέκλευ ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα.* V (VI) 26: *Αἴαντος Τελαμωνιάδα* (*κλέος*). IV (V) 48: *πόλις Αἴαντος — Σαλαμίς.* Ne. IV 48: *Αἴας Σαλαμῖν᾽ ἔχει πατρῴαν.* II 14: *ἐν Τρωΐᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἐπάισ᾽.* Ne. VII 26: *ὅπλων χολωθεὶς ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος.* VIII 27: *χρυσέων δ᾽ Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.* Is. III 53 (IV 35): *ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ μομφὰν ἔχ᾽ ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίανδ᾽

ἔβαν. fr. 184 (179): ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν. fr. 261 (180): περὶ δὲ τῆς πλευρᾶς, ὅτι μόνην αὐτὴν τρωτὴν εἶχεν (Αἴας), ἱστορεῖ καὶ Πίνδαρος, ὅτι τὸ μὲν σῶμα, ὅπερ ἐκάλυψεν ἡ τοῦ Ἡρακλέος λεοντῆ, ἄτρωτον ἦν, τὸ δὲ μὴ καλυφθὲν τρωτὸν ἔμεινεν (Soph. Aiac. Arg.).

Αἰγᾶθεν *Aegis* Ne. V 37: *Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμόν*: Achaicae Aegae intelligendae sunt, cf. Hom. Il. VIII 203.

Αἰγεῖδαι *Aegidae,* posteri Aegei, qui fuit unus ex Spartis Cadmi Is. VI (VII) 15: *ἕλον δ᾽ Ἀμύκλας Αἰγεῖδαι σέθεν* (h. e. Thebarum) *ἔκγονοι*. ab his se descendisse ait poeta Py. V 75: *ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες* (Mosch., vett. *Αἰγεῖδαι*).

αἰγιβάτας *capras saliens* fr. 201 (215), 2: *ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται* (Herm., vulgo *αἰγίβοτοι*).

Αἰγιμιός *Aegimius,* Doriensium rex, pater Pamphyli Py. I 62: *θέλοντι δὲ Παμφύλου καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωριεῖς*. V 70: *ἐν Ἄργει τε καὶ Λακεδαίμονι ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε*. fr. 1 (4), 3: *Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο* (Aeginam).

Αἴγῑνα (*Αἴγινα, -ας, -ᾳ, -αν, -α*) *Aegina* 1) insula Ne. III 3: *ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν*. Is. IV (V) 43: *τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν διαπρεπέα νᾶσον*. fr. 1 (4), 1: *κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς Αἴγινα*. Ol. VIII 20: *δολιχήρετμον Αἴγιναν*. Is. VII 55 (VIII 60): *Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν*. V (VI) 8: *Αἴγιναν κάτα σπένδειν — ἀοιδαῖς*. Ne. V 3: *στείχ᾽ ἀπ᾽ Αἰγίνας*. ludi in insula celebrati Aeacea, Delphinia, Heraea Ol. VII 86: *Αἰγινᾶ τε νικῶνθ᾽ ἑξάκις* (Boeckh. c. var. *Αἰγίνᾳ*, Bergk. ser. *Αἰγίνα*, coni. *Οἰνώνα*): sc. *ἔγνω νιν*. Py. IX 90 = Ne. V 41: *Αἰγίνᾳ*: Aeginae. — 2) nympha, Asopi filia, mater Aeaci et Menoetii, a qua nomen traxit insula antea Oenone vocata Ne. VII 50: *Αἴγινα, τεῶν Διός τ᾽ ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ᾽ εἰπεῖν*. VIII 6: *Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον*, cf. Is. VII (VIII) 16 sequ. Ol. IX 69: *υἱὸν δ᾽ Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων Αἰγίνας τε Μενοίτιον*. Py. VIII 98: *Αἴγινα φίλα μᾶτερ*. Ne. IV 22: *Αἰγίνας ἕκατι*.

Αἰγίοχος *aegida gerens* h. e. Iuppiter Is. III 76 (IV 58): *νῦν δὲ παρ᾽ Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον ἀμφέπων ναίει* (Hercules).

Αἴγισθος *Aegisthus,* amasius Clytaemnestrae Py. XI 37: *πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ᾽ Αἴγισθον ἐν φοναῖς* (Orestes).

αἴγλα 1) *lux* solis Ne. I 35: *σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς — μόλεν: εἰς τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακάς*. Schol. — met. Py. VIII 96: *ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ, λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών*: „ein Strahl, gleichsam ein Blick der Gottheit“ Thiersch. — 2) *splendor, decus,* c. gen. Py. III 73: *κῶμόν τ᾽ ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις*. Ol. XIII 36: *πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ᾽ ἐπ᾽ Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται: φήμη λαμπρὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ποδῶν*. Schol.

αἰγλάεις *splendidus, fulgidus* Py. II 10: *ἐπὶ γὰρ — Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον* (var. *αἰγλᾶντα* v. *αἰγλάντα*): sc. *τοῖς ἵπποις*. IV 231: *κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ: τὸ δέρος τοῦ κριοῦ, τὸ κώδιον*. Schol.

Αἰγύπτιος *Aegyptius* fr. 201 (215), 1: *Αἰγυπτίαν Μένδητα*.

Αἴγυπτος *Aegyptus* Ne. X 5: *πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ παλάμαις κατένασθεν ἄστεα ταῖς Ἐπάφου*. fr. 82 (50): *τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον ἀγχίκρημνον*.

Ἀΐδας (*Ἀΐδας; Ἀΐδα, Ἄιδα; Ἀΐδᾳ, ἀΐδαν*) 1) *Pluto,* inferorum deus Ol. IX 33: *οὐδ᾽ Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, βρότεα σώμαθ᾽ ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων*. X 92: *ὅταν — εἰς Ἀΐδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται*. Py. III 11: *δόμον εἰς Ἀΐδα κατέβα*. Is. I 68: *ψυχὰν Ἀΐδᾳ τελέων*. Ne. X 67: *ἄγαλμ᾽ Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον*, v. *ἄγαλμα*. — 2) *Orcus, Tartarus* Py. IV 43: *πὰρ χθόνιον Ἄιδα* (Boeckh., libri *ἀΐδα* v. *ἄϊδα*) *στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών*. met. *mors* Ne. VII 30: *κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ᾽ Ἀΐδα*. Ol. VIII 72: *Ἀΐδα τοι λάθεται ἅρμενα πράξαις ἀνήρ*. Is. V (VI) 15: *ἀΐδαν γῆράς τε δέξα-*

σθαι. Py. V 96: ἕτεροι λαχόντες ἀίδαν βασιλέες: h. e. sepulcrum.

αἰδέομαι *revereor, vereor* Py. IV 173: ἦλθον — ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν: sc. suam; ἵνα μὴ καταιδεσθῶσιν ὡς ἄνανδροι. Schol. „ihrer Stärke Ehre machend" Mezger. Ne. V 14: αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν. Py. IX 40: τοῦτο — ὁμῶς αἰδέοντ᾽, ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν — εὐνᾶς.

αἰδοῖος 1) *reverentia dignus, venerabilis* Py. IV 29: φαιδίμαν ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος. Ol. VI 76: αἰδοία — Χάρις. VII 89: δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν — ποτ᾽ ἀστῶν. Py. V 18: ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας (Schmid., libri αἰδοιέστατον). Ol. III 42: κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον: h. e. pretiosissimum. fr. 187 (186): ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ᾽ ἀμφὶ τράπεζαν θαμά: modestam. — 2) *verecundus*, c. infin. Is. II 37: αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν, ubi plerique explicant: „venerabilis usu".

ἄϊδρις *ignarus* Py. II 36: νεφέλᾳ παρελέξατο, ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄιδρις ἀνήρ: Ixion.

ἀϊδροδίκας *ignarus iuris, immanis* Ne. I 63: πόντῳ θῆρας ἀιδροδίκας (sc. κτανών): „est etiam in animalibus iusta et iniusta mens" Dissen.

αἰδώς (αἰδώς, -ῶ) *reverentia, verecundia, pudor* Ol. XIII 115: Ζεῦ τέλει᾽, αἰδῶ δίδοι: „reverentiam et honorem ab aliis habendum Oligaethidis optimatibus" Boeckh. rectius Dissenius: „modestiam da, commoda admonitio post tantas laudes". αἰδέσιμόν με ποίει καὶ τιμῆς ἄξιον. Schol. Py. IV 145: Μοῖραι δ᾽ ἀφίσταντ᾽, εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι: „ad pudorem suum occultandum" Dissen. Py. IX 12: καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ. Ne. IX 33: ἄπιστον ἔειπ᾽· αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται, ἃ φέρει δόξαν: h. e. „facile lucro corrumpitur sensus ille generosior, qui appetit res honestas gloriaeque auctor est" Dissen. — c. gen. Py. IV 218: ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ᾽ αἰδῶ. Ol. VII 44: προμαθέος αἰδώς: „scrupulous regard to duty born of forethought" Fennell. — praeterea Αἰδώς dea significatur Ne. IX 36: ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου.

αἰεί, αἰέν, ἀεί, ἀέ (αἰεί leg. vicies bis, reliquae h. v. formae quinquies, partim e coni.) *semper* 1) perpetuo, constanter Ol. II 29 (26): φιλεῖ δέ νιν Παλλὰς αἰεί. I 60 (58): λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται. Ne. VII 100: παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν. Ol. XI 10: ἐκ θεοῦ δ᾽ ὁμῶς σοφαῖς ἀνθεῖ τίς ἀεὶ πραπίδεσσιν (τίς ἀεὶ Bergk., libri ἐσαεὶ); Ol. VIII 10. Py. I 64. II 72. Ne. VII 39. Is. III 22 (IV 4). c. adi. Is. III 60 (IV 42): ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί. Ne. VI 3: ὁ δ᾽ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν (Herm., vulgo αἰεὶ) ἕδος μένει οὐρανός. Ol. I 102 (99). II 67 (61). IX 56. Py. IV 256. — 2) identidem, πυκνῶς fr. 129 (95), 6: ὀδμὰ — κατὰ χῶρον κίδναται, αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ — ἐπὶ βωμοῖς. Py. IX 88: κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει, μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται (Herm., libri αἰεὶ v. ἀεὶ, Bergk. αἰῶν μνᾶται). Py. I 90. — 3) quotiescunque res fert, data occasione Py. III 108: τὸν δ᾽ ἀμφέποντ᾽ αἰεὶ φρασὶν δαίμον᾽ ἀσκήσω. Ne. VI 63 (55): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν θυμόν. VIII 22: ἅπτεται δ᾽ ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ᾽ οὐκ ἐρίζει (φθόνος). Ol. V 15. Py. I 67. II 34. 75. IX 76. Is. VII (VIII) 13.

αἰετός (sg. αἰετός, -οῦ, -όν. pl. αἰετοί, -ῶν) *aquila* 1) avis Is. III 65 (IV 47): μῆτιν δ᾽ ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ᾽ ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει. Py. II 50: θεός, ὃ καὶ πτερόεντ᾽ αἰετὸν κίχε. adhibetur in comparatione Py. V 112: θάρσος δὲ τανυπτέροις ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο (Arcesilaus). Ne. III 80: ἔστι δ᾽ αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς, ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθε μεταμαιόμενος δαφοινὸν ἄγραν ποσίν: „significatur poeta scopum quem petit facili certoque volatu assequens h. e. rem propositam optime tractans" Dissen.; cf. Ne. V 21: καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ᾽ αἰετοί. Iovis sacra eiusque comes ac nuntia Py. I 6: εὕδει δ᾽ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, — ἀρχὸς οἰωνῶν: iunge Διὸς αἰετός, ut Py. IV 4; „aquila Iovis sceptro insidens ficta esse antiquitus videtur, atque ita repraesentavit Phidias in Olympii Iovis sceptro (Paus. V 11, 1) fortasse Pindarum maxime secutus" Boeckh. mittitur

augurium Is. V (VI) 49: *ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς* (Iuppiter) *ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.* aquilarum simulacra Py. IV 4: *Πυθῶνι, — ἔνθα ποτὲ χρυσέων Διὸς αἰετῶν* (Boeckh. c. Schmidio ex Ald. *αἰητῶν*, requirento metro) *πάρεδρος — ἱέρεα χρῆσεν: ὅτι ὑπὸ Διὸς ἀφεθέντες ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς συνέπεσον ἐνταῦθα, καὶ οὕτως ἐγνώσθη τὸ μέσον τῆς γῆς. ὧν εἰκόνες οἱ χρυσοῖ ἀνέκειντο παρὰ τὸν ὀμφαλὸν ἀετοί, ἤρθησαν δὲ ἐν τῷ Φωκικῷ πολέμῳ.* Schol. — 2) fastigium templi, *ἀέτωμα* fr. 53 (25): *χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ ἄειδον Κηληδόνες* (pro *ἐξ ὑπερῴου* scr. Bergk. ex Galen. T. XVIII A p. 519).

Αἰήτας (*Αἰήτας, -α, -ᾳ*) *Aeetes*, rex Colchorum, Medeae pater Py. IV 211: *ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον, ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.* IV 160: *πρὸς Αἰήτα θαλάμους.* IV 10: *Αἰήτα — ζαμενὴς παῖς.* IV 224. 238.

αἰητός v. ***αἰετός.***

αἰθήρ (*αἰθέρος, -έρ(α)*) 1) *aether*, aer superior Ol. I 5: *μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος.* XIII 88: *αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμων τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν*: sc. Bellerophon equo alato vectus. Is. III 84 (IV 66): *φλὸξ — αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα καπνῷ.* idem est quod *coelum* Ne. V 11: *πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας.* met. VIII 41: *αὔξεται δ' ἀρετὰ — ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα*, cf. fr. 227 (250): *λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα.* — 2) *aer* inferior Ol. VII 67: *φαεννὸν ἐς αἰθέρα νιν* (h. e. *νᾶσον*) *πεμφθεῖσαν*: sc. e mari; *καταχρηστικῶς τὸν ἀέρα.* Schol.

Αἰθίοψ *Aethiops* Ol. II 90 (82): *Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν, Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα*: Memnonem. Py. VI 31: *ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα*, cf. Is. IV (V) 40. Ne. VI 56 (49): *ἐς Αἰθίοπας — ἐπᾶλτο.* III 61: *ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας.*

αἰθόεις *ardens* Ol. VII 48: *καὶ τοὶ γὰρ αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ* (Bergk., var. *αἰθούσας*, unde Boeckh. *αἰθοίσας*).

αἴθομαι *ardeo* Ol. I 1: *ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτί.* fr. 79 (48): *αἰθομένα δὲ δᾴς.* (de Ol. VII 48 v. *αἰθόεις.*)

αἰθός *fulgidus* Py. VIII 46: *δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς — ἐπ' ἀσπίδος.*

αἴθων 1) *ardens, candens* Py. III 58: *αἴθων δὲ κεραυνός*, cf. Ol. X 83: *αἴθωνα κεραυνόν.* Ne. VII 73: *αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν*: solebant enim *εἰσιέναι μεσούσης τῆς ἡμέρας ἐπὶ τὸ πένταθλον* sec. Paus. VI 24, 1. Py. I 22: *ποταμοὶ* (Aetnae) *δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων'.* — 2) *rutilus* Ol. XI 20: *αἴθων ἀλώπηξ.*

αἰίνεος *semper novus* Is. VII 47 (VIII 52): *αἰινέαν τ' ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος* (pro *καὶ νέ' ἀνέδειξαν* v. *καὶ νέαν ἔδειξαν* novavit Bergk., Schmid. *καὶ νεαρὰν*).

αἴλινος *lugubris* fr. 139, 5: *ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνευν.*

αἷμα (*αἷμα, -ατος, -ατι, -(α)*) 1) *sanguis* fr. 111 (77): *ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι.* — sanguis profusus, *caedes* Is. VI (VII) 27: *ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.* Py. II 32: *ἐμφύλιον αἷμα — ἐπέμιξε θνατοῖς.* — 2) *stirps, genus*; *posteri* Ne. XI 34: *συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος.* VI 40 (35): *Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ τωὐτοῦ αἵματος — Καλλίας* (Bergk. sec. schol., libri *ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας*). III 65: *Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα: πρόγονος τῶν Αἰακιδῶν ὁ Ζεύς.* Schol. Py. IV 47: *τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων αἷμά οἱ κείναν λάβε — ἄπειρον*: Euphemi posteri.

αἱμακουρία *parentatio, inferiae* Ol. I 93 (90): *νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται* (*Πέλοψ*): *τοῖς μεθ' αἱμάτων γινομένοις ἐναγισμοῖς. κατ' ἐνιαυτὸν δὲ ἐγίνοντο τῷ Πέλοπι* (ariete nigro). Schol. vox Dorica et Boeotica.

αἱμάσσω *cruento* Is. VII 50 (VIII 55): *αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον.*

Αἵμονες *Haemones* h. e. *Thessali* Ne. IV 56: *Ἰαωλκὸν — Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν, — Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος*: Acastus fuit ultimus Minyarum ibi regnantium, eorum imperio successit Thes-

salorum immigrantium dominatio. cf. Mueller. Orchom. p. 257.

αἱμύλος *blandus* Ne. VIII 33: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος*: „verba male blanda, prava delenimenta verborum" Dissen.

Αἰνέας *Aeneas* Ol. VI 87: *ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι κτλ.*: „choro praeest Aeneas, ut Agesiae Olympionicae cognatus; qui ad Pindarum missus erat, ut carmen Stymphalum apportaret, ubi ab Agesiae choro caneretur. Is a Pindaro Thebis instructus poetae mandata pertulit, *ἄγγελος ὀρθός* v. 90; is animo consignatos carminis modos tenet et quomodo miscendi et temperandi sint novit" Boeckh.

αἰνέω (act. praes. *αἰνέω, -εῖ, -έοντι. αἴνει. αἰνεῖν. αἰνέων.* fut. *αἰνέσω, -ήσειν.* aor. *αἴνησα, -εν, -αν. αἰνέσω. αἰνῆσαι. αἰνήσαις.* — pass. pr. *αἰνεῖσθαι*) 1) *laudo, praedico*, c. acc. pers. Ol. X 99: *παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα.* fr. 81 (49): *σὲ δ' ἐγὼ παρά νιν αἰνέω μέν, Γηρυόνα.* Ol. VII 15: *εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα.* Ol. IV 12 (16). IX 14. Py. I 43. IX 95. Ne. III 29. IV 93. Is. VII 69 (VIII 76). Pass. Ne. XI 17: *ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί νιν αἰνεῖσθαι χρεών.* c. acc. rei Ne. VII 63: *κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.* VIII 39: *αἰνέων αἰνητά.* Ol. IX 48. fr. 215 (152). 216 (235). c. acc. et inf. Is. IV (V) 59: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί.* — 2) *comprobo* Ne. I 72: *πὰρ Διὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν σταθμόν*: h. e. semper habitaturum. Py. III 13: *ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός.* IV 140: *κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον.* — Is. VI (VII) 32: *μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα*: aemulatus; *ἐν ἐπαίνῳ τιθέμενος καὶ τὰς τούτων ζηλῶν ἀρετάς.* Schol. (de Py. VII 5 v. *ναίω*, de Py. V 107 v. *ἐπαινέω*.)

Αἰνησίδᾱμος *Aenesidamus*, Theronis et Xenocratis pater Ol. II 51 (46): *πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν*: Theronem. Ol. III 9: *Αἰνησιδάμου παιδί.* Is. II 28: *ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.*

αἰνητός *laudandus* Ne. VIII 39: *αἰνέων αἰνητά.*

αἴνιγμα *aenigma*, de Sphinge fr. 177 (165), 3: *αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριᾶν γνάθων.*

αἰνίττομαι *obscure significo*, ut vates Py. VIII 39: *λόγον φέρεις τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος παῖς — αἰνίξατο* (Boeckh., libri *ᾐνίξατο*): „quum oracula tecte significent verbis ambiguis quae interprete egeant" Dissen.

αἶνος *laus* Ol. XI 7: *ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις οὗτος ἄγκειται.* VI 12: *Ἀγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν —Ἄδραστος — ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ'.* II 105 (95): *ἀλλ' αἶνον ἐπέβα* (sc. *αὐτοῦ* ,Theronis) *κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος.* Ne. VIII 40: *αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον, αἴνῳ* (Bergk., libri *δένδρεον ἀίσσει*, Boeckh. *ἄσσει*). c. gen. Ne. I 6: *αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων.*

αἰνός *saevus, horrendus, gravis* Py. I 15: *ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται.* V 60: *ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ.* XI 55: *αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν.*

αἴξ *capra* fr. 106 (73), 3: *Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται.*

Αἰολεύς *Aeolensis* fr. 191 (201): *Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.* — plur. *Aeoles* Ne. XI 34: *Ἀμύκλαθεν ἔβα* (*Πείσανδρος*) *σὺν Ὀρέστᾳ Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων*: „de prima migratione Achaeorum cogitandum; conscenderunt hi naves Aulide, susceptis etiam Cadmeis et Boeotis permultis, et venerunt in Lesbum et Tenedum c. a. 95 post Troiam captam" Dissen.

Αἰοληίς, Αἰολίς *Aeolia* Ol. I 105 (102): *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληίδι μολπᾷ χρή*: „quum Aeolenses omnium Graecorum rei equestris essent studiosissimi" Boeckh. de Metr. Pind. p. 276. Ne. III 79: *πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῆσιν* (Boeckh., libri *αἰολῖσιν* v. *αἰολίσιν*) *ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν*, v. *αὐλός.* Py. II 69: *τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον.*

Αἰολίδας *Aeolides* h. e. Aeoli progenies fr. 5 (1): *Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον*: Aeoli filium. Ol. XIII 67: *εὕδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ*; compellatur

Bellerophon, nepos Sisyphi. Py. IV 71: *θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν*: h. e. ab Iasone, pronepote Aeoli.

αἰολοβρόντας *vibrantia fulmina iaculans* Ol. IX 42: *αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ*.

αἰόλος *versutus* Ne. VIII 25: *μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται*.

Αἴολος *Aeolus*, Hellenis filius, pater Sisyphi. Py. IV 107: *τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ Αἰόλῳ καὶ παισὶ τιμάν*.

αἰπεινός *excelsus, arduus* Ne. IX 5: *Πυθῶνος αἰπεινᾶς*. Py. IV 76: *αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν*: Chironis. — met. Ol. IX 108: *σοφίαι μὲν αἰπειναί: δυσέφικτοι*. Schol. Ne. V 32: *τοῦ δ' ὑπ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι*: „audaces, improbi" Dissen. *οἱ προσάντεις λόγοι καὶ χαλεποί*. Schol.

αἰπύς *arduus, praeceps* fr. 162: *πίτναντες θοὰν κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν*. fr. 44 (23): *ἐς αἰπύ* e coni. Boeckhii. — met. Ol. X 42: *θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν*. fr. 228 (252): *ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον*.

Αἴπυτος *Aepytus*, Elati filius, nepos Arcadis, rex Phaesanae Ol. VI 36: *οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον* (*Εὐάδνα*).

αἵρεσις *optio* Ne. X 82: *ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν παρδίδωμ'*.

αἱρέω (act. aor. *εἷλε, ἕλε(ν), -ον. ἕλῃ. ἑλεῖν. ἑλών*. — med. aor. *εἵλετο*) I) Act. *capio* 1) prehendo, sumo Py. IX 122: *παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών*. Ol. XIII 84: *ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας — ἵππον πτερόεντ'*. Ol. VII 1: *φιάλαν — ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν — δωρήσεται*. met. Py. IX 113: *εὗρεν —, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν, ὠκύτατον γάμον* (var. *ἐλθεῖν*, Bergk. mutata distinctione *ἆμαρ, ἑλεῖν ὠ. γ.*): „sc. *τοὺς παρόντας*" Boeckh., v. tamen *μέσος*. — Ne. IV 28: *τετραορίας — δυώδεκα πέτρῳ ἥρωας τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν*: peremerat. — 2) expugno, potior, possido Is. V (VI) 31: *εἷλε δὲ Περγαμίαν*. Ne. III 34: *Ἰωλκὸν εἷλε*. Is. VI (VII) 14: *ἕλον δ' Ἀμύκλας Αἰγεῖδαι*. Ol. I 91 (89): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον*: Oenomaum vicit et potitus est puella. — Ol. IX 53: (*λέγοντι*) *Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν*: abstulisse, absorbuisse. — 3) *adipiscor, assequor* Py. II 26: *γλυκὺν ἑλὼν βίοτον*. III 74: *στεφάνοις, τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν Κίρρᾳ*. X 24: *ὃς ἂν — τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ*. Ol. VIII 66: *νῦν γὰρ αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων νίκαν τριακοστὰν ἑλών*: sc. *τῷ Μελησίᾳ*. *ἐπὶ τοῦ παρόντος δόξα αὐτῷ ἐστιν ὁ Ἀλκιμέδων τριακοστὸς νικητὴς ἀναδειχθείς. λέγεται γὰρ σὺν τούτῳ ἀλεῖψαι τριάκοντα μαθητάς*. Schol. fr. 108 (75): *ἀρετὰν ἑλεῖν*, cf. Ne. V 52. Py. V 21: *εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών*. Ol. I 57: *κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον*. Py. I 100: *ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται*. XI 55: *ἄκρον ἑλών*. (de Py. II 30 v. *ἔχω*.) — II) Med. *praefero* Ne. X 58: *τοῦτον ἢ πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ, εἵλετ' αἰῶνα — Πολυδεύκης*. (de Ol. IX 102 et Py. I 75 v. *αἴρω*.)

αἴρω v. **ἀείρω**.

αἶσα (*αἴσας, -ᾳ, -αν*) 1) *fatum* Ol. IX 42: *Διὸς αἴσᾳ — δόμον ἔθεντο*. fr. 1 (4), 2: *σὺν θεῶν — αἴσᾳ*. — 2) *sors, portio debita*, interdum *fas, ius* Py. IX 56: *ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται*. — met. Py. XI 53: *μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων*. Ol. VI 102: *θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων*. Ne. VI 54 (47): *σφιν Αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν*: h. e. materiam carminum. *ἐπειδὴ αὐτοῖς* (poetis) *χορηγίαν παρέχουσιν ἐπαίνων οἱ Αἰακίδαι*. Schol. Is. I 34: *γαρύσομαι — ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν*. fr. 131 (96): *ὀλβίᾳ — αἴσᾳ*. Py. I 68: *τοιαύταν — αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων*: leges Doricas dicit. Ne. VI 15: *ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν*. Py. III 60: *γνόντα —, οἵας εἰμὲν αἴσας*. Ne. III 15: *Μυρμιδόνες —, ὧν παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἐὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν* (Pauw., libri *τεὰν*): *κατὰ τὴν ἑαυτοῦ μερίδα καὶ σπουδήν, ὅσον γε ἀνῆκεν αὐτῷ*. Schol.; alii librorum scripturam *τεὰν* servari iubent ad Clio Musam referentes: „tuo beneficio, durch deine Fügung". — Py. VIII 13: *παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων*: contra fas et ius. *παρὰ τὸ καθῆκον*. Schol. Py. IV 107: *ἀρχὰν — βασιλευομέναν οὐ κατ' αἶσαν*. X 26: *κατ' αἶσαν υἱὸν*

ἴδη τυχόντα στεφάνων: rite et secundum artis praecepta. κατὰ τὸ προσῆκον. Schol.

αἴσιος faustus Ne. IX 18: ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. Py. IV 197: ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα. IV 23: αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων — ἔκλαγξε βρονταίς.

Αἰσονίδας Aesonides h. e. Iason Aesonis filius Py. IV 217: λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν.

ἄϊσος inaequalis Is. VI (VII) 43: δαίμων δ' ἄισος (var. ἄιστος).

ἀιστόω deleo Py. III 37: πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.

αἰσχρός turpis, compar. Is. VI (VII) 22: ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίω φυᾶς (var. αἴσχιον, Bergk. αἰσχίων): deteriorem. οὐχ ἧττόν ἐστι, φησίν, ἡ γνώμη τοῦ κάλλους. Schol.

αἰσχύνω 1) Act. *turpo* Py. IV 274: αἰσχύνη δέ οἱ (h. e. δρυΐ) θαητὸν εἶδος. met. *contemno fastidio* Py. III 22: ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω. — 2) Pass. *pudet me* Ne. IX 26: χθονὶ κρύψεν, — πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμόν αἰσχυνθῆμεν: „animo pudefieret" Boeckh. πρὶν αἰσχύνην προστρίψασθαι τῇ ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ αὐτοῦ τοῦ Ἀμφιαράου τὸν τοιοῦτον θάνατον. Schol.

Αἴσων Aeson, Crethei filius, rex partis Thessaliae Py. IV 118: Αἴσονος παῖς ἐπιχώριος: Iason.

Αἰσωνίς fr. 273 (202): Αἰσωνὶς πόλις τῆς Μαγνησίας ἀπὸ Αἴσωνος τοῦ πατρὸς Ἰάσονος, ὡς καὶ Πίνδαρός φησι καὶ Φερεκύδης (Schol. Apoll. Rhod. I 411).

αἴτε sive Py. IV 76: εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν (Chironis) ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ, ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός: καὶ ξένος ὢν καὶ πολίτης ὁ Ἰάσων. Schol.

αἰτέω (act. praes. αἴτημι. αἰτέω, -εῖς. αἰτέων. ipf. αἴτει, -εον. fut. αἰτησων. — pass. pr. αἰτέομαι) *posco, rogo, peto* 1) aliquid (alicui) Ol. VI 60: αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ. III 17: αἴτει πανδόκῳ ἄλσει — φύτευμα. Py. VIII 72: θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις. (fr. 44 (23): πόλιν αἴτεε?) aliquem Is. V (VI) 52: ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς: Py. IX 107: τὰν (κούραν) μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον: ambibant. — 2) aliquem aliquid fr. 155 (127): τοῦτ' αἴτημί σε (var. αἰτοῦμαι). — c. infin. Ne. IX 30: μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν. Ol. V 20. Pass. Is. VII (VIII) 5. pro infin. leg. ipr. Py. XII 1: αἰτέω σε —, ὦ ἄνα, ἵλαος — δέξαι στεφάνωμα τόδ'.

αἰτία causa 1) cantandi: argumentum Ne. VII 11: εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε. — 2) vituperandi: culpa Ol. I 35: ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ αἰτία.

αἴτιος auctor Py. V 25: παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.

Αἴτνα (Αἴτνα, -ας, -αν, -α) *Aetna* 1) mons Siciliae Py. I 20: νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα. Ol. XIII 111: ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου — πόλιες. IV 7: ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος. Py. I 27: οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ (Τυφώς). fr. 92 (93): κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. — 2) urbs ad Aetnam montem sita Py. I 60: ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον: ἀνακτίσας τὴν Κατάνην ὁ Ἱέρων καὶ Αἴτνην μετονομάσας διοικεῖν Δεινομένει τῷ υἱῷ ταύτην δέδωκεν. Schol. Ne. IX 2: κωμάσομεν — τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν. fr. 105 (71), 2: ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας.

Αἰτναῖος 1) *Aetnaeus*, ad Aetnam urbem pertinens Ol. VI 96: Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος: ἐν τῇ Αἴτνῃ Διὸς Αἰτναίου ἄγαλμα ἵδρυται, καὶ ἑορτὴ Αἰτναῖα καλεῖται. Schol. Ne. I 6: αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν. Py. III 69: Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον, ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς: dicitur Hiero. — 2) plur. pro subst.: incolae urbis Ne. IX 30: μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν.

Αἰτωλία fr. 249 (153): Ἡρακλῆς — ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα . . . ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ (Schol. Il. XXI 194).

Αἰτωλός Aetolus Is. IV (V) 30: ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς Οἰνεΐδαι κρατεροί: „de Aetolorum sacrificiis aliunde nihil constat" Dissen. Ol. III 12: ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας

— *Αἰτωλὸς ἀνήρ*: h. e. Eleus, propter Oxyli Aetoli coloniam.

αἰχμά (sg. *αἰχμά*, *-ᾶς*, *-ᾷ*, *-άν*. pl. *αἰχμαί*, *-αῖσιν*, *-αῖς*) 1) *hasta* Ne. III 33: *Πηλεὺς ἄναξ ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών*: „quae tam gravis erat, ut praeter Achillem nemo Graecorum ante Troiam ei regendae par esset, cf. Hom. Il. XVI 141" Dissen. Ol. IX 79: *δαμασιμβρότου αἰχμᾶς*: Achillis. Ol. XIII 23: *ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν*. fr. 199 (213): *νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί*. Py. IV 79: *ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ* (Iason) *ἔκπαγλος*: more heroum Homericorum. Is. IV (V) 33: *Κάστορας δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις* (sc. *γέρας ἔχει*): „h. e. fortitudo, die Lanzenkraft" Dissen. Py. VIII 40: *υἱοὺς — παρμένοντας αἰχμᾷ*: h. e. in pugna. I 66: (*Δωριεῖς*,) *ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς*. Ne. X 13: *θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος*: h. e. gloriam bellicam; vicit enim Teleboas. — iaculorum iactus inter certamina refertur Is. I 24: *οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν* (Bergk. coni. *αἰχμαίς*, quod rec. Christ.). — 2) *manus bellatorum*, Speervolk Ol. VII 19: *νᾶσον — ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ*. — (de Ne. VI 52. X 60. Is. III 69 v. *ἀκμά*.)

αἰχμάλωτος *captivus*, met. fr. 223 (244): *καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι*: „dicitur de avaris" Boeckh.

αἰχμᾱτάς 1) *hastatus* Py. IV 12: *Ἰάσονος αἰχματᾶο*. Ne. V 7: *ἥρωας αἰχματὰς — Αἰακίδας*. itaque *bellicosus* Ol. VI 86: *ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων — ὕμνον*: „accommodatum est praesentibus rebus et personis, quoniam Agesias bellicosus erat Arcadesque, apud quos carmen canitur" Dissen. Ol. XI 19: *στρατὸν — αἰχματάν*: Locrorum. Ne. IX 37: *αὐτοῦ* (Chromii) *θυμὸν αἰχματάν*. — 2) *cuspidatus* Py. I 5: *τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις*, ubi sunt qui cum Schol. Aesch. Prom. 405 explicent *βίαιον, ἰσχυρόν*, id quod respuit Boeckh.

αἶψα *celeriter*, *repente* Ne. III 81: *αἰετὸς —, ὃς ἔλαβεν αἶψα — δαφοινὸν ἄγραν ποσίν*. Py. IV 133: *αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο*.

ᾱ̓ΐω *audio*, *accipio*, *animadverto* Py. III 27: *ᾱ̓ΐεν ναοῦ βασιλεύς — πάντα ἴσαντι νόῳ*. c. acc. Py. I 14: *ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀΐοντα*. XII 10: *τὸν* (*θρῆνον*) — *ᾱ̓ΐε λειβόμενον*. Is. V (VI) 25: *Πηλέος ἀΐει κλέος* (Herm., libri *αὔει*): novit. c. gen. Py. III 90: *μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις — ᾱ̓ΐον Θήβαις* (Peleus et Cadmus). (de Py. IX 88 v. *αἰεί*.)

ᾱ̓ϊών *littus* Is. I 33: *Ὀγχηστίαισίν τ' ᾱ̓ϊόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν*: „urbs Onchestus erat ad Copaidem sita" Dissen.

αἰών (*αἰών*, *-ῶνος*, *-ῶνα*. m. f.) 1) *aevum*, *aetas*, *vita* Py. VIII 97: *μείλιχος αἰών*. Ne. IX 44: *τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα*. fr. 126 (92): *τερπνὸς αἰών*. Ol. II 10: *αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος*. II 74 (66): *ἄδακρυν νέμονται αἰῶνα*. Py. IV 186: *τὰν ἀκίνδυνον — αἰῶνα πέσσοντ'*. III 86: *αἰὼν δ' ἀσφαλής*. V 7: *κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων*. Ne. III 75: *ὁ θνατὸς αἰών* (E. Schmid. auctore Aristarcho, libri *μακρὸς αἰὼν* v. *θνατὸς ἐών*). fr. 165 (146): *ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι*. fr. 131 (96), 3: *ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον*. Ne. X 59: *τοῦτον — εἵλετ' αἰῶνα*. — universe: *tempus* Ne. II 8: *πατρίαν καθ' ὁδὸν εὐθυπομπὸς αἰών*: „fatum, tempus, vitas et fortunam hominum praetexens" Dissen. Is. III 18: *αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν*. VII (VIII) 14: *πανδόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται ἑλίσσων βίου πόρον*. VI (VII) 41: *ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα*. Ol. IX 60: *μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις*. — 2) *medulla* fr. 111 (77), 3: *αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρραίσθη*: *αἰών· ὁ νωτιαῖος μυελός* (Erotian. p. 49 ed. Klein.).

αἰωρέω *libro* Py. I 8: *ὁ δὲ* (*αἰετὸς*) *κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ*.

ᾱ̓κᾷ adv. *placide* Py. IV 156: *ὣς ἄρ' ἔειπεν, ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας*.

ἀκᾰμαντολόγχας *hasta indefessus* Is. VI (VII) 10: *Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν*.

ἀκαμαντομάχας *pugna indefessus* Py. IV 171: *Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι*.

ἀκαμαντόπους *pedibus indefessus* Ol. III 3: *ἀκαμαντοπόδων ἵππων*

ἄωτον. ad res transfertur Ol. V 3: ἀκαμαντόποδος ἀπήνας. IV 1: ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ: μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ ὃς κινεῖς τὴν βροντὴν τὴν ἐπιπλεῖστον διικνουμένην χωρὶς ἀτονίας. Schol.

ἀκαμαντοχάρμας *pugna indefessus*, voc. fr. 184 (179): ὑπέρμενες ἀκαμαντόχαρμαν Αἶαν (ἀκαμαντοχάρμαν Lob. Paral. p. 172).

ἀκᾰμας *indefessus* Ol. I 90: ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτέροισίν τ' ἀκάμαντας ἵππους. met. Ne. VI 44 (39): πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος.

ἄκαμπτος *inflexibilis* Is. III 71 (IV 53): ψυχὰν δ' ἄκαμπτος: Hercules. Py. IV 72: ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις (Herm., ἀκνάμπτοις vett.).

ἀκασκᾶ fr. 28: καὶ τὸ ἀκασκᾶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἡσύχως (Eust. Pr. 21).

Ἄκαστος *Acastus*, Peliae filius, rex Iolci et Magnesiae Ne. IV 57: δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναις. V 30: ἐν λέκτροις Ἀκάστου. v. ἀκοίτας.

ἄκᾰτος *navigium actuarium* Py. XI 39: ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν. met. Ne. V 2: ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά, στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας.

ἀκείομαι *medeor*, met. Py. IX 104: ἐμὲ — ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον: διψώσῃ τῇ ᾠδῇ προστιθέντα, ἀκειόμενόν με καὶ θεραπεύοντα. Schol.

ἀκειρεκόμας *intonsus* Py. III 14: ἀκειρεκόμᾳ — Φοίβῳ (var. ἀκερσεκόμᾳ). Is. I 7: τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον: aeterna enim fruitur iuventute.

ἀκέντητος *stimulo non actus* Ol. I 20: ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων (Pherenicus): ἐκ δὲ τούτου τὸ ταχὺ καὶ πρόθυμον τοῦ ἵππου δηλοῖ. καὶ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ· Ἄνευ κέντροιο θέουσαι. Schol.

ἀκέρδεια *defectus lucri, damnum*, schlimmer Lohn Ol. I 54: ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους, ubi est ἀκέρδεια quasi persona.

ἀκερσεκόμας v. **ἀκειρεκόμας**.

ἄκεσμα *remedium* Py. V 63: βαρειᾶν νόσων ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει (Ἀπόλλων): „the healing alludes to Battos' cure and to the silphium of Kyrene“ Fennell.

ἀκήρᾰτος *illaesus, integer* Py. V 32: ἀκηράτοις ἀνίαις ποδαρκέων δυωδεκάδρομον τέμενος.

Ἀκιδαλία *Acidalia*, fons Orchomeni Boeoticae Veneri et Gratiis sacer v. nympha fontis fr. 244 (136): χεῖρ' Ἀκιδαλίας (Bergk., vulg. χεῖρα Κιδαλίας).

ἀκίνδῡνος *periculorum expers, tutus* Py. IV 186: τὰν ἀκίνδυνον — αἰῶνα πέσσοντ'. Ol. VI 9: ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι. Py. II 66: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι: οἷον οὐκ ἐλεγχθήσομαι ὑπό τινος ὡς ψευδῶς σε ἐπαινῶ. ἃ γὰρ ἔχεις, ταῦτα καὶ λέγω. Schol.

ἀκῑνητος *immotus* Py. IV 57: ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ ἥρωες. fr. 87 (58), 3: χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας: Delus. Ol. IX 33: οὐδ' Ἀίδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον: ὅτε ἀπελθὼν (Ἡρακλῆς) τὸν Κέρβερον λαβεῖν ἐκωλύετο παρ αὐτοῦ. Schol.

ἀκκίζομαι *cupiditatem stolide dissimulo* (Boeckh.), *ficto et astuto mimo recusantis specie flagrantissime cupio* (Ruhnk. Tim. p. 13) fr. 203 (217): ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει (Boeckh., libri ἀγαζόμενοι v. ἀτιζόμενοι).

ἀκλᾱρωτος *provinciae expers* Ol. VII 59: καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον, ἁγνὸν θεόν.

ἀκλεής *inglorius* Ol. XII 15: τεά κεν — ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν. fr. 105 (72): ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται· ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε . . . : ὁ μὴ ἔχων ἐκεῖσε (apud Scythas) ἅμαξαν ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται. Schol. Arist. Av. 942.

ἀκμά (sg. ἀκμᾷ, -άν. pl. ἀκμαί; prioris syllabae vocalis producitur quater, semel anceps est Is. III 69) 1) *acies* Py. IX 81: κεφαλὰν ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ. Ne. X 60: ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ (Pauwius, libri αἰχμᾷ). VI 60 (52): ἐνάριξεν — ἀκμᾷ ἔγχεος (var. αἰχμᾷ). IV 63: ἀκμὰν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων. — 2) *robur, vis, vigor* Py. I 11: Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν ἐγχέων ἀκμάν. Is. VII 37 (VIII 41): ἀκμὰν ποδῶν. Ol. II 69 (63): οὐ χθόνα ταράσσον-

τες ἐν χερὸς ἀκμᾷ (var. ἀλκᾷ). I 99 (96): ἀκμαί τ᾽ ἰσχύος θρασύπονοι: ludi gymnici dicuntur. Is. III 69 (IV 51): συμπεσεῖν δ᾽ ἀκμᾷ βαρύς (Pauwius, libri αἰχμᾷ, quod defendit Christ. Annal. Nov. 1879 provocans ad Aesch. Ag. 483). Ol. I 49: ὕδατος — πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμάν. — met. Py. IV 64: ἥρβς ἀκμᾷ. Ne. III 39: ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν (var. ἀλκὰν).

ἄκμων *incus*, met. Py. I 86: ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν: ἀντὶ τοῦ ἀλήθευε. Schol.

ἀκοά *id quod auditur, fama* Py. I 90: εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν. I 84: ἀστῶν ἀκοά: fama de civibus v. apud cives audita. — de iucunda fama Py. IX 77: βαιὰ δ᾽ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς: „oblectamentum prudentibus et pulcherrimum acroama" Boeckh.

ἀκοίτας *maritus* fr. 156 (57), 2: Ναΐδος ἀκοίτας Σειληνός. Ne. V 28: ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ᾽ ἀκοίταν (Bergk. Ἄκαστον).

ἄκοιτις *uxor* Py. II 34: Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο: Iunonem. Ne. I 71: δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν. V 36: τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν.

ἀκόνα *cos*, met. Is. V (VI) 73: φαίης κέ νιν ἄνδρ᾽ ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ᾽ ἀκόναν: τοσοῦτον οὖν φησι τῶν ἄλλων ἀλειπτῶν διαφέρειν ἐν τοῖς ἀθληταῖς, ὅσον ἐν ἄλλαις ἀκόναις αἱ Ναξίαι διαφέρουσιν. Schol. Ol. VI 82: δόξαν ἔχω τιν᾽ ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς: h. e. „δοκεῖ μοι εἶναι ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνη λιγυρά, quae mihi linguam acuat et ad dicendum excitet" Boeckh.

ἀκοντίζω *iaculor* Is. I 24: οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς (Bergk. coni. αἰχμαίς), καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν. met. Ne. IX 55: ἀκοντίζων σκοποῖ᾽ ἄγχιστα Μοισᾶν: h. e. perfectum canens hymnum victorialem. Is. II 35: μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ᾽ ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν: h. e. „utinam quam exquitissima laude assequi possim plane eximiam Xenocratis virtutem" Dissen.

ἄκορος *non satur, indefessus* Py. IV 202: εἰρεσία δ᾽ ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.

ἄκος *remedium, solatium* Ne. III 17: καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.

ἀκούω (praes. ἀκούει, -ομεν, -οντι. ἀκούειν. ἀκούων, -οντες. aor. ἄκουσας, ἄκουσε(ν). ἀκούσῃ. ἄκουσον, -ατ᾽. ἀκοῦσαι. ἀκούσαις) *audio* 1) auribus percipio, abs. Ne. VII 1: Ἐλείθυια, — παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας. Py. VI 1: ἀκούσατ᾽: „hac voce poeta ex more praeconis utitur exclamantis illud Ἀκούετε λεώς" Boeckh. — c. acc. Ol. VI 52: τοὶ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν ἀκοῦσαι οὔτ᾽ ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον. fr. 125 (91), 3: ψαλμὸν — ἀκούων πηκτίδος. fr. 178 (169): νόμων ἀκούοντες θεοδμάτων κέλαδον. — Is. IV (V) 13: εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ (var. ἀκούῃ): carminum laudem habeat. Ol. VI 66: φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον: sc. „Apollinis voce sua oraculum praebentis, per inspirationem et vatis enthusiasmum" Boeckh. Py. V 98: μεγάλαν δ᾽ ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν — ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί (var. μεγαλᾶν δ᾽ ἀρετᾶν — ῥανθεισᾶν). — c. gen. Py. IV 135: τῶν δ᾽ ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν. add. part. fr. 32 (8): τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου. — ex aliquo aliquid Py. I 26: τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι. Ol. VIII 81. — sequ. acc. c. inf. Ne. IV 77: πάτραν νυν ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι: „gentem audimus tuam epiniciis carminibus reduces ornare" Boeckh. pendet sent. Py. IX 112: ἄκουσεν Δαναόν ποτ᾽ ἐν Ἄργει οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν, ὠκύτατον γάμον (Bergk. εὑρεῖν — ἆμαρ, ἑ. ὠ. γ.). — met. sentio Ne. II 14: ἐν Τρωίᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν (Bergk. ἐπάισ᾽): expertus est; ᾔσθετο τῇ πείρᾳ. Schol. — 2) ausculto, oboedio, c. gen. Py. I 2: τᾶς (φόρμιγγος) ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά: ἕπεται ὁ τῶν χορευτῶν ῥυθμός. Schol. Is. VII 32 (VIII 34): ἐπεὶ θεσφάτων ἤκουσαν (Heynius ἐπάκουσαν, Boeckh. συνίεν, Bergk. ἐσυνῆκαν). Is. V (VI) 42: εἴ ποτ᾽ ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ, θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκου-

σας (Mommsen. et Bergk. sec. paraphr., libri ἐμὰν . . . ἀρὰν). — 3) dicor Py. I 99: εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'. Ne. I 32: εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

ἄκρα promontorium Ne. III 26: θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;: „extremum Europae promontorium in freto Gaditano, ubi nunc versatur poeta" Dissen. metaphorice intelligit Schol. (de fr. 111 (77) v. πρός A) 1.)

Ἀκρᾱγαντῖνος *Agrigentinus* Is. II 17: εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος: Xenocratem.

Ἀκρᾰγας 1) *Acragas,* flumen Siciliae Py. XII 2: ἅτ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν. sine nomine commemoratur Ol. II 9. — 2) *Agrigentum,* urbs ad Acragantem sita Ol. II 6: ἔρεισμ' Ἀκράγαντος: Theronem. III 2: κλεινὰν Ἀκράγαντα. Py. VI 6: ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι. Ol. II 100 (91): ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις (var. Ἀκράγαντα). quasi dea invocatur sine nomine Py. XII 3: ὦ ἄνα.

ἄκραντος *irritus* Ol. I 86: οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο ἔπεσι. II 96 (87): ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον. Py. III 23: μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

ἀκρόθῖνα, ἀκροθῑνια pl. *primitiae* Ol. II 4: Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης ἀκρόθινα πολέμου: πρὸς Αὐγέαν πολεμήσας τὸν Ἤλιδος τύραννον καὶ νικήσας ἐκ τῆς λαφυραγωγίας τὰς ἀπαρχὰς τῶν λαφύρων προσαγαγὼν ἔκτισε τὸν ἀγῶνα. Schol. quo pertinet etiam Ol. X 57: τὰν πολέμοιο δόσιν | ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε: ubi de primae syllabae quantitate magna est dissensio; Bergk. pro spondeo in principio versus semel poetam creticum – ∪ – substituisse contendit, adversatur Christ. solutionem prioris longae ∪ ∪ ⊥ statuens, v. Ann. Nov. 1879, p. 6. — Ne. VII 41: κτέαν' ἄγων Τρωίαθεν ἀκροθινίων: primitiarum manubialium; est gen. part.

ἀκρόπολις *arx* Ol. VII 48: τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος ἐν ἀκροπόλει: sc. Lindiorum.

ἄκρος (sg. m. ἄκρον. f. ἄκρας, -ᾳ, -αν. n. ἄκρον. pl. f. ἀκρᾶν, -αις. sup. m. ἀκροτάτῳ. paenultimae vocalis bis non producitur, semel anceps est Ol. XIII 15) *summus, extremus* 1) de loco Ol. VI 70: Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ — χρηστήριον θέσθαι. Py. IV 174: ἀπ' ἄκρας Ταινάρου: ab extremo promontorio. Ol. VII 36: πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν. — 2) de tempore Py. XI 10: ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ: prima vespera. Py. V 7: αἰῶνος ἀκρὰν ἀπὸ βαθμίδων: ἀπ' ἀρχῆς τοῦ βίου Schol. — 3) met. Ol. XIII 15: ἀγλαΐαν — ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων. Is. VI (VII) 18: σοφίας ἄωτον ἄκρον. III 50 (IV 32): πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι: τὴν νίκην. Schol. Py. IX 118: ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον: „the first prize" Fennell. — neutr. sg. pro subst. Py. XI 55: ἄκρον ἑλών: summum assecutus, sc. victoriam ludicram, cf. Ne. VI 27 (23): πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον. I 11: ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ πανδοξίας ἄκρον.

ἀκρόσοφος *summe sapiens, sapientissimus* Ol. XI 19: ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν (στρατὸν) ἀφίξεσθαι: sc. Locrorum Epizephyriorum, apud quos poetae fuerunt plures, ut Xenocrates, Erasippus, Theano, de quibus docte ad h. l. exposuit Boeckh. fr. 238 Boeckh.: χορὸς εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος.

Ἄκρων *Acron,* pater Psaumidis Olympionicae Ol. V 8: ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν.

ἀκρωτήριον *promontorium, vertex* Ol. IX 7: σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν: „Cronium collem (v. 3) dicit pro Olympia" Dissen.

ἀκτά (sg. ἀκτᾶς, -άν. pl. ἀκταῖσιν, -αῖς) 1) *littus, ora* Py. IV 36: ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών: sc. Tritonidis paludis. Ol. VII 33: νωμᾶν πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς: τουτέστιν ἀπὸ τοῦ Ἄργους. Schol. — met. fr. 218 (239), 2: πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου πάντες ἴσα πλέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν. — 2) *ripa* Py. I 79: παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα. Is. II 42: πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν. Ne. IX 40: βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου. Py. XI 21: Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον.

ἀκτίς (sg. ἀκτίς, -ῖνος, -ῖνα. pl.

ἀκτῖνες, -ίνων, -ῖσι, -ῖνας) *radius* solis fr. 107 (74): ἀκτὶς Ἀελίου. Ol. VII 70: ἔχει τέ νιν ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ: Sol. — fulminis Py. IV 198: λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι. — oculi fr. 123 (88), 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείς. — etiam floribus tribuitur Ol. VI 55: ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος: „ob fulgorem colorum lucidum, flavi quidem et purpurei" Boeckh. — met. *splendor, fulgor* gloriae Is. III 60 (IV 42): βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί. Py. XI 47: ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν (Bergk. θοαῖς) ἀκτῖνα σὺν ἵπποις. IV 255: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ (Herm., libri κ. ἐ. ἀ. περ ἀρούραισι τ. ὑ. ἀκτῖνας . . . , Bergk. κ. ἐ. ἀ. σπεῖρ' ἀρούραις τ. ὑμετέρας τ' ἀκτῖνάς ὀλβῳ'νδείξατο μ. ἆ.).

Ἄκτωρ *Actor,* Menoetii pater, avus Patrocli Ol. IX 69: υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων Αἰγίνας τε Μενοίτιον.

ἀκῦμων *tranquillus* fr. 235 (259): ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει.

ἄκων (sg. ἄκοντι, -οντ(α), pl. ἀκόντων, -εσσιν) *iaculum* aptum ad usum belli Ne. X 69: ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν. Py. IV 147: οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. — venationis Py. IX 20: ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράιζεν ἀγρίους θῆρας. Ne. III 45: βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων ἴσον ἀνέμοις μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. — ludorum Ol. X 71: ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν. unde met. Ol. XIII 93: ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν. Py. I 44: ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσεὶτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων, μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους. Ne. VII 71: ὑπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν.

ἀλάθεια (ἀλάθει', -ας, -ᾳ, -αν. — Ἀλάθεια) 1) *veritas* Ol. X 53: ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον χρόνος. Ne. VII 25: εἰ γὰρ ἦν ἑὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν. Ol. VII 68: τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι: „vere accidentes" Boeckh. Py. III 103: εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν: h. e. „veram viam et rectam rationem agendi" Dissen. Is. II 10: τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ' ἀλαθείας ὁδῶν (Bergk. ἐτᾶς) ἄγχιστα βαῖνον. Ne. V 17: οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής. Ol. VIII 2: Ὀλυμπία, δέσποιν' ἀλαθείας: ob vaticinia Iamidarum. — 2) **Ἀλάθεια** *Veritas* dea Ol. X 4: θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός. fr. 205 (221); ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια.

ἀλᾱθής (sg. m. f. ἀλαθής, -εῖ, -ῆ, -έα. pl. m. f. ἀλαθέσιν, -έας) 1) *verus, verax* Ol. VI 89: ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν. I 28: ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι — μῦθοι. — Ol. XIII 98: ἀλαθής τε μοι ἔξορκος (εἷς ὅρκος Bergk.) ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ. Py. XI 6: Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντίων θῶκον. Ol. II 101 (92): αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ. fr. 30 (6), 6: τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας (Boeckh., libri ἀγαθὰ σωτῆρας): „quae ut ipsae nunquam non sibi constant, cetera omnia rata faciunt certo temporum cursu" Dissen. ὅτι κυκλισμῷ πάντα ἀληθῆ (s. φανερὰ) ποιοῦσι. Hesych.

ἀλᾰλά 1) *clamor bellicus, tumultus* Ne. III 60: δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων. Is. VI (VII) 10: καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας. de clamore saltantium fr. 208 (224): μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ. — 2) **Ἀλαλά** *Vociferatio* dea fr. 78 (225): κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ (Xylander, vulgo κλῦθι Ἐνυὼ).

ἀλαλάζω *vociferor* Ol. VII 36: πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ: ὀξὺ ἀνεβόησε. διὰ δὲ τοῦτο τὸ φιλοπόλεμον τῆς θεοῦ ἐχαρακτήρισεν. Schol.

ἀλαλᾱτός *clamor bellicus, tumultus* Py. I 72: ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσηνῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας: „lyrica audacia dicitur, ita

tamen ut ἀλαλητὸς sit pro exercitu" Boeckh.

ἀλάομαι 1) *erro* fr. 105 (72), 3: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων.* — 2) *aberro,* met. c. gen. Ol. I 60 (58): *τὸν (λίθον) αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται:* h. e. „*πλανᾶται, ἁμαρτάνει*" Boeckh.

Ἀλᾶτας *Aletes* Ol. XIII 14: *παῖδες Ἀλάτα:* „proprie Heraclidae sunt Corinthii, qui Bacchiadae vocantur; hoc tamen loco intellige Corinthios universim" Boeckh. *τουτέστιν οἱ Κορίνθιοι. Ἀλήτης γὰρ ἡγήσατο τῆς ἀποικίας τῶν Ἡρακλειδῶν, ὅτε οἱ Ἡρακλεῖδαι κατῆεσαν εἰς Πελοπόννησον, καὶ αὐτὸς εἷς ὢν τῶν Ἡρακλειδῶν· ἦν γὰρ Ἱππότου τοῦ Φύλαντος τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἡρακλέους. οὗτος ἐκράτησε Κορίνθου· διόπερ παῖδας εἶπεν Ἀλήτου τοὺς Κορινθίους ὡς ἀπογόνους.* Schol.

ἄλγος *dolor, aerumna* fr. 132 (97): *ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις.* fr. 210 (229): *ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον* (Plut. de cohib. ira c. 8).

ἀλεγεινός *molestus, difficilis* fr. 277 (245): *Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν* (cod. Mon. *ἀλγεινῶν*). Theodor. Metoch. p. 282.

ἀλέγω *curo, foveo, celebro* Ol. XI 15: *τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.* Is. VII 46 (VIII 51): *φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτας.* (de Ne. VII 89 v. *ἀνέχω*.) — Pass. magis propria significatione Ol. II 86 (78): *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται:* censentur; *ἀριθμοῦνται, συγκαταλέγονται.* Schol.

Ἀλεῖος *Eleus* Is. II 23: *κάρυκες Ὡρᾶν —, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι.* v. *Ἄρτεμις* ex.

Ἄλεκτραι (sc. *πύλαι*) *Electrae portae* Thebarum Is. III 79 (IV 61): *τῷ (Ἡρακλεῖ) μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί:* „erant versus Plataeas" Dissen.

ἀλέκτωρ *gallus gallinaceus* Ol. XII 13: *υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν:* „gallus gallinaceus in antiquissimis Himerae nummis huius fere aetatis conspicitur; unde simul coniici potest, Himerae gallorum certamina publica in Minervae honorem esse habita, quo aptius a gallo pugnatore Pindarus comparationem quaesivit" Boeckh.

Ἀλεξιβιάδας *Alexibiades* h. e. Alexibiae filius, Carrhotus Py. V 45: *Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες.*

Ἀλεξίδᾱμος *Alexidamus* Py. IX 121: *ἔνθ' Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον, παρθένον — ἄγεν: οὗτος πρόγονος ἦν τοῦ νικηφόρου* (Telesicratis). *τὴν δὲ κόρην ταύτην* (Antaei filiam) *μνηστευσάμενος καὶ νικήσας τὸν δρόμον ἔγημεν.* Schol. „Alexidamum autem fabulae gentiliciae more usitato in remotiora haec tempora removisse videntur, licet Telesicratis gens longo intervallo post cum Batto in Lybiam pervenisset" Boeckh.

ἀλεξίμβροτος *homines defendens* Ne. VIII 29: *ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ.* Py. V 90: *κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς: εἰς ἀλέξησιν τῶν κακῶν ἀπὸ τῶν βροτῶν.* Schol. „mortalibus salutiferae, quia Apollo placatus valetudinem procurat; ita quidem *ἀλέξειν* in hoc vocis usu adiuvandi notione gaudet" Boeckh.

ἀλέξω *arceo, prohibeo* Ol. XIII 9: *ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ὕβριν* (var. *ἀλεξεῖν*). Ne. IV 60: *ἄλαλκε δὲ Χείρων:* sc. *θάνατον.* Ol. X 105: *Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε.*

Ἀλέρα *Alera,* Tityi mater fr. 294 (138): *Ἀλέρα καὶ Ἐλάρα· Ἐλάρας γενεά· οὕτω παρὰ Σιμωνίδῃ· Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδάρῳ, οἷον· Ἀλέρας ὄζον* (Etym. M. 60, 37).

Ἀλεύας *Aleuas,* Heraclides, Thessalorum princeps Py. X 4: *με — τὸ Πελινναῖον ἀπύει Ἀλεύα τε παῖδες:* Aleuadae h. e. Thorax Larissaeus, Pindari hospes, odae huius scribendae auctor, eiusque fratres Eurypylus et Thrasydaeus. fr. 255 (149): *Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε Πίνδαρος καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς* (Schol. Ne. VII 103); de utrisque copiose disseruit Boeckh. ad Py. X introd.

ἀλίβατος *praeruptus, arduus* Ol.

VI 64: ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου: ab ἀλάομαι et βάτος, ut sit „vepres vagantes habens", vocem ducit Goebel (Annal. Gymn. 1876, 337).

ἁλιερκής *mari saeptus v. munitus* Is. I 9: τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδ'. Py. I 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι. Ol. VIII 25: τάνδ' ἁλιερκέα χώραν: Aeginam, „non ob solum mare sed etiam ob cautes asperas mari iniectas, quibus undique cincta difficilem praebet aditum; quas Aeacus, quo tutiorem insulam praestaret, mari immersisse ferebatur" Boeckh. sec. Paus. II 29, 5.

ἀλίθιος *irritus* Py. III 11: χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός.

ἁλικία (ἁλικίας, -ᾳ, -αν) 1) *aetas* Py. IV 157: ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ. imprimis *iuvenilis* Is. VII (VIII) 34: εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον. Ol. IV 24 (28): φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον (var. ἁλικίαις). Py. V 109: κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε (Arcesilaus). Ne. IX 42: ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. Py. XI 50: θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ (Rauchenstein. coni. ἐν ἁσυχίᾳ): „in flore aetatis" Boeckh. fr. 123 (88), 1: χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ (Boeckh, libri ἡλικίᾳ): in iuventute. Is. VII (VIII) 1: Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων — ἀνεγειρέτω κῶμον: Cleandro eiusque robori iuvenili h. e. Cleandro iuvenili; „componunt enim poetae partem cum toto et specialem notionem cum generaliore" Dissen. et Mezger.; Bergk. tamen τι pro τε scribens ἁλικίᾳ expl. „in tempore", comparans Py. XI 51 et fr. 123 (88), 1. — 2) abstr. pro concr. *iuventus* Py. I 74: ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν: sermo est de Etruscorum strage ab Hierone ad Cumas facta.

ἅλιξ (pl. ἅλικες, -ων, -εσσι, -ξι, -ας) m. f. *aequalis, eiusdem aetatis* Py. X 58: Ἱπποκλέαν — θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις. Ne. V 45: ἅλικας δ' ἐλθόντας — ἐκράτει. Is. VII 65 (VIII 72): ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον. Py. IV 187: φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις. Ol. I 63 (61): ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν. Py. III 17: ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς. in sententia generali de iis qui simul vixerunt aliquo tempore, ut alter alterum viderit Ne. IV 91: ἄλλοισι δ' ἅλικες ἄλλοι: „a sese Calliclem non melius quam Euphane aequali cani posse poeta confitetur" Dissen. „poeta proverbium ἧλιξ ἥλικα τέρπει respicit ex Hom. Od. ρ 218 derivatum" Leutsch.

ἅλιος v. ἀέλιος.

ἅλιος *marinus* Py. IX 94: λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος: Nerei. Ol. II 32 (29): μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις. fr. 235 (259): ἁλίου δ' ἐρεθίζομαι δελφῖνος ὑπόκρισιν. Ol. IX 72: Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν. (de fr. 221 (242), 3 v. ἐνάλιος.)

ἁλίπλακτος *mari percussus* Py. IV 14: τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου — γᾶς (var. ἁλιπλάγκτου): Theram insulam dicit.

Ἁλιρόθιος *Halirrhothius*, Perieris et Alcyones filius, Mantineensis Ol. X 69: ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου (sec. Schol. rest. Boeckh., libri σᾶμ' ἁλιροθίου v. σᾶμος ἠείδετο): sc. τέλος ἔφερε.

Ἆλις *Elis* Ol. I 80 (78): ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν. IX 7: ἀκρωτήριον Ἄλιδος. X 33: στρατὸν μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος.

ἁλίσκομαι *capior* Ol. VIII 42: Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται: „praesenti Apollo utitur ut augur, qui futuram rem tanquam in omine praesentem conspicit" Boeckh. met. Py. III 57: ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα: „iam comprehensum et morte captum, θανάσιμον ἤδη ὄντα interprete Platone" Boeckh.

ἀλιτόξενος *peccans in hospitem* Ol. X 6: ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων (Mingarell., libri ἀλιτόξενον, probante Mezgero): τὴν διαμαρτάνουσαν εἰς τοὺς ξένους, ὅτι ξένου αὐτῷ ὄντος τοῦ Ἀρχεστράτου

ψευσάμενος ἤλιτεν εἰς αὐτόν, ὅ ἐστιν ἥμαρτεν. Schol.

ἀλιτρός *nefandus, scelestus* Ne. VIII 39: αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς. Ol. II 59: τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις.

ἀλκά (sg. ἀλκά, -ᾶς, -ᾷ, -άν. pl. ἀλκαί) 1) *robur corporis*, praecipue *fortitudo, virtus bellica* Py. IX 35: γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου: sc. λέοντος. Ol. IX 111: τόνδ' ἀνέρα — ὁρῶντ' ἀλκάν. IV 173: ἀνέρες — αἰδεσθέντες ἀλκάν, v. αἰδέομαι. c. gen. Ol. X 100: κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ. Is. IV (V) 11: κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν. in circumlocutione Is. III 53 (IV 35): ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον: h. e. Αἴαντα ἄλκιμον. Ne. III 38: καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ, ubi duplex patet via interpretationis, quum ἀλκά aut idem valeat quod „exercitus" aut, quod magis placet, per periphrasin dicatur ut Hom. βίη. Ol. XIII 55: τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος: „in robore, ἐπιειμένοι ἀλκήν" Dissen. Ne. II 14: σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει. plur. VII 12: ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι: virtutes. — met. Ol. I 115 (112): ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει, ubi καρτερώτατον ἀλκᾷ coniungit Dissen., Mezger. ἀλκᾷ τρέφει: „nährt mit Kraft". (de Ne. III 39 et Ol. II 63 v. ἀκμά.) — 2) *defensio fortis* met. Ne. VII 96: βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν: „remedium adversus mala" Dissen.

ἀλκάεις *robustus, fortis* Ol. IX 72: ἀλκᾶεντας Δαναούς (var. ἀλκάντας, ἄλκαντας, ἀλκᾶντας). Py. V 71: ἀλκᾶεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους (Bergk., libri ἀλκᾶντας v. ἀλκάντας).

Ἀλκάθοος *Alcathous*, Pelopis filius, „leonem Cithaeronium interfecit et Apollini ac Dianae eam ob causam templum posuit"; eius ludi (Ἀλκαθοῖα) a Megarensibus celebrati commemorantur a Schol. Ne. V 84 et Is. VII 67 (VIII 74): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ τε πρὶν ἔδεκτο νεότας.

Ἀλκαΐδαι *Alcidae* h. e. Alcaei posteri Ol. VI 68: Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαΐδᾶν (Herm. Ἀλκεΐδᾶν): Ἀμφιτρύωνος, ὃς ἦν Ἀλκαίου παῖς. Schol. „splendidius pro patre nominata familia s. gente" Dissen. v. Κρονίδας et κορά.

ἄλκαρ *robustum praesidium* ad arcendum malum Py. X 52: ἄγκυραν —, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας.

Ἀλκιμέδων *Alcimedon*, Iphionis filius, Aegineta ex gente Blepsiadarum, cui lucta inter pueros victori Ol. 80 scriptum est carmen Ol. VIII ante belli Aeginetici exordium; Ol. VIII 17: Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν. VIII 65: Ἀλκιμέδων νίκαν τριακοστὰν ἑλών: τριακοστὸς νικητὴς ἀναδειχθείς. Schol.

Ἀλκιμίδας *Alcimidas*, Theonis filius, Aegineta, cui lucta inter pueros victori incerto tempore, sed ante Ol. 80 carmen Ne. VI scriptum est; Ne. VI 10 (8): τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν (Bergk sec. Hartung. Ἀλκιμίδα). VI 68 (60): εὖχος —, Ἀλκιμίδᾶ τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ (Bergk. et Ahlwardt., libri Ἀλκιμίδας): nominativi forma aeolica.

ἄλκιμος *robustus, fortis* Ol. X 44: Διὸς ἄλκιμος υἱός: Hercules. Ne. V 15: τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν: dicit Peleum et Telamonem. Ne. VIII 24: ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον: Aiacem.

Ἀλκμάν *Alcman s. Alcmaeon*, Amphiarai filius, ex gente Melampodidarum itaque ipse vates Py. VIII 46: θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἴθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις. VIII 57: Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, — ὅτι — μαντευμάτων ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις: „in itinere sive Thebis sive alio ex loco, ubi tum versatus est, Delphos facto poeta forte devenit ad Alcmaeonis statuam vel delubrum aliquod; quem de eventu luctae consuluit, simplici opinor neque admodum sollemni ratione sed ex tempore, sortibus vel similiter" Boeckh.

Ἀλκμᾱνίδαι *Alcmaeonidae* h. e. Alcmaeonis Atheniensis posteri, gens Attica nobilissima Py. VII 2: Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ.

Ἀλκμήνα *Alcmene*, Amphitryonis uxor, mater Herculis et Iphiclis Py. IX 84: τέκε οἱ (Amphitryoni) καὶ

Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. Is. I 12: τὸν ἀδείμαντον Ἀλμήνα τέκεν παῖδα: Herculem, cf. Is. III 73 (IV 55): υἱὸς Ἀλκμήνας. fr. 172 (158): Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ. Is. V (VI) 30: Ἀλκμήνας τέκος. Py. IV 172: τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς — ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε. Ne. I 49: τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει. X 11: Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολών. Ol. VII 27: Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον: Licymnium.

ἀλκτήρ *propulsator* Py. III 7: Ἀσκλαπιόν, ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων.

Ἀλκυονεύς *Alcyoneus* Gigas ab Hercule interfectus Telamonis ope Is. V (VI) 31: πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ (Τελαμῶνι) Μερόπων ἔθνεα, καὶ τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς Ἡρακλέης. Ne. IV 25: ξὺν ᾧ (Ἡρακλεῖ) ποτε Τρωίαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε καὶ Μέροπας καὶ τὸν μέγαν πολεμιστάν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ: „in Isthmo peninsulae Pallenae s. Phlegrae, in quo sita Potidaea; nempe Alcyoneus in ipso introitu peninsulae, ubi defensioni locus aptissimus Herculi obstitit ibique cum eo conflixit“ Dissen.

ἀλλά *sed, verum, vero; at, attamen* 1) mutationem prioris rerum conditionis significat a) praecedente negatione Is. I 26: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. Ne. VIII 35: εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν. Ol. II 71 (65). 106 (76). VI 37. VII 67. VIII 45. 87. XIV 9. Py. II 28. III 83. IV 36. 83. 186. V 30. 34. 76. IX 20. XII 30. Ne. I 32. 39. V 2. IX 20. XI 42. 44. Is. II 41. III 68. VII 57 (VIII 63). post interrogationem negativum sensum exhibenten Py. X 4: τί; κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει (Mommsen., libri τί κομπέω παρὰ καιρόν; Bergk. sec. schol. τί κομπέω; κατὰ καιρὸν): immo. — b) post sententias affirmativas, quibus opponuntur sequentia Ol. I 84: ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται: „ego vero talis non ero, sed . . . Py. III 38: ἀλλ' ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν, — τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων. III 77: ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί: „sed quum Chiro non vivat nec adsint mythici medici, faciam quod facere possum“ Dissen. Py. IV 132: ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ (sc. ἁμέρᾳ) πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'. Is. III 41 (IV 23): ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν (φάμα)· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει. Py. IV 152. fr. 88 (58), 2. 93, 1. 123 (88), 8. — praecedit part. μέν Py. I 23: ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ. Py. IV 273: ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται. Ol. IX 5. 51. X 86. Py. I 55. IV 141. Ne. II 20. sequuntur particulae: ἀλλὰ γάρ *sed enim*, elliptice dictum Ol. I 55. Py. IV 32. Ne. VII 52; seiunctim Ol. VI 53. Ne. VII 30. Is. III 34 (IV 16). VI (VII) 16. ἀλλ' ἤδη Py. IV 157. 210. ἀλλὰ νῦν Is. VI (VII) 37. ἀλλά τοι Py. III 19. Is. III 55 (IV 37). — ἀλλ' οὐ Ol. III 23. Ne. X 68. Is. VII (VIII) 11. 33. — 2) priora quum vera esse concedantur, alia nova opponuntur, quae si non magis certe aeque vera sunt; Ne. VI 3: τὸ μὲν (ἀνδρῶν γένος) οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις. Py. VIII 96. Ne. VII 44. add. ὅμως Py. I 85. Ne. X 21. Is. IV (V) 51. — 3) missa faciens superiora finem facit atque ad nova pergit, quae illis opponantur; Py. IV 116: ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων ἴστε. Ol. VIII 74: ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον. Py. XI 36. XII 22. itemque ἀλλ' ὅτε Py. IV 224. ἀλλ' ἐπεί Py. XII 18. simul augens ultimum membrum complurium rerum enumeratarum: *vero* Is. V (VI) 35. IV (V) 34. Ne. X 45. fr. 106 (73), 5 Bergk. Py. IV 293. imprimis ubi post prooemium poeta iam ad rem propositam accedit Is. I 14: ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας — ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι' ἐναρμόξαι νιν

ὕμνῳ. Ne. IX 8: *ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.* Ol. I 17: *ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν'.* vel ad partem carminis antiquiorem transit Ol. VI 22: *ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων, ᾇ τάχος, ὄφρα — ἵκωμαι πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος.* saepius etiam in adhortationibus et invocationibus deorum, c. imperat. Is. VII (VIII) 38: *ἀλλὰ τὰ μὲν παύσατε.* Ol. II 13: *ἀλλ' ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, — εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει.* X 3: *ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων.* Ol. VII 87. Ne. IX 3. fr. 107, 7. c. infin. Ne. XI 9: *ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι* (var. *περάσαι*): sc. *δός.* — repetitur invocatio et absolvitur Ol. IV 7: *ἐλατὴρ — Ζεῦ· — ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, — Ὀλυμπιονίκαν δέκευ,* cf. VIII 9. — 4) denique nova atque inopinata profert, praeter exspectationem obloquitur Py. II 89: *ἀλλ' οὐδὲ τοῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν.* III 54: *ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται.* Ol. II 105 (95). VII 61. Ne. X 82. fr. 122 (87), 10. itaque pro sent. conditionali Ne. XI 29 (de Ol. I 107 (104) v. *ἄλλος*).

ἄλλᾳ (*ἀλλᾷ*) v. **ἄλλος.**

ἀλλᾱλοφονία *caedes mutua* Ol. II 41: *ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐρινὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον.*

ἀλλᾱλοφόνος *invicem necans* fr. 163 (137): *ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.*

ἀλλάλων *inter se, einander,* de duobus Py. IV 223: *καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι:* Iason et Medea. de pluribus Py. IV 93: *τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι γάρυον τοιαῦτ'.*

ἀλλάσσω *alterno,* Med. Ne. XI 38: *ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος.*

ἀλλοδαπός *peregrinus* Py. IV 50: *νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος:* Lemniarum, cf. IV 254: *ἐν ἀλλοδαπαῖς — ἀρούραις.* Ne. III 26: *θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι;* plur. pro subst. Ne. I 22: *θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀπείρατοι δόμοι ἐντί:* peregrinorum hospitum.

ἀλλοῖος *alius speciei, andersartig* Is. III 23: *ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει:* „Cleonymidas in conatibus suis non semper vento secundo usos esse poeta quasi praefando nunciat“ Dissen. Py. III 104: *ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ ὑψιπετᾶν ἀνέμων:* „modo secundi modo adversi venti“ Boeckh. Ol. VII 94: *ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.* fr. 43 (173): *τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.* Py. III 50: *λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν* (Aesculapius).

ἄλλος (sg. m. *ἄλλος, -ῳ, -ον.* f. *ἄλλας, -ᾳ, -αν.* n. *ἄλλο, -ου, -ο.* pl. m. *ἄλλοι, -ων, -οισι, -οις; -ους.* f. *ἄλλαι, -ᾶν, -αις.* n. *ἄλλα, -ων, -οισι, -οις, -(α).* — adv. *ἄλλᾳ* s. *ἀλλᾷ*) I) adi. *alius* 1) ein anderer, non is de quo sermo est Py. III 13: *ἁ δ' ἀπο φλαυρίξαισά νιν ἀμπλακίαισι φρενῶν ἄλλον αἴνησεν γάμον.* Ne. IX 42: *τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις πολλά:* h. e. postero tempore gesta. Ol. II 41 (37). Is. I 68: *ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ:* „aliis aliter sentientibus insultans“ Dissen. Ol. II 109 (99). cum contemtu dictum Ne. IV 39: *φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν,* cf. Ol. VI 74. — 2) addendi vim habet: ein zweiter, noch, sonst, ausserdem Ol. IX 86: *ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι:* praeter Isthmiam victoriam modo nominatam. Py. VIII 77. add. *ἔτι* Ne. IX 47: *οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.* Ol. I 107 (104): *πέποιθα δὲ ξένον μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἄλλον ἢ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς* (Boeckh. c. vulg., var. *ἅμα καὶ* v. *ἄλλον καὶ;* Herm. coni. *ἄλλα καὶ,* Mommsen. et Christ. *ἄμμε καὶ*). — 3) diversus, alienus Py. IV 118: *Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ μὰν ξεῖνος ἵκω γαῖαν ἄλλων.* IV 268: *ἄλλοις — ἐν τείχεσιν.* saepius inter se opponuntur *ἄλλος ἄλλον,* ut lat. „alius alium“, similia; Py. II 13: *ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον.* Is. I 47: *μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς.* Ol. VIII 12: *ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν ἀγαθῶν.* I 116 (113). Ne. III 6. IV

91. fr. 215 (152). — Ol. IX 104: ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι. — Py. III 50: λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἐξᾶγεν. — Ol. VII 11: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις, cf. Ol. II 37 (33). Py. VIII 77. X 54. Ne. III 41. fr. 288 (121). Py. II 85: ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς, cf. Is. III 18. — Ne. VII 54: φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι. cf. Ol. II 81 (73). Ne. VIII 31. — c. compar. Is. VII 34 (VIII 36): ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου. Ol. I 6: μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον. — 4) diversitas inter duos intercedit: alter Ol. VII 82: Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ (sc. νίκαν εὐτυχέων ἐστεφανώσατο): οἷον δὶς ἐνίκησεν, οὐκ ἐκ διαλείμματος μέντοι, ἀλλὰ πρώτην Νεμέᾳ νικήσας καὶ τὴν ἑξῆς ἀγωνισάμενος ἐστέφθη. Schol. — 5) plur. ceteri, reliqui Ol. VI 25: κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν (sc. ἡμιόνων) ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι ταύταν ἐπίστανται. Py. IV 187: φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις. Is. VII 55 (VIII 59): ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστέας. Is. III 42 (IV 24). V (VI) 73. sine subst. Is. IV (V) 3: μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων. Ol. VIII 63. Ne. XI 13. — II) adv. ***ἄλλᾳ*** *aliorsum* Py. XI 42: *Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν,* — ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν (sc. φωνὰν) ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ (Heynius et Boeckh., libri ἄλλα χρή, Bergk. ἀλλᾷ): „huc illuc, alias ad aliud argumentum" Boeckh.

ἄλλοτε *alias* Ol. II 33: ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν, cf. Ol. VII 11. Py. VIII 77. X 54. Ne. III 41. fr. 288 (121). Py. II 85: ἀλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς, cf. Is. III 18. Ol. VII 95: ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι, cf. Py. III 104. Is. III 23 (IV 5). fr. 43 (173), 4. — Py. XI 42: *Μοῖσα,* τὸ δὲ τεόν, — ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν (sc. φωνὰν), v. ἄλλᾳ.

ἀλλότριος (sg. m. ἀλλότριον. f. ἀλλοτρίᾳ. n. ἀλλότριον. pl. m. ἀλλοτρίοισιν. f. ἀλλοτρίαις, -αισι. n. ἀλλοτρίων, -οις, -α. ter producitur vocalis antepaenultimae) *alienus* Ol. X 89: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος. fr. 72 (44): ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ Ὠαρίων. Is. I 15: ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ'. Py. XI 26: καλύψαι τ' ἀμάχανον ἀλλοτρίαισι γλώσσαις (ἀμπλάκιον). I 84: ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. I 59: χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορίᾳ πατέρος. Ne. I 54: εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον. fr. 278 (251): ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως. — sine subst. fr. 42 (171): ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν. neutr. Ne. III 30: οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες: h. e. „nec sunt externa praeferenda domesticis fabulis" Dissen.

ἅλμᾰ *saltus,* met. Ne. V 19: εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται, μακρά μοι αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν: ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεντάθλων, οἷς σκάμματα σκάπτονται, ὅταν ἅλλωνται· ἐκείνων γὰρ κατὰ τὸν ἀγῶνα πηδώντων ὑποσκάπτεται βόθρος ἑκάστου τὸ ἅλμα δεικνύς. Schol.

ἅλμᾱ (ἅλμα, -ας, -ᾳ) *unda salsa, mare* Ne. VI 73 (64): δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον. Py. IV 38: πεύθομαι δ' αὐτὰν (glebam) κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλία βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ (Boeckh. sec. Io. Fr. Meyerum ἐναλίον, Thiersch. et Herm. ἐναλίαν). met. Py. II 80: ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας: „hoc loco eo aptius sententiae est, quod ἅλμη dicitur amarities; amari enim calumniatorum rumores" Boeckh. in Nott. critt., v. ἀβάπτιστος. Ne. IV 36: ἔμπα, κεἴπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ: „quamvis iam medius insit medio mari h. e. digressioni, tamen maris insidiis h. e. digressionis poetam abripientis illecebris renitendum" Dissen. „ein Meer von Gründen" Mezger.

ἁλμυρός *salsus* Ol. VII 57: ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.

ἆλος *clavus,* met. Py. IV 71: τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις;

ἄλοχος (sg. ἄλοχος, -ον, -ῳ, -ον. pl. ἀλόχοις) *uxor* Ol. X 86: *παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη*. Py. XI 25: *νέαις ἀλόχοις*. fr. 72 (44): *ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ Ὠαρίων*. Ol. IX 62: *ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος*: uxor Locri, Opuntis filia. Is. VI (VII) 6: *Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς*: Alcmenam. VII 28 (VIII 31): *ἄλοχον εὐειδέα θέλων ἑκάτερος ἑὰν ἔμμεν*: Thetin. c. gen. fr. 30 (6), 5: *Θέμιν — Μοῖραι — ἄγον — σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν*. Ne. X 18: *οὗ* (h. e. Herculis) *ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι*.

ἄλπνος v. ***ἀλπνός*** *suavis, iucundus* Is. IV (V) 12: *δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ* (var. *ἀνέλπιστον*): *τὸν ἄλπνιστον, τουτέστι τὸν ἥδιστον καὶ προσηνέστατον*. Schol. Py. VIII 84: *τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἐπ' ἀλπνὸς ἐν Πυθιάδι κρίθη, οὐδὲ* ... (Bergk., libri *ἔπαλπνος*): *οὔτε ἡδεῖα οὔτε προσηνής*. Schol.

ἅλς (ἁλός, ἅλα) *sal, mare* Ol. I 73 (71): *ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλός*. Py. II 68: *μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται*. Is. III 74 (IV 56): *βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ*. Ol. VII 69: *βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς νᾶσος*. Py. V 88: *ἁλὸς βαθείας κέλευθον ἀνοίγων*. VI 12: *τὸν* (*θησαυρὸν*) *οὔτε χειμέριος ὄμβρος —, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι*. Is. I 36: *ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίοις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς — δέξατο*. Ne. VII 65: *Ἀχαιὸς — ἀνὴρ Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων*. III 21: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές*: mare Oceanum.

ἄλσος (sg. ἄλσος, -ει, -ος. pl. ἄλσεα) *lucus*, locus deo sacer maximam plerumque partem densus arboribus nec non delubrum continens, *τέμενος* Ol. VIII 9: *ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος*: dicitur Altis. Ol. III 17: *Διὸς αἴτει πανδόκῳ ἄλσει σκιαρὸν φύτευμα*: locus enim sacer arboribus nondum consitus erat. *ἴσθι ὅτι πᾶν χωρίον τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένον, κἂν ψιλὸν φυτῶν ᾖ, ἄλσος καλεῖται*. Schol. Is. II 28: *γαῖαν —, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος*. Ne. II 5: *Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει*. Ol. V 10: *ὦ — Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν*. VII 49: *τεῦξαν* (Rhodii) *δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος ἐν ἀκροπόλει*: sc. Minervae. *ἄλσος τὸ τέμενος εἴρηκεν*. Schol. Is. I 57: *τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα*. Ne. VII 44: *ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ*: sc. Apollinis Delphici. fr. 122 (87), 14: *ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος — κορᾶν ἀγέλαν — ἐπάγαγεν*. Py. V 89: *κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν*. Ol. X 45: *Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ*: Olympiae. Ol. XIII 109: *Αἰακιδᾶν εὐερκὲς ἄλσος*: „aut Aegina aut Aeginae Aeaceum" Boeckh. fr. 101 (70): *βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων*: templorum. met. Ol. V 13: *κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος*: *τὸ πλῆθος τῶν οἴκων*. Schol., cf. nostrum: ein Wald von Masten.

Ἄλτις *Altis*, lucus Olympiae Iovi consecratus Ol. X 45: *περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε*.

ἀλύσκω *effugio* Py. VIII 16: *Τυφὼς — οὔ νιν ἄλυξεν*. v. *νιν* 1).

ἄλυτος *indissolubilis* Py. IV 215: *ἴυγγα — ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ*.

Ἀλφε(ι)ός (Ἀλφεοῦ, -εῷ, -ειῷ, -εόν. per synizesin leg. genet. Ol. IX 18) *Alpheus* 1) fluvius Elidis Ol VIII 9: *ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος*. Ne. VI 20 (18): *Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις ἔρνεα πρῶτος ἔνεικεν ἀπ' Ἀλφεοῦ*. Is. I 65: *Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα*. Ol. VII 15: *ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον* (var. *Ἀλφεῷ*). I 20: *παρ' Ἀλφεῷ σύτο*. III 21: *μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ*. VI 58: *Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβάς*: dat. termini. Ol. X 48: *τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ*, cf. I 95 (92). II 13. XIII 35: *ἐπ' Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται*. IX 18: *Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον* (var. *Ἀλφειοῦ*). V 18: *τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα*. VI 34: *ὃς* (Aepytus) *ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν*: „ad superiorem Alpheum, cuius fontes prope Aseam vel si vis prope Phylacen sunt, in meridionali Arcadia" Boeckh. — 2) deus fluvii Ne. I 1: *ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία*: „finxerunt Alpheum per mare secutum in Orty-

„gia se cum Arethusa miscuisse" Dissen. fr. 250 (135): *Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν (Ἠλεῖοι) ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ· τὸ δὲ αἴτιον τούτων παρεδήλωσε — Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ* (Pausan. V 14, 6).

ἀλώπηξ *vulpes* Py. II 77: *ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.* Is. III 65 (IV 47): *θυμὸν — θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ· μῆτιν δ' ἀλώπηξ.* Ol. XI 20: *οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες.* fr. 237 (261): *ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων*: „adversarios poeta irridet, qui vulpibus pessimis similes callida consilia agitant" Dissen.

ἅλωσις *expugnatio* Ol. X 41: *καὶ κεῖνος* (Augias) *ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἔφυγεν.*

ἅμα (v. *θάμα*, quam antiquiorem h. v. formam compluribus locis restituit Bergk.) adv. *simul* 1) abs. a) eodem tempore Ne. X 72: *ἅμα δὲ καίοντ' ἐρῆμοι.* Py. XII 25: *λεπτοῦ διανισόμενον χαλκοῦ θάμα καὶ δονάκων* (Bergk., libri *θαμὰ* v. *θ' ἅμα*, Boeckh. *θαμὰ*). Is. II 11: *κτεάνων θάμα λειφθεὶς καὶ φίλων* (Bergk., libri *θ' ἅμα*, Boeckh. *θαμὰ*). Ol. VII 11: *ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ θάμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν* (Bergk., libri *θαμὰ* v. *θ' ἅμα*, Boeckh. *θαμὰ*). Ne. II 9: *θάμα μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον, ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν* (Bergk., libri *θαμὰ*). — b) eodem loco Ol. VI 72: *ὄλβος ἅμ' ἕσπετο: ἀντὶ τοῦ τῷ τῶν Ἰαμιδῶν γένει ὄλβος ἠκολούθησεν.* Schol. — c) eodem modo Ol. VIII 45: *οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν* (sc. *Πέργαμος ἁλίσκεται*), *ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις*: „et a primis (Telamone et Peleo) et a quartis (Neoptolemo et Epeo)" Boeckh. Ne. VII 19: *ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅμα νέονται* (Christ. c. Wieselero, libri *θ. πάρα σᾶμα*; Herm. *θάνατον πάρα θαμά*, Bergk. *θανάτου πόρον σάμα*, hoc uno loco antiquissimam formam *σάμα* h. e. *θάμα* servatam esse contendens). — 2) c. dat. *cum* Ol. IX 70: *τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις Τεύθραντος πεδίον μολών.* fr. 74 (53): *τρεχέτω δὲ μέτα Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων.* Ne. IX 25: (*Ἀμφιάραον*) *κρύψεν θάμ' ἵπποις* (Bergk., libri *δ' ἅμ'*). Ne. IX 52: *φιάλαισι —, ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα — στεφάνοις.* IX 46: *εἴ τις ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος.* Ol. XIII 30: *πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον.* v. *θαμά.*

ἀμᾶ v. **ἁμᾶ** adv. *simul* 1) eodem tempore Py. III 36: *γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾷ δ' ἔφθαρεν.* Ol. III 21: *ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾷ θῆκε.* Ne. V 11: *πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας ἁμᾷ Ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοὶ καὶ βία Φώκου.* — 2) eodem loco Ne. VII 78: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾷ καὶ λείριον ἄνθεμον.*

Ἀμαζονίς *Amazon* Ol. XIII 87: *Ἀμαζονίδων — τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν*: sc. Bellerophon.

Ἀμαζών *Amazon* fr. 172 (158): *Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώιον ἂμ πεδίον καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος* (Bothius pro *Ἀμαζόνας*) *ἦλθε*: Hippolytae. fr. 175 (161): *Ἀντιόπην* (*Ἀμαζόνα*) *Πίνδαρος μέν φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι* (Pausan. I 2, 1). — plur. *Amazones* prope Thermodontem habitantes Ne. III 38: *χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ.* Ol. VIII 47: *Ἀμαζόνας εὐίππους.* fr. 174 (159): *Πίνδαρος — Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο* (Dianae Ephesiae) *ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα* (Pausan. VII 2, 7).

ἀμαιμάκετος *indomitus, ingens* Py. I 14: *γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον.* Is. VII 35 (VIII 37): *κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ τριόδοντός τ' ἀμαιμακέτου.* Py. IV 208: *συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν.* III 33: *κασιγνήταν μένει θύοισαν ἀμαιμακέτῳ.*

Ἀμάλθεια *Amalthea* fr. 249 (153): *φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν . . . ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ* (Schol. Il. φ 194).

ἁμαξιτός *via vehicularis, via lata v. regia*, met. Ne. VI 62 (54): *καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον: τὴν τῶν ἐπαίνων.* Schol. Py. IV 247: *μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει· καί τινα*

οἶμον ἴσαμι βραχύν: ἀντὶ τοῦ μακρῶς λέγω τὰ ποιήματα καὶ ἐπεκτείνω. Schol.

ἁμαξοφόρητος *plaustro vectus* fr. 105 (72): ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται.

ἆμαρ v. **ἁμέρα.**

ἁμαρτάνω *erro, aberro,* c. gen. Ne. VII 37: ὁ δ' ἀποπλέων Σκύρου μὲν ἅμαρτεν. — met. Ol. I 66 (64): εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεται λελαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.

ἀμαυρόω *obscuro* Py. XII 13: τὸ θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος (Perseus): occaecavit; τὰς Γοργόνας φησί. τοῦτο δὲ ἐπὶ τῶν τριῶν ἀκουστέον, ὅτι τὴν μὲν μίαν ἐκαρατόμησε, τὰς δὲ δύο ἐξετύφλωσεν ἀφελόμενος τὸν ἕνα ὀφθαλμόν· μόνῳ γὰρ ἑνὶ ἐχρῶντο αἱ τρεῖς. Schol. — met. Is. III 66 (IV 48): χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν: labefactare v. infirmare; quae res pertinet ad artem pancratiastae. fr. 126 (92): μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ. Boeckhius ubique scr. μαυρόω.

ἀμαχανία *inopia, difficultas* Ol. V 14: ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν. Py. II 54: εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον. IX 91: φαμὶ — πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι, σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών: „quum victoris illius labore et materia carminis ab illo praebita inopiam taciturnam effugerim" Boeckh. Ne. VII 97: βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν: adversus mala.

ἀμάχανος 1) act. *inops efficientiae, inefficax* fr. 107 (74), 3: ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν ἀνδράσι καὶ σοφίας ὁδόν. — 2) pass. *contra quem consilium nihil valet, difficillimus* Py. II 19: πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων — δρακεῖσ' ἀσφαλές. add. infin. Ol. VII 25: τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν. Py. XI 26: τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον ἀλλοτρίαισι γλώσσαις: ἀδύνατόν ἐστι. Schol.

ἄμαχος *inexpugnabilis* Ol. II 90 (82): Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. Is. V (VI) 41: ὁ δ' (Ἡρακλῆς) ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους. met. Py. II 76: ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες. Ol. XIII 13: ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος: ἀμήχανον δὲ καὶ ἀδύνατον. Schol.

ἀμβατός *qui ascendi nequit* Py. X 27: ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ (Bergk. e. coni. οὐ ποτάμβατος): h. e. „summam assecutus est hominis felicitatem (pater victoris) neque poterit maiore potiri" Boeckh., cf. Ol. V 24: μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι et dictum Laconis ad Diagoram ap. Cic. Tusc. I 46.

ἀμβλύνω v. **ἀπαμβλύνω.**

ἀμβολά *initium* Py. I 3: πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν, ἁγησιχόρων ὁπόταν (σύ, φόρμιγξ) προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα: „προαναφωνήσεις, praeludia, h. e. primi ad carmen cantatum soni" Boeckh.

ἀμβολάδαν *praeludendo,* met. Ne. X 33: ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν· ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ κώμασαν: „quasi quodam praeludio sc. laudum Olympiarum; reportaverat enim Theseus Athenis καρπὸν ἐλαίας, quod ipsum omen est coronae oleaginae aliquando ex Olympia reportandae" Dissen.

ἀμβροσία *ambrosia* Ol. I 64 (62): ἀθανάτων κλέψαις (Tantalus) ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον ἔθεσαν. Py. IX 63: νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι (Horae), θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον.

ἀμβρόσιος *divinus* fr. 198 (211): μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου. Ne. VIII 1: Ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. de poesi Py. IV 299: εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων.

ἄμβροτος *immortalis* Ne. X 7: Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν. Is. VII 30 (VIII 33): ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες. fr. 75 (45) 16: φυτὰ νεκτάρεα τότε βάλλεται, τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χθόν' ἐραταὶ ἴων φόβαι (var. ἄμβροτον).

ἀμείβω (act. praes. ptc. ἀμείβοντι. aor. ἄμειψεν. ἀμείψαντες. — med. pr. ἀμείβεται. ἀμειβόμενον, -οι, οις, -αι. ipf. ἀμείβετο. aor. ἀμείφθη) *muto, permuto, alterno* I) Act. 1) intr. Ne. XI 42: δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν

πλουτώσιον, ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι (sc. χρόνῳ): per vices. — 2) trans. Py. IV 17: ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς: permutantes, vertauschend mit. de loco Py. V 38: δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ: superavit v. praetervectus est. „brachte hinüber" Mezger. — II) Med. 1) sibi v. inter se alternare Py. IV 226: χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι. Ne. VI 11 (9): ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν, τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. — praecipue verbis Py. IV 93: τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι γάρυον τοιαῦτ'. IV 102: τὸν δὲ θαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις ὧδ' ἀμείφθη: respondit. c. dupl. acc. Py. IX 38: τὸν δὲ Κένταυρος — μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο: „huic consilium suum reddidit" Boeckh. — 2) de loco: supero, met. Py. VI 54: γλυκεῖα δὲ φρὴν — μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον: ὥστε τὰ κηρία παραλλάσσειν καὶ παραπορεύεσθαι, ἀντὶ τοῦ νικᾶν τὸ μέλι. Schol. — 3) vicem reddo, remuneror Py. VII 19 (17): τὸ δ' ἄχνυμαι, φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα. Is. I 53: ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι.

ἀμείλιχος *immitis* Py. VI 12: χειμέριος ὄμβρος —, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος. VIII 9: ὁπόταν τις ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ: ἐάν τις ταραχώδης καὶ ὑβριστὴς γένηται. Schol.

ἀμείρω *expertem reddo, privo* Py. VI 26: ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον. Ol. XII 16: εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.

ἄμελξις *mulctus* fr. 106 (73) 3: Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται.

ἀμεμφής *irreprehensibilis, innoxius* Ol. VI 46: αὐτὸν δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν: εἰκότως· ὁ γὰρ τῶν ὄφεων ἰὸς μεμπτὸς διὰ τὸ φθορὰν ἐργάζεσθαι. Schol.

Ἀμένας *Amenas* v. *Amenanus*, fluvius Aetnaeus Catinam permeans Py. I 67: αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων: τοῖς Αἰτναίοις. Schol. v. Αἴτνα 2).

ἁμέρα, ἆμαρ (1) sg. ἁμέρα, -ας, -αν. pl. ἁμέραι; -αισιν, -αις; -ας septies decies. — 2) sg. n. a. ἆμαρ. pl. a. ἄματα sexies) *dies* fr. 142 (106), 4: καθαρὸν ἁμέρας σέλας: sol. Ol. I 6: μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον: interdiu, cf. fr. 107 (74), 2. Ol. II 34 (31): οὐδ' ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν (κέκριται). Ne. X 55: ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας. cf. Py. XI 63: τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου: alternis diebus. Is. III 18: αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. opp. νύξ Py. I 22: ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων'· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν κτλ. IV 256: ἆμαρ ἢ νύκτες. Ol. II 68 (62): ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ ἴσον ἐν ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες. Py. IV 130: ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις — εὐζωᾶς ἄωτον. IV 196: νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους ἄματά τ' εὔφρονα καὶ φιλίαν νόστοιο μοῖραν (ἐκάλει): sc. in sacris. — certi quidem dies Is. III 85 (IV 67): δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων γίνεται. Py. IV 26: δώδεκα — ἁμέρας. Ol. IX 85: μίαν — ἀν' ἁμέραν. Is. III 34 (IV 16): ἁμέρᾳ — ἐν μιᾷ. Py. IX 68: κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτασεν. Ol. XIII 39: τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις: „certus quidam unusque dies, quo Thessalus ter vicerat" Boeckh. Ne. VIII 32: ἐν πολυφθόροις ἁμέραις. certa diei pars Py. IX 113: πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν: τὸ γὰρ ἑωθινὸν ἠγωνίσαντο καὶ πρὸ μεσημβρίας διελύθησαν τοῦ δρόμου. Schol. — universe: *tempus* Ol. I 34: ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι. Py. X 18: ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις. Ne. IX 42: τὰ δ' ἄλλαις ἁμέραις: sc. πραχθέντα, opp. ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ.

ἅμερος *mitis, lenis, placidus* Py. III 6: τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν. Ne. VII 83: ἁμέρᾳ ὀπί. IX 44: τελέθαι πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα. VIII 3: τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκαις χερσὶ βαστάξεις (var ἁμέρας, ἁμάρας), v. ἀνάγκα. Py. I 71: ἅμε-

ρον ὄφρα κατ᾽ οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ᾽ ἀλαλατὸς ἔχῃ: „in patria pacata, sine bello“ Boeckh. — c. dat. Ol. XIII 2: ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς: „Xenophontis familiam fuisse ex optimatibus vix dubites, unde haec laus, mitem illam esse civibus“ Boeckh.

ἁμερόω *mansuefacio, paco,* met. de Hercule Is. III 75 (IV 57): ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις: „domitis beluis, ut vidimus Ne. III 24“ Dissen.

ἁμέτερος (sg. f. ἁμετέρα, -ας, -α. pl. m. ἁμέτεροι, -ων) *noster* h. e. *meus* Py. IV 150: ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας ἁμετέρων τοκέων νέμεαι: de suis parentibus loquitur Iason, cf. Py. IV 110. Ne. III 1: ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα: μητέρα ἑαυτοῦ εἶπε τὴν Μοῦσαν ὁ Πίνδαρος, ὅτι προσηνὴς ἦν αὐτῷ. Schol. Py. III 65: ὕμνοι ἁμέτεροι. III 2: ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας, cf. Ol. XI 8: τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει: poetas dici existimat Mezger.

ἀμέτρητος *immensus* Is. I 37: ἐξ ἀμετρήτας ἁλός.

ἀμευσιεπής fr. 24: ἀμευσιεπῆ φροντίδα φησὶ τὴν ταχέως εὑρετικὴν διάνοιαν (Eust. Pr. 21).

ἀμευσίπορος *vias mutans,* sich schneidend Py. XI 38: ἦ ῥ᾽, ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὸν κέλευθον ἰὼν τοπρίν: „ubi viae se secant et mutantur, ἀμείβονται, ut facile aberres“ Dissen. ἀντὶ τοῦ ἐσφάλην τοῦ δέοντος παρεκβάσει χρησάμενος. Schol.

ἀμεύω, ἀμεύομαι, *praetereo, supero,* met. Py. I 45: (ἔλπομαι) μακρὰ — ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους (var. ἀμεύσεσθ᾽). fr. 23: καὶ τὸ ἀμεῦσαι ὅ ἐστι παρελθεῖν καὶ νικῆσαι, οἷον· ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον (Eust. Pr. 21): „scr. ἀμεύσασθαι, cf. Hesych. ἀμεύσασθαι· διελθεῖν (scr. παρελθεῖν), περαιώσασθαι“ Bergk.

ἀμίαντος *incorruptus* fr. 142 (106): θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντος ὄρσαι φάος.

ἅμιλλα 1) *certamen* Ol. V 5: βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς —, ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις ἵπποις ἡμιόνοις τε (Bergk. πεμπαμέρους ἁμίλλας): dativos a subst. ἁμίλλαις pendere monet Mezger., cf. Ne. IX 12: νέαισι θ᾽ ἑορταῖς ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν. Is. VI (VII) 50: ἄμμι — πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον. — 2) met. *certatio,* Wetteifer Is. IV (V) 6: ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ᾽ ἅρμασιν ἵπποι — ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται.

ἁμιλλάομαι *certo, contendo* Ne. X 31: ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.

ἄμμορος 1) *expers,* c. gen. Ol. I 84: ἁπάντων καλῶν ἄμμορος. — 2) abs. *infelix* Ne. VI 14: ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν πέφαντ᾽ οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ (var. ἄμοιρος).

Ἄμμων *Ammon,* deus Libycus Py. IV 16: Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις. fr. 36 (11): Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.

ἀμνάμων *immemor* Is. VI (VII) 17: ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.

ἀμνάω (pro ἀναμνάω) *moneo, in memoriam revoco* Py. IV 54: τὸν μὲν — Φοῖβος ἀμνάσει (var. ἀμμνάσει) — νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα. I 47: ἦ κεν ἀμνάσειεν, οἵαις ἐν πολέμοιο μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν᾽ (Schmid., libri ἂν μνάσειεν).

ἀμοιβά *remuneratio* Py. II 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι. Ne. V 48: γλυκεῖαν — μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο: nempe victoriam et carmen victoriale. fr. 75 (45), 7: ἀμοιβὰν Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε πορευθέντ᾽ ἐς ἀοιδάν: pro vulg. λοιβάν (v. ἀοιδάν)· Διόθεν κτλ. distinctione mutata correxit Bergkius explicans: „huius honoris memores, χάριν“.

ἀμοιβαῖος *alternus,* de Tantalo Ol. I 40: ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων: vicissim; δεῖπνα διδοὺς αὐτοῖς ἀμοιβὴν ἔχοντα τῶν δείπνων, ὧν αὐτοὶ δεδώκασιν αὐτῷ. Schol.

ἀμός *meus* Py. III 41: οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι. Is. V (VI) 45: λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἀμὸν μοιρίδιον τελέσαι (Christ. e. coni. Schnitzeri scr. ξείνιόν μου, Rauchenstein. coni. ξεινοτίμῳ, Bergk. ἄνδρα τόνδε ξεῖνον ἀ.), v. μοιρίδιος. Ne. III

9: τᾶς ἀφθονίαν ὄπαξε μήτιος ἀμᾶς ἄπο. Py. IV 27: εἰνάλιον δόρυ μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἀμοῖς: loquitur Medea.

ἄμοχθος *verens laborem, segnis* Ne. X 30: οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν: οὐ χωρὶς μόχθων αἰτεῖται τὰ Ὀλύμπια, ἵνα ἀμόχθως αὐτὰ λάβῃ, ἀλλὰ μοχθήσας καὶ πονήσας καὶ παλαίων παραιτεῖται τὴν χάριν. Schol.

ἄμπαλος *repetita sortitio*, ἀναδασμός, ὁ ἐκ δευτέρου πάλος Ol. VII 61: μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν (var. ἄμπελον), ubi Boeckh. e. coni. scribens ἂμ πάλον μ. θέμεν h. e. ἀναθέμεν: „sortitionem erat retractaturus“, voc. ἄμπαλον quippe analogiae linguae contrarium tum ex Pindaro tum ex lingua Graeca expellendum esse censet, defendit Bergk. auctoritatem secutus Eustathii (Il. 64, 42. Od. 1434, 29) nec non exemplum arcessens ex titulo ap. Ussing. Inscr. ined. 2, 15, quamquam notio ibi dispar.

ἀμπέλινος *vitigineus* fr. 218 (239), 5: ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

ἀμπελόεις *vitiferus* Is. VII 49 (VIII 54): ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον: „vitifera fuit Mysia, ac vitibus implicitus Telephus vulnus accepit“ Dissen.

ἄμπελος *vitis* Ol. VII 2: φιάλαν — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ: h. e. vino. Ne. IX 51: ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ'.

ἀμπίπλημι *impleo*, met. de Castore et Polluce Ne. X 57: πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον: h. e. habentes.

ἀμπλακία 1) *delictum* Py. II 30: αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι. Is. V (VI) 29: Λαομεδοντειᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν (Bergk., Λαομεδοντιᾶν ὑ. ἀ. Kayser. c. schol., vulgo Λαομεδοντίαν ὑ. ἀμπλακίαν): quum Hesione filia servata Herculi pactam mercedem non pependisset. — 2) *error* Ol. VII 24: ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται. Py. III 13: ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν ἀμπλακίαισι φρενῶν ἄλλον αἴνησεν γάμον.

ἀμπλάκιον *delictum* Py. XI 25: τὸ δὲ (sc. μοιχεύεσθαι) νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον (var. ἀμβλάκιον).

ἀμπλακίσκω *aberro*, c. gen. Ol. VIII 67: ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών: „non destitutus, carens“ Dissen.

ἄμπνευμα *requies* Ne. I 1: ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία: „Ortygia, ubi respirat requiescitque Alpheus“ Dissen. v. Ἀλφειός.

ἀμπνέω, ἀναπνέω 1) *respiro* Ne. VIII 19: ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν: οἱ μεγάλα φωνεῖν θέλοντες, οἷον τραγῳδοί, προαναπνέουσιν ἐπιπολύ, ἵν' ὅταν ἀναφωνήσωσιν, ἐξαρκέσῃ ἐπιπλέον ἡ φωνή. Schol. met. *spiritum duco, vivo* Ne. VII 5: ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα: „h. e. non omnibus magna gerere magnamque laudem adipisci concessum“ Dissen. — 2) *exhalo*, met. de muro Troiano Ol. VIII 36: λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν: πυρὶ καταφλεχθῆναι πολλῷ. Schol.

ἀμπνοά *respiratio* Py. III 57: Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν: h. e. interemit. — met. Py. IV 199: ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν πιθόμενοι: respirarunt, animum receperunt; περιφραστικῶς Ἀνέπνευσαν. Schol. c. gen. Ol. VIII 6: ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν: h. e. „decus victoriae, quo post laborem in exercitatione et certamine positum victor recreatur“ Boeckh.

ἀμπολέω *revolvo* dicendo Ne. VII 104: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει.

Ἀμυθάν *Amythaon*, Crethei filius, frater Aesonis Py. IV 126: ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν (ἤλυθεν).

Ἀμυθᾱονίδαι *Amythaonidae*, posteri Amythaonis fr. 179 (170): ὑφαίνω δ' Ἀμυθαονίδαις ποικίλον ἄνδημα: „Bias et Melampus Amythaonis filii cum posteris, in quibus etiam Amphiaraus“ Boeckh.

Ἄμυκλαι (Ἀμύκλαις, -ας. adv. Ἀμύκλᾱθεν) *Amyclae*, princeps Achaeorum in Lacedaemone urbs, deinde capta ab Heraclidis Peloponnesum ingressis cum Doribus Py. I 65: ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι Πινδόθεν ὀρνύμενοι (Δωριεῖς). qua in expugnatione auxilium tulisse Aegidas Thebanos ait Is. VI (VII) 14: ἕλον δ' Ἀμύκλας

Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι: „Aegidas iam ante Doriensium reditum, Boeotis ut videtur Thebas occupantibus, Amyclas profectos esse ad Achaeos ibique vixisse cum his, non pugnasse contra hos, inde postea in alias terras migrasse docuit Mueller. Hist. Orchom. p. 330" Dissen. Ne. XI 34: *Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ (Πείσανδρος), Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ᾽ ἀνάγων*: Amyclaeus fuit Pisander, quamquam quum parvae tum essent Amyclae et Spartae, capiti totius regni, subiectae, Spartanum dicit eum poeta v. 34. Py. XI 31: *θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις*: „Argis facinus perpetratum fabulae prodebant. Sed Amyclaei quoque apud sese interemptam cum Agamemnone Cassandram ferebant haud dubie; etenim ibi sepulcrum Cassandrae templumque et signum ostentabatur praetereaque Agamemnonis monumentum et imago Clytaemnestrae. cf. Paus. II 16, 5. III 19, 5" Boeckh.

ἀμῡμων *nullo vituperio obnoxius, praestans* Ol. X 27: *Ποσειδάνιον πέφνε Κτέατον ἀμύμονα* (Hercules).

Ἀμύντας *Amyntas* fr. 120 (85): *ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν, παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα*: appellatur Alexander, rex Macedonum, ὁ *Φιλέλλην ἐπικληθείς*.

Ἀμυντορίδαι *Amyntoridae*, posteri Amyntoris, Heraclidae Rhodii; eius enim filia Astydamia s. Astyochia ab Hercule genuit Tlepolemum, qui Rhodo insula potitus auctor gentis factus est; Ol. VII 23: *τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ᾽ Ἀμυντορίδαι ματρόθεν Ἀστυδαμείας*.

ἀμύνω (act. praes. *ἀμύνειν. ἀμύνων.* aor. *ἄμυνεν.* pass. pr. *ἀμύνονται.* med. pr. *ἀμύνεται*) 1) Act. *arceo, depello, propulso* Ne. IX 37: *ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου*. c. dat. I 50: *παισίν, ἄπεπλος ὀρούσαισ᾽ —, ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων* (*παισίν* Bergk., libri *ποσσὶν*). Is. I 49: *γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται.* — Pass Py. XI 54: *ξυναῖσι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖς τέταμαι· φθονεροὶ δ᾽ ἀμύνονται ἄτᾳ* (Boeckh., Herm. *ἄται*, Bergk. *ἄγᾳ*): *τῇ αὐτῶν ἄτῃ καὶ βασκανίᾳ ἀμύνονται καὶ βλάπτονται.* Schol. — 2) Med. *mihi v. in meum usum propulso* Is. VI (VII) 27: *ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.*

ἀμφαίνω, ἀναφαίνω *facio ut appareat quid et conspiciatur, ostendo, illustro*, met. fr. 211 (230): *κακόφρονά τ᾽ ἀμφάνῃ πραπίδων καρπόν* (Ruhnk., vulgo *τὸν ἀμφανῆ*). Is. III 89 (IV 71): *ὅδ᾽ ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο*: exhibuit conspiciendam, edidit; „hat von sich bekannt machen lassen" Mezger. cf. Py. IX 73: *ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν*: *ἐπιφανῆ ἐποίησε.* Schol.; ad vocem praeconis referri iubet Boeckh. Py. IV 62: *ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον βασιλέ᾽ ἄμφανεν Κυράνᾳ*: declaravit. Ne. IX 12: *ἀμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν*: illustravit.

ἀμφανδόν *palam* Py. IX 41: *αἰδέοντ᾽ ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς* (Schmid., libri *ἀμφαδὸν*).

ἀμφελίσσω *circumplico*, de serpentibus Ne. I 42: *τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες*: *ἀντὶ τοῦ καταφαγεῖν. ἐπεὶ μεγαλοστομώτατόν ἐστι τὸ ζῶον καὶ ὅμοιον τῇ εἰλήσει τὴν κατάποσιν ποιεῖ.* Schol.

ἀμφέπω (praes. *ἀμφέπει. ἀμφέπῃ. ἀμφέπειν. ἀμφέπων, -οντ᾽*) 1) *sum circa rem, circumdo, ambio* Ne. III 78: *κιρναμένα δ᾽ ἔερσ᾽ ἀμφέπει*: sc. *πόμ᾽ ἀοίδιμον.* — 2) *occupatus sum circa rem, administro, curo, foveo* Ol. I 12: *Ἱέρωνος ἑστίαν, θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον*: gubernat. Py. IX 70: *καλλίσταν πόλιν ἀμφέπει.* V 68: *μυχόν τ᾽ ἀμφέπει μαντήιον.* IV 268: *εἴ ποτε (δρῦς) — ἐρειδομένα μόχθον — ἀμφέπῃ δύστανον* (Heynius, libri *ἀμφέπει*): sustinet. Is. VII 25 (VIII 27): *στονόεντ᾽ ἀμφέπειν ὅμαδον*: subire. III 77 (IV 59): *κάλλιστον ὄλβον ἀμφέπων*: amplectens. Py. III 51: *τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων*: curans. Ol. VI 95: *φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα.* Py. III 108: *τὸν δ᾽ ἀμφέποντ᾽ αἰεὶ φρασὶν δαίμον᾽ ἀσκήσω*: curantem me et foventem, praesentem. Ne. VII 10: *ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν*: fovere. Ne. VII 91: *πατρὶ — ἀταλὸν ἀμφέπων θυμόν.*

ἀμφέρω, Med. *mecum reduco.* Ne. XI 38: *ἀρχαῖαι δ᾽ ἀρεταὶ ἀμφέροντ᾽ ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος*:

αἱ ἀρχαῖαι τῶν προγόνων φύσει ἀρεταὶ ὕστερον ἐκλάμπουσιν (sc. τοῦ μεταξὺ γένους ἠμαυρωμένου). Schol.

ἀμφί (ἀμφί, ἀμφ' sexagies semel leg.) *circa* 1) adv. Py. VIII 85: οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. IV 81: ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους. — II) praep. (raro a casu seiungitur part. δέ, τὲ, genitivo, adverbio, tota fere sententia Is. VII 27 (VIII 30), Py. IX 120; sequitur casum Ol. I 51, ubi incerta est et lectio et interpretatio, v. infra; inter adi. et subst. ponitur terdecies, inter subst. et adi. bis) A) c. gen. *circa*, *de*; met. Py. IV 276: τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν. Ne. X 4: μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος. Ol. I 35: ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά. XII 8: σύμβολον — πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. — *ob* Is. VII 66 (VIII 73): ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον (Bergk. coni. παγκρατίῳ). Py. IX 105: Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα. — B) c. dat. 1) de loco: *circa*, *um*, *an* Ol. XIII 63: ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων. Ne. IV 85: ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων. IX 40: βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου. Py. V 40: τοῦ σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν. Ol. I 51: τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον (var. ἀμφιδεύτατα, ἀμφιδεύματα, ἀμφὶ δεύματα): „circa mensas" Boeckh., adverbialiter dictum accipit Hermannus: „in mensis circum". Py. IX 120: ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλος, v. ψαύω. Py. IV 96: παπτάναις — πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. Ol. XIII 85: φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι (ἵππου). III 13: ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ — κόσμον ἐλαίας, cf. XIII 13: τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις. Ol. VIII 42: Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται: „Apollo ea parte, qua Aeacus operatus esset, Ilium captum iri divinavit; significatur haud dubie ea pars, quam designat Andromache Il. VI 434" Boeckh. — met. Ol. VII 24: ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται, v. ἀμφικρέμαμαι. Py. XI 54: ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι: h. e. „virtutibus intentus sum" Boeckh. — *in* Is. I 50: ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος. Ne. VIII 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα: ad 3) refert Mezger. Ne. VI 16 (14): οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ. I 29: σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες. Py. V 119: καὶ τὸ λοιπὸν ἕ, Κρονίδαι μάκαρες, διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν (δύνασιν). — 2) de tempore: *circa*, *an* Ol. XIII 37: ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί. — 3) de relatione: *circa*, *de* Is. VII 27 (VIII 30): Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ. IV (V) 55: μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαθών. Ne. II 17: ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται. Ol. IX 90: μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν. VII 80: κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις. Ne. VIII 30: ἕλκεα ῥῆξαν — τὰ μὲν ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ, ubi etiam de loco potest explicari. Ol. XIII 52: οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ. VIII 86: εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν. Py. VI 42: ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν: circa, erga. „pietate adversus parentes" Dissen. — 4) de causa: *ob* Ne. X 60: ἀμφὶ βουσίν πως χολωθείς. Is. VI (VII) 8: ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς (θυμὸν εὔφρανας). Py. XI 33: ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων. Ne. VII 80: Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἀσυχᾷ: „propter Nemeam, quum patronus Nemeorum sit et victoriae huius Nemeaeae dator" Dissen. Ol. IX 13: ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων. Py. II 62: ἀμφ' ἀρετᾷ κελαδέων. — interdum propius accedit ad ablativi instrum. notionem: *durch*, *vermittelst*, *zufolge* Py. VIII 34: ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ: arte mea. I 12: κῆλα δὲ (φόρμιγγος) καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. I 80: τὸν (ὕμνον) ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ. Ol. V 15: αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον. — C) c. acc. 1) de loco: *circa*, *ad*, *in* Py. IV 180: ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα ναιετάοντες. X 56: Ἐφυραίων ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν.

Ol. IX 31: *ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν.* Py. V 24: *Κυράναν γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας.* fr. 187 (186): *ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά*, cf. Ol. I 17. Is. II 40. Ol. IX 96: *Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου*: in conventu. — met. Py. II 15: *κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων*: *circa.* Py. VIII 67: *ὦναξ, ἑκόντι δὴ εὔχομαι νόῳ κατά τιν' ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.* de causa Ne. I 54: *εὐθὺς θ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον*, cf. Is. VI (VII) 9: *ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν* (*θυμὸν εὔφρανας*). — 2) de tempore: *circa, per* Ol. I 100 (97): *ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον ἔχει — εὐδίαν.* II 33 (30): *τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.* — 3) de ratione: *secundum* Ol. X 76: *ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.*

ἀμφίαλος *mari cinctus, bimaris* Ol. XIII 40: *ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν*: in ludis Isthmiis.

Ἀμφιάρειον *Amphiaraēum*, h. e. templum Amphiarai Is. VI (VII) 33: *τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα, ἀν' Ἀμφιάρειον εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν* (Bergk., libri *Ἀμφιάραόν τε*, Boeckh. *Ἀμφιάρηόν τε*): „Amphiaraum non decuit componere cum Meleagro et Hectore, qui patriam fortiter defendentes occubuerunt; neque paraphr. Amphiaraum agnoscit. Poeta locum indicavit, ubi proelium commissum, in quo Strepsiadas natu maior Peloponnesiaco bello priore (a Cleomene et Demarato regibus contra Athenienses illato) fortiter pugnans occidit; itaque scripsi *ἀν' Ἀμφιάρειον* i. e. propter *Ἅρμα* haud procul a Mycalesso" Bergk.

Ἀμφιάρηος *Amphiaraus*, Oiclei filius, rex Argivus, vates nobilis, unus e septem qui expeditionem fecerunt adversus Thebas Ne. IX 24: *ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσαις κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς γᾶν βαθύστερνον, χθονὶ κρύψεν θάμ' ἵπποις* (Heynius, libri *Ἀμφιάρῃ*). Ol. VI 13: *μάντιν Οἰκλείδαν — Ἀμφιάρηον* (var. *Ἀμφιάραον*). Ne. IX 13: *φεῦγε γὰρ* (*Ἄδραστος*) *Ἀμφιάρην ποτὲ θρασυμήδεα* (Bergk., libri *Ἀμφιάρηον*). post obitum heros factus et oraculi praeses prope Oropum Py. VIII 56: *τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος* (var. *Ἀμφιάραος*), cf. VIII 40: *λόγον — Οἰκλέος παῖς — αἰνίξατο.*

ἀμφιβάλλω *circumdo* Py. V 40: *ἀρισθάρματον — γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις.* Pass. met. Ol. I 8: *ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι: ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν στεφάνων.* Schol.

ἀμφιθάλασσος *mari cinctus* Ol. VII 33: *νωμᾶν πλόον — ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν*: insulam Rhodum dicit.

ἀμφίκειμαι *circumiaceo* fr. 92 (93): *κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται.*

ἀμφικρέμαμαι *circa suspensus sum, obsideo*, met. Is. II 43: *φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες* (var. *ἀμφικρέμονται*). v. *ἀμφί* B) 1).

ἀμφικτίονες *circumcolentes* Is. III 26 (IV 7): *τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ ὕβριος*: „Boeoti circumiacentium urbium" Dissen. Ne. VI 44 (39): *πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδι*: „populorum Isthmum circum habitantium" Dissen. Py. IV 66: *τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων* (sc. *Πυθοῦς*) *ἔπορεν ἱπποδρομίας.* X 8: *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν: ἀμφικτιόνων* sc. *τοῦ Παρνασίου μυχοῦ.* Librorum lectionem *ἀμφικτύονες* ubique correxit Boeckh.

ἀμφικυλίω *circumvolvo*, met. Ne. VIII 23: *κεῖνος* (sc. *φθόνος*) *καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν, φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις*: h. e. „faciens ut ille incumberet in ferrum" Dissen.

ἀμφιλαφής *largus, copiosus, umfassend* Ol. IX 82: *τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις ἕσποιτο: ἔστιν ἀμφιλαβές, ὅ ἐστιν ἀμφοτέραις λαβεῖν ταῖς χερσίν· τοῦτο δὲ ἐπὶ πλήθει συμβαίνει.* Schol.

ἀμφινέμομαι *cirumcolo, incolo* fr. 119 (84), 2: *ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται.* met. Py. V 14: *σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται: περιέχει.* Schol.

ἀμφίπεδος *campis cinctus* Py. IX 55: *ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον: διὰ τὸ αὐτὴν μὲν* (Cy-

renas) ἐπ' ὄχθου ἱδρύσθαι, περὶ αὐτὴν δὲ πεδιάδα εἶναι. Schol.

ἀμφιπίπτω *amplector*, met. Ol. X 98: ἐγὼ δ' συνεφαπτόμενος σπουδᾷ κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι εὐάνορα πόλιν καταβρέχων: ἀντὶ τοῦ περιπτύσσομαι. Schol. „ἀμφέπεσον non credo a Pindaro profectum esse, sed ἀμφίεπον“ Bergk.

ἀμφιπολέω *circum versor*, met. Py. IV 158: ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ: περικυκλεῖ καὶ περιέχει. Schol. cum notione curandi Ol. XII 2: Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, σώτειρα Τύχα: tuere. Ne. VIII 6: Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων. Py. IV 271: χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν: θεραπεύειν. Schol.

ἀμφίπολος 1) subst. *qui versatur circa rem v. personam, minister, famulus; ministra, famula* fr. 52 (24): ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι: „cum ministris sacrorum“ Boeckh. Ol. VI 32: πέμποισ' ἀμφιπόλους: θεράποντας. Schol. — fr. 122 (87): πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ. — 2) adi. *qui circumquaque obitur, frequentia adeuntium celebratur* Ol. I 96 (93): τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ (Πέλοψ).

ἀμφίρυτος *circumfluus* Is. I 8: ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ (Boeckh. pro vulg. ἀμφιρύτῳ).

ἀμφίς *circa, de*, c. gen. Py. IV 253: γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς (var. ἀμφί v. ἄμφω): τὸ ἔπαθλον ἐσθῆς, ὥστε περὶ ἐσθῆτος αὐτοὺς ἠγωνίσθαι. Schol.

ἀμφιτρέχω *circumcurro* Py. III 39: σέλας δ' ἀμφέδραμεν λάβρον Ἀφαίστου: sc. mortuam puellam rogo impositam.

Ἀμφιτρίτα *Amphitrite* dea Ol. VI 105: χρυσαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρίτας: Neptunus.

Ἀμφιτρύων (Ἀμφιτρύων, -ωνος, -ων) *Amphitruo*, rex Thebarum, Alcmenes maritus Is. VI (VII) 6: Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις σταθεὶς (Iuppiter) ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς. I 55: καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν: κατὰ σύλληψιν ἔφη τόν τε Ἡρακλέα καὶ τὸν Ἰόλαον, ὃς ἦν Ἰφικλέους τοῦ Ἀμφιτρύωνος υἱός. Schol. Ne. X 13: θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος: hic enim vicit Teleboas. Ne. I 52: ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον ἵκετ': sc. filiis opem laturus adversus dracones. Ne. IV 20: Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον: „Amphitryonis sepulcrum fuit ante portas Proetides iunctum Iolai gymnasio, in quo celebrabantur Iolaia v. Heraclea“ Dissen. Py. IX 81: τὸν (Ἰόλαον) — κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι, πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς: „migravit currunm agitator Amphitruo (a Sthenelo Tirynthe expulsus) ad Cadmeos et ipsos claros rei equestris studio“ Dissen.

Ἀμφιτρυωνιάδας *Amphitryoniades* h. e. Amphitruonis filius, Hercules Is. V (VI) 38: καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν. Ol. III 14: ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας.

ἀμφότερος (sg. f. ἀμφοτέρας. n. ἀμφότερον. — pl. m. ἀμφότεροι, -οις. f. ἀμφοτερᾶν, -αις. n. ἀμφοτέρων, -οισι, -οις, -α) *ambo, uterque* 1) sing. Ne. VII 94: τετραόροισιν ὦθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός: ὁ Σωγένους οἶκος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, καὶ ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς, ἔχων τὰ σὰ τεμένη μέσος ἐστίν. Schol. — neutr. sing. pro adv. *utraque ratione* Is. I 42: ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις. Ol. VI 17: ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. Py. IV 79: ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν, ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα — γυίοις, ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο — ὄμβρους (var. ἀμφοτέρα). — 2) plur. de duabus personis vel rebus aut natura semper aut conditione rerum in tempus coniunctis a) c. subst. (v. pron.) Py. IV 124: κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἤλυθον κεῖνου γε κατὰ κλέος. II 47: ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι. Is. I 6: ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων — ζεύξω τέλος. Py. IV 167: ἄμμιν — ἀμφοτέροις. — b) sine subst. Ol. IX 84: ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν: Epharmostus et Lampromachus. Py.

III 93: *καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις*: apud Cadmum et apud Peleum. Py. II 76: *ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες*: *καὶ τῷ διαβαλλομένῳ καὶ τῷ πρὸς ὃν διαβάλλουσιν.* Schol. Py. X 1: *ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.* de pluribus Ne. VI 1: *ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι.* — neutr. Ol. VII 13: *ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν*: *μετ' ἀμφοτέρων, ἤγουν τῆς φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν.* Schol. Py. I 99: *τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.* I 88: *πολλῶν ταμίας ἐσσί· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί*: „vero et falso, recto et pravo" Boeckh. *τῷ τε ἀληθεῖ καὶ τῷ ψευδεῖ.* Schol. Ol. XIII 57: *πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος* (*Κορίνθιοι*): utrimque; *καὶ γὰρ τοῖς Τρωσὶ συνεμάχησαν καὶ τοῖς Ἕλλησι.* Schol. — neutr. plur. pro adv. Ol. I 107 (104): *πέποιθα δὲ ξένον μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἅμα καὶ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς*: v. supra *ἀμφότερον.*

ἀμφοτέρωθεν *utrimque* Py. I 6: *εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις.* Ol. XIII 99: *ἀλαθής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος*: *ἀμφοτέροις τοῖς ἀγῶσιν, Ἰσθμίοις καὶ Νεμέοις, ἀνεκηρύχθησαν οἱ Ὀλιγαιθίδαι, ἐν ἑκάστῳ ἀγῶνι τριάκοντα.* Schol., v. tamen *ἑξηκοντάκι.*

ἀμφύω v. **θύω.**

ἄμφω *ambo* Py. IV 182: *Ζήταν Κάλαΐν τε —, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.* Is. IV (V) 17: *τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν Πυθέᾳ τε παγκρατίου*: *ἐν δὲ τῇ Νεμέᾳ ἀμφοτέροις ὑμῖν, σοί τε καὶ τῷ Πυθέᾳ παγκρατίου, ἀπὸ κοινοῦ ἀρετὰ ἀνάκειται.* Schol. Py. III 57: *χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν*: *τὸν κεραυνὸν ῥίψας δι' ἀμφοτέρων, τοῦ τε Ἀσκληπιοῦ καὶ τοῦ ἀνισταμένου ἀπὸ τοῦ θανάτου, ἀνεῖλεν αὐτούς.* Schol. „sed secundum Hesiodum (fr. 49 Goettl.), quem Pindarus sequi solet, Aesculapius solus Iovis fulmine interemtus, itaque conieci *χερσὶ . . . ἀμ' ἀμφοῖν* poetam dedisse" Bergk.

ἀμώμητος *inculpabilis* Py. II 73: *ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον*: „consilia proba v. integra, quae in animo nascuntur" Boeckh.

ἄν *inquam, opinor, wohl, etwa* I) in sent. primariis 1) c. ind. a) futuri de iis quae ex opinione loquentis evenient Ne. VII 68: *μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ* (Tricl. *ἐροῖ*), *εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων*: „qui rem probe exploraverit, dicet" Dissen; Hermannus *ἂν* non ad verbum sed ad participium referendum esse existimat, Boeckh. coni. *μαθὼν δέ τις ἐρέει.* — b) praeteriti de iis quae re vera non fuerunt Ne. XI 24: *ἐμὰν δόξαν παρὰ Κασταλίᾳ καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν Κρόνου κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων*: si — venisset, rediisset. Ol. IX 28: *ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντ'. ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν*: sc. *εἰ μὴ κατὰ θεοῦ μοῖραν ἐγεγόνει τοιοῦτος.* Schol. — 2) c. opt. de iis quae ex opinione loquentis esse possunt vel non possunt Ol. II 20 (18): *λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.* VIII 62. XIII 103. Py. X 29 (Tricl., Mosch., Bergk. *τάχ'*). Ol. II 100: *τίς ἂν φράσαι δύναιτο.* XIII 46: *σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.* II 18 (16). — II) in sent. secundariis 1) relativis a) c. coni. Py. V 65: *δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ.* X 23. Ne. IV 91. Py. I 100: *ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.* — b) c. opt. Py. IX 119: *εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.* — 2) temporalibus *εὖτ' ἂν* c. coni. fr. 123 (88), 9: *τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.* Py. III 106. in orat. indir. Py. IV 76. Ol. VI 67. — 3) finalibus Ol. VII 42: *Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις, ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν.* (de Is. VII 33 (VIII 35) v. *κε.*)

ἀνά (ante vocales *ἀν'*, ante con-

sonas κ χ δ τ ν per apocopen ἂν v. ἀν, ante π ἂμ v. ἀμ) I) adv. in tmesi, v. ἀνάγω, ἀναλύω, ἀναπάλλω, ἀναρπάζω, ἀνασχίζω, ἀνατείνω, ἀνατίθημι, ἀνέχω, ἀνόρνυμι. — II) praep. (ubique leg. ante casum suum semel part. δέ interiecta; inter adi. et subst. ponitur sexies, inter subst. et adi. ter.) A) c. dat. *super, in, (oben) auf* Py. I 6: εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός: sceptro insidens. Ol. XIII 75: ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο. Ne. VII 29: θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσαν. Ol. I 41: χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις — μεταβᾶσαι. VIII 51: ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις. Py. IV 94: ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ — Πελίας ἵκετο. audacius Ol. X 69: ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος: sc. ἔφερε τέλος ἀγῶνος. — B) c. acc. significat extendi aliquid secundum aliquam rem aut moveri per aliquod spatium ita ut sit omnibus locis ac per totum spatium aequabiliter diffundatur: *secundum, per*; *in, entlang, durch — hin*; tum etiam moveri aliquid in locum aliquem: *in, ad, nach — hin*; 1) de loco a) Is. IV (V) 22: τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν. Py. II 60: λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον: per Graeciam, tota Graecia. Ne. VIII 12: οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι: Spartae. Py. XI 52: ἀνὰ πόλιν: in civitate. Ne. X 41: νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιό τ' ἀν' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς (Bergk., libri ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησε, Rauchenst. Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον). Is. VII 63 (VIII 68): Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων. II 27: γαῖαν ἀνὰ σφετέραν. Ne. VII 83: δάπεδον ἂν τόδε. VI 46 (41): Ποσειδάνιον ἂν τέμενος. Is. VI (VII) 33: ἀν' Ἀμφιάρειον, v. Ἀμφιάρειον. 35: προμάχων ἀν' ὅμιλον. Ne. IX 35: ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς. Py. XI 56: ἀν' ἐσχατιάν: in fine; lectio admodum incerta, v. ἐσχατιά. — b) fr. 172 (158): Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώιον ἂμ πεδίον — ἦλθεν. fr. 107 (74), 12: φέρεις — πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον (Scaliger, libri ἀλλὰ). — 2) de tempore Ne. III 49: ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον: totum per reliquum tempus vitae. Ol. IX 85: ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν: uno die.

ἄνα 1) voc. v. **ἄναξ**. — 2) ipr. = **ἀνάστηθι**, v. ἄναξ init.

ἀναβαίνω (praes. ἀναβαίνει. ἀναβαίνειν. ἀναβαίνων. fut. ἀναβάσομαι. aor. I ἄμβασε. aor. II ἀνέβαν. ἀναβάς) 1) intr. *escendo, conscendo*, abs. Ol. VII 48: καὶ τοὶ γὰρ (Rhodii) αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν σπέρμ' οὔ: sc. in arcem. Ol. XIII 86: ἔλε Βελλεροφόντας — ἵππον πτερόεντ'· ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν. c. praep. Ne. IX 4: τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων (Chromius). — met. Py. II 62: εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ κελαδέων: ἐπ' εὐανθεστέραν ὁδὸν λόγων ἀναβήσομαι καὶ ὑμνήσω σε, Ἱέρων, περὶ τῆς ἀρετῆς σου λέγων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων ἡδέως. Schol. Is. IV (V) 45: τετείχισται δὲ πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν: „structa stat iam diu turris virtutibus arduis adscensu, inaccessis; eximie hoc modo laudatur Aegina insula, quae inde a priscis temporibus floruerat rerum illustrium gloria et recenti memoria egregie steterat in pugna Salaminia" Dissen. fr. 213 (232): πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν: h. e. „maiora sibi paret munimenta fortunae" Dissen. Bergkius scr. ἀναβαίνῃ, „nam poeta non quid in communis vitae consuetudine fiat, sed quid homines in vita agenda sequi oporteat, se ambigere dicit." — 2) trans. *facio ut escendat, impono* Py. IV 191: Μόψος ἄμβᾱσε στρατὸν πρόφρων: sc. εἰς τὴν ναῦν.

ἀναβάλλομαι *differo* Ol. I 82 (80): ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. Ne. IX 29: πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα. VII 77: εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν· ἀναβάλεο (Schmid. c. Tricl., libri ἀναβάλλεο distinctione omissa), ubi Hermannus: „impone tibi eam"; vulgo vertunt: „exspecta, morare paulisper"; tertiam interpretationem exhibet schol.: ἀντὶ τοῦ ἀνακρούου καὶ ἄρχου τι λέγειν ἐλαφρῶς περὶ τῶν στεφάνων, cui assentitur Mezgerus se ipsum poetam alloqui monens.

ἀνᾱγέομαι 1) *enarro* Ne. X 19:

βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ'. Is. V (VI) 56: *ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς* (Mingarell., libri *ἀγήσασθ'*). Ol. IX 80: *εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ*, ubi Boeckh.: „in Musarum curru scite atque convenienter vehi et procedere". *διηγεῖσθαι.* Schol.

ἀναγινώσκω *recognosco* Is. II 23: *ὄντε (Νικόμαχον) καὶ κάρυκες Ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον* (Schneidewin. sive Ahrens. *ἀνέγνον*): „Nicomachum Olympiae olim hospitali forte aliqua liberalitate sibi Fetiales devinxisse, deinde alicubi aliquot annis post esse agnitum et salutatum" existimat Dissen. Ol. X 1: *τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται*: „recognoscite et legite; audientium vel legentium quemque poeta compellat" Boeckh.

ἀνάγκα (sg. *ἀνάγκα, -ας, -ᾳ.* pl. *ἀνάγκαις*) *necessitas* plerumque fatalis Ol. III 28: *εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ'.* II 66 (61): *ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.* fr. 207 (223): *Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανέος σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας* (Bergk., vulgo *σφυρηλάτοις ἀνάγκαις*). fr. 93, 2: *οἶος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ.* Py. IV 288: *τοῦτ' ἀνιαρότατον καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα*: necessario. fr. 122 (87), 9: *σὺν δ' ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.* Py. I 51: *σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν.* IV 234: *βοέους δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας* (var. *ἀνάγκαις*, Bergk. *ἀνάγκᾳ*). Ne. VIII 3: *τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκαις χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις* (Herm., libri *ἀνάγκας*). — pro praedicato Ol. I 84 (82): *θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα*: sc. *ἐστίν.*

ἀναγκαῖος *necessitate coactus* Py. XII 15: *ματρός τ' ἔμπεδον δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος.*

ἀνάγω (praes. *ἀνάγει. ἀνάγῃ. ἀνάγων.* aor. *ἀνᾶγ'* ci. *ἀνὰ — ἄγαγον*) 1) *deduco* Ne. XI 35: *Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων (Πείσανδρος)*: a Graecia per mare in Tenedum insulam. — *duco domum,* met. Py. V 1: *ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν.* — 2) *produco,* met. Is. III 40 (IV 22): *τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων*: h. e. excitat. V (VI) 62: *ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων.* fr. 123 (88), 10: *ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε νεὸν καὶ Χάρις υἱὸν ἀνᾶγ' Ἁγησίλα* (Bergk., libri *Πειθώ τ' ἔναιεν καὶ χάρις υἱὸν Ἁγησιλάου*).

ἀναδείκνυμι v. **δέκομαι.**

ἀναδέχομαι *suscipio, recipio* Py. II 41: *ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν* (*ἀνδείξατ'* coni. Mitscherlich.): in se recepit, suscepit (enuntiandam). Py. V 78: *ἔνθεν ἀναδεξάμενοι* (Herm. *ἀναδεξαμέναν*): sc. *ἔρανον.*

ἀναδέω (act. aor. *ἀνέδησεν, -αν. ἀναδήσαντες.* — med. praes. *ἀναδεῖσθαι.* aor. *ἀνδησάμενος, -οι*) *redimio* Py. II 6: *κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις.* X 40: *δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες.* c. duplici acc. Is. IV (V) 9: *ὄντιν' ἁθρόοι στέφανοι — ἀνέδησαν ἔθειραν.* — Med. Is. I 28: *τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας.* Ne. XI 28: *ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν.* Is. II 15: *Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων*, ubi *κόμᾳ* iungendum cum *στεφάνωμα.*

ἀναδίδωμι 1) *sursum mitto, facio ut escendat* fr. 133 (98): *ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν* (sc. *Φερσεφόνα*). — 2) *trado, porrigo* Is. V (VI) 39: *ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρτατος οἰνοδόκον φιάλαν — Τελαμών*: „obtulit sublatum" Dissen.

ἀναιδής *impudens* Ol. X 105: *ὥρᾳ —, ἅ ποτε ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε*: irreverentem, nemini parentem. Ne. XI 45: *δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖα*: „quippe quae iustum modum excedat" Mezger. *ὅτι οἱ πολλοὶ ἡμῶν ἀδύνατα ἐλπίζουσιν.*

ἀναιρέω 1) *suscipio* Py. IX 61: *παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.* — Med. *mihi aufero, reporto,* met. Ne. VII 56: *τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν*

ἀνελόμενον. — 2) *eripio, demo* Py. XI 17: τὸν — Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος. met. fr. 109 (228), 4: στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών.

ἀναίτητος *precibus non impetratus* fr. 169 (151), 6: βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν (Boeckh. e vestigiis schol. Aristid. III 408 restituit „vocem licet aliunde non cognitam").

ἀνακαλέω *deploro* fr. 136 (101): ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι· Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου τὴν ἀωρίαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ (Aristid. T. I 130), ubi Hartung. scr. ἀνακλαίει; Bergk. in Pindaricis non videtur numerare.

ἀνάκειμαι *sum repositus*, met. Ol. XIII 35: πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ' ἐπ' Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται: „tanquam donarium vel statua dedicata" Boeckh. Ol. XI 7: ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις οὗτος ἄγκειται (var. ἔγκειται).

ἀνακικύω v. κηκίω.

ἀνακράζω *vociferor* Ne. VII 75: νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν.

ἀνᾰκρίνομαι *exquiro* Py. IV 63: σε — δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν.

ἀνᾱλίσκω *insumo, absumo* Py. IX 23: τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ (M. Schmidt. coni. ἀλδίσκοισα): οὕτως ἐμμανῶς εἶχε περὶ τὴν θήραν, ὡς καὶ πρὸ ἡμέρας θηρᾶν καὶ μὴ κοιμᾶσθαι τὸν ἑωθινὸν ὕπνον. Schol.

ἄναλκις *imbellis* Ol. I 81: ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.

ἀναλύω *resolvo* Ne. X 90: ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος: ὁ Ζεὺς δηλονότι· οἷον ἤδη μύοντα καὶ κλειόμενον διὰ τὸν θάνατον ἀναβλέψαι ἐποίησεν. Schol.; ad Pollucem referri iubet Mezger.

ἀναμένω *exspecto* hostem irruentem, *sustineo* Py. VI 31: ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα.

ἄναξ (sg. ἄναξ, ἄνακτα, ἄναξ, ἄνα. pl. ἀνάκτων. digammatum Py. IV 89. IX 44. XI 62. XII 3.) m. f. A) masc. 1) *rex*, princeps a) de deis atque heroibus Ol. X 49: τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν. Is. VII 47 (VIII 52): φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα (var. ἄνακτε, Bergk. ἄνακτας): Iovem. Is. VII 33 (VIII 35): πεπρωμένον ἦν φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν. — invocatur Iuppiter Ne. X 77: ἄναξ, cf. fr. 35. Ol. XIII 114: ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν, Ζεῦ τέλει'· αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν (ἄνα Pauw. et Boeckh., libri ἀλλὰ), ubi melius Bergk. distinctione mutata ποσίν· Ζεῦ τέλει', scribit ἄνα exhortantis esse censens secundum schol.: εἶπε τοῦτο πρὸς ἑαυτὸν παρακελευόμενος ἐκδραμεῖν ἀπὸ τούτων καὶ καταπαῦσαι τὸν ὕμνον. Apollo Py. IX 44: ὦ ἄνα (var. ἄναξ). VIII 67: ὦναξ (var. ἄναξ) — Ne. III 33: γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ. Py. IV 45: Εὔφαμος —, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ. vocat. Py. XI 62: ἄναξ Πολύδευκες. IV 89: τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ. — b) met. de rebus Ol. XIII 108: μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ, cf. Pausan. VIII 38, 5: ἔστι δὲ ἐπὶ τῇ ἄκρᾳ τῇ ἀνωτάτω τοῦ ὄρους γῆς χῶμα, Διὸς τοῦ Λυκαίου βωμός, καὶ ἡ Πελοπόννησος τα πολλά ἐστιν ἀπ' αὐτοῦ σύνοπτος. fr. 33 (133): ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. Ne. IV 42: ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε πότμος ἄναξ (Boeckh. et Bergk. Πότμος). — 2) *dominus* Is. III 78 (IV 60): χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας (Hercules). — B) fem. *regina* Py. XII 3: ὦ ἄνα (var. ἄναξ): „Agrigentum urbs quasi heroina invocatur" Boeckh.

ἀναξία *imperium* Ne. VIII 10: ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες (Albert. c. schol., libri ἂν ἀξίαις).

ἀναξιφόρμιγξ *regens citharam* Ol. II 1: ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι: ἤγουν ἄνακτες τῆς φόρμιγγος· ὑπουργὸς γὰρ ἡ φόρμιγξ τῶν ὕμνων καὶ πρὸς αὐτοὺς αὐτὴ ἁρμόζεται. Schol. „vox solebat cantici initium facere, instrumenta autem mox accinebant" Boeckh.

ἀναπάλλω *vibro sursum*, Med. *subsilio, exsilio* Ol. XIII 72: ἀνὰ δ'

ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί (Boeckh. ἔπᾱλτ'): sc. e lecto. „ποδί est dat. termini" Mezger.

ἀναπάσσω *super spargo, adspergo,* met. Ol. X 94: *τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν*: „variegat" Boeckh.; *ἀναποικίλλει.* Schol.

ἀναπαύομαι *quiesco* Ne. VI 11: *τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν (ἄρουραι).*

ἀνάπαυσις *requies* Ne. VII 52: *ἀλλὰ γὰρ ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ.*

ἀναπέμπω *sursum mitto, emitto* Py. IX 46: *χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει.* I 26: *κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει.* Is. VI (VII) 10: *καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος*: *ἀπέπεμψας.* Schol.

ἀναπετάννυμι, ἀναπῑτνημι *expando, aperio* Ne. IX 2: *Αἴτναν, ἔνθα ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι.* met. Ol. VI 27: *χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς.* — Is. III 65 (IV 47): *μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει*: quasi expandens se supina; *ὑπτία τοῖς ποσὶν ἀμύνεται τὰ μὲν συλλᾱβομένη, τὰ δὲ ἀμύσσουσα.* Schol.

ἀνᾱπλέκω *implico* Ol. II 82 (74): *ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς.*

ἀναπνέω v. ***ἀμπνέω.***

ἀναπολίζω *verso,* met. Py. VI 1: *ἀκούσατ'· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν*: „*ἀναπολίζειν* esse de *arando* satis docent voces *πόλος* et *πολεῖν* atque additum *ἄρουραν*" Boeckh.

ἀνάπωτις *resorptio* Ol. IX 52: *λέγοντι — Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν* (var. *ἀνάπωσιν,* vett. *ἄμπωτιν*).

ἀνᾰρῑθμητος *innumerus* Ol. VII 25: *ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται* (var. *ἀναρίθματοι*).

ἀνᾰρῑθμος *innumerus* Is. IV (V) 50: *ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.*

ἀναρπάζω *arripio, abripio* Py. IV 34: *ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.* Ol. IX 58: *Ὀλύμπιος ἁγεμὼν θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις* (var. *ἀναρπάσας* v. *ἁρπάσας*).

ἀναρρήγνυμι *rumpo* vocem h. e. *proloquor* fr. 180 (172): *μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον.*

ἀνᾰρύω *sursum ac retro traho* caput hostiae mactandae h. e. *immolo* Ol. XIII 81: *ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ καρταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ* (var. *ἀναρρύῃ, ἀνερύῃ, ἀνρύῃ,* Boeckh. c. ed. Rom. et schol. *αὐερύῃ* praeeunte Hermanno).

ἄνασσα *regina* Is. IV (V) 6: (*νᾶες καὶ ἵπποι*) *διὰ τεάν, ὤνασσα, τιμὰν — ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται*: invocatur Thia. fr. 205 (221): *ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια* (var. *ἄνασσ'*).

ἀνάσσω (digammatum Ol. XIII 24) *regno, impero, dominor* Ol. VI 34: *ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ* (Aepytus). XIII 24: *ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας* (Bergk. c. Med. E *εὐρυανάσσων*). Py. I 39: *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε.* met. fr. 148 (115): *ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον*: potens.

ἀνᾴσσω *exsurgo* Ol. XIII 107: *ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνᾴσσων μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ* (Herm., libri *Ἀρκάσιν ἀνάσσων* v. *ἀνάσων,* recc. *ἀρκάσ' ἀνάσσων,* Bergk. *Ἀρκάσι βάσσαις,* Christ. *Ἀρκάσιν ἵστωρ*): v. *ἄναξ* 1) b)

ἀνασχίζω *scindo* Py. IV 228: *ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς* (var. *ἀναβωλακίας*). v. *βωλάκιος.*

ἀνατείνω (act. praes. *ἀντείνει.* aor. *ἄντεινεν. ἀνὰ — τεῖνον. ἀντεῖναι. ἀνατείναις.* pass. pf. *ἀντέταται*) *tollo, extendo* Ne. I 43: *ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα, πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας*: Hercules infans. Ol. VII 64: *ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν.* add. dat. termini Is. V (VI) 41: *ὁ δ' ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους αὔδασε τοιοῦτον ἔπος.* Ne. V 51: *ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου*: h. e. omnia vela expande. — met. Ne. VIII 34: *τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν* (*ἐχθρὰ πάρφασις*). VIII 25: *μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται*: „protenditur, oblatum exhibetur;

ducta locutione a praemio certaminis ad consequendum proposito" Dissen.

ἀνατέλλω *facio ut exsurgat v. oriatur, produco, edo* Is. V (VI) 74: *Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι — Μναμοσύνας ἀνέτειλαν.* III 83 (IV 65): *φλὸξ ἀνατελλομένα*: oriens. VI (VII) 5: *εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον*: in lucem edidisti. — met. Ol. XIV 5: *σὺν ὕμμιν τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα ἀνατέλλεται πάντα βροτοῖς* (Bergk., libri *τὰ τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέα γίνεται, τά τε τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέ᾽ ἄνεται* Kayser.).

ἀνατίθημι 1) *pono, statuo* deo h. e. *dedico, consecro* Ol. III 30: *ἔλαφον —, ἅν ποτε Ταϋγέτα ἀντιθεῖσ᾽ Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.* met. Ol. V 7: *τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε*: h. e. comparavit. — 2) *impono,* met. Py. VIII 29: *εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ*, ubi priorem significationem „consecrare, tradere" statuit Dissen. (de Ol. VII 61 v. *ἄμπαλος*.)

ἀνατρέχω *percurro*, praesertim altius repetita re Ol. VIII 54: *εἰ δ᾽ ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ, μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος*: „aor. dicitur ut perfecto iam et cantato carmine, priusquam invidia posset impetum in poetam facere" Boeckh.

ἀναφαίνω v. **ἀμφαίνω.**

ἀναφροντίζω *revolvo animo, studeo* Ol. I 71 (69): *ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν.*

ἀναχάζω *repello* Ne. X 69: *ἀλλ᾽ οὔ νιν φλάσαν οὐδ᾽ ἀνέχασσαν* (Wakefield., libri *ἀνέχασαν* v. *ἀνέσχασαν*): *ὑποχωρῆσαι πεποιήκασιν.* Schol. „insolens verbi usus, quamvis schol. agnoscat; fort. poeta *ἀνέχασσεν* vel *ἀνεχάσσατ᾽* scripsit" Bergk.

ἀνδάνω (praes. *ἁνδάνειν.* aor. *ἅδον. ἁδεῖν. ἁδών, -όντι, -όντα.* digammatum Py. I 29. VI 51. Is. III 33. VII 18) *placeo,* c. dat. Ne. VIII 38: *ἀστοῖς ἁδών* (Boeckh., libri *ἀδῶν, ἁδῶν, ἀδών*). Py. II 96: *ἀδόντα δ᾽ εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν* (var. *ἁδόντα*). imprimis deis Py. I 29: *εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν.* Is. VII 18 (VIII 20): *Ζηνί τε ἅδον βασιλέι* (Schmid., vulg. *θ᾽ ἅδον*). III 33 (IV 15): *χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον* (libri *ἅδον, ἅδον, ἅδων, ἕαδον*). Ne. VI 41 (36): *Καλλίας ἁδὼν ἔρνεσι Λατοῦς.* Ol. III 1: *Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ᾽ Ἑλένᾳ* (var. *ἁδεῖν*). VII 17: *Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ* (var. *ἅδοντα, ἀδῶντα, ἁδόντα*): *τὸν ὅσιον καὶ εὐσεβῆ.* Schol. — abs. Py. VI 51: *τὶν — μάλα ἀδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται* (var. *ἁδόντι, ἅδοντι, ἅδοντι, ἀδῶντι*): lubentissimo animo.

ἀνδέρω *excorio* fr. 203 (217), 3: *κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.*

ἄνδημα *mitra,* met. fr. 179 (170): *ὑφαίνω δ᾽ Ἀμυθαονίδαις ποικίλον ἄνδημα: ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφάσματι παρέοικεν.* Schol. ad Ne. VII 116.

ἀνδριαντοποιός *statuarius* Ne. V 1: *οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽.*

ἀνδριάς *statua, signum* Py. V 40: *τοῦ σφ᾽ ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ᾽ ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσαν θ᾽ ὡ, μονόδροπον φυτόν.* fr. 282 (110): *τὸν Γανυμήδην αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα* (Schol. Arat. Phaen. 282).

ἀνδροδάμας *viros domans* Ne. IX 16: *ἀνδροδάμαντ᾽ Ἐριφύλαν* (var. *ἀνδροδάμαν τ᾽, ἀνδρομάδαν τ᾽,* Tricl. *ἀνδρομέδαντ᾽*): *συνεληλύθασι πάλιν* (Adrastus et Amphiaraus), *ἐφ᾽ ᾧ συνοικήσει τῇ Ἐριφύλῃ ὁ Ἀμφιάραος, ἵν᾽ εἴ τι μέγ᾽ ἔρισμα μετ᾽ ἀμφοτέροισι γένηται, αὐτὴ διαιτᾷ.* Schol. Ne. III 39: *οὐδέ νίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν.* fr. 166 (147): *ἀνδροδάμαντα δ᾽ ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου* (Boeckh., libri *ὁ δάμαν δ᾽*).

ἀνδροφθόρος *homines perdens* fr. 177 (164): *πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν ἀνδροφθόρον· οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη* (Bergk. *μετατραπεῖν. Ἀνδροφθόρον*).

ἀνδροφόνος *viros occidens* Py. IV 252: *Λαμνιᾶν τ᾽ ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων: ζηλοτυπήσασαι αἱ γυναῖκες ἐψηφίσαντο ἐκ Θρᾴκης ὑποστρέφοντας τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν, ὅπερ καὶ πεποιήκασιν.* Schol.

ἀνεγείρω *excito* Is. III 41 (IV 23): *ἐν ὕπνῳ (φάμα παλαιὰ) πέσεν· ἀλλ᾽ ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει.* VII (VIII) 3: *Κλεάνδρῳ τις — ἀνεγειρέτω κῶμον* (Herm. sec. paraphr., vulgo *ἀγειρέτω*). Ol. VIII 74: *ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον.*

ἀνέειπον renuntiavi Py. I 32: *Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου ἅρμασι.* X 8: *στρατῷ τ᾽ ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.*

ἀνεκάς sublime Ol. II 22: *ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμψῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν: ἄνωθεν ἢ ἄνω.* Schol. „fortasse rotae imago observabatur lyrico" F. Iacobs., cui assentitur Mezger.

ἀνεμόεις ventosus Ol. IV 7: *Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος.* Py. I 92: *ἐξίει δ᾽ ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ ἱστίον ἀνεμόεν:* „velum vento expansum" Boeckh.; per prolepsin dictum.

ἄνεμος (sg. *ἄνεμος, -ον.* pl. *ἀνέμων, -οις*) ventus Ol. XI 1: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις: οἷον ἐπὶ τῶν πλεόντων μάλιστα συμβαίνει.* Schol. fr. 75 (45), 13: *ἐναργέ᾽ ἀνέμων μαντήι᾽ οὐ λανθάνει* (Bergk., libri *ἐν ἀργεανεμέω μάντιν* v. *ἐναργέα νεμέω μ.*, Boeckh. c. Heynio *ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μ.*). Py. IV 195: *ὠκυπόρους κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ᾽ ἐκάλει.* IX 48: *ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται.* fr. 88 (58), 1: *ἦν γὰρ* (*νᾶσος*) *τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ᾽ ἀνέμων ῥιπαῖσιν.* Ne. III 59: *θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς.* Py. IV 210: *κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες* (*αἱ πέτραι*). Ne. III 45: *χερσὶ θαμινὰ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων ἴσον ἀνέμοις.* Py. IV 181: *θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας.* — in sententiis et met. Py. III 104: *ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοῖαι πνοαὶ ὑψιπετᾶν ἀνέμων: αἱ τύχαι τῶν ἀνθρώπων οὐχ αἱ αὐταὶ παραμένουσιν, ἀλλ᾽ ἄλλοτε μὲν εἰς κακὸν μεταβάλλουσιν, ἄλλοτε δὲ εἰς ἀγαθόν.* Schol. Ne. VII 17: *σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον, οὐδ᾽ ὑπὸ κέρδει βλάβεν: μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐσόμενον ἄνεμον προγινώσκουσι καὶ προορῶσι τὸ μέλλον.* Schol. Py. V 120: *μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δνοπαλίζοι πότμον.* VI 12: *τὸν* (*ὕμνων θησαυρὸν*) *οὔτε χειμέριος ὄμβρος — οὔτ᾽ ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι* (var. *ἄνεμοι*). XI 39: *ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ᾽ ἄκατον εἰναλίαν.*

ἀνεμοσφάραγος ventis strepens Py. IX 5: *ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων.*

ἀνέομαι v. **νέομαι.**

ἄνευ praep. sine, c. gen. personae v. rei Ol. IX 103: *ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ᾽ ἕκαστον:* sine ope et assensu; *τὸ χωρὶς θεοῦ πραττόμενον.* Schol. Py. II 42: *ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον — μόνα* (*Νεφέλα*): „absentibus Gratiis, ita ut qui genitus ex eo concubitu sit (Centaurus), is fuerit *γόνος ἄχαρις*" Boeckh. Ne. VII 2: *ἄνευ σέθεν οὐ φάος — ἐλάχομεν:* invocatur Ilithyia. Ne. III 34: *Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς.* — Ne. III 51: *κτείνοντ᾽ ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ᾽ ἑρκέων.* Py. XII 28: *ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται* (*ὄλβος*). IV 154: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν.* c. negat. Ne. IV 77: *οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ᾽ ἄνευ στεφάνων.*

ἄνευθε(ν) 1) adv. procul Py. I 10: *Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν ἐγχέων ἀκμάν: καταλιπών.* Schol. — 2) praep. sine, c. gen. Is. I 68: *ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.* fr. 122 (87), 6: *ὑμῖν ἄνευθ᾽ ἐπαγορίας ἔπορεν — μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι* (Meinek. et Bergk., libri *ἄνωθεν ἀπαγορίας,* Boeckh. *ἅτ᾽ ἄνωθεν ἀπαγορίας*).

ἀνέχω sursum teneo, sustineo, tollo fr. 88 (58), 5: *ἂν δ᾽ ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες* (var. *σχεδὸν*): „capitulis saxum suffultum gestarunt" Boeckh. — met. fr. 119 (84), 3: *δῶρ᾽ ἀθανάτοις ἀνέχοντες:* offerentes. Py. II 89: *θεὸν —, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος:* extollit, evehit. Ne. VII 89: *εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι* (Thiersch., libri *ἂν ἔχοι*, Bergk. *ἀλέγοι*): probet.

ἀνεψιός patruelis Py. IV 126: *Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος εὐμενέοντες ἀνεψιόν:* Iasonem. Ne. III 63: *ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων.*

ἀνήρ (sg. *ἀνήρ,* cuius paenultima sexies producitur, anceps est bis; *ἀνδρός; ἀνδρί, ἀνέρι* (1); *ἄνδρ(α), ἀνέρα* (1). pl. *ἄνδρες, ἀνέρες* (1); *ἀνδρῶν, ἀνέρων* (3); *ἀνδράσι(ν), ἄν-*

δρεσσι (2); ἄνδρας) *homo, vir*; 1) *homo* a) imprimis mortalis fatoque obnoxius nec raro deis semideisve oppositus Py. III 55: *ἔτραπεν καὶ κεῖνον* (Aesculapium) *ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς — ἄνδρ᾽ ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα.* Ol. I 66: *τὸ ταχύποτμον — ἀνέρων ἔθνος.* Ne. VI 33 (29): *οἰχομένων — ἀνέρων*, cf. Py. I 93. Ol. VII 72: *ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν.* Py. XII 22: *ἀνδράσι θνατοῖς.* Ol. I 55 (54): *εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν*, cf. XIII 31. Py. V 3: *τις — βροτήσιος ἀνήρ.* fr. 213 (232), 3: *ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* Ol. VIII 72: *Ἀίδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.* Ne. VI 1: *ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος.* Py. XII 4: *ἀθανάτων ἀνδρῶν τε.* Ol. II 2: *τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν*; fr. 280: *οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον μᾶλλον ἢ δαίμονα* (Philo de caritate II 404). Ol. I 66 (64): *εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεται λελαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.* Py. IV 21: *θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ.* fr. 225 (247): *ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ.* Ol. I 36 (35): *ἔστι δ᾽ ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά.* Py. V 94: *μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν, ἥρως δ᾽ ἔπειτα λαοσεβής.* II 43: *γόνον — οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ᾽ ἐν θεῶν νόμοις.* V 123: *Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ δαίμον᾽ ἀνδρῶν φίλων.* fr. 224 (246): *ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον θεῷ ὑποτρέσαι.* Ne. I 33: *κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ᾽ ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν.* Ol. II 106 (96): *μάργων ὑπ᾽ ἀνδρῶν.* X 9: *ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἔτι μομφάν γε τοκος ἀνδρῶν* (vulg., libri non interpolati *θνατῶν*, Herm. *ὀνάτωρ*, Christ. c. Schneidew. *ὁρᾶτ᾽ ὦν*, Bergk. *ὁ ναυτᾶν*). Ol. II 38 (34). 62 (56). VII 26. XI 10. XII 5. XIII 7. Py. I 42. 99. III 5. 105. VII 20. VIII 28. 76. 97. Ne. III 30. 41. VI 10. VII 24. 87. XI 38. Is. VII (VIII) 14; 16. fr. 61 (33), 2. 107 (74), 4; 16. 126 (92). 212 (231). — opp. animalibus Py. IX 64. — b) est autem ubi debilitetur h. v. vis adeo ut idem fere valeat ac pron. *τὶς* aut etiam ornatui tantum videatur servire nec si deesset multum desideraretur; Ol. X 21: *θήξαις δέ κε φύντ᾽ ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.* X 93. XI 10. Ne. VII 42 (significatur sacerdos). add. pron Ne. VIII 49: *ἐπαοιδαῖς δ᾽ ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν.* Py. II 13: *ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον.* I 99: *ἀμφοτέροισι δ᾽ ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.* IX 87. Ne. IV 39. VIII 49. — 2) *vir* a) opp. feminae Py. V 64: *νόσων ἀκέσματ᾽ ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει.* pueris adultus Ol. IX 88: *Ἄργει τ᾽ ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ᾽ ἐν Ἀθάναις.* Ne. III 72: *ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον ἐν παλαιτέροισι.* Ol. VIII 58. — b) qui vere vir est agitque quae virorum sunt potissimum, vir fortis ac strenuus v. nobilis spectatusque, saepe honorifice dictum; α) Is. V (VI) 72: *φαίης κέ νιν ἄνδρ᾽ ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ᾽ ἀκόναν* (Heynius *νιν ἀνδράσιν*, Mommsen. *Μένανδρον* e gl. Tricl.). Ol. III 37: *ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας*: gymnica certamina dicuntur. Ol. VI 10: *ἀκίνδυνοι δ᾽ ἀρεταὶ οὔτε παρ᾽ ἀνδράσιν οὔτ᾽ ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι: ἐν γῇ.* Schol.; dicuntur pugnae terrestres et navales. Py. II 2: *Συράκοσαι —, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί.* Ol. I 17: *οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν*: poetae. Py. V 22: *τόνδε κῶμον ἀνέρων: τῶν χορευτῶν.* Schol., cf. Py. X 6. Ol. VIII 8: *ἀνδρῶν λιταῖς*: Olympiae certantium, v. 5. praeterea Ol. VIII 63. Py. IV 123. X 22. Ne. I 65. IX 12. 18. Is. II 11. III 1. IV (V) 11. V (VI) 1. fr. 78 (225), 3. 135 (100). 210 (229). 229 (253). — add. adi. et subst. Ol. XIV 7: *ἀγλαὸς ἀνήρ.* Is. II 34: *εὐδόξων — ἀνδρῶν.* Py. III 66: *ἐσλοῖσι — ἀνδράσιν.* IV 29: *ἀνδρὸς αἰδοίου.* Ne. X 54: *ἀνδρῶν δικαίων*, cf. fr. 159 (132). Ol. IX 29: *ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον᾽ ἄνδρες ἐγένοντ᾽.* Ne. VIII 41: *σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ᾽ ἐν δικαίοις τε.* Is. I 45: *ἀνδρὶ σοφῷ.* fr. 133 (98), 4: *σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες.* Ol. VII 8: *ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν.* Py. II 65: *τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ᾽ ἐν πεζομάχαισι.* I 33: *ναυσιφορήτοις δ᾽ ἀνδράσι.* Is. IV (V) 50: *ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.* Is. III 52 (IV 34): *ἀνδρῶν χειρόνων — τέχνα* Ne. IX 38: *δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας.*

Py. IX 107: τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων. Is. VII 65 (VIII 70): περικτίονας ἐνίκασε — ἄνδρας. Ne. VIII 42: φίλων ἀνδρῶν. Py. IX 64: ἀνδράσι — φίλοις. II 86: εὐθύγλωσσος ἀνήρ. Ol. IV 28: νέοις ἐν ἀνδράσιν, cf. Ol. XIII 23. fr. 199 (213). — Py. I 91: κυβερνάτας ἀνήρ. Ol. II 103 (93): ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν. I 81 (79): ἄνδρας — μναστῆρας. — add. nomina populorum Ne. VII 64: Ἀχαιὸς — ἀνήρ, cf. Is. I 58. Ol. VI 34: ἀνδρῶν Ἀρκάδων. Py. IV 257: Λακεδαιμονίων — ἀνδρῶν. Ne. X 42: Κλεωναίων — ἀνδρῶν. fr. 203 (217): ἄνδρες τινὲς — Σκύθαι. — β) certi quidem viri (v. heroes) significantur Is. III 71 (IV 53): ἀνὴρ —, υἱὸς Ἀλκμήνας: Hercules; itemque vocatur Ixion Py. II 29; Iason Py. IV 132; Epharmostus Ol. IX 13; Aristoclides Ne. III 72. Aristagoras Ne. XI 11 (sec. Mezgerum; vulgo iungunt ἄνδρα — πατέρ' Ἀρκεσίλαν). ἄνδρες dicuntur Corinthii Ol. XIII 16; Iamidae Stymphalii Ol. VI 24; Cleonymidae Is. III 13. 35; Cleonicidae Is. IV (V) 57. — add. adi. (pron.). et subst. Py. I 42: ἄνδρα κεῖνον: Hieronem, cf. Ne. I 9 (Chromius). Ol. VI 7 (Agesias Olympionices). Py. V 107 (Arcesilaus). Ne. II 3: ὅδ' ἀνήρ: Timodemus, cf. Is. I 34 (Herodotus). Is. III 88 (Melissus). Ol. IX 110 (Epharmostus). Is. V 46 (Telamon). fr. 4 (199): τιν' ἄνδρα τῶν θανόντων: Proteam (?). Py. IV 79: ἔκπαγλος ἀνήρ: Iason; idem IV 236: βιατὰς — ἀνήρ. IV 239: καρτερὸν ἄνδρα. Ol. VII 15: εὐθυμάχαν — πελώριον ἄνδρα: Diagoram; de eodem VII 89: ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα. Ol. IX 65: ὑπέρφατον ἄνδρα: Opuntem. Ne. IX 15: κρέσσων — ἀνήρ: Adrastus. Is. II 17: εὐάρματον ἄνδρα: Xenocratem. Ne. IX 32: φίλιπποι — καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες: Aetnaei. Ne. V 15: ἄνδρας ἀλκίμους: Telamonem et Peleum. Ol. VI 86: ἀνδράσιν αἰχματαῖσι: Agesiae eiusque maioribus. Py. IV 173: δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος: Euphemus et Periclymenus. I 80: πολεμίων ἀνδρῶν: Carthaginiensium. Is. I 9: ποντίοις ἀνδράσιν: Ceis. fr. 29 (5), 2: σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν: Thebanorum. Py. X 46: ἀνδρῶν μακάρων: Hyperboreorum. VI 38: ὁ θεῖος ἀνήρ: Antilochus. IX 4: ὄλβιον ἄνδρα: Telesicratem. IV 182: Ζήταν Κάλαΐν τε —, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις. XII 18: φίλον ἄνδρα: Perseum. IV 1: ἀνδρὶ φίλῳ: Arcesilao. Is. V (VI) 18: ἀνδρὸς φίλου: Lamponis. Ne. VII 62: φίλον — ἄνδρ': Sogenem. I 20: ἀνδρὸς φιλοξείνου: Chromii. Py. V 86: ἄνδρες — δωροφόροι: Graeci. Py. II 37: ἄιδρις ἀνήρ: Ixion. — Ol. III 12: Ἑλλανοδίκας — Αἰτωλὸς ἀνήρ. fr. 188 (190): Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός. Ol. VI 18: ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ — Συρακοσίῳ: Agesiae. Py. I 69: ἁγητὴρ ἀνήρ: Hiero. Is. V (VI) 51: μάντις ἀνήρ: Hercules. Ol. VIII 2: μάντιες ἄνδρες: Iamidae. Py. IX 118: νυμφίον ἄνδρα: Alexidamum. Ol. VI 77: μάτρωες ἄνδρες: materni avi sc. Agesiae.

ανθεμον *flos* Ol. II 79 (72): ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει: sc. in insulis beatorum. Ne. VII 79: λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας: „coralium, quod Graeci e mari mediterraneo legebant; λείριον id dicit Pindarus comparatione ducta a lilio rubente" Dissen.; v. tamen λείριος.

ἀνθέω (praes. ἀνθεῖ. ἀνθεῖν. aor. ἄνθησεν. ἀνθῆσαι. ἀνθήσαντ') *floreo* Is. III 36 (IV 18): νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλα μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις. — met. Py. IX 110: Ἥβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον. X 18: ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν: „ὥστε ἀνθεῖν" Dissen. Ne. IX 39: λέγεται μὲν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι. Py. I 66: ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς. Ol. XIII 23: ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν. XI 10: ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως.

ἄνθος (sg. ἄνθος. pl. ἄνθεα, -έων, -εσι, -ε(α).) *flos* Ne. XI 40: δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον. floribus ornantur victores certaminum Ne. V 54: προθύροισιν δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα. IV 21: Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον: vicerat enim Timasarchus in Heracleis, v. Ἀμφιτρύων. Ne. VI 71 (63): σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε'

Ὀλυμπιάδος. Ol. II 55 (50): *ἄνθεα τεθρίππων*. coronae ipsae Ol. VII 80: *τῶν* (sc. *ἀέθλων*) *ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς*: h. e. coronatus est in Tlepolemiis; *ὁ δὲ νικήσας αὐτὰ λεύκην ἐλάμβανε στέφανον*. Schol. — met. de eo quod pulcherrimum in genere suo et dulcissimum Py. IV 158: *σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει*. Ol. VI 105: *ἐμῶν ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος*. IX 48: *αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων*. Ne. VII 53: *κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια*: oblectamenta amoris.

ἀνθρακιά *carbonum acervus* fr. 168 (150): *δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα*.

ἄνθρωπος (sg. *ἄνθρωπος* (1), *-ῳ* (1). pl. *ἄνθρωποι, -ων; -οισι(ν), -οις; -ους*; in crasi *κἀνθρώποις*) *homo*, infirmus vicissitudinibusque subiectus, deis et fato obnoxius Py. VIII 96: *σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος*. Is. III 24 (IV 5): *ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει*. Ol. XII 10: *πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν*. VII 24: *ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται*. fr. 42 (171), 4: *εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα προστύχῃ*. fr. 218 (239): *ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω*. Py. XII 28: *εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται*. Ne. VIII 17: *σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος*. XI 43: *τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ*. Py. X 10: *γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται*. Is. V (VI) 10: *εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς, σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον, ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών*. Py. IV 216: *μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι*. III 46: *πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους*. IV 98: *τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός*; Ol. IX 100: *τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι*. Ne. X 72: *χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων*: h. e. deorum. Py. IX 40: *ἔν τε θεοῖς — κἀνθρώποις*. fr. 194 (206), 5: *θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς*. — Ol. VIII 4: *μάντιες ἄνδρες — παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου, εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν*, ubi athletae dicuntur Iovi et Iamidis (*μάντιες ἄνδρες*) oppositi. — opp. animalibus Ol. VII 63: *πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις*. — universe Ne. V 18: *καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι*. IX 6: *ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων*, cf. Py. I 68. III 112. Ol. VII 54. Py. I 82. Is. IV (V), 3: *νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων*. I 47: *μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς*. Ol. XI 1: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις, ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων*. III 10: *τᾶς ἄπο θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί*, cf. Is. III 27 (IV 9). Is. III 55 (IV 37): *Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων* (*Αἴαντα*). Ol. VIII 53: *τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν*, cf. Py. III 21. Py. III 85: *λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος*, ubi gen. ad augendam vim pronominis videtur additus. porro Ol. III 18. VII 44. VIII 23. Py. IV 286. IX 33. Ne. IX 41. X 20. Is. II 35. fr. 79 (47), 2. 133 (98), 5. Ep. 2.

ἀνία *molestia, aerumna* Py. IV 154: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν*. Ne. I 53: *ἵκετ' ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς*.

ᾱνία *habena* Py. V 32: *ἀκηράτοις ἀνίαις ποδαρκέων δυωδεκάδρομον τέμενος*. Is. II 22: *χεῖρα —, τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις*: „citatum cursum significat poeta, ubi omnes immittuntur habenae“ Dissen.; Bergk. coni. *νεῖμ' ὀπάσσαις ἀνίας* (s. *ἀνίαις* accus. aeolico admisso).

ᾱνία pl. *habenae* Py. IV 18: *ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας*. Is. I 15: *ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω — ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ*.

ᾰνῑᾱρός *aerumnosus* Ol. XII 11: *ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζάλαις*. Py. IV 288: *τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα*.

ἀνίημι *incito* fr. 151 (119): *Μοῖσ' ἀνέηκέ με: ἤγουν ἀνέπεισεν.* Eust. Il. 9, 40.

ᾱ̆νίκᾰ *quando, quum*, c. ind. 1) praesentis: wann fr. 218 (239): *ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω.* — 2) praeteriti: als, da; a) imperf. Ol. IX 30: *ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν, ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν.* Py. I 48. — b) aor. Is. VI (VII) 1: *τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας; ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον;* Ol. VII 35. Py. IV 24.

ἀνίκᾱτος *invictus* Py. IV 90: *Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνὸν ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.*

ᾱ̆νίοχος *auriga* Py. V 50: *ἐν τεσσεράκοντα γὰρ πετόντεσσιν ἀνιόχοις ὅλον δίφρον κομίξαις.* — met. Ne. VI 65: *δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον*: rectorem; *Μελησίας εἷς τῶν ἐνδόξων ἀλειπτῶν.* Schol.

ἀνίστημι, aor. II intr. *exsisto, orior* Py. IV 154: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν* (Herm., libri *ἀναστήσῃς, ἀναστήσῃ, ἀνασταίῃ*). (de Ol. XIII 114 v. *ἄναξ*.)

ἀνοίγω *aperio* Py. V 88: *τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων: ἀντὶ τοῦ πλωίμην λοιπὸν ποιῶν τὴν ἐπὶ Λιβύην θάλασσαν τῷ τὴν Κυρήνην κτίζειν· τότε γὰρ διὰ τὸ ἔρημον τῆς χώρας οὐκ ἐπλεῖτο ἐκείνη ἡ θάλασσα.* Schol.

ἀνόμοιος *dissimilis* Ne. VIII 28: *ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν.*

ᾱ̆νορέα *virtus, fortitudo* Ol. VIII 67: *ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών.* Is. VII (VIII) 25: *τοῦ μὲν ἀντίθεοι ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηίφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον.* III 29 (IV 11): *ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.* Ne. III 20: *ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς.* Py. VIII 90: *ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις*: dat. termini.

ἀνόρνυμι *excito*, per tmesin Ne. IX 8: *ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν: διὰ τοῦτο δή σὺν πᾶσιν ὀργάνοις μουσικοῖς, τοῦτο μὲν κιθάρᾳ, τοῦτο δὲ αὐλῷ, ὁρμήσωμεν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τῶν ἱππικῶν ἀέθλων.* Schol.

ἀνορούω *prosilio* Ol. VII 37: *πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν.* (de Ol. VIII 40 v. *ἐσορούω*.)

ἄνοσος *morborum exsors*, de deis fr. 143 (107): *κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι.*

ἀνσπάω *subduco* Py. IV 27: *φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς* (Mingarell., libri *ἀνσπάσαντες*).

ἄντᾰ *adversus* Ne. VI 27: *ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν: ἐναντίον τι καὶ εὐθὺ τοῦ σκοποῦ.* Schol. Is. VI (VII) 28: *λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ* (Thiersch., libri *ἀμύνων*; Herm. *ἀντιτείνων*, Bergk. *ἀντιφέρων*): *ἐναντίον φέρων ὄλεθρον τοῖς πολεμίοις.* Schol. Ne. IV 91: *τὰ δ' αὐτὸς ἄντα τύχῃ, ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι* (Bergk. c. Mingarellio, libri *ἄν τις τύχῃ*, Herm. *ἄν τις ἴδῃ*).

ἀνταγορεύω *contra loquor, respondeo* Py. IV 156: *ὣς ἄρ' ἔειπεν, ἀκᾷ δ' ἀντᾱγόρευσεν καὶ Πελίας.*

ἀντάεις *adversarius* Py. IX 93: *εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις.*

Ἀνταῖος *Antaeus*, rex Libyae, ab Hercule lucta superatus occisusque Is. III 70 (IV 52): *καίτοι πότ' Ἀνταίου δόμους Θηβᾶν ἀπὸ Καδμεϊᾶν μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος, προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι, υἱὸς Ἀλκμήνας.* Py. IX 105: *Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα, πρὸς πόλιν Ἀνταίου, μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν.*

Ἀντᾱνορίδαι *Antenoridae* h. e. Antenoris filii Py. V 83: *ἔχοντι τὰν (Κυράναν) χαλκοχάρμαι ξένοι Τρῶες Ἀντανορίδαι*: „in Cyrenaicam Antenoridae cum Helena et Menelao venerant tradente Lysimacho ap. Schol. h. l.; igitur Cyrenis ut indigenae heroes culti ipsas tenere dicuntur" Boeckh.

ἀνταΰω *contra sono, respondeo* Py. IV 197: *ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα.*

ἀντάω *occurro, obviam eo,* c. gen. Ol. X 41: *καὶ κεῖνος* (Augias) *ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν* (Boeckh., libri *ἀντιάσας* v. *ἀντήσας*): genetivum ab *ὕστατος* pendere, *ἀντάσαις* autem esse de Augia Herculi obviam eunte c. schol. censet Boeckh.

ἀντερείδω *contra impingo, porrigo* Py. IV 37: *χειρί οἱ χεῖρ᾽ ἀντερείσαις δέξατο βώλακα.*

ἀντέχομαι *studiose teneo, amplector* (sc. memoriam), c. gen. Ne. I 33: *ἐγὼ δ᾽ Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις.*

ἀντί praep. c. gen. *pro, loco*; mutationem indicat Py. IV 17: *ἀντὶ δελφίνων δ᾽ ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς, ἀνία τ᾽ ἀντ᾽ ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας.* remunerationem Py. II 17: *ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα.* Is. I 45: *κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ᾽ ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.* IV (V) 25: *μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.*

ἀντιάζω, ἀντιάω *occurro, incurro* Ne. I 67: *ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν:* „pugnam inibunt cum gigantibus; ut *πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών* Soph. Trach. 159“ Dissen. — met. Ol. X 84: *χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων:* „obviam ibit, respondebit tibiae“ Dissen. „soll erwidern“ Mezger., nam verum futurum non est. Is. V (VI) 15: *τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις αίδαν γῆράς τε δέξασθαι:* „talibus votis potitus“ Dissen. abs. Ne. X 20: *ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι:* si incurras.

ἀντιάνειρα *virum viro committens* Ol. XII 15: *εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ᾽ ἄμερσε πάτρας.*

Ἀντίας *Antias,* nobilis Argivus Ne. X 39: *ἀξιωθείην κεν ἐὼν Θρασύκλου Ἀντία τε ξύγγονος Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων.* v. *Θράσυκλος.*

ἀντιβολέω *occurro, particeps sum, consequor* Ol. XIII 30: *ἀντεβόλησεν τῶν* (*νικῶν*) *ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον.* Ep. 1: *δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας.*

ἀντίθεος *deis par, divinus* Py. III 88: *παρ᾽ ἀντιθέῳ Κάδμῳ.* fr. 172 (158): *Πηλέος ἀντιθέου.* Ol. III 34: *ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσεται σὺν — διδύμνοις παισὶ Λήδας.* Is. VII (VIII) 25: *τοῦ μὲν* (*Αἰακοῦ*) *ἀντίθεοι ἀρίστευον υἱέες.* Py. IV 58: *ἥρωες ἀντίθεοι:* Argonautae. I 53: *ἥρωας ἀντιθέους:* Achivos.

ἀντίκειμαι *sum repositus,* de praemio posito Is. VI (VII) 26: *τιμὰ δ᾽ ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται.*

ἀντικυρέω *offendo* Ol. XII 12: *ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζάλαις.*

Ἀντίλοχος *Antilochus,* Nestoris filius Py. VI 28: *ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς νόημα τοῦτο φέρων, ὃς ὑπερέφθιτο πατρὸς ἐναρίμβροτον ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα.*

ἀντιξοέω *refragor* Ol. XIII 34: *δύο δ᾽ αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα· Νέμεά τ᾽ οὐκ ἀντιξοεῖ: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐναντιοῦται· ἐνίκησε γὰρ καὶ τὰ Νέμεα.* Schol.

Ἀντιόπη *Antiopa* Amazon fr. 175 (161): *ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν Ἀντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος· ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος μέν φησιν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἁρπασθῆναι* (Pausan. I 2, 1). fr. 176 (162): *τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε Θησεὺς Φαίδραν ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα* (Plut. vit. Thes. c. 28).

ἀντίος (sg. m. *ἀντίος.* n. *ἀντίον.* pl. m. *ἀντίους.* n. *ἀντία*) 1) adi. *contrarius, adversus* a) de loco Ne. X 79: *Ζεὺς δ᾽ ἀντίος ἤλυθέ οἱ καὶ τόδ᾽ ἐξαύδασ᾽ ἔπος.* — b) met. Ol. VIII 41: *ἔννεπε δ᾽ ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων: τουτέστιν ἐχθρόν, οὐ δεξιόν.* Schol.; Dissenius vero: „statim dixit coram“. — plur. pro subst. Py. I 45: *μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους* (*ἔλπομαι*): adversarios. — 2) neutr. pro adv. a) sing. **ἀντίον** *adversus,* c. dat. Ne. I 24: *λόγχᾳ δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον:* v. *καπνός* et *λαγχάνω.* — c. gen. Ol. IX 29: *ἀντίον — τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν.* — b) plur. **ἀντία** Py. VIII 52: *τὸ δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει:* adversa fortuna utetur.

ἐναντίως πράξει. Schol. — c. dat. Py. IV 285: οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς: adversus. — c. gen. Ol. XIII 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ: invito patre. I 37 (36): υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι: ἀντὶ τοῦ ἐναντία καὶ ἕτερα οἷς εἶπον οἱ πρότεροι ποιηταί. Schol.

ἀντίπαλος *adversarius*, c. gen. Ol. VIII 70: πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος γήραος ἀντίπαλον. — pro subst. Is. IV (V) 61: Πυθέαν — δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον: fuerat enim magister s. aliptes fratris. Ne. XI 26: δηριώντων — ἀντιπάλων.

ἀντιπνέω *reflo* fr. 51: ὥς φησιν ἐν τοῖς Ὕμνοις Πίνδαρος, οἱ μεθ' Ἡρακλέους — εἰς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν Ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος (Strabo VII. T. II p. 91 Kram.).

ἀντιτείνω *reluctor, resisto*, c. dat. Ne. IV 37: ἔμπα, κεἴπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ.

ἀντίτομος *contra sectus*, de medicamentis quae secantur et parantur alicui adversus dolores et morbos Py. IV 221: σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι: τὰ ἀλεξιφάρμακα κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων· ἁπλούστερον γὰρ τῇ ἰατρικῇ χρώμενοι τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων ῥίζαις ἀπεθεράπευον, ἃς τέμνοντες ἐπετίθεσαν, ὡς Πάτροκλος (Il. XI 846)· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν χερσὶ διατρίψας. Schol.

ἀντιτυγχάνω *forte obviam fio, occurro, incido*, c. gen. Ne. VII 42: ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ.

ἀντιφερίζω *oppono me comparans, aequiparo* Py. IX 50: εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι, ἐρέω.

ἀντιφέρω v. **ἄντα.**

ἀντιφθέγγομαι *respondeo* Ol. VI 61: ἀντεφθέγξατο δὲ ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα.

ἀντίφθογγος *respondens* fr. 125 (91), 3: ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

ἀντιφλέγω *offundo* lucem, c. dat. Ol. III 19: ἤδη γὰρ αὐτῷ — διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα: h. e. erat plenilunium.

ἀντλέω *exhaurio, molior*, met. Py. III 61: μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.

ἄντλος *aestus aquarum* turbidus ac parum profundus Ol. IX 50: λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος, ἀλλὰ Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν: ἄντλον τὴν χύσιν καὶ τὴν ῥύσιν λέγει τοῦ ὕδατος, ἣν ἡ ἄμπωτις ἀνεξήρανε, παρὰ τὸ ἀντλεῖσθαι. Schol. — met. Py. VIII 11: τραχεῖα δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ: „submergis, ut naves bellicae submerguntur, translatione petita a pugna navali, qua nuper Aeginetae hostes vicerant" Boeckh. propriam vocis significationem: „sentina" tenet Mezgerus. τοὺς ὑβριστὰς ἀφανίζεις καὶ ἀμαυροῖς. Schol.

ἄντομαι *obviam eo*, met. abs. Py. II 70: τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος: „obviam factus, h. e. amice excipiens" Dissen.

ἄντρον (sg. ἄντρον. adv. ἄντροθε) *specus, antrum* Ol. V 17: Ζεῦ Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεὸν — Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον: „fuit id Olympiae haud dubie et ad ipsum opinor Cronium collem. Olympiae Iovem recens natum custodiebant Idaei Dactyli sive Curetes ex Ida Cretae eo profecti (Pausan. V 7, 4)" Boeckh. Py. I 17: Τυφὼς —· τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον: ὡς καὶ Ὅμηρος (Il. II 782)· εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Schol. domicilium Chironis Py. III 63: εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων: κατὰ τὸ Πήλιον. Schol. cf. Py. IX 30: σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπών. Is. VII 41 (VIII 45): ἐς ἄφθιτον ἄντρον — Χείρωνος. — adv. **ἄντροθε** *ex antro* Py. IV 102: φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν. ἄντροθε γὰρ νέομαι πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν.

ἀνύω *conficio* 1) Act. occido Py. XII 11: Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος (Boeckh., libri ἄυσε v. αὖσε, Pauw. ἄνυσεν). — 2) Med. perficio mea ipsius ope atque contentione Py. II 49: θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται.

ἄνω *perficio* Ol. VIII 8: ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς: „impersonaliter dictum est pr. fit perfectio precibus, ἀνύονται λιταί, audiuntur“ Dissen. (de Ol. XIV 6 v. ἀνατέλλω.)

ἄνω *sursum* Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ᾽ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ᾽ ἐλπίδες.

ἄνωθεν v. ἄνευθεν.

ἀνώνυμος *ignobilis* Ol. I 84 (82): θανεῖν δ᾽ οἷσιν ἀνάγκα, τά κέ τις ἀνώνυμος γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν;

Ἄξεινος (sc. πόντος) *Pontus*, postea Euxinus vocatus Py. IV 203: σὺν Νότου δ᾽ αὔραις ἐπ᾽ Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον (Argonautae).

ἄξιος *dignus*, c. inf. Is. III 3: ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.

ἀξιόω *dignor, dignum habeo* Ne. X 39: ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος.

ἀοιδά (sg. ἀοιδά, -ᾶς, -ᾷ, -άν, -ά. pl. ἀοιδαί, -ᾶν, -αῖς. per synizesin leg. Ne. XI 18) *cantus, canticum, carmen* cuiusvis generis deos hominesve eorumque facta celebrans, imprimis epinicium Ne. XI 7: λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά: sc. in sacrificiis. Ol. II 15 (13): ἰανθεὶς ἀοιδαῖς: Iuppiter. Is. I 33: Ποσειδάωνί τ᾽ Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ — περιστέλλων ἀοιδάν. fr. 141 (105): θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. fr. 75 (45), 8: ἴδετε πορευθέντ᾽ ἐς ἀοιδὰν δεύτερον ἐπί τε κισσοκόμαν θεόν (Herm., libri πορευθέντες ἀοιδὰν v. ἀοιδαὶ, ἀοιδαῖς). Is. IV (V) 24: κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων. Py. X 57: Ἱπποκλέαν — σὺν ἀοιδαῖς ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν. VII 3: κρηπῖδ᾽ ἀοιδᾶν ἵπποισι βαλέσθαι. Ne. III 7: ἀεθλονικία δὲ μάλιστ᾽ ἀοιδὰν φιλεῖ. Ol. X 91: ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ — εἰς Ἀΐδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται. Is. VII 56 (VIII 62): τὸν μὲν (Achillem) οὐδὲ θανόντ᾽ ἀοιδαὶ ἔλιπον. Ne. VI 34 (30): οἰχομένων γὰρ ἀνέρων ἀοιδαὶ (Pauw., libri ἀοιδοὶ) καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ᾽ ἐκόμισαν, cf. XI 18. fr. 94: μεμναίατ᾽ ἀοιδᾶς. adduntur adi. et genet. Ol. IV 2: ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς. VI 91: γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν. Is. II 8: γλυκεῖαι — ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί. Ne. IX 49: νεοθαλὴς δ᾽ αὔξεται μαλθακᾷ νικοφορία σὺν ἀοιδᾷ. Is. V (VI) 9: μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς. II 32: οὔτε κώμων — οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν. Ne. XI 18: μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς. Ol. IX 22: πόλιν μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς. Py. III 114: ἁ δ᾽ ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς χρονία τελέθει, cf. Ne. VII 16. fr. 121 (86): πρέπει δ᾽ ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι (καλὰ ἔργα) καλλίσταις ἀοιδαῖς. Ol. III 10: θεόμοροι νίσοντ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἀοιδαί, cf. Ne. IX 7. fr. 194 (206): κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς. Ol. XIII 42: μακρότεραι — ἀοιδαί. Ne. IV 78: ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς. Py. III 19: ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς. fr. 124 (89): ἐρατᾶν ὄχημ᾽ ἀοιδᾶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον. c. gen. Ol. VI 7: ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς. Py. V 103: ἐν ἀοιδᾷ νέων. fr. 79 (47): σχοινοτένειά τ᾽ ἀοιδὰ διθυράμβων. Ne. VII 16: εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. IX 7: θεσπεσία δ᾽ ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος. c. gen. obi. fr. 139: ἔντι μὲν — τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ ὥριαι παιανίδες. — quasi persona fingitur Ne. V 2: γλυκεῖ᾽ ἀοιδά, στεῖχ᾽ ἀπ᾽ Αἰγίνας. IV 3: αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι. Py. IX 103: ἐμὲ — ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον, v. ἀκείομαι. IV 176: ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμιγκτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, — Ὀρφεύς. (de Is. III 45 v. ἀοιδός.)

ἀοίδιμος 1) *carmine celebratus, inclutus* Py. VIII 59: γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον: Delphos. fr. 76 (46): ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι — κλειναὶ Ἀθᾶναι. Ol. XIV 3: ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ, ubi Mezgerus activam vim statuit vertens: „Sangesköniginnen“, cf. fr. 90 (60), 5: με δέξαι — ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν. — 2) *cantui aptus, cantabilis* Ne. III 78: πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι —, πόμ᾽ ἀοίδιμον Αἰολῆσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.

ἀοιδός 1) *cantor* Ne. II 1: ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τα-

πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται. Py. I 4: πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν (sc. φόρμιγγος): οἱ χορευταί. Schol. — 2) *poeta, vates* Py. I 93: ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. Is. III 45 (IV 27): ἅ τε (φάμα) — ὤπασεν τοιάδε τῶν ποτ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδῶν (var. ἀοιδὰν, Tricl. ἀοιδᾶν). (de Ne. VI 34 v. ἀοιδά.)

ἀπαγγέλλω *denuntio* Py. VI 18: πρόσωπον — λόγοισι θνατῶν εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ.

ἀπαγορία v. **ἐπαγορία.**

ἀπάγω *abduco*, Med. *mihi abduco* Py. IX 119: εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι (sc. κούραν), ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.

ἀπᾰθής *nihil mali patiens, illaesus* Py. IV 297: μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.

ἀπάλαιστος *lucta insuperabilis*, met. c. inf. Ne. IV 94: ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν: „h. e. ein unwiderleglicher Lobredner" Mezger. „describit Euphanem tanquam insignem in dicendo luctatorem" Dissen.

ἀπᾰλαμ(ν)ος *contra quem nulla manus valet, ingens, indomitus* Ol. I 61 (59): ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον (Τάνταλος): δεινόν, πρὸς ὃν οὐκ ἔστι παλαμήσασθαι, περὶ οὗ οὐδεὶς δύναται χεῖρα αὐτῷ ἐπαγαγεῖν βοηθόν. Schol. Ol. II 63 (57): θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν: βίαιοι. Schol.

ἀπαλέξω *defendo, propulso* Ol. VIII 85: ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι (Ζεύς).

ἀπαμβλύνω *obtundo*, per tmesin Py. I 82: ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας.

ἀπᾰναίνομαι *repudio* Ne. V 33: εὐθὺς δ' ἀπανάνατο νύμφαν (Πηλεύς).

ἀπᾱορος *seiunctus*, c. gen. Py. VIII 86: κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν (Bergk. l. χορῶν) ἀπάοροι πτώσσοντι συμφορᾷ δεδαιγμένοι: ἀφωρισμένοι, κεχωρισμένοι, οἷον εὐλαβοῦνται καὶ φεύγουσι τοὺς ἐχθροὺς τῇ τῆς ἥττης συμφορᾷ δακνόμενοι. Schol. „victi per angiportus trepidant inimicorum occursum suspenso animo devitantes, ne rideantur" Heynius et Boeckh.

ἀπάρχω *regno procul* a patria Ne. IV 46: Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει (Bergk. e. coni. ἀπάρκει h. e. ἀπήρκει: „secessit"): a solita interpretatione longe recedit Mezgerus vertens: „eröffnet den Reigen (sc. der im Folgenden aufgeführten Könige aus dem Aeakidengeschlecht)".

ἅπας (sg. m. ἅπας, ἅπαντι, -α. f. ἅπασα, -ας, -αν. n. ἅπᾰν. pl. m. ἅπαντες, -ων, -ας. f. ἁπάσαις, -ας. n. ἁπάντων, -α) 1) *omnis, totus*, ganz, all, jeder Ne. VI 30 (26): μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. Py. IV 276: ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν. Ol. XIII 26: χρόνον ἅπαντα. Py. IX 114: ἅπαντα χορόν. Ne. VII 56: ἅπασαν εὐδαιμονίαν. V 16: ἅπασα — ἀλάθεια. fr. 129 (95), 5: ἅπας — ὄλβος. add. artic. Py. I 69: τὸν ἅπαντα χρόνον. Ne. IV 72: λόγον — τὸν ἅπαντα. — Py. I 28 = IV 83: ἅπαν νῶτον. II 49: ἅπᾰν — τέκμαρ. Ol. XIII 17: ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον: unum quodque. IX 100: τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν: quidquid natura obtigit. — plur. *omnes, omnia* Is. II 22: ἁπάσαις ἀνίαις. Ol. I 86 (84): ἁπάντων καλῶν ἄμμορος. I 31 (30): ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς. sine subst. Ol. IX 106: μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα. VI 48: ἅπαντας ἐν οἴκῳ εἴρετο παῖδα. Is. VI (VII) 42: θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες. Ne. VII 5. fr. 131 (96), 1. Ol. X 72. Ne. XI 16. fr. 180 (172), 1. — 2) *summus* Ol. X 82: ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα. Ne. VIII 20: νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος. IV 83: ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας.

ἀπᾱ́τα *fraus, dolus* Py. II 74: οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν (Ῥαδάμανθυς). fr. 213 (232): πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνει ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

ἀπατάω *fallo* fr. 182 (175): ὢ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων οὐκ εἰδυῖα.

ἀπᾰ́τερθε *separatim* Ol. VII 74: ἀπάτερθε δ' ἔχον — ἀστέων μοῖραν.

ἀπαυράω *aufero, eripio* Py. IV 149: ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούραις ἁμετέρων τοκέων νέμεαι (Boeckh., libri ἀπούρας v. ἀποῦρας).

ἄπειμι *absum* Ol. VII 58: ἀπεόν-

τος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου. Py. III 20: ἤρατο τῶν ἀπεόντων: absentia, peregrina. — met. Ne. III 76: τῶν οὐκ ἄπεστι: „atque has quatuor virtutes habet Aristoclides" Dissen.

ἀπείραντος, ἀπέραντος *immensus* Ne. VIII 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι ἀπέραντον. Py. IX 35: γεύεται ἀλκᾶς ἀπειράντου (var. ἀπειράτου).

ἀπείρᾱτος 1) *non visitatus, inaccessus* Ol. VI 54: κέκρυπτο γὰρ (ὁ παῖς) σχοίνῳ βατίᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ, ubi propter correptam paenultimam Bergk. e. coni. Heynii scr. ἀπειρίτῳ, alii ἀκηράτῳ; utrumque respuit Boeckhius hoc adi. a v. πειράζειν derivatum pro ἀπείραστος esse eiecta Σ littera existimans, alterum vero ἀπείρᾱτος a v. πειρᾶν. — 2) *inexpertus, imperitus*, c. gen. Ne. I 24: ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀπείρᾱτοι δόμοι. Ol. XI 18: φυγόξενον στρατὸν (Locrorum) μηδ' ἀπείρᾰτον καλῶν. plur. pro subst. Ol. VIII 61: κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες. Is. III 48 (IV 30): τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.

ἀπείργω *defendo, arceo* Ol. XIII 59: οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες (ἐδόκησαν μαχᾶν τάμνειν τέλος): dicitur Glaucus Bellerophontis nepos, cf. Hom. Il. VI 144.

ἀπειρομᾰχας *inexpertus pugnae* Ne. IV 30: ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς.

ἄπειρος 1) *infinitus, immensus* fr. 130 (95), 8: τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ — ποταμοί. — 2) *expers, ignarus*, c. gen. Is. VII 70 (VIII 77): ἦβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν. fr. 143 (107): πόνων τ' ἄπειροι. — plur. pro subst. Is. VII 48 (VIII 53): ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος. fr. 110 (76): γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος.

ἄπειρος 1) *terra continens* Py. IX 8: ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν: Africam. Py. IV 48: κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον: ἤγουν τὴν Λιβύην. Schol. — 2) **Ἄπειρος** *Epirus* Ne. IV 51: Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' Ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ (Bergk. e. coni. ἀπείρῳ): „post Troiam eversam discesserat in Epirum, ubi ex eo tempore genus eius regnabat, cf. Ne. VII 38 sqq.; ibi igitur Neoptolemus haud dubie pro heroe colebatur" Dissen.

ἀπείρων *immensus* Py. II 64: ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν.

ἄπεπλος *sine peplo* Ne. I 50: ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς (Ἀλκμήνα): νοητέον ὅτι τὸν μὲν πέπλον ἔρριψεν, ἐν δὲ τῷ χιτωνίσκῳ ἀνήλατο. Schol.

ἀπέραντος v. **ἀπείραντος**.

Ἀπέσας fr. 295 (203): Ἀπέσας·... ὄρος τῆς Νεμέας, ὡς Πίνδαρος καὶ Καλλίμαχος ἐν τρίτῃ (Steph. Byz.).

ἀπευθής *ignarus, caecus* fr. 40 (15): οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον (Plut. de fort. Rom. c. 4), ubi Reisk. coni. ἀπειθής.

ἀπεχθάνομαι *fio odiosus* Ne. X 83: θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθόμενον: odiosam, invisam.

ἀπέχω *amoveo, abstineo* Ne. VII 61: σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον — κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω. Is. III 46 (IV 28): οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον καμπύλον δίφρον. per tmesin Ol. II 76 (69): ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν.

ἀπήμαντος *malorum expers, illaesus* Ol. VIII 87: ἀπήμαντον ἄγων βίοτον.

ἀπήμων *doloris expers, illaesus* Ne. I 54: εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον. fr. 107 (74), 8: ἀπήμον' εἰς ὄλβον (Bergk. c. Herm. οἶμον) τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. — Py. X 21: θεὸς εἴη ἀπήμων κέαρ: illaesus invidia, propitius; ἀβλαβὴς καὶ ἀνόργητος ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κατορθώμασιν εἴη ὁ θεός. Schol.

ἀπήνα *rheda*, binis iuncta mulabus Py. IV 94: ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ — Πελίας ἵκετο σπεύδων: Thessalos mulabus omnium maxime praeter Siculos usos esse monet Boeckhius. Ol. V 3: ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα: mulari enim rheda Psaumis vicerat Olympiae. v. ὄχος.

ἀπῐθέω *non obsequor* Py. IV 36: οὐδ' ἀπίθησέ νιν (Boeckh. e coni. Herm. ἰν h. e. οἱ, Bergk. coni. ἀπέσεισέ νιν v. ἀπέθυξε).

ἄπιστος 1) *incredibilis* Ne. IX 33: ἄπιστον ἔειπ': „incredibilem laudem,

quum vulgo non soleant homines contemnere pecunias prae gloria" Dissen. Py. X 29: θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἄπιστον. Ol. I 32 (31): χάρις δ' — ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τοπολλάκις. — 2) *infidus* fr. 233 (257): πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν.

ἄπλᾱτος *inaccessus, horrendus* Py. XII 9: παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς: sc. Gorgonum. fr. 93, 1: οἷος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶνα. Py. I 21: τᾶς (Αἴτνας) ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί.

ἄπλετος *immensus* Is. III 29 (IV 11): μαρτύρια — ἀπλέτου δόξας.

ἁπλόος *simplex*, met. Ne. VIII 36: κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν: „non σκολιαῖς istis, quibus invidia incedit διπλῇ" Dissen.

ἀπό I) adv. in tmesi, v. ἀπαμβλύνω, ἀπείργω, ἀπέχω, ἀποδίδωμι, ἀποδρέπω, ἀποθνάσκω, ἀπολείπω, ἀπορρίπτω, ἀπωθέω. — II) praep. c. gen. (a casu seiungitur ter, substantivo, genetivo, part. τε interiectis; sequitur casum (ἄπο) quater, inter adi. et subst. ponitur duodecies, inter subst. et adi. bis) *a, de, ex*; 1) de loco significat aliquid separari ab aliqua re, discedere, proficisci; quare saepissime cum verbis movendi coniungitur, ita ut unde aut quo motus fiat nihil intersit; Ol. III 27: δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν, cf. Py. III 26. IV 174. VIII 41. Is. III 71 (IV 53). Ne. V 3: στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας. Py. IV 76: εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ — Ἰωλκοῦ. Ol. VI 99: δέξαιτο κῶμον — ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισόμενον, cf. Ol. III 9. Ne. VI 58 (51): καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων. fr. 79 (47): εἶρπε — τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων. Py. IV 133: ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο. Ne. I 50: ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς. Ol. VII 33: νωμᾶν πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν. Py. IV 225: οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον. Ne. VI 32 (28): ἀπὸ τόξου ἱείς. Py. I 74: ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν, cf. Ol. XIII 88. Ne. IV 17: ὕμνον — Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος καὶ λιπαρᾶν εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. Py. IX 75: δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν, cf. Ol. V 14. Ol. III 14: ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας, cf. Py. II 3. Ne. VI 20. Ne. V 16: ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. IX 13: φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρην ποτὲ — καὶ δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος: ἐκ τῆς πατρῴας ἑστίας καὶ ἀπὸ Ἄργους. Schol. Is. V (VI) 60: ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. Ol. VII 1: φιάλαν — ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ: brachylogiam quandam esse pro ἀφνειᾷ χειρὶ ἑλὼν ἀπὸ χειρὸς δωρήσεται monet Th. Fritzschius Annal. Nov. 1882 p. 150. fr. 109 (228), 4: στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών. Ol. I 18: Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν'. IX 58: θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις. Ne. III 9: τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο. — aut cum aliis verbis similem quandam significationem exhibentibus Py. III 2: τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος, cf. Ol. VI 13. Ne. X 61: ἀπὸ Ταϋγέτου ποταυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς — ἥμενον. III 84: τίν γε — Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος (Bergk. c. Mommsen. ἀπὸ), ubi c. Dissen. iunge ἀπὸ Νεμέας καὶ ἀπ' Ἐπιδαυρόθεν, ut est apud Hom. ἀπ' οὐρανόθεν Il. XXI 199, ἐξ Αἰσύμηθεν Il. VIII 304. arctius cum subst. cohaeret Ol. IX 5: ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων Δία τε — σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν. Py. V 73: τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος. VII 14: δύο δ' ἀπὸ Κίρρας: sc. νῖκαι. — sola per se ipsa ponitur aucta separandi notione Py. IV 290: κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων: procul a. — 2) de origine Ol. VII 93: μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος. Ne. V 7: ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηίδων Αἰακίδας ἐγέραρεν. fr. 61 (33), 3: θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Ne. VI 40 (35): ἀπὸ τωὐτοῦ αἵματος — Καλλίας (Bergk., libri ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας). Py. XII 17: τὸν (Περσέα) ἀπὸ χρυσοῦ

φαμὲν αὐτορύτον ἔμμεναι. Ol. II 80 (73): (ἄνθεμα) τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων. Ne. V 49: χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν. Ol. X 70: ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος. Ne. XI 33: τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας, cf. fr. 106 (73), 1. 106 (73), 5. 198 (211), 2. — Ol. VII 20: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: „inde a generis auctore Tlepolemo repetens“ Boeckh. τὸ δὲ ἀπὸ Τληπολέμου ὥσπερ μεθερμηνευτικόν ἐστι τοῦ ἐξ ἀρχῆς. Schol. Is. VI 67 (59): τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο. Ol. VIII 76: ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων. Is. V (VI) 60: ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς. — 3) de tempore Py. V 7: αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων. VIII 25: ἀπ' ἀρχᾶς. V 114: ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας: h. e. „inde a natalibus, igitur natura doctus“ Boeckh. Ol. XIII 76: ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος: „h. e. τὴν μετ' ἐκείνου χρῆσιν νύκτα“ Boeckh.; nescio an melius: „ex, secundum“. αὐτοῦ συμβουλεύσαντος. Schol.

ἀποβαίνω *excedo* Ne. X 43: Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν, ubi Boeckh. et Dissen. c. edd. Rom. et Ald. scr. ἐπέβαν: „huc accesserunt redeuntes“.

ἀπὄβλάπτω *laedo, pessumdo* Ne. VII 58: Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβον δίδωσι (Μοῖρα) τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν: „non laedit eripitque vim mentis, hoc est conservat mentis vigorem. senex est enim Theario“ Dissen.

ἀποδᾱμέω *exulo*, met. Py. X 37: Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι: οὐκ εἰσὶν ἄμουσοι (οἱ Ὑπερβόρεοι). Schol.

ἀπόδᾱμος *absens* Py. IV 5: ἔνθα — οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱέρεα χρῆσεν: διὰ τούτων ἐμφαίνει τῶν ῥηθέντων τὸ ἀσφαλές. τότε γὰρ Πυθία μάλιστα ἀκριβέστερον χρησμῳδεῖ, ὅτι πάρεστι τῷ μαντείῳ ὁ θεός. Schol.

ἀποδατέομαι *partior* Ne. X 86: πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον: sc. αὐτῷ.

ἀποδείκνυμι *ostendo, edo* Ne. VI 47: ἐπεί σφιν Αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.

ἀποδίδωμι *reddo, trado* quasi debitum, met. Py. IV 67: ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω: h. e. canam eum. Ne. VII 44: ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκεν (Νεοπτόλεμος): exsolvit, persolvit, h. e. mortuus est.

ἀποδρέπω *decerpo*, met. Py. IX 110: χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον: τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐβούλοντο λαβεῖν. Schol. per tmesin Ol. I 13: δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν. Med. fr. 122 (87), 8: ἐν εὐναῖς μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.

ἀποθνάσκω *morior* Ol. II 27 (25): ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα. per tmesin Is. VI (VII) 30: ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.

ἀποίητος *infectus, irritus* Ol. II 18 (17): τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος — δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος.

ἀποικέω *migro* Py. IV 257: Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν ἤθεσιν ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον.

ἀποικία *colonia* Ol. I 24: λάμπει δέ οἱ κλέος ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ: „Elidis, in quam Pelops venerat, urbs Pisa Olympiae vicina“ Boeckh. Is. VI (VII) 12: ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων.

ἄποινα pl. *remuneratio, praemium* Ne. VII 15: εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. — Is. III 7: εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν: h. e. ὥστε εἶναι ἄποινα. itemque Ol. VII 15: εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα: verbalem hunc accusativum vocat Th. Fritzschius (Progr. Güstrow. 1880) vertens: „ich werde den gewaltigen Mann preisen [und damit schaffen] einen Lohn für seinen Sieg“. Py. II 13: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον ἄποιν' ἀρετᾶς. Is. VII (VIII) 3: ἀνεγειρέτω κῶμον Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ.

ἀποίχομαι *decessi, mortuus sum* Py. III 3: *ἤθελον Χείρωνά κε — ζώειν τὸν ἀποιχόμενον.* Py. I 93: *ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει.*

ἀπόκειμαι *sum sepositus v. reconditus*, c. gen. Ne. XI 46: *προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί: τῆς δὲ προγνώσεως αἱ ὁδοὶ ἄποθεν ἡμῶν κεῖνται, ἀντὶ τοῦ οὐ δυνάμεθα ἄνθρωποι ὄντες τὰ μέλλοντα προγινώσκειν.* Schol.

ἀπόκλᾱρος *exsors*, c. gen. Py. V 54: *πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται.*

ἀπολείπω *amitto*, per tmesin Py. III 101: *ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών.*

ἀπόλεμος *a bellis alienus* Py. V 66: *ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν: ἀστασίαστον.* Schol.

ἀπόλλυμι *perdo*, pf. intr. *perii* fr. 52 (24): *ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι:* sc. Neoptolemum.

Ἀπόλλων (*Ἀπόλλων, -ωνος, -ωνι, -ων(α), -ον*) *Apollo* Pythius, oraculi Delphici et Pythiorum praeses et ipse vates, Musagetes Py. IV 66: *τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν ἱπποδρομίας*, cf. Py. X 10. VII 9: *Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεὸν τέμενος Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν.* Ol. XIV 11: *χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους* (*Χάριτες*). Is. II 18: *ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν.* Py. IV 5: *οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱέρεα χρῆσεν.* fr. 55 (28): *Πίνδαρός φησι πρὸς βίαν κρατῆσαι Πυθοῦς τὸν Ἀπόλλωνα, διὸ καὶ ταρταρῶσαι ἐζήτει αὐτὸν ἡ Γῆ* (Schol. Aesch. Eum. 3). Ol. VIII 41: *ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων.* Py. I 1: *χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον.* Ne. V 24: *ἐν δὲ μέσαις* (*Μοίσαισι*) *φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων.* fr. 148 (115): *ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.* Pythius apud Sicyonios Ne. IX 1: *κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσα, τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν*: „Apollo nunc versatur Sicyone, ubi Pythia sua habentur" Dissen. Delphinius apud Aeginetas Ne. V 44: *μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων.* Carneus Py. V 79: *Ἄπολλον, τεᾷ Καρνήι' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* cultus apud Abderitas fr. 63 (35): *οἱ μάντεις — τοῦ ἐν Δηραίοις τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν* (Tzetz. ad Lycophr. 440). domitor Gigantum Py. VIII 18: *δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος:* sc. Typhoeus a Iove, Porphyrio ab Apolline. Cyrenarum coloniae dux Py. V 60: *ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ*, ubi fons ei sacer Py. IV 294: *ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων.* amicus Hyperboreorum Py. X 35: *ὧν θαλίαις ἔμπεδον εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει.* Ol. III 16: *δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα:* et Cinyrae Py. II 15: *κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων.* amasius Evadnes Ol. VI 35: *ἔνθα τραφεῖσ' (Εὐάδνα) ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.* Cyrenes Py. IX 28: *κίχε νιν — μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.* Coronidis, qua necata servat filium Aesculapium Py. III 10. 40. pater Orphei Py. IV 176: *ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.* — Py. IX 64: *ἁγνὸν Ἀπόλλων'.* IV 87. fr. 147 (114). 286 (117).

Ἀπολλωνιάς *Apollinea* appellatur Delus insula Is. I 6: *εἶξον ὦ Ἀπολλωνιάς.*

Ἀπολλωνίδας *Apollineus* fr. 192 (204): *Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες Ἀπολλωνίδαι.*

Ἀπολλώνιος *Apollineus*, Apollini consecratus Py. VI 9: *ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.* V 90: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς.* V 23: *δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων, Ἀπολλώνιον ἄθυρμα: ὅτι Μουσηγέτης ὁ θεός.* Schol.

ἀπομνύω *abiuro* Ne. VII 70: *ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν* (Bergk. c. schol. *ὑπομνύω*).

ἀπονέμω *reddo, refero, nuntio* Is. II 47: *ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς: ἰστέον ὅτι τὸν εἰς Ξενοκράτην ὕμνον εἰς Ἀκράγαντα διὰ Νικασίππου πέμπει*

πρὸς Θρασύβουλον τὸν Ξενοκράτους ἀδελφόν (leg. υἱόν). Schol.

ἄπονος *laborum expers* Ol. X 22: ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες. II 68 (62): ἀπονέστερον ἐσλοὶ δέκονται βίοτον: sc. quam homines.

ἀπονοστέω *redeo* Ne. VI 57 (50): καὶ ἐς Αἰθίοπας Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο (Christ. ἀπονοστήσαντος).

ἀποπέμπω *deduco* Ol. VIII 50: Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν ἵπποις χρυσέαις.

ἀπο͞πλέω *renavigo* Ne. VII 36: ὁ δ' (Neoptolemus) ἀποπλέων Σκύρου μὲν ἅμαρτε.

ἀποπνέω *exhalo*, *exspiro* 1) de vaticinatione Py. IV 11: τὸ Μηδείας ἔπος —, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς παῖς ἀπέ͞πνευσ' ἀθανάτου στόματος: h. e. edixit. — 2) de morte Is. VI (VII) 34: εὐανθέ' ἀπέ͞πνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον. insolentiore dicendi genere Ne. I 47: ἀγχομένοις (draconibus) δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέ͞πνευσεν μελέων ἀφάτων: fecit ut exspirarent, exstinxit; cf. nostrum: einem das Lebenslicht ausblasen.

ἀπορήγνυμι *abrumpo*, c. gen. Py. IV 198: λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι: „ex fulgure erumpentes" Boeckh.

ἀπορία *inopia* Ne. VII 105: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει.

ἄπορος *difficilis*, *impeditus*, *impossibilis* Ol. X 40: νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον. Ne. IV 71: ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν. Ol. I 52: ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν.

ἀπορούω *exorior* fr. 88 (58), 4: δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ (κίονες) πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων.

ἀπορρίπτω *abiicio* Py. IV 232: ἀπὸ κροκόεν ῥίψαις Ἰάσων εἷμα. met. Ol. VI 35: ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῖψον: h. e. noli talia loqui. Py. VI 37: χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν: emisit.

ἀποσκίμπτω *defigo* Ol. VI 101: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι (var. ἀπεσκῆφθαι).

ἀποσπάω *avello*, met. Py. IX 33: ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας ὀρέων κευθμῶνας ἔχει;: „quia procul a suis puella solitaria versabatur in montibus" Dissen. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κλάδων τῶν ἀποσπωμένων ἀπὸ τῶν φυτῶν. Schol.

ἀποσῡλάω *eripio*, c. gen. Py. IV 10: πεύθομαι γάρ νιν (h. e. τιμὰν) Πελίαν — ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.

ἀποτίθημι *amolior*, Med. Ol. VIII 68: ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον: „a se removit, infortunium, ut onus, simul aliis (h. e. victis) imponens; hoc significat additum ἐν" Boeckh. Ol. X 40: νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.

ἀπο͞τρέπω *retro verto* Ne. IV 69: ἀπότρεπε αὖτις — ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός.

ἀπό͞τροπος *aversus*, *infensus* Py. VIII 94: οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ (τὸ τερπνὸν) ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον: „abgewendeten Sinnes" Mezger. „infenso consilio Fortunae, Fati, Dei" Boeckh.

ἀποφαίνω *ostendo*, *praesto* Ne. VI 29 (25): ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχίᾳ πλεόνων ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.

ἀποφέρω *affero* Py. V 59: κεῖνον λέοντες — φύγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν.

ἀποφεύγω *effugio*, *evito* Py. IX 55: αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν.

ἀποφθίω *perdo*, Med. *pereo*, *morior* fr. 5 (1), 3: ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ. fr. 139, 4: σώματ' ἀποφθιμένων.

ἀπο͞φλαυρίζω *nihili facio*, *sperno*, Py. III 12: ἁ δ' ἀποφλαυρίξαισά νιν (h. e. Apollinem) ἀμπλακίαισι φρενῶν.

ἄπρᾱκτος *inutilis* Is. VII (VIII) 8: παυσάμενοι δ' ἀπράκτων κακῶν.

ἀπρίᾱτος *non emtus* fr. 169 (151), 7: (βόας) ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.

ἀπρόσικτος *ad quem accedere non licet*, *inexpugnabilis* Ne. XI 48: ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι: ἀντὶ τοῦ ἀμηχάνων, ὧν οὐκ ἔστι θιγεῖν. Schol.

ἀπροσόρᾱτος *qui adspici non potest*, *horrendus adspectu* Ol. II 74 (67):

τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον: φοβερόν, ὃ οὐ τολμᾷ τις προσβλέψαι. Schol.

ἅπτω (act. aor. ἅψαι. — med. praes. ἅπτομαι, -εται, -όμεσθα, -ονθ'. ἁπτόμεναι) 1) Act. *accendo,* met. Is. III 61 (IV 43): προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ. — 2) Med. *prehendo, attingo,* met., c. gen. Ne. VIII 14: ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων — ἅπτομαι φέρων Λυδίαν μίτραν. Py. III 29: ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται. Ne. VIII 22: ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί (φθόνος). Ol. III 43: νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν: accedit, consecutus est. c. dat. Is. III 30 (IV 12): ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις. Py. X 28: ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον. abs. Ne. IV 2: αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι (Bergk. et Leutsch. coni. συναντόμεναι, Rauchenstein. συναπτόμεναι): v. θέλγω.

ἀπτώς *non cadens* Ol. IX 91: φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσσαις διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ: „arte promptissima, quae eum cadere non sivit" Boeckh.; Bergk. scr. ἀπτωτί ductus verbis schol.: τὸ δὲ ἀπτῶτι ἐπιρρηματικῶς.

ἄπυρος *igne destitutus* Ol. VII 48: τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος ἐν ἀκροπόλει.

ἀπύω 1) *voco, invoco* Py. X 4: ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει: sc. ad canendum. Ol. I 74 (72): ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν. — 2) *cano, celebro* Ol. V 19: ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς. Py. II 19: σὲ δ' — Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει. V 104: πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν.

ἀπωθέω *deiicio,* per tmesin fr. 166 (147), 2: ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν ὤθεον.

ἄρα, ἄρα, ῥά part. quum a rad. *AP* sit derivata, significat duas res arcte coniunctas esse et cohaerere ita ut separari iam non possint, quare si una adest alteram aut esse aut fuisse statim coniicimus: 1) *ergo, ut nunc quidem apparet, folglich, also (wirklich)* Ne. IX 21: φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι. Py. XI 38: ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν. Ol. VII 58: ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον, ἁγνὸν θεόν. fr. 123 (88), 10. 125 (91). — in interrogationibus Py. XI 22: πότερόν νιν (h. e. Clytaemnestram) ἄρ' Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;: revera igitur, ut equidem suspicor. IX 36: ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν ἦ ῥα, καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν (var. ἦρα, ἦ ῥά, ἢ ῥᾶ, Herm. ἦ ῥα);: ut equidem suspicor et spero. Is. VI (VII) 3. — paulo aliter Is. IV (V) 41: λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον καὶ — Μέμνονα· τίς ἄρ' (Schmid., libri γὰρ, paraphr. δὲ) ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν;: denique re vera, tandem. Ol. X 57: κατέφρασεν, ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτάν. — 2) significat secundum naturam conditionemque rerum aliquid eveniat necesse esse neque aliter evenire posse: *ergo, proinde, ut natura fert, ut est consentaneum, demzufolge, unter den Umständen, natürlich* Py. IV 121: τὸν μὲν ἐπελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός· ἐκ δ' ἄρα αὐτῷ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων. VI 36: γέροντος δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὄν· χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν. Ne. I 48: ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος πλᾶξε γυναῖκας: sc. conspectis draconibus. Py. III 27: οὐδ' ἔλαθε σκοπόν· ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεύς. Ne. VIII 32: ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι: nimirum. Is. VII 59 (VIII 65): ἔδοξ' ἄρα (Boeckh., libri ἄρα) καὶ ἀθανάτοις, ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. — 3) interdum novas res adiungit prius dicta continuo sequentes: *deinde, porro, iam, sodann, alsdann* Ol. X 52: παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖσαι σχεδόν. Py. III 57: χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν. Ne. X 69: ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν. Py. IV 189: λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. καί ῥά οἱ μάντις — Μόψος ἄμβασε στρατόν, cf. IV 134.

III 45. — 4) saepius ea quae modo dicta sunt atque nunc dilucida repetens adiungit nova: *igitur*, *inquam* Ol. VI 52: ὣς ἄρα μάννε. VIII 46: ὣς ἆρα θεὸς σάφα εἴπαις Ξάνθον ἤπειγεν. Py. IV 156: ὣς ἄρ' ἔειπεν. IX 66: ὣς ἄρ' εἰπών. Is. V (VI) 55: ὣς ἆρα εἰπών (Boeckh., libri ἄρα). Py. IV 232: ὣς ἄρ' αὐδάσαντος, cf. Ne. X 89. Is. V (VI) 49: ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ. Py. IV 57: ἦ (Boeckh. αἶ) ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες. Ne. V 30: ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, ὡς ἆρα (Boeckh., libri ἄρα) νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς: quippe. — Ol. X 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ — Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ: respicit poeta v. 25. Py. IV 78: ὁ δ' ἆρα (Boeckh., libri ἄρα) χρόνῳ ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος: secundum oraculum modo propositum. XI 34: ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά: sc. Orestes, de quo poeta iam v. 17 exposuit.

ἀρά *precatio*, *preces* Is. V (VI) 43: εἴ ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ, θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας (Mommsen. et Bergk., libri ἐμὰν — ἀρὰν).

ἀράσσω *pulso* cum strepitu Py. IV 226: χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι (βόες).

ἀράχνας fr. 296 (268): Suidas v. Ἀράχνη· θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἀράχνης ἀρσενικῶς τὸ ζῶϋφιον . . . εἴρηται δὲ ἀράχνης καὶ παρ' Ἡσιόδῳ καὶ παρὰ Πινδάρῳ.

ἀργάεις *nitidus* robore et pinguetudine Ol. XIII 69: Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργᾶντα πατρὶ δεῖξον (var. ἀργὸν, Bergk. e. coni. Herm. ἀργᾶν): ταῦρον εὐθαλῆ καὶ μέγαν. οὐ λευκὸν τῇ χροιᾷ βούλεται λέγειν, ἀλλὰ τὸν ἐκλάμποντα τῷ μεγέθει καὶ ἐπιφανῆ ἐν τῇ ἀγέλῃ. Schol. (de Py. IV 8 v. ἀργινόεις.)

ἀργείλοφος *candidus* fr. 200 (214): οἵτ' ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν (var. ἀργίλοφον).

Ἀργεῖος *Argivus* 1) adi. Ne. X 19: ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν: h. e. Argos. Py. IV 49: ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν. Ol. VII 19: τρίπολον νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ: διὰ τοὺς κατελθόντας σὺν Τληπολέμῳ. Schol. fr. 269 (191): Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων μεμελοποιημένων· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει (Plut. de mus. c. 8, cf. Pausan. IX 30, 2). — 2) subst. Is. II 9: νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ' —, χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων: sc. Aristodemi Spartani, Argis tamen oriundi, qui a nonnullis in septem numeratur sapientibus. Is. V (VI) 58: τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεταί παῦρ' ἐν βραχίστοις: μακρολόγοι μὲν οὖν οἱ Ἴωνες, σύντομοι δὲ οὐ μόνον Λάκωνες, ἀλλὰ καὶ Ἀργεῖοι. Schol. „Argivi autem post reditum Heraclidarum Aeginam occupaverant; est igitur sensus: more vestro“. Dissen.

ἀργικέραυνος *clare fulminans* Ol. VIII 3: παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου.

ἀργινόεις *albicans*, *albus* Py. IV 8: (ὡς) κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ (var. ἀργήεντι, unde Herm. ἀργάεντι, quod rec. Boeckh.): ἐπὶ λόφου μαστοειδοῦς λευκογείου. Schol. „Cyrenarum montem cretaceum vel calcarium ex una quidem parte fuisse ex nostro fere loco conieceris“ Boeckh.

Ἄργος (Ἄργεος, -εϊ, -ει, -ος) *Argos*, urbs et regio Peloponnesi Ne. X 1: Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, Χάριτες, Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε. Py. IX 112: ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει οἷον εὑρεῖν — παρθένοισι — ὠκύτατον γάμον. V 70: ζαθέᾳ Πύλῳ ἐν Ἄργει τε καὶ Λακεδαίμονι ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε. Is. IV (V) 33: Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει (γέρας ἔχει). VI (VII) 11: Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος ἵππιον. Ne. IX 13: φεῦγε γὰρ (Ἄδραστος) Ἀμφιάρηιν — καὶ δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος. Py. VIII 41: ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι. Ol. IX 68: ἀφίκοντο δέ οἱ (Opunti) ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. Ne. X 40: ἀξιωθείην κεν — Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων. fr. 106 (73), 5: ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος: „scuta Argiva nota sunt“ Boeckh. — ludi ibi celebrati Ol. VII 83: ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν: „cly-

peus, quo insignis Argivorum ars, in Hecatombaeis s. Heraeis datus" Boeckh. Ol. IX 88: Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν: νικήσας τὰ Ἡραια. Schol. Ol. XIII 107: ἐν Ἄργεϊ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις (Bergk. e. cod C ἐξ· Ἄργεϊ δ').

ἀργύρεος argenteus Ol. IX 32: ἤρειδεν δὲ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πελεμίζων Φοῖβος. VI 40: ζώναν καταθηκαμένα κάλπιδά τ' ἀργυρέαν. Ne. IX 51: ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ'. fr. 166 (147), 3: αὐτόματοι δ' ἐξ' ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο. met. fr. 287 (120): Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας, οἱονεὶ τὸ ἔκδηλον αὐτῶν καὶ περιφανὲς τῆς τέχνης εἰς τὸ τῆς ὕλης λαμπρότερον ἀπεικάζοντι (Iulian. Epist. XIX).

ἀργυρίς (sc. φιάλα) *phiala argentea* Ol. IX 90: ἐν Μαραθῶνι — μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν: τοῖς ἐν Μαραθῶνι ἐν τοῖς Ἡρακλείοις ἀγωνιζομένοις φιάλαι ἀργυραῖ δίδονται ἔπαθλον. Schol.

ἀργυρόπεζα argenteis (h. e. candidis) pedibus insignis, argentipes Py. IX 9: ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον: λευκόπηχυς. Schol.

ἀργυρόω argento induco, met. Ne. X 43: Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν: argento donati; ἀπὸ Σικυῶνος δὲ καὶ τῶν ἐκεῖσε Πυθίων ἀργυραῖς φιάλαις τιμηθέντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ Ἄργος οἱ πρόγονοι τοῦ Θειαίου. Schol. Is. II 8: οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί: ἀργυρωθεῖσαι ἤτοι πρόσωπον κεκοσμημέναι καὶ λαμπρυνθεῖσαι ὡς τὸ ὤνια ὑπὸ τῶν πωλούντων ἐκοσμοῦντο. Schol.; tristiorem et frigidiorem argenti colorem intelligit Dissen.

Ἀργώ Argo, Iasonis et Argonautarum navis Ol. XIII 54: Μήδειαν —, ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις. Py. IV 184: γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς. IV 25: ἄγκυραν —, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν.

ἄρδω irrigo Ol. V 12: ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν: ποτίζει. Schol. — met. *colo, foveo* Is. V (VI) 64: τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ: τοῖς ὕμνοις. Schol. audacius Ol. V 23: ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει —, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι: „h. e. αὔξει, quod plantae rigatae aluntur" Boeckh.

Ἀρέας (Ἀρείας) πόρος v. **Ῥέα.**

Ἀρέθουσα *Arethusa*, fons Siciliae ad Syracusas aquas profundens Py. III 69: μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον, ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς.

ἀρείων praestantior, melior Ne. VII 101: ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Py. VIII 49: ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ Ἄδραστος: faustioris. Ne. VIII 5: τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι. pro praedic. Is. VII (VIII) 13: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον αἰεὶ [σκοπεῖν] χρῆμα πᾶν: h. e. „praesentia semper prae ceteris curanda sunt" Dissen.

ἀρετά (sg. ἀρετά, -ᾶς, -ᾷ, -άν. pl. ἀρεταί, -ᾶν; -αῖσι(ν), -αῖς; -άς) *virtus* 1) quaevis praestantia vel animi vel corporis vel fortunae Py. I 94: οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά. Ol. I 13: δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν, ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ (Hiero). IX 101: τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι. Py. XI 54: μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων· ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι. I 41: ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς. Ne. IV 41: ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε Πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει: facultatem. III 42: μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται (ψεφεννὸς ἀνήρ). Ol. III 43: νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν, [cf. Is. III 31 (IV 13). fr. 265 (221): ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια. Ol. II 12. VI 72. VII 43. Py. II 14. Ne. III 74. fr. 1 (4), 5. 108 (75), 2. — de pietate Py. VI 42: ἐδόκησέν τε (Antilochus) — ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν: v. ἀμφί II) 3). — 2) imprimis: quae vere virum decet ornatque, fortitudo quum in bello tum in certaminibus ludicris spectata indeque reportata laus victoriae Py. I 80: παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις,

τὸν ἐδέξαντ᾽ ἀμφ᾽ ἀρετᾷ, πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων, cf. II 62. Ol. XIII 51: πόλεμόν τ᾽ ἐν ἡρωίαις ἀρεταῖσιν οὐ ψεύσομ᾽ ἀμφὶ Κορίνθῳ. Py. IV 187: ἐπὶ καὶ θανάτῳ φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις. Is. IV (V) 45: τετείχισται δὲ πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν. Py. VIII 22: ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν. Ol. I 92 (89). Ne. I 34. III 32. Is. III 56 (IV 38). V (VI) 56. VII 48 (VIII 53). — Py. V 2: ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν, cf. Ol. II 58 (53). Ol. VII 89: ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα. VIII 6: μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, cf. Py. IX 76. V 98. Ne. VI 54 (47). Is. III 4. Ol. XI 6. Ne. VI 27 (23): τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον. V 52: πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ᾽ ἀρετάν: victoriae laudem, cf. Is. IV (V) 17: τὶν δ᾽ ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ᾽ ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται — παγκρατίου. Ol. V 15. Ne. VIII 40. IX 54. X 2. Ol. III 37: ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας, cf. Is. III 13. Py. X 23: χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις. Ol. VI 9: ἀκίνδυνοι δ᾽ ἀρεταὶ οὔτε παρ᾽ ἀνδράσιν οὔτ᾽ ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι. IV 9: χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. V 1: ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν τῶν Οὐλυμπίᾳ, cf. Ne. III 8. Ol. III 18: φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ᾽ ἀρετᾶν. Ne. I 9: κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς. Is. V (VI) 11: δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς. Ol. XIII 15: νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις. Is. I 22: λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἐνσταδίοις. Ne. VII 50: Αἴγινα, τεῶν Διός τ᾽ ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ᾽ εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων οἴκοθεν, ubi ἀρεταῖς pendet ab ὁδὸν λόγων; v. θρασύς. Ol. IX 16. 83. X 20. Ne. VII 7. XI 37. Is. I 41. III 21 (IV 3). VI (VII) 22. fr. 228 (252).

ἀρήγω *auxilior, opitulor, prosum,* c. dat. Ne. I 49: γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει. Py. II 63: νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος δεινῶν πολέμων. abs. Py. II 94: φέρειν δ᾽ ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει.

ἀρήιος *Mavortius, fortis* Ol. II 46 (42): Ἐριννὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον: Eteoclem et Polynicem.

ἀρηίφιλος *a Marte dilectus* Is. VII (VIII) 26: ἀντίθεοι ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ᾽ ἀρηίφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ.

Ἄρης (Ἄρης, Ἄρεος; Ἄρεϊ et Ἄρει, cuius paenultima ter producitur, bis brevis est Ne. X 84. Py. XI 36, semel anceps Is. III 33) *Mars* Ol. X 15: μέλει τέ σφισι Καλλιόπα καὶ χάλκεος Ἄρης. Is. III 33 (IV 15): ἱπποτρόφοι τ᾽ ἐγένοντο χαλκέῳ τ᾽ Ἄρει ἅδον. VI (VII) 25: χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν. Py. I 10: βιατὰς Ἄρης. Ol. XIII 23: ἐν δὲ Μοῖσ᾽ ἁδύπνοος, ἐν δ᾽ Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν. Py. X 14: ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις. Ne. X 84: Οὔλυμπον θέλεις ναίειν — σύν τ᾽ Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ᾽ Ἄρει. Py. XI 36: χρονίῳ σὺν Ἄρει πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ᾽ Αἴγισθον ἐν φοναῖς. Is. VII 37 (VIII 41): υἱὸν (Achillem) εἰσιδέτω θανόντ᾽ ἐν πολέμῳ, χεῖρας Ἄρεϊ τ᾽ ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ᾽ ἀκμὰν ποδῶν. Py. II 2: μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος. — met. *pugna, bellum* Py. V 85: καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον ἐν Ἄρει. Is. IV (V) 48: καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις — Σαλαμίς. Ol. IX 76: οὐλίῳ — ἐν Ἄρει — ταξιοῦσθαι.

ἀρίγνως *valde notus v. clarus* Ne. V 12: Ἐνδαΐδος ἀρίγνωτες υἱοί (Bergk. sec. Lobeck. Pathol. p. 181 ἀριγνῶτες): Peleus et Telamo.

ἀρίγνωτος *valde notus* Py. IV 95: τάφε δ᾽ αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί: τὸ ἄγαν αὐτῷ διὰ τὸν χρησμὸν εὔγνωστον ὑπόδημα τοῦ Ἰάσονος. Schol.

ἀρίζηλος *valde conspicuus, perillustris* Ol. II 61 (55): (πλοῦτος) ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος.

ἀριθμέω *enumero* Ne. X 46: χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς.

ἀριθμός 1) *numerus* Ol. XIII 46: σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. — fr. 127 (236): μὴ

πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν: „iusto numero“ Boeckh. — 2) *enumeratio* Ne. II 23: *τὰ δ᾽ οἴκοι μάσσον᾽ ἀριθμοῦ.* Ol. II 108 (98): *ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν.*

Ἄρἴμα v. **Ἄρἴμοι** *Arima*, regio Ciliciae, v. *Arimi*, eius incolae fr. 93: *οἷος ἄπλατον κεράϊζες θεῶν Τυφῶν᾽ ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ, ἐν Ἀρίμοις ποτέ*: cf. Hom. Il. II 782.

ἀρισθάρματος *curru v. victoria curuli praestantissimus* Py. V 30: *ἀλλ᾽ ἀρισθάρματον — γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις*: „praemium, coronam praestantissimo currui debitam“ Boeckh.

Ἀριστᾰγόρας *Aristagoras*, Arcesilai filius, e Pisandridarum nobili gente Tenedius, cui quum prytanis insulae esset creatus ad munus hoc auspicandum carmen Ne. XI 1 est scriptum; Ne. XI 3: *εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον.* XI 19: *ἓξ καὶ δέκ᾽ Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.*

Ἀρισταῖος *Aristaeus*, Apollinis et Cyrenes filius, deus rei pecuariae, avium, venationis ferarum, porro cultum olivarum, vitium, arvorum tuens, numen perantiquum, cuius cultus a Minyis Iolciacis Cyrenas translatus est; Py. IX 65: *νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι* (*Ὧραι*) *θήσονταί τε νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων᾽, ἀνδράσι χάρμα φίλοις, ἄγχιστον ὀπάονα μήλων, Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ᾽ Ἀρισταῖον καλεῖν*: v. *ἀθάνατος*. fr. 251 (139): Pindarus — eum ait de Cea insula in Arcadiam migrasse ibique vitam coluisse. Nam apud Arcades pro Iove colitur, quod primus ostenderit, qualiter apes debeant reparari (Serv. Verg. Georg. I 14).

Ἀριστέας fr. 271 (194): *Ἀριστέαν μὲν τὸν Προκοννήσιον — τοῦ Ἀπόλλωνος ἐπισκήψαντος Μεταποντίνοις ἐν θεῶν μοίρᾳ μένειν* (*Κέλσος φησίν*). *Ἔοικε δ᾽ εἰληφέναι τὴν ἱστορίαν ἀπὸ Πινδάρου καὶ Ἡροδότου κτλ.* (Origin. adv. Cels. III p. 126 Spenc.).

ἀριστεύς *princeps, vir nobilis* Py. IX 107: *τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι.* Is. VII 55 (VIII 59): *Ἕκτορά τ᾽ ἄλλους τ᾽ ἀριστέας.*

ἀριστεύω (praes. *ἀριστεύει, -οισιν. ἀριστεύων, -οισαν.* ipf. *ἀρίστευον.* aor. *ἀρίστευσεν, -ατε*) *princeps sum, excello* Ol. III 42: *ἀριστεύει μὲν ὕδωρ*: sc. inter elementa. fr. 199 (213): *ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί.* Py. III 74: *στεφάνοις, τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ*: vincens. Ne. XI 14: *ἔν τ᾽ ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν.* add. accus. Ol. X 64: *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν.* XIII 43: *ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε.* dat. Ne. X 10: *γυναιξὶ καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι* (*Ἄργος*). Is. VII 25 (VIII 26): *τοῦ μὲν ἀντίθεοι ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ᾽ ἀρηΐφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ᾽ ἀμφέπειν ὅμαδον*: h. e. „excellebant fortitudine in pugnis administrandis“ Dissen. c. gen. Ne. I 14: *κατένευσέν τέ οἱ* (Proserpinae) *χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς*: „terram ubertate prae aliis insignem“ Dissen. *ἀρίστην οὖσαν καὶ ἐπιτηδειοτάτην τῆς γῆς τῆς εὐκαρποτάτου.* Schol.

ἀριστογόνος *optimae subolis parens* Py. XI 3: *ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ ματρὶ πὰρ Μελίαν.*

Ἀριστόκλειδας *Aristoclides*, Aristophanis filius, Aegineta, cui pancratio victori carmen Ne. III scriptum est longiore post victoriam intervallo, sed ante Ol. 80, 1 (sec. Mezgerum ante Ol. 80, 3); Ne. III 15: *ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἐὰν ἐμίανε κατ᾽ αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ.* III 67: *βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.*

ἀριστόμαχος *optime pugnans, excellens pugnā* Py. X 3: *ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.*

Ἀριστομένης *Aristomenes*, Xenarcis filius, Aegineta, cui lucta victori Ol. 82, 3 carmen Py. VIII scriptum est (sec. Bergk. bellis Persicis compositis ante Aeginetarum bellum cum Atheniensibus); Py. VIII 5: *Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ.* VIII 80: *ὦ ᾽ριστόμενες.*

ἀριστοπόνος *praeclare laborans v. operans, sollers* Ol. VII 50: *αὐτὰ δέ σφισιν* (Rhodiis) *ὤπασε τέχναν πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.*

ἄριστος (sg. m. *ἄριστος.* n. *ἄρι-*

στον. pl. m. ἄριστοι) *optimus, praestantissimus* Ol. I 1: ἄριστον μὲν ὕδωρ: τῶν ἄλλων δηλονότι στοιχείων. Schol. „quia saluberrimum habetur“ Dissen. Py. II 56: τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον. Ol. XIII 48: νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος. fr. 159 (132): ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος. Ne. IV 1: ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός. c. dat. Ne. VIII 8: ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεὺς χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. — plur. pro subst. Is. VI (VII) 35: προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν: fortissimi.

Ἀριστοτέλης *Aristoteles,* postea *Battus* appellatus h. e. rex (cf. Her. IV 155) Py. V 87: ἄνδρες —, τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων: Ἀριστοτέλης ἦν ὁ κτίσας τὴν Κυρήνην, ὁ Βάττος κληθείς, ὁ καὶ τὴν λεγομένην Σκυρωτὴν πλατεῖαν αὐτοῖς κατασκευάσας. Schol.

ἀριστοτέχνας *arte excellens,* de Iove fr. 57 (29): Δωδωναῖε μεγασθενες, ἀριστότεχνα πάτερ, cf. Plut. praec. rei publ. ger. c. 13: ὁ δὲ πολιτικὸς ἀριστοτέχνας ὢν κατὰ Πίνδαρον καὶ δημιουργὸς εὐνομίας καὶ δίκης, et de fac. in orbe lunae c. 13: ἢ τίνος γέγονε ποιητὴς καὶ πατὴρ δημιουργὸς ὁ Ζεὺς ὁ ἀριστοτέχνας.

Ἀριστοφάνης *Aristophanes,* Aristoclidae pater Ne. III 20: ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς (var. Ἀριστοφάνους).

Ἀρκᾱδία *Arcadia* Py. III 26: ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας. Ol. III 27: δέξατ' ἐλθόντ' ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν. VI 100: ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας. fr. 95 (63): ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων. Ol. VI 80: Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ (Ἑρμᾶς). VII 83: ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα καὶ Θήβαις: „artis opera s. praemia, quales sunt lebetes, tripodes, crateres. Ac χαλκόν, vasa ahenea, etiam in Arcadia data, ubi Lycaea, Alcaea, Coreia, Hermaea agebantur, ipse Pindarus ostendit Ne. X 45 sequ.“ Dissen.

Ἀρκάς *Arcas* Ol. XIII 107: ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ (Herm., libri Ἀρκάσιν ἀνάσσων): v. ἀνάσσω. — plur. pro subst. *Arcades* Ol. IX 68: οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται (ἀφίκοντο ξένοι). VI 34: ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ (Aepytus).

Ἀρκεσίλας *Arcesilaus* 1) Batti filius, Cyrenarum rex, cui curru victori Ol. 78, 3 (sec. Bergk. 79, 3) carmina Py. IV et V scripta sunt; Py. IV 1: σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ στᾶμεν, εὐίππου βασιλῆι Κυράνας, ὄφρα κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ, Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων. IV 65: παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας: „quum Arcesilaus posterorum a Batto septimus sit, nota Battum simul numeratum“ Dissen. Py. V 102: (ἀκούοντι) σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ. V 5: ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα. IV 250: ὦ 'ρκεσίλα (var. ὦ Ἀρκ.). IV 298: Ἀρκεσίλα. — 2) pater Aristagorae Ne. XI 11: ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν.

ἀρκέω *sufficio* Ol. IX 3: τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ — ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι κωμάζοντι — Ἐφαρμόστῳ.

ἅρμα (sg. ἅρμα, -ατι, -(α). pl. ἁρμάτων, -ασι(ν), -ατα) *currus* equis iunctus, quo vehuntur et homines et dei 1) in itinere Ol. VIII 49: Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις. de Ol. I 79 (77) v. infra 3). — met. Py. X 65: Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον: λέγει δὲ τὸν ὕμνον. Schol. Is. VII 62 (VIII 67): τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι: „festinat Musarum currus, (quo vectus modo heroicas res Achillis cecini,) ut nunc etiam pugilis monumentum canatur“ Dissen. — de mercatura Is. IV (V) 5: νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι — ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται: plaustra intelligit Mezger. cf. fr. 234 (258): ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς, ubi quod genus curruum dicatur ambigitur. — 2) in proelio Py. VI 32: Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς. Ne. VI 58 (51): Ἀχιλεὺς — χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος. — 3) in ludis Ne. IX 4: τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς

ἅρμ᾽ ἀναβαίνων. Ol. X 62: ἔλαχε στέφανον χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι. Is. I 14: Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. Py. VI 17: εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ. I 33: Πυθιάδος δ᾽ ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου ἅρμασι. Is. III 43 (IV 25): ἅ τε κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν ἔν τ᾽ Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος. Ne. IX 12: ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἔμφαινε κυδαίνων πόλιν. Is. I 54: ἄμμι δ᾽ ἔοικε Κρόνου σεισίχθον᾽ υἱὸν γείτον᾽ ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι. III 16: ἴστε μὰν Κλεωνύμου δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν. Py. XI 46: τὰ μὲν ἐν ἅρμασι (Bergk. coni. ἅμμασι) καλλίνικοι πάλαι Ὀλυμπίᾳ τ᾽ ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις. Ol. I 113 (110): ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων. Ne. I 7: ἅρμα δ᾽ ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ᾽ ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος: Py. II 11: ξεστὸν ὅταν δίφρον ἔν θ᾽ ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον, ubi sellae currui impositae adiunguntur cetera currus instrumenta. Ol. I 79 (77): ἐμὲ δ᾽ ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν, κράτει δὲ πέλασον: „Pelopi velocissimum currum dedit Neptunus et victoriam curulem nobilissimam; ac tam celeber erat in fabulis hic currus, ut etiam in proverbium abiret Λύδιον ἅρμα, v. fr. 206“ Dissen. Ne. VII 93: τετραόροισιν ὥθ᾽ ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς: v. ζυγόν. fr. 106 (73), 5: ἅρμα Θηβαῖον (vulg. Θηβαίων). fr. 206 (222): παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνέων.

ἁρμασίδουπος fr. 17: ἁρμασιδούπους τοὺς ἱππικωτάτους (Eust. Pr. 16).

ἁρματηλάτας *curruum agitator* Py. V 114: ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας. πέφανταί θ᾽ ἁρματηλάτας σοφός: Arcesilaus.

ἅρμενος *conveniens* Ne. III 58: γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν ἐν ἁρμένοισι πᾶσι θυμὸν αὔξων. Ol. VIII 72: Ἀΐδα τοι λάθεται ἅρμενα πράξαις ἀνήρ: ὁ παθὼν ἀρεστὰ τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ, ἤτοι εὐτυχήσας. Schol.

ἁρμόδιος *conveniens, gratus* Ne. I 21: ἔνθα μοι ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται, ubi etiam „paratam“ coenam dici posse existimat Mezger.

ἁρμόζω (praes. ἁρμόζων, -οισα, -οντα. ipf. ἅρμοζον. aor. ἅρμοσαν. ἁρμόσαις) I) trans. 1) *apto, iungo, concinno*, c. dat. Is. VI (VII) 39: ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. met. Ne. VII 98: εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις εὐδαίμον᾽ ἐόντα, ubi Bergkius διαπλέκειν scripsit ἁρμόσαις optativum esse censens secundum scholiastam. — de connubio a parentibus sollemniter iuncto Py. IX 13: ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ᾽ Ὑψέος. IX 117: οὕτω δ᾽ ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα. — 2) *iungo regens ordinansque* Ne. VIII 11: ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν: „ἁρμόζειν στρατόν est κοσμεῖν, unde κοσμήτορες λαῶν dicti, et cogitandum de prisca Athenarum laude tactica“ Dissen. Py. III 113: ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν: concinnarunt; „ultimum verbum accommodatum τέκτοσιν ἐπῶν, poetis“ Boeckh. — II) intr. *convenio* Py. IV 80: (ἐσθὰς) ἁ — Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις: „tunicam habebant adstrictam, qua nunc Iason utitur, ut educatus apud Chironem Magnetem“ Dissen. Py. IV 129: ξείνι᾽ ἁρμόζοντα τεύχων: „epulas convenientes, non parcas“ Dissen., cf. ἁρμόδιος.

ἁρμονία 1) *harmonia* a) coniunctio, consensus Py. VIII 68: ἄναξ, ἑκόντι δ᾽ εὔχομαι νόῳ κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ᾽ ἕκαστον ὅσα νέομαι (Pauw., libri κατά τιν᾽): „die Übereinstimmung mit dir“ Mezger. „tuum canticum“ Boeckh. „verba cum melodia, cantum“ Dissen., qui dat. τὶν refert ad εὔχομαι. — b) de musica: concentus Ne. IV 45: ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ᾽ αὐτίκα, φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος. — 2) **Ἁρμονία** *Harmonia*, filia Martis et Veneris, uxor Cadmi Py. III 91: Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν (Κάδμος). fr. 29 (5), 6: γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν. Py. XI 7: ὦ παῖδες Ἁρμονίας: Semele et Ino.

ἁρμῷ *nunc ipsum* fr. 10: ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται: τὸ ἁρμῷ,

ἤγουν ἄρτι, ὃ παρ' ἑτέροις ἁρμοῖ λέγεται (Eust. pr. 21).

ἀρότας *arator* Is. I 48: *μηλοβότα τ' ἀρότα τ' ὀρνιχολόχῳ.* met. Ne. VI 37 (32): *Πιερίδων ἀρόταις δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον*: h. e. poetis, quippe qui „accepta semina laudum in arvis Musarum serant curentque ut laetae oriantur segetes" Dissen. v. *ἀρόω.*

ἄροτρον *aratrum* Py. IV 224: *Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο καὶ βόας.* IV 234: *σπασσάμενος δ' ἄροτρον.* fr. 234 (258): *ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς.*

ἄρουρα (sg. *ἀρούρας, -αν.* pl. *ἄρουραι, -αισι(ν), -αις*) *arvum*, ager, campus Py. IV 34: *ἁρπάξαις ἀρούρας δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.* Ne. XI 39: *μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι.* VI 11 (9): *ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν.* Py. XI 15: *ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα*: *ἐν τῷ προκειμένῳ ἀγῶνι τῆς Κίρρας, ἐν τοῖς Πυθίοις.* Schol. Pylades autem filius erat Strophii, regis Phocēi. Ol. XII 19: *ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.* II 16 (14): *εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει.* Is. I 35: *γαρύσομαι — τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν Ὀρχομένοιό τε πατρῴαν ἄρουραν.* Ne. V 8: *Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολιν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν*: Aeginam. — met. de carmine pangendo Py. VI 1: *ἀκούσατ'· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν*: v. *κᾶπος.* — Py. IV 254: *ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις — δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ* (var. *ἀρούραισι*): de gremio muliebri dici existimat Friederichs., alii de terris.

ἀρόω *aro*, met. Ne. X 26: *τύχᾳ τε μολὼν καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν* (Heynius, libri et schol. *Μοίσαισί τ'*) *ἔδωκ' ἀρόσαι*: h. e. ad colendum vel in qua tanquam in agro elaborarent; „vulgo poetae arant et colunt arva Musarum" Dissen.

ἁρπάζω *rapio, arripio, corripio* Ol. I 40: *υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ' ἀντία προτέρων φθέγξομαι — Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι.* additur locus unde persona vel res rapitur Py. IX 6: *τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας ἅρπασ'.* III 43: *παῖδ' ἐκ νεκροῦ ἅρπασε.* Ne. X 67: *ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος.*

ἁρπᾰλέος *cito cupideque arreptus* Py. VIII 65: *οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου — ἐπάγαγες*: pergratum, iucundum. Py. X 62: *τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός.*

ἄρρηκτος *infragilis, firmus* Is. V 47: *τὸν μὲν* (Aiacem) *ἄρρηκτον φυάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός.*

Ἀρσῐνόα *Arsinoe*, nutrix Orestis Py. XI 17: *τὸν δὴ* (Orestem) *φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε*: *ἰδίως δέ φησιν ὁ Πίνδαρος Ἀρσινόην εἶναι τὴν Ὀρέστου τροφόν· Φερεκύδης δὲ Λαοδάμειαν λέγων αὐτὴν τὸν ταύτης φησὶ παῖδα ἀνῃρῆσθαι ὑπὸ Αἰγίσθου νομιζόμενον Ὀρέστην εἶναι.* Schol.

ἀρτεμία v. **ἀτρεμία.**

Ἄρτεμις (*Ἄρτεμις, -ιδος*) *Diana* dea, imprimis venatrix Ne. III 50: *τὸν* (Achillem) *ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων.* Py. IV 90: *καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνὸν ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.* III 10: *Φλεγύα θυγάτηρ — δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος ἐν θαλάμῳ δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα*: „obiit Dianae sagittis percussa, hoc est — ex pestilentia, quum multi simul perierint (v. 35—37)" Boeckh. Py. II 7: *ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις, ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος*: „Diana in Peloponneso multis locis cum lacubus, fontibus, fluviis colebatur coniuncta, et inter fluvios quidem nominatim cum Cladeo et Alpheo, unde *ποταμία* dicta. Hoc loco *Ἀλφειῶα* intelligitur sive *Ἀλφειῶσα, Ἀλφειοῦσα, Ἀλφειονία.* Olympia in Ortygiam delata a primis colonis ibique magnopere culta" Dissen. cf. Ne. I 1: *ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία, δέμνιον Ἀρτέμιδος.* fr. 250 (135): *Ἀλφειῷ καὶ Ἀρτέμιδι θύουσιν* (*Ἠλεῖοι*) *ἐπὶ ἑνὸς βωμοῦ. τὸ δὲ αἴτιον τούτων παρεδήλωσε — Πίνδαρος ἐν ᾠδῇ* (Pausan. V 14, 6).

ἄρτῐ *nunc ipsum* Py. IV 158: *σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει.*

ἀρτιεπής *disertus* Ol. VI 61: *ἀντ-*

ἐφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα: „diserta vox, ni fallor, opponitur omnibus obscuris, qualia sunt terrae motus, fulmina, similia“ Boeckh. Is. IV (V) 46: πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαδῆσαι.

ἄρτιος *aptus, rectus* Ol. VI 94: τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων, ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα: ἴσα καὶ δίκαια βουλευόμενος. Schol.

ἀρχά (sg. ἀρχά, -ᾶς, -ᾷ, -άν, -ά. pl. ἀρχαί, -αῖς) 1) *initium, principium, primordium, exordium* Py. X 10: Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται. fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταί τε καλλίονες. Ne. I 8: ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς: h. e. „initia huius carminis ita sunt posita, ut a deis proficiscatur simul victoris mentione facta, itaque lyricae poesios legibus satisfactum“ Leutsch. sec. schol. Ol. XI 5: ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται: „fundamenta et initia“ Dissen. Ol. X 78: ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι — κελαδησόμεθα βροντάν: ἤγουν τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ. Schol. fr. 137 (102): ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'· οἶδε μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν. Py. IV 70: τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο (ἀρχή 'κδέξατο Bergk.) ναυτιλίας; I 3: τᾶς (φόρμιγγος) ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά. fr. 122 (87), 11: τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου. Ol. VII 20: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: a principio. Py. IV 132: πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'. fr. 107 (74), 16: γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος: denuo. Py. VIII 25: τελέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς: ab initio. — ad personam refertur fr. 205 (221): ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια,: „principium h. e. caput, dux“ Dissen. — 2) *regnum* Ol. XIII 61: ἐξεύχετ' ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν. Py. IV 106: ἀρχὰν ἀγκομίξων πατρὸς ἐμοῦ (Bergk. sec. Chaeridis emendationem pro vulg. ἀρχαίαν κομίζων — τιμάν). met. Ol. II 64 (58): τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις: Διὸς ἀρχήν φησι τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἄνω διαγωγήν. Schol. „in terra, quam Iuppiter sortitus est“ Boeckh.

ἀρχᾶθεν *ab initio* Ol. IX 55: ὑμέτεροι πρόγονοι ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι κορᾶν καὶ — Κρονιδᾶν, Is. III 25 (IV 7): τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται.

ἀρχᾱγέτας *dux et auctor coloniae* Ol. VII 77: τόθι λύτρον συμφορᾶς — Τλαπολέμῳ ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ ὥσπερ θεῷ. Py. V 60: ὁ δ' ἀρχαγέτας ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ: ὁ Ἀπόλλων ἔχρησεν οἰκίσαι τὴν Κυρήνην. Schol.

ἀρχαῖος (sg. m. ἀρχαῖον. f. ἀρχαίας, -αν. n. ἀρχαίῳ, -ον. pl. f. ἀρχαῖαι. n. ἀρχαῖα. [superl. ἀρχαιέστατον]) *vetus, antiquus, priscus, pristinus* fr. 30 (6), 5: Θέμιν — σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν: „quum postea etiam aliae essent“ Dissen. Is. I 39: νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας. Ol. VI 89: ἀρχαῖον ὄνειδος —, Βοιωτίαν ὗν. XIII 17: πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι — ἀρχαῖα σοφίσμαθ': h. e. antiquitus, adiectivo pro adv. posito. Ne. I 34: ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον. XI 37: ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος: antiquitus innatae. Ol. XIII 92: τὸν δ' (ἵππον) ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται: h. e. aeternae. Ol. X 24: ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος. (de Py. IV 106 v. ἀρχά.) fr. 45 (20): ἀρχαιέστερον. Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις (Antiattic. in Bekk. An. I 80, 8).

ἀρχεδῐκας *qui ab initio ius imperii habet, princeps legitimus* Py. IV 110: πεύθομαι γάρ νιν (h. e. ἀρχάν) Πελίαν — ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.

ἀρχέπολις *civitatis domina* Py. IX 54: ἔνθα νιν (h. e. Cyrenam) ἀρχέπολιν θήσεις.

Ἀρχέστρᾰτος *Archestratus*, pater Agesidami Ol. XI 11: Ἀρχεστράτου παῖ, — Ἀγησίδαμε. X 99: παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα. X 2: τὸν Ὀλυμπιονίκαν — Ἀρχεστράτου παῖδα.

Ἀρχῐλοχος *Archilochus*, poeta Parius Ol. XXIII florens Ol. IX 1: τὸ

μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς: „fuit hymnus nobilis in Herculem Callinicum, ex quo duo versus in Scholiis servati sunt (ὦ καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεες, αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχματὰ δύο)" Dissen. Py. II 54: εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

ἀρχός *dux, rector, princeps* Py. IV 194: λαβὼν φιάλαν ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν — ἐκάλει: ὁ τῆς νεὼς ἡγεμὼν Ἰάσων. Schol. Ol. VII 71: ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ, πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων: Sol. Is. V (VI) 50: ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν, cf. Py. I 7: αἰετὸς — ἀρχὸς οἰωνῶν. Py. I 73: Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες. Ne. IX 14: ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.

ἄρχω (act. praes. ἄρχει. ἄρχε. ἄρχειν. ipf. ἆρχε. aor. inf. ἄρξαι. — pass. fut. ἄρξεται. — med. praes. ἄρχονται. ἀρχομένου; ἀρχόμενοι — μένοις(ιν); ἀρχόμεναι. ipf. ἄρχετο) I) *incipio, ordior* 1) trans. c. acc. Ne. III 10: ἄρχε — δόκιμον ὕμνον (ὦ Μοῖσα). Pass. Ol. VIII 45: ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις (Christ. e coni. Bergkii ῥήξεται): „a primis et quartis incipietur (Troiae excidium)" Boeckh. melius Dissenius: „parebit"; ἁλωθήσεται. Schol. — c. gen. Py. IV 30: φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο. — abs. fr. 89 (59): τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ — Λατὼ — ἀεῖσαι; Py. I 34: ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον (var. ἐρχομένοις). — de sacro quodam initio: *auspicor* Is. V (VI) 37: κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι — Ἀμφιτρυωνιάδαν. ab aliquo Ne. V 25: αἳ δὲ (Musae) πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν. II 3: ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου. — 2) intr. Ol. VI 3: ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές: incipientis. Ne. IV 53: τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκειται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον. — II) *dux sum, impero* Ol. X 51: πρόσθε γὰρ νώνυμνος (πάγος), ἇς Οἰνόμαος ἆρχε. c. gen. Py. IV 230: βασιλεύς, ὅστις ἄρχει ναός: praeest. c. dat. Py. III 4: βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον.

ἌΡΩ. pf. intr. *ἄρᾱρα sum aptus v. coniunctus*, met. Ol. X 83: κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα: „summae potentiae iniunctum, h. e. cum summa potentia coniunctum" Friese. „summae potentiae Iovis aptatum (ἐναραρότα v. ἐνηρμοσμένον ἅπαντι κράτει)" Boeckh. Ne. III 64: τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν: „apta est, pendet hinc (ex his Achillis rebus gestis)" Dissen.; ἤρτηται. Schol. Is. II 19: καὶ τόθι κλειναῖς τ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς: „h. e. μιχθείς, honores consecutus" Dissen. Ne. V 44: ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος: „favet ei, amica est, non adversatur; οὐκ ἀντιξοεῖ, ut dicit Ol. XIII 34" Dissen.; ἥρμοσται. Schol.

ἀρωγός *auxilians* Ol. II 49 (45): (λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει) Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις: h. e. „huic familiae Thersander auxiliator exstitit tunc illustrans et propagans eam" Dissen.

ἇς (dor. pro ἕως) *quamdiu, dum* Ol. X 51: πρόσθε γὰρ νώνυμνος (πάγος), ἇς Οἰνόμαος ἆρχε. (de Py. VIII 80 v. δαμάζω.)

ἄσβεστος *inexstinctus* Is. III 60 (IV 42): βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί.

ἀσεβής *impius* fr. 132 (97): ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν.

ἀσθενής *infirmus* Py. I 55: ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων: Philoctetes.

ἆσθμα *anhelitus* Ne. X 74: καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.

ἀσθμαίνω *anhelo* Ne. III 47: σώματα δὲ (ferarum caesarum) παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν (Boeckh. et Herm. c. var. σώματι — ἀσθμαίνοντι, Hartung. Rauchenstein. Christ. σώματα . . . ἀσθμαίνων): „h. e. moribunda, quum ἆσθμα etiam morientium sit" Dissen.

Ἀσία *Asia* Ol. VII 18: Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας.

ἀσκέω *exerceo, colo* Ol. VIII 22: ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος

ἀσκεῖται Θέμις. Ne. XI 8: καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις ἐν τραπέζαις: dicuntur epulae legatis civitatum aliisque peregrinis, qui aderant, praeberi apud Tenedios solitae in prytaneo. Py. III 108: τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν: „fortunam colam, non contemnam, sed venerabor, utar ut possim" Dissen.

ἄσκιος v. **δάσκιος.**

Ἀσκλᾱπιός *Aesculapius*, filius Apollinis et Coronidis, a Chirone educatus Ne. III 54: Χείρων τράφε — Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον (Bergk., v. Ἀσκληπιόν, Boeckh. Ἀσκλήπιον Homericam accentus ponendi rationem Pindarum secutum esse censens). Py. III 6: θρέψεν (Chiron) ποτὲ τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν, ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων (var. Ἀσκληπιόν, Herm. et Boeckh. Ἀσκλήπιον): de fatis eius in eodem carmine leg. v. 8—58; eodemque referendum videtur fr. 266: τὸν Ἀσκλ(ηπιὸν δ' ὑ)πὸ Διὸς κε(ραυνω)θῆναι γέγρ(αφεν Ἡ)σίοδος κα(ὶ Πίνδ)αρος. Philodemus περὶ εὐσεβείας p. 17 ed. Gomperz.

ἄσμενος *lubens, non invitus* Ol. XIII 74: ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν.

ἄσοφος *imprudens* Ol. III 44: τὸ πόρσω δ' ἐστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις.

ἀσπάζομαι *saluto* Is. II 25: ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ.

ἀσπῐδόδουπος *scutis sonum gravem faciens, „scutistrepus"* Is. I 23: λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ — ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις.

ἀσπίς *scutum* Py. VIII 46: θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα.

ἄσσω *surgo*, met. Ne. VIII 40: αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει, ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα (Boeckh. pro codd. δένδρον ἀΐσσει σοφοῖς κτλ., contra Bergkius ἀΐσσει, quod neque schol. 1 neque paraphr. agnoscat, vitiosum additamentum censens e coni. scr. δένδρεον, αἴνῳ ἐν κτλ.).

ἀστεροπά *fulmen* Ne. IX 19: οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

ἀστήρ *sidus* Py. III 75: ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις. met. Ol. II 61 (55): ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος — ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος.

ἀστός (sg. ἀστός, -όν. pl. ἀστοί, -ῶν, -οῖς) *civis*, qui eiusdem est urbis et civitatis Py. II 82: ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν. Ne. XI 17: ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί νιν αἰνεῖσθαι χρεών. Is. III 3: ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι. Ol. VI 7: ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς. Py. I 84: ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει. Ne. VIII 38: ἀστοῖς ἁδών. Py. IX 93: εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις. IV 297: μήτ' ὤν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν. Ol. V 14: ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν. fr. 109 (228): τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς. Is. VI (VII) 29: ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων. Ne. VIII 14: γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι. Is. III 79 (IV 61): δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί. — Py. I 68: ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν. — Py. IV 78: ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός. Ol. VII 90: χάριν καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων. XIII 2: οἶκον ἅμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα. Py. III 71: πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ. Is. II 37: αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν, — οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν. — add. gen. Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν: v. Ἐρεχθεύς.

ἀστρᾰβής *inconcussus* Ol. II 90 (82): Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα: ἄστρεπτον καὶ ἀμετακίνητον. Schol.

ἄστρον (sg. ἄστρον. pl. ἄστρα, -οις) *sidus* Ol. I 6: μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος. fr. 107 (74), 2: ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον: dicitur sol, cf. Schol. Arati Phaen. 11: λέγεται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως, παρὰ δὲ Πινδάρῳ ἄστρον ὑπέρτατον. Is. III 42 (IV 24): λάμπει (φάμα) Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις. fr. 136 (101): ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου τὴν ἀωρίαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ (Aristid. T. I 130). — met.

fr. 87 (58), 4: βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκουσιν, μάκαρες δ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον: „h. e. Asteriam, quod vetus nomen mythologicum insulae a diis repetitur" Dissen.

ἄστυ (sg. ἄστεος, ἄστεϊ, ἄστει, ἄστυ. pl. ἄστεα v. ἄστη, ἀστέων) *urbs, civitas* Ne. X 5: πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ παλάμαις κατένασθεν ἄστεα ταῖς Ἐπάφου (Bergk., libri κατῴκισθεν, ἄστη, ταῖς Ἐπ. παλάμαις). Py. IV 15: Ἐπάφοιο κόραν ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι. Ol. VII 76: ἀπάτερθε δ᾽ ἔχον — ἀστέων μοῖραν, κέκληνται δέ σφιν ἕδραι. certa quaedam urbs significatur fr. 75 (45), 3: θεοί, — οἵτ᾽ ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε (var. ἄστεως), ubi antiquissimam urbis partem forum dici suspicatur Dissen. Ne. IV 23: ξένιον ἄστυ κατέδραμεν: Thebas. Is. V (VI), 69: ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων: Aeginae. Py. V 56: (ὁ Βάττου ὄλβος) πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι: Cyrenarum. add. gen. Ne. X 42: Προίτοιο — ἱπποτρόφον ἄστυ: Argos. Py. IV 260: ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας: Cyrenas. Ol. XIII 61: ἐν ἄστεϊ Πειράνας: Corinthi. Ol. IX 42: φέροις δὲ Πρωτογενείας ἄστει γλῶσσαν: Opunti. fr. 204 (218): καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστεϊ (Bergk. pro ἄστει).

Ἀστυδάμεια *Astydamia*, Amyntoris regis Ormenii filia, mater Tlepolemi, ab Homero (Il. II 658) Astyochia dicta Ol. VII 23: τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ᾽ Ἀμυντορίδαι ματρόθεν Ἀστυδαμείας.

ἀστύνομος *qui ad urbem pertinet, urbicus* Ne. IX 31: Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ᾽ ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν.

ἁσυχᾷ adv. 1) *tranquille* Py. XI 55: εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν (Bergk., Herm. ἄσυχᾶ, Momms. ἡσυχᾶ, Heyn. ἄσυχα, libri vett. ἡσυχίᾳ v. ἡσυχίᾳ): „tranquille, modeste vivens" Dissen. — 2) *placide* Ne. VII 82: Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἁσυχᾷ (Bergk., ἄσυχᾶ Herm., libri ἡσυχῆ): εὐμούσως καὶ τεταγμένως. Schol.; opp. ἀνέκραγον v. 76.

ἁσυχία 1) *quies, tranquillitas* Py. IV 296: ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἁσυχίᾳ θιγέμεν (Heynius, libri ἡσυχίᾳ). Ne. I 70: ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον (Heynius, libri ἡσ.). Py. I 70: δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν: tranquillitatem. Ne. IX 48: ἁσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον (Bergk. c. uno schol., libri ἡσυχία, Tricl. ἡσυχίαν). — 2) **Ἁσυχία** *Hesychia* (*Tranquillitas*) dea Py. VIII 1: φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας ὦ μεγιστόπολι θύγατερ: quam in Aegina pro numine habitam censet Dissen. fr. 109 (228), 3: ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἁσυχίας (Boeckh., var. ἡσυχίας) τὸ φαιδρὸν φάος. Ol. IV 14 (18): πρὸς Ἁσυχίαν (Heynius, libri ἡσ.) φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον.

ἁσύχιμος *tranquillus* Ol. II 35 (32): ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ᾽ ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν (ἡσ. Christ.).

ἁσύχιος *tranquillus* Py. IX 22: πολλάν τε καὶ ἁσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις (var. ἡσ.).

ἀσφᾰλής *firmus* Ne. VI 3: τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. Ol. XIII 6: κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές, Δίκα. — met. *incolumis, securus* Py. III 86: αἰὼν δ᾽ ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ᾽ οὔτ᾽ Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ οὔτε παρ᾽ ἀντιθέῳ Κάδμῳ: ἄπταιστος, ἄνευ σφάλματος καὶ βλάβης. Schol. — neutr. pro adv. Py. II 20: Λοκρὶς — πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές (var. ἀσφαλῶς): ἤγουν ἀφόβως. Schol.

ἀσχολία *occupatio* Is. I 2: μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι.

ἄσχολος *non otiosus, occupatus* Py. VIII 29: εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ: οὐκ εὐκαιρῶ. Schol.

Ἀσωπίδες *Asopides* h. e. filiae Asopi fluminis Boeotii Is. VII (VIII) 19: πατρὸς — δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται: Thebā et Aegina.

Ἀσώπιος *Asopius*, pertinens ad Asopum rivulum prope urbem Aeginam s. per urbem fluentem Ne. III 4: ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν· ὕδατι γὰρ μένοντ᾽ ἐπ᾽ Ἀσωπίῳ — νεανίαι: „erat Asopus, pater Aeginae nymphae,

fluvius Sicyonius, unde probabile est nomen in Aeginam translatum rivuloque datum; quum autem etiam in Boeotia fluvius Asopus esset, Thebani suum fluvium dixerunt Aeginae patrem et Thebam Aeginamque sorores" Dissen.

Ἀσώπιχος („a diminutive from Ἀσωπός most probably for Ἀσώπισκος" Fennell) *Asopichus*, Cleodami filius, Orchomenius, cui Ol. 76 (sec. Bergk. Ol. 77) stadio inter pueros victori carmen Ol. XIV scriptum est; Ol. XIV 17: *Λυδίῳ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον.*

Ἀσωπόδωρος *Asopodorus*, pater Herodoti, Thebanus Is. I 34: *γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν*: „quum maiores Asopodori Orchomenii essent" Dissen.

Ἀσωπός *Asopus*, fluvius Sicyonius apud Phliuntem Ne. IX 9: *ἅ τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ' Ἀσωποῦ ῥεέθροις*: h. e. in Pythiis Sicyoniis; „credibile est ludos, quos Adrasto, ut ferebatur, auctore iam antea Sicyonii Apollinis in honorem celebraverant, ab Clisthene tyranno antiquatos et Pythia in eorum locum substituta esse" Boeckh.

ἄτα (sg. ἄτα, -ας, -αν. pl. ἆται ci.) *noxa, calamitas, pernicies* Ol. I 57: *κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὕπερ κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον.* Py. XI 55: *φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἆται, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν* (ἆται, εἴ v. τᾶν εἴ Herm. pro librorum ἄτα εἴ, Boeckh. ἄτα. εἴ, Bergkius bisyllaba anacrusi admissa ἄγᾰ, εἴ provocans ad schol.): *οἱ δὲ φθονεροὶ τῇ αὐτῶν ἄτῃ καὶ βασκανίᾳ ἀμύνονται καὶ βλάπτονται, βασκαίνοντες εἴ τις κτλ.* Schol. „die Beschädigungen durch den Neid werden abgewehrt" Mezger. Ol. X 37: *ἴδε — ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.* Ne. IX 21: *φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι χαλκέοις ὅπλοισιν.* fr. 42 (171), 4: *εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα* (Bergk. pro librorum ἄτη v. ἀτλητηκότας, Boeckh. ἀτλάτα κακότας) *προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικε.* v. ἀνάτα.

Ἀτᾱβύριον (sc. ὄρος) *Atabyrius* mons Rhodi insulae altissimus Ol. VII 87: *ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων*: *ἐπάνω γὰρ τοῦ ὄρους ἵδρυται ὁ Ζεύς.* Schol.

ἀτάλλω *alo*, met. fr. 214 (233): *γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς.*

ἀτᾰλός *pius, obsequiosus* Ne. VII 91: *πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων θυμόν*: „iuveniliter tenerum, mollem, nunc obsequiosum interpretor ob dativum πατρὶ adiectum" Dissen.

ἀτάρ *at, vero, tamen* Ne. VII 39: *Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν τοῦτό οἱ γέρας.* fr. 131 (96), 4: *εὕδει δὲ* (τὸ εἴδωλον s. animae natura) *πρασσόντων μελέων, ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.* praecedit μέν Py. IV 169: *οἱ μὲν κρίθεν· ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη ὤρνυεν κάρυκας.* Py. III 98: *τὸν μὲν — θύγατρες ἐρήμωσαν — εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς· ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.* sequitur δέ Ne. IV 47: *Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει ὁ Τελαμωνιάδας· ἀτὰρ Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν· ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον· Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ.*

ἀτάρβακτος *imperterritus* Py. IV 84: *ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος ἐν ἀγορᾷ* (Bergk. c. Herm. ἀταρμύκτοιο): *ἀντὶ τοῦ ἀκαταπλήκτου.* Schol. „insolentior forma a dorico futuro ταρβάξω hic nervosior est" Dissen.

ἀταρβής *intrepidus* Py. V 51: *ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί.* IX 31: *γυναικὸς — δύνασιν θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ.*

ἄτε v. ὥστε.

ἀτειρής *illibatus* Ol. II 36 (33): *ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν.*

ἀτέκμαρτος *nullo certo signo indicatus, obscurus* Py. X 63: *τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον* (sc. ἐστί) *προνοῆσαι*: *ἄδηλον καὶ ἀδύνατόν ἐστιν.* Schol. — neutr. plur. pro adv.

Ol. VII 45: ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος (Schmid., libri ἀτέκμαρτον): ex improviso.

ἀτελής *ad finem non perveniens* itaque 1) act. *nihil perficiens* Ne. III 42: μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. Py. V 62: ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ, ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν: h. e. irritus, vanus. — 2) pass. *imperfectus* fr. 209 (227): ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.

ἀτενής *intentus* Ne. VII 88: γείτον' ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέϊ (Herm., libri ἀτενεῖ) γείτονι χάρμα. — neutr. pro adv. Py. II 77: ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι: prorsus; εὐθύτατα καὶ ὀρθότατα. Schol.

ἄτερ praep. c. gen., cui modo praemittitur modo postponitur; 1) *seorsum, absque* Py. X 42: πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι. Ne. VII 27: (*Αἴαντα*) κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ: Achille excepto. — 2) *sine*, nullo personae v. rei comitatu atque auxilio Ol. VIII 45: οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν — ἄρξεται. Is. IV (V) 20: τὸ δ' ἐμὸν οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται: ἄνευ τῆς τῶν Αἰακιδῶν μνήμης. Schol. Py. V 76: ἵκοντο — οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν. Ol. XIV 8: οὐδὲ γὰρ θεμερᾶν θεοὶ Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας. Py. II 7: Ἀρτέμιδος, ἇς οὐκ ἄτερ — ἐδάμασσε πώλους. II 32: οὐκ ἄτερ τέχνας. Ol. X 91: ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ — εἰς Ἀΐδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται. IX 44: ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον. Py. IX 28: λέοντι — μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγχέων.

ἄτερθε *seorsum* Py. V 96: ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί: h. e. seorsum a Batti sepulcro in foro posito. c. gen. Ol. IX 78: νιν — παραγορεῖτο μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.

ἀτῑμάζω *sperno* fr. 123 (88), 5: πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθείς (var. ἀτιμαθείς).

ἀτιμάω *sperno*, *contemno* Py. IX 80: ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι.

ἀτιμία *contemtus* Ol. IV 21: Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.

ἄτιμος *inhonoratus* Ol. VIII 69: ἀπεθήκατο — νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον.

ἀτῐτάλλω *alo, educo* Ne. III 58: γόνον τέ οἱ φέρτατον (Achillem) ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πᾶσι θυμὸν αὔξων: Chiron.

Ἄτλας *Atlas*, Titan idemque mons Libycus, met. Py. IV 289: καὶ μὰν κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων: „tamen (Damophilus) ille Atlas (Ἄτλας ὤν, alter Atlas) coelo luctatur h. e. cum gravissimo onere conflictatur, exsilii scilicet, procul a patria. Similiter Atlas in extremis terrae oris stat procul a consortio deorum“ Dissen.

ἄτλᾱτος *intolerabilis* Ol. VI 38: ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας. Ne. I 48: ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον βέλος (Bergk. δέος) πλᾶξε γυναῖκας.

ἀτόλμᾱτος *intolerabilis* Is. VII (VIII) 12: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἄτε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός, ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον.

ἄτολμος *audacia carens* Ne. XI 32: τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν — θυμὸς ἄτολμος ἐών.

ἀτρᾰπός *trames* fr. 107 (74), 5: (ἀκτὶς Ἀελίου) ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος (Schneider. pro ἄτροπον ἐσσαμένα).

Ἀτρεΐδας (primae syllabae vocalis producitur bis) *Atrides* h. e. Atrei filius Py. XI 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας: Agamemnon. — plur. **Ἀτρεῖδαι** *Atridae* vocantur Menelaus et Agamemnon Is. VII 51 (VIII 56): γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον (Achilles), ubi propter librorum scripturam Ἀτρεάδαισι poetam Ἀργεάδαισι scripsisse coni. Bergkius. Is. IV (V) 38: πόλιν Τρώων πράθον — σὺν Ἀτρεΐδαις (var. Ἀτρεΐδαισιν). Ol. IX 70: τοῦ παῖς (Aiax) ἅμ' Ἀτρεΐδαις Τεύθραντος πεδίον μολών.

ἀτρέκεια *veritas* fr. 213 (232), 4: δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν: „de ea re verum dicturo suspensa mens est“ Boeckh. — tanquam dea **Ἀτρέκεια** *Veritas, Iustitia* Ol. X 13: νέ-

μει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων: „veritas iudiciorum, dictorum et conventorum, s. fides et iustitia publice privatimque“ Dissen. „Zuverlässigkeit, der personificirte Credit“ Mezger.

ἀτρεκής *verus, iustus, certus* Ol. III 12: ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας: κριτὴς ἀτρεκὴς καὶ ἀληθὴς καὶ ἀπροσωπόληπτος. Schol. — Ne. V 17: οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής („malim ἀτρεκές, et sic fort. paraphr.“ Bergk.): „res etiam verissima“ Dissen.; Christ. rec. ἀτρεκές, quod Mezgerus vertit: „ohne Scheu“. Ne. III 41: ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ (Schmid., libri ἀτρεκεὶ v. ἀτρεμεῖ) κατέβα ποδί: „certo, firmo pede“ Dissen. Py. VIII 7: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ: „iusto tempore, ubi vacare iucunditatibus et ferias agere licet“ Dissen.

ἀτρεμία *constantia* animi Ne. XI 12: μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν, καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον (Tricl. c. paraphr. Ἀτρεμίαν, Bergk. c. Schneidero ἀρτεμίαν): sc. Aristagorae.

Ἀτρεύς *Atreus* Ol. XIII 58: τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίζοντες.

ἄτροπος *indecorus* Ne. VII 103: τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι: οὐκ ἀτρόπως φησὶν οὐδ' ἀπεοικότως εἰς μνήμην ἐληλυθέναι Νεοπτολέμου. Schol.

ἄτρυτος *indefessus* Py. IV 178: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον: τὸν ἀκαταπόνητον· ἐκ δὲ τούτου τὸν ὑπερβεβλημένον ὡς δεινὸν ἐμφαίνει. Schol.

ἄτρωτος *invulnerabilis*, met. Is. III 18: αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. ἄτρωτοι γε μὰν παῖδες θεῶν: μόνοι θεοὶ οὐκ ἔχουσι μεταβολὴν εἰς κακόν. Schol. Ne. XI 10: ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ: „nulla aegritudine contristato“ Dissen.

ἀτύζω *conturbo, percello*, met. Ol. VIII 39: οἱ δύο μὲν (δράκοντε) κάπετον, αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον: ταραττόμενοι. Schol. Py. I 13: ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀΐοντα.

αὖ *rursus* 1) denuo Is. III 36 (IV 18): νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις: οἷον ἐξ ὑπαρχῆς αὐτοῖς ὁ οἶκος ἀνθεῖ. Schol. — 2) vicissim, contra Ol. VI 70: Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν. Py. IV 144: μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ — Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς ἄμμες αὖ — σθένος ἀελίου λεύσσομεν. praecedunt μὲν — δέ Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες. Ne. XI 30: βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον· τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν — θυμὸς ἄτολμος ἐών. fr. 218 (239): ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες . . . (de Is. V (VI) 5 v. αὖτις.)

αὐάτα (aeol. pro ἄτα, q. v.) *noxa* Py. II 28: ἀλλά νιν (Ixionem) ὕβρις εἰς αὐάταν ὑπεράφανον ὦρσεν (libri et Boeckh. ἀνάταν). III 24: ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν αὐάταν — λῆμα Κορωνίδος (libri fere ἀνάταν). Utroque loco quum metrum anapaestum requirat, Curtius Etym. Gr. p. 518 digamma commendat, atque ἀϝάταν scribit Th. Mommsen.

αὐγά 1) *fulgor, splendor* Ne. IV 83: ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας. imprimis solis (radius) Ol. III 24: τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου. Is. III 83 (IV 65): ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν. — 2) *oculus* Py. IX 62: ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐγαῖς (Bergk. pro librorum αὐταῖς v. αὐταῖς adnotationem secutus in GU adscriptam [ἢ] θησάμενοι(αι) τοῖς ὄμμασιν).

Αὐγέας *Augias*, Epeorum rex Ol. X 28: πέφνε δ' Εὔρυτον (Hercules), ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο: eius urbem Hercules diruit ipsumque occidit X 34—42.

αὐδά *cantus* Ne. IX 4: τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει Πυθῶνος ὁμοκλάροις ἐπόπταις (Boeckh. ἀοιδὰν, Herm. αὐχὰν, Bergk.

coni. *αἴγλαν*): „hymnum ordiendum esse significat in honorem Latonae et liberorum“ Dissen.

αὐδᾱ́εις vocalis fr. 194 (206): *τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων.*

αὐδάω *dico, loquor* Is. V (VI) 42: *αὔδασε τοιοῦτον ἔπος.* Ol. II 101 (92): *αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ* (var. *αὐδάσομεν*). I 7: *μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν*: h. e. secundum Boeckhium *αὐδάσωμεν*; adversatur tamen Dissenius probante Mezgero corripuisse Pindarum vocales, ut Homerus fecit, negans. Py. IV 232 = Ne. X 89: *ὣς ἄρ' αὐδάσαντος.* Py. IV 61: *ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ*: quum salvere iussisset.

αὐερύω v. ***ἀναρύω.***

αὖθι (*statim*) *in loco* Ol. VIII 39: *αὖθι δ' ἀτυζομένω* (*δράκοντε*) *ψυχὰς βάλον.*

αὐλά *aula*, domus regia Ne. X 16: *ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν* (Amphitruonis et Alcmenes) *ἐσῆλθεν.* Ne. IV 24: *ἐλθὼν ξένιον ἄστυ* (sc. Thebas) *κατέδραμεν Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν*: „intelligo *Ἡρακλεῖον* situm ante portas Electras; cum Timasarchus Herculis ludos adiret, par erat eum templum Herculis petere, ut ibi sacrificaret. Muellerus tamen Amphitryonis domum ibidem sitam intelligere mavult Hist. Dor. I p. 430, ubi igitur etiam Hercules olim habitaverit; nec improbabile ducit Muellerus *καταλύσεις τῶν ἀθλητῶν* ibi fuisse“ Dissen.

αὖλαξ *sulcus* Py. IV 227: *ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυνε* (*βόας*).

αὔλειος *aulicus* Ne. I 19: *ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος*: h. e. „ad vestibulum Chromii, ubi nunc stant choreutae canentes, ut Is. VII init.; nam *αὔλειος* v. *αὐλεία θύρα* est *ἡ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ πρώτη θύρα τῆς οἰκίας*, ut ait Harpocration in voce“ Dissen.

αὐλός (sg. *αὐλός*, *-όν*. pl. *αὐλῶν*, *-οῖς*) *tibia* Py. XII 19: *παρθένος* (Pallas) *αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος.* fr. 235 (259): *τὸν μὲν* (*δελφῖνα*) — *αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος.* fr. 75 (45), 19: *ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.* Ol. X 94: *τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.* Py. X 39: *παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαί καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται.* Ne. IX 8: *ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.* Ol. VII 12: *ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις — θάμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.* Is. IV (V) 27: *κλέονται δ' ἐν φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς.* Ol. III 8: *φόρμιγγά τε — καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν.* Ol. V 19: *Ζεῦ, — ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς*: „h. e. tibiis Lydiam harmoniam canentibus, cuius usus in supplicationibus, cf. Boeckh. de Metr. Pind. p. 277“ Dissen. Ne. III 79: *ἐγὼ τόδε τοι πέμπω — πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν*: „simul Boeotios sonos Boeotiasque tibias significat poeta Thebanus hic ut in ceteris locis, quum Boeoti Aeoles essent“ Dissen.

αὐξάνω, αὔξω (act. praes. *αὔξει* v. *αὔξῃ*, *αὔξομεν*. *αὔξῃς*. *αὐξάνοι*. *αὔξων*, *-οντες*. pass. praes. *αὔξεται*, *-οντ(αι)*. *αὐξομέναν*) *augeo, alo* fr. 153 (125): *δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αὐξάνοι.* met. Is. VI (VII) 29: *ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών.* Py. VIII 38: *αὔξων δὲ πάτραν Μειδυλιδᾶν λόγον φέρεις.* Ol. V 4: *τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα*: sc. „ambitione et gloria, quam parare certaminibus studet“ Boeckh. Py. X 71: *ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες.* Py. IV 3: *ὄφρα —, Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων*: „excites et excitatum augeas“ Boeckh. Ne. VII 32: *τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξῃ λόγον* (Bergk. c. schol. et paraphr., libri *αὔξει*). III 58: *γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πᾶσι θυμὸν αὔξων*: „animum alens s. penitus imbuens“ Dissen.; „erhebend (über das Gemeine)“ Mezger. Is. III 80 (IV 62): *αὔξομεν ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων*: celebramus h. e. „sacrificamus, per euphemismum veteribus in sacrificiis usurpatum, quemadmodum Latinis verba mactare et adolere dicuntur; cf. etiam augere aram Plaut. Merc. IV 1, 11“ Dissen. — Pass. ***αὔξομαι*** *augeor, cresco* fr. 133 (98): *ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ καὶ*

— *ἄνδρες αὔξοντ'*: exsistunt. Ol. VII 62: *εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν — γαῖαν*: „surgentem et crescentem in altum; cogitantur enim insulae radices habere in fundo maris" Dissen. — met. Py. IV 279: *αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς.* VIII 93: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται.* Ne. VIII 40: *αὔξεται δ' ἀρετὰ — πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα.* IX 48: *νεοθαλὴς δ' αὔξεται μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ.* Py. X 10: *γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται*: procedit. v. *ἀέξω.*

αὔρα aura Py. IV 203: *σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον.* Ol. II 79 (72): *μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν.* IX 97: *ψυχρᾶν — εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνα φέρε*: Pellanae Achaicae sollemnia erant Theoxenia et Hermaea Apollini et Mercurio dicata, praeterea Iovialia; in quibus omnibus olim laenas pro praemiis datas, quum hae ibi optime fabricarentur, suspicatur Boeckhius. — in sententia de fortunae vicissitudinibus Ol. VII 95: *ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.*

ἀϋτά strepitus pugnae ipsaque pugna Ne. IX 35: *ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀϋτᾶς.*

αὖτε rursus 1) denuo Py. III 96: *ἐν δ' αὖτε χρόνῳ τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς.* — 2) vicissim, contra Ol. II 99 (90): *τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀϊστοὺς ἱέντες;*: „quum modo aliquot vulnerantia tela in inimicos miserimus" Dissen. sec. Karsten. Py. II 89: *θεὸν —, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος.* Ne. VI 13 (11): *ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν, τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν* (*ἄρουραι*).

αὐτίκα statim, illico Ol. VII 64: *ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι.* II 63 (57): *θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν* (Christ. c. Rauchensteinio *αὖτις*, Bergk. coni. *ἄντιτ'* v. *ἐς τρὶς*): opp. *ἐστρίς* v. 75 (68). Py. IX 114: *ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος*: „omnes statim simul" Dissen. Is. V (VI) 55: *ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα ἕζετ'.* Ol. I 48 (47). VI 44. XIII 66. Py. IV 95. IX 57. Ne. IV 45. V 65. Is. VII 42 (VIII 45). sequ. part. *δέ* Py. IV 241. IX 29. arctius cum substantivo cohaerere videtur Ol. IV 4 (6): *ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί*: pro *τὴν αὐτίκ' ἀγγελίαν*; statim enim Olympiae post victoriam compositum est carmen, ut monet Boeckh. — pertinet ad *ἐπεί* Ne. I 35: *ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς — μόλεν*: simulac.

αὖτις rursus 1) denuo, iterum Ne. IV 70: *ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός.* VIII 44: *ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν.* Py. IV 273: *ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι* (*πόλιν*) *δυσπαλὲς δὴ γίνεται.* IX 104: *αὖτις ἐγεῖραι — δόξαν.* Is. I 39: *νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας.* V 5: *ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων, νῦν αὖτις Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ — παίδων ὁπλοτάτου Φυλακίδα νικῶντος* (Boeckh., libri *νῦν αὖτ' ἐν Ἰσθμῷ* v. *Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ*, Bergk. *νῦν αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δέσποτα*). Ol. II 68 (66): *προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις* (vulgo *αὖθις*) *ἀνέρων ἔθνος.* — 2) porro, deinde Ne. III 56: *νύμφευσε δ' αὖτις* (Boeckh., libri *αὖθις*) *ἀγλαόκολπον Νηρέος θύγατρα*: „rursus alio tempore" Dissen.; *μετὰ ταῦτα.* Schol. (de II 63 (57) v. *αὐτίκα*).

***αὐτόθεν** hinc* Ne. III 64: *τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν*: h. e. „ex his Achillis rebus gestis" Dissen.; *ἢ ἐκ τῆς Ἰλίου.* Schol. Ne. V 20: *μακρά μοι αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις*: h. e. a nece Phoci.

***αὐτόθι** hic, ibi* Ne. IX 32: *ἐντί τοι φίλιπποί τ' αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες*: h. e. in oppido Aetna.

***αὐτόμᾰτος** sponte factus v. editus* Py. IV 60: *σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ*: *παρόσον ἐκ ταὐτομάτου ἔχρησεν ἡ Πυθία περὶ τῆς ἀποικίας, τοῦ Βάττου περὶ φωνῆς ἐρωτῶντος.* Schol. fr. 166 (147), 3: *αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο*: ultro, „antequam

mensis remotis ad bibendum invitarentur" Dissen.

αὐτόρυτος *sponte fluens* Py. XII 17: *υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου ἔμμεναι: αὐτομάτως καταρρέοντος.* Schol.

αὐτός (sg. m. *αὐτός, -οῦ, -ῷ, -όν.* f. *αὐτά, -ᾶς, -ᾷ, -άν.* n. a. *αὐτό* (1). pl. m. *αὐτῶν, -οῖς, -ούς.* f. *αὐταῖς.* n. *αὐτῶν* (1). — in crasi sg. m. *τωὐτοῦ.* n. a. *τωὔτ'.* pl. n. a. *ταὐτά*) I) *ipse* 1) personam quae quid potissimum agit distinctam aliis opponit personis vel rebus Ol. II 53 (48): *Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς* (sc. Theron) *γέρας ἔδεκτο, Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν — Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων ἄγαγον.* fr. 135 (100): *πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας* (Oenomaus)· *τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη.* cf. fr. 171 (157). Ne. I 50: *δέος πλᾶξε γυναῖκας —· καὶ γὰρ αὐτὰ* (Alcmene) *παισὶν — ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.* Py. IV 67: *ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ.* Ol. VIII 88: *αὐτούς τ' ἀέξοι καὶ πόλιν.* Py. IV 250: *κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ* (var. *αὐτῷ*), *τὰν Πελίαο φόνον: σὺν τῇ Μηδείᾳ θελούσῃ καὶ ἐνεργούσῃ· ὅπερ ἔνιοι μὴ νοοῦντες μεταγράφουσι σὺν αὐτῷ, τῷ δέρει.* Schol., unde Bergkius scribendum putat *κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐώτῳ Πελίαο φόνον*, „aureum enim vellus (*αὔωτος* = *ἄϝωτος, ἄωτος*) Pindarus nullo pacto hic silentio praetermittere debebat". Ol. VIII 65. XIII 32. VI 27. Py. IV 297. IX 118. Ne. I 69. IV 91. X 84. — additur subst. Py. IV 169: *Ἰάσων αὐτός.* IV 213: *Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ.* XI 31: *θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας — μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν.* Ol. VII 50: *κείνοις ὁ μὲν — πολὺν ὗσε χρυσόν· αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν πᾶσαν — Γλαυκῶπις,* cf. XIII 76: *αὐτὰ Ζηνὸς — παῖς ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν.* Py. IV 135: *τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά.* Ne. IX 8: *ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.* V 1: *ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'*: in ipsa (sola) basi, ubi aliis placet *αὐτᾶς* pro *τᾶς αὐτᾶς* dictum accipere. — pronomen Ol. VI 14: *κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.* Py. XII 6: *δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ αὐτόν τε νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ.* fr. 186 (185): *αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον.* fr. 163 (137): *ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς*: h. e. *ἀλλάλοις.* — *καὶ αὐτός* et ipse Py. VIII 56: *χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω*: poeta de se ipse loquitur, plane ut Ne. VI 62 (54): *ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.* — 2) subiectum sententiae respiciens reflexivam sumit significationem Ol. VII 62: *εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν — γαῖαν.* Py. IV 265: *καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα* (δρῦς) *διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς*: „indicia dat virium suarum" Dissen. Ol. XIII 53: *τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ* (var. *αὐτᾷ*). Py. II 34: *χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον* (Thiersch., libri *καθ' αὐτὸν* v. *καθ' αὑτὸν*): „ex sua conditione" Dissen. fort. etiam Ol. II 84 (76): *Ῥαδαμάνθυος, ὃν πατὴρ ἔχει Γᾶς ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον* (var. *αὑτῷ*), ubi Bergkius *αυτῷ* insiticium ratus vult scribi *ὃν π. ἔ. πάις ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον.* (de Py. II 34 v. *αὑτοῦ.*) — II) *hic, is, ille* personam v. rem demonstrat antea commemoratam; 1) gen. Py. I 19: *Σικελία τ' αὐτοῦ* (Typhoei) *πιέζει στέρνα.* IV 121 (Bergk. *αὐτῷ*). Ne. IX 36. Is. III 55 (IV 37). Ne. VI 56 (49): *κλέος αὐτῶν.* fr. 129 (95), 2. Ol. XIII 101: *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν*: Olympiae ab iis gesta. Py. IV 155: *τὰ μὲν — λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν.* — 2) dat. Ol. I 59 (58): *ἑλεν ἄταν ὑπέροπλον, ἄν οἱ πατὴρ ὕπερ κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον*: „pronomen iteratum, quamvis agnoscat schol., de vitio suspectum, sed emendatio incerta" Bergk. Ol. III 19: *ἤδη γὰρ αὐτῷ — ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα.* I 75 (73). III 24. X 3. Py. II 39. Is. II 15. V (VI) 39. Py. IV 200. 210. Ol. X 32: *ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν — Μολίονες ὑπερφίαλοι.* Py. III 44: *καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά.* Ol. IX 98: *σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος.* Py. X 27. Ne. IV 68 (?) fr. 74: *τρεχέτω δὲ* (Orion) *μέτα Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων.* fr. 190 (198)? — 3) acc. Py. X 8: *γεύεται* (*Ἱπποκλέας*) *ἀέθλων· στρατῷ τ' ἀμφικτι-*

όνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς — ὕπατον παίδων ἀνέειπεν. Ol. VI 45. 49. Py. V 3. Py. IV 218: ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ᾽ αἰδῶ, ποθεινὰ δ᾽ Ἑλλὰς αὐτὰν — δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. IV 38. Py. IV 128: μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος. Ol. III 40. Is. II 46. Ne. VII 89: εἰ δ᾽ αὐτὸ καὶ θεὸς ἂν ἔχοι (Bergk. ἀλέγοι), ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι — εὐτυχῶς ναίειν: „si vero etiam deus id habeat, h. e. hunc animum habeat, ut vicinus vicinum adiuvare velit benevole“ Dissen. — III) *idem*, c. artic. Ol. XIII 38: μηνὸς — τωὐτοῦ: eodem mense. Ol. I 46 (45): ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ᾽ ἐπὶ χρέος. Ne. VII 104: ταὐτὰ (Schmid. ex schol., libri ταῦτα) δὲ τρὶς τετράκι τ᾽ ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει. Py. V 124: εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τωὐτὸ δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει (Bergk., libri τοῦτο). (de Ne. VI 40 (35) et IX 42 v. οὗτος.)

αὐτοῦ *ibi* (*ibidem*) Py. VI 37: χαμαιπετὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔπος οὐκ ἀπέριψεν· αὐτοῦ μένων ὁ θεῖος ἀνὴρ πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρὸς (vulg. αὐτοῦ· μένων δ᾽ ὁ, at libri αὐτοῦ· μένων δ᾽ ὁ, Heynius distinctionem mutavit, δ᾽ abiecit Bergk.).

αὑτοῦ *sui* Py. IX 62: ταὶ δ᾽ ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὑταῖς (var. αὐταῖς, Bergk. αὐγαῖς), ubi „iunge ἐπιγουνίδιον αὑταῖς: das Kind auf ihrem Schoſse“ Mezger.; v. αὐγά. (de Py. II 34 v. αὐτός I.)

αὐτόφῠτος *sponte natus* Py. III 47: ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων ἑλκέων ξυνάονες.

αὔχα *iactatio* Ne. XI 29: ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον: „vana, stulta iactatio, inepta confidentia et gloriandi cupiditas“ Dissen.

αὔχημα *gloria* Py. I 92: ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς.

αὐχήν *cervix* et hominum et animalium Ne. VII 73: ὃς ἐξέπεμψας παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. — Py. IV 234: βοέους δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας. Ne. I 44: δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.

Ἀφαία *Aphaea* h. e. Diana, in quam scriptum exstat Prosodii fr. 89 (59). „recte Boeckh. huc respexisse censuit Pausaniam II 30, 3: ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸς τὸ ὄρος τοῦ Πανελληνίου Διὸς ἰοῦσίν ἐστιν Ἀφαίας ἱερόν, ἐς ἣν καὶ Πίνδαρος ᾆσμα Αἰγινήταις ἐποίησεν. Ac fortasse etiam apud Herodotum III 59 ἐς τὸ ἱρὸν τῆς Ἀφαίης ἐν Αἰγίνῃ scribendum, ut H. Kurz suasit, in libris est Ἀθηναίης“ Bergk.

ἀφαιρέω *aufero, eximo* Py. IV 159: δύνασαι δ᾽ ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων. Med. Py. IV 218: ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ᾽ αἰδῶ. c. inf. Is. I 62: πάντα δ᾽ ἐξειπεῖν — ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος: prohibet.

Ἅφαιστος *Vulcanus* Ol. VII 35: Ἁφαίστου τέχναισιν χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ᾽ ἄκραν ἀνορούσαισ᾽ ἀλάλαξεν. Py. III 40: σέλας δ᾽ ἀμφέδραμεν λάβρον Ἁφαίστου: flamma rogi. Py. I 25: κεῖνο δ᾽ Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει: „intellige et flammas surgentes et ignitum flumen“ Boeckh. fr. 253 (140), v. Ἐριχθόνιος. fr. 283 (111), v. Ἥρα.

αφᾰνεια *obscuritas* Is. III 49 (IV 31): ἔστιν δ᾽ ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.

ἀφᾰνής *obscurus* fr. 207 (223): Ταρτάρου πυθμὴν πιέξει σ᾽ ἀφανέος (Bergk. pro ἀφανοῦς, Herm. coni. ἀφανὴς) σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας.

ἄφαντος *occultus, obscurus* Ol. I 47 (46): ὡς δ᾽ ἄφαντος ἔπελες: ut evanueras. met. Ne. VIII 34: τῶν δ᾽ ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν (πάρφασις): „obscurorum, virtute genuina carentium“ Dissen. — neutr. pro adv. Py. XI 30: ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει: occulta s. obscure.

ἄφᾰρ *statim, protinus* Ne. I 40: πέμπε δράκοντας ἄφαρ. X 63: λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ ἐξικέσθαν.

Ἀφᾰρητίδαι *Apharetidae* h. e. Apharei filii, Lynceus et Idas Ne. X 65: μέγα ἔργον ἐμήσαντ᾽ ὠκέως καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός.

ἄφᾰτος *infandus, ingens* Ne. I 47: ἀγχομένοις δὲ (ὀφίεσσι) χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων.

ἀφαυρός *imbecillus* Py. IV 272: ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις.

ἄφθῐτος (m. ἄφθιτος, -ον. m. f. ἄφθιτον. n. ἄφθιτον) *immortalis, per-*

ennis Py. IV 291: Ζεὺς ἄφϑιτος. IV 33: Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφϑίτου Ἐννοσίδα. Ol. I 65 (63): νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, οἷσιν ἄφϑιτον ἔϑεσαν (Tantalum). Ol. II 32 (29): βίοτον ἄφϑιτον Ἰνοῖ τετάχϑαι. Py. IV 42: ἄφϑιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα: h. e. „gleba Theram delata, quae durabit et servabit perpetuo vim augurii“ Dissen. Is. VII 41 (VIII 45): ἰόντων δ' ἐς ἄφϑιτον ἄντρον εὐϑὺ Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι. Py. IV 230: ἄφϑιτον στρωμνὰν ἀγέσϑω: vellus aureum. Py. VIII 71: ϑεῶν δ' ὄπιν ἄφϑιτον αἰτέω — ὑμετέραις τύχαις.

ἀφϑόνητος 1) pass. *invidiae non obnoxius, supra invidiam positus* Ol. XI 7: ἀφϑόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις οὗτος ἄγκειται. — 2) act. *non invidens, invidiae expers* Ol. XIII 25: ἀφϑόνητος ἔπεσσιν γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ πάτερ, ubi Mezgerus passivam vim statuit vertens: „mögest du allezeit meinen Liedern gegönnt sein“.

ἀφϑονία *copia* Ne. III 9: τᾶς (sc. ἀοιδᾶς) ἀφϑονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο.

ἄφϑονος 1) *non invidens, invidiae expers* Ol. VI 7: τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφϑόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς; — inde *largus* Ol. II 104 (94): ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφϑονέστερόν τε χέρα Θήρωνος. — 2) *copiosus* fr. 124 (94), 5: δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ πεδ' ἄφϑονον βοράν.

ἀφίημι *remitto* Py. IV 149: μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ καὶ βοῶν ξανϑὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας.

ἀφικνέομαι *venio, pervenio* Ol. IX 67: ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. — c. acc. loci Py. V 29: Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους ϑεμισκρεόντων. VIII 54: ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς: h. e. domum. — c. acc. pers. Ol. XI 19: ἐγγυάσομαι ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν, ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσϑαι.

ἀφίσταμαι *secedo* Py. IV 145: Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχϑρα πέλῃ ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι. — met. *desisto, abhorreo* Ol. I 53 (52): ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν· ἀφίσταμαι.

ἀφνε(ι)ός *dives, opulentus* Ne. VII 19: ἀφνεὸς πενιχρός τε ϑανάτου πέρας ἅμα νέονται. fr. 218 (239), 4: ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε. Ol. VII 1: φιάλαν — ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλών. — Ol. I 10: ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν. Py. XI 15: ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα. Ne. I 15: Σικελίαν πίειραν ὀρϑώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς. fr. 122 (87), 2: ἐν ἀφνειῷ Κορίνϑῳ (Herm. et Boeckh. ἀφνειᾷ).

ἄφνος *divitiae* fr. 219 (240): οἱ δ' ἄφνει πεποίϑασιν.

ἄφοβος *intrepidus* Is. IV (V) 40: στράταρχον Αἰϑιόπων ἄφοβον Μέμνονα.

ἀφορμάομαι *proficiscor, progredior* fr. 119 (84): ἐνϑένδ' ἀφορμαϑέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται.

Ἀφροδίσιος *Venereus* fr. 128 (90): χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων. Ne. VII 53: κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνϑε' Ἀφροδίσια.

Ἀφροδίτα (Ἀφροδίτα, -ας, -ᾳ, -αν. primae syllabae vocalis bis non producitur) *Venus* fr. 123 (88), 5: πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασϑεὶς ἑλικοβλεφάρου. Py. VI 1: ἀκούσατ' ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν. fr. 90 (60), 3: Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ. fr. 122 (87), 5: ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν. Ne. VIII 1: Ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. Is. II 4: ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐϑρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν. Py. IV 88: οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις Ἀφροδίτας: Mars. II 17: ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας: Cinyram. Ol. VII 14: τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε νύμφαν, Ῥόδον. Py. V 24: τῷ σε μὴ λαϑέτω Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον, cf. IX 9: ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον. v. κᾶπος. — met. pro amore Ol. VI 35: ἔνϑα τραφεῖσ' ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας: τῆς γλυκείας πρῶτον τοῦ Ἀπόλλωνος συνουσίας μετέσχεν. Schol.

ἄφρων *stultus* Py. VIII 74: εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ,

πολλοῖς σοφοῖς δοκεῖ πεδ' αφρόνων βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς (πέρα φρονῶν coni. Mezger).

ἄφυκτος *inevitabilis, ineffugibilis* Is. VII 65 (VIII 70): ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων. Ne. I 45: δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας (Bergk. sec. paraphr. ἀφύκτως). Py. II 41: ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών. fr. 132 (97): ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις τ' ἀφύκτοις κακῶν.

ἀφώνητος *tacitus, mutus* Py. IV 237: ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς: ἐστέναξε δὲ λαθραίως κατὰ τὴν ψυχὴν ὁ Αἰήτης τὴν τοῦ Ἰάσονος δύναμιν θαυμάσας. Schol.

ἄφωνος *tacitus* Py. IX 98: ἄφωνοί θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον παρθενικαῖ πόσιν ἢ υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν: „nihil quidem dicentes, sed tacite optantes“ Schmid.

Ἀχαιός *Achaeus* Ne. VII 64: ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων: dicit Epirotas. Ἀχαιοὶ γὰρ οἱ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας ταχθέντες ὑπὸ Νεοπτολέμῳ ἀπεπλάγχθησαν εἰς τὴν Μολοσσίαν καὶ κατῴκησαν εἰς τὴν Ἤπειρον. Schol. Achaeorum ultimos, Dymaeos, dici existimat Dissen. Is. I 58: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι. Ne. X 47: Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες. Is. I 31: Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος. fr. 259 (176): καὶ Πίνδαρος πεντηκονταερέτμους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι (Schol. Il. π 170).

Ἀχάρναι *Acharnae*, vicus Atticus Ne. II 16: Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον εὐάνορες.

Ἀχελῷος fr. 249 (153): Ἡρακλῆς — ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην (Δηιάνειραν) Ἀχελῷον τὸν πλησίον ποταμόν, διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον· φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν . . . ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ (Schol. Il. φ 194).

Ἀχέρων *Acheron*, fluvius inferorum Py. XI 21: Κασσάνδραν — πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά. Ne. IV 85: κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν. fr. 143 (107), 3: βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος: dicuntur dei.

ἀχέτας *argutus, sonorus* fr. 139, 5: ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνευν.

ἀχέω *sono* fr. 75 (45), 19: ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς, ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί (Bergk. e cod. F cum Hermanno, qui olim ἀχεῖται correxerat, libri οἰχνεῖτε, vulg. ὑμνεῖτε).

ἄχθος *onus* met. Ne. VI (65) 57: ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν: μεταφορᾷ κέχρηται τῇ τῶν ὑποζυγίων. Schol.

Ἀχιλ(λ)εύς (Ἀχῖλεύς, -έος, -εῖ. Ἀχιλλεῖ, -έα) *Achilles*, Thetidis et Pelei filius, Aeacides Ol. II 87 (79): Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ. Py. VIII 100: σὺν Αἰακῷ Πηλεῖ τε — σύν τ' Ἀχιλλεῖ. educatus a Centauro Ne. III 43: ξανθὸς δ' Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα. amicus Patrocli Ol. X 19: πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἀγησίδαμος ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος. IX 71: τοῦ (Menoetii) παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος. eius facta Ne. VI 58 (51): βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος. Is. VII 48 (VIII 53): ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος κτλ. VII 55 (VIII 60): οἵ (Memnoni, Hectori, aliis) δῶμα Φερσεφόνας μανύων Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν. Ne. VII 27: ὃν (Aiacem) κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι — πόρευσαν Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν. cf. etiam Ne. III 43 sequ. et Ol. II 87 (79) sequ. — necatus Ne. VIII 30: ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ. heros Ne. IV 49: ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον (ἔχει): „Leucen, Achilli sacram, quae fuit parva insula in Ponto Euxino ad Istri ostia, ubi Achilles templum habebat colebaturque cum Iphigenia“ Dissen.

ἄχνῦμαι *doleo* Py. VII 18 (16): *νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι, φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα* (var. *χαίρω· τί τόδ'*). Is. VII (VIII) 4: *τῶ καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος θυμόν, αἰτέομαι καλέσαι Μοῖσαν*: „sc. de morte Nicoclis" Mezger.

ἄχος *dolor* Py. III 50: *λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν* (Aesculapius). IV 237: *ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.*

ἀχρεῖος *inutilis* fr. 180 (172): *μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον* (pro *ἀρχαῖον* corr. Boeckh.).

ἀχρήμων *inops* fr. 218 (239), 4: *ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε.*

Ἀχώ *Echo* Ol. XIV 21: *νῦν δόμον Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν*: fictionem poeticam statuit Mezgerus improbante Dissenio, v. *Ἀγγελία.*

ἀψευδής *verax* Py. I 86: *ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν*: „in incude a mendaciis pura, ut sincera sit lingua et a falso aliena" Dissen.

ἀωρία *funus immaturum* fr. 136 (101): *ἐπέρχεταί μοι τὸ τοῦ Πινδάρου προσθεῖναι Ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου τὴν ἀωρίαν τὴν σὴν ἀνακαλεῖ* (Aristid. T. I 130), q. v. Bergkius in Pindaricis non videtur numerare.

ἀώς 1) *aurora, tempus matutinum,* Py. IX 25: *τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ.* — 2) **Ἀώς** *Aurora* dea Ol. II 91 (83): *Ἀοῦς τε παῖδ' Αἰθίοπα* (*θανάτῳ πόρεν Ἀχιλλεύς*). Ne. VI 60 (52): *φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος* (Schmid., libri *ἀοῦς αἰχμᾷ*). fr. 21: *Λιτὴν δὲ Ἠὼ τὴν εὐκταίαν καὶ ὡς ἄν τις Ὁμηρικῶς εἴποι πολύλλιστον, εἴτε καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον* (Eust. Pr. 26).

Ἀωσφόρος *Lucifer* Is. III 42 (IV 24): *ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει* (*φάμα*), *Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις* (var. *ἑωσφόρος*, Bergk. mavult *Ἀοσφόρος*).

ἄωτος (sg. *ἄωτος, -ῳ, -ον.* pl. *ἄωτοι*) floccus, met. optimum, pulcherrimum, suavissimum in suo genere, itaque 1) *flos, robur* Ol. I 15: *ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ, οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν*: „h. e. carminibus lyraeque cantibus pulcherrimis" Dissen. Py. X 53: *ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.* Is. I 51: *εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον*: pulcherrimam laudem. Is. VI (VII) 18: *ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.* Is. VII 16 (VIII 18): *Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν*: h. e. carminum laudem. Ne. III 29: *ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος ἐσλὸς* (Bergk. *ἔθνος*) *αἰνεῖν*: v. *ἐσλός.* Ne. II 9: *Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν.* Is. V (VI) 4: *ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων.* Ol. IX 19: *ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.* Is. IV (V) 12: *δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ, εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ*: vitae maximam felicitatem. Py. IV 131: *ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς* (Bergk. *εὖ ζωᾶς*) *ἄωτον.* — transfertur ad homines Py. IV 188: *ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος*: sc. Argonautarum. Ne. VIII 9: *ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων*: heroum principes. — 2) *pulcherrimus fructus, decus, laus* Ol. III 4: *ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων ἵππων ἄωτον*: *ἀπάνθισμα τῶν καρπῶν.* Schol. Ol. VIII 75: *φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον*: h. e. hymnum; *καρπόν, ὃν αἱ χεῖρες αὐτῶν ἤνεγκαν.* Schol. Ol. V 1: *ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν τῶν Οὐλυμπίᾳ — δέκευ*: *ἀντὶ τοῦ τὸν ὕμνον, ἅ ἐστι δῶρα τοῦ Ψαύμιδος νενικηκότος.* Schol. — de homine Ol. II 8 (7): *Θήρωνα — ἔρεισμ' Ἀκράγαντος εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν.*

B

βάζω *garrio* fr. 157 (128): *ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.*

βᾱθμίς *gradus*, Stufe Ne. V 1: *ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'*: in eadem basi. — met. Py. V 8: *κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων*: *ἀπ' ἀρχῆς τοῦ βίου*. Schol.

βᾰθρον *fundamentum*, met. Ol. XIII 6: *κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές, Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα.*

βᾰθύδοξος *multa gloria insignis, clarissimus* Py. I 66: *λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες*: Dores.

βαθύζωνος *profunde cincta* Ol. III 35: *βαθυζώνου — Λήδας*: „cinctura non sub mammis, sed inferiori corporis parti aptata designatur, qua sinus vestimenti plenus et profundus redditur: quod pertinet ad Ionicum vestitum, quum contra Doricus, fibulis nexa veste, sinum non praeberet" Boeckh. fr. 89 (59): *βαθύζωνόν τε Λατώ*. Py. IX 2: *σὺν βαθυζώνοισιν — Χαρίτεσσι*. Is. V (VI) 74: *βαθύζωνοι κόραι.*

βαθύκολπος *alte sinuosa, profundos sinus habens* h. e. veste sinuosa induta Py. I 12: *βαθυκόλπων τε Μοισᾶν*, ubi paraphr. quum *ἰοπλοκάμων* substituat, sibi visus est *ἰοπλόκων* legere. Py. IX 101: *ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις*: „sinuosae" Boeckh.

βαθῡκρημνος *praecipites ripas habens, praeruptus* Ne. IX 40: *βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου*. Is. III 74 (IV 56): *βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ.*

βαθυλείμων *profundo prato insignis*, tiefbegrast Py. X 15: *ἔθηκε καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν* (Tricl., libri *βαθυλείμωνα* v. *βαθυλείμων*): „in ipso saxo campus sive pratum erat" Boeckh.

βαθύμαλλος *denso vellere insignis, villosus* Py. IV 161: *δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν.*

βαθυμῆτα (aeol. pro *βαθυμήτης*) *alto consilio insignis* Ne. III 53: *βαθυμῆτα Χείρων.*

βαθύπεδος *profundam planitiem habens* Ne. III 18: *ἄκος ὑγιηρὸν ἐν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει* (Moschop., var. lect. *ἐν βαθυπεδίῳ* a Boeckhio et Bergkio reiectam retinuit Christ.): „*βαθυπέδιος* contra analogiam sermonis formatum est, nam composita ex forma *πέδον* fiunt" Boeckh.

βαθυπόλεμος *bello potens, bellicosus* Py. II 1: *Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος.*

βᾰθύς (sg. m. *βαθύν*. f. *βαθεῖα, -είας, -εῖαν*. n. *βαθύ*) *profundus, altus* Py. III 76: *βαθὺν πόντον περάσαις*. V 88: *ἁλὸς βαθείας* (Bergk. e schol., libri *βαθεῖαν*) *κέλευθον ἀνοίγων*. Ne. IV 36: *βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα*. Py. I 24: *φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα*: aequor longo intervallo a monte remotum intellegunt Fennell. et Mezger. — Ol. X 37: *βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν*. Ne. IV 8: *ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας*: „veluti Theogn. 1051: *βαθείῃ σῇ φρενὶ βούλευσαι*" Dissen. — met. *magnus, ingens* Ol. XIII 62: *ἐν ἄστεϊ Πειράνας — βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον*. X 8: *ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος*: per prolepsin dici *βαθὺ* existimat Mezger. Ol. VII 53: *ἦν δὲ κλέος βαθύ*. XII 12: *ἐσλὸν βαθύ*. Py. IV 207: *ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι*. Ol. II 60 (54): *βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν*: „magnum et acre studium" Dissen., cf. *ὑπέχω*. — neutr. pro adv. Py. II 79: *εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας* (Bergk. coni. *βαθὺν*): profunde, in profundo.

βαθύστερνος *lato et magno pectore* Is. III 12: *κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ* (Bergk. c. schol. *βαθυστέρνῳ*): *τουτέστι τῇ Νεμέᾳ*. Schol. — met. Ne. IX 25: *σχίσσαις κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς γᾶν βαθύστερνον.*

βαθύφρων *alta mente praeditus, prudens* Ne. VII 1: *Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων.*

βαίνω (praes. *βαίνειν. βαίνων,*

-οισα; n. a. βαῖνον. ipf. ἔβαινε, -ον. pf. βέβᾱκεν. aor. trans. ci. βᾱ́σομεν. aor. intr. ἔβᾱν, -α, -ᾰν. βᾶμεν) I) intr. 1) *diductis pedibus consisto v. insisto, gradior* fr. 230 (254): *ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν*: insistere. Py. I 55: *ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων* (Philoctetes). met. Ne. X 18: *οὗ κατ' Ὄλυμπον ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι*: versans; „stabat eius simulacrum iuxta Iunonem a Polycleto formatam in templo Argivorum, cf. Paus. II 17" Dissen. — 2) *eo, accedo, confero me ad, ascendo in; venio* Py. IV 180: *ἀμφὶ Παγγαίου θέμεθλα ναιετάοντες ἔβαν*. Ne. VI 65 (58): *ἄγγελος ἔβαν* (Christ. c. Herm. *βᾶν*). IV 74: *Θεανδρίδαισι δ' — ἀέθλων κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν*. Ol. XIII 97: *Μοίσαις — ἔβαν ἐπίκουρος*. — fr. 191 (201): *Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων*. Is. II 10: *ῥῆμ' ἀλαθείας ἐτᾶς ἄγχιστα βαῖνον*. — Is. III 54 (IV 36): *ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν*. III 73 (IV 55): *Οὔλυμπόνδ' ἔβα* (*υἱὸς Ἀλκμήνας*). Ne. XI 34: *Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ*. — Py. IX 105: *οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα, πρὸς πόλιν Ἀνταίου, μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν*. VI 45: *Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα*. Ne. I 42: *τοὶ μὲν* (*δράκοντες*) *οἰχθεισᾶν πυλᾶν ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν*. met. Is. II 2: *φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον*. Ol. II 38 (34): *ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν*. VIII 12: *ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν ἀγαθῶν*: „alia alii contingunt bona" Dissen. Is. III 59 (IV 41): *καὶ πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί*. — 3) *abeo* fr. 105 (72): *ἀκλεὴς δ' ἔβα*. Py. IV 39: *πεύθομαι δ' αὐτὰν* (*βώλακα*) *κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν*. — II) trans. *promoveo, duco* Ol. VI 24: *ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων, ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος*.

βαιός *paucus* Py. IX 77: *βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς*.

βάλλω (act. praes. ind. βάλλω, -ομεν. βάλλων. aor. ἔβαλε(ν), βάλε(ν); ἔβαλον, βάλον. βάλῃ. βαλέτω. βαλεῖν. βαλών. — pass. praes. βάλλεται. pf. βέβληνται. — med. pr. βάλλετ'. βαλλόμενος. ipf. βάλλετο. aor. βάλετ', ἐβάλοντο. βαλέσθαι) 1) *ferio, peto, tango* Ol. XIII 89: *τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν*. met. Ol. II 98 (89): *ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν — ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες*; c. dat. Ne. III 65: *Ζεῦ, — σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων*: h. e. cecinit. Py. VIII 57: *Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ*. Ol. VIII 53: *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος*. Ne. I 18: *πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών*: h. e. mendacium non dicens. Py. XII 31: *ἔσται χρόνος οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω*: „percutiens re non exspectata" Boeckh.; at Dissenius: „h. e. *ἐμβαλών*". — 2) *iacio, pono* a) Act. Py. IV 43: *εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε*: si deposuisset glebam. fr. 75 (45), 16: *φυτὰ νεκτάρεα τότε βάλλεται*: sparguntur. Py. XI 14: *ἑστίαν τρίτον ἔπι στέφανον πατρῴαν βαλών*, v. *ἐπί* C). Ol. III 13: *ᾧ τινι — ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας*. c. gen. Ol. I 60 (58): *λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται*: „a capite amoliri" Boeckh. — met. Py. VIII 77: *δαίμων δὲ παρίσχει, ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν*: sursum attollens. Ol. VIII 39: *αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον*: efflaverunt. Py. I 44: *κεῖνον αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων*. XI 40: *ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν*; Ne. I 8: *ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς*: „posita sunt, similitudine ab aedium fundamentis ducta" Dissen.; cf. b). — c. praepos. Ol. XIII 16: *πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι — σοφίσματα*. Py. II 36: *εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον*. fr. 228 (252): *ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον*. Ne. XI 30: *βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον*. Py. IX 12: *καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ* (*Ἀφροδίτα*): „posuit in toro" Dissen. — b) Med. Py. I 74: *ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν*

πόντῳ βάλεϑ' ἁλικίαν. fr. 101 (70), 3: βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων: „templorum suorum fundamenta iaciens" Dissen. met. Is. V (VI) 13: ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' (h. e. βάλλεται) ἄγκυραν ϑεότιμος ἐών. fr. 77 (196): ὅϑι παῖδες Ἀϑαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευϑερίας. Py. VII 4: κρηπῖδ' ἀοιδᾶν ἵπποισι βαλέσϑαι: h. e. initium facere canendi; cf. Py. IV 138: Ἰάσων — βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.

βᾶμα gradus, passus Py. III 43: βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ ἅρπασε: ἐν ἑνὶ βήματι ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ τῆς Πυϑῶνος ἐληλυϑὼς εἰς τὴν Θεσσαλίαν (Laceriam). Schol.

βάρβᾰρος barbarus Is. V (VI) 24: οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος ἥρωος.

βᾰρῠβόας raucum sonans fr. 143 (107), 2: βαρυβόαν πορϑμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.

βαρύγδουπος grave strepens, „gravistrepus" Ol. VIII 44: βαρυγδούπου Διός. VI 81: σὺν βαρυγδούπῳ πατρί: h. e. Διί. Py. IV 210: βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες.

βαρύκομπος grave fremens Py. V 57: κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον.

βαρύκτῠπος grave strepens, „gravistrepus" Ne. IV 87: Ὀρσοτριαίνα ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου ϑάλησε Κορινϑίοις σελίνοις. Ol. I 74 (72): ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν.

βαρύλογος gravia dicens, maledicus Py. II 55: εἶδον — ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχϑεσιν πιαινόμενον.

βαρύνω gravo, met. Py. I 84: ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον ϑυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. Ne. VII 43: βάρυνϑεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται: gravati sunt, doluerunt.

βαρυόπας grave sonans, „gravisonus" Py. VI 24: Κρονίδαν, βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν.

βαρυπάλᾰμος gravi manu saeviens Py. XI 23: ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον.

βᾰρύς (sg. m. βαρύς, -ύν. f. βαρείας, -είᾳ. n. βαρύ. pl. f. βαρειᾶν) gravis, de robore Is. III 69 (IV 51): ὀνοτὸς μὲν ἰδέσϑαι, συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς: „gravis robore, si cum eo congrediavis" Dissen. de sono fr. 168 (150): ὀστέων στεναγμὸν βαρύν. — met. gravis, molestus Py. V 63: βαρειᾶν νόσων ἀκέσματα. I 75: Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. Ne. VI 57 (50): βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος — Ἀχιλεὺς. Py. III 42: ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάϑᾳ. Ol. II 25 (23): πένϑος δ' ἐπίτνει βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαϑῶν. Ne. X 20: ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνϑρώπων βαρὺς ἀντιάσαι: „est grave, si incurras". Dissen.

βαρυσφάρᾰγος grave tonans Ne. VII (VIII) 24: τέκες Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρί: Iovi.

βαρυφϑέγκτας grave rudens fr. 239 (265): ἰαχεῖ βαρυφϑεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.

βαρύφϑογγος gravisonus Is. V (VI) 34: σφετέρας οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφϑόγγοιο νευρᾶς Ἡρακλέης.

βάσᾰνος probatio, examen Ne. VIII 20: νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος. Py. X 67: πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρϑός. fr. 122 (87), 13: διδάξαμεν χρυσὸν καϑαρᾷ βασάνῳ.

βᾰσίλε(ι)α regina Ne. I 39: ϑεῶν βασίλεα (Heynius et Bergk., libri βασίλεια, Boeckh. et Christ. βασιλέα): Iuno. Ol. XIV 2: ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ.

βασιλεύς (sg. βασιλεύς; -ῆι, -έι, -εῖ; -ῆα, -έ(α); -εῦ. pl. βασιλῆες, -έες; -εῦσι(ν), -ῆας) rex 1) universe Ol. I 117 (114): τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι. Ne. IV 84: ὕμνος δὲ τῶν ἀγαϑῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα. Py. II 14: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον. V 97: ἕτεροι — βασιλέες ἱεροί. fr. 133 (98), 4: βασιλῆες ἀγαυοί. — 2) certi quidam dicuntur et homines et dei Py. III 70: ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεὺς πραΰς ἀστοῖς. IV 62: ἅ σε — πεπρωμένον βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ. IV 229: ἔειπεν δ' ὧδε· Τοῦτ' ἔργον, βασιλεύς, ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις (Bergk., vulg. ἔργον βασιλεύς): Pelias, vulgo refertur ad Iasonem. Py. I 68: ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν: Aetnaeis. Ol. IX 56: ὑμέτεροι πρόγονοι, — ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί: maiores Epharmosti. Ol. VI 47: βασιλεὺς — ἵκετ' ἐκ Πυϑῶνος: Aepytus. Ol. I 24 (23): Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα:

Hieronem. Py. III 94: *Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις.* Is. VII 18 (VIII 20): *Ζηνί τε ἅδον βασιλέι.* Ol. XIII 67: *Αἰολίδα βασιλεῦ*: Bellerophon. add. gen. Py. V 15: *βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων*: Arcesilaus, cf. Py. IV 2: *βασιλῆι Κυράνας.* Py. I 60: *Αἴτνας βασιλεῖ*: Dinomeni. Ne. VIII 7: *Οἰνώνας βασιλεύς*: Aeacus. Py. IX 14: *ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς*: Hypseus. Ol. X 35: *ξεναπάτας Ἐπειῶν βασιλεύς*: Augias. Py. VIII 17: *βασιλεὺς Γιγάντων*: Porphyrio. Ne. V 35: *Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς*, cf. X 16: *ἀθανάτων βασιλεύς.* VII 82: *βασιλῆα θεῶν.* Ol. VII 34: *θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας.* Py. III 27: *ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας.* IV 181: *βασιλεὺς ἀνέμων — Βορέας.* Ne. IV 67: *οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τε.* — semel aquila Ol. XIII 21: *τίς — θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ᾽* (Boeckh. *βασιλῆα δίδυμνον ἔθηκ᾽*): „videtur Corinthi primum fastigium tecti triangulare in fronte posticoque factum et imposita aquila Iovis ex opere fictili" Dissen. — met. de lege fr. 169 (151), 1: *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων.*

βασιλεύω *rex sum, regno,* Py. IV 166: *καί τοι μοναρχεῖν καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν.* Ne. IX 11: (*Ἄδραστος,*) *ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι — ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.* Py. X 2: *ἀμφοτέραις* (Lacedaemoni et Thessaliae) — *γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.* — Pass. Py. IV 106: *ἀρχὰν ἀγκομίζων πατρὸς ἐμοῦ βασιλευομέναν οὐ κατ᾽ αἶσαν.*

βάσις *incessus* saltantium (*ἡ εὔρυθμος τῶν ποδῶν ἐν τῷ πρὸς τὴν φόρμιγγα χορεύειν κίνησις.* Dan. Heinsius) Py. I 2: *τᾶς* (sc. *φόρμιγγος*) *ἀκούει μὲν βάσις ἀγλαΐας ἀρχά.*

βᾶσσα *saltus, convallis* Ol. III 23: *οὐ καλὰ δένδρε᾽ ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος*: „vallis Olympica sita inter duo iuga collium" Dissen. Is. III 11: *ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους.* Py. III 4: *βάσσαισί τ᾽ ἄρχειν Παλίου Φῆρ᾽ ἀγρότερον.* IX 51: *ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν τάνδε*: dicit Chironis saltum atque antrum. (de Ol. XIII 107 v. *ἀνάσσω.*)

Βασσίδαι *Bassidae,* gens Aeginetica plurimis pugilatus coronis ornata Ne. VI 36 (31): *οἰχομένων γὰρ ἀνέρων ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ᾽ ἐκόμισαν, Βασσίδαισιν ἅτ᾽ οὐ σπανίζει*: „ex sacris quidem ludis vicesima quinta reportata fuit illa, quam puer Alcimidas tulit, victoria." Dissen.

βαστάζω *tollo* manibus, *gesto* Py. IV 296: *ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν*: sc. in conviviis. — met. *extollo, effero* Ne. VIII 3: *τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκαις χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ᾽ ἑτέραις.* Ol. XII 19: *θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις*: *τὰ λουτρὰ τὰ ἐν τῇ Ἱμέρᾳ τῇ πόλει βαστάζεις, ἤγουν ὑψοῖς, μεγαλύνεις.* Schol. Is. III 8: *χρὴ δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι* (sc. *τὸν ἐσλόν*).

βᾰτία *rubetum* Ol. VI 54: *κέκρυπτο γὰρ* (*παῖς*) *σχοίνῳ βατίᾳ τ᾽ ἐν ἀπειράτῳ* (var. *βατείᾳ*).

Βαττίδαι *Battidae,* gens a Batto Cyrenarum conditore profecta Py. V 28: *Βαττιδᾶν* (Moschop., vett. *Βαττιαδᾶν*) *ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων.*

Βάττος *Battus,* Polymnesti filius (*Βάττος ὁ Πολυμνήστου, ἐὼν γένος Εὐθυμίδης τῶν Μινυέων.* Her. IV 150; cf. Py. IV 10), Cyrenarum conditor, antea vocatus Aristoteles, q. v. Py. IV 6: *ἱέρεα χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας.* IV 280: *Κυράνα καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου.* V 55: *ὁ Βάττου δ᾽ ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων.* V 124: *εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τωὐτὸ δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει.*

Βελλεροφόντας *Bellerophon,* Glauci filius, nepos Sisyphi Ol. XIII 84: *ἦτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας, φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι, ἵππον πτερόεντ᾽* κτλ. Is. VI (VII) 46: *πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν ἐθέλοντ᾽ ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.* v. *Δαμαῖος.*

βέλος (sg. n. a. *βέλος.* pl. *βέλη. -έων, -εσ(σ)ιν, -εα*) *missile, telum* 1) sagitta Py. VI 33: *ἵππος — Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς.* Ne. I 68: *βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου* (h. e. Herculis). Py. IV 90: *Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν, ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.* incertum an iaculum Is. VII 34 (VIII 36): *κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ τριόδοντος*

τ' ἀμαιμακέτον. fr. 183 (177): *θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι, ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.* — 2) fulmen Ol. X 80: *κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, — αἴθωνα κεραυνόν.* Ne. X 8: *γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν.* — 3) met. vis auri fr. 223 (244): *χρυσέων βελέων ἐντὶ τραυματίαι.* amoris Py. IV 213: *πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων — Κυπρογένεια.* insidiarum Py. IV 162: *ἐκ πόντου σαώθη* (Phrixus) *ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.* vis atque inventio poetica, carmen Ol. II 91 (83): *πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας φωνάεντα συνετοῖσιν.* XIII 95: *ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν: ἀλληγορικῶς φησιν, ὅτι οὐ χρή με περὶ ἄλλων σκοπεῖν καὶ πολυλλογεῖν ἐάσαντα τὸν προκείμενον ἔπαινον.* Schol. carmen ipsum Ol. IX 8: *Μοισᾶν ἀπὸ τόξων Δία τε — σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν.* I 115 (112): *ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει.* (de Ne. I 48 v. *δέος.*)

βένθος *profundum, abyssus* Ol. VII 57: *ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι.*

βία (*βία, -αν*) *robur, vis* Ne. XI 14: *ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν.* Py. VIII 15: *βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ.* IV 212: *Κόλχοισιν βίαν μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ:* h. e. *χεῖρας*, ut Ne. III 61. add. gen. Ne. V 19: *ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον.* XI 22: *ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.* periphrastice pro homine ipso Is. VII 54 (VIII 58): *Μέμνονός τε βίαν ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστέας.* Py. XI 61: *Κάστορος βίαν.* Ol. I 91 (88): *Οἰνομάου βίαν.* Ne. V 12: *βία Φώκου κρέοντος.* X 73: *ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας.*

βιάζω *opprimo* Ne. IX 14: *ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.*

βίαιος *violentus* Ne. VII 67: *βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις.* fr. 169 (151): *νόμος — ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί:* „vim maximam" Boeckh. — adv. **βιαίως** 1) *violenter* Py. IV 110: *πεύθομαι γάρ νιν* (h. e. *τιμάν*) *Πελίαν — ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.* — 2) *vehementer* fr. 123 (88), 6: *περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως.*

βιατάς *violentus, fortis ac strenuus* Py. I 10: *βιατὰς Ἄρης.* VI 28: *Ἀντίλοχος βιατάς.* IV 236: *βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον:* Iason. Ol. IX 75: *μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.* Ne. IX 51: *νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ': τὸν οἶνόν φησί, — τὸν βιάζεσθαι εἰδότα καὶ εἰς μέθην ἄγειν.* Schol. Py. I 42: *καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.*

βιάω *vim infero, deprimo* Ne. VIII 34: *ἐχθρὰ πάρφασις — ἃ τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.*

βιβάω *incedo* Ol. XIV 16: *ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα:* „levi pede, alacri motu incedentem, laete saltantem ob prosperam fortunam" Dissen.

βίος (*βίον, -ῳ, -ον*) 1) *vita* hominis Py. VIII 75: *βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς.* Is. VII (VIII) 15: *πανδόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται ἑλίσσων βίου πόρον.* Py. III 61: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε.* Ol. I 61 (59): *ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον* (Tantalus). fr. 126 (92): *μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ.* fr. 137 (102): *οἶδε μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν* (sc. vir Eleusiniis initiatus). c. gen. Py. VI 27: *γονέων βίον πεπρωμένον.* — 2) *victus* Ne. VI 12 (10): *βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν.*

βιοτά 1) *vita* Py. IV 282: *κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.* Ne. VII 54: *φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες:* „Lebensgang" Mezger. fr. 236 (260): *φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν* (sc. delphini ex hominibus mutati in pisces): vitae rationem. — 2) *victus* fr. 221 (242): *ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων τίμια καὶ στέφανοι, τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά.*

βιοτεύω *vivo*, met. Ne. IV 6: *ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει,*

ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας.

βίοτος (*βιότον, -ῳ, -ον*) *vita* Ol. VIII 87: *ἀπήμαντον ἄγων βίοτον αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν.* II 69 (63): *ἀπονέστερον ἐσλοὶ δέκονται βίοτον.* Py. II 26: *παρὰ Κρονίδαις γλυκὺν ἑλὼν βίοτον.* Ne. VII 98: *εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραι διαπλέκειν εὐδαίμον᾽ ἐόντα.* Ol. II 32 (29): *βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι.* I 100 (97): *λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον.* X 23: *ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.* Is. III 23 (IV 5): *θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος.*

βλάπτω *violo*, met. Py. IX 94: *μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω*: h. e. non observans. (de Ne. VII 18 v. *ὑποβλάπτω*.)

βλαστάνω *enascor, exsisto* Ol. VII 69: *βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς νᾶσος.* Ne. VIII 7: *ἔβλαστεν δ᾽ υἱὸς Οἰνώνας βασιλεὺς χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.*

βλέπω *intueor*, met. Ne. IV 39: *φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν.* Pyth. VIII 68

Βλεψιάδαι *Blepsiadae*, gens nobilis Aeginetica, cuius auctor Blepsias Ol. VIII 75: *ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον, ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ᾽ ἀγώνων*: *Βλεψιάδαι ἡ φρατρία αὐτῶν ἐστιν, ὧν εἷς ἀπόγονος ὁ νικήσας* (Alcimedon). Schol.

βληχρός *debilis, ignavus* fr. 130 (95): *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.* contra Cram. An. Ox. I 95, 5 (fr. 245 Bergk.): *Πίνδαρος μὲν βληχρὸν τὸ ἰσχυρόν· πρόφασις* (cod. *πρόφασιν*) *βληχροῦ γίνεται νείκεος.* cf. Et. M. 200, 13: *βληχρὸν τὸ ἀσθενὲς παρ᾽ Ὁμήρῳ καὶ Ἀλκαίῳ καὶ ἄλλοις· Πίνδαρος δὲ ἐπὶ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτὸ λέγει*: quae explicatio Bergkio admodum dubia videtur, incredibilis Boeckhio.

βοά (sg. *βοά, -ᾷ, -άν.* pl. *βοαί*) *vox* animantium clara Ol. XIII 100: *ἀλύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ.* VII 37: *ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ* (Minerva). Py. I 13: *ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀίοντα*: h. e. musicam. Ne. III 67: *βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει*: cantus; *ἡ βοὴ τῶν ὑμνούντων νέων.* Schol. Ol. IX 93: *διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ*: quanta cum acclamatione; *σὺν βοῇ τῇ τῶν θαυμαζόντων.* Schol. — met. de rebus: *sonus, sonitus* Ol. III 8: *βοὰν αὐλῶν.* Py. X 39: *λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ᾽ αὐλῶν.* Ne. V 38: *σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται.*

βοαθόος *ad clamorem accurrens, celer ad opitulandum v. ad proeliandum* Ne. VII 33: *τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον, τεθνακότων βοαθόων· τοὶ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου μόλον χθονός, ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν*: „fortium virorum, quales fuere Neoptolemus et socii Troiam oppugnantes“ Boeckh. Dissenius c. Herm. *βοηθόον* scribit explicans: „gloriam mortuorum auxiliatricem, h. e. ut iis post mortem opituletur et testis eorum virtutis sit“; Bergkius *λόγον· τεθνακότων βοαθόων γὰρ παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου μόνος χθονὸς ἐν Πυθίοισί τε δαπέδοις κεῖται κτλ.*: „*τεθνακότες βοαθόοι* quamvis etiam reliqui heroes, quos Delphi venerabantur, dici possint, malim tamen ipsius Neoptolemi comites intelligere“. denique Mezgerus proponit *λόγον τεθνακότων βοαθόων· τῷ* (ideo) *παρὰ μ. ὀ. εὐ. μολὼν χθονὸς ἐν Πυθίοισι γαπέδοις κεῖται κτλ.*: „wenn sie gestorben sind als Hilfebringer“.

βοάω *clamo*, met. de dracone Ol. VIII 40: *εἷς δ᾽ ἀνόρουσε βοάσαις*: *δηλοῖ δὲ τὴν ἅλωσιν τὴν τότε γενομένην· οἱ γὰρ ἐπιόντες πολέμιοι εἰώθασιν ἐφορμᾶν ἅμα βοῇ.* Schol. „*βοᾶν* latius de magno strepitu dictum, ut undae, litora, alia clamant“ Dissen. — c. acc. *inclamo* Py. VI 36: *Μεσσανίου δὲ γέροντος δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν.*

βόεος *bubulus* Py. IV 234: *βοέους δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας* (var. *βοέοις* v. *βοείοις*).

βοηλάτας *bovem agens, bovis agitator* Ol. XIII 19: *ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ Χάριτες διθυράμβῳ*: *διότι τῷ διορθώσαντι αὐτὸν βοῦς ἐδίδοτο ἆθλον.* Schol.

Βοιβιάς *Boebias*, palus Thessalica Py. III 34: *πέμψεν κασιγνήταν — ἐς Λακέρειαν, ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος*

κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος: ἡ δὲ Βοιβιὰς λίμνη παρακειμένη τῇ Λακερείᾳ. Schol.

Βοιώτιος *Boeotius* Ol. VI 90: ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν: „proverbium de insulso et inficeto Boeotorum ingenio" Dissen.; cf. Schol. ad h. l. ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν τοπαλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὗες ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμβοις (fr. 83 (51))· ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔλεγον. καὶ Κρατῖνος· οὗτοι δ' εἰσὶν Συοβοιωτοί, κρουπεζοφόρον γένος ἀνδρῶν. — subst. Ol. VII 85: ἀγῶνές τ' ἔννομοι Βοιωτίων (var. Βοιωτῶν, Βοιωτίας, Βοιώτιοι).

βορά *cibus* fr. 124 (94), 5: δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν.

Βορέας *Boreas*, aquilo Ol. III 55: ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα ψυχροῦ. deus Py. IV 182: Θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας.

βοτάνα *herba* Ne. VI 47 (42): βοτάνα τέ νιν ποθ' ἁ λέοντος νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν: „sita Nemea prope Phliasios montes cum cupresseto sacro, ubi templum Iovis erat et ludi habebantur. Hic locus dicitur νάπα λέοντος Is. III 11, χόρτοι λέοντος Ol. XIII 43; unde quod ibi crescebat apium victores et nunc Creontidam coronans, βοτάνα λέοντος nominatur" Dissen. „nescio an Pindarus scripserit βοτάνᾳ δέ νιν πόα λέοντος i. e. apio pratum leonis eum coronavit" Bergk.

βουβότας *boves pascens v. alens* Is. V (VI) 32: τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον Φλεγραῖσιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ: „bubulcus dicitur, quum Solis boves ex Erythia abegisse ferretur, cf. Apollod. I 6, 1" Dissen. — de loco Ne. IV 52: βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται: pascuis apti.

βουθυσία *sacrificium bovinum* Ne. X 23: ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν: τελεῖται κατὰ τὸ Ἄργος τὰ Ἥραια, ἃ καὶ Ἑκατόμβαια καλεῖται παρὰ τὸ ἑκατὸν βοῦς θύεσθαι τῇ θεῷ. τὸ δὲ ἔπαθλον ἀσπὶς χαλκῆ, ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης. Schol. ad Ol. VII 152. Ol. V 6: τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις: „non solum victor post ludos (ut ait schol.), sed in ipsis etiam ludorum quinque diebus ad deorum benignitatem expetendam" Boeckh.

βουλά (sg. βουλάν. pl. βουλαί, -ᾶν, -αῖσι(ν), -αῖς) *deliberatio, consilium, iudicium* Ne. X 89: οὐ γνώμα διπλόαν θέτο βουλάν. Is. VI (VII) 8: (θυμὸν τεὸν εὔφρανας) ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς. fr. 199 (213): ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύουσιν αἰχμαί. Py. IV 282: ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς. II 65: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι: ὑπὲρ τὴν νεότητα βουλεύῃ. Schol. Py. VIII 3: Ἁσυχία, — βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα κλαῖδας ὑπερτάτας: εἰρήνης μὲν κατὰ τὸ φυλακτικόν, ἐν ᾗ καὶ βουλαί εἰσι· πολέμων δέ, ἵνα διακλείῃ αὐτοὺς καὶ ἀπείργῃ. Schol. Ne. VIII 8: βασιλεὺς χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος. Py. IV 72: θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις. V 119: καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα — διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν. Ne. I 27: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προιδεῖν συγγενὲς οἷς ἕπεται. Py. III 30: κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς. Ol. VI 46: αὐτὸν δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες, cf. Is. III 37 (IV 19): ἄνθησε — δαιμόνων βουλαῖς. Ol. II 83 (75): βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος: „secundum iudicia ab Rh. exercita" Boeckh.

βουλᾱφόρος *deliberatorius* Ol. XII 5: τὶν γὰρ (,Τύχα,) ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες, ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι κἀγοραὶ βουλαφόροι: „quales nunc Himerae sunt libertate restituta" Dissen.

βούλευμα *consilium* fr. 61 (33), 3: οὐ — τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί. Ne. V 28: πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν.

βουλεύω *consulo, intendo* Ne. IX 37: παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. fr. 234 (258), 3: κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.

βούλομαι *volo* fr. 118 (83): *βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων . . . . .*

βουπομπός *boum pompis insignis* fr. 193 (205): *πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην — ὑπὸ σπαργάνοις.*

βοῦς (sg. *βοῦς*. pl. *βοῶν, βουσίν, βόας*) m. f. *bos* fr. 234 (258): *ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς.* Py. IV 225: *ἄροτρον σκίμψατο καὶ βόας* (sc. *ἔστησε*), *οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός.* IV 149: *βοῶν ξανθὰς ἀγέλας.* IX 23: *ἀσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις.* Ne. X 60: *Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθείς: διὰ βοῶν ἀπελασίαν.* Schol. fr. 169 (151), 5: *Γηρυόνα βόας — ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν.* fr. 168 (150): *δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα.* — met. Py. IV 142: *μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ*: dicitur Enarea, Aeoli uxor, abavia Iasonis et Peliae; proverbialis videtur dictio subesse.

βοῶπις *magnis oculis insignis* Py. III 91: *Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν.*

βρᾰχύς (sg. m. *βραχύς, -ύν.* n. *βραχύ, -εῖ, -ύ.* pl. f. *βραχεῖαι.* superl. n. *βραχίστοις*) *brevis* 1) de loco Py. IX 68: *ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι.* IV 248: *οἶμον ἴσαμι βραχύν.* IV 286: *ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει*, cf. Is. I 62: *βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος.* de statura Is. III 71 (IV 53): *μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος*: dicitur Hercules. — 2) de numero Ol. X 93: *κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν: ἀντὶ τοῦ οὐδέν, οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον.* Schol. Is. V (VI) 59: *τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται πᾷρ' ἐν βραχίστοις.* Py. I 82: *πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ*: paucis. — 3) de vi: imbecillus, c. inf. Is. VI (VII) 44: *τὰ μακρὰ δ' εἴ τις παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν: ἀσθενής.* Schol. Ne. X 19: *βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθαι.*

βραχυσίδᾱρος *brevi ferro armatus, breviter ferratus* Ne. III 45: *βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων: ἐπεὶ παῖς ἦν ὁ Ἀχιλλεύς.* Schol.

βρέμω, βρέμομαι *fremo*, ad musicos sonos transfertur Ne. XI 7: *λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά.* — met. Py. XI 30: *ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει*: occulta fremit, h. e. „er treibt sein Wesen unbemerkt“ Mezger.

βρέφος *infans* Ol. VI 33: *ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος.* Py. IX 62: *ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐταῖς.*

βρέχω *irrigo, perfundo* Ol. X 51: *πρόσθε γὰρ* (*πάγος Κρόνου*) *νώνυμνος, ᾆς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι.* VI 55: *ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα*: perfusus, oppletus. Ol. VII 34: *ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν.* — met. fr. 240 (269): *μὴ σιγᾷ βρεχέσθω* (Boeckh. pro *μησὶ γὰρ βρ.*).

βρῑθω 1) intr. *gravis, plenus sum* fr. 129 (95), 3: *προάστιον αὐτῶν καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός* (Reiskius, vulgo *βέβριθε* probante Boeckhio). — met. Ne. III 40: *συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει*: multum valet. — 2) trans. *gravem v. onustum reddo, cumulo*, met. Ne. VIII 18: *ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.*

βρόμιος 1) *sonorus* Ne. IX 8: *ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.* — 2) **Βρόμιος** *Bromius* h. e. Bacchus fr. 75 (45), 10: *τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν, γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον.*

βρόμος *fremitus, fragor* Ol. II 27 (25): *ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσᾱ βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα.*

βροντά (brevis vocalis antecedens producitur nusquam) *tonitru* Ol. X 79: *κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, — αἴθωνα κεραυνόν.* IV 1: *ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ: ὡς ἐπὶ ἵππου χρῆται τῷ λόγῳ.* Schol. Py. IV 197: *ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα.* IV 23: *αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν* (Bergk. sec. paraphr., qui habet *βροντήσας*, e coni. scr. *βρονταίς* h. e. *βροντάς* participium verbi *βρόντημι* usurpatum a Corinna fr. 35).

βρότεος (sg. f. *βροτέα, -αν.* n. *βρότεον.* pl. f. *βροτεᾶν, -αις.* n. *βροτέων,*

-εα. brevis vocalis antecedens producitur Is. VII 35. fr. 222) *mortalis, humanus* Ol. IX 34: *ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει (Ἀίδας) κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων.* Ne. III 74: *μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος.* Is. VII 35 (VIII 39): *βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα.* Py. XII 1: *καλλίστα βροτεᾶν πολίων.* fr. 61 (33), 3: *οὐ — τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί.* fr. 222 (243), 3: *δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων.* Py. I 41: *ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς.*

βροτήσιος *mortalis* Py. V 3: *ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις — βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν.*

βροτός (sg. m. *βροτός, -ῷ.* n. *βροτόν.* pl. m. *βροτοί, -ῶν, -οῖς, -οῖσιν.* brevis vocalis antecedens producitur quinquies) 1) adi. *mortalis* Py. X 28: *ὁ χάλκεος οὐρανος οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ· ὅσαις δὲ βροτὸν* (E. Schmid., libri *βρότεον*) *ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον.* — 2) subst. *mortalis* (homo) plerumque opp. immortalibus (deis) Py. III 30: *κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.* Ol. I 103 (100): *τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῷ* (Bergk. c. vett. plerisque *βροτῶν*). — plur. Py. II 51: (*θεός, ὃ*) *καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν.* III 81: *ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι.* fr. 141 (105): *θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει.* Py. II 21: *θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον.* Ol. XIV 6: *σὺν ὔμμιν* (*ὦ Χάριτες*) *τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα ἀνατέλλεται πάντα βροτοῖς.* fr. 87 (58), 3: *χθονὸς — τέρας, ἅντε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον.* fr. 75 (45), 10: *θεόν, τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν.* Ne. VII 96: *Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν κόραν τε γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.* Ne. XI 29: *ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον.* Py. VIII 92: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται.* II 75: *οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν, οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῶν.* Ol. II 33 (30): *ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου.* Ol. I 28. III 39. IV 16 (20). Py. III 88. Ne. X 78. Is. VI (VII) 17. VII (VIII) 15.

βωλάκιος *glebosus* Py. IV 228: *ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας* (var. *ἀναβωλακίας*) *δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς*: magna est hoc loco interpretum dissensio; si a paraphr. discesseris *ἀναβωλακίας* coniunctim legente atque cum *γᾶς* consociante, Boeckhius *ἀνὰ* ad *ὀρόγυιαν* refert, Dissenius ad *σχίζε*; at Bergkius utrique interpretationi obstare collocationem praepositionis existimans *ἀνὰ βωλακίας* idem esse censet quod *ἀνὰ βώλους* sive *βώλακας*, quemadmodum a *χάραξ* descendat *χαρακίας*, ab *ὄμφαξ ὀμφακίας*, a *μύρμηξ μυρμηκίας.*

βῶλαξ *gleba* Py. IV 37: *χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαισ' δέξατο βώλακα δαιμονίαν.*

βωμός (sg. *βωμός, -οῖο, -ῷ, -όν.* pl. *βωμῶν, -οῖς, -ούς*) *ara, altare* Ol. V 5: *βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις*: *Ὀλυμπιάσι βωμοί εἰσιν ἓξ δίδυμοι τοῖς δώδεκα θεοῖς ἀνιδρυμένοι, ἑνὸς ἑκάστου βωμοῦ δύο θεοῖς καθωσιωμένου· πρῶτος Διὸς καὶ Ποσειδῶνος, δεύτερος Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς, τρίτος Ἑρμοῦ καὶ Ἀπόλλωνος, τέταρτος Χαρίτων καὶ Διονύσου, πέμπτος Ἀρτέμιδος καὶ Ἀλφειοῦ, ἕκτος Κρόνου καὶ Ῥέας, ὥς φησιν Ἡρόδωρος.* Schol. Ol. X 25: *ἀγῶνα —, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν* (var. *βωμὸν* v. *βωμῷ*) *ἑξάριθμον* [*Ἡρακλέης*] *ἐκτίσσατο* (Bergk. e coni. *ἰσάριθμον*): v. *ἑξάριθμος.* Ol. III 19: *πατρὶ* (Iovi) *μὲν βωμῶν ἁγισθέντων.* X 101: *τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον*: „h. e. in stadio Olympico, a quo distabat ara Iovis nonnisi CC pass. Rom.“ Dissen. Ol. VI 70: *Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν*: „ara Iovis, de qua dicitur, est maxima, in qua fuit oraculum *δι' ἐμπύρων*; constabat autem duabus partibus; inferiori impositum erat altare minus, in quo victimae crematae, unde oracula edebantur“ Boeckh. et Dissen. Ol. VI 5: *βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ*: „Agesias vocatur, pro-

pter ius hereditarium gentis (Iamidarum), ex quo ipse deum consulere potuit Olympiae praesens, licet habitaret Syracusis" Dissen. Ol. I 96 (93): *τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ*: sc. Iovis Olympici, qua in ara peregrinorum plurimi sacrificia offerebant Olympiorum tempore, „partim oraculi per Iamidas petendi causa (cf. Ol. VI 5. VIII 2), partim pietate aut quod certamen subituri Iovem studebant sibi propitium reddere" Boeckh. Ne. V 10: *πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου στάντες*: h. e. Iovis Hellenii, qui in Aegina insula colebatur atque Aeacidarum habebatur pater gentilis. *Ἑλλήνιος δὲ Ζεὺς τιμᾶται ἐν Αἰγίνῃ παρὰ τῷ οὕτως Ἑλληνίῳ ἀκρωτηρίῳ καλουμένῳ.* Schol. Ol. XIII 108: *μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ*: v. *ἄναξ*. Py. IV 206: *νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ* (*ὑπᾶρχεν*): „erat ara, quam prisca fama diis duodecim ferebat consecratam; in ea etiam Argonautae nunc sacrificant Neptuno, duodecim deorum uni" Dissen. Ol. VII 42: *ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα*: Minervae. Ol. XIII 82: *θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ.* XIII 75: *ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος*: „incubatio (*ἐγκοίμησις*) in Minervae ara memoratur oraculi petendi causa instituta" Boeckh. Ol. IX 112: *Αἰάντεόν τε δαίθ' ὅσ' Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν*: „moris fuisse videtur, ut victores in ara domestici huius herois deponerent coronas" Dissen. Is. III 80 (IV 62): *νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων*: „fuerunt Thebis sacra Herculis liberis instituta, quos e Megara Creontis filia susceperat heros; puta vero *τέμενος* fuisse ante Electras portas, in quo sepulcrum liberorum et arae, ibique inferiae habitae cum epulo" Dissen. fr. 129 (95), 7: *ὀδμὰ — κίδναται αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.*

Γ

γᾶ, γαῖα (1) *γᾶς, γᾶν. Γᾶς.* — 2) *γαῖ(α), -ας, -ᾳ, -αν.* pl. *γαίας. Γαῖα, -ας, -ᾳ*) I) *terra* 1) Erde a) superficies terrae Py. XI 10: *ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλόν*, cf. VIII 59: *ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον.* fr. 167 (148): *ὤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.* Ne. IX 25: *Ἀμφιάρῃ σχίσσαις κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς γᾶν βαθύστερνον χθονὶ κρύψεν θάμ' ἵπποις* (Rauchenstein., libri *τὰν βαθύστερνον χθόνα*). Py. IV 229: *ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς.* opp. mari Py. I 14: *γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον.* Ne. III 26: *ἐρεύνασε τεναγέων ῥοὰς — καὶ γᾶν φράδασσε.* fr. 101 (70): *περιδιναθεὶς ἐπήει γᾶν καὶ θάλασσαν.* fr. 107 (74), 15: *ὕδατι ζακότῳ ξερὰν — γαῖαν κατακλύσαισα.* Is. III 37 (IV 19): *ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων.* opp. coelo fr. 132 (97): *ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται —· εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι κτλ.* de inferis Ol. II 65 (59): *τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις.* Ne. X 56: *ὑπὸ κεύθεσι γαίας.* X 87: *γαίας ὑπένερθεν ἐών.* Py. IX 81: *τὸν — κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν.* Ne. XI 16: *τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.* X 8: *γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν.* Ol. VI 14: *κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.* — b) humus, ager, Erdreich Ne. I 68: *βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν.* X 35: *γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν*: *γαῖαν δὲ κεκαυμένην εἶπε τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ τὸ ἔλαιον· ὀπτᾶται γὰρ ὁ κέραμος.* Schol. Py. IV 21: *κεῖνος ὄρνις —, τόν ποτε — θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατο*: *λέγει τὴν βῶλον.* Schol., cf. IV 37: *δέξατο βώλακα δαιμονίαν.* fr. 154 (126): *ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, τόθεν ἔδρυς*: „parvus agellus" Boeckh. — 2) Land Ol. VII 75: *διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωίαν.* Py. IV 290: *πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων.* IV 97: *ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν*; Is. III 73: *γαίας τε πάσας καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ*: omnes terras. Is. II 27: *νιν*

ἀσπάζοντο — γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος. Py. I 30: *Ζεῦ —, ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον*: Siciliae. Ol. VII 63: *ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις*: Rhodum insulam. Py. IV 14: *τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου — γᾶς*: ex insula Thera. Py. IV 26: *φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ*: dicit deserta Libyae. Ol. III 25: *δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν' Ἰστρίαν νιν.* fr. 186 (185): *αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον.* — c. gen. Ol. IX 58: *θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις.* Py. IV 118: *οὐ μὰν ξεῖνος ἵκω γαῖαν ἄλλων.* (de fr. 106 (73), 5 v. ὁ.) — II) ***Γᾶ, Γαῖα*** *Terra, Tellus* Ol. II 84 (76): *ὃν πατὴρ ἔχει πάις ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον*: Saturnus. Ol. VII 38: *Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.* Py. IX 17: *Ναΐς — Κρέοισ' ἔτικτεν, Γαίας θυγάτηρ.* IX 102: *ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις*: Cyrenis etiam Telluria habita, Cyrene enim Hypsei filia aviam habuit Creusam, cuius mater Tellus, cf. IX 60: *ὃν* (Aristaeum) *κλυτὸς Ἑρμᾶς εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ ἀνελὼν — οἴσει.* fr. 253 (140): *Αὐτόχθονες· . . . ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι* (Harpocrat. p. 41 ed. Bekk.).

Γάδειρα *Gades*, urbs Hispaniae Ne. IV 69: *Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν*: *οὐκ ἔστι δυνατὸν τὸν πάντα λόγον καὶ ἔπαινον τῶν ἐκγόνων τοῦ Αἰακοῦ διελθεῖν, ὥσπερ οὐδὲ Γαδείρων ἐπέκεινα. Γάδειρα γὰρ πόλις μέχρι τῶν στηλῶν Ἡρακλέους, ἔνθα τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πλεῖν καὶ τοῦ ὁδεύειν· περαιτέρω γὰρ λοιπὸν ὁ Ὠκεανὸς καὶ πάντα ἀφανῆ ζόφου ὄντος.* Schol.

Γαδειρίς fr. 256 (155): *Καὶ τὰς Πλαγκτὰς καὶ τὰς Συμπληγάδας ἐνθάδε μεταφέρουσί τινες ταύτας εἶναι νομίζοντες στήλας, ἃς Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας* (C *Γαδειρίτας*), *εἰς ταύτας ὑστάτας ἀφῖχθαι φάσκων τὸν Ἡρακλέα. — Καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα* (Strabo III 170 et 171).

γᾱθέω *gaudeo* Ne. III 33: *παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών*: h. e. gaudet virtutes virili aetate adeptus eisque fruens in senectute; contra perfecti vim habere *γέγαθε* et cum participio *ταμών* iungendum censet Dissenius vertens: „seniore in virtute laetatus est quum abscidisset". Py. IV 122: *ἂν πέρι ψυχὰν — γάθησεν ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.*

γαῖα v. *γᾶ.*

Γαιᾱοχος *terram continens* v. *cingens* h. e. Neptunus Ol. I 25: *τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος Ποσειδᾶν* (Christ. *χαιάοχος*). Py. IV 33: *φάτο δ' Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα ἔμμεναι.* Is. VI (VII) 38: *ἀλλὰ νῦν μοι Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος.* Ol. XIII 81: *ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ κραταίποδ' ἀναρύῃ Γαϊαόχῳ* (recc. *Γεαόχῳ*, quod defendit Boeckhius).

γάλα *lac* fr. 166 (147): *ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν ὤθεον.* fr. 106 (73): *Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος αἶγες ἐξοχώταται*, ubi *γλάγους* ex Eust. ad Od. 1569, 44 restituit Bergkius veram tamen formam *γλάγευς* aut *γλάγεος* fuisse existimans. met. Ne. III 78: *ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι — πόμ' ἀοίδιμον*: „h. e. dulcem potum, dulci laude plenum eundemque lenem, qui non stimulet ad novas res gerendas ut vinum fervens, sed miti hilaritate et tranquillitate animum perfundat" Dissen.

γαμβρός (sg. *γαμβρός, -οῦ, -ῷ, -όν.* pl. *γαμβροί*) *affinis*, quivis per nuptias alicui coniunctus; itaque 1) gener Is. III 78 (IV 60): *χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας*: Hercules. Is. V (VI) 25: *Πηλέος —, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν.* futurus gener, sponsus Ol. VII 4: *φιάλαν — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων.* Py. IX 116: *ἄντινα σχήσοι τις ἡρώων, ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον*: sponsi futuri, proci. — maritus sororis Ne. V 37: *τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν, γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις*: „Neptunus Amphitriten Nereidem uxorem habens Nereidum est *γαμβρός*, ut maritus sororis" Dissen. — 2) fr. 9: „generum vero pro marito positum multi accipiunt, . . . nam et Pinda-

rus ἐν τοῖς Ἰσθμίοις γαμβρὸς ἀντὶ τοῦ νυμφίου dixit". Serv. Verg. Georg. 131.

γαμέω *in matrimonium duco* Ne IV 65: ἔγᾶμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων. Py. III 91: Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν.

γάμος (sg. γάμου. -ῳ. -ον. pl. γαμοισι) *coniugium, nuptiae*, etiam *concubitus* Ne. I 71: δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν καὶ γάμον δαίσαντα. fr. 139, 6: Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι (Herm. pro cod. ἐργάμοισι) χροϊζόμενον . . . σὺν πρῶτον λάβεν. Py. III 13: ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός. IV 222: καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι. IX 66: τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν. IX 13: ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος. Ol. XIII 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ. Py. IX 112: πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων κλεινότερον γάμον. IX 114: εὗρεν — παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν, ὠκύτατον γάμον. Is. VII 38 (VIII 42): Πηλέι γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας. Ol. I 71 (69): ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν: „paratum et oblatum iis, qui ambire vellent, coniugium s. coniugem" Dissen. Ol. I 82 (80): ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός. fr. 29 (5), 6: γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας. Is. VII 47 (VIII 52): φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. VII 27 (VIII 30): Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ. (de Ne. I 72 v. νόμος.)

Γᾰνυμήδης *Ganymedes*, Trois filius, Iovis amasius Ol. I 45 (43): ἔνθα (h. e. ποτὶ δῶμα Διὸς) δευτέρῳ χρόνῳ ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος: προτέρῳ δὲ ἐχρῆν εἰπεῖν· πρεσβύτερος γὰρ Γανυμήδης Πέλοπος. Schol. Ol. X 104: ὥρᾳ —, ἅ ποτε ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ, cf. Hom. Il. XX 234. fr. 282 (110): πολλὰ γὰρ καὶ περὶ δαιμόνων ᾄδουσιν, οἷα καὶ Πινδάρῳ κατὰ σοφίαν ὕμνηται περὶ τοῦ δαίμονος, ὃν ταῖς πηγαῖς ταύταις ἐφίστησιν ὑπὲρ ξυμμετρίας τοῦ Νείλου (Philostr. Athen. Vit. Apoll. Tyan. VI 26). Deus s. genius, quem Pindarus fontibus Nili custodem apposuit, Ganymedes videtur esse, cf. Schol. Arat. Phaen. 282: ἔχων γὰρ ἕστηκεν οἰνοχόην καὶ ἔκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται τῷ νέκταρι τοῦ Γανυμήδους. τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον (ἑκατοντορόγυιον coni. Bergk.) ἀνδριάντα. ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν.

γάπεδον v. **δάπεδον.**

γάρ (plerumque secundum locum tenet; tertium, si praemittitur 1) praep. c. casu Ol. XIII 6. Py. I 41. V 50. 83. Ne. VIII 17. Is. III 41. — 2) subst. v. adi. c. artic. Ne. VII 12. IX 4. Is. II 6. III 48. — 3) subst. c. adi. Ne. VII 33 (Bgk.). — 4) part. μέν Ol. II 53 (48). VII 23. Py. IV 272. VIII 25. — τὲ Py. IV 148. IX 90. XI 29. Is. III 51. — ναὶ μὰ γάρ Ne. XI 24. — 5) καὶ — γάρ Ol. VII 48. VIII 56. ἀλλὰ — γάρ Ol. I 56 (55). VI 54. Ne. VII 30. Is. III 34. VI 16, ubi Bergkius addito articulo particulae γάρ quartum tribuit locum) particula 1) argumentativa et explicativa: *nam, enim*, ut Ol. I 36 (35): ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά· μείων γὰρ αἰτία. X 50: καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ νώνυμνος — βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. sententiam generalem probat exemplo Ne. VIII 26: μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται. κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν. Ol. VII 27. itaque transitum facit ad rem propositam Ol. VI 8. in sententia parenthetica legitur Py. I 85: ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος, μὴ παρίει καλά. II 38. Ne. X 46. XI 34. 45. Is. IV (V) 4. non ad totam sententiam, sed ad singula verba refertur Is. III 67 (IV 49): χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν. οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν. VI (VII) 42: ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες. Ne. VIII 9. fr. 61 (33), 3. interdum etiam id quo refertur γάρ cogitatione supplendum est Ne. IX 27: χθονὶ κρύψεν (Amphiaraum) θάμ' ἵπποις, δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν: quod mirum non fuisset, nam . . . Ne. XI 24 (idque iniuria, nam . . .). Is. V (VI) 10 (omnia tum sit consecutus, nam . . .). Py. IV 148 (certamine melius atque convenientius est pactum aequum, quod tibi offero, nam . . .). Py. IX 42

(miror autem simulque reprehendo te, quod hoc me interrogas; namque . . .). post vocativum legitur Ne. III 65: *Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών*: h. e. Iuppiter, te alloquor, te invoco, nam . . . Ol. IV 2: *Ζεῦ· τεαὶ γὰρ ὧραι — μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.* — 2) affirmativa: *certe, utique, videlicet* Is. II 12: *ἐσσὶ γὰρ ὤν σοφός.* Ne. VIII 9: *πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν· ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες.* Ol. XIV 8. Ol. I 56 (55): *ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη*, cf. Py. IV 32. Ne. VII 52. Ol. VI 54: *ἀλλὰ κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ.* Ne. VII 30: *ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα.* Is. III 34 (IV 16): *ἀλλ' ἁμέρα γὰρ ἐν μιᾷ τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν.* VI (VII) 16: *ἀλλὰ* (Bergk. *ἀλλ' ἁ*) *παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις.* Py. I 10: *καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης — ἰαίνει καρδίαν κώματι*: quin etiam, cf. Ne. I 67. — in iure iurando Py. I 46: *εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.* Ne. VII 98. — in interrogatione Py. IV 70: *τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας;* altera interrogatione praemissa Ol. XIII 20. — 3) subiungitur particula *γάρ* articulo Py. IV 286: *ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει.* Ol. XI 19. Py. XI 52. Ne. I 53. fr. 181 (174). — pronomini personali Py. VIII 6: *τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι.* possessivo Ne. III 65: *τεὸν γὰρ αἷμα.* Ol. IV 2. Ol. XII 3. demonstrativo Ol. VII 48: *καὶ τοὶ γὰρ αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ.* IX 28: *κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'.* III 36. VI 25. XIII 6. Py. IV 281. Ne. VI 19 (17). X 60. 62. Is. I 17. III 58 (IV 40). fr. 121 (86), 3. 131 (96), 3. 143 (107). 220 (241). relativo Ol. VIII 23: *ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπει, ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ — δυσπαλές.* interrogativo Ol. XIII 20: *τίς γὰρ* . . . Py. IV 70. — negationi *οὐ* Is. I 26: *οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον.* II 33. III 67 (IV 49). fr. 61 (33), 3. 81 (49), 3. *οὐδέ* Ol. XIV 8. — praepositionibus Py I 82: *ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει — ἐλπίδας.* IV 68: *μετὰ γὰρ κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν.* II 9. Ne. IX 27. Ol. XIV 5. — coniunctionibus et particulis: *εἰ γάρ* Py. IV 43: *εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε* . . . IV 263. VIII 73. Ne. VII 24. IX 46 (Bergk. e. coni *εἴ τις*). Is. V (VI) 10. Py. I 46. Ne. VII 98. *ἤδη γάρ* Ol. III 19. *ἀλλὰ γάρ* Ol. I 55. Py. IV 32. Ne. VII 52; disiunctim Ol. VI 54. Ne. VII 30. Is. III 34 (IV 16). VI (VII) 16. *καὶ γάρ* Ol. VII 27. Py. I 10. IV 181. IX 42. X 59. Ne. I 50. 67. VI 39 (34). Is. II 30. IV (V) 4. 26; disiunctim Ol. VII 48. VIII 56. *ἦ γάρ* Py. VI 1. *μὲν γάρ* Ol. II 53 (48). VII 23. Py. IV 272. VIII 25. *ναὶ μὰ γὰρ* Ne. XI 24. *τε γάρ* Py. IV 148. IX 90. XI 29. Is. III 51 (IV 33). — adverbiis Ol. X 50: *πρόσθε γὰρ νώνυμνος — βρέχετο πολλᾷ νιφάδι.* X 7. Py. II 79. IV 48. 102. 256. Ne. VIII 9. X 65. XI 34. — adiectivis (participiis, numeral.) Ol. II 21 (19): *ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.* I 36 (35). VIII 61. X 3. XIV 16. Py. I 34. 85. II 25. IV 209. VI 32. VII 8. VIII 52. X 53. Ne. I 32. IV 71. V 31. VII 12. 30. VIII 20. 26. IX 4. X 46. Is. III 48. (IV 30). VI (VII) 16. VII (VIII) 14. — Py. III 25. Ne. VI 33 (29). fr. 229 (253). — Py. V 50. Ne. IX 24. — substantivis Ol. IV 9 (12): *Ψαύμιος γὰρ ἵκει ὀχέων.* VI 49. VIII 56. XIII 96. Py. I 41. II 38. III 85. IV 118. 247. V 83 VIII 35. Ne. III 3. 52. IV 22. VII 9. 33. VIII 17. IX 33. X 41. Is. I 47. II 6. III 20. 34. 41. 63. V (VI) 57. VII (VIII) 29. 77. fr. 105 (71), 3. — verbis Ol. VI 8: *ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός.* VI 54. 90. IX 104. X 13. Py. II 54. IV 14. 109. 159. 244. V 34. IX 114. X 7. Ne. I 26. 56. VII 84. IX 13. XI 45. Is. II 12. V (VI) 60. VI (VII) 21. 27. 42. VII (VIII) 46. fr. 88 (58), 1.

γᾱρύω (praes. *γαρύετον. γαρυέμεν, γαρύεν. γαρύων.* ipf. *γάρυον.* fut. *γαρύσομαι*) *sonum fundo* 1) loquor, garrio Py. IV 94: *τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι γάρυον τοιαῦτ'.* Ol. II 96 (87): *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον*: inania garriunt, inutili clamore certant; „Simonidem Bacchylidemque perstringi, quos duali *γαρύετον* obscurius significat, non male notare Scholiastae videntur“ Boeckh. at duos intelligi poetas non

videtur necesse esse, cf. Krüger Gr. Gr. II 64, 3; v. etiam κόραξ. Bergkius vero: „haud scio an Pindarus scripserit γαρυέτων, imperativus acrimoniae, qua poeta in adversarios invehitur, satis conveniens". — 2) cano, cantu celebro, praedico Ne. III 32: ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαχες γλυκύ τι γαρυέμεν. Ol. XIII 50: μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων. Ne. VI 66 (58): πέμπτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο. Py. V 72: τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος (Bergk. sec. Hermannum, qui scr. γαρύειν; libri vett. plerique γαρύετ'). Is. I 34: γαρύσομαι — τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν. Ol. I 3: εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι: Δωρικῶς τὸ γαρύεν, τοῦ ι ἐκλείψαντος. Schol. Ne. VII 83: βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει — γαρυέμεν ἁμέρᾳ ὀπί.

γαστήρ *venter* Is. I 49: γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται. pro utero Py. IV 99: τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός;

γαστρίμαργος *vorax, gulosus* Ol. I 53 (52): ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν: μάργον τὴν γαστέρα, ἤγουν μαινόμενον, τουτέστιν ἀκρατῆ τῆς γαστρός. Schol.

γὲ (non eliditur vocalis ante ἔτος Ol. II 102 (93) et οἱ Ol. VI 20. XIII 65, quae voces quum digamma habuerint apud Pindarum, hiatus non exstat) particula est superiora aut affirmantis atque augentis: *certe, utique, vel*; aut restringentis: *quidem*; ponitur autem ita ut vocabulum cuius vim auget sequatur perraro ab eo seiuncta; articulum vero vel praepositio ubi exstat, his solet postponi, etsi pertinet ad sequentia. Py. X 11: ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι (Ἄπολλον) τοῦτ' ἔπραξεν. V 57: κεῖνόν γε (Battum) καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον. IX 93: τοὔνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ πεπoναμένον εὖ μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω. — Ol. I 102 (99): ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν ἀέθλων γ' ἕνεκεν. Py. IX 96: κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν. XII 30: ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον δαίμων· τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. — Additur autem γε 1) verbis Py. VII 20 (18): φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. Ne. VIII 50. — 2) substantivis Ol. II 33 (30): ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου. I 102 (99). XIII 104. Ne. II 13. (de Is. VII (VIII) 11 v. ὅστε.) — 3) adiectivis (participiis, numeral.) Is. VII 60 (VIII 66): ἔδοξ' ἄρα καὶ ἀθανάτοις ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. Ol. XIII 98 (e coni. Bergk. pro δέ). Py. III 98. Ne. II 11 (Bergk. coni. Ϝε). VIII 28. X 33. Is. III 18. Ne. VII 75. Ol. II 102 (93). — 4) articulo Ol. IX 37: ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῖψον· ἐπεὶ τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία, ubi num γε potius ad ἐπεὶ referatur dubium. Ol. XII 5: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες. I 108 (105). Py. IX 93. XI 44. XII 30. — 5) pronominibus a) personalibus Ne. III 83: τίν γε μὲν — Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος. Is. V (VI), 4 (ci.). Is. IV (V) 2: Θεία, σέο γ' ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων, ubi quum schol. γε non agnoscant, Bergk. scr. σέο ἕκατι h. e. Ϝέκατι. — b) possessivis Py. X 11: ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι (Ἄπολλον) τοῦτ' ἔπραξεν. — c) demonstrativis οὗτος Ol. VI 20: οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνικος ἄγαν — τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω. fr. 42 (171), 2. κεῖνος Py. IV 125. 243. Ne. VIII 10. τόσος Ne. IV 4. ὅγε ille quidem Ol. X 45. Py. II 41. — d) relativis Ne. VI 68 (60): τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς, Ἀλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ. disiunctim Ol. IX 76: ἐξ οὗ Θετιός γ' οὐλίῳ γόνος νιν ἐν Ἄρει παραγορεῖτο μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι — αἰχμᾶς (Herm. et Boeckh., libri Θέτιος γόνος οὐλίῳ, Bergk. Θετιός γ' ὄζος οὐλίῳ). Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν (Moschop., libri τεόν τε δόμον v. τεὸν δόμον, Bergk. τεὸν τέμενος). — 6) praepositionibus σύν Is. VII (VIII) 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά. Py. IX 96. ἐν Ne. III 18: ἐν γε βαθυπέδῳ Νεμέᾳ

(var. ἐν βαθυπεδίῳ): vel in Nemea. — 7) coniunctionibus Ol. II 62 (56): εἴ γέ νιν (h. e. πλοῦτον) ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον (Boeckh. e. coni. pro εἰ δέ, quod tenet Bergkius probante Mezgero). XIII 65: πόλλ' — ἔπαθεν, πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ'. fort. ἐπεὶ — γε Ol. IX 37. — 8) adverbiis Ol. III 43: νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. Py. I 17. 50. IV 50. 290. — 9) negationi Ne. IV 28: πόρθησε καὶ Μέροπας καὶ τὸν — Ἀλκυονῆ, οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' — ἕλεν δὶς τόσους. — 10) cum particulis coniungitur: καὶ μὰν — γε Ne. II 13. ἦ μὰν — γε Ne. VIII 28. γε μάν Ol. XIII 104. Py. I 17. 50. VII 20 (18). Ne. VIII 50. Is. III 18. γε μέν Ol. VII 5. Py. IV 50. Ne. III 83. X 33.

γεγάκω (praes. dor. a perf. derivatum) *genitus sum* Ol. VI 49: Φοίβου γάρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός.

γεγωνέω *cano, cantu celebro* Py. IX 3: ἐθέλω — Πυθιονίκαν σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν. Ol. II 6: Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον. III 9: ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν (sc. πράσσει).

γείτων (sg. γείτων, -ονι, -ον(α). pl. γείτονες, -ων) *vicinus* Ne. VII 87: φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον. Py. VIII 58: Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω —, γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον: Alcmaeonem Thebis sacellum habuisse prope domum Pindari existimat Dissenius probante Mezgero, contra Boeckhius statuit in itinere Delphico poetam forte venisse aliquo ad sacellum Alcmaeonis, in eius vicinia habitasse, fortasse in luco pecunias servandas deposuisse. plur. Ol. I 48 (47): ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων. Py. III 35: γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον. I 66: Τυνδαριδᾶν, βαθύδοξοι γείτονες. — pro adi. *vicinus, vicina* Is. I 53: ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι: „Neptunum Onchestium, finibus Thebanorum vicinum" Dissen. Ne. I 60: γείτονα δὴ κάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, — Τειρεσίαν. IX 43: πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι: dici pugnam ad Cumas factam monet Mezger. Py. I 32: οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν γείτονα: Aetnam.

γελανής *hilaris* Ol. V 2: καρδίᾳ γελανεῖ — δέκευ. Py. IV 181: καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας.

γελάω *rideo* Py. X 36: Ἀπόλλων χαίρει γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων (var. γαλᾶ, γ' ἐλᾶ, τελᾶ; Bergk. coni. γανᾷ). IX 38: τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο (var. γελάσσας, γελάσας). met. Is. I 68: εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον, ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ, ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν: „insultans ridet h. e. sibi placet insultans" Dissen.

γέλως *risus* Py. VIII 85: οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν.

γενεά (sg. γενεά, -ᾶς, -ᾷ, άν. pl. γενεαῖς) *generatio* 1) gens, stirps Is. III 39 (IV 21): τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον: Cleonymidis. Ne. VI 36 (31): παλαίφατος γενεά: „per appositionem additur voci Βασσίδαισιν" Dissen. Ne. VI 69 (61): εὖχος —, Ἀλκιμίδᾳ τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ. Py. VI 15: πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ — νίκαν ἀπαγγελεῖ. Ol. VI 51: οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν. c. gen. Py. VII 2: Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ. Is. IV (V) 55: μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαθών. fr. 190 (198): ἁ Μειδύλου δ' αὐτῷ γενεά (Herm. pro γέννα). . . . Py. IX 43: κούρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα; Ne. X 14: ὁ δ' (Ἀμφιτρύων) ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν: „in gentem (h. e. in affinitatem) Iovis venit propter Alcmenae cum Iove coniugium" Dissen. — suboles Ol. IX 61: μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς. Py. XI 57: γλυκυτάτᾳ γενεᾷ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών. — natio, populus Py. X 42: νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ:

Hyperboreis. c. gen. Ol. XI 15: *τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.* Is. VI (VII) 29: *ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων.* — 2) progenies, gnatus Py. IV 136: *Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά*: Pelias. Is. V (VI) 3: *κρατῆρα — κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ*: Phylacidae. Is. VII 65 (VIII 71): *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ* (var. *γενεὰν*, quod defendit Boeckh.): Cleander, genitus ex Nicoclis patruo. — 3) generatio, homines eiusdem aetatis Py. IV 10: *καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαιθ' ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον.* Ne. XI 38: *ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος.* — aetas Py. VI 40: *ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν — ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν*: h. e. *τοῖς γενεᾷ ὁπλοτέροισιν*, cf. Hom. Il. II 707: *αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου ὁπλότερος γενεῇ.*

γενέθλιος 1) *gentilis, gentilicius* Ol. VIII 15: *Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ*: „Blepsiadis Iuppiter ob Aeacum gentis auctor est deus gentilicius, iisque speciatim, quod originem ab Aeaco repeterent" Boeckh.; „simplicissimum sit dicere eos Heraclidas fuisse" Dissen. Py. IV 167: *καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις*: et Iasoni et Peliae auctor gentis est Iuppiter, quum avus sit Aeoli. Ol. XIII 105: *εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι, Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν*: „fortasse nullus certus genius, sed Fortuna Oligaethidarum generatim" Boeckh. — 2) *genitivus* Ol. VII 70: *ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ*: dicitur Sol „pater radiorum, quos gignit" Boeckh.

γένειον *mentum* Ol. I 70 (68): *λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον*: *αἱ τρίχες αὐτοῦ τὸ γένειον ἐστεφάνουν μελαίνουσαι, ὅ ἐστιν, ὅτε ἤρχετο γενειᾶν ὁ Πέλοψ.* Schol.

γενέτειρα *genitrix* Ne. VII 2: *Ἐλείθυια —, γενέτειρα τέκνων.*

γέννα 1) *genus* Py. IV 100: *μὴ ψεύδεσιν καταμιάναις εἰπὲ γένναν.* — 2) *gens* Ol. VII 23: *ἐθελήσω τοῖσιν — διορθῶσαι λόγον, Ἡρακλέος εὐρυσθενεῖ γέννᾳ*: „appositum est ad *τοῖσιν*: Rhodiis Heraclidis, genti olim regiae" Boeckh. — 3) *proles* fr. 88 (58), 6: *ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν*: Apollinem et Dianam.

γενναῖος *generosus* Py. VIII 44: *φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα.*

γεννάω *gigno* Py. V 74: *ἀπὸ Σπάρτας —, ὅθεν γεγενναμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεῖδαι.*

γένος (sg. *γένος, -ει, -ος*) *genus* 1) origo Py. IX 14: *Λαπιθᾶν — ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως δεύτερος*: Hypseus dicitur, nepos Oceani. — 2) stirps, progenies, suboles Ol. II 17 (15): *εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει.* Py. IV 51: *ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος.* Ne. VII 39: *ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν τοῦτό οἱ γέρας.* Ol. VIII 83: *ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν.* Ne. III 28: *Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.* Py. X 3: *πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.* fr. 164 (142): *φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.* Py. IV 256: *τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ τέλλετο.* singuli ac certi quidam homines Ol. II 46 (42): *Ἐριννὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον*: Eteoclem et Polynicem. Py. III 41: *οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι*: Aesculapium. Py. IV 173: *δοιοὶ — ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος*: Periclymenus et Euphemus. Py. V 124: *δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει*: Arcesilao. Ol. XIII 58: *τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίζοντες*: cum Agamemnone et Menelao. Py. XII 13: *ἤτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος*: *τὰς Γοργόνας φησί.* Schol. — 3) qui sunt eiusdem originis: genus, gens Ne. VI 1: *ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος.* X 54: *καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος.* fr. 107 (74), 16: *ἀνδρῶν νέον — γένος.* fr. 213 (232), 3: *ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν.* fr. 29 (5), 2: *σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν.* Is. I 30: *Ἰφικλέος παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει.* Ne. X 37: *ματρώων πεδ' εὔγνωτον γένος ὑμετέρων* (Bergk., libri *πολύγνωτον γ.*, Schmid. *πολυγνώτῳ γένει*). — Ol. VI 25: *ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος*: ad Iamidarum gentem. Ol. VI 71: *πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν.*

γένυς (sg. *γέννι.* pl. *γενύων, -υσι(ν)*)

mala et bestiarum et hominum Py. IV 225: βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός (Boeckh. γνάθων). IV 244: δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων (δέρμα). Ol. XIII 85: φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι (Pegasi). Py. XII 20: αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον. fr. 203 (217): κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννσιν (Σκύθαι) ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς (equi mortui). — Ne. V 6: οὔπω γέννσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν: genis.

γεραιός *senex* Ne. IV 89: Εὐφάνης — γεραιὸς προπάτωρ ὁ σός.

γεραίρω (praes. ipr. γεραίρετε. γεραίρων, -οντες. aor. ἐγέραρεν) *honoro, decoro, orno* Ne. V 8: Πυθέας — Αἰακίδας ἐγέραρεν ματρόπολίν τε (ed. Rom., libri ἐγέραιρε, Tricl. ἐγέραιρεν, quod rec. Bergk.): sc. virtute sua. Ol. V 5: βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις (var. ἐγέραιρεν, γέραρεν). Ol. III 2: Ἀκράγαντα γεραίρων: sc. hymno in Theronem. Is. VII 63 (VIII 68): γεραίρετέ νιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχε σελίνων (Bothe, libri γεραίρεταί μιν v. γερᾶραί τε μιν, Herm. γέραιρέ τέ μιν): canite. — *colo* Ne. XI 5: ἑταίρους —, οἵ σε (Ἑστία) γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον. de maiore minorem colente Is. II 17: Ποσειδάων — εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος. Py. I 70: σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν: „non opprimens, sed benigne habens mitique imperio regens" Dissen.

γέρας (sg. n. a. γέρας) 1) *donum honorarium* Ol. VII 68: ἐς αἰθέρα νιν πεμφθεῖσαν (Rhodum insulam) ἑᾷ κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. imprimis *praemium victoriae* (corona) Ol. II 54 (49): Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο: coronam oleagineam. Py. V 124: εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τωὐτὸ δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει: τιμὴν τὴν ἀπὸ τῆς νίκης. Schol. Ol. VIII 11: μέγα τοι κλέος αἰεί, ᾧτινι σὸν γέρας (ὦ Πίσας ἄλσος) ἕσπητ' ἀγλαόν. Py. V 31: ἀρισθάρματον ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις: „coronam praestantissimo currui debitam" Dissen. Py. VIII 78: Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας. met. Ne. VIII 25: μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται: „ducta locutio a praemio certaminis ad consequendum proposito" Dissen. — 2) *honos, decus, dignitas* Is. VII 39 (VIII 43): τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέι γάμον θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ. Ne. VII 101: παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν: „fortunae eximiae ornamenta" Dissen.; „Siegesehre" Mezger. Is. I 14: ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. de regia dignitate Py. V 18: τὸ μέν, ὅτι βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων, ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας. Ne. VII 40: Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν τοῦτό οἱ γέρας. de cultu heroum Is. IV (V) 33: ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος γέρας ἔχει. fr. 5 (1): Σίσυφον κέλοντο ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ: dicuntur ludi Isthmii in Melicertae honorem instituendi, v. Σίσυφος. — ad personam transfertur Ol. VIII 65: νῦν μὲν αὐτῷ (Melesiae aliptae) γέρας Ἀλκιμέδων (sc. ἐστὶ) νίκαν τριακοστὰν ἑλών.

γερασφόρος *honorem ferens, honoratus* Py. II 43: τέκεν γόνον — οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις: Centaurum.

γέρων *senex* fr. 199 (213): ἔνθα βουλαὶ γερόντων καὶ νέων ἀνδρῶν ἀριστεύοισιν αἰχμαί. Py. IX 94: λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος: Nerei. Py. VI 35: Μεσσανίου δὲ γέροντος δονηθεῖσα φρήν: Nestoris. — pro adi. Py. XI 34: ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά.

γεύομαι (praes. γεύεται. γευόμενοι. aor. ἐγεύσαντο) *gusto, fruor*, met. Ne. III 42: μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται (ὁ διδάκτ' ἔχων). Is. I 21: γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων (var. σευόμενοι). Ne. VII 86: εἰ δὲ γεύεται ἀνδρὸς ἀνήρ τι (var. δεύεται, id quod tenet Christ.): „si alter altero fruitur ab eoque iuvatur" Boeckh. — *tento, adeo* P. IX 35: γεύεται δ' ἀλκᾶς ἀπειράντου: sc. λέοντος. X 7: γεύεται γὰρ ἀέθλων (Hippocleas). Ne. VI 28 (21): ἀεθλοφόροι —, οἴτε πό-

νων ἐγεύσαντο. Is. IV (V) 20: τὸ δ' ἐμὸν οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται.

γέφῡρα *pons* Is. III 38 (IV 20): ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων: Isthmum, cf. Ne. VI 44 (39): πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος — Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος.

γεφῡρόω *ponte munio iter*, met. Is. VII 51 (VIII 56): γεφύρωσέ τ' Ἀτρεΐδαισι νόστον (Ἀχιλεύς).

γηραιός *senilis* Py. IV 157: ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ.

γηρᾰλέος *senilis* Py. IV 121: ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων.

γῆρας (γῆρας, -αος, -αΐ, -ας) *senectus* Ol. V 22: φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν. Is. VI (VII) 41: ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. V (VI) 15: αἴδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν. Ne. X 83: θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας ἀπεχθόμενον. Py. X 41: νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. Ne. VII 99: εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκειν εὐδαίμον' ἐόντα. IX 44: ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα. Ol. I 85 (83): θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τά κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν, ἁπάντων καλῶν ἄμμορος. — itaque *senium* Ol. VIII 71: πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος γήραος ἀντίπαλον.

γηρο̄τρόφος *senectutis nutrix* fr. 214 (133): γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς.

Γηρῠόνας *Geryones* gigas Is. I 13: τὸν ἀδείμαντον Ἀλκμήνα τέκεν παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες. fr. 169 (151), 5: τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος· ἐπεὶ Γηρυόνα βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν. fr. 81 (49): σὲ δ' ἐγὼ παρά νιν αἰνέω μέν, Γηρυόνα.

Γίγαντες *Gigantes* Py. VIII 17: βασιλεὺς Γιγάντων: Porphyrio. Ne. I 67: ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν. VII 90: ἐν τίν —, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας: Hercules.

γίνομαι (praes. γίνεται. aor. γένετο, ἔγεντ(ο), ἐγένοντ(ο). γένηται, -ωνται. γένοι(ο), -οιτ(ο). γενέσθ(αι). pf. γεγάμεν. γεγεναμένον) 1) *nascor, orior* Ol. VI 53: τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον (Ahrens. γεγενημένον). fr. 147 (114): ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων (vulg. δὲ γένετ'). Is. VII 17 (VIII 19): πατρὸς — δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται. — Ol. IX 29: ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντ': exsistunt. — de rebus inanimatis: orior, exsisto Ne. VIII 51: πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν. VII 31: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον. Ol. IX 86: ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι. II 20 (18). Py. III 87. Ne. IX 44. Is. III 85 (IV 67). fr. 245. — 2) *exsisto, fio, sum*, c. subst. Py. IV 274: εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται. Is. III 32 (IV 14): ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο. IV (V) 14: μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι, cf. Ol. V 24: μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. — Py. IV 20: μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι. — c. adi. Py. X 22: εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς. Ol. IX 110: ὥρυσαι θαρσέων, τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν. XIII 26. Py. II 60. V 62. Ne. III 71. VI 25 (22). IX 17 Bergk. Is. VII 25 (VIII 28). — Py. III 12: χόλος δ' οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός. Ne. VII 21. IX 49. X 62. Is. II 33. neutr. Py. IV 273: ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι (πόλιν) δυσπαλὲς δὴ γίνεται. suppl. pron. Py. II 72: γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών. — c. part. Py. VI 28: ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς νόημα τοῦτο φέρων: „h. e. ἤνεγκεν, in se probavit“ Boeckh.; cf. Ol. IX 110, ubi participium est post adi.

γῑνώσκω (praes. γινώσκομεν, -οντι. γινώσκοντα. ipf. γίνωσκε, -ον. fut. γνώσομαι. aor. ἔγνω, pl. ἔγνων, ἔγνον. γνῶθι, γνῶναι. γνούς, γνόντα. pf. ἔγνωκας, -εν) *agnosco, cognosco, intelligo*; *novi*, c. acc. pers. aut rei Py. IV 86: τὸν μὲν οὐ γίνωσκον. IV 120: τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. III 114: Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις, ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν — γινώσκομεν: novimus. Ol. XIII 3: τρισολυμπιονίκαν ἐπαι-

νέων οἶκον — γνώσομαι τὰν ὀλβίαν Κόρινθον: „contemplabor mihi simul Corinthum; in pompa enim per nobiliora urbis loca incedente carmen cantatum videtur, ipso fortasse poeta praesente" Dissen. „adibo et visitabo Corinthum" de Iongh. Py. III 31: τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον. IV 288: καλὰ γινώσκοντ᾽ ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα. IV 263: γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν: „zeige die Weisheit, sei weise; fig. etymol." Mezger.; v. σοφία. perf. Py. IV 288: εὖ νιν (h. e. καιρὸν) ἔγνωκεν: novit. fr. 188 (190): φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου. — met. Ol. VI 97: ἀδύλογοι δέ νιν πνοαὶ μολπαί τε γινώσκοντι: γνωρίζουσιν, ἤτοι ὡς πολυύμνητον διὰ τὰ κατορθώματα, ἢ ὡς καὶ αὐτὸν μουσικῆς ἔμπειρον. Schol. Ol. VII 83: ὅ τ᾽ ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν: ἀντὶ τοῦ ἐδεξιώσατο αὐτὸν νενικηκότα. Schol. — adiuncta est sententia Py. III 60: γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας. Ol. VI 89: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν — κελαδῆσαι γνῶναί τ᾽ ἔπειτ᾽, ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν: „ut videant vel experiantur, num" Dissen. Scholia, quibus assentitur Boeckhius, expl.: „apertum facere, declarare". — c. part. Py. IX 79: ἔγνων (Ahr. et Christ. ἔγνον) ποτὲ καὶ Ἰόλαον οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι. IV 34: γίνωσκε δ᾽ ἐπειγομένους: sc. αὐτούς.

γλάγος v. γάλα.

γλάζω *canto* fr. 97 (64): τὸ σαυτῷ μέλος γλάζεις: τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις. Schol. ad Theocr. I 2. γλάζει, κέκραγε. Hesych.

γλαυκός *caesius* Ol. VIII 37: γλαυκοὶ δὲ δράκοντες: „feurig" Mezger. ἀντὶ τοῦ φοβεροί. Schol.

Γλαῦκος *Glaucus*, Hippolochi filius, Lycius, Corintho oriundus Ol. XIII 60: ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί. fr. 263: Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ εἰς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ εἰς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε (Pausan. IX 22, 7).

γλαυκόχρως *glaucicolor* Ol. III 13: ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας: „videtur pertinere ad folia superne misto viriditati argenteo colore candicantia" Dissen.

γλαυκῶπις *caesios oculos habens, caesia* Ne. VII 96: Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν κόραν τε γλαυκώπιδα: Minervam. subst. — **Γλαυκῶπις** *Minerva* Ne. X 7: Διομήδεα δ᾽ ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν. Ol. VII 51: αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.

γλαυκώψ *caesios oculos habens, caesius* Py. IV 249: κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν. Ol. VI 45: δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν — ἐθρέψαντο δράκοντες.

γλᾰφῠρός *scalpturis ornatus* Ne. IX 12: ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν.

γλέφᾰρον (pl. γλεφάρων, -οις. brevis vocalis antecedens ubique producitur) *palpebra* Py. IV 121: ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων. Ne. VIII 2: Ὥρα πότνια — παρθενηίοις παίδων τ᾽ ἐφίζοισα γλεφάροις. Py. IX 24: τὸν δὲ σύγκοιτον ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ᾽ ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ. I 8: ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον, κατέχευας. Ol. III 12: γλεφάρων (var. βλεφάρων) Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ — κόσμον ἐλαίας. Is. VII 45 (VIII 49): τοὶ δ᾽ ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοισιν.

γλῠκερός *dulcis, iucundus* Py. IV 32: νόστου πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι. IX 12: καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ. fr. 124 (89), 2: ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον. fr. 152 (266): μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

γλῠκύς (sg. m. γλυκύς, -ύν. f. γλυκεῖα, -είας, -εῖαν, -εῖ(α). n. γλυκύ. pl. f. γλυκεῖαι. n. γλυκέα. — comp. γλυκυτέραν. sup. γλυκυτάτα, -άταις. — brevis vocalis antecedens ter non producitur Ol. I 19. Ne. IV 45. VII 52) *dulcis, iucundus, laetus* 1) cum subst., cui a) praemittitur Ne. IX 3: ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε. Ol. I 112 (109): ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων: sc. μέρι-

μναν. Ol. I 19: *Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν.* Ne. V 2: *γλυκεῖ' ἀοιδά.* Is. II 7: *γλυκεῖαι — ἀοιδαί.* Ol. X 3: *γλυκὺ — μέλος.* Ne. IV 45: *ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ.* Ol. X 94: *γλυκύς τ' αὐλός.* VI 91: *γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν.* Ne. IX 50: (*κρατῆρα*) *γλυκὺν κώμου προφάταν.* Ol. IX 11: *ἵει γλυκὺν Πυθῶνάδ' ὀιστόν.* Ol. VII 8: *γλυκὺν καρπὸν φρενός.* fr. 214 (233): *γλυκεῖα — ἐλπίς.* Py. IV 184: *τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν — πόθον.* Ol. III 33: *γλυκὺς ἵμερος.* VI 35: *γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.* Py. IX 23: *τὸν τε σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον.* Ne. IX 22: *γλυκὺν νόστον.* Py. II 26: *γλυκὺν ἑλὼν βίοτον.* Ne. V 48: *γλυκεῖαν — μόχθων ἀμοιβάν.* Py. V 24: *γλυκεῖαν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας.* de personis Py. XI 57: *γλυκυτάτᾳ γενεᾷ — χάριν πορών* .add. infin. Py. VI 52: *γλυκεῖα δὲ φρὴν καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν.* — b) postponitur Py. IV 223: *γάμον γλυκύν.* VIII 85: *γέλως γλυκύς.* Is. III 10: *πρὸς εὐφροσύναν — γλυκεῖαν.* II 35: *ὀργὰν — ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν.* Ol. XIII 115: *αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.* Py. X 56: *ὄπα — γλυκεῖαν.* Ol. IV 6: *ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν.* V 1: *στεφάνων ἄωτον γλυκύν.* VII 77: *λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκύ.* Py. II 37: *ψεῦδος γλυκύ.* — 2) sine subst. Ne. III 32: *γλυκύ τι γαρυέμεν.* Is. VII 8 (VIII 9): *γλυκύ τι δαμωσόμεθα.* VI (VII) 48: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκύ.* Ol. XIV 5: *τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέ͡α* (libri *καὶ τὰ γλυκέα*): v. *ἀνατέλλω.* — 3) cum verbo pro praedicato Ne. VII 52: *ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ.* fr. 217 (237): *γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.* fr. 124 (94), 4: *γλυκὺ τρωγάλιον:* sc. *ἐστίν.* Py. X 10: *Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται,* ubi adi. *γλυκύ* Dissenio per prolepsin videtur dici: „in maius et laetius augetur“; pro adv. esse Mezgero: „es wächst fröhlich empor“. — add. dat. Is. I 47: *μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς.* fr. 110 (76): *γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος.*

γλῶσσα (sg. *γλῶσσα, -ας, -ᾳ, -αν.* pl. *γλώσσαις.* brevis vocalis antecedens quater non producitur Ol. XIII 12. Py. I 86. III 2. XI 27) *lingua,* plerumque id quod lingua efficitur: *vox, oratio* Ol. VI 13: *αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος — ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ':* h. e. „palam“ Dissen.; cf. Py. III 2: *χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος.* Ol. VI 82: *δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς.* XIII 12: *τόλμα τέ μοι εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν.* Ne. VII 72: *ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὦτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν.* Is. IV (V) 47: *πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαρύσαι.* Py. I 86: *ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.* IV 283: *ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός:* h. e. „obmutescere facit maledicas voces“ Dissen. Ol. XI 9: *τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει.* Is. I 51: *πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον.* Ne. IV 86: *ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν.* Py. V 59: *γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν:* sc. Battus, qui quum trans mare in Lybiam venisset, tam sonoram vocem nactus est ope Apollinis, ut terrorem iniiceret bestiis. Py. XI 27: *ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ' ἀμάχανον ἀλλοτρίαισι γλώσσαις.* Ol. IX 42: *φέροις δὲ Πρωτογενείας ἄστει γλῶσσαν.* VIII 69: *ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν:* sc. „ipsius victi, quod oratio eius minus gloriosa est, quippe quae gloriari nequeat“ Boeckh. Py. V 111: *κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε.* Ne. IV 8: *ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλοι βαθείας.* Is. V (VI) 72: *γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν: ἀντὶ τοῦ οὐ προπετῶς φθέγγεται.* Schol.

γνάθος *mala, gena* Ne. I 42: (*δράκοντες*) *τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες.* fr. 177 (165), 4: *αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριᾶν γνάθων.*

γναμπτός *inflexus* Is. I 57: *Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις:* sc. *προσῆκον ἡμῖν ἐστιν ἀνυμνῆσαι.* Schol.

γνήσιος *natura insitus* Ol. II 12 (11): *αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς: ταῖς ἐκ γένους συγγεγενημέναις αὐτοῖς.* Schol.

γνώμα (sg. *γνώμας, -ᾳ, -αν.* pl.

γνώμαις) *animus, mens, consilium* Ne. X 89: οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βουλάν. Is. V (VI) 71: μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων. Py. III 28: ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθὼν πάντα ἴσαντι νόῳ (E. Schmid., libri γνώμαν v. γνώμᾳ πεπιθὼν, Boeckh. γνώμᾳ πιθὼν, Bergk. coni. γνῶ Ϝὰν πάθαν). IV 84: τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος ἐν ἀγορᾷ. fr. 214 (233): ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ. Is. I 45: ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις: h. e. large. Ol. III 41: εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς. IV 14 (18): πρὸς Ἀσυχίαν — καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον. Py. VIII 94: οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ (τὸ τερπνὸν) ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον, ubi consilium Fortunae, Fati, Dei intellegit Boeckh., Mezgerus ad τερπνόν tanquam personam refert; v. ἀπότροπος. Is. III 90 (IV 72): κυβερνατῆρος — γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. Ol. XII 10: πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν: praeter opinionem, cf. Py. XII 32: ἔμπαλεν γνώμας. Ne. IV 40: φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν.: dici videntur sententiae („Sentenzen und Sprüche“ Mezger.), quas opponit poeta suae rationi fabulas mythicas intellegendi atque interpretandi.

γνωτός *notus* Ne. X 31: γνώτ' (var. γνῶτ') ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς (Herm. e coni. γνωτὰ Θειαίῳ τε, Kaiser. γνώτ' ἀείδω Ϝοῖ τε, Bergk. γνώτ' ἀείδω σοί τε h. e. Theaeo).

γονά *genitura*, Zeugung Is. VI (VII) 7: Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις σταθεὶς ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς (Iuppiter): idem esse atque σπέρμα φέρων Ἡρακλέος Ne. X 7 censet Dissen., at Heynius explicat ἐπὶ τὴν γονήν probante Mezgero; ἐπὶ ταῖς ἡρακλείαις γοναῖς. Schol. Ne. VII 84: λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι: „per semina a matre Aegina nympha suscepta“ Dissen. — Py. IV 143: τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν: generatione.

γονεύς *parens*, pl. *parentes* Ne. XI 22: ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων. Py. VI 27: ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.

γόνος (sg. γόνος, -ον) *proles* Ol. IX 45: ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον: Pyrrha et Deucalion. Ol. VI 36: οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον (Εὐάδνα) ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον: sc. nondum natum; ἔγνω γὰρ αὐτὴν ἔγκυον οὖσαν. Schol. — plerumque certus quidam dicitur *gnatus, filius* Py. II 42: τέκεν γόνον ὑπερφίαλον: Centaurum. Py. IV 123: γάθησεν ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν: Iasonem. Ne. III 57: νύμφευσε — Νηρέος θύγατρα (Χείρων) γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν: Achillem; cf. Ol. IX 76: Θέτιος — γόνος (Bergk. ὄζος). Is. VII 33 (VIII 35): φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν. c. gen. Py. III 4: Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου: Chironem. fr. 75 (45), 11: γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον: Bacchum.

γόνυ *genu*, met. Ne. V 22: ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν: h. e. habeo animum viresque ad canendum quod mihi propositum est. Ne. VIII 13: ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων — ἅπτομαι: de supplicatione pro publica urbis salute in Aeaceo facta. Is. II 26: ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας: v. ἀγκών.

γόος *planctus, luctus* Py. III 103: ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον. XII 21: ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.

Γοργόνες *Gorgones*, Phorci filiae Py. XII 7: τέχνᾳ, τάν ποτε Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα· κτλ. — sing. *Medusa* Ne. X 4: μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος. Py. X 46: ἔπεφνέν τε Γοργόνα (Perseus) καὶ ποικίλον κάρα δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων. Ol. XIII 63: τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν (Bellerophon).

γουνός *arvum* Is. III 43 (IV 25): *κὴν γουνοῖς Ἀθαναν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν*: „puto in Panathenaeis" Dissen.

γραμμά *linea* Py. IX 118: *ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον*: *ἐχάρασσον δὲ γραμμήν τινα, ἣν ἀρχὴν καὶ τέλος* (sc. *τοῦ σταδίου*) *εἶχον οἱ ἀγωνιζόμενοι*. Schol.

γράφω *scribo*, met. Ol. X 3: *τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται*: *ἐν ποίῳ μέρει τῆς ἐμῆς φρενὸς ἀπόκειται*. Schol. Ol. III 30: *ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ᾽, ἅν ποτε Ταϋγέτα ἀντιθεῖσ᾽ Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν*: *ἀφιέρωσε*. Schol. Vet. *τῇ Ἀρτέμιδι ἔλαφον ἀνατίθησιν χρυσῷ κεκοσμημένην τὰ κέρατα, ἐν οἷς ἐπέγραψε· Ταϋγέτη ταύτην ἀφιεροῖ Ἀρτέμιδι*. Schol. Rec., cui interpretationi Dissenius assentiri videtur, adversatur Boeckhius poetam *ἱερὰν γράφειν* ex suae aetatis usu dedicandi significatione dixisse existimans. Ne. VI 7: *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν᾽ ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*: scripserit sc. legem, h. e. praescripserit, iusserit.

γύᾰλον *cavum*, *κοίλωμα* 1) vallis Py. VIII 61: *πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις*: „in valle, ubi Pytho" Dissen. — 2) sepulcrum sub terra structum Ne. X 56: *ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται* (*Διόσκουροι*), *τὰν δ᾽ ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας*: *ἐν τοῖς ὑπογείοις τῆς Θεράπνης*. Schol. „fuit autem Therapnae *Φοιβαῖον*, ubi habebatur Dioscurorum templum; in hoc ipso templo videtur fuisse etiam sepulcrum Dioscurorum" Boeckh.

γυιαρκής *artubus valens* Py. III 6: *τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν* (Boeckh. c. Herm. e coni. *νωδυνιᾶν — γυιαρκέων*): „exstant alia quoque exempla brevis syllabae productae quae ictu percutitur et in dactylicis versibus et in epitritis qui dicuntur, ubi incisio versus moram facit, quae legitimum tempus compleat, vid. Ol. VI 103. Py. IX 114. IV 184. XI 38. Ne. I 69. (fort. Ol. VI 28.)" Bergk.

γυιοδᾰμας *membrorum domitor* Is. IV (V) 59: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον*, ubi Hermannus, Dissenius, Mezgerus iungunt *ἐν γυιοδάμαις χερσί* h. e. *ἐν παγκρατίῳ*, Boeckh. *γυιοδάμαις* vult pro subst. esse: „inter athletas", Bergk. coni. *ἐν* (sive *ἐς*) *γυιοδαμᾶν Φ. πλαγᾶν*, Christ. scr. *τοῦ γυιοδαμᾶν*.

γυῖον (sg. *γυῖον*. pl. *γυῖα*, *-ων*, *-οις*, *-α*) 1) *membrum* corporis humani, praecipue: manus, pes Ne. IV 5: *θερμὸν ὕδωρ — μαλθακὰ τεύχει γυῖα*. Py. III 52: *γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα*. IV 80: *ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις* (*ἐσθάς*). Ne. VIII 38: *χθονὶ γυῖα καλύψαιμ᾽*: h. e. moriar. de ludis gymnicis Py. IV 253: *γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς*. Ne. V 39: *σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ*. — met. Ne. XI 46: *δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖα*: corpus mortale, h. e. homo nimium sperat. — 2) *corpus* Ne. VII 73: *αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν*. Ol. VIII 68: *ἀνορέας δ᾽ οὐκ ἀμπλακὼν ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον*: „fortem se exhibens in quatuor deinceps puerorum corporibus" Dissen., v. tamen *ἀποτίθημι*. Quatuor fuisse paria, quibus Alcimedon ἔφεδρος successerit quaternos vincens deinceps victores, docet Boeckhius.

γυιοπέδα *vinculum quo constringuntur artus* Py. II 41: *τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμὸν* (*Ἰξίων*) — *ἐν δ᾽ ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ᾽ ἀγγελίαν*.

γυμνάσιον *gymnasium* fr. 129 (95), 4: *καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς — τέρπονται*: „gymnicae exercitationes significantur" Dissen.

γυμνός (sg. m. *γυμνός*. n. *γυμνόν*. pl. n. *γυμνοῖσι*) *nudus* Is. I 23: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ᾽ ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις*: in gymnicis v. nudis cursibus, „quum nudi sine subiugaculo currerent, more, ut videtur, inde ab Orsippo recepto Ol. 32" Dissen. cf. Py. XI 49: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι*: „curuli certamini oppositum est, ubi non certabatur nude" Dissen. — c. gen. Ne. I 52: *κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγα-*

νον. Ol. III 24: *τούτων* (h. e. *δένδρων*) *ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου*.

γῦνά (sg. *γυνά*, *γυναικός*, *γυναῖκα*. pl. *γυναικῶν*, *-ξί(ν)*, *γυναῖκας*) *femina, mulier* 1) universe Ne. X 10: *καὶ γυναιξὶ καλλικόμοισιν ἀριστεύει παλαι* (*Ἄργος*). Py. V 64: *νόσων ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει*. Ol. IV 18 (22): *Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας*. Py. IV 252: *Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων*. XI 22: *νηλὴς γυνά*: Clytaemnestra. ancillae dicuntur Ne. I 49: *ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος πλᾶξε γυναῖκας*. fort. etiam Py. IV 113: *μίγα κωκυτῷ γυναικῶν κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις*. virgo Py. IX 30: *θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν θαύμασον*: Cyrenes nymphae. Py. IX 105: *Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα*: Bacca v. Alceis dicitur, Antaei filia. — 2) uxor, pellex Ne. IX 17: *Ἐριφύλαν — δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα*. fr. 75 (45), 12: *γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν*, ubi plur. est pro singulari; *ἀντὶ τοῦ Διὸς καὶ Σεμέλης*. Schol. Py. IV 50: *ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος*. fr. 201 (215), 3: *αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται*. de hetaeris Corinthiis fr. 122 (87), 12: *ξυναῖς γυναιξίν*.

γυναικεῖος *muliebris* Ol. XIII 89: *Ἀμαζονίδων — τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν*. fr. 123 (88), 6: *γυναικείαν θράσει ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων* (Bergk., libri *γυναικείῳ θρ. ψυχρὰν*, *ψυχὰν* iam Schneiderus rest.).

Δ

δαιδάλεος *artificiosus, artificiose factus* Py. IV 296: *ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν*: *τὴν πεποικιλμένην κιθάραν*. Schol. fr. 106 (73), 6: *ἀπὸ — Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν* (Herm. coni. *δαίδαλον*).

δαιδάλλω *orno, exorno* Ol. V 21: *αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς δαιδάλλειν*. II 58 (53): *ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν*. I 30 (29): *δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι*. Ne. XI 18: *μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς*.

δαίδἄλος *artificiosus* Py. V 36: *ἀλλὰ κρέμαται, ὁπόσα χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν, ἐν κοιλόπεδον νάπος θεῷ* (Pauwius, libri *δαιδάλματ'*): „partes et instrumenta currus, *ἔντεα*, dicuntur sollertium fabrorum artificia. Illa vero currus instrumenta Carrhotus Delphico deo suspendit donarii loco; quod eo minus mirum, quum artificiose facta fuerint et curruum Cyrenaicorum magna fuerit existimatio, v. Athen. III p. 100 F." Dissen. et Boeckh.

Δαίδαλος *Daedalus* Ne. IV 59: *τὰ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου Πελίαο παῖς* (Herm. et Boeckh. cum Didymo *δαιδάλῳ*): Daedalum Vulcanum esse docet Bergkius testem afferens Hesiodi fr. 85 (Goettling.) a Pindari scholiasta adhibitum: *κρύψαι δ' ἀδόκητα μάχαιραν καλήν, ἥν οἱ ἔτευξε περίκλυτος Ἀμφιγυήεις*, itemque clavam Herculis quam fabricatus erat Vulcanus *Δαιδάλου ξύλον* appellari ab Euripide Herc. F. 471.

δαιδἄλόω *exorno* Ol. I 108 (105): *πέποιθα δὲ ξένον — κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς* (var. *δαιδαλωσάμεν*): est inf. aor., ut Homer. *ἀξέμεν*, cf. Mommsen. annot. suppl. p. 12.

δαΐζω *lacero, vulnero* Py. VI 33: *ἵππος — Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς* (var. *δαχθείς*). met. Py. VIII 87: *κατὰ λαύρας χορῶν ἀπάοροι πτώσσοντι συμφορᾷ δεδαιγμένοι* (Boeckh. cum Herm., libri *δεδαϊγμένοι*), ubi Bergk. sec. paraphr. *δακνόμενοι* et glossam in Z *δεδηγμένοι* scr. *δεδαγμένοι*, nihil mutat Boeckh. ob Od. XIII 320: *ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ ἠλώμην*.

δαιμόνιος (sg. m. *δαιμόνιον*. f. *δαιμονία*, *-αν*. n. *δαιμόνιον*. pl. m. *δαιμονίοισι*. f. *δαιμόνιαι*, *-αις*) *divinus*, ad deum pertinens aut a deo

datus itaque singularis, eximius Ne. IX 27: ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν. Py. IV 37: χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν: τὴν θείαν, ἤτοι ὅτι ἐξ αὐτῆς ἀποικίαι καὶ χρησμοὶ Ἀπόλλωνος, ἢ ὅτι θεὸς ὁ δωρησάμενος. Schol. Ol. VIII 27: τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν (Aeginam) παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν. Py. II 2: ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί. Ol. IX 110: ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν εὔχειρα: ἀντὶ τοῦ θείᾳ μοίρᾳ γεγονέναι. Schol. Ol. VI 8: ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός: τουτέστιν ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος. Schol. Ne. I 9: ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς. fr. 76 (46): ὦ — κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον.

δαίμων (sg. δαίμων, -ονος, -ονα. pl. δαιμόνων, -όνεσσι, -ονας) 1) *deus* Ol. VI 46: αὐτὸν δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες, cf. Is. III 37 (IV 19). Ol. I 36 (35): ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά. VIII 67: τύχᾳ — δαίμονος. Py. I 12: κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας. fr. 280: πᾶς ἀλαζὼν οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον μᾶλλον ἢ (δὲ leg. Bergk.) δαίμονα κατὰ τὸν Πίνδαρον ὑπολαμβάνει ἑαυτόν (Philo de caritate II p. 404 ed. Mang.). Py. III 59. VIII 76. XII 30. Ne. IX 45. Is. IV (V) 11. V (VI) 12. VII (VIII) 24. fr. 311 (278). — certus quidam deus Ol. VII 39: φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας. Py. IV 28: οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν φαιδίμαν ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος: ὁ Τρίτων Εὐρυπύλῳ ὁμοιούμενος Κυρήνης βασιλεῖ. Schol. — 2) *numen divinum* hominum res gubernans, modo propitium modo adversum, itaque haud raro idem quod: *fatum, sors, fortuna* Py. X 10: γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται. Ol. IX 28: ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντ': divinitus. Py. III 109: τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν: vim divinam h. e. fortunam, sortem. Is. VI (VII) 43: δαίμων δ' ἄισος. Ne. V 16: τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν: „quae vis divina, intelligit φρενὸς Ἐρινύν, quae culpae conscios (Aeacidas) manere non sivit" Dissen. φασὶ γὰρ Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐν γυμνασίοις ἀνελόντας Φῶκον (fratrem), τὸν μὲν δίσκῳ τύψαντα τὸν Πηλέα, καὶ τὸν Τελαμῶνα σιδήρῳ τὰ μετάφρενα, καὶ οὕτω τὸ μῦσος φεύγοντας τῆς Αἰγίνης ἐκπεσεῖν. Schol. c. gen. Py. V 123: Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. Ol. XIII 28: Ζεῦ πάτερ, καὶ τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον, ubi genium intellegit Dissen. c. Boeckhio. — praevalet personae notio estque *genius* vertendus Py. III 34: δαίμων δ' ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν: „genius adversus, κακοδαίμων; malum igitur fatum designatur, quod illam in fraudem illexerit" Boeckh. magis etiam Ol. XIII 105: εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι, Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν: τὸ συγκληρωθὲν δαιμόνιον καὶ ἡ τύχη. Schol.; v. γενέθλιος.

δαίνυμι *epulo excipio, celebro* Ne. I 72: δεξάμενον — Ἥβαν ἄκοιτιν καὶ γάμον δαίσαντα. — Med. *epulor* Is. V (VI) 36: ἀλλ' Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον * * κύρησεν δαινυμένων (Tricl. πάντων κύρ. δαιν., Christ. ξυνὸν κύρ. δαινύμενον). Py. III 93: θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις. X 31: παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο. — met. Ne. IX 24: ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας: devorarunt.

δαίομαι *distribuo* Py. III 81: ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι. v. δατέομαι.

δάιος (δᾷος) *hostis, adversarius* Ne. VIII 28: ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν (Herm., libri δαιοῖσιν v. δαΐοισιν) ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. IV 38: σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν: „fuerunt qui Pindari in fabulis intexendis artificium non intelligentes poetam vituperarent, quod inferret aliena et omitteret necessaria Herculi nimium addictus" Dissen.

δαίς (sg. δαιτός, -(ί), -α. pl. δαῖτας) *convivium* Py. IV 127: ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ μειλιχίοισι λόγοις αὐ-

τοὺς Ἰάσων δέγμενος. Ol. XIV 9: *οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας.* — imprimis *epulum sacrum* Is. II 39: *θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας.* III 79 (IV 61): *τῷ μὲν* (Herculi) *Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοί*: v. *βωμός.* Py. V 80: *Ἄπολλον, τεᾷ Καρνήι' ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας — πόλιν.* Ol. IX 112: *Αἰάντεόν τε δαίθ' ὅσ' Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν* (Bergk., libri vett. *αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ὀιλιάδα,* recc. *αἰάντεόν γε δαιτὶ ὅστ' Ἰλιάδα* v. *Ὀιλιάδα,* Boeckh. *Αἰάντεόν τ' ἐν δαίθ' ὃς Ἰλ.,* Christ. *Αἰαντέω 'ν ὃς δαιτὶ Ἰλ.,* Mezger. *Αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ Ἰλ.*). Ol. VIII 52: *Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοόν τάννεν, ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις, καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν,* ubi part. *καὶ* iungi *ἐπ' Ἰσθμῷ* et *Κορίνθου δειράδ'* monet Th. Fritzschius Ann. Nov. 1882 p. 152; Bergkius *δειράδ' ἐποψόμενος δαιτικλυτάν* (Mommsen. *δαιτακλυτάν*) scripsit sec. paraphr.: *ἠπείγετο θεάσασθαι (ἐθέλων τὴν Κόρινθον) τὴν τὰς θυσίας αὐτῷ καὶ τὴν τὰς τιμὰς ἐνδόξως τελοῦσαν.*

δαιτῑκλυτός v. **δαίς.**

δαῗφρων *prudens* Py. IX 84: *οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων — Ἀλκμήνα,* ubi Mezgerus expl.: „doppelsinnig", utpote duobus coniugibus simul dedita.

(δαίω) v. **δαίνυμι, δαίομαι, δατέομαι.**

δάκνω *mordeo, uro,* met. fr. 123 (88), 8: *ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι* (Bergk., libri *ἐγὼ δ' ἕκατι τᾶς,* Herm. *ἐγὼ τᾶς δ' ἕκατι,* Boeckh. *ἐγὼ ὥρας ἕκατι τᾶς ποθεινᾶς*). (de Py. VIII 87 et IX 13 v. *δαΐζω* et *μίγνυμι.*)

δάκος *morsus,* met. Py. II 53: *ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.*

δάκρυον, δᾰκρυ *lacrima* Py. IV 121: *ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων.* Ne. X 75: *θερμὰ τέγγων δάκρυ' ὑπὸ στοναχαῖς ὄρθιον φώνασε* (Bergk., libri *δάκρυα στοναχαῖς*). — met. fr. 122 (87), 3: *αἴτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη θυμιᾶτε* (*δάκρη* rest. Bergkius sec. Cram. An. Ox. I 121, 1; vulgo *δάκρυα,* ubi synizesin statui posse censet Boeckh.).

Δάλιος *Delius* Py. IX 10: *ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον*: Apollinem.

Δᾶλος *Delus* insula Py. I 39: *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε.* Ol. VI 59: *τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν*: Apollinem. Ne. I 4: *Ὀρτυγία, δέμνιον Ἀρτέμιδος, Δάλου κασιγνήτα.* fr. 87 (58): *χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, — παίδεσσι Λάτους ἱμεροέστατον ἔρνος, πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἅντε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον.*

Δᾱμάγητος *Damagetus* Rhodius, pater Diagorae Ol. VII 17: *πατέρα τε Δαμάγητον ἀδόντα Δίκᾳ (αἰνέσω)*: „fuit enim haud dubie Prytanis, tradito a maioribus regiis hereditario munere; nam regibus ea aetate Rhodios non iam paruisse arbitror" Boeckh.

δαμάζω, δάμνημι (1) act. aor. *ἐδάμᾰσας, δάμασσας; ἐδάμασσε, δάμασε(ν). δαμάσσαις.* — pass. praes. *δαμαζομέναν.* aor. *δαμασθέν, -έντες,* — med. praes. *δάμναται.* aor. *ἐδαμάσσατο.* — 2) aor. pass. *δμᾱθεν. δαμέντα, -εῖσα, -έντες*) *domo* 1) mansuefacio Py. II 8: *κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους*: „domuit et condocefecit" Dissen. — 2) supero, subigo a) bello Py. I 73: *οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον*: sc. Etrusci et Carthaginienses. — b) certamine Ol. IX 92: *φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσσαις διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ.* c. acc. Py. VIII 80: *Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον νίκαις τρισσαῖς, ὦ 'ριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ* (var. *δάμασας, δαμάσας, δαμάσσαις, δαμάσσας,* Bergk. *νικᾶς, τρὶς ἇς* h. e. *ἕως*): „*ἀγῶνα δαμάζειν* dictum ut *μάχην κρατεῖν*" Mezger. — c) coniugio Py. XI 24: *ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν* (Clytaemnestram) *ἔννυχοι πάραγον κοῖται,* ubi Fennell. *λέχεϊ* ad Agamemnonem referens expl.: „humiliated by another connection on Agamemnons part". Is. VII 35 (VIII 37): *ποντίαν θεὸν — Δὶ δαμαζομέναν ἢ Διὸς παρ' ἀδελφεοῖσιν* (Bergk., libri *διῒ μισγομέναν,* Herm. *Δί τε μισγ.*). — d) met. fr. 222 (243), 3: *δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον*

κτεάνων. Ol. I 42 (41): Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι δαμέντα φρένας ἱμέρῳ. fr. 218 (239), 5: ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες. Is. VII 70 (VIII 77): ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾶ καλῶν δάμασεν: desidia fregit. Ol. II 22 (20): ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν. — 3) neco, de Hercule Ne. III 23: δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ ὑπερόχους. VII 90: Γίγαντας ὃς ἐδάμασας. Ol. X 30: λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ. Py. VIII 17: δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος. III 9: δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος ἐν θαλάμῳ. III 35: δαίμων δ' ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν.

Δάμαῖος *Domitor* dicitur Neptunus Ol. XIII 69: *Δαμαίῳ* νιν (h. e. frenum) θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον: Δαμαῖος λέγεται Ποσειδῶν ἐν Κορίνθῳ ἀπὸ τῆς τῶν ἵππων δαμάσεως. πατρὶ δὲ, τῷ Ποσειδῶνι. τῷ μὲν γὰρ λόγῳ ὁ Βελλεροφόντης Γλαύκου ἐστὶ τοῦ Σισύφου, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ποσειδῶνος. Schol.; cf. Hom. Il. VI 191.

δᾰμᾰλίζω *perdo* Py. V 121: μὴ φθινωπωρὶς ἀνέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δαμαλίζοι χρόνον (var. δαμάζοι, δαμακίζοι, Christ. κατὰ πνοὰ δαμαλίζοι, Bergk. κατὰ πνοὰ δνοπαλίζοι πότμον): „πνοὰ quidem schol. testatur, δαμαλίζειν nihili est, restitui Homericum δνοπαλίζειν vel potius καταδνοπαλίζειν i. e. κατασείειν" Bergk.

δάμαρ *uxor* Ne. IV 57: δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναις. VII 28: ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι.

δᾰμᾰσίμβροτος *mortalium domitrix* Ol. IX 79: σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.

δᾰμᾰσίφρων *ferociam domans* Ol. XIII 78: Ζηνὸς — παῖς ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν: ὃν πρόσθεν εἶπε χρυσάμπυκα χαλινόν, ὡς τὰς φρένας τῶν ἵππων δαμάζοντα καὶ εὐπειθεῖς ἐργαζόμενον. Schol.

Δᾱμάτηρ *Ceres* Is. I 57: τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα. VI (VII) 4: χαλκοκρότου πάρεδρον Δαμάτερος — Διόνυσον. Ol. VI 95: φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα (Ἱέρων): ἱερωσύνην εἶχεν ὁ Ἱέρων Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διὸς Αἰτναίου ἐν Σικελίᾳ ἐκ διαδοχῆς Τηλίνου τοῦ προγόνου αὐτῶν. Schol.

δάμναναι v. **δαμάζω.**

δᾱμόομαι *ludo populo* v. *publice* Is. VII (VIII) 8: παυσάμενοι δ' ἀπράκτων κακῶν γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον: γλυκύ τι παίξωμεν καὶ εἰς τὸν δῆμον ἀγάγωμεν. Schol.

δᾶμος *populus* Ne. X 23: ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν: Argivos. Py. I 70: σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ — δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν: Aetnaeos. c. gen. Ol. III 16: δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ. V 14: ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν.

δᾱμότας *popularis, civis* Ne. VII 65: ἔν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν.

Δᾱμόφιλος *Damophilus* Py. IV 280: ἐπέγνω μὲν Κυράνα καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων: „notandum Damophilum fuisse ex optimatibus et regiae familiae genere coniunctum; eundem coniecerim Aegidam fuisse ideoque Thebas potissimum exulatum abiisse" Boeckh. ἐστασίασάν τινες ἐν τῇ Κυρήνῃ κατὰ τοῦ Ἀρκεσιλάου, βουλόμενοι αὐτὸν μεταστῆσαι τῆς ἀρχῆς· ὁ δὲ ἐπικρατέστερος αὐτῶν γενόμενος ἐφυγάδευσεν αὐτοὺς τῆς πατρίδος. ἐν τοῖς οὖν στασιώταις ἦν καὶ Δημόφιλος, ὃς καὶ αὐτὸς ἀνάστατος γέγονε τῆς πατρίδος, καὶ φυγαδευθεὶς ἔρχεται εἰς Θήβας καὶ ἀξιοῖ τὸν Πίνδαρον· τινὲς δὲ ὅτι καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἐπινίκου δίδωσι τῷ Πινδάρῳ αὐτός· ὥστε τῇ τοῦ ἐπινίκου γραφῇ διαλλάξαι αὐτὸν πρὸς τὸν Ἀρκεσίλαον. ἦν δὲ αὐτῷ καὶ πρὸς γένους. Schol.

Δᾰνάα *Danae*, Acrisii filia, amata a Iove Ne. X 11: Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολών. Py. XII 17: κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας υἱὸς Δανάας: Perseus. Py. X 45: θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς — ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον. fr. 284 (141): αὐτὴ δὲ (Δανάη), ὥς φησιν Πίνδαρος καὶ ἄλλοι τινές, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου, ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη (Schol. Il. ξ 319).

Δᾰνᾰοί (Δαναοί, -ῶν, -οῖς, ούς)

Danai 1) Graeci Troiam obsidentes Ne. VIII 28: *κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν.* Ol. XIII 60: *Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.* IX 72: *ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.* Py. III 103: *ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον* (Achilles). I 54: *τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς* (Philoctetes). fr. 183 (177): (*Δολόπων ὅμιλον*) *ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον.* — 2) Argivi Ne. IX 17: *Ἐριφύλαν — δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα, ξανθοκομᾶν Δαναῶν ἔσσαν μέγιστοι λαγέται.* Py. VIII 52: *μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ* (Adrastus). Ne. VII 36: *Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος — πράθεν, τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν:* „videtur Danaos nunc Argivum, Peloponnesiacum exercitum sub Atridis dicere maxime, quum Neoptolemus e Myrmidonibus esset“ Dissen. — 3) Achaei Py. IV 48: *τετράτων παίδων κ᾽ ἐπιγεινομένων αἷμά οἱ κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον:* „cum Achaeis Peloponnesiis, quos Dores ex sedibus eiecerunt“ Boeckh.

Δᾰνᾰός *Danaus* Ne. X 1: *Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν, — Ἄργος.* Py. IX 112: *ἄκουσεν Δαναόν ποτ᾽ ἐν Ἄργει οἷον εὑρεῖν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι — ὠκύτατον γάμον.*

δᾰπᾰ́νᾱ (sg. *δαπάνα, -ᾳ.* pl. *δαπάναι, -ᾶν, -αις*) *sumptus, impensa,* de liberalitate et munificentia regia Py. I 90: *εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις:* „poeta Hieronem ad opes in novam coloniam (Aetnam) ornandam et augendam erogandas hortatur, musicis etiam et poeticis certaminibus instituendis, quibus Aetna urbs celebrior fiat“ Boeckh. — imprimis *sumptus ludorum* Py. V 106: *ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.* Is. V (VI) 10: *εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς.* I 42: *εἰ δ᾽ ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις.* Ol. V 15: *αἰεὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον:* sc. equorum alendorum. Is. III 47 (IV 29): *Πανελλάνεσσι δ᾽ ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.* IV (V) 57: *οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι ἐλπίδων, ἔκνισ᾽ ὄπιν:* „impensae, sumptus facti ad spes, ad vota sua consequenda“ Heynius et Dissen.; aliter Mezgerus, v. *ὄπις.*

δᾰ́πεδον *solum, campus* Ne. VII 83: *βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ ὀπί* (Herm. e coni. *γάπεδον*): in insula Aegina. Ne. X 28: *τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ* (*λαχὼν στέφανον*): *τοῖς Νεμείοις.* Schol. fr. 102 (70): *ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα: τὸ δὲ Τηνερικὸν πεδίον ἀπὸ Τηνέρου προσηγόρευται· μυθεύεται δ᾽ Ἀπόλλωνος υἱὸς ἐκ Μελίας, προφήτης τοῦ μαντείου κατὰ τὸ Πτῶον ὄρος.* Strabo IX 413. Ne. VII 34: *ἐν Πυθίοισί τε δαπέδοις κεῖται* (*Νεοπτόλεμος*).

δᾰ́πτω *corrodo, absumo* fr. 222 (243): *Διὸς παῖς ὁ χρυσός· κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει.* met. Ne. VIII 23: *κεῖνος* (invidia) *καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν φασγάνῳ ἀμφικυλίσαις.*

Δαρδᾰνίδαι *Dardanidae* fr. 120 (85): *ὀλβίων ὀμώνυμε Δαρδανιδᾶν, παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα:* h. e. Paridis Dardanidae s. Alexandri, „in quo magnificentius plurali pro singulari utitur domum beatam Dardanidarum memorans“ Dissen.; cf. Ol. IX 56. fr. 75 (45), 10.

Δαρδᾰνίς *Dardanis* Py. XI 19: *Δαρδανίδα κόραν Πριάμου Κασσάνδραν.*

Δάρδανοι *Dardani* Ne. III 61: *ὄφρα — ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν Δαρδάνων τε.*

Δάρδανος *Dardanus* Ol. XIII 56: *πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν ἐπ᾽ ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος:* h. e. ante Troiam.

δᾱρόν *diu* Ne. IX 30: *μοῖραν δ᾽ εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν.*

δᾴς *fax* fr. 79 (48), 5: *ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ᾽, αἰθομένα δὲ δᾲς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.*

δάσκιος *umbrosus* Ne. VI 49 (42): *βοτάνα τέ νίν ποθ᾽ ἁ λέοντος νικῶντ᾽ ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ᾽ ὠγυγίοις ὄρεσιν* (Herm., libri vett. *νικάσαντ᾽ ἔρεψε δασκίοις,* unde Tricl.

ἔρεψ' ἀσκίοις). fr. 177 (168), 5: ἐν δασκίοισιν πατὴρ νηλεεῖ νόῳ, quem versum ad Oedipum infantem in Cithaerone monte expositum Bergkius refert ita explens: (Κιθαιρῶνος δ' ὄρεσιν) ἐν δασκίοισιν νηλεεῖ νόῳ (ἐξέθηκεν), Boeckhius vero cum Hermanno ἐν δασκίοισιν πατήρ· νηλεεῖ νόῳ δ' scribens patrem Achillis Peleum dici censet in dumosis olim Pelii desertis errantem. v. νηλεής.

δατέομαι *partior* Ol. VII 55: ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι. Py. IV 147: οὐ πρέπει νῷν — ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι.

δάφνα *laurus* Py. X 40: δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως (Hyperborei).

δάφοινός *cruentus* Ne. III 81: αἰετὸς —, ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθε μεταμαιόμενος δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.

ΔΑΩ *doceor, disco, cognosco* fr. 166 (147): ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου. Ol. VII 91: σάφα δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον. VII 53: δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει: perito.

δέ (maxime secundum tenet locum; tertium, si praemittitur 1) artic. cum adi. v. subst. (infin., partic., adv.) Ol. I 83 (81): ὁ μέγας δὲ κίνδυνος. Py. II 56: τὸ πλουτεῖν δέ. Ol. I 100 (97). III 44. VIII 59. Py. II 30. 69. VI 44. Ne. IV 33. Is. I 40. 58. III 37. VI 43. fr. 43 (173), 3. 156 (57); quo accedunt Is. V 63: τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν. Py. V 55. Ne. IV 59. fr. 190 (198). — 2) praep. cum casu Ol. XIII 60: ἐκ Λυκίας δέ. I 116 (113): ἐπ' ἄλλοισι δ'. I 69 (67). VI 28. 50. X 69. XI 10. XIII 66. Py. I 77. II 86. 94. IV 17. 176. 197. 211. 228. Ne. I 52. VI 1. IX 44. XI 17. 39. Is. II 18. III 90. IV 21. VII 5. 44. fr. 38 (16). 147 (114). 234 (258), 2. quo accedunt Py. IV 203: σὺν Νότου δ' αὔραις. IV 127. Ne. VI 24. fr. 1 (4), 2. — 3) εὖτ' ἂν δέ Ol. VI 67. — 4) incerti sunt hi loci: Ol. VI 105: ἐμῶν ὕμνων δὲ δέξ' εὐτερπὲς ἄνθος (Bergk., vulg. ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ'). Py. X 29: ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον· πλόον ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα, θαυματὰν ὁδόν (Bergk., vulg. ἔσχατον πλόον· ναυσὶ δ' et ἀγῶνα θαυματὰν). Py. XI 56: μέλανος ὁ δ' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν (Bergk., libri μέλανος δ' ἂν ἐ. v. μέλανος δ' ἐ.). Ol. X 71: ἄκοντι Φράστωρ δ' ἔλασε σκοπόν (Tricl., libri vett. ἄκ. δὲ Φρ., Bergk. sec. Moschop. om. δὲ). X 99: παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα (var. ἐρατὸν Ἀ., Dissen. coni. ἐρατόν τ'). — non eliditur vocalis ante ἴδιος Ol. XIII 49. ἰοπλόκοισι Is. VI (VII), 23. οἱ Ol. I 24 (23). IX 67. X 87. Py. IV 73. 197. 264. 287. V 117. IX 109. Ne. I 58. 61. οἴκοθεν Py. VIII 51. ὀργάν Ne. V 32, v. ὀργά. praeterea in fine versus non admitti apostrophum contendit Boeckhius de Crisi Pind. § 6, unde delet particulam Py. IV 179 probante Mommseno). particula quum eiusdem originis esse videatur ac part. δή, non raro servat propriam suam significationem itaque est I) affirmativa: *sane, vero, utique,* imprimis in sententiis Ol. I 83 (81): ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. VI 9: ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι. VI 100: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. IV 28. V 15. VII 43. VIII 19. 59 (δέ τοι). IX 100. X 39. Py. I 99. II 13. 25. 34. 86. III 11. 84. IV 184. 259. 270. V 12 (δέ τοι). 54. IX 35. 67. 76. XI 25 (var. δή). 56. Ne. III 40. V 49. VI 1. VII 17. 23. 43. 63. IX 37. X 72. Is. I 40. V 22. VI 47. c. opt. Ol. VIII 84. Py. I 56. II 96. — post οὕτω Ol. II 39 (35). Py. I 56. VIII 93. IX 117. post vocativum Is III 4: Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. Py. I 67: Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων. V 45: Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες. IV 59: ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου, σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ. Ne. VIII 44: ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν. (de Py. VIII 67 v. δή.) — etiam in apodosi, si vera est Hermanni lectio a Boeckhio et Dissenio comprobata Py. XI 56: φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτα· (v. ἀμεύονται· τᾶν) εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν, μέλανα δ' ἂν ἐσχατιὰν καλλίονα θάνατον

γ᾽ ἔσχεν, quem locum Bergkius probabilius ita restituit: *φθονεροὶ δ᾽ ἀμύνονται ἄγα, εἴ τις . . . ἀπέφυγεν· μέλανος ὁ δ᾽ ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν.* praeterea Ol. II 67 (61): *ἴσον δὲ* . . . apodosin statuit Mezger. — II) adversativa: *sed, vero, at, tamen*; 1) saepe praemissa part. *μέν* leguntur *ὁ μὲν — ὁ δέ* Ol. XIII 59: *πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν ἐπ᾽ ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος, τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίξοντες, οἳ δ᾽ ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες.* Py. II 65: *ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν, τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ᾽ ἐν πεζομάχαισι.* Ol. VI 39. VII 23. Py. III 52. 100. IV 179. VI 44. XI 64. XII 32. Ne. I 43. VI 3. VII 55. X 56. XI 30. Is. V (VI) 41. fr. 129 (95), 4. 139, 6. fr. 218 (239), 4: *ὃς μὲν — τοὶ δ᾽ αὖ.* Ne. IX 43: *πολλὰ μὲν — τὰ δέ.* Ol. VII 50: *ὁ μὲν — αὐτὰ δέ.* Ne. VIII 3: *τὸν μὲν — ἕτερον δέ.* Ol. I 87 (85): *ἐμοὶ μὲν — τὺ δέ.* Is. VII 21 (VIII 23): *τὰν μὲν — σὲ δ᾽.* Ne. I 63: *ὅσσους μὲν — ὅσσους δέ.* fr. 1 (4), 5. sic alia cuiusvis generis vocabula inter se opponuntur, ut Py. XI 2: *Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα.* Ne. I 27: *πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρήν.* Is. III 8: *χρὴ μὲν — χρὴ δέ.* Py. I 3: *ἀκούει μὲν — πείθονται δέ.* Ol. XIII 16: *πολλὰ μὲν — πολλὰ δέ*, cf. Py. IX 125. Ne. XI 7. Ne. X 88: *ἥμισυ μὲν — ἥμισυ δ᾽.* Ol. VIII 40: *οἱ δύο μὲν — εἷς δ᾽.* Ne. X 28: *τρὶς μὲν — τρὶς δέ.* IX 8: *ἀνὰ μὲν — ἀνὰ δ᾽.* XI 4: *εὖ μὲν — εὖ δέ.* VI 11: *τόκα μὲν — τόκα δ᾽ αὖτ᾽.* interdum etiam opponuntur quae respondere sibi non videntur, ut Ol. II 81 (73): *ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ᾽ ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ᾽ ἄλλα φέρβει.* Ne. VII 55: *φυᾷ δ᾽ ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ᾽ ἄλλοι.* VIII 24: *ἦ τιν᾽ ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ᾽ ἄλκιμον.* Ol. I 116 (113). III 42. IX 48. X 66. Py. II 18. 48. IV 67. 94. Ne. VII 37. IX 40. Is. II 42. III 69 (IV 51). — praeterea autem *μὲν — δέ* leg. Ol. I 3. 14. II 31 (28). 54 (49). 64 (58). V 13 (Bergk.). VI 45. 47. 67. VIII 17. 67. IX 108. X 46. XII 11. XIII 55. Py. I 25. 26. 32. 46. 77. II 65. 69. IV 86. 117. 121. 126. 284. V 20. 26. 95. VI 26. VIII 28. 56. 65. 71. IX 119. Ne. I 43. II 14. III 7. 49. IV 96. VI 63. VII 86. VIII 34. 43. IX 29. 48. X 90. Is. I 31. II 9. V (VI) 71. VI (VII) 26. VII (VIII) 13. 35. fr. 42 (171), 4. 81 (49), 2. 119 (84), 4. 123 (88), 2. 131 (96), 3. 154 (126), 4. 166 (147), 3. 171 (157), 2. identidem exstat *δέ* intermixtis nonnunquam aliis particulis Py. VII 12: *ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι, μία δ᾽ ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς, δύο δ᾽ ἀπὸ Κίρρας.* Ol. II 3. Py. V 112 (ci.). fr. 79 (48), 5. 139, 6. 221 (242), 2. porro *μὲν — δὲ — δὲ — δέ* fr. 129 (95), 4. *μὲν — δὲ — δὲ — δὲ — δὲ — δὲ* (inc.) — *δέ* Ol. X 66. *μὲν — δὲ — δὲ — ἀλλά* fr. 106 (73), 3. *μὲν — δὲ — δὲ — δὲ — δὲ — ἀλλά* Is. IV (V) 32. *μὲν — αὖ — δέ* Is. V (VI) 7. *μὲν — δὲ — ἢ — δέ* Py. III 52. *μὲν — ἀλλὰ — δὲ — δέ* Ne. II 23. *μὲν — δὲ — οὐδ᾽ — δὲ — δέ* Ne. X 5. — raro praecedit part. *τὲ* Py. IV 81: *ἐσθὰς δ᾽ ἀμφότερόν νιν ἔχεν, ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις, ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.* XI 30. fr. 155 (127), 2. Ol. VI 24 (Bergk.). neque aliter *μήτε — δέ* Py. IV 297. — 2) saepius nulla particula praemissa *δέ* opponitur aut singulis verbis aut toti quae praecedit enuntiationi, ut Ol. IX 68: *ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ᾽ Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ᾽ Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται.* XI 2: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλεῖστα χρῆσις· ἔστιν δ᾽ οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων.* XII 6: *πόλλ᾽ ἄνω, τὰ δ᾽ αὖ κάτω.* XIII 3: *ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα.* Py. III 71: *βασιλεὺς πραῢς ἀστοῖς, οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.* III 92: *ὁπόθ᾽ Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν* (Cadmus), *ὁ δὲ* (Peleus) *Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.* IV 282: *ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς.* VIII 77: *δαίμων δὲ παρίσχει, ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ᾽ ὑποχειρῶν.* IX 108: *τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων.* Ne. III 65: *Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ᾽ ἀγών.* VI 20: *πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρεῖς.* VIII 39: *αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ᾽ ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.* IV 83: *ὁ χρυ-*

σὸς . . ., ὕμνος δὲ . . . Is. III 71 (IV 53): *μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος.* V (VI) 61: *ἄρᾳαντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς. ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας,* cf. Ol. IX 87. Is. VI (VII) 32: *αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα.* fr. 1 (4): *κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς Αἴγινα.* non raro adiungitur pronominibus person. Py. VIII 8: *τὺ — τὺ δ'.* Ne. III 65: *τεὸν — σέο δ'.* itaque leg. *ἐγὼ δέ* Ol. IX 21. X 97. Ne. I 33. III 11. VII 20. VIII 38. Is. I 32. V 16. *ἐμοὶ δέ* Ol. I 53 (52). Py. X 48. Ne. IV 41. Is. V (VI) 56. fr. 154 (126), 3. *ἐμὲ δέ* Ol. I 79 (77). 103 (100). III 38. XIII 93. Py. II 52. IX 103. *ἄμμι δέ* Is. I 52. VI (VII) 49. *τὺ δέ* Py. II 57. VIII 61. Ne. V 41. Is. VI (VII) 31. *τὶν δέ* Ol. V 7. X 93. Py. IV 275. Is. IV (V) 17. *σὲ δέ* fr. 81 (49), 1. additur adverbiis *νῦν δέ* Ol. I 93 (90). XII 17. XIII 104. Is. I 39. III 36. 76. *ὅμως δέ* Ol. X 9. — praemittitur vocativus Ne. I 29: *Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.* Ol. VIII 15: *Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ.* Ol. I 37 (36). VI 12. 103. Py. X 10. XI 41. Ne. II 14. VII 58. 95. Is. 'I 58. v. I). — in interrogationibus, quae cum commotione quadam animi editae opponuntur superioribus Py. IX 33: *τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν; ποίας δ' ἀποσπασθεῖσα φύτλας ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων;* IV 71: *τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις;* Ol. II 2: *ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν;* — post negationem pro pleniore part. *ἀλλά* Ol. I 56: *καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον.* XI 19: *ἐγγυάσομαι ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν, ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι.* Py. III 62: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν.* Ol. II 37 (33). VII 57. IX 41. XII 9. Py. I 45. 91. II 90. III 27. IV 234. VI 14. VIII 17. 24. 38. 76. X 28. Ne. III 17. 42. VII 6. 104. VIII 46. IX 7. X 69. 74. Is. III 47. VII 7 (VIII 8). VII 44 (VIII 47). — praeterea legitur *δέ* Ol. I 3. 31. 34. 36. 84. 116. II 17. 20. 25. 67. 74. 75. 93. 95. IV 27. V 9. 16. 23. VI 4. 11. 52. 105. VII 11. 24. VIII 7. 25. 48. 53. 58. 60. 70. 77. 85. IX 32. 41. 69. 83. 86. 88. 89. 91. 95. 100. 103. 106. X 16. 22. 43. XI 4. XII 10. XIII 23. 35. 40. 40. 47. 92. 101. 105. 106. 107. (var. *τὲ*). Py. I 13. 42. 79. 84. 95. 99. 99. II 29. 52. 58. 73. 78. 84. 94. III 57. 86. 96. 115. IV 41. 96. 143. 158. 172. 176. 178. 197. 202. 207. 213. 233. 239. 243. 287. 291. V 55. 72. 96. VI 33. 49. VII 16. VIII 13. 15. 29. 32. 48. 51. 57. 76. 88. 92. IX 50. 62. 65. 77. X 12. 19. 29. 41. 61. 63. 67. XI 54. XII 28. 29. Ne. I 7. 22. 25. 52. 54. II 6 17. III 36. 41. 43. 56. 74. 80. 82. IV 2. 13. 33. 39. 49. 50. 51. 54. 60. 73. 79. 91. V 19. 22. 31. 32. 50. VI 2. VII 6. 31. 55. 80. 89. 102. VIII 4. 20. 22. 25. 27. 32. 37. IX 15. 21. 24. 42. X 37. 43. 44. 66. 71. 79. 80. 85. XI 11. 13. 17. 22. 39. 43. 46. Is. I 41. 50. 60. 67. II 18. III 5. 11. 18. 49. 65. IV 18. 19. 21. 53. 63. V 49. VI 39. 43. 43. VII 15. 45. fr. 43 (173), 3. 87 (58), 4. 107 (74), 10. 110 (76), 1. 111 (77), 3. 121 (86), 4. 124 (89), 4. 131 (96), 4. 132 (97), 3. 135 (100). 142 (106), 3. 150 (118). 154 (126), 2. 177 (167), 3. 180 (172) 2. 203 (217), 3. 215 (152). 234 (258), 2—3. — III) continuativa: *autem, tamen, igitur, enim, quippe, tum, porro, atque*; fit enim persaepe ut adversativa vis part. *δέ* maxime attenuata omnino fere evanescat neque quidquam relinquatur nisi coniunctio, qua aut nova superioribus addantur aut singula enuntiationis membra inter se connectantur haud raro pro secundariis enuntiationibus posita, ut Ol. II 43 (39): *ἐξ οὗπερ ἔκτεινε Λᾷον μόριμος υἱὸς συναντόμενος, ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν. ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον· λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει.* VI 3: *χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν· ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές*: enim, cf. Ol. VII 30: *Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον — ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς. αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν.* Py. X 2: *ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσ*

σαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει. Ol. XIII 13. Py. VIII 95. Ne. V 45. VI 63 (55). Ol. VIII 41: ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων: tum, cf. Ne. X 90. Ol. VI 92: εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας: porro. — interdum post digressionem reditus fit ad rem propositam, ut Py. III 63: εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων: „redit poeta post interpositam fabulam ad principium (v. 1) et absolvit sententiam inchoatam" Dissen. Ol. X 78. Py. IX 17. XI 34. Ne. III 10. in parenthesi s. interpositione δέ legitur Ol. VIII 28: τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν, ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι, Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ. Py. X 45: μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς, ἁγεῖτο δ' Ἀθάνα, ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον. Ne. III 78. VII 96 Bergk. VIII 45. — praeterea exstat particula Ol. I 1. 22. 23. 46. 54. 59. 64. 67. 73. 78. 88. 93. 97. 99. 103. 108. II 10. 22. 26. 27. 51. 56. 72. III 4. 42. 44. IV 5. VI 15. 21. 28. 31. 32. 43. 50. 57. 61. 64. 72. 77. 96. 98. VII 5. 10. 25. 31. 38. 48. 52. 53. 53. 54. 58. 61. 64. 65. 68. 74. 76. 94. VIII 8. 12. 13. 37. 39. 54. 62. 79. 81. IX 11. 16. 28. 44. 46. 48. 61. 63. 66. 67. 82. 98. X 15. 20. 24. 28. 30. 45. 51. 66. 73. 76. 84. 87. 95. 99. XI 7. 10. XII 7. XIII 9. 14. 17. 22. 32. 48. 49. 60. 66. 67. 72. 73. 79. 80. 86. 87. Py. I 6. 7. 8. 12. 19. 22. 28. 33. 35. 51. 52. 59. 62. 65. 86. 89. II 17. 21. 30. 35. 40. 41. 46. 56. 62. 81. 88. 93. III 12. 21. 29. 34. 36. 39. 43. 44. 58. 80. 84. 95. 103. 104. 108. 110. 114. IV 11. 17. 23. 25. 28. 29. 33. 34. 34. 38. 57. 73. 78. 79. 83. 88. 95. 101. 104. 115. 119. 126. 127. 133. 133. 135. 135. 136. 145. 156. 158. 163. 171. 179. 188. 191. 198. 199. 200. 203. 205. 211. 218. 221. 226. 227. 228. 229. 237. 241. 244. 248. 264. 277. 287. 291. V 14. 60. 89. 98. 117 (Bergk., libri τε). VI 35. 37. 47. 52. VII 12. 16. VIII 21. 67 (Bergk. δή). 78. 81. 95. IX 9. 23. 29. 32. 38. 43. 55. 68. 78. 109. 111. 115. X 22. 37. 38. 42. 44. 51. 55. XI 6. 28. 54. Ne. I 8. 10. 11. 16. 19. 24. 25. 46. 48. 51. 55. 58. 61. II 10. 16. 25. III 6. 12. 19. 23. 29. 31. 32. 47. 52. 67. 70. 75. IV 6. 11. 35. 59. 62. 66. 91. V 7. 23. 25. 29. 33. 34. 40. 46. 51. 53. VI 28. 55. 57. 65. VII 5. 10. 11. 14. 23. 31. 36. 38. 40. 44. 46. 52. 54. 64. 67. 68. 82. 86. 100. VIII 7. 21. 22. 40. 42. 48. 49. IX 6. 14. 22. 31. 44. 49. 51. X 2. 12. 13. 13. 15 (ci. Herm.). 20. 25. 29. 32. 35. 49. 55. 63. 72. 73. 78. 86. XI 7. 19. 37. 47 (δή ci. Bergk.). 48. Is. I 22. 49. 68. III 5. 7. 9. 13. 23. 27. 29. 37. 66. 90. IV 11. 12. 22. 27. 28. 44. 62. V 31. 31. 39. 50. 62. 66. 72. VI 14. 17. 23. 37. VII 5. 15. 15. 32. 41. 45. fr. 1 (4), 2. 30 (6), 6. 61 (33), 3. 74 (53), 2. 88 (58), 5. 111 (77), 1; 2. 122 (87), 9. 123 (88), 5; 10. 129 (95), 6. 133 (98), 5. 218 (239), 2. 222 (243), 3. 227 (250), 2. 288 (121). — cum aliis particulis δέ coniungitur: δ' ἄρα (ἆρα) Ol. X 43. Py. III 27. 57. IV 78. 121. VI 37. XI 34. Ne. I 48. VIII 32. IX 21. X 69. fr. 123 (88), 10. δ' αὖ Ol. XII 6. Ne. XI 30. Is. III 36. fr. 218 (239), 4. δ' αὖτε Py. III 96. VI 11. δ' αὖτις Ne. III 56. VIII 44. Is. I 39. δὲ δή Ol. I 55 (54). δὲ καί Ol. I 14. VII 53. VIII 77. IX 87. XIII 55. Py. I 12. 26. V 20. VIII 15. 28. 56. 57. 93. IX 108. X 67. Ne. III 74. V 22. VI 54. VIII 43. X 20. 25. Is. III 9. IV 18. V 71. VI 32. fr. 1 (4), 1. 160. 216 (235). δέ τοι Ol. VIII 59. IX 21. Py. II 94. V 12. Ne. IV 79. Is. IV 12. δ' ὦν Ol. III 38. Py. IX 103. — Restat ut ea fragmenta enumerem, quae vitio vel lacuna adeo laborant, ut part. δέ quid valeat diiudicari non possit: fr. 2. 5 (1). 19. 38 (16). 44 (23). 51. 53 (25). 61 (33), 1. 74 (53), 1. 108 (75), 1. 110 (76), 1. 119 (84), 1. 121 (86), 1. 131 (96), 1. 132 (97), 1. 133 (98), 1. 135 (100). 142 (106), 1. 147 (114). 153 (125). 155. (127), 1. 156 (57). 160. 166 (147), 1. 167 (148). 168 (150). 177 (168), 6. 179 (170). 185 (184). 190 (198). 215 (152). 216 (235). 219 (240). 227 (250), 1. 233 (257). 235 (259). 236 (260). 237 (261). 243. 246 (286). quo accedunt ii loci qui in quarta editione Bergkii mutati noniam habent particulam: Ol. II 68 (62). IX 53. X 55. 71. XIII 29. 83. 98. 103. Py. III 36. IV 55. V 85. VI 38. VIII 67. 86. X 15

Boeckh. Ne. I 60. VII 34. IX 25. X 75. Is. II 19 Heyn.

δέας *metus* fr. 123 (88), 8: *ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέᾶτι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι* (Bergk., libri *ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι* (v. *δὲ κατι*) *τᾶς*, Herm. *ἀλλ' ἐγὼ τᾶς δ' ἕκατι*, Boeckh. *ἀλλ' ἐγὼ ὥρας ἕκατι τᾶς ποθεινᾶς*, Schneidewin. et Christ. *ἀλλ' ἐγὼ θεᾶς ἕκατι*).

δεῖ *oportet* Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.*

δείσω *vereor* Ne. V 34: *ξεινίου πατρὸς χόλον δείσαις.* Py. IV 112: *ὑπερφιάλου ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν.*

δείκνυμι (praes. *δείκνυσι. δεικνύναι.* ipf. *δείκνυεν.* aor. *δεῖξεν, ἔδειξεν, -αν. δεῖξον. δεῖξαι. δείξαντος*) 1) *ostendo, conspiciendum praebeo, monstro* Ol. XIII 69: *καὶ Δαμαίῳ νιν* (habenam) *θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον*: offer. Ne. IV 83: *ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας.* met. Py. VI 46: *πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν*: „decus virtutis probavit et palam fecit, in sese nempe positum" Boeckh.; *ἔνειξεν* poetam scripsisse coni. Bergkius. fr. 108 (75): *θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν.* — c. inf. Ol. IX 74: *ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον* (Bergk. coni. *δεῖσαι*). — 2) *declaro, aperio* Is. VII 47 (VIII 52): *ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος.* Py. IV 220: *καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων* (Medea). Ol. XIII 75: *δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος.* fr. 131 (96), 5: *ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.* fr. 42 (171), 3: *καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι.* (de Ne. VI 57 v. *ἐμπίπτω*.)

δεῖμα *metus* Is. VII (VIII), 12: *ἀλλ' ἔμ' οὐ δεῖμα μὲν παροιχόμενον καρτερᾶν ἔπαυσε μεριμνᾶν* (Bergk., libri *ἀλλ' ἐμοὶ . . . καρτερὰν ἔ. μέριμναν*, Oehlschlaeger. *ἀλλ' ἐμοὶ δειμάτων παροιχομένων*, cui assentitur Mezger.): *τῶν φθασάντων κακῶν τόν τε φόβον καὶ τὴν μέριμναν.* Schol. Py. IV 97: *κλέπτων δὲ θυμῷ δεῖμα προσέννεπε.* V 58: *κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον.*

Δεῖνις *Dinis*, Megae filius, puer Aegineta, cui stadio bis victori incerto tempore (sec. Mezgerum Ol. 72, 2) carmen Ne. VIII scriptum est; Ne. VIII 16: *φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν, Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.*

Δεινομένειος *Dinomeneus* Py. II 18: *σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει*: o Dinomenis fili, Hiero.

Δεινομένης *Dinomenes*, 1) pater Hieronis Py. I 79: *παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις.* — 2) Hieronis filius, rex Aetnae Py. I 58: *Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.*

δεινός (sg. f. *δεινάν.* n. *δεινόν.* pl. m. *δεινῶν.* — superl. m. *δεινοτάτων, -ους*) 1) *horrendus* Py. I 26: *κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει.* Ne. IV 64: *πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμὰν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων.* Py. II 64: *νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος δεινῶν πολέμων.* — 2) *gravis* Ne. IX 13: *φεῦγε — δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων.* X 65: *πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός.*

δεῖνος *chorea* Py. IX 19: *ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοὺς οὔτε δείνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουρίαν* (Bergk., libri *οὔτε δείπνων* v. *δεῖπνον οἰκουριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας*): „*δεῖνος*, quod non distat a voce *δῖνος*, secundum Athen. XI 467 D et Hesych. saltationis quoddam genus fuit, sed quemadmodum *δινεῖσθαι* omnino de saltantibus dictum, ita etiam *δεῖνος* omnis *ἐγκύκλιος χορεία* dici poterat" Bergk.

δεῖπνον (sg. *δεῖπνον, -ου.* pl. *δείπνοισι, δεῖπν(α)*) *convivium, coena* Ne. I 22: *ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος, ἔνθα μοι ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται.* Ol. I 40 (39): *ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων.* Py. IV 31: *φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο, ξείνοις ἅ τ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.* fr. 124 (94), 4: *δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ*

πεδ' ἄφθονον βοράν. fr. 125 (91), 2: ἐν δείπνοισι Λυδῶν. (de Py. IX 19 v. δεῖνος.)

δειρά *iugum* Ol. III 27: δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν. IX 59: μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς.

δειράς *iugum* montis Ol. VIII 52: ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν — καὶ Κορίνθου δειράδ', ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν: acc. termini; ὁ δὲ Ἰσθμὸς στενοῦται ὡς ἐπὶ σώματι τραχηλός. Schol. Is. I 10: τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδ'.

δέκα *decem* Ol. I 81 (79): τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις. Ne. XI 19: ἐκ δὲ περικτιόνων ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι ἐστεφάνωσαν (var. ἑκκαίδεκ'). fr. 135 (100): πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας.

δέκατος *decimus* Py. IV 10: ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ.

δέκομαι (praes. δέκεται, -ονται. δέκευ. fut. δέξεται. aor. I δέξατ(ο), ἐδέξαντ', δέξαντο. δέξαιτο. δέξαι. δέξασθαι. δεξαμένῳ, -μενον, -μενοι; -μένα. aor. II ἔδεκτο. [δέξ'.] δέγμενος. pf. δέδεξαι, δέδεκται) 1) *accipio, adipiscor* Ol. XIII 68: ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ (var. δέχευ): h. e. habenam. Py. IV 37: χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα δαιμονίαν. III 95: ἕδνα τε δέξαντο. Ne. I 71: δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν. Ol. IV 7: ἀλλ', ὦ Κρόνου παῖ, — Ὀλυμπιονίκαν δέκευ Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον, cf. Ol. VIII 10. Ol. VI 105: πόσις Ἀμφιτρίτας, ἐμῶν ὕμνων δὲ δέξ' εὐτερπὲς ἄνθος (Bergk. c. var., vulg. ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ'). V 3: Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα. — Py. V 22: εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων. Ol. II 54 (49): Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο. Py. I 80: ὕμνον —, τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετᾷ. Ne. II 4: ὅδ' ἀνὴρ καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρῶτον Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει. Py. IX 125: πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας. Ol. VI 27: στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπεὶ δέξαντο, cf. Is. III 11. Py. I 100. Is. I 51: εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον. met. Ol. II 69 (63): ἀπονέστερον ἐσλοὶ δέκονται βίοτον (var. δέρκονται v. νέμονται). Is. V (VI) 15: αἴδαν γῆράς τε δέξασθαι. Py. IV 255: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νύκτες (Bergk. σπεῖρ' ... ὑμετέρας τ' ἀκτῖνας ὀλβῶν-δείξατο h. e. ὄλβον ἀνεδείξατο). — c. dat. Is. V (VI), 4: ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τίν γ' ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων, νῦν αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δέσποτα: a te; cf. Ol. XIII 29. Py. IV 23. VIII 5. XII 5. met. fr. 133 (98): οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται (var. δέξηται). — 2) *excipio, recipio* Is. VI (VII) 5: χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν, cf. Ne. V 38. Py. IX 73. Ol. III 27. XIII 92. Is. I 38. VII 68 (VIII 75). Ol. VI 98: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον, cf. Ne. IV 11. additur dat. modi Py. IV 128: μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος. Py. V 86. VIII 19. praep. ἐς, ἐν Ne. XI 3: εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον. fr. 90 (60), 4: ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ (Bergk., vulgo χώρῳ) ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν. Py. IV 127. IX 56. met. Py. I 98: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται: v. κοινωνία. Py. IV 70: τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας (var. ἀρχὲ 'δέξατο, ἀρχ' ἐδ., ἄρχ' ἐδ., ἀρχὴ δέξατο, Bergk. ἀρχὴ 'κδέξατο h. e. ἀρχὰ ἐκδέξατο): sc. αὐτούς, Argonautas.

δελφίς (sg. δελφίς, -ῖνος, -ῖνι, -ῖνα. pl. δελφῖνες, -ων) *delphinus* fr. 234 (258): παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς. fr. 235 (259): ἁλίου δ' ἐρεθίζομαι δελφῖνος ὑπόκρισιν· τὸν μὲν ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος. fr. 1 (4), 6: οἷοι δ' ἀρετὰν δελφῖνες ἐν πόντῳ. Ne. VI 72 (64): δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν. Py. IV 17: δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων. II 51: θεὸς — θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα.

Δελφίς *Delphica* Py. IV 60: σὲ — χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ.

Δελφοί *Delphi* 1) urbs Py. IX 75: δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν. Ol. XIII 43: ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε ἠδὲ χόρτοις ἐν

λέοντος. — 2) incolae Ne. VII 43: βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται. fr. 192 (204): Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες Ἀπολλωνίδαι.

δέμας *corpus* Ol. I 21: παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων. Ne. XI 12: ἄνδρα δ' ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ' Ἀρκεσίλαν, καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον: sc. Aristagorae. Py. III 50: θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι.

δέμνιον *cubile, sedes* Ne. I 3: ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, κλειτᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία, δέμνιον Ἀρτέμιδος.

δένδρεον (sg. δένδρεον, -έῳ. pl. δένδρε(α), -έων, -εα) *arbor* Ol. III 23: ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος. III 32: τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς. II 80 (73): ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων. Ne. XI 40: δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον, ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αὐξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας. Ne. VIII 40: αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει. proverbialiter dicitur fr. 230 (254): ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν: „exili ramulo insistere" Dissen.

δεξιόγυιος *dexter et promptus membris* Ol. IX 111: τὸν δ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ' ἀλκάν.

δεξιός *dexter* fr. 146 (112): ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἕζεαι met. *dexter, aptus* Is. IV (V) 61: αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί, δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον (Boeckh. et Herm., vulg. χερσὶ δεξιόν, νόῳ ἀ., Bergk. χερσὶ δεξιὸν νόῳ ἀ.). Ne. III 8: ἀοιδᾶν —, στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.

δεξιτερός *dexter* Py. IV 96: τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί: v. μονόκρηπις. Py. IV 35: ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι: sc. χειρί.

δέομαι *careo* Ne. VII 13: ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.

δέος *timor* Ne. I 48: ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος (var. βέλος) πλᾶξε γυναῖκας, ubi Boeckh. cum Herm. δέος interpretis esse censens recepit βέλος, Bergk. ἄπλατον χρέος poetam scripsisse coni.

δέρκομαι (praes. δέρκομαι, -εται. aor. δρακείς, -έντες. δρακεῖσ'. pf. δέδορκε(ν)) 1) trans. *conspicio* fr. 123 (88): τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείς. met. Ne. VII 3: οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν: h. e. non viventes. — *respicio*, met. Py. III 85: λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν' ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος: h. e. favet. — *circumspecto* Py. II 20: Λοκρὶς παρθένος — διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές. Ne. VII 66: ἐν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν: „h. e. inter omnes Graecos de probitate mea constat" Dissen. — 2) perf. intr. *fulgeo* Ol. I 97 (94): τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος. Ne. III 84: τίν γε μὲν — ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος. IX 41: ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου — δέδορκεν παιδὶ τοῦτ' Ἁγησιδάμου φέγγος ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ: affulsit.

δέρμα *pellis* leonis Is. V (VI), 47: ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. arietis Py. IV 161: δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν. IV 241: αὐτίκα δ' Ἀελίου θαυμαστὸς υἱὸς δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάννυσαν Φρίξου μάχαιραι.

δεσμός *vinculum* fr. 161 (134): οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται: Titanes dici arbitratur Boeckh., Cercopes Bergk. Py. II 40: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν (Ἰξίων): „rotam quatuor radiorum, in quibus manus et pedes illigati" Dissen. fr. 92 (93): κείνῳ (Typhoni) μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. — met. fr. 207 (223): Ταρτάρου πυθμὴν πιέξει σ' ἀφανέος σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας (Bergk. pro ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις).

δέσποινα *domina* Py. IV 11: Αἰήτα παῖς —, δέσποινα Κόλχων. IX 7: τόθι νιν (Cyrenen) — θῆκε δέσποιναν χθονός. fr. 122 (87), 14: ὦ Κύπρου δέσποινα: Venus. — met. Ol. VIII 2: μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Ὀλυμπία, δέσποιν' ἀλαθείας: „domi-

na oraculi s. veritatis oraculo patefaciendae" Dissen.

δεσπόσυνος *ad dominum v. regem pertinens* Py. IV 267: εἰ — σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα (δρῦς) μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν, ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον: cum columnis, quae sunt in in regia.

δεσπότας (sg. δεσπότας, -ᾳ, -αν, -α. pl. δεσπόται) *dominus* Ne. I 13: Ὀλύμπου δεσπότας — Ζεύς. fr. 36 (11): Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα. Is. V (VI) 5: Ἰσθμοῦ δέσποτα (Bergk., vulg. δεσπότᾳ): invocatur Neptunus, itemque Ol. VI 103: δέσποτα ποντόμεδον. Py. IV 207: δεσπόταν λίσσοντο ναῶν. — Ol. I 23 (22): κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν, Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα: Hieronem. Py. IV 53: οἵ κεν — τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν: Battum. Is. VI (VII), 45: ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν — Βελλεροφόνταν: sc. in eo vehentem. Ol. VI 18: τὸ καὶ ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ: „Agesias, cuius sumptu tota comissatio habita, ceteros invitaverat quasi dominus domus" Dissen. — plur. fr. 122 (87), 11: τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται: Corinthii.

Δευκαλίων Deucalion Ol. IX 43: ἵνα — Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε δόμον ἔθεντο πρῶτον, ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον.

δεῦμα v. **δεύτατος.**

δεύομαι v. **γεύομαι.**

δεῦρο *huc* Ol. VI 63: ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν. VIII 51: ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις: in Graeciam. Ne. XI 35: Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων: πρὸς τὴν Τένεδον. Schol.

δεύτατος *ultimus*, neutr. plur. pro adv. Ol. I 51 (50): τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν (h. e. Pelopis) διεδάσαντο καὶ φάγον (var. ἀμφιδεύτατα, ἀμφιδεύματα, ἀμφὶ δεύματα): „zu guter Letzt" Mezger. καὶ τὸ τελευταῖον ἐν ταῖς τραπέζαις παραθέντες καὶ μερίδας ποιήσαντες βεβρώκασιν. Schol. locum difficillimum quum aliter expediri posse desperaret, Boeckhius lectione libri Venetorum septimi (W) recepta scripsit ἀμφὶ δεύματα et δεύματα κρεῶν explicat: „carnes embammate sive iusculo imbutas".

δεῦτε *huc* fr. 122 (87), 14: ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς. (de fr. 75 (45), 1 v. ὁράω.)

δεύτερος (sg. m. δεύτερος, -ῳ, -ον. f. δευτέρα, -αν. n. δεύτερον. pl. n. δεύτερα) *secundus, alter, insequens* 1) de tempore Ol. I 44 (43): ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ ἦλθε καὶ Γανυμήδης. Py. IV 56: Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν Πύθιον ναὸν καταβάντα χρόνῳ δευτέρῳ νάεσσι πολεῖς ἀγαγὲν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα (M. Schmidt., libri καταβάντα. χρόνῳ δ' ὑστέρῳ, Christ. χρόνῳ ὑστέρῳ). Is. III 85 (IV 67): καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων γίνεται. Py. VIII 42: ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι. Is. V (VI) 2: δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν. Py. IX 15: ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως δεύτερος: „Hypseus dicitur filius Penei fluvii, qui filius Oceani" Dissen. fr. 279 (249): τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν (Liban. Or. I 432 ed. Reiske). — neutr. pro adv. fr. 75 (45), 8: με — ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον: „quod addidit Pindarus δεύτερον, videtur significare iterum Athenis se dithyrambum docere" Bergk. „post Iovem patrem secundo loco ad Bacchum filium" Boeckh. — 2) de dignitate Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'.

δέω (act. aor. δῆσεν. δήσαις. pass. aor. δεθείς. pf. δέδεται, -ενται) *vincio, ligo, constringo* fr. 161 (134): οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται: v. δεσμός. Py. IV 234: βοέους δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας. Ne. VI 40 (35): χεῖρας ἱμάντι δεθείς. Py. I 27: οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ (Τυφώς): „inter vertices et solum vinctus iacet" Dissen. — met. Py. IV 71: τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; III 54: ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ne. XI 45: δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖα. fr. 229 (253): νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν.

δή (per synizesin coalescit cum sequente vocali Ol. XIII 99: δὴ ἀμ-

φοτέρωθεν (Herm. et Boeckh., libri δ' vel γὰρ). Ne. V 20: δὴ αὐτόθεν (Boeckh., Tricl. δ' αὐτόθεν, Bergk. c. reliquis libris αὐτόθεν). Py. VIII 67: δὴ εὔχομαι (Bergk., vulg. δ' εὔχομαι). in crasi legitur Ol. IX 53: δὴ ῏σαν (Bergk., vett. libri δ' ἔσαν, recc. δ' ἔσσαν, quod rec. Boeckh.).) particula quum a rad. ja ducta sit proprie est 1) temporalis: *iam*, ietzt, schon, sofort Ne. VIII 19: ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων τε πρίν τε φάμεν. VIII 51: ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν. I 60: γείτονα δὴ κάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον (Bergk., libri δ' ἐκάλεσαν, δ' ἐκκάλεσαν, Tricl. δ' ἐκκάλεσεν). fr. 88 (58), 3: ὁπότε — δὴ τότε. — 2) affirmativa, rem iam absolutam ideoque notam et extra dubitationem positam declarans: *manifesto*, *re vera*, *profecto* Py. IV 273: ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι (πόλιν) δυσπαλὲς δὴ γίνεται. fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν τελευταί τε καλλίονες. Ne. X 75: θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς ὄρθιον φώνασε (Schmid., libri δὲ, Bergk. eiecit). V 20: μακρά μοι δὴ αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις (Boeckh., Tricl. δ' αὐτόθεν, Bergk. c. reliquis libris part. eiecit). Ol. I 55 (54): εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. Is. II 27: γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος, cf. Py. XI 17. fr. 7 (2): ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν. additur numeralibus. Ol. XIII 99: ἀλαθής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ (Herm. et Boeckh., libri vett. δ', recc. γὰρ). Py. IX 91: Αἰγίνᾳ τε γάρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι. Ne. VIII 48: σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν. Ol. VI 79: μάτρωες ἄνδρες — ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως. — Ne. I 17: θαμὰ δὴ καί. Ol. IX 9 = Is. VII 65 (VIII 70): δή ποτε. Py. IV 64: ἦ μάλα δή. — in interrogationibus: *tandem* Ne. X 76: Πάτερ Κρονίων, τίς δὴ λύσις ἔσσεται πενθέων; cf. Ol. X 60. Ne. V 15: αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον, πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον: „schliesslich" Mezger. — 3) consecutiva, si quae nunc iam exstare dicuntur ad superiora spectant atque ea sequuntur: *igitur* Ol. III 25: δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν' Ἰστρίαν νιν: id quod iam narratum est v. 14. Ol. IX 53: κείνων δὴ ῏σαν χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι (Bergk., libri vett. δ' ἔσαν, recc. δ' ἔσσαν): respicit poeta v. 45. (de Py. VIII 67 v. δέ III.)

Δηιάνειρα *Deianira* fr. 249 (153): Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηιάνειραν ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῷον τὸν πλησίον ποταμὸν διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον· φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. . . . ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ (Schol. Il. φ 194).

Δημοδίκη *Demodice* fr. 49 (19): Ταύτην δὲ (Φρίξου μητρυιὰν) ὁ μὲν Πίνδαρος ἐν Ὕμνοις Δημοδίκην (Boeckh., vulg. Δημωτικὴν v. Δημοτικὴν) φησίν, Ἱππίας δὲ Γοργῶπιν, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀθάμαντι Νεφέλην, Φερεκύδης Θεμιστώ (Schol. Pind. Py. IV 388): „Pindarica forma erat Δαμοδίκα" Boeckh.

Δημοφῶν *Demophoon* fr. 176 (162): Τῆς δὲ Ἀντιόπης ἀποθανούσης ἔγημε (Θησεὺς) Φαίδραν, ἔχων υἱὸν Ἱππόλυτον ἐξ Ἀντιόπης, ὡς δὲ Πίνδαρός φησι, Δημοφῶντα (Plut. vit. Thes. c. 28).

Δηραῖοι fr. 63 (35): οἱ μάντεις οἱ γνήσιοι οἱ ἐθάδες τοῦ ἐν Δηραίοις (Mueller. pro Δηραίνοις) τόπῳ Ἀβδήρων τιμωμένου Ἀπόλλωνος, οὗ μνημονεύει καὶ Πίνδαρος ἐν Παιᾶσιν (Tzetz. ad Lycophr. 440).

δηριάω *certo, contendo* Ne. XI 26: παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων.

δηρίομαι *contendo* Ol. XIII 44:

δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν: „ita ut multos illos alios, ubi cuncti computentur, non plures cepisse victorias spondeam“ Boeckh.

διά I) adv. in tmesi, v. διαδατέομαι, διεξερευνάω. — II) praep. *per* 1) c. gen. a) de loco Ne. VI 55 (48): πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν κλέος αὐτῶν. VI 73 (64): δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν. Ol. I 6: μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος. Ne. VII 26: Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος. fr. 111 (77): αἰὼν δὲ δι' ὀστέων ἐρραίσθη. fr. 238 Boeckh.: κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος. Py. III 57: χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν: διαμπὰξ δι' ἀμφοτέρων τῶν μαστῶν ἢ τῶν πλευρῶν, ἢ δι' αὐτοῦ τε τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ τοῦ ἰατρευθέντος, ὥστε καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν ἀναιρεῖσθαι καὶ τὸν ἀναβεβιωκότα. Schol. „sed secundum Hesiodum (fr. 49 Goettl.), quem Pindarus sequi solet, Aesculapius solus Iovis fulmine interemptus, itaque conieci χερσὶ . . . ἄμ' ἀμφοῖν poetam dedisse“ Bergk. Is. III 55 (IV 37): ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων (Αἴαντα): h. e. apud omnes homines. — b) de instrumento Py. IV 279: αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς. — 2) c. acc. a) de loco: durch (über) — hin Is. III 59 (IV 41): ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν. fr. 51: πλεῦντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν (Strabo VII. T. II p. 91). Py. IX 123: παρθένον — ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. Is. V (VI) 23: μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους. — b) de causa efficiente: per, propter Ne. VII 21: ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον. Py. II 20: παρθένος — διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές. Is. IV (V) 6: ἵπποι διὰ τεάν, ὤ'νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται: „tuo beneficio“ Dissen. „tui honorandi causa“ Mezger. cf. Is. IV (V) 11: κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν: „deorum in honorem“ Mezger.

διαβολία *calumnia* Py. II 76: ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαβολιᾶν ὑποφάτιες (Bergk. διαιβολιᾶν).

διάβολος fr. 297 (270): τὸ διαβάλλειν δὲ οὐ μόνον συκοφαντικὸν ἔχει νοῦν, ὅθεν καὶ ἡ διαβολή, καὶ ὁ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος ἄνθρωπος (Eust. ad Od. 1406, 14). ἡγεμονεὺς καὶ ἡνιοχεὺς καὶ ὁ ἐκ τοῦ Ἀλκαῖος Ἀλκεύς, ὅθεν καὶ Ἀλκείδης Ἡρακλῆς, καὶ ὁ ἐκ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ διάβολος κοινῶς διαβολεύς (Eust. ad Il. 128, 38): „videtur Eustathius antiquioris grammatici sententiam falso interpretatus esse, qui dixerat a Pindaro formam διαβολεὺς loco vulgaris διάβολος esse adhibitam“ Bergk.

διαγγέλλω *nuntio divulgans* Ne. V 3: ἀοιδά, στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας, διαγγέλλοισ', ὅτι Λάμπωνος υἱὸς — νίκη.

Διαγόρας *Diagoras*, Damageti filius, Eratides, rex Ialysi, multis victoriis ludicris nobilitatus, cui pugilatu victori Ol. 79 carmen Ol. VII scriptum est; Ol. VII 13: σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν. VII 80: τῶν ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς κτλ.

διάγω fr. 286: διήγεται σάρκες, ἀντὶ τοῦ διήγοντο (Lesbonax de figuris p. 184): „fuit credo διήγετο, Pindarice διάγετο“ Boeckh.; est autem figura q. v. Pindarica, v. ἰαχέω.

διαδατέομαι *distribuo, dispertior* c gen. Ol. I 52 (51): ὅτι σε — μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον. per tmesin Ol. VII 75: διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωίαν.

διαιβολία v. **διαβολία**.

διαιθύσσω *agitor* per aliquid Ol. VII 95: ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι (Boeckh., libri διαιθύσσουσιν): „perspirant“ Boeckh.

διαιρέω *eximo, secerno* Ol. X 57: ὁπᾷ τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε (sc. duodecim deis): διαχωρίσας. Schol.

δίαιτα 1) *vitae ratio* Py. I 93: ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. — 2) *victus* Ol. II 71 (65): οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὰν παρὰ δίαιταν.

διαιτάω *dirimo arbitrio, diiudico,*

met. 1) rego Ol. IX 66: *πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.* — 2) perago, perficio Py. IX 68: *κεῖνο κεῖν' ἆμαρ διαίτασεν: διαιτᾶν διανύειν.* Hesych.

διακομπέω *iacto* fr. 157 (128): *ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων* (Herm., libri *διακομπεύων*).

διακρίνω (praes. *διακρίνειν*. aor. *διέκρινε. διακρῖναι.* brevis vocalis ante *κρ* ubique producitur praeter incertum fr. 168) 1) *secerno* Ol. X 46: *περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε.* — 2) *decerno* a) certamine Py. IX 115: *σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν, ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων.* — b) mente: diiudico Ol. VIII 24: *ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει, ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές* (var. *διακρίνειν, διακρινεῖ*). fr. 168 (150): *ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος*: „ad pernoscendum" Boeckh. Py. I 68: *Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων*: h. e. „für wahr erklären" Mezger. *τοιαύτην μερίδα παράσχου ὥστε τὸν τῶν ἀνθρώπων λόγον διακρίνειν τοῦτο καὶ ἀληθὲς ἀποφαίνειν, ὅτι ἐν ἐλευθερίᾳ εἰσίν.* Schol. Bergkius tamen pro *διακρίνειν* suspicatur *δίδοι, κραίνειν τ'* vel *δίδοι, κραίνων* scribendum esse.

διαλλάσσω *muto* Ol. XI 21: *τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος*: deest part. *ἄν*.

διανέμω *guberno* Py. IV 261: *ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας.* VIII 62: *τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις.*

διανίσσομαι *permeo* Py. XII 25: *νόμον — λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων* (var. *διανισόμενον*).

διαντλέω *exanclo, exhaurio* Py. IV 294: *εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ οἶκον ἰδεῖν.*

διάπειρα *experientia* Ol. IV 16 (20): *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.*

διᾱπλέκω *plecto inter, intertexo, pertexo,* met. Py. II 82: *σαίνων ποτὶ πάντας ἀγὰν* (Boeckh., libri *ἄγαν*) *πάγχυ διαπλέκει* (sc. *δόλιος ἀστός*): „flexuram callide flectit omni modo, omnem artem tentat" Dissen. *πλοκήν τινα ποιῶν.* Schol. Ne. VII 99: *εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραι διαπλέκειν εὐδαίμον' ἐόντα* (Bergk., libri *διαπλέκοις*). Py. XII 8: *τέχνᾳ, τάν ποτε Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα*: „artificiosis nexibus flexibusque componens" Boeckh. *συνθεῖσα.* Schol.

διᾱπρεπής *excellens* Is. IV (V) 44: *τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν διαπρεπέα νᾶσον.*

διᾱπρέπω *excello,* c. gen. Ol. I 2: *ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου* (sc. *διαπρέπει*).

διᾱπρύσιος *late patens* Ne. IV 51: *Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ.*

διαρκέω *sufficio* Ne. VII 48: *τρία ἔπεα διαρκέσει*: proverbialiter dictum; „kurz und gut" Mezger. v. *εὐώνυμος*.

διαστείβω *peragro* fr. 221 (242): *τέρπεται δὲ καί τις ἔπι* (*φρασὶν*) *οἶδμ' ἐνάλιον ναΐ θοᾷ σῶς διαστείβων* (Bergk. pro *ἐπ' οἶδμα ἅλιον*).

διαστείχω *pervado, versor in,* met. c. gen. Is. III 17: *καὶ ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι πλούτου διέστειχον τετραοριᾶν πόνοις* (Herm. et Boeckh., libri *διέστιχον*): „sie (die Kleonymiden) schritten im Reichtum dahin" Mezger.

διασωπάω *prorsus reticeo* Ol. XIII 91: *διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ* (Tricl. *διασιγάσομαι,* Herm. *διασιωπάσομαι*). v. *σωπάω*.

διαυλŏδρόμας *diauli cursor* Py. X 9: *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.*

δίαυλος *diaulus* Ol. XIII 37: *Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ' ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί.*

διαφαίνω 1) Act. *disiunctim luceo* Py. III 44: *καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά* (var. *διέφανε,* Bergk. coni. *δίχ' ἔφαινε*): „cum fulgore diffindebatur" Boeckh. *ἡ φύσις τοῦ πυρὸς οἷον διεσχίσθη καὶ διάστημα τοῦ πυρὸς ἐγενήθη, ἕως ἂν ἐπιβὰς ὁ Ἀπόλλων ἀνέληται τὸν παῖδα.* Schol. — 2) Pass. *perspicior, appareo,* met. Ne. III 71: *ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται.*

διαφέρω *differo* 1) trans. divulgo et clarum reddo Py. XI 60: ἅ τε (χάρις) τὸν Ἰφικλείδαν διαφέρει Ἰόλαον ὑμνητὸν ἐόντα: διάγει καὶ διαστέλλει καὶ ἐπίσημον ποιεῖ. Schol. — 2) intr. sum diversus Ne. VII 54: φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι.

διδακτός *disciplina acquisitus* Ol. IX 100: τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν· πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι. Ne. III 41: συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει· ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκέι κατέβα ποδί.

διδασκαλία *disciplina* Py. IV 102: φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν: οἷον, οὐ ψεύσομαι ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐρῶ, ἣν ἔμαθον παρὰ Χείρωνος δικαίου τυγχάνοντος.

διδάσκω *doceo* Ne. III 55: Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον (Χείρων). Py. III 45: καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους. met. fr. 122 (87), 13: διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ (Herm., vulg. ἐδιδάξαμεν, Hecker. ἐδείξαμεν): exploravimus. — Med. *mea doceo* Ol. VIII 59: τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότι ῥᾶτερον: „sich Schüler heranzuziehen“ Mezger.

δίδυμος, δίδυμνος (sg. m. διδύμῳ, -ον. f. διδύμᾳ. n. δίδυμον. pl. m. διδύμων, -οις, -ους. διδύμνοις. f. δίδυμαι, -αισιν, -ας) *geminus, duplex, duo* Ol. III 35: σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας (Herm., libri διδύμοισι v. διδύμοις, Mosch. διδύμμοις). Ne. IX 4: ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει. Py. IX 86: τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ — Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. IV 178: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον τὸν μὲν Ἐχίονα, — τὸν δ' Ἔρυτον. Is. VII 17 (VIII 19): πατρὸς — δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται: geminae, Thebe et Aegina. Ne. I 36: ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν: gemello cum fratre, Iphicle; ἐναντίος οὗτος τῷ Θεοκρίτῳ. ἐκεῖνος γάρ φησι (XXIV 2)· Καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα. Schol. Ol. XIII 21: τίς — θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ' (Boeckh. βασιλῆα δίδυμνον ἔθηκ'): duplicem aquilam; v. βασιλεύς. — Py. II 9: ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ — τίθησι κόσμον: utraque manu, quo studium indicatur deae“ Dissen. Ol. V 5: βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις: Ὀλυμπιάσι βωμοί εἰσιν ἓξ δίδυμοι τοῖς δώδεκα θεοῖς ἀνιδρυμένοι, ἑνὸς ἑκάστου βωμοῦ δύο θεοῖς καθωσιωμένου. Schol. Py. IV 79: ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος: „more heroum Homericorum, cf. Od. I 256“ Dissen. Py. IV 209: δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί (var. δίδυμοι): Symplegades. fr. 40: οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον (Plut. de fort. Rom. c. 4): „dubium, num etiam δίδυμον στρ. π. ad Pindarum sit referendum“ Bergk. Ol. VI 65: ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας. Is. III 9: ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ μοῖρα. Ne. VI 65 (57): ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν: „duplex onus est Aeacidarum priscorum et huius vigesimae quintae Bassidarum victoriae laus“ Dissen. Py. III 72: τῷ μὲν διδύμας χάριτας εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις: τήν τε τοῦ ἰατρεύοντος Χείρωνος, εἰ ἀνεβίωσε, καὶ τὴν τῶν ὕμνων, ὧν εἰς αὐτὸν γράφω. Schol.

δίδωμι (act. praes. δίδωσι, διδοῖ. δίδοι, διδοῖτ'. διδόμεν. διδους, -όντι, -όντων. ipf. ἐδίδου. fut. δώσει. δώσειν. aor. ἔδωκε(ν), ἔδωκ', δῶκε(ν); δῶκαν, ἔδοσαν. δόμεν, δοῦναι. δόντες. perf. δέδωκε. — pass. perf. δέδοται) *do* 1) dono, concedo aliquid (alicui) Py. IV 21: θεῷ — γαῖαν διδόντι, cf. IV 35: ξένιον μάστευσε δοῦναι. fr. 154 (126), 3: ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται. Ne. I 14: νάσῳ, τὰν — Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ. Ol. I 90 (88): τὸν μὲν ἀγάλλων θεὸς ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους. I 65 (63): συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν. additur infin. Py. IV 222: σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι. — met. Ol. VIII 85: ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι. Ne. VII 59: τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι, cf. Py. I 57. Ne. IV 42: ἐμοὶ δ' — ἀρε-

τὰν ἔδωκε Πότμος ἄναξ. II 8: *αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις.* Py. II 89: *ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος* (*θεός*), cf. Ol. III 39. Is. VI (VII) 24: *μάτρωι — δέδωκε κοινὸν θάλος.* Ol. VII 89: *δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν.* XIII 115: *Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.* I 87 (85): *τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.* VI 104: *εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι.* Ne. VII 97: *βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν — διδόμεν.* Py. V 65: *πόρεν τε κίθαριν δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ.* XII 32: *τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.* Ne. I 66: *καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κυρὶ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον* (Bergk., libri *καί τινα σὺν πλ. ἀ. κόρῳ στείχοντα κτλ.*, Herm. *φᾶσε ἶν*, Beck. *τῷ ἐχθροτάτῳ . . . μόρῳ*). Py. IV 265: *καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα* (*δρῦς*) *διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς*: „calculum (iudicium) dat de se iudicaturis" Dissen. pro obiecto est infin. Py. V 119: *καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα, Κρονίδαι μάκαρες, διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν.* gen. part. Is. III 51 (IV 33): *τῶν τε γὰρ καὶ τῶν διδοῖ* (var. add. *τέλος*): sc. *τύχα.* — do coniugem Ne. IX 17: *Ἐριφύλαν — δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα.* Py. IX 117: *οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα.* — 2) trado Ol. VI 33: *ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Ἐλατίδᾳ βρέφος*, cf. Py. IV 115. met. Py. V 60: *ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ: εἰς φυγὴν παρώρμησεν.* Schol. Is. VII 60 (VIII 66): *ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.* Ne. X 26: *καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι.* VIII 20: *νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος.* — 3) edo Ne. XI 39: *καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι*: est aor. gnomicus. Ne. VI 12 (10): *τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν.* V 50: *εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι φωνάν* (Herm., libri *δίδου*, Bergk. coni. *ῥίγει δίδοι* omissa stigme).

διείργω *dirimo*, *separo* Ne. VI 3: *ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις*: *τοὺς θεοὺς καὶ ἡμᾶς χωρίζει ἡ δύναμις.* Schol.

διεξερευνάω *plane pervestigo* Ne. III 24: *δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ ὑπερόχους διά τ' ἐξερεύνασε τεναγέων ῥοάς* (Boeckh., libri *ἰδίᾳ(α) τ' ἐρεύνασε*, schol. etiam *διά τ' ἐρεύνασε*, Bergk. coni. *ἀιδνάς τ' ἐρ. τ. ῥοάς* h. e. caliginosa fluenta).

διέπω *administro*, *rego* Ol. VI 93: *τὰν* (*Ὀρτυγίαν*) *Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων.* Ne. X 53: *ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν.* fr. 173 (160): *Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν* (Casaub., libri *διῖπον*, *δίηπον*, *δίεπον*, unde vulg. *δίιππον*): sc. Amazones.

διερός v. *ξερός.*

διέρχομαι *perambulo*, *percurro*, c. acc. Ol. IX 93: *φῶτας — δαμάσσαις διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ.* met. Is. III 23 (IV 5): *θάλλοντες αἰεὶ σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος*, ubi *τέλος* est acc. termini. Ne. IV 72: *ἄπορα γὰρ λόγον Αἰακοῦ παίδων τὸν ἅπαντά μοι διελθεῖν*: sc. narrando.

διθύραμβος *dithyrambus* Ol. XIII 19: *ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ* (Bergk. *Χάριτες Διθυράμβῳ*). fr. 79 (47): *πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων*: „Pindarus carmen orditur a comparatione veterum et novorum dithyramborum, quod diserte Strabo prodit" Boeckh. fr. 86 (56): *εἶτα αὕτη ἡ αἰτιατικὴ φημὶ δὲ ἡ ἴκτινον κατὰ μεταπλασμὸν γέγονεν ἴκτινα, ὥσπερ ἀλίτροχον ἀλίτροχα παρ' Ἰβύκῳ καὶ διθύραμβον διθύραμβα παρὰ Πινδάρῳ* (Choerobosc. I 279).

δίκα (sg. *δίκας*, *-ᾳ*, *-αν.* pl. *δίκας.* — *Δίκα*, *-ας*, *-ᾳ*) A) 1) *mos*, *ratio* Py. I 50: *νῦν γε μὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων ἐστρατεύθη*: „rationem, exemplum secutus" Dissen. fr. 215 (152): *ἄλλα δ' ἄλλοισιν νόμιμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος.* — acc. sing. pro adv. Py. II 84: *ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι*: more, instar. — 2) *ius*, *iustitia* fr. 1 (4), 5: *οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες.* fr. 213 (232): *δίκᾳ — ἢ σκολιαῖς ἀπάταις.* Ne. IX 15: *κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ*: id quod respondet fere nostro: Macht geht vor

Recht. Ol. II 106 (96): *κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος.* Ne. X 12: *φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ.* VII 48: *εὐώνυμον ἐς δίκαν*: v. *εὐώνυμος.* Py. IV 140: *κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον.* Ne. IV 12: *δίκᾳ ξεναρκέι κοινὸν φέγγος*: „iustitia advenas sublevante communis omnibus lux s. salus dicitur Aegina" Dissen. Ne. III 29: *ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος ἐσλὸς αἰνεῖν.* Py. V 14: *σὲ δ' ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται.* Ne. IX 44: *ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.* pro adv.: *ἐν (σὺν) δίκᾳ*: *iuste* Ol. II 18 (16): *τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν.* VI 12. Ne. V 14. Py. IX 96. Is. VI (VII) 47: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά*: „iniustam, ultra fas appetitam voluptatem" Dissen. — plur. Py. IV 153: *Κρηθεΐδας — ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας*: „iura dirigebat, ius administrabat" Dissen. — 3) *lis* Is. VII (VIII) 24: *καὶ δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε* (*Αἰακός*). — B) ***Δίκα*** *Iustitia* Ol. XIII 7: *ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει κασιγνήτα τε, βάθρον πολίων ἀσφαλές, Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος.* Py. VIII 1: *Ἁσυχία, Δίκας ὦ μεγιστόπολι θύγατερ.* VIII 71: *κώμῳ — Δίκα παρέστακε*: *δικαίως κωμάζεται ὁ Ἀριστομένης.* Schol. Ol. VII 17: *πατέρα τε Δαμάγητον ἁδόντα Δίκᾳ.*

δικάζω *iudico* Ol. II 65 (59): *τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ.*

δικαιόπολις *iusta civitate insignis* Py. VIII 22: *ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος*: Aegina, ubi regnat *Δίκα* v. 1.

δίκαιος *iustus* Py. I 86: *νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.* IV 280: *ἐπέγνω — τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων* (var. *δικαίαν*). Ol. II 6: *Θήρωνα δὲ — γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων* (Hartung. et Mommsen., Herm. *ὄπι δίκαιον ξένων* vel *ὄπιν δίκαιον ξένον*, libri *γεγωνητέον ὀπὶ* (v. *ὄπι*) *δίκαιον ξένον*). Ne. X 54: *ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι* (Tyndaridae). fr. 159 (132): *ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.* Ne. VIII 41: *αὔξεται δ' ἀρετὰ — ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε, πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα*: sermo est de poetis.

δικαιόω *iustum reddo* fr. 169 (151): *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί* (var. *βιαίως τὸ δικαιότατον*).

(*δίκω*) *iacio*, aor. def. Ol. X 72: *μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων.* v. *ἐπιδίκω.*

δινάζω *vibro, concutio* fr. 101 (70): *καὶ μυχοὺς δινάσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων* (var. *δεινάσατο*, Herm. *ἐδύσατο*, Schneider. *τινάξατο*, Bergk. coni. *ἰνάσατο* h. e. purgavit): Apollo dicitur.

δινέω *circumago*, pass. *vagor*, met. Py. XI 38: *ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην* (var. *ἐδινήθην*): *ἐπλανήθην, ἀντὶ τοῦ ἐσφάλην τοῦ δέοντος.* Schol. „ich wurde verwirrt" Mezger.

Δίοδοτος *Diodotus* Thebanus Is. VI (VII) 31: *τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ, — εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον*: *τὸ δὲ Διοδότοιο παῖ πρὸς τὸν ὁμώνυμον τῷ νικηφόρῳ μήτρωα Στρεψιάδην Διοδότου παῖδα ποιεῖται.* Schol. „*Διοδότοιο* prima syllaba producta dictum, quemadmodum *Διοφάνης* in epigr. apud Rangabem Ant. Hell. II 988, alia" Bergk.

Δίοθεν *a (ex) Iove* Ne. IV 61: *τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν.* VI 14: *παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ*: „h. e. propter innatam naturam s. indolem, cf. *συγγενές* v. 10 (8)" Mezger. fr. 75 (45), 7: *Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ δεύτερον ἐπὶ κισσοδέταν θεόν*: de poeta a Iove Nemeaeo post Nemea Athenas profecto ad Bacchum celebrandum explicat Boeckhius; contra Bergk. scr. *ἀμοιβὰν Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον ἐπί τε κ. θ.* vertit: „huius honoris memores me superne respicite"; nam *Διόθεν* nihil aliud esse quam *οὐρανόθεν.*

Διομήδης *Diomedes* Tydides Ne. X 7: *Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν*: cum Minerva Cypri colebatur pro deo et Argis, „ubi clipeum Diomedis in Palladis lavacro efferri solitum videmus ex Callim. Pallad. Lavacr. v. 35, et

ipsum etiam simulacrum eius cum Palladis simulacro ad Inachum portatum et lotum dicit schol. ibid. ad. v. 1" Dissen. fr. 262 (181): κατελθοῦσα δ' ἡ θεὸς (Ἀθηνᾶ) Ὀδυσσέα τε καὶ Διομήδη ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. — ἱστορεῖ δὲ Πίνδαρος, ὅτι — κατὰ θείαν πρόνοιαν νυκτὸς αὐτὸν (Ῥῆσον) Διομήδης ἀναιρεῖ (Schol. ad Il. κ 435 in AD et BLV).

Διόνῡσος, Διώνυσος (Διόνυσος, -ου. Διωνύσου, -οιο) *Bacchus* Is. VI (VII) 5: πάρεδρον Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον: „in pluribus antiquis gemmis Ceres assidet Baccho" Gedik. Ol. XIII 18: ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ; fr. 124 (89), 3: ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο (Boeckh., libri Διονύσοιο) καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον. fr. 29 (5), 5: τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν. fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αὐξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας: cf. Plut. de Is. et Osir. c. 35: ὅτι δὲ οὐ μόνον τοῦ οἴνου Διόνυσον, ἀλλὰ καὶ πάσης ὑγρᾶς φύσεως Ἕλληνες ἡγοῦνται κύριον καὶ ἀρχηγόν, ἀρκεῖ Πίνδαρος μάρτυς εἶναι λέγων· κτλ. „preces sunt ad Bacchum Δενδρίτην" Boeckh. fr. 247 (123): Διόνυσος· . . . οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Νύσης τοῦ ὄρους ὠνομάσθαι, ἐπεὶ ἐν τούτῳ ἐγεννήθη, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνετράφη (Etym. M. 277, 39): „videtur ex Dithyrambo esse" Boeckh. fr. 267: Διόνυσον δὲ Ὅμηρος ἐν τοῖς ὕμνοις ὑπὸ λῃστῶν ἁλῶναι γράφει· καὶ Πίνδαρος δὲ διέρχεται περὶ τῆς λῃστείας (Philodemus περὶ εὐσεβείας p. 42 ed. Gomperz): haec de coniectura supplevit Bergk.

διορθόω *corrigo, accuratius tracto* Ol. VII 21: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: „vix dubito respici maxime tractationem piaculi a Tlepolemo commissi, quod verius et correctius narrat, quippe explicans et excusans ex idoneis causis" Dissen. ὀρθῶς εἰπεῖν. Schol.

δῖος *divinus* Is. VII 22 (VIII 23): δῖον ἔνθα τέκες Αἰακόν. Py. VII 10: οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν. (de Py. VII 5 v. ναίω.)

διόσδοτος *a Iove datus* Py. VIII 96: ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ. fr. 137 (102): οἶδε μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν (sc. vir Eleusiniis initiatus).

Διόσκουροι fr. 258 (163): Μεγαρέως δὲ Τίμαλκον παῖδα τίς μὲν ἐς Ἄφιδναν ἐλθεῖν μετὰ τῶν Διοσκούρων ἔγραψε; πῶς δ' ἂν ἀφικόμενος ἀναιρεθῆναι νομίζοιτο ὑπὸ Θησέως, ὅπου καὶ Ἀλκμὰν ποιήσας ᾆσμα ἐς τοὺς Διοσκούρους, ὡς Ἀθήνας ἕλοιεν καὶ τὴν Θησέως ἀγάγοιεν μητέρα αἰχμάλωτον, ὅμως Θησέα φησὶν αὐτὸν ἀπεῖναι. Πίνδαρος δὲ τούτοις τε κατὰ ταὐτὰ ἐποίησε καὶ γαμβρὸν τοῖς Διοσκούροις Θησέα εἶναι βουλόμενον (codd. βουλόμενος, C. Fr. Herm. βουλομένοις), ἐς ὃ ἀπελθεῖν αὐτὸν Πειρίθῳ τὸν λεγόμενον γάμον συμπράξοντα (Pausan. I 41, 5).

δῐπλόος (sg. f. διπλόα, -αν) *duplex* Ne. V 52: πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν. Is. IV (V) 17: τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται. III 88 (IV 70): ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο. — Ne. X 89: οὐ γνώμᾳ δίπλόαν θέτο βουλάν: ancipitem; οὐ κατεμερίσθη τὴν γνώμην ὁ Πολυδεύκης. Schol.

Δίρκα *Dirce*, fons Thebanus Is. V (VI) 74: πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ, τὸ βαθύζωνοι κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας ἀνέτειλαν παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις. VII 20 (VIII 22): τὰν μὲν (Θήβαν) παρὰ καλλιρόῳ Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα. Ol. X 85: χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων, τὰ παρ' εὐκλέι Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν: τουτέστιν ἐν Θήβαις. Schol. Is. I 29: τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας: ἔνδοξοι ὤφθησαν κατὰ τὰς Θήβας καὶ Λακεδαίμονα. Schol.

Διρκαῖος *Dircaeus* Py. IX 88: κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα.

δίς *bis* Ol. VII 81: τῶν ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς κλεινᾷ

τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων. XII 18. Py. X 13. Ne. X 24. 34. Is. IV (V) 36. VII 43 (VIII 46). Ep. 1. cum numeralibus Ne. VIII 48: ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν: „propter quatuor gloriosos pedes, quorum duo Dinidis, duo Megae sunt“ Dissen. Ne. IV 30: οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δίς τόσους.

δισκέω *discum iacio*, met. Is. II 35: μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν Ξενοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν: μακρῶς καὶ μεγάλως τὸν ἐμὸν λόγον ῥίψας, φησί, καὶ τὸν νικηφόρον ἐγκωμιάζων ὑπερβαλοῦμαι τοὺς ἄλλους. Schol.

δίσκος *discus* Is. I 25: οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν (Bergk. ὁπότ' ἐκ δ., Boeckh. c. Herm. ὁπότ' ἐν δ.): Pindarum Aeolensium more αἰχμαῖς scripsisse et λιθίνοις δίσκοις accusandi casum esse coni. Bergk.

δισσός *duplex*, plur. *duo* Ne. VIII 16: Λυδίαν μίτραν —, Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα: vulgo Dinidem bis vicisse statuunt; singulas patris et filii victorias intellegit Mezger. Ne. I 44: δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτως χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.

δῑφρηλᾰσία *curruum agitatio* Ol. III 38: ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας.

διφρηλάτας *curruum agitator* Py. IX 81: δῑφρηλάτᾰ Ἀμφιτρύωνος σάματι. Is. I 17: κεῖνοι γὰρ (Castor et Iolaus) ἡρώων δῐφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.

δίφρος (sg. δίφρῳ, -ον. pl. δίφρους. vocalis prioris syllabae producitur quater) 1) *capsus v. sella* currus Py. II 10: ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντι τίθησι κόσμον, ξεστὸν ὅταν δίφρον ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον (Hiero). — 2) *currus* in certaminibus adhibitus Is. III 47 (IV 29): οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον καμπύλον δῑφρον: „ut Hom. Il. V 231 καμπύλον ἅρμα; curvatus enim erat δίφρος rotis impositus“ Dissen. Py. V 51: ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί. Ol. I 90 (88): τὸν μὲν (Οἰνόμαον) ἀγάλλων θεὸς ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους. Py. IV 18: ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας: „frequens equorum praedicatum — nunc lyrice ad δίφρους translatum; intelliguntur autem curulia Cyrenensium certamina, unde iam supra εὔιππος Κυράνα et εὐάρματος πόλις“ Dissen. praeterea Py. IX 6: ἔνεγκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δῑφρῳ (Apollo). — met. Ol. IX 81: εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δῑφρῳ: ἀντὶ τοῦ ἐν ὑψηλῇ ποιήσει, ἣν αἱ Μοῦσαι δωροῦνται. Schol. Is. II 2: οἳ πάλαι — φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι.

δίχᾰ 1) *bifariam* fr. 213 (232), 4: δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν (sc. γίγνεται): h. e. „suspensa mens est“ Boeckh. — 2) *seorsum, separatim* Py. V 93: σκυρωτὰν ὁδόν, ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι κεῖται θανών (Battus): „separatus a ceteris regibus, qui πρὸ δωμάτων λαχόντες ἀίδαν εἰσίν“ Boeckh.

διχόβουλος *diversa cogitans, dissentiens* Ol. VIII 86: εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν (sc. τὸν Δία): h. e. non infestam.

διχόμηνις *mensem dividens* Ol. III 19: ἤδη γὰρ αὐτῷ — διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα: h. e. „iam enim plenilunium vespertinum apparuerat“ Dissen. „plenilunium autem mensis civilis die XIII vel XIV accidere solebat ludique Olympici a die XI Hecatombaeonis usque ad diem XV agebantur, ita ut die XVI praemia distribuerentur; igitur plenilunium in medios fere Olympicos ludos incidebat“ Boeckh. Is. VII 44 (VIII 47): ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας (Νηρέος θυγάτηρ): „plenilunii tempus faustum habitum esse nuptiis celebrandis constat ex Eur. Iph. A. 717“ Dissen.

δίψα *sitis*, met. Py. IX 104: ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων.

διψάω *sitio*, met. Ne. III 6: διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου, ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ.

διώκω (praes. *δίωκε. διώκειν. διώκων.* fut. *διώξω, -ει*) 1) *persequor* Ne. X 66: *ἦλθε Λήδας παῖς διώκων.* met. Ol. III 45: *τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις. οὔ νιν διώξω· κεινὸς εἴην.* Is. V (VI) 71: *ἀγαπᾶται μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων.* fr. 127 (236): *μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν.* Is. VI (VII) 40: *ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων.* III 21 (IV 3): *ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν.* — 2) *agito* Ne. V 24: *φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων*: „rasch einfallend" Mezger. *κρούων. διώκειν δέ φησιν αὐτόν, τὸ τάχος ἐμφῆναι βουλόμενος τῆς πλήξεως.* Schol. Is. VII 35 (VIII 37): *κεραυνοῦ — κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερί.*

διώξιππος *agitans equos* Py. IX 4: *διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας*: „propter curulia studia Cyrenaeorum" Dissen.

δνοφερός *ater* fr. 130 (95): *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.* met. Py. IV 112: *κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερὸν ἐν δώμασι θηκάμενοι.*

δοιοί *bini* Py. IV 172: *δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν (ἦλθον).* Ne. I 44: *δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτως χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.* fr. 168 (150): *δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα* (Boeckh., libri *διὰ*).

δοκεύω *insidior* Ol. X 30: *λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.*

δοκέω (praes. *δοκεῖ. δοκέοντα.* fut. *δόξομεν.* aor. *ἔδοξεν, ἔδοξ', ἔδοξαν. ἐδόκησεν, -αν.* perf. *δεδόκηται*) 1) *videor*, c. infin. Ne. IV 37: *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν*: „man wird an uns deutlich sehen, wie wir . . ." Mezger. c. dat. et infin. Ol. III 24: *τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου.* Py. VIII 74: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφοῖς* (Bergk., libri *σοφὸς*) *δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς.* Ol. V 16: *ἢν δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν*: aor. gnomicus. in somnis Ol. XIII 72: *κυάναιγις ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξε.* cum vi quadam de fama virtutis: *existimor* Ol. XIII 56: *τὰ δὲ καί ποτ' ἐν ἀλκᾷ πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος*: „existimati sunt et famam habuerunt eam" Dissen. Mezgerus vero: „man sah, dafs". Py. VI 40: *ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις, ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.* Ne. VII 31: *ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα*: „virtutis gloria illustrem" Dissen.; diversam Mezgeri expl. v. s. *ἀδόκητος.* — 2) **δοκεῖ** *placet* Ne. V 19: *εἰ — ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται*: „wenn es gilt" Mezger. Is. VII 59 (VIII 65): *ἔδοξ' ἄρα καὶ ἀθανάτοις, ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.*

δόκιμος *acceptus, praeclarus* Ne. III 11: *ἄρχε δ', οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ, δόκιμον ὕμνον.*

δόλιος (sg. m. *δόλιος, -ον.* n. *δόλιον.* pl. f. *δολίαις.* n. *δολίων*) *dolosus, fraudulentus* Py. II 82: *ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν.* Is. VII (VIII) 14: *τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν χρῆμα πᾶν. δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται* (Bergk. *χρῆμα· πανδόλιος*). Ne. III 51: *κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων.* IV 57: *Πηλεὺς — δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος.* Py. IV 140: *κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον.*

δολιχήρĕτμος *longis remis utens*, „*longiremis*" Ol. VIII 20: *ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν*: *ἤγουν τὴν μακραῖς κώπαις χρωμένην, τουτέστι τὴν ναυτικήν.* Schol.

Δόλοπες *Dolopes* fr. 183 (177): *ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι, ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον*: Phoenix dicitur, cf. Eust. Il. p. 311, 22: *Πίνδαρος δὲ τοὺς ὑπὸ Φοίνικι Δόλοπάς φησι θρασὺν ὅμιλον σφενδονῆσαι, ὡς καὶ Δολόπων δεξιῶν ὄντων σφενδονητῶν.*

δόλος *dolus* Ne. V 26: *ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε.* Ol. IX 91: *φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσαις.* Py. III 32: *γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον.* XI 18: *τὸν δὴ — Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος.*

II 39: ἄντε (sc. νεφέλαν) δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα: „veluti equus Troianus δόλος dicitur Hom. Od. VIII 494“ Dissen., cf. Verg. Aen. II 264: ipse doli fabricator Epeos.

δολōφρᾰδής *doli meditatrix* Ne. VIII 33: ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος, δολοφραδής.

δόλόω *decipio* Py. I 92: μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'.

δόμος (sg. δόμον. pl. δόμοι, -ων, -οις, -οισιν, -ους) *domus* 1) domicilium a) deorum: aedis Ne. VII 46: θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον: dicitur templum Delphicum. Py. VII 10: Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον (Bergk. τεὸν τέμενος) Πυθῶνι δία θαητὸν ἔτευξαν. de inferis Py. III 11: δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα. Ol. XIV 20: μελαντειχέα νῦν δόμον Φερσεφόνας ἐλθ', Ἀχοῖ. de superis Ne. X 88: ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών, ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν. — b) hominum Ol. IX 44: ἵνα — Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε δόμον ἔθεντο πρῶτον. Ne. VII 94: ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς. Is. I 19: τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. Py. XI 34: Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος. fr. 172 (158), 5: ἐξεῖλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων. Py. V 29: Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων. — plur. pro sing.: aedes Is. II 30: οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι οὔτε κώμων — οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν. Ne. I 23: θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀπείρατοι δόμοι ἐντί. Py. II 18: σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δομων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει. c. gen. Py. VIII 14: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι. IV 117: λευκίππων δὲ δόμους πατέρων — φράσσατέ μοι. Is. III 70 (IV 52): πότ' Ἀνταίου δόμους — ἦλθ' ἀνήρ. Ne. III 43: μένων Φιλύρας ἐν δόμοις. — 2) gens Ol. II 49 (45): λείφθη δὲ Θέρσανδρος — Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις. (de Ne. I 72 v. νόμος.)

δόναξ *calamus* Py. XII 25: νόμον — λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων, τοὶ παρὰ καλλιχόρον ναίοισι πόλιν Χαρίτων, Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες: ἀντὶ τοῦ διὰ τῶν αὐλῶν. Schol. „calami prae ceteris apti tibiis fuerunt ii, qui in palude Copaide nascebantur prope Orchomenum“ Dissen.

δονέω (act. praes. δονέοι. δόνει. δονεῖν. δονέων. pass. praes. δονέονται. aor. δονηθεῖσα) *agito, moveo* Py. I 44: ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων: vibrantem. Py. X 39: παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται, cf. Verg. Georg. IV 533: choros — agitabat. Ne. VII*81: ἀμφὶ Νεμέᾳ πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἀσυχᾷ. animum Ne. VI 64 (56): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν θυμόν. Py. VI 36: Μεσσανίου δὲ γέροντος δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν (Tricl. δοναθεῖσα): ταραχθεῖσα. Schol. Py. IV 219: ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν (Medeam) ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς: διακινοίη καὶ παρασκευάσαι συναπᾶραι τοῖς Ἀργοναύταις. Schol.

δόξα (δόξα, -ας, -ᾳ, -αν) *opinio* 1) quam quis habet de aliis Py. I 36: ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν: exspectationem, spem. Ol. VI 82: δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς: speciem v. sensum; „h. e. δοκεῖ μοι εἶναι ἐπὶ γλώσσῃ ἀκόνη λιγυρά“ Boeckh.; Bergkio pro τιν' c. var. τὶν scribendum videtur: „putas mihi acutam cotem in lingua esse“. Ne. XI 24: ἐμὰν δόξαν: mea sententia; ναὶ μὰ e prioribus supplet Mezger. — 2) quam alii habent de nobis eamque bonam, itaque: fama, existimatio, gloria praeclarae virtutis Ne. IX 34: αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται, ἃ φέρει δόξαν. Py. I 92: ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς. Is. I 68: ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν. V (VI) 12: σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον: h. e. victorias. Is. III 29 (IV 11): ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν ἀπλέτου δόξας. III 16: ἴστε μὰν Κλεωνύμου δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν: iunge δόξαν ἅρμασιν. Py. XI 45: τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει. IX 105: ἐμὲ δ' ὦν τις — πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων (Boeckh. e coni. καὶ πα-

λαιὰ δόξα τεῶν προγόνων). IX 75: πάτρᾳ δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν. Ol. VIII 64: ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. Py. II 64: ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν. fr. 227 (250): νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι. Py. VIII 25: τελέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς. Ne. XI 9: ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ: „gloriose"; itemque Ol. X 63: ἔλαχε στέφανον —, ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος ἔργῳ καθελών (var. ἐν δόξαν, ἐνδόξαν, ἐνδόξα, ἔνδοξα): ἀντὶ τοῦ ἔνδοξον νομίσας τὸ νικῆσαι. Schol.

δορίκτῠπος *lanceis fremens* Ne. III 60: ὑπὸ Τρωΐαν δορίκτυπον. VII 10: πόλιν — οἰκεῖ δορικτύπων Αἰακιδᾶν.

δόρπον *coena vespertina* Ol. X 47: περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε, τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν: „h. e. campum destinavit ad vespertinae comissationis requiem post ludos; fuerunt enim ibi populorum privatorumque hominum σκηναί et ἑστιατόρια, hospitia et tabernacula, in quibus habitarent advenae et epularentur" Dissen.

δόρυ (sg. δούρατος, δουρί, δορί, δόρυ) *trabs* 1) navis Py. IV 27: ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ. IV 38: αὐτὰν (glebam) κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ. — 2) hasta, lancea Ol. VI 17: ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι. Ne. IX 26: δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθήμεν. Is. IV (V) 42: τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορί; VII 53 (VIII 57): Τρωΐας ἶνας ἐκταμὼν δορί.

Δόρῡκλος *Doryclus* Tirynthius Ol. X 67: Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος, Τίρυνθα ναίων πόλιν.

δόσις (sg. δόσις, -ιν) *donum* Is. I 45: κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν: τῷ σοφῷ ἀνδρὶ ῥᾳδία, φησί, καὶ ἀνεπαχθής ἐστιν ἡ τῶν λόγων δόσις. Schol. c. genit. materiae Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι. originis Ol. VII 7: νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων: h. e. carmen. Py. VIII 65: οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες: h. e. victoriam. Ol. X 56: τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε. c. gen. partitivo Py. X 20: τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν: portionem.

δότειρα *quae dat, effectrix* fr. 109 (228), 5: στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών, πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.

δούλειος *servilis* fr. 223 (244): καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι.

δουλία *servitus* Py. I 75: Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας (Mosch., vett. δουλείας, quod rec. Christ.).

δουλοσύνα *servitus* Py. XII 15: λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος.

δρᾰ́κων (sg. δράκοντος, -α. pl. δράκοντες, -ων, -ας. brevis vocalis antecedens producitur nusquam) *draco, serpens* Ne. I 40: θεῶν βασίλεα σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ: sc. adversus Herculem infantem. Py. X 47: ἔπεφνεν τε Γοργόνα (Περσεύς), καὶ ποικίλον κάρα δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων. IV 244: κεῖτο γὰρ λόχμᾳ (vellus arietis a Phrixo mactati), δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων, ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει. Ol. VIII 37: γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον (Troia), πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον, αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον, εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις: est prodigium; „tres dracones sunt propter tres conditores muri, qui tribus nunc locis tentatur. Ac duae quidem partes divinae sunt, quare hinc decidunt bestiae; tertia pars ab Aeaco facta ascenditur, ac per hanc Troia bis capietur" Dissen. Ol. VI 46: δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν (Iamum) δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι: „dracones puerum nutrire omen est de futura vaticinandi dote. Terrigenae enim dracones sunt; et Tellus mater ex profunda alvo mittere vaticinia olim visa est; unde Tellus ante Themidem Delphici oraculi praeses" Boeckh.

Py. VIII 46: *θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα*: h. e. clipeum dracone insignem, ob Melampodis, unde descendit, dracones. *καθὸ ἦν ἀπὸ Μελάμποδος. ἱστοροῦσι δὲ δύο δράκοντας διαλεῖξαι τὰς ἀκοὰς τοῦ Μελάμποδος καὶ διατρῆσαι· διὸ καὶ δοκεῖ αἰσθάνεσθαι τῆς τῶν ἀλόγων ζώων φωνῆς.* Schol. monet autem Welckerus etiam alios heroes, ut Achillem Aiacem, in vasculis conspici draconem in clipeo gerentes eam solam ob causam, quod bellicosa sit bestia.

δρᾱπέτας *fugitivus* fr. 134 (99): *εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.*

δρᾱ́στας *servus operarius*, met. Py. IV 287: *εὖ νιν ἔγνωκεν* (Damophilus *καιρόν*)· *θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ* (sc. *ὁ καιρός*): h. e. „non semper ei obsequitur, quare nunc oblato usus Damophilus statim post victoriam tuam te adit precibus“ Mezger.

δρέπω (act. praes. *δρέπειν. δρέπων.* aor. *δραπών.* pass. praes. *δρέπεσθαι*) *carpo, decerpo*, met. fr. 209 (227): *ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.* Py. VI 48: *νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων, σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων* (Bergk. *πλοῦτον, ἄγων . . . ἥβαν, δρέπει*). I 49: *τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει.* IV 130: *πᾶσαν εὐφροσύναν τάνυεν, ἀθρόαις πέντε δραπὼν* (var. *δρέπων*) *νύκτεσσίν ἔν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὔζωᾶς ἄωτον.* — Med. Ne. II 9: *Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν.* c. gen. fr. 123 (88), 1: *κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι.*

δρόμος (sg. *δρόμου, -ῳ, -ον.* pl. *δρόμων, -οις, -οισι.* brevis vocalis antecedens producitur Ne. X 48) 1) *cursus* a) hominum in ludis certantium Ol. XIII 30: *πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον.* Py. IX 121: *Ἀλεξίδαμος, ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον, παρθένον — ἄγεν.* Ol. IV 20 (24): *χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον.* Is. I 23: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις.* — b) equorum et curruum Ol. VI 75: *οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν.* Py. V 33: *ἀκηράτοις ἁνίαις ποδαρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος* (Boeckh. et Thiersch., libri *ποδαρκέων δωδεκάδρομον* v. *δυωδεκαδρόμων* v. *δώδεκα* (*δυώδεκα*) *δρόμων*, Bergk. *ποδαρκέων δυωδεκάδρομον*). — 2) *curriculum* Ol. III 33: *δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου.* I 21: *παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων.* Py. I 32: *Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ.* Ol. I 97 (94): *τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.* Is. I 57: *ἐν γναμπτοῖς δρ'μοις.* Ne. X 48: *ὄντε* (*χαλκὸν*) — *Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ, σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει*: „ad stadium et hippodromum Iovis Lycaei, cui sacra illa certamina“ Boeckh. — met. Is. IV (V) 60: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί*: „cursus plagarum (die Laufbahn der Schläge) est certamen pancratiasticum“ Dissen.

δρόσος *ros*, met. Ol. VII 2: *φιάλαν — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ*: vino. Py. V 99: *μεγάλαν δ' ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί.* Is. V (VI) 64: *τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ*: h. e. hymnis epiniciis.

δρῦς *quercus* Ne. X 61: *ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον.* Py. IV 264: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος, καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς κτλ.*: aenigma proponitur, quo significetur Damophilus bonis honoribusque spoliatus.

δυθμά *occasus* solis Is. III 83 (IV 65): *τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει* (var. *δυσμαῖσιν*): *ἔθος πρὸς δυσμὰς ἱερουργεῖν τοῖς ἥρωσι, κατὰ τὰς ἀνατολὰς τοῖς θεοῖς.* Schol.

δύναμαι (praes. *δύνασαι, -ανται. δύναιντο. δύνασθαι. δυνάμενος.* aor. *ἐδυνάσθη*) *valeo, possum*, c. infin. Ol. I 57 (56): *ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη.* Ol. II 19 (17). Py. III 82. sine negat. Ol. II 110 (100): *τίς ἂν φράσαι δύναιτο;* fr. 2: *ὁ δ' ἐθέλων τε καὶ δυνάμενος ἁβρὰ πάσχειν.* Py. IV 158. Ne. VIII 5. in sententia parenthetica Ne. VII 96: *ὦ μάκαρ,*

τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν κόραν τε γλαυκώπιδα — δύνασαι δὲ — βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν (Bergk., libri γλαυκώπιδα· δύνασαι δὲ βροτοῖσιν κτλ.).

δύναμις (sg. δύναμις, -ιν) 1) *vis* a) corporis Ne. I 57: εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ (Herculis). — b) ingenii Ol. IX 82: τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις ἕσποιτο: sc. mihi, poetae. — 2) *potentia* Ne. VI 3: ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι· διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. Ol. XIII 83: τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν. regum: Hieronis Py. II 20: Λοκρὶς παρθένος — διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ' ἀσφαλές. Ol. I 107 (104): πέποιθα δὲ ξένον μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἅμμε καὶ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς. Arcesilai Py. V 13: σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.

δύνᾰσις 1) *vis, robur* Py. IV 238: ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν (Iasonis) Αἰήτας ἀγασθείς (var. δύναμιν). IX 30: θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν θαύμασον. — 2) *potentia* Py. V 117: θεὸς δέ οἱ (Arcesilao) τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν (var. δύναμιν) καὶ τὸ λοιπὸν κτλ.

δυνατος (sg. m. f. δυνατός. n. δυνατόν, -ῷ. pl. m. δυνατοί. n. δυνατά) *potens, valens, possibilis* Py. XI 51: θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ: possibilia. Py. IV 92: ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται: licitos amores. Ne. IX 28: εἰ δυνατόν: si fieri potest. c. infin. (et dat.) Ne. X 45: χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν. VIII 45: ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν. fr. 142 (106): θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. ad subiectum refertur Ne. IX 39: παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. VI 38 (33): Πιερίδων ἀρόταις δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον. Ol. X 9: ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἔτι μομφάν γε τόκος ἀνδρῶν. Ne. II 14: καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός.

δύο (nom. m. f. et acc. n. δύ(ο), gen. m. δυοῖν) *duo, bini*, ubique c. plurali Ol. VI 45: δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν — ἐθρέψαντο δράκοντες. Ne. VIII 48: ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν. Ol. VI 101. IX 86. XIII 32. Py. VII 16 (14). Ne. VI 69 (61). c. artic. Py. II 30: αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι. Ol. VIII 38: δράκοντες — οἱ δύο μὲν κάπετον, — εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις. sine subst. Is. IV (V) 12: δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ.

δύσβᾰτος *ubi procedi vix potest, inextricabilis* Ne. VII 97: βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν.

δύσηρις *rixosus* Ol. VI 19: οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν (Boeckh. e Mosc. A rec. pro vulg. δύσερις).

δύσθροος *male sonans* Py. IV 63: δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν: τῆς κακοφώνου καὶ τραχείας φωνῆς (sc. Batti). Schol.

δυσμενής *infensus, hostilis* Ne. IX 38: φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας. pro subst. Py. VIII 10: τραχεῖα δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ.

δυσπᾰλής *difficilis ad obluctandum*, met. Py. IV 273: ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι (πόλιν) δυσπαλὲς δὴ γίνεται. Ol. VIII 25: ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές.

δυσπενθής *luctuosus* Py. XII 10: τὸν (θρῆνον)—ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ (vett. δυσπενθεῖ). XI 18: ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος (Ὀρέσταν).

δύστᾰνος *miser* Py. IV 268: μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν: „das Dach zu tragen" Mezger. „δύστανον μόχθον bene dixit eorum qui inviti migrant in peregrinam terram et domino barbaro se subiiciunt" Dissen.

δύσφᾱμος *mali rumoris, inhonestus* Ne. VIII 37: θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.

δύσφορος *difficilis portatu, gravis*, met. Ne. I 55: ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς. fr. 248 (124): ἀντιταττόμενον τῷ Λυσίῳ θεῷ,

λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον (Plut. de adul. et amic. c. 27).

δυσφρόνα *aerumna* Ol. II 57 (52): *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν* (G. Dindorf., libri *δυσφροσύναν παραλύει*, schol. *ἀφροσύναν* v. *ἀφροσύνας παραλύει*, Byzantini *παραλύει δυσφρόνων*): *ἤτοι τῶν πρὶν προσόντων αὐτῷ ἀλγεινῶν ἢ δυστυχιῶν.* Schol.

δυώδεκα, δώδεκα *duodecim* fr. 171 (157): *τέκν' ἔπεφνεν θάλλοντας ἥβα δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον.* Ne. IV 28: *οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ — ἕλεν.* Ol. X 49: *μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν.* Py. IV 25: *δώδεκα — ἁμέρας.* V 33: *ἀκηράτοις ἁνίαις ποταρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος*: v. *δρόμος.*

δυωδεκάδρομος *duodecies curriculum emensus* circa metam Ol. II 55 (50): *ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων.* (de. Py. V 33 v. *δρόμος.*)

δυωδεκάμηνος *per duodecim menses durans* Ne. XI 10: *ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι.*

δώδεκα v. **δυώδεκα.**

δωδεκάγναμπτος *circa quod duodecies circumflectitur* Ol. III 33: *τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων φυτεῦσαι: δώδεκα γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ τρέχει τὸ τέλειον ἅρμα, τὸ δὲ πωλικὸν ὀκτώ.* Schol.

δωδέκατος *duodecimus* Ol. VI 75: *οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν.*

Δωδώναθεν *a Dodona* Ne. IV 53: *βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκειται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον κόλπον.*

Δωδωναῖος *Dodonaeus* fr. 57 (29): *Δωδωναῖε μεγάσθενες, ἀριστότεχνα πάτερ*: Iuppiter.

δῶμα (sg. *δώματι*, *δῶμ(α)*. pl. *δωμάτων*, *-ασι(ν)*, *-ατ'*) *domus* et hominum et deorum Ne. IX 3: *κωμάσομεν — ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'.* Py. V 96: *ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες αἴδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί*: ante regias aedes ex utraque parte viae. Py. X 32: *παρ' οἷς ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας δώματ' ἐσελθών*, ubi de significatione ambigitur; Boeckhius enim templum Apollinis intellegit, domos Hyperboreorum c. schol. Dissenius. plur. pro sing. Py. IV 113: *κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερὸν ἐν δώμασι θηκάμενοι* (var. *δώματι*). IX 56: *Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων.* — Py. IV 53: *τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν*: in aede. Ol. I 43 (42): *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι.* Is. VII 55 (VIII 59): *οἷς δῶμα Φερσεφόνας μανύων Ἀχιλεύς*: h. e. occidens. Ne. I 71: *ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον ὀλβίοις ἐν δώμασι* (sc. Herculem). — met. Ne. X 2: *Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε*: domicilium.

δωρέω, δωρέομαι *dono* Ol. VI 78: *μάτρωες ἄνδρες — ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις.* Py. IX 57: *ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται.* Ol. VII 3: *φιάλαν ὡς εἴ τις — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων*, ubi Boeckhius coniunctivum esse pro *δωρήσηται* censet, futurum Dissenius, cui nunc fere omnes assentiuntur.

Δωριεύς *Doriensis, Doricus* Py. VIII 20: *ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ*: „pompa a Doricis (s. Doriensibus) viris Aeginetis ducta et carmen ab illis cantatum; praeterea Doricum nomen apud Pindarum ceteris omnibus est illustrius" Boeckh. et Dissen. Ol. VIII 30: *Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ* (Aeginam): „Dorienses constat Achaeos heroes passim pro suis adscivisse. Atque Aeginam quidem olim occupaverant Hellenes Myrmidones, Hellenii Iovis conditores; et quamquam Aeacidae discesserant iterum, Aeacus tamen cum parte Myrmidonum remanserat ex Aeginetarum traditione et sepultus habebatur in Aeaceo" Dissen. fr. 1 (4), 4: *Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο* (sc. Aeginam). — subst. **Δωριεῖς** *Dores* Py. I 65: *θέλοντι δὲ Παμφύλου καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωριεῖς* (var. *Δωριῆς*, Herm. et Boeckh. *Δωρίοις*).

Δώριος (sg. f. *Δωρίαν*. n. *Δωρίῳ*. pl. n. *Δωρίων*) *Doricus, Dorius* Ne.

V 37: *Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν.* Is. VII 64 (VIII 69): *γεραίρετέ νιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.* cf. Is. II 15. Ol. I 18: *ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβανε*: „cuius tensio Dorium modum habebat, cf. Boeckh. de Metr. Pind. p. 256, ac significat poeta simul illustrissimam se eligere harmoniam, quum Doricum nomen ceteris illustrius sit" Dissen. Ol. III 5: *Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ.* fr. 191 (201): *Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων.* fr. 67 (40): *περὶ δὲ τῆς Δωριστὶ ἁρμονίας εἴρηται ἐν Παιᾶσιν, ὅτι Δώριον μέλος σεμνότατόν ἐστιν* (Schol. Pind. Ol. I 26).

Δωρίς *Dorica* Ne. III 3: *ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν.* Is. VI (VII) 12: *Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων*: h. e. Peloponnesum.

δῶρον (pl. *δῶρα, -ων, -(α)*) *donum* hominum deis datum fr. 119 (81), 3: *πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες.* Ol. V 3: *ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον — ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα*: „*σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος*" Mezger. — deorum Ne. IV 68: *οὐρανοῦ βασιλῆες — δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ.* Ol. I 77 (75): *φίλια δῶρα Κυπρίας*: „gaudia Veneris" Dissen., cf. Ne. VIII 7: *οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων.*

δωροφόρος *dona offerens* Py. V 86: *δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι.*

E

ἕ acc. pron. pers. III 1) *eum* Ne. VII 25: *εἰ γὰρ ἦν ἓ τὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν* (Boeckh., libri *ἐὰν* v. *ἐὰν*, Bergk. *ἑτὰν*): h. e. *ὅμιλον.* — 2) *eam* Ol. IX 14: *αἰνήσαις ἓ καὶ υἱόν* (Christ. *Ϝέ*): *αὐτὴν τὴν Ὀποῦντα.* Schol.

ἔαρ, ἦρ *ver* fr. 75 (45), 15: *ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπάγωσιν ἔαρ* (sc. *ἄνεμοι*). Py. IV 64: *ὥτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ, παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας.*

ἐαρίδροπος *vere decerptus* fr. 75 (45), 5: *ἰοδέτων λάχετε στεφάνων τῶν ἐαριδρόπων* (Bergk. e cod. F., vulgo *τῶν ἐαριδρέπτων λοιβάν*, Boeckh. *τᾶν τ' ἐαριδρέπτων λοιβᾶν*).

ἐάω 1) *sino* Ol. VII 61: *μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. ἀλλά νιν οὐκ εἴασεν*: sc. *τοῦτο ποιῆσαι ὁ Ἥλιος.* Schol. Ne. VII 75: *ἔα με*: sc. „facere, quod meditor" Dissen. „wohlan denn!" Mezger. — 2) *missum facio* Ol. IX 40: *ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν χωρὶς ἀθανάτων.* fr. 154 (126): *ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον*: „valere iubeto" Boeckh.

ἕβδομος *septimus* Py. IV 10: *ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ.*

ἐγγενής *ingenitus* Ne. X 51: *οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς* (sc. *εἶναι*) *ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν.* IV 68: *οὐρανοῦ βασιλῆες — δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ* (Rittershusius cum schol., libri *ἐς γενεὰς αὐτῷ*): *διεσήμηναν ἐν τῷ γάμῳ αὐτῷ, ὅτι ἔσται οὕτως ἐγγενές, ὥστε καὶ ἐγγόνοις καταλιπεῖν.* Schol. v. *ἐκφαίνω.*

ἐγγυαλίζω *do in manus*, met. Is. VII 43 (VIII 46): *μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.*

ἐγγυάομαι *spondeo* Ol. XI 16: *ἐγγυάσομαι ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν — ἀφίξεσθαι*: *βεβαιώσομαι.* Schol.

ἐγγύς *prope* Ne. VII 64: *ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων*: „si adsit" Dissen.; *παρών.* Schol. c. gen. Ol. I 73 (71): *ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν.* — pro *ἐγγύθεν* dici videtur Py. IV 125: *ἐγγὺς μὲν Φέρης* (*ἦλυθε*) *κράναν Ὑπερῇδα λιπών, ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν*: „ex vicinia" Boeckh.; *ἐγγὺς ἀντὶ τοῦ ἐγγύθεν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς τόπου, τῶν Φερῶν πλησίον κειμένων τοῦ Ἰωλκοῦ.* Schol.

ἐγείρω *excito* 1) trans., met. Ne. X 21: *ἀλλ' ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν.* Ol. IX 47: *ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν.* Py. X 104: *ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων* (Boeckh. *καὶ παλαιὰ δόξα τεῶν προγόνων*). — 2) intr.

fr. 289 (234): *Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια* (Stob. Flor. CXI 12): vigilantium.

ἐγκαθίζω *insideo* Py. IV 153: *θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας.*

ἐγκαταβαίνω *ingredior* Ne. I 38: *κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα (παῖς Διός).*

ἐγκίρναμι *misceo* Ne. IX 50: *ἐγκιρνάτω τίς νιν* (craterem), *γλυκὺν κώμου προφάταν.*

ἐγκονητί *non sine pulvere, magno cum labore* Ne. III 36: *ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν ἐγκονητί* (Bergk. coni. *ἐγκονιτὶ*): sc. Peleus.

ἐγκύρω *incido, assequor,* c. dat. Py. I 100: *ἀμφοτέροισι δ᾽ ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ*: sc. *τῷ εὖ παθεῖν καὶ τῷ εὖ ἀκούειν.* Py. IV 282: *κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.*

ἐγκώμιος (sg. m. *ἐγκώμιον.* n. *ἐγκώμιον.* pl. m. *ἐγκωμίων.* n. *ἐγκωμίων*) *comissationi aptus, laudatorius* Ne. I 7: *ἅρμα δ᾽ ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ᾽ ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.* Ol. II 52 (47): *πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.* XIII 29: *δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας.* X 77: *ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.* Py. X 53: *ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.*

ἐγχειβρόμος *hasta fremens, „hastifremus"* Ol. VII 43: *θυσίαν θέμενοι πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ᾽ ἐγχειβρόμῳ*: Minervae.

ἐγχεικέραυνος *fulmine hastatus* Ol. XIII 77: *Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς.* Py. IV 194: *ἐγχεικέραυνον Ζῆνα.*

ἐγχεσφόρος *hastam gerens, hastatus* Ne. III 61: *ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας.*

ἔγχος (sg. *ἔγχεος, -ος.* pl. *ἐγχέων*) *hasta* Py. VI 34: *ὁ δ᾽ ἔφεπεν κραταιὸν ἔγχος*: Memnon. Ol. I 78 (76): *πέδασσον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον: δόρυ γὰρ μεταχειριζόμενος ἐπεδίωκε προηγουμένους τοὺς μνηστῆρας καὶ συμποδίσας ἀνῄρει.* Schol. Ne. VI 61 (53): *υἱὸν εὖτ᾽ ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο* (Achilles). Py. I 11: *Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν ἐγχέων ἀκμάν.* Ne. IX 29: *πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι.* fr. 78 (225): *κλῦθ᾽, Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ, ἐγχέων προοίμιον.* — venabula dicuntur Py. IX 28: *κίχε νιν λέοντί ποτ᾽ εὐρυφαρέτρας ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγχέων ἑκάεργος Ἀπόλλων.*

ἐγχώριος *indigena* Ol. IX 56: *ὑμέτεροι πρόγονοι —, ἐγχώριοι βασιλῆες αἰεί.* V 11: *ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὤανιν, ἐγχωρίαν τε λίμναν*: patrium.

ἐγώ(ν) (sg. n. *ἐγών, ἐγώ. ἐμοί, μοι.* [*ἐμίν.*] a. *ἐμέ, με.* — dual. d. *νῷν.* — pl. n. *ἄμμες.* d. *ἄμμι(ν).* a. *ἄμμε*) *ego*, dual. et plur. *nos.* I) Nom. A) sing. **ἐγών** (semel ante vocalem), **ἐγώ** (ante consonas, semel ante vocalem correpta vocali Is. I 14) 1) maiore vi carens additur nonnunquam verbo, ut plenior fiat oratio et de quo sermo sit moneri videamur; Py. III 77: *ἀλλ᾽ ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί.* Ol. XIII 91: *διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.* Ne. IX 9. fr. 81 (49). 168 (150). — 2) saepius pron. magna quaedam vis tribuitur, plerumque ut aliae personae vel res opponantur; Ol. IV 22 (26): *οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι.* fr. 150 (118): *μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ᾽ ἐγώ.* Ne. III 76: *χαῖρε, φίλος· ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκᾷ σὺν γάλακτι.* Ol. VIII 54. Py. I 42. IV 67. 148. Ne. XI 11. augetur etiam vis pron. aliis vocibus additis: *ἀλλ᾽ ἐγώ* Is. I 14. fr. 123 (88), 8. *καὶ ἐγώ* Ol. VII 7. Is. VII 5 (VIII 4). *ἐγὼ δέ* Ol. IX 21. X 97. XIII 49. Ne. I 33. III 11. VII 20. VIII 38. Is. I 32. V (VI) 16. — B) plur. **ἄμμες** de duobus Py. IV 144: *μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ· τρίταισιν δ᾽ ἐν γοναῖς ἄμμες* (var. *ἀμὲς*) *αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν*: Iason et Pelias. — II) Accus. A) sing. **ἐμέ, με (μ᾽)**; 1) plenior forma *ἐμέ* aliis pronominibus vel nominibus opponitur Ol. I 119 (116): *εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν.* Py. IV 141: *ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.* add. partic. *ἐμὲ δέ* Ol. I 79 (77). 103 (100). III 38. XIII 93. Py. II 52. IX 103. *ἀλλ᾽ ἐμέ* Ol. VIII 74. Py. IV 141. Is. VII (VIII) 12: *ἀλλ᾽*

ἔμ' οὐ (Bergk. e coni. pro *ἀλλ' ἐμοὶ*, Boeckh. *ἀλλά μοι*). — 2) enclitica forma *με, μ'* a) sine ullo pondere personam significat; pendet autem a verbo Ol. VIII 55: *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.* Ne. VII 64: *ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ.* Ol. III 7. Py. IV 103. 111. 151. 157. VII 12. IX 90. X 4. XI 39. Ne. VII 75. Is. V (VI) 47. fr. 151. accedit alter accus. Ol. IV 3: *τεαὶ γὰρ ὧραι — μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων.* fr. 198: *οὔτοι με ξένον οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.* Py. IV 119: *Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.* Ol. VI 83. infin. Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερον μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ* (Boeckh., Christ. *σάμερον* c. libris vett. et Mosch., *σάμερόν γ'* Triclin.), ubi quum eiusmodi productio admittatur potissimum in caesura, Boeckhii supplementum retinuit Bergk.; v. *γυιαρκής.* Ne. IV 80: *μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν.* Ol. III 9. Py. II 96. IV 164. Ne. IV 33. fr. 116 (82). partic. fr. 75 (45), 7: *ἀμοιβὰν Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον* (var. *πορευθέντες*). — b) raro maiore quadam vi affecta pro *ἐμέ* videtur esse; fr. 186 (185): *αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον.* fr. 90 (60), 4: *ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν.* fr. 122 (87), 10. — B) plur. ***ἄμμε*** Ol. IX 106: *μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε* (var. *ἅμε* v. *ἅμα*) *θρέψει μελέτα.* Ne. VI 7: *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν* (Schmid. *ἄμμι*). (de Ol. I 107 (104) v. *ἄλλος.*) — III) Dat. A) sing. ***ἐμοί*** (semel ante vocalem, non correpta ultima, Py. II 65), ***μοι*** (ter ante vocales *μοῖ*, quater in exitu versus, ubi anceps mensura). 1) plenior forma *ἐμοί* cum pondere quodam dicitur aliis plerumque pronominibus vel nominibus opposita Ol. VIII 43: *ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός*: mihi quidem, Apollini, filio Iovis ac vati veraci. Py. II 66. IV 230. Ne. X 84 (ci.). accidunt particulae *μέν, δέ, καί* Ol. I 86 (84): *ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.* I 114 (111). Ne. IV 41: *ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε Πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.* Ol. I 53 (52). Py. X 48. Is. V (VI) 56. fr. 154 (126), 3. Ne. X 77: *καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ.* — 2) enclitica forma *μοι* a) additur verbo *εἶναι* Ne. X 80: *ἐσσί μοι υἱός.* VIII 35: *εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος.* X 19: *βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ'.* Ol. II 91 (83). Ne. IV 9. VII 50. Is. III 19 (IV 1). V (VI) 20. fr. 213 (232), 4. aliis verbis Py. I 59: *Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.* III 110: *εἰ δέ μοι πότμον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι.* Ol. III 4. XIII 98. Py. IV 117. 163. Is. I 3. VI (VII) 37. — b) pendet ab adiectivis Ne. VIII 45: *οὔ μοι δυνατόν.* IV 72. Py. IV 247. — c) est dat. commodi v. ethicus Ne. I 21: *ἔνθα μοι ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται.* Ol. IX 35: *ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῖψον.* X 1. XIII 11. Py. VIII 32. 58. Ne. V 19. Is. IV (V) 38. 47. VII (VIII) 12. fr. 4 (199)? 157 (128). — [fr. 298: *ἐμὶν τεΐν· χλευάζει τῶν διθυραμβοποιῶν τὸν συνεχῆ — Δωρισμὸν καὶ μάλιστα τὸν Πίνδαρον συνεχῶς λέγοντα ἐν ταῖς αἰτήσεσι τὸ ἐμίν* (Schol. Arist. Av. 930): „Pindarum quod dicit, finxisse videtur" Bergk.] — B) dual. ***νῶν*** Py. IV 147: *οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι* (var. *νῶιν, νῶι, νῶ, νὼ*). — C) plur. ***ἄμμι(ν)*** 1) additur verbis Is. I 52: *ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις — κελαδῆσαι.* VI (VII) 49. VII 44 (VIII 47). — apud pass. pro *ὑπό* fr. 42 (171): *ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν* (Boeckh., vulgo *ἅμιν*). — 2) dat. commodi Is. VII 10 (VIII 11): *τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς ἅτε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.* de duobus Py. IV 155: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν*: mihi (Iasoni) et tibi (Peliae). Py. IV 167: *καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.* (de Ne. VI 7 v. *ἄμμε*; de fr. 81 (49), 1 v. *νιν.*)

ἕδνον *donum nuptiale, dos* Ol. IX 10: *ἀκρωτήριον Ἄλιδος —, τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας*: ἕδνον *νῦν οὐ τὸ παρὰ τοῦ ἀνδρὸς διδόμενον τῇ γαμου-*

μένη λέγει, ἀλλ' ὃ αὐτὸς ἐκείνην λαβὼν προσεκτήσατο. Schol. Py. III 94: καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις ἕδνα τε δέξαντο (Cadmus et Peleus): ἀκύρως τὰ δῶρα ἕδνα εἶπε. τῷ μὲν γὰρ Πηλεῖ γαμοῦντι τὴν Θέτιν ὁ Ποσειδῶν διὰ τὴν σωφροσύνην ἐδωρήσατο ἵππους, Ἥφαιστος δὲ μάχαιραν· τῷ δὲ Κάδμῳ γαμοῦντι τὴν Ἁρμονίαν ἡ Ἀφροδίτη χρυσοῦν ὅρμον ἐδωρήσατο, ὃν κτησάμενος Πολυνείκης κατὰ διαδοχὴν τοῦ γένους παρέσχεν Ἐριφύλῃ, ἵνα πείσῃ Ἀμφιάραον εἰς τὸν πόλεμον ἐξελθεῖν. Schol.

ἕδος (sg. n. a. v. ἕδος) *sedes* Is. I 31: ὑψίπεδον Θεράπνας εἰκέων ἕδος. Ne. IV 12: δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος: Aegina. imprimis deorum Ne. VI 3: τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. Ol. II 13 (12): ἕδος Ὀλύμπου νέμων. Py. II 7: Ὀρτυγίαν —, ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος. XII 2: αἰτέω σε —, Φερσεφόνας ἕδος: Agrigentum.

ἕδρα (sg. ἕδραν. pl. ἕδραι, -αις, -αισι. prioris syllabae vocalis semel non producitur, semel anceps est Is. VI 44) *sedes* Py. III 94: Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις. Ne. IV 66: εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν, τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ: „videtur una sedes fuisse, in qua divisi singulis diis loci, ut in uno Amyclaei Apollinis throno plures sedes fuerunt" Dissen. — met. de domicilio Is. VI (VII) 44: ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν: h. e. „coelum et divinam felicitatem" Dissen. Ol. V 8: ὃν πατέρ' Ἄκρων ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν: Camarinam urbem inde ab Ol. 79, 4 restitutam. Ol. XIV 1: Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, — ὦ — Χάριτες: Orchomenum. Py. XI 63: τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου. Ol. VII 76: ἀπάτερθε δ' ἔχον — ἀστέων μοῖραν (Camirus, Ialysus, Lindus) κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.

ἔδω *comedo* fr. 168 (150): δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει — σώματα (Boeckh., libri θερμὰ δ' εἰς v. θερμὰ εἰς).

ἐείδομαι v. **εἴδομαι.**

ἔερσα *ros* Ne. VIII 40: αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει. met. de spuma Ne. VII 79: λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας. III 78: πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει, πόμ' ἀοίδιμον.

ἕζω I) Act. *sedere facio, colloco,* met. Py. IV 273: ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται. — II) Med. *consido, sedeo* Is. V (VI) 56: ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα ἕζετ'. fr. 136 (112): ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἕζεαι (Bergk., vulg. ἵζεαι): Minerva dicitur. — aor. *mihi collocavi, constitui* Py. IV 204: ἔνθ' ἀγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος: ἔκτισαν. Schol.

ἔθειρα *coma* Is. IV (V) 9: ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.

ἐθέλω, θέλω (praes. ἐθέλω, θέλεις, ἐθέλει, (ἐ)θέλοντι. ἐθέλῃ. (ἐ)θέλοι. (ἐ)θέλων, ἐθέλοντ(α), ἐθελοίσας; θέλοντες. ipf. ἤθελον, -ε; ἤθελον, ἔθελον. fut. ἐθελήσω. aor. ἐθελήσαις. non usum esse poetam voce θέλειν ad Py. I 62 contendit Boeckh., dissentit Hermannus, v. Dissen. in Boeckhii edit. p. 475) *volo, studeo, libet mihi,* abs. Ne. III 83: τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας, — δέδορκεν φάος. Is. V (VI) 43: εἴ ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ, θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας (Boeckh. ἐθέλων, Christ. 'θέλων): lubens, propitius, cf. Ol. VI 83. Py. II 69 (Boeckh. ἑκὼν). Ne. IV 89. c. acc. Ol. II 107 (97): ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν, τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν (Herm. κρύφον τιθέμεν) ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις. c. infin. Py. IX 1: ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν, ubi de se ipso poeta loquitur, itemque Py. III 77. Is. I 15; et Ol. VII 20: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: lubens conabor; fut. rhetoricum pro praes. Py. I 40: Φοῖβε —, ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν: velis, libeat tibi. Ol. VIII 85: ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς ἔργα θέλοι δόμεν. Py. V 65: πόρεν τε κίθαριν (Φοῖβος), δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ. Ol. XIII 9: ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν Ὕβριν: student, sc. Horac. fr. 2: ὁ δ' ἐθέλων καὶ δυνάμενος ἁβρὰ πάσχειν. Py. I 62.

IX 111. X 5. Ne. V 27. VIII 10. X 84. Is. VI (VII) 45. add. *μάλα* Ne. VII 10: *μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν* (sc. Aeacidae). Ne. VII 90: *εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀλέγοι, ἐν τίν κ' ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς ναίειν — Σωγένης*: „velit, maxime cupiat, h. e. poterit" Dissen. c. acc. et infin. Py. III 1: *ἤθελον Χείρωνά κε — ζώειν τὸν ἀποιχόμενον*: vellem. Is. VII 28 (VIII 31). — ad res transfertur Ol. XI 9: *τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει*: amat. c. negat. Ne. XI 40: *δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον*: non solent.

ἔθνος (sg. ἔθνος, -ει, -ος. pl. ἔθνεα. prioris syllabae vocalis quater non producitur) *gens, genus* Ne. III 29: *ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος, ἔθνος αἰνεῖν* (Bergk., libri *ἐσλὸς* v. *ἐσλὸν*): „respicit poeta legem artis suae, quae genus victoris laudibus efferre praecipiebat" Bergk.; v. *ἐσλός*. Ne. V 43: *ἀγάλλει κεῖνον ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας*: v. *ἀγάλλω* et *μεταΐσσω*. Py. V 85: *τόδ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι*: dicit Antenoridas, qui colebantur pro heroibus; schol. intelligit Cyrenaeos, Asbystas Bergkius sec. Herod. IV 170. Py. IV 252: *Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.* Ol. X 97: *κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον.* Is. V (VI) 32: *πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων ἔθνεα.* fr. 83 (51): *ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.* Ol. I 68 (66): *προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.* Ne. XI 42: *καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει μοῖρα.* III 74: *μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος.* Py. X 28: *ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα.*

εἰ (in crasi *κεἰ* fr. 4 (199). Ol. XIV 7 (ci.). Ne. I 64 (ci.). *κεἴπερ* v. *καίπερ* Ne. IV 36 (ci.); incertum an in synizesi Py. XI 55, v. *ἄτα*; ante vocalem nusquam) I) *si* 1) *c. ind.* plerumque praesentis, in apodosi ind. v. imper., raro opt., opt. c. *κε*, ind. c. *κε*; a) Ol. I 66 (64): *εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.* III 42. Py. I 87. II 58. III 80. 103. Ne. IV 79. X 83. Is. I 41. 67. III 1. V (VI) 10. VI (VII) 43. fr. 107 (74), 10. deest verbum *εἶναι* Ne. IX 28: *εἰ δυνατόν, Κρονίων, πεῖραν — ἀναβάλλομαι.* Ol. XIV 7. Py. XII 28. deest praedicatum Ol. II 62 (56): *εἰ δέ νιν ἔχων* (var. *ἔχει* v. *ἔχοι*) *τις, οἶδεν τὸ μέλλον, ὅτι κτλ.*: „brachylogia utitur poeta, verbum enim *οἶδεν*, quod iterandum fuit, semel adhibuit; hoc enim dicit: si quis alius opibus simul et virtutibus clarus futurum tempus mente tenet, hic (Thero) est" Bergk. Alii aliter; Boeckh. *εἴ γέ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον*, Tafel. et Rauchenstein. *εὖ δέ μιν ἔχων*, Dissen. *εἰ δέ νιν ἔχων* (sc. *ἐστί*), Mezger. *εἰ . . . τις οἶδεν τὸ μέλλον, ὅτι . . ., ἴσον δὲ . . .*, ita ut *δὲ* sit *ἀποδοτικόν*. Py. III 86: *λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν' ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος.* — Ol. I 77 (75): *φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσείδαον, ἐς χάριν τέλλεται, πέδασον ἔγχος Οἰνομάου.* I 3. deest verbum *εἶναι* Py. IX 93: *οὕνεκεν, εἴ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ πεποναμένον εὖ μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω*, ubi *εἴτε — εἴτε* expl. schol. — coni. pro imper. Ol. V 23. — Py. IX 50: *εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι, ἐρέω.* — Ne. VII 86: *εἰ δὲ γεύεται ἀνδρὸς ἀνήρ τι, φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι — γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον.* X 85. — Py. III 2: *ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, εἰ χρεὼν τοῦτο — εὔξασθαι ἔπος, ζώειν.* — causalem vim habet Ol. IX 26: *ἀγγελίαν πέμψω ταύταν, εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.* — Py. VIII 73: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς.* in apodosi opt. Ne. V 19; imper Is. IV (V) 22. — c) Ne. XI 14: *εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν, θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη.* in sententia comparativa Ol. VII 1: *φιάλαν ὡς εἴ τις — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων —, ἐν δὲ φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς, καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων — ἱλάσκομαι.* fr. 107 (74) 15: *πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός, ἢ — ἢ — ἢ — ἢ*

— ἢ —, ὕδατι ζακότῳ ξερὰν εἰ (Bergk., libri ἢ) γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος, ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι: „poeta priora comprehendens dicit, si inundans terras sive mari superfuso sive imbribus aestivis hominum genus vis reparare" Bergk. — d) Py. XI 55: φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄγᾳ, εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν: dubius locus est, v. ἄτα. Ol. VI 77. Py. XI 41. Ne. III 19. VII 75. Is. V (VI) 42. Ol. VIII 54: εἰ δ' ἐγὼ Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ, μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος. I 19. I 55 (54): εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. — e) Ne. VII 74: εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται. — 2) c. ind. aor. v. ipf., in apodosi ind. c. κε Ol. XII 16: υἱὲ Φιλάνορος, ἤτοι καὶ τεά κεν ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν, εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας. Py. III 73. IV 43. Py. III 63: εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν, ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων. Ne. IV 13. VII 24. — 3) c. coni., in apodosi plerumque ind. praesentis Py. IV 263: εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ κὰμ (Bergk., libri ἐξερείψαι κε v. κεν) μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ (Mosch. αἰσχύνοι) δέ οἱ θαητὸν εἶδος, καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς, εἴ ποτε χειμέριον πῦρ' ἐξίκηται λοίσθιον ἢ — μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ (Heynius, libri ἀμφέπει) δύστανον ἐν τείχεσιν. Ol. XI 4 (ci.). Py. IV 145 (ci.). 274 (εἰ μὴ). Is. III 59 (IV 41). IV (V) 13. Ol. VI 11: πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ. Ne. VII 15. fr. 42 (171), 4. Ne. VII 11: εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε. IX 46: ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον, εἴ τις ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος (Bergk., vulgo ὄλβον. εἰ γὰρ ἅμα κτλ.). — 4) c. opt. a) sine apodosi est optantis add. γάρ Ne. VII 98: εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκειν εὐδαίμον' ἐόντα, παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν. Py. I 46. — b) cum apodosi, in qua est α) opt. c. κεν Ol. VI 4: εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας —, τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ; Ne. VII 89. quo pertinet etiam infin. c. κεν Py. III 110: εἰ δέ μοι πότμον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι (schol. videtur ὀρέξῃ legisse), ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω. Ol. I 111 (108): εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι (θεός), ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν (var. κλεΐζειν) ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων. ind. praes. Py. I 81: καιρὸν εἰ φθέγξαιο πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. Is. II 34. IV (V) 15. deest verbum εἶναι Py. VIII 14: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι (var. φέρει, Schol. fort. φέρῃ). fut. Ol. XIII 105: εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι, Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν. — β) in orat. indir. de repetitione rei praeteritae Ne. I 64: κεἴ τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κυροῖ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον (Bergk., libri καί τινα σὺν πλ. ἀ., κόρῳ στείχοντα τὸν κτλ., qua lectione maximam partem servata Boeckh. pro μόρον scr. μόρῳ, Kayser. πανεχθροτάτῳ . . . μόρῳ, Christ. et Beck. τῷ ἐχθροτάτῳ . . . μόρῳ). — II) *num* in quaestione indir., c. ind. praes. Ol. VIII 4: παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου, εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν. VI 90. Ne. VII 69. deest verbum εἶναι Py. IV 164. — III) Adduntur particulae et coniunctiones: **εἴ γε** Ol. II 62 (55) coni. Boeckh. pro εἰ δὲ. Py. IX 50 (eiecit Herm.). — **εἰ δή** Ol. I 55 (54). — **εἴπερ** *si quidem* Py. I 90: εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων, εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις. c. ind. perf. Ne. II 7. Ne. IV 36: ἔμπα, κεἴπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ (Bergk., libri καίπερ ἔχει, Christ. καίπερ). — **εἴ ποτε** Py. IV 266, v. I), 3). — **κεἰ** *et si* Ne. I 64 (Bergk., libri καί), v. I), 4), b). — *etiam si* Ol. XIV 7 (Bergk., libri εἰ), v. I), 1), a). — **κεἴπερ** v. **εἴπερ**. — **ὡς εἰ** Ol. VII 1, v. I), 1), c).

εἶα eia (παρακελεύσεως ἐπίρρημα.

Hesych.) fr. 194 (206): *εἶα τειχίζωμεν ἤδη ποικίλων κόσμον αὐδάεντα λόγων* (Bergk., vulgo *οἷα τειχίζομεν*).

εἴδομαι *videor similis*, c. dat. Py. IV 21: *θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι* (Christ. *ϝειδομένῳ*). Ne. X 15: *τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν.*

εἶδος (digammatum Ol. VIII 19) *forma* viri Ol. VIII 19: *ἦν δ' ἐσορᾶν καλός, ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων ἐξένεπε κρατέων — Αἴγιναν πάτραν.* feminae Py. II 38: *εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν θυγατέρι Κρόνου (νεφέλα).* IX 108: *ἐπεὶ θαητὸν εἶδος ἔπλετο*: sc. Antaei filiae. arboris Py. IV 264: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ μὲν μεγάλας δρυός, αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος.*

εἴδωλον *simulacrum* fr. 131 (96): *ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον· τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν.*

εἰκάζω *comparo* Ne. VI 74 (65): *δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἀνίοχον* (Bergk. duce schol. dubitanter, quippe reconditum aliquod vocabulum oblitteratum esse ratus, libri *ἶσον εἴποιμι*, Tricl. *ἴσον εἴποιμι*).

εἴκοσι *viginti* Py. IV 104: *εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτούς.* Ne. VI 66 (58): *ἄγγελος ἔβαν, πέμπτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο* (Bergk. c. Tricl., libri *πέμπον ἐπὶ*, Christ. c. Herm. *πέμπτον γ' ἐπὶ ϝείκοσι*).

εἴκω *cedo* Is. I 6: *εἶξον, ὦ 'πολλωνιάς.* (de Is. III 63 v. *ἔοικα.*)

εἰλᾰπῑνάζω *epulor* Py. X 40: *δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως.*

Εἰλᾰτίδας *Elatides* h. e. Elati filius Ol. VI 33: *ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος*: Aepyto. Py. III 31: *γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν.*

εἰλέω 1) *coerceo*, Py. IV 233: *πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς* (Boeckh., libri *αἰόλλει*): quam formam Boeckhius a voce *ἐολέω* (*αἰολέω*) derivari mavult. — 2) *cogo, contraho* Ol. X 43: *ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν* (var. *ἐάσας*).

εἶμα *vestis* Py. IV 232: *ἀπὸ κροκόεν ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος εἴχετ' ἔργου.*

εἰμί (praes. ind. *εἰμ(ί)*, *ἐσσί*, *ἐστί(ν)*, *ἔστι(ν)*, *ἔσθ'*; *εἰμέν* (1), *ἐντί*, *ἔντι* fr. 139, *εἰσίν* (1). opt. *εἴην*, *εἴη*. ipr. *ἔστω*. inf. *ἔμμεναι*, *ἔμμεν*, *εἶναι* Is. V 20. [fr. 41. 288.]. part. m. *ἐών*, *ἐόντα*; *ἐόντων*. f. *ἐοῖσα*, *-αν*. n. *ἐόντων*. — ipf. *ἦν*, *ἔσκεν* (1), *ἔσαν* [*ἔσσαν* Ol. IX 53 (var. *δ' ἔσαν*, *δ' ἦσαν*, Bergk. *δὴ ῆσαν*). Ne. IX 17 Boeckh. e coni. pro *ἦσαν*, Bergk. *ἔγεντ'*]. fut. *ἔσσομαι*, *ἔσομαι*; *ἔσσεται*, *ἔσεται* (1), *ἔσται* (2). *ἔσεσθαι*, *ἔσσεσθαι*. *ἐσσομένας*, *ἐσσόμενον*, *-α*) *sum* 1) vivo Is. III 45 (IV 27): *ὤπασεν τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδᾶν.* — 2) exsisto, il y a, *ὑπάρχω* a) Ne. IX 6: *ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.* VIII 32: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι.* V 31: *τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν.* Ol. XIII 67: *ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ.* Py. XII 30: *ἔσται χρόνος οὗτος, ὃ . . .* Ol. VIII 53. Py. V 116. Ne. I 10. VII 74. VIII 50. Is. I 26. V (VI) 24. fr. 139. 168 (150). *εἴη* sit, contingat, liceat, sequ. inf. v. acc. c. inf. Ol. I 118 (115). Py. I 29. 29. II 83. 96. Ne. IV 11. Is. I 64. V (VI) 7. fr. 127 (236). *ἦν* sequ. acc. c. inf. Ne. VII 24. *οὐκ ἔστι* sequ. acc. c. inf. Ne. IX 47. *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως* fr. 61 (33), 3. *ἔσθ' ὅτε* interdum fr. 180 (172), 2. *ἦν ὅτε* fr. 83 (51). — part. praes. Py. IV 170: *ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ* (var. *τᾶς ἐόντα*): „instantem navigationem" Boeckh.; at Bergkio *ἐόντα* ineptum esse censenti poeta *ἔταισι* videtur scripsisse. neutr. plur. (*τὰ*) *ἐόντα* praesentia sc. bona Ne. I 32. fr. 81 (49), 3. — fut. *ἐσσόμενος* futurus Ol. XII 8: *ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας.* XIII 103: *τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές.* Ne. I 27: *ἐσσόμενον προϊδεῖν.* — b) c. gen. possessoris et originis Is. III 49 (IV 31): *ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.* Py. III 60. fr. 288 (271). Ol. IX 53. c. adv. et praep. *ἐκ*, *ἀπό* Py. IX 49: *χὤτι μέλλει, χὠπόθεν ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.* fr. 131 (96), 3: *τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν.* Py. XII 17: *τὸν (υἱὸν Δανάας) ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου ἔμμεναι.* Ne. V 49: *χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν*: adesse, venire. — 3) c. dat.: est mihi, habeo Ol. VIII 77: *ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων.* Ne. VI 52 (45):

πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. VIII 35: *εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ.* Ol. II 92 (84). XI 1. 2. Py. IX 39 Bgk. Ne. X 85. Is. III 9. III 19 (IV 1). V (VI) 52. — 4) versor alicubi, befinde mich, c. praep. et adv. Ne. VII 45: *ἐχρῆν δέ τιν᾽ ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ Αἰακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι θεοῦ παρ᾽ εὐτειχέα δόμον.* Py. V 98: *ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀίδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί.* Ne. VII 64: *ἐὼν δ᾽ ἐγγὺς Ἀχαιὸς — ἀνήρ*: si adsit, accedat. Ol. VI 104. XIII 62. Py. II 54. Ne. IX 32. X 87. — 5) sum, praedicatum efficit a) c. subst. Ne. V 1: *οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ᾽.* X 51: *οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς* (sc. *εἶναι*) *ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν.* Py. IX 14: *ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς.* Ol. I 109 (106). II 9. VI 4. 50. 90. VII 68. Py. I 88. II 84. III 21. IV 34. 87. 167. 270. V 16. IX 100. 118. X 21. Ne. III 37. 44. IV 79. VI 19 (17). VII 47. 61. 87. IX 14. X 18. 39. 58. 80. Is. V (VI) 20. 72. VII 29 (VIII 32). fr. 30 (6), 5. 124 (89), 2. 243. 288 (121). — b) c. adi. et pron. Ol. III 44: *τὸ πόρσω δ᾽ ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις. οὔ νιν διώξω· κεινὸς εἴην*: h. e. *ἂν εἴην*, cf. Py. X 21. Ol. IV 12 (15): *θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς.* V 16: *ἢὺ δ᾽ ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν.* Ne. X 20: *ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι.* Ol. I 33 (32). 120 (117). VI 19. VII 53. 56. VIII 19. IX 64. 80. 94. Py. I 37. 52. 55. II 80 (Bergk. coni. *εἶμι*). III 108. IV 71. 209. 265. V 54. 54. 92. VI 42. VIII 29. X 50. XI 61. Ne. I 24. III 19. 80. VII 76. 100. XI 32. 33. Is. I 30. II 4. 6. 12. 30. 37. V (VI) 13. VII (VIII) 15. fr. 81 (49), 5. 88 (58), 1. 134 (99). 155 (127), 3. 194 (206), 4. 223 (244), 3. 41 (13) (*μίαν*). c. compar. et superl. Py. IV 139: *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον.* Ol. IX 104. Ne. V 18: *καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.* Py. IV 287. fr. 149 (116). — c. pron. Py. IV 156: *ἔσομαι τοῖος.* II 72: *γένοι᾽ οἷος ἐσσὶ μαθὼν.* fr. 61 (33): *τί δ᾽ ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν;* Ol. I 56 (55). Py. III 5. IV 63. Ne. X 77. — b) coniugationem q. v. periphrasticam efficit cum part. perf. Ol. VIII 33 = Is. VII 33 (VIII 35): *πεπρωμένον ἦν* sequ. acc. c. inf. Ol. I 36 (35) = Ne. II 10: *ἔστι — ἐοικός* c. inf., quamquam haec participia iam adiectivorum significationem induisse concedimus. Ne. IX 32: *ἐντί τοι φίλιπποί τ᾽ αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες*, ubi part. praes. cum adi. iunctum legitur, more Attico. — 7) participium plerumque appositio est substantivi aut pronominis Ol. I 109 (106): *θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται — μερίμναισιν.* Is. I 30: *Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει.* Ol. VI 104: *δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι.* Is. II 4: *ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.* Ol. I 120 (117). VI 19. IX 94. Py. II 54. III 5. XI 61. Ne. III 19. 37. 44. VI 19 (17). VII 47. 64. 100. X 39. 87. XI 32. Is. V (VI), 13. add. *καί* Py. I 52: *σὺν δ᾽ ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλανωρ ἔσανεν.* IV 265. *καὶ — περ* fr. 194 (206), 4: *ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ᾽ ἀνθρώπων ἀγυιάς.* *ἅτε* Py. II 84: *ποτὶ δ᾽ ἐχθρὸν ἅτ᾽ ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι.* — pendet a verbo Ol. IX 96: *τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου.* Ne. IV 30: *ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς.*

εἶμι (praes. ind. *εἶσ᾽* (ci.). ipr. *ἴτω, ἴτε, ἰόντων.* inf. *ἴμεν.* part. *ἰών, ἰόντι*) *eo, incedo, proficiscor, venio* 1) de animantibus Py. X 29: *ναυσὶ δ᾽ οὔτε πεζὸς ἰών.* Ne. VII 94: *ἀμφοτέρας ἰὼν χειρὸς*: „sive eat dextrorsum sive sinistrorsum“ Dissen. Py. IV 83: *εὐθὺς ἰών.* XI 39: *ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν.* Ol. VI 63: *ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν.* Py. XI 2: *Κάδμου κόραι, — ἴτε σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ ματρὶ πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν.* VIII 59: *ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον.* Is. VII (VIII) 2: *Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰών.* fr. 137 (102): *ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν᾽ εἶσ᾽ ὑπὸ χθόν᾽* (Bergk., vulg. *ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα*, Boeckh. *ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα*). Ol. IV 21 (25): *μετὰ στέφανον ἰών.* III

36: Ουλυμπόνδ' ἰών. VI 38: Πυθῶνάδ' — ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος. (de Py. II 80 v. ἀβάπτιστος et εἰμί, de Py. II 36 v. ἱκνέομαι.) — 2) de rebus Py. IV 163: ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φώνει. Is. VII 41 (VIII 45): ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι. Ol. X 55: τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν (Χρόνος). Py. VIII 33: τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν: procedat, h. e. „expediatur celeriter, divulgetur" Dissen.

εἰνάλιος, ἐνάλιος (m. εἰναλίου, -ον. f. εἰναλίᾳ, -ᾳ, -αν. n. εἰνάλιον. — f. ἐναλίαν (ci.). n. ἐνάλιον ci.) *marinus, maritimus* Py. IV 204: ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος. XII 12: εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων. Ol. IX 99: εἰναλία τ' Ἐλευσίς. Py. IV 39: πεύθομαι δ' αὐτὰν (glebam) κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν (Thiersch. et Herm., Bergk. c. libris ἐναλίᾳ): h. e. ἐν ἁλί. fr. 221 (242), 3: τέρπεται δὲ καί τις ἔπι φρασὶν οἶδμ' ἐνάλιον ναῒ θοᾷ σῶς διαστείβων (Bergk., vulg. ἐπ' οἶδμα ἅλιον, Boeckh. ἐπ' οἶδμ' ἅλιον). Py. IV 27: εἰνάλιον δόρυ. XI 40: ἄκατον εἰναλίαν. II 79: εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας.

εἵνεκεν v. ἕνεκα.

εἴπερ v. εἰ III).

εἶπον (aor. ind. ἔειπ' h. e. ἔειπα, εἶπε(ν), ἔειπεν. ci. εἴπῃς, -ῃ. opt. εἴποι. ipr. εἰπόν (ci.). εἰπέ. inf. εἰπεῖν. part. εἴπαις(1). εἰπών, -όντα. digammatum Ol. VIII 46. XIII 71. Ne. V 14. VI 31. Is. III 59. V 55) *dixi, locutus sum, indicavi, docui* 1) abs. ante orat. rectam Py. III 40: τότ' ἔειπεν Ἀπόλλων· Is. V (VI) 51. — 2) c. adv. Py. IV 156: ὣς ἄρ' ἔειπεν, cf. Ol. VIII 46. Py. IX 66. Is. V (VI) 55. Py. IV 229: ἔειπεν δ' ὧδε·, cf. Py. VIII 43. add. dat. Py. IV 11: εἶπε δ' οὕτως ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις· — 3) c. acc. Ol. VI 16: εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος, cf. Is. I 46. fr. 213 (232), 4: δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. Py. IV 100: εἰπὲ γένναν. Ne. IX 33: ἄπιστον ἔειπ'. Ne. VI 31 (27): ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν. Py. IV 86: ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε· Ol. XIII 71: παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξεν. Is. III 59 (IV 41): εἴ τις εὖ εἴπῃ τι: „si quis carmine aliquid celebraverit" Dissen. — explicatur acc. sententia secundaria Ol. VIII 62. Ne. V 14. — add. dat. Py. IV 105: οὔτε ἔργον οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπών: „ad ἔργον omissum ποιήσας per zeugma" Dissen. Ol. VII 33: τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον εἶπε (Bergk. νωμᾶν πλόον): indixit. — omittitur acc. ante orat. rectam Ol. I 77 (75): τῷ μὲν εἶπε· Ol. IV 21 (25). — 4) c. dupl. acc. Ol. I 52: ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν' εἰπεῖν. Ne. VII 50: θρασύ μοι, τόδ' εἰπεῖν φανενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγον. — 5) c. infin. a) Ol. VII 62: εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν — γαῖαν. — b) Ol. VI 92: εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν (Boeckh. ex emend. Steph., libri εἶπον, quod probat Mezger.): iube. Py. IX 119. — b) sequ. sententia secundaria Ol. XIV 22: Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν — ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν: pro εἴπῃς ὅτι υἱός. Is. VII 33 (VIII 35): εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις, εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν. Ne. VII 57: οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε. praemisso acc. Ol. VIII 62: κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει. Ne. V 14: αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον, πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον.

εἰράνα 1) *pax* Py. IX 23: κεραΐζεν ἀγρίους θῆρας, ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις (var. εἰρήναν v. εἰρήνην). Ne. I 69: αὐτὸν μὰν ἐν εἰράνᾳ (Heynius, libri εἰρήνᾳ) τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ'· ἐξαίρετον — πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν νόμον. — 2) **Εἰράνα** *Pax* dea Ol. XIII 7: ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει κασιγνήτα τε — Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα (var. εἰρήνα v. εἰρήνη).

εἴργω *cohibeo* Ne. VII 6: εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα.

εἰρεσία *remigatio* Py. IV 202: εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.

εἴρω *sero* Ne. VII 77: εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν.

εἷς (m. εἷς, ἑνός, ἑνί, ἕν'. f. μία,

μιᾶς. μιᾷ, μίαν. n. ἕν, ἑνός, ἕν) *unus* 1) numerale aliis opp. numeralibus Ol. VIII 40: *δράκοντες — τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον, — εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις.* Py. VII 14 (12): *μία δ' ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς (νίκη), δύο δ' ἀπὸ Κίρρας.* c. gen. Ol. VII 73: *παῖδας, ὧν εἷς μὲν Κάμειρον — ἔτεκεν:* Cercaphus. Ne. IV 65: *ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων.* fr. 41 (13). repetita vox disiungendi vim habet Ne. VI 1: *ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος:* unum — alterum. — 2) unus (non plures), unicus, solus Py. III 36: *πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.* Is. III 34 (IV 16): *ἁμέρᾳ γὰρ ἐν μιᾷ τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν.* Ne. VII 14: *ἑνὶ σὺν τρόπῳ.* sine subst. Ne. VII 55: *τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον.* — 3) idem Ol. IX 106: *μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα.* XIII 37: *ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί.* IX 85: *ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν.* VII 94: *ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι.* Ne. VI 1: *ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι.* Py. IV 142. X 2. — 4) singuli Py. III 81: *ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι.* (de Ol. XIII 99 v. *ἔξορκος.*)

εἰς, ἐς, ἐν (ex pristina radice *ἕνς* quum tres formae derivatae sint, Pindarus plerumque utitur *ἐς*, undecim *εἰς*, aeolicum v. boeoticum *ἐν* octies Py. II 11. 86. V 38. Ne. VII 31. fr. 75 (45), 1. 108 (75), 2. 119 (84). Py. IV 258 (Bergk. sec. Chaer.). — praep. sequitur casum Py. III 11, a casu seiungitur nonnunquam genitivo aut particula *δέ*, bis part. *τὲ*, semel part. *καί* Ne. VII 31; inter adi. et subst. interponitur vicies semel, inter subst. et adi. ter; ubi duo v. tria membra inter se iuncta sunt, additur alteri v. tertio Py. II 11. Ne. VII 31. Is. VI (VII) 41. Ol. VIII 47) praep. c. acc. *in, ad, adversus, usque ad* 1) de loco a) cum verbis (subst.) motum significantibus *α*) Ol. I 80 (78): *ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν.* Py. IV 188: *ἐς δὲ Ἰωλκὸν — κατέβα.* Ne. VII 37: *ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν.* Ne. IX 2: *κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι, τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν — ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'.* Py. III 34. Ne. IX 18. Is. IV (V) 22. V (VI) 28. VI (VII) 11. Ol. VI 63: *ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώρας ἴμεν.* III 25: *ἐς γαῖαν πορεύειν — Ἰστρίαν.* Py. IV 76: *εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ.* fr. 119 (84): *ἐν* (var. *ἂν*) *δὲ Ῥόδον κατένασθεν.* Py. IV 258: *ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον* (Bergk. sec. Chaeridem, libri *ἄν ποτε* v. *ἄν ποτε*, Boeckh. *τάν ποτε*). Is. VII 21 (VIII 23): *σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν φέρων ἐκοιμᾶτο.* fr. 51. Py. IV 44: *Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών.* Ol. I 39 (38). Py. IV 211: *ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον.* Ol. VIII 47: *Ξάνθον ἤπειγ' ἢ καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων*, ubi praep. etiam ad *Ξάνθον* et *Ἀμαζόνας* potest pertinere. Py. VI 12: *ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι.* I 24. Ol. VII 33: *πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν.* Py. VI 4: *ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς λάινον* (Bergk., libri *ἐς ναὸν*, Herm. *ἐς νάιον*) *προσοιχόμενοι.* IX 55: *ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον.* Py. V 39: *ἄμειψεν* (v. *κρέμαται*) *ἐν κοιλόπεδον νάπος.* Is. VI (VII) 45: *ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν.* Ne. V 11: *πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας.* Ol. VII 67. fr. 133 (98), 2: *ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων — ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν.* fr. 162 (ci.). Is. VII 41 (VIII 45): *ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι.* fr. 122 (87), 14: *τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν — ἐπάγαγε.* Py. XI 4: *ἴτε — χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν:* h. e. *Ἰσμήνιον.* Ne. XI 3: *Ἑστία, — εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον.* Ne. I 42: *ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν.* Ol. I 10: *ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν.* IX 34: *βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν ἐς* (Bergk. *πρὸς*) *ἀγυιὰν θνασκόντων.* Ne. IX 4: *τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων.* Py. II 11: *ὅταν δίφρον ἔν θ' ἅρματα — καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον.* Py. III 99: *ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.* Ol. I 49 (48): *ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη.* Ne. I 35: *σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν — μόλεν*, cf. Ol. VI 44. Ol. III 34: *ἐς ταύταν*

ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται. Is. V (VI) 27: τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε. suppletur notio domicilii Is. II 34: εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων. — met. Py. III 11: δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα: h. e. mortua est, cf. Ol. X 92: ὅταν — εἰς Ἀίδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται. Ol. VI 73: τιμῶντες δ' ἀρετὰς ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται. fr. 107 (74), 8: ἀπήμον' εἰς οἶμον (Herm., vulg. ὄλβον) τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. Is. II 2: χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον. V (VI) 62: ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων. Ol. V 14: ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν. Ne. X 14: ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν. Is. VI (VII) 41: ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. Ol. V 22: σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, — φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς (var. εἰς) τελευτάν. Py. I 70: δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν. II 35: εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον, cf. III 35. Ol. X 37: ἴδε — βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν. Py. II 28: ἀλλά νιν ὕβρις εἰς αὐάταν ὑπεράφανον ὦρσεν. Ne. IX 21. Py. IV 207: ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι. fr. 228 (252): ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον. Py. V 67: ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν. — de personis Ol. VII 31: μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών. Py. X 46: μόλεν — ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον. Ne. VI 56 (49): ἐς Αἰθίοπας — ἐπᾶλτο. Ol. VIII 47. met. Ol. II 38 (34): ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι — ἐς ἄνδρας ἔβαν. Ne. VII 31: κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα. VII 62: φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων κλέος, cf. Ol. II 54 (49). — β) cum subst. Py. X 30: ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν. met. fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν. — b) cum verbis videndi, dicendi fr. 75 (45), 1: ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι. 123 (88) 9: τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν. — Ol. VI 13: αἶνος —, ὃν ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ'. fr. 42 (171), 3: μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι: in commune. Ol. II 93 (85): ἐς δὲ τὸ πὰν (Boeckh. τόπαν) ἑρμηνέων χατίζει: in vulgus. — 2) de tempore fr. 133 (98), 5: ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται: in futurum tempus. Py. X 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι: τὰ μετ' ἐνιαυτὸν μέλλοντα. Schol. Py. III 105: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται: οὐκ ἐς μακρὰν παραγίνεται, ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπιπολὺ παραμένει. Schol. (de ἐσαεί v. ἀεί.) — 3) de numero Ol. II 75 (68): ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς (v. ἐστρὶς) ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν: ter; μέχρι τρίτης μετεμψυχώσεως. Schol. Py. IV 61: ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα (Boeckh. cum lemm. B ἐστρὶς, libri εἰς τρὶς). — 4) finem quem quis agendo spectat et consequi vult significat aut cuius rei causa aliqnid fiat Ol. I 39 (38): ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον. Is. V (VI) 36: Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον. fr. 75 (45), 8: με — ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον (Herm., libri πορευθέντες ἀοιδαὶ v. ἀοιδαῖς, v. ἀοιδὰν). Ne. VIII 21: νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον. VII 48: εὐώνυμον ἐς δίκαν τρία ἔπεα διαρκέσει (Bergk. sec. Aristarchum, Herm. δίκαν· τρία): v. εὐώνυμος. Ol. I 77 (75): φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ' εἴ τι, Ποσείδαον, ἐς χάριν τέλλεται. X 12: κοινὸν λόγον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν. Py. I 34: ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. fr. 106 (73), 3: Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται. fr. 260 (178): κυριώτερον — εἰς σοφίας λόγον: „scribe ἐς" Boeckh. — denique ἐς αἰπύ pro adv. leg. fr. 44 (23), si vera est Boeckhii coniectura. — 5) relationem ad aliquid indicat Py. II 86: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει: „ad quodvis genus" Dissen.

εἰσοράω *adspicio, video* Ol. VIII 19: ἦν δ' ἐσορᾶν καλός. Is. VII 36 (VIII 40): υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ.

εἴσω *intus* Py. IV 135: ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν (var. ἔσω): in aedes.

ἐκ, ἐξ (ἐκ ante consonas, ἐξ ante vocales leg., in crasi κὴκ κὴξ e Bergkii coni. Py. XI 18. III 113) *ex, de, a* I) adv. in tmesi, v. ἐκγί-

νομαι, ἐκπλήσσω, ἐκτελευτάω, ἐκχράω, ἐξίημι. — II) praep. c. gen. (separatur a casu interpositis δέ, τὲ, gen., semel tota sententia Py. IV 121; sequitur casum Ol. XIII 29; inter adi. et subst. interponitur octies, bis inter subst. et adi.) 1) ex interiore parte alicuius rei undique cingentis oriri aliquid et inde amoveri significat; a) de urbibus, terris, regionibus Ol. VI 48: πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος. IX 68: ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν. XIII 29: στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας. Ol. XII 18. XIII 60. Py. IV 126. 174. Ne. IX 53. X 44. fr. 51. Ol. VII 69: βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς νᾶσος. Py. IV 26: ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν — δόρυ. I 22: τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί. quo etiam pertinent Ne. V 34: κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ Ζεύς. Py. IV 197: ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα. Ne. IV 60: φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου. suppletur verbum movendi Py. XII 5: δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ. Is. I 37: ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίοις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς — δέξατο. — b) de aedificiis aliisque rebus quae fiunt arte Py. VIII 14: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι. Ol. VII 29: Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας. VII 32: εὐώδεος ἐξ ἀδύτου — εἶπε. Py. IV 91: βέλος — ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον. IV 38: πεύθομαι δ' αὐτὰν κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ. inest notio movendi Py. IX 29: αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ: sc. venientem v. vocatum; est igitur ἐκ pro ἔξω. — c) de corpore et membris Py. III 43: παῖδ' ἐκ νεκροῦ ἅρπασε. fr. 177 (165), 4: αἴνιγμα παρθένου ἐξ ἀγριᾶν γνάθων. Py. XII 20: τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα — γόον, cf. III 103: ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον. IV 121: ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων. met. Ol. II 99 (90): ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες. — d) ad actionem transfertur Py. V 52: ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων. Ne. VI 14 (12). Ol. VIII 64: ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. Ne. II 19: τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν. Is. I 11: στεφάνους ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων. — 2) e propinquitate alicuius rei moveri aliquid et separari significat; a) de re vel persona unde quid oritur atque incipit Ol. VI 101: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. Py. IV 14: φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι. III 36: πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορόν. fr. 142 (106): ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. Ne. VI 12 (10): βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν (ἄρουραι). Py. IV 155: μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν. Ne. IX 44: ἐκ πόνων — τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα. fr. 181 (174): ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται. Py. IV 66: κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν ἱπποδρομίας. Ol. VIII 54: Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ. VIII 59: καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου (Bergk., vulgo μάχαν ἐκ π., recc. libri ἐν παγκρατίῳ, Christ. μαχᾶν ἐκ παγκρατίου). Ne. XI 19: ἐκ δὲ περικτιόνων ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι — ἐστεφάνωσαν. II 3: ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου. Ol. VII 20: ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον: a principio, ab initio; cf. Py. IV 132. fr. 107 (74), 16. — b) separandi vis augetur fr. 166 (147), 3: ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες. Py. IX 37: ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν. IX 5: τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας ἅρπασ', cf. fr. 172 (158), 5. Is. VI (VII) 10: καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος. Py. III 56: ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα. IV 161: ἐκ πόντου σαώθη ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. XI 18: τὸν — Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν κὴκ (Bergk., libri ἐκ) δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος. Ne. VII 67: βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. Py. XII 18: ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων ἐρρύσατο. Ol. IV 19 (23): Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων

γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας, cf. Is. VII 5 (VIII 6). Ne. XI 30: τὸν μὲν — αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. Is. III 40 (IV 22): ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων. Py. III 96: ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. fr. 142 (106): θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. — c) de iis quae e multitudine similium eximuntur Py. VIII 52: μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ. itaque de praestantia Ol. VI 25: κεῖναι γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι ταύταν ἐπίστανται: prae aliis. — 3) de origine et genere a) de materia ex qua conficitur aliquid fr. 123 (88), 3: ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν. — b) de regione vel de personis unde quis oriundus est Ol. IX 14: ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ᾽ ἐλελίζων κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος. X 86: παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινός. Ne. VI 1: ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι. Is. V (VI) 45: παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας. Py. X 2: πατρὸς δ᾽ ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει. Ol. VII 23: τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται. Py. IX 14: ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως δεύτερος. fr. 164 (142): φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος. Py. IV 176: ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμιγκτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς: „nempe ὤν, filius Apollinis“ Boeckh.; „ab Apolline missus, ut filius“ Dissen. Ne. V 7: ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηίδων Αἰακίδας ἐγέραρεν. XI 37: συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ᾽ ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος: h. e. „ortus ex Melanippo sanguis Melanippidarum“ Dissen. — fr. 133 (98), 4: ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν, ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγαυοὶ — αὔξοντ᾽. — c) de rerum mutatione Ol. XIII 66: ἐξ ὀνείρου δ᾽ αὐτίκα ἦν ὕπαρ. — 4) de auctore deque causa qua quid efficitur Py. VI 33: Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς. IV 72: ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς. Ol. VI 74: μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς. Py. VIII 45: φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα: „a patribus propagatum“; quo fortasse etiam referendum Ol. VII 91, v. ἐκχράω. Is. III 5: Ζεῦ, μεγάλαι δ᾽ ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. Ne. XI 43: τὸ δ᾽ ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ. Py. I 41: ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ᾽ ἔφυν. Py. X 20: μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. fr. 131 (96), 4: τὸ γὰρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν. Ol. XI 10: ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως: κατὰ βούλησιν δαίμονος. Schol. Py. IV 202: εἰρεσία δ᾽ ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος. III 113: Νέστορα καὶ — Σαρπηδόν᾽ ἀνθρώπων φάτι κὴξ ἐπέων κελαδεννῶν — γινώσκομεν (Bergk., libri φάτις ἐξ). VIII 90: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἔπι μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις: „magna spe incitatus“ Dissen., v. ἁβρότας. — 5) de tempore Ol. VIII 30: χώραν — Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ. Is. VI (VII) 39: ἀλλὰ νῦν μοι Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος. Py. II 19: πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές, ubi separandi notionem praevalere si quis contenderit, equidem non valde repugnabo, cf. Schol. ad h. v.: αἱ Ἐπιζεφύριαι παρθένοι — πολεμικῶν καμάτων ἐξ ἀπροσδοκήτου ἀπαλλαγεῖσαι. Ol. VI 71: ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ᾽ Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν: ex quo; cf. Ol. IX 76. Ol. II 42 (38): ἐξ οὗπερ. (de fr. 139, 3 nihil constat.)

ἑκάεργος *in longinquum operans v. iaculans* Py. IX 28: κίχε νιν — ἑκάεργος Ἀπόλλων.

ἕκαθεν *e longinquo* Ol. X 7: ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος.

ἕκαλος *tranquillus, placidus* Is. VI (VII) 41: ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. Ol. IX 58: Ὀλύμπιος ἀγεμὼν θύγατρ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκαλος μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς: λάθρα. Schol.

ἑκὰς *procul, remotus,* de tempore Py. II 54: εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τα-

πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον: „quum plura saecula intercederent, florente Archilocho Ol. XXIII" Dissen. — c. gen. Py. VIII 21: ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος: „οὐκ ἀπέπεσε τῶν Χαρίτων, non aliena est a Gratiis, quae illi potius favent eamque honore ornant; Gratias autem ab Aegina haud alienas esse ideo poeta dicit, quod carminum decore et gloria, quae gratiis debentur, insignis est" Boeckh.

ἕκαστος (sg. m. ἕκαστος. f. ἑκάστα. n. ἕκαστον, -ῳ, -ον) *unusquisque* Ol. VI 74: τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον: „id quod omnes eorum res declarant" Boeckh. cf. Ol. IX 104. Is. I 26: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. Ne. VIII 4: πρὸς ἔργον ἕκαστον. fr. 108 (75): ἕκαστον ἐν πρᾶγος. Ne. III 73: μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος. Py. IX 98: ἄφωνοι θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον παρθενικᾷ πόσιν ἢ υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν (var. ἕκαστα, ἑκάστᾳ, ἑκάσται, ἕκασται): v. παρθενικά. — sine subst. Py. X 61: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχὼν κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. fr. 215 (152): ἄλλα δ' ἄλλοισιν νόμιμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος. add. τις Ne. IV 92: τὰ δ' αὐτὸς ἄντα τύχῃ, ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι. sequ. plur. Ne. VII 54: φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι. neutr. Ol. XIII 47: ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον. Py. VIII 69: ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.

ἑκᾰτᾱβόλος *e longinquo v. longe iaculans* Py. VIII 61: τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις: Apollo. fr. 2, 2: τὰν Ἀγαμήδει τε Τροφωνίῳ θ' Ἑκαταβόλου λαβὼν συμβουλίαν (Bergk. coni. Ἑκαβόλου). — add. subst. Ol. IX 5: ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων — ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν, ubi ἀπὸ ἑκαταβόλων τόξων iungit Boeckh., ad Μοισᾶν adi. refert Mezger. sec. schol.: ἑκατηβόλων δὲ, τῶν εἰς ἅπαντα τόπον διικνεῖσθαι ποιούντων τὰ ποιήματα.

ἑκᾰτερος *uterque* Is. VII 28 (VIII 31): Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ, ἄλοχον εὐειδέα θέλων ἑκάτερος ἑὰν ἔμμεν.

ἑκᾰτέρωθε *utrobique* Ol. II 76 (69): ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς ἑκατέρωθε μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: h. e. „ter in terra, ter in Orco" Dissen.

ἕκᾱτι (digammatum Ol. XIV 20. Is. IV (V) 2) c. gen. 1) *voluntate, beneficio* alicuius, *per* Is. IV (V) 29: μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι: heroes enim sunt διογενεῖς eorumque laus Iovi imprimis cordi est. Ne. VII 15: εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. Py. V 9: σὺν εὐδοξίᾳ μεταινίσσεαι ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος. Is. III 19 (IV 1): ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾷ κέλευθος. IV (V) 2: Θεία, σέο ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων (Bergk., libri σέο γ', schol. non agnoscunt γέ). Ol. XIV 20: Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία σεῦ ἕκατι: per te, Thalia. fr. 308 (275): Κλεὸς ἕκατι. — 2) *causa, propter* Ol. IV 8: Ὀλυμπιονίκαν δέκευ Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον: „Gratiis, quae delectantur epiniciis comissationibus et epinicio cantu, nunc debetur κῶμος" Dissen. Ne. IV 22: Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον, Αἰγίνας ἕκατι: h. e. propter Aeginae et Thebae, quae ferebatur, cognationem. Py. X 58: Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν. Ne. VIII 47: σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν. (de fr. 123, 8 v. δέας.)

ἑκᾰτόγγυιος *centum corporum* fr. 122 (87), 15: φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον.

ἑκατογκεφάλας *centiceps* Ol. IV 6 (8): Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου.

ἑκατόγκρᾱνος *centiceps* Py. VIII 16: Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος.

ἑκατόμβα *hecatombe* Py. X 33: κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέξοντας.

ἑκατόμπεδος *centum pedes latus*, met. Is. V (VI) 22: μυρίαι δ' ἔργων

καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι: „h. e. latissimae, quum Boeckhio monente veteres etiam alias solerent a latitudinis mensura vias denominare, ut saepius in Tabulis Heracleensibus memoratur *ἁ τριακοντάπεδος ὁδός*“ Dissen.

ἑκατόν *centum* Ol. II 102 (93): *αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ, τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα Θήρωνος*: „per integrum saeculum“ Dissen. *ἐξ οὗ, φησίν, ἐκτίσθη ἡ πόλις τῶν Ἀκραγαντίνων.* Schol. — distributivam vim habet fr. 170 (154): *πάντα θύειν ἑκατόν*: centena.

ἑκατονταετής *centum annorum* Py. IV 282: *ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ.*

ἑκατοντακᾰρᾱνος *centiceps* Py. I 16: *Τυφὼς ἑκατοντακάρανος.* fr. 93, 2: *Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον.*

ἑκατοντόργυιος *centum orgyiarum* fr. 282 (110): *τὸν Γανυμήδην γὰρ αὐτὸν ἔφασαν οἱ περὶ Πίνδαρον ἑκατοντόργυιον ἀνδριάντα, ἀφ' οὗ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν τὸν Νεῖλον πλημμυρεῖν* (Schol. Arat. Phaen. 282): „poeta *ἑκατοντορόγυιον* videtur dixisse“ Bergk.

ἐκβάλλω *eiicio* Py. II 81: *ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν.*

ἐκγίνομαι *enascor* Py. II 46: *ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός, ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι.*

ἔκγονος *propago*, plur. *posteri* Py. V 72: *ἀλκάεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους Αἰγιμιοῦ τε.* I 63: *Παμφύλου καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι — Δωριεῖς.* Ne. VII 50: *τεῶν Διός τ' ἐκγόνων.* Is. VI (VII) 15: *ἕλον δ' Ἀμύκλας Αἰγεῖδαι σέθεν ἔκγονοι.*

ἐκδέκομαι v. **δέκομαι.**

ἐκδιδάσκω *edoceo* Py. IV 217: *λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν* (var. *ἐδιδάσκησε, διδάσκησε, ἐκδιδάσκοισα*).

ἐκδίδωμι *trado*, met. Ol. XIII 106: *Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν.* Med. Py. IV 295: *εὔχεται — συμποσίας ἐφέπων θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις*: h. e. animum suum tradere hilaritati.

ἑκκαίδεκα v. **δέκα.**

ἐκκαλέω v. **καλέω.**

ἐκκῠλίω *emoveo* fr. 7 (2): *ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν* (Bekker., cod. *ἐξεκυλίσθη*, Boeckh. c. Heynio *ἐξεκύλισσε*).

ἐκλείπω *deficio* Ol. VI 51: *Φοῖβον γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός, πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον, οὐδέ ποτ' ἐκλείψειν γενεάν.*

ἐκμανθάνω *cognosco* Is. IV (V) 56: *μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαθών.*

ἐκνέω *enato*, met. Ol. XIII 114: *ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν, Ζεῦ τέλει'*: „fac ut levibus pedibus enatent s. vitam percurrant“ Boeckh. et Dissen.; aliter Bergk. sec. schol. probante Mezgero; v. *ἄναξ* 1) a).

ἐκνόμιος *insolens* Ne. I 56: *εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ.*

ἔκπαγλος *stupendus*, *horrendus* Ne. IV 27: *τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ.* Py. IV 79: *ὁ δ' ἄρα χρόνῳ ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος.* VI (VII) 22: *σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίω φυᾶς.* c. gen. Is. V (VI) 54: *Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου*: excellentem; *ἔξαρχον τῶν ἄλλων ὄχλων.* Schol.

ἐκπέμπω *emitto*, *dimitto*, met. Ne. VII 72: *Σώγενες, ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν* (var. *ἐξέπεμψας*, Bergk. *ὅσ' ἐξέπεμψεν*: „id quod te discedere fecit“, ad *τέρμα προβὰς* referri iubens): quod (sc. iaculum) liberat; „poterat aliquis in quinquertio trans finem iacto iaculo deterrere adversarios ab ultimo et gravissimo luctae certamine et *ἀνιδρωτί* ante meridianum calorem reportare victoriam“ Dissen. dicit autem poeta se aliter fecisse in paeane Delphis facto neque laesisse honorem Neoptolemi.

ἐκπλήσσω *percello*, met. Ne. I 48: *ἐκ δ' ἄρ' ἄτλατον δέος* (var. *βέλος*) *πλᾶξε γυναῖκας.*

ἐκπονέω *elaboro* Py. IV 236: *βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον* (Herm. *ἐξεπόνασ'*).

ἐκπρεπής *excellens* Py. VII 14

(12): ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς.

ἐκτᾰνύω *extendo* Py. IV 242: δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι.

ἐκτελευτάω *prorsus ad finem perduco, perficio, efficio* Py. XII 29: ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον δαίμων: νιν sc. ὄλβον; contra Mezgerus νιν ad κάματον referens expl. „finem faciet". fr. 172 (158), 4: καὶ τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον ἐκτελευτάσαις ἕλεν Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων (Boeckh., libri ἐκτελέσας v. ἐκτελευτήσας, Bergk. ἐκτελέσαις ἐξεῖλε). c. inf. Py. IV 19: κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι.

ἐκτελέω *prorsus ad finem perduco, exigo* Py. IV 104: εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτοὺς (var. ἐκτελέσας v. ἐκτελέσσας).

ἐκτέμνω *excido*, met. Is. VII 53 (VIII 57): Τρωίας ἶνας ἐκταμὼν δορί.

ἕκτος *sextus* Ol. VIII 76: ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων. Py. IV 132: ἐν ἕκτᾳ (sc. ἁμέρᾳ) πάντα — παρεκοινᾶθ'.

ἐκτός *extra* Py. IV 289: φαντὶ δ' ἔμμεν τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα. c. gen. Ol. VI 104: πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι: expertem.

ἐκτρᾰπελος *insolens, indecorus* Py. IV 105: οὔτε ἔργον οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπών (Heynius sec. schol., libri ἐντράπελον v. εὐτράπελον, id quod rec. Boeckhius): ἐκτράπελον δὲ, ἀπαίδευτον, αἰσχρὸν, ὃ ἐκτρέψαιτο ἄν τις. Schol. v. εὐτράπελος.

Ἕκτωρ (Ἕκτωρ, -ορι, -ορ(α)) *Hector*, Priami filius Ol. II 89 (81): Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα. Is. VII 55 (VIII 59): Μέμνονός τε βίαν ὑπέρθυμον Ἕκτορά τ' ἄλλους τ' ἀριστέας. IV (V) 39: λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον. Ne. IX 39: λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ. II 14: ἐν Τρωίᾳ μὲν Ἕκτωρ Αἴαντος ἄκουσεν. Is. VI (VII) 32: μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον, αἰνέων δὲ καὶ Ἕκτορα.

ἐκφαίνω *monstro* Ne. IV 68: οὐρανοῦ βασιλῆες — δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ: „h. e. dixerunt destinatam esse ei generique eius perennem potentiam et dederunt. Idem verbum per zeugma ad δῶρα translatum: monstrarunt, ante oculos posuerunt et dederunt" Dissen. — Pass. *eluceo, exorior* Ol. XIII 18: ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ;

ἐκφέρω *ad exitum perduco* Ne. IV 61: ἄλαλκε δὲ Χείρων, καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν: „in fatis autem erat, ut Peleus Thetidem duceret, quod perfecit Chiro servans heroem et has nuptias concilians" Dissen. sec. Heynium. Mezgerus vero verbum ad Peleum referens: „sortem a Iove datam reportavit (ut praemium)".

ἐκφεύγω *effugio* Py. IV 209: συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν. Ol. X 42: θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.

ἐκχράω *oraculum edo*, met. Ol. VII 91: ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ (Διαγόρας), σάφα δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον (Bergk. ἔχρεον e cod. A): h. e. praeceperunt; οἱονεὶ ἐξεχρησμῴδουν καὶ παρῄνουν, ὑπέθεντο. ὡς περὶ εὐσεβῶν δὲ λίαν ὑπαινίττεται. Schol. Contra Dissenius cum Gurlitto: „probe sciens et observans, quae ei recta mens ex patribus bonis (orta) impertiit", ita ut Diagoras sit ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν, cf. Py. VIII 45. Paulo aliter Mezgerus: „aus trefflicher Väter Zeit den Stoff nehmend".

ἑκών (sg. ἑκών, -όντος, -ι. pl. ἑκόντες) *volens, lubens, haud invitus, sponte, ultro* 1) de personis Ol. X 29: πέφνε δ' Εὔρυτον, ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο. fr. 226 (248): οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο. Ol. XIII 96: Μοίσαις — ἑκὼν Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος (codd. vett. εἴκων). Py. IV 181: καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε. Ne. VIII 10: ἀβοατὶ γὰρ ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες. Py. IV 165: τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον. fr. 43 (173), 3: τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει. pro subst. Py. VIII 14: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ

τις ἐκ δόμων φέροι. — 2) de rebus: *voluntarius, benevolus, propitius* Ne. VI 65 (57): ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν. Py. V 43: ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι. VIII 67: ἄναξ, ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ — βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι.

ἕλα *ardor solis* fr. 123 (88), 8: ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι (Bergk, codd. ἐλεηρὰν v. ἐλεκρὰν μέλισσαν, Boeckh. et Herm. ἐλαιηρᾶν v. ἐλειηρᾶν μελισσᾶν).

ἐλαία (sg. ἐλαίας, -ᾳ. pl. ἐλαιᾶν) *olea*, imprimis oleaster, cuius frondibus coronabantur Olympionicae Ol. III 13: ᾧ τινι — Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας. IV 10 (13): ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι. Ne. I 17: λαὸν ἵππαιχμον θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθέντα. Ol. XI 13: πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἀδυμελῆ κελαδήσω. praeterea Ne. X 35: γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις: τοῖς γὰρ ἀθληταῖς τὰ Παναθήναια νενικηκόσι δίδοται ὑδρία ἐλαίου πλήρης. Schol. Ol. VII 29: Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν: „quum haec arbor baculis et clavis inserviret" Dissen., cf. Hom. Od. IX 320: Κύκλωπος — ῥόπαλον — χλωρὸν ἐλαΐνεον. Theocr. XXV 208: βάκτρον — ἐπηρεφέος κοτίνοιο, ubi dicitur clava Herculis.

ἐλαιηρός v. **ἕλα.**

ἔλαιον *oleum* Py. IV 221: σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι.

ἔλαιος *oleaster* fr. 46 (21): Ἄγριος ἔλαιος, ἣν οἱ πολλοὶ ἀγριέλαιον καλοῦσιν, ἔστι παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὕμνοις (Bekk. An. I 339).

ἐλαιόω *oleo ungo* fr. 305 (274): ἔστι δὲ καὶ γυμναστικὴ λέξις τὸ ἀλείφειν, ἐπεὶ καὶ οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἶχον ἔλαιον, ἐξ οὗτινος ἠλαιοῦντο, εἰπεῖν κατὰ Πίνδαρον (Eust. Il. ξ 975, 48).

ἐλασιβρόντας *tonitrum agitans v. regens* fr. 144 (108): ἐλασίβροντα παῖ Ῥέας (var. ἐλασίβροντε): v. ἐλατήρ.

ἐλᾰσιππος *equos agitans, equester* Py. V 85: τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος: v. ἔθνος.

ἐλασίχθων fr. 18: ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον (Eust. Pr. 16).

ἐλᾰ́τα *abies* fr. 167 (148): ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

ἐλᾰ́τειρα *agitatrix* fr. 89 (59): Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι: h. e. Aphaeam s. Dianam.

ἐλατήρ *agitator, rector* Ol. IV 1: ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ: τὴν βροντὴν ὁ Πίνδαρος ὡς ἵππον ὑφίσταται τοῦ Διός. Schol.

ἐλαύνω, ἐλάω (praes. ἐλαύνει, ἐλᾷ. ἔλα. ἐλαύνειν. ἐλαύνων. ipf. ἤλαυν'. aor. ἤλασε, ἔλασε) I) *ago* 1) iumenta currumque Py. IV 228: ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν': sc. βόας, ubi sunt qui αὔλακας ἤλαυνε iungentes interpretentur: „duxit". — plerumque omisso obiecto Ol. VI 48: βασιλεὺς — ἐλαύνων ἵκετ' ἐν Πυθῶνος: curru vectus. Ol. VIII 47: θεὸς — ἤπειγ' — ἐς Ἴστρον ἐλαύνων. de sole fr. 107 (74), 6: ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος. met. Is. IV (V) 38: ἔλα νῦν μοι πεδόθεν: age currum h. e. perge; πρὸς τὴν Μοῦσαν ὁ λόγος· λέγε μοι τὰ περὶ αὐτοὺς, φησὶν, ἐκ ῥιζῶν. Schol. — 2) navem, de vento, met. Is. III 24 (IV 6): ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει: h. e. „modo secundam modo adversam fortunam homines experiuntur" Dissen. — 3) copias Ol. X 66: ἵκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων: ducens. — 4) ita ut unde aut quo fiat motus significetur a) abigo, expello fr. 169 (151), 6: Γηρυόνα βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος ἀναιτήτας τε καὶ ἀπριάτας ἤλασεν. Ne. V 16: τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. — b) adigo, adduco Ne. X 70: ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν. met. Ne. III 74: ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς ὁ θνατὸς αἰών. — II) *ferio* Ne. VII 42: μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ. Ol. X 71: ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν: attigit; ἔρριψε κατὰ σκοποῦ. Schol.

ἔλᾰφος 1) *cervus* Ne. III 51: *τὸν* (Achillem) *ἐθάμβεον — κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων.* — 2) *cerva* Ol. III 29: (Herculem) *χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταΰγέτα ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν.*

ἐλᾱφρός 1) *velox, agilis* Ne. V 20: *ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν* (Schmid., libri *ἐλαφρὰν*). — 2) *facilis* Ne. VII 77: *εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν.* — 3) *exiguus* fr. 154 (126): *ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.* — adv. **ἐλᾱφρῶς** *facile* Py. II 93: *φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει.*

ἐλᾰχυπτέρυξ *breviter alatus*, de pinnis piscium Py. IV 17: *ἀντὶ δελφίνων δ' ἐλαχυπτερύγων ἵππους ἀμείψαντες θοάς.*

ἐλάω v. **ἐλαυνω.**

ἔλδομαι *cupio* Ol. I 4: *εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι, φίλον ἦτορ.*

ἔλεγχος n. *dedecus* Ne. III 15: *ὧν παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας — ἐμίανεν.*

ἔλεγχος m. *probatio* Ne. VIII 21: *νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος.* Ol. IV 16 (20): *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος:* h. e. „probat, confirmat aut refutat hominum verba“ Dissen.

ἐλέγχω *supero*, met. Py. XI 49: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι* (sc. pater et filius).

Ἐλείθυια *Lucina* Ne. VII 1: *Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων, παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας, γενέτειρα τέκνων.* Py. III 9: *τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ — δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα.* Ol. VI 42: *τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας* (var. *Ἐλλείθυιαν* v. *Ἐλευθώ*).

ἐλελίζω *vibro* Ne. IX 19: *Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις.* Ol. IX 13: *φόρμιγγ' ἐλελίζων:* pulsans. Py. I 4: *ὁπόταν* (*σύ, φόρμιγξ*) *παροιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα:* „mit den schwirrenden Saiten“ Mezger.

ἐλελίχθων *terram quatiens* Py. II 4: *φέρων μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος.* VI 50: *τίν τ', Ἐλέλιχθον, — μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται:* „fuit haud dubie *ἐλελείχθων*, quod ex *ἐλελεσίχθων* ortum, quemadmodum *ταλαίφρων* ex *ταλασίφρων*, alia; item *δαΐφρων* i. e. prudens rectius *δαείφρων* (*δαεσίφρων*) scribendum“ Bergk. ad Py. II 4.

Ἑλένα (*Ἑλένᾳ, -αν*) *Helena*, Menelai uxor Ol. XIII 59: *τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες.* Py. XI 33: *ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος* (Agamemnon). Is. VII 52 (VIII 56): *Ἑλέναν τ' ἐλύσατο Τρωίας ἶνας ἐκταμὼν δορί* (Achilles). Py. V 83: *σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον* (*Τρῶες Ἀντανορίδαι*). Ol. III 1: *Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι:* colebantur enim Agrigenti Dioscuri et Helena publice; ipsa sollemnia Dioscurorum Scholiastae Theoxenia appellant.

Ελενος *Helenus*, Priami filius Ne. III 64: *ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων.*

ἐλευθερία *libertas* fr. 77 (196): *ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* Is. VII (VIII) 15: *ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά.* Py. I 61: *τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε.*

Ἐλευθέριος *Liberator* Ol. XII 1: *παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, — σώτειρα Τύχα:* propter libertatem Himerensibus post expulsum Thrasydaeum ab Hierone concessam.

ἐλεύθερος 1) *liber* Py. VIII 98: *Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ πόλιν τάνδε κόμιζε Διὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ.* — 2) *liberalis* Py. II 57: *ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν.*

Ἐλευθώ v. **Ἐλείθυια.**

Ἐλευσίς *Eleusis* Ol. IX 99: *σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλία τ' Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν:* Eleusine celebrabantur Eleusinia duplicia et Demetria; cf. Ol. XIII 110: *ἅ τ' Ἐλευσίς* (*μαρτυρήσει*). Is. I 57: *τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα.*

ἐλέφας *ebur* Ol. I 27: *ἐπεί νιν* Pelopem *καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθὼ ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.* Ne. VII 78: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ'*

ἁμᾷ καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας: „probavi Boeckhii sententiam, qui etiam flores innexos putat, qui elegantissime ex auro, ebore et coralio componentur" Dissen. v. λείριος.

ἑλικάμπυξ *taenia redimita* fr. 75 (45), 20: ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.

ἑλικοβλέφαρος *volubilibus oculis insignis* Py. IV 172: Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου. fr. 123 (88), 5: πρὸς δ' Ἀφροδίτας ἀτιμασθεὶς ἑλικοβλεφάρου.

Ἑλικωνιάς *Heliconias* h. e. Musa Is. II 34: εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων.

Ἑλικώνιος *Heliconius* Is. VII 57 (VIII 63): ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στὰν ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν: Musae.

ἑλικῶπις *volubilibus oculis insignis* Py. VI 1: ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν.

ἐλινύω *cesso, quiesco* Ne. V 1: οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ': in loco mansura. Is. II 46: οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς (sc. ὕμνους) εἰργασάμαν: „non ut otiose quiescant, sed ut in multorum notitiam veniant" Dissen.

ἑλίσσω, εἱλίσσω (act. praes. ἑλίσσων. pass. praes. ἑλισσομέναν, -ον, -αι, εἱλισσόμεναι ci.) *volvo, voluto* Ol. X 8: νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὁπᾷ κῦμα κατακλύσσει ῥέον. Ne. VI 63 (55): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων. met. Ol. IV 2: τεαὶ γὰρ ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναι μ' ἔπεμψαν — μάρτυρ' ἀέθλων: „περιερχόμεναι, circumactae, redeuntes" Dissen., Mezgerus sec. Boeckh. et Süvern: „die sich im Tanze drehen". Is. VII (VIII) 15: δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται ἑλίσσων βίου πόρον: varie flectens. fr. 227 (260): νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι (Boeckh., vulgo ἑλισσόμεναι): „si volvuntur, agitantur, versantur" Dissen.

ἕλκος (sg. ἕλκεος, -ος. pl. ἑλκέων, -εα) 1) *vulnus* Ne. VIII 29: ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δᾳοισιν ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. fr. 111 (77), 1: πολλὰ δ' ἔμβαλ' ἕλκεα νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον. Py. I 52: ἕλκει τειρόμενον — Ποίαντος υἱόν. met. Py. II 91: ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ (sc. φθονεροί), πρὶν ὅσα φροντίδι μητιῶνται τυχεῖν. — 2) *ulcus* Py. III 48: ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων ἑλκέων ξυνάονες. met. Py. IV 271: χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν.

ἑλκύω *distraho, lacero*, met. Ne. VII 103: τὸ δ' ἐμὸν οὔποτε φάσει κέαρ ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι: τὸ δὲ ἑλκύσαι ἀντὶ τοῦ ἐνυβρίσαι φησίν· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν ἑλκόντων τὰ σώματα. Schol.

ἕλκω (act. praes. ἕλκειν. ἕλκων. pass. praes. ἕλκομαι. med. pr. ἑλκόμενοι) *traho*, met. Ne. XI 32: τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών. IV 94: ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν (var. ἕλκει): „validissimus in sermone prosternere" Dissen.; metaphora a lucta desumpta. Locum perobscurum dicit Bergkius. Ne. IV 35: ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν. — Med. Py. II 90: σταθμᾶς δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ (var. ἑλκόμενος . . . ἐνέπαξεν): „videtur proverbialis locutio fuisse: magnam lineam trahere (an einer grossen Leine ziehen) pro: magnam mensuram secum ferre (ein grosses Maſs, einen grossen Maſsstab bei sich haben), immodica sperare, cupere" Dissen. sec. Boeckh. οἱ σταθμώμενοι δὲ πολλὰ καὶ περιγράφοντες μεγάλα τινὰ μέλλοντα αὐτοῖς ἔσεσθαι προσδυνήθησαν πρὶν τυχεῖν, ὧν ἐπιζητοῦσι καὶ ἐλπίζουσιν. Schol. v. στάθμα.

Ἕλλα *Helle* fr. 189 (197): πανδαμεὶ τοὶ μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν. fr. 51: πλεῦντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν.

ἐλλάμπω *illucesco* fr. 172 (158): οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις (Bergk., libri ἐπέλαμψεν, Boeckh. coni. μόχθοι νεότατ' ἐπέλαμψαν).

Ἕλλαν (sg. m. Ἕλλανα. pl. m. Ἑλλάνων, -ας) *Graecus* Ne. X 25: ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρα-

τὸν Πυθῶνι. — plur. *Graeci* Is. III 54 (IV 36): μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίαν δ' ἔβαν. fr. 118 (83): βούλομαι παίδεσσιν Ἑλλάνων. Py. I 49: οὔτις Ἑλλάνων. Ol. VI 71: ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. I 120 (117): πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ.

Ἑλλάνιος *Hellenius* Ne. V 10: πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου στάντες: „Myrmidones quum in Aeginam venissent, condiderunt ibi Iovis Hellenii fanum, patrii sibi numinis, cuius religiones secum adduxerant" Dissen.

Ἑλλανίς *Graeca* Py. XI 50: Πυθοῖ τε — ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι.

Ἑλλανοδίκας *Hellanodica* Ol. III 12: ᾧ τινι κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας: Ἑλλανοδίκαι καλοῦνται οἱ προτεταγμένοι τοῦ ἀγῶνος, ἐπεὶ μόνοι Ἕλληνες ἀγωνίζονται. Schol. „iudices certaminum Olympicorum eo tempore duo erant, postea plures (decem)" Dissen.

Ἑλλάς (Ἑλλάς, -άδος, -άδι, -άδ(α)) *Graecia* Py. IV 218: ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν — δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. fr. 76 (46): Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι. Ne. VI 30 (26): μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας. Is. VII (VIII) 12: ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον. Py. VII 8: οἶκον — ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι. X 19: τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν. Ol. XIII 113: πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ'. Py. II 60: ἀν' Ἑλλάδα. XII 6: αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ (δέξαι): „aemulos concertantes, quod bene notavit Heynius; ita quidem, ut qui principes Graeciae artifices in certamen prodeuntes vicerit, Graeciam vel Graecum conventum vicisse dicatur" Boeckh. — *Magna Graecia* Py. I 75: Ἑλλαδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας.

Ἑλλοί fr. 59 (31): πότερον δὲ χρὴ λέγειν Ἑλλούς, ὡς Πίνδαρος, ἢ Σελλούς, ὡς ὑπονοοῦσιν παρ' Ὁμήρῳ κεῖσθαι, ἡ γραφὴ ἀμφίβολος οὖσα οὐκ ἐᾷ διϊσχυρίζεσθαι (Strab. VII 328), cf. Etym. M. 709. 38. Πίνδαρος Ἑλλοὶ χωρὶς τοῦ σ ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ᾧ φασι τὴν περιστερὰν πρώτην καταδεῖξαι τὸ μαντεῖον (Schol. Il. π 234).

Ἑλλώτια *Hellotia* Ol. XIII 40: Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις (sc. ἔργα κάλλιστα ἔθηκεν ἀμφὶ κόμαις): „Corinthi consecrata Hellotidi sive Hellotiae Minervae, lunae lucisque deae, in quibus lampadibus decurrebatur" Dissen.

ἐλπίς (sg. ἐλπίς, -ίδος, -ίδι, -ίδ(α). pl. ἐλπίδες. -ίδων, -ίσιν, -ίδεσσι, -ίδας. digammatum Ol. XIII 83. Py. II 49. Is. II 43) *spes, exspectatio,* sive bonarum rerum sive malarum fr. 214 (233): γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ. Py. VIII 90: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἔπι μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις. Is. VII (VIII) 16: χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν. Ne. XI 46: δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖα. Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες. Ne. VIII 45: κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος. Py. III 23: μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν. Ne. I 32: κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν. Is. II 43: ὅτι φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες. IV (V) 58: οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι ἐλπίδων, ἔκνισ' ὄπιν: v. δαπάνα. Py. I 83: ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας. IV 201: ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας. Is. VI (VII) 36: ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν. fr. 10: ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται. Ne. XI 22: ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων. Ol. XIII 83: τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα (var. παρ' ἐλπίδα) κούφαν κτίσιν. Py. II 49: θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται: ex voluntate. Py. III 111: ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω. fr. 289 (234): Πινδάρου· Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια (Stob. Flor. CXI 12).

ἔλπομαι (praes. ἔλπομαι, -εαι, -εται. ipf. ἤλπετο) *spero, censeo, puto* 1) abs. Ol. XIII 104: νῦν δ' ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μὰν τέλος. 2) c. inf.

fut. Py. IV 243: ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξεσθαι πόνον (Herm., libri πράξασθαι, Mosch. κεῖνον πεπράξεσθαι). Py. X 55. add. part. κεν Ol. I 112 (110): εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι, ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν (var. κλεϊξεῖν, κλεΐζειν) ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων. — aor. Py. I 43: ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων, μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ' ἀντίους (var. ἀμεύσεσθ'). Ne. IV 92. VI 30 (27). VII 20. — praes. et perf. fr. 61 (33): τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ἃ τ' ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει; Ol. I 66 (64): εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεται λελαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει (Mommsen., libri (τι) λαθέμεν v. τι λασέμεν).

῞Ελωρος *Helorus*, fluvius Siciliae in litore orientali paulo supra Pachynum promontorium Ne. IX 40: βαθυκρήμνοισι δ' ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου.

ἐμβαίνω *incedo, ingredior*, met. c. dat. Py. X 12: τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός, ubi τὸ συγγενές accusativus absolutus est v. limitationis; v. συγγενής. — Ne. XI 44: ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν, ἔργα γε πολλὰ μενοινῶντες (Christ. ἒν βαίνομεν): aggredimur, suscipimus.

ἐμβάλλω (praes. ἐμβάλλων. aor. ἔμβαλ', ἔμβαλεν, -ον. ἐνέβαλε, ἐν ... ἔβαλεν. ἐμβαλεῖν) 1) trans. *iniicio, impono* Ne. X 68: ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος. fr. 111 (77), 1: πολλὰ δ' ἔμβαλ' ἕλκεα νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον (libri ἕλκεα πλευρὰς ἔμβαλλεν ὦμον): ingessit. Py. IV 235: ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ κέντρον αἰανές. Ol. IX 73: Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν: compulit. — met. Ne. VII 12: μελίφρον' αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε. per tmesin Ol. VII 44: ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισι Προμαθέος αἰδώς. — 2) intr. *incumbo* Py. IV 201: κάρυξε δ' αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος: σπουδαιότερον ἐρέττειν. Schol.

ἐμβασιλεύω *rex sum in, impero* Ne. VII 38: Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον.

ἔμβολον v. **ἔμβολος** *clavus, cuneus* 1) in prora Py. IV 191: ἐπεὶ δ' ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν: τοῦ ξύλου, εἰς ὃ ἀναδεσμοῦσι τὴν ἄγκυραν. Schol. — 2) procursus terrae, Landzunge Ol. VII 19: Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ: „Peraeam Cariae intellige, cunei forma in mare exeuntem" Boeckh.

Ἐμμενίδαι *Emmenidae*, gens Agrigentina ab Emmenide retroque a Polynice ducta Ol. III 38: Ἐμμενίδαις Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν. Py. VI 4: Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.

ἐμμίγνυμι *immisceo*, per tmesin Py. IV 201: ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν: adierunt. „male me habet vocula ἐν, quam redundare dictitant veteres interpretes; fort. scribendum ἔν τ' Ὠκεανῷ τενάγεσσι ... i. e. in Oceano et in mari rubro in vada inciderunt" Bergk. Ol. I 93 (90): νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται: „earum compos est" Boeckh. Is. II 29: ἵν ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου ἴπαῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.

ἐμός (sg. m. ἐμοῦ, ἐμόν. f. ἐμά, -ᾶ, -άν, -ᾷ. n. ἐμόν. pl. m. ἐμοί, -ῶν. f. ἐμᾶν. n. ἐμῶν) *meus* 1) c. subst., cui saepius praeponitur quam postponitur fr. 152 (266): κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά. Py. X 76: ἐμοὶ πατέρες. Ol. VI 105: ἐμῶν ὕμνων. Py. VIII 34: ἐμᾷ — ἀμφὶ μαχανᾷ. III 78: παρ' ἐμὸν πρόθυρον. III 109: κατ' ἐμὰν — μαχανάν. Ne. XI 24: ἐμὰν δόξαν: meā sententiā. Ol. X 8. Py. X 64. Ne. III 27. IV 85. Is. V (VI) 42. fr. 205 (221). add. articulus Ne. VII 102: τὸ δ' ἐμὸν — κέαρ, cf. Is. IV (V) 19. — Ol. VI 16: ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. Py. IV 106: πατρὸς ἐμοῦ. Is. I 1: μᾶτερ ἐμά. Ol. VI 84: ματρομάτωρ ἐμά. Ol. X 3. Py. VIII 58. X 56. Is. II 48. — 2) sine subst. Is. VII 38 (VIII 42): τὸ μὲν ἐμόν, Πηλέι γάμον θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ: meum est, meine Aufgabe. Py. V 72: τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος (Herm., libri γαρύετ' v. γαρύεντ'). (de Ne. VII 85 v. ἑός.)

ἔμπᾰ v. **ἔμπας.**

ἐμπᾱ́γνυμι *infligo* Py. II 91: ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ. v. πάγνυμι.

ἔμπᾰλιν *retro, in contrarium,* c. gen. Py. XII 32: ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω: praeter opinionem. Ol. XII 11: πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν, ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' κτλ.: τὰ ἐναντία τῇ τέρψει, τουτέστι τὰ ἀηδῆ. Schol.

ἔμπᾱς, ἔμπᾱν, ἔμπᾰ *tamen,* plerumque post sent. negativam Py. IV 86: τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε. V 55. add. ἀλλά Ne. XI 44: τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν. VI 4. X 82. — Ne. IV 36: ἔμπα, κεἴπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ. — apud adi. add. part. περ: *quamvis* Py. IV 237: ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.

ἐμπεδόμοχθος *aerumnosus* Ol. I 61 (59): ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον: διηνεκῶς μοχθηρόν. Schol.

ἔμπεδος *stabilis, diuturnus* Py. XII 14: λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον δουλοσύναν. Ne. VII 57: οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε: h. e. ita ut sit ἔμπεδον. — neutr. sg. **ἔμπεδον** *constanter, perpetuo* Py. X 34: ὧν θαλίαις ἔμπεδον εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει.

ἐμπεδοσθενής *firmo et integro robore praeditus* Ne. VII 98: εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις.

ἐμπιπίσκω *imbuo* fr. 111 (77): ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι.

ἐμπίπτω *incido, irruo desuper,* c. dat. Py. VIII 81: τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι κακὰ φρονέων: „de luctatore, qui adversarium medium prehensum flectit superincumbens et deiicit" Dissen. Ne. VI 57 (51): βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων (Kayser., libri δέ σφιν νεῖκος ἔμπεσ', Dissen. sec. schol. δεῖξε, quod rec. Bergk.): „zu schwerem Streit" Mezger. Ne. VII 73: αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν. — met. *insulto* Is. I 68: ἄλλοισι δ' ἐμπίπτων γελᾷ.

ἐμπνέω *inspiro, adspiro,* met. Ol. VIII 70: πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος γήραος ἀντίπαλον. Is. II 40: οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν.

ἐμπολά *merx* Py. II 67: τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται: „h. e. carmen remota e regione trans mare venit ideoque non parvi aestimari debet ab Hierone" Dissen.

ἔμπρᾱκτος *factu facilis* Py. III 62: μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν: τοιούτοις ἐπιχείρει ἃ δύναται πραχθῆναι. Schol.

ἐμπρέπω *excello* Py. VIII 28: τὰ δὲ καὶ ἀνδράσιν ἐμπρέπει (sc. Aegina insula).

ἔμπῠρος *qui crematur,* unde τὰ **ἔμπυρα** *sacrificia et flamma incensarum hostiarum* Ol. VIII 3: Ὀλυμπία, δέσποιν' ἀλαθείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διός: „nota formula δι' ἐμπύρων de vaticinio ex flamma incensarum hostiarum" Boeckh. de inferiis Is. III 81 (IV 63): τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν αὔξομεν ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων.

ἐμφανής *manifestus* fr. 210 (229): στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον (Plut. de cohib. ira c. 8).

ἐμφλέγω *illumino* Ol. X 73: ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἔμφρων *prudens* Ol. IX 74: ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον: παντὶ ἀνθρώπῳ νοῦν ἔχοντι. Schol.

ἐμφῠής *ingenitus* Ol. XI 20: τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος: innatam naturam.

ἐμφῡ́λιος *ad eandem gentem v. tribum pertinens* Py. II 32: ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς: h. e. parricidium.

ἐν, ἐνί (plerumque ἐν, in crasi κἠν semel Is. III 43; ter ἐνί Py. VI 18. fr. 129. 163. ἔνι Christ. coni. Is. III 31) *in* (*inter*) I) adv. a) Ol. XIII 22: ἐν δὲ Μοῖσ' ἁδύπνοος, ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν:

hic, sc. Corinthi. Ne. VII 78: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ καὶ λείριον ἄνθεμον.* Ol. VII 5: *ἐν δὲ φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς*: „hac ipsa re" Boeckh.; „atque ita simul" Dissen. fr. 79 (48), 5: *πάρα ῥόμβοι κυμβάλων· ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ δὰς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις*: „et quae simul sonent crepitacula" Dissen. — b) in tmesi, v. *ἐμβάλλω, ἐμμίγνυμι, ἐμφλέγω.* — II) praep. c. dat. (plerumque ante casum legitur, interponuntur autem interdum genitivi, quibus raro part. *μέν, τε* adduntur; part. *δέ, γε, τε, μέν, ποτέ, καί,* singulis locis *τε καί* Py. IX 102, *δ' ἄρα* Py. III 27, *δ' ἄρα καί* fr. 123 (88), 10, *δ' αὖτε* Py. III 96, *γάρ* Ne. IX 27, *κέκρυπτο γάρ* Ol. VI 54 Boeckh. — casum sequitur cum genetivo sexies, interponitur inter subst. et adi. duodecies, inter adi. et subst. *ἐν* quadragies ter, *ἐνί* bis) 1) de loco: in, an, auf, bei a) te terris, urbibus, regionibus Ol. X 43: *ἐν Δελφοῖσιν.* II 43 (39): *ἐν δὲ Πυθῶνι*, cf. Py. III 27. IX 71. Ne. VI 39 (34). XI 23. Ol. VI 5: *ἐν Πίσᾳ*, cf. X 43. Ol. VI 26: *ἐν Ὀλυμπίᾳ.* Ol. XIII 98: *ἐν Νεμέᾳ*, cf. Ne. II 23. III 18. Is. V (VI), 3. 48. Ne. IV 19: *Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις*, cf. X 8. Ol. VI 16. XIII 107. Py. III 90. VIII 39 (ad). Is. IV (V) 32. VII 15 (VIII 17). Ol. VII 82: *κρανααῖς ἐν Ἀθάναις*, cf. IX 88. XIII 38. Ne. VIII 11. Is. II 20. fr. 75 (45), 4. Ol. VII 83: *ἐν Ἄργει*, cf. XIII 107 (?). Py. V 70. IX 112. Is. IV (V) 33. fr. 122 (87), 2: *ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ.* Py. I 77: *ἐν Σπάρτᾳ.* XI 32: *κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις.* Ne. II 14: *ἐν Τρωίᾳ.* Is. I 59: *ἐν Φυλάκᾳ.* II 18: *ἐν Κρίσᾳ.* VII 68 (VIII 75): *ἐν Ἐπιδαύρῳ.* Py. III 101: *ἐν Φθίᾳ.* Ol. VII 86: *ἐν Μεγάροισιν*, cf. Py. VIII 78. Ol. IX 89: *ἐν Μαραθῶνι.* VII 81: *κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ*, cf. Is. IV (V) 17. Ol. VII 83: *ἐν Ἀρκαδίᾳ.* fr. 93, 3: *ἐν Ἀρίμοις.* Py. X 19: *ἐν Ἑλλάδι.* Ol. I 12: *ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ.* Py. IV 88: *ἐν δὲ Νάξῳ.* Is. I 8: *ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ.* IV (V) 34: *ἐν Οἰνώνᾳ.* fr. 123 (88), 10: *ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ.* Ne. V 22: *ἐν Παλίῳ.* Ol. XIII 92: *ἐν Οὐλύμπῳ*, cf. fr. 87 (58), 4. Ol. XIV 10: *ἐν οὐρανῷ.* Py. I 15: *ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ.* Ne. IV 49: *ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει.* fr. 235 (259): *ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει.* Ol. VII 56: *ἐν πελάγει*, cf. Ne. III 23. met. fr. 218 (239), 2: *πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου.* fr. I (4), 6: *ἐν πόντῳ*, cf. Ol. XII 3. Is. IV (V) 5. Ne. X 27: *ἐν πόντοιο πύλαισι.* Ol. II 31 (28): *ἐν καὶ θαλάσσᾳ.* Py. IX 47: *ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς.* Ol. VII 57: *ἁλμυροῖς θ' ἐν βένθεσιν.* Py. IV 20: *Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας.* Ol. XII 4: *ἐν χέρσῳ*, cf. Ne. I 62. IX 43. Py. IV 42: *ἐν τᾷδε — νάσῳ.* III 90: *μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν.* VI 21: *ἐν οὔρεσι*, cf. fr. 177 (168), 5 Bgk. Py. II 45: *ἐν Παλίου σφυροῖς.* IV 8: *ἐν ἀργινόεντι μαστῷ.* IX 91: *Νίσου τ' ἐν λόφῳ*, cf. Ne. V 46. Ol. IX 59: *Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς.* Is. III 11: *ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ*, cf. Ol. III 23. Py. VI 8: *ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ — νάπᾳ*, cf. Is. III 12. Py. IX 15: *Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς*, cf. Ne. II 21. Py. VI 18. Py. VIII 63: *Πυθῶνος ἐν γυάλοις*, cf. Ne. X 56. Is. VII 54 (VIII 58): *ἐν πεδίῳ*, cf. Ne. I 67. Py. IV 254: *ἐν ἀλλοδαπαῖς — ἀρούραις*, cf. XI 15. Is. III 43 (IV 25): *κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν* (var. *κεἰν*, Boeckh. *κἀν*). Py. IV 16: *Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.* Ne. VII 34: *ἐν Πυθίοισί τε δαπέδοις.* fr. 129 (95), 2: *φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι.* Ol. XIII 44: *χόρτοις ἐν λέοντος.* Ne. II 5: *Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.* Py. XII 27: *Καφισίδος ἐν τεμένει.* Ol. VI 54: *σχοίνῳ βατείᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ.* VI 23: *κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ.* Ne. I 25: *ἐν εὐθείαις ὁδοῖς.* X 42: *Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς*, cf. Py. VIII 79. VI 49. Ne. X 61: *δρυὸς ἐν στελέχει.* Ol. I 24: *ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ.* XIII 61: *ἐν ἄστεϊ Πειράνας.* fr. 210 (229): *ἐν πόλεσιν.* Ol. II 64 (58): *ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ.* XIII 6: *ἐν τᾷ*: Corinthi. Is. I 12: *ἐν ᾇ*: Thebis. — b) de iis quae arte fiunt Ol. VI 48: *ἐν οἴκῳ.* Py. IV 53: *πολυχρύσῳ — ἐν δώματι.* IV 113: *ἐν δώμασι*, cf. Ne. I 71. Ne. III 43: *Φιλύρας ἐν δόμοις.* X 88. Py. II 33: *μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις*, cf. III 11. IX 69. fr. 221 (242), 2. Ne. I 31: *ἐν μεγάρῳ.* Ol. IX 86: *ἐν Κορίνθου πύλαις*: ad, ante; cf. Py. VIII 47. Py. IV 268: *ἄλλοις — ἐν τείχεσιν.* Ol. VI 10: *ἐν ναυσὶ κοίλαις*, cf. Py. III 68. Is. V (VI)

30. Ne. V 2: ἔν τ' ἀκάτῳ. Py. IV 194: ἐν πρύμνᾳ. Is. I 57: ἐν γναμπτοῖς δρόμοις: occupati in curriculis. Ol. IX 81: ἐν Μοισᾶν δίφρῳ. Py. III 94: χρυσέαις ἐν ἕδραις. IV 51: ἐν λέχεσιν. Ne. V 30: ἐν λέκτροις. fr. 122 (87), 7: ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς (ἐν add. Boeckh.). Py. IV 114: σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις. II 22: ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον. Ne. X 36: ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις. X 6: ἐν κουλεῷ. XI 9: ἀενάοις ἐν τραπέζαις. fr. 234 (258), 2: ἐν δ' ἀρότρῳ. met. Ne. VI (17), 15: ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων. de vestimentis Is. V (VI) 37: τὸν μὲν (Herculem) ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα. Py. X 13: ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις, cf. Ne. X 14. Ol. IV 20 (24): χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον. met. Ol. VI 8: ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων. — c) de membris corporis Py. III 55: χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς. Ne. I 52: ἐν χερὶ — τινάσσων φάσγανον. Py. II 8: ἐν χερσὶ — ἐδάμασσε πώλους.. Ne. VIII 28: ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν, ubi fort. pro εἰς dictum. met. Py. VIII 32: τὸ δ' ἐν ποσί: „quod nunc praesto est“ Dissen. — nec non de animo Ol. VI 37: ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον.- Py. IV 219: ἐν φρασὶ καιομέναν. — d) de personis, in quibus quid apparet Ol. VIII 68: ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν ἐν τέτρασιν παίδων — γυίοις. IV 24 (28): φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαί. quorum in potestate aliquid est Ol. XIII 104: ἐν θεῷ γε μὰν τέλος: penes. Ne. X 30: πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων. Py. X 71, v. ἔνθα. — e) cum verbis motum significantibus, ubi nos praep. εἰς rectius poni censeamus Py. I 74: ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν. IX 114: ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος. Is. VI (VII) 6: ἐν θυρέτροις σταθείς, cf. Py. IV 85. Ol. XIII 20: τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα sc. ἔθηκε (var. ἐν om., Bergk. coni. ἱππείοισιν). Py. III 38: τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν. Ne. X 70: ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν. fr. 163 (137): ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς. Py. IX 63: νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι. IX 56: δέξεται — νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις. Ne. XI 28: ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν. fr. 111 (77): ἐνέπισε κεκραμέν' ἐν αἵματι (var. κεκραμένα, Bergk. coni. νεκροῦ μέλε' αἵματι). Py. II 41: ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών. met. Ol. XIII 16: ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον — σοφίσματα. Py. III 64: φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι — τίθεν. VIII 12: τιθεὶς ὕβριν ἐν ἄντλῳ. fr. 109 (228), 1: τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς. Py. XI 37: θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς. Ne. VIII 43: ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν. III 62: ἐν φρασὶ πάξαιτο. Py. IV 215: ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ μαινάδ' ὄρνιν. Py. IV 127: ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ — αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος. Is. I 4: Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι. Ol. X 82: ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα: v. ἄρω. Is. III 41: ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν. VII (VIII) 6: ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν. II 26: ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας. Ne. V 2: Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων. Ol. VI 7: ἐπικύρσαις — ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς. praeterea v. ἐμμίγνυμι. — 2) inter, apud Ol. VIII 53: ἐν ἀνθρώποις, cf. Py. III 21. XII 28. Py. IX 40: ἔν τε θεοῖς — κἀνθρώποις. Ne. III 72: ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον ἐν παλαιτέροισι. Py. II 43: γόνον — οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις. Ol. II 27 (25): ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις. Py. II 65: τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι. IV 295. V 114. Ne. VII 65. Is. I 31. III 54 ci. IV 59. fr. 105 (72), 3. Py. IV 223: ἐν ἀλλάλοισι. IV 224: ἐν μέσσοις, cf. IX 119. Is. VII 32 (VIII 34). Ne. V 23: ἐν δὲ μέσαις. Py. II 81: ἐν ἀγαθοῖς. Ne. VIII 41: αὔξεται δ' ἀρετὰ — ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε (Boeckh., om. libri): apud; instrumentalem vim habere praep., ita ut sit: „a poetis“, existimat Mezger. fr. 90 (60), 4: ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ (Bergk., vulgo χώρῳ), ubi pro εἰς videtur esse; v. δέκομαι. Ne. VII 94: τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ubi praep. pertinet etiam ad ζυγοῖς. Py. I 27: Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ: „inter vertices et solum vinctus iacet“ Dissen. fort. etiam Ne. VII 90: ἐν τίν' κ' ἐθέλοι — εὐτυχῶς ναίειν: „in deiner Umarmung“ Mezger.; Dissenius vero: „in tuo praesidio“. cum verbis numerandi Ol. II

86 (78): *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται.* Is. I 34: *γαρύσομαι τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν.* saepius vis quaedam inest amplificandi atque insigniendi Is. V (VI) 72: *φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.* III 42: *ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει* (*φάμα*), *Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις.* Py. X 58: *Ἱπποκλέαν — ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις.* V 112: *θάρσος δὲ τανυπτέροις ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο.* Ne. III 80: *ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς*: h. e. velocissima avis. Py. IV 281: *κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος.* fort. etiam Py. V 50: *ἐν τεσσεράκοντα γὰρ πετόντεσσιν ἁνιόχοις ὅλον δίφρον κομίξαις — ἦλθες.* — 3) cum nominibus rerum a sensibus seiunctarum significat actioni alicui interesse aliquem aut in statu quodam esse et agere aliquid, ita ut interdum etiam quibus rationibus vel instrumentis fiat demonstretur; Ol. II 47 (43): *νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε τιμώμενος.* XIII 15: *ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις*, cf. Py. VIII 26. IX 101. Ne. XI 14. Is. I 18. III 44 (IV 26). IV (V), 7. Py. XI 13: *ἐν τῷ* (*ἀγῶνι*), cf. Ne. IV 87. Is. IV (V) 6: *ὠκυθινάτοις ἐν ἁμίλλαισι.* Ne. VI 44 (39): *ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδι.* Py. IX 98: *τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος*, cf. Ol. X 51. Ne. X 34. Ol. XIII 40: *ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν.* Ol. I 21: *ἐν δρόμοισι*, cf. I 97 (94). Py. I 32. Is. I 23: *ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις — ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις.* Ne. III 16: *ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ.* Ol. X 16: *ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν.* Py. VIII 84: *ἐν Πυθιάδι.* Ne. II 9: *ἐν Πυθίοισι.* III 2: *ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι.* Ol. XIII 33: *ἐν Ἰσθμιάδεσσιν.* Py. III 101: *ἐν πολέμῳ*, cf. Ne. IX 36. X 59. Is. VII 36 (VIII 40). Py. VIII 27: *θοαῖς — ἐν μάχαις*, cf. Ol. II 47 (43). VIII 35. Ne. IX 34. Ne. VIII 25: *ἐν λυγρῷ νείκει.* Ol. IX 76: *οὐλίῳ — ἐν Ἄρει*, cf. Py. V 85. Is. IV (V) 48. Ne. X 78: *ἐν πόνῳ*, cf. Is. III 65 (IV 47). V (VI) 54. fr. 38 (16): *ἐν ἔργμασι.* Is. IV (V) 30: *ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς.* fr. 125 (91): *ἐν δείπνοισι Λυδῶν.* Py. V 81: *τεᾷ — ἐν δαιτί*, cf. Ol. IX 112 (Bergk. del.). fr. 193 (205): *ἐν ᾇ* (*ἑορτᾷ*). 139: *ἐν γάμοισι.* 126 (92): *ἐν βίῳ.* 131 (96), 4: *ἐν πολλοῖς ὀνείροις.* Ne. VII 52: *ἐν παντὶ — ἔργῳ*, cf. VIII 49. Ne. III 70: *ἐν δὲ πείρᾳ.* Py. X 67: *ἐν βασάνῳ.* III 43: *βάματι δ' ἐν πρώτῳ.* IX 85: *ἐν μόναις ᾠδῖσιν.* IV 143: *τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς.* IV 282: *ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς.* Ne. IV 94: *ἐν λόγῳ.* Py. IV 59: *ἐν τούτῳ λόγῳ*: „huic Medeae vaticinio convenienter" Boeckh. Ol. II 83 (75): *βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος* (var. *βουλαῖσιν ὀ.*): secundum iudicia. Ne. XI 17: *ἐν λόγοις δ' ἀστῶν — αἰνεῖσθαι.* Py. V 103: *ἐν ἀοιδᾷ νέων — ἀπύειν.* Ol. I 15: *ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ.* fr. 132 (97), 4: *ἐν ὕμνοις.* Ne. VIII 26: *κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις.* fr. 132 (97), 2: *ἐν ἄλγεσιν φονίοις.* Is. I 37: *ἐν κρυοέσσᾳ — συντυχίᾳ.* VI (VII) 27: *ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ.* IV (V) 49: *ἐν πολυφθόρῳ — Διὸς ὄμβρῳ.* Ne. IX 27: *ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις.* I 10: *ἐν εὐτυχίᾳ.* I 69: *ἐν εἰράνᾳ.* Py. VI 14: *φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ.* fr. 203 (217), 2: *ἐν φάει*: palam, cf. Ne. IV 38. Ol. I 85 (83): *ἐν σκότῳ.* Py. II 54: *ἐν ἀμαχανίᾳ.* Ol. XIII 55: *ἐν ἀλκᾷ*: „in robore, *ἐπιειμένοι ἀλκήν*" Dissen. Ne. V 35: *ἐν τάχει*: confestim. Ol. XIII 51: *μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων πόλεμόν τ' ἐν ἡρωίαις ἀρεταῖσιν*: bei. Ne. III 32: *παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεύς*: „im Besitz" Mezger. Ne. I 33: *Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις*: in, bei. Ol. X 63: *ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών* (var. *ἐν δόξαν, ἐνδόξαν, ἐνδόξα, ἔνδοξα*): „gloriose, honorifice" Boeckh. et Dissen. „für eine Ehrensache haltend", Mezger. Ol. VII 69: *ἐν ἀλαθείᾳ*: vere. Ol. VI 12: *ἐν δίκᾳ*: iuste, cf. Ol. II 18 (16). Py. V 14. Ne. V 14. Is. II 38: *ἐν Πανελλάνων νόμῳ*: secundum, cf. Ne. X 28. Py. I 62. Ol. XIV 17: *Λυδίῳ — ἐν τρόπῳ μελέταις τ' ἀείδων.* Py. I 64: *μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ.* Py. I 89: *εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων.* Ne. III 58: *ἐν ἁρμένοισι πᾶσι θυμὸν αὔξων.* Py. IV 75: *ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν*: cavere. — Ol. II 69 (63): *ἐν χερὸς ἀκμᾷ*: mit; cf. Py. II 5: *ἐν ᾇ* (*τετραορίᾳ*) *κρατέων.* XI 46: *ἐν*

ἅρμασι καλλίνικοι. — de instrumentorum musicorum comitatu v. concentu: sub, ad, inter Is. IV (V) 27: *κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς*, cf. Ol. VII 12. Ol. V 19: *Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς.* Ne. III 79: *πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν.* Py. II 69: *τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς.* (eodem Mezgerus pertinere vult Is. I 25, v. *ἵημι.*) fort. etiam Is. IV (V) 53: *ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι*: v. *χάρμα.* — 4) cum neutris adiectivorum Ol. X 45: *ἐν καθαρῷ*: in patenti loco. Py. I 82: *πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ*: contrahens in breve, v. supra 1) e). Ne. I 69: *ἐν σχερῷ*: continuo et sine interruptione, cf. Ne. XI 39. Is. V (VI) 22. Ne. XI 42: *ἐν ἀμείβοντι*: per vices, alternatim. Ol. XIII 49: *ἐν κοινῷ*: in publica causa, cf. Py. IX 93: *ἐν ξυνῷ*; at fr. 124 (89), 2: *ἐν ξυνῷ*: in communi conventu. Ol. XIII 47: *ἐν ἑκάστῳ*: in quaque re. Py. IV 92: *τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν*: licitos amores. — Py. III 107: *σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι.* IX 77: *βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν*: in rebus uberrimis. Is. V (VI) 59: *εἰρήσεται παῦρ' ἐν βραχίστοις.* — 5) de tempore Ol. I 6: *ἐν ἁμέρᾳ*: interdiu, cf. fr. 107 (74), 2. Ol. II 68 (62): *ἐν ἁμέραις.* Ol. I 73 (71): *ἐν ὄρφνᾳ*: noctu, cf. Ol. XIII 70. Py. I 23. Is. III 54 (IV 36): *ὀψίᾳ ἐν νυκτί.* Ol. VI 100: *ἐν χειμερίᾳ νυκτί.* III 34 (IV 16): *ἁμέρᾳ — ἐν μιᾷ.* Py. IV 132: *ἐν ἕκτᾳ.* IV 130: *ἀθρόαις πέντε — νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις.* X 18: *ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις.* Ne. VIII 31: *ἐν πολυφθόροις ἁμέραις.* Is. VII 44 (VIII 47): *ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις.* III 83 (IV 65): *ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν.* Ol. VI 32: *κυρίῳ δ' ἐν μηνί.* Is. II 42: *ἐν δὲ χειμῶνι.* Ne. IX 42: *ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ.* Py. XI 51: *ἐν ἁλικίᾳ.* Ol. VI 28: *ἐν ὥρᾳ*: tempestive. Py. IV 291: *ἐν δὲ χρόνῳ*: „tempore" Boeckh. „in (nach) einiger Zeit" Passow. Py. III 96: *ἐν δ' αὖτε χρόνῳ*: posteriore tempore. Py. VIII 15: *ἐν χρόνῳ*: aliquando. fr. 147 (114): in tempore. Ol. XII 12: *ἐν μικρῷ — χρόνῳ.* VII 94: *ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου.* VI 36: *ἐν παντὶ χρόνῳ.* VII 26: *νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ.* fr. 168 (150): *ἐν καιρῷ*: opportune. Py. VIII 92: *ἐν ὀλίγῳ*: brevi. (Py. I 35 et XI 57 *ἐν* nunc del.) — 6) de *ἐν* aeolice pro *ἐς* dicto v. *εἰς* init.

ἐνᾰγώνιος *in certaminibus versans* Ne. VI 15 (13): *ἦλθέ τοι Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων παῖς ἐναγώνιος*: certator. Py. II 10: *ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον*: *ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης.* Schol.

ἐναίρω *perimo* Ne. III 47: *κάπρους τ' ἔναιρε* (*Ἀχιλεύς*). X 15: *ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν· τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν* (Herm., libri *ἔναρε· τί οἱ*, Mommsen. sec. schol. *ἐναρόντος ὄψιν*).

ἐνᾰλίγκιος *similis* Is. VII 37 (VIII 41): *υἱὸν — χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.*

ἐνάλιος v. **εἰνάλιος.**

ἐναλλάξ adv. *per vices* Ne. X 55: *μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας.*

ἔναντα *contra* Ne. X 66: *τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδόν.*

ἐναντίος 1) *contrarius* Ne. V 31: *τὸ δ' ἐναντίον ἔσκεν.* neutr. sg. pro adv. c. gen. fr. 229 (253): *δέδενται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν*: „in conspectum amicorum", Boeckh. — 2) *adversus hostilis.* Is. VI (VII) 28: *λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ.*

ἐναργής *conspicuus* Ol. VII 42: *ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα*: „sc. in Acropoli" Mezger. fr. 75 (45), 13: *ἐναργέ' ἀνέμων μαντήϊ' οὐ λανθάνει* (Bergk., libri *ἐν ἀργεανεμέω μάντιν* v. *ἐναργέα νεμέω* v. *ἐν ἀργέα νεμέα*; Boeckh. c. Heynio *ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ*).

ἐνᾰρίζω *interficio* Ne. VI 52: *φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο.*

ἐναρίμβροτος *homicida* Py. VI 30: *ἐναρίμβροτον ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα.* Is. VII 53 (VIII 57): *μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα.*

ἐναρμόζω *apto*, met. Ol. III 5: *Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον.* Is. I 16: *ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι' ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ*: h. e. inserere.

ἔνατος *nonus* fr. 133 (98), 2: κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχάς πάλιν.

Ἐνδαΐς *Endeis*, Chironis filia, uxor Aeaci, mater Pelei et Telamonis Ne. V 12: Ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοί.

ἐνδαίω *accendo*, met. Py. IV 184: τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς (var. ἔδαιεν).

ἐνδείκνυμι *declaro* Ol. VII 58: ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου: „admonuit, ut etiam huius sors in urnam demitteretur" Dissen. ἀνέμνησεν. Gloss. „videtur scribendum ἤνειξεν i. e. nemo absentis Solis sortem duxit" Bergk.

ἔνδῐκος *iuste debitus* Py. V 103: σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ (var. Ἀρκεσίλα v. Ἀρκεσίλαν): „haec ipsa verba ἔνδικόν τ' Ἀρκεσίλᾳ nimis languent, conieci ἐνδέκοντ' Ἀρκεσίλᾳ, quod εἰσδέχονται potius quam ἐνδέχονται interpretor" Bergk.

ἔνδοθεν *intus* Py. II 74: οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν.

ἐνδομᾰ́χας *intus pugnans v. domi suae pugnax* Ol. XII 14: ἤτοι καὶ τεά κεν ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν: „ut gallus domi pugnans, non in publica certamina productus" Boeckh.

ἔνδον *intus* Is. I 67: εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον: in domo. Ol. VII 2: φιάλαν — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ. Is. V (VI) 50: ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις: in animo. — c. gen. Py. XI 64: οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου. Ol. VII 62: ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν. II 92 (84): βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας. c. dat. Ne. III 54: τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει. VII 44: ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ.

ἕνεκα, ἕνεκεν, εἵνεκεν 1) praep. c. gen. *ob* Ol. II 5: Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον. XI 12: τεᾶς, Ἁγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον — ἁδυμελῆ κελαδήσω. Ne. VI 39 (34): δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων ἕνεκεν. III 83: ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν — δέδορκεν φάος. X 3: φλέγεται δ' ἀρεταῖς μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν. Ol. I 102 (99): ὁ νικῶν δὲ — ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν ἀέθλων γ' ἕνεκεν: „quantum quidem certaminum victoriae praestare possunt" Boeckh. Ol. I 67 (65): τοὔνεκα: ideo, sc. ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, v. 62 (60). — 2) coni. *quod*, ὅτι, weil Ne. IV 87: ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν, Ὀρσοτριαίνα ἕνεκ' ἀγῶνι βαρυκτύπου θάλησε Κορινθίοις σελίνοις (Bergk., libri ἵν' ἐν, Rauchenstein. et Christ. ὃς ἐν). — daſs Is. VII 33 (VIII 35): εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις (sc. τὰ θέσφατα), εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν κτλ.

ἐνελαύνω *infigo* Py. VIII 9: ὁπόταν τις ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ: ἐνθῇ τῇ ἑαυτοῦ καρδίᾳ. Schol.

ἐν(ν)έπω (praes. ἐνέπει, -οισιν. ἐνέποι. ἐννέπων, -οισα. ipf. ἔνεπεν, ἔννεπε(ν), ἤνεπε; ἔνεπον) 1) *dico, loquor*; *voco, appello*, abs. Ol. VIII 41: ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων· Is. VII 45 (VIII 49). c. acc. (et dat.) Ne. VII 69: ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων. Py. IV 242: δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι. Ol. VIII 82: ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν κόσμον. sequ. ὅτι Ol. I 48. acc. c. inf. Ne. I 69. c. dupl. acc. Ne. VI 67 (59): ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς (Bergk. coni. ἱερῶς). fr. 83 (51): ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον (var. ἔννεπον). c. adv. post or. rectam Ol. I 88 (86): ὣς ἔννεπεν. Ne. X 79: ὣς ἤνεπε (var. ἔνεπε, Heynius ἔννεπε). — 2) *edico, iubeo* Ne. III 75: φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον. Py. IX 96: κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.

ἔνερθε *subtus* Py. IX 81: τὸν — κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι.

ἐνέχω *obstrictum teneo* Py. VIII 49: νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ Ἄδραστος: „de fatali necessitate, nunc propter comparationem prioris belli positum" Dissen.

ἔνθᾰ (ἔνθα, ἔνθ' plerumque inchoat sententiam, secundum locum tenet ter, semel tertium) adv. 1) loci *ubi* Py. IV 242: δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι. Ne. IX 2: ἐς Αἴτναν, ἔνθ'

ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι. Py. V 93. IX 82. X 71 (Bergk. pro *ἐν δ'*). Ne. I 21. IV 47. IX 41. Is. VI (VII) 35. VII 22 (VIII 23). add. *ποτέ* Ol. VII 34. Py. IV 4. ad plura loca refertur Ne. IV 76. saepius etiam *ἔνθα*, quum plenior distinctio — colon v. punctum — antecedat, ab demonstrativo „ibi" nihil fere videtur differre; Ol. II 77 (70): *ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν· ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν.* Py. IV 204: *ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον· ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἔσσαντ' εἰναλίου τέμενος*: „locus est Hieron ad ponti introitum in latere Asiatico, historico tempore celeberrimus" Dissen. Ol. XI 16: *ἔνθα συγκωμάξατ'*: *ἐκεῖ, ἐν ταύτῃ τῇ Λοκρίδι.* Schol.; Mezgerus vero expl.: „eo". Ol. III 26. VI 35. 65. VII 71. VIII 21. Py. IV 212. 253. VI 5. IX 54. 73. Ne. V 38. X 24. Is. III 87 (IV 69). fr. 88 (58), 6. 199 (213). 238 (262). — 2) *quo* Ol. I 44 (43): *ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι· ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ ἦλθε καὶ Γανυμήδης.* Py. XI 7: *μαντείων θῶκον, — ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγερέα καλεῖ συνίμεν* (var. *συνέμεν*). — II) temporis: *tum* Py. IX 121: *ἔνθ' Ἀλεξίδαμος — παρθένον κεδνὰν περὶ χειρὸς ἑλὼν ἆγεν.* (de fr. 119 (84), 2 v. *ἐνθένδε*.)

ἐνθάδε *hic* h. e. in terris Ol. II 63 (57): *θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν*, ubi Boeckh. *ἐνθάδε* cum *ἀπάλαμνοι* iungit, cum *ἔτισαν* Mezger. fr. 129 (95): *τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω*: „quum hic terrarum nox est" Boeckh.

ἔνθεν adv. loci 1) *inde* Py. IV 259: *ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον σὺν θεῷ τιμαῖς ὀφέλλειν*: *ἐκ τῆς Θήρας.* Schol. Py. V 78: *ἔνθεν ἀναδεξάμενοι* (sc. *ἔρανον*): h. e. ex Thera. — 2) *unde* Ne. X 67: *ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωίῳ· ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα κτλ.* fr. 130 (95), 8: *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον.*

ἐνθένδε *inde* fr. 119 (84): *ἐν δὲ Ῥόδον κατένασθεν· ἐνθένδ' ἀφορμαθέντες ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται* (var. *ἔνθενδ'*, vulgo *ἔνθ'*).

ἐνθρώσκω *insilio* Py. III 37: *πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.*

ἐνί v. **ἐν.**

ἐνιαυτός *annus* Py. IV 104: *εἴκοσι δ' ἐκτελέσαις ἐνιαυτούς.* X 63: *τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.*

Ἐνικεύς v. **Νικεύς.**

ἐνῑπά *reprehensio, probrum* Ol. X 6: *ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων* (libri *ἀλιτόξενον*).

ἐνίπτω *incutio*, met. Py. IV 201: *ἀδείας ἐνίπτων ἐλπίδας.*

ἔννομος *legitimus* Ol. VII 84: *ἀγῶνές τ' ἔννομοι Βοιωτίων*: *οἱ συνήθως κατὰ τοὺς νόμους τελούμενοι.* Schol. Py. IX 57: *ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται*: „legitimam, rite ei tributam, ut ius illi in ea sit" Boeckh.

Ἐννοσίδας *terrae quassator* h. e. Neptunus Py. IV 33: *Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα.* IV 173: *δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος*: *ὁ μὲν Περικλύμενος ἐκ Πύλου, ὁ δὲ Εὔφημος ἐκ Ταινάρου.* Schol.

ἐννῠχιος *nocturnus* Py. III 79: *κοῦραι — σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι.*

ἔννῠχος *nocturnus* Py. XI 25: *ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται* (var. *ἐννύχιοι, ἔννυχον*);

ἐνοπά *strepitus* fr. 168 (150): *καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν.*

ἐνόπλιος *armatus* Ol. XIII 86: *ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν*: „lusit in armis ludicros motus, ut qui saltant in armis, quae est *ἐνόπλιος ὄρχησις.*" Boeckh. et Dissen. „er übte das Waffenspiel" Mezger.

ἐνόρκιος *iuratus* Ol. II 101 (92): *αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ*: „ut in magna laude et quum obtrectatores haberet rex (Thero)" Dissen.

ἐνσκίμπτω *infligo* Py. III 58: *αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον* (var. *ἐνέσκηψε*).

ἐντᾰνύω *intendo* Py. IV 227: *ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν'*:

„tendens rectos ut intentum funem" Dissen. (de Py. IV 129 v. *τανύω*.)

ἔντεα pl. (*ἐντέων*, *ἔντεσ(σ)ιν*, *ἔντεα*) *instrumenta* 1) bellica: arma Ol. IV 20 (24): *χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον.* — 2) navalia, met. Ne. IV 70: *ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός*: „remos et vela" Dissen. — 3) equestria: frena Ol. XIII 20: *τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα* (sc. *ἔθηκε*); Py. IV 235: *βοέους δήσαις ἀνάγκᾳ ἔντεσιν αὐχένας* (Bergk., libri *ἀνάγκας* v. *ἀνάγκαις*). currus Py. V 34: *κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν.* fr. 301: *καὶ Πίνδαρος τὰ ἅρματα ἔντεά φησιν· ἱππείοις ἔντεσι μεταΐσσων* (Schol. Il. ω 277). currus cum equis Ne. IX 22: *ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν.* — 4) musica Ol. VII 12: *φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.* Py. XII 21: *ὄφρα τὸν Εὐρυάλας — σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.*

ἐντέλλω *mando* Ol. VII 39: *Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις.*

ἐντολά *praeceptum* fr. 177 (167): *αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί* (Boeckh. c. Putschio *ἐντολάς*) „Chironis praecepta illa sunt, quae Chiron Achilli dederat" Boeckh.

ἐντῡνω, ἐντῠω *instruo, impello*, c. acc. Py. IV 181: *ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας.* add. infin. Ne. IX 36: *οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου.* Py. IX 66: *ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.* part. fut. Ol. III 28: *εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον ἄξονθ', ἅν ποτε κτλ.*

Ἐνῡάλιος *Enyalius s. Mars* Is. V (VI) 54: *Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.* Ne. IX 37: *οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου.* Ol. XIII 106: *Δὶ τοῦτ' Ἐνυαλίῳ τ' ἐκδώσομεν πράσσειν: τῷ μὲν Διΐ, ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῷ ἀνάκειται καὶ τελεῖται· τῷ δὲ Ἄρεϊ, ἐπειδὴ ἐπιχώριος καὶ πατρῷος τῶν Ἠλείων ὁ Ἄρης.* Schol.

ἐνύπνιον *somnium* Ol. XIII 79: *ἐνυπνίῳ δ' ἃ τάχιστα πιθέσθαι κελήσατό νιν.* fr. 289 (234): *Πινδάρου· Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια* (Stob. Flor. CXI 12).

ἕξ *sex* Ol. I 92 (89): *ἓξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς.* Is. I 11: *στεφάνους ἓξ ὤπασεν.* Ol. V 5: *βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν.* XIII 107: *τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρνασίᾳ ἕξ· Ἄργεϊ δ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις* (Bergk., libri *ἓξ ἄρατο ἐν ἄργεϊ δ'*, v. *ἓξ, ἄργει θ'* v. *ἐν ἄργει δ'*; Boeckh. *Παρνασίᾳ, ἐν Ἄργεϊ θ'*). Ne. XI 19: *ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι — ἐστεφάνωσαν* (var. *ἑκκαίδεκ'*).

ἐξάγω *educo, eximo*, met. Py. III 51: *τοὺς μὲν — λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν* (Aesculapius).

ἐξαίρετος (sg. m. f. *ἐξαίρετον*. pl. n. *ἐξαιρέτοις*) *eximius, egregius, exquisitus* Py. IV 122: *ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν.* Ol. IX 27: *ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.* Is. I 65: *Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα.* Ol. X 24: *ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι.* Py. II 30: *ἐξαίρετον ἔχε μόχθον.* Ne. I 70: *καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον.*

ἐξαιρέω *eximo, eripio, promo* Ol. I 26: *ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ.* fr. 172 (158), 5: *ἐξεῖλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων* (Bergk., libri *εἷλε*). met. Ne. IV 8: *ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας* (Bergk. c. schol. et paraphr., libri *ἐξέλοι*).

ἐξαίρω *aufero, reporto*, met. Ol. IX 10: *ἀκρωτήριον Ἄλιδος —, τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας: ὃ προσεκτήσατο Πέλοψ λαβὼν τὴν Ἱπποδάμειαν.* Schol.

ἐξαίφνας *repente* Ol. IX 52: *Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν.*

ἑξάκις *sexies* Ol. VII 86: *Αἴγινα τ' νικῶνθ' ἑξάκις* (sc. *ἔγνω νιν*).

ἐξαλλασσω *immuto*, aor. gnom. Is. III 18: *αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν.*

ἐξανίημι *emitto, edo* Py. IV 99: *τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός;*: vox plebeia.

ἐξανίστημι *exsurgere facio, expello* Py. IV 49: *τότε γὰρ ἐξανίσταν-ται (Δαναοὶ) Λακεδαίμονος*: praesens propheticum pro futuro.

ἐξᾰπᾰτάω *fallo, decipio* Ol. I 29: *βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον. δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.*

ἐξαπίνᾱς *repente* Py. IV 273: *ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι (πόλιν) δυσπαλὲς δὴ γίνεται, ἐξαπίνας εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται.*

ἐξάρῐθμος *qui est senarii numeri* Ol. X 25: *ἀγῶνα —, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο*: h. e. „eine Sechszahl von Altären habend, cf. Ol. V 5“ Mezger., quod quum plerique probent, Bergkius durum et insolens genus dicendi censens respuit atque e coni. ἰσάριθμον scribens cum gen. *βωμῶν* coniunctum vertit: „Hercules sicut senas aras ita etiam totidem certaminum genera instauravit“.

ἐξαρκέω *plane sufficio* Ol. V 24: *ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς*: „sat magnas opes habens“ Dissen. c. dat. Ne. I 32: *ἔραμαι — ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων* (sc. *αὐτῶν*): sufficienter ac largiter inde praebens.

ἐξάρχω *auspicor* Ne. II 25: *ἀδυμελεῖ δ' ἐξάρχετε φωνᾷ.*

ἐξαυδάω *eloquor* Ne. X 80: *καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος·*

ἐξειπεῖν *enarrare* Is. I 60: *πάντα δ' ἐξειπεῖν — ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος.*

ἐξελέγχω *examino, indico, enumero* Ol. X 53: *ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος.* Ne. X 46: *ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν.*

ἐξέλκω *extraho, eripio* Py. I 75: *Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλείας.*

ἐξενέπω *eloquor* Ne. IV 33: *τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.* Ol. VIII 20: *ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν*: promulgavit; *ἀνακηρυχθῆναι ἐποίησε.* Schol.

ἐξερεθίζω *lacesso, provoco* Py. VIII 13: *τὰν οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.*

ἐξερείπω *prosterno, amputo* Py. IV 264: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ κὰμ μεγάλας δρυός* (Bergk. libri *ἐξερείψαι κε*, Herm. *ἐξε. μὲν*).

ἐξερευνάω v. **ἐρευνάω.**

ἐξερωτάω *interrogo* Py. IX 44: *κούρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα;*

ἑξέτης *sexennis* Ne. III 49: *σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν, ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.*

ἐξευρίσκω (aor. *ἐξεῦρε. ἐξεύρωμεν. ἐξευρεῖν. ἐξευρών, -όντα*) 1) *invenio* Is. VII (VIII) 4: *ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε*: adeptus est. Py. I 60: *Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον*: excogitemus, cf. Ne. VIII 20: *νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος.* — 2) *exploro, exquiro* Is. III 74 (IV 56): *πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ.* fr. 234 (258), 3: *κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.*

ἐξεύχομαι *glorior* Ol. XIII 61: *τοῖσι μὲν* (Danais h. e. Diomedi) *ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν.*

ἑξηκοντάκι *sexagies*, met. Ol. XIII 99: *ἀλαθής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ*: h. e. „persaepe“ Christ. Iahn. Ann. N. 1879 p. 11.

ἐξίημι *emitto* Is. I 25: *καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐκ δίσκοις ἵεν* (Bergk., libri *ὁπότε δίσκοις*, Boeckh. *ὁπότ' ἐν*, Kayser. *ὁπότ' αὖ δίσκους*): h. e. „*ἐκ χερῶν ἵεν*“ Bergk. de velis, met. Py. I 91: *ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ ἱστίον ἀνεμόεν*: „expande velum liberalitatis“ Dissen.

ἐξικνέομαι *accedo, advenio* Ne. X 64: *λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ ἐξικέσθαν.* Py. III 76: *κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.* — c. acc. pers. v. rei: *pervenio ad, consequor* Py. XI 35: *Στρόφιον ἐξίκετο.* IV 266: *εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον* (sc. *δρῦς*): h. e. quando igni cremetur. Is. VI (VII) 44: *βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν.* VI (VII) 19: *ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.*

ἐξίστημι fr. 299 (271): *ἐξεστηκὼς* (Pindarice *ἐξεστακὼς*) *διχῶς λέγεται παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ Πινδάρῳ, ὅτε μὲν τὸ μαίνεσθαι καὶ ἔκφρονα*

εἶναι, ὁτὲ δὲ τὸ ὑπαναχωρεῖν καὶ ὑπεξέρχεσθαι ἢ ἀφίστασθαι [*δηλοῖ*] (Et. Gud. 193, 9 et Et. Flor. Miller. Misc. 327).

ἐξοπίσω *in posterum* Ol. VII 68: *ἐς αἰθέρα νιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι.*

ἔξορκος *iuratus, iuramento adactus* Ol. XIII 99: *ἀλαθής τέ μοι ἔξορκος ἐπέσσεται ἑξηκοντάκι δὴ ἀμφοτέρωθεν ἁδυγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ* (var. *ἐξ ὅρκος, ἐξόρκος*): „vox praeconis iurata dicitur, quia praeco iuratus est ut iudex" Boeckh. Dissentiunt Bergk. et Christ., quorum ille *εἷς ὅρκος* novavit, hic *ἔξορκος — βοὰ* commendat interpretatus: „vox multis iuramentis confirmata", v. Iahn. Ann. N. 1879 p. 11.

ἔξοχος (sg. m. f. *ἔξοχον*. pl. m. *ἔξοχοι*. n. *ἔξοχ(α)*. comp. *ἐξοχώτερος*. superl. m. *ἐξοχώτατοι*. f. *ἐξοχώταται*. n. *ἐξοχώτατα*. — adv. *ἐξόχως*) *excellens, praestans, eximius* Ne. I 60: *προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν.* II 18: *ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.* fr. 106 (73), 4: *Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται* (var. *ἐξοχώτατοι*, quod tuetur Nauck. Philol. IX 176). Ne. III 71: *ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται*: „vor wem nämlich einer hervorragt" Mezger. Ol. VI 51: *πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον.* — Ne. IV 52: *βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται*: „eximii ad pascendos boves" Damm.; propriam vim intellegit Mezgerus: „eminentes". Py. IX 53: *Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.* Ne. VI 54 (47): *ἐπεί σφιν Αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν ἀρετὰς ἀποδεικνύμενοι μεγάλας.* — neutr. plur. pro adv. *praecipue, maxime, imprimis*, c. gen. Ol. I 2: *ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.* Py. V 26: *φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων.* Ol. VIII 23: *ἔνθα — ἀσκεῖται Θέμις ἔξοχ' ἀνθρώπων*: „praeterquam apud ceteros homines" Boeckh. superl. Ne. IV 92: *τὰ δ' αὐτὸς ἄντα τύχῃ, ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι*: praeclarissime. — adv. **ἐξόχως** *imprimis*, c. gen. Ol. IX 69: *υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων Αἰγίνας τε Μενοίτιον.*

ἐξύπερθε *desuper* fr. 53 (25): *χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ ἄειδον Κηληδόνες* (Bergk., libri *ἐξ ὑπερῴου* [v. *ὑπαρέτου, ὑπηρέτου, ὑπερέτου*] *ἄειδον*).

ἐξυφαίνω *pertexo*, met. Ne. IV 45: *ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος πεφιλημένον.* Py. IV 275: *τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες*: h. e. fortuna propitia parantur, contingunt.

ἔξω *extra* Py. III 83: *τὰ μὲν ὦν* (haec plura mala) *οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν, ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω*: „ex proverbiali usu a vestibus translatum est" Boeckh. *τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων φησὶ κοινῇ μὲν πάντων ἔχειν πήματα, ταῦτα δὲ τοὺς μὲν ἄφρονας ἐν φανερῷ παρέχειν, τοὺς δὲ σώφρονας μετὰ κόσμου φέρειν ἀποκρυπτομένους καὶ τὰ καλὰ τοῦ βίου ἔξω τρέποντας.* Schol. — c. gen. *extra, ex* Py. I 44: *ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω.* XI 39: *ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν.* fr. 218 (239): *ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω.* Is. V (VI) 72: *γλῶσσα δ' οὐκ ἔξω φρενῶν.* Ol. VII 47: (*λάθας νέφος*) *παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν.*

ἔοικα (perf. ind. *ἔοικεν*. part. sg. m. *εἰκώς, ἐοικότ(α)*. n. *ἐοικός, εἰκός*. pl. n. *ἐοικότα*) 1) *similis sum*, v. partic. — 2) *videor, credo* Ol. XIII 102: *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι*: „cum emphasi positum, ut passim fit in re aperta, luculenta" Dissen. — 3) *convenit, decet* Ne. IV 32: *ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.* fr. 42 (171), 4: *ταύταν* (*ἄταν*) *σκότει κρύπτειν ἔοικε.* Is. I 52: *ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι.* — Partic. 1) *similis*, c. dat. Is. III 63: *τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ* (Christ. c. Hartungio *τόλμαν* . . *θυμῷ*, Mein. *εἴκων*). — 2) *probabilis, verisimilis* Py. I 34: *ἐοικότα γὰρ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν*: h. e. *ἐοικός ἐστι.* — 3) *decens, conveniens, consentaneus* Ol. I 36: *ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά.* Ne. II 10: *ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.* fr. 81 (49), 3: *οὐ*

γὰρ εἰκὸς (Boeckh. ἐοικὸς) τῶν ἐόντων ἁρπαζομένων — καθῆσθαι. — c. subst. Is. IV (V) 24: μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων. Ol. IV 25 (30): παρὰ τὸν ἁλικίας (var. ἁλικίαις) ἐοικότα χρόνον. Ne. VII 58: τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι. sine subst. Py. II 29: τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ ἐξαίρετον ἕλε μόχθον. Ne. III 19: ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ. Py. III 59: χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν: naturae suae congrua.

ἑορτά (sg. ἑορτά, -άν. pl. ἑορταῖς) *dies festus, festum, sollemne* Ne. IX 11: ὃς τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν: dicuntur „sollemnia sacrificia, quae Apollini dicata; nam ἑορτή est sacrificiorum dies, a quo differunt dies ludorum“ Dissen. Ol. V 5: βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις. VI 69: εὖτ' ἂν Ἡρακλέης — πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων. X 58: πενταετηρίδ' — ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε. Ne. XI 27: πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις: Olympia. fr. 193 (205): πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός: Pythia. Ol. III 34: ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος — νίσσεται: ad Theoxenia Agrigentinorum. Ol. VI 95: ἀμφέπει Δάματρα λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν: ἐν τῇ Σικελίᾳ τὰ τῆς Περσεφόνης ἀνακαλυπτήρια ἐτελεῖτο. Schol. „sed etiam Θεογάμια et Ἀνθεσφόρια Sicula Proserpinae sollemnia sunt“ Boeckh. Py. VIII 66: οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες: „vestra sollemnia (Delphinia Aeginetica), Apollo, h. e. tua et Dianae, ut videtur, quum his duobus diis coniunctim consecrata fuisse videantur, ut Delphinia Attica“ Dissen.

ἑός (sg. m. ἑόν f. ἑᾶς, ἑᾷ, ἑάν. n. ἑῷ, ἑόν. pl. f. ἑαῖς. digammatis vestigium exstare videtur Ne. III 15) pron. poss. *suus, sein, ihr* 1) c. subst., cui plerumque praeponitur; Ol. X 38: ἴδε πατρίδα πολυκτέανον — εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν. Py. II 91: ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ. Ol. VI 60: αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ. Ne. III 15: παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἑὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν (ἑὰν Pauw. sec. schol. 2, libri vett. et schol. 1 τεὰν, Tricl. τὰν): „lectio τεὰν orta ex antiqua scriptura Ϝεὰν“ Bergk., quam scripturam recepit Christ.; v. tamen αἶσα. Ne. VI 17 (15): ἑὸν πόδα νέμων. Py. II 41: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν, ἑὸν ὄλεθρον ὅγ'. IV 269: ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον (δρῦς). Is. IV (V) 42: τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις (pro ἑῷ Bergk. coni. ἑλὼν). Py. IX 38: μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο. Ne. I 45: δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας. Ol. VII 5: συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν: „fort. νέον scribendum“ Bergk. Is. V (VI) 69: ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων. in sententiis pendentibus Py. IV 159: κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος. Ol. VII 67: ἐκέλευσεν — νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα νιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ (var. ἑᾷ) κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. Py. IV 187: ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα — φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις. Ne. VII 85: λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι, ἑᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ (Herm., libri ἐμᾷ, quod tenet Bergk.): „suae patriae, Aeginae; referendum igitur ad Aeacum; nam quod Hermannus id ad Sogenem traxit, hoc longius petitum est. Verissime autem ἑᾷ scriptum pro ἐμᾷ (quod quidem agnoscunt schol. referentes ad chorum); persuasum mihi habeo, Pindarum ubi primae personae pronomine utatur, se ipsum intelligere“ Dissen. — 2) sine subst. Is. VII 29 (VIII 32): ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἑκάτερος ἑὰν ἔμμεν. (de Ne. VII 25 v. ἑτός.) v. ὅς.

ἐπαγγέλλω *annuntio, offero* Py. IV 31: φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο, ξείνοις ἅ τ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.

ἐπαγείρω *adduco*, per tmesin Py. IX 54: ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις, ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον: sc. ex insula Thera.

ἐπᾱγορία *reprehensio* fr. 122 (87), 6: ὑμῖν ἄνευθ' ἐπαγορίας ἔπορεν —

ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι (Bergk., libri ἡμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας, Boeckh. ὔμμιν ἅ τ' ἄνωθεν ἀπαγορίας: „desuper h. e. e caelo (quum Venus οὐρανία sit) veniam et excusationem").

ἐπάγω (praes. ἐπὶ — ἄγει, ἐπάγωσιν (ci.), ἐπ' — ἄγων (ci.). aor. ἐπάγαγες, -ε) *adduco, affero* fr. 122 (87), 16: τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν — Ξενοφῶν τελέαις ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς (Boeckh., v. ἐπήγαγ'). met. Py. VIII 66: οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες: ἐν Αἰγίνῃ δὲ πρὸ τούτων ἐνίκησε τὰ Δελφίνια Ἀπόλλωνος ἀγῶνα. Schol. fr. 75 (45), 15: ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπάγωσιν ἔαρ (Bergk., libri ἐπαΐωσιν v. ἐπάγοισιν): sc. ἄνεμοι, ubi Boeckh. ἐπαΐωσιν cum sequentibus φυτὰ νεκτάρεα coniunctum vertit: „persentiscunt ver plantae nectareae." Ol. II 10: αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος ἐπ' ὄλβον τε καὶ χάριν ἄγων (Bergk. sec. schol. praeeunte Heynio, libri μόρσιμος πλοῦτον adversante metro): addens. Ol. II 41 (37): Μοῖρα — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ.

ἐπᾰείρω *extollo* Ol. IX 20: ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον: extollunt sc. laudibus.

ἐπαινέω (praes. ἐπαινέοντι. ἐπαίνεῖν. ἐπαινέων. fut. ἐπὶ — αἰνήσομεν. aor. ἐπαινῆσαι. ἐπαινήσαις, -ήσαντες) 1) *laudo, praedico*, c. acc. Py. IV 189: λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. II 67: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι. X 69: ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν ἐσλούς. V 107: ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί (Mosch., libri αἰνέοντι, unde Bergk. ὃν αἰνέοντι). Ol. XIII 2: τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον. Ne. V 19: εἰ δ' ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον δεδόκηται. — 2) *probo, assentior* c. acc. rei Py. IV 168: σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες. c. dat. pers. fr. 43 (173), 3: τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει.

ἔπαινος *laus* fr. 181 (174): ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.

ἐπᾱΐσσω *ingruo* Is. III 24 (IV 6): ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει.

ἐπαΐω v. **ἐπάγω** et **ἀκούω.**

ἐπᾰκοέω *exaudio* Ol. XIV 14: θεῶν κρατίστου παῖδες, ἐπακοοῖτέ νυν (Bergk., quem Christ. sequitur, libri ἐπάκοοι νῦν, ubi schol. γίνεσθε supplent, Herm. ἐπάκοοι τὸ νῦν, Ahrens ἐπακροᾶσθέ νυν, Rauchenstein. ἀκηκόοιτέ μευ).

ἐπάκοος v. **ἐπακοέω.**

ἐπᾰκούω *exaudio* Is. VII 31 (VIII 34): θεσφάτων ἐπάκουσαν (var. ἤκουσαν, Herm. ὄπ' ἄκουσαν, Bergk. ἐσυνῆκαν, „qua forma Alcaeus et Anacreon usi sunt").

ἐπακτός *adductus* 1) procul veniens et irruens Py. VI 10: χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών. — 2) adsciticius Ol. X 89: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος: ἀλλότριον τοῦ γένους καὶ ἔξωθέν τινα ἐπαχθέντα. Schol.

ἔπαλπνος *iucundus* Py. VIII 84: τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη οὐδὲ . . . (Bergk. ἐπ' ἀλπνός). v. ἀλπνός.

ἐπαμέριος, ἐπάμερος v. **ἐφαμέριος, ἐφάμερος.**

ἐπαντέλλω *post exorior*, met. Ol. VIII 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι: h. e. subsequens, futurum.

ἐπάξιος *aequiparandus, dignus*, c. gen. Ne. VII 89: φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον. Is. III 62 (IV 44): προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον.

ἐπᾰοιδά *incantatio* Py. III 51: τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων (Aesculapius): ὅτι ἀρχαία ἦν καὶ ἡ δι' ἐπῳδῆς ἰατρική, καὶ οὐ μόνον ἡ διὰ φαρμάκων καὶ διαίτης, φησὶ καὶ Ὅμηρος· Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον (Od. τ 457). Schol. — met. Ne. VIII 49: ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν: ὅτι ὡς ἐπῳδῇ τις χρησάμενος κουφίζει τὸν κάματον, οὕτω καὶ ἐγὼ ὡς ἐπῳδῇ χρησάμενος τῷ ὕμνῳ κουφίσω τὴν κακοπάθειαν τοῦ ἠθληκότος. Schol. Py. IV 217: λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσο-

νίδαν (Κυπρογένεια): „verba precantia incantationum" Dissen.

ἐπαρκέω *suppedito* Ne. VI 68 (60): εὖχος —, Ἀλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ: προσέθηκε. Schol.

ἐπασκέω *exorno* Ne. IX 10: ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα κλυταῖς. fr. 194 (206): κόσμον αὐδάεντα λόγων, ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς: „ἐπασκεῖν dicuntur signa artifices, ubi ea elaborant et poliunt" Boeckh.

ἐπαυρίσκω *particeps fio, nanciscor* Py. III 36: γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν: h. e. „damnum inde ceperunt" Dissen. Med. Ne. V 49: ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο (var. γλυκειᾶν ... ἀμοιβᾶν).

ἐπαυχένιος *cervici impositus* Py. II 93: φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει.

Ἔπαφος *Epaphus*, Iovis et Ius filius, rex Libyae, cuius nepotes Aegyptus et Danaus Ne. X 5: πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ παλάμαις κατένασθεν ἄστεα ταῖς Ἐπάφου. Py. IV 14: Ἐπάφοιο κόραν: Libyam.

ἐπεί (vocales si sequuntur, id quod fit sexies, ultima syllaba corripitur, semel anceps est in exitu versus Ne. X 51; prohibetur hiatus atque correptio digammate Py. V 84. Ne. VI 26) coni. plerumque inchoat sententiam, inseritur decies, in exitu versus quater ponitur Ol. VI 47. Ne. IV 31. X 51. 57; I) temporalis: *postquam, quum*, c. ind. aor. Ol. I 26: τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ, ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον: Rauchenstein. et Mezgerus „quia". Ol. VI 47: βασιλεὺς δ' ἐπεὶ πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος, ἅπαντας ἐν οἴκῳ εἴρετο παῖδα. II 87 (79). VI 14. 57. VIII 37. X 26. Py. IV 188. 191. V 84. IX 80. 121. XI 33. XII 18. Ne. VII 35. X 14. fr. 166 (147), 1. sequ. τότε Py. III 38. — Py. IV 111: ἐπεὶ πάμπρωτον: quum primum, simul ac; cf. Ne. I 35: ἐπεὶ — αὐτίκα. fr. 51: ἐπεὶ τάχα (ci.). — II) causalis: *quod, quandoquidem*; saepe initio sententiae non pendentis: *nam, quippe*; 1) c. ind. a) praes. Ne. IV 31: ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς· ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν. Is. I 45: ἐπεὶ κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν. Ol. II 108 (98): III 6. IV 12 (16). VII 90. X 88. XIV 4. Ne. VII 22. 93. X 51. add. γε Ol. IX 37. orationi interponitur Ol. I 81 (79). — b) aor. Py. IV 122: ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων, ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν, ἐξαίρετον γόνον ἰδὼν κάλλιστον ἀνδρῶν. Ol. VI 27. VII 61. Py. II 36. V 59. IX 108. Ne. VI 26 (23). 53 (46). X 57. Is. I 10. VII 31 (VIII 34). VII 64 (VIII 69). VII 67 (VIII 74). fr. 169 (151), 5. ἐπεί τοι Is. II 45 in exitu versus. — c) ipf. Py. III 34: πέμψεν κασιγνήταν — ἐς Λακέρειαν, ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος. — 2) ante sent. interrogativam: nam Ol. IX 29: ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν; Py. VII 5: ἐπεὶ τίνα πάτραν τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

ἐπείγω *propero, festino*, intr. Ol. VIII 47: Ξάνθον ἤπειγ' ἦ καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων (ἤπειγ' ἦ Bergk., libri ἤπειγε v. ἤπειγεν). — Med. Py. IV 34: γίνωσκε δ' ἐπειγομένους: sc. αὐτούς. Ne. IV 34: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ' ἐπειγόμεναι: „sc. quum alia multa canenda restent" Dissen. Py. IX 67: ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι.

ἐπειδή *quandoquidem* Is. VII (VIII) 10: παυσάμενοι δ' ἀπράκτων κακῶν γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον· ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.

ἔπειμι *adsum*, met. Ne. VII 23: ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τε. Ol. XIII 99: ἀλαθὴς τέ μοι ἔξορκος (εἷς ὅρκος Bergk.) ἐπέσσεται — βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ: adstipulabitur. Py. VIII 97: ἀλλ' ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ, λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών, ubi quum non convenire videatur gen. ἀνδρῶν, Bergk. proponit: ἀλλ' . . .

ἔλθῃ ἀνδρί (v. ἄνδρας), λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος καὶ μείλιχος αἰών.

ἔπειμι *accedo*, *obeo* fr. 101 (70): περιδιναθεὶς ἐπῄει γᾶν καὶ θάλασσαν. met. Is. VI (VII) 41: ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα: „ingrediebatur autem poeta tunc senectutem agens annum sexagesimum sextum" Dissen.

Ἐπειοί *Epei*, gens Elea Ol. IX 58: θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις. X 35: ξεναπάτας Ἐπειῶν βασιλεύς: Augias.

ἔπειτα, ἔπειτεν (ἔπειτ(α) novies, ἔπειτεν ter. — semel initio sententiae Ne. X 90) consecutionem significat 1) temporalem: *tum*, *deinde*, *postea* Ne. X 90: ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος. Py. IV 211: ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον (var. ἔπειτ' ἐνήλυθον v. ἐν ἤλυθον, ἐλήλυθον, ἀνήλυθον): „Pindarus fort. ἔπειταν scripsit" Bergk. Ol. VIII 58: καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου. Ne. III 54: Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει, καὶ ἔπειτεν Ἀσκλαπιόν (var. ἔπειτ' ἐν v. ἔπειτὸν; Bergk. coni. ἔπειταν, v. Py. IV 211). Ol. VI 5. IX 86. Py. V 95. Ne. X 80. praecedit πρῶτον Ol. VI 89: Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι, γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος — εἰ φεύγομεν. Ne. III 49: σώματα — κόμιζεν, ἑξέτης τοπρῶτον, ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον (Mosch. ἔπειτα, Boeckh. ὅλον τ' ἔπειτεν, Bergk. coni. ἔπειταν, v. Ne. III 54). — 2) causalem: *igitur*, quum haec ita sint, demnach Py. I 60: ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον: ἄγε τοίνυν. Schol. Is. VI (VII) 20: κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ καὶ Στρεψιάδᾳ (Pauw., libri ἔπειτ' ἐν v. ἔπειτ' ἄρ'): „in diesem Falle" Mezger.; Dissenius vero: „post haec, expositis Thebarum priscis laudibus".

ἐπεμβαίνω *insisto* Ne. IV 29: οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβᾶῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους.

ἐπέοικε *decet*, *convenit* Ne. VII 95: τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν κόραν τε γλαυκώπιδα.

ἐπέρχομαι *accedo* 1) de pers. Py. IV 28: τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν. met. c. dat. Py. VI 46: πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν: h. e. imitans. — 2) de tempore Ol. X 7: ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος: superveniens.

ἐπέτας *comes* Py. V 4: ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ — αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν.

ἐπέτειος fr. 300 (272): ἐπέτειον ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους· ἔπετος γὰρ (ἐπ' ἔτος γὰρ καὶ ἐπέτειον corr. Bergk.) δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης (Et. M. 354, 59): hoc exemplum ex Pindaro, illud ex Demosthene attulisse grammaticum existimat Bergkius.

ἐπεύχομαι *precor*, *vota facio* Py. III 77: ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί: κατεύξομαι τὴν Ῥέαν εὐμενῆ εἶναι τῷ Ἱέρωνι. παρόσον δοκεῖ τῶν νόσων αὐξητικὴ καὶ μειωτικὴ εἶναι. Schol.

ἐπέχω *intendo* 1) trans. Ol. II 98 (89): ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον. — 2) intr. fr. 72 (44): ἀλόχῳ ποτὲ θωρηχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ Ὠαρίων (var. ἐπέχεε, Boeckh. c. Schneidero ἐπέχραεν).

ἐπηετᾰνός *annuus* Ne. VI 12 (10): βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν (ἄρουραι).

ἐπήρᾰτος *amabilis* Py. V 73: γαρύεν ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος. Is. V (VI) 12: σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον.

ἐπῐ (ante vocales ἐπ', ἐφ'; non eliditur iota ante digammatas voces οἱ Py. I 7. IV 23; ἐλπίς Py. II 49; ἴσος Ne. VII 5; εἴκοσι Ne. VI 66 (58), ubi var. ἐπ'; producitur credo propter digamma Ne. V 13: ἐπὶ ῥηγμῖνι. — cum anastrophe ἔπι postponitur decies, tamen ut compluribus locis debeatur coniecturae ac vera lectio incerta sit) I) adv. in tmesi, v. ἐπαγείρω, ἐπάγω, ἐπαινέω, ἐπιβαίνω, ἐπιβάλλω, ἐπιδίδωμι, ἐπιδικεῖν, ἐπιζεύγνυμι, ἐπικλάζω, ἐπικρέμαμαι, ἐπικρίνω, ἐπινεύω, ἐπιπέμπω, ἐπιτέρπω, ἐπιτεύχω, ἐπιτίθημι, ἐπιχέω. — II) praep. (plerumque ante casum legitur, interponitur autem interdum genetivus, cui semel part.

τε additur, singulis locis part. καί, τοι, τε, adv. ἄλλοτε, dat. et acc. οἱ νέφελαν Py. I 8; sequitur casum (ἔπι) Py. V 93. VIII 89 Heyn. XI 14 Herm. XII 2; interponitur inter adi. et subst. decies, inter subst. et adi. ter, inter duo subst. semel Py. III 69) A) c. gen. 1) de loco a) cum verbis quiescendi in superficie alicuius rei esse aliquid significat: *super, in* Ol. I 79 (77): ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν. Ne. V 2: ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ — στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας. V 1: ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'. Py. VIII 46: θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα. — met. Py. VIII 89: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἐπὶ (Heyn. Herm. Boeckh. ἔπι, var. ἀπὸ) μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις: „auf Grund seines hohen Glückes" Mezger.; v. ἁβρότας. — b) cum verbis movendi: *in, ad* Py. IV 273: ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι (πόλιν) δυσπαλὲς δὴ γίνεται. fr. 169 (151), 6: βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος — ἤλασεν. — 2) de tempore Ol. VII 72: τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους παῖδας: ἐπὶ τοῦ χρόνου τῶν προτέρων ἀνθρώπων. Schol. — B) c. dat. 1) de loco a) motus non fit: *super, in, ad* Ol. III 22: κρίσιν — θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. Py. XII 2: ὄχθαις ἔπι (Schmid., libri ἐπὶ) μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος, cf. Ne. IX 22. Is. IV (V) 33: ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις, cf. Ol. XIII 35. Ne. IX 9. Ne. III 4: ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ. Py. XI 22: ἐπ' Εὐρίπῳ. Ol. VIII 9: ἐπ' Ἀλφεῷ. Py. IV 163: ἐπὶ Κασταλίᾳ. IV 294: ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ. Ne. V 13: ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου. Ol. VI 70: Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ, cf. fr. 129 (95), 7. Py. V 93: ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται θανών (Schmid., libri ἐπίδιχα, schol. utramque scripturam testantur). Ol. X 30: δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ. Ol. VI 82: δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς. — b) cum verbis motum significantibus: *in, ad, adversus* Ne. I 19: ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρός. Is. VI (VII) 13: ἀποικίαν — ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ: „recto talo constituisti, recto ut talo staret effecisti" Dissen.; ἐπ' ἀσφαλοῦς στῆναι παρεσκεύασας. Schol. Py. IV 36: ἐπ' ἀκταῖσιν θορών. fr. 230 (254): ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν. Py. IX 12: ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ. IX 24: ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ. I 7: κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατὶ — κατέχευας, ubi iunge ἐπὶ — ἀγκύλῳ κρατί. Ol. VIII 48: ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν. II 99 (90): ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις (sc. ὀιστούς). Ne. X 71: Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε — κεραυνόν. — 2) met. aliquid tanquam niti in aliqua re atque consistere significat, deinde pendere ex ea re et prope esse; a) *in* Py. I 36: ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν: „in hac congruentia victoriae tuae" Boeckh. „ob" Mezger. Py. X 38: Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι: „in moribus eorum, h. e. ut sunt mores et ingenium horum hominum" Dissen. „bei ihrer Lebensweise" Mezger. Py. V 119: καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα, Κρονίδαι μάκαρες, διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν fr. 106 (73), 2: Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἕρπετον: „pernicissimum in feris persequendis animal" Boeckh. — itaque de praemio proposito Is. I 26: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. I 47: μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς: pro operibus. — b) in potestate alicuius esse et pendere ex persona v. re: *penes* Py. VIII 76: τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται, δαίμων δὲ παρίσχει. — *ex* Py. II 49: θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. — c) vim addendi habet: *ad, praeter, insuper* Ne. VI 66 (58): πέμπτον ἐπὶ εἴκοσι (var. ἐπ' εἴκοσι) τοῦτο γαρύων εὖχος. Ol. VIII 84: ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς ἔργα θέλοι δόμεν. II 12 (10): αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς. XI 13: τεᾶς — πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω, ubi Boeckh. ἐπι — κελαδήσω iungens vertit: „quasi

per acclamationem accinam coronae hymnum, illius ornamentum"; Mezgerus expl. „propter", improbante Dissenio. Ol. VII 82: *Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ* (sc. *νίκαν εὐτυχέων ἐστεφανώσατο*), ubi Boeckhius vertit: „post". — d) *ob* Ol. XIV 15: *ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα.* Py. I 84: *ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις*, quem locum Mezgerus ad 2) a) refert, itemque Ol. I 116 (113): *ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι* (*ἐπ'* a recent. add., om. vett., var. *ἐν*). — e) *condicione* Py. IV 186: *ἐπὶ καὶ θανάτῳ φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς — εὑρέσθαι*: „vel condicione mortis h. e. mortis cum periculo" Boeckh. et Dissen. — C) c. acc. motum significat, 1) qui fit aliquo a) ad regionem v. rem: *ad*, *in* Py. III 69: *μόλον — Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν.* IV 203: *ἐπ' Ἀξείνου στόμα — ἤλυθον.* XI 49: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες.* XI 14: *ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν, ἑστίαν τρίτον ἔπι στέφανον πατρῴαν βαλών, ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικᾶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα*, ubi *ἔπι* et *νικᾶν* debentur Hermanno, quem sequitur Bergkius; at librorum scripturam tuentur Boeckh. Dissen. Christ. scribentes . . . *ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών, . . . νικῶν ξένου Λ. Ὀ.* atque iungunt *τρίτον στέφανον ἐπιβαλών*: „tertia corona iniecta". — Ne. X 49: *Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη*: in hospitium. VI 32 (28): *εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον* (sc. *οἶκον*) — *οὖρον ἐπέων.* IX 8: *ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.* Py. X 54: *ἄωτος ὕμνων ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.* Ol. XIII 57: *ἐδόκησαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος*: in utramque partem v. utrimque. Ne. VII 5: *ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα*: „habemus vitam non omnes ad eadem h. e. non omnibus magna gerere datum" Dissen. — inest notio consilii, ut consequamur aliquid Ol. I 46 (45): *ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.* Py. IV 178: *πέμπε δ' Ἑρμᾶς — υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον.* — b) ad personas: *ad* Ne. X 11: *Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολών.* X 73: *ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν.* fr. 75 (45), 9: *πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον ἐπί τε κισσοκόμαν θεόν.* Ol. III 10: *θεόμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί*, cf. Is. III 27 (IV 9). Ol. VIII 12: *ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλον ἔβαν ἀγαθῶν.* — 2) qui per spatium aliquod porrigitur: *super*, *per* fr. 75 (45), 17: *τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χθόν' ἐραταὶ ἴων φόβαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυνται* (Bergk., Boeckhius post *φόβαι* distinctione facta praep. ad praecedens *βάλλεται* refert). Is. III 59 (IV 41): *πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν.* Ne. VI 55 (48): *πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν κλέος αὐτῶν.*

ἐπιβαίνω (praes. *ἐπὶ — βαίνει.* aor. I *ἐπέβασε.* aor. II *ἐπέβαν*, *-α*) 1) intr. *accendo, ingredior, accedo*, c. acc. fr. 88 (58), 2: *ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς — ἐπέβα νιν* (Porson., *ἐπέβαινεν* Schneider., vulgo *ἐπιβαίνειν*): h. e. Delum insulam. met. Ne. I 18: *πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών.* Ol. II 105 (95): *ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος.* — c. dat. Ne. III 20: *ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς*: accessit ad, attigit. — abs. Ol. VII 45: *ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος*: supervenit. (de Ne. X 43 v. *ἀποβαίνω.*) — 2) trans. *adscendere facio*, met. c. gen. Is. I 39: *νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας*: „reduxit, restituit in pristinam felicitatem" Dissen.

ἐπιβάλλω v. *ἐπί* C).

ἐπίβδᾰ v. *ἔπιβδα* *repotia*, met. Py. IV 140: *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως* (Bergk. *ἔπιβδαν* et sic ut vid. C): h. e. „adversam fortunam, translatione sumpta a die post festum proxima, qualis post nuptias dies repotiorum; quo die convivae fere laborare ex nimia intemperantia solent; cf. Ruhnk. ad Tim." Boeckh.

ἐπιβουλία *insidiae*, met. Ne. IV 37: *ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν. ἔμπα, καίπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον, ἀντίτειν' ἐπιβουλίᾳ* (var. *ἐπιβουλίαις*): „obsiste huic iyngi, his insidiosis illecebris" Dissen.; aliter schol.: *ἀντίτεινε τοῖς ἐπιβουλεύουσιν, οἷον μὴ εἶκε τοῖς ἀντιτέχνοις, μὴ δίδου λαβὰς ὅτι παρεκβέβηκας.*

ἐπῑβρίθω *praegravo, cum vi et pondere incumbo,* met. Py. III 106: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, ὃ πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται: h. e. cumulata, copiosa.

ἐπιγείνομαι *subnascor* Py. IV 47: τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων: in quarta progenie, quarta aetate.

ἐπιγινώσκω *cognosco* Py. IV 279: ἐπέγνω μὲν Κυράνα — δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων.

Ἐπίγονοι *Epigoni*, septem illorum qui Thebas frustra oppugnarant heroum posteri Py. VIII 42: ὁπότ' ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.

ἐπιγουνίδιος *genibus insidens* Py. IX 62: ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐγαῖς (Bergk., libri θηκάμεναι v. κατθηκάμεναι . . . αὐταῖς v. αὐταῖς), ubi Mezger. lect. αὐταῖς servans iungensque cum ἐπιγ. vertit: „das Kind auf ihrem Schoosse".

Ἐπίδαυρος *Epidaurus*, urbs Argolica ad sinum Saronicum sita, „nobilis Aesculapii religione, qui antiquus Phlegyarum deus, eximie cultus est; in luco, ubi templum dei, fuit etiam stadium, ibique Ἀσκληπιεῖα, ludum quinquennalem, novem dies post Isthmia agi solitum tradit Schol." Dissen. Is. VII 68 (VIII 75): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ τε πρὶν ἔδεκτο νεότας. Ne. V 52: πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν. — adv. **Ἐπιδαυρόθεν** *ab Epidauro* Ne. III 84: τίν γε μὲν — ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἄπο (Bergk. ἀπὸ) καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος: v. ἀπό 1).

ἐπιδείκνυμι *ostento, exhibeo* Ne. XI 14: ἔν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν. — Med. *meum v. de me ostento, exhibeo* Py. IV 253: ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφί. fr. 32 (8): τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.

ἐπιδέξιος *dexter, peritus,* neutr. plur. pro adv. Py. VI 19: σύ τοι σχέθων νυν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν: „dextro quoad manum h. e. dexteritate manus" Dissen. ac similiter Bergk.: „perite aurigae officio functus;" alii aliter, v. σχέθω.

ἐπιδίδωμι *addo, praeterea do,* per tmesin Py. V 124: εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τωὐτὸ δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει (Tricl., vett. ἐπὶ).

ἐπιδῑκεῖν *iniicere,* per tmesin Py. IX 123: πολλὰ μὲν κεῖνῳ δίκον φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους.

ἐπίδοξος *gloriosus* Ne. IX 46: εἴ τις ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος.

ἐπιέννυμι *induo* Ne. X 44: ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. met. de mortuis Ne. XI 16: θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος.

ἐπιζεύγνυμι *iniungo, innecto,* per tmesin Ol. III 6: χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι.

Ἐπιζεφύριος *Epizephyrius* Ol. XI 15: τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων.

ἐπίκαιρος *opportunus* Py. IV 270: ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος: „aptissimus, peritissimus" Dissen.

ἐπικλάζω *super intono,* per tmesin Py. IV 23: αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν (Bergk. βρονταίς).

ἐπίκοτος *infestus* fr. 109 (228), 3: στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών (Grotius, vulgo ἐπικόπον).

ἐπίκουρος *adiutor, adiutrix* Ol. XIII 97: Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος: „minister et adiutor Musis et Oligaethidis, sc. canendo utrisque" Boeckh. Ol. I 113 (110): ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων: „adiutricem et ministram, quia poetae carmine adiuvatur, ornatur, augetur victor" Boeckh. Mezgerus ἐπίκουρον λόγων iungit vertens: „einen Weg, auf welchem die Lieder sich bewegen können".

ἐπῑκρᾶνον *capitulum columnae* fr. 88 (58), 5: ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες (Porson., libri ἐπὶ κρανοῖς v. ἐπὶ κραναῖ).

ἐπῑκρᾰτέω *potior* Ne. VIII 5: ἀγαπατὰ δὲ . . . πρὸς ἕκαστον ἔργον τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι.

ἐπικρέμαμαι *impendeo,* per tmesin met. Is. VII (VIII) 14: πανδόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται.

ἐπικρίνω *adiudico* Py. VIII 84: τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἐπ' ἀλπνὸς ἐν Πυθιάδι κρίθη (Bergk., libri ἔπαλπνος).

ἐπῐκρῠφος *occultus*, *obscurus* Ol. VIII 68: ἀπεθήκατο — νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον.

ἐπικύρω *incido*, met. Py. X 21: μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. Ol. VI 7: ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς: si inciderit in cantus v. eos nactus sit.

ἐπικώμιος *commissationi aptus*, *laudatorius* Ne. VIII 50: ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν. Py. X 6: Ἱπποκλέᾳ θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα. Ne. VI 37 (32): παλαίφατος γενεά, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια: „proprias laudes" Dissen. v. ἐγκώμιος.

ἐπιλάμπω v. **ἐλλάμπω.**

ἐπιλανθάνω *obliviscor*, c. part. Ol. X 3: γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. (de fr. 121 (86), 4 v. σιγάω.)

ἐπίλᾱσις *oblivio* Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω — εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.

ἐπίλοιπος *reliquus*, *futurus*, *subsequens* Ol. I 33: ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.

Ἐπιμᾱθεύς *Epimetheus*, Promethei frater Py. V 27: φιλεῖν δέ Κάρρωτον ἔξοχ' ἑταίρων, ὃς οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους: Ἐπιμαθέως λέγουσιν ὡς ἐπίπαν θυγατέρα τὴν Μεταμέλειαν καὶ τὰ παραπλήσια, καθάπερ καὶ Προμηθέως τὴν Προμήθειαν. νῦν οὖν ὁ Πίνδαρος τὴν Πρόφασιν αὐτὴν Ἐπιμηθέως εἶπε θυγατέρα. οὐκ ἐκόμισεν οὖν σοι, ὦ Ἀρκεσίλαε, φησὶν, ὁ Κάρρωτος λόγους καὶ προφάσεις, ἀλλὰ τὴν νίκην. εἰώθασι γὰρ οἱ ἡττηθέντες σκήπτεσθαι πορίζόμενοι προφάσεις τῆς ἥττης. — παρεισῆκται ὁ Ἐπιμηθεὺς ἀνόητος καὶ ἀπὸ τῶν ἀποβαινόντων συμπτωμάτων καὶ παθῶν διδασκόμενος τὰ ἀσύμφορα καὶ μεταμελόμενος. Schol.

ἐπιμίγνυμι *admisceo*, *immisceo*, met. Py. II 32: ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος — ἐπέμιξε θνατοῖς: intulit. Ne. III 61: ἐγχεσφόροις ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας: conserens. Ne. IX 31: ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαὸν (αἰτέω σε): impertire.

ἐπιμομφά *reprehensio* Ol. X 9: ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος ὁ ναυτᾶν (var. ἐπὶ μομφὰν v. μομφὴν), ubi magis placet lectio a Grummio (de lect. Pind. a Mommsen. prolatis Bielef. 1866 p. 6) proposita: ἔτι μομφάν γε τόκος ἀνδρῶν: reprehensionem hominum.

ἐπινέμω *attribuo*, *impertio*, Med. Ol. IX 6: Μοισᾶν ἀπὸ τόξων Δία τε — σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν: „bestreiche" Mezger. ὑμνεῖν ἢ ὑμνηθῆναι ποίησον τὴν Πῖσαν. Schol. ἐπινέμεσθαι βέλεσί τι idem esse quod νέμεσθαι βέλη ἐπί τι monet Boeckhius.

ἐπινεύω *adnuo*, per tmesin Is. VII 45 (VIII 50): τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοισιν.

ἐπινῑκιος, ἐπίνῑκος *victorialis* Ne. IV 78: πάτραν νυν ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι. Ol. VIII 75: φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον.

ἐπίνομος *consors*, *vicinus* Py. XI 7: Ἰσμήνειον —, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγερέα καλεῖ συνίμεν: „cum Schol. Meliam censebis verbi καλεῖ subiectum esse; neque enim Apollini, sed Meliae ceterae heroinae ἐπίνομοι sunt, quippe σύννομοι et paris iuris, ut Thebaicae heroinae" Boeckh.; cui adversatur Dissenius probante Mezgero ἐπίνομον „vicinum" interpretatus et „prope habitantem h. e. eiusdem urbis et loci," idemque ad καλεῖ subiectum Ἀπόλλων supplet. τὸν σύννομον ταῖς Θήβαις, τὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ νόμου. Schol.

ἐπίπεδος *planus* fr. 292 (226): ἡ δὲ διάνοια — πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον, τά τε γᾶς ὑπένερθε καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα (Plat. Theaetet. 173 D).

ἐπιπέμπω *immitto*, per tmesin fr. 75 (45) 2: ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι, ἐπί τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί.

ἐπῐπρέπω *appareo*, *conspicior in*, met. Py. VIII 44: φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα.

ἐπίσκοπος *praeses* Ol. XIV 4: ὦ

— βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι.

ἐπίσκοτος *tenebricosus* fr. 107 (74) 4: ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα (Herm. pro ἐπισκόπτεν, ἐπισκόπτον, ἐπίσκοπον): sc. ἀκτὶς Ἀελίου.

ἐπισπείρω *adspergo*, met. Ne. VIII 39: αἰνέων αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

ἐπιστάζω *instillo*, met. Is. III 90 (IV 72): σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.

ἐπίσταμαι *novi*, *didici*, c. inf. Py. VIII 7: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι. Ol. VI 26: κεῖναι (ἡμίονοι) γὰρ ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι ταύταν ἐπίστανται. Py. III 80: εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ, μανθάνων οἶσθα προτέρων (var. ἐπίστα v. ἐπίεται).

ἐπιστᾰτέω *praesum* Ne. VII 49: ἔργμασιν ἐπιστατεῖ (Neoptolemus), Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων.

ἐπιστείχω *accedo*, met. Is. V (VI) 21: ὔμμε τ', ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις (var. ἐπιστείχοντι): „h. e. quoties Aeginetas canam" Dissen.

ἐπιστεφᾰνόω *corono* Ol. IX 112: Αἰάντεόν τε δαίθ' ὅσ' Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν. v. Ἰλιάδας et δαίς.

ἐπιτακτός *impositus*, *imperatus* Py. IV 236: βιατὰς ἐξεπόνησ' ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον.

ἐπιτέλλω *impono*, *iniungo* Ne. X 77: καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ (var. ἐπίτελλον). — Med. *mando* Py. I 71: σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν (Boeckh. c. Bothio υἱῷ γε): „tecum et ope filii (Dinomenis)" Mezger.; Dammius et Passovius passiva significatione interpretantur: „ductor ad virtutem filio exortus et factus et instituens se".

ἐπιτέρπομαι *delector*, *gaudeo* Ol. V 22: σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν.

ἐπιτεύχω *laborc impono v. addo*, per tmesin Ol. VIII 32: Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι (var. τεύξειν).

ἐπιτίθημι *impono* Ol. XIII 22: τίς — θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ' (var. ἔθηκ'); met. Py. II 9: ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος — αἰγλάεντα τίθησι κόσμον: sc. equis.

ἐπιτόσσαι aor. def. *occurrere*, c. gen. Py. IV 25: ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν ναῒ κρημνάντων ἐπέτοσσε: ἀντὶ τοῦ ἐπέτυχε. Schol.; gen. absolutum esse κρημνάντων contendit Boeckh. c. acc. Py. X 33: κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας (var. ἐπιτόσας): καταλαβὼν αὐτοὺς . . . θυσίας τελοῦντας τῷ θεῷ Ἀπόλλωνι. Schol. v. τόσσαι.

ἐπῐτρέπω 1) *committo*, *mando* Ol. III 36: τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν (var. ἐπέτρεπεν) Οὔλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν. — 2) *permitto* Ol. VI 21: μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι: „sc. ut vel iuratus hoc ei testimonium dicam, quia nempe res verissima est" Dissen.

ἐπῐτροπος *patronus*, c. dat. Ol. I 109 (106): θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων, μερίμναισιν.

ἐπιφᾰνής *illustris* Py. VII 6: τίνα πάτραν τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι;

ἐπιφέρω *affero*, met. Ol. I 31: χάρις — ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πολλάκις.

ἐπῐφλέγω 1) trans. *incendo*, *illustro*, met. Ol. IX 22: πόλιν μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς: ἀντὶ τοῦ λαμπρύνων, ἐπαυγάζων. Schol. — 2) intr. *ardeo*, *splendeo*, met. Py. XI 45: τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει: „strahlt empor" Mezger.

ἐπιχέω *affundo*, per tmesin met. Is. VII 58 (VIII 64): ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν (Schmid., libri ἔχευαν).

ἐπιχθόνιος (pl. m. ἐπιχθονίων, -οις) *in terra versans*, *terrestris* fr. 213 (232), 3: ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν (var. ἐπιχθόνιον). — plur. pro subst. *terrigenae*, *mortales* Ol. VI 50: πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον. VII 51: ἐπιχθονίων — κρατεῖν. XII 7: οὔ πώ τις ἐπιχθονίων. Is. VII (VIII) 24: Αἰακὸν

— *κεδνότατον ἐπιχθονίων*. Ne. X 62: *κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα.*

ἐπιχράω v. *ἐπέχω*.

ἐπιχώριος (sg. m. f. *ἐπιχώριος*. m. *ἐπιχώριον*. n. *ἐπιχώριον*. pl. m. *ἐπιχωρίοις*. n. *ἐπιχωρίων*, -α) *indigena, domesticus, patrius* Ol. XIII 74: *ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν*. Py. IV 118: *Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος — ἵκω γαῖαν ἄλλων*. — Py. IV 80: *ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις* (sc. *ἐσθάς*). VIII 79: *Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον νικᾷς*. IX 103: *ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχωρίοις* (sc. *ἀέθλοις*). Ne. V 44: *ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων*: „Delphinius est, unus ex anni Aeginetici mensibus" Dissen. Ne. III 66: *ὕμνος — ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων*: h. e. laudes Aeginae insulae. Is. VI (VII) 2: *τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας*; Py. V 116: *ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι*. sine subst. Py. III 22: *ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω*.

ἐπιψαύω *attingo, assequor* Is. III 29 (IV 11): *ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος* (sc. *αὐτῶν Κλεωνυμίδαι*).

ἔποικος *advena* Ol. IX 69: *υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων*.

ἐποίχομαι *adeo, accedo*, met. Ol. III 40: *ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις*: h. e. colunt sc. Emmenidae. Py. II 24: *τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι* (var. *ἐπερχομένους*).

ἕπομαι (praes. *ἕπομαι*, *-εται*, *-ονται*. *ἕπηται*. *ἕποιτο*. *ἑπέσθω*. *ἕσπεσθαι* (ci.). *ἑπόμενοι*. ipf. *ἕπετο*. fut. *ἕψοντ'*. aor. *ἕσπετο*. *ἕσπητ'*. *ἕσποιτο*. *σπομέναν*, *ἑσπόμενοι*) *sequor* 1) de personis a) comitor (ducem), c. dat. Ne. III 39: *καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ*. Is. IV (V) 36: *πόλιν Τρώων πράθον ἑσπόμενοι Ἡρακλῆϊ*. — b) obsequor, obtempero, servio, respicio Is. V (VI) 17: *ἐγὼ δ' ὑψίθρονον Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι* (Pauwius, libri *σπέσθαι*) *κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς*. Ol. X 78: *ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι*, cf. Ne. VI 62 (54). met. fr. 131 (96), 2: *σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ*. Py. IV 40: *πεύθομαι δ' αὐτὰν* (h. e. *βώλακα*) *κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν*. — 2) de rebus a) comitor, adsum, contingo; abs., c. dat. Ol. XIII 42: *Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί* (Bothius coni. *ἕσποντ'*, quod rec. Boeckh.): *ἀντὶ τοῦ ἕπονται*. Schol.; quum de praeteritis rebus loquatur poeta, futurum esse corruptum existimat Boeckh. fr. 246 (286): *μελιρρόθων δ' ὕμνων ἕπεται πλοκαί* (Bergk., vulg. *μ. δ' ἕπεται πλόκαμοι*), ubi notandum schema q. v. Pindaricum, v. *ἰαχέω*. Ne. XI 43: *τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ*. Ol. VIII 11: *μέγα τοι κλέος αἰεί, ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν* (var. *ἕσπετ'*). Is. III 4: *Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν*. Ne. III 29: *ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος ἐσλὸς αἰνεῖν*. Is. V (VI) 49: *θυμὸς δ' ἑπέσθω*. Ol. IX 83: *τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις ἕσποιτο* (var. *ἕποιτο*). Ol. VI 72: *ὄλβος ἅμ' ἕσπετο*, cf. Py. III 106. V 55. fr. 119 (84), 4: *ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος*. Py. III 84: *τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται*. I 82: *μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων*. X 17: *ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν*. Ne. I 28: *φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν συγγενὲς οἷς ἕπεται*. Py. II 75: *οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῶν*: accidere solet. — c. acc. Ne. X 37: *ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολύγνωτον γένος ὑμετέρων εὐάγων τιμά* (libri atque schol., Schmid. *πολυγνώτῳ γένει*): „adscendit ad; pro *ἕπεται ἐς γένος*, cum accus. iunctum ut *βαίνειν* Ol. II 95 aliaque multa verba eundi" Dissen. Bergkius tamen e coni. scr. *πεδ' εὔγνωτον γένος* h. e. *μεθέπεται γένος*. — b) convenit Ol. II 24 (22): *ἕπεται δ' ὁ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις*: *ἁρμόζει*. Schol. c. praep. *ἐν* Ol. XIII 47: *ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον*: h. e. „aptus et conveniens h. e. certus unicuique rei modus est" Boeckh.

ἐπόπτας *inspector, custos* Ne. IX 5: *ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμο-*

κλάροις ἐπόπταις: Latonae, Apollini, Dianae; „hi tres Pythii dii quum etiam Sicyone institutorum Pythiorum ludorum praesides essent, magnifice hymnus dedicatur *Πυθῶνος ἐπόπταις*, quo loco etiam haec Pythia profecta" Dissen.

ἐποπτεύω *respicio*, met. Ol. VII 11: *ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ ἅμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν*: h. e. ornat.

ἔπος (sg. ἔπος, -ει, -ος. pl. ἔπεα, -έων, -εσι, -εσσιν. digammatum Ol. VI 16. Py. II 66. III 2. Ne. VII 48) 1) *verbum* (dictum, vox, sermo, oratio) Ol. VI 16: *εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος·* Ne. X 80: *καὶ τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος*, cf. Is. V (VI) 42. Py. II 81: *ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς*. VI 37: *χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν*. fr. 318 (281): *σημειούμεθα . . . καὶ τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ σοφῷ Πινδάρῳ* (Choerob. II 555). Is. I 46: *ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν*. Py. IV 105: *οὔτε ἔργον οὔτ' ἔπος ἐκτράπελον κείνοισιν εἰπών*. Ne. VII 104: *ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι*. Py. IV 29: *φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο*. IV 138: *βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων·* Ne. VII 48: *τρία ἔπεα διαρκέσει·* Ol. XIII 98: *παύρῳ γ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρόα*: sermone, cf. Py. II 66: *βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι*. III 2: *χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος*: votum. Ol. I 89 (87): *οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο ἔπεσι*: preces. Is. VII 45 (VIII 50): *ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε*. fr. 216 (235): *σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς*: den Spruch. c. gen. Py. IV 9: *τὸ Μηδείας ἔπος*: vaticinium. IV 57: *ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες*. Is. V (VI) 67: *Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος*: dictum. Ne. III 53: *λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων ἔπος ἔχω*: narrationem. — 2) *carmen*, nonnunquam: fabula mythica, Sage, *μῦθος* Ne. II 2: *Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων — ἀοιδοί*. VII 16: *εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς*. Is. III 57 (IV 39): *Ὅμηρος — κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν*. Py. IV 299: *εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων*. Is. VI (VII) 19: *σοφίας ἄωτον — κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν — ζυγέν*. Ne. IX 3: *ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε*: „einen Sagensang" Mezger. cf. Ne. IX 7: *θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος*. Ol. IX 47: *ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν*. Py. III 113: *ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν*. Ne. VI 32 (29): *εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον, Μοῖσα, οὖρον ἐπέων εὐκλεᾶ*. Ol. XIII 25: *ἀφθόνητος ἔπεσσιν γένοιο χρόνον ἅπαντα, Ζεῦ*. III 8: *φόρμιγγά τε — καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι*: „carminum disposita verba; *ἐπέων θέσις* est *ποίησις*" Boeckh.

ἐποτρύνω *incito, iubeo* Ne. IX 20: *οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου*.

ἐπουράνιος *in coelo (versans)* fr. 132 (97), 4: *εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι (ψυχαὶ) μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμνοις*.

ἑπτά *septem* Ne. IX 24: *ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας*. Ol. VI 15: *ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν*. Ne. II 23: *ἑπτὰ δ' ἐν Νεμέᾳ* (sc. *στεφάνοις ἔμιχθεν*). Ol. VII 72: *τέκεν ἑπτὰ — παῖδας*.

ἑπτάγλωσσος *septem linguarum v. chordarum* Ne. V 24: *φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων*. v. ἑπτάκτυπος.

ἑπτάκις *septies* Ol. XIII 40: *Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις* (sc. eum coronaverunt).

ἑπτάκτῠπος *septem chordis pulsandis sonans* Py. II 70: *τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος*: „vel Pindari aetate utebantur heptachordo antiquo Terpandri, quale etiam Apollini tribui constat Ne. V 24" Dissen.

ἑπτάπῠλος *septem portas habens*, Thebarum epitheton Py. IX 80: *ἑπτάπυλοι Θῆβαι*. Ne. IX 18: *ἐς ἑπταπύλους Θήβας*. Py. III 90: *ἐν ἑπταπύλοις ἄιον Θήβαις*, cf. VIII 39. Is. I 66. Ne. IV 19: *Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις*. Is. VII 15 (VIII 17): *ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις*, cf. Py. XI 11.

ἐπωνῡ́μιος, ἐπώνῠμος *cognominis*, c. gen. Is. V (VI) 53: *καί νιν* (h. e. *τὸν παῖδα*) *ὄρνιχος φανέντος*

κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα. Py. I 30: ὄρος —, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν γείτονα: Aetnam. Ol. X 78: ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου κελαδησόμεθα βροντὰν — Διός: „cantum canere vult, qui iure habeat nomen a victoria (Olympica), h. e. qui par sit ei et plane dignus" Dissen. τὴν ἐπώνυμον τῆς νίκης χάριν τουτέστι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον εἴπωμεν. Schol. Bergkius coni. „εὐωνυμίαν, prima syllaba correpta, h. e. εὐώνυμον χάριν νίκας: boni ominis causa, cum laudem victoris praedicaturus est, orditur poeta a Iove".

ἔραμαι, ἐράω (praes. ἔρᾰμαι, -ται. ci. ἔρᾱται. ἐραίμαν. ἐρᾶν. ipf. ἤρᾰτο. aor. ἐράσσατο) *amo* 1) amore vel cupidine teneor, abs. fr. 127 (236): εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν. c. gen. pers. Ol. I 25: τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος. Py. II 27: μαινομέναις φρασὶν Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο (Ixion). — 2) cupio, appeto, desidero a) c. gen. Py. III 20: ἤρατο τῶν ἀπεόντων: peregrina. XI 50: θεόθεν ἐραίμαν καλῶν: h. e. ἐραίμαν ἄν. Ne. X 29: τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα. Py. I 57: ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς. — b) c. inf. Ne. I 31: οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν. Py. IV 92: Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν, — ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται, ubi coniunctivus est verbi ἔραμαι pro ἔρηται. (de Ol. I 82 v. μναστήρ.)

ἔρᾰνος *convivium de symbola, coena collaticia* Py. XII 14: λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε: v. Πολυδέκτας. Py. V 77: πολύθυτον ἔρανον: „dicit epulas Carneorum, credo quod singuli quique, ad quos ea sollemnia pertinerent, victimas conferrent, ut quasi de symbolis coenaretur" Boeckh. Ol. I 39: ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον, ubi nihil nisi epulae videntur dici.

ἐρᾰσίμολπος *carminum amica* Ol. XIV 15: Θαλία τε ἐρασίμολπε.

ἐρασῑπλόκαμος *comarum studiosa* Py. IV 136: Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά (var. ἐλασιπλοκάμου v. καλλιπλοκάμου).

ἐρᾰτεινός *amabilis, iucundus* Ol. VI 85: Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι. Is. IV (V) 53: ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι. fr. 122 (87): ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς.

Ἐρᾰτίδαι *Eratidae*, nobilis Rhodiorum gens; originem derivabant a Tlepolemo filio Herculis (re vera ab Hyllo Herculis filio profecti) habitabantque Ialysi; Ol. VII 93: Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει θαλίας καὶ πόλις (vett. Ἐραστειδᾶν).

ἐρᾰτός (sg. m. ἐρατόν. f. ἐρατᾶς, -άν. n. ἐρατόν. pl. m. ἐρατῶν. f. ἐρατᾶν) *amabilis, iucundus, suavis* Ol. X 99: παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα. — fr. 75 (45), 17: ἐραταὶ ἴων φόβαι. 129 (95), 6: ἐρατὸν κατὰ χῶρον. Ol. X 75: σελάνας ἐρατὸν φάος. Is. VII 44 (VIII 47): ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας. Ne. VI 14 (12): Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων: „sc. propter victoriam" Dissen. Is. II 31: κώμων — ἐρατῶν. fr. 124 (89), 1: ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν. 235 (259), 3: αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος. Ol. VI 43: ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς: „propter maternam caritatem" Dissen. Py. IX 12: καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ.

ἐργάζομαι *fabricor, conficio*, digammatum Ne. V 1: οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ' (ἐλινύσοντα auctore Mommseno rest. Bergk., libri ἐλινύσοντ'). Is. II 46: οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς (h. e. τοὺς ὕμνους) εἰργασάμαν (Boeckh., vulgo εἰργασάμην).

ἐργᾰσία *labor, opus* Ol. VIII 42: Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται: h. e. „qua parte tu moenia exstruxisti" Boeckh.

ἐργάτις *mercenaria* Is. II 6: ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις: ὅ ἐστιν αἰτοῦσα μισθὸν ἐφ' οἷς ἔπραττεν. Schol.

ἔργμα (sg. ἔργματι. pl. ἐργμάτων, ασι(ν)) *factum, facinus* Ne. IV 6: ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει. IV 84: ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα. Is. III 60 (IV 42): βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν ἄσβεστος αἰεί. Ne. VI 38 (34): παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων ἕνεκα. I 7: ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. Is. I 47: μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυ-

κύς: pro operibus. — de certaminibus Is. I 27: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. Ne. VII 49: ἔργμασιν ἐπιστατεῖ (sc. Neoptolemus) Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων. fr. 38 (16): ἐν ἔργμασι (var. ἔργμασι) δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος.

ἔργον (sg. ἔργον, -ου, -ῳ, -ον. pl. ἔργ(α), -ων, -οις, -οισι(ν), -α. digammatum septies Ol. XIII 38. Py. II 17. IV 104. VII 19 (17). Ne. III 44. VII 52. X 64) 1) *opus*, Werk a) negotium, labor Py. IV 229: τοῦτ' ἔργον — ἐμοὶ τελέσαις: τοῦτο τὸ τῆς γεωργίας ἔργον. Schol. Py. IV 233: θεῷ πίσυνος εἶχετ' ἔργον. Ol. V 15: ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον. imprimis de certaminibus Ol. VIII 63: κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων: „illas exercitationes et artes certaminis" Dissen. Is. III 86 (IV 68): ἰσχύος ἔργον: die Bethätigung. Is. V (VI) 67: μελέταν ἔργοις ὀπάζων. Ol. IX 85: ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν. Py. IX 92: σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών, cf. VIII 80. Ol. X 63. de bello Is. VII 54 (VIII 58): μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα. — b) res opera confecta Ol. VII 52: ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον. VII 84: τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα καὶ Θήβαις: praemia, ut lebetes et tripodes. XIII 17: ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. VI 3: ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. — 2) *factum, facinus*, That Ol. II 19 (17): τῶν δὲ πεπραγμένων — θέμεν ἔργων τέλος. Py. VI 41: ἔργον πελώριον τελέσαις. Ne. X 3: ἔργων θρασέων ἕνεκα. Is. III 7: εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα, cf. III 41 (IV 23). Is. IV (V) 23: θεοδότων ἔργων κέλευθον. Ne. III 44: ἄθυρε μεγάλα ἔργα. X 64: μέγα ἔργον ἐμήσαντο. Is. V (VI) 22: ἔργων καλῶν — κέλευθοι, cf. Ne. VII 14. Py. VII 19 (17): τὰ καλὰ ἔργα, cf. Ne. VI 35 (30). Ol. II 108 (98). fr. 121 (86), 4; 1 (ci.). Ol. XIII 38: τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις: h. e. trium victoriarum coronas. ἀγωνίσματα κάλλιστα, ἀφ' ὧν ἐστέφθη τὰς κόμας καὶ τὴν κεφαλήν· τρία δὲ ἔργα εἶπε δίαυλον καὶ ὁπλιτικὸν δρόμον καὶ στάδιον. Schol. Ol. VIII 85: ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς ἔργα θέλοι δόμεν, ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι. — Py. II 17: φίλων — ἀντὶ ἔργων. Is. II 24: παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον. Ne. VIII 49: πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς: „in re gesta, ubi aliquid gestum est" Dissen. fr. 169 (151), 5: τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος. Ne. XI 45: ἔργα γε πολλὰ μενοινῶντες. Ol. X 23: χάρμα —, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος. fr. 227 (250), 3: λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα. — Py. IV 104: οὔτε ἔργον οὔτ' ἔπος — εἰπών, ubi omissum ποιήσας per zeugma. Py. III 30: κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς, cf. V 119. Ne. I 26. Ol. IX 66: ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ ἔργοισι. VIII 19: ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων. — 3) *res*, Ding Ol. XIV 10: πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ. Ne. X 30: πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων. V 40. VII 52. VIII 4.

Ἐργοτέλης *Ergoteles*, Philanoris filius, Cnosi quondam civis, tum intestina seditione pulsus factusque Himeraeus, cui dolicho victori Ol. 77 carmen Ol. XII scriptum est; Ol. XII 18: νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ', Ἐργότελες, θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις, ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις.

ἔρδω (act. praes. ἔρδων, -οντ'. aor. ἔρξαι. ἔρξαις. pass. pr. ἐρδόμενον. digammatum Ol. X 91) *facio, ago* Ol. I 66 (64): εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεται λελαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει (Mommsen., libri τι λαθέμεν). fr. 155 (127): τί δ' ἔρδων φίλος σοι — εἴην. Py. VIII 6: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι. imprimis: magna virium contentione facio, patro, molior Is. IV (V) 54: μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαθών. Ne. VII 11: εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον' αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε: certando. N. III 19: ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ. Ol. X 91: ὅταν καλὰ ἔρξαις (var. ἔρξαις, ἔρξας, ῥέξας) ἀοιδᾶς ἄτερ — εἰς Ἀίδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται. Is. III 66 (IV 48): χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν: quidvis moliendo. — de sacris faciendis met. Ol. VIII 78: ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδόμενον (Schmid. ἐρδομένων): „quod tanquam inferiarum honos mortuis persolvitur rite" Heyn. et Boeckh.

ἐρεθίζω *excito* fr. 235 (259): *ἁλίου δ' ἐρεθίζομαι δελφῖνος ὑπόκρισιν.*

ἐρείδω 1) *acclino, figo, fulcio* Py. X 51: *ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονί.* IV 267: *εἴ ποτε* (δρῦς) — *σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν*: „solo innitens, stans ut columna" Dissen.; „eingestämmt" Mezger.; aliter Boeckhius: „quae fulcitur ope columnarum, pro epistylio trabe roborea columnis imposita ad tectum sustinendum". — 2) *premo, urgeo* Ol. IX 31: *ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν, ἤρειδεν δέ νιν — Φοῖβος.* met. Is. I 36: *ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίαις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ δέξατο συντυχίᾳ* (Hartung. et schol. *ἐρειπόμενον*, quod rec. Christ.): afflictum. (de Ne. IX 23 v. *ἐρύω.*)

ἐρείπω *prosterno, occido* Ol. II 47 (43): *λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει* (recc. *ἐριπόντι*). v. *ἐρείδω.*

ἔρεισμα *columen, propugnaculum*, met. Ol. II 7: *Θήρωνα* —, *ἔρεισμ' Ἀκράγαντος*: propter victoriam Himerensem. fr. 76 (46), 2: *Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι.*

ἐρέπτω *tego* Py. IV 240: *στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον*: *ἔστεφον, ἐστέγουν.* Schol.

ἐρετμόν *remus* Py. IV 18: *ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας* (var. *ἐρετμᾶν*).

ἐρεύγω *eructo* Py. I 21: *τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί.* met. fr. 130 (95): *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.*

ἐρευνάω *scrutor, inquiro* Ol. XIII 113: *πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.* Ne. III 24: *ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς* (in schol. etiam *διά τ' ἐρεύνασε*, unde Boeckh. *διά τ' ἐξερεύνασε*), v. *διεξερευνάω.* fr. 61 (33), 3: *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει* (*ἀνὴρ*) *βροτέᾳ φρενί*: assequetur. fr. 109 (228): *τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἁσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος.*

ἐρέφω *contego* (tanquam tecto), met. Ol. I 70 (68): *λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον.* Ne. VI 49 (43): *βοτάνα τέ νίν ποθ' ἁ λέοντος νικῶντ' ἤρεφε* (Herm., libri *νικάσαντ' ἔρεψε*): cinxit, coronavit; cf. Ol. XIII 32: *δύο τ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα.* Is. III 72 (IV 54): *ἦλθ' ἀνὴρ* (Hercules) *τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι*: ut moris erat capita animalium zophoro affigere, eundem in modum ab Antaeo hominum calvas affixas esse putat Dissenius.

Ἐρεχθεῖδαι *Erechthidae* Is. II 19: *κλειναῖς τ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρὼς ταῖς λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις*: dicuntur Athenienses honoris causa.

Ἐρεχθεύς *Erechtheus* Py. VII 10: *πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν*: „non Athenienses universi sunt sed Alcmaeonidae, quos ornat hac appellatione, quum eos Erechthei vetustissimi et celeberrimi herois cives vocat" Boeckh.

ἐρέω (act. fut. *ἐρέω, -εῖ*; digammatum Py. IV 142. fr. 42 (171). — pass. aor. *ῥηθέν* fut. *εἰρήσεται*) *dicam, dicturus sum* Py. IX 51: *εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι, ἐρέω.* IV 142: *εἰδότι τοι ἐρέω·* fr. 42 (171), 2: *τοῦτό γέ τοι ἐρέω·* Py. V 108: *λεγόμενον ἐρέω· κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε κτλ.*, quae verba Bergkius cum prioribus connectit scribens: *ἄνδρα κεῖνον, ὃν αἰνέοντι συνετοί, λεγόμενον ἐρέω.* v. *λέγω.* Ol. VIII 57: *καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου*: „ich will ietzt erwähnen" Th. Fritzschius. Py. I 77: *ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν* (var. *αἰρέω, αἱρέω*, Boeckh. *ἐρέων*, Christ. *δὲ κλέων*). sequ. sent. interrogativa Ne. VII 68: *μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ* (Tricl. *ἐροῖ*, Boeckh. coni. *δέ τις ἐρέει*), *εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων.* — Pass. Is. V (VI) 59: *τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται παῦρ' ἐν βραχίστοις.* Py. IV 74: *μάντευμα — πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος.* fr. 121 (86): *τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον* [*ῥηθέν*], ubi *ῥηθέν* delendum esse Bergkius censet cum Boeckhio et Bothio.

ἐρῆμος *desertus* 1) de regionibus Py. IV 26: *ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων* (var. *ἐρῆμον*) *εἰνάλιον δόρυ*: h. e. Libyae. Ol. I 6:

φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος: „quia nihil in aethere conspicitur, διὰ τὸ κενὸν, ut ait Schol. rec. Ol. XIII 88, vacuus dicitur; nubes enim pro nihilo censentur" Boeckh.; melius fort. Mezgerus et de Iongh.: „quia solis orientis splendore efficitur ut evanescant stellae". Ol. XIII 88: Ἀμαζονίδων αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμου τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν (Herm. ἐρήμων, Bergk. ἄπο κόλπων τ' ἐρήμου). — 2) de personis Ne. X 72: ἅμα δὲ καίοντ' ἐρῆμοι (Ahrens., vulgo ἔρημοι): „desolati, non cincti a lugentibus cognatis" Dissen.

ἐρημόω *desertum v. orbum reddo* Py. IV 269: (δρῦς) ἑὸν ἐρημώσαισα χῶρον: postquam deseruit. c. gen. Is. III 35 (IV 17): νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν: orbavit. c. acc. Py. III 97: τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς.

Ἐριβόας *Eriboas*, „*Grandistrepus*" fr. 75 (45), 10: τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν: Bacchum.

Ἐρίβοια *Eriboea*, Alcathoi filia, uxor Telamonis Is. V (VI) 45: λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε.

ἐρῑβρεμέτας *valde fremens* Is. III 64 (IV 46): ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων.

ἐρίβρομος *valde fremens, horrisonus* Ol. XI 21: οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος. — Py. VI 11: ὄμβρος —, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος. VI 3: ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι: „ob motus et tonitrua subterranea aquis et ventis excitata" Boeckh.; simul strepitum ac tumultum ludorum Pythiorum spectari existimat Mezger. sec. Gedikium.

ἐρίζω (act. praes. ἐρίζει, -οντι. ἐρίζειν. ἐρίζων. aor. ἔρισαν. [fut. ἐρίξω]. med. pr. ἐρίζεται. ἐριζόμενοι, -αι) *certo, contendo*, de ludis Ne. V 39: ἔνθα — σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ (sc. pueri in Isthmo). Med. Ol. I 98 (95): ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι. Is. III 47 (IV 29): Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων. de quovis certamine Is. IV (V) 4: καὶ γὰρ ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι — ὠκυδινάτοις ἐν ἀμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται. — inimico sensu Is. VII 27 (VIII 30): Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ (ἔρισαν Heynius c. schol., libri ἔρισας, quod tuetur Mommsen.). Ne. VIII 22: ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ' οὐκ ἐρίζει (φθόνος). Py. IV 285: ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν, οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς. II 88: χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν. — fut. dor. fr. 11: τὸ μέντοι ἐρίξαι ἤγουν εἰς ἔριν κινῆσαι οἷον· οὐ ψεῦδος ἐρίξω, ἤγουν οὐχ οὕτως πρὸς ψεῦδος φιλονεικήσω, οὐχ οὕτως ἀσαφές (Eust. Prooem. 21).

ἐρῑκλάγκτας *grave strepens* Py. XII 21: ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.

Ἐριννύς *Erinnys* Ol. II 45 (41): ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον.

ἐρῑπλευρος *magna v. robusta latera habens* Py. IV 235: ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ κέντρον αἰανές: h. e. bubus.

ἔρις *contentio, bellum* Ne. VIII 51: ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν: πρὶν καὶ τοὺς Ἀργείους ἐπιστρατεῦσαι ταῖς Θήβαις, τουτέστι πρὶν τὰ Νέμεα τεθῆναι ἦν ἐγκώμια. στρατευσάντων γὰρ τῶν περὶ Ἄδραστον ἐπὶ Θήβας ὁ Ἀρχέμορος ὑπὸ τοῦ δράκοντος διεφθάρη, οἱ δὲ ἐπ' αὐτῷ τοῦ μόρου ἄρξαντι τὰ Νέμεα ἔθηκαν. Schol. Ne. X 72: χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. met. Ne. IV 93: οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι: v. στρέφω.

ἐρισφάραγος fr. 14. 15 (263): καὶ Δία εὐρύζυγον (καλεῖ) ἄλλως παρὰ τὸ ὑψίζυγον· τὸν δ' αὐτὸν καὶ . . . ἐρισφάραγον (Eust. Pr. 16). ὅθεν καὶ Πίνδαρός που ἐπὶ πολυήχου τὸ ἐρισφάραγον τίθησιν (Eust. ad Od. 1636, 8).

Ἐρίτῑμος *Eritimus* Corinthius, Terpsiae sive filius sive nepos Ol. XIII 42: ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί. v. Πτοιόδωρος.

ἔριφος fr. 47 (18): Πίνδαρος δὲ

ἐν Ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον (Et. M. 821, 59 et Gud. 578, 42).

Ἐριφῦλα *Eriphyle* Ne. IX 16: ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα: „dederunt Talaionidae, Adrastus cum fratribus, Eriphylen sororem Amphiarao in matrimonium" Dissen.

Ἐριχθόνιος fr. 253 (140): Αὐτόχθονες· . . . ὁ δὲ Πίνδαρος καὶ ὁ τὴν Δαναΐδα πεποιηκώς φασιν Ἐριχθόνιον καὶ Ἥφαιστον ἐκ Γῆς φανῆναι (Harpocrat. p. 41 ed. Bekk.).

ἕρκος *septum* 1) murus, vallum Py. V 113: ἀγωνίας δ' ἕρκος οἷον σθένος. de vasculorum ambitu undique oleum infusum cingente Ne. X 36: γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις: „plurali utitur, quum bis victore Theaeo duo vascula talia Argos venerint" Dissen. — 2) rete Ne. III 51: κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων. Py. II 80: ἀβάπτιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας.

Ἑρμᾶς (Ἑρμᾶς, -ᾶ, -ᾷ, -ᾶν) *Mercurius*, deorum nuntius, ludorum praeses Ol. VI 79: ὑπὸ Κυλλάνας ὅροις — ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων, Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ. Py. II 10: ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς αἰγλάεντα τίθησι κόσμον. Is. I 60: ἀγώνιος Ἑρμᾶς. Ne. X 53: εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν. Py. IX 59: κλυτὸς Ἑρμᾶς. IV 178: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον τὸν μὲν Ἐχίονα — τὸν δ' Ἔρυτον. Ol. VIII 81: Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις — Ἀγγελίας: „animarum deductoris (ψυχοπομποῦ) et deorum praeconis" Boeckh.

ἑρμηνεύς *interpres* Ol. II 93 (85): ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων χατίζει (βέλη).

ἔρνος (sg. ἔρνος, -εϊ, -ος. pl. ἔρνεσι(ν), -εα) 1) *surculus, ramus, frons* Ne. VI 20 (18): κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις ἔρνεα πρῶτος (ἔνεικεν) ἀπ' Ἀλφεοῦ. XI 29: ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν. Is. I 29: τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας. I 66: ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα. fr. 75 (45), 14: φοίνικος ἔρνος: v. φοῖνιξ. transfertur ad insulam fr. 87 (58), 2: χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος: Delus. — 2) *germen, proles* Is. III 63 (IV 45): Μελίσσῳ —, ἔρνεϊ Τελεσιάδα. Ne. VI 42 (37): Καλλίας ἀδὼν ἔρνεσι Λατοῦς.

ἔρομαι *sciscitor* Ol. VI 48: ἅπαντας ἐν οἴκῳ εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι.

ἑρπετόν *animal* quodvis pedibus incedens fr. 106 (73), 2: ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἑρπετόν (Bergk. ἕρπετον). met. Typhoeus dicitur Py. I 25: κεῖνο δ' Ἀφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει: belua.

ἕρπω (praes. ἕρπει. ἕρποι. ἕρπων, -όντων, -όντεσσι. ipf. εἷρπε) *gradior* Ol. VII 52: ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον, ubi ἑρπόντεσσί θ' per epexegesin videtur additum. — met. *procedo* Py. IV 140: ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἔπιβδαν ὅμως. Ol. XIII 105: εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι: surgat et veniat. Ne. IV 44: χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει (sc. ἀρετάν): insequens. Is. III 58 (IV 40): τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει (var. ἕρποι), εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. fr. 79 (47): πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων: „labebatur ex ore facile et sine opera, quum non esset artificiosa" Dissen.

ἐρυθρός *ruber* Py. IV 251: ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ.

ἐρύκω *arceo, prohibeo* Ol. X 5: ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων. Ne. IV 33: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ' ἐπειγόμεναι.

Ἔρυτος *Erytus*, Mercurii et Antianirae filius Py. IV 179: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς — τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον.

ἐρύω *traho*, met. Ne. VII 67: *βίαια πάντ᾽ ἐκ ποδὸς ἐρύσαις*: removens. — Med. Ne. IX 23: *Ἰσμηνοῦ δ᾽ ἐπ᾽ ὄχθαισι γλυκὺν νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν* (Herm., libri *ἐρυσάμενοι* v. *ἐρεισάμενοι*, quod rec. Bergk.): „inhibentes, h. e. caesi" Dissen.; „die Rückkehr an sich heranziehend, um sie ringend" Mezgerus collato Il. XVIII 174.

ἔρχομαι (praes. *ἔρχομαι, -εται, -ονται. ἐρχόμενον.* aor. *ἦλθον, -ες, -ε(ν), -ον; ἤλυθε(ν), -ον. ἔλθῃς, -ῃ. ἔλθ᾽. ἐλθεῖν. ἐλθών, -όντος, -όντα, -όντες, -όντας*) *eo, incedo, venio*, abs., c. dat., c. acc., c. praep. 1) de animantibus a) Ne. V 45: *ἅλικας δ᾽ ἐλθόντας— ἐκράτει*: „qui ad certamen venerant" Dissen. Ol. VI 67. Py. IV 30. 172. fr. 1 (4), 3. add. part. Ne. X 66: *αὐτίκα γὰρ ἦλθε Λήδας παῖς διώκων*. Py. X 47. I 52. Is. III 71 (IV 53). adi. Ne. X 79: *Ζεὺς δ᾽ ἀντίος ἤλυθέ οἱ*. adv. Ol. I 73 (71): *ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλός*. fr. 229 (253): *φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν*: in conspectum venire. — Ne. IV 22: *φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθών*. Py. IX 116: *ὅσοι γαμβροί σφιν ἦλθον*. Ol. I 44. Py. IV 125. — Py. IV 52: *τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν νᾶσον ἐλθόντες*. Ol. XIV 21: *δόμον Φερσεφόνας ἔλθ᾽, Ἀχοῖ* (var. *ἐλθὲ* v. *ἴθι*, Ahrens. *ἔλυθ᾽*, quod rec. Christ.). Py. IV 134. V 52. Is. III 71 (IV 53). Is. II 48: *ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς*. — Py. IV 44: *Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών*, cf. IV 212. Is. VI (VII) 46: *δεσπόταν ἐθέλοντ᾽ ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός*. Py. III 99: *Ζεὺς πατὴρ ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ*. Ol. VI 43: *ἦλθεν δ᾽ ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ᾽ ὠδῖνός τ᾽ ἐρατᾶς Ἴαμος ἐς φάος αὐτίκα*: h. e. natus est. Ol. VII 31: *ἐς θεὸν ἐλθών*. Py. IV 160: *ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους*. Is. III 71 (IV 53). Py. IV 204: *ἐπ᾽ Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον*. Ne. X 49: *Κάστορος δ᾽ ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη*. Ol. I 44: *ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ᾽ ἐπὶ χρέος*. fr. 172 (158), 2: *Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώιον ἂμ πεδίον καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν*. Py. IV 125: *καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος*. VIII 41: *ἀπ᾽ Ἄργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι*. Is. III 71 (IV 53): *Ἀνταίου δόμους Θηβᾶν ἄπο Καδμεϊᾶν — προσπαλαίσων ἦλθ᾽ ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν*. Ol. III 27. Py. III 25. Ol. XIII 60: *ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα*, cf. Py. IV 172. Ol. VII 29: *Λικύμνιον ἐλθόντ᾽ ἐκ θαλάμων*. Ne. VI 12: *ἦλθέ τοι Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων παῖς ἐναγώνιος*. — b) met. Py. II 4: *υμμιν τόδε — ἀπὸ Θηβᾶν φέρων μέλος ἔρχομαι*: „non ipse, sed carmen missum, cf. v. 68" Dissen. Ol. V 19: *ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς*. IX 83: *προξενίᾳ δ᾽ ἀρετᾷ τ᾽ ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις*, ubi *προξενίᾳ* esse dat. causae existimat Boeckh., dat. commodi Mezger. Is. V (VI) 57: *Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον — ταμίας Πυθέᾳ τε κώμων*. Ne. VII 69: *εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων*: num incedam. Ol. I 114 (111): *παρ᾽ εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον*: sc. *διὰ τῶν ἐγκωμίων*. Schol. Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν δὲ παρ᾽ Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ᾽ ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ*: *ἐν δέοντι καιρῷ δεῖ αὐτῆς μνησθῆναι σήμερον*. Schol. Py. V 14: *σὲ δ᾽ ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται*: incedentem. Ol. VI 73: *τιμῶντες δ᾽ ἀρετὰς ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται*. Ne. VI 28 (24): *πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον*. — 2) de rebus Py. III 16: *οὐκ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων*. VI 10: *χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών*. I 34: *ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον*. IV 198: *λαμπραὶ δ᾽ ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι*. Ne. VII 30: *ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ᾽ Ἀίδα*. I 32: *κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ᾽ ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν*. Py. VIII 32: *μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ*. VIII 96: *ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ*. III 105: *ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται*. Ol. I 103 (100): *τὸ δ᾽ αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν*: contingit. Ol. III 39: *Ἐμμενίδαις Θήρωνί τ᾽ ἐλθεῖν κῦδος*. c. dupl. dat. Py. IV 73: *ἦλθέ δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ*.

ἔρως (sg. *ἔρως, -ωτι.* pl. *ἔρωτες, -ων*) *amor* 1) cupido Is. VII 29 (VIII 32): *ἔρως γὰρ ἔχεν* (sc. Iovem et Neptunum). fr. 127 (236): *εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ και-*

ῥόν. 123 (88): χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι. Ne. VIII 5: ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι. fr. 122 (87), 4: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν. 128 (90): χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων. — 2) studium, desiderium Ne. XI 48: ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι. c. gen. Py. X 60: ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας. Ne. III 30: οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.

ἐσάγω *produco* Is. II 34: οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται, εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων: „Museas laudes virorum clarorum producat" Boeckh.; at Dissenius ἐς ἀνδρῶν cum Heynio et Mezgero expl. pro ἐς οἶκον ἀνδρῶν.

ἐσαεί v. *αἰεί*.

ἐσάλλομαι *insilio* Ol. VIII 38: γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς.

ἐσδέχομαι *recipio, adscisco* fr. 186 (185): αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον.

ἐσέρχομαι *ingredior* Py. IV 120: τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. c. acc. Py. X 32: δώματ' ἐσελθών. Ne. X 16: ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν.

ἐσθάς *vestis* Py. IV 79: ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν, ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις, ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους. IV 253: ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς: „de veste, feminarum opere, certarunt contentionibus membrorum, quae fuit ἔπαθλον, licet praeterea coronae datae, vid. Ol. IV 23" Dissen. et Boeckh.

ἐσλός (sg. m. ἐσλός, -οῦ, -όν. n. ἐσλόν. pl. m. ἐσλοί, -ῶν, -οῖς, -οῖσι, -ούς. n. ἐσλῶν, -οῖς, -οῖσι(ν), -ά. quater prior syllaba corripitur Ol. II 19. XIII 100. Py. III 66. Ne. IV 95; anceps est Ne. VIII 22. „videtur ἐσλὸς Pindaro peculiare esse, neque dubito ad Boeotorum sermonis consuetudinem referre, apud quos Θ ad sibilantis litterae similitudinem accedebat, ita ut ex ἐσσλὸς facile ἐσλὸς potuerit attenuari" Bergk. ceterum plerisque locis varia lectio exstat ἐσθλός) I) adi. *bonus, probus, fortis ac strenuus* 1) c. subst. Py. IV 175: κλέος ἐσλόν. Is. IV (V) 13: εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ: bene audiat. Ol. VIII 84: ἐσλὰ δ' ἐπ' ἐσλοῖς ἔργα θέλοι δόμεν. II 21 (19): ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει: praeclaris, prosperis prae gaudiis. — Ne. II 21: ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς. Is. IV (V) 41: ἐσλὸν Τήλεφον. Ol. XIII 100: βοᾷ κάρυκος ἐσλοῦ. Py. IV 278: ἄγγελον ἐσλόν. X 69: ἀδελφεοὺς ἐπί τ' αἰνήσομεν ἐσλούς. Is. VII 60 (VIII 66): ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. Py. III 66: ἐσλοῖσι — ἀνδράσιν. add. infin. Ne. III 29: ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος ἐσλὸς αἰνεῖν (var. ἐσλὸν, Bergk. ἔθνος): „iustitia egregia ad laudandum h. e. summo iure Aeacum nunc laudo" Leutsch. — 2) sine subst. de personis Is. III 7: χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν: strenuum virum. Ol. II (69) 63: ἀπονέστερον ἐσλοὶ δέκονται βίοτον: boni, probi. Ol. IV 4 (6). Ne. VIII 22: ἅπτεται δ' ἐσλῶν ἀεί (sc. φθόνος). Ol. II 107 (97). Py. V 97. Ne. IV 95: μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος. fr. 121 (86). Ne. I 24: λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον. — II) subst. **ἐσλόν** *bonum, decus, praeclare factum* Py. III 81: ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι. Ol. XII 12: οἱ δ' ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζαλαῖς ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ. I 102 (99): τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν. Py. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν: bonum, beneficium, h. e. victoriam. Py. VIII 73: εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ. I 84: ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. Ne. X 20: ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν: decorum. Ne. IX 6: τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι: rem praeclare gestam. Ne. V 47: χαίρω δ' ὅτι ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις: h. e. „de laude ludicra" Dissen.

ἔσοδος *aditus*, met. Py. V 116: ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, τετόλμακε: „quod de curulibus et gymnicis certaminibus intellige in

ludis domesticis" Dissen. Py. VI 50: *τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργαῖς πάσαις ὃς ἱππείαν ἔσοδον, μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται* (var. *ἐς ὁδὸν* v. *εἴσοδον*, solus R *εἴσοδον εὗρες*): *ὃς εὗρες ἱππείας εἰσόδους, τουτέστιν ἱππικὰς ἁμίλλας.* Schol. „locus antiquitus corruptus quomodo sit restituendus incertum; fort. poeta scripsit *τίν τ' Ἐλέλιχθον, ὅστ' οὖρος ἱππιᾶν ἐσόδων*" Bergk. Boeckh. scr. *ὅς θ' εὗρες ἱππίαν ἔσοδον*, Herm. *ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔσοδον*, Rauchenst. *ὁρμᾶς ὃς ἱππίαν ἐς ὁδόν*, Christ. et M. Schmidt. *ὀργᾶς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων*).

ἔσοπτρον *speculum*, met. Ne. VII 14: *ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ, εἰ Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς*: „speculum est flumen Musarum, imagines rerum pulcherrime reddens" Dissen. *τὰ καλὰ ἔργα διὰ τῶν ὕμνων θεωρεῖται ὡς δι' ἐσόπτρου.* Schol.

ἐσοράω v. **εἰσοράω.**

ἐσορούω *irruo* Ol. VIII 40: *εἷς δ' ἐσόρουσε βοάσαις* (var. *ὄρουσε, ἐπόρουσε, ἀνόρουσε*, quod rec. Bergk.): sc. *δράκων.*

ἑσπέρα (digammatum Is. VII 44) *vesper* Py. XI 10: *ὄφρα — γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτον ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ.* gen. *ἑσπέρας* vesperi Ol. III 20. Py. IV 40. — plur. de horis vespertinis Is. VII 44 (VIII 47): *ἐν διχομηνίδεσσιν δὲ ἑσπέραις ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας* (var. *δ' ἑσπέραις*).

ἑσπέριος *vespertinus* Py. III 19: *παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς.* Ne. VI 43 (38): *παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν*: „vesperi, intelligendi sunt vespertini cantus amicorum *κωμαζόντων*, victorem recentem celebrantium" Dissen. *ἔθος γὰρ ἦν παννυχίδας ὕμνων τοῖς νενικηκόσιν ἀποτελεῖσθαι.* Schol.

ἕσπερος *vesper* Ol. X 73: *ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος σελάνας ἐρατὸν φάος*: „sc. in plenilunio" Boeckh.

ἐσσυμένως v. **σεύω.**

ἑστία (*ἑστίᾳ, -αν. Ἑστία*) 1) *focus* Py. XI 13: *ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών.* fr. 81 (49), 4: *οὐ γὰρ εἰκὸς τῶν ἐόντων ἁρπαζομένων παρὰ θ' ἑστίᾳ καθῆσθαι καὶ κακὸν ἔμμεν* (Bergk., vulgo *παρ' ἑστίᾳ*). — met. *domus* Ol. I 10: *ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν*: „magnificus apparatus hospitalis convivii respicitur, quo nunc excipiuntur canentes" Dissen. Is. III 35 (IV 17): *τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν.* Py. V 11: *εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν κάτ' αἰθύσσει μάκαιραν ἑστίαν.* Ol. XII 14: *ἤτοι καὶ τεά κεν ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν*: apud lares. — 2) *Ἑστία* *Vesta* dea Ne. XI 1: *παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία, Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας.*

ἐστρίς v. **εἰς** 3).

ἐσχᾰτιά *terminus, finis extremus*, met. Py. XI 56: *μέλανος ὁ δ' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν* (Bergk., libri *μέλανος δ' ἂν' ἐσχατιὰν* v. *μέλανος δ' ἐσχατιὰν*). Ol. III 43: *νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν.* Is. V (VI) 12: *ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών* (Mommsen. sec. B et schol. *ἐσχατιαῖς*, Bergk. coni. *ἐσχατιαὶς*).

ἔσχατος (sg. m. *ἔσχατον*. f. *ἐσχάτας*. n. *ἔσχατον*. pl. m. *ἐσχάτοις*. f. *ἐσχάταις, -αισιν*. n. *ἐσχάτων*) *extremus* Ne. III 22: *κιόνων ὕπερ Ἡρακλέος —, ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς.* fr. 201 (215), 2: *ἔσχατον Νείλου κέρας.* — met. *extremus, summus* Is. VI (VII) 36: *προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν*: „h. e. in summo discrimine" Dissen. „*ἔσχατα ἐλπίζοντες*, auch auf den Tod gefasst" Mezger. Is. III 29 (IV 11): *ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.* Ne. X 32: *ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς.* fr. 139, 8: *ἐσχάτοις ὕμνοις.* Py. X 28: *ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον*, ubi Bergk. distinxit *ἔσχατον·* ad sequentia referens *πλόον.* — neutr. sg. pro subst. Ol. I 116 (114): *ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι: ἤγουν τὸ τῆς δυνάμεως καὶ εὐδαιμονίας ἀκρότατον.* Schol.

ἐτάζω v. **νέω.**

ἑταίρα, ἑτάρα *socia, puella aequalis* Py. IX 19: *οὔτε δείνων τέρ-*

ψιας, οὔθ᾽ ἑταρᾶν οἰκουρίαν (var. ἑταιρᾶν): sc. ἐφίλησεν. Py. III 18: ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς.

ἑταῖρος, ἕτᾰρος (sg. ἑταῖρον ci. pl. ἑταῖροι, -ων, -οις, -ους. ἑτάρων) *socius, sodalis* Is. VI (VII) 11: Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς (Schmid., libri ἑταίρων εἰς) Ἄργος ἵππιον. Py. IV 239: πρὸς δ᾽ ἑταῖροι (var. ἑτᾶροι, ἕταροι, ἑτάροι) καρτερὸν ἄνδρα φίλας ὤρεγον χεῖρας: Argonautae. Py. V 26: φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων. Ol. IX 4: ἁγεμονεῦσαι κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις. VI 87: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα: h. e. chorum. Ne. XI 4: εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον, εὖ δ᾽ ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας: „ἑταῖροι qui sint, obscurum; videntur senatores esse" Dissen. — met. fr. 212 (231): φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον (Xylander, vulgo ἑταίρων) ἀνδρῶν, ὥς φησι Πίνδαρος (Plut. de cap. ex host. util. c. 10): comitem.

ἔτειος *anniversarius* Is. III 85 (IV 67): καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ᾽ ἀέθλων γίνεται, ἰσχύος ἔργον.

ἕτερος (sg. m. ἕτερος, -ον. f. ἑτέρας. n. ἑτέρῳ, -ον. pl. m. ἕτεροι, -ων, -οις, -οισι. f. ἕτεραι, -αις. n. ἕτερα, -ων) 1) *alius*, non is de quo sermo est Py. IV 248: πολλοῖσι δ᾽ ἅγημαι σοφίας ἑτέροις. add. τις Py. II 60: λέγει ἕτερον τιν᾽ ἀν᾽ Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον. bis ponitur Ne. VII 6: εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ᾽ ἕτερον ἕτερα: alium alia. Ne. I 25: τέχναι δ᾽ ἑτέρων ἕτεραι. Py. X 60: ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας (var. ἑτέροισιν ἑτέρου), ubi Bergkius novavit ἑτέροις ἑτερωνίων ἔκνιξ᾽ ἔρως φρένας secutus Hesychium, qui adi. ἑτερώνιος testatur omissa interpretatione. Ne. VIII 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ᾽ ἕτεροι: „omissum in primo membro οἱ μέν" Dissen. opp. κεῖνος Py. II 89: ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων (θεός), τότ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. — 2) aucta vi diversitatis: *diversus* Ol. VII 86: ἐν Μεγάροισίν τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον. Py. II 52: καὶ ὑψιφρόνων τιν᾽ ἔκαμψε βροτῶν (θεός), ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ᾽: τοῖς ἀγαθοῖς. Schol. — *alienus* Py. XI 24: ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται; — *ceterus* Py. II 80: ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι. V 96: ἅτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀίδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί. — *adversus, infestus* Py. III 34: δαίμων δ᾽ ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν: per euphemismum dictum, cf. Ne. VIII 3: τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας χερσὶ βαστάξεις, ἕτερον δ᾽ ἑτέραις.

ἑτερώνιος v. ἕτερος.

ἐτήτυμος *verus, certus* Ne. VII 63: κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω. Ol. X 54: ὅ τ᾽ ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος.

ἔτι 1) de tempore: *adhuc*, c. verbis Py. III 63: εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι Χείρων. Ne. IV 13: εἰ δ᾽ ἔτι — ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο. fr. 185 (184): ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός. Py. X 25: ζώων ἔτι. c. adi. fr. 131 (96), 3: ζωὸν δ᾽ ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον. c. negat. Ne. IX 14: ἀρχοὶ δ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες. — *porro* Ol. II 16 (14): εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει. — 2) de mensura et gradu, *insuper, etiam* Ne. IV 80: μάτρῳ μ᾽ ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν. II 6: ὀφείλει δ᾽ ἔτι — Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον. IX 47: οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν. Is. I 65: ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ᾽ ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα. — c. compar. Ol. 112 (109): ἔτι γλυκυτέραν — ὁδὸν λόγων. fr. 194 (206), 4: ἔτι μᾶλλον. Py. X 57: ἔτι καὶ μᾶλλον.

ἑτοῖμος (sg. m. ἑτοῖμος, -ον) *paratus, promptus* 1) de rebus Py. VI 7: Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ: sc. poetis. Ol. VI 12: τὶν δ᾽ αἶνος ἑτοῖμος (sc. ἐστί): πρόχειρος καὶ ἁρμόδιος. Schol. Ol. I 71 (69): ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν: ἐπεὶ πᾶσι παρέκειτο. ἆθλος γὰρ ἦν τῷ νικῶντι. Schol. — 2) de personis Ol. II 84 (76): Ῥαδαμάνθυος, ὃν πατὴρ ἔχει Γᾶς ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον. Ne. IV 74: Θεανδρίδαισι δ᾽ ἀεξιγυίων ἀέθλων κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν. c. dat. Ol. IV 12 (16): ἐπεί νιν αἰνέω, μάλα μὲν τροφαῖς

ἑτοῖμον ἵππων. Ceterum ubique fere var. ἕτοιμος.

ἔτος *annus* Ne. XI 40: πάσαις ἐτέων περόδοις. digammatum Ol. II 102 (93): ἑκατόν γε ἐτέων: „per integrum saeculum" Dissen. fr. 133 (98), 2: κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχάς (Boeckh., vulgo ἔτει).

ἐτός *verus* Ne. X 11: Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν ἐτὸν κατέφανε λόγον (Bergk., libri τὸν, Boeckh. τὸν μὲν, Christ. c. Schmidio τοῦτον). VII 25: εἰ γὰρ ἦν ἐτὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν (Bergk., libri 'ἑὰν v. ἑὰν v. ἐὰν, Boeckh. ἑ τὰν). Is. II 10: νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ' ἀλαθείας ἐτᾶς ἄγχιστα βαῖνον (Bergk., libri ἀληθείας v. ἀληθείας καλῶς, Herm. ἀλαθείας ὁδῶν).

ἔτυμος *verus* Ol. II 61 (55): πλοῦτος —, ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος. Py. I 68: τοιαύταν — αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων: v. διακρίνω. — adv. **ἐτύμως** *vere* Ol. VI 77: εἰ δ' ἐτύμως — μάτρωες ἄνδρες — ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις.

εὖ (nusquam corripitur) adv. *bene* 1) recte, pulchre Is. III 59 (IV 41): εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. Py. IX 93: τό γ' ἐν ξυνῷ πεπονημένον εὖ. IX 49: χὠπόθεν ἔσσεταί, εὖ καθορᾷς. IV 287: εὖ νιν ἔγνωκεν. Ne. IV 43: εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει (sc. ἀρετάν). Py. I 99: εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ', cf. Ne. I 32. — 2) feliciter Ol. XI 4: εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσῃ, cf. Ol. IV 4. Py. II 73. Is. IV (V) 13: εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ, cf. Py. I 99. III 104. Ne. I 32: εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. Ne. XI 3: εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον, εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας: „fauste" Boeckh.

εὖ v. **εὔζωα**.

εὐαγκής *pulchra valle insignis, leniter declivis* Ne. V 46: οἴκοι τ' ἐκράτει Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ: τουτέστιν ἐν Μεγάροις. Schol.

εὐᾱγορέω *laudo* Is. I 51: ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν, εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται.

εὐάγων *bene certans* Ne. X 38: ἕπεται — εὐάγων τιμά: „gloria felicium certaminum" Dissen.

Εὐάδνα *Evadne*, Neptuni et Pitanae filia, mater Iami Ol. VI 30: ἅ τοι (Pitane) Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν. VI 49: εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι.

εὔᾱθλος *bene certans* Is. V (VI) 3: κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ (Christ. εὐαέθλου).

εὐαίνητος *laudibus clarus* Py. IV 177: ἔμολεν εὐαίνητος Ὀρφεύς.

εὐᾱμερία *felicitas* Is. I 40: νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας.

εὔαν fr. 303: τὸ Καρβὰν παρασύνθετον, Καριβόος, Καριβόαν καὶ Καρβάν, μόνον τὸ Εὔαν (Εὐὰν?) θηλυκὸν παρὰ Πινδάρῳ (Cram. An. Ox. IV p. 329, 17). „fort. huc pertinet Hesych.: Εὐάν· ὁ κισσὸς ὑπὸ Ἰνδῶν. Sed L. Dindorf. coni. Εὐνάν" Bergk.

εὔανδρος *viris florens* Py. I 40: ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν: Aetnam urbem. Ne. V 9: ἄρουραν, τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν θέσσαντο: Aeginam.

εὐάνθεμος *bene v. plene florens, floridus* Ol. I 69 (67): πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον: h. e. „circa adolescentiam" Dissen.

εὐανθής (m. f. εὐανθής, -εῖ, -έ(α)) *floridus* Is. VI (VII) 51: πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον. met. Ol. VI 84: ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα: „huius lacus ripae floridae fuisse videntur, unde etiam dea florida est s. pulchritudine florens" Dissen. Py. II 62: εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ κελαδέων: „coronatis navibus, ominis causa ut in fausta et magnifica expeditione" Dissen.; rectius, quod affertur nuntius victoriae. Is. IV (V) 12: εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. fr. 129 (95), 5: παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος. Py. I 89: εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων: h. e. „servans indolem, quae praeclare in te viget" Dissen. Is. VI (VII) 34: εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον.

εὐᾱνορία *fortium virorum copia* Ol. V 20: αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι

τάνδε κλυταῖς δαιδάλλειν: h. e. „viris eximiis, qualis nunc Psaumis" Dissen.

εὐάνωρ (sg. m. f. εὐάνορι, -α. pl. m. εὐάνορες) *fortibus viris praestans* Ol. VI 80: Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ. I 24: ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ: dicitur Pisa. Ol. X 99: κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι εὐάνορα πόλιν καταβρέχων. Ne. II 17: Ἀχάρναι δὲ παλαίφατοι εὐάνορες: „robusti enim Acharnenses, cf. Arist. Ach. 179 sqq." Dissen. Ne. X 36: καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαόν: „ornatius dictum pro Argivis, quum haec Argis in Heraeis canerentur" Dissen.

εὐάρματος *curribus insignis* Py. II 5: εὐάρματος Ἱέρων. Is. II 17: εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων: Xenocratem. fr. 195 (207): εὐάρματε — Θήβα. Py. IV 7: εὐάρματον πόλιν: Cyrenas.

εὐᾱχής *canorus* Py. II 14: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον (var. et schol. εὐανχέα, unde Boeckh. εὐναχέα h. e. εὐϝαχέα primitivam lectionem fuisse coni.).

Εὔβοια *Euboea* Is. I 57: Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν ἐν γναμπτοῖς δρόμοις (sc. κελαδῆσαι). Ol. XIII 112: ἅ τ' Εὔβοια (sc. μαρτυρήσει).

εὔβουλος *bene consulens, prudens* Py. III 92: Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα: propter vaticinandi artem et summam sapientiam. Is. VII 32 (VIII 34): εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις: „utpote dea vaticinans et quae sapientia consilia dat" Dissen., cf. Ol. XIII 8: παῖδες εὐβούλου Θέμιτος. fr. 30 (6), 1: εὔβουλον Θέμιν.

εὔγνωτος v. **πολύγνωτος.**

εὐδαιμονία *felicitas* Ne. VII 56: τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον. Py. VII 21: φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. Py. III 84: τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται.

εὐδαίμων (sg. m. f. εὐδαίμων, -ονος, -ονι, -ον'. pl. m. εὐδαιμόνων) *beatus, felix* Is. V (VI) 25: Πηλέος —, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν. Py. X 22: εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς. fr. 88 (58), 6: ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν. fr. 134 (99): εὐδαιμόνων (var. εὐδαίμων) δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος. — Py. IV 276: τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν. Ne. VII 100: βίοτον — διαπλέκειν εὐδαίμον' ἐόντα. Ol. II 20 (18): λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.

εὐδείελος *apricus* Ol. I 114 (111): παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. Py. IV 76: ἐς εὐδείελον χθόνα — Ἰωλκοῦ.

εὔδενδρος *arboribus consitus* Py. IV 74: πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος: Delphi dicuntur. Ol. VIII 9: ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος. Ne. XI 25: παρ' εὐδένδρῳ — ὄχθῳ Κρόνου.

εὐδία *serenitas*, met. pro tranquillitate Is. VI (VII), 38: ἀλλὰ νῦν μοι Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος. fr. 109 (228): τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς. Ol. I 101 (98): ὁ νικῶν — ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν ἀέθλων γ' ἕνεκεν. (de Py. V 10 v. εὐδιανός.)

εὐδιᾱνός *serenam reddens tempestatem* Ol. IX 97: καὶ ψυχρᾶν — εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνα φέρε: ἀντὶ τοῦ ἀνάπαυσιν τὴν ἀλεξάνεμον, ὅτι ἐν Πελλήνῃ χλαῖνα ἐδίδοτο τῷ νικῶντι. Schol. Py. V 10: εὐδιάν' ὡς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν (εὐδιάν' ὡς h. e. εὐδιανὰ ὡς Bergk., libri εὐδίαν ὃς itemque scholia, Schneider. coni. εὐδιανὸς).

ἐύδμᾱτος *bene aedificatus* Py. XII 3: ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν: h. e. „tectum aedificiis pulcris" Dissen.

εὐδοξία 1) *gloria* Py. V 8: σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι ἕκατι — Κάστορος. — 2) *virtus* Ne. III 40: συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει.

εὔδοξος (sg. m. f. εὔδοξος, -ου, -ῳ, -ον. n. εὔδοξον. pl. m. εὐδόξων, -οις) *illustris, clarus*, imprimis victoriae laude Ne. VII 8: ἀρετᾷ κριθεὶς εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις: „gloriam habens inter quinquertiones" Dissen. Py. XII 6: δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ (var. εὐδόξου Μίδα). Is. II 34: εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων. Ol. I 72 (70): εὔδοξον Ἱπποδάμειαν. — Ol. XIV 23: κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας ἐστεφάνωσε — χαίταν (Boeckh., libri

εὐδόξοιο, Bergk. εὐδόξοις). Py. IV 17: εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ. Is. III 1: σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις. Is. VII 2 (VIII 1): λύτρον εὔδοξον — καμάτων. fr. 172 (158), 4: τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον ἐκτελέσαις.

εὕδω *dormio* Ol. XIII 67: εὕδεις, Αἰολίδα βασιλεῦ; Py. I 6: εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός. fr. 131 (96): εὕδει δὲ πρασσόντων μελέων (εἴδωλον), ἀτὰρ εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν. — met. Is. VI (VII) 17: ἀλλ' ἁ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις: h. e. „obscurata est oblivione“ Dissen.

εὐειδής *formosus* Is. VII 28 (VIII 31): ἄλοχον εὐειδέ' ἐθέλων ἑκάτερος ἑὰν ἔμμεν (Boeckh., libri εὐειδέα θέλων): sc. Thetin.

εὐεργεσία *beneficium* Is. V (VI) 70: ξένων εὐεργεσίαις ἀγαπᾶται: h. e. „liberalitate in hospites“ Dissen.

εὐεργέτας (sg. εὐεργέταν. pl. εὐεργέται) *benefactor, beneficus* Py. II 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι. V 44: ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι: Apollinem, ludorum praesidem. Py. IV 30: φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο, ξείνοις ἅ τ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον: benevoli homines, v. εὐεργεσία. c. gen. Is. I 53: ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι. c. dat. Ol. II 104 (94): φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν — Θήρωνος, ubi est pro adiectivo.

εὐερκής *bene septus* Ol. XIII 109: Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος (μαρτυρήσει): sc. mari.

εὐζωά *laetitia* Py. IV 131: ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον (var. εὖ ζωᾶς, Bergk. εὖ ζωᾶς).

εὐήρατος *amabilis, amoenus* Ol. VI 98: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον. V 9: Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν (var. εὐηλάτων). Py. IX 8: ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν: Libyam.

εὐθαλής *bene florens* Py. IX 72: ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ.

εὔθρονος *pulchrae sellae insidens, pulchrithronus* Is. II 5: Ἀφροδίτας εὐθρόνου. Ne. III 83: εὐθρόνου Κλεοῦς ἐθελοίσας. Py. IX 60: εὐθρόνοις Ὥραισι. Ol. II 24 (22): ἕπεται δ' ὁ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις: quum sint divinae. Ὁμηρικὸς ζῆλος τὸ εὐθρόνοις. Schol.

εὐθύ v. **εὐθύς.**

εὐθύγλωσσος *libere et sincere loquens* Py. II 86: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει: ὁ εὐθυρρήμων καὶ παρρησιαστικός, ὁ μὴ ἕτερα μὲν λέγων ἕτερα δὲ νοῶν. Schol.

εὐθυμάχας *recta pugnans* Ol. VII 15: εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα — αἰνέσω: „idem est εὐθυμάχας: recta in adversarium tendens, sine metu vel ambagibus, Homero ἰθὺς μάχεσθαι“ Boeckh.

Εὐθυμένης *Euthymenes* Aegineta, Pytheae et Phylacidae avunculus (vel potius amitinus, v. Leutsch. Mus. Rhen. XVII 338 et Rauchenstein. Mus. Helvet. III 243) vicerat in Aeaceis Ne. V 41: τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες, Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων: τοῦτο δέ φησι διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν παγκρατιαστήν. Schol. Is. V (VI) 57: Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε· — ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας: Nemae vicisse eum existimat Bergk., in Isthmo Mezger.; v. τρεῖς.

εὐθυμία 1) *gaudium, laetitia* Ol. II 38 (34): ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν. Is. I 63: ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει. — 2) **Εὐθυμία** *Laetitia* dea fr. 155 (127): φίλος δὲ Μοίσαις, Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην.

εὔθυμος *placidus, hilaris*, de senectute Ol. V 22: σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, — φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν.

εὐθύνω *dirigo*, met. Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι: sc. ἐπ' αὐτόν, cf. Ne. VI 32 (28): εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον, ἄγε, Μοῖσα, οὖρον ἐπέων εὐκλεᾶ (Schmid., libri εὐθὺν). Ol. XIII 28: τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον: ποίει αὐτὸν εὐτυχῆ καὶ εὐδαίμονα. Schol.

Py. IV 153: ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας: h. e. administrabat.

εὐθύπνοος *recta spirans* Ne. VII 29: ὃν — ἂν νασὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν.

εὐθυπομπός *recta deducens*, met. Ne. II 7: καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις.

εὐθυπορέω *recta incedo*, met. Ol. VII 91: ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ. c. dat. Is. IV (V), 60: αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί: de institutione in arte gymnastica a Pythea curata cogitandum. Dissenius vero: „recta praeivisse; Pytheas enim, victor in Nemeis, certamina praeeundo fratrem vincere docuerat“ Dissen.

εὐθύς (sg. m. εὐθύν. f. εὐθεῖα, -εία. pl. f. εὐθείαις. — sup. εὐθυτάτῳ) *rectus* 1) directus Ol. VII 33: ναῶν πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν (var. εὐθὺς ἐς, εὔθυν' ἐς, εὐθύν' ἐς, εὐθῦν' ἐς, εὐθύναις). X 64: στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων (Thiersch., libri εὐθύτονον v. εὐθύπονον). fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν. Ol. XIII 93: ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν. VI 103: δέσποτα ποντόμεδον, εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι: h. e. felicem. — 2) verus, iustus Ne. X 12: φρενῶν καρπὸν εὐθεία συνάρμοξεν δίκα. I 25: τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾶ. Ol. XIII 12: ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν: „geradeausstrebende Zuversicht“ Mezger. ἀντὶ τοῦ δικαία. Schol. Py. III 28: Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθὼν πάντα ἴσαντι νόῳ: „bei seinem untrüglichen Berater“ Mezger.

εὐθύς adv. 1) *recta* Is. VII 41 (VIII 45): ἰόντων δ' ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺς Χείρωνος αὐτίκ' ἀγγελίαι (Bergk. sec. Herm. εὐθὺ). Py. IV 83: τάχα δ' εὐθὺς ἰών: „utpote sibi confidens“ Boeckh. — 2) *statim, protinus* Ol. VIII 41: ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων. XIII 86: ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν. Ol. XIII 82. Py. IV 34. IX 39. Ne. I 54. V 33.

εὐθύτομος *recta sectus* Py. V 90: εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν (Schmid. c. schol. εὐθύτονον).

εὔιππος *bonos equos habens* Py. IV 2: εὐίππου βασιλῆι Κυράνας. III 8: εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ. Ol. III 39: κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν. VIII 47: Ἀμαζόνας εὐίππους.

εὔκαρπος *bene fructus ferens, fertilis* Py. I 30: τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον: Siciliae. Ne. I 14: ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.

εὐκλεής (sg. m. f. εὐκλέι, εὐκλέ(ᾰ), εὐκλεᾶ. pl. m. εὐκλέᾰς. n. εὐκλέων) *bonam famam habens, clarus, illustris* Ol. X 85: παρ' εὐκλέι Δίρκᾳ (var. εὐκλεεῖ). Py. IX 56: δέξεται εὐκλέα νύμφαν. Ol. VI 76: οἷς — ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν (var. εὐκλεᾶ): οἱ νικῶντες δοκοῦσιν εὐειδεῖς εἶναι . . . ἡ γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφαινομένη ἡδονὴ τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἡδονῆς. Schol. Py. XII 24: νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων (Schmid., libri εὐκλέα). Ne. V 15: λίπον εὐκλέα νᾶσον. VI 53 (46): νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. fr. 75 (45), 5: πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν: sc. Athenarum. Py. VIII 62: πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις. Is. III 7: εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα, cf. III 41 (IV 23). Ne. II 24: κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ (ed. Rom., libri εὐκλεεῖ). III 68: τάνδε νᾶσον εὐκλέι προσέθηκε λόγῳ. VI 33 (29): εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ' οὖρον εὐκλεϊα (Boeckh., libri ἄγε Μοῖσα οὖρον ἐπέων εὐκλέα, Bergk. εὐκλεᾶ). Ol. II 99 (90): τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες;

εὐκλεΐζω *celebro* Py. IX 91: Αἰγίνᾳ τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών.

ἐυκτήμων *opulentus* Ne. VII 92: εὐτυχῶς ναίειν — προγόνων ἐυκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν: „ob domos opulentas Euxenidarum“ Dissen.

εὔκῡκλος *bene rotundus* Ne. IV 66: *εἶδεν δ' εὔκυκλον ἕδραν, τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ* (Bergk. coni. *ἕδραν ὡς οὐρ.* vel *εἶδεν δ', ἔγκυκλ' ἕδραν', ὡς γᾶς οὐρ.*, „ut tres partes mundi, terra, coelum, mare ordine recenseantur"). v *ἕδρα.*

εὐλογία *praedicatio*, *laus*, Ol. V 24: *ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς.* Ne. IV 5: *εὐλογία φόρμιγγι συνάορος*: h. e. hymnus laudatorius. Is. III 3: *ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι.* V (VI) 21: *τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.*

εὔμαλλος *ex bona lana factus*, *laneus*, *villosus* Is. IV (V) 62: *λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν.*

εὐμᾰρής *promptus*, *facilis* Ne. XI 33: *συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν.* Py. III 105: *παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.* Ne. III 21: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.*

εὐμᾱχᾰνία *opportunitas* Is. III 20 (IV 2): *ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν.*

εὐμενέω *sum benevolus*, c. acc. Py. IV 127: *ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος εὐμενέοντες ἀνεψιόν*: „*εὐμενεῖν τινα* notabile est ut *δυσχεραίνειν τινα*; qua analogia ita id defenditur, ut opus non sit construere *ἷκεν ἀνεψιόν*" Boeckh.

εὐμενής *benevolus*, *propitius* Py. II 25: *εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις γλυκὺν ἑλὼν βίοτον.* VIII 18: *ὃς* (h. e. Apollo) *εὐμενεῖ νόῳ Ξενάρκειον ἔδεκτο — υἱόν.* Ol. XIV 15: *ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα*: h. e. propter victoriam.

εὐμενία *benevolentia* Py. XII 4: *ὦ ἄνα, ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενίᾳ* (var. *εὐμενείᾳ*) *δέξαι στεφάνωμα.*

εὔμηλος *pulchros oves habens* Ol. VI 100: *ματέρ' εὐμήλοιο λεῖποντ' Ἀρκαδίας.*

εὐνά (sg. *εὐνᾶς*, *-άν*. pl. *εὐναί*, *-αῖς*) 1) *cubile* fr. 122 (87), 7: *ἐρατειναῖς ἐν εὐναῖς μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.* plur. pro sing. Py. II 27: *Ἥρας —, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον πολυγαθέες.* IX 12: *καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὸν βάλεν αἰδῶ.* — 2) *concubitus*, *coniugium* Ol. IX 44: *ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον.* Py. IX 41: *ἀμφαδὸν ἀδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.* Ol. VII 6: *θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.* Ne. V 31: *νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς.* Is. VII 30 (VIII 33): *ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες.* Py. II 35: *εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον.*

εὐνάζω *in cubili colloco* fr. 193 (205): *πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.* Py. III 25: *ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας*: concubuit.

εὐνομία 1) *iustitia* Py. V 67: *ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν.* — 2) ***Εὐνομία*** *Iustitia* dea Ol. XIII 6: *ἐν τᾷ γὰρ* (*Κορίνθῳ*) *Εὐνομία ναίει.* IX 16: *ἂν* (*Ὀπόεντα*) *Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία.*

εὔνομος *bonis instructus legibus* Is. IV (V) 22: *ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν*: sc. propter Doricas leges. Ne. IX 29: *μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν*: h. e. *εὐνομίαν*, rem publicam bone constitutam legibus, qualem Aetnaei Hieroni debebant" Dissen. met. Ol. I 38 (37): *ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων*: h. e. *δικαιότατον*, non cruentum caede filii.

Εὔξεινος *Euxinus* pontus Ne. IV 49: *ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον* (Tricl. *εὐξένῳ*): sc. *ἔχει.*

Εὐξενίδας *Euxenides* h. e. Euxeni proles Ne. VII 70: *Εὐξενίδᾶ πάτραθε Σώγενες*: *φρατρία ἐν Αἰγίνῃ ἀπὸ Εὐξένου, ἧς ἐστιν ὁ Σωγένης.* Schol. curam hospitum hac voce tecte designari existimat Mezger. *πανταχοῦ τοὺς Αἰγινήτας φιλοξένους προσαγορεύει.* Schol.

εὔοδμος *bene olens*, *odorus* fr. 75 (45), 15: *ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπάγωσιν ἔαρ* (sc. *ἄνεμοι*).

εὐορκία *iustum et fidum iusiurandum*, *iustitia* Ol. II 72 (66): *παρὰ μὲν τιμίοις θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον*

εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται αἰῶνα: οἵτινες δίκαιοι ἦσαν ζῶντες. Schol.

εὐπάρᾱος *pulchris genis insignis* Py. XII 16: εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας υἱὸς Δανάας (Christ. εὐπαράου): „ob pulcritudinem faciei, qua certabat cum Minerva" Dissen.

εὐπρᾱγία *felix eventus* Py. VII 18 (16): νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι. Ol. VIII 14: πολλαὶ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς εὐπραγίας (recc. εὐπραξίας).

εὑρησιεπής *inventor verborum v. carminum* Ol. IX 80: εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ (plerique vett. εὑρεσιεπής). v. ἀναγέομαι.

Εὔρῑπος *Euripus* Py. XI 22: Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα.

εὑρίσκω (act. praes. εὑρίσκοντι; ptc. εὑρίσκων. fut. εὑρήσεις, -ει. aor. εὗρεν, -ον. εὕροις. εὑρέτω. εὑρεῖν. εὑρών, -όντος, -όντι, -όντα, -όντεσσιν; εὕροισ'. — med. ipf. εὑρίσκοντο. aor. εὕρετο. εὕρηται. εὑρέσθαι. εὑρόμενον) I) Act. *invenio* 1) incido in, nanciscor Ol. XIII 74: ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν. Is. V (VI) 33: τὸν βουβόταν οὔρει ἴσον Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ. fr. 44 (23): Ὠγυγίους δ' εὗρεν. Ol. XII 8: σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. — adipiscor Py. IV 50: νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος (Euphemus). IX 113: εὗρεν — ὠκύτατον γάμον. II 64: ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν, cf. fr. 227 (250). Ol. VII 89: ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα, cf. Is. I 43; v. tamen χράω. — 2) quaerendo aut excogitando reperio Ol. XIII 113: πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν. Py. X 29: πλόον ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα, θαυματὰν ὁδόν. Py. XII 22: εὗρεν θεός (sc. αὐλῶν πάμφωνον μέλος)· ἀλλά νιν εὑροῖσ' ἄνδρασι θνατοῖς ἔχειν, ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον. fr. 125 (91): τόν ῥα (sc. βάρβιτον) Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος. Ol. I 113 (110): ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων. Ne. VI 62 (54): καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον. Ol. III 4: νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον. Py. IV 299: εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων. Ol. XIII 17: ἅπαν δ' εὑρόντος ἔργον. — 3) cognosco Ne. IV 86: κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν. Ol. VII 25: τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν. Py. XI 52: τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων. — II) Med. *mihi invenio, comparo* Py. I 48: ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν (var. εὑρίσκοιντο, εὑρίσκοιτο): sc. Hiero eiusque fratres. Py. III 111: ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω. Ne. VII 16: εἰ — εὕρηται (sc. ἔργα καλὰ) ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. Py. IV 187: φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις. fr. 226 (248): οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο. fr. 122 (87), 11: τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου.

εὐρυαίχμας *late pugnans* fr. 173 (160): Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν (sc. Amazones).

Εὐρυάλα *Euryale* Gorgo, soror Medusae a Perseo necatae Py. XII 20: παρθένος (h. e. Minerva) αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος, ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.

εὐρυβίας *late potens, valde viribus pollens* Ol. VI 58: ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν. Py. II 12: ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν. IV 175: Περικλύμεν' εὐρυβία. IX 13: κούρᾳ δ' Ὑψέος εὐρυβία. Is. V (VI) 53: ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα.

εὐρύζυγος fr. 14. 15: καὶ Δία εὐρύζυγον (καλεῖ) ἄλλως παρὰ τὸ ὑψίζυγον (Eust. Pr. 16).

εὐρύκολπος *latum sinum habens, sinuosus* Ne. VII 33: παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου — χθονός.

εὐρυλείμων *lata prata habens* Py. IX 55: νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν.

εὐρυμέδων *late imperans* Ol. VIII 31: παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν. Py. III 4: Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου: Chironem.

εὐρύοψ *late sonans* fr. 238 Boeckh.:

χορὸς εὐρύοπα κέλαδον — φθεγγόμενος.

Εὐρύπῠλος *Eurypylus*, Neptuni et Celaenus filius Py. IV 33: φάτο δ' (sc. οἰοπόλος δαίμων, v. 28) Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς — ἔμμεναι: Triton erat humana Eurypyli specie indutus. τοῦτον δὲ Ἀπολλώνιος ποτὲ μὲν Εὐρύπυλον προσαγορεύει, ποτὲ δὲ Τρίτωνα. Ἀκέσανδρος δέ φησιν ἀδελφὸν εἶναι τὸν Εὐρύπυλον Τρίτωνος. Schol.

εὐρύς (sg. m. εὐρύν. f. εὐρείας, -εῖαν. n. εὐρύ) *latus, amplus* Py. IV 48: κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον. fr. 87 (58), 3: χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας. Ne. I 42: ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν. Ol. X 95: τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος κόραι Πιερίδες Διός. neutr. sing. pro adv. Ol. V 18: Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ'. XIII 24: ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων Ὀλυμπίας (Bergk. sec. cod. E εὐρυανάσσων).

εὐρυσθενής (sg. m. εὐρυσθενής. m. f. εὐρυσθενεῖ. f. εὐρυσθενέ'. pl. f. εὐρυσθενέων) *late v. valde potens, robustus* Ol. XIII 80: ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ κραταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ. Is. II 18: εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων. Ne. III 36: εὐρυσθενὴς Τελαμών. V 4: Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενής. Ol. XII 2: λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, σώτειρα Τύχα (Herm. ex scholiis rest., libri plerique ἱμέρα εὐρυσθενέ' [v. εὐρυσθένει v. ἱμέρας εὐρυσθενέος] ἀμφὶ πόλει, Bergk. coni. εὐρυσθενὲς). Py. VII 2: Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ. Ol. VII 23: Ἡρακλέος εὐρυσθενεῖ γέννᾳ. Py. V 1: ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής. Ol. IV 9 (12): φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν.

Εὐρυσθεύς *Eurystheus*, rex Argivorum Ol. III 28: εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ'. fr. 169 (151), 6: Γηρυόνα βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος — ἤλασεν. Py. IX 80: Εὐρυσθῆος (vett. Εὐρυσθέος v. Εὐρυσθέως) ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραθε: sc. Iolaus.

εὐρύτῑμος *late honoratus* Ol. I 43 (42): ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι.

Εὐρυτίων v. **Πηλεύς**.

Εὔρῠτος *Eurytus* Molionides Ol. X 28: πέφνε δ' Εὔρυτον (sc. Hercules): Κτέατος καὶ Εὔρυτος ἀδελφοί, τῷ μὲν δοκεῖν Ἄκτορος καὶ Μολιόνης, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης ... ὅτε δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Τιρυνθίων κατ' Αὐγείου ἐστράτευσε, συμμαχοῦντες οὗτοι Αὐγείᾳ ἔν τινι τόπῳ τῆς Ἤλιδος λοχήσαντες τοῦ στρατοῦ τὸ πλεῖστον διέφθειραν, ἔπειθ' ὕστερον αὐτοὺς Ἡρακλῆς εἰς τὸν ἀγῶνα μέλλοντας ἀπιέναι λοχήσας καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς λόχμαις τῶν Κλεωνῶν τούτους ἀπέκτεινε. μονωθέντος οὖν Αὐγείου πρῶτον μὲν τὴν πόλιν αὐτοῦ πορθεῖ, ἔπειτα καὶ αὐτὸν ἀναιρεῖ. Schol.

εὐρυφᾰρέτρας *lata v. ampla pharetra instructus* Py. IX 26: εὐρυφαρέτρας — ἑκάεργος Ἀπόλλων. fr. 148 (115): εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον.

ευρυχαίτας *lato v. passo capillo insignis* Is. VI (VII) 4: ἀνίκ' εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον.

εὐρύχορος *spatiosus* Ol. VII 18: Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας (var. εὐρυχόροιο, εὐρυχώρου). Py. IV 43: ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα (var. εὐρυχώρου). Ne. X 52: εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων. Py. VIII 55: Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς (var. εὐρυχώρους): h. e. Argos.

Εὐρώπα *Europa* 1) Tityi filia Py. IV 46: Εὔφαμος —, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ, τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις. — 2) terra Ne. IV 70: Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν· ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός (Bergk. εὐρωπὰν, Kayser. εὔπορον).

Εὐρώτας *Eurotas*, fluvius Laconiae Is. IV (V) 33: Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις (sc. γέρας ἔχει). Ol. VI 28: παρ' Εὐρώτα πόρον. Is. I 29: ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας (Mingarell., libri Εὐρώτα v. εὐρώπα).

εὐσεβής *pius, religiosus* Is. VII 40 (VIII 44): Πηλέι —, ὄντ' εὐσεβέστατον φρασὶν Ἰωλκοῦ τράφεν πεδίον (Bergk., libri φασιν et τραφεῖν). Ol. III 41: εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς. pro subst. fr. 132 (97), 3: εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι (sc. ψυχαί). — adv. εὐσεβέως *pie, religiose* Ol. VI 79: ἐδώρησαν

θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως.

εὐσεβία *pietas* Ol. VIII 8: ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβίας ἀνδρῶν λιταῖς (Boeckh., libri εὐσεβείας v. εὐσεβέων).

εὔσκιος *opacus* Py. XI 21: Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον.

εὐστέφανος *bene coronatus v. cinctus* munitionibus Py. II 58: πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.

εὖτε *quando, quum* 1) c. ind., de re praeterita Ne. VI 60 (52): βαρὺ δ' ἔμπεσέ σφι νεῖκος χαμαὶ καταβὰς Ἀχιλεὺς ἀφ' ἁρμάτων, φαεννᾶς υἱὸν εὖτ' ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος. Ol. III 28: δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν —, εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ'. — 2) c. coni. et ἂν part. a) de re exspectata Py. IX 76: τὸν μονοκρήπιδα παντῶς ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ, εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν — μόλῃ. Ol. VI 67. — b) de re quae fieri solet Py. III 106: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, πάμπολυς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται. fr. 123 (88), 9: τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν.

εὐτειχής *muris bene cinctus* Ne. VII 46: θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον. Is. V (VI) 75: παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις. Ol. VI 1: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν: de fornicato introitu oeci, aureis columnis suffulto, intellegi vult Dissenius; „von dem Schmuck der Rück- und Seitenwände des πρόθυρον zu verstehen; term. techn." Mezger.

εὐτερπής *iucundus* Ol. VI 105: ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος (var. εὐπρεπὲς).

εὐτράπελος *blandus, fallax,* cum levitatis et assentationis, simulationis notatione Py. I 92: μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ' (var. ἐντραπέλοις, Bergk. φίλ', ἐὐτραπέλοις). v. ἐκτράπελος.

Εὐτρίαινα *tridente insignis* Ol. I 75 (73): οἷος ἐν ὄρφνᾳ ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν (recc., vett. εὐρυτρίαιναν): h. e. Neptunum.

εὐτυχέω *fortunae sum compos* Ol. VII 81: κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων: h. e. vincens. Is. III 1: εἴ τις ἀνδρῶν εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις ἢ σθένει πλούτου κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον.

εὐτυχία *felicitas* Ne. I 10: ἔστι δ' ἐν εὐτυχίᾳ πανδοξίας ἄκρον. Ol. VI 81: κεῖνος (Mercurius), ὦ παῖ Σωστράτου, σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.

εὐτυχῶς *feliciter* Ne. VII 90: ἐν τίν κ' ἐθέλοι — εὐτυχῶς ναίειν — προγόνων ἐυκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν.

εὔυδρος *pulchre aquosus* Py. I 79: παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα (var. εὔανδρον).

εὐφᾱμία *laeta acclamatio* Py. X 35: ὧν θαλίαις ἔμπεδον εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει: laudes dici ab Hyperboreis Apollini cantatas censet Boeckh.

Εὔφᾱμος *Euphemus,* Neptuni filius, Argonauta Py. IV 44: Εὔφαμος ἐλθών, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ, τόν ποτ' Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις. IV 22: ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ'. IV 175: τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν'. IV 256: τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ τέλλετο.

Εὐφάνης *Euphanes,* Timasarchi avus maternus, pater Calliclis, Aegineta Ne. IV 89: τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ, ubi Bergkius coni. τῶν ... ὁ σός γ' ἐπάιε v. ἐπάισε, παῖ: „Euphanem carmina fecisse satis incertum, fortasse filium exercuerat gymnicis laboribus" Bergk.

εὔφορος *facile perlatus* Ne. X 24: ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θειαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων (schol. et hoc et εὐφρόνων, Bergk. εὐφόρως), ubi activam vim intellegit Mezgerus vertens: „fructum ferentium, feracium". ἐπεί εὔφοροί εἰσιν οἱ τοιοῦτοι πόνοι τῷ ἄριστα ἆθλα ἐνηνοχέναι. Schol.

εὐφραίνω *delecto, oblecto* Is. VI 3: τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας; fr. 221 (242), 1: ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων τίμια καὶ στέφανοι (Boeckh., libri εὐφραίνουσιν). Ol. IX 62: εὐφράνθη δὲ ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν. Py. IX 16: ὅν ποτε — Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτεν.

εὐφρόνα *nox* Ne. VII 3: οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν (var. εὐφροσύναν, Bergk. coni. οὐδὲ κνέφας μελαινᾶν δρ. εὐφρονᾶν).

εὐφροσύνα (εὐφροσύνα, -ας, -αν. Εὐφροσύνα) 1) *hilaritas, laetitia* Ne. IV 1: ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός. Is. III 10: πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ. Py. IV 129: πᾶσαν ἐϋφροσύναν τάνυεν (Bergk., libri vett. ἐς (εἰς) εὐφροσύναν, recc. ἐν εὐφρ., unus cod. Vatic. πᾶσαν εὐφρ.). Ol. I 60 (58): λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται. Py. III 98: τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς. XI 45: τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ᾽ ἐπιφλέγει: sc. ob felicitatem. — 2) **Εὐφροσύνα** *Euphrosyna* dea, Gratia Ol. XIV 14: ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστου παῖδες, ἐπακοοῖτε νῦν, Θαλία τε ἐρασίμολπε.

εὔφρων (sg. m. f. εὔφρων, -ονα. pl. m. εὔφρονες. n. εὔφρονα. adv. εὐφρόνως) 1) *hilaris, laetus* Ne. V 38: ἔνθα μάλ᾽ εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται. Ol. II 40 (36): πατρώιον τῶνδ᾽ ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον (Μοῖρα). Ne. VII 67: ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι. — 2) *benignus, propitius, secundus* Ol. II 16 (14): ἰανθεὶς ἀοιδαῖς εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει. Py. IX 73: Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται. IV 196: νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους ἄματά τ᾽ εὔφρονα (ἐκάλει): secunda. c. dat. Ol. IV 11 (14): θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς. VII 63: πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις (var. ἔμφρονα). — adv. **εὐφρόνως** *comiter* Py. X 40: εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως: „paraphr. σωφρόνως legit" Bergk.

εὔφυλλος *frondosus* Is. V (VI) 61: ἀπ᾽ εὐφύλλου Νεμέας.

εὔφωνος *canorus* Is. I 64: εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ᾽ ἀγλααῖς Πιερίδων. Py. I 38: σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν (Αἴτναν).

εὐχά 1) *preces* Is. V (VI) 44: εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. — 2) *votum* Py. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ᾽ εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. Ol. IV 12 (15): θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς.

εὔχειρ *manu promptus* Ol. IX 111: τόνδ᾽ ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν εὔχειρα, δεξιόγυιον, ὁρῶντ᾽ ἀλκάν.

εὔχομαι (praes. εὔχομαι, -εαι, -εται, -ονται. ipf. εὔχοντ(ο). aor. εὔξασθαι) 1) *precor*, abs. Ol. XIV 4: κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. c. acc. Py. III 2: χρεὼν τοῦθ᾽ ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος. c. inf. Ne. IX 54: εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν, ubi Mezgerus vertit: „opto", cf. Ol. III 2. c. acc. et inf. Py. V 124: εὔχομαί νιν Ὀλυμπίᾳ τοῦτο δόμεν γέρας ἔπι Βάττου γένει. omisso acc. Ol. VIII 86: εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν (sc. Δία). Py. VIII 67. — *opto* Ne. VIII 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ᾽ ἕτεροι ἀπέραντον. Py. IV 293: ἀλλ᾽ εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ οἶκον ἰδεῖν. Is. V (VI) 14: τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις ἀίδαν γῆράς τε δέξασθαι, ubi Mezgerus expl.: „er rühmt sich". Py. IX 100: πόσιν ἢ υἱὸν εὔχοντ᾽, ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν (sc. σέ). — 2) *glorior* Ol. VII 23: τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται (sc. εἶναι)· τὸ δ᾽ Ἀμυντορίδαι ματρόθεν Ἀστυδαμείας. Py. IV 97: ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν᾽, εὔχεαι πατρίδ᾽ ἔμμεν; — *obtestor* Ol. VI 53: τοὶ δ᾽ οὔτ᾽ ὦν ἀκοῦσαι, οὔτ᾽ ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον.

εὔχορδος *bene chordis intensus* Ne. X 21: ἀλλ᾽ ὅμως εὔχορδον ἔγειρε λύραν.

εὖχος *laus victoriae* Py. V 21: εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλὼν δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων. Ne. VI 67 (59): πέμπτον ἔπ᾽ εἴκοσι τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο. Ol. X 63: ἀγώνιον ἐν δόξᾳ (Bergk. δόξαν) θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών.

εὐχωλά *votum* fr. 122 (87), 16: ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις ἐπάγαγ᾽ εὐχωλαῖς ἰανθείς.

εὐώδης *odoratus, fragrans* Ne. XI 41: δένδρεά τ᾽ οὐκ ἐθέλει — ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον. Ol. VII 32: εὐώδεος ἐξ ἀδύτου: „in adyto templi Delphici per intervalla suavis odor oriebatur, surgens e sacro foramine, cui tripus impositus; cf. Plut. de orac. def. c. 50" Dissen.

εὐώλενος v. **λευκώλενος**.

εὐώνυμος (sg. f. εὐωνύμῳ, -ον.

pl. m. f. εὐωνύμων) *boni nominis, clarus, illustris* Ol. II 8: εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν. Ne. IV 19: λιπαρᾶν εὐωνύμων ἀπ' Ἀθανᾶν. VII 85: ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, cf. XI 20. Ne. VIII 47: ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν. VII 48: ἡρωίαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις εὐώνυμον ἐς δίκαν. τρία ἔπεα διαρκέσει (Bergk. c. Aristarcho πολυθύτοις. εὐώνυμον . . . διαρκέσει): „ut bona iustitia in iis regnet, ut omnia iure, rite et ex ordine fiant" Dissen. Py. XI 58: γλυκυτάτᾳ γενεᾷ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών (Bergk., vulgo εὐ. κτ. κρατίσταν χ. π.): h. e. virtutis existimationem.

εὐῶπις *formosa* Ol. X 74: ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος σελάνας ἐρατὸν φάος.

ἐφάλλομαι *assilio* Ne. VI 57 (50): καὶ ἐς Αἰθίοπας Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἔπᾶλτο (Schol. etiam ἔπαλτο, quod rec. Christ.).

ἐφᾱμέριος, ἐφάμερος (sg. m. ἐφάμερε. f. ἐφαμερίαν. n. ἐφάμερον. pl. m. ἐπάμεροι, ἐπαμερίων) 1) *in (unum) diem* Is. VI (VII) 40: τερπνὸν ἐφάμερον διώκων (var. ἐφάμερος). pro subst. Py. VIII 95: ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος: „unum diem viventes, brevis et caducae vitae homines" Dissen.; vocativum esse censet Dissen., sententiam omisso verbo „sumus" Mezger. sec. Fennell. fr. 157 (128): ὦ τάλας ἐφάμερε (Herm., vulgo ἐφήμερε): mortalis. fr. 182 (175): ω πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων οὐκ εἰδυῖα (var. ἐφαμ.). — 2) *diurnus* Ne. VI 7: καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν: „den Verlauf des heutigen Tages (ἐφαμερίαν sc. στάθμαν)" Mezger.

ἐφάπτω (act. aor. ἐφάψαις. — med. praes. ἐφαπτοίμαν. ἐφαπτομένα. fut. ἐφάψε͡ι. aor. ἐφάψατο. ἐφάψασθαι) I) Act. *adiungo, affero* Ol. IX 60: μη καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς. — II) Med. *attingo, aggredior*, c. gen Py. IX 11: ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ, ubi Dissen. sec. Doederlinium gen. ὀχέων refert ad ὑπέδεκτο: „excepit ex curru". — met. Ne. IX 47: οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν. Ol. IX 12: οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι (var. ἐφάψῃ). c. dat. Ne. VIII 36: κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν. Ol. I 88 (86): οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο ἔπεσι. Py. VIII 60: μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις: h. e. tuam (Aristomenis) victoriam mihi praedixit; ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων, ὅτι ἐγεγονει τις μαντεία περὶ τῆς νίκης αὐτοῦ. Schol. Bergkius vero interpretatur: „arte patria oracula edidit".

Ἐφάρμοστος *Epharmostus*, oriundus a regibus priscis Opuntiorum, luctator singularis, in omnibus sacris ludis victor, cui lucta victori Ol. 81 carmen Ol. IX scriptum est; Ol. IX 4: ἁγεμονεῦσαι κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις. IX 87: ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον (sc. ἐγένοντο χάρμαι).

ἔφε͞δρος *adversarius* Ne. IV 96: μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος: ὁ ἐφεδρεύων καὶ ἐπιτηρῶν· ἀθλητικὸν δὲ τὸ νόημα, οἷον ἀντὶ τοῦ δυσκαταγώνιστος. Schol.

ἐφέζομαι *insideo*, c. gen. Ne. IV 67: ἕδραν, τᾶς οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ' ἐφεζόμενοι δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ.

ἐφέπω (act. praes. ἐφέπεις. ἐφέπων. ipf. ἔφεπε(ν). — med. aor. ἐπέσποντο) I) Act. 1) *sequor, accedo*, met. Ol. II 11 (10): αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος. Py. I 50: τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων: τὸν Φιλοκτήτου τρόπον μετερχόμενος. Schol. — 2) *administro, rego* Py. VI 33: ὁ δ' ἔφεπεν κραταιὸν ἔγχος: „in eum protendit" Boeckh. μεθ' ὁρμῆς διεκίνει τὸ δόρυ. Schol. „er griff zur Lanze" Mezger. — met. Py. I 30: ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος. IV 294: συμποσίας ἐφέπων: exercens, frequentans. — II) Med. *obsequor, assentior* Py. IV 133: οἱ δ' ἐπέσποντ'.

ἐφέρπω *succedo*, met. Ol. VI 97: μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. fr. 131 (96), 5: δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν: „futurum iudicium" Boeckh.

ἐφε͞τμά *mandatum, praeceptum* Ol. III 11: κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας. Py. IV 233: πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς. II 21: θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν. Is. V (VI)

18: *προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς*: „postulatis, precibus intentis" Dissen.

ἐφευρίσκω *invenio* Py. XII 7: *τέχνα, τάν ποτε Παλλὰς ἐφεῦρε.* — Med. *mihi invenio, nanciscor* Py. IV 262: *ὔμμι — ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.*

ἐφημοσύνα *praeceptum* Py. VI 20: *ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν, τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν.*

Ἐφιάλτας *Ephialtes*, Neptuni et Iphimediae filius Py. IV 89: *ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ*: „Otus et Ephialtes Aloidae erant ingenti statura simulque *πολὺ κάλλιστοι μετὰ κλυτὸν Ὠρίωνα* sec. Hom. Od. XI 305 sqq." Dissen.; in Naxo autem venantes quondam Diana auctore alter alterum sagitta necaverunt inviti sec. schol.

ἐφίζω *insideo* Ne. VIII 2: *Ὥρα — παρθενηίοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις.*

ἐφίημι *praecipio, iubeo* Is. II 9: *νῦν δ' ἐφίητι* (sc. Terpsichore) *τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ' ἀλαθείας ἐτᾶς ἄγχιστα βαῖνον.*

ἐφικνέομαι *pervenio*, c. acc. Is. IV (V) 15: *πάντ' ἔχεις, εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.*

ἐφοράω *adspicio, video* fr. 88 (58), 6: *ἔνθα τεκοῖσ' εὐδαίμον' ἐπόψατο γένναν.* Ol. VIII 52: *ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν.*

ἐφορμάομαι *irruo* Ne. X 69: *ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν.*

Ἐφύρα *Ephyra*, „perantiquum caput Thesprotiae, situm ubi Acherusia palus per flumen *Σελλήεντα* in mare exit, postea *Κίχυρος* dictum" Dissen. Ne. VII 37: *ὁ δ' ἀποπλέων Σκύρου μὲν ἅμαρτεν, ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλάναισιν* (Boeckh., libri *Ἔφυραν*).

Ἐφυραῖοι *Ephyraei*, incolae Ephyrae Thessalicae postea Cranonis dictae Py. X 55: *Ἐφυραίων ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν*: „quum chorus ab Aleuadis conductus esset ex Ephyraeis sive Cranoniis" Dissen. sec. Boeckh.; omnino Thessalos significari contendit Mezger.

Ἔχεμος *Echemus* Tegeata Ol. X 66: *ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν* (sc. *ἦν*): *ὑπὸ δὲ τούτου τοῦ Ἐχέμου τὸν Ὕλλον φασὶ τελευτῆσαι κατιόντα εἰς Πελοπόννησον. ἐγάμησε δὲ τὴν Τιμάνδραν.* Schol.

ἐχέτης fr. 304 (273): *ἐχέτης* (Pindarice *ἐχέτας*) *ὁ πλούσιος, ὡς Πίνδαρος. ἀπὸ τοῦ ἔχω ἐχέτης· σθένω σθενέτης καὶ ἐρισθενέτης* (Etym. M. 404, 21).

ἔχθος *odium, simultas* Py. II 55: *εἶδον — ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.*

ἔχθρα *simultas* Py. IV 145: *Μοῖραι δ' ἀφίσταντ' εἴ τις ἔχθρα* (var. *ἐχθρὰ*) *πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.*

ἐχθρός (sg. m. *ἐχθρός, -όν*. f. *ἐχθρά, -ᾷ, -άν*. pl. m. *ἐχθρῶν*. — sup. sg. m. *ἐχθρότατον. ἔχθιστον*. n. *ἔχθιστον*. pl. n. *ἐχθίστοισι*) 1) pass. *odiosus, invisus* Ol. IX 38: *τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία.* VIII 69: *ἀπεθήκατο — νόστον ἔχθιστον*: *οἱ γὰρ νικηθέντες ὅταν οἴκαδε ἀπίωσιν, ἐν κατηφείᾳ εἰσίν.* Schol. Py. IV 99: *ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν καταμιάναις εἰπὲ γένναν.* XI 26: *τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον.* Ne. I 65: *καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κυροῖ στείχοντα, τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον* (Bergk., libri *καί τινα σ. π. ἀ., κόρῳ στείχοντα τὸν* . . ., Boeckh. *μόρῳ*, Christ. c. Beckio *τῷ ἐχθροτάτῳ . . . μόρῳ*, Kayser. *πανεχθροτάτῳ . . . μόρῳ*). — 2) act. *inimicus, infestus* Ol. II 65 (59): *κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ* (var. *ἐχθρὰ . . . ἀνάγκα* v. *ἐχθρᾶς . . . ἀνάγκας*). Py. I 96: *ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις.* Ne. VIII 32: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι.* fr. 109 (228), 5: *στάσιν —, ἐχθρὰν κουροτρόφον.* c. gen. Ol. VII 90: *ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ.* — pro subst. Py. II 84: *ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι.* VIII 86: *κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι* (Bergk. *λ. χορῶν*). c. art. Py. IX 95: *κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν — καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν.* Is. III 66 (IV 48): *χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν.*

ἔχιδνα fr. 276 (264): *Πινδαρικῆς ἐχίδνης εἶδος* (Plut. de sera Num. vind. c. 22): „locus obscurus, ac fortasse Pindari nomen omnino alienum" Bergk.

Ἐχίων *Echion*, Mercurii et Antianirae filius Py. IV 178: *πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον.*

ἔχω (act. praes. *ἔχω, -εις, -ει, -ομεν, -οντι. ἔχοιεν. ἔχειν. ἔχων, -οντ(α), -οντες; ἔχοισα,-οίσας.* ipf. *εἶχεν, ἔχε(ν), ἔχ'* (ci.), *ἔχον.* fut. *ἕξει, σχήσει. σχήσοι.* aor. *ἔσχε(ν), -ον. σχεῖν.* — med. ipf. *εἴχετ(ο)*) A) Act. I) trans. 1) *teneo* a) manibus vel alio corporibus membro teneo, fero Ol. IX 33: *οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον.* IX 61: *ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος*: „conceptum ferebat gremio summum s. divinum semen Iovis" Dissen. met. Ol. VI 8: *ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός.* Py. IV 289: *τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα: μηδὲν ἀπολαύειν αὐτῶν δύνασθαι.* Schol. Py. III 103: *εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν.* — de rebus Py. IV 79: *ἐσθὰς δ' ἀμφότερόν νιν ἔχεν*: tegebat. met. Ne. IV 36: *ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον* (sc. *ἐμέ*). Is. VII 29 (VIII 32): *ἔρως γὰρ ἔχεν* (Schmid., libri *ἕλεν* v. *ἔσχεν*): sc. *αὐτούς.* Ol. III 33: *τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν*: cepit. — b) cohibeo, prohibeo fr. 232 (256): *τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον σχήσει τεῖχος.* Ne. XI 23: *ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.* — c) sustineo Is. VI (VII) 36: *ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.* — 2) *habeo, possideo* a) de rebus quas quis possidet Ol. VII 48: *καὶ τοὶ γὰρ αἰθοίσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ.* II 62 (56): *εἰ δέ νιν ἔχων τις οἶδεν τὸ μέλλον*: sc. *πλοῦτον*, cf. Py. II 57. Ne. XI 13: *ὄλβον ἔχων.* met. Is. IV (V) 47: *γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαρύσαι.* Ne. III 53: *λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων ἔπος ἔχω.* Ol. VIII 4: *εἴ τιν' ἔχει λόγον.* Py. XII 22: *ἀλλά νιν* (h. e. cantum) *εὕροισ' ἄνδρασι θνατοῖς ἔχειν.* Ol. XIII 11: *ἔχω καλά τε φράσαι.* Ne. III 41: *ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει.* Py. III 105: *ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.* Ne. III 12: *χαρίεντα δ' ἕξει πόνον χώρας ἄγαλμα* (sc. Iuppiter): v. *ἄγαλμα.* Ne. X 32: *ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν*: obtinuit. Is. IV (V) 14: *πάντ' ἔχεις, εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν.* c. part. Ne. I 31: *οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν.* — de personis Py. IX 116: *διακρῖναι —, ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων* (var. *σχήσει*): sc. uxorem. c. dupl. acc. Ol. II 84 (76): *ὃν πατὴρ ἔχει Γᾶς ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον.* — b) mecum habeo v. fero, de rebus quae tam arcte cum aliis rebus coniuncta sunt, ut habere eas dici possint; Ol. VII 87: *ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον.* Ne. X 19: *Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν.* VII 52: *κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.* VII 13: *ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.* Is. I 62: *βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος*, cf. Py. IV 286. — c) locum habeo, habito α) de deis qui regionem tenent ibique coluntur Ol. IV 5 (7): *ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις*, cf. Ol. VII 70. Ne. IV 49. — sedem Ol. II 85 (77): *Ῥέας ὕπατον ἐχοίσας — θρόνον.* — β) de hominibus Ne. VII 94: *ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς.* Ol. II 10 (9): *ἱερὸν ἔσχον οἴκημα θεοῦ*: occupaverunt. Py. I 65: *ἔσχον δ' Ἀμύκλας.* V 82: *ἔχοντι τὰν* (*πόλιν*) — *Τρῶες Ἀντανορίδαι.* Ol. VII 74: *ἀπάτερθε δ' ἔχον — ἀστέων μοῖραν* Py. IX 34: *ὀρέων κευθμῶνας ἔχει.* Ol. I 96 (93): *τύμβον ἀμφίπολον ἔχων.* — γ) de rebus Py. V 39: *τό* (Bergk. *τοῦ*) *σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν.* met. Py. IX 79: *ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν.* — d) in potestate habeo, tueor, rego Ol. VI 79: *Ἑρμᾶν —, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων.* Py. VIII 4: *Ἁσυχία —, βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα* (var. *ἔχουσα*) *κλαῖδας ὑπερτάτας.* Ol. II 40 (36): *Μοῖρ' ἅ τε πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον.* Py. V 120: *καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα — διδοῖτ' ἐπ' ἔργοισιν ἀμφί τε βουλαῖς ἔχειν.* Ep. 2: *Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.* — e) habeo (facultatem), possum, c. inf. Ne. VII 56: *οὐκ ἔχω εἰπεῖν.* — f) de omnibus corporis et animi conditionibus, quibus ita afficimur ut in nobis vel nobiscum habere aliquid dicamur; Is. II 4: *ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώ-*

ραν. Ol. I 61 (59): ἔχει δ᾿ ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον. I 101 (98): ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν ἀέθλων γ᾿ ἕνεκεν. VII 93: ἔχει θαλίας καὶ πόλις. XIII 37: ἔχει σταδίου τιμάν. Py. VIII 78: Μεγάροις δ᾿ ἔχεις γέρας, cf. Py. V 17. Ne. VII 100. Is. IV (V) 33. Py. VIII 24: τελέαν δ᾿ ἔχει δόξαν ἀπ᾿ ἀρχᾶς. XI 48: ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις. III 89: λέγονται μὰν βροτῶν ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν. II 30: ἀνὴρ ἐξαίρετον ἔχε μόχθον (var. ἔσχε, Moschop. ἕλε). Ol. I 110 (107): ἔχων τοῦτο κᾶδος (var. κῦδος). Py. VIII 91: ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν. Ne. VI 62 (54): ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν. Py. III 24: ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν αὐάταν καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος. Ne. III 73: μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος. Py. V 46: ἔχεις — λόγων φερτάτων μναμῆον. Ne. X 24: δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων. Ol. II 68 (62): ἴσα δ᾿ ἐν ἁμέραις ἀέλιον ἔχοντες. II 50 (46): ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν (var. ἔχοντι). Ne. IV 76: ἔνθα πεῖραν ἔχοντες. Py. III 111: ἐλπίδ᾿ ἔχω κλέος εὑρέσθαι. Ol. VI 82: δόξαν ἔχω τιν᾿ ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς, ubi Bergk. scribi vult δόξαν ἔχω τὶν h. e. videor tibi, putas. Is. III 54 (IV 36): μομφὰν ἔχ᾿ ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων (Bergk., libri ἔχει π.): reprehensionem habet h. e. reprehenditur. Ne. V 20: ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν (Tricl., libri ἕξω). IX 32: κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες. Py. IX 32: μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα, cf. Ne VII 23. Py. III 5: Φῆρ᾿ ἀγρότερον νόον ἔχοντ᾿ ἀνδρῶν φίλον. Is. II 37: ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν. — ad rem transfertur Py. II 79: εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας (var. ὀχοίσας, Ahlwardt. et Christ. ὀχεδοίσας). — II) intr. 1) *teneo me* Py. I 72: λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἅμερον ὄφρα κατ᾿ οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ᾿ ἀλαλατὸς ἔχῃ, ubi Boeckh. et Dissen. οἶκον κατέχῃ iungi volunt. — 2) c. adv. *habeo me, sum* Ol. V 16: ηὖ δ᾿ ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν: „ubi illi rem feliciter gesserunt" Boeckh. — B) Med. *adhaereo, inhaereo*, c. gen. Py. IV 244: κεῖτο γὰρ λόχμᾳ (sc. δέρμα), δράκοντος δ᾿ εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων (Christ. coni. λαβροτάταις γένυσιν, Bergk. δράκων, τοῦ λείχετο λαβροτάταιν γενύοιν). met. Py. IV 233: θεῷ πίσυνος εἴχετ᾿ ἔργου: „aggrediebatur". Boeckh. — v. σχέθω.

ἕψω *coquo* Ne. IV 82: ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας. met. Ol. I 85 (83): τά κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν;: „per desidiam consumere, dumpf verbrüten" Boeckh. τήκει καὶ καταναλίσκει μάτην. Schol.

Z

ζάθεος (sg. m. ζαθέῳ. f. ζαθέᾳ, -έαν. n. ζάθεον. pl. m. ζαθέοις. n. ζαθέων) *divinus, sacer* Py. V 70: ζαθέᾳ Πύλῳ. Is. I 32: Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ. Ne. VII 92: ναίειν — προγόνων ἐϋκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν: „ob templa deorum" Dissen. Ol. X 45: σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ. III 22: ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ. fr. 90 (60), 4: ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ (var. χρόνῳ, Bergk. χορῷ). fr. 105 (71): ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ.

ζάκοτος *furens* Ne. VI 61 (53): υἱὸν εὖτ᾿ ἐνάριξεν Ἀόος ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο. fr. 107 (74), 14: ὕδατι ζακότῳ — γαῖαν κατακλύσαισα.

ζάλα *procella*, met. Ol. XII 12: ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζάλαις: πραγμάτων χειμῶσιν. Schol.

ζᾱλωτός *invidendus*, c. gen. causae Ol. VII 6: ἐν δὲ φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς.

ζᾰμενής (m. f. ζαμενής. -εῖ) *animosus* Ne. III 63: ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων. Py. IX 38: Κένταυρος ζαμενής: „inspired" Fennell., cf. Py. IV 10: Αἰήτα — ζαμενὴς παῖς: Medea. fr. 156 (57): ὁ ζαμενὴς δ᾿ ὁ χοροιτύπος: Bacchus. fr. 231 (255): τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. — de sole: *acer, vegetus* Ne. IV 13: εἰ δ᾿ ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλ-

πετο: τῷ αγαν ξηραντικῷ. Schol., aestiva enim Nemeade Dissenius suspicatur hanc victoriam reportatam, ut media aestate carmen scriptum sit; Bergkius tamen ζαμενὴς scr. conferens Ne. III 63, Lehrsius ζαθερεῖ coni.

ζεύγλα *iugum* Py. IV 227: τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. met. fr. 132 (97), 2: ψυχαὶ δ' ἀσεβέων — ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις τ' ἀφύκτοις κακῶν.

ζεύγνυμι (act. fut. ζεύξω. aor. ἔζευξεν. ζεῦξον. ζεῦξαι. ζεύξαισα. — pass. aor. ζυγένθ', ζυγέν) 1) *iungo*, schirre zusammen Ol. VI 22: ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων. de uno equo Ol. XIII 64: Πάγασον ζεῦξαι ποθέων: frenare. de curru Py. X 65: τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον: er bespannte. — met. *iungendo conficio, compono* Ne. I 7: ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. Is. I 6: ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος: „pertexam finem, ad finem deducam" Dissen. — 2) *illigo, connecto*, c. praep. ἐν Py. IV 215: ἴυγγα — ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ μαινάδ' ὄρνιν. c. dat., met. Is. VI (VII) 19: σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν — ζυγέν. Ne. VII 6: εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα (Schmid., libri ζυγόν θ' v. ζυγῶνθ'): „fato constrictum" Dissen.

Ζεύς (Διός, Δί [libri plerumque Διί], Δία; Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα; Ζεῦ) *Iuppiter*, Saturni et Rheae filius Ne. I 72: πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ, cf. Ol. VIII 44. Py. IV 171. Ne. IV 9. Is. II 24. Py. IV 23: Κρονίων Ζεὺς πατήρ. Ol. II 13 (12): ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας. frater Vestae et Iunonis Ne. XI 2. — maritus Iunonis Py. II 27. 34; antea Themidis fr. 30 (6), 5. amasius Aeginae Ne. VII 50. VIII 6. Is. VII 18 (VIII 20) sequ. Alcmenae Py. IV 172. IX 84. Ne. X 11. Danaes Ne. X 11. Ledae Py. IV 172. Semeles Ol. II 30 (27). Thebes fr. 290 (208). Thyonae Py. III 98. Ganymedis Ol. I 45. procus Thetidis Is. VII 27 (VIII 30). — pater Apollinis et Dianae Py. III 12. Minervae Ol. XIII 67. Herculis Ol. X 44. Ne. I 35. Py. IX 84. Pollucis Ne. X 56. 79. Aeaci Is. VII (VIII) 22. Corinthi Ne. VII 105. Pieridum Ol. X 96. Gratiarum Ol. XIV 13. Fortunae Ol. XII 1. Veritatis Ol. X 4. — auctor et patronus gentis Aeacidarum Py. VIII 99. Ne. III 65. V 7. Is. V (VI) 42. Amyntoridarum Ol. VII 23. Blepsiadarum Ol. VIII 16. Aeolidarum Py. IV 167; itaque γενέθλιος Ol. VIII 16. Py. IV 167. — deorum hominumque pater Py. IV 194: πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα. III 98: Ζεὺς πατήρ, cf. Ol. II 30 (27). Ol. XIII 26: Ζεῦ πάτερ, cf. Ne. VIII 35. IX 31. 53. X 29. fr. 93, 2. Ol. VII 87: ὦ Ζεῦ πάτερ, cf. Is. V (VI) 42. met. auri fr. 222 (243): Διὸς παῖς ὁ χρυσός. — summus deorum atque rex Ne. V 35: Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς. Is. VII 18 (VIII 20): Ζηνί τε ἄδον βασιλέι. Ne. XI 2: Ζηνὸς ὑψίστου, cf. Ne. I 60. Ol. XIII 24. Ol. I 43 (42): ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διός. — immortalis Py. IV 291: Ζεὺς ἄφθιτος. — dominus Olympi Ne. I 14: Ὀλύμπου δεσπότας Ζεύς, cf. fr. 30 (6), 4. Ol. II 12. XIII 92. terrae Ol. II 64 (58): ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ. — rerum coelestium auctor Ol. VIII 3: Διὸς ἀργικεραύνου. Py. IV 194: ἐγχεικέραυνον Ζῆνα, cf. Ol. XIII 77. Ol. IX 42: αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ. IV 1: ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ. X 81: κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα. IX 6: Δία τε φοινικοστερόπαν. fr. 14: Δία εὐρύζυγον καὶ . . . ἐρισφάραγον. Ol. VIII 44: Κρονίδα — βαρυγδούπου Διός. V 17: σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ. Ne. V 35: ὀρσινεφὴς — Ζεύς. itaque arcet aestum aquarum Ol. IX 52: (λέγοντι) Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν. met. Is. IV (V) 49: ἐν πολυφθόρῳ — Διὸς ὄμβρῳ. — rerum humanarum auctor rectorque summus Is. IV (V) 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει, Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. Py. V 122: Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ δαίμον' ἀνδρῶν φίλων. III 95: Διὸς δὲ χάριν ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. principium et perfector Ne. V 25: Διὸς ἀρχόμεναι. II 3: Διὸς ἐκ προοιμίου. X 29: πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων (Ζεῦ). V 35. Ol. XIII 115: Ζεῦ τέλει', cf. Py. I 67. omnium bonorum virtutumque fons atque origo Is. III 4: Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. Ol. XIII 115: Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ

τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν. VIII 83: *λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν.* Is. IV (V) 29: *μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.* Py. IV 107: *ἀρχὰν —, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ Αἰόλῳ καὶ παισὶ τιμάν.* — oraculorum auctor Ne. I 60: *Διὸς ὑψίστου προφάταν.* Ol. VI 5: *βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ.* VI 70: *Ζηνὸς ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ᾽ αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν.* VIII 3: *μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου.* atque prodigiorum Py. IV 23: *αἴσιον δ᾽ ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν*, cf. 197. Ol. VIII 44: *ὥς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός.* Ne. XI 43: *τὸ δ᾽ ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ.* — hospitalis Ol. VIII 21: *ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις*: sc. in insula Aegina. Ne. XI 8: *καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις ἐν τραπέζαις*: sc. in insula Tenedo. — Liberator et Servator Ol. XII 1: *παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, — σώτειρα Τύχα.* fr. 30 (6), 5: *σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διός*, cf. Ol. V 17. — delinitur musica Py. I 13. — testis invocatur iurisiurandi Py. IV 167. fr. 107 (74), 7: *πρὸς Διός*: per Iovem, cf. fr. 90 (60). — rector atque praeses 1) Olympiorum Ol. XIII 26: *ὕπατ᾽ εὐρυανάσσων Ὀλυμπίας.* Is. II 27: *Ὀλυμπίου Διός.* fr. 90 (60). Ol. VII 87. X 24. XIII 106. Py. VII 15 (13). cui dedicata est ara Ol. VI 70: *Ζηνὸς ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ βωμῷ.* VI 5. lucus Ol. III 17: *Διὸς — πανδόκῳ ἄλσει.* X 45. Is. II 27. tota regio Ol. II 3: *ἤτοι Πίσα μὲν Διός.* V 17: *σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ᾽ Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ᾽ Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον.* IX 6: *Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ᾽ ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν.* 2) Nemeorum Ne. VII 80: *Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ.* II 5: *καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρῶτον Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.* Ne. III 65. IV 9. Is. V (VI), 3. 3) Diasiorum (?) Ne. II 24. 4) Lycaeorum Ne. X 48: *Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ.* Ol. IX 96: *Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου.* XIII 108. 5) Aetnaeorum Ne. I 6: *θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν.* Ol. VI 96: *Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος*, cf. Ol. XIII 111. Ne. IX 31. 53. atque in monte Aetna colitur Py. I 29. — Atabyrius Ol. VII 87: *ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων.* Ammon Py. IV 16: *Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις.* qui colitur in Libya Py. IX 53: *Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.* — domat Typhoeum fr. 93: *οἷος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν᾽ ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ, ἐν Ἀρίμοις ποτέ*, cf. Py. I 15 sequ. interficit fulmine Amphiaraum Ne. IX 25. X 8. Idam Ne. X 71. Cyclopes fr. 266 (e coni. Bergk.). solvit Titanes Py. IV 298. — praeterea leguntur Ol. VII 55: *χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι.* Is. VII 35 (VIII 37): *Δί γε μισγομέναν ἢ Διὸς παρ᾽ ἀδελφεοῖσιν.* fr. 243: *φὰν δ᾽ ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος*, cf. Py. IV 171. Ol. I 42: *ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διός.* II 77 (70): *ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: ἣν ἔταξε τοῖς δικαίοις.* Schol. Ol. XIII 92: *τὸν δ᾽ ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.* Is. VI (VII) 47: *ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ᾽ ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.* Py. II 40: *ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι*, cf. Ne. X 65. Ol. II 87 (79): *Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε.* Ol. VII 61. Py. I 29. Is. V (VI) 3. fr. 81 (49), 2. — met. Is. IV 14: *μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι.* Py. IX 64: *θήσονταί τε νιν* (Aristaeum) *ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλωνα*: v. ἀθάνατος.

Ζεφύριος *Zephyrius* Py. II 18: *σὲ δ᾽, ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει.* fr. 200 (214): *οἵτ᾽ ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν* (Boeckh. *Ζεφύριον*). Ol. X 13: *πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων.*

Ζέφυρος *Zephyrus* ventus Ne. VII 29: *ὃν — θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν.* fr. 51: *εἰς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν Ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος.*

ζέω *ferveo* Ol. I 49 (48): *ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη.*

Ζήτας *Zetes* Boreae filius Py. IV 182: *θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.*

ζόφος *caligo, tenebrae* Ne. IV 69: *Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν*: *ἐπὶ τὴν δύσιν*. Schol. — met. Is. III 36 (IV 18): *νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις*: *μετ' ἐκείνην τὴν ἀτυχίαν*. Schol.

ζοφώδης fr. 302: *ξανθὰν* — *ἔφη ὁ Πίνδαρος νεφέλην τὴν ἔγκυον χρυσοῦ, καθὸ καὶ τὴν ὕδωρ ἔχουσιν ζοφώδη* (Schol. Pind. Ol. VII 86): schol. hoc ex Pindari aliquo carmine petivisse coni. Bergkius.

ζυγόν *iugum* 1) equorum Ne. VII 93: *τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς*: quadrigas temones duos iuxta se positos iisque equos quatuor duobus iugis iunctos habuisse ex hoc loco colligit Schneider., atque a plaustris comparationem ductum, in quibus duo iuga esse potuerint, credit Dissen.; quibus adversetur Mezgerus de temonibus cogitandum esse negans, sed de medio pari equorum duobus funalibus opposito, cf. Poll. I 141: *ὧν* (*ἵππων*) *οἱ μὲν ὑπὸ τῷ ζυγῷ, ζύγιοι, οἱ δὲ ἑκατέρωθεν, παρήοροι*. — met. de fati (v. rerum) necessitate Py. II 93: *φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει*. — 2) mali: antenna Ne. V 51: *ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου*.

ζωά *vita* Ne. IX 29: *πεῖραν* — *ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα*. Is. IV (V) 12: *δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ*. Ne. VIII 36: *κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν*. v. *εὔζωά*.

ζωθάλμιος *vitam exornans* (*καθ' ἣν ζῶν τις θάλλει*. Eustath. Prooem. p. 7) Ol. VII 11: *ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος*: „vitam vigentem reddens gaudiis et hilaritate, hanc enim affert victoria danda et poetarum carminibus provocandis" Boeckh.

ζώνα *zona* Ol. VI 39: *ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα* — *τίκτε θεόφρονα κοῦρον*.

ζωός *vivus* Is. III 28 (IV 10): *μάρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν ἀπλέτου δόξας*. fr. 131 (96), 3: *ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον*. plur. pro subst. Ol. VII 52: *ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον*. ad res transfertur Py. IV 209: *δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί* (sc. *πέτραι*): „de motu spontaneo, quum daemonica quaedam vis iis inesset" Dissen.

ζωστήρ *zona* fr. 172 (158), 3: *καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν* (sc. Hercules), ubi si recte se habet Bothii emendatio *Ἀμαζόνος* pro librorum lectione *Ἀμαζόνας*, quam retineri posse sec. Lobeck. ad Aiac. p. 269 sqq. censet Boeckhius, pluralis est pro singulari; Hippolytae enim zona intelligenda, quam Alcides Eurystheo debebat afferre.

ζώω (praes. *ζώει*. *ζώειν*. *ζώων*) *vivo* Ol. II 27 (25): *ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις, ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα*. Py. III 3: *ἤθελον Χείρωνά κε* — *ζώειν τὸν ἀποιχόμενον*. X 25: *ὃς ἂν* — *ζώων ἔτι νεαρὸν κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων*. Is. VI (VII) 30: *ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών*. met. Is. III 5: *ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων*.

Η

ἤ (ante vocales sexies leg., semel ut corripiatur Ol. XIII 113; var. lect. *ἠέ* fr. 123, 4) I) part. disiunctiva: *aut, vel, sive*; *an* 1) in sent. affirmativa a) semel ponitur Py. X 23: *χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις*. IV 72: *ἐξ ἀγανῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις*. IV 256: *ἆμαρ ἢ νύκτες*: vel potius. Ol. XIII 21. Py. III 52. IV 267. IX 99. Is. I 50. IV (V) 10. VII 35 (VIII 38). fr. 89 (59), 1. 123 (88), 4 (Boeckh. *ἠέ*). 210. ante *καὶ* Ol. VIII 47 (ci.), v. *ἐπείγω*. post *ἦ* Py. XI 39: *ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τόπριν· ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν* (Bergk. *εἰναλίαν*;). VI 2. — repetitur bis Ne. V 19, quater Py. III 48—50, quinquies fr. 107 (74), 10—13. — b) alteri respondet particulae: *ἢ* — *ἤ* aut — aut; vel — vel, sive — sive Is. I 16: *ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι' ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ*.

Py. III 67: ἰατῆρα — ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος. Py. XI 43. Is. III 1. fr. 123 (88), 6. itemque ἤ — ἤτοι Ne. VI 5. incertum an τε — ἤ Ol. I 107 (104). — 2) in interrogatione: (utrum —) an a) directa fr. 29 (5): Ἰσμηνὸν ἢ χρυσηλάκατον Μελίαν — ὑμνήσομεν; ubi repetitur septies. Is. VII (VIII) 5—12: ἦ ῥα — ἢ — ἢ (Bergk. ἦτ') — ἢ (Bergk. ἦτ') — ἢ — ἢ — ἤ. Py. XI 24: πότερον — ἤ. — b) indirecta fr. 213 (232): πότερον — ἤ. — II) part. comparativa: *quam*, post comparativum Py. IV 210: κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι | ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. Ne. VII 21. fr. 89 (59), 2. 107 (74), 6. 280 (δὲ corr. Bergk.). sequ. part. ὡς Ol. XIII 113: καὶ πᾶσαν κατά | Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν (Christ. coni. ἢ ὅσσ').

ἦ (in media sententia bis Ol. XIII 63. Ne. IV 64 (ci.), semel in extrema Py. IX 37) particula 1) affirmativa: *sane, profecto* Py. VI 1: ἀκούσατ'· ἦ (var. ἢ) γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν. Ol. I 28. Py. I 47. Ne. VIII 24. singulorum adiectivorum auget vim Ne. IV 64: λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν τ' | ἦ δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων (Bergk., libri ἀκμάν | τε). Ol. XIII 63: ὃς τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος ἦ πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν, cf. Py. IX 22. III 106 (Bergk., libri ὃς). — aliae accedunt particulae ἦ ῥα Py. XI 38: ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην (var. ἦ ῥ' vel. ἄρ'). IV 57: ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες (Boeckh. αἵ ῥα, Bergk. coni. ἦ ῥα· Μηδείας δ' ἐπέων στίχας ἐπτάξαντ' ἀκίνητοι). ἦ μάν Is. I 63: ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει. Py. IV 40. Ne. VIII 28: ἦ μάλα δή Py. IV 64. — 2) interrogativa: *num, ne* Py. IX 37: ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν ἦ ῥα, καὶ ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν; (var. ἦρα, ἦ ῥά, ἢ ῥᾶ, Herm. ἦ ῥα καὶ): „particula priori inciso adhaerescit, ut recte Mommsen. vidit, non inchoat alterum" Bergk.— in quaestione dupl.: *utrum* Is. VI (VII) 3: τίνι τῶν πάρος — καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας; ἦ ῥα (Ceporinus, libri ἦρα v. ἦ ῥὰ) — ἀνίκ' εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον, ἢ — δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν;

ἥβα (ἥβᾳ, -αν. Ἥβα, -ας, -αν) 1) *pubertas, iuventa* fr. 123 (88), 9: τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν. 171 (157): ἔπεφνεν θάλλοντας ἥβᾳ. Py. IV 179: διδύμους υἱοὺς — κεχλάδοντας ἥβᾳ. VI 48: νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων (Bergk. ἄγων . . . ἥβαν, δρέπει). Is. VII 70 (VIII 77): ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν. Ne. VII 99: βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκειν εὐδαίμον' ἐόντα.— met. Py. IV 295: θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις: iuvenili hilaritati. — 2) **Ἥβα** *Hebe, Iuventas,* Iunonis filia, uxor Herculis Ne. I 71: δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν. X 18: οὗ (Herculis) κατ' Ὄλυμπον ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι, καλλίστα θεῶν. Is. III 77 (IV 59): Ἥβαν τ' ὀπυίει. soror Lucinae Ne. VII 4: τεὰν ἀδελφεὰν ἐλάχομεν ἀγλαόγυιαν Ἥβαν. — Py. IX 109: χρυσοστεφάνου δέ οἱ Ἥβας καρπὸν ἀνθήσαντ' ἀποδρέψαι ἔθελον: pubertatem, cf. Ol. VI 58: τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν καρπὸν Ἥβας.

ἡβάω *sum pubes v. iuvenis* Ep. 1: χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας.

ἠδέ *atque, que* Ol. XIII 44: ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος. fr. 168 (150): ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν. 203 (217): ἀνδέρροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

ἤδη (semel ante vocalem correpta ultima Py. III 57) 1) de tempore; a) *iam*, c. perf. et praes. Ol. XIII 102: τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι. Py. IV 157: ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ. IX 67: ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι: „h. e. quando iam eo est perventum, ut festinare incipiant" Boeckh. Ol. VIII 76. X 87. Py. III 57. c. aor. Ol. III 19: ἤδη γὰρ αὐτῷ — ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα. Py. IV 210. V 21. 52. Ne. II 22. — b) *statim*, de iis quae continuo sequuntur priora Py. IV 169: ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ. IV 7. Is. V (VI) 12: εἰ γάρ τις — πράσσει θεοδμάτους

ἀρετάς —, ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβον βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών. c. imp. et coni. Ol. VI 22: ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων. fr. 194 (206), 2: τειχίζωμεν ἤδη ποικίλων κόσμον αὐδάεντα λόγων. — 2) augendi causa additur: *etiam, vero* Py. II 59: εἰ δέ τις ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον, χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά: „wenn wirklich" Mezger.

ἠθαῖος *familiaris* Is. II 48: ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.

ἦθος (digammatum Ol. XI 21) 1) *sedes* Py. IV 258: Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν ἤθεσιν. — 2) *mores* Ne. VIII 35: εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. Ol. XIII 13: ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. XI 21: τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος (Hartung. διαλλάξαιντ' ἄν).

ἧμαι *sedeo* Ne. X 62: ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον (Aristarch., libri ἥμενος, Tricl. ἡμένως, Didymus ἡμένος h. e. ἡμένους, quod probavit Boeckh.): ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἥμενον, ἀκολούθως τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένῃ ἱστορίᾳ· ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυῒ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως· τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ καὶ Ἀπολλόδωρος κατηκολούθησε. Schol. Ol. X 33: πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος Μολίονες ὑπερφίαλοι (var. ἅμενον, Heyn. ἥμενοι, Thiersch. ἡμένῳ, quibus adversantur scholia).

ἡμίθεος *semideus* Py. IV 12: εἶπε δ' οὕτως ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις. itemque Argonautae dicuntur Py. IV 211: ἀλλ' ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν. IV 184. — fr. 280: πᾶς ἀλαζὼν οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον μᾶλλον ἢ (leg. δὲ) δαίμονα κατὰ τὸν Πίνδαρον ὑπολαμβάνει ἑαυτόν (Philo de carit. II 404 ed. Mang).

ἡμίονος *mula* Ol. V 7: ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε. Py. IV 94: ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας ἵκετο σπεύδων: Thessalos mulabus omnium maxime praeter Siculos usos monet Boeckhius. met. Ol. VI 22: ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων: τροπικῷ δὲ λόγῳ χρῆται· δοκῶν γὰρ προσκαλεῖσθαι τὸν ἡνίοχον τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν σπουδάσαι πρὸς τὸν ὕμνον προτρέπεται καί φησιν ἀντὶ τοῦ, γενοῦ μοι πρόφασις, ἢ ἔστω μοι ἀφορμὴ τοῦ ὕμνου Φίντις ὁ ἡνίοχος καὶ τὰ ἅρματα τοῦ ἡνιόχου. Schol.

ἥμισυς *dimidius* Ne. X 87: ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών, ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν: sc. τοῦ χρόνου. Schol.

ἦρ v. **ἔαρ**.

Ἥρα (Ἥρα, -ας, -αν) *Iuno*, soror atque uxor Iovis Ne. XI 2: Ἑστία, Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας. VII 95: Ἥρας πόσιν. Py. II 27: Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο (Ixion), τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον. mater Hebes Is. III 78 (IV 60): Ἥβαν τ' ὀπυίει, — γαμβρὸς Ἥρας. Lucinae Ne. VII 2: Ἐλείθυια —, παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας. Herculi immittit dracones Ne. I 38: οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Ἥραν σπάργανον ἐγκατέβα· ἀλλὰ θεῶν βασίλεα σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ. favet Argonautis Py. IV 184: τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς. colitur apud Stymphalios, Argivos, Aeginetas Ol. VI 88: Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι: „Iuno Parthenia est Stymphalia, ubi illi tria fana et nomina; appellabatur παῖς ut virgo, quam nunc Virgineam Iunonem poeta dicit, τελεία ut matrona, χήρα ut ab Iove segregata, cf. Pausan. VIII 22, 2" Dissen. Ne. X 23: ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν: „sacrificium, ubi magna pompa centum boum ducebatur"; dicuntur autem „Heraea s. Hecatombaea Argiva, Iunoni sacra, in quibus praemium dabatur clypeus aheneus" Dissen. Ne. X 2: Ἄργος Ἥρας δῶμα. X 36: Ἥρας τὸν εὐάνορα λαόν: h. e. Argivos. Py. VIII 79: Ἥρας τ' ἀγὼν ἐπιχώριον νικᾷς: „Heraea s. Hecatombaea, quae Aeginetae Argis traduxerant" Dissen. — a Vulcano vincta fr. 283 (111): Phot. 74, 1 et Suid. v. Ἥρας δὲ δεσμοὺς ὑπὸ υἱέος. Πολιτείας β' οὕτω γραπτέον . . . παρὰ Πινδάρῳ γὰρ

ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμεύεται ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κατασκευασθέντι θρόνῳ. ὅ τινες ἀγνοήσαντες γράφουσιν ὑπὸ Διός. Καί φασι δεθῆναι αὐτὴν ἐπιβουλεύσασαν Ἡρακλεῖ.

Ἡρακλέης (Ἡρακλέης; -έος; -εῖ, -ῆι; -έα; -εες. antepaenultimae vocalis α duodecies producitur, corripitur decies, bis anceps est; semel exstat synizesis Ἡρᾱκλέος Py. X 3.) *Hercules*, Alcmenae et Iovis filius Py. IX 84: τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει. Ne. X 17: τῷ δ' (Amphitryoni) εἰδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος. cf. Py. XI 3. Ne. I 35. Is. V (VI) 30. pater Tlepolemi Ol. VII 22. progenitor Aegimii Py. V 71. Heraclidarum Py. X 3: ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει (Boeckh. Ἡρακλεῦς). ingenti robore instructus fr. 29 (5), 4: τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. infans dracones suffocat a Iunone missas Ne. I 33: ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις, ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον, ὡς ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος κτλ. ludos instituit Olympicos Ol. II 3: ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης ἀκρόθινα πολέμου. III 11: κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας. VI 68: εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν, πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων. X 25: ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διός, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν ἑξάριθμον [Ἡρακλέης] ἐκτίσσατο. Ne. X 33: ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν. XI 27: πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις. etiam Spartae praeses certaminum Ne. X 53: ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν (Castor et Pollux). in Aegina colitur hospes Aeaci et Aeacidarum Ne. VII 86. IV 24. Is. V (VI) 36. sortes eius vaticinatur Tiresias Ne. I 61 sequ. Telamonis ope capit Troiam, opprimit Meropes et Alcyoneum gigantem arcu Is. V (VI), 31. Ne. IV 24 sequ., cf. Is. IV (V) 37. fr. 51. interficit Cycnum Ol. X 16; Cteatum et Eurytum Molionides Ol. X 30; deletque Augiae urbem Ol. X 36. domat Gigantes Ne. VII 90. ad Pylum clava pugnat adversus deos (Neptunum, Apollinem, Orcum) Ol. IX 30. Geryonis abducit armenta fr. 169 (151), 5. fr. 249 (153. 130. 131): Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως, οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηιάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῷον τὸν πλησίον ποταμὸν διεπάλαισεν αὐτῷ ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων ἔλαβε τὴν παρθένον· φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν. . . . ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ (Schol. Il. φ 194). columnae Herculis Ol. III 44: ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. Ne. III 21: οὐκέτι πρόσῳ ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές. fr. 256 (155) v. Γαδειρίς. fr. 291: Probus ad Virg. Ecl. VII 61: „Pindarus initio Alciden nominatum, postea Herculem dicit ab Hera, quam Iunonem dicimus, quod eius imperiis opinionem famamque virtutis sit consecutus“.

Ἡρᾰκλεῖδαι *Heraclidae* Py. I 63: θέλοντι δὲ Παμφύλου καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταΰγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωριεῖς.

Ἡρᾰκλειος *Herculeus* Is. III 30 (IV 12): στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις. VI (VII) 7: Ἀμφιτρύωνος — μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς.

ἠρινός *vernus* Py. IX 46: ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει.

Ἡρόδοτος *Herodotus*, Asopodori filius, Thebanus, cui curru victori incerto tempore carmen Is. I scriptum est; Is. I 14: Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας. I 61: πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις, ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος.

ἡρώιος *heroicus* Ol. XIII 51: μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων πόλεμόν

τ' ἐν ἡρωΐαις ἀρεταῖσιν: ταῖς ἀνδραγαθίαις ταῖς ἥρωσι προσηκούσαις. Schol. Ne. VII 46: ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις (sc. ἐχρῆν Νεοπτόλεμον): γίνεται ἐν Δελφοῖς ἥρωσι ξένια, ἐν οἷς δοκεῖ ὁ θεὸς ἐπὶ ξένια καλεῖν τοὺς ἥρωας. Schol.

ἡρωΐς *herois* Py. XI 7: Ἰσμήνειον —, ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων στρατὸν ὁμαγερέα καλεῖ συνίμεν (sc. Ἀπόλλων).

ἥρως (sg. ἥρως, -ος, -ι, -α, -ς. pl. ἥρωες, -ων, -σι, -ας. in trisyllabis formis media voc. ω quater corripitur Py. I 53. III 7. IV 58. fr. 133 (98), 5; semel anceps est Ne. IV 29) *heros*, *semideus*, imprimis qui deo ac mortali natus est, tum is qui propter excellentes virtutes post mortem in deorum numero habetur coliturque pro numine, denique quicunque circa tempora Troiana vel ante floruit virtute; Ol. II 2: τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν; Ne. III 22: ἥρως θεός: Hercules. Py. I 53: ἥρωας ἀντιθέους: Graecos adversus Troiam profectos. Py. III 7: Ἀσκλαπιόν, ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων. Ol. IX 9: Λυδὸς ἥρως Πέλοψ. Py. XI 31: ἥρως Ἀτρεΐδας: Agamemnon. Is V (VI) 25: Πηλέος — ἥρωος, cf. Is. VII 45 (VIII 48). Ol. VI 33: ἥρωι — Εἰλατίδᾳ: Aepyto. Py. VIII 51: Ἄδραστος ἥρως, cf. Ne. IX 10. porro heroes vocantur Aeacus et Aeacidae Ne. V 7: ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων Αἰακίδας ἐγέραιρεν. Is. IV (V) 26. Py. VIII 27. Ol. VIII 42. Ixion Py. II 31. Hypseus Py. IX 14. Locrus Ol. IX 62. Euphemus Py. IV 36. Tyndareus Ne. X 82. Argonautae Py. IV 58. 199. Telamonis et Herculis cum Troianis et Alcyoneo pugnantium comites Ne. IV 29. Is. V (VI) 28. proci Danaidum Py. IX 116. aequales Castoris et Iolai Is. I 17. Aeaci vicini Ne. VIII 9. incerti quidam fr. 187 (186). — Py. V 95: μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν (Aristoteles), ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής: sc. post mortem. fr. 133 (98), 5: ψυχὰς —, ἐκ τᾶν βασιλῆες — σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξοντ'· ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.

Ἡσίοδος *Hesiodus* Ascraeus poeta Is. V (VI) 67: Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος: est autem Hesiodi dictum Opp. et D. 382: μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει, quod fere in proverbium abiit. Ep. 2: χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

ἡσυχᾷ v. ἁσυχᾷ.

ἡσυχία, ἡσύχιμος, ἡσύχιος v. ἀσ.

ἦτοι (semper initio leg. sententiae, praeter Py. XII 29) *profecto*, *sane* Ol. II 33 (30): ἦτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου (var. ἤτοι). Py. XII 29: ἐκ δὲ τελευτάσει νιν (h. e. ὄλβον) ἦτοι σάμερον δαίμων (Boeckh., libri ἤτοι): „sane vel hodie“, v. ἐκτελευτάω. Ol. II 3 (var. ἤτοι). Py. XII 13. Ne. V 43 (Heyn., libri ἤτοι). add. καί Ol. XII 13 (var. ἤτοι). XIII 84 (var. ἤτοι).

ἤτοι *sive* Ne. VI 5: ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις. fr. 138 (103): ἤτοι οὐκ ἄρχον, ἀλλ' ὑποτασσόμενον· Πίνδαρος Θρήνοις (Antiatt. in Bekk. An. I 99, 2): „hoc vult, apud Pindarum post ἢ illatum esse ἤτοι, quum usitatius post ἤτοι sit ἤ“ Boeckh.

ἦτορ (n. a. v. ἦτορ) *animus* Ol. I 4: εἰ δ' ἄεθλα γαρύεν ἔλδεαι, φίλον ἦτορ: se ipse alloquitur poeta. Ne. IV 35: ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν. Ol. II 87 (79): Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε. Is. III 11: πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ. — *fortis animus*, *Mut* Ne. VIII 24: ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον: Aiacem dicit. Py. IX 32: μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα. Ol. IV 27: οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι· χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον. — pro *mente* dici videtur Ne. VII 24: τυφλὸν δ' ἔχει ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος.

ἠὺ *bene* Ol. V 16: ἠὺ δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν: (Herm., libri εὖ δὲ, Boeckh. εὖ δὴ): qui rem bene v. feliciter gerunt.

ἠύκομος *pulchra coma insignis*, *pulchricomus* Ol. VI 91: ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν. Py. VI 45: σὲ δ' ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες.

ἠύπυργος *bene munita muro turribusque* Ne. IV 12: δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος: urbs Aegina.

Θ

θᾱέομαι *intueor* Py. VIII 45: θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα (var. θεάομαι, θειάομαι). IX 62: ταὶ δ' ἐπιγουνίδιον θαησάμεναι βρέφος αὐγαῖς (Bergk., libri θακάμεναι, θηκάμεναι, θησάμεναι, Moschop. κατθηκάμεναι, Tricl. ἐνθηκάμεναι): mirabundae intuentes; ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν γόνασι θεῖσαι τὸν Ἀρισταῖον καὶ θαυμάσασαι τὸ βρέφος. Schol.

θαητός (sg. m. θαητός, -όν. f. θαητάν. n. θαητόν. pl. n. θαητοῖσι) *conspicuus*, *admirandus*, *praeclarus* Ne. I 35: σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς — μόλεν: ἡμέραν δὲ λαμπρὰν καὶ θαυμαστὴν, ἤτοι τὴν ὁρατὴν αἴγλην, τὸ φῶς. Schol. Is. III 42 (IV 24): λάμπει, Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις. Ol. VI 2: θαητὸν μέγαρον. Py. VII 11: τεὸν τέμενος Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν (Bergk., libri τεόν τε δόμον). Ol. III 36: θαητὸν ἀγῶνα νέμειν. Py. IV 80: ἐσθὰς — ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις. Ne. XI 12: καὶ τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον (μακαρίζω). Py. IV 264: αἰσχύνῃ δέ οἱ (h. e. δρυί) θαητὸν εἶδος. IX 108: ἐπεὶ θαητὸν εἶδος ἔπλετο (sc. filiae Antaei). Py. X 58: τὸν Ἱπποκλέαν — ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν.

θᾰλᾰμος (sg. θαλάμου, -ῳ, -ον. pl. θαλάμων, -οις, -ους) *thalamus* 1) aedis domus, conclave quodvis, in quo habitatur, imprimis cubiculum Ne. I 42: ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν (sc. δράκοντες). Py. III 11: δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος ἐν θαλάμῳ. IX 68: θαλάμῳ δὲ μίγεν ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας. Ne. XI 3: Ἑστία —, εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον: h. e. in prytaneum, ubi cantatum est carmen. met. Ol. VI 1: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν: „Pindarus ab ipso loco sollemnitatis comparationem duxit carmen quasi θάλαμον dicens ad haec epinicia celebranda conditum, prooemium vero πρόθυρον" Dissen.; contra totam domum significari censet Mezger. fr. 75 (45), 14: ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπάγωσιν ἔαρ (sc. ἄνεμοι). — 2) plur. de tota domo Py. II 33: μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. fr. 221 (242), 2: τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά (sc. εὐφραίνει). Py. IV 160: ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους. Ol. VII 29: Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας. V 13: κολλᾷ δὲ σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος.

θᾰλασσα (θαλάσσας, -ᾳ, -αν) *mare* fr. 101 (70): ἐπῄει γᾶν καὶ θάλασσαν. Ne. VI 55 (48): πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν κλέος αὐτῶν. Py. IX 47: χὠπόσαι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι — κλονέονται. Ol. II 31 (28): λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ — βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι. VII 62: ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν πολύβοσκον γαῖαν. fr. 201 (215): Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας. Py. III 68: ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν.

θαλασσαῖος *marinus* Py. II 50: θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα (θεός).

θαλάσσιος *marinus* Ne. III 59: θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς.

θᾰλεια *florens* Ne. X 53: ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν (Ceporinus θαλειᾶν).

θᾰλερός *florens* Ne. I 71: δεξάμενον θαλερὰν Ἥβαν ἄκοιτιν.

θᾰλέω *floreo* Ne. IV 88: Ὀρσοτριαίνα ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου θάλησε Κορινθίοις σελίνοις. X 42: νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιό τ' ἂν ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς (Bergk., libri ἱπποτρόφον ἄστυ τὸ Προίτοιο θάλησε v. θάλησεν).

θᾰλία *convivium festum* Ol. VII 94: Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει θαλίας καὶ πόλις. Py. X 34: ὧν θαλίαις — Ἀπόλλων χαίρει. Ol. X 76: ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον. Py.

I 38: *σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν* (*Αἴτναν*): „inter comissationes" Dissen.

Θᾰλῐα *Thalia* dea, Gratia Ol. XIV 14: *Θαλία τε ἐρασίμολπε* (var. *Θάλεια*). v. *Εὐφροσύνα*.

θάλλω (praes. *θάλλει. θάλλων, -οντος, -οντες, -οντας. θάλλοισ', -οισαν.* ipf. *ἔθαλλεν.* pf. *τέθαλεν. τεθαλότα*) 1) intr. *floreo* Py. IX 8: *ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν*: „amoenam" Dissen. met. Is. V (VI) 1: *θάλλοντος ἀνδρῶν — συμποσίου.* IV (V) 17: *θάλλοισ' ἀρετὰ — κεῖται.* III 6: *πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ.* fr. 129 (95), 5: *παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος.* Py. VII 21 (19): *παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν.* IV 65: *ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας.* — add. dat. Is. VI (VII) 49: *ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων — Λοξία.* fr. 171 (157): *τέκν' ἔπεφνεν θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ'.* Ol. IX 16: *θάλλει δ' ἀρεταῖσιν* (sc. *ἡ Ὀποῦς*). Is. III 22 (IV 4): *ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν· αἷσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ κτλ.* Py. XI 53: *εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα.* — 2) trans. *facio ut crescat aliquid, produco* Ol. III 23: *ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος.*

θάλος 1) *frons, corona* Is. VI (VII) 24: *μάτρωΐ θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος: τὴν τῆς νίκης εὐδοξίαν τε καὶ ἡδονὴν παρέσχετο.* Schol. — 2) *germen, proles* Ne. I 2: *κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία.* Ol. VI 68: *Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν.* II 49 (45): *Θέρσανδρος —, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις.*

θαλπνός *calidus* Ol. I 6: *μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον.*

θάλπω *foveo* Ne. IV 14: *εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ* (Bergk. *ζαμενὴς*) *Τιμόκριτος ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο: εἰ ἔζη.* Schol.

θᾰμά 1) *frequenter, saepe* Ne. V 37: *ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν.* IV 15: *ποικίλον κιθαρίζων θαμά* (Christ. *ἅμα*): *συνεχῶς.* Schol. „zugleich mit mir" Mezger. Py. III 78: *τὰν κοῦραι — σὺν Πανὶ μέλπονται θαμά*, ubi Boeckhius alteram praefert significationem: „una". Ne. VII 97: *βροτοῖσιν ἀλκὰν ἀμαχανιᾶν δυσβάτων θαμὰ διδόμεν* (var. *θαμᾶ*, Bergk. coni. *τ' ἴθμα*, Christ. *δυσβάτων διδόμεν, ἄνα*). Py. IV 40: *ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι* (var. *θαμᾶ*). Ol. I 17: *οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν.* IV 25 (29): *φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον* (Bergk. sec. A *θαμάκι*). Ne. I 17: *θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθέντα* (var. *θ' ἅμα*). — 2) *una, simul* fr. 187 (186): *ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά* (Boeckh., libri *θ' ἅμα*, Bergk. coni. *ἅμα*). Ne. II 9: *θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον* (Bergk. *θάμα*). Ne. I 22: *ἔνθα μοι ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται, θαμὰ δ' ἀλλοδαπῶν οὐκ ἀπείρατοι δόμοι ἐντί* (Bergk. coni. *θάμα δ' ἐχθοδοπῶν*). v. *ἅμα*.

θάμα v. ***θαμά*** et ***ἅμα.***

θαμάκῐς *frequenter* 1) saepe Is. I 28: *τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας.* (de Ol. IV 25 v. *θαμά*.) — 2) simul Ne. X 38: *ἕπεται — τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ Τυνδαρίδαις θαμάκις.*

θαμβαίνω *admiror* Ol. III 32: *τόθι δένδρεα θάμβαινε σταθείς* (var. *θαύμαινε* v. *θάμαινε*).

θαμβέω *admiror* Ne. III 50: *τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα* (Moschop., vett. *ἐθάμβευν* v. *ἐθάμβεεν*).

θάμβος *admiratio, stupor* Ne. I 55: *ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς.*

θᾰμῑνά *crebro* Ne. III 44: *χερσὶ θαμινὰ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων.* Ol. I 54 (53): *ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρους.*

θάνᾰτος (*θανάτου, -οιο, -ῳ, -ον*) *mors, nex* Ne. IX 29: *πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι.* Py. IV 186: *ἐπὶ καὶ θανάτῳ φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς — εὑρέσθαι.* VI 39: *πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός.* III 56: *ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα.* Ne. X 83: *θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας.* Ol. X 42: *ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν.* Ne. VII 19: *ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅμα νέονται* (Wieseler., libri *θαν. πάρα σᾶμα*, Bergk. *θαν. πόρον σάμα*). fr. 131 (96), 2: *καὶ σῶμα μὲν πάν-*

των ἕπεται ϑανάτῳ περισϑενεῖ. Py. III 42: γένος ἀμὸν ὀλέσσαι οἰκτροτάτῳ ϑανάτῳ. Ne. IV 59: μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ ϑάνατον ἐκ λόχου. Ol. II 90 (82): Κύκνον τε ϑανάτῳ πόρεν. Py. X 48: νασιώταις λίϑινον ϑάνατον φέρων. Ne. X 77: ἐμοὶ ϑάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ. Ol. II 34 (31): βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι ϑανάτου. Py. XI 57: μέλανος ὁ δ' ἐσχατιὰν καλλίονα ϑανάτου τέτμεν. fr. 78 (225): ϑύεται ἄνδρες — τὸν ἱρόϑυτον ϑάνατον.

ϑάπος v. **ὅπως.**

(ϑάπω) *stupeo*, aor. Py. IV 95: τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον.

ϑαρσᾰλέος *audax* Ne. IX 49: ϑαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα φωνὰ γίνεται.

ϑαρσέω *audax sum, confido mihi* Ol. IX 109: ὄρϑιον ὤρυσαι ϑαρσέων. Py. IV 101: τὸν δὲ ϑαρσήσαις ἀγανοῖσι λόγοις ὧδ' ἀμείφϑη (var. ϑαρρήσας).

ϑάρσος, ϑράσος *audacia* 1) animus Py. V 112: ϑάρσος δὲ τανυπτέροις ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο. II 63: νεότατι μὲν ἀρήγει ϑράσος δεινῶν πολέμων. — 2) impudentia Py. II 83: οὔ οἱ μετέχω ϑράσεος. fr. 123 (88), 6: γυναικείῳ (Bergk. γυναικείαν) ϑράσει ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν ϑεραπεύων.

ϑαῦμα *miraculum, mirum* Py. I 26: τέρας μὲν ϑαυμάσιον προσιδέσϑαι, ϑαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι (sc. ἐστίν). Ne. X 50: οὐ ϑαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεϑληταῖς ἀγαϑοῖσιν.

ϑαυμάζω *miror* Py. X 48: ἐμοὶ δὲ ϑαυμάσαι ϑεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον: h. e. ὥστε ϑαυμάσαι; Bergkius tamen post ϑαυμάσαι plene distinxit tria haec verba ἐμ. δὲ ϑαυμ. cum prioribus iungens. fr. 122 (87), 10: ἀλλὰ ϑαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσϑμοῦ δεσπόται. — c. acc. *admiror* Py. IX 31: ϑυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν ϑαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κραδίᾳ.

ϑαυμαίνω v. **ϑαμβαίνω.**

ϑαυμάσιος *mirabilis* Py. I 26: τέρας μὲν ϑαυμάσιον προσιδέσϑαι (sc. ἐστίν).

ϑαυμαστός (sg. m. ϑαυμαστός, -όν. pl. ϑαυμασταί) *admirabilis* 1) wunderbar Py. IV 163: ταῦτά μοι ϑαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φώνει. — 2) bewundernswert Py. III 71: πραῢς ἀστοῖς —, ξείνοις δὲ ϑαυμαστὸς πατήρ. IV 241: Ἀελίου ϑαυμαστὸς υἱός. Ol. IX 96: Παρρασίῳ στρατῷ ϑαυμαστὸς ἐὼν φάνη. Py. II 47: ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς ϑαυμαστός. Is. IV (V) 6: ἵπποι — ἐν ἁμίλλαισι ϑαυμασταὶ πέλονται. — Ne. IX 45: ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων ϑαυμαστὸν ὄλβον. Is. III 39 (IV 21): τόνδε πορὼν γενεᾷ ϑαυμαστὸν ὕμνον.

ϑαυμᾰτός *mirabilis* Ol. I 28: ἦ ϑαυματὰ πολλά (var. ϑαῦμα τὰ v. ϑαύματα). Py. X 30: τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα ϑαυματὰν ὁδόν (Schmid., libri ϑαυμαστάν).

ϑεά *dea* Ol. VII 42: ὡς ἂν ϑεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν: Minervae. Ol. XIII 76: ἀνὰ βωμῷ ϑεᾶς κοιτάξατο: Minervae. Is. VII 45 (VIII 49): ὣς φάτο Κρονίδαις ἐννέποισα ϑεά: Themis. Is. VII 60 (VIII 66): ἐσλόν γε φῶτα καὶ φϑίμενον ὕμνοις ϑεᾶν διδόμεν: Musarum.

ϑέα v. **ϑοός.**

Θεαῖος, Θειαῖος *Theaeus*, Uliae filius, Argivus, insignis luctator, cui propter duas victorias in Hecatombaeis domesticis reportatas scriptum est Ne. X tempore incerto, fort. ante pugnam Tanagraeam; Ne. X 24: Οὐλία παῖς ἔνϑα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάϑαν πόνων (Herm. et Boeckh., libri Θειαῖος). X 37: ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολυγνώτῳ γένει τιμά (Boeckh. Θεαῖε).

Θεανδρίδαι *Theandridae*, clara gens Aeginetica Ne. IV 73: Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέϑλων κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν.

Θεᾱριον *Thearium* Ne. III 70: τάνδε νᾶσον εὐκλέι προσέϑηκε λόγῳ καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις Πυϑίου Θεάριον: „fuerunt Theori sive Theari collegium sacerdotale degens et coenans in Theario, aedificio publico Apollini sacro, quale praeter Aeginam Mantinea, Messenia, Troezen, Thasus habebant“ Dissen.

Θεᾱρίων *Theario* Aegineta, e nobili Euxenidarum gente, pater Sogenis Ne. VII 58: Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβον δίδωσι τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν (sc. ἡ

τύχῃ): „nunc enim senex est“ Dissen. Ne. VII 7: παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις.

Θεία *Thia*, perantiqua dea lucis, cf. Hes. Theog. 371, quae a v. θέω an a v. θεάομαι nomen duxerit incertum est; Is. IV (V) 1: μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία.

θείνω *ferio*, aor. sec. Ol. VII 28: Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν (Hartung. et Bergk., libri θένων).

θεῖος *divinus* Py. IV 119: Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα. Ol. II 97 (88): Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον: aquilam. Py. IV 261: ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας. — met. *praeclarus* Py. VI 38: αὐτοῦ μένων ὁ θεῖος ἀνὴρ πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός: Antilochus.

θέλγω *demulceo, delinio* Py. I 12: κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας. Ne. IV 3: ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός· αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι, ubi Boeckhius intelligit τὸν νικῶντα „structura, ut fit, ad sensum instituta“, Mezgerus vero cum Aristarcho ad εὐφροσύναν refert pron. vertens: „die Lieder zaubern ihn (den Frohsinn) hervor, wenn sie sich ans Werk machen“.

θέλω v. **ἐθέλω.**

θέμεθλα *fundamentum* Py. IV 180: ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες (Boeckh., libri θέμεθλα v. om.): „ad radices“ Boeckh. Py. IV 16: Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις: „in solo Ammoni sacro“ Dissen.

θεμερός v. **ἀγνός.**

θεμίζω *ad iusti normam freno et castigo* Py. IV 141: ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.

θεμίπλεκτος *iuste nexus* Ne. IX 52: ἅς — Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος: „den wohlerworbenen“ Mezger.; τοῖς μετὰ δικαιοσύνης ὑπάρξασιν αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Schol.

θέμις (sg. θέμις, -ιν. pl. θέμιτες, -ισσιν. θεμίστων ci. — Θέμις, -ιτος, -ιν) 1) *fas*, lex a deis v. natura constituta fr. 1 (4), 5: οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες. Ne. XI 8: καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις ἐν τραπέζαις. plur. Ol. X 24: ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν Διός: „sacrae leges, decreta instituta Iovis; nam ut omnia circa Olympia aeterno ordine constituta esse sequentia docebunt, sic etiam laus et honor ludorum in epiniciis a Iove praescriptus est“ Dissen. de oraculis Py. IV 54: τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν. fr. 192 (204): Δελφοὶ θεμίστων [ὕμνων] μάντιες Ἀπολλωνίδαι (pro θεμιστῶν Heynius deleto ὕμνων). — 2) **Θέμις** *Themis* dea Ol. IX 15: Ὀπόεντος —, ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία. VIII 22: ἔνθα (h. e. in insula Aegina) Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις. XIII 8: ἐν τᾷ (h. e. Corinthi) γὰρ Εὐνομία ναίει κασιγνήτα τε — Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου, χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος. fr. 30 (6), 1: εὔβουλον Θέμιν — ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν. Is. VII 32 (VIII 34): εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις. Py. XI 9: ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλὸν κελαδῆτον.

θεμισκόπος *iuris inspector tutorque moris boni* Ne. VII 47: ἡρωίαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις (Lobeck., libri θεμίσκοπον): sc. Neoptolemum; δίκαιον ἔφορον. Schol.

θεμισκρέων *iuste regnans* Py. V 29: Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους θεμισκρεόντων.

θεμιστεῖος *iustus, iuri conveniens* Ol. I 12: Ἱέρωνος ἑστίαν, θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ: „sceptrum regis ius dicentis et leges iubentis“ Boeckh.

Θεμίστιος *Themistius* Aegineta, pater Euthymenis, Pytheae et Phylacidae avus maternus (vel potius paternus avus Themistii minoris et Euthymenis, v. Leutsch. Mus. Rhen. XVII 338 et Rauchenstein. Mus. Helvet. III 243) Is. V (VI) 65: τὸν δὲ Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν θεοφιλῆ ναίοισι. cuius nepos, Themistius minor, dici videtur Ne. V 50: εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ'

ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· — πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν, ubi vulgo ad maiorem Themistium referunt.

θεμιτός *iuri et recto conveniens* Py. IX 42: σέ (Apollinem), τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν: fas est, licet.

θέναρ *cavum, concavum*, Py. IV 206: ἀγέλα ταύρων ὕπαρχεν καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ: τὸ τοῦ βωμοῦ κοίλωμα τὸ ὑποδεχόμενον τὰ θύματα. Schol. met. Is. III 74 (IV 56): γαίας δὲ πάσας καὶ βαθυκρήμνου πολιᾶς ἁλὸς ἐξευρὼν θέναρ: „maris aequor littoribus cinctum“ Dissen. θέναρ κυρίως τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς —, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς κοιλότητος ἐπὶ τοῦ πυθμένος ἔταξε. Schol.

Θεόγνητος *Theognetus* Aegineta, Aristomenis avunculus, qui Olympia puer lucta vicerat Py. VIII 36: παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον.

θεόδμᾱτος (sg. f. θεοδμάτῳ. θεοδμάτας, -α. n. θεόδματον. pl. m. θεοδμάτων. f. θεοδμάτους. n. θεοδμάτων) *divinitus conditus v. factus, divinus* Ol. VI 59: τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν (var. θεοδμάτου). fr. 87 (58): χαῖρ', ὦ θεοδμάτα — πόντου θύγατερ: Delus. Py. IX 10: θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα (var. θεοδμήτων, θεοδώτων, θεοσδότων). fr. 178 (169): νόμων ἀκούοντες θεοδμάτων κέλαδον (Bergk. vulg. θεόδμητον). Ol. III 7: στέφανοι πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος (var. θεόδμητον): „poetis enim divinitus impositum est negotium, ut res praeclaras canant“ Dissen. — met. *divinus, praeclarus* Is. V (VI) 11: εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς. Py. I 61: πόλιν κείναν (Aetnam) θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε.

θεόδοτος *a deo datus, divinus* Is. IV (V) 23: τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν: sc. Aegina.

θεόθεν *divinitus* Ol. XII 8: σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. Py. XI 50: θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ: decora a deis data, „non quae improbantibus deis appetuntur, ut tyrannis“ Dissen.

θεόμορος 1) *a deo tributus* Is. VII 38 (VIII 42): Πηλέι γάμον θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ (Herm., libri Πηλεῖ θεάμοιρον v. θεόμοιρον ὀπάσαι γάμον Αἰ.). Ol. III 10: τᾶς ἄπο θεόμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί (var. θεόμοιροι, Mosch. θεύμοροι). — 2) *a deo sortem nactus* Py. V 5: ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα (Schmid., libri θεόμοιρ' v. θεόμοιρε): ὦ ἐκ θεοῦ ταύτην ἔχων τὴν μοῖραν. Schol. „gottbegnadet“ Mezger.

Θεόξενος *Theoxenus*, Agesilai filius, Tenedius, puer a Pindaro dilectus, cuius in gremio caput reclinans poeta subita morte abreptus esse traditur; fr. 123 (88), 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακεὶς ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, κτλ.

θεόπομπος *a deo missus, divinus*, Py. IV 69: μετὰ γὰρ κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν.

θεοπρεπής *deo conveniens* Ne. X 2: Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε.

θεοπροπέω *divino* Py. IV 190: καί ῥά οἱ μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων.

θέορτος *a deo excitatus v. missus* Ol. II 40 (36): θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ (Μοῖρα).

θεός (sg. m. f. θεός; θεοῦ, θεοῖο (1); θεῷ, θεόν. pl. m. θεοί, θεῶν; θεοῖς, θεοῖσι (1); θεούς, θεοί (1). per synizesin leg. singulis locis θεός Py. I 56 monosyllabum breve, θεῷ Ne. X 31, θεοί Ol. XIV 8 Bergk.; θεοῖσι Ol. I 40.) *deus* 1) universe: sg. Gott, die Gottheit, τὸ θεῖον, pl. die Götter; omnium rerum principium atque exitus, imprimis rerum humanarum rectores potentissimi, fortunae atque infortunii auctores; fr. 140 (104): τί θεός; ὅ τι; τὸ πᾶν. Py. II 49: θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται, θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. II 88: χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ'

αυθ᾽ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. Ol. IX 37: τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία. fr. 142 (106): θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος, κελαινεφέι δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας. Ol. XIII 83: τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ᾽ ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν. Py. V 25: παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν. Ne. X 31: γνώτ᾽ ἀείδω θεῷ (Herm. γνωτὰ Θειαίῳ, Kayser. pro θεῶ coni. οἶ): qui scit omnia. fr. 141 (105): θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. Ol. XIII 104: νῦν δ᾽ ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μὰν τέλος. Ne. I 8: ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς. fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν τελευταί τε καλλίονες. Py. IX 67: ὠκεῖα δ᾽ ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι. X 49: ἐμοὶ δὲ θαυμάσαι θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. I 41: ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς. V 117: θεὸς δέ οἱ — πρόφρων τελεῖ δύνασιν. IV 274: εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται. III 110: εἰ δέ μοι πότμον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι. fr. 225 (247): ὁπόταν θεός ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν. Ne. VII 32: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον. Py. VIII 71: θεῶν δ᾽ ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις. X 20: μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν. θεὸς εἴη ἀπήμων κέαρ. I 56: οὕτω δ᾽ Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς. Ol. VI 101: θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων. IV 11 (14): θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς. I 109 (106): θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος (Bergk. κῦδος), Ἱέρων, μερίμναισιν. Is. VII (VIII) 10: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός. Py. IV 63: δυσθρόου φωνᾶς — ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν. Ol. II 23 (21): ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμψῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. IX 103: ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ᾽ ἕκαστον: „sine deo, nulla naturae indole, peracta res" Dissen. Ol. XI 10: ἐκ θεοῦ δ᾽ ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως. Ne. X 54: καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος: h. e. dei. fr. 1 (4), 2: σὺν θεῶν — αἴσᾳ. Py. IV 51: σὺν τιμᾷ θεῶν. Ne. VI 28 (24): σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ. Py. VIII 53: τύχᾳ θεῶν. V 76: οὐ θεῶν ἄτερ. Is. III 19 (IV 1): θεῶν ἕκατι. III 23 (IV 5): σὺν θεῷ, cf. Ne. VIII 17. Py. IV 260 Bgk. Ol. VIII 14: σὺν θεοῖς, cf. Is. I 6. Py. II 21: θεῶν δ᾽ ἐφετμαῖς. I 48: θεῶν παλάμαις. Ol. X 21: θεοῦ σὺν παλάμᾳ. fr. 131 (96), 4: τὸ γάρ ἐστι μόνον ἐκ θεῶν (sc. αἰῶνος εἴδωλον). Is. VII 30 (VIII 33): θεῶν πραπίδες. — componuntur vel opponuntur dei hominibus Ne. VI 1: ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος. Ol. II 2: τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν; Py. II 43: γόνον — οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ᾽ ἐν θεῶν νόμοις. IX 40: ἔν τε θεοῖς — κἀνθρώποις. IV 13: παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν. fr. 194 (206), 4: θεῶν καὶ κατ᾽ ἀνθρώπων ἀγυιάς. Ol. I 66 (64): εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει. fr. 61 (33), 3: οὐ γὰρ ἔσθ᾽ ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ᾽ ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί (ἀνήρ). fr. 224 (246): ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον θεῷ ὑποτρέσαι (θεῷ add. Heynius). Ne. VII 89. Ol. X 21. fr. 225 (247). — Ol. V 24: μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. Ne. X 58: πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ᾽ οὐρανῷ: sermo est de Polluce. Ol. XIII 52: Σίσυφον — πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν. VII 79: Τλαπολέμῳ —, ὥσπερ θεῷ. — praeterea ad deos pertinent Is. VI (VII) 44: χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν: coelum. Ol. XIII 21: θεῶν ναοῖσιν. Py. V 89: ἄλσεα μείζονα θεῶν. fr. 129 (95), 7: αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς, cf. Ol. V 5. Is. II 39: θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας. Ol. I 40 (38): ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων (sc. Tantalus). Py. III 93: καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ᾽ ἀμφοτέροις. Ol. XIV 8: οὐδὲ γὰρ θεμερᾶν θεοὶ Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας (Bergk., libri θεοὶ σεμνᾶν, Kayser. θεοὶ ἁγνᾶν). Ne. I 67: ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν. Py. I 15: θεῶν πολέμιος, Τυφώς. Ol. VII 65: θεῶν δ᾽ ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν. VII 34: θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας, cf. Ne. VII

82. Ne. I 39: *θεῶν βασίλεα.* Ol. VI 78: *θεῶν κάρυκα.* fr. 80: *Κυβέλα μᾶτερ θεῶν.* Is. III 18: *παῖδες θεῶν,* cf. Ne. IX 27. Py. IV 13. Is. V (VI) 25: *Πηλέος —, εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν.* VI (VII) 5: *τὸν φέρτατον θεῶν.* Ol. XIV 13: *θεῶν κρατίστου.* Ne. XI 6: *πρώταν θεῶν.* X 18: *καλλίστα θεῶν.* fr. 93, 1: *οἷος — θεῶν.* — 2) certum numen a) masc.: Iuppiter fr. 93, 1: *οἷος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ.* Py. IV 199: *θεοῦ σάμασιν πιθόμενοι.* Is. V (VI) 49: *πέμψεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν.* Py. VI 25: *μάλιστα μὲν Κρονίδαν — θεῶν σέβεσθαι.* Ol. VII 34. XIV 13. Ne. VII 82. Is. VI (VII), 5. fr. 145 (109). Neptunus Py. II 12: *ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν.* Ol. I 89 (87). Ne. V 38. Apollo Ol. VII 31: *μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών,* cf. Ne. VII 40. Ne. VII 46: *θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον.* fr. 32 (8): *τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου.* Ol. VII 36. VIII 46. Py. III 15. V 39. IX 13. X 33. Sol Ol. VII 60: *ἁγνὸν θεόν.* Pluto et Proserpina Ol. II 72 (66): *παρὰ μὲν τιμίοις θεῶν.* Bacchus fr. 75 (45), 9: *ἐπὶ τὸν* (Bergk. *ἐπί τε*) *κισσοκόμαν θεόν.* Mercurius Ol. VI 78: *θεῶν κάρυκα — Ἑρμᾶν.* Pan fr. 99 (67): *Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρος ὑμνεῖ* (Aristid. I 49). Triton Py. IV 21: *θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ.* duodecim dei Olympiae culti Ol. X 49: *μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν,* cf. V 5; v. *βωμός.* fr. 75 (45), 2: *Ὀλύμπιοι — θεοί.* Castor et Pollux Py. XI 62: *υἱοὶ θεῶν.* Hercules Ne. III 22: *ἥρως θεός.* Diomedes Ne. X 7: *Διομήδεα δ' ἄμβροτον ξανθά ποτε Γλαυκῶπις ἔθηκε θεόν.* — b) fem.: Iuno Ne. I 39: *θεῶν βασίλεα.* Minerva Py. XII 22: *εὗρεν θεός* (sc. *μέλος*). Rhea Py. III 79: *σεμνὰν θεὸν.* fr. 96 (66): *μεγάλας θεοῦ.* Venus (?) Py. IV 232: *θεῷ πίσυνος: τῷ Ἔρωτί φησιν ἢ τῇ Ἀφροδίτῃ ἢ τῷ Διί.* Schol. Vesta Ne. XI 6: *πρώταν θεῶν.* Thetis Is. VII 34 (VIII 36): *ποντίαν θεόν.* Psamathea Ne. V 13: *βία Φώκου κρέοντος ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ'.* Cybele fr. 80: *μᾶτερ θεῶν.* Hebe Ne. X 18: *Ἥβα —, καλλίστα θεῶν.* Victoria Ne. V 41: *θεοῦ — Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι* (Schmid., libri *θεᾶς*). Reverentia Ne. IX 36: *κείνα θεός.*

θεόσδοτος *a deo datus* Py. V 13: *σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.* fr. 42 (171): *εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα προστύχῃ.*

θεότῑμος *divinitus honoratus* Is. V (VI) 13: *ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβον βάλλετ' ἄγκυραν θεότιμος ἐών.*

θεοφῑλής *deis carus* Is. V (VI) 66: *τάνδε πόλιν θεοφιλῆ ναίοισι:* Aeginam.

θεόφρων *divinae mentis* Ol. VI 41: *τίκτε θεόφρονα κοῦρον: τὸν Ἴαμον, ὅτι μάντις τὴν τέχνην ὁ Ἴαμος.* Schol.

θεραπεύω *foveo, curo* Ne. VII 26: *κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν.* — fr. 123 (88), 7: *γυναικείαν θράσει ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων* (Bergk., libri *γυναικείῳ*): „h. e. *ψυχὰν γυναικείαν θεραπεύων φορεῖται πᾶσαν ὁδόν*". Bergk., Boeckhius vero lectione librorum servata *πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων* iungit vertitque: „muliebri impudentiae mente obstrictus est, huic omni ratione inserviens"; paulo aliter Dissen.: „muliebri nequitia vagatur huc illuc animo, omnem viam amans, sequens, h. e. *πᾶσαν ἡδονὴν θεραπεύων*". Is. VII (VIII) 7: *μήτε κάδεα θεράπευε.* Py. III 109: *τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν.*

Θεράπνα *Therapne,* urbs Laconica Ne. X 56: *τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας* (sc. *νέμονται Διόσκουροι*): „fuit Therapnae *Φοιβαῖον,* ubi habebatur Dioscurorum templum, Pausan. III 20, 1; in hoc templo puta fuisse hoc sepulcrum" Dissen. Py. XI 63: *τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.* Is. I 31: *Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος:* Castor.

θεράπων (sg. *θεράπων, -οντα.* pl. *θεραπόντεσσιν*) *minister* Py. IV 41: *ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι.* fr. 117 (82): *ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.* Ol. III 16: *δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ:* cultorem. Py. IV 287: *εὖ νιν ἔγνωκεν· θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπα-*

δεῖ: ὀπηδεῖ δὲ καὶ ἀκολουθεῖ αὐτῷ (ὁ καιρὸς) ὡς θεράπων, οὐχὶ δράστης καὶ φυγάς, ἀλλὰ θεράπων εὔνους καὶ ἀγαθός. Schol. — pro adi. Ol. XIII 3: ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα: cultricem.

θέρειος *aestivus* Is. II 41: ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις (sc. ὥραις vel πνοαῖς), ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν.

θερινός *aestivus* Py. III 50: ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι: „imprimis Sirii aestu" Dissen. „durch Sonnenstich" Mezger.

θερμαίνω *calefacio, incendo*, met. Ol. X 87: ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη, μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον.

θερμός (sg. m. θερμῷ. n. θερμόν. pl. f. θερμᾶν. n. θερμ(ά)) *calidus* Ne. VIII 28: ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν. X 75: θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα. fr. 168 (150): δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυ ρίπνοά τε σώματα (Boeckh., libri θερμὰ δ' εἰς). Ne. IV 4: οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει γυῖα. Ol. XII 19: θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις. met. de febri Py. III 66: ἰατῆρα — παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων.

θέρος *aestas* fr. 107 (74), 13: νότιον θέρος.

Θέρσανδρος *Thersander*, Polynicis filius Ol. II 47 (43): λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει, νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος, Ἀδραστιδᾶν θάλος ἀρωγὸν δόμοις: ἐλείφθη δὲ λοιπὸν ὁ υἱὸς Πολυνείκους ἀναιρεθέντος Θέρσανδρος, ὅστις αὐτῷ ἐξ Ἀργείας τῆς Ἀδράστου θυγατρὸς γέγονεν. Schol.

θέσις *dispositio* Ol. III 8: φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν: „verba bene posita, adornata, iuncta, carmen" Dissen. θεῖναι τὸ ποιῆσαι καὶ Πίνδαρος διόλου θέσιν τὸ ποίημα λέγει. Etym. M. p. 391, 26.

θεσμοφόρος *leges ferens* fr. 37 (12): πότνια θεσμοφόρε χρυσάνιον: „Proserpina ob intimam cum Cerere coniunctionem" Boeckh.

θεσπέσιος *divinus* Py. XII 13: ἤτοι τό τε θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος. Ne. IX 7: θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος. Is. III 57 (IV 39): Ὅμηρος —, ὃς αὐτοῦ πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν. met. *maximus, vehemens* Is. V (VI) 44: νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι.

Θεσπρωτίς *Thesprotis* fr. 60 (32): καὶ οἱ τραγικοί τε καὶ Πίνδαρος Θεσπρωτίδα εἰρήκασι τὴν Δωδώνην (Strab. VII 328).

Θεσσαλία *Thessalia* Py. X 2: ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία.

Θεσσαλός *Thessalus* 1) Corinthius, Ptoeodori filius, pater Xenophontis, athleta nobilissimus Ol. XIII 35: πατρὸς δὲ Θεσσαλοῖ' ἐπ' Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται. — 2) plur. Thessali Py. X 70: ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες.

θέσσασθαι (aor. def.) *precari* Ne. V 10: τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν θέσσαντο: ἥντινα Αἴγιναν ηὔξαντο ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐπιτυχεῖν καὶ ἔνδοξον γενέσθαι τὰ ναυτικά. Schol.

θέσφατος *a deo v. fato dictus et constitutus* Py. IV 71: θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν. neutr. pro subst. *oraculum* Is. VII 31 (VIII 34): οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες, ἐπεὶ θεσφάτων ἐπάκουσαν.

Θέτις (Θέτις, -ιος, -ιν) *Thetis*, Nerei filia, dea marina Ne. IV 50: Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ: „quum Thetis eximie coleretur in Thessalia" Dissen. Py. III 92: ὁ δὲ (Peleus) Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν (γᾶμεν). Ne. III 35: ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν ἐγκονητί. V 25: ὕμνησαν — σεμνὰν Θέτιν Πηλέα θ'. Is. VII 47 (VIII 52): φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα. VII 27 (VIII 30): Ζεὺς ὅτ' ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ. Py. III 101: παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις. Ol. IX 76: Θέτιος γόνος.

θετός *adoptivus* Ol. IX 62: εὐφράνθη δὲ ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν.

Θήβα (Θήβα, -αν, -α) 1) *Theba* nympha, Asopi (v. Ἀσωπίδες) et Metopae filia Ol. VI 85: εὐανθὴς Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν: v. Μετώπα. fr. 290 (208): λέγεται δὲ

ἐς μὲν Κόρκυραν, ὡς μιχθείη Ποσειδῶν αὐτῇ, τοιαῦτα δὴ ἕτερα ᾖσε Πίνδαρος ἐς Θήβην τε καὶ ἐς Δία (Pausan. V 22, 6). Is. I 1: *χρύσασπι Θήβα*: „fuit statua deae Thebae apud Thebanos, quae aurea veste induta erat et clypeum aureum tenebat“ Dissen., cf. fr. 195 (207): *εὐάρματε, χρυσοχίτων, . . ἱερώτατον . . ἄγαλμα, Θήβα.* Is. VI (VII) 1: *ὦ μάκαιρα Θήβα.* fr. 29 (5), 3: *τὰν κυανάμπυκα Θήβαν.* Is. III 12: *τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ κάρυξε Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων*: „deam Thebarum, pulcrius quam Θήβας“ Dissen. — 2) *Thebae* urbs (v. *Θῆβαι*) Py. IV 299: *Θήβᾳ ξενωθείς.* fr. 194 (206), 4: *ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.*

Θῆβαι (*Θῆβαι, -ᾶν, -αις, -αισι, -ας*) *Thebae*, caput Boeotiae Ne. IX 18: *ἐς ἑπταπύλους Θήβας.* Py. IX 80: *ἑπτάπυλοι Θῆβαι.* Is. VII 15 (VIII 17): *ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις*, cf. Py. III 91. VIII 40. XI 11. Is. I 67: *ἑπταπύλοις Θήβαισι.* Ne. IV 19: *Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις.* Is. III 71 (IV 53): *Θηβᾶν ἄπο Καδμεϊᾶν.* Py. II 3: *τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν*, cf. fr. 196 (209). fr. 197 (210): *ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι.* Is. I 17: *Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις*: Thebis, cf. Is. III 25. Ol. VII 84: *τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα καὶ Θήβαις*: „Thebis in Iolaiis s. Heracleis tripus aheneus propositus“ Dissen. Ol. VI 16: *ἐν Θήβαισι*, cf. XIII 107. Ne. X 8. Is. IV (V) 32. Ol. IX 68: *ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν.* dat. comm. fr. 107 (74), 8.

Θηβαῖος *Thebanus* fr. 106 (73), 5: *ἅρμα Θηβαῖον* (vulg. *Θηβαίων ἀπὸ γᾶς*).

θήγω *acuo, incito*, de alipta docente Ol. X 20: *θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ.*

θῆλυς *femineus* Ol. III 29: *χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν*: cervam.

θήρ (sg. *θηρός*. pl. *θηρῶν, -σί, -ας*) *bestia, fera* fr. 106 (73): *ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν.* Py. IX 58: *χθονὸς αἶσαν — οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν*: *συναύξουσαν — τὰ κυνηγέσια. ἔνθηρος γὰρ ἡ Λιβύη.* Schol. „etiam pecuariam dici docent sequentia“ Mezger. fr. 43 (173): *ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει*: „constat polypodes colorem mutare ad similitudinem locorum, ubi versantur“ Dissen. — imprimis *bestia rapax* Py. IX 22: *κεράιζεν ἀγρίους θῆρας.* Ne. I 63: *ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀιδροδίκας.* III 23: *δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγει ὑπερόχους.* Py. V 61: *ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ.* de leone Is. V (VI) 48: *τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ.* add. subst. Is. III 64 (IV 46): *τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ* (glossa Tricl., libri *θηρᾶν*): „Löwentiere“ Bergk., cf. Schilleri nostri: Tigertier; Mezgerus vero sec. paraphr. *θηρῶν* gen. part. statuit pendentem a *λεόντων.*

Θήραιος *Theraeus* Py. IV 10: *καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον*: „ad Theram enuntiatum“ Dissen.

θηρεύω *venor, venando consequor*, met. Py. IV 90: *καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν*: „usitata vox de diis ultoribus“ Dissen. — Py. III 23: *μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.* Ne. XI 47: *κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.*

Θήρων (*Θήρων, -ωνος, -ωνι, -ωνα*) *Thero*, Aenesidami filius, ex Emmenidarum nobilissima gente, Agrigentinorum princeps, cui propter victoriam curulem reportatam Ol. 76 duo carmina scripta sunt Ol. II et III; Ol. II 5: *Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων, ἔρεισμ' Ἀκράγαντος, εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν.* II 105 (95): *μή τιν' — φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα Θήρωνος.* III 3: *Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις.* III 39: *Ἐμμενίδαις Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν.* III 43: *νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν.*

θησαυρός *thesaurus* Py. XI 5: *ἴτε — ματρὶ πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας, Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν.* met. Py. VI 8: *Πυθιόνικος — ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετεί-*

χισται νάπα: „dicitur victoria a Xenocrate reportata“ Mezger. Ol. VI 65: ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας.

Θησεύς *Theseus* fr. 174 (159): Πίνδαρος — Ἀμαζόνας τὸ ἱερὸν ἔφη τοῦτο (Dianae Ephesiae) ἱδρύσασθαι στρατευομένας ἐπὶ Ἀθήνας τε καὶ Θησέα (Pausan. VII 2, 7). fr. 175 (161). 176 (162). 258 (163), v. Ἀντιόπη et Διόσκουροι.

θιγγάνω (aor. θίγον. θιγέμεν, θιγεῖν. θιγοῖσα ci.) *tango, attingo*, met. c. dat. Py. IX 42: σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν. IV 296: εὔχεται — ἡσυχίᾳ θιγέμεν (var. ἡσυχίας): h. e. frui. Py. VIII 24: ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος (Bergk., libri θίγοισα): „nacta virtutes, earum compos et particeps facta“ Boeckh. Ne. IV 35: ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν: ut novilunii festum tangam v. commemorem; aliter Dissen. et Rauchenstein.: „ut haec praesente novilunii die tangam“. — add. ἐν Is. I 18: ἔν τ' ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων: „praemia adepti sunt plurimorum certaminum“ Mezger., cf. Friese Pind. p. 28; sunt tamen qui Dissenii praeferant interpretationem: „in re ludicra plurima certaminum genera attigerunt“.

θνᾱσκω (praes. θνάσκει, -ομεν. θνάσκοντι, -όντων. aor. θάνεν. θανεῖν, -έμεν. θανών, -όντ(α), -όντων, -όντεσσιν. perf. τε̆θνᾰότ(α), τε̆θνᾰκότων) *morior, pereo*, de personis sive naturali morte sive vi quadam oppressis Is. VI (VII) 42: θνάσκομεν γὰρ ομῶς ἅπαντες. Ol. I 84 (82): θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα. Py. V 93: πρυμνοῖς ἔπι δίχα κεῖται θανών. Ne. VIII 36: θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. Is. VII 56 (VIII 62): τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον. VII 36 (VIII 40): υἱὸν εἰσιδέτω θανόντ' ἐν πολέμῳ. Py. VIII 53: θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ. XI 31: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις. IV 88: ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας. IV 72: θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις. perf. *mortuus sum* Ne. X 74: καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν. VII 32: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸν ἁβρὸν αὔξει λόγον τεθνακότων βοαθόων: „wenn sie gestorben sind als Hilfebringer“ Mezger.; contra ad sequentia τεθν. βοα. referri iubet Bergkius sec. Didymum et Aristarchum. — part. sine subst. Ol. X 90: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος. IX 35: ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει (Ἀίδας) κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. II 63 (57): θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν. Is. III 81 (IV 63): ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων. fr. 160: θανόντων δὲ καὶ [λόγοι] φίλοι προδόται. Ol. VIII 77: ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων. fr. 4 (199): κεῖ μοι τιν ἄνδρα τῶν θανόντων. — 2) met. Ol. II 21 (19): ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμᾰ θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν. fr. 121 (86), 4: θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον.

θνᾱτός (sg. m. θνατός, -όν. f. θνατᾶς. n. θνατόν. pl. m. θνατῶν, -οῖς, -οῖσι. f. θναταῖς. n. θνατά. — brevis vocalis a. v. bis producitur.) *mortalis* Ol. XIII 31: ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον. I 54: εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν. Py. XII 22: ἀλλά νιν εὕροισ' ἀνδράσῑ θνατοῖς ἔχειν. fr. 61 (33), 3: θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Ne. XI 42: καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει μοῖρα. X 81: τόνδε δ' ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως. XI 15: θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη. Is. III 23 (IV 5): σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. Ne. III 75: ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς ὁ θνατὸς αἰών (var. μακρὸς αἰών). met. Py. III 59: χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν: modesta mente, cf. Is. IV (V) 6: θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. — pro subst. *mortalis, homo* fr. 169 (151): νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. 149 (116): κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν. Is. IV (V) 16: θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. III 4: Ζεῦ, μεγάλαι δ' ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν. Ol. I 30: χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς. Py. II 32: ἐμφύλιον αἷμα — ἐπέ-

μιξε θνατοῖς. Ol. VI 50: πέρι θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον. Py. III 103: εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν. VI 16: λόγοισι θνατῶν — ἀπαγγελεῖ. Ne. IX 47: οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν. Py. IV 139: ἐντι μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον. Is. II 43: φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες. fr. 214 (233): ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ. (de Ol. X 9 v. ἀνήρ.)

θοός (sg. m. θοῷ. f. θοᾶς, -ᾷ, -άν. n. θοῷ, -όν. pl. f. θοαί, -ᾶν, -αῖς, -άς. n. θοῶν (?)) *celer, velox, acer* Py. IV 17: ἵππους ἀμείψαντες θοάς. fr. 89 (59), 2: θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν. 107 (74), 7: ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππους τε θοὰς ἱκετεύω (Bergk., vulgo ἵππος θοάς, Herm. ἵπποις θοαῖς v. ἵππους θοάσαισ'). transfertur ad membra corporis Ne. VII 72: ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν. fr. 107 (74), 1: ἀκτὶς Ἀελίου, τί πολύσκοπ' ἐμήσαο, θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων (Bergk. in ed. II et IV, in ed. III ἐμήσω ἐμῶν μᾶτερ ὀμμάτων, quod recepit Christ., libri ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων, unde Boeckh. ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων, Dissen. ἐμοὶ θέας μέτρ' ὄμμασιν). saepius ad res Ol. I 113 (110): σὺν ἅρματι θοῷ, cf. VIII 49. Py. IV 25: θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. Ol. VI 101: θοᾶς ἐκ ναός. XII 3: κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες. Ne. VII 28: θοαῖς ἂν ναυσί. Py. V 87: ναυσὶ θοαῖς. fr. 221 (242), 4: ναῒ θοᾷ. Ne. X 69: ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ. Py. XI 48: ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις (Bergk. sec. Hartung. θοαῖς): „rapide per Graeciam se divulgantem" Dissen. „currus velocitate celeriter paratam" Boeckh. Py. VIII 26: θοαῖς ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις (θρέψαισα): „acribus in pugnis" Boeckh. — denique idem valere ac μέγας tradit grammaticus fr. 162 ap. Cram. An. Ox. I 201, 14: θοὸς . . . σημαίνει δὲ καὶ τὸ μέγα. Πίνδαρος ἐπὶ τοῦ Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου· Πίτναντες θοὰν κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπὺν (Herm. et Bergk. pro πίτνοντες θ. κλίμακα οὐρανὸν ἐς αἰπύν). τὴν μεγάλην δηλονότι. et Θοαῖς ἀφροσύναις ἀντὶ τοῦ μεγάλαις. at non opus esse novam statuere significationem vix est quod moneam. (de fr. 88, 2 v. θῦω.)

θόρυβος *tumultus* Ol. X 72: καὶ συμμαχία θόρυβον παραίθυξε μέγαν: ἀντὶ τοῦ τὸ πλῆθος θαυμάσαν ἀνεβόησεν ἐπὶ τῷ τῆς βολῆς μήκει. Schol.

θράσος v. **θάρσος.**

θράσσω *turbo*, met. Is. VI (VII) 39: ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος (τερπνὸν ἐφάμερον). v. θραύω.

Θρᾰσύβουλος *Thrasybulus* Agrigentinus, Xenocratis filius, nepos Theronis, cui curru pro patre victori Ol. 71, 3 (sec. Bergk. Ol. 72, 3) carmen Py. VI scriptum est; Py. VI 15: φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ λόγοισι θνατῶν εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ. VI 44: τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα πάτρῳ γ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἅπασαν. Ad eundem viginti fere annis post, Xenocrate et Therone iam mortuis, carmen missum est Is. II ad memoriam Isthmiae victoriae curulis instaurandam, qua pater Xenocrates incerto tempore (sec. Bergkium ante Ol. 76, 1) potitus est, atque ut redeuntibus victoriae paternae sollemnibus apud Thrasybulum in convivio Agrigenti caneretur; Is. II 1 = 31: ὦ Θρασύβουλ(ε). Tertii carminis, quod ei scripsit poeta, superest tantum fr. 124 (89. 94): ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον· κτλ.: „Xenocrati Nicomachum aurigam paravisse Panathenaicam victoriam ipse Pindarus docet Is. II 19 sqq.; in eius igitur victoriae sollemnibus a Thrasybulo actis cantatum hoc Scolium, ut Isthmium secundum et Pythium sextum carmen in Isthmiis Pythiisque sollemnibus ob patris victorias a Thrasybulo actis" Boeckh.

θρασύγυιος *audacibus et robustis membris praeditus*, ad victoriam transfertur talibus membris reportatam Py. VIII 37: οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον (κατελέγχεις): „vox θρ. ad luctam spectare videtur" Boeckh.

Θρασυδαῖος *Thrasydaeus* Thebanus puer, ex antiqua Cadmeorum gente ut videtur oriundus, cui stadio

victori Py. 28 s. Ol. 75, 3 (sec. Bergkium 76, 3) carmen Py. XI scriptum est, cantatum in pompa ducta ad templum Apollinis Ismenii; Py. XI, 13: ἀγῶνί τε Κίρρας, ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών. XI 44: ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ, τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει.

θρασύθυμος v. **θρασύμυθος.**

Θράσυκλος *Thrasyclus*, nobilis Argivus, unus ex maternis Theaei maioribus Ne. X 39: ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων: „nobilissimi luctatores, qui in Isthmo, in Nemea, Sicyone aliisque plurimis ludis vicerunt" (v. 39—48). Dissen.

θρασυμᾱχανος *audacia moliens, audax, ferox* Ol. VI 67: εὖτ' ἂν δὲ θρασυμάχανος ἐλθὼν Ἡρακλέης — πατρί τε ἑορτὰν κτίσῃ. Ne. IV 62: πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας (Herm., libri θρασυμαχᾶν, Tricl. θρασεομαχᾶν).

θρασυμήδης *consiliis audax* Py. IV 143: θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ. Ne. IX 13: φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρην ποτὲ θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν (Bergk., libri Ἀμφιάρηόν τε). fr. 120 (85): ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν, παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα: h. e. Alexander, cui cognomen erat Φιλέλλην.

θρασύμῡθος *oratione audax* Ol. XIII 10: ἐθέλοντι δ' ἀλέξειν ὕβριν, κόρου ματέρᾰ θρασύμυθον (var. θρασύθυμον, quod rec. Bergk., v. θρασύβουλον).

θρασύπονος *labores audacter perferens, audacter laborans* Ol. I 99 (96): ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι.

θρασύς (sg. m. θρασύν. f. θρασεῖ', θρασείᾳ. n. θρασύ, θρασεῖ. pl. f. θρασεῖαι, -ᾶν. n. θρασέων. brevis vocalis a. v. ubique producitur praeter Py. XII 7) *audax* Ne. III 50: τὸν ἐθάμβεον Ἄρτεμίς τε καὶ θρασεῖ' Ἀθάνα. Py. XII 7: ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον. Is. V (VI) 45: λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε. I 13: παῖδα, θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες. fr. 237 (261): ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων. 183 (177): ὃς Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον. Ne. V 39: καὶ σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ. Py. X 44: θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς. Ne. X 3: φλέγεται δ' ἀρεταῖς μυρίαις ἔργων θρασέων ἕνεκεν. — neutr. sg. pro subst. Ne. VII 50: Αἴγινα, τεῶν Διός τ' ἐκγόνων θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων οἴκοθεν: „est mihi quidem vis et audacia haec" Dissen.; rectius Mezgerus: ἐκγόνων· θρασύ μοι, τόδ' κτλ. „animus mihi audax est". v. ὅδε 2).

θραύω *laedo* Ol. VI 97: μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων (Herm. θραύσαι, Boeckh. et unus e schol. θράσσοι).

Θρηίκιος *Thracius* Py. IV 205: φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν: „h. e. Bithyniorum, nam Bithyni Thraces, cf. Herod. VII 75" Dissen.

θρῆνος *lamentatio, planctus* Py. XII 8: θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα. Is. VII 58 (VIII 64): ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν: naeniam.

θρόνος *thronus* 1) sella, sedes Ol. XIV 11: πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνᾰ θρόνους (sc. Χάριτες): ἐν γοῦν Δελφοῖς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς εἰσιν ἱδρυμέναι τοῦ Ἀπόλλωνος. Schol. — 2) solium Py. IV 152: ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας (Tricl. θρόνον): „sc. ἔστι" Mezger. Ol. II 85 (77): πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.

θρόος *sonus* Ne. VII 81: πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἁσυχᾷ.

θρώσκω *salio, prosilio* Py. IX 119: ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφὶ οἱ ψαύσειε πέπλοις. IV 36: ἥρως ἐπ' ἀκταῖσιν θορών.

θυγᾰτηρ (sg. θυγάτηρ, θυγατρός; θυγατρί, -ατέρι; θύγατρ(α), -ατέρα, θύγατερ. pl. θύγατρες. vocalis α ante τρ ubique producitur) *filia* Py. IX 111: πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων κλεινότερον γάμον: ὄνομα δὲ αὐτῇ Ἀλκηίς, ὥς φησι Πείσανδρος ὁ Καμειρεύς· ἕτεροι δὲ Βάρκην. Schol. Ol. I 83 (81): ἀναβάλλεται γάμον θυγα-

τρός: Hippodamiae. Py. III 97: τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς: Ino, Agave, Autonoe. Ol. VI 95: ἀμφέπει Δάματρα λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν: Proserpinae. — c. gen. Py. II 39: εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν θυγατέρι Κρόνου: Iunoni. Ne. III 57: ἀγλαόκολπον Νηρέος θύγατρα: Thetin, cf. Is. VII 43 (VIII 46). Ol. V 2: Ὠκεανοῦ θύγατερ: Camarina. Ol. IX 58: θύγατρ᾽ ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις: Protogeniam alteram. Py. III 8: Φλεγύα θυγάτηρ: Coronis. Ol. III 26: Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ: Diana. Py. IX 17: Κρέοισ᾽ ἔτικτεν, Γαίας θυγάτηρ. IV 46: Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ. VIII 2: Ἁσυχία, Δίκας ὦ μεγιστόπολι θύγατερ, V 28: Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν. Ol. X 3: θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός. fr. 78 (225): Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ. add. verbum Is. VII 17 (VIII 19): πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται: Theba et Aegina. — c. dat. Ol. IX 15: ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία. Ne. III 10: ἄρχε δ᾽, οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ, δόκιμον ὕμνον (Bergk. Οὐρανοῖ, πολυνεφέλᾳ): Musa. — met. Ne. IV 3: αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαί. fr. 87 (58), 3: χαῖρ᾽, ὦ θεοδμάτα — πόντου θύγατερ (Herm., vulgo θυγάτηρ): Delus.

θῡμιάω *adoleo* fr. 122 (87), 4: τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη θυμιᾶτε (Tittmann., libri τε ἡμῖν v. θυμιᾶται).

θῡμός (θυμός, -ῷ, -όν, -έ) *animus* 1) vis ac sedes sentiendi Ol. VII 43: πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ᾽ ἐγχειβρόμῳ. Is. VI (VII) 2: τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας. Py. III 64: εἰ — τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν. IV 181: ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν. Is. V (VI) 43: θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας (var. θυμὸν). Py. IV 295: θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν. Ne. VII 92: πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων θυμόν. V 31: πολλὰ γάρ νιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν. Py. IX 96: κεῖνος αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν παντὶ θυμῷ — ἔννεπεν. II 74: οὐδ᾽ ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν. I 84: ἀστῶν δ᾽ ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ᾽ ἐσλοῖσιν ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις. Ne. VI 65 (57): δονεῖν θυμόν. Is. VII (VIII) 5: καίπερ ἀχνύμενος θυμόν. Ol. VI 37: ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον. Ne. IX 27: πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. Ol. II 9: καμόντες — πολλὰ θυμῷ. VIII 6: ἀνθρώπων πέρι μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, ubi θυμῷ iungendum cum μαιομένων: „von Herzen“ Mezger. — 2) appetitus, ἐπιθυμία a) animus constans, fortitudo Is. V (VI) 49: θυμὸς δ᾽ ἐπέσθω: sc. θηρός, leonis. Py. IX 30: θυμὸν γυναικὸς καὶ μεγάλαν δύνασιν θαύμασον. Ne. IX 37: ἐν πολέμῳ κεῖνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματὰν ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου. VII 10: μάλα δ᾽ ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν. Is. III 64 (IV 46): τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ (Bergk., Christ. c. Hartung τόλμαν . . . θυμῷ). — Ne. XI 32: τὸν δ᾽ αὖ — παρέσφαλεν καλῶν χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών. — b) ira Ne. I 40: θεῶν βασίλεα σπερχθεῖσα θυμῷ. — c) voluntas Ol. III 25: ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν᾽ Ἰστρίαν νιν. III 38: ἐμὲ δ᾽ ὦν πᾳ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν. — 3) vis cogitandi, λογισμός Ne. III 58: γόνον τέ οἱ φέρταταν ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πᾶσι (Hecker., libri πάντα) θυμὸν αὔξων. Py. IV 73: ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ. IV 96: κλέπτων δὲ θυμῷ δεῖμα προσέννεπε. Is. VII 25 (VIII 28): σώφρονές τ᾽ ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν. vocativo utitur poeta de se ipso Ne. III 26: θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι; cf. Ol. II 98 (89). fr. 123 (88), 1. 127 (236), 2.

θύνω *ruo, propero* Py. X 54: ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον (var. μέλισσ᾽ ἰθύνει).

θύον *suffimentum* fr. 127 (95), 7: ὀδμὰ — κίδναται αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς (Herm., libri θύματα).

θυόεις *thure redolens* fr. 75 (45), 3: θεοί, πολύβατον οἵτ᾽ ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε.

θύρα pl. *fores* Ne. IX 2: Αἴτναν, ἔνθ᾽ ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκαν-

ται θύραι. I 19: *ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου.*

θύρετρον pl. *fores* Is. VI (VII) 6: *Ἀμφιτρύωνος ἐν θυρέτροις σταθείς.*

θύσανος *villus, lana* Py. IV 231: *κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ.*

θυσία *sacrificium* Ol. VII 42: *σεμνὰν θυσίαν θέμενοι.* VI 78: *ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως.* Py. V 86: *ἐνδυκέως δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι.* Is. IV (V) 30: *ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς Οἰνεΐδαι κρατεροί.*

θύω 1) *immoio, sacrifico* (ῠ) Ol. XIII 69: *καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον.* X 57: *ὁπᾷ τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε.* fr. 170 (154): *πάντα θύειν ἑκατόν.* met. fr. 78 (225), 2: *ἐγχέων προοίμιον, ᾇ θύεται ἄνδρες (ὑπὲρ πόλιος τὸν ἱρόθυτον θάνατον* (Haupt. corr. ex schol. Aesch. *αἰθύεται*, libri *ἀμφύετε*): schema q. v. Pindaricum, v. *ἰαχέω.* — 2) *furo* (ῡ) Py. III 33: *πέμψεν κασιγνήταν μένει θύοισαν ἀμαιμακέτῳ ἐς Λακέρειαν.* fr. 88 (58), 2: *ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν* (Bergk., libri *θύαις* v. *θείαις*, Boeckh. *θοαῖς*).

Θυώνα *Thyone* Py. III 99: *ἀτὰρ λευκωλένῳ γε Ζεὺς πατὴρ ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ: τὴν Σεμέλην λέγει. οὕτω δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον πάθους, ὅτι θύει καὶ ἐνθουσιᾷ κατὰ τοὺς χορούς. οὕτω καὶ Θυάδες αἱ Βάκχαι, καὶ θύσθλα οἱ θύρσοι.* Schol.

θῶκος *sedes* Py. XI 6: *Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντείων θῶκον.*

Θώραξ *Thorax* Py. X 64: *πέποιθα ξενίᾳ προσανέι Θώρακος, ὅσπερ ἐμὰν ποιπνύων χάριν τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον, φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως: Θώραξ εἷς τῶν Ἀλευαδῶν* (tunc temporis princeps Thessaliae), *ἑταῖρος τοῦ νικηφόρου, ὃς καὶ ἠξίωσε τὸν ποιητὴν ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦ ἑταίρου συντάξαι τὸν ἐπίνικον.* Schol.

θωράσσω *ebrium facio* fr. 72 (44): *ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ Ὠαρίων: τὸ ἐμπίπλασθαι οἴνου θωράσσεσθαι λέγεται* (Etym. M. v. *θώραξ* p. 460, 35).

I

ἰαίνω (act. praes. *ἰαίνει.* aor. *ἰάναιεν.* pass. aor. *ἰανθείς*) *calefacio,* met. *exhilaro, placo* Py. I 11: *βιατὰς Ἄρης — ἰαίνει καρδίαν κώματι.* Ol. VII 43: *θυσίαν θέμενοι πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ' ἐγχειβρόμῳ.* Py. II 90: *ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν*: placant; *οὐκ ἰαίνει οὖν, φησί, ταῦτα οὐδὲ προσπαθῆ ποιεῖ τὸν νοῦν αὐτῶν, ἵνα παύσωνται διαβάλλοντες.* Schol. Ol. II 15 (13): *ἰανθεὶς ἀοιδαῖς εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει*: placatus. fr. 122 (87), 16: *Ξενοφῶν τελέαις — εὐχωλαῖς ἰανθείς*: laetus.

Ἰάλεμος *Ialemus,* Lino et Hymenaeo opponitur fr. 139, 8: *ἁ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος* (sc. *ὕμνει*): *φασὶ δὲ Ἰάλεμον παρωνομάσθαι ἐπὶ τιμῇ Ἰαλέμου τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης.* Schol. Eur. Rhes. 892.

Ἰάλυσος *Ialysus,* Cercaphi filius, nepos Solis et Rhodi nymphae Ol. VII 74: *παῖδας, ὧν εἷς μὲν* (Cercaphus) *Κάμειρον πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'.*

Ἰαμίδαι *Iamidae,* gens nobilissima Ol. VI 71: *ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν*: „Iamidae ab Iamo, Apollinis filio, se prognatos ferebant et late sparsi inde ab antiquo tempore apud Spartanos aliosque Dorienses et in Arcadia vatum munere fungebantur, Olympiae vero in Iovis ara maxima e victimis oracula edebant iure hereditario, quod etiam ii retinuisse videntur, qui peregre abiissent; nam etiam in Siciliam et Italiam mature pervenerant" Dissen.

Ἴαμος *Iamus,* Apollinis et Euadnae filius Ol. VI 43: *ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος ἐς φάος αὐτίκα*: recens natus a duobus nutritus est draconibus, et

quod per plures dies in fruticeto latuit violarum radiis obtectus, inde nomen accepit (Veilchensohn), tum adultus a patre vaticinandi arte donatus est (v. 43—70). v. Ἰαμίδαι.

ἰάομαι sano Py. III 46: *διδάξαι πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.*

Ἰαπετιονίς *Iapetionis* Ol. IX 55: *ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι*: h. e. Iapetionidae.

Ἰάσων (Ἰάσων, -ονος, -ον(α)) Iason, Aesonis filius, a Chirone educatus, dux Argonautarum Py. IV 119: *Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.* Ne. III 54: *βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει.* Py. IV 12: *εἶπε δ' οὕτως ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις.* fr. 172 (158), 4: *καὶ τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον ἐκτελέσαις ἔξεῖλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων* (sc. Peleus). Py. IV 232: *ἀπὸ κροκόεν ῥίψαις Ἰάσων εἷμα θεῷ πίσυνος εἴχετ' ἔργου.* IV 128. 136. 169. 189.

ἰατήρ medicus Py. III 65: *ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος.* met. Py. IV 270: *ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος*: medicus es sc. civitatis; Arcesilaus dicitur.

ἰατός sanabilis Is. VII (VIII) 15: *ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά.*

ἰατρός medicus, met. Ne. IV 2: *ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός.*

ἰαχή sonitus Py. III 17: *παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων.*

ἰαχέω clamo, fremo fr. 239 (265): *ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων*: schema q. v. Pindaricum, v. fr. 78 (225) et ἕπομαι.

Ἰδαῖος *Idaeus* Ol. V 18: *Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ' Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον*: *Ἰδαῖον ἄντρον ἐν Ἤλιδι. Δημήτριος ὁ Σκήψιος.* Schol. „Fuit id Olympiae haud dubie et ad ipsum opinor Cronium collem. Nam ex Eleorum traditione Olympiae olim fuit templum Saturni, ad Cronium haud dubie collem; Olympiae Iovem recens natum custodiebant Idaei Dactyli sive Curetès ex Ida Cretae eo profecti, inter quos est ipse Hercules (Pausan. V 7, 4). Nunc ut Pindarus hoc antrum memoraret, alias apud eum non memoratum, factum est, quia magna pars Gelensium Camarinae conditorum Cretenses fuerant, ut cognita esset Camarinaeis haec religio, nisi quid ex ea etiam receperant" Boeckh. et Dissen.

Ἴδας *Idas*, Apharei regis Messenii filius Ne. X 60: *τὸν γὰρ* (Castorem) *Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.* X 71: *Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.*

ἰδέα forma Ol. X 103: *τὸν εἶδον — ἰδέᾳ τε καλὸν ὥρᾳ τε κεκραμένον.*

ἴδιος (digammatum Ol. XIII 49) 1) *privatus* Ol. XIII 49: *ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐκ κοινῷ σταλεὶς — οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ*: „ego, qui cum privata merce publica navi (v. in publico argumento) vectus sum h. e. qui modo privatas laudes (sc. gentis victoris) tractavi in publica causa" Dissen. et Mezger. — 2) *proprius* Ne. VI 37 (32): *παλαίφατος γενεά, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια*: sc. „ut non opus sit aliena bona (h. e. res mythicas) conquirere ad explendam navem" Dissen et Mezger. — adv. *ἰδίᾳ* Ne. III 24: *δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ ὑπερόχους, ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς* (var. schol. *διά τ' ἐρ.*, unde Boeckh. *διά τ' ἐξερεύνασε*): „sine ullo comite, *ἰδίᾳ ἀπ' ἄλλων*" Leutsch.

ἴδρις (digammatum) *peritus* Ol. I 107 (104): *πέποιθα δὲ ξένον μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἅμμε καὶ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς.*

ἱέρεα sacerdos Py. IV 5: *Διὸς αἰετῶν πάρεδρος οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος ἱέρεα χρῆσεν* (Bergk. sec. schol., libri *ἱερέα, ἵρεα, ἱερὰ*, Boeckh. *ἱρέα*, Christ. *ἱέρεια*): Pythia.

ἱερεύς sacerdos Py. II 17: *ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας*: Cinyram.

ἱερομηνία dies festus (*ἑορτάσιμος ἡμέρα.* Hesych.) Ne. III 2: *τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν*: h. e. „quum redierint Nemea; repetebant enim victores epinicia redeuntibus ludis" Dissen. *ἱερομηνίᾳ δέ φησι Νεμεάδι*

τουτέστι τῇ τῶν ἐπινίκων εὐωχίᾳ. ἱερομηνίαν δὲ λέγουσι κατὰ σύντμησιν τὴν ἱερονουμηνίαν. αἱ γὰρ τῶν μηνῶν ἀρχαὶ ἱεραί εἰσι τοῦ Ἀπόλλωνος. Schol.

ἱερός (sg. m. ἱερόν. f. ἱερᾶς, -ᾷ, -άν. n. ἱερόν. pl. m. ἱεροί, -ῶν, -οῖς, -ούς. f.*ἱερᾶν, -αῖς, -αῖσι(ν). n. ἱερῶν, -οῖς. — superl. sg. n. ἱερώτατον. — priores duae syllabae per synizesin in unam longam coalescunt Ol. III 30, itaque Bergk. e. coni. scr. ἱρόν, ἱρᾶν fr. 169 et 123) I) adi. *sacer*, de eis quae ad deos pertinent, in eorum potestate sunt vel ab hominibus eis dedicantur; Py. X 42: νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ: Hyperboreorum. fr. 29 (5), 2: σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν. 158 (129): ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται (Boeckh., libri ἱεραῖς). 123 (88), 8: ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι (Bergk., libri ἐλεηρὰν v. ἐλεκρὰν μέλισσαν, Boeckh. et Herm. ἐλαιηρᾶν v. ἐλειηρᾶν μελισσᾶν). Ol. III 30: ἔλαφον —, ἅν ποτε Ταϋγέτα ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν. de mortuis Py. V 97: ἄτερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες ἀΐδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί: sunt enim heroes. — Ne. IX 53: ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. Py. XI 9: ἱερὰν Πυθῶνα. fr. 75 (45), 4: ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις. Py. IV 6: ἱερὰν νᾶσον: Theram. Py. IV 44: Ταίναρον εἰς ἱεράν. Ol. II 10: ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ: Agrigentum dicit quum propter templa deorum, tum διὰ τὸ τὴν Ἀκράγαντα τῇ Περσεφόνῃ εἰς τὰ ἀνακλυπτήρια ὑπὸ Διὸς δοθῆναι. Schol. fr. 189 (197): ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱερόν (Bergk. ἱρόν), idemque pro Ἕλλας πορθμόν fr. 51 e coni. scr. Schneidewin. fr. 195 (207): εὐάρματε, χρυσοχίτων, .. ἱερώτατον .. ἄγαλμα, Θήβα. Py. IV 190: μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς. — Ne. II 4: ἱερῶν ἀγώνων. VI 67 (59): ἀγώνων ἄπο, τοὺς ἐνέποισιν ἱερούς: cf. ἀγών. Ol. VIII 64: ἐξ ἱερῶν ἀέθλων. XIII 15: ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις. fr. 194 (206): κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς. Py. IX 39: κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφοῖς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων: „quae profanari non debent sub divo" Dissen. Py. IV 131: δρεπὼν — ἱερὸν εὐζωᾶς (Bergk. εὖ ζωᾶς) ἄωτον: „Boeckhius ad sacra refert epulis iuncta; ego ipsam talem laetitiam per se sacram dici crediderim, ut coelestium deorum praeclarum donum" Dissen. — II) subst. **ἱερόν** *sacrificium* Ol. VII 48: τεῦξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος ἐν ἀκροπόλει. fr. 105 (71), 1: ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ: dicuntur deorum Triopiorum sacra in Siciliam olim delata. (de fr. 107 (74), 14 v. ξερός.)

Ἱέρων (Ἱέρων, -ωνος, -ωνι, -ων) Hiero, Dinomenis filius, rex Syracusarum, cui propter Olympicas et Pythias victorias carmina Ol. I, Py. I, II, III scripta sunt; Ol. VI 93: Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας, τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων, ἄρτια μηδόμενος, φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματραν. I 11: ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν, θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ. Py. I 56: οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς. I 62: πόλιν κείναν (Aetnam) θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε. I 32: Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν (h. e. Aetnam urbem) ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου ἅρμασι. II 5: ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος, εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις. vocat. Ol. I 110 (107). Py. III 80. de nomine eius v. ὁμώνυμος.

ἵζω *subsido*, met. Ol. X 38: ἴδε — βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν. (de fr. 146 (112) v. ἕζω.)

ἵημι (act. praes. ἵει. ἱείς, ἱέντα, ἱέντες. ipf. ἵεν. — med. praes. ἱέμενοι) 1) Act. *mitto, iacio* Is. I 25: οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, καὶ λιθίνοις ὁπότ' ἐν δίσκοις ἵεν (Herm., libri ὁπότε δ., Bergk., ὁπότ' ἐκ): v. ἐξίημι. — met. Ol. II 99 (90): τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες; IX 11: πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν Πυθῶνάδ' ὀιστόν. XIII 94: ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν. Ne. VI 32 (28): ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς (sc. ὀιστόν). VIII 49: χαίρω δὲ πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς: fundens. — 2) Med. *propero*

Py. IV 207: ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι.

ἰθύω *dirigor, feror* fr. 234 (258), 2: παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς.

ἱκάνω *pervenio, assequor*, met. Ol. III 43: νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν.

ἴκελος *similis* Py. II 77: ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι (var. ἵκελοι).

ἱκέτας *supplex* Ne. VIII 13: ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων — ἅπτομαι. c. gen. Ol. V 19: ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι.

ἱκετεύω *supplico, precor* fr. 107 (74), 7: ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππους τε θοὰς ἱκετεύω, ἀπήμον' εἰς οἶμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.

ἱκνέομαι (aor. ἱκόμαν, -εο, -ετ(ο), -οντ(ο). ἵκωμαι, -ηται. ἵκεο. ἱκέσθαι. ἱκομένους. indicativus augmento caret bis Py. II 36 (?). V 75) *venio, accedo*, abs., c. praep., c. acc. Ne. I 53: τινάσσων φάσγανον ἵκετ'. Py. IV 95: Πελίας ἵκετο σπεύδων. 79: ὁ δ' ἆρα χρόνῳ ἵκετ'. Ol. VI 48: ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος. Ne. VII 37: ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλάναισιν. Ol. I 10: ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν. X 93: ὅταν — εἰς Ἀίδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται. Py. V 75: ἵκοντο Θήρανδε. IV 105: ἱκόμαν οἴκαδ'. Ol. VI 64: ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου. Py. IX 51: ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν τάνδε. Ne. III 3: ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν: venias. — met. Ol. VI 24: ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος: τουτέστι μνημονεύσω καὶ τῶν προγόνων αὐτοῦ. Schol. Ne. X 14: ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κείνου γενεάν: h. e. „in affinitatem Iovis venit (Amphitruo) propter Alcmenae cum Iove coniugium" Dissen. Ne. IX 21: ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι. Py. II 36: εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ', quae quum explicari nequeant Boeckhius c. Herm. scr. ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰόντ', alii alia. — c. acc. termini Is. III 50 (IV 32): τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.

ἵκω (praes. ἵκω, -εις, -ει. ἵκων, -οντι. ipf. ἶκεν) *venio, accedo, redeo*, interdum pro perf., abs., c. praep., c. acc. Py. IV 126: ταχέως δ' Ἄδματος ἶκεν καὶ Μέλαμπος. XI 32: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας ἵκων χρόνῳ κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις: reversus. Ne. V 50: Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν. Ol. V 9: ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν. Py. IV 118: οὐ μὰν ξεῖνος ἵκω γαῖαν ἄλλων. Ol. X 66: ἶκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων. — met. Ol. IV 9 (12): Ψαύμιος γὰρ ἵκει ὀχέων: „sc. φάος, er kommt von dem Wagen des Ps." Mezger., at Herm. et Boeckh. expl. „ἵκει γὰρ ὁ κῶμος, Ψαύμιος ὀχέων ὤν". c. acc. termini Ol. X 87: ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη.

ἴλα *turma, caterva* Ne. V 38: Ἰσθμὸν Δωρίαν· ἔνθα μάλ' εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται: sc. puerorum; ἶλαι αἱ τάξεις καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν νέων αἱ ἐν τῷ χορῷ γινόμεναι. Schol.

ἵλαος *propitius*, de deis Ol. III 34: ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας: sc. Hercules, „Dioscurorum familiaris et Aegidarum, a quibus Thero descendit, patronus et patrius Agrigentinorum deus" Boeckh. Py. XII 4: ὦ ἄνα, ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ: invocatur Agrigenti urbis heroina.

Ἴλας *Ilas*, Agesidami aliptes Ol. X 17: πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἁγησίδαμος ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.

ἱλάσκομαι *exhilaro* Ol. VII 9: καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων — ἱλάσκομαι: ἱλαροὺς αὐτοὺς καὶ εὐχαρίστους ἀποτελῶν. Schol.

Ἰλιάδας *Iliades* h. e. Aiax Oilei filius Ol. IX 112: Αἴαντεόν τ' ἐν δαίθ' ὅσ' Ἰλιάδα νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν (Bergk., libri vett. αἰάντειόν τ' ἐν δαιτὶ ὀιλιάδα, recc. αἰάντεόν γε δαιτὶ ὅστ' Ἰλιάδα v. Ὀιλιάδα): „solebat Epharmostus, cum victoriam consecutus esset, non solum sacra facere Aiaci, sed etiam solennibus his epulis adhibere cognatos ac familiares" Bergk. v. δαίς.

Ἴλιον *Ilium* Ol. VIII 32: Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι (sc. Apollo et Neptunus).

Ἶλος *Ilus*, Trois filius, avus Priami Ne. VII 30: πρὸς Ἴλου πόλιν: Troiam.

ἱμάς *caestus* pugilum Ne. VI 35: *καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν.*

Ἱμέρα *Himera*, urbs Siciliae Ol. XII 2: *λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, σώτειρα Τύχα.*

Ἱμέρας *Himera*, fluvius Siciliae (Fiume Salso) Py. I 79: *παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα.*

ἱμερόεις *exoptatus, gratus* fr. 87 (58), 2: *χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμου παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος*: appellatar Delus.

ἵμερος *desiderium*, c. gen. Ol. III 33: *τῶν* (arborum) *νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων φυτεῦσαι.* I 42: *τότ' Ἀγλαοτρίαιναν ἁρπάσαι δαμέντα φρένας ἱμέρῳ*: cupidine.

ἱμερτός *desiderabilis, gratus* Ol. VI 7: *ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς.* Py. IX 75: *δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν.* III 99: *ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνα.*

ἴν (v. **ϝὶν**) dat. *ei* Py. IV 36: *οὐδ' ἀπίθησέ ἰν* (Herm., libri *νιν*, Hartung. *οἱ*, Bergk. coni. *ἀπέσεισέ νιν* vel *ἀπέθυξε*).

ἵνα *ubi* Is. II 28: *Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος· ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν.* Ol. I 98 (95). VIII 2. IX 42. Py. IV 103. IX 56. 69. Ne. VII 42. interponitur Ne. III 13: *χαρίεντα δ' ἕξει πόνον χώρας ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι ᾤκησαν.* IV 77: *οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων, πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι* (Herm., libri *νιν*, Bergk. *νυν*).

Ἰνώ *Ino*, Cadmi filia Py. XI 2: *Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηίδων.* Ol. II 33 (30): *λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.*

Ἰξίων *Ixion* Py. II 21: *θεῶν δ' ἐφετμαῖς Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον.* de culpa eius ac sorte exponitur v. 25—48.

ἰοβλέφαρος fr. 307 (113): Lucian. Imagg. c. 8: *Συνεπιλήψεται δὲ τοῦ ἔργου αὐτῷ καὶ ὁ Θηβαῖος ποιητής, ὥστ' ἰοβλέφαρον ἐξεργάσασθαι* (*τὴν Ἀφροδίτην*), ubi vulgo *ὡς τὸ βλέφαρον*, sed. cf. c. 26: *ἕτερος δέ τις ἰοβλέφαρον τὴν Ἀφροδίτην εἶπε.* „Pindaricum fuit *ἰογλέφαρος*“ Boeckh.

ἰόδετος *violis revinctus* fr. 75 (45), 6: *ἰοδέτων λάχετε στεφάνων τῶν ἐαριδρόπων* (Ald. *ἰοδέτην*, unde Boeckh. *ἰοδετᾶν*).

Ἰόλαος (*Ἰόλαος, -ον, -οι', -ᾳ, -ον.* digammatum quater) *Iolaus*, Iphiclis filius, nepos Amphitryonis, perpetuus Herculis comes, Thebis maxime nobilis Py. XI 60: *ἃ* (*χάρις*) *τὸν Ἰφικλείδαν διαφέρει Ἰόλαον*: „Pindarus scripserat *Ϝιόλαον* vel *ϜιόλαϜον*, quemadmodum in vasculo Aeginetico (Mon. Inst. Arch. III, tab. 46) *ϜΙΟΛΑϜΟΜ* legitur“ Bergk. Py. IX 79: *ἔγνων ποτὲ καὶ Ἰόλαον οὐκ ἀτιμάσαντά νιν* (h. e. *καιρὸν*) *ἑπτάπυλοι Θῆβαι· τόν, Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾶ, κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι*: „ante portas Proetides; ibi enim Iolai gymnasium erat teste Pausan. IX 23“ Dissen. Ol. IX 99: *σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος*: „Iolaia s. Heraclea habebantur ad Iolai tumulum, qui idem Amphitryonis et Alcmenae, ante portas Proetides, in stadio s. gymnasio Iolai“ Dissen. Is. I 16: *ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι'* (Mommsen., libri *Ἰολάου*) *ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ*: „quum Iolaus pariter ac Castor rei equestris peritia excelluerit, — non improbabile est fuisse apud Thebanos *νόμον ἵππιον* in Iolaum, similem Castoreo“ Dissen. Is. IV (V) 32: *ἐν δὲ Θήβαις ἱπποσόας Ἰόλαος γέρας ἔχει.* VI (VII) 9: *ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν.* Ne. III 37: *Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς Τελαμὼν Ἰόλᾳ* (var. *Ἰόλα*) *παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν*: „Pindarus ut cognationem mythicam Thebarum et Aeginae memorare amat, sic etiam amicitiam Thebanorum et Aeginetarum heroum“ Dissen. fr. 114 (80): *Ἰόλαος δὲ ἦν Ἡρακλέους ἡνίοχος, ἀλλ' εὑρήματα Πινδάρου* (*ἅρματα δὲ αὐτοῦ εὕρημα κατὰ τὰ Πινδάρου* corr. Boeckh.) *ἐν Ὑπορχήμασιν, ὡς καὶ εὕρημα Κάστορος, ὡς αὐτὸς λέγει* (Schol. Pind. Is. I 21).

ἴον *viola* Ol. VI 55: *ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα*: „intelligendum videtur

Λευκόιον, ut Tafel. monet, quos flores nos Levcojen et Goldlack nominamus" Dissen. *τῶν ἴων τὰ μὲν ὑπολευκίζει, τὰ δὲ πορφυρᾶ ἐστιν.* Schol. fr. 75 (45), 18: *τότ' ἐπ' ἀμβρόταν χθόν' ἐραταὶ ἴων φόβαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.*

Ἰόνιος *Ionius* Py. III 68: *καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον.* Ne. VII 65: *ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνὴρ Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων.* IV 53: *βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.*

ἰōπλόκαμος *violaceis capillis insignis* Py. I 1: *χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον.*

ἰόπλοκος = ἰοπλόκαμος Is. VI (VII) 23: *φλέγεται δὲ ἰοπλόκοισι Μοίσαις* (Bergk., libri *δ' ἰοπλοκάμοισι*, Schmid. *ἰοβοστρύχοισι*). Ol. VI 30: *λέγεται παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν* (Bergk., libri vett. et schol. *ἰοπλόκαμον*, interpolati *ἰοβόστρυχον*).

ἰός *venenum* Ol. VI 47: *δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν*: h. e. melle; respici Graecorum morem infantes melle alendi nec non ad vaticinium spectare mellis usum docet Schneiderus probante Boeckhio.

ἰοστέφανος *violaceis sertis coronatus* fr. 76 (46): *ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι — Ἀθᾶναι.*

ἰοχέαιρα *sagittis delectata* Py. II 9: *ἰοχέαιρα παρθένος*: Diana.

ἶπος *muscipula*, met. *onus* Ol. IV 8: *ὃς Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου: τὴν παγίδα.* Schol.

ἱππαιχμος *ex equis pugnans* Ne. I 17: *ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος λαὸν ἵππαιχμον*: „quum eximius esset Siculorum equitatus et equi praestantissimi" Dissen.

Ἵππᾰρις *Hipparis* (Camarana), fluvius Siciliae prope Camarinam Ol. V 12: *σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν: ποταμὸς ἐν Σικελίᾳ πλησίον Καμαρίνης, τοσοῦτος τῷ ῥεύματι ὡς καὶ ναυσίπορος εἶναι· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἔκ τινος ὄρους ἐν Σικελίᾳ δένδρα πολλὰ ἔχοντος.* Schol.

ἵππαρχος *praeses equorum* Py. IV 45: *υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ.*

ἵππειος, ἵππῐος (sg. m. *ἱππίῳ*. f. *Ἱππίᾳ*. n. *ἵππιον, -ειον*. pl. m. *ἱππίων*. f. *ἱππειᾶν* ci. n. *ἱππείοις*) *ad equos v. ad equites pertinens, equinus, equester* Py. II 12: *ὅταν δίφρον ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον* (var. *ἵππειον*). Ol. XIII 68: *ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ.* XIII 20: *τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα — ἐπέθηκε.* Ne. IX 22: *χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν.* fr. 301: *καὶ Πίνδαρος τὰ ἅρματα ἔντεά φησιν· ἱππείοις ἔντεσι μεταΐσσων* (Schol. Il. ω 277). Ne. IX 9: *ἱππίων ἀέθλων κορυφάν* (Herm., libri *ἱππείων*). Py. VI 50: *τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργᾶς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται* (Christ. et M. Schmidt., libri *ὀργαῖς πάσαις ὃς ἱππείαν ἔσοδον*, Mezger. *ὄργαις ὡς ἱππείας ἐσόδους*). Ol. I 104 (101): *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληΐδι μολπᾷ χρή* (var. *ἱππείῳ* v. *ἱππικῷ*): „durch ein Reiterlied mit äolischem Gesang" Mezger. „Pindarus *νόμον ἵππιον* dicit hoc carmen Pelopia fabula ornatum, quo celebrat Hieronis equestria studia, suaviter comparans nobile in musicis genus, licet non essent *νόμοι* carmina sua" Dissen. — Is. VI (VII) 11: *ἐς Ἄργος ἵππιον*, ut apud Hom. *ἱππόβοτον*. Ol. XIII 82: *θέμεν Ἱππίᾳ* (var. *ἱππείᾳ*) *βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ*: „*Ἀθήνη Ἱππία* est *χαλινῖτις*, cuius templum Corinthi, Pausan. II 4, 5" Dissen.

ἱππευτάς *equester* Py. IX 123: *ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον.*

Ἱπποδάμεια *Hippodamia*, Oenomai filia, uxor Pelopis Ol. I 72 (70): *ἑτοῖμον ἀνεφρόντισεν γάμον Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν.* IX 10: *Πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἔδνον Ἱπποδαμείας.*

ἱππόδᾱμος *equorum domitor* Ne. IV 29: *δώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους.* fr. 183 (177): *ἱπποδάμων Δαναῶν.*

ἱππōδρομία *cursus equester* Is. III 13: *κάρυξε Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων.* Py. IV 67: *τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν ἱπποδρομίας.*

ἱππōδρόμιος *cursui equestri stu-*

dens, c. gen. Is. I 54: *ἄμμι δ' ἔοικε Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν γείτον' ἀμειβομένοις εὐεργέταν ἁρμάτων ἱπποδρόμιον κελαδῆσαι*: h. e. „secundantem *ἱπποδρομίαν ἁρμάτων*" Dissen.

Ἱππŏκλέας *Hippocleas*, Phriciae filius, Pelinnaeus, cui inter pueros diaulo victori Py. 22 sive Ol. 69, 3 (sec. Bergkium 70, 3) carmen Py. X scriptum est; Py. X 5: *Ἀλεύα τε παῖδες Ἱπποκλέᾳ θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα.* X 57: *τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις.*

ἱππŏκροτος *qui quatitur ungulis equorum sonantibus* Py. V 92: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν.*

Ἱππολῠτα *Hippolyta*, Crethei filia, uxor Acasti Ne. V 26: *ὥς τέ νιν* (Peleum) *ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν* (Bergk. *Ἄκαστον*) *ποικίλοις βουλεύμασιν, ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς.* IV 57: *Πηλεὺς — δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος.*

ἱππόμητις *equorum peritus* Is. VI (VII) 9: *ἀμφ' Ἰόλαον ἱππόμητιν.*

ἵππος (sg. *ἵππος, -ου, -ον.* pl. *ἵπποι, -ων, -οις, -οισι, -ους*) *equus, equa* 1) universe Ol. IX 23: *ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον.* Py. II 45: *ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου σφυροῖς* (*Κένταυρος*). fr. 203 (217), 2: *Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει.* equi alati Ol. XIII 86: *ἕλε Βελλεφορόντας — ἵππον πτερόεντ'*: Pegasum, cf. Is. VI (VII) 44. Ol. I 90 (88): *θεὸς ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους* (sc. Pelopi). Solis equi Ol. VII 71: *ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ, πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων.* fr. 107 (74), 7: *ἀλλά σε πρὸς Διὸς ἵππους τε θοὰς ἱκετεύω* (Bergk., vulgo *ἵππος θοάς*, Herm. *ἵπποις θοαῖς*, quod Dissen. expl. „quam primum"). — 2) praecipue vectarii equi fr. 234 (258): *ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς.* idonei a) ad belli usum Py. VI 32: *Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς.* II 2: *Συράκοσαι, — ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί.* Ne. IX 34: *παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις.* Ol. VI 14: *κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν* (Amphiaraum) *καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν*, cf. Ne. IX 25. — b) ad ludorum certamina Ol. III 34: *δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων.* V 7: *ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἁμίλλαις ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε.* III 4: *ὕμνον ὀρθώσαις, ἀκαμαντοπόδων ἵππων ἄωτον.* Ne. I 6: *αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων*, cf. fr. 221 (242). Py. IV 17: *ἵππους ἀμείψαντες θοάς*, cf. fr. 89 (59), 2. de alatis Ol. I 90 (88) v. supra. fr. 13: Eust. Pr. 16: *ἵππον κρατησίποδα, τὸν δρόμῳ νικήσαντα* (*λέγει*). Ne. IX 52: *φιάλαισι —, ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος.* Py. I 37: *ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν.* fr. 129 (95), 4: *ἵπποις γυμνασίοις τε — τέρπονται.* Py. V 21: *εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών.* XI 48: *τὰ μὲν ἐν ἅρμασι καλλίνικοι πάλαι Ὀλυμπίᾳ τ' ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοαῖς* (Bergk. c. Hartung., libri *θοὰν*) *ἀκτῖνα σὺν ἵπποις.* VII 4: *κρηπῖδ' ἀοιδᾶν ἵπποισι βαλέσθαι*: quadrigis enim victoria parta erat in Pythiis. Is. I 62: *ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις.* II 13: *οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν.* III 47 (IV 29): *Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.* Ol. IV 12 (16): *ἐπεί νιν αἰνέω, μάλα μὲν τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων.* V 21: *σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις ἐπιτερπόμενον.* — c) ad mercium vecturam Is. IV (V) 5: *καὶ γὰρ ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι — ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται*: mercaturam terrestrem ac plaustra dici monet Mezgerus, plerique bellicos currus intelligunt. — 3) currus equis iunctus Ol. VIII 51: *ἀποπέμπων Αἰακὸν δεῦρ' ἀν' ἵπποις χρυσέαις.* I 42: *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις — ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι*, cf. fr. 30 (6), 2. fort. etiam Ol. X 69: *ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος* (sc. *ἔφερε τέλος*).

ἱπποσόας *equorum agitator, equester* Is. IV (V) 32: *ἱπποσόας Ἰόλαος.* Py. II 65: *τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄν-*

δρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι.

ἱπποσόος *equos agitans* Ol. III 26: Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ. v. ἐλάτειρα.

ἱππότας *equester* Py. IV 153: ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας: dicuntur Thessali equitatu insignes.

ἱππŏτροφία *equorum alitura* sc. in usum ludorum Is. II 38: αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν, ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλήνων νόμῳ: „nec sumptibus parcens in equis alendis" Dissen.

ἱππŏτρόφος *equos alens*, imprimis ad ludorum certamina Ne. X 41: νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς: dicitur Argos, v. ἵππιος. pro subst. Is. III 32 (IV 14): ἱπποτρόφοι τ' ἐγένοντο, χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον (sc. Cleonymidae).

ἱπποχάρμας *re equestri gaudens* Ol. I 24 (23): Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλέα: Hieronem.

Ἶρᾰσα *Irasa*, urbs Libyae Py. IX 106: Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα πρὸς πόλιν Ἀνταίου: „ad paludem Tritonidem traditur sita fuisse" Boeckh.

ἱρόθῡτος *sacrificatus* fr. 78 (225), 3: ἐγχέων προοίμιον, ᾇ θύεται ἄνδρες (ὑπὲρ πόλιος) τὸν ἱρόθυτον θάνατον (Haupt. pro ἱερόθυτον): „mortem, quae diis quasi sacrificium pro patria offertur (Opfertod)" Dissen.

ἴς *vis* Py. IV 253: v. κρίσις. — plur. *nervi*, met. pro viris ipsis Is. VII 53 (VIII 57): Τρωίας ἶνας ἐκταμὼν δορί: „quum heroes sint nervi Troiae" Dissen.

ἴσᾱμι (digammatum Py. III 29) *scio, novi* Py. IV 248: καί τινα οἶμον ἴσαμι βραχύν. Ne. VII 14: ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ. Py. III 29: πάντα ἴσαντι νόῳ, ubi est part. praes. v. οἶδα.

ἰσάριθμος v. **ἐξάριθμος.**

Ἰσθμιάς *Isthmia* Is. VII (VIII) 4: Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ. Ne. II 9: Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν. — plur. **Ἰσθμιάδες** *ludi Isthmii, Isthmia* Ol. XIII 33: δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα.

Ἴσθμιος (sg. m. Ἰσθμίου. f. Ἰσθμίαν. n. Ἴσθμιον. pl. f. Ἰσθμίαισι. n. Ἰσθμίοις) *Isthmius* Is. II 13: ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν. Ol. IX 84: ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις. Is. VII 63 (VIII 68): ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων. Ol. XIII 4: Κόρινθον, Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος. — plur. **Ἴσθμια** *ludi Isthmii, Isthmia* Is. III 20 (IV 2): εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν.

Ἰσθμός (Ἰσθμοῦ, -ῷ, -όν. Ἰσθμοί) *Isthmus* Corinthius Is. I 9: τὰν ἁλιερκέα Ἰσθμοῦ δειράδ'. I 32: Ποσειδάωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ. Ne. V 37: Ποσειδάωνα πείσαις, ὃς Αἰγᾶθεν ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν. Ol. VIII 48: Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάννεν (var. Ἰσθμὸν ποντίαν). Is. V (VI) 5: Ἰσθμοῦ δεσπότᾳ: Neptuno. fr. 122 (87), 10: Ἰσθμοῦ δεσπόται (Casaub. pro ἐμοῦ): Corinthii. Is. III 11: ἐν βάσσαισιν Ἰσθμοῦ δεξαμένῳ στεφάνους. IV (V) 17: ἐν Ἰσθμῷ. Ol. VII 81: κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων. Is. V (VI) 61: ἀπ' Ἰσθμοῦ. — adv. **Ἰσθμοῖ** *in Isthmo* Ol. II 55 (50): Πυθῶνι — Ἰσθμοῖ τε. XII 18: ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ'. XIII 98: Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ. Ne. VI 21 (19): Ἰσθμοῖ —, Νεμέᾳ δέ. IV 75: Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε. X 26: Πυθῶνι, — Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. Py. VII 13. VIII 37. Is. VI (VII) 21.

Ἰσμήνειον *Ismenium*, templum Apollinis Ismenii ante portas Thebarum prope Ismenum fluvium situm Py. XI 6: ἴτε — ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας, Ἰσμήνειον (Bergk. c. var. Ἰσμήνιον) δ' ὀνύμαξεν, ἀλαθέα μαντείων θῶκον: quod nomen Dissenius non dubitat poetam hic ab ἴσημι derivasse, quo posito clarior haec sententia exsistat: „et scientiae locum appellavit, ubi esse vellet veracem vatum sedem".

Ἰσμηνός *Ismenus*, fluvius Boeotiae Thebas perfluens (Ai Ianni) Ne. IX 22: Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι. XI 36: παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοάν. fr. 29 (5), 1: Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν — ὑμνήσομεν, ubi deus fluvii videtur dici.

ἰσοδαίμων *sorte aequalis*, c. dat. Ne. IV 84: ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα.

ἰσόδενδρος *par arboribus* fr. 165 (146): *ἰσοδένδρον τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι*: sc. Hamadryades.

ἴσος (ubique fere var. *ἶσος*. digammatum quater) *par, aequalis* Ne. XI 41: *ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον* (Bergk. e coni. *πλουτώσιον*): copia parem. Ol. IV 23 (27): *οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι· χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον.* II 67 (61): *ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεί, ἴσαις δ' ἁμέραις ἅλιον ἔχοντες* (Mommsen., libri vett. *ἐν ἁμ.*; novicii *ἴσον . . . ἴσα* v. *ἴσον, ἶσον δ' ἐν ἁμ.*, Boeckh. *ἴσον . . . ἴσον ἐν ἁμ.*, Bergk. *ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεὶ ἴσον ἐν ἁμ.*). VIII 53: *τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν*: „omnibus par et commune" Boeckh. Ne. X 86: *πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον*: aequalem portionem. Ne. VII 5: *ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ ἴσα*: ad eadem, „zu gleichem Zweck" Mezger. c. dat. Is. V (VI) 32: *τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ.* — neutr. pro adv. *aeque, perinde* fr. 224 (246): *ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον (θεῷ) ὑποτρέσαι.* c. dat. Ne. III 45: *χερσὶ θαμινὰ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων ἴσον ἀνέμοις* (E. Schmid., libri vett. *ἰσόν τ' ἀν.*, Mosch. *ἴσα τ'*). fr. 218 (239), 3: *πάντες ἴσα πλέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν* (Bergk., vulgo *ἰσανέομεν*, Herm. *ἴσα νέομεν*, Christ. *ἴσα πνέομεν*).

ἵστημι (act. aor. I *ἔστᾱσας, -εν, -αν*; *στᾶσε.* aor. II *ἔστᾱν, -α, στᾰν. στᾶμεν. στάντα, -ες.* pf. *ἑστᾰότ'.* — pass. praes. *ἵσταται.* aor. *ἐστάθη, στάθεν. σταθείς.* — med. praes. *ἵσταμαι.* fut. *στᾰσομαι*) I) trans. *statuo, constituo, instituo* Py. IX 114: *ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος.* IX 118: *ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις.* Pass. Py. IV 84: *ἐστάθη — ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου*: constitit. Ol. III 32: *δένδρεα θάμβαινε σταθείς*: constitutus, stans. Ol. IX 31: *ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν.* Is. VI (VII) 37: *ἐν θυρέτροις σταθείς.* Ne. X 66: *τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ.* — met. Py. III 53: *τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς*: „restituit aegrotos iacentes, ut surgerent" Dissen. Py. III 96: *ἐκ — καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν*: „erexerunt iterum animum et confirmarunt" Dissen. Is. VI (VII) 13: *Δωρίδ' ἀποικίαν — ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων*: constituisti. Ol. II 3: *Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης ἀκρόθινα πολέμου*: instituit; cf. Ol. X 58: *πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτάν.* Pass. Ol. VII 78: *τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται — πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.* Py. IV 199: *ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἵστασαν θεοῦ σάμασιν πιθόμενοι*: h. e. *ἀνέπνευσαν.* — II) intr. *sto, adsto, consisto, subsisto* Ne. V 2: *ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'.* Is. V (VI) 37: *τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα.* Ne. I 55: *ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ — μιχθείς.* I 19: *ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος.* V 11: *πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου στάντες.* Is. VII 58 (VIII 64): *ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν* (Mingarell., libri *ἔσταν*). fr. 101 (70): *σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα.* Py. IV 2: *σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ στᾶμεν —, Μοῖσα*: adesse. Ol. IX 71: *ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος*: stetit neque fugit. met. Ne. VIII 19: *ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν*: „h. e. subsisto paullisper" Dissen.; vox ex arte victoris sumpta transfertur ad poesin; stadio enim Dinis vicerat. Ne. V 16: *στάσομαι· οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής, καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι*: subsistam, cf. Ol. I 53 (52): *ἀφίσταμαι.*

ἱστίον *velum*, met. Py. IV 293: *ἐν δὲ χρόνῳ· μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου ἱστίων*: h. e. pro tempore mutantur consilia. Py. I 92: *ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ ἱστίον ἀνεμόεν*: de liberalitatis studio; sicuti de hospitalitate Is. II 40: *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν.* Ne. V 51: *δίδοι φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου*: de orationis ubertate atque magnificentia.

ἱστός *iugum textorium* Py. IX 18: *ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοὺς οὔτε δείνων τέρψιας.*

Ἴστριος *Istrius* Ol. III 26: *δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν' Ἰστρίαν νιν*: ad Hyperboreos versus septentrionem ad Istri fontes habitantes.

Ἴστρος *Ister* Ol. III 14: *Ἴστρου*

ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας (ἐλαίαν). VIII 47: καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων (ἤπειγ᾽): ubi habitabant Hyperborei, Apollinis cultores.

ἵστωρ v. ἀνάσσω.

ἰσχύς (sg. ἰσχύος, -ύν. trochaeus est ἰσχύν Ne. XI 31) *robur* corporis Is. III 86 (IV 68): καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ᾽ ἀέθλων γίνεται, ἰσχύος ἔργον. Ol. I 99 (96): ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ᾽ ἰσχύος θρασύπονοι. Ne. VI 75 (66): Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον. IX 12: νέαισι θ᾽ ἑορταῖς ἰσχύος τ᾽ ἀνδρῶν ἁμίλλαις ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν. XI 31: τὸν δ᾽ αὖ καταμεμφθέντ᾽ ἄγαν ἰσχύν. fr. 107 (74) 3: ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν (Bergk. προταινὶ) ἀνδράσι καὶ σοφίας ὁδόν.

Ἴσχυς *Ischys* (*Valens*), Elati filius, amasius Coronidis Py. III 31: καὶ τότε γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον (sc. Apollo).

ἰσχύω *valeo* fr. 61 (33): τί δ᾽ ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ἇ τ᾽ ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει; fr. 41 (13): ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν (Pausan. VII 26, 8).

ἴσχω 1) *cohibeo* Is. III 65 (IV 47): μῆτιν δ᾽ ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ᾽ ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει. — 2) *habeo* Py. XI 29: ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.

ἰσώνυμος *cognominis* Ol. IX 64: μάτρωος δ᾽ ἐκάλεσσέ νιν ἰσώνυμον ἔμμεν: Opuntem.

ἴυγξ *iynx torquilla*, Wendehals Py. IV 214: πότνια δ᾽ ὀξυτάτων βελέων ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ μαινάδ᾽ ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι: τοῦτο τὸ ὄρνεον δοκοῦσιν αἱ φαρμακίδες εὐθετεῖν αὐταῖς εἰς τὰς ἐρωτικὰς ἐπῳδάς· λαμβάνουσαι γὰρ αὐτὸ δεσμεύουσιν ἐκ τροχοῦ τινος, ὃν περιρρομβοῦσιν ἅμα ἐπᾴδουσαι. Schol. met. Ne. IV 35: ἴυγγι δ᾽ ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν: magica quadam vi. ὡς ἀπὸ φαρμάκου, φησὶ, καὶ ἴυγγος ἕλκομαι τὴν ψυχὴν τῇ ἐπιθυμίᾳ ᾗ ὑπεσχόμην ἐπιδείξασθαι τὸν ἐπινίκιον συντελέσας. Schol.

ἰύζω *exclamo* Py. IV 237: ἴυξεν δ᾽ ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς: „in exclamationem erupit" Boeckh. „er stöhnte" Mezger.

Ἰφιγένεια *Iphigenia*, Agamemnonis filia Py. XI 22: πότερόν νιν (Clytaemnestram) ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽ ἐπ᾽ Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον;

Ἰφικλέης *Iphicles*, Amphitryonis et Alcmenae filius, frater Herculis Py. IX 88: Διρκαίων ὑδάτων —, τά νιν (Herculem) θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα. Is. I 30: Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει: Iolaus.

Ἰφικλείδας *Iphiclides* h. e. Iphiclis filius Py. XI 59: ἅ τε τὸν Ἰφικλείδαν διαφέρει Ἰόλαον ὑμνητὸν ἐόντα καὶ Κάστορος βίαν.

Ἰφιμέδεια *Iphimedia*, Aloei uxor Py. IV 89: ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα.

Ἰφίων *Iphion* Aegineta, pater Alcimedontis Ol. VIII 81: Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων Ἀγγελίας ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν: Ἰφίων καὶ Καλλίμαχος κατὰ μέν τινας ἁπλῶς συγγενεῖς τοῦ Ἀλκιμέδοντος (victoris)· κατὰ δέ τινας Ἰφίων μὲν πατὴρ Ἀλκιμέδοντος τεθνεώς, Καλλίμαχος δὲ θεῖος. Schol.

ἰχθύς fr. 306 (143): καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους (Schol. Il. φ 22). cf. Eust. p. 1221, 35.

ἰχνεύω *vestigia lego*, met. Py. VIII 35: παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεούς (Schmid. ἰχνέων, Herm. οἰχνέων, correptionem diphthongi defendit Bergk.): „vestigiis pressis sequens" Boeckh.

ἴχνος *vestigium*, met. Py. X 12: τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρός. Ne. VI 17 (15): οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ κυναγέτας, (Bergk. πάλᾳ, κυναγέτας) ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων πατροπάτορος.

Ἰωλκός (Ἰωλκοῦ, -όν. Ἰάωλκόν. digammatum bis) *Iolcus*, urbs Thessaliae in radicibns Pelii sita Ne. IV 54: Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν. Py. IV 77: εὖτ᾽ ἂν — ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ. Is. VII 40 (VIII 44): Αἰακίδᾳ, ὄντ᾽ εὐσεβέστατον φασὶν Ἰωλκοῦ τράφεν πεδίον (Bergk., libri φασὶν ἰαωλκοῦ τραφεῖν). Py.

IV 188: ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος. Ne. III 34: ὃς (Peleus) καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς: sc. ut regem Acastum Hippolytae coniugem puniret, cf. Ne. V 26; „ceterum tradiderat Pherecydes Peleum socios habuisse in ea expeditione Iasonem et Dioscuros“ Dissen.

K

Καδμεῖος (pl. m. *Καδμεῖοι, -ων,* f. *Καδμειᾶν, εϊᾶν*) *Cadmeus* Is. III 71 (IV 53): *Θηβᾶν ἄπο Καδμεϊᾶν* (Schmid., libri *Καδμειᾶν,* Tricl. *Καδμειϊᾶν*). fr. 75 (45), 12: *γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον* (Boeckh. c. schol. Is. VII 76, v. *ἀδελφεός,* libri *καδμείαν* v. *καδμίαν*). — plur. pro subst. *Cadmei, Thebani* Ne. I 51: *Καδμείων ἀγοί.* VIII 51: *τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν.* IV 21: *Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις — Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον.* Py. IX 83: *λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.*

Κάδμος (*Κάδμος, -ου, -οιο, -ῳ, -ον.* prioris syllabae vocalis non producitur Py. VIII 47) *Cadmus,* Agenoris filius, Thebarum conditor atque heros gentilicius Py. III 88: *αἰὼν δ' ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ: τὸν δὲ Κάδμον παρέλαβε διὰ τὸ καὶ τοῦτον εὐδαιμονήσαντα ἐκπεσεῖν εἰς Ἰλλυριούς· ὅλως δὲ αὐτὸν ἀποσεμνύνουσι διαπεφυκότα τὸ γένος εἰς θεούς. πρόπαππος γὰρ ὁ Ζεύς, καὶ πάππος ὁ Ποσειδῶν, ὁ δὲ Ἄρης κηδεστής, ἡ δὲ Ἀφροδίτη πενθερά, ἡ δὲ Θυώνη καὶ ἡ Λευκοθέα θυγατέρες, ὁ δὲ Διόνυσος καὶ ὁ Παλαίμων θυγατριδοῖ· τὸ δὲ ὅλον καὶ ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπ' ἀνθρώπων αὐτὸν μάλιστα πάντων κατὰ τὴν Ἑλλάδα τετιμῆσθαι· διόπερ καὶ αὐτὸς ἀπεθεώθη μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἁρμονίας καὶ ἀπελθὼν ἐπὶ δρακόντων ἅρματος κατῴκησεν ἐν τῷ Ἠλυσίῳ πεδίῳ.* Schol. Ol. II 86 (78): *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται*: in illis qui sunt in beatorum insulis. fr. 32 (8): *τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου*: „est de nuptiis Cadmi et Harmoniae, in quibus Apollo cum Musis cecinerant, cf. Py. III 89 sqq.“ Boeckh. Ol. II 25 (23): *εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις.* Py. XI 1: *Κάδμου κόραι*: Semele, Ino Leucothea. Is. I 11: *Κάδμου στρατῷ*: Thebanis. Is. V (VI) 75: *παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις.* Py. VIII 47: *ἐν Κάδμου πύλαις.* fr. 29 (5), 2: *Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν — ὑμνήσομεν.* fr. 272 (195): *καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Κάδμου βασιλείας* (Vita Pindari Vrat. II p. 9 ed. Boeckh., Westerm. p. 98), ubi Boeckh. coni. *τῆς Καμβύσου βασιλείας,* Westermann. *Ξέρξου,* Schneider. *Δαρείου.*

κᾱ́δομαι *curam habeo* Ol. VI 47: *δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν δαιμόνων βουλαῖσιν ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν, καδόμενοι.*

κᾶδος (sg. *κᾶδος.* pl. *κάδεα*) 1) *cura* a) studium Ol. I 110 (107): *θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων, μερίμναισιν* (Boeckh., libri *κῆδος* v. *κῦδος,* quod rec. Bergk.): *εἰς τοῦτο σπουδάζων, τὸ σοῦ προνοεῖσθαι.* Schol. — b) sollicitudo, luctus Ne. I 54: *εὐθὺς δ' ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ' ἀλλότριον.* Is. VII (VIII) 7: *μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων μήτε κάδεα θεράπευε.* de mortuo Py. IV 112: *κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερὸν ἐν δώμασι θηκάμενοι.* — 2) *affinitas* Ol. VII 5: *συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἐόν.*

καθαιρέω *aufero* 1) demo, absumo Ol. IX 60: *μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς.* Py. III 57: *χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν ὠκέως.* — 2) reporto, consequor Ol. X 63: *ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος, ἔργῳ καθελών* (sc. *εὖχος*).

κᾰθᾰρός (sg. m. *καθαροῦ.* f. *καθαρᾷ, -άν.* n. *καθαρόν, -ῷ, -όν*) *purus* 1) nitidus, splendidus, maxime de luce fr. 142 (106), 3: *σκότει καλύψαι καθαρὸν ἀμέρας σέλας.* Py. VI 14: *φάει — ἐν καθαρῷ.* IX 90: *Χαρίτων — μή με λίποι καθαρὸν φέγγος.* met. illustris, praeclarus Is. IV (V) 23: *τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθος ἂν καθαράν.* cf. Ol. VI 23. — 2) vacuus Ol. X 45: *περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε*: in patenti loco. — met. vacuus ab sordibus atque omni re mala: inconta-

minatus, sincerus, integer Ol. I 26: *ἐπεί νιν* (Pelopem) *καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ*: respuere vult poeta vulgarem de Pelope fabulam, quem ferebant quondam dissectum et coctum a patre Tantalo convivantibus apud se diis appositum, sed re cognita in eodem lebete coquendo restitutum Iovis iussu; unde hic lebes factus est *μιαρός*. Py. III 15: *φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν*: *ἀνεπίμικτον θνητοῦ σπορᾶς*. Schol. Ol. IV 14 (18): *πρὸς Ἀσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον*: sincera. Py. V 2: *ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ* (*πλοῦτον*). fr. 122 (87), 13: *διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ*. Ol. VI 93: *τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων*: integro ac iusto.

καθέζομαι *mihi v. de meo depono, colloco dedicans* Py. V 40: *ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ, μονόδροπον φυτόν* (Bergk., libri *καθέσσαντο, καθέσαντο, καθέσσαν τὸ*, Herm. *κάθεσσαν θεῷ*, Boeckh. et Thiersch. *κάθεσσαν τὸν*): „significat Cretenses statuam in suo thesauro (*τέγεϊ Παρνασίῳ ᾧ*) Delphis dedicavisse atque in eodem thesauro suspensa fuisse Carrhoti donaria“ Bergk.

κάθημαι *sedeo otiose*, de ignavo Ol. I 85 (83): *θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τά κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν*; fr. 81 (49), 4: *οὐ γὰρ εἰκὸς τῶν ἐόντων ἁρπαζομένων παρά θ' ἑστίᾳ καθῆσθαι καὶ κακὸν ἔμμεν*.

καθίστημι *constituo*, aor. intr. *constiti* Py. IV 135: *ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν*.

καθοράω *perspicio* Py. IX 49: *χὤτι μέλλει χὠπόθεν ἔσσεται, εὖ καθορᾷς*.

καθύπερθε *supra*, c. gen. Py. IX 31: *μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα*: „labore maiorem animum“ Dissen.

καί (per crasin coalescit A) cum vocali 1) ***α***: *κἀγαθῷ, κἀγοραί, κἀνθρώποις, κἀσόφοις, κἄστυ* ci. 2) ***ε***: *κήκ* v. *κήξ* ci., *κἠν*. 3) ***ο***: *χὠπόθεν, χὠπόταν, χὤταν, χὤτι*. B) cum diphthongo 1) ***ει***: *κεἰ* ci. *κεἴπερ* v. *καἴπερ* ci. 2) ***ου***: *κού*. — per hyperbaton v. transpositionem inter praepositionem et casum ponitur Ol. II 31 (28). VII 26. Py. IV 186. X 58. Ne. VII 31; inter praep. et verbum Is. VI (VII) 30) I) part. copulativa: *et, atque, que*; coniunguntur autem A) singulae voces 1) duo substantiva non raro sensu quodammodo inter se cohaerentia Ol. V 1: *ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον*. Py. IX 124: *φύλλα — καὶ στεφάνους*. fr. 221 (242): *ἵππων τίμια καὶ στέφανοι*. Ol. II 82 (74): *ὅρμοισι — καὶ στεφάνοις*. V 9: *Οἰνομάου καὶ Πέλοπος*. VII 38: *Οὐρανὸς — καὶ Γαῖα μάτηρ*. II 30 (27): *Παλλὰς — καὶ Ζεὺς πατήρ*, cf. Is. V (VI) 27. Py. IV 108: *Αἰόλῳ καὶ παισί*. Ne. IX 4: *ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν*. Ol. VIII 10: *κῶμον καὶ στεφαναφορίαν*. IX 56: *κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν*. IX 82: *τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις*. X 80: *βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός*. XIII 7: *Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα*. Py. I 1: *Ἀπόλλωνος καὶ — Μοισᾶν*. IX 60: *Ὥραισι καὶ Γαίᾳ*. Ne. XI 2: *Ζηνὸς — καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας*. Ol. XIII 54: *Ἀργοῖ καὶ προπόλοις*. III 27: *Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν*. III 45: *σοφοῖς κἀσόφοις*. Py. V 64: *ἄνδρεσσι καὶ γυναιξί*. I 68: *ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν*. fr. 194 (206), 5: *θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς*. Py. IV 190: *ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι*. IX 63: *νέκταρ — καὶ ἀμβροσίαν*. X 42: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ*. Ne. VI 35 (30): *ἀοιδαὶ καὶ λόγοι*. XI 7: *λύρα — καὶ ἀοιδά*. IX 39: *χερσὶ καὶ ψυχᾷ*. Ol. IX 23 (27): *χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ*. Ne. VIII 8: *χειρὶ καὶ βουλαῖς*. Ol. XII 5: *πόλεμοι κἀγοραί*. Ne. IX 29: *θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς*. fr. 101 (70): *γᾶν καὶ θάλασσαν*. Py. IX 47: *θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς*. praeterea Ol. V 8. VI 59. VII 17. 44. 84. X 15. XI 6. XIII 53. 107. 115. Py. I 28. 46. 63. III 112. 113 (ci.). IV 103. 126. 152. 206. 225. 280. V 53. VIII 58. 97. IX 30. 45. 64. 65. 105. XI 18 (ci.). Ne. III 54. 69. IV 68. V 52. VII 53. 73. VIII 16. IX 13. X 26. 50. 53. XI 21. 23. Is. I 17. III 38 (IV 20). III 78 (IV 60). III 80 (IV 62). III 89 (IV 71) ci. IV (V) 5. 40. fr. 107 (74), 4. 133 (98), 4. 243. 278 (251). add. *ἁμᾷ* Ol. III 21. Ne. V 12. *θάμα* (Bergk., libri *θ' ἅμα*) Py. XII 25. Is. II 11. repetitur praepositio in altero membro Ol. XIII 83: *παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα*. Py. VIII 26. Ne. XI 25; idque cum transpositione Py. X 58: *ἐν ἅλιξι — ἐν*

καὶ παλαιτέροις. tam arcte iuncta sunt, ut duo quasi unum efficere videantur Py. IV 195: νύκτας — καὶ πόντου κελεύθους: h. e. nocturnum iter per mare. — pro subst. in alterutro membro legitur pronomen Ol. IX 14: αἰνήσαις ἓ καὶ υἱόν. X 3. Py. IX 84. 88. Ne. I 61. Py. IV 68: αὐτὸν — καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος. IV 89: Ὦτον καὶ σέ. participium fr. 95 (63): ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. adverbium Ol. VII 26: νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ. sent. secundaria Ol. IX 97. — 2) duo adiectiva Ol. VI 55: ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος. IX 28: ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ — ἄνδρες. IX 94: ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός. Py. II 43: μόνα καὶ μόνον. Ol. VII 63. XI 19. Py. I 38. IX 7. X 22. adi. et participium Ne. VII 31. sent. relat. et adi. Ne. VII 101. — 3) duo pronomina Py. IV 141: ἐμὲ — καὶ σέ. V 55: τὰ καὶ τά, cf. VII 22 (20). — 4) duo numeralia fr. 135 (100): τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. Ne. XI 19: ἓξ καὶ δέκ' (var. ἑκκαίδεκ'). Py. IX 113: τεσσαράκοντα καὶ ὀκτώ. IV 10: ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ. add. ἅμα Ol. VIII 45: ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις. — 5) duo verba et duae sententiae a) subiecto non mutato Ol. V 8: τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε. V 24: ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς. VII 42. 46. VIII 23. 52 (Bgk.). IX 59. X 49. 57. XIII 27. 69. Py. I 100. III 15. 63. IV 9. 166. 254. 260 (ci.). IX 12. 37. 52. X 25. 46. Ne. I 64. 71. III 35 (?). 38. 61. IV 61. V 39. VI 21 (19). X 22. 74. 80. XI 16. 18. Is. I 19. 25. 55. II 39. IV (V) 63. V (VI) 32. 53. Ep. 1. suppl. verbum Is. IV (V) 38. — b) subiecto mutato Py. III 35: δαίμων δ' ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν, καὶ γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, ἀμᾷ δ' ἔφθαρεν. Ol. IX 38. X 72. Py. IV 151 (κοὐ). 257. Ne. XI 8. Is. III 17. III 52 (IV 34). III 85 (IV 67). fr. 223 (244), 2. 288 (121). add. ῥα Ol. VII 59. Py. IV 134. sent. interrogativae Ne. V 15: πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ' Οἰνώνας ἔλασεν. Py. IV 98. — 6) tria membra aut plura a) tria: καὶ — καί Ol. VIII 69: νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον. VIII 47 (libri, Bergk. mut.). XIII 62. 90. Py. II 50. 87. Ne. IV 26. V 7. X 64. fr. 76 (46). 172 (158), 3. καὶ — τε Ol. XII 18. Py. I 39. 42. III 94. XI 61. Is. I 20. fr. 133 (98), 4. 143 (107). — τε — καί (τε καί) Ol. VI 96: ἀμφέπει Δάματραν λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. I 52. X 62. XIII 107 (Bergk. δὲ). Py. IV 49. V 70. VI 6 (καὶ μάν). X 46. XI 9. Ne. III 84. VII 79. Is. I 18. V (VI) 70. praecedit μέν Ol. IV 14 (18). — b) quatuor: καὶ — καὶ — καί Py. IX 46. Ne. X 47. fr. 101 (70), 2. τε — καὶ — καί Is. I 57. τε καὶ — τε Py. IX 101. τε — τε — καί Ol. V 12. VII 82. — c) quinque: καὶ — καὶ — καὶ — καί fr. 199 (213). καὶ — τε καὶ — τε Py. VIII 99. — d) sex: καὶ — τε καὶ — τε — καί Py. IV 194. — e) decem: τε — τε καὶ — καὶ — τε — τε — καὶ — τε — τε Ol. XIII 109. — B) enuntiationes, in quibus denuo poeta ad dicendum aggreditur quasque cum prioribus quodammodo cohaerere vult significare: *et, ac, tum* Py. III 93: καὶ θεοὶ δαίσαντο παρ' ἀμφοτέροις. IV 124: καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἤλυθον κείνου γε κατὰ κλέος. III 68. IV 164. 220. 254. 298. Ne. VI 61 (53). IX 18 (Bgk.). X 42. fr. 129 (95), 4. 131 (96), 2. 223 (244), 1. καί ῥα Py. III 45. IV 189. καὶ τότε fr. 168 (150). καὶ μάν et certe, atqui Ol. X 34. Py. IV 90. 289. Ne. II 13. X 54. in transitu καί νυν Ol. III 34. VII 13. Py. IX 71. — In singulis haec notanda sunt: 1) in fine enumerationis καί respondet lat. omnino, denique Ol. XIII 112: καὶ πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν. — 2) est particula affirmativa Py. IV 165: τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον· καί τοι μοναρχεῖν καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν, quod idem fere valet atque: „si perfeceris, tradam" Dissen. fort. etiam Py. IV 247. — 3) part. explicandi ac definiendi Is. VII 47 (VIII 52): φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα: „gemeinsame (mit Themis) Arbeit besorgen und (d. h. nämlich) die Ehe der Thetis" Mezger. aliter Dissenius: „una curasse Thetidis nuptias etiam regem; quod est de opera Pelei in adornandis nuptiis intelligendum." v. ἄναξ. — 4) part. con-

secutiva pro *καὶ οὕτω* v. *ὥστε* Is. VII 47 (VIII 52): *φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα· καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος* (E. Schmid., libri *καὶ νέ' ἀνέδειξαν* v. *καὶ νέαν ἔδειξαν*, Bergk. *αἰνέαν τ' ἔδειξαν*): „itaque factum est ut" Mezger. Py. IV 42 (*καί νυν*). — 5) part. adversativa Ol. I 28: *ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον*: „aber" Mezger. post negat. Ne. V 18: *στάσομαι· οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής· καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.* — II) part. *καί* vim habet comparandi atque addendi: *quoque, etiam, praeterea, idem*; coniungitur autem A) cum singulis vocibus 1) cum substantivis Ol. I 45 (44): *ἔνθα δευτέρῳ χρόνῳ ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος.* II 31 (28): *ἐν καὶ θαλάσσᾳ.* II 41 (37). VI 17. 25. VII 45. VIII 56. Py. I 35. IV 152. 156. V 47. 63. IX 97. Ne. I 17. VII 7. 36. VIII 18. 23. 43. X 10. 26. Is. I 40. 65 (*ἔτι καί*). III 43 (IV 25). III 49 (IV 31). III 62 (IV 44). IV (V) 2. 59. VI (VII) 51. fr. 141 (105). 123 (88), 10. (*μὲν* —) *δὲ καί* Ol. I 14: *δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν, ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ.* fr. 1 (4): *κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς Αἴγινα.* Ol. IX 68. 87. XIII 55. Py. VIII 28. 57. IX 108. X 15 (Boeckh., libri om. *δὲ*). Ne. VIII 43. X 20. 25. 28. Is. VI (VII) 32. fr. 216 (235). — 2) cum adiectivo Ol. V 16: *ἢν δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν*: pro *καὶ σοφοὶ* per hyperbaton. — 3) cum pronominibus *καὶ ἐγώ* Is. VII (VIII 5). *καὶ ἐμοὶ* Ne. X 77. *καὶ σέ* Py. II 64. *καὶ τάνδ'* Ol. VIII 25. *καὶ τόδε* Py. IV 86. 277. *καὶ τοιαίδε* Is. IV (V) 54. [*καὶ τὸν* Py. II 36.] *καὶ κείναν* Ol. III 31, cf. Ol. X 30. Py. III 55. Is. VII 65 (VIII 70). *μὲν — δὲ καὶ αὐτός* Py. VIII 56. Ne. VI 62 (54). *δὲ καὶ κείνοις* Ne. V 22. — 4) cum adverbiis *καὶ νῦν* (*νὺν*) Ol. X 78. Py. III 66. IV 64. XI 7. Ne. V 43. Is. VII 61 (VIII 67). *μὲν — δὲ καὶ νῦν* Py. V 20. *καὶ πάλαι* Ne. VIII 32. *καὶ τόθι* Is. II 19. — 5) cum verbis Ne. IV 32: *ῥέζοντά τε καὶ παθεῖν ἔοικεν.* *μὲν — δὲ καί* Py. I 26. Is. V (VI) 71. fr. 221 (242), 3. — B) ad totam refertur enuntiationem Ol. VII 39: *τότε καὶ φασίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις*: „tunc etiam hoc factum, quod nunc narrabo" Dissen. Is. I 63: *πολλάκι καί.* Ol. XIII 87: *καί ποτ'.* VI 56: *τὸ καί.* Py. IV 253: *ἔνθα καί.* Is. I 12: *ἐν ᾇ καί*, cf. Py. V 70. III 89. Is. II 23. IV (V) 35. VII 49 (VIII 54). Ne. III 34(?). fr. 34 (9). — In singulis haec sunt notanda: 1) legitur *καί* in sententiis correlativis atque comparativis: ita, perinde (sc. atque prius est narratum) Ol. VII 7: *ὡς* —, *καὶ ἐγώ.* X 91: *ὥτε* —, *καί.* XII 13: *καὶ — ἅτε.* Ne. II 1: *ὅθεν περ καὶ* —, *καί.* Py. VIII 93: *οὕτω δὲ καί.* Ne. XI 42: *καὶ — οὕτως.* VIII 6: *οἷοι καί*, cf. Py. III 20. — Py. VI 44: *τὰ μὲν παρίκει· τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα.* cf. Py. IX 79. Ne. IV 44. VIII 50. Is. VI (VII) 21. Ol. II 109 (99): *καὶ κεῖνος*, cf. Ol. X 41. Py. III 31: *καὶ τότε.* VI 28: *καὶ πρότερον.* Ne. VI 10 (8): *καί νυν* (*νῦν*), cf. Is. IV (V) 48. — 2) *καί* aliis coniungitur particulis aut respondet: a) *καὶ γάρ* vel *καὶ — γάρ* nam etiam (quoque) Ol. VII 27. 48. VIII 56. Ne. I 67. — etenim Py. IV 181. IX 42. X 59. Ne. I 50. VI 39 (34). Is. II 30. IV (V) 4. 26. — b) *δὲ καί*, v. *δέ* III) ex. — c) *μὲν — καί* Ol. III 21. Py. II 58. sequ. *τε* Ne. XI 12. — d) *καὶ — καί* et — et, non solum — sed etiam Ol. VII 90: *δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν καὶ ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων.* IX 23. Py. I 94. X 67. Ne. III 24(?). Is. I 7. III 59 (IV 41). V (VI) 23. fr. 127 (236). 129 (95), 3. sequitur *τε* Py. I 42. — e) *τε — καί*, saepius *τε καί* et — et, non solum — sed etiam, ut — ita, quibus plerumque iunguntur res personaeve quodammodo inter se cohaerentes vel etiam oppositae; Ol. VII 55: *Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι.* XIV 5: *τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα.* II 11: *πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων.* III 37: *ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας.* II 59 (53): *τῶν τε καὶ τῶν καιρόν*, cf. Ne. I 30. Is. III 51 (IV 33). IV (V) 52. Ol. I 81 (79): *τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρες.* VI 17: *ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ*

μάχεσθαι, cf. Is. I 42. Ol. I 107 (104). II 38 (34): εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων. II 18 (16): ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν. Py. V 118: τὸ νῦν τε — καὶ τὸ λοιπόν. I 14: γᾶν τε καὶ πόντον, cf. Ne. VI 55 (48). Is. III 74 (IV 56). Py. IX 40: ἔν τε θεοῖς — κἀνθρώποις, cf. fr. 169 (151), 2. Is. VI (VII) 30: ζώων τ' ἀπὸ καὶ θανών. Ol. I 19. II 86 (78). VI 14. 92. VII 80. VIII 88. IX 65. Py. II 59. IV 13. 143. 174. VII 17 (15). VIII 3. 6. 31. IX 22. X 24. XI 45. Ne. I 32. 57. III 50. IV 46. V 9. VI 70 (62). 75 (66). IX 13 (var. ποτὲ). 32. X 31. 38. 83. XI 36. Is. I 29. II 11 (θ' ἅμα — καί, Boeckh. θαμὰ, Bergk. θάμα), cf. Py. XII 25. Is. V (VI) 11. 62. VII (VIII) 4. fr. 1 (4), 3. 2. 41 (13). 79 (47). 81 (49), 5. 89 (59). 90 (60), 3. 123 (88), 11. 169 (151), 7. 231 (255)? 292 (226). — τε (—) καὶ — καί fr. 124 (89), 3. 136 (101). τε — καὶ — τε Ol. III 8. Py. IV 149. X 4. Ne. III 60. IV 9. 18 (al. Bergk.). 75. τε — τε — τε καί Is. I 48. — f) καὶ — τε Is. II 19 Bergk. — III) part. καί vim habet intendendi atque augendi: *etiam, vel*; nonnunquam etiam concessivam: *etsi*, *quamvis*; additur autem 1) substantivis et adiectivis Py. V 57: κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον. Ol. XIII 83: τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν. Py. IV 186: ἐπὶ καὶ θανάτῳ. IX 102: ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχωρίοις (sc. ἀέθλοις): „omnino" Dissen. Py. IV 272: ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις. V 47: μακάριος, ὃς ἔχεις καὶ πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήι': „etsi magnus is labor fuit" Boeckh., cf. Is. VII (VIII) 8. Py. I 58. 87. praeterea Ol. I 28. 32. IV 24 (28). 25 (29). VI 20. VII 31. 53. 94. VIII 78. X 15. XIII 84. Py. I 5. 10. 12. II 50. III 54. IV 279. V 13. VI 53. VIII 15. IX 50. 95. X 17. XII 31 (Mezger. καὶ τίν: „tibi quoque"). Ne. III 74. VI 56 (49). VII 53. 89. VIII 38 (Bergk. καγ). IX 27. Is. I 2. III 9. IV (V) 18. VII (VIII) 23. 26. 59. fr. 160. — participiis Is. VII 60 (VIII 66): ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. Py. IV 265: καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς. I 52. add. περ fr. 194 (206), 4; v. καίπερ. — 2) pronomini Is. VII (VIII) 15: ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά. — 3) comparativo Py. X 57: ἔτι καὶ μᾶλλον. — 4) coniunctionibus Ne. IV 36: ἔμπα, κεἴπερ ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον', ἀντίτειν ἐπιβουλίᾳ (Bergk., libri καί περ, Christ. καἴπερ). Ol. XIV 7: κεἴ (Bergk., libri εἴ). Ne. VIII 51: καὶ πρίν. — Denique expediri nequeunt fr. 4 (199) et 204 (218); deleta est part. καί Py. II 36 a Iacobsio, Ne. VII 65 ab Hermanno.

Κάϊκος *Caicus*, fluvius Mysiae Is. IV (V) 42: τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;

Καινεύς *Caeneus* Lapitha, in nuptiis Pirithoi facinorum magnitudine insignis fr. 167 (148): ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπεὶς ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

καίνυμαι, pf. **κέκασμαι** *sum ornatus v. insignis* Ol. I 27: ἐπεί νιν (Pelopem) καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθὼ ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.

καίπερ *quamvis*, c. part. Is. VII (VIII) 5: καὶ ἐγώ, καίπερ ἀχνύμενος θυμόν. Ne. VI 7 (6): καίπερ — οὐκ εἰδότες. deest participium fr. 124 (94): δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν. v. καί III).

καιρός (καιρός -οῦ, -ῷ, όν) *opportunitas* et temporis et rerum Py. IV 286: ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει. IX 78: βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς· ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν: „opportunitatis brevitas" Dissen. Ne. VIII 4: καιροῦ μὴ πλαναθέντα. Py. VIII 7: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ. Ol. XIII 48: ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος: τοῦτο δὲ αὐτὸ νοῆσαι τὸ τῆς συμμετρίας, εὔκαιρόν τέ ἐστι καὶ ἄριστον. Schol. Is. II 22: οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός, τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις: opportune, in tempore; cf. fr. 123 (88), 1. 127 (236), 1. fr. 168 (150): ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος: opportune. Py. I 81: καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ, μείων

ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων: „modice et quantum conveniat" Dissen. „καιρόν est κατὰ καιρόν" Boeckh. „τὰ καίρια" Mezger. Ol. IX 38: τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει: intempestive. Py. X 4: τί κομπέω παρὰ καιρόν; ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει (Mezger. c. Mommsenio τί; κομπέω παρὰ καιρόν; Bergk. c. schol. τί κομπέω; κατὰ καιρὸν ἀλλά . . .). Ol. VIII 24: ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν: „non inscite, sed convenienter" Dissen. οὐκ ἔξω τοῦ ἐγκαίρου, ἤγουν τοῦ ἁρμόζοντος. Schol. — c. gen. Ol. II 60 (54): ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. Py. I 57: οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς: h. e. „usum, fructum" Dissen. οὕτως οὖν καὶ τῷ Ἱέρωνι ὡς τῷ Φιλοκτήτῃ ὁ θεὸς ὀρθωτὴρ καὶ ὑγείας αἴτιος γένοιτο εἰς τὸν ἐσόμενον χρόνον, ὧν ἐπιθυμεῖ εὐχέρειαν παρεχόμενος. Schol. Ne. VII 58: Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι: „convenientem copiam divitiarum" Dissen. Ne. I 18: πολλῶν ἐπέβαν καιρόν οὐ ψεύδει βαλών: „res opportune oblatas, laudes quas Sicilia offert" Dissen.

καίτοι *atqui* Is. III 70 (IV 52): καίτοι ποτ' Ἀνταίου δόμους — προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνήρ (sc. Hercules).

καίω (pass. praes. καιόμενος, -οιο; -α, -αν. ipf. καίοντ'. aor. καυθεῖσα) 1) *incendo*, pass. *ardeo* Py. III 44: καιομένα δ' αὐτῷ διέφαινε πυρά. IV 225: βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός. met. de amore Py. IV 219: αὐτὰν (Medeam) ἐν φρασὶ καιομέναν. — 2) *uro* Ne. X 35: γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις: εἶπε τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ τὸ ἔλαιον· ὀπτᾶται γὰρ ὁ κέραμος. Schol. — *comburo* Ne. X 72: ἅμα δὲ καίοντ' ἐρῆμοι. de mortuo Py. III 102: ἀπὸ ψυχὰν λιπὼν ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον.

κακᾱγορία *criminatio*, *calumnia* Py. II 53: ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν (var. κακηγοριᾶν).

κακᾱγορος *maledicus* Ol. I 54 (53): ἀκέρδεια λέλογχεν θαμινὰ κακαγόρος (Herm., Boeckh., Bergk., var. κακαγόρους, κακαγόρως v. κακηγ.).

κακολόγος *maledicus* Py. XI 28: κακολόγοι δὲ πολῖται.

κακοποιός *maleficus* Ne. VIII 33: ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, — κακοποιὸν ὄνειδος.

κᾰκός (sg. m. κακόν. f. κακάν. n. κακόν. pl. n. κακῶν, -ά) I) adi. *malus* 1) turpis, ignavus fr. 81 (49), 5: οὐ γὰρ εἰκὸς τῶν ἐόντων ἁρπαζομένων παρά θ' ἑστίᾳ καθῆσθαι καὶ κακὸν ἔμμεν. — 2) improbus, maledicus Py. IV 283: ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός. — 3) perniciosus Py. VIII 82: τέτρασί δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι κακὰ φρονέων. — II) subst. **κακόν** *malum*, Übel, Unglück Py. II 76: ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες. III 35: δαίμων δ' ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν. IV 155: μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν. fr. 226 (248): οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο. 132 (97): ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις τ' ἀφύκτοις κακῶν. Is. VII (VIII) 7: πανσάμενοι δ' ἀπράκτων κακῶν: τῶν δὲ ἀνωφελήτων λυπῶν καὶ πενθῶν ἀνάπαυσιν ἐσχηκότες. Schol.

κακότας *malum* Py. II 35: εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον. fr. 42 (171), 4 ex coni. scr. Boeckh., v. ἄτα.

κακόφρων *malignus* fr. 211 (230): κακόφρονά τ' ἀμφάνῃ πραπίδων καρπόν.

Κᾰλᾰΐς *Calais*, Boreae filius Py. IV 182: θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας.

κᾰλᾰμος *calamus* h. e. *tibia* Ol. X 84: χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων: ὁ δὲ ὕμνος τρυφηλῶς καὶ ἡδέως μετὰ αὐλῶν ῥηθήσεται. Schol. Ne. V 38: ἔνθα μάλ' εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται.

κᾰλέω (act. praes. καλεῖ, -έομεν, -έοισι(ν). καλεῖν. καλέων. ipf. ἐκάλει. aor. ἐκάλεσ(σ)ε, κάλεσεν (ci.). καλέσαι. — pass. praes. καλεῦνται. καλεῖσθαι. pf. κέκληνται. κεκλημένον. — med. aor. καλέσαντο) *voco* 1) advoco, c. acc. pers. Ne. I 60: γείτονα δὴ κάλεσεν Διὸς ὑψίστου προφάταν (Bergk., libri δ' ἐκάλεσαν, δ' ἐκκάλεσαν, Tricl. δ'

ἐκκάλεσεν). Is. V (VI) 35. add. praep. *ἐς* Ol. I 38. infin. Py. XI 8. fr. 116 (82). Med. ad me voco Ol. VIII 32: *τὸν* (Aeacum) — *καλέσαντο συνεργὸν τείχεος.* — invoco Ol. VI 58: *ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον.* Py. II 12. IV 195. c. dat. comm. Is. VII (VIII) 5. — 2) nomino, appello, c. dupl. acc. Is. II 27: *γαῖαν ἀνὰ σφετέραν, τὰν δὴ καλέοισιν Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος.* Py. IX 65 (ubi per pleonasmum additur infinitivus). fr. 75 (45), 10. 96 (66). alter acc. suppletur Ne. IX 41: *ἔνθα Ῥέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι.* eius vice fungitur infinitivus Ol. IX 63: *μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ ἰσώνυμον ἔμμεν.* — Pass. fr. 133 (98), 5: *ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται.* add. accus. Ol. VI 56: *τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον.* dat. commodi Ol. VII 76: *κέκληνται δέ σφιν ἕδραι.* gen. possessoris Py. III 67: *ἰατῆρα — παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος* (Bergk. coni. *πατέρα*): „sive aliquem Apollinis filium, qualis Aesculapius fuit, sive Iovis“ Dissen.

Καλλιάναξ *Callianax* Eratida Ol. VII 93: *μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος*: „in Ialysiorum Heraclidarum gente, quae Eratidarum nomen consecuta est, ea familia, cui regia dignitas hereditario iure competebat, parentem habuit Callianactem; hunc inter Diagorae maiores memorat poeta v. 93“ Boeckh.

Καλλίας *Callias*, e gente Bassidarum, pugil nobilis Ne. VI 41 (36): *καὶ γὰρ ἐν ἀγαθέᾳ χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ τωὐτοῦ αἵματος χρυσαλακάτου ποτὲ Καλλίας ἀδὼν ἔρνεσι Λατοῦς.*

καλλιγύναιξ *pulchris puellis insignis* Py. IX 74: *νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται καλλιγύναικι πάτρᾳ δόξαν ἱμερτὰν ἀγαγόντ' ἀπὸ Δελφῶν*: „non improbabile quidem dixerim ex Spartana origine aliquid etiam in Cyrenaicas mulieres pulchritudinis manasse; nec tamen negaverim simili pulchritudine gavisam esse eam mulierum gentem Cyrenaicam, quae Libyca esset origine: simili dixi, hoc est virili et athletica“ Boeckh.

Καλλικλῆς *Callicles*, Euphanis filius, avunculus Timasarchi, Aegineta Ne. IV 80: *μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν*: *ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ ἐστέφθη παρὰ τῶν Κορινθίων Καλλικλῆς.* Schol.

καλλίκομος *pulchris comis insignis* Py. IX 106: *μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν* (*ἔβαν*): dicit Antaei filiam. Ne. X 10: *καὶ γυναιξὶ καλλικόμοισιν ἀριστεύει πάλαι* (sc. Argos).

καλλίκρανος *pulchro fonte insignis* fr. 198 (211): *μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.*

Καλλίμαχος *Callimachus* Aegineta Ol. VIII 82: *Ἑρμᾶ δὲ θυγατρὸς ἀκούσαις Ἰφίων Ἀγγελίας ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν*: „Callimachus fortasse et ipse, dum vivebat, luctator fuerat et victor“ Dissen. v. *Ἰφίων.*

καλλίνικος (sg. m. *καλλίνικος*, -*ου*, -*ον*. n. *καλλίνικον*. pl. m. *καλλίνικοι*) 1) *pulchram victoriam consecutus, pulcherrime victor* Py. I 32: *Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου ἅρμασι.* XI 46: *ἐν ἅρμασι καλλίνικοι.* — 2) *victoriam celebrans, victorialis* Py. V 106: *ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.* Ne. IV 16: *ποικίλον κιθαρίζων ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς ὕμνον κελάδησε καλλίνικον* (Bergk. *υἱὸν κελ.*). Is. IV (V) 54: *ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαῖδι τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι.* I 12: *στεφάνους —, καλλίνικον πατρίδι κῦδος.* — pro subst. est a) neutr. sing. Ne. III 18: *καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει*: victoriae laudem. b) masc. *καλλίνικος* (sc. *ὕμνος*) Ol. IX 2: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ, καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς*: „fuit hymnus nobilis Archilochi in Herculem Callinicum; habebat ter interpositum ephymnium *Καλλίνικε*, unde ter divisus *τριπλόος* Pindaro dicitur; obtinuit autem, quum victores ludorum post victoriam reportatam vespere pom-

pam ducerent in Altin ad gratias Iovi agendas, ut si cui musicae operae deficerent, hic hymnus caneretur" Dissen.

Καλλιόπα Calliope Musa Ol. X 14: *νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων μέλει τέ σφισι Καλλιόπα καὶ χάλκεος Ἄρης.*

καλλίπεπλος pulchro peplo amicta Py. III 25: *καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος.*

καλλιπλόκαμος pulchris cincinnis ornata Ol. III 1: *καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ.*

καλλίπλουτος divitiis florens Ol. XIII 111: *ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι πόλιες.*

καλλίπωλος pulchris equis insignis Ol. XIV 2: *ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν* (var. *καλλίβωλον*): Orchomenum.

καλλίροος pulchre fluens Is. VII 19 (VIII 21): *παρὰ καλλιρόῳ Δίρκᾳ.* met. Ol. VI 83: *δόξαν —, ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς.*

Καλλίστα Callista Py. IV 258: *Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν ἤθεσιν ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον*: „hoc nomen Thera insula habuit ante Therae et Minyarum adventum" Dissen.

καλλίχορος pulchris choris insignis Py. XII 26: *τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων Καφισίδος ἐν τεμένει, πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες*: dicit Orchomenum.

κᾰλός (sg. m. *καλός, -ῷ, -όν.* n. *καλόν.* pl. n. *καλῶν, -οῖς, -ά.* — comp. sg. f. *καλλίονα.* n. *κάλλιον.* pl. f. *καλλίονες.* superl. sg. m. *κάλλιστος, -ον.* f. *καλλίστα, -ᾳ, -αν, -α,* n. *κάλλιστον.* pl. f. *καλλίσταις.* n. *κάλλιστ(α).* — adv. *κάλλιον*) I) adi. *pulcher* 1) formosus a) de hominibus, tum viris Ol. X 103: *κεῖνον κατὰ χρόνον ἰδέᾳ τε καλὸν ὥρᾳ τε κεκραμένον.* IX 94: *ὡραῖος ἐὼν καὶ καλός.* Ne. III 19: *ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ.* Ol. XIV 7. Py. IV 123. Is. II 4. add. inf. Ol. VIII 4: *ἦν δ' ἐσορᾶν καλός.* de amasio fr. 128 (90): *σὺν Χιμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνί τε καλῷ.* — tum feminis Ne. X 18: *Ἥβα —, καλλίστα θεῶν.* V 23: *Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός.* Py. II 40: *ἄντε* (nubem) *δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα: καλὸν διὰ τὸ ὡμοιῶσθαι τῇ Ἥρᾳ.* Schol. — b) de animali Py. II 72: *καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ καλός*: „mimice exprimit quantopere simius placeat pueris" Dissen. Boeckhio videntur pueri Graeci hunc morem habuisse, ut simio identidem (*αἰεί*) acclamarent *καλός*, idemque monet simium et Athenis et Spartae *Καλλίαν* dictum esse. — c) de rebus quae natura fiunt Ol. III 23: *ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος.* Is. V (VI) 64: *τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστῳ δρόσῳ*: h. e. hymnis epiniciis. — vel arte Py. IX 69: *καλλίσταν πόλιν ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.* XII 1. Py. III 83: *τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν, ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω*: „die schöne Seite" Mezger. *τὴν μεταφορὰν εἴληφεν ἐπὶ τῶν ἱματίων.* Schol. — 2) praeclarus, magnificus Ne. VI 35 (30): *τὰ καλὰ — ἔργα.* Ol. II 107 (97): *καλοῖς ἔργοις*, cf. fr. 121 (86), 1; 4. Ne. VII 14: *ἔργοις δὲ καλοῖς*, cf. Is. V (VI) 22. Ol. XIII 39. Is. III 60 (IV 42): *ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν.* Ol. IX 10: *κάλλιστον ἕδνον.* III 15: *μνῆμα — κάλλιστον.* Ne. II 9: *Ἰσθμιάδων — κάλλιστον ἄωτον.* Is. III 76 (IV 58): *κάλλιστον ὄλβον.* fr. 121 (86), 2: *καλλίσταις ἀοιδαῖς.* Py. VII 1: *κάλλιστον — προοίμιον.* — sine subst. Ol. VI 11: *καλὸν εἴ τι ποναθῇ*: sc. in certamine; cf. Ol. X 91: *καλὰ ἔρξαις.* IX 94. Py. IX 96. Ol. XIII 11: *ἔχω καλά τε φράσαι.* Ne. I 20: *καλὰ μελπόμενος.* fr. 89 (59), 1: *τί κάλλιον — ἢ — ἀεῖσαι;* — 3) decens, honestus Py. XI 57: *ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν*: „sc. quam *ὑβρισταί*" Mezger. Py. IV 187: *φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς.* Ol. I 36 (35): *ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά.* fr. 122 (87), 9. — 4) bonus, secundus fr. 108 (75), 3: *τελευταί τε καλλίονες* (sc. *εἰσίν*). — Neutr. sing. comp. **κάλλιον** pro adv. Py. V 12: *σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.* c. gen. Ne. XI 26: *κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων*: maiore cum laude. — II) subst. **καλόν** 1) *decus*, imprimis de laude in certaminibus parta Py. VIII 88: *καλόν τι νέον λαχών.* Is. I 46: *ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.* plur. Py. V 116: *ὅσαι*

τ᾽ εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, τετόλμακε: „de curulibus et gymnicis certaminibus intellige in ludis domesticis“ Dissen. Ol. XIII 45: δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν: „de multitudine victoriarum, quas Delphis et Nemeae reportastis“ Boeckh. Ne. VII 59: τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν: audaciam ad studia ludicra. Is. VII 70 (VIII 77): ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν: praeclarorum conatuum, sc. in certaminibus. Ol. I 86 (84): ἁπάντων καλῶν ἄμμορος. Py. XI 50: θεόθεν ἐραίμαν καλῶν, δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ. Ne. XI 31: οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν. Py. VIII 33: νεώτατον καλῶν. Ol. I 107 (104): καλῶν τε ἴδριν (Hieronem), ubi Boeckhius musices peritum intelligit. — universe Py. I 86: μὴ παρίει καλά: „res praeclaras et laudes omnis generis“ Dissen. Is. IV (V) 15: πάντ᾽ ἔχεις, εἴ σε τούτων μοῖρ᾽ ἐφίκοιτο καλῶν: divitiarum et laudum poetarum. Is. VI (VII) 2: τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας;: „dicit prisca decora et ornamenta domestica“ Dissen. — 2) *felicitas* Ol. VIII 86: εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν. fr. 42 (171), 3: καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι. Py. IV 288: τοῦτ᾽ ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ᾽ ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα: „die Annehmlichkeiten (in der Heimat)“ Mezger. ὁ Δημόφιλος εἰδὼς τὰ τῆς πατρίδος καλὰ ἀνάγκῃ τῆς φυγῆς οὐκ ἐχρήσατο αὐτοῖς. Schol. fr. 22 (?). — 3) *elegantia* Ol. XI 18: ἐγγυάσομαι ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν μηδ᾽ ἀπείρατον καλῶν, ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι: musicas dici Locrorum artes docet Boeckh.

κάλπις *urna* Ol. VI 40: ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα κάλπιδά τ᾽ ἀργυρέαν λόχμας ὕπο κυανέας τίκτε θεόφρονα κοῦρον: ἔθος ἦν ταῖς ἡρωίσιν ἑαυταῖς ὑδρεύσασθαι. Schol.

κᾰλύπτω (act. aor. καλύψαιμ᾽. καλύψαι. pass. pf. κεκαλυμμένον) *tego, operio, occulto* fr. 142 (106), 3: κελαινεφέι δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας. Ne. VIII 38: ἐγὼ δ᾽ ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ᾽: h. e. moriar. — met. Py. XI 26: τὸ δὲ νέαις ἀλόχοις ἔχθιστον ἀμπλάκιον καλύψαι τ᾽ ἀμάχανον ἀλλοτρίαισι γλώσσαις. Ne. IX 7: τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι. Py. IV 146: Μοῖραι δ᾽ ἀφίσταντ᾽, εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι. Ol. V 16: αἰεὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον: „involutum, obrutum periculo, h. e. admodum periculosum“ Dissen.

Κᾰμᾰρῖνα Camarina 1) urbs Siciliae Ol. IV 11 (14): κῦδος ὄρσαι σπεύδει Καμαρίνᾳ (Psaumis). — 2) nympha lacus et urbis, Oceani filia Ol. V 4: τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον: παῖδα Ὠκεανοῦ καλεῖ διὰ τὸ πάντας ποταμοὺς καὶ πάσας πηγὰς ἐντεῦθεν τὴν ἀρχὴν ἐσχηκέναι. Schol.

κᾰ́μᾰτος (sg. καμάτου, -ῳ, -ον. pl. καμάτων) 1) *labor*, imprimis certaminum Py. XII 28: εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται. V 47: μακάριος, ὃς ἔχεις καὶ πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήι᾽. Ne. X 79: παῦροι δ᾽ ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν καμάτου μεταλαμβάνειν. Is. VII (VIII) 2: λύτρον εὔδοξον — καμάτων. de Hercule Ne. I 70: ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον. — 2) *aerumna, calamitas* Ne. VIII 50: ἐπαοιδαῖς δ᾽ ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν: morbus dici videtur vel vulnus in certamine acceptum. Py. I 46: καμάτων ἐπίλασιν παράσχοι (sc. χρόνος): dolorum; καμάτων φησὶ τῶν συνεχόντων τὸν Ἱέρωνα ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς λιθουρίας. Schol. Py. XII 10: τὸν (sc. θρῆνον) παρθενίοις ὑπό τ᾽ ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ: „in luctu ob tertiam partem sororum ablatam“ Dissen. Py. III 96: ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν: „ex prioribus malis egressi, exsilii puta aerumnis, quum alter (Peleus) ex Aegina, alter (Cadmus) e Phoenicia exsularet“ Dissen. Ol. VI 103: εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι. Py. II 19: πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων διὰ τεὰν δύναμιν δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές.

καματώδης *laboriosus* Ne. III 17:

καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει. fr. 218 (239): *ἀνίκ᾽ ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω.*

Καμβύσης v. **Κάδμος.**

Κάμειρος *Camirus*, Cercaphi filius, nepos Solis et Rhodi nymphae Ol. VII 73: *τέκεν ἑπτὰ — παῖδας, ὧν εἷς μὲν* (Cercaphus) *Κάμειρον πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ᾽.*

κάμνω (praes. *κάμνε.* aor. *κάμον. κάμοι. καμών, -όντες, -όντων*) 1) *laboro, affligor* Py. I 78: *ταῖσι* (*μάχαις*) *Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι.* I 80: *πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων.* VIII 48: *καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ.* Ol. II 9: *καμόντες οἳ πολλὰ θυμῷ ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ*: multa perpessi, post multas aerumnas. — 2) *labore defatigor*, met. Ol. VIII 29: *ὁ δ᾽ ἐπαντέλλων χρόνος τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι*: „hoc agere ne cesset" Dissen. Py. I 90: *μὴ κάμνε λίαν δαπάναις*: werde der Kosten nicht müde.

κάμπτω *prosterno*, met. Py. II 51: *ὑψιφρόνων τιν᾽ ἔκαμψε βροτῶν* (vnr. *ἔκναψε, ἔκναμψε*): sc. *θεός.*

καμπύλος *incurvus* Is. III 47 (IV 29): *οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον καμπύλον δίφρον.*

κᾰνᾰχά *sonitus* Py. X 39: *παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ᾽ αὐλῶν δονέονται.*

καναχηδά adv. *cum sonitu* Ne. VIII 15: *φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν* (Bergk. *καναχαδὰ*): „mitram sonore variatam" Boeckh. „fert hanc taeniam sonantibus puto instrumentis musicis, cf. *καναχαὶ αὐλῶν* Py. X 39" Dissen.

κάπετον v. **καταπίπτω.**

κᾱπνός (*καπνός, -οῦ, -ῷ, -όν.* ter producitur vocalis prioris syllabae) *fumus* craterae Py. I 22: *ποταμοὶ δ᾽ ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον κάπνοῦ αἴθων᾽*: sermo est de Aetna. — urbis incensae Ol. VIII 36: *λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.* fr. 185 (184): *ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός.* victimarum Is. III 84 (IV 66): *φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα κάπνῳ.* rogi Ne. IX 23: *λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν· ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας.* proverbialiter Ne. I 24: *λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ κάπνῳ φέρειν ἀντίον*: sors autem eorum qui bonos reprehendunt aquam fumo obviam ferre, qua ratione nimirum quod perdere cupiunt augetur etiam; cf. nostrum: Öl ins Feuer gieſsen.

κᾰπνόω *in fumum verto, comburo* Py. V 84: *καπνωθεῖσαν πάτραν ἐπεὶ ἴδον ἐν Ἄρει*: sc. Troiam.

κᾶπος *amoena regio, hortus* Ol. III 24: *τούτων* (arborum) *ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου*: dicitur *χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος* (v. 23) Olympiae. Py. IX 53: *ταύτᾳ πόσις ἵκεο βᾶσσαν τάνδε, καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι*: *λέγει δὲ τὴν Λιβύην Διὸς κῆπον διὰ τὸ πλησιάζειν τῇ Αἰγύπτῳ, ἣν Διὸς τέμενος οἱ ποιηταί φασιν, ἢ διὰ τὸ τὸν Ἄμμωνα Δία νομίζεσθαι· — Ἄμμωνος δὲ ἡ Λιβύη.* Schol. Py. V 24: *σε — Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον*: Cyrenas dicit ob insignem amoenitatem et quod Venus ibi colebatur. — met. Ol. IX 27: *ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον*: h. e. poeticam.

κάπρος *aper* Ne. III 47: *μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον κάπρους τ᾽ ἔναιρε.* fr. 238 (262): *ἔνθα οἱ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε*: „poeta fortasse de Circe dixit" Bergk. fr. 234 (258): *κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.*

κᾰρα *caput* hominum Ne. I 43: *ὁ δ᾽ ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα.* Is. III 87 (IV 69): *λευκωθεὶς κάρα μύρτοις ὅδ᾽ ἀνήρ*: utpote victor. Medusae Py. X 46: *ἔπεφνέν τε Γοργόνα καὶ ποικίλον κάρα δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων.*

καρδία, κρᾰδία (sg. *κραδία, καρδίᾳ κραδίᾳ, καρδίαν κραδίαν.* pl. *καρδίαις*) *cor*, sedes ac vis 1) cogitandi Ol. XIII 16: *πολλὰ δ᾽ ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ᾽.* — 2) sentiendi Py. I 11: *ἰαίνει καρδίαν κώματι.* fr. 214 (233): *γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς.* Py. III 96: *ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν.*

Ne. I 54: εὐθὺς δ᾽ ἀπήμων κραδία κᾶδος ἀμφ᾽ ἀλλότριον (Schmid., libri καρδία). XI 10: ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ (var. καρδίᾳ). fr. 225 (247): ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν (vulg. καρδίαν). Py. II 91: ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ (sc. invidi.) VIII 9: ὁπόταν τις ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ. fr. 123 (88), 4: ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί. Ne. X 30: οὐδ᾽ ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν. Py. X 44: θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς. IX 31: μεγάλαν δύναμιν θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κραδίᾳ (Schneidewin., libri κεφαλᾷ). fr. 110 (76): γλυκὺ δ᾽ ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. Ol. V 2: Ὠκεανοῦ θύγατερ, καρδίᾳ γελανεῖ — ἀπήνας δέκευ.

Καρνειάδας *Carneades* Cyrenaeus, pater Telesicratis Py. IX 71: καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ Καρνειάδα υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ.

Καρνήιος *Carnēus* Py. V 79: Ἄπολλον, τεᾷ, Καρνήι᾽, ἐν δαιτὶ σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν (Boeckh, libri Καρνεῖ᾽, Moschop. Καρνεῖα, Bergk. τεᾷ Καρνεῖε σ᾽ ἐν δαιτί σεβίζομεν Κυράνας τ᾽ ἀγ. π.).

καρπάλιμος *citus* Py. XII 20: ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ᾽ ἐρικλάγκταν γόον: ex citis maxillis h. e. propter dolorem cito collisis; „aus den (vor Schmerz) klappernden Kiefern" Mezger.; contra schol. ἰσχυρῶν expl.

καρπός (sg. καρπός, -οῦ, -ῷ, -όν. pl. καρποῖς) *fructus* agrorum Ne. XI 39: μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι. fr. 107 (74), 11: παγετὸν καρποῦ φθίσιν. arborum Ne. X 35: γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν. fr. 124 (89), 3: Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον. 129 (95), 3: προάστιον αὐτῶν καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός: pomis. — met. Ol. VI 58: λάβεν καρπὸν Ἥβας: pubertatem, maturitatem; cf. Py. IX 110: Ἥβας καρπὸν ἀνθήσαντ᾽ ἀποδρέψαι ἔθελον. fr. 122 (87), 8: ἐν εὐναῖς μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι. Is. VII 45 (VIII 50): ἐπέων δὲ καρπὸς οὐ κατέφθινε. Ol. VII 8: καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός, ἱλάσκομαι: h. e. carmen. Ne. X 12: πατρὶ δ᾽ Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ: iudicium, consilium; cf. Py. II 74: ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον. fr. 209 (227): ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν: τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη Πίνδαρος (Stob. Flor. LXXX 4). fr. 211 (230): κακόφρονά τ᾽ ἀμφάνη πραπίδων καρπόν.

καρποφόρος *frugifer* Ne. VI 11 (9): ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν. Py. IV 6: καρποφόρου Λιβύας.

Κάρρωτος *Carrhotus*, Alexibii filius, Cyrenaeus Py. V 26: φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων: frater erat uxoris Arcesilai regis atque auriga victoriam reportaverat Pythiam.

καρταίπους *valens pedibus* taurus dicitur Ol. XIII 81: ὅταν δ᾽ εὐρυσθενεῖ καρταίποδ᾽ ἀναρύῃ Γαιαόχῳ (Bergk c. vett. κραταίποδ᾽): τὸν ταῦρόν φησίν· οὕτω δὲ Δελφοὶ ἰδίως ἐκάλουν. Schol. „ex oraculo ut videtur, unde Boeckhius consulto nunc vocem vati Polyido tribui suspicatur" Dissen.

καρτεραίχμας *in pugna fortis* Is. V (VI) 38: καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν (var. κρατ.).

καρτερόβροντας *vehementer fulminans, fulminator* fr. 155 (127): καρτερόβροντα Κρονίδα.

καρτερός, κρατερός (sg. m. καρτερός, -όν. f. καρτερᾶς, -άν. pl. m. κρατεροί, -οῖς. f. κρατερᾶν. superl. sg. m. κάρτιστον. n. καρτερώτατον) *validus, fortis, acer* 1) de hominibus Ol. XIII 84: ὁ καρτερὸς — Βελλεροφόντας. Ne. VII 26: ὁ καρτερὸς Αἴας. Py. IV 239: καρτερὸν ἄνδρα: Iasonem. Is. IV (V) 31: Οἰνεΐδαι κρατεροί (Tricl., vulg. καρτεροί). — 2) de rebus Ol. I 59 (57): ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὕπερ κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον: ponderosum. Py. IV 71: τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις; fr. 222 (243), 3: δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων (Boeckh., vulg. κράτιστον): „praestantissimum bonorum, sc. au-

rum". Ol. I 115 (112): ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει. Py. XI 18: Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν (var. καρτερᾶν, καρτερῶν, κρατερῶν). IV 166: καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεύς. Is. VI (VII) 10: καρτερᾶς Ἄδραστον ἐξ ἀλαλᾶς ἄμπεμψας (var. κρατερᾶς). VII (VIII) 13: ἀλλά μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν (Bergk. ἀλλ' ἔμ' οὐ . . . καρτερᾶν ἔπαυσε μεριμνᾶν).

καρτύνω *cum vi moveo, torqueo* Ol. XIII 95: οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.

κᾶρυξ (sg. κᾶρυξ, κάρῦκος, -α. pl. κάρυκες, -ας) *praeco* Py. IV 170: ἀτὰρ Ἰάσων αὐτὸς ἤδη ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ. Ol. VI 78: ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις — Ἑρμᾶν. in ludis publicis Py. I 32: Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου ἅρμασι. Ol. XIII 100: ἁδύγλωσσος βοὰ κάρυκος ἐσλοῦ. Is. II 23: ὄντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνων, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι: „solemnia enim Iovis futura et temporis ordinem indicant" Boeckh., v. σπονδοφόρος. — met. nuntius, nuntia Ne. IV 74: Θεανδρίδαισι δ' ἀεξιγυίων ἀέθλων κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν. VIII 1: Ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων.

κᾱρύσσω 1) *proclamo* Ol. V 8: τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε, καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν: sc. per praeconem, cf. Is. III 12: τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ κάρυξε Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων. met. de fama Is. III 43 (IV 25): κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν: quum promulgasset, nuntiasset. „κηρύξασα ὅτι ἅρμα ἐνίκα" Mezger. — 2) *edico, impero* Py. IV 200: κάρυξε δ' αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι.

καρχάσιον *carchesium*, summa pars mali Ne. V 51: δίδοι φωνάν, ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου: h. e. „omnia vela expandere, quod fit ubi πλησίστιος οὖρος in expeditissimo cursu" Dissen.

κᾰσιγνήτα (sg. κασιγνήτα, -αν, -α. pl. κασιγνητᾶν, -ας) *soror* Py. III 32: πέμψεν κασιγνήταν μένει θυίοισαν ἀμαιμακέτῳ ἐς Λακέρειαν: Dianam. Py. XII 11: Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος: Gorgonum. Is. V (VI) 17: Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω. Ne. XI 2: παῖ Ῥέας, — Ἑστία, Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα. Ol. XIII 6: ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει, κασιγνήτα τε — Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα (var. κασίγνηται): dualem esse statuit Boeckh. c. schol. — met. Ne. I 4: Ὀρτυγία, δέμνιον Ἀρτέμιδος, Δάλου κασιγνήτα: „pariter amata deae ac Delus" Dissen.

κᾰσίγνητος (sg. κασιγνήτου, -ῳ, -ον. pl. κασίγνητοι) *frater* Ne. X 50: Κάστορος — καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος. X 85: κασιγνήτου πέρι μάρνασαι: pro Castore. Ne. I 36: ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν: cum Iphicle. Ol. VII 27: Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον. Licymnium. Py. IV 124: καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἤλυθον: fratres Aesonis, Pheres et Amythaon.

Κασσάνδρα *Cassandra*, Priami filia Py. XI 20: Δαρδανίδα κόραν Πριάμου Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά.

Κασταλία (Κασταλίας, -ᾳ, -αν, -α) *Castalia* 1) fons sacer prope Delphos Py. I 39: Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε, Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων. Py. IV 163: μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ, εἰ μετάλλατόν τι: εἰς Δελφοὺς ἰών. Schol. Py. V 30: ἀρισθάρματον ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις: sc. in hippodromo Delphico vincens; cf. Ol. VII 17: ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα καὶ παρὰ Κασταλίᾳ. Ne. XI 24: παρὰ Κασταλίᾳ καὶ παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου κάλλιον δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων. VI 42 (37): παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν. — 2) nympha fontis Ol. IX 17: θάλλει δ' ἀρεταῖσιν σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον (Bergk., libri ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ, Boeckh. ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ).

Καστόρειος *Castorēus* Py. II 69: τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται· τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος: „h. e. αὐτὸ

τοῦτο τὸ μέλος Καστόρειον ὄν. etenim *Καστόρειον* universum carmen, tam verba quam musicos modos et saltationis figuras comprehendit" Boeckh. Is. I 16: *ἀλλ' ἐγὼ Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας, ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι' ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ.* „Fuit Castoreum nobilis nomus, rhythmo anapaestico, ut videtur, et Doria harmonia compositus in Castorem equitem et aurigam celeberrimum, cantatus apud Spartanos ad tibiam exercitu adversus hostem procedente, quum Tyndaridae duces divini Spartanorum essent; apud Pindarum tamen Castoreum carmen equestre esse Aeolio et rhythmo et harmonia cantatum ostendit Py. II, nec mirum quum Aeolenses omnium Graecorum rei equestris essent studiosissimi" Dissen. ad Py. II 69 et Boeckh. de Metr. Pind. p. 276.

Κάστωρ (*Κάστορος*) *Castor*, Ledae et Tyndarei filius, frater Pollucis, ab Ida caesus Ne. X 59: *εἷλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ.* X 90: *ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμὸν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος* (sc. Iuppiter.) Py. XI 61: *Κάστορος βίαν σέ τε, ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν, τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.* cf. Ne. X 55. Tyndaridae certaminum praesides Ne. X 49: *Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος, οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀεθληταῖς ἀγαθοῖσιν.* culti apud Spartanos Is. IV (V) 33: *Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις* (sc. *γέρας ἔχει*). apud Cyrenaeos Py. V 9: *ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα, σύ τοί νιν κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος: ὅτι ἱππικὸς ὁ θεός.* Schol. „Cyrenis colebantur Castores religione ex Laconica in Theram indeque in Libyam per Battum translata" Boeckh.

κἄτά (semel per apocopen *κάν* Ol. VIII 78) I) adv. in tmesi, v. *καταβλέπω, καταδνοπαλίζω, καταιθύσσω, καταμάρπτω, κατατέμνω, καταφένω, κατελέγχω.* — II) praep. (semel cum anastrophe postponitur Is. V (VI) 8; interponitur inter subst. et adi. bis, inter adi. et subst. octies) A) c. gen. *sub* Ol. II 65 (59): *τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις.* — B) c. accus. 1) de loco a) de motu qui superne fit deorsum: *de* (ex) Ol. VII 36: *πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν ὑπερμάκει βοᾷ: ἐκ τῆς κεφαλῆς.* Schol. — b) ita fit motus ut varios locos regionis attingat aliquis in eisque versetur: *über — hin, per* (*secundum*), *in, inter, ad* Py. IV 247: *μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν.* XI 38: *κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην.* fr. 30 (6), 4: *ἄγον — λιπαρὰν καθ' ὁδόν.* Ne. IX 19: *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.* II 7: *πατρίαν εἴπερ καθ' ὁδόν νιν εὐθυπομπὸς αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις.* Py. VIII 86: *κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι.* fr. 194 (206), 5: *Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς.* Ol. XIII 112: *καὶ πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ' εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν.* Is. V (VI) 8: *τρίτον* (*κρατῆρα*) — *Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα σπένδειν* (Boeckh., libri *κατα* | *σπένδειν*), ubi Boeckh. et Dissen. expl.: „in gratiam"; v. *σπένδω.* Ol. IX 87: *Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον* (sc. *χάρμαι ἐγένοντο*). Ne. X 17: *κατ' Ὄλυμπον:* in coelo. fr. 129 (95), 6: *ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται.* Py. I 72: *λίσσομαι νεῦσον Κρονίων, ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσηνῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ.* Py. I 14: *γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον.* Ol. I 120 (117): *πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ:* inter, cf. VI 71. fr. 146 (112): *ἄγχιστα δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἕζεαι:* ad. — distribuendi vim habet Ol. I 50 (49): *ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη:* „Glied für Glied" Mezger.; ubi Boeckh. sec. Hermannum scr. *τάμον κάτα* h. e. *κατάταμον.* — c) de motu qui fit in locum aliquem usque ad certum finem, met. Is. III 29 (IV 11): *ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια — ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν κατὰ πᾶν τέλος:* „quoquoversus ad finem usque, gänzlich" Dissen. — 2) *secundum, pro, ad,* zufolge, nach, gemäſs Py. IV 125: *κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἤλυθον*

κείνου γε κατὰ κλέος: auf die Kunde hin, zufolge; *κατὰ τὴν Ἰάσονος ἐπάνοδον*. Schol. Ol. IX 28: *ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντ'*: *ἐκ θεοῦ μοίρας*. Schol. Ol. VIII 78: *ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων*: secundum morem. Py. X 26: *κατ' αἶσαν*: rite. Py. IV 107: *οὐ κατ' αἶσαν*. Ne. III 26: *ἐὰν* (var. *τεὰν*) — *κατ' αἶσαν*: v. *αἶσα*. Py. III 109: *τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μηχανάν*: pro virili. Is. III 56 (IV 38): *Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ* (Aiacis) *πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν*: „ad normam et auctoritatem" Dissen. „nach der Reihe d. h. im Verlauf seiner Lieder" Mezger. Py. II 34: *χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον*: *κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν*. Schol. (de fr. 169 (150), 1 v. *φύσις*.) — similitudinem significat: *modo*, *in modum* Py. II 67: *τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται*: v. *ἐμπολά*. — 3) de tempore Ol. X 102: *τὸν εἶδον κρατέοντα — κεῖνον κατὰ χρόνον*: illo tempore, sc. eo die, quo vicit. Is. II 22: *κατὰ καιρόν*: opportune, in tempore; cf. fr. 123 (88), 1. 127 (236), 1. (de Py. IV 264 v. *μέν*; de Py. V 11 v. *καταιθύσσω*; de Py. X 4 v. *παρά*; de Ne. VIII 38 v. *καί*; de Ne. X 41 v. *ἀνά*.)

καταβαίνω (praes. *κατάβαινε* (ci.). *καταβαίνειν*. ipf. *κατέβαινε*. aor. *κατέβᾱν*, -*α*. *καταβάς*, -*βάντα*, -*βάντε*, -*βάντες*) 1) *descendo* Ol. IX 43: *Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε*. Py. IV 22: *πρῴραθεν Εὔφαμος καταβάς*. Ne. VI 58 (51): *χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων*. c. dat. termini Ol. VI 58: *Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν'*. c. acc. termini Py. IV 55: *Πύθιον ναὸν καταβάντα*: „ingressum, de limine in templum descendentem" Dissen. c. praep. Py. IV 188: *ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα*: „ut in urbem prope mare sitam" Dissen. Py. XI 49: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες*: „ut in vallem" Dissen. Py. III 11: *δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα*: h. e. mortua est. — de navigatione: ex alto in portum descendo, appello Py. III 73: *εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων*: si appulissem. Ol. VII 13: *καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν*: „non navigatione eo profectus, sed carmine animum ad Rhodum appellens occasione a Diagora oblata" Boeckh. c. accus. termini Ne. III 25: *ἐξερεύνασε τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος*. — 2) *incedo*, met. Ne. IV 38: *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν*, ubi Dissen. expl. „discedere", „quoniam victores discedentes spectatoribus oculis eos persequentibus descendere viam videntur". Ne. III 42: *ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκέι κατέβα ποδί*. Py. VIII 78: *μέτρῳ κατάβαιν'* (Christ. sec. Bergk., qui in IV ed. scr. *καταβαίνειν*, libri *ἄλλον δ' ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ καταβαίνει*: „descendere facit") „gehe in den Schranken des Masses einher d. h. hüte dich vor Überhebung" Mezger. „ne nimis concupiscas in certamen descendere" Bergk.

καταβλέπω *respicio* Py. VIII 68: *ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι* (Bergk. c. libris *κατά τιν'* et *νέμομαι*): „precor ut respicias cantum quem cano" Dissen. „ich wünsche die Übereinstimmung mit dir im Auge zu behalten" Mezger.

καταβολά *fundamentum*, met. Ne. II 4: *ὅδ' ἀνὴρ καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρῶτον Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει*.

καταβρέχω *irrigo*, *perfundo*, met. Ol. X 99: *κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι εὐάνορα πόλιν καταβρέχων*. Is. IV (V) 51: *ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ*: obrue.

κατάγω *deduco* Ol. IX 34: *ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων* (sc. *Ἀίδας*).

καταδαμαλίζω v. **δαμαλίζω**.

καταδέρκομαι v. **κατατρέχω**.

καταδνοπαλίζω v. **δαμαλίζω**.

καταζευγνύω *iungo* Py. II 11: *ὅταν δίφρον ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον*.

καταιθύσσω *desuper splendore repleo* Py. IV 83: *οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί, ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον*: „replebant radiorum instar diffusi" Dissen.; alii:

„tergum percursabant, sie wallten herab". met. Py. V 11: εὐδίαν ὃς (h. c. Castor) *μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν καταιθύσσει μάκαιραν ἑστίαν* (Boeckh. c. Schneidero et Herm. εὐδιανὸς, Mommsen. εὐδία, Christ. κάτ᾽ αἰθύσσει, Bergk. εὐδιάν᾽ ὡς).

καταινέω *paciscor, despondeo* Py. IV 222: *καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι.*

καταισχύνω *culpam turpem reddo atque coarguo* Ol. X 8: *ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος: ἤγουν ἤλεγξεν, ἐπονείδιστον ἔδειξεν.* Schol.

κατάκειμαι 1) *cubo, paulatim descendo*, de loco Ne. IV 52: *βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.* — 2) *incumbo*, met. Is. I 41: *εἰ δ᾽ ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν* (Herm. c. var. ἀρετά, Christ. c. Hartungio ἀρετᾷ καταθῇ τις, Bergk. coni. ἀρεταῖς ἀνάκειται): „sc. ὁ πονήσας; cogitandum de Herodoto" Mezger.

κατακλάω *confringo* Py. V 34: *κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν.*

κατακλύζω (posterior praep. syllaba semel non producitur Ol. X 10) 1) *inundo* Ol. IX 50: *λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος.* fr. 107 (74), 15: *γαῖαν κατακλύσαισα.* — 2) *luendo provolvo ac defero* Ol. X 10: *νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον* (var. κατακλύσει). Py. IV 38: *πεύθομαι δ᾽ αὐτὰν* (glebam) *κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ.*

κατακρίνω *decerno* fr. 149 (116): *κατεκρίθη θνατοῖς ἀγανώτατος ἔμμεν.*

κατακρύπτω *abscondo, occulo* Ne. I 31: *οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν.* Ol. VIII 79: *κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν.*

καταμάρπτω *comprehendo, corripio* Ol. VI 14: *κατὰ γαῖ᾽ αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν*: h. e. hausit. Ne. III 35: *καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν ἐγκονητί* (Πηλεύς): *διωκομένη γὰρ ὑπ᾽ αὐτοῦ μετέβαλλε τὰς μορφάς, ὁτὲ μὲν εἰς πῦρ, ὁτὲ δὲ εἰς θηρία.* Schol. met. Is. III 53 (IV 35): *καὶ κρέσσον᾽ ἀνδρῶν χειρόνων ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ᾽.*

καταμέμφομαι *reprehendo* Ne. XI 30: *τὸν δ᾽ αὖ καταμεμφθέντ᾽ ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν — θυμὸς ἄτολμος ἐών*: plerique active: „diffisum nimium viribus"; passive Mezgerus: „der in Bezug auf seine Kraft zu sehr getadelt wurde".

καταμιαίνω *contamino*, met. Py. IV 100: *ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν καταμιάναις εἰπὲ γένναν.*

καταναίω v. **κατοικίζω.**

κατανεύω *adnuo, promitto* Ne. I 14: *τὰν* (Siciliam) — *Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ, κατένευσέν τέ οἱ χαίταις ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.* V 34: *ὁ δ᾽ ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς —, ὥστ᾽ ἐν τάχει — τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν.*

καταπαύω *finio, facio ut desinat* Ne. IX 15: *κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ*: „h. e. Macht geht vor Recht" Mezger. — Med. *desino* fr. 89 (59): *τί κάλλιον ἀρχομένοισιν ἢ καταπαυομένοισιν, ἢ βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι* (var. καταπαυομένοις);

καταπέσσω *concoquo*, met. Ol. I 56 (55): *ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη*: h. e. ferre. *ἀντὶ τοῦ διοικῆσαι ἐπ᾽ ὠφελείᾳ ἑαυτοῦ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τῷ στομάχῳ σιτίων.* Schol.

καταπίπτω *decido* Ol. VIII 38: *δράκοντες — πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον, αὖθι δ᾽ ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον* (var. κάππετον, Tricl. κάπτετον).

καταπνοά v. **κατά** et **πνοά.**

καταρρέω *obruo* fr. 177 (164): *οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη*: „ignotus pressus est, ut σιγᾷ βρέχεσθαι" Boeckh.

κατάρχω *ordior, praeeo* fr. 79 (48): *σοὶ μὲν κατάρχειν, μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων* (Herm., vulg. κατάρχει): „ad sacra initia et ut praeeant ritus" Dissen.; ubi quum insolens apud antiquos scriptores usus formae activae offendat, Bergkius *σοὶ μὲν κατάρχειν μέλος* iubet scribi.

κατατέμνω *disseco*, v. **κατά** II) B) 1) b).

κατατίθημι *depono*, lege hin Py. V 90: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολ-*

λωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς — ὁδόν (εὐθύτομόν θ', Ἑκατ', ἔθηκεν, Ἄπολλον, τεαῖς τ' coni. Bergk. in Add.): h. e. baute; κατεσκεύασεν. Schol. — 2) lege ab Ol. VI 39: ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα — τίκτε θεόφρονα κοῦρον. — 3) met. de debitis et promissis Ne. VII 76: νικῶντί γε χάριν — οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν: persolvere. (de Py. IX v. θαέομαι, de Is. I 41 v. κατάκειμαι).

κατατρέχω *decurro, percurro* Ne. IV 23: φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν ξένιον ἄστυ κατέδραμεν Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν (vett. codd. κατέδρακεν, quod rec. Bergk.; idem coni. κατέδρασεν s. καθήδρασεν . . . παρ' αὐλάν, „h. e. κατέβαλεν, deiecit adversarium, aptum luctatori vocabulum"): „er lief durch die Stadt hinab" Mezger.

καταφαίνω *declaro* Ne. X 11: Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολὼν ἐτὸν κατέφᾱνε λόγον.

καταφᾱμίζω *faustum verbum pronuntio* Ol. VI 56: τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν (Iamum) χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον: h. e. „faustum nomen dedit; nam veteribus nomina omen habere visa" Dissen.; alii: „divulgavit tanquam famam aliquam". Mezgerus: „sie bestimmte".

(καταφένω) *occido*, per tmesin fr. 171 (157): κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν — δυώδεκ'.

καταφθίνω *pereo* Is. VII 46 (VIII 51): ἐπέων δὲ καρπός οὐ κατέφθινε.

καταφράζω *declaro, indico* Ol. X 55: ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, ὅπᾳ τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε (Bergk. sec. Hartung. χρόνος τόδε).

καταφυλλοροέω *defluo*, met. Ol. XII 15: ἤτοι καὶ τεά κεν — ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν: ἀπεμαράνθη ἂν καὶ ἀπώλετο. Schol.; metaphora a floribus ducta.

καταχέω *offundo* Py. I 8: κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον, κατέχευας (var. κατέχευσας).

κατελέγχω *dedecoro* Py. VIII 36: Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις. Is. VII 65 (VIII 71): τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ: h. e. Cleander. Is. III 14: ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σύμφυτον οὐ κατελέγχει. per tmesin Ol. VIII 19: ἔργῳ τ' οὐ κατὰ εἶδος ἐλέγχων.

κατέχω (act. praes. κατέχει, -οντ'. κατέχων. aor. κατέσχε [κατέσχεθε]. κατασχοῖσα. — med. aor. κατασχόμενος) *teneo, premo* 1) halte zurück, retineo, cohibeo Ne. X 6: ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος. — met. Is. III 2: κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον. — 2) halte fest, in potestate habeo, possideo fr. 101 (70), 4: καί ποτε τὸν τρικαράνου Πτωίου κευθμῶνα κατέσχε (vulg., Bergk. c. libris κατέσχεθε): occupavit. — met. Py. I 96: ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις. Ol. VII 10: ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί: h. e. κατέχοντι. Ne. VIII 24: ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει ἐν λυγρῷ νείκει (var. κατέχειν, Bergk. sec. schol. κάτεχεν). Med. passiva significatione Py. I 10: ὁ δὲ κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ τεαῖς ῥιπαῖσι κατασχόμενος: vinctus. — 3) bewahre, servo Is. V 71: μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων (de Py. I 72 v. ἔχω A) II)).

κατοικίζω *condo* Ne. X 5: πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ τὰ κατῴκισεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις (Boeckh., libri κατῴκισθεν contra metrum, Herm. ὅπα ἔκτιθεν, Bergk. παλάμαις κατένασθεν ἄστεα ταῖς Ἐπάφου): sc. Argos. — de hominibus fr. 119 (84): ἐν δὲ Ῥόδον κατῴκισθεν (Bergk. κατένασθεν): transmigrarunt, sc. maiores Theronis.

κάτω 1) *infra, subtus*, de inferis fr. 129 (95): τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω. de corpore Py. II 48: ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι (Centauri), τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός. — 2) *deorsum*, met. Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες: huc illuc.

κατωκάρα *capitibus deorsum pendentibus* fr. 161 (134): οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται: de Cercopibus dicta esse censet Bergk., de Titanibus Boeckh.

καυτήρ *ustor*, c. dat. Py. I 95: τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα (var.

καυστῆρα) νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις.

καύχα *laus magnifica, praeconium* Ne. IX 7: θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος (Benedict., libri et schol. καύχας).

καυχάομαι *glorior* Ol. IX 38: τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία, καὶ τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει.

καύχημα *gloriatio* Is. IV (V) 51: ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ.

Κᾱφῑσιος *Cephisius* Ol. XIV 1: Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι — Χάριτες Ὀρχομενοῦ.

Κᾱφῑσίς *Cephisis* 1) nympha paludis Copaidis Py. XII 27: τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων Καφισίδος ἐν τεμένει. — 2) palus ipsa fr. 198 (211): Κηφισίδα καλεῖ ταύτην (Strabo IX 411). Πίνδαρος δὲ Κηφισίδα ταύτην (Steph. Byz. v. Τέλφουσα).

Κᾱφῑσός *Cephisus*, amnis per Boeotiam et Phocidem fluens Py. IV 46: τόν ποτε Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ τίκτε Καφισοῦ παρ' ὄχθαις.

κᾰχλάζω *strepo, resono* Ol. VII 2: φιάλαν — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται: „aestuantem, spumantem" Dissen. πεπληρωμένην οἴνου Schol.

κὲ(ν) part. enclitica = ***ἄν***, q. v. I) c. *ind.* praeteriti, in apodosi sent. conditionalis 1) imperfecti Py. III 1: ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν, εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος, ζώειν τὸν ἀποιχόμενον. — 2) aoristi a) in protasi est imperf. Ne. IV 15: εἰ δ' ἔτι — ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο, ποικίλον κιθαρίζων ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς ὕμνον κελάδησε καλλίνικον. Py. III 65. Ne. VII 25. — b) in protasi est aor. Ol. XII 13: ἤτοι καὶ τεά κεν — ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν, εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας. Py. III 76. IV 47. — c) pro protasi est participium Ne. IX 34: Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις — ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς, οὕνεκεν κτλ., ubi ad ἔκρινας part. κὲν supplenda est. — d) suppletur protasis Py. III 68: καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον — Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν. — II) c. *coni.* 1) in sent. primaria de re futura Py. IV 51: οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν νᾶσον ἐλθόντες τέκωνται φῶτα: ἀντὶ τοῦ τέξονται. Schol. — 2) in sent. relativa de iis quae fieri solent Ne. IV 7: ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, ὅ τι κε (var. περ) σὺν Χαρίτων τύχα γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας. — III) c. *opt.* plerumque aoristi 1) in apodosi sent. conditionalis, cuius verbum est a) indicat. Ne. X 87: εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι μάρνασαι, — ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών, ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν. VII 87. — b) opt. Ol. VI 6: εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας —, τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ, ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀστῶν ἐν ἱμερταῖς ἀοιδαῖς; Ne. VII 90. — c) part. Ne. X 39: ἀξιωθείην κεν, ἐὼν Θρασύκλου Ἀντία τε ξύγγονος, Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων. IV 93. Ol. X 20. praemissa sent. cond. Ol. VI 6. — 2) sine protasi Ne. IV 30: ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. VI 72 (64): δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν. Ol. I 84 (82). VIII 82. Py. I 47. 69. IV 298. Is. IV (V) 48. V (VI) 72. fr. 124 (89), 2. — IV) c. *infin.* praesentis Py. VII 20 (18): φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι. aoristi Is. VII 33 (VIII 35): εἶπε δ' εὔβουλος ἐν μέσοισι Θέμις, εἵνεκεν πεπρωμένον ἦν, φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν (Bergk., libri om., γόνον ἂν praefert Christ.). Py. III 11: εἰ δέ μοι πότμον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι, ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω. futuri Ol. I 112 (110): εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι, ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων (varii libri κεν om., pro κλεΐξειν multi κλεΐζειν). — V) c. *part.* Py. X 62: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν παρ' ποδός: „h. e. ὅτ' ἂν τύχῃ" Boeckh. Ne. IX 34: Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς: „si adstitisses armiger" Dissen.; quamquam de hoc loco ambigitur, v. ἄν I).

κέαρ *cor, animus* Py. X 22: θεὸς εἴη ἀπήμων κέαρ. fr. 278 (251): καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίν-

δαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως (Theod. Metoch. 439): dicitur „de iis qui sub dominis sunt" Boeckh. pro homine ipso Ne. VII 102: τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι. Is. IV (V) 20: τὸ δ' ἐμὸν οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται.

κεδνός (sg. f. κεδνάν. pl. m. κεδνῶν, -οί. f. κεδναί. superl. κεδνότατον. prioris syllabae vocalis semel non producitur Py. X 72) *cura atque aestimatione dignus, venerandus, probus, praeclarus*, de hominibus Is. I 5: τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; VII (VIII) 23: Αἰακὸν — κεδνότατον ἐπιχθονίων. Py. IX 122: παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών. IV 117: δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως. — de rebus Ol. VIII 80: κατακρύπτει δ' οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν. Py. X 72: ἔνθ' ἀγαθοῖσι κεῖται πατρώιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες.

κεῖθι *ibi* Ne. IX 11: ὅς (Adrastus) τότε μὲν βασιλεύων κεῖθι νέαισί θ' ἑορταῖς ἰσχύος τ' ἀνδρῶν ἁμίλλαις — ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν: ἐν Σικυῶνι. Schol.

κεῖμαι (praes. κεῖμαι, κεῖται, κεῖνται. ipf. κεῖτο) *iaceo* 1) de humi stratis Py. IV 244: κεῖτο γὰρ λόχμᾳ (sc. τὸ δέρμα). Py. I 15: ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφώς. met. fr. 237 (261): ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων. — de mortuis Py. V 93: ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται θανών. Py. IX 83. Ne. VII 35. — 2) de rebus quae sunt alicubi nec loco moventur a) de praemiis positis Is. I 27: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. — b) met. Py. VIII 76: τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται: penes homines sunt. Py. X 71: ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρώιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες (Bergk. c. var. ἔνθ' ἀγαθοῖσι κεῖται). de iis quae reponuntur Is. IV (V) 18: τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται.

κεῖνος (sg. m. κεῖνος, -ου, -ῳ, -ον. f. κείνα, -ας, -αν. n. κεῖν(ο). — pl. m. κεῖνοι, -ων, -οις, -οισι(ν), -ους. f. κεῖναι. n. κεῖν(α). nonnunquam libri exhibent ἐκεῖνος) *ille* (*hic, is*) 1) de iis quae prius iam commemorata atque nota sunt a) sine subst. Ol. II 109 (99): καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο (Mommsen., vett. libri κἀκεῖνος, recc. ἐκεῖνος, ed. Rom. κεῖνος): Thero. Ol. I 104 (101) (Hiero) = Py. III 75. Ol. VI 80 (Mercurius). VII 49 (Heliadae Rhodii). VIII 62 (Melesias). IX 53 (Pyrrha et Deucalion sec. Boeckh., Lai sec. Dissen.). X 30 (Cteatus et Eurytus). X 41 (Augias). XIII 76 (Polyidus). Py. II 8 (Diana). III 55 (Aesculapius). IV 105 (Chiron eiusque domus). IV 125 (Iason). IV 134 (Iasonis consanguinei). IV 144 (Cretheus et Salmoneus). IV 281 = 289 (Damophilus). V 57 (Battus). IX 95 (Nereus). IX 123 (Libyes). Ne. I 68 (Hercules). III 11 (choreutae). IV 85 (Callicles). V 22 (Aeacidae h. e. Peleus et Thetis). V 30 (Peleus). V 43 (Neptunus). VIII 10 (Aeacus). X 14 (Iuppiter). X 62 (Lynceus). Is. I 17 (Castor et Iolaus). IV 47 (Aeacidae aut Aeginetae). V 31 (Telamo). VII 65 (Nicocles). fr. 35 (10) (Titanes). fr. 92 (93) (Typhoeus). fr. 143 (dei). Ol. XIII 87 (equus alatus). VI 25 (muli). Py. IX 68 (nuptiae). fr. 137 (102) (mysteria). opp. ὅδε Ol. VI 102: θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων (var. τῶνδ' ἐκείνων): Stymphaliorum et Syracusanorum. — interdum ad ea refertur quae proxime dicta sunt: *hic, is*, ut Ol. IX 28: ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον· κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'. Py. IV 69: νάκος κριοῦ· μετὰ γὰρ κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν. fr. 222 (243): Διὸς παῖς ὁ χρυσός· κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει. Ne. VIII 23 (invidia). Is. VII 65 (Nicocles). Ne. VI 19 (Praxidamas). — b) cum subst., cui α) praeponitur Ne. I 9: ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς: Chromii. Ne. IX 36: κείνα θεός: αἰδώς. Py. I 25: κεῖνο — ἑρπετόν: Typhoeus. Py. IV 48: κείναν — εὐρειᾶν ἄπειρον: Libyam. Ol. III 31: ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα (Boeckh., libri κἀκείναν): terram Hyperboreorum. Py. IV 210: κεῖνος — πλόος. Is. III 61 (IV 43): κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων. Py. IV 243: κεῖνον — πόνον: hunc. Py. IX 68: κεῖνο κεῖν'

ἆμαρ διαίτασεν. Ol. X 102: κεῖνον κατὰ χρόνον: illo die victoriae Olympicae. — β) postponitur Py. I 42: ἄνδρα — κεῖνον: Hieronem. Py. V 107: ἄνδρα κεῖνον: Arcesilaum. Py. I 61: πόλιν κείναν: hanc urbem, Aetnam. — 2) demonstrantur ea quae sequuntur in sententiis secundariis vel etiam antecedunt Ol. VIII 62: κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. Py. IV 19: κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας — πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ᾽. fr. 133 (98): οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων (var. ἐκείνων) ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν. Ol. VI 7: εἰ δ᾽ εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας —, τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ; — 3) incerta significantur: *hic* Py. II 89: χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν, ὃς ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ᾽ αὖθ᾽ ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος: τὸν μὲν ὁ θεὸς ὑψοῖ, τὸν δὲ καταρριπτεῖ. Schol.

κεινός, κενεός (sg. m. κεινός. f. κεινάν. κενεάν. pl. f. κενεᾶν. n. κενεά) *inanis, vanus* 1) de rebus Ol. II 71 (65): οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὰν παρὰ δίαιταν („κεινὰν Byzantini, legebatur κενεὰν, poeta scr. κενϝάν" Bergk.): h. e. tenuem. Ne. IV 40: φθονερὰ δ᾽ ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαιπετοῖσαν. VIII 45: κενεᾶν δ᾽ ἐλπίδων χαῦνον τέλος. — neutr. pl. Py. II 61: χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά (var. κενεᾷ): frustra. Ol. X 93: κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. — 2) de personis Ol. III 45: τὸ πόρσω δ᾽ ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις. οὔ νιν διώξω· κεινὸς εἴην (var. κεῖνος).

κείρω 1) *detondeo* Py. IV 82: οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ᾽ ἀγλαοί: τὰς πρώτας κόμας τοῖς ποταμοῖς οἱ ἀρχαῖοι ἀπεκείραντο, σύμβολον τοῦ ἐξ ὕδατος εἶναι πάντων τὴν αὔξησιν. Schol. — 2) *carpo, decerpo,* met. Py. IX 37: ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν: h. e. frui; oraculorum sermonem imitari poetam monet Leop. Schmidt.

κελᾰδεννός *sonorus* Py. III 113: ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν. Py. IX 89: Χαρίτων κελαδεννᾶν. — malo sensu Is. III 26 (IV 8): Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται πρόξενοί τ᾽ ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ᾽ ὀρφανοὶ ὕβριος: clamosae et iactantis.

κελᾰδέω (act. praes. κελαδέοντι. κελαδεῖν. κελαδέων. fut. κελαδήσω, -ήσομεν, -ήσετ᾽ (?). aor. κελάδησε. κελαδῆσαι. — med. fut. κελαδησόμεθα) 1) trans. *sonum edo, cano* Py. II 63: εὐανθέα δ᾽ ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ᾽ ἀρετᾷ κελαδέων. Ne. IV 16: ὕμνον κελάδησε καλλίνικον (Bergk. υἱὸν κελ.). Ol. XI 14: κόσμον (Bergk. κῶμον) ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω: sc. hoc ipso carmine; de futuro tempore non cogitandum, cf. Ol. X 79. Py. I 58: Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων. Is. VII 63 (VIII 68): ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι: „h. e. monumentum cantu ponere" Mezger. transfertur ad hymnum Ne. III 66: ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων. — *cantu celebro* Ne. IX 54: εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν. Ol. II 2: τίνα θεόν, τίν᾽ ἥρωα, τίνα δ᾽ ἄνδρα κελαδήσομεν; ubi κελαδήσομεν non, ut Boeckhius censuit, coni. aor. sed futurum esse plerique consentiunt. Py. XI 10: ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγερέα καλεῖ συνίμεν, ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ᾽ ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ (Heynius, libri κελαδῆτε, Bergk. κελαδῆτον), ubi item futurum esse censet Dissenius, Boeckhius coni. aor. Ol. VI 88. I 9. Is. I 54. dupl. accus., ut Eur. Herc. f. 687, adiungi Mezgerus existimat Ol. X 79: ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι καί νυν ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός: v. tamen χάρις 3). — 2) intrans. *resono* Py. II 15: κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων. (de Is. IV 48 v. κελαρύζω.)

κελᾰδῆτις *sonore cantans, vocalis* Ne. IV 86: κεῖνος ἀμφ᾽ Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν.

κέλᾰδος *vox clara ac sonans*, de oraculo Py. IV 60: σὲ δ᾽ ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελ-

φίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ. de cantu fr. 178 (169): νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον (Boeckh., vulgo θεόδμητον, Bergk. θεοδμάτων). fr. 238 Boeckh.: χορὸς εὐρυόπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος (Plut. adv. Epicur. c. 13): deest in ed. Bergk.

κελαινεγχής *atram (h. e. cruentam) hastam gerens* Ne. X 84: σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει.

κελαινεφής *atris nubibus offusus v. insignis* Py. IV 52: φῶτα κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν: h. e. fertilium. Ἀμμώνιός φησι διὰ τὸ περὶ τὴν Κυρήνην μόνην ἵστασθαι νέφος παρὰ τὴν ἄλλην Λιβύην. Schol. fr. 142 (106), 3: κελαινεφέι δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας (Boeckh., libri κελαινεφεῖ, κελαινεφές, κελαινεφέει).

κελαινῶπις *nigricante vultu, atra* Py. I 7: κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον, κατέχευας: h. e. somnum.

κελαινώψ *nigricante vultu, nigricolor* Py. IV 212: ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν μῖξαν (var. κελαινώπεσι, κελαινώποισι, Bergk. coni. κελαινώπαισι).

κελάρύζω *strepo*, met. de carminibus Is. IV 48: πολλὰ μὲν ἀρτιεπής γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαρύσαι (Bergk., libri κελαδεῖν, Boeckh. κελαδέειν).

κέλευθος (sg. κέλευθος, -ου, -ῳ, -ον. pl. κέλευθοι, -οις, -ους) 1) *via* Ol. VII 52: ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον. Py. V 88: τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς ἁλὸς βαθείας κέλευθον ἀνοίγων. met. via, ratio fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν τελευταί τε καλλίονες. Is. V (VI) 22: μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι, καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους: „h. e. gloria factorum latissimis viis iisque continuis incedit ad terminos orbis" Dissen. Is. IV (V) 23: τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν. Py. IX 45: κύριον ὃς πάντων τέλος οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους: „vias, quomodo res perficiantur" Dissen. de ratione vivendi Ne. VIII 35: κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν: v. ἁπλόος. de via ac ratione poetica Py. XI 39: ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸ πρίν. Is. II 33: οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται, εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων. Ol. VI 23: ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων, ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος. fr. 191 (201): Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων. Is. III 19 (IV 1): ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾷ κέλευθος: h. e. „est mihi magna materia laudum" Dissen. — 2) *iter, profectio* Ne. IX 20: φείσασθαι κελεύθου (ἐπώτρυνε). Py. IV 195: νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους: v. καί 1) A) 1).

κελεύω (praes. κελεύεις. aor. (ἐ)κέλευσεν) *iubeo*, sequ. acc. c. inf. Ne. IV 80: εἰ δέ τοι μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν. Ol. VII 64: ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι (var. κέλευσεν). VI 32: κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος. suppl. acc. Ol. VI 70: χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν (var. κέλευσέ νιν). Py. IX 115: σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν.

κέλομαι (praes. κέλεται. ipf. κέλοντο. aor. κελήσατο. κέκλεν) 1) *hortor, iubeo*, sequ. acc. c. inf. Ol. XIII 80: ἐνυπνίῳ δ' ᾇ τάχιστα πιθέσθαι κελήσατό νιν. Is. V (VI) 37: τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι καρτεραίχμαν Ἀμφιτρυωνιάδαν. fr. 5 (1): Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο (sc. Nereides) ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ (var. κέκλοντο). Py. IV 159: κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους. — 2) *nomino* Is. V (VI) 53: καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα (Phil. Melanchthon., libri κέκλετ' h. e. κέκλετο, Bergk. coni. κέκλετε h. e. „vocate").

κενεός v. **κεινός.**

κενεόφρων *vana sentiens* Ne. XI 29: ἀλλὰ βροτῶν τὸν μὲν κενεόφρονες αὖχαι ἐξ ἀγαθῶν ἔβαλον. fr. 212 (233): φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον

ἀνδρῶν, ὥς φησι Πίνδαρος (Plut. de cap. ex host. util. c. 10).

κενέωσις *eluvies* fr. 107 (74), 12: *ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον χθονός.*

Κένταυρος (*Κένταυρος, -ου, -ῳ, -ον*) *Centaurus*, Ixionis et Nephelae filius Py. II 44: *ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον μόνα καὶ μόνον οὔτ᾽ ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ᾽ ἐν θεῶν νόμοις, τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον.* imprimis *Chiron*, Saturni et Philyrae filius, qui educavit erudivitque Iasonem, Achillem, Aesculapium Py. IX 38: *τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενής, ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι, μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο.* IV 103: *ἄντροθε γὰρ νέομαι πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί*: Iason loquitur. Ne. III 48: *σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν, ἑξέτης τὸ πρῶτον* (sc. Achilles). Py. III 45: *καί ῥά νιν* (Aesculapium) *Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.*

κεντέω *pungo* Py. I 28: *στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ᾽ ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ*: sc. Typhoei sub Aetna iacentis.

κέντρον *stimulus* Py. IV 236: *ἐμβάλλων τ᾽ ἐριπλεύρῳ φυᾷ* (boum) *κέντρον αἰανὲς βιατὰς ἐξεπόνησ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον.* — met. fr. 180 (172): *ἔσθ᾽ ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός· κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.* 124 (89), 3: *ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον*: sc. scolium. Py. II 94: *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτισδέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος: τουτέστιν, οὐ συμφέρει τῇ τύχῃ ἄνθρωπον ὄντα διαμάχεσθαι. ἡ δὲ τροπὴ ἀπὸ τῶν βοῶν· τῶν γὰρ βοῶν οἱ ἄτακτοι κατὰ τὴν γεωργίαν κεντριζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀροῦντος λακτίζουσι τὸ κέντρον καὶ μᾶλλον πλήττονται.* Schol.

κεραΐζω *conficio, domo* Py. IX 21: *ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράιζεν ἀγρίους θῆρας.* fr. 93: *ἀλλ᾽ οἶος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν᾽ — ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ.*

κεράννυμι, κίρνημι (act. praes. *κίρναμεν. κιρνάμεν.* pass. praes. *κίρναται. κιρναμένα.* perf. *κέκρᾶται. κεκραμένον* (m. n.), *κεκραμέν᾽*; augmentum perf. semel producitur Ne. XI 36) *misceo, admisceo* fr. 111 (77): *ἐνέπισε κεκραμέν᾽ ἐν αἵματι* (var. *κεκραμένα* v. *καὶ κράμμενα*, Bergk. coni. *νεκροῦ μέλε᾽ αἱ.*). met. Is. V (VI) 3: *θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ.* Ne. III 78: *τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ᾽ ἔερσ᾽ ἀμφέπει, πόμ᾽ ἀοίδιμον.* XI 36: *τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ᾽ ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος.* fr. 181 (174): *ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.* — c. dat. Is. IV (V) 25: *μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων*, ubi Mezgerus *ἀοιδᾷ* dativum loci ducit carmen cum cratera comparari contendens. Py. X 41: *νόσοι δ᾽ οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ.* met. Py. V 2: *ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ — αὐτὸν ἀνάγῃ*: virtute temperatas. de persona Ol. X 104: *τὸν εἶδον — ἰδέᾳ τε καλόν ὥρᾳ τε κεκραμένον*: affectum, praeditum.

κέρας *cornu* fr. 166 (147): *αὐτόματοι δ᾽ ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο.* met. fr. 201 (215): *Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον Νείλου κέρας.*

κεραυνός (sg. *κεραυνός, -οῦ, -ῷ, -όν.* pl. *κεραυνῶν*) *fulmen cum tonitru iunctum*, telum Iovis Py. VI 24: *Κρονίδαν, βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν.* I 5: *τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις ἀενάου πυρός.* fr. 146 (112): *πῦρ πνέοντος — κεραυνοῦ.* Ol. X 83: *κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα.* Is. VII 34 (VIII 36): *ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ τριόδοντός τ᾽ ἀμαιμακέτου.* quo domat necatque adversarios Py. VIII 17: *δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ τόξοισί τ᾽ Ἀπόλλωνος*: sc. Typhoeus a Iove, Porphyrio ab Apolline. Py. III 58: *αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον*: sc. Aesculapio. Ol. II 28 (26): *ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα.* Ne. IX 24: *ὁ δ᾽ Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύ-*

ψεν δ' ἅμ' ἵπποις. X 71: Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.

κεραυνόω *fulmine percutio* Ne. X 8: γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν.

Κέρβερος *Cerberus* fr. 249 (153), v. Ἡρακλέης.

κερδαίνω *lucror* Is. IV (V) 26: καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ λόγον ἐκέρδαναν.

κερδᾰλέος *lucrosus* Py. II 78: κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει (var. κερδαλέου);

κερδίων *utilior* Ne. V 16: στάσομαι· οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής.

κέρδος (sg. κέρδος, -ει, -ος. pl. κερδέων, κέρδεσσ') 1) *lucrum* Is. I 51: εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον. Ne. IX 33: αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται, ἃ φέρει δόξαν. XI 47: κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν. Py. IV 140: ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον. VIII 13: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι. — *lucri cupiditas* Py. III 54: κέρδει καὶ σοφία δέδεται. Ne. VII 18: σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν. (de Py. II 78 v. κερδώ.) — 2) pl. *artes, astutiae* Py. I 92: μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ' (Mosch., libri vett. ὦ φίλε κέρδεσιν εὐτραπέλοις): sc. aulicorum adulatorum.

κερδώ *vulpecula, homo vafer et calumniator* Py. II 78: κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; ubi κερδοῖ Huschkii coni. est nunc a plerisque editoribus recepta pro librorum κέρδει, quam retinens lectionem Boeckhius explicat: „astutiae vero (id est astutis istis hominibus) quidnam inde lucri redit"; alii, ut Friederichs. et Mezgerus, seiunctim legentes sec. libros κέρδει δέ — τί: „hinsichtlich des Gewinns aber — was gibt es dabei denn viel Gewinnbringendes".

κευθμών *recessus, vallis* Py. IX 34: ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων. fr. 101 (70), 4: καί ποτε τὸν τρικαράνου Πτωΐου κευθμῶνα κατέσχεθε.

κεῦθος *recessus, latebrae* Ne. X 56: μεταμειβόμενοι δ' ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας.

κεφᾰλά (sg. κεφαλᾶς, -ᾷ, άν. pl. κεφαλᾶν, -αῖς, -άς) *caput* hominis aut bestiae Ol. I 60 (58): λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται. II 82 (74): ὕδωρ δ' ἄλλα (sc. ἄνθεμα) φέρβει, ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς (Pauw., libri στεφάνους v. στεφάνοις), ubi Bergk. coni. ὅρμοις ἑ τῶν χέρες ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις, accus. aeolicos ὅρμοις et στεφάνοις esse contendens. Py. XII 9: τὸν (sc. θρῆνον) παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς ἄιε λειβόμενον. fr. 203 (217), 3: κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς: sc. equi mortui; „fort. κεφαλάν" Bergk. — met. Py. XII 23: ἀλλά νιν (h. e. μέλος) εὑροῖσ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν, ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον: „poeta *Πολυκέφαλον νόμον* a Minerva ex Gorgonum imitatione inventum et a multis serpentium capitibus denominatum perhibet; verius illi, qui Olympi nomum, quem putabant, ob multa capita partesque cantici *Πολυκέφαλον* dictum esse contenderunt" Boeckh. Is. VII 9 (VIII 10): ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε (Bergk. ἅτε) Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός. pro homine ipso Py. XI 35: ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο, νέα κεφαλά (Heyn. c. schol., libri νέᾳ κεφαλᾷ, quod tenet Mezgerus vertens: „iungen Blutes"). IX 80: Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ. Ol. VI 60: αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ. VII 67: ἐς αἰθέρα νιν (insulam) πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι. (de Py. IX 31 v. καρδία.)

κεφάλαιον *caput, summa rerum* Py. IV 116: ἀλλὰ τούτων μὲν κεφάλαια λόγων ἴστε: opp. πάντα λόγον v. 132.

κεχλαδώς v. **(χλάδω).**

Κέως *Ceos* insula Is. I 8: τὸν ἀπειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις ἀνδράσιν.

κηκίω *effundor, undo* fr. 185 (184): ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός (Bergk., libri κακίει v. ἀκύει, Boeckh. ex Schneideri coni. ἀνακικύει).

Κηληδόνες *Celedones, Flexanimae* fr. 53 (25): *χρύσεαι δ' ἐξύπερθ' αἰετοῦ ἄειδον Κηληδόνες* (var. *Κηλήμονες*): „feminae aureis imaginibus expressae„ *χρυσαῖ ᾠδοί*, ut ait Pausanias (X 5, 12), cantrices dulci voce insignes, ut Sirenes, quae sub tecto tertii templi Delphici suspensae fuisse dicebantur" Boeckh. et Dissen.

κῆλον *telum*, met. de sonis citharae Py. I 12: *κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας.*

Κῆρες *Parcae* fr. 277 (245): *Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν* (Theod. Metoch. p. 282).

κηρίον *favus* fr. 152 (266): *μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.*

κηρός *cera* fr. 123 (88), 8: *ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὥς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι.*

κίβδᾱλος *pravus* fr. 79 (47): *καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων* (sc. *εἷρπε*): „Dorum San paulo rudius pronuntiatum videtur nec plane convenisse ceterorum Graecorum litterae Sigma" Boeckh.

κίβισις *pera* fr. 254 (144): *αὗται δὲ αἱ νύμφαι* (*Γοργόνες*) *πτηνὰ εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἥν φασιν εἶναι πήραν* (Apollod. Bibl. II 4, 2). quibus vulgo et in libris adduntur haec: *Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως· πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου Γοργοῦς, ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θέε. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.*

Κιδαλία v. **Ἀκιδαλία**.

κίδναμαι *spargor* fr. 129 (95), 6: *ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται.*

Κῐθαιρών *Cithaeron* mons Py. I 77: *ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν*: dicit pugnam Plataeensem.

κῐθᾰρίζω *citharam pulso, cithara cano* Ne. IV 14: *ποικίλον κιθαρίζων ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς ὕμνον κελάδησε καλλίνικον.*

κῐθᾰρις *cithara* Py. V 65: *πόρεν τε κίθαριν δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ*: *τὴν κιθαριστικὴν ἐμπειρίαν.* Schol.

κικλήσκω *nomino, voco* Py. IV 119: *Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα.* fr. 87 (58), 4: *πόντου θύγατερ —, ἅντε βροτοὶ Δᾶλον κίκλήσκοισιν* (Bergk. et Boeckh. in Add., vulgo *κικλήσκουσιν*).

Κῐλίκιος *Cilicius* Py. I 17: *τόν ποτε* (sc. Typhoeum) *Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον.*

Κῐλιξ *Cilix* Py. VIII 16: *Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος.*

κινδῡνεύω *cum periculo suscipio, periculum adeo v. facio* Ne. V 14: *αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκα τε μὴ κεκινδυνευμένον*: „wenn etwas die Probe des Rechts nicht bestanden hat" Mezger.

κίνδῡνος (*κίνδυνος, -ῳ, -ον*) *periculum, discrimen* Ol. I 83 (81): *ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει.* Py. IV 71: *τίς δὲ κίνδυνος κρατεροῖς ἀδάμαντος δῆσεν ἅλοις;*: dicitur periculosa Argonautarum navigatio. Ol. V 16: *ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον.* Py. IV 207: *ἐς δὲ κίνδυνον βαθὺν ἱέμενοι.* Ne. IX 35: *χρομίῳ κεν ὑπασπίζων — ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς.* VIII 21: *νεαρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος*: maxime periculosum est.

κῑνέω *moveo*, met. fr. 235 (259): *τὸν μὲν* (delphinum) *ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει αὐλῶν ἐκίνησ' ἐρατὸν μέλος.* (de fr. 101 (70) v. *περιδινέω.*)

κινηθμός *motus* Py. IV 208: *συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν.*

κινητήρ *quassator* Is. III 37 (IV 19): *ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων*: Neptunus.

Κῐνῠρας *Cinyras*, rex Cypri nobilissimus Py. II 15: *κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων, ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας.* Ne. VIII 18: *ὅσπερ* (sc. *ὄλβος*) *καὶ Κινυραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.*

κίρνημι v. **κεράννυμι**.

Κίρρα *Cirrha*, urbs Phocensium, „Delphorum navale, sexaginta a Delphis stadiis, ubi hippodromus in campo arboribus non consito" Boeckh. Py. III 74: *στεφάνοις, τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν* (Pauw. *ἕλ' ἐν*) *Κίρρᾳ ποτέ*: „in hippodromo Delphico prope Cirrham" Dissen. Py. X 15: *θῆκεν δὲ*

καὶ βαθυλείμων᾽ ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν. XI 12: ἑπταπύλοισι Θήβαις χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας: „Pythiis ad Cirrham actis, ubi et hippodromus et stadium fuit" Dissen. Py. VII 16 (14): δύο δ᾽ ἀπὸ Κίρρας (νῖκαι). — adv. **Κίρρᾱθεν** *e Cirrha* Py. VIII 19: Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ. v. Κρίσα.

κῖς *vermiculus* fr. 222 (243): Διὸς παῖς ὁ χρυσός· κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει.

κισσοδέτας *hedera redimitus* fr. 75 (45), 9: ἐπὶ κισσοδέταν θεόν (var. κισσοδαῆ, κισσουδέταν, κισσοδόταν, Bergk. κισσοκόμαν): Bacchum.

κισσοκόμας v. **κισσοδέτας.**

κισσοφόρος *hederiger* Ol. II 30 (27): φιλεῖ δέ νιν (Semelen) Παλλὰς αἰεὶ καὶ Ζεὺς πατήρ, μάλα φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος: Bacchus.

κιχάνω *deprehendo* 1) assequor Py. II 50: θεός, ὃ καὶ πτερόεντ᾽ αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα. III 43: βάματι δ᾽ ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ᾽ ἐκ νεκροῦ ἅρπασε. — 2) invenio, c. part. Py. IX 26: κίχε νιν λέοντί ποτ᾽ εὐρυφαρέτρας ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν. Ne. X 74: καί νιν οὔπω τεθναότ᾽, ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν.

κῑων (sg. κίων, -ονα. pl. κίονες, -όνων, -όνεσσι, -ονας) *columna*, in aedificiis Py. IV 267: σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα (δρῦς). Ol. VI 2: χρυσέαις ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν. transfertur ad montem Py. I 19: κίων δ᾽ οὐρανία συνέχει, νιφόεσσ᾽ Αἴτνα. Ne. III 21: οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές. de Delo insula fr. 88 (58), 6: δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων, ἂν δ᾽ ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. — met. columen et praesidium Ol. VIII 27: τάνδ᾽ ἁλιερκέα χώραν (Aeginam) παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν. Ol. II 90 (82): Ἕκτορ᾽ ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα.

κλάζω v. **ἐπικλάζω.**

κλᾱΐς *clavis*, met. Py. IX 39: κρυπταὶ κλαΐδες (plerique κλαΐ̃δες) ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων: h. e. „occultis clavibus sapiens Suada aperit aditum ad sacros amores" Dissen.; uterque enim genetivus pendet a v. κλαΐδες. Py. VIII 4: Ἁσυχία —, βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισᾰ κλαΐ̃δας ὑπερτάτας (Schmid. c. Moschop., κληΐδας Tricl., κλαῖδας, κλαΐδας, κλᾶδας vett.): h. e. „summum regimen" Dissen.

κλᾱ̆ιστρον *claustrum*, met. Py. I 8: κελαινῶπιν δ᾽ ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον, κατέχευας (Bergk. c. Tricl., κλαῖστρον vett., κλαΐστρον vulg.).

κλᾶρος 1) *sors* Ne. VI 71 (63): δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος. adhibita in vaticinationibus Py. IV 190: μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς: ἰστέον ὅτι κλήροις τοπρὶν ἐμαντεύοντο, καὶ ἦσαν ἐπὶ τῶν ἱερῶν τραπεζῶν ἀστράγαλοι, οὓς ῥίπτοντες ἐμαντεύοντο. Schol. — 2) *hereditas* Ol. XIII 62: τοῖσι μὲν ἐξεύχετ᾽ ἐν ἄστει Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον.

κλᾱρόω *sorte attribuo*, met. Ol. VIII 15: Τιμόσθενες, ὔμμε δ᾽ ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ: „Timosthenem et fratrem Alcimedontem, quos fatum Iovi quasi sortito dedit, ut is eorum patronum esset" Boeckh.

Κλέανδρος *Cleander*, Telesarchi filius, Aegineta, pancratio in Isthmo victor Ol. 75, 2, paulo ante item pancratio Nemeae, cui carmen Is. VII (VIII) scriptum est fort. Ol. 75, 2, sec. Mezgerum statim post pugnam Salaminiam; Is. VII (VIII) 1: Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω κῶμον. VII 66 (VIII 73): ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον.

κλεεννός v. **κλεινός.**

κλεΐζω *celebro* Ol. I 113 (110): ἔτι γλυκυτέραν (sc. μέριμναν) κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων (var. κλειξεῖν v. κλεΐζειν).

κλεινός, κλεεννός (sg. m. κλεινός. f. κλεινά, κλεινᾶς, κλεεννᾶς, κλεινᾷ, -άν. pl. f. κλεινᾶν, κλειναῖς, -αῖσιν, κλεενναῖς, κλειναί. comp. κλεινότερον. superl. κλεεννότατον. brevis vocalis bis antecedens semel producitur Is.

II 19) *clarus, illustris, celeber*, de hominibus Py. I 31: *κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν*: Hiero. de regionibus urbibusque Ne. I 2: *κλεινᾶν Συρακοσσᾶν.* Ol. VI 6: *τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν.* III 2: *κλεινὰν Ἀκράγαντα.* fr. 76 (46), 2: *κλειναὶ Ἀθᾶναι.* Ol. IX 14: *κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος.* VII 81: *κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ.* fr. 1 (4): *κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς Αἴγινα.* Py. IX 15: *Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς.* IV 280: *τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου.* add. dat. Py. IX 70: *καλλίσταν πόλιν ἀμφέπει κλεινάν τ' ἀέθλοις.* — de aliis rebus Py. IX 112: *θυγατρὶ φυτεύων κλεινότερον γάμον.* V 20: *κλεεννᾶς — παρὰ Πυθιάδος* (var. *κλεννᾶς*). fr. 1 (4): *κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος.* Py. III 114: *ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς χρονία τελέθει.* VIII 23: *ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος.* Is. II 19: *κλειναῖς δ' Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς.*

Κλειτόμαχος *Clitomachus* Aegineta, avunculus Aristomenis, in Isthmo lucta victor Py. VIII 36: *οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον* (sc. *κατελέγχεις*).

κλειτός *clarus, inclutus,* de hominibus Ne. VI 69 (61): *Ἀλκιμίδα τό γ' ἐπάρκεσεν κλειτᾷ γενεᾷ.* de regionibus Ne. V 37: *ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν.* Py. IV 77: *κλειτᾶς Ἰωλκοῦ* (var. *κλυτᾶς*). de sacris Py. X 33: *κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας.*

Κλείτωρ *Clitor*, urbs Arcadiae Ne. X 47: *ὄντε* (sc. *χαλκὸν*) *Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ*: „Clitore *Κόρεια* acta esse probabile in Proserpinae honorem" Dissen.

Κλεόδᾱμος *Cleodamus* Orchomenius, pater Asopichi Ol. XIV 22: *δόμον Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ', υἱὸν εἴπῃς ὅτι οἱ νέαν — ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.*

Κλεόνῑκος *Cleonicus,* Lamponis pater, Aegineta Is. V (VI) 16: *ὁ Κλεονίκου παῖς*: Lampo. Is. IV (V) 55: *μαρνάσθω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέθλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαθών*: „Cleonicus suaviter hic nominatus propter significationem victoriarum, quae in nomine inest" Dissen.

κλέος (n. a. *κλέος.* brevis vocalis antecedens producitur ter Ol. I 96. X 95. Py. IV 125) *fama* 1) sermo vulgatus, Kunde Py. IV 125: *καὶ κασίγνητοί σφισιν ἀμφότεροι ἦλθον κείνου γε κατὰ κλέος.* — 2) Ruf, existimatio a) bona: gloria Ol. I 24: *λάμπει δέ οἱ κλέος.* Ne. IX 39: *λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι.* Ol. VII 53: *ἦν δὲ κλέος βαθύ.* VIII 10: *μέγα τοι κλέος αἰεί, ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ' ἀγλαόν.* Is. VI (VII) 29: *ἀστῶν γενεᾷ μέγιστον κλέος αὔξων.* Ol. X 21: *ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος.* X 95: *τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος κόραι Πιερίδες Διός.* Is. IV (V) 8: *ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν.* Py. V 73: *τὸ δ' ἐμόν, γαρύεν ἀπὸ* (Christ. *τἀπὸ*) *Σπάρτας ἐπήρατον κλέος.* Ne. VII 63: *ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.* Ol. IX 101: *πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι.* Py. III 111: *ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω.* add. gen. rei Ol. I 96 (93): *τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος.* personae Py. IV 174: *τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία.* Is. V (VI) 25: *Πηλέος ἀίει κλέος ἥρωος.* Ne. VI 56 (49): *πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν κλέος αὐτῶν* (Bergk. sec. schol., libri *ὄνομ'*, Boeckh. *ὄνυμ'*). rei et personae Py. I 66: *ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς.* — b) mala Ne. VIII 36: *κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος* (Tricl. *κλέα*) *μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.*

κλέπτω (act. praes. *κλέπτει. κλέπτων, -οισα.* aor. *κλέψεν. κλέψαις.* pass. praes. *κλεπτόμενον.* brevis vocalis quater antecedens producitur semel Py. IV 96) 1) *furto aufero, clam abduco* Ol. I 62 (60): *ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν.* Py. IV 250: *κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ.* met. fr. 107 (74), 2: *ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον*: dicit solem deficientem. fr. 217 (237): *γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.* — 2) *fallo, decipio* Py. III 29: *ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται, κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.* Ne. VII 23: *σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις.* — 3) *celo, occulto* Ol.

VI 36: *κλέπτοισα θεοῖο γόνον.* Py. IV 96: *κλέπτων δὲ θυμῷ δεῖμα προσέννεπε.*

κλέω *celebro* Is. IV (V) 27: *ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ λόγον ἐκέρδαναν, κλέονται δ᾽ ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς.* (de Py. I 77 v. *ἐρέω*.)

Κλεώ *Clio* Musa Ne. III 83: *τίν γε μέν, εὐθρόνου Κλεοῦς* (var. *Κλεὸς, Κλέος, Κλειοῦς*) *ἐθελοίσας, ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ᾽ ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος*: „Clio est Musa fautrix Aristoclidae, qui a *κλέος* nomen habet. Clio quae canit *τὰ κλέα ἀνδρῶν*, Aristoclidae destinavit praeclarum *κλέος* deditque ut priores victorias sic Nemeaeam servavitque earum memoriam, et nunc Aeginam profecta ipsa carmen praeit“ Dissen. ad v. 16. fr. 308 (275): *ὀρειᾶν Πελειάδων . . . ἔνιοι διὰ τὸ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Ταύρου κεῖσθαι, κατὰ ὕφεσιν τοῦ ῡ, ὡς καὶ τὸ Κλεὸς ἕκατι, ἀντὶ τοῦ Κλειοῦς* (Schol. Pind. Ne. II 17).

Κλεωναί *Cleonae*, urbs Argolica inter Argos et Corinthum sita Ol. X 30: *λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ᾽ ὁδῷ*: „esse urbem *ἐπὶ λόφου περιοικουμένου πανταχόθεν* dicit Strabo VIII 6“ Dissen.

Κλεωναῖος *Cleonaeus* Ne. IV 17: *ὕμνον κελάδησε καλλίνικον Κλεωναίου τ᾽ ἀπ᾽ ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος καὶ κτλ.*: „dicit Nemea; nam Cleonaei, a quorum urbe non ita longe aberat lucus Nemeaeus, diu fuerunt praesides horum ludorum“ Dissen. Ne. X 42: *καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις* (sc. *θάλησαν*).

Κλεωνῠμίδαι *Cleonymidae*, nobilis gens Thebana Labdacidis cognata Is. III 22 (IV 4): *ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν, αἶσι Κλεωνυμίδαι θάλλοντες αἰεὶ σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος.*

Κλεώνυμος *Cleonymus* Thebanus, auctor gentis Cleonymidarum Is. III 17: *ἴστε μὰν Κλεωνύμου δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν.*

κλῖμαξ *scala, ascensus* fr. 30 (6), 3: *Θέμιν — Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἆγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ᾽ ὁδόν*: „ad scalam, qua adscenditur mons a diis et descenditur“ Dissen. fr. 162: *πίτναντες θοὰν κλίμακ᾽ ἐς οὐρανὸν αἰπύν.*

κλίνω *inclino* Ol. I 95 (92): *Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς*: h. e. iacens, sepultus ad. — met. Ne. IV 15: *τῷδε μέλει κλιθείς*: „animum applicans“ Dissen. „an dieses Lied sich anschliefsend = mein Lied mit der Kithara begleitend“ Mezger.

κλισία *sella, sedes* Py. IV 133: *αἶψα δ᾽ ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο σὺν κείνοισι.*

κλονέω *agito* Py. IX 48: *ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται.* de pugilatu Is. VII 65 (VIII 70): *ἐνίκασε — ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων.*

κλόνος *iactatio* fr. 208 (224): *μανίαις τ᾽ ἀλαλαῖς τ᾽ ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.*

Κλῠμενος *Clymenus*, pater Ergini Ol. IV 17 (21): *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος· ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας*: „Erginus Orchomenius ex Minyeia gente cum Argonautis in Lemno in Thoantis funebribus ludis ab eius filia Hypsipyla institutis decurrens, quamquam a mulieribus propter canitiem derisus erat, vicit Hypsipylaeque qualis esset probavit“ Boeckh.

Κλῠταιμνήστρα *Clytaemnestra*, uxor Agamemnonis Py. XI 17: *τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος.*

κλυτόκαρπος *inclutos fructus ferens* Ne. IV 76: *ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ᾽ ἄνευ στεφάνων*: h. e. cum coronis gloriam ferentibus vel gignentibus.

κλυτόμαντις *vaticinio inclutus* fr. 90 (60), 2: *χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ.*

κλυτόπωλος *inclutos equos habens* fr. 243: *φὰν δ᾽ ἔμμεναι Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.*

κλῠτός (sg. n. *κλυτός*. f. *κλυτᾶς, -ᾷ, -άν, -ά.* n. *κλυτόν*. pl. f. *κλυταί, -αῖς, -αῖσι, -άς.* brevis vocalis antecedens ubique producitur) *inclutus, clarus, illustris*, imprimis de deis rebusque divinis 1) de personis Py. IX 59: *κλυτὸς Ἑρμᾶς.* III 92: *Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν.* fr. 117 (82): *ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ.* Ol. X 97: *κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν.* — Py. IX 36: *ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν* (var. *κλειτὰν*): loquitur

Apollo. — 2) de locis urbibusque Is. I 57: τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα. Py. XI 32: κλυταῖς ἐν Ἀμύκλαις (var. κλειταῖς). fr. 198: κλυταὶ Θῆβαι. Ol. IX 19: κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ᾽ ἀγλαόδενδρον (var. κλειτὰν, κλεινὰν): Opuntem. — add. dat. Py. I 37: ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν καὶ σὺν εὐφώναις θαλίαις ὀνυμαστάν: Aetnam urbem. — de columnis Herculis Ne. III 23: ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς (var. κλυτᾶς, quod probarunt Mommsen. et Mezger.). — 3) de aliis rebus Is. II 2: φῶτες — κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι. Ol. VIII 82: ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν: v. δαίς. — Ol. XIV 21: ἐλθ᾽, Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ᾽ ἀγγελίαν. Py. X 6: Ἱπποκλέᾳ θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα. Ne. VII 16: εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. Is. VI (VII) 19: ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν. Ol. I 108 (105): κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς. fr. 75 (45), 2: ἴδετ᾽ ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι, ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί. Ol. V 20: αἰτήσων πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς δαιδάλλειν. Ne. IX 10: ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς. Is. V (VI) 17: ἕσπεσθαι κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς (Tricl. κλυταῖσιν, Bergk. coni. κλυταὶς). Ol. VI 102: θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων. Py. V 6: κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων.

κλύω (praes. κλύειν. κλύοντες. aor. κλῦθ᾽; κλῦτ᾽, κέκλυτε) 1) *audio* Py. IV 58: ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες. I 90: εἴπερ τε φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν. — 2) *exaudio*, abs. fr. 78 (225): κλῦθ᾽, Ἀλαλά. Ol. XIV 5: κλῦτ᾽, ἐπεὶ εὔχομαι. Py. IV 13: κέκλυτε, παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.

Κλωθώ *Clotho, Parca* Ol. I 26: ἐπεί νιν (Pelopem) καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ: „sunt Parcae λόχιαι θεαί" Rauchenstein. Is. V (VI) 17: ἐγὼ δ᾽ ὑψίθρονον Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.

κνίζω (act. ipf. κνίζον. aor. ἔκνιξεν. ἔκνιξ᾽, ἔκνισεν, ἔκνισ᾽. κνίσῃ. pass. praes. κνιζομένα. brevis vocalis antecedens ubique producitur) 1) *attero*, met. Is. IV (V) 58: οὐδ᾽ ὁπόσαι δαπάναι, ἐλπίδων ἔκνισ᾽ ὄπιν (Ceporinus, libri ἔκνιξ᾽ v. ἔκνιζ᾽): h. e. imminuit, nocuit. — 2) *pungo, irrito, stimulo*, de affectibus animi Ne. V 32: τοῦ δ᾽ ἄρ᾽ ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι (Rauchenst., libri τοῦ δὲ, Boeckh. τοῦ μὲν, Bergk. dubitanter τοῦ δ᾽ ὑπ᾽): ἐλύπουν. Schol. Py. VIII 32: μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. Ol. VI 44: τὸν μὲν (infantem) κνιζομένα λεῖπε χαμαί: „anxia et sollicita materno affectu, quod recens natum puerum non liceret in patris domum secum auferre" Boeckh. Py. XI 23: πότερόν νιν ἄρ᾽ Ἰφιγένει᾽ ἐπ᾽ Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον; X 60: καὶ γὰρ ἑτέροις ἑτερωνίων ἔκνιξ᾽ ἔρως φρένας (Bergk., libri ἑτέροισιν v. ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ἔκνιξε v. ἔκνιζε φρένας, Boeckh. ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε sec. schol.): pungit, urit. Is. V (VI) 50: ἀδεῖα δ᾽ ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις: titillavit.

κνῖσα *nidor* Ne. XI 7: πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν, πολλὰ δὲ κνίσᾳ (Tricl. κνίσσᾳ): sc. iuvencarum.

κνισᾰεις *nidorosus* Is. III 84 (IV 66): φλὸξ — αἰθέρᾱ κνισᾰ́εντι λακτίζοισα καπνῷ (Mommsen., libri κνισάντι). Ol. VII 80: μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ᾽ ἀέθλοις (var. κνισσάεσσα).

κνώδᾰλον *belua immanis et monstruosa*, de asinis Py. X 36: γελᾷ θ᾽ ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων. de serpentibus Ne. I 50: αὐτὰ παισίν, ἄπεπλος ὀρούσαισ᾽ ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων: κνώδαλα κυρίως τὰ ἐν τῇ θαλάσσῃ θηρία, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν θηρίον. Schol.

Κνώσιος *Cnosius*, ad Cretensem urbem Cnosum pertinens Ol. XII 16: στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ᾽ ἄμερσε πάτρας (var. Κνωσσίας).

κνώσσω *dormio* Py. I 8: ὁ δὲ (aquila) κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ. de incubatione Ol. XIII 71: ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξεν.

κοιλόπεδος *concavus* Py. V 38: ἀλλὰ κρέμαται — ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ (sc. δαίδαλα).

κοῖλος (sg. f. κοίλα, -αν. pl. κοίλαις [superl. κοιλότατον]) *cavus* Ol.

VI 10: ἐν ναυσὶ κοίλαις. Is. III 11: τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνου νάπᾳ κάρυξε Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων: in Nemeaea valle. Ol. IX 34: ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. fr. 137 (102): ὄλβιος ὅστις ἰδὼν ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα (Boeckh., legebatur ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑ. χθ., Bergk. κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν'). denique κοιλότατον Boeckhius fr. 198 (211) poetae attribuit e verbis Strabonis IX 411: ὕστερον δὲ πᾶσα ἡ λίμνη Κωπαῒς ἐλέχθη κατ' ἐπικράτειαν· κοιλότατον γὰρ τοῦτο τὸ χωρίον, φησὶ Πίνδαρος.

κοιμάομαι *concubo* Is. VII 22 (VIII 23): σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν φέρων ἐκοιμᾶτο.

κοιμίζω *facio ut cubet quis* fr. 139, 3: τὸ δὲ κοίμισαν τρ . . . . σώματ' ἀποφθιμένων (cod. κοιμίσαν).

κοῖνάν *consiliarius, interpres* Py. III 28: ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθὼν πάντα ἴσαντι νόῳ (var. κοινῶνι).

κοινάω *communico* Py. IV 115: νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν: h. e. „noctem consciam facientes itineris" Dissen. Ne. III 12: ἐγὼ δὲ κείνων τέ νιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινάσομαι (Boeckh., libri κοινώσομαι, Bergk. sec. schol. κοίν' ἀείσομαι): tradam, committam.

κοινός (sg. m. κοινόν. f. κοινάν. n. κοινόν, -ᾷ, -όν. pl. f. κοιναί) *communis*, opp. ἴδιος 1) de rebus a) pariter ad plures v. omnes pertinens Py. IV 222: καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι: Iason et Medea. Is. VI (VII) 24: μάτρωί θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος. Ne. I 32: κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν: ad omnes veniunt; cf. Ne. VII 30: ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα. IV 12: Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέι κοινὸν φέγγος. Ol. X 11: ὄπᾳ τε κοινὸν λόγον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν: „die gesamte Rechnung (Zins und Kapital)" Mezger. „carmen commune victori cum comissantibus, familia, patria" Boeckh. „communem laudem (cum tria canenda sint)" Dissen. add. dat. Py. VI 15: πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ — νίκαν. V 102: σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν: „ipsis et filio communem" Mezger. (de Ne. III 12 v. κοινάω.) — itaque de re publica Ol. XIII 49: ἴδιος ἐν κοινῷ σταλείς: cum privata merce in publica navi vectus h. e. privatas laudes victoris eiusque generis in publica causa tractans; victorias enim Olympicas minime ἰδίαν, sed κοινὴν εὐτυχίαν esse vere monet Kayserus. fr. 109 (228): τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθείς: rem publicam. — b) omnibus notus, usitatus Ol. VII 92: μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος: διάδηλον τοῖς πολλοῖς. Schol.; at Boeckhius: „familiam Callianactis, ab eadem stirpe eodemque patre oriundam". Py. III 2: εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος: „diesen trivialen Wunsch" Mezger. ἤτοι κοινῶς λεγόμενον ἐν τῷ βίῳ. Schol. — 2) de personis: aequus, impartial Ol. IV 55 (50): Πυθῶνι δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων — ἄγαγον: „utrique fratri faventes" Dissen.

κοινωνία *consortium*, c. dat. Py. I 97: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται, ubi κοινωνίαν accusativus interioris obiecti vel figurae q. v. etymologicae: „zu holder Gemeinschaft" Mezger.

Κοιογενής *Coeo gnata* h. e. Latona fr. 88 (58), 2: ἀλλ' ἁ Κοιογενὴς ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν.

κοιρᾰνέω *moderor* Ol. XIV 9: οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας: διακοσμοῦσι. Schol.

Κοιρᾰνίδας *Coeranides* h. e. Coerani filius Ol. XIII 75: δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος: „est Polyidus Euchenoris pater, qui a Melampo Argivo genus deducit nobilis ex nobili vatum familia vates" Boeckh.

κοίρᾰνος *dominus* Ne. III 62: σφίσι (Aethiopibus) μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

κοίτα *concubitus* Py. III 32: γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν. XI 25: ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται: sc. Aegisthi.

κοιτάζομαι *incubo* Ol. XIII 76: ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος.

κοῖτος *lectus* Py. II 36: *εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ᾽ ἀθρόαν ἔβαλον ποτὶ κοῖτον ἰόντ᾽* (Boeckh., libri *ἔβαλον· ποτὶ καὶ τὸν ἵκοντ᾽*).

κολεός, κουλεὸς *vagina* Ne. I 52: *ἐν χερὶ δ᾽ Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον.* X 6: *οὐδ᾽ Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη μονόψαφος ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος* (Herm., libri *κολεῷ*).

κολλάω *conglutino, compingo, firmiter coniungo*, met. Ne. VII 78: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ᾽ ἁμᾷ καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ᾽ ἐέρσας.* Ol. V 13: *σεμνοὺς ὀχετοὺς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν, κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος, ἀπ᾽ ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν: ὁ οὖν Ἵππαρις κολλᾷ καὶ προστίθησιν ἐπὶ τῇ πόλει τοὺς θαλάμους, καθὸ δι᾽ αὐτοῦ εἰσκομίζεται τὰ πρὸς κατασκευὴν ὑπουργήματα καὶ διὰ τοῦτο αἴτιος τοῦ τὰς οἰκίας κατασκευάζεσθαι.* Schol. contra Bergkius *κολλᾷ δὲ* scribens cum Hermanno ad Psaumidem refert verba Hartungii assensus interpretationi: „qui opibus suis liberaliter adiuvit cives in condenda urbe et exstruendis aedificiis".

κολοιός *graculus* Ne. III 82: *κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται*: „intelligit poeta ceteros temporis sui lyricos omnino, non solum Simonidem et Bacchylidem, ut vult schol." Dissen.

Κολοφώνιος *Colophonius* fr. 188 (190): *φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.*

κόλπος (sg. *κόλπου, -ον.* pl. *κόλπων, -οις*) *sinus* 1) gremium, uterus Ol. VI 31: *κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις*, ubi pluralis est pro singulari. — 2) sinus maritimus Py. IV 49: *ἐξανίστανται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν*: „e sedibus ad sinum Argolicum" Dissen. — 3) recessus, saltus Ol. IX 87: *Νεμέας — κατὰ κόλπον.* XIV 23: *κόλποις παρ᾽ εὐδόξου Πίσας* (Bergk. *εὐδόξοις*): h. e. in valle Olympica. Py. IX 5: *ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων.* — 4) cavum Ol. XIII 88: *Ἀμαζονίδων αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμων τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν* (Herm., libri *ἐρήμου*, Bergk. *ἄπο κόλπων τ᾽ ἐρήμου*).

Κόλχοι *Colchi* Py. IV 11: *δέσποινα Κόλχων*: Medea. fr. 172 (158), 5: *ἐξεῖλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων.* Py. IV 212: *ἐς Φᾶσιν δ᾽ ἔπειτεν ἤλυθον, ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν μῖξαν Αἰήτᾳ παρ᾽ αὐτῷ.*

κολώνα *collis* Py. XII 3: *ἅ τ᾽ ὄχθαις ἔπι μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν.* fr. 200 (214): *οἵτ᾽ ἀργείλοφον πὰρ Ζεφυρίου κολώναν* (Boeckh. *Ζεφύριον*).

κόμα (sg. *κόμα, -αν.* pl. *κομᾶν, -αις, -αισι, -ας*) *coma* Py. IV 82: *οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ᾽ ἀγλαοί, ἀλλ᾽ ἅπαν νῶτον καταίθυσσον* (var. *κόμαν*). Is. VI (VII 49): *ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων — Λοξία.* Ol. III 13: *ᾧ τινι — γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας.* XIII 39: *τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ᾽ ἀμφὶ κόμαις.* Py. V 31: *ἀρισθάρματον — γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις.* X 40: *δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες.* Ne. XI 28: *ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν.* Is. II 15: *Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.* fr. 75 (45), 18: *ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται.* — met. de herba et fronde Ne. I 68: *βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν*, ubi plerique *πεφύρσεσθαι* cum schol. ad deos referunt, Bergkius vero *σφε* (v. *σφι*) *φύρσεσθαι* restituit, „quod quamvis ambiguum sit, tamen quorsum spectet facile apparet".

κομιδά *cura, salus* Py. VI 39: *πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός.*

κομίζω (act. praes. *κόμιζε. κομίζων, -οντες.* ipf. *κόμιζεν.* aor. *ἐκόμισαν, ἐκόμιξαν. κόμισον. κομίσαι, κομίξαι. κομίξαις*) 1) *curo, foveo, servo* Ne. VI 35 (30): *παροιχομένων γὰρ ἀνέρων ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ᾽ ἐκόμισαν* (Tricl., vett. *ἔργα ἐκόμιξαν* v. *ἐκόμιζαν*): „foverunt, servarunt, ne interirent" Dissen. Ol. II 16 (14): *εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει.* Py. VIII 99: *ἐλευθέρῳ στόλῳ πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ.* — 2) *reporto, reduco* rem v. personam, proprie servandi causa Py. V 51: *ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί.* Ne. III 48: *σώματα δὲ παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν.* VII 28: *Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι.* Py. III

56: ἔτραπεν καὶ κεῖνον — ἄνδρ᾽ ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα. Ne. VIII 44: ὦ Μέγα, τὸ δ᾽ αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν: sc. ab inferis. Py. IV 159: κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους: „intelligenda est ἀνάκλησις etiam alias Graecis adhibita, quum in penegrina terra aut in mari aliquis mortuus esset; vocabant ter animam, ut in patriam veniret, haec tunc comitabatur euntes, et post reditum cenotaphium exstructum, circa quod postea anima versari credebatur, ut sunt manes cum sepulcris coniuncti, licet in Orco morantes" Dissen. praes. de conatu Ol. XIII 59: τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ᾽ ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες (Bergk. c. Heckero κομίξοντες): repetentes; in quibus fuit Euchenor, Polyidi vatis filius, cf. Hom. Il. XIII 663. Py. IV 106: ἱκόμαν οἴκαδ᾽ ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ — τιμάν (var. καινίζων, Bergk. sec. Chaeridem ἀρχὰν ἀγκομίξων). Ne. II 19: ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν: reportarunt.

κομπέω *iacto* Py. X 2: τί κομπέω παρὰ καιρόν; (Mommsen. τί; κομπέω π. κ.; Bergk. τί κομπέω; κατὰ καιρὸν . . .).

κόμπος *praedicatio* Ne. VIII 49: χαίρω δὲ πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. Is. I 43: χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις. IV (V) 24: μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.

κόνιος *pulverulentus* Ne. IX 43: ἐν κονίᾳ χέρσῳ.

κόνις *pulvis*, de terra tegente mortuos Ol. VIII 79: κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν.

κόρα, κούρα (sg. κούρα, -ας, -ᾳ; κόρᾳ, κούραν, κόραν. pl. κοῦραι, κόραι, -ᾶν, -αισι, κούραις) 1) *virgo, puella* Ol. XIII 65: κούρα — Παλλάς. Ne. VII 96: κόραν τε γλαυκώπιδα: Minervam. Py. IX 43: κούρας δ᾽ ὁπόθεν γενεὰν ἐξερωτᾷς: Cyrenae. Py. IX 106: μετὰ καλλίκομον — ἀγακλέα κούραν (var. κοῦραν): Baccam s. Alceidem. Py. XI 33: μάντιν τ᾽ ὄλεσσε κόραν: Cassandram. Py. III 39: τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν: Coronidem mortuam. Py. III 78: Ματρί, τὰν κοῦραι παρ᾽ ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι: virgines Thebanae, inter quas Pindari filiae Eumetis et Protomache. fr. 122 (87), 15: φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον (var. κόραν, Boeckh. κουρᾶν): meretricularum Corinthiae Veneris ἱεροδούλων. — 2) *filia* Ol. IX 56: κείνων δ᾽ ἔσσαν χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι, ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν: „Iapetioniden von Anfang an, nämlich von Seiten der Töchter d. h. in weiblicher Linie" Mezger., ubi plur. κορᾶν est pro sing., dicitur enim Protogenia altera, Deucalionis et Pyrrhae filia, ut Κρονιδᾶν significat Iovem. Ol. VII 43: πατρί τε θυμὸν ἰάναιεν κόρᾳ τ᾽ ἐγχειβρόμῳ: Minervae. Py. IX 117: οὕτω δ᾽ ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα: Baccae s. Alceidi. Ne. X 1: Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν. add. gen. Py. IX 13: κούρᾳ θ᾽ Ὑψέος: Cyrenae. Py. IV 14: Ἐπάφοιο κόραν: Libyam, coniuncta deae et terrae notione. Py. IV 103: Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί (var. κόραι). Ol. II 25 (23): εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις. Py. XI 1: Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν — Ἰνὼ δέ. XI 19: Δαρδανίδα κόραν Πριάμου Κασσάνδραν. Ol. II 32 (29): μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις. Is. V (VI) 74: βαθύζωνοι κόραι — Μναμοσύνας: Musae. Ol. X 96: κόραι Πιερίδες Διός.

κόραξ *corvus* Ol. II 96 (87): σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον: malos irrideri poetas, non, ut plerique cum scholiis interpretantur, Simonidem et Bacchylidem recte monet de Iongh.

Κορίνθιος *Corinthius* Ne. IV 88: θάλησε Κορινθίοις σελίνοις: ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνι τῷ Ἰσθμικῷ ἐστέφθη παρὰ τῶν Κορινθίων Καλλικλῆς. Schol. Corinthii autem praesides erant Isthmiorum. Ne. II 20: Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη.

Κόρινθος (Κόρινθος, -ου, -ῳ, -ον) *Corinthus* 1) urbs Ol. XIII 4: γνώσομαι τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος, ἀγλαόκουρον. Is. III 38 (IV 20): ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς

Ὀγχηστὸν οἰκέων καὶ γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων. Ol. VIII 52: Κορίνθου δειράδ' ἐποψόμενος δαιτικλυτάν: v. δαίς. fr. 122 (87), 2: ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ. Ol. XIII 52: οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ Σίσυφον — καὶ — Μήδειαν. de Isthmiis Ol. IX 86: ἄλλαι δὲ δύ' ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ' ἔπειτα χάρμαι. Ne. X 42: Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς (θάλησαν νικαφορίαις). — 2) Iovis filius, heros Ne. VII 105: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος: παροιμία ἐστὶν ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ λεγόντων. Schol. „Megara, colonia olim Corinthiorum, — impatiens iugi Bacchiadarum defectionem ausa est et proelio se liberavit, remissis cum contemtu legatis Corinthiorum, qui Iovis filium Corinthum identidem repetebant poenas sumturum" Dissen. sec schol.

κόρος (κόρος, -ου, -ῳ, -ον) *satietas*, met. 1) fastidium Ne. VII 52: κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια. X 20: ἔστι δὲ καὶ κόρος ἀνθρώπων βαρὺς ἀντιάσαι. Py. VIII 32: εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ, μὴ κόρος ἐλθὼν κνίσῃ. I 82: ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας. Ol. XIII 10: ἐθέλοντι δ' (sc. Ὧραι) ἀλέξειν ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον (Boeckh. et Bergk. Ὕβριν, Κόρου). — 2) fastus, superbia, insolentia Ol. I 57 (56): καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη, κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον. II 105 (95): ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος: ἡ ὕβρις μετὰ ἀδικίας. . . . Κάπυς καὶ Ἱπποκράτης Θήρωνος ἦσαν ἀνεψιοί. οὗτοι πολλὰ ὑπ' αὐτοῦ εὐεργετηθέντες, ὡς ἑώρων ηὐξημένην αὐτοῦ τὴν τυραννίδα, φθονοῦντες πόλεμον ἤραντο πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ συμβαλὼν αὐτοῖς παρὰ Ἱμέραν ἐνίκησεν. Schol. Is. III 2: κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον. Ne. I 65: καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα τῷ ἐχθροτάτῳ φᾶσέ νιν δώσειν μόρῳ (Bergk. κεῖ τινα . . . κυροῖ).

κορύσσω *armo*, *instruo*, met. Py. VIII 75: βίον κορυσσέμεν (var. κηρυσσέμεν) ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς: h. e. „firmare adversus mala et pericula" Dissen. Is. VII 54 (VIII 58): ταί νιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα (var. κορύσσοντε): exercentem, administrantem.

κορυφά (sg. κορυφάν. pl. κορυφαί, -αῖς, -άς) *vertex*, *fastigium* montis Py. I 27: Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ. urbium Ne. I 15: Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς: quum urbes Siciliae pleraeque sitae essent in rupibus; Dissenius vero intellegit „eximias urbes". — personae: caput Ol. VII 36: πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν. — — met. fastigium, apex, summa Ol. VII 4: φιάλαν — πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων: τὸ κεφάλαιον καὶ ἄκρον. Schol. Ol. II 14 (13): ἕδος Ὀλύμπου νέμων ἀέθλων τε κορυφάν: Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, καθὰ ἐξέχει τῶν ἄλλων ἀγώνων. Schol. Ne. IX 9: ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν: „Pythiorum certamen dicit paulo magnificentius, quum Chromii currus ibi certasset" Dissen. Ne. X 32: ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς: h. e. de summis praemiis. Ol. I 13: δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετᾶν ἄπο πασᾶν: „principes omnium virtutum s. decora summa" Dissen.; aliter Friesius et Mezger.: „omnium virtutum apices v. flores decerpens h. e. in omnibus virtutibus excellens." Ne. I 34: Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις: „ubi magnas et singulares virtutes video, quales nunc sunt Chromii" Dissen. Ol. VII 68: τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι: „verborum s. iurisiurandi summa" Dissen. „worin die Rede gipfelte" Mezger. Py. III 80: εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ: „interiorem sensum fabularum, altiora quae insunt ethica et religiosa" Dissen. „praeclaram doctrinam, λόγους κορυφαίους" Boeckh. Py. IX 79: ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν: summum tenet locum, caput est.

κορυφόω *attollo in altitudinem*, met. Ol. I 116 (113): ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι· τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι: τὸ τελευταῖον καὶ τὸ πλῆρες, οὗπερ οὐκ ἔστιν ὑπερβολὴν τοῖς ἀνθρώποις εὑρεῖν, κορυφοῦται καὶ ὑψοῦται καὶ ἔστι τοῖς βασιλεῦσιν. Schol.

Κορωνίς *Coronis*, Phlegyae filia, amata ab Apolline, ex quo parit Ae-

sculapium Py. III 25: ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀνάταν καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος.

κοσμέω 1) *adorno, exstruo* Ne. I 22: ἔνθα μοι ἁρμόδιον δεῖπνον κεκόσμηται. — 2) *orno* Py. IX 118: ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις. Is. I 19: τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον. met. Ne. VI 53 (46): πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν.

κόσμος (sg. κόσμῳ, -ον) *ornamentum, decus* Ol. III 13: ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. Py. II 10: ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος — αἰγλάεντα τίθησι κόσμον: „equorum ornamenta, quales phalerae sunt" Boeckh. — met. de cantu Ol. XI 13: κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω (Bergk. κῶμον). fr. 194 (206): τειχίζωμεν ἤδη ποικίλων κόσμον αὐδάεντα λόγων. de victoria Ol. VIII 83: ἐνέποι κεν Καλλιμάχῳ λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ. de quovis laudis atque honoris ornamento Is. V (VI) 69: ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων. Ne. II 8: εἴπερ — νιν εὐθυπομπὸς αἰὼν ταῖς μεγάλαις δέδωκε κόσμον Ἀθάναις. materiam laudum dicit Ne. III 31: ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες, γλυκύ τι γαρυέμεν. — dat. pro adv. Py. III 82: τὰ μὲν ὦν οὐ δύναιται νήπιοι κόσμῳ φέρειν: decenter; κοσμίως καὶ ἀνθρωπίνως. Schol.

κότος *ira* Py. VIII 9: ὁπόταν τις ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ.

κόττᾰβος *cottabus* fr. 128 (90): Χαριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων, ὄφρα σὺν Χιμάρῳ μεθύων Ἀγάθωνί τε καλῷ κότταβον: „cottabus amatis praebebatur" Boeckh.

κουλεός v. ***κολεός.***

κούρα v. ***κόρα.***

κοῦρος 1) *puer* Ol. VI 41: τίκτε θεόφρονα κοῦρον: Iamum. — 2) *filius* Ol. IX 56: ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν.

κουρŏτρόφος *iuventutis nutrix* fr. 109 (228): στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών, πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον: „quoniam evertens fortunam familiarum non robustam alit civitati iuventutem, sed invalidam egestate" Dissen.

κοῦφος (sg. f. κούφα, -ᾳ, -αν. pl. m. κούφοισιν, κούφοις. n. κοῦφα. comp. κουφότεραι) *levis* 1) de membris corporis nullo negotio motis Py. IX 11: Ἀφροδίτα — ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ: „um die Anmut auszudrücken" Mezger.; activam vim habere adi. pro κουφιζούσῃ dictum existimat Dissen. Ne. VIII 19: ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν: h. e. paratus ad currendum. Ol. XIII 114: ἄνα, κούφοισιν ἐκνεῦσαι ποσίν: „translatione ab argumento carminis, a cursu, petita, quo Xenophontis praestabat familia" Boeckh. neutr. pro adv. Ol. XIV 17: ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα: h. e. „alacri motu incedentem, laete saltantem" Dissen. — 2) exiguus, nullius momenti Is. I 45: κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν: ῥαδία καὶ ἀνεπαχθής. Schol. Ol. XIII 83: τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν: οἷον εὐχερές. Schol. — 3) inanis, temerarius Ol. VIII 61: κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες: „leichtfertig, luftig" Mezger.

κρᾱγέτας *clamosus* Ne. III 82: κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται: „nescio an κραυγέται sit corrigendum, quemadmodum κραυγή dicitur" Bergk.

κραδία v. ***καρδία.***

κραίνω (brevis vocalis antecedens semel non producitur Py. IV 175) *exsequor, perficio* Ol. III 11: ᾧτινι κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας ἀτρεκὴς Ἑλλανοδίκας — ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας. VI 81: κεῖνος (Mercurius) — σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν. Py. IX 66: ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν. IV 175: τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία: „consummata est et perfecta hac expeditione" Dissen.

κραιπνός *rapidus, vehemens, velox* Py. IV 90: Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν (var. τερπνόν). IV 209: κυλινδέσκοντό τε (πέτραι) κραιπνότεραι ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες (var. κραιπνότερον). fr. 133 (98), 4: σθένει κραιπνοί: robore prompti.

κρᾱνα (brevis vocalis antecedens semel producitur Py. III 69) *fons* Py. I

39: Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων. III 69: Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν. IV 125: Φέρης κράναν Ὑπερῇδα λιπών. IV 294: ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων (var. κυράνᾳ): „quae Cyre dicta, unde urbis Cyrenarum nomen, cuius antiquior pars circa hunc fontem sita erat" Dissen.

κρᾰνᾰός *asper*, *saxosus* Is. I 4: μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι Δᾶλος. Ne. VIII 11: οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν. cf. Ol. VII 82. XIII 38.

κρᾱνίον *cranium*, *calva* Is. III 72 (IV 54): ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα (sc. Antaeum) σχέθοι, υἱὸς Ἀλκμήνας.

(κράς) *caput* animantium Py. I 8: ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρᾶτὶ — κατέχευας: sermo est de aquila. Py. XII 16: εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας υἱὸς Δανάας. fr. 8 (3): ἐμφαίνει Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα (Eustath. Od. μ p. 1715, 63).

κρᾰταιός *validus* Ne. IV 25: κραταιὸς Τελαμών (E. Schmid., libri καρτερός). Py. VI 34: ἔφεπεν κραταιὸν ἔγχος. met. Py. II 81: ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν: „quod vim habeat" Dissen.

κρατερός v. **καρτερός.**

κρᾰτέω (praes. κρατεῖ. κρατεῖν. κρατέων, -έοντα. ipf. ἐκράτει, κράτει, κράτεσκε. aor. ἐκράτησε, κράτησεν, -αν. κρατήσαις. brevis vocalis antecedens ter producitur, ter non producitur) 1) *dominor* Ne. IV 50: Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ. — 2) *superior sum*, *supero*, *vinco*, de victoriis ludicris Ne. VI 40 (35): ἐν ἀγαθέᾳ χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν. Is. III 13: ἱπποδρομίᾳ κρατέων. Ne. III 52: ποσσὶ γὰρ κράτεσκε (var. κρατέεσκε). Py. X 23: χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις. Ol. X 100: τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ. Ol. VIII 20: ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν. Py. II 5: τετραορίας ἐλελίχθονος, εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις. Ol. IX 84: ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον (var. ἔργου) ἀν' ἁμέραν. c. acc. pers. Ne. V 45: ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ (Beck., libri τε κρατεῖ v. κράτει, Kayser. τ' ἐκράτεις): sc. Pytheas. Ne. X 25: ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι. — met. c. acc. Py. IV 245: πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει (sc. δράκων). c. gen. Ol. VII 51: αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν. fr. 279 (249): τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη Πίνδαρος (Liban. Or. I 432 ed. Reisk.).

κρᾱτήρ *crater* Ne. IX 49: θαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα φωνὰ γίνεται (Tricl. κρητῆρα, schol. κρητῆρι)· ἐγκιρνάτω τίς νιν, γλυκὺν κώμου προφάταν. met. de hymno Is. V (VI) 2: θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν. de homine Ol. VI 91: ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός, ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν (var. κρητὴρ): „ut vinum in cratere temperatur, sic Aeneas carmina modis musicis admiscendis temperare debet, ut suavis potus sit" Dissen.

κρᾰτησιβίας fr. 16: κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον (Eust. Pr. 16).

κρατησίμαχος *pugna vincens*, *invictus* Py. IX 86: τέκε — Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν.

κρατησίπους *pedibus victor* Py. X 16: θῆκεν δὲ καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν. fr. 13: ἵππον κρατησίποδα, τὸν δρόμῳ νικήσαντα (Eust. Pr. 16).

κρατήσιππος *equis victor* Ne. IX 4: τὸ κρατήσιππον γὰρ ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων.

κρατιστεύω *praevaleo* fr. 180 (172): κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος: „quum quis plus loquitur ceteris et maiore voce, ut molestus fiat" Dissen.

κράτιστος v. **κρέσσων.**

κράτος (κράτει, -ος. brevis vocalis antecedens semel producitur Is. VII 5) 1) *potentia* Ol. VI 96: Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος. Ne. IV 68: δῶρα καὶ κράτος ἐξέφαναν ἐγγενὲς αὐτῷ: „die seinem (des Peleus) Geschlecht innewohnende Macht" Mezger. Ol. X 82: ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα: „summae potentiae iniunctum h. e. cum summa potentia coniunctum" Friese. malo sensu Py. VIII 11: δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει:

violentiae. — 2) *principatus, victoria* Is. VII (VIII) 5: *ἀέθλων ὅτι κράτος ἐξεῦρε.* Ol. I 23 (22): *κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν.* I 80 (78): *κράτει δὲ πέλασον* (sc. *ἐμέ*).

κρέας *caro*, pl. *carnes*, Fleischstücke Ol. I 51 (50): *τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατᾰ κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον*: sermo est de Pelope, quem vicini dixerunt in convivio coctum et a deis comesum; est autem *κρεῶν* gen. partitivus pendens a v. *διεδάσαντο.* Ne. VII 42: *ἵνᾰ κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ*: *φασὶ τοῦ Νεοπτολέμου θύοντος τοὺς Δελφοὺς ἁρπάζειν τὰ θύματα, ὡς ἔθος αὐτοῖς· τὸν δὲ Νεοπτόλεμον δυσανασχέτως ἔχοντα διακωλύειν· αὐτοὺς δὲ διαχρήσασθαι αὐτὸν ξίφη ἔχοντας.* Schol.

Κρείοισα *Creusa* nympha Py. IX 16: *ὃν* (Hypseum) *ποτε — Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν, Γαίας θυγάτηρ* (var. *Κρέοισ'*).

Κρειοντίς *Creontis filia* Is. III 82 (IV 64): *τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ* (Herculi) *Κρειοντὶς υἱούς* (Schmid., libri *Κρεοντὶς*).

κρεμάννυμι 1) Act. *suspendo* Py. IV 192: *ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν.* (de Ol. I 57 v. *ὑπέρ*) — 2) Med. *pendeo*, de donis dedicatis Py. V 34: *ἀλλᾰ κρέμαται, ὁπόσα χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ*, ubi Bergkius post *ἄμειψεν* stigme posita et gen. *θεοῦ* in dativum mutato verba *ἐν κοιλόπεδον νάπος θεῷ* ad *κρέμαται* refert. — met. Ol. VII 25: *ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται.* VI 74: *μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς, οἷς κτλ.*: impendet; *ἀντὶ τοῦ ἐπιφέρεται.* Schol.

Κρεοντίδας *Creontidas* Aegineta e gente Bassidarum, pugil nobilis, qui in Nemeis et Isthmiis vicerat Ne. VI 45 (40): *πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδῐ Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος*: „*Κρευντίδαν* est pronuntiandum vel *Κροντίδαν*, cf. Hesych. *Κροντίδαι, μάντεων γένος*“ Bergk.

κρέσσων, κρᾰτιστος (comp. sg. m. *κρέσσων, κρέσσον(α).* f. *κρέσσονα.* n. *κρέσσον.* pl. m. *κρέσσονες, -όνων.* f. *κρέσσονας.* n. *κρεσσόνων.* superl. sg. m. *κρατίστου, -ον.* n. *κράτιστον.* pl. m. *κράτιστοι.* brevis vocalis antecedens non producitur) I) Comp. 1) *fortior, potentior* Is. III 52 (IV 34): *καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ'.* Ne. IX 15: *κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ*: *ὁ ἰσχυρὸς ἀνήρ.* Schol. c. gen. Is. VII 34 (VIII 36): *κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερί.* sine subst. Ol. X 39: *νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.* Ne. X 72: *χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων*: h. e. deorum. — *superior, maior*, c. gen. Ne. IX 32: *κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας.* Py. VIII 92: *ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν*: „h. e. non parcentem divitiis, posthabentem eas gloriae et erogantem in laudes ludicras“ Dissen. et Boeckh. Py. V 109: *κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε*: *ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν δὲ τὸν νοῦν ἔχει καὶ τὴν φρόνησιν.* Schol. sine gen. Ol. II 26 (24): *πένθος δ' ἔπιτνεν βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν.* — 2) *melior* Ne. III 30: *οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες.* c. gen. Py. I 85: *κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος.* — II) Superl. 1) *fortissimus, potentissimus* Ol. XIV 14: *θεῶν κρατίστου παῖδες*: Iovis. Ne. VII 27: *ὃν κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ*: Aiacem. — 2) *praestantissimus, optimus* Is. I 17: *κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.* Py. XI 59: *γενεᾶ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών* (Bergk., libri *κρατίσταν*). Ol. IX 100: *τὸ δὲ φυᾶ κράτιστον ἅπαν.*

κρέων *rex* Py. VIII 99: *κρέοντι σὺν Αἰακῷ.* Ne. V 12: *βία Φώκου κρέοντος.* VII 45: *Αἰακιδᾶν κρεόντων.* c. gen. Ne. III 10: *ἄρχε δ', οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ, δόκιμον ὕμνον* (libri *οὐρανῷ* v. *οὐρανῷ*, Bergk. *Οὐρανοῖ, πολυνεφέλα*): Iovi.

Κρηθεΐδας *Crethides* h. e. Crethei filius Aeson Py. IV 152: *θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας.*

Κρηθεΐς *Cretheis* h. e. Crethei filia Ne. V 26: *ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα* (Heynius, libri *Κρηθηὶς*).

Κρηθεύς *Cretheus*, Aeoli et Enareae filius Py. IV 142: *μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ.*

κρήμνημι *suspendo* Py. IV 25: *ἀνίκ' ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε*, ubi *ποτικρημνάντων* iunctim intellegit Boeckh.

κρημνός *praecipitium, praerupta ripa* fr. 201 (215): *πὰρ κρημνὸν θαλάσσας.* Py. III 34: *παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει.* Ol. III 22: *ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ.*

κρηπίς *fundamentum* fr. 101 (70): *βαλλόμενος κρηπῖδας ἀλσέων.* — met. fr. 194 (206): *κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς*: h. e. „initium, dictione ab aedibus magnifice exstructis translata; designatur autem hac voce non fundamentum sub solo latens, sed graduum moles, quibus reliquum aedificium superstructum est" Boeckh. c. gen. fr. 77 (196): *ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* Py. IV 138: *βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.* VII 3: *κρηπῖδ' ἀοιδᾶν ἵπποισι βαλέσθαι*: „fundamento quasi posito initium facere equorum canendorum" Boeckh.

Κρής *Cretensis* Py. V 41: *ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ, μονόδροπον φυτόν.*

Κρηστωναῖος fr. 309 (212): Steph. Byz. v. *Κρήστων, πόλις Θρᾴκης . . . ὁ πολίτης Κρηστωναῖος παρὰ Πινδάρῳ*: „Meineke probabiliter coni. *Πεισάνδρῳ*" Bergk.

Κρήτα *Creta* insula fr. 154 (126): *ἐλαφρὰν κυπαρίσσινον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον*: „ibi haec arbor sponte nascebatur maxima et pulcherrima inprimisque Idae magnam partem cingebat" Dissen.

κρίνω (act. praes. *κρίνει.* aor. *ἔκρινας.* — pass. praes. *κρίνεται.* aor. *κρίθη, -εν. κριθείς.* perf. *κέκριται. κεκριμένᾱ, -ων*) *cerno* 1) secerno Py. IV 168: *σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν*: h. e. *διεκρίθησαν*, discesserunt. Ne. VI 3: *διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις*: diversa. — 2) decerno, iudico Is. IV (V) 11: *κρίνεται δ' ἀλκὰ διὰ δαίμονας ἀνδρῶν.* Py. VIII 84: *τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη* (Bergk. *ἐπ' ἀλπνὸς*): sc. „ab iudicibus" Mezger. et Dissen. „non ab iudicibus, sed opinor certamine, *κρίσει ἀέθλων*" Boeckh. Ol. II 33 (30): *ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου*: non certum est. Ne. IV 1: *ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός*: iudicatorum, peractorum; *κρίσιν λαβόντων καὶ συντελεσθέντων.* Schol. Ne. V 40: *πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων.* IX 35: *Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων — ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς*: iudicavisses, cognovisses. c. dat. Ne. VII 7: *ἀρετᾷ κριθεὶς εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις*: virtuti destinatus, natus.

κριός *aries* Py. IV 161: *κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.* IV 68: *τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ.*

Κρίσα *Crisa*, urbs Phocensium haud procul a Delphis sita Is. II 18: *ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν*: *τοῦτό φησιν ὡς τὰ Πύθια νενικηκότος αὐτοῦ* (sc. Xenocratis, cf. Py. VI). Schol.

Κρισαῖος *Crisaeus*, ad Crisam pertinens Py. VI 18: *εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ* (Mosch., libri *Κρισαίαισιν*). V 36: *τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ*: collis Crisaeus inter Crisam et hippodromum videtur fuisse. „Crisa est minimo supra Cirrham intervallo, Cirrham enim et Crisam geographorum plurimi distinguunt; Pausanias tamen non distinguit, nec Pindarus ipse" Boeckh. v. *Κίρρα.*

κρίσις (*κρίσις, -ιν.* brevis vocalis antecedens non producitur) 1) *contentio* Ol. VII 80: *μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.* Py. IV 253: *ἔνθα καὶ γυίων ἀέθλοις ἐπεδείξαντο κρίσιν ἐσθᾶτος ἀμφίς* (Boeckh. *ἐπεδείξαντ' ἀγῶν'*, Kayser. *ἐπεδείξαντο ϝῖν'*, quod recepit Christ.). Ol. III 21: *μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν.* Ne. X 23: *ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν.* — 2) *iudicium* fr. 131 (96), 5: *εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.*

κριτός *selectus, egregius* Py. IV 50: *ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος.* Is. VII 65 (VIII 71): *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ.*

Κροῖσος *Croesus,* rex Lydorum Py. I 94: *οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά.*

κρόκα *laena* Ne. X 44: *ἐκ δὲ Πελλάνας* (sc. *ἀπέβαν*) *ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις: τίθεται δὲ παχέα ἱμάτια ἐν Πελλήνῃ ἄγναφα.* Schol. „dederunt Pellanenses quod habuere optimum, quia laenae apud ipsos pulcherrimae fabricatae sunt; ut Lemniae mulieres Argonautis certaminum praemium vestem proposuerunt (Py. IV 253), quippe quam mulieres conficiunt" Boeckh. ad. Ol. IX 104.

κρόκεος *croceus* Py. IV 232: *ἀπὸ κρόκεον ῥίψαις Ἰάσων εἷμα* (Bergk. c. var. *κροκόεν*).

κροκωτός *croceus* Ne. I 38: *κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα* (sc. *παῖς Διός*): „nam hic et purpureus color sunt regum et heroum" Dissen.

Κρονίδας (sg. *Κρονίδαο, -ᾱ, -ᾳ, -αν, -α.* plur. *Κρονιδᾶν, -αις, -αι.* brevis vocalis antecedens bis non producitur Py. II 25. V 118) *Saturnius* 1) sing. Saturni filius: Iuppiter Ol. VIII 43: *φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός.* Is. II 23: *σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνός.* Py. IV 171: *Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοί.* Ne. IV 9: *Κρονίδᾳ τε Δί.* I 72: *πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ.* Py. VI 23: *μάλιστα μὲν Κρονίδαν, βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν, σέβεσθαι.* fr. 155 (127): *καρτερόβροντα Κρονίδα.* Nilus Py. IV 56: *Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα: τὴν Λιβύην φησίν, τὸν δὲ Νεῖλον ἀντὶ τοῦ Διός φησιν, ἐπειδὴ παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τιμᾶται ὡς θεός.* Schol. Chiron Py. IV 115: *Κρονίδᾳ δὲ τράφεν Χείρωνι δῶκαν.* Ne. III 47: *παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον.* — 2) plur. Saturnii h. e. Superi Py. V 118: *Κρονίδαι μάκαρες.* Is. VII 45 (VIII 48): *ὣς φάτο Κρονίδαις ἐννέποισα θεά.* pro sing. Py. II 25: *εὐμενέσσι γὰρ παρὰ Κρονίδαις γλυκὺν ἑλὼν βίοτον:* „maxime Iovem significat Ixionis benefactorem, ita tamen ut familia eius et soror simul respiciantur, in quarum consortionem a Iove receptus Ixion erat" Boeckh. Ol. IX 56: *ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν:* h. e. Iovis, cf. fr. 75 (45), 12.

Κρόνιος (m. *Κρονίου, -ίῳ, -ιον, -ιε.* n. *Κρονίου, -ιον.* brevis vocalis antecedens ubique producitur) 1) adi. *Saturnius* Ol. II 13 (12): *ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας:* Iuppiter. Ol. VI 29: *Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ* (var. *Κρονίωνι*). III 23: *ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος:* „Pelops enim a Saturno descendit per Tantali patris matrem Pluto et per Tantali patrem Iovem Saturnium; consulto autem h. l. additur epitheton propter cultum Saturni Olympicum" Dissen. Ol. V 17: *Ζεῦ Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεόν.* IX 3: *Κρόνιον παρ' ὄχθον:* v. sequ. — 2) subst. **Κρόνιον** *Cronium, Saturnium,* mons v. collis Olympiae imminens, situs ad septentrionale latus Altis Ol. I 114 (111): *παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον.* VI 64: *ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου.* Ne. VI 69 (61): *Κρονίου πὰρ τεμένει:* „Olympiae in sacro loco ad Cronium collem" Dissen.

Κρονίων (n. v. *Κρονίων.* paenultima bis producitur Py. I 71 et Ne. IX 19, quinquies brevis est; brevis vocalis antecedens semel non producitur Ne. IX 19) *Saturnius* h. e. Saturni filius Iuppiter Py. IV 23: *αἴσιον δ' ἐπί οἱ Κρονίων Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βροντάν.* Ne. X 76: *Πάτερ Κρονίων.* sine subst. Ne. IX 19: *οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.* Py. III 57. Ne. I 16. voc. Py. I 71. Ne. IX 28.

Κρόνος (*Κρόνου.* brevis vocalis antecedens ter producitur, ter non producitur) *Saturnus,* Urani filius Py. III 4: *Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου:* Chironem. Is. I 52: *Κρόνου σεισίχθον' υἱόν:* Iovem, cf. Ol. VII 67: *ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι.* I 10. IV 5 (7). Py. II 39: *θυγατέρι Κρόνου:* Iunoni. Py. III 94: *Κρόνου παῖδας βασιλῆας:* Superos. Ne. V 7: *ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηίδων Αἰακίδας.* Ol. II 77 (70): *ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν:* „Saturnum, sub quo olim aurea aetas fuerat, beatorum insulis praeesse constat ex Hesiodo Op. et D. 170" Dissen. Ol. VIII 17: *Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν:* dicitur Cronium, q. v.; cf. Ne. XI 25: *παρ' εὐδένδρῳ μολὼν*

ὄχθῳ Κρόνου. Ol. X 50: πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο.

κρότᾰλον *crepitaculum* fr. 79 (48), 3: ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ δᾲς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις (Bergk., vulgo κρόταλα): sermo est de sacris Magnae Matris.

κροτέω *denso pulsando* fr. 194 (206) κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς: „iactum est" Boeckh.

κρουνός *fons, torrens* Ol. XIII 63: ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων: ἐπὶ τοῖς ῥεύμασι τῆς Πειρήνης. Schol. — met. de ignibus Py. I 25: κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει.

κρύβδᾰ *clam* Py. IV 114: τοί μ' κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις (var. κρύβδαν).

κρύβδᾱν *clam*, c. gen. Py. III 13: αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός (var. κρύβαν, κρύβδα).

κρυόεις *horrendus* Py. IV 73: ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ. Is. I 37: ἐν κρυοέσσᾳ δέξατο συντυχίᾳ (var. κρυόεσα).

κρυπτός *occultus* Py. IX 39: κρυπταὶ κλαῖδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων.

κρύπτω (act. praes. κρύπτε, -έτω. κρύπτειν. aor. κρύψε(ν), -αν. κρύψαι. pass. pf. κεκρύφθαι. plpf. κέκρυπτο. brevis vocalis antecedens semel producitur, semel non producitur) *occulto, abscondo* Ol. VI 54: ἀλλὰ κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατείᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ (Herm., libri ἀλλ' ἐγκέκρυπτο, ἐγκρύπτετο, ἐκρύπτετο, Boeckh. ἀλλ' ἐν κέκρυπτο): latebat. Ol. VII 57: ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. de sepultis Ne. IX 25: χθόνᾱ, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις (sc. Amphiaraum). Py. IX 81: τὸν — κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι. — met. *occulto, celo* Ne. X 40: ἀξιωθείην κεν — Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων: non deprimerem oculos. τουτέστιν οὐκ ἀπαρρησιάστως ὄψομαι ὡς οὐ νενικηκώς, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας. Schol. fr. 42 (171), 5: εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν. Ol. VI 31: κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις. XIII 13: ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος. Py. IX 94: τό γ' ἐν ξυνῷ πεπονημένον εὖ μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω: ἀνυμνείτω. Schol. *obscuro, perdo* Ol. VII 92: μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ' ἀπὸ Καλλιάνακτος. (de Py. VI 14 v. τύπτω.)

κρῠφᾰ, κρῠφᾷ *clam* Ne. IX 33: αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται (Boeckh. ex schol., libri ὑπόκρυφα). — Ol. I 48 (47): ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων (var. κρυφᾶ). fr. 203 (217), 3: ἐν φάει, κρυφᾷ δὲ κτλ. (Bergk., vulgo κρυφᾶ).

κρυφαῖος *occultus, absconditus* Is. I 67: εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον.

κρύφιος *occultus, tectus* Py. I 84: ἀστῶν δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύνει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἀλλοτρίοις. Ne. VIII 26: κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν.

κρύφος *obscuratio* Ol. II 107 (97): αἶνον ἐπέβα κόρος — τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις (Aristarchus et recc., vett. κρύφιόν τε θέμεν, Herm. κρύφον τιθέμεν, quod recepit Christ.).

κτάομαι *acquiro, pario* Ne. IX 52: φιάλαισι —, ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν. (de Ol. IX 45 v. κτίζω.)

κτέᾰνον (sg. κτέανον. pl. κτεάνων, -οις, κτέαν') *possessio* Py. I 2: χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον. plur. *opes, divitiae, bona* Ne. VII 41: ᾤχετο δὲ πρὸς θεὸν κτέαν' ἄγων Τρωίαθεν ἀκροθινίων (var. κτέατ'). Py. I 46: ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι. Ne. IX 46: εἴ τις ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος: ἅμα τῷ πλουτεῖν. Schol. Ne. IX 32: κτεάνων ψυχάς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες: „qui sumptibus non parcunt in certamina erogandis" Dissen. Is. II 11: κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων. Py. IV 290: πατρώας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων. VIII 58: γείτων — καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν. Ol. III 42: κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον. fr. 222 (243), 3: (χρυσὸς) κάρτιστον κτεάνων. Ol. VII 4: φιάλαν — πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων. de bonis animi Py. XI 58: γενεᾷ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών.

κτέαρ pl. *opes, divitiae* Ol. V 24: ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς (var. κτεάνεσι). Py. II 59: εἰ

δέ τις ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει ἕτερον — γενέσθαι ὑπέρτερον (var. *κτεάνοισι*).

Κτέατος *Cteatus* Molionides, frater Euryti Ol. X 27: *Ποσειδάνιον πέφνε Κτέατον ἀμύμονα, πέφνε δ' Ευρυτον* (sc. Hercules). v. *Εὔρυτος*.

κτείνω (act. praes. *κτείνοντ'*. aor. I *κτεῖνα, -ε, ἔκτεινε*. aor. II *ἔκτᾰνεν. κτανών*. med. aor. pro pass. *κτάμενον*) *interficio, occido* et homines et bestias Ol. II 42 (38): *ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς συναντόμενος*. VII 29: *ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον* (var. *ἔκταν' ἐν*). Py. IV 249: *κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν* (sc. Iason). Is. V (VI) 48: *θηρός, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ*: loquitur Hercules. Ne. I 62: *ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας ἀιδροδίκας* (sc. Hercules). fr. 203 (217): *Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει*. de venatu Ne. III 51: *κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων* (sc. Achillem puerum).

κτίζω (act. aor. *ἔκτισσε, κτίσεν. κτίσῃ. κτίσσειεν, κτίσαιεν*. pass. aor. *κτίσθη, ἔκτιθεν* (ci.). med. aor. *ἐκτίσσατο, κτισσάσθαν*) *condo, exstruo, instituo* Py. IV 7: *ὡς — κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν*, cf. I 62. Ne. X 5: *πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ ὄπα ἔκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις* (Herm., libri *κατῴκισθεν*, Boeckh. *τὰ κατῴκισεν* vel *ὄπα ᾤκισεν*, Bergk. *κατένασθεν*). Ol. VIII 37: *δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς*. Py. V 89: *κτίσεν δ' ἄλσεα μείζονα θεῶν*. Ol. VII 42: *ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμὸν ἐναργέα*. VI 69: *εὖτ' ἂν — πατρὶ ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων*. — Med. *mihi condo* fr. 1 (4), 4: *σὺν θεῶν δέ νιν* (Aeginam) *αἴσᾳ — Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο* (Herm., libri *ἐκτήσατο*). Ol. X 25: *ἀγῶνα —, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο* (var. *ἐκτίσατο, ἐκτήσατο*). IX 45: *ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον* (Mommsen., libri *κτισάσθαν, κτησάσθαν*): sc. Pyrrha et Deucalion. *ἐποιήσαντο*. Schol.

κτῐλεύω *mansuefacio* fr. 238 (262): *ἔνθα οἱ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε*.

κτίλος familiaris Py. II 17: *Κινύραν —, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων, ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτας*: „educatum a tenero in templo deae" Müller. et Dissen. *κτίλον οἱονεὶ τὸν συντεθραμμένον καὶ συνήθη λέγει καὶ εἰθισμένον τῇ χειρί*. Schol.

κτίσις *institutum, inceptum, opus* Ol. XIII 83: *τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν*, ubi cum Dissenio explicandum *τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κτίσιν* (tanquam) *κούφαν κτίσιν*.

κτίστωρ *conditor* fr. 105 (71), 2: *ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ, κτίστορ Αἴτνας*: dicit Hieronem.

κῠᾰναιγις *caeruleo clypeo insignis* Ol. XIII 70: *κυάναιγις ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξεν* (vulgo *κυαναιγὶς*): Pallas. *ἀντὶ τοῦ μέλαιναν καὶ φοβερὰν αἰγίδα ἔχουσα*. Schol.

κῠᾰνάμπυξ *caeruleo redimiculo insignis* fr. 29 (5), 3: *τὰν κυανάμπυκα Θήβαν*, cf. Theocr. XVII 67: *Δᾶλον — κυανάμπυκα*.

κῠᾰνεος *caeruleus, nigricans* fr. 87 (58), 4: *τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον*. Ol. VI 40: *λόχμας ὑπὸ κυανέας τίκτε θεόφρονα κοῦρον* (var. *λοχμαῖς — κυανέαις*): „propter densitatem dumeti" Dissen.

Κῠβέλα *Cybele* fr. 80: *Κυβέλα μᾶτερ θεῶν*.

κῠβέρνᾱσις *gubernatio*, met. Py. X 72: *ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖνται πατρώιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες*. v. *πατρώιος*.

κυβερνᾱ́τας *gubernator* Py. I 91: *ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ ἱστίον ἀνεμόεν*.

κυβερνᾱτήρ *gubernator*, met. Is. III 89 (IV 71): *νίκαν ἀνεφάνατο — κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ*: h. e. magistri v. aliptae Orseae. Py. IV 274: *εἰ μὴ θεὸς ἁγεμόνεσσι κυβερνατὴρ γένηται*.

κυβερνάω *guberno* Ol. XII 3: *τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες*. met. Py. V 122: *Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ δαίμον' ἀνδρῶν φίλων*. fr. 214 (233): *ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ*.

κῡδαίνω *decoro, illustro* Ne. IX 12: *ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν*. Ol. X 66: *ὁ δὲ πάλᾳ*

κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν. Py. Γ 31: κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν γείτονα.

κύδιμος *clarus* Ol. XIV 24: ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.

κῦδος (a. κῦδος) *gloria, laus* Py. II 12: (θεὸς) ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ'. II 80: ἀνέχει τοτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος. Ne. VIII 34: τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν (πάρφασις). IX 47: εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος. imprimis de victoria ludicra Ol. III 39: Ἐμμενίδαις Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν. IV 10(13): ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι κῦδος ὄρσαι σπεύδει Καμαρίνᾳ. V 7: τὶν δὲ κῦδος ἁβρὸν νικάσαις ἀνέθηκε. Is. I 12: στεφάνους ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων, καλλίνικον πατρίδι κῦδος. Ol. IX 88: Ἄργει δ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις. VIII 54: Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ: laudem ex institutione puerorum victorum; v. ἀγένειος. Py. IV 66: τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν ἱπποδρομίας. iuncta cum laude bellica Is. I 50: ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν. (de Ol. I 110 v. κᾶδος.)

κύκλος 1) *circulus* Ol. IX 93: διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ: „coronam spectantium" Dissen. „ambitum areae, in qua lucta fuit, h. e. palaestrae Herculi Marathonio dicatae" Boeckh. — dat. pro adv. Ol. X 46: τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν: circa. — 2) *rota* Py. IV 215: ἴυγγα — ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ μαινάδ' ὄρνιν.

κυκλόω *roto* Ol. X 72: μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων.

Κυκλώπιος *Cyclopius* fr. 169 (151), 6: Γηρυόνα βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέως — ἤλασεν: σημαίνει τὸ Ἄργος, ἐπειδήπερ οἱ Κύκλωπες ἐξ ἀρχῆς ἐτείχισαν τὸ Ἄργος οἱ καλούμενοι χειρογάστορες παρὰ τὸ ἐκ τῶν χειρῶν ζῆν. Schol. Aristid. III 408.

Κύκνειος *Cycneus* Ol. X 15: τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα (Boeckh. metri causa sec. Herm. de dial. Pind. p. X, libri Κυκνέα, Κυκνεία); Κύκνος ὁ Ἄρεως υἱὸς ἐν παρόδῳ τῆς Θεσσαλίας οἰκῶν τοὺς παριόντας ἐκαρατόμει βουλόμενος ἐκ τῶν κεφαλῶν Ἄρει νεὼν ἀνεγεῖραι. παριὼν οὖν Ἡρακλῆς καὶ ὑπὸ τούτου ἐπιβουλευθεὶς μάχην συνῆψεν αὐτῷ, βεβοηθηκότος δὲ Ἄρεως τῷ παιδὶ τραπεὶς ἀνεχώρησεν. ἀλλ' ὕστερον μόνον Κύκνον εὑρὼν ἀπέκτεινε. Schol.

Κύκνος *Cycnus*, Neptuni filius Ol. II 90 (82): Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν (sc. Achilles). Is. IV (V) 39: λέγε τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον.

κυλίνδω (act. praes. κυλίνδει. pass. praes. κυλίνδοντ', κυλινδόμενον, -μένα, -μέναις. ipf. κυλινδέσκοντο) *volvo, voluto* Py. II 23: Ἰξίονα — ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον: τροχῷ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας τοῦ Ἰξίονος προσδεσμευθῆναι καὶ τὸν τροχὸν ἀειδίνητον παρασκευασθῆναι. Schol. de rebus Py. IV 209: δίδυμαι γὰρ ἔσαν ζωαί (sc. πέτραι), κυλινδέσκοντό τε κραιπνότεραι ἢ βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες. I 24: φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ: sc. Aetnae. met. Is. III 18: αἰὼν δὲ κυλινδομέναις ἁμέραις ἄλλ' ἄλλοτ' ἐξάλλαξεν. Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες: velut in mari. Ne. IV 40: φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαιπετοῖσαν: „huc illuc versat sedulo" Dissen.

κύλιξ *poculum* fr. 124 (89): Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον: „h. e. Panathenaicis dictis poculis, quibus utebantur, ut videtur, in conviviis Panathenaeorum, et in epiniciis victoriarum Panathenaicarum, ut nunc Thrasybulus" Dissen. ἦσαν δὲ καὶ ὀνύχινοι σκύφοι καὶ συνθέσεις τούτων, μέχρι δικοτύλων· καὶ Παναθηναϊκὰ μέγιστα, τὰ μὲν δίχοα, τὰ δὲ καὶ μείζονα. Posidonius ap. Athen. XI p. 495 A.

Κυλλάνα *Cyllene*, mons Arcadiae Ol. VI 77: ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες ναιετάοντες ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις.

κῦμα (sg. κῦμ(α). pl. κύματα, -άτων, -ασιν, -άτεσσιν) *unda* et maris et fluviorum Py. IV 195: ὠκυπόρους κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει. fr.

136 (101): *ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου.* fr. 88 (58): *ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν*: sc. Delus insula. Py. IX 48: *χὠπόσαι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται.* Ne. VI 63 (56): *τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν θυμόν.* met. Ol. X 10: *νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον*: h. e. „quorsum feretur oratio fluctuans" Dissen. Ne. VII 31: *ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα*: h. e. mors.

Κῦμα *Cyme s. Cumae,* urbs Campaniae Py. I 18: *ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι.* I 72: *ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας.*

κῦμαίνω *aestuo,* met. Py. IV 158: *σὸν δ' ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει*: turget, tumet. Pass. fr. 123 (88), 3: *ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται*: „cupiditatis fluctibus movetur" Dissen.

κύμβᾰλον *cymbalum* fr. 79 (48), 4: *σοὶ μὲν κατάρχειν, μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων.*

κῠνᾱγέτας *venator,* met. Ne. VI 16 (14): *ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ, κυναγέτας ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων* (Bergk., vulgo *πάλᾳ κυναγέτας, ἴχν.*).

κῠπᾰρίσσινος *cupressinus* Py. V 39: *τοῦ σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον.*

κυπάρισσος *cupressus* fr. 154 (126): *ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον*: „cohortatur poeta, ut parvo beati esse velimus, quod ita pronunciat, ut viliore et minutiore cupressu contentos nos esse debere dicat, neque appetendos Cretae saltus, in quibus ea arbor frequentissima et magnificentissima provenit" Boeckh.

Κῠπρία *Cypria* h. e. Venus Ol. I 77 (75): *φίλια δῶρα Κυπρίας.* Ne. VIII 7: *Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων*: h. e. *ἔρωτες.*

Κύπρια fr. 265 (189): *λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὅμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος* (Aelian. Var. Hist. IX 15).

Κῠπριοι *Cyprii* Py. II 16: *κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων.*

Κῠπρις *Cypria* h. e. Venus fr. 217 (237): *γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος.*

Κῠπρογένεια, Κῠπρογενής *in Cypro nata* h. e. Venus Py. IV 216: *πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων — μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι.* Ol. X 105: *ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ.*

Κῠπρος *Cyprus* insula Ne. VIII 18: *Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ.* IV 47: *μέλος πεφιλημένον Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει.* fr. 122 (87), 14: *ὦ Κύπρου δέσποινα*: Venus.

Κῡράνα (*Κυράνα, -ας, -ᾳ, -αν*) *Cyrene* 1) urbs Libyae a Batto condita Py. IV 62: *ἅ σε* (Battum) *χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ* (var. *Κυράνας*). V 62: *ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ, ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.* IV 279: *ἐπέγνω μὲν Κυράνα καὶ τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων.* IV 276: *τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.* IV 2: *εὐίππου βασιλῆι Κυράνας*: Arcesilao. Py. IX 73: *νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται καλλιγύναικι πάτρᾳ.* V 24: *τῷ σε μὴ λαθέτω Κυράνᾳ γλυκὺν ἀμφὶ κᾶπον Ἀφροδίτας ἀειδόμενον* (Schmid., libri *Κυράνα*, Bergk. *Κυράναν*): Cyrenis; v. *κᾶπος.* — 2) Hypsei filia, heroina, dea urbis ab Apolline amata Py. IX 18: *ὁ δὲ* (Hypseus) *τὰν λευκώλενον θρέψατο παῖδα Κυράναν.* IX 4: *ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας.* V 81: *Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* IV 261: *ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας.*

κῠρέω *reperio* Is. V (VI) 36: *Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον* (*ξυνὸν*) *κύρησεν δαινυμένων* (var. *κήρυσσε*).

κῡριος 1) *praestans, imperans, dominus* Py. II 58: *πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.* Ol. I 107 (104): *ξένον μή τιν'*

ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν — καὶ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν. fr. 260 (178) de Palamede: ὄντα μὲν αὐτὸν κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, εἶθ' ἡττηθῆναι ὑπὸ τοῦ χείρονος (Aristid. II 339). pro subst. Is. IV (V) 53: Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. — de rebus Ne. VII 51: τόδ' εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων: potissimam. — 2) *constitutus*, *certus ac iustus* Py. IX 44: κύριον ὃς πάντων τέλος οἶσθα: „iustos fatoque constitutos exitus" Dissen. Ol. VI 32: κυρίῳ δ' ἐν μηνὶ πέμποισ' ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος: „mense ad partum natura constituto" Dissen.

κυρόω v. κόρος.

κύων (sg. κύων, κύνα. pl. κύνες, -ῶν) m. f. *canis* 1) venaticus Ne. III 51: κτείνοντ' ἐλάφους ἄνευ κυνῶν δολίων θ' ἑρκέων. fr. 234 (258), 3: κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν. 106 (73): ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἕρπετον. canis Orionis, Sirius fr. 74 (53): τρεχέτω δὲ μέτα Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων (λεοντοδάμας). — 2) custos gregum et domorum Is. I 13: παῖδα (Herculem), θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες: „pluralis κύνες non videtur unum δικέφαλον significare Ὄρθον, sed plures canes; potuit varia olim esse de ea re traditio" Dissen. — met. fr. 96 (66): ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέοισιν Ὀλύμπιοι: „dicitur Pan comes deae custosque adytorum; ante Magnae Matris sacellum, ubi eius statua, celebrabatur" Dissen. et Boeckh.

κῶας *vellus* Py. IV 231: ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω, κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ: sc. κριοῦ, q. v.

κωκυτός *eiulatus* Py. IV 113: μέγα κωκυτῷ γυναικῶν.

κωλύω *prohibeo* Py. IV 33: νόστον πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι.

κῶμα *lenimen* Py. I 12: καὶ γὰρ βιατὰς Ἄρης — ἰαίνει καρδίαν κώματι: „unter dem Einfluſs des sanften Zaubers (der Musik)" Mezger. κώματι τῷ κοιμήματι, τῷ θέλγματι. Schol.

κωμάζω (praes. κώμαζ'. κωμάζοντι, -(α). fut. κωμάσομαι. -άξομαι, κωμάσομεν. aor. κώμασαν. κωμάξατε. κωμάσαις) 1) *comissor*, *laetam pompam duco* Ne. IX 1: κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι, τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν. Ol. IX 4: ἄρκεσε — κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις: ἐπὶ τῇ νίκῃ τὴν χορείαν τελοῦντι. Schol. Py. IV 2: κωμάζοντι σὺν Ἀρκεσίλᾳ. Is. III 8: χρὴ δὲ κωμάζοντ' ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι (sc. τὸν ἐσλόν). — *comissatione celebro*, c. acc. Ne. XI 28: ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν. — 2) *celebro*, *cano* Is. III 90: σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν (var. κωμάζομαι). Ne. X 35: ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ κώμασαν. add. dat. Ne. II 24: τόν, ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ (Bergk. pro τόν e coni. τόδ'): „Iovem, tantum gentis fautorem, canite Timodemo, Timodemi in gratiam" Dissen. Py. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν. Is. VI (VII) 20: κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ καὶ Στρεψιάδᾳ.

κῶμος (sg. κώμον, -ῳ, -ον. pl. κώμων) *comissatio epinicia*, pompa ludicra cum cantu et instrumentis musicis Ol. VIII 10: ἀλλ' ὦ Πίσας — ἄλσος, τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι. Py. V 22: δέδεξαι τόνδε κῶμον ἀνέρων, Ἀπολλώνιον ἄθυρμα. Ol. VI 98: σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον. IV 8 (10): Οὐλυμπιονίκαν δέκευ Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον, χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν. XIV 16: ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα. Py. III 73: ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις: „comissationem adducit poeta carmen afferens comissationi inserviens" Dissen. Is. VII (VIII) 4: ἀνεγειρέτω κῶμον, Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ. Py. VIII 70: κώμῳ μὲν ἁδυμελεῖ Δίκα παρέστακε. VIII 20: ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ: „qui non ad hoc pertinet carmen, sed est pompa, quam Aristomenes Delphis ad Apollinis deduxit delubrum" Boeckh. Ol. VI 18: ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ: Agesiae, cuius sumptu tota comissatio habita. Ne. IX

50: ἐγκιρνάτω τις νιν (h. e. craterem), γλυκὺν κῶμον προφάταν. — plur. *carmina epinicia* Ne. III 5: μελιγαρύων τέκτονες κώμων νεανίαι: choreutae. Is. V (VI) 58: Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας — κώμων. II 31: οὐκ ἀγνῶτες ὑμὶν ἐντὶ δόμοι οὔτε κώμων — ἐρατῶν οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν. Py. V 101: μεγαλᾶν δ' ἀρετᾶν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεισᾶν κώμων ὑπὸ χευμάτεσσ' ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί (Beck. et Christ. ὕμνων). (de Ol. XI 13 v. κόσμος.)

κώπα *remus* Py. IV 201: κάρυξε δ' αὐταῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι. met. Py. X 51: κώπαν σχάσον: ἐπιτιμᾷ ἑαυτῷ ὁ Πίνδαρος ὡς πολλῇ χρησαμένῳ τῇ παρεκβάσει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, οἳ ὅταν λήγωσι τῆς ἐργασίας σχάζουσι τὰς κώπας. Schol.

Κῶς *Cos* insula fr. 51: (ποντίαν) ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.

κωφός *obtusus, hebes*, met. Py. IX 87: κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει: ἀπαίδευτος. Schol.

Λ

Λαβδἄκίδαι *Labdacidae* Is. III 17: ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι.

λάβρος (sg. m. λάβρος, -ον. n. λάβρον. pl. λάβροι. superl. λαβροτατᾶν. vocalis paenultimae semel non producitur Ne. VIII 46) *vehemens, rapidus, ingens* Py. IV 244: δράκοντος δ' εἴχετο λαβροτατᾶν γενύων (Herm., libri λαβροτάταν et λαβροτάτων). III 40: σέλας δ' ἀμφέδραμεν λάβρον Ἁφαίστου. Ol. VIII 36: πτολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν. Ne. VIII 46: σεῦ δὲ πάτρᾳ — λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον (var. λαῦρον): „ingentem columnam" Dissen. „ein rauschendes Musendenkmal" Mezger. sec. schol. — de hominibus Py. II 87: χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι: turbulentus, de democratia. Ol. II 95 (86): σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον: procaces. σφοδροί. Schol.

λᾱγέτας *dux* populi Py. X 31: Περσεὺς — λαγέτας. IV 107: λαγέτᾳ Αἰόλῳ. III 85: λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται — σ' ὁ μέγας πότμος: Hieronem. Ol. I 92 (89): τέκε τε λαγέτας ἓξ — υἱούς: Pelops. (de Ne. IX 17 v. Ἀδραστίδαι.)

λαγχάνω (aor. ἔλἄχε(ν), λάχε, ἐλάχομεν, λάχετε, λάχον. λαχών, -όντ', -όντες, -οῖσαι. pf. λέλογχας, -ε(ν). 1) trans. *sortior* a) de personis: sorte accipio Ol. VI 34: λάχε τ' (Aepytus) Ἀλφεὸν οἰκεῖν: „Aepytus eiusque fratres Arcadiam inter se sortiti sunt" Buchholz. — fato v. deorum numine nanciscor, adipiscor, c. acc., quater c. gen. Ne. IX 45: ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον. Is. III 67 (IV 49): οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν. Py. II 74: φρενῶν ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον. Ne. VII 54: φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες. fr. 165 (146): ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι (sc. Hamadryades). Ne. VII 4: ἐλάχομεν ἀγλαόγυιον Ἥβαν. Py. V 96: λαχόντες ἀίδαν βασιλέες. Ne. I 70: αὐτὸν — ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον. Py. X 20: τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν. VIII 88: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών. fr. 145 (109): θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών. fr. 154 (126): πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων. — Ol. X 61: ποταίνιον ἔλαχε στέφανον χείρεσσι, cf. Ne. X 27. Is. VII 64 (VIII 69): Δωρίων ἔλαχεν σελίνων. — de deis qui regionem quasi sortiti tenent eique praesident Ne. XI 1: παῖ Ῥέας, ἅ τε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία. Ol. IX 15: Ὀπόεντος —, ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία. XIV 1: Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, — Χάριτες (Boeckh. c. var. λαχοῖσαν). fr. 75 (45), 6: ἰοδέτων λάχετε στεφάνων τῶν ἐαριδρόπων (var. λάχει v. λάβετε): „in vestrum honorem forum coronis violaceis ornatum est" Bergk. — b) de rebus Py. II 27: Ἥρας —, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον. Ol. X 88: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον. I 54: ἀκέρδεια λέλογχεν

θαμινὰ κακαγόρος. — 2) intr. *sorte obtingit*, c. dat. Ne. I 24: *λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον*: „es ist das Loos derer welche die Edlen tadeln“ Mezger. sec. Rauchenstein.

λᾱθα (*λάθα, -ας, -αν*) *oblivio* 1) activa significatione Ol. II 20 (18): *λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ᾽ ἄν*: sc. *τῶν κακῶν*. Schol. Ol. VII 45: *ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος*. Ne. X 24: *νικάσαις δὶς ἔσχεν Θειαῖος εὐφόρως λάθαν πόνων*. — 2) passiva: oblivio cum contemtione iuncta Ne. VIII 24: *ἦ τιν᾽ ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ᾽ ἄλκιμον, λάθα κατέχει ἐν λυγρῷ νείκει*: „h. e. *ἀτιμάζεται*, contemnitur, causa cadit“ Dissen. „nescio an *λάσθα* sit corrigendum, „h. e. contemtus, irrisio“ Bergk. Ne. VI 23 (20): *στεφανωσάμενος — ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα*.

λάθω v. **λανθάνω.**

λαία *praeda* Ol. X 44: *ἕλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν* (Boeckh., libri *λαΐαν* v. *λεῖαν*).

λάινος v. **νάιος.**

λαιψηρός *velox, rapidus* Ne. X 63: *λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ ἐξικέσθαν* (sc. Apharetidae). Py. IX 121: *φύγε λαιψηρὸν δρόμον*. met. Ol. XII 4: *λαιψηροὶ πόλεμοι*: „stürmische“ Mezger. *ἤγουν οἱ σφοδροὶ τὴν ὁρμὴν καὶ δραστήριοι*. Schol.

Λᾰκεδαιμόνιος *Lacedaemonius* Py. IV 257: *Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν ἤθεσιν*. plur. pro subst. Is. VI (VII) 14: *Δωρίδ᾽ ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων*.

Λακεδαίμων *Lacedaemon* Py. IV 49: *μεγάλας ἐξανίστανται Λακεδαίμονος*. X 1: *ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία* (var. *Λακεδαῖμον*). V 69: *Λακεδαίμονι*: Lacedaemone, cf. Is. I 17.

Λᾰκέρεια *Laceria*, urbs sita in campo Dotio Thessaliae ad paludem Boebiadem Py. III 34: *πέμψεν κασιγνήταν — ἐς Λακέρειαν, ἐπεὶ παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος* (Coronis).

λακτίζω *calcitro* Py. II 95: *ποτὶ κέντρον δὲ λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος* (Bergk. c. var. *λακτισδέμεν*): v. *κέντρον*. met. Is. III 84 (IV 66): *φλὸξ — αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα καπνῷ*: feriens; „poeta vividam flammam cogitat magnamque fumi surgentis vim“ Dissen.

Λᾱκων, Λᾱκαινα *Lacedaemonius, Lacedaemonia* Py. XI 16: *ξένου Λάκωνος Ὀρέστα*: „h. e. Amyclaei“ Dissen.; v. tamen *Ὀρέστας*. fr. 106 (73): *ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἕρπετον*. 112 (78): *Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα*.

λᾰλᾰγέω *blatero cum strepitu* Ol. IX 40: *μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ᾽*: *ὦ στόμα δηλονότι. ἀντὶ τοῦ μὴ τοίνυν θορύβει καὶ τὰ τοιαῦτα φλυάρει*. Schol. Ol. II 107 (97): *αἶνον ἐπέβα κόρος — τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις*: „der seine Lust daran hat Lärm zu machen d. h. zu räsonnieren“ Mezger. *τὸ θορυβῆσαι τῷ λόγῳ*. Schol.

λαμβάνω (praes. *λαμβάνει. λάμβανε*. aor. *ἔλαβες, ἔλαβεν, λάβε(ν), ἔλαβον. λάβε. λαβεῖν. λαβών, -όντα*) *capio* 1) comprehendo, corripio Py. IV 193: *χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν*. Ol. I 19: *Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν᾽*. Py. IV 48: *κείναν λάβε σὺν Δαναοῖς εὐρεῖαν ἄπειρον*. Ne. III 81: *αἰετὸς —, ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθε μεταμαιόμενος δαφοινὸν ἄγραν ποσίν*. — suscipio Py. II 93: *φέρειν δ᾽ ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει*. met. Ne. X 22: *καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ᾽*. — 2) sumo, accipio, consequor Is. IV (V) 62: *λάμβανέ οἱ στέφανον*: *οἱ μὲν τὸν λόγον πρὸς τὴν Αἴγινάν φασιν εἶναι· ὑποδέχου αὐτῷ τὸν στέφανον· οἱ δὲ πρὸς τὴν Μοῦσαν*. Schol. Ol. VIII 6: *μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν*. Ne. III 31: *ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες* (Bergk. ex schol. 1 *ἔλαχες*). Ol. X 22: *ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες*. VI 59: *λάβεν καρπὸν Ἥβας*. fr. 2: *Ἑκαταβόλου λαβὼν συμβουλίαν* (Bergk. coni. *λάβον* imperativum, post in Add. *λαβέτω* v. *συμβαλών*). — Ol. I 83 (81): *ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει*: recipit, admittit. *δέχεται. οὐδεὶς ἄναλκις ὑπομένει περὶ τῆς ψυχῆς κινδυνεύειν*. Schol.

Λᾱμνιάς *Lemnias* Ol. IV (18), 22: *ἅπερ* (*διάπειρα*) *Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας*. v. *Κλύμενος*.

Λᾱμνιος *Lemnius* Py. IV 252: *Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων* (sc. *μίγεν Ἀργοναῦται*). v. *ἀνδροφόνος.*

Λᾱμνόθεν *ex Lemno* Py. I 52: *φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταναξοντας ἐλθεῖν ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν.*

Λαμπρόμᾰχος *Lampromachus* Opuntius, propinquus vel frater Epharmosti Ol. IX 84: *προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἀν' ἁμέραν*: „Lampromachus Thebanorum proxenus est, quo munere a Thebanis illi delato simul Pindaro Thebano conciliatur" Boeckh.

λαμπρός (sg. n. *λαμπρόν.* pl. f. *λαμπραί*) *fulgens, splendidus* Py. IV 198: *λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι.* IV 241: *δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν*: erat enim aureum. Py. VIII 97: *ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ, λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών.* met. Ne. VIII 34: *τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν* (sc. *πάρφασις*). VII 66: *ἔν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν*: vultu sereno.

λάμπω (praes. *λάμπει*) *luceo, splendeo* fr. 129 (95), 1: *τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.* — met. Is. III 41 (IV 23): *ἀλλ' ἀνεγειρομένα φάμα χρῶτα λάμπει, Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις.* Ol. I 24 (23): *λάμπει δέ οἱ κλέος ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ.* Is. I 22: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' — ὁπλίταις δρόμοις.* fr. 227 (250): *λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα.*

Λάμπων *Lampo*, Cleonici filius, gener Themistii, Aegineta e gente Psalychidarum, vir opulentus et genere nobilis, Pytheae et Phylacidae pater Is. V (VI) 3: *Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ.* IV (V) 21: *Λάμπωνος υἱοῖς.* Ne. V 4: *Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας.* Is. V (VI) 66: *Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος.*

λανθάνω, λᾰθω (act. praes. *λανθάνει, λᾰθέμεν.* aor. *ἔλᾰθ(ε). λαθέτω. λαθών.* med. praes. *λᾱθεται.* aor. *ἐλάθοντο*) I) Act. *lateo,* c. acc. Py. III 27: *οὐδ' ἔλαθε σκοπόν.* Ne. I 37: *οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Ἥραν σπάργανον ἐγκατέβα.* fr. 75 (45), 13: *ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει* (Boeckh., libri *ἐν ἀργεανεμέω, ἐναργέα νεμέω, ἐν ἀργέα νεμέα,* Bergk. *ἐναργέ' ἀνέμων μαντήι' οὐ λ.*). add. part. Ol. I 66 (64): *εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει* (var. *τι λασέμεν,* Bergk. c. Mommsen. *λελαθέμεν* h. e. *λεληθέναι*). VI 36: *οὐδ' ἔλαθ' Αἴπυτον ἐν παντὶ χρόνῳ κλέπτοισα θεοῖο γόνον.* infin. Py. V 22: *τῶ σε μὴ λαθέτω — παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν.* (de Py. VIII 12 v. *μανθάνω.*) — II) Med. *obliviscor,* c. gen. Ol. VIII 72: *Ἀίδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξαις ἀνήρ.* Py. IV 41: *τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες.*

Λαομεδόντειος *Laomedonteus* Is. V (VI) 29: *τὸν* (Telamonem) — *ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωίαν, ἥρωσι μόχθον, Λαομεδοντειᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος* (Bergk., *Λαομεδοντιᾶν ὑ. ἀ.* Kayser. c. schol., vulgo *Λαομεδοντίαν ὑ. ἀμπλακίαν*).

Λᾱομέδων *Laomedon,* rex Troianorum, pater Priami Ne. III 36: *Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν.*

Λᾷος *Laius*, rex Thebarum Ol. II 42 (38): *ἔκτεινε Λᾷον μόριμος υἱὸς συναντόμενος.*

λᾱός (sg. *λαῷ, -όν.* pl. *λαοί, -ῶν, -οῖς, -οῖσι*) 1) sing. *populus* Ne. X 36: *ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαόν*: ad Argivos. Ol. VIII 30: *Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ* (sc. *Αἴγιναν*). Py. IX 54: *ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν*: h. e. Cyrenaeos, qui ex insula Thera migraverant duce Batto. Ne. I 17: *λαὸν ἵππαιχμον*: Siculos. Ol. XIII 27: *τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων*: Corinthios. Py. VIII 54: *ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς* (sc. *Ἄδραστος*): cum exercitu. Ol. IX 66: *πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.* Ne. IX 32: *Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ' ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν*: Aetnaeos. fr. 42 (171), 3: *καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι.* — 2) plur. *homines, incolae* Is. V (VI) 53: *Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου.* Py. XII 12: *Περσεὺς — εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων*

(Bergk. coni. *εἰν. τε Σερίφῳ λάσατο μοῖραν ἄγων* h. e. *λῃίσατο*): v. *Σέριφος*. Py. IV 153: *ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας* (var. *λαοῖσι*): Thessalis equitatu insignibus. — (homines) lapidei Steinleute Ol. IX 46: *ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον* (Pyrrha et Deucalion)· *λαοὶ δ' ὀνύμασθεν* (Schneidew. et Christ. *Λαοί*).

λαοσεβής *a populo cultus* Py. V 95: *μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν, ἥρως δ' ἔπειτα λαοσεβής*: Battus. *ὡς ἥρως τιμᾶται σεπτὸς ὢν παρὰ Κυρηναίοις*. Schol.

λαοσσόος *populum ciens atque congregans* Py. XII 24: *ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων*: *ἔνδοξον ὑπόμνημα τὸ τῶν ἀγώνων τῶν τοὺς λαοὺς σοούντων καὶ παρορμώντων εἰς τὴν θέαν*. Schol.

λᾱοτρόφος *populum alens* Ol. V 4: *τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον*. met. Ol. VI 60: *αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ* (var. *λαότροφον*): „munus, dignitatem aliquam publicam, quae augeat res populi s. populo utilem“ Dissen. *λέγει δὲ τὴν μαντικήν*. Schol.

Λᾰπίθαι *Lapithae*, populus Thessaliae Py. IX 14: *ὃς* (Hypseus) *Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς*.

Λᾱτοΐδας, Λᾱτοίδας (sg. *Λατοΐδας, -α. Λατοίδας, -α.* pl. *Λατοίδαισιν*) *Latoides* h. e. Apollo Py. IX 5: *τὰν* (Cyrenen) *ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας ἅρπασ'*. IV 259: *ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον — ὀφέλλειν* (Schmid., libri *Λατοΐδας*). Ne. IX 53: *ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις*. Py. I 12: *ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν* (var. *Λατοΐδα*). III 67: *ἰατῆρα — ἤ τινα Λατοΐδα κεκλημένον ἢ πατέρος*. — plur. ***Λατοΐδαι*** *Latoidae* h. e. Apollo et Diana Py. IV 3: *ὄφρα —, Μοῖσα, Λατοΐδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων*: hi enim cum matre Latona praesides erant Pythicorum; v. *ἐπόπτας*.

λᾱτρεία *servitus*, abstr. pro concr. Ne. IV 54: *Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν*: h. e. in servitutem redactam. *ὑπήκοον καὶ δούλην*. Schol.

λᾱ́τριος *operarius* Ol. X 28: *ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο*.

Λᾱτώ (*Λατοῦς, -ώ, -οῖ*) *Latona* dea fr. 89 (59): *βαθύζωνόν τε Λατὼ καὶ θοᾶν ἵππων ἐλάτειραν ἀεῖσαι*. fr. 117 (82): *ἄγοις ὦ κλυτὰ θεράποντα Λατοῖ*. fr. 139: *ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ ὥριαι παιανίδες*. Ne. VI 42 (37): *χρυσαλακάτου — ἀδὼν ἔρνεσι Λατοῦς*. fr. 87 (58): *λιπαροπλοκάμου παίδεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔρνος*. Ol. VIII 31: *παῖς ὁ Λατοῦς*: Apollo. Ol. III 26: *Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ*: Diana.

λαύρα *angiportus*, via angusta curvaque Py. VIII 86: *κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι συμφορᾷ δεδαιγμένοι* (Bergk. *λαύρας χορῶν*).

Λάχεσις *Lachesis* Parca Ol. VII 64: *ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν*: *τὴν τοὺς κλήρους διανέμουσαν. εἰκότως εἶπε τὸ Λάχεσις, ἐπειδὴ περὶ κλήρου ἦν ὁ λόγος*. Schol.

λάχνα *lanugo* Ol. I 70 (68): *πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον*.

λᾰχνάεις *hirsutus* Py. I 19: *Σικελία δ' αὐτοῦ* (Typhoei) *πιέζει στέρνα λαχνάεντα*.

λάχος *sors* Ol. VII 58: *ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχον Ἀελίου*. met. Ne. X 85: *ἔστι σοι τούτων λάχος*.

λέβης *lebes* 1) pelvis Ol. I 26: *ἐπεί νιν* (Pelopem) *καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ*: „usu Homerico est pelvis, in qua lotus erat infans post partum“ Dissen. — 2) praemium victoriae Is. I 20: *τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ*.

λέγω (act. praes. *λέγω, -ει, -οντι. λέγε. λέγειν.* fut. *λέξοντι.* aor. *λέξαις.* pass. praes. *λέγεται, -ονται. λεγόμενον.* perf. *λέλεκται. λελέχθαι.* med. aor. *λέξατο*) A) *lego, colligo* Py. VIII 53: *θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ*. Med. *recenseo* Py. IV 189: *λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων*. — B) *dico, aio, narro, commemoro, enuntio* I) Act. 1) abs. Ol. XIII 12: *τόλμα τέ*

μοι εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. — 2) c. adv., c. acc. rei Ol. VIII 43: *ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθέν.* XIII 46: *σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.* Py. II 22: *Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν.* fr. 105 (71): *σύνες ὅ τοι λέγω.* pro acc. est sent. secundaria Is. IV (V) 39: *λέγε τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον: πρὸς τὴν Μοῦσαν ὁ λόγος.* Schol. — 3) c. dupl. acc. fr. 122 (87), 10: *ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λέξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται* (Casaub., libri *λέξαντι* v. *λεξοῦντι*, quod recepit Bergk., Pindaricum esse negavit Boeckh.). — 4) c. acc. c. inf. Py. II 59: *εἰ δέ τις — ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον.* Ol. IX 49: *λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος*: aiunt, cf. Ol. II 31 (28). Ne. VII 84. — II) Pass. Ne. VIII 20: *πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται*, cf. Ol. XIII 102. Ne. III 52: *λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων ἔπος ἔχω.* Py. V 108: *ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί. λεγόμενον ἐρέω* (Bergk. *ἅ. κ., ὃν αἰνέοντι συνετοί, λ. ἐ.*): h. e. „quae omnes sciunt, quare quae sequuntur vera sint necesse est" Mezger. — c. inf. Py. III 88: *λέγονται μὰν βροτῶν ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν.* Ol. VI 29: *ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται παῖδα — τεκέμεν*, cf. Ne. VI 64 (56). IX 39. — c. dupl. nom. Is. III 25 (IV 7): *τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων.*

λείβω *fundo*, met. Py. XII 10: *τὸν* (sc. *θρῆνον*) *παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ.*

λειμών *pratum* fr. 129 (95), 2: *φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν*: sc. beatorum.

λείπω (act. praes. *λείποντ'.* ipf. *λεῖπε.* aor. *ἔλιπον, λίπον. λίποι. λιπών.* pass. praes. *λείπεται. λειπόμενον.* aor. *λείφθη. λειφθείς*) I) Act. 1) *relinquo* (decedens) locum, rem, personam Ne. V 15: *πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον*, cf. Py. IV 7. 125. Ol. VI 100. Ol. VI 45: *τὸν μὲν κνιζομένα λεῖπε χαμαί.* — 2) *desero, destituo* Ol. VII 59: *καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον.* Py. I 10: *Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν ἐγχέων ἀκμὰν ἰαίνει καρδίαν κώματι.* fr. 236 (260): *φιλάνορα δ' οὐκ ἔλιπον βιοτάν* (sc. delphines). Is. VII 56 (VIII 62): *τὸν μὲν οὐδὲ θανόντ' ἀοιδαὶ ἔλιπον* (var. *ἐλίποντ'*). Py. IX 90: *Χαρίτων — μή με λίποι καθαρὸν φέγγος.* omisso accus. Ol. I 111 (108): *εἰ δὲ μὴ ταχὺ λίποι* (sc. *θεός*): „nisi deus defecerit et te destituerit cito" Boeckh. — II) Pass. 1) *relinquor* Py. IV 185: *μή τινα λειπόμενον — παρὰ ματρὶ μένειν.* sum superstes Ol. II 47 (43): *λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει.* fr. 131 (96), 3: *ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον.* — 2) *destituor*, c. gen. Is. II 11: *κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.*

λείριος *liliaceus* Ne. VII 79: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας*: coralium dici comparatione ducta a lilio rubente Dissenius existimat c. schol., florem ipsum Friederichs., cui assentitur Mezger.

λέκτρον *lectus, torus* Ne. VIII 6: *Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων.* plur. pro sing. Ne. V 30: *νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς.* Py. III 26: *ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας.*

λεοντοδάμας *leonum domitor* fr. 74 (53): *τρεχέτω δὲ μέτα Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων λεοντοδάμας* (Boeckh. adiecit ex Luciano pro imag. c. 18).

λεπτός *tenuis, exilis* Py. XII 25: *νόμον — λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων.* fr. 230 (254): *ἐπὶ λεπτῷ δενδρέῳ βαίνειν.*

Λερναῖος *Lernaeus*, ad Lernam urbem Argolicam pertinens Ol. VII 33: *Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς.*

Λέσβιος *Lesbius* fr. 125 (91): *Τέρπανδρος — ὁ Λέσβιος.*

λευκανθής *albente flore praeditus*, met. Ne. IX 23: *γλυκὺν νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν*: albicolorem; schol. *λευκανθέα σώματα* videtur legisse, itaque scripserunt Boeckh. et Dissen.

λεύκιππος *candidis equis insignis* Py. IV 117: *λευκίππων δὲ δόμους πατέρων — φράσσατέ μοι σαφέως*: „*λεύκιπποι* dicuntur utpote nobiles et principes, quos constat candidis esse equis usos" Boeckh., praeterea

hac voce ornantur fr. 202 (216): *λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται.* Py. IX 83: *λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.* ob decus et principum usum etiam ad deos translatus hic mos Ol. VI 95: *ἀμφέπει Δάματρα λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτάν*: quod simulacrum Proserpinae vernis sollemnibus, quae dicebantur *ἀνακαλυπτήρια*, curru albis equis iuncto vehebatur per urbem, cf. Preller. Myth. Gr. I 485. *ἐπειδὴ λέγεται μετὰ τὴν ἁρπαγὴν, ἣν ὑπέστη ὑπὸ τοῦ Πλούτωνος, εὑρεθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς Δήμητρος λευκοπώλῳ ἅρματι ἀνῆχθαι λοιπὸν εἰς τὸν Ὄλυμπον πρὸς τὸν πατέρα τὸν Δία.* Schol.

Λευκοθέα *Leucothea* h. e. Ino, Cadmi filia Py. XI 2: *Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηίδων.*

λευκόπωλος *candidis equis insignis* Py. I 66: *λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες.* v. *λεύκιππος.*

λευκός (sg. m. *λευκόν.* n. *λευκῷ, -όν.* pl. f. *λευκαῖς.* comp. *λευκοτέραν*) *candidus* Ne. III 77: *λευκῷ σὺν γάλακτι*, cf. fr. 166 (147), 2: *λευκὸν γάλα.* Ne. VII 78: *λευκὸν ἐλέφανθ'.* IV 81: *στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν.* — met. Py. IV 109: *πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων*: vox obscura, quam varie explicant; „candidis (sc. Iasonis), den unschuldigen" Buchholz. „pallidis, invidis" Dissen. „commotis, acribus, cupidis, turbidis, ut hominis tyrannidem affectantis" Boeckh. *ταῖς ἀνοήτοις, κεναῖς.* Schol.; audacius Fennell. secundum Hesychii *λευκῶν πραπίδων· κακῶν φρενῶν* adi. *λευκός* a *λύσσω* (*λυκγα*) derivat explicans: „seinem aufgeblasenen d. h. übermütigen Sinn"; cui assensus est Mezger.

λευκόω *albo, candido,* Pass. *albesco* Is. III 87 (IV 69): *λευκωθεὶς κάρα μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο*: „coronatus alba myrto" Dissen.

λευκώλενος *candida ulnas, candidis brachiis insignis* Py. III 98: *λευκωλένῳ — Θυώνᾳ.* fr. 29 (5), 6: *λευκωλένου Ἁρμονίας.* Py. IX 17: *ὁ δὲ τὰν λευκώλενον θρέψατο παῖδα Κυράναν* (Lehrs. auctore paraphr., qui *τὴν λευκόπηχυν*, libri *εὐώλενον*).

λευρός *latus,* al. *lēvis* Ne. VII 27: *Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος.*

λεύσσω *cerno* Py. IV 145: *σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν*: „lyrico ornatu pro epico *ὁρᾶν φάος ἠελίοιο*" Dissen.

λέχος (sg. *λέχει, λέχεϊ, λέχος.* pl. *λεχέων, -εσιν*) *lectus*, plur. haud raro pro sing. Is. III 40 (IV 22): *ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν*: *τὴν καθυπνωκυῖαν φήμην.* Schol. Ne. I 49: *πλᾶξε γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει.* imprimis *torus, coniugium, concubitus* Py. III 99: *Ζεὺς πατὴρ ἤλυθεν ἐς λέχος ἱμερτὸν Θυώνᾳ.* IV 51: *ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος.* IX 16: *ὃν — Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτεν.* XI 24: *ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται.* XII 15: *δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος.* IX 37: *ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν.* Is. VII 35 (VIII 39): *βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα* (sc. Thetis).

λέων (sg. *λέων, -οντος, -ι.* pl. *λέοντες, -ων, -εσσι*) *leo* Py. IX 26: *κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν.* Ne. IV 62: *θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων.* III 46: *λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον.* Py. V 58: *βαρύκομποι λέοντες.* fr. 239 (265): *ἰαχεῖ βαρυφθεγκτᾶν ἀγέλαι λεόντων.* Ol. XI 21: *τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.* Is. III 64 (IV 46): *θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων*: v. *θήρ.* fr. 238 (262): *ἔνθα οἱ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε.* leo Nemeaeus Is. V (VI) 37: *τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα*: sc. Herculem, cf. v. 48. Is. III 11: *κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ*: Nemeam dicit, ut Ol. XIII 44: *χόρτοις ἐν λέοντος.* Ne. VI 48 (42): *βοτάνα τέ νίν ποθ' ἁ λέοντος νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν*: *βοτάνην λέοντος τὸ σέλινον λεκτέον. σέλινον γὰρ ὁ αὐτόθι στέφανος, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς καταγωνισάμενος τὸν λέοντα τοῦτο ἐνομοτέθησεν εἶναι τὸ στέμμα. κεῖται δὲ ἡ Νεμέα περὶ τὰ Φλιάσια ὄρη, παράκειται δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Φλιοῦς.* Schol. — met. de homine fr. 237 (261): *ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων.*

λήγω *desino* Py. IV 292: *ἐν δὲ χρόνῳ μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου*

ἱστίων. fr. 124 (94), 4: *δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον.*

Λήδα *Leda*, uxor Tyndarei amata a Iove Py. IV 172: *τάχα δὲ Κρονίδαο Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι ἦλθον Ἀλκμήνας θ' ἑλικοβλεφάρου Λήδας τε:* Castor et Pollux. Ol. III 35: *σὺν βαθυζώνου διδύμοις παισὶ Λήδας.* Ne. X 66: *ἦλθε Λήδας παῖς διώκων:* Pollux.

λῆμα *animus, audacia* Py. III 25: *ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος:* „*λῆμα Κ.* est mens cum notione audaciae et arrogantiae, qua indigenas fastidiebat" Boeckh. Py. VIII 45: *ὧδ' εἶπε μαρναμένων· φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα.* Ne. I 57: *εἶδε γὰρ ἐκνόμιον λῆμά τε καὶ δύναμιν υἱοῦ.* III 83: *ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν.*

λίαν *admodum* Py. I 90: *μὴ κάμνε λίαν δαπάναις.*

λίβᾰνος *thuris arbor* fr. 122 (87), 3: *αἵτε τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη θυμιᾶτε.* 129 (95), 3: *προάστιον αὐτῶν καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός* (Herm. *σκιαρᾷ*).

Λῐβῠα (*Λιβύα, -ας, -αν*) *Libya* 1) terra Py. IV 6: *οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας.* Is. III 72 (IV 54): *ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν.* Py. IV 43: *Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα* (var. *εὐρυχώρου*). IV 259 = V 52: *Λιβύας πεδίον.* — 2) dea terrae praeses Py. IX 55: *νῦν δ' εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων.* IX 69: *θαλάμῳ δὲ μίγεν ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας.*

Λῐβυς *Libys* Py. IX 117: *οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα:* Antaeus.

Λίβυσσα *Libyca* Py. IX 105: *Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα, πρὸς πόλιν Ἀνταίου:* puellae nomen est Bacca v. Alceis.

λῐγῠρός *acute sonans et stridulus* Ol. VI 82: *δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς:* „qualis sonus editur, ubi ferrum in cote acuitur" Boeckh.

λῐγύς *sonorus* Ol. IX 47: *ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν.*

λίθινος (sg. m. *λίθινον.* f. *λιθίνα.* n. *λιθίνῳ.* pl. m. *λιθίνοις*) *lapideus* Is. I 25: *λιθίνοις — δίσκοις ἱέν.* Ne. III 53: *Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον ἔνδον τέγει.* Ol. IX 45: *ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον.* met. Ol. VII 86: *ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον:* h. e. „inscriptio columellae lapideae, decretas de sententia iudicum singulas victorias Diagorae testans" Dissen. Py. X 48: *ἔπεφνέν τε* (Perseus) *Γοργόνα καὶ ποικίλον κάρα δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων: πάντας ἀπελίθωσε.* Schol.

λίθος (sg. *λίθου, -ῳ, -ον.* pl. *λίθων*) *lapis* Py. IV 206: *νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ.* Ol. I 59 (58): *ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὕπερ κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον:* sc. Tantalo, cf. Is. VII (VIII) 10: *τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.* Ne. IV 81: *στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν:* h. e. marmore. — met. Ne. VIII 47: *σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον:* mortuo positam *στήλην* dici censet Mezgerus, adversatur Dissenius columnam esse contendens positam ad servanda victorum nomina lapidi inscripta. Ol. VIII 55: *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος.*

Λῐκύμνιος *Licymnius*, Electryonis filius et Mideae pellicis Ol. VII 29: *Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν* (Tlepolemus) *Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας.* Ol. X 65: *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν — παῖς ὁ Λικυμνίου Οἰωνός.*

λίμνα *palus, lacus* Py. IV 21: *Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας.* Ol. V 11: *ποταμόν τε Ὤανιν ἐγχωρίαν τε λίμναν* (*ἀείδει*): lacum Camarinaeum.

λιμός *fames* Is. I 49: *γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται.*

Λίνδος *Lindus*, Cercaphi filius, nepos Solis et Rhodi nymphae Ol. VII 73: *τέκεν ἑπτὰ — παῖδας, ὧν εἷς μὲν* (Cercaphus) *Κάμειρον πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'.*

Λίνος *Linus* fr. 139, 5: *ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνευν, ἁ δ' Ὑμέναιον* (Schneidew., cod. *λίνον*).

λῐπᾰράμπυξ *splendido diademate ornata* Ne. VII 15: *Μναμοσύνας ἕκατι λιπαράμπυκος.*

λιπαρōπλόκᾰμος *nitide comata* fr. 87 (58): *λιπαροπλοκάμου παίδεσσι Λατοῦς.*

λῐπᾰρός (sg. m. *λιπαρόν*. f. *λιπαρά, -ᾶς, -ᾷ, -άν*. n. *λιπαρῷ*. pl. f. *λιπαρᾶν, -αῖς, -αί*) *splendidus*, imprimis de urbibus Ol. XIII 110: *λιπαρὰ Μαραθών*. XIV 10: *λιπαρᾶς — Ὀρχομενοῦ*. Py. II 3: *τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν*, cf. fr. 196 (209). fr. 76 (46): *ὦ ταὶ λιπαραὶ — Ἀθᾶναι*, cf. Is. II 20. Ne. IV 18. fr. 204 (218): *καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστεϊ*. Py. IV 88: *ἐν δὲ Νάξῳ — λιπαρᾷ*. fr. 82 (50): *τὰν λιπαρὰν μὲν Αἴγυπτον*. fr. 30 (6), 4: *Θέμιν — Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Οὐλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν* (v. *κάθοδον*): „est via candens per aetherem ab Oceano ad Olympum" Dissen. — met. Ol. VIII 82: *λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ*. Ne. VII 99: *εἰ γάρ σφισιν ἐμπεδοσθενέα βίοτον ἁρμόσαις ἥβᾳ λιπαρῷ τε γήραϊ διαπλέκοις εὐδαίμον' ἐόντα*: nitida h. e. fortunata senectute.

λίσσομαι (praes. *λίσσομαι*. ipf. *λίσσοντο*) *precor, supplico*, abs. sequente imperativo Py. I 71: *λίσσομαι νεῦσον Κρονίων*. Ol. XII 1. post vocativum Ne. III 1: *ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι — ἵκεο Δωρίδα νᾶσον*. add. accus. fr. 90 (60): *πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι — με δέξαι*. sequ. acc. c. inf. Is. V (VI) 45: *νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε ξείνιόν μου μοιρίδιον τελέσαι*. Py. IV 207: *δεσπόταν λίσσοντο ναῶν συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν*.

λιτά, pl. ***λιταί*** *preces* Ol. II 88 (80): *Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε*. VIII 8: *ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν λιταῖς*.

λιτᾰνεύω *oro, rogo* Ne. V 32: *πολλὰ γάρ νιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν*. c. inf. Ne. VIII 8: *πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν*.

λιτός *supplex* Ol. VI 78: *ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν Ἑρμᾶν εὐσεβέως*: λιτανευτικαῖς. Schol. Py. IV 217: *λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν*: „Zaubergebete" Mezger., qui utrumque locum refert ad subst. *λιτά*. — passivam vim exhibet fr. 21: *Λιτὴν δὲ Ἠὼ τὴν εὐκταίαν καὶ ὡς ἂν τις Ὁμηρικῶς εἴποι πολύλλιστον, εἴτε καθ' ἕτερόν τινα τρίλιστον* (Eust. Pr. 26).

λόγιος *rerum v. prosae orationis scriptor* Py. I 94: *ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς*: logographos dici existimat Mezger. — omnino *docti priscarum rerum* videntur dici Ne. VI 52 (45): *πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν*. (de Ne. VI 35 (30) v. *λόγος*.)

λόγος (sg. *λόγος, -ῳ, -ον*. pl. *λόγοι, -ων, -οις, -οισι*) 1) *dictum, dictio* 1) verbum, vox Ol. VII 87: *ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον*: *ἡ λιθίνη ψῆφος* (h. e. *στήλη*) *οὐχ ἑτέρου τινὸς οὕτως ἐγκεκολαμμένον φέρει τὸ ὄνομα ὡς τὸ τοῦ Διαγόρου*. Schol. Ne. V 32: *τοῦ δ' ὑπ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι*. Py. V 128 = 240: *μειλιχίοισι λόγοις*. IV 101: *ἀγανοῖσι λόγοις*. verba orationis Ol. VII 68: *τελεύταθεν δὲ κορυφαὶ λόγων*. Py. IV 116: *τούτων μὲν κεφάλαια λόγων ἴστε*. carminis Ol. IX 12: *οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι*. Ne. IX 54: *τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν*. Ol. VI 90: *ἀλαθέσιν λόγοις*. I 113 (110): *ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων*. fr. 194 (206), 3: *ποικίλων κόσμον αὐδάεντα λόγων*. — 2) oratio, sermo, narratio Ol. VII 21: *ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον*. Ne. V 29: *ψευστὰν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον, ὡς κτλ*. Ne. IV 94: *ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν*. fr. 260 (178): *ὄντα μὲν αὐτὸν* (Palamedem) *κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος* (Aristid. II 339). Ol. III 16: *πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ: πειθοῖ καὶ οὐ βίᾳ*. Schol. Ol. IX 35: *ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῖψον*. Ne. IV 31: *ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς*. Py. IX 43. fr. 180 (172). plur. Ne. XI 17: *ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί νιν αἰνεῖσθαι χρεών, καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιξέμεν ἀοιδαῖς*: in sermonibus. — imprimis: praedicatio, fama, laus Py. VI 16: *λόγοισι θνατῶν εὔδοξον ἅρματι νίκαν — ἀπαγγελεῖ*: praedicationi. Is. IV (V) 13: *εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούσῃ*: laudem per carmina. Is. IV (V) 27: *ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ λόγον ἐκέρδαναν*. Ne. III 68: *τάνδε νᾶσον εὐκλέι προσέθηκε λόγῳ*. Ol. IV 15 (19). Py. V 48: *ἔχεις καὶ*

πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήι. Ol. XI 5: μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται. Ne. VII 51: ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων. c. gen. fr. 1 (4), 1: κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος. Ne. IV 71: λόγον Αἰακοῦ παίδων τὸν ἅπαντα. VII 21: λόγον Ὀδυσσέος. VII 32: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον. Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν. — 3) fabula mythologica et poetica, Sage, Dichtung Ne. I 34: ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον. Py. III 80: εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ: „λόγοι sunt fabulae et traditiones priscae omnino, sive a poetis tractatae sive populi memoria traditae“ Dissen. Ne. VIII 21: ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν. VI 35 (30): ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ᾽ ἐκόμισαν (Pauw., libri et schol. ἀοιδοὶ καὶ λόγιοι, quod tuetur Mommsen., metro adversante): prosam orationem logographorum dicit. — 4) dictum, sententia Py. VIII 38: λόγον φέρεις τὸν ὅνπερ ποτ᾽ Ὀικλέος παῖς — αἰνίξατο. IX 94: λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος. Ne. X 11: Ζεὺς — ἐτὸν κατέφανε λόγον. III 29: ἕπεται δὲ λόγῳ δίκας ἄωτος ἐσλὸς αἰνεῖν. Ol. II 24 (22): ἕπεται δ᾽ ὁ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις: „sententia modo proposita“ Boeckh. Ne. IX 6: ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένων ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι. cf. Py. I 68. Ol. II 101 (92): αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ (sequ. acc. c. inf.). iudicis Ol. II 66 (60): δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ. vaticinium Py. IV 59: ἐν τούτῳ λόγῳ: sc. Medeae. Ol. VIII 4: μάντιες ἄνδρες παραπειρῶνται Διὸς —, εἴ τιν᾽ ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν. — 5) res, de qua sermo est Py. IV 132: ἀλλ᾽ ἐν ἔκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ᾽. Ol. I 29: ἦ θαύματα πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον (sc. ἐστίν): „geht über den wahren Sachverhalt hinaus“ Mezger. Py. X 54: ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον. — 6) simulata oratio et ficta fr. 203 (217): Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει, κρυφᾷ δὲ . . .: verbo, specie. — II) *ratio* 1) calculatio, met. Ol. X 11: ὅπᾳ τε κοινὸν λόγον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν: „die gesamte Rechnung“ Kayser. et Mezger. — 2) ratiocinatio Py. I 35: ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν: „ἡ ἀναλογία. haec comparatio a nautis petita“ Boeckh. — 3) respectus, Beziehung, Anwendung. Py. II 66: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι: „omni ratione“ Boeckh.; Dissenius aliter: „tutum ad omnem orationem.“ τὸ κατὰ πάντων ἐγκωμιάζειν σε. Schol. Is. VII 61 (VIII 67): ἔδοξ᾽ ἆρα καὶ ἀθανάτοις, ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον, ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι. (fr. 160 del. Bergk.)

λόγχα *hasta* Ne. X 60: τὸν γὰρ Ἴδας — ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ. VIII 30: ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ᾽ ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. fr. 163 (137): ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

λοιβά *libatio* Ne. XI 6: πολλὰ μὲν λοιβαῖσιν ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν (Vestam), πολλὰ δὲ κνίσᾳ. met. fr. 75 (45), 7: λάχετε στεφάνων τάν τ᾽ ἐαριδρέπτων λοιβᾶν (Herm., libri λοιβάν v. ἀοιδάν, Bergk. τῶν ἐαριδρόπων· ἀμοιβὰν): v. ἀμοιβά.

λοιγός *exitium* Is. VI (VII) 28: λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ. Ne. IX 37: ἀμύνειν λοιγὸν Ἐνυαλίου.

λοιδορέω *convicior* Ol. IX 37: τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία.

λοιπός (sg. m. λοιπός, -όν. n. λοιπῷ, -όν. pl. m. λοιποῖς. f. λοιπαῖς) *reliquus* Ol. I 100 (97): λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον. — de tempore *posterus, futurus*. Ol. IV 12 (15): θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς: spem futurae quadrigarum victoriae significat. Py. IV 141: ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον. Ol. II 17 (15): ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει. Ne. VII 67: ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι. fr. 133 (98), 5: ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον ἥρωες ἁγνοὶ πρὸς ἀνθρώπων καλεῦνται. plur. pro subst. Is. III 57 (IV 39): αὐτοῦ πᾶσαν ὀρθώ-

σαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν: posteris poetis. — neutr. sg. pro adv. λοιπόν, τὸ λοιπόν (τολοιπόν) in reliquum, in posterum Py. I 37. V 118 (opp. τὸ νῦν). Ne. VII 45.

λοίσθιος *postremus,* adi. pro adv. Py. IV 266: εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον (sc. δρῦς): postremo, zu guter Letzt.

Λὀκρίς *Locrensis* Py. II 19: σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει.

Λὀκρός *Locrus*, Opuntiorum rex, cuius uxor Protogenia altera Ol. IX 60: ἕνεικεν Λοκρῷ (sc. Apollo Protogeniam), μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς. — plur. *Locri* Opuntii Ol. IX 20: στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον. Epizephyrii Ol. XI 15: τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν γενεὰν ἀλέγων. X 13: πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων. X 98: κλυτὸν ἔθνος Λὀκρῶν.

Λοξίας *Loxias* h. e. Apollo Py. III 28: ναοῦ (sc. Delphici) βασιλεὺς Λοξίας. Is. VI (VII) 49: ἄμμι δ', ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων, πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον. Py. XI 5: θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας, Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν.

λουτρόν *balneum* Ol. XII 19: θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις: „h. e. Himeram, claram Thermis eximiis, quas Nymphae in Minervae gratiam Herculi ibi aperuerant" Dissen.

λόφος (λόφῳ, -ον) *collis* Ol. V 17: Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεόν. VIII 17: πὰρ Κρόνου λόφῳ. Py. V 37: Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν. Py. IX 91: Νίσου τ' ἐν λόφῳ: h. e. Megaris, cf. Ne. V 46: Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ.

λόχμα *frutetum, dumetum* Py. IV 244: κεῖτο γὰρ λόχμᾳ (vellus). Ol. X 30: λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ. VI 40: λόχμας ὕπο κυανέας τίκτε θεόφρονα κοῦρον.

λόχος *insidiae* Ne. IV 60: φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου Πελιάο παῖς.

λύα *dissidium, bellum intestinum,* στάσις Ne. IX 14: ἀρχοὶ δ' οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες, βιασθέντες λύᾳ.

Λυγκεύς *Lynceus*, Apharei filius, frater Idae, maritus Hypermnestrae Ne. X 12: πατρὶ δ' Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ. X 61: ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον. X 70: ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν (Pollux).

λυγρός *tristis, funestus* Ne. VIII 25: ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει ἐν λυγρῷ νείκει. Py. XII 14: λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε: ὀλεθριώτατον. Schol.

Λύδιος (sg. m. Λυδίῳ. f. Λυδίᾳ, -αν. n. Λύδιον. pl. m. Λυδίοις) *Lydius* fr. 206 (222): παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνέων: „proverbialis locutio de inferiore, qui frustra certet cum superiore" Boeckh. Ol. V 19: ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι Λυδίοις ἀπύων ἐν αὐλοῖς: h. e. tibiis Lydiam harmoniam canentibus, cuius usus in supplicatione, quum sit querula, tenella femineaque itaque threnis apta, cf. Boeckh. de Metr. Pind. p. 277. (aut quod Lydiae tibiae praestantissimae, ut ait schol.) eadem de causa Lydia harmonia nominatur Ol. XIV 16: Λυδίῳ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον. et Ne. VIII 15: φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν. praeterea Ne. IV 46: ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος: „quod carmen a pueris cantatum est, quibus Lydia harmonia imprimis convenit, et quod puer vicit Timasarchus, simul quod defunctorum memoria carmini inest" Dissen. sec. Boeckh.

Λυδός *Lydus* Ol. IX 9: Λυδὸς ἥρως Πέλοψ. I 24: Λυδοῦ Πέλοπος. plur. subst. fr. 125 (91), 2: ἐν δείπνοισι Λυδῶν (Herm., libri λύδιον).

λυθίραμβος fr. 85 (55): Διθύραμβος . . . Πίνδαρος δὲ φησὶ λυθίραμβον· καὶ γὰρ Ζεὺς τικτομένου αὐτοῦ ἐπεβόα Λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, ἵν' ᾖ λυθίραμμος, καὶ διθύραμβος κατὰ τροπὴν καὶ πλεονασμόν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶ τὰ προστακτικὰ μὴ συντίθεσθαι (Et. M. 274, 50).

Λύκαιος *Lycaeus* Ol. IX 96: Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου. XIII 107: ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ. — neutr. **Λύκαιον** *Lycaeum* Ne. X 48: ὄντε

(sc. χαλκὸν) — *Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ*: mons Lycaeus; at *τέμενος* Iovis Lycaei intellegit Dissen.

Λυκία *Lycia* Ol. XIII 60: *ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντα τρόμεον Δαναοί.*

Λύκιος *Lycius* Py. I 39: *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε*: „nobilissimum templum constat Patarae fuisse" Dissen. Py. III 112: *Λύκιον Σαρπηδόν'*. plur. pro subst. Ne. III 60: *δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυδίων.*

λύκος *lupus* Py. II 84: *φίλον εἴη φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.*

λύ̆ρα (sg. λύρᾰ, -ᾳ, -αν. pl. λύραι, -ᾶν) *lyra* Ne. X 21: *εὔχορδον ἔγειρε λύραν.* Ol. X 93: *τὶν δ' ἁδυεπής τε λύρα γλυκύς τ' αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν.* Py. X 39: *παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται.* VIII 31: *ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ.* Ne. III 12: *ἐγὼ δὲ κείνων τέ νιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινάσομαι.* Ol. II 52 (47): *ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.* VI 97: *ἁδύλογοι δέ νιν λύραι* (Bergk. sec. schol. *πνοαὶ*) *μολπαί τε γινώσκοντι.* Ne. XI 7: *λύρα δέ σφι βρέμεται καὶ ἀοιδά.*

λῡσίπονος *laboribus liberans* fr. 131 (96): *ὀλβίᾳ δ' ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον* (*μετανίσσονται*) *τελευτάν.* Py. IV 41: *ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι: οἱ οἰκέται τῶν δεσποτῶν τοὺς πόνους διαλύουσι τῇ θεραπείᾳ.* Schol.; contra passive Mezgerus: „operum solutis, wenn sie von der Arbeit (des Ruderns) befreit waren".

λύσις *solutio, liberatio* Ne. X 76: *τίς δὴ λύσις ἔσσεται πενθέων*; de loco c. gen. Ol. X 47: *τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν*: „vespertinae comissationis requiem post ludos" Dissen.; melius Boeckh. c. schol. „hospitium, deversorium, *κατάλυσιν* epulis" explicat.

λῡτήριος *solvens, liberans* Py. V 106: *ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν*: h. e. „impensas remunerans" Boeckh.

λύ̆τρον *compensatio, pretium,* met. Ol. VII 77: *τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται — πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις.* Is. VII (VIII) 1: *Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων — ἀνεγειρέτω κῶμον.*

λύ̆ω (act. praes. *λύοι. λύοντι.* aor. *λῦσε, ἔλυσε(ν). λῦσον,* [*λῦθι*] *λῦσαι. λύσαις.* pass. aor. *λυθέντες, -ων.* med. aor. *ἐλύσατο*) *solvo* 1) iuncta v. vincta dirimo fr. 85 (55): *λῦθι ῥάμμα*: v. *λιθύραμβος.* Is. VII 45 (VIII 48): *ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας.* — met. a) libero Py. IV 291: *λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας,* cf. fr. 35 (10). Py. III 50: *λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν.* Ol. IV 19 (23): *Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας.* Is. VII (VIII) 5: *ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες.* malo sensu Py. XI 34: *Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος*: deiecit; ubi sunt qui iungant *ἔλυσε ἁβρότατος,* improbante Dissenio. — Med. Is. VII 52 (VIII 56): *Ἑλέναν τ' ἐλύσατο*: redemit. — b) debitum solvo, reddo, restituo Py. IV 155: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν.* — 2) diluo, met. Ol. X 9: *ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἔτι μομφάν γε τόκος ἀνδρῶν.* fr. 248 (124): *ἀντιταττόμενον τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον* (Plut. de adul. et amic. c. 27).

M

μά (partic. iurandi) *per,* c. acc. Ne. XI 24: *ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον.*

Μάγνης *Magnes,* Magnesiae Thessalicae incola Py. III 45: *καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι.* — plur. pro subst. Py. IV 80: *ἅ τε Μαγνήτων ἐπιχώριος ἁρμόζοισα θαητοῖσι γυίοις* (sc. *ἐσθάς*): „tunicam habebant adstrictam contra Graecum morem; nunc Iason ea veste utitur, ut educatus apud Chironem Magnetem" Dissen. Ne. V 27: *Μαγνήτων σκοπόν*: Acastum, regem Iolci, „quum

pleraeque Magnetum urbes Minyis Iolciacis parerent" Dissen.

Μαγνῆτις *Magnetis* Py. II 45: *ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ᾽ ἐν Παλίου σφυροῖς.*

Μαινάλιος *Maenalius*, ad Maenalum montem Arcadiae pertinens Ol. IX 59: *μίχθη Μαιναλίαισιν ἐν δειραῖς* (sc. Apollo cum filia Opuntis).

μαινάς *furiosa* Py. IV 216: *ποικίλαν ἴυγγα — μαινάδ᾽ ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι*: „vehementis amoris auctorem" Dissen.

μαίνομαι *insanio* Py. II 26: *μαινομέναις φρασὶν Ἥρας ὅτ᾽ ἐράσσατο* (sc. Ixion).

μαίομαι 1) *quaero* Ol. I 47 (46): *ὡς δ᾽ ἄφαντος ἔπελες οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον* (sc. *σε*). — 2) *expeto, cupio, affecto* Ne. III 5: *μένοντι — τέκτονες κώμων νεανίαι σέθεν* (Musae) *ὄπα μαιόμενοι*: „dicta ob carmen diu dilatum" Dissen. Py. XI 51: *θεόθεν ἐραίμαν καλῶν δυνατὰ μαιόμενος ἐν ἁλικίᾳ.* c. inf. Ol. VIII 5: *ἀνθρώπων πέρι μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν.*

μάκαρ (sg. m. *μάκαρ. -αρα, -αρ.* f. *μάκαιρα, -αν, -α.* plur. m. *μάκαρες, -ων, -ες*) *beatus* 1) de deis Py. V 118: *Κρονίδαι μάκαρες.* Is. VI (VII) 1: *ὦ μάκαιρα Θήβα.* Ne. VII 94: *ὦ μάκαρ*: Hercules invocatur. fr. 96 (66): *ὦ μάκαρ*: Pan. fr. 132 (97): *μάκαρα μέγαν αείδοντ᾽ ἐν ὕμνοις*: numen magnum. — plur. pro subst. Ol. I 53 (52): *ἐμοὶ δ᾽ ἄπορα γαστρίμαργον μακάρων τιν᾽ εἰπεῖν.* fr. 87 (58): *ἄντε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ᾽ ἐν Ὀλύμπῳ — χθονὸς ἄστρον.* Ol. III 41. Py. III 103. Is. VII 26 (VIII 29). fr. 33 (133). — 2) de hominibus Py. IV 59: *ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου*: dicitur Aristoteles s. Battus, idemque Py. V 94: *μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν, ἥρως δ᾽ ἔπειτα λαοσεβής.* Py. V 20: *μάκαρ δὲ καὶ νῦν, ὅτι . . .*: Arcesilaus. Py. X 46: *μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς — ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον*: Hyperboreorum. — de animis proborum hominum et felici post mortem statu sub Crono utentium Ol. II 77 (70): *ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν.* — 3) de locis Py. X 2: *ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία.* Ol. I 11: *ἐς ἀφνεὰν ἱκομένους μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν*, cf. Py. V 11. Is. III 35 (IV 17).

μακαρίζω *beatum praedico* Ne. XI 11: *ἄνδρα δ᾽ ἐγὼ μακαρίζω μὲν πατέρ᾽ Ἀρκεσίλαν.*

μακάριος *beatus* Py. V 46: *μακάριος, ὃς ἔχεις καὶ πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήϊ᾽.*

μᾶκος *longitudo* Py. IV 245: *πάχει μάκει τε ναῦν κράτει* (sc. draco). Ol. X 72: *μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων*: „weithin" Mezger.; *ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἔρριψε ῥίψιν.* Schol.

μακρᾱγορία *uberioris sermonis prolixitas* Py. VIII 30: *εἰμὶ δ᾽ ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ τε καὶ φθέγματι.*

μακρός (sg. m. *μακρός, -ῷ, -όν.* n. *μακρόν.* pl. *μακρά, -οῖσι, -ά.* comp. sg. m. *μάσσων, μακροτέρῳ.* f. *μακροτέρας, -αν.* pl. f. *μακρότεραι.* n. *μάσσον(α).* paenultimae vocalis ter non producitur) *longus* 1) de loco a) de spatio: longinquus Ne. V 19: *μακρά μοι αὐτόθεν ἅλμαθ᾽ ὑποσκάπτοι τις.* neutr. plur. pro adv. Py. I 45: *μακρὰ δὲ ῥίψαις.* Is. II 35: *μακρὰ δισκήσαις.* — b) de magnitudine et numero: largus, amplus, magnus Py. II 26: *μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον.* Is. III 31 (IV 13): *καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν*, ubi Bulle. et Mezger. *μακροτέραν* adv. a pos. *μακράν* ductum existimant. Is. VI (VII) 43: *τὰ μακρὰ εἴ τις παπταίνει, βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν*: „maiora quam licet" Dissen. Ol. XIII 113: *πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ᾽ εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον᾽ ἢ ὡς ἰδέμεν*: dicit res gestas v. victorias, cf. Ne. II 23: *τὰ δ᾽ οἴκοι μάσσον᾽ ἀριθμοῦ.* Py. IX 77: *βαιὰ δ᾽ ἐν μακροῖσι ποικίλλειν ἀκοὰ σοφοῖς*: „in larga materia" Dissen. Ne. IV 33: *τὰ μακρὰ δ᾽ ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ᾽ ἐπειγόμεναι.* X 4: *μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος*: „longam narrationem habent" Dissen. — 2) de tempore: diuturnus Is. IV (V) 56: *οὔτοι τετύφλωται μάκρὸς μόχθος ἀνδρῶν.* Py. VIII 73: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μάκρῷ πόνῳ* (var. *χρόνῳ*). Is. III 5: *ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων.* Py. XI 52: *εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα* (E. Schmid., libri *μακροτέρῳ*

σὺν v. μακροτάτῳ σὺν, Bergk. olim μάσσονι σὺν, quod rec. Christ.). Ol. XIII 41: μακρότεραι — ἀοιδαί: „carmina non cito oblivioni tradita, sed longius durantia" Boeckh. „quae plures victorias enumerant" Dissen. Ne. X 46: μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς. Py. III 105: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται: in longum. — Is. V (VI) 56: ἐμοὶ δὲ μακρὸν πάσας ἀναγήσασθ' ἀρετάς. Py. IV 247: μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἀμαξιτόν. (de Ne. III 75 v. θνατός.)

μᾱκύνω *extendo, duco, differo* Py. IV 286: οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν.

μάλᾰ *valde, admodum*, vim auget 1) adiectivi Py. II 78: κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; Ol. IV 12 (16): ἐπεί νιν αἰνέω μάλα μὲν τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων. Py. IX 107: μάλα πολλοί. (de Ne. V 38 v. μὶν.) — 2) verbi Is. V (VI) 67: μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος. Ol. II 30 (27): μάλα φιλεῖ. X 87: μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον. Py. IV 64: ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν — ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας. Ne. VII 10: μάλα δ' ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνία θυμὸν ἀμφέπειν. X 54: μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι. Ol. IV 12 (16): μάλα ἁδόντι νόῳ. — Comp. **μᾶλλον** 1) *magis* fr. 194 (206), 4: Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει. Py. X 57: τὸν Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον — θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν. Ol. II 103 (93): φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα Θήρωνος. — 2) *potius* fr. 280: πᾶς ἀλαζὼν οὔτε ἄνδρα οὔτε ἡμίθεον, μᾶλλον δὲ (Bergk. pro libr. ἢ) δαίμονα κατὰ τὸν Πίνδαρον ὑπολαμβάνει ἑαυτόν (Philo de caritate T. II 404 ed. Mang.). — Superl. **μάλιστα** *maxime, praecipue*, vim auget 1) substantivi Ne. III 7: ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ. Py. I 84. Ne. VI 64 (56). fr. 43 (173), 2. add. gen. Py. VI 23: μάλιστα μὲν Κρονίδαν — θεῶν σέβεσθαι. — 2) pronominis Is. VI (VII) 2: τίνι τῶν πάρος — καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας; fr. 214 (233), 2. — 3) verbi Py. X 35: ὧν θαλίαις ἔμπεδον εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει. add. gen. Py. VI 45.

μᾰλᾰκός *mollis, lenis* Ne. X 54: ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. proprie de remediis Py. IV 271: χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν. Py. III 51: τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων. met. Ne. IV 95: μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς (Schmid., libri μαλθακά).

μαλακόχειρ *leni manu administrandus v. lenem manum postulans* Ne. III 55: Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον (var. μαλθακόχειρα). v. μαλακός.

μᾰλάσσω *emollio, frango*, met. Ne. III 16: ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ.

Μᾰλεᾱγονος *Maleae natus* fr. 156 (57): ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας Σειληνός (Camerarius, libri Μαλέγορος v. μελέγορος).

μᾰλερός *ardens, splendens*, met. Ol. IX 22: πόλιν μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς.

μαλθᾰκός (sg. f. μαλθακᾶς, -ᾷ, -άν. n. μαλθακῷ, -όν. pl. n. μαλθακά) *mollis* Ne. IV 4: οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει γυῖα. met. lenis, suavis, comis, de voce et cantu Ne. IX 49: νεοθαλὴς δ' αὔξεται μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ: „cantu fovente, recreante" Dissen. Py. VIII 31: λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ. V 99: ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν. IV 137: πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον. Ol. II 99 (90): τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες; Py. I 98: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται (var. μαλθακᾶν). de aetate fr. 122 (87), 8: μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι (Boeckh., libri μαλθακώρας). sine subst. Py. VIII 6: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι: „das Wonnige" Mezger. τὸ ἐπιεικὲς καὶ προσηνές. Schol. „tu coronas ludicras dare (nam Hesychia haec decora Aeginae praestat) et ipsa gaudere honoribus victorialibus, qualis haec pompa, tibi vicissim oblatis nosti" Dissen.

μαλθακόφωνος *suave sonans* Is. II 8: μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.

μάν (plerumque secundum tenet locum sententiae) 1) part. affirmativa: *vero, certe, sane, atqui* Ol. II 58

(53): ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. IX 49: λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος. cf. Py. III 88. Ne. IX 39. Is. III 15: ἴστε μὰν Κλεωνύμου δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν. cf. Is. III 53 (IV 35). Ne. XI 33: συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν. Ol. XIII 45: δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν, ὡς μὰν σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. — additur aliis particulis: ἦ μάν Py. IV 40: ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι. Ne. VIII 28. Is. I 63. καὶ μάν Ne. X 54: καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος. Ol. X 34. Py. I 63. IV 90. 289. Py. VI 6. Ne. II 13. negationibus: οὐ μάν Py. IV 118: Αἴσονος γὰρ παῖς ἐπιχώριος, οὐ μὰν ξεῖνος ἵκω γαῖαν ἄλλων (Bergk., libri οὐ ξείναν ἱκόμαν, Christ. οὐχ ἵκω ξέναν μὰν). οὐδὲ μάν Py. IV 87: οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις Ἀφροδίτας. VIII 17. — 2) adversativa: *vero, tamen* Ne. X 29: Ζεῦ πάτερ, τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα. Ol. VII 45. Ne. I 69. additur aliis particulis: γε μάν Ol. XIII 104: νῦν ἔλπομαι μέν, ἐν θεῷ γε μὰν τέλος. Py. VII 20 (18). Ne. VIII 50. Is. III 18. νῦν γε μάν Py. I 17. 50. ὅμως μάν Py. II 82.

μανθάνω (praes. μανθάνων, aor. ἔμαθε, μάθεν, ἔμαθον. μαθεῖν. μαθών, -όντες) 1) *disco* Ol. II 95 (86): σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον: discendo docti. c. gen. Py. III 80: μανθάνων οἶσθα προτέρων. c. inf. Py. IV 284: ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν. — 2) *cognosco, intellego* Ol. IX 75: ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον. Ne. VII 18: σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον: explorant. Ne. VII 68: μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ, εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων: „qui rem probe exploraverit, carmina mea cognoverit" Dissen. Py. II 25: ἔμαθε δὲ σαφές: h. e. expertus est. Py. II 72: γένοι' οἷος ἐσσὶ μαθών: „postquam audivisti qui sis, talem te praesta" Mezger.; at Bergkius cum sequentibus verbis καλός τοι πίθων iungens explicat: „simia si artes didicit placet". c. part. Py. VIII 12: τὰν (Hesychiam) οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων (Matthiae. λάθεν, quod recepit Bergk.): ἔγνω. Schol.

μανία *insania, furor* Ol. IX 39: τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει. c. gen. Ne. XI 48: ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι: furiosa cupiditas; αἱ ἐπιθυμίαι. Schol. de saltantibus divino furore correptis in solemnibus deorum fr. 208 (224): μανίαις τ' ἀλαλαῖς τ' ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.

μᾶνις *ira* Py. IV 159: δύνασαι δ' ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων.

μαντεῖος, μαντῆος *fatidicus* Ol. VI 5: βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ. Py. V 69: μυχόν τ' ἀμφέπει μαντῆον (Bergk., libri μαντήιον, Herm. μαντεῖον, quod rec. Christ.). (de Py. XI 6 et fr. 75, 13 v. μάντις.)

μάντευμα *vaticinium* Py. IV 73: ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ. VIII 60: μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις (sc. Alcmaeon): ἐμφαίνει δὲ διὰ τούτων ὅτι ἐγεγόνει τις μαντεία περὶ τῆς νίκης αὐτοῦ (Aristomenis). Schol. Py. V 62: ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ, ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν. Is. VI (VII) 15: Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων, ἕλον δ' Ἀμύκλας Αἰγεΐδαι σέθεν ἔκγονοι, μαντεύμασι Πυθίοις.

μαντεύομαι 1) *vaticinor* fr. 150 (118): μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ. — 2) *oraculum consulo v. peto* Ol. VII 31: μαντεύσατο δ' ἐς θεὸν ἐλθών. VI 38: Πυθῶνάδ' — ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας. Py. IV 163: μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ, εἰ μετάλλατόν τι.

Μαντινέα *Mantinea*, urbs Arcadiae Ol. X 70: ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου (sc. ἔφερε τέλος): „erant Mantinenses Neptuni equestris gnavi cultores, et Halirrhotius Neptunius heros" Dissen.

μάντις (sg. μάντις, -ιν. pl. μάντιες, -ίων ci.) *vates* 1) masc. Py. IV 190: μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς Μόψος. Ol. VI 13: μάντιν Οἰκλεΐδαν — Ἀμφιάρηον, cf. Ne. X 9. Ol. VI 17: ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι:

Amphiaraum. Ol. VI 50: *πέρι ϑνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχϑονίοις ἔξοχον*: Iamum. Ol. XIII 74: *ἐπιχώριον μάντιν ἄσμενος εὗρεν*: Polyidum. fr. 102 (70): *ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα*: Tenerum, Apollinis filium. fr. 75 (45), 13: *ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανϑάνει φοίνικος ἔρνος*: „est sacerdos et augur Nemeaeus, qui sacram custodit palmam" Boeckh.; totum locum mutavit Bergkius scribens *ἐναργέ' ἀνέμων μαντήι' οὐ λανϑάνει*, „nam plane dici decebat, venti, qui veris est praenuntius, flamen percipi". fr. 192 (204): *Δελφοὶ ϑεμίστων ὕμνων μάντιες Ἀπολλωνίδαι* (*ὕμνων* del. Heynius). Py. XI 6: *Ἰσμήνιον δ' ὀνύμαξεν, ἀλαϑέα μαντίων ϑῶκον* (Herm., libri *μαντείων* v. *μαντεῖον*). add. *ἀνήρ* Is. V (VI) 51: *εἶπέν τε φωνήσας ἅτε μάντις ἀνήρ*: sc. Hercules. Ol. VIII 2: *Ὀλυμπία, δέσποιν' ἀλαϑείας, ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διός*: Iamidae; etiam Clytiadas et Telliadas in Iovis ara oracula edidisse censet Muellerus Hist. Dor. I p. 253. — 2) fem. Py. XI 33: *μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν*: Cassandram.

μαντοσύνα *vaticinatio* Ol. VI 66: *ἔνϑα οἱ* (Iamo) *ὤπασε ϑησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας*.

μᾱνύω *declaro, denuntio* Ol. VI 52: *ὣς ἄρα μάνυεν* (sc. Aepytus): *ἐδήλου*. Schol. Py. I 93: *ὀπιϑόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει καὶ λογίοις καὶ ἀοιδοῖς*. Ne. IX 4: *ἐς ἅρμ' ἀναβαίνων ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει*: „nuntiat cantum Chromius hoc ipso quod currum conscendit, quandoquidem nunc introitus sollemnis initium capit hymnusque sonare debet" Dissen. — met. Is. VII 55 (VIII 60): *οἷς δῶμα Φερσεφόνας μανύων Ἀχιλεύς*: h. e. occidens.

Μᾰρᾰϑών *Marathon* Ol. IX 89: *οἷον δ' ἐν Μαραϑῶνι συλαϑεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν*: *τοῖς ἐν Μαραϑῶνι ἐν τοῖς Ἡρακλείοις ἀγωνιζομένοις φιάλαι ἀργυραῖ δίδονται ἔπαϑλον*. Schol. Ol. XIII 110: *ἅ τ' Ἐλευσὶς καὶ λιπαρὰ Μαραϑών*. Py. VIII 79: *Μεγάροις δ' ἔχεις γέρας μυχῷ τ' ἐν Μαραϑῶνος*.

μαργόομαι *furioso impetu concitor* Ne. IX 19: *οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοϑεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν'*.

μάργος *vesanus*, met. Ol. II 106 (96): *ἀλλ' αἶνον ἐπέβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν*.

μάρη fr. 310 (276): *μάρη γὰρ ἡ χεὶρ κατὰ Πίνδαρον, ὅϑεν καὶ εὐμαρές* (Schol. Hom. Il. ο 137).

μαρμᾰρίζω *fulguro* fr. 123 (88), 2: *τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείς*.

μάρναμαι (praes. *μάρνασαι, -ται. μαρνάσϑω. μάρνασϑαι. μαρνάμενον -ένα, -ένων*) 1) *pugno* Py. VIII 43: *ὧδ' εἶπε μαρναμένων*: „absolute dictum: quum pugnarent" Dissen. Is. III 49 (IV 31): *ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσϑαι*. Py. II 65: *ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον*. Ol. VI 17: *ἀμφότερον μάντιν τ' ἀγαϑὸν καὶ δουρὶ μάρνασϑαι*. Py. IX 21: *ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράιζεν ἀγρίους ϑῆρας*. fr. 52 (24): *ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι* (sc. Neoptolemum). — 2) *certo, contendo*, incertaminibus Ne. V 47: *χαίρω δ' ὅτι ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις*. Is. IV (V) 54: *μαρνάσϑω τις ἔρδων ἀμφ' ἀέϑλοισιν γενεὰν Κλεονίκου ἐκμαϑών*. met. Ol. V 15: *αἰεὶ δ' ἀμφ' ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον*. Ne. I 25: *τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐϑείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασϑαι φυᾷ*. X 86: *εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι μάρνασαι*: „sin pro fratre contendis" Dissen.

μάρπτω *corripio* manibus, c. acc. et gen. Ne. I 45: *δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας* (sc. Hercules). — met. *recipio, colligo* Ne. VI 13 (11): *τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σϑένος ἔμαρψαν* (sc. *ἄρουραι*): aor. gnomicus. *τὴν ἑαυτῶν δύναμιν ἀνέλαβον*. Schol.

μαρτῠρέω *testor* Ol. VI 21: *καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω*. ad res transfertur Ol. XIII 107: *ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ*. c. part. Is. IV (V) 48: *καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαντος*

ὀρθωθεῖσα ναύταις: „testari potest se servatam esse nautarum virtute" Dissen.

μαρτῠ́ριον *testimonium* Is. III 28 (IV 10): ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε καὶ φωτῶν ἀπλέτου δόξας, ἐπέψαυσαν.

μάρτῠς (sg. μάρτυς, -υρ'. pl. μάρτυρες, -ας) m. f. *testis* Py. IV 167: καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος. I 88: πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί. Ne. VII 49: οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς: Neoptolemus, cf. tamen ὁ C) 2). Ol. IV 3: τεαὶ γὰρ ὧραι — μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων: „quum poeta carmine testimonium dicat rebus gestis" Dissen. ἀντὶ τοῦ ὑμνητήν. Schol. — ad res transfertur Py. XII 27: πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες: „testes et probatores (δοκιμασταὶ) chori dicuntur calami auletici, quod χορὸς ὑπ' αὐλῶν χορεύει" Dissen. Ne. III 23: ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς: columnas Herculeas. Ol. I 35 (33): ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι: quippe veritatem rei vetustate obrutae aperientes.

μαστεύω, μᾰτεύω (praes. μαστεύει. μάτευε. ματεύειν, μαστευέμεν. aor. μάστευσε. ματεύσῃ) *quaero, peto, cupio* fr. 106 (73), 6: ἀπὸ — Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. Ne. III 31: οἴκοθεν μάτευε. Py. III 59: χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν. c. inf. Py. IV 35: ξένιον μάστευσε δοῦναι. Ne. VIII 43: μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν. Is. IV (V) 14: μὴ μάτευε Ζεὺς γενέσθαι. Ol. V 34: μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.

μάστιξ *flagellum*, met. Py. IV 219: πεθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς: h. e. vi insuperabili.

μαστός *uber*, met. Py. IV 8: κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν ἐν ἀργινόεντι μαστῷ: h. e. in colle.

μᾰ́ταιος *vanus, levis* Py. III 21: ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον, ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω, μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

μᾰ́τᾱν *frustra* Ol. I 85 (83): τά κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν;

μᾰτεύω v. ***μαστεύω.***

μᾱ́τηρ (sg. μάτηρ, ματέρος, ματρός, ματέρι, ματρί, ματέρ(α), μᾶτερ) *mater* 1) hominum deorumve a) universe Py. IV 186: μή τινα λειπόμενον τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ'. VIII 85: οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν: „vides puerum fuisse Aristomenem" Dissen. Py. V 114: ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας: a cunabulis; φύσει τέλειος ἦν κατ' ἀρετήν. Schol. fr. 61 (33): θνατᾶς δ' ἀπὸ ματρὸς ἔφυ (sc. ἀνήρ). — b) certa quaedam Ne. I 35: ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν: Alcmenae. Ol. VI 56 (Euadne). I 47 (Euryanassa). Py. III 42 (Coronis). IX 61 (Cyrene). XI 37 (Clytaemnestra). XII 14 (Danae). Ne. X 81 (Leda). Ol. II 88 (80) (Thetis). Ne. IX 4: ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν: Latonae. Ne. X 18: Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι: iuxta Iunonem. Ne. VI 2: ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι: dicitur Gaea s. Tellus, cf. Py. IV 74: μάντευμα — πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος: terrae. — accuratius significantur Py. IV 142: μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ: Enarea. Py. VIII 98: Αἴγινα φίλα μᾶτερ. Ol. VII 38: Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ. Py. XI 4: σὺν Ἡρακλέος ἀριστογόνῳ ματρί. Is. IV (V) 1: μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία. fr. 80: Κυβέλα μᾶτερ θεῶν. fr. 122 (87), 4: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν. fr. 95 (63), 2: Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ: Rheae, cf. fr. 79 (48), 4: μᾶτερ μεγάλα. Py. III 78: ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι: „magnae Matri deorum, quam una cum Pane colebat Pindarus hereditario cultu in sacello ante aedes suas ab ipso dicato, ibique Parthenia cantata a virginibus Thebanis, inter quas Pindari filiae Eumetis et Protomache" Dissen. 2) met. de patria Is. I 1: μᾶτερ ἐμά, — Θήβα. Ol. IX 20: στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον: μητρόπολιν δὲ τὴν Ὀποῦντα τῶν Λοκρῶν λέγει. Schol.

Ol. VI 100: *ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας*: Stymphalum; *μητρόπολις δὲ Ἀρκαδίας ἡ Στύμφηλος*. Schol. Ol. VIII 1: *μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Ὀλυμπία*: „h. e. regio, ubi fiunt certamina" Dissen. — de origine Ne. III 1: *Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα*: „Musa enim alit poetam" Dissen. Ol. XIII 10: *ἀλέξειν ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον*. fr. 107 (74), 1: *ἀκτὶς ἀελίου —, θοᾶν μᾶτερ ὀμμάτων* (Boissonad. et Bergk., libri *μ' ἄτερ*, Schneider. *μέτρον*, Boeckh. *μέτρ'*). Ne. V 6: *οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν*: pubertas enim gignit lanuginem; aliter tamen Bergkius: „*ματέρ'* est *ματέρι*, vel potius ipsum *ματρὶ* restituendum, quod suaviter et *ἐν ἤθει* adiecit, cf. Py. VIII 85".

ματρᾰδελφεός *avunculus* Py. VIII 35: *παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς — Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις*.

ματρόδοκος *a matre exceptus* Ne. VII 84: *λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι* (Tricl., vett. *ματροδόκοισι*).

ματρόθε(ν) *ex matre* Ol. VII 24: *τὰ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται· τὸ δ' Ἀμυντορίδαι ματρόθεν Ἀστυδαμείας*. Is. III 17: *ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι*. Py. II 48: *ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός*: materna.

ματρομάτωρ *avia materna*, met. Ol. VI 84: *ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν*: *Θηβαῖος ὁ Πίνδαρος· διὸ καὶ τὴν Μετώπην μητρομήτορα καλεῖ, οἱονεὶ μητέρα τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θήβης*. Schol.

ματρόπολις 1) *primaria urbs et quasi mater aliarum, Mutterstadt* Py. IV 20: *μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι*. — 2) *patria* Ne. V 8: *Αἰακίδας ἐγέραιρεν ματρόπολίν τε*: Aeginam. cf. *μάτηρ* 2).

ματροπόλος *matres curans* Py. III 9: *ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ*.

ματρυιά *noverca* Py. IV 162: *ἐκ πόντου σαώθη ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων*: „noverca Phrixi ex vulgari fabula Ino est, Pindaro in Hymnis Demodice domesticas Iolci fabulas secuto" Dissen.

μάτρως (sg. *μάτρως, -ωος, -ωι, -ῳ*. pl. *μάτρωες, ώων*) *consanguineus maternus*, *ὁ κατὰ μητέρα συγγενὴς* 1) avunculus Ne. IV 80: *μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν*. — 2) consobrinus Is. VI (VII) 24: *μάτρωι θ' ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος* (var. *μάτρῳ*): Strespiadae maiori, quem avunculum dicit Dissen. Ne. V 43: *τεὸς μάτρως — Πυθέας*: v. *Εὐθυμένης*. Is. V (VI) 62: *ἀγλαοὶ παῖδές τε καὶ μάτρως* (Schmid., libri *μάτρωες*): Euthymenes. — 3) avus maternus Ol. IX 63: *μάτρωος δ' ἐκάλεσσέ νιν ἰσώνυμον ἔμμεν*: Opuntis. — 4) maiores materni Ol. VI 77: *μάτρωες ἄνδρες*: sc. Agesiae, cuius mater ex Stymphaliis Iamidis fuisse videtur. Ne. X 37: *ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολυγνώτῳ γένει ὑμετέρων εὐάγων τιμά*. XI 37: *συμβαλεῖν μὰν εὔμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος*: „mater gentis Pisandridarum fuit e Melanippidis" Dissen.

μαυρόω v. **ἀμαυρόω.**

μάχα (sg. *μάχα, -ας, -ᾳ, -αν*. pl. *μαχᾶν, -αις*) 1) *pugna, proelium* a) hominum deorumve Py. I 47: *ἐν πολέμοισι μάχαις*. Ol. II 48 (44): *νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος*. VIII 35: *ὀρνυμένων πολέμων πτολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν*. IX 40: *ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν χωρὶς ἀθανάτων*. Py. X 42: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ*. Ol. XIII 57: *ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος*. X 15: *τράπε δὲ καὶ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλῆα*. Py. I 77: *ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν*. Is. VII 53 (VIII 57): *μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα*. Ne. I 67: *ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν*. VII 42: *ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ*. VII 27: *κράτιστον Ἀχιλέος ἄτερ μάχᾳ*: dicit Aiacem. Py. VIII 27: *ἐν ἀέθλοις θρέψαισα καὶ θοαῖς ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις*. Is. IV (V) 35: *σὺν μάχαις δὶς πόλιν Τρώων πράθον*. Ne. IX 34: *παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις*. — b) cum bestiis Ne. I 43: *πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας*: sc. Hercules infans cum serpentibus. Ne. III 46: *μάχᾳ λεόντεσ-*

σιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. — 2) *certamen* Ol. VIII 58: καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, τὰν δ' ἔπειτ' ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου (Christ. μαχᾶν ἐκ). — 3) *rixa* fr. 180 (172), 2: κέντρον δὲ μάχας ὁ κρατιστεύων λόγος.

μᾰ́χαιρα 1) *culter* Ol. I 50 (49): ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη. Ne. VII 42: ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ. Py. IV 242: ἔνθα νιν (vellus arietis) ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι. — 2) *ensis* Ne. IV 59: τᾷ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου Πελίαο παῖς: „h. e. subducto praeclaro ense, quem Vulcanus Peleo fabricaverat; hunc abdiderat Acastus, ut Peleus eum quaerens in Pelio monte a Centauris occideretur" Dissen.

μᾱχᾰνά (sg. μαχανᾷ, -άν. pl. μαχαναί, -αῖς) *rei perficiendae ratio et facultas* Py. I 41: ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς. VIII 75: βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς. III 62: μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε, τὰν δ' ἔμπρακτον ἄντλει μαχανάν. III 109: τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν: pro mea facultate. de arte poetica Py. VIII 34: τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ. Ne. VII 22: ψεύδεσί οἱ (Ulixi) ποτανᾷ τε μαχανᾷ (sc. Homeri) σεμνὸν ἔπεστί τι.

μᾰχᾱτάς *bellicosus*, *fortis* Is. VI (VII) 31: μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον. Ne. II 13: Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός. Ne. IX 26: πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθῆμεν.

μαψῠλᾰ́κας *blatero* Ne. VII 105: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος (Bergk. c. Schneidero praefert μαψυλάκαις).

ΜΑΩ, pf. **μέμαα** *peto*, *cupio*, c. inf. Ne. I 43: τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμάῶτες (sc. δράκοντες). c. dat. Ol. I 92 (89): τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμᾱότας υἱοὺς (vett. et schol., recc. μεμαλότας): ἐπιθυμοῦντας τῆς ἀρετῆς καὶ ταύτης ἀντεχομένους. Schol.; praeferunt tamen Boeckh. Dissen. Bergk. μεμαλότας: „virtutibus tanquam Nymphis nutricibus dilectos et ab iis quasi altos" Boeckh. ἀνδραγαθίαις ἐν φροντίδι ὄντας. Schol.

Μεγᾱκλέης *Megacles* Atheniensis, ex celeberrima Alcmaeonidarum gente, Hippocratis aut Clisthenis filius, cui curru victori Py. 28 sive Ol. 76, 3 carmen Py. VII scriptum est; Py. VII 15: ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς, δύο δ' ἀπὸ Κίρρας, ὦ Μεγακλέες, ὑμαί τε καὶ προγόνων.

μεγᾰλᾱνορία *magnum v. audax consilium* Ne. XI 44: τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ· ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες (var. μεγαλανορίαις, μεγαλονορίην).

μεγαλάνωρ 1) *superbus* Py. I 52: σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν: „intelligendi Cumaei sunt, qui legatis ad Hieronem missis auxilium ab eo impetrarunt hoc ipso odae anno Ol. 76, 3" Boeckh. — 2) *magnos et fortunatos reddens viros* fr. 109 (228), 3: τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδίᾳ τιθεὶς ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἀσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος.

μεγάλαυχος *magniloquus*, *superbus* Py. VIII 15: βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ.

μεγαλήτωρ *magnanimus* Is. IV (V) 35: ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ Αἰακοῦ παίδων τε: sc. coluntur.

μεγαλόδοξος *gloriosus* Ol. IX 16: ἃν (Opuntem) Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία: λέγει δέ, ὅτι ἡ Ὀποῦς εὐνομίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ χαίρει. Schol.

μεγαλοκευθής *magnos recessus habens*, *spatiosus* Py. II 33: μεγαλοκευθέεσσιν ἔν ποτε θαλάμοις Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο.

μεγαλόπολις *magna urbs* Py. II 1: μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι: permagnae enim Syracusae, quum essent proprie quinque urbes Ortygia, Achradina, Neapolis, Epipolae, Tycha. Py. VII 1: αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι.

μεγαλοσθενής *validus*, *praepotens* Py. VI 21: τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενεῖ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν (Bergk. μεγαλοσθενῆ). Ne. VII 2: παῖ μεγαλοσθενέος, ἄκουσον, Ἥρας.

μεγάνωρ *superbus* Ol. I 2: ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει

νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου: „quod quae res superbos magnificosque reddit, poetica translatione ipsa superbit“ Boeckh.

Μεγάρα *Megara*, Creontis Thebani filia Is. III 82 (IV 64): ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ (Herculi) Κρεοντὶς υἱούς.

Μέγαρα *Megara* urbs, ubi agebantur Dioclea, Pythia, Nemea, Alcathoia; Ol. VII 87: ἐν Μεγάροισίν τ᾽ οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον: κατὰ τὰ Μέγαρα ἔθος ἐστὶ τῶν νικηφόρων τὰ ὀνόματα λίθοις ἐγκολάπτεσθαι. Schol. Ol. XIII 109: Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν καὶ Μέγαρ᾽ Αἰακιδᾶν τ᾽ εὐερκὲς ἄλσος: sc. testabuntur victorias. Py. VIII 78: Μεγάροις δ᾽ ἔχεις γέρας (Bergk., vulg. ἐν Μεγάροις). Ne. III 84: ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ᾽ ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.

μέγαρον (sg. μεγάρῳ, -ον. pl. μεγάρων) *domus*, *aedes* Py. IV 134: ἦλθον Πελία μέγαρον. IV 280: τὸ κλεεννότατον μέγαρον Βάττου. Ol. VI 2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν: παραβάλλει δὲ προπυλαίῳ μὲν τὸ προοίμιον, τῷ δὲ ὅλῳ οἴκῳ τὸν ὕμνον. Schol. Ol. XIII 62: ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλᾶρον ἔμμεν καὶ μέγαρον. Ne. I 31: οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν. plur. pro sing. Py. IX 29: αὐτίκα δ᾽ ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ: v. προσεννέπω.

μέγας (sg. m. μέγας, -αν. f. μεγάλας, -ᾳ, -αν, -α. n. μέγα. pl. m. μεγάλοι, -ων. f. μεγάλαι, -ᾶν, -αις, -ας. n. μεγάλων, -οις, -α. — comp. sg. f. μείζων, -ω. pl. n. μείζονα. superl. sg. m. μεγίστῳ, -ον. f. μεγίσταν. n. μέγιστον. pl. m. μέγιστοι. f. μεγίσταις) *magnus* 1) de mensura Py. V 89: κτίσεν δ᾽ ἄλσεα μείζονα θεῶν. altus fr. 101 (70), 2: σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα. fr. 196 (209): λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον. Py. IV 264: μεγάλας δρυός. — 2) met. valens, potens Is. V (VI) 50: ἀρχὸν οἰώνων μέγαν αἰετόν. Ol. VII 34: θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας: Iuppiter, cf. Ol. X 45: πατρὶ μεγίστῳ. fr. 79 (48), 4: μᾶτερ μεγάλα: Rhea, cf. fr. 95 (63), 2 et fr. 96 (66): μεγάλας θεοῦ. fr. 132 (97): μάκαρα μέγαν. Ne. IV 27: τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ. Ne. IX 17: Δαναῶν ἔσσαν μέγιστοι λαγέται (Bergk. Δ. τὰ πρῶτ᾽ ἔγεντ᾽ Ἀδραστίδαι). fr. 133 (98), 4: σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες. Py. V 122: Διὸς — νόος μέγας. Ol. IX 61: σπέρμα μέγιστον. Py. III 86: ὁ μέγας πότμος. — Ne. II 8: ταῖς μεγάλαις — Ἀθάναις. Py. IV 48: μεγάλας — Λακεδαίμονος. IV 19: μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν. V 16: βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων. Ne. VII 33: παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου — χθονός. — ingens, vehemens Py. IX 30: μεγάλαν δύνασιν. IV 75: ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ. Ol. I 83 (81): ὁ μέγας δὲ κίνδυνος. Ne. I 70: καμάτων μεγάλων ποινάν, cf. Py. V 47. Is. VII (VIII) 5: ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων. Py. III 24: τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν. Ol. I 57 (56): μέγαν ὄλβον. Py. VIII 89: ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας. Is. I 63: εὐθυμίαν μείζω. Py. VIII 64: τὸ μὲν μέγιστον — χαρμάτων. Ne. VIII 25: μέγιστον — γέρας. Ol. VIII 10: μέγα τοι κλέος αἰεί. Is. VI (VII) 29: μέγιστον κλέος. Py. II 89: μέγα κῦδος. IV 148: μεγάλαν προγόνων τιμάν. IV 278: τιμὰν μεγίσταν. Ne. VII 12: ταὶ μεγάλαι — ἀλκαί. Ol. VIII 5: μεγάλαν ἀρετάν, cf. Ol. XI 6. Py. V 98. IX 76. Ne. VI 54 (47). Is. III 4. fr. 205 (221). Ne. I 34: ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις. I 6: αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων. Ol. X 73: θόρυβον — μέγαν. VII 53: σοφία μείζων. VI 20: μέγαν ὅρκον, cf. VII 65. — neutr. sg. pro adv. Ne. III 40: εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει: multum, vehementer. — magnificus, altus, gravis Ne. VI 5: μέγαν νόον. Ol. VI 69: τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων. III 21: μεγάλων ἀέθλων, cf. Ne. I 11. Py. X 24: τὰ μέγιστ᾽ ἀέθλων. Ol. V 5: ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις. Ne. III 44: ἄθυρε μεγάλα ἔργα. Py. I 87: μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν, ubi opp. φλαῦρον. Ne. VI 31 (27): μέγα εἰπών. malo sensu Ol. II 25 (23): ἔπαθον αἳ μεγάλα: gravia mala. cum vituperatione dictum Ne. V 14: αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν: facinus malum et audax, sc. necem Phoci. Ne. X 64: μέγα ἔργον ἐμήσαντ᾽ ὠκέως καὶ πάθον δεινόν. — de hominibus Py. III 107:

σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι. Ol. I 116 (113): ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι.

Μέγᾱς *Meges* Aegineta, pater Dinidis Ne. VIII 16: Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα. VIII 44: ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν.

μεγασθενής *magnis viribus praeditus, potens* Ol. I 25: μεγασθενὴς — Γαιάοχος. fr. 57 (29): Δωδωναῖε μεγάσθενες. Is. IV (V) 2: μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων.

μεγαυχής *gloriosus* Ne. XI 21: πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ (Schmid., libri μεγαλαυχεῖ).

μεγιστόπολις *urbes maxime augens* Py. VIII 2: φιλόφρον Ἁσυχία, Δίκας ὦ μεγιστόπολι θύγατερ: ὅτι μεγίστας ἀποτελεῖ τὰς πόλεις ἀστασιάστους οὔσας. Schol.

μεδέων *imperans, dominus* Ol. VII 88: ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων. fr. 95 (63): ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων.

Μέδοισα *Medusa*, Phorci filia, Gorgo a Perseo necata Py. XII 16: εὐπαράου κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας υἱὸς Δανάας. Ne. X 4: μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος.

μεθέπω *persequor, sector* Ol. III 31: τὰν (ἔλαφον) μεθέπων. met. Py. II 37: νεφέλᾳ παρελέξατο ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων. Ne. VI 15 (13): ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν: „a venatione petita metaphora, quam ostendit sequens κυναγέτας“ Dissen. Ne. VI 65 (57): ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν: h. e. subiens; μεταφορᾷ κέχρηται τῇ τῶν ὑποζυγίων. Schol.

μεθομήρεος *comes* fr. 47 (18): Πίνδαρος δὲ ἐν Ὕμνοις ἐρίφων μεθομήρεον, οἷον ὁμοῦ καὶ μετ' αὐτῶν πορευόμενον (Et. M. 821, 59 et Gud. 578, 42): „videtur Pan esse“ Boeckh. μεθομήρεα scribi iubet Bergk.

μεθύω *ebrius aestuo, insanio*, met. fr. 128 (90): Χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων, ὄφρα σὺν χειμάρρῳ (Bergk. Χιμάρῳ) μεθύων Ἀγάθωνί τε καλῷ κότταβον (Boeckh. e coni. μεθύω).

μειλίχιος *suavis, comis, blandus* Py. IV 128: μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος. IV 240: μειλιχίοις τε λόγοις ἀγαπάζοντ' (var. ποικιλίοις).

μείλιχος *suavis, comis* Ol. I 31 (30): χάρις δ', ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς. Py. VIII 97: λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών. IX 43: καὶ γὰρ σὲ (Apollinem) — ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον: „die heitere Laune“ Mezger. „comis autem mitisque deus Apollo“ Boeckh.

μείς, μήν *mensis* Ne. V 44: ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος, ὃν φίλησ' Ἀπόλλων: ὁ Δελφίνιος μὴν καλούμενος (apud Aeginetas), καθ' ὃν τελεῖται Ἀπόλλωνος ἀγὼν Ὑδροφόρια καλούμενος. Schol. Ol. XIII 37: μηνὸς — τωὐτοῦ: eodem mense; videtur autem tempus Munychionis Attici intelligendum. Ol. VI 32: κυρίῳ δ' ἐν μηνί: v. κύριος. Is. III 36 (IV 18): μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις δαιμόνων βουλαῖς (Bergk. c. Hartungio ποικίλα): gen. pendet a subst. ζόφον.

μείων v. **μικρός.**

μέλᾱθρον *aedicula, thesaurus* Py. V 40: τοῦ σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν.

Μέλαμπος *Melampus*, Amythaonis filius Py. IV 126: ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος εὐμενέοντες ἀνεψιόν (Iasonem).

μελάμφυλλος *nigra fronde cinctus* Py. I 27: Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ.

Μελάνιππος *Melanippus* Astaci filius, heros Thebanus, qui Tydeum vulneravit in bello Argivo; Ne. XI 37: (αἷμα) παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος: v. μάτρως.

μελαντειχής *nigris muris exstructus v. vinctus* Ol. XIV 20: μελαντειχέα νῦν δόμον Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ (vett. μελαντείχεα v. μελεντείχεα, Boeckh. μελανοτειχέα): τὸν σκοτεινόν. Schol.

μέλας (sg. m. μέλανι. f. μελαίνας, -αν. n. μέλαν. pl. f. μέλαιναι) *niger, ater* Ol. IX 50: χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν. Ne. IX 39: μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι. Is. VII 50 (VIII 55): Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον. Ol. I 70 (68): λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον: „h. e. ut nigresceret“ Dissen.; per prolepsin dictum. fr. 142 (106): ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος. Ne. VII

3: *οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν.* — met. Py. XI 56: *μέλανος ὁ δ' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν.* fr. 225 (247): *ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν*: tristem. fr. 123 (88), 4: *ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν*: „dicit ferum et immitem animum" Dissen.

Μελέᾱγρος *Meleager,* Oenei filius, celeberrimus pugna adversus Curetes, ubi occubuit; Is. VI (VII) 32: *μαχατὰν αἰνέων Μελέαγρον.* fr. 249 (153) v. Ἡρακλέης.

μελέτα (sg. *μελέτα, -ᾳ, -αν.* pl. *μελέταις*) *cura, studium, meditatio* Ol. VI 37: *ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ*: studiose. Ne. VI 62 (56): *ἕπομαι δὲ καὶ αὐτὸς ἔχων μελέταν.* Is. V (VI) 66: *μελέταν ἔργοις ὀπάζων.* Ol. IX 107: *μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα.* Is. IV (V) 28: *μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι*: meditationis curam; *παρέσχοντο τὴν τῶν ἐγκωμίων φροντίδα.* Schol. Ol. XIV 18: *Λυδίῳ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ ἐν μελέταις τ' ἀείδων ἔμολον*: „de meditatione carminis conficiendi et canendi" Boeckh.; carmen ipsum intellegi vult Dissen.

μέλημα *res grata, cura, deliciae* fr. 217 (237): *γλυκύ τι κλεπτόμενον μέλημα Κύπριδος*: „gratia, φιλοτήσιον ἔργον" Dissen. de persona Py. X 59: *Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς ἕκατι στεφάνων θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις, νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα.* fr. 95 (63), 2: *ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν*: dicitur Pan ob musicae amorem.

Μελησίας *Melesias* Atheniensis, praeclarus alipta, qui et ipse bis vicit Nemeae lucta puer, deinde vir pancratio; Ol. VIII 54: *Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ κτλ.* Ne. VI 74 (65): *δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.* IV 93: *οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι.*

μελησίμβροτος *qui curae v. cordi est mortalibus, carus mortalibus* Py. IV 15: *ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον*: dicit Cyrenas.

μέλι *mel* Ne. VIII 53: *κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.* met. de carminis laudibus Is. IV (V) 54: *ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαῖδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι*: „hymnum dulci melle tinctum" Dissen. Ol. X 98: *κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον μέλιτι εὐάνορα πόλιν καταβρέχων.* Ne. III 77: *ἐγὼ τόδε τοι πέμπω, μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι, — πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν*: „mel Graeci iniicere solebant lacti" Leutsch.

Μελία *Melia*, Oceani filia, quae Ismenum et Tenerum Apollini peperit; Py. XI 4: *ἴτε — πὰρ Μελίαν χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν.* fr. 29 (5): *Ἰσμηνὸν ἢ χρυσαλάκατον Μελίαν — ὑμνήσομεν.*

μελιᾱδής *mellis suavitatem habens, mellitus* fr. 166 (147): *ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου.* met. Py. IX 37: *ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν* (var. *μελιηδέα*).

μελιγᾱθής *mellis suavitate delectans*, met. fr. 198 (211): *μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου.*

μελίγᾱρυς *mellisonus, suave sonans* Ol. XI 4: *μελιγάρυες ὕμνοι*, cf. Py. III 64. Is. II 3: *μελιγάρυας ὕμνους.* Ne. III 4: *μελιγαρύων τέκτονες κώμων.*

μελίγδουπος *mellisonus* Ne. XI 18: *μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς* (var. *μελισδούποισι*).

μελίζω *cantu celebro* Ne. XI 18: *καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς* (sc. *νιν χρεών*).

Μελικέρτας *Melicertes*, Inus filius fr. 5 (1), 3: *Σίσυφον κέλοντο ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ.* In eodem carmine Proteae, ut ait Bergkius, Aeginetae scripto Melicertem *Ἀθαμαντιάδαν* a Pindaro dictum esse tradidit Apoll. Dysc. de Synt. II 21 p. 156.

μελίκομπος *mellisonus* Is. II 32: *οὔτε κώμων — ἐρατῶν, οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν.*

μελίρροθος *mellistrepus, mellifluus* fr. 246 (286): *μελιρρόθων δ' ἕπεται πλόκαμοι*: sc. *ἀνθέων* sec. Boeckh., *ὕμνων* sec. Bergk.

μέλισσα (sg. *μέλισσα, -ας.* pl. *μελισσᾶν, -αις*) *apis* Py. X 54: *ἄωτος ὕμνων ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον.* VI 54: *γλυκεῖα δὲ φρὴν καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.* Ol. VI 47: *ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ με-*

λισσᾶν: respici morem Graecorum infantes melle alendi atque etiam ad vaticinium spectare mellis usum docet Boeckh. sec. Schneiderum. fr. 123 (88), 9: κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι (Bergk., libri ἑλεηρὰν μέλισσαν). — de feminis Py. IV 60: χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος: h. e. sacerdotis. fr. 158 (129): ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται: „Melissas maxime Cereris et Magnae matris ac Proserpinae cultrices sociasque fuisse omnia docent“ Boeckh.

Μέλισσος *Melissus*, Telesiadae filius, Thebanus e gente Cleonymidarum, cui post victoriam Nemeaeam curulem Isthmiis pancratio victori carmen Is. III scriptum est fort. Ol. 75, 2; Is. III 9: ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ. III 20 (IV 2): ὦ Μέλισσ᾽, εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν. III 62 (IV 44): ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ᾽ ἐπάξιον, ἔρνεϊ Τελεσιάδα.

μελισσότευκτος *ab apibus confectus* fr. 152 (266): μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά.

μελῐτόεις *mellitus*, met. Ol. I 101 (98): ὁ νικῶν δὲ λοιπὸν ἀμφὶ βίοτον ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν ἀέθλων γ᾽ ἕνεκεν.

μελίφθογγος *mellisonus, dulcisonus* Ol. VI 21: μελίφθογγοι δ᾽ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι. Is. II 7: μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας (Heyn. et Boeckh., libri μελίφθογγοι). Is. V (VI) 9: μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς.

μελῐφρων *mellitus, dulcis*, met. Ne. VII 11: εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον᾽ αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε. fr. 122 (87), 11: μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου.

μέλλω (praes. μέλλεις, -ει. μέλλων, -οντα, -ον, -οντες, -όντων. ipf. μέλλεν) 1) *in eo est ut, in animo habeo*, c. inf. praes. Ol. VIII 64: τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. aoristi Ol. VII 61: μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. VIII 32: Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι (recc. τεύξειν). — 2) *constitutum est* a fato ut faciam aliquid, c. inf. aor. Py. IX 52: καὶ μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι. itaque: *futurum est* ut fiat aliquid Py. IX 48: χὤ τι μέλλει χὠπόθεν ἔσσεται εὖ καθορᾷς. imprimis participium Ol. VII 40: μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος: proxime futurum. Ne. VII 17: σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον. de tempore solutionis in posterum promissae Ol. X 7: ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος: ὁ ἀποκείμενος, ὁ συμπεφωνημένος. Schol. neutr. c. artic. Ol. II 62 (56): οἶδεν τὸ μέλλον. XII 9: τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί.

μέλος (sg. μέλος, -ει, -ος. pl. μελέων, -η) 1) *membrum* corporis hominum vel animalium Py. III 48: χαλκῷ μέλη τετρωμένοι. Ne. XI 15: θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη. fr. 131 (96), 4: εὕδει δὲ (sc. αἰῶνος εἴδωλον) πρασσόντων μελέων. Ol. I 50 (49): μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη (Pelopem). Ne. I 47: ἀγχομένοις δὲ (sc. serpentibus) χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων. — 2) *carmen, cantus, modus* a) hominum Py. II 4: ὔμμιν τόδε — φέρων μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας. II 68: τόδε — μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται. Ne. IV 15: τῷδε μέλει κλιθείς. Ol. X 3: γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ᾽. Py. V 107: ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν. Ne. IV 45: ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ᾽ αὐτίκα, φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος. Ol. II 52 (47): ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. Ne. I 7: ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. Is. V (VI) 2: δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν. Ol. X 84: μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων. fr. 75 (45), 19: ἀχεῖ τ᾽ ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς. fr. 97 (64): τὸ σαυτῷ μέλος γλάζεις. fr. 177 (167): τροχὸν μέλος. fr. 67 (40): Δώριον μέλος: h. e. harmonia. met. Ne. VII 69: εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι: „citra iustum modum, h. e. inconcinna ac dissona loqui“ Dissen. „gegen des Liedes Brauch“ Mezger. — c. gen. Ol. IX 1: τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ. — b) instrumentorum Py. XII 19: παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος. fr. 235 (259), 3: τὸν μὲν — αὐλῶν ἐκίνησ᾽ ἐρατὸν μέλος.

μέλπω, μέλπομαι 1) *canto* Py. III 90: οἴτε καὶ χρυσαμπύκων μελπο-

μενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις ἅιον Θήβαις. Ne. I 20: ἔσταν — καλὰ μελπόμενος. — 2) *cantu celebro* Py. III 78: Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι. fr. 75 (45), 11: γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον (Boeckh., libri μέλπε v. μέλπομεν).

μέλω *sum curae v. carus* Ol. X 14: μέλει τέ σφισι Καλλιόπα καὶ χάλκεος Ἄρης (var. μέλλει). fr. 155 (127), 3: φίλος δὲ Μοίσαις, Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην (Casaub., v. μελῶν). Is. VII (VIII) 15: χρὴ δ' ἀγαθὰν ἐλπίδ' ἀνδρὶ μέλειν. (de Ol. I 92 (89) v. ΜΑΩ.)

Μέμνων *Memnon*, rex Aethiopum, occisus ab Achille Is. IV (V) 41: τίνες Ἕκτορα πέφνον καὶ στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον Μέμνονα χαλκοάραν. cf. Py. VI 32. Ne. VI 57 (50): καὶ ἐς Αἰθίοπας Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος ἐπᾶλτο (sc. Achilles). III 63: ὅπως σφίσι (Aethiopibus) μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι. Is. VII 54 (VIII 58): Μέμνονός τε βίαν.

μεμπτός *qui reprehendi potest, vituperabilis* fr. 220 (241): τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν οὔτ' ὦν μεταλλακτόν.

μέμφομαι *reprehendo, vitupero, obtrecto*, c. acc. Ne. VII 64: ἐὼν δ' ἐγγὺς Ἀχαιὸς οὐ μέμψεταί μ' ἀνήρ. I 24: λέλογχε δὲ μεμφομένοις ἐσλοὺς ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον. Py. XI 53: μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων. Is. II 20: οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός: „er hatte nicht zu tadeln" Mezger.

μέν part. quum nihil fere differat a part. μάν, non raro propriam suam servat vim atque est 1) confirmativa: *certe, vero, profecto, equidem*, et maxime quidem priora spectat pronomini demonstrativo (v. relat.) apposita, interdum ut iis quae modo dicta sunt absolutis iam ad nova fiat transitus; Ol. I 77 (75): τῷ μὲν εἶπε. XIII 60: τοῖσι μὲν ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχάν. Py. IV 154: τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν. Ol. I 89 (87). VII 32. XI 8. Py. III 8. 72. IV 53. 174. IX 18. X 11. Is. III 79 (IV 61). V (VI) 47. VII 24 (VIII 25). VII 38 (VIII 42). VII 56 (VIII 62). VII 65 (VIII 71). add. ὦν Py. III 82. Is. III 25 (IV 7). praeterea νῦν μέν Ol. VIII 65. τότε μέν Ne. IX 11. σάμερον μέν Py. IV 1. μάλα μέν Ne. X 54. δύο μέν Ne. VI 69 (61). ἐν μέν Ne. VIII 49 („suspectum" Bergk.). ἐπέγνω μέν Py. IV 279. ἐπεύξασθαι μὲν ἐγών Py. III 77. γε μέν Ol. XII 5. Py. IV 50. Ne. III 83. X 33. — 2) sententiae affirmatae si altera sententia opponitur, part. μέν fit concessiva: *certe, quidem*, maximeque ei respondet a) part. δέ; sic opponuntur inter se ὁ μὲν — ὁ δέ Py. IV 179: τὸν μὲν Ἐχίονα, — τὸν δ' Ἔρυτον. Ol. XIII 58: τοὶ μὲν γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίζοντες, οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες. Py. III 51: τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς. Ol. VI 37. VII 23. Py. II 48. 65. III 97. VI 43. XI 63. XII 32. Ne. I 41. VI 4. VII 55. VIII 34. X 55. XI 29. Is. II 1. V (VI) 37. fr. 129 (95), 4. 139, 5. — Ol. VII 49: ὁ μὲν — αὐτὰ δέ. Ne. VIII 3: τὸν μὲν — ἕτερον δέ. Is. VII 19 (VIII 21): τὰν μὲν — σὲ δ'. II 1: οἱ μὲν πάλαι — νῦν δ'. Py. IV 86: τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε. Ol. I 80 (73). VI 41. 44. Py. IV 66. 93. 120. V 15. VIII 64. Ne. III 43. VIII 42. Is. VII 35 (VIII 38). fr. 1 (4), 4. aliis additur pronominibus fr. 218 (239), 4: ὃς μὲν — τοὶ δ' αὖ. Ol. I 86 (84): ἐμοὶ μὲν — τὺ δέ. VIII 16. fr. 79 (48), 3. add. ὦν Ol. I 114 (111). Ne. VII 85: ἐμᾷ μὲν — σέο δ'. Py. IV 116: τούτων μὲν — λευκίππων δέ. Ne. VI 61 (53). Py. II 67. VIII 55. Ne. I 62. praeterea inter se opponuntur Ol. XIII 14: πολλὰ μὲν — πολλὰ δ', cf. Py. IX 123. Ne. XI 6. Ne. IX 43: πολλὰ μὲν — τὰ δέ. Is. III 7: χρὴ μὲν — χρὴ δέ. fr. 137 (102): οἶδε μὲν — οἶδε δέ. Ne. X 87: ἥμισυ μὲν — ἥμισυ δ'. XI 3: εὖ μὲν — εὖ δ'. VI 12 (10): τόκα μὲν — τόκα δ' αὖτ'. Ol. VI 66: τόκα μὲν — εὖτ' ἂν δέ. VIII 38: οἱ δύο μὲν — εἷς δ', cf. Py. VII 13. Ne. X 27. Ol. VII 73. Ne. X 83: εἰ μὲν — εἰ δέ. IX 8: ἀνὰ μὲν — ἀνὰ δ', cf. Is. IV (V) 30. saepius etiam dissimilia vocabula aut eius-

dem generis aut diversi Ol. II 3: *Πίσα μὲν — Ὀλυμπιάδα δ'*. Py. I 3: *ἀκούει μὲν — πείθονται δέ*. Ol. III 42: *ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον*. IX 48: *αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων*. XII 11: *ἔμπαλιν μὲν — οἱ δέ*. XIII 52: *Σίσυφον μὲν — τὰ δὲ καί*. Py. I 21: *ἐρεύγονται μὲν — κεῖνο δ'*. Ne. X 90: *ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν — ἔπειτα δέ*. Ol. I 1. 13. II 27 (25). 53 (48). 63 (57). 71 (65). VII 64. VIII 67. IX 107. X 45. Py. I 26. 30. 46. 76. II 15. 63. IV 125. 264 (ci.). 283. V 25. 94. 109. VI 23. VIII 25. 70. IX 118. XI 1. Ne. I 26. 43. II 14. III 6. IV 95. VII 37. VIII 24. IX 28. 39. 48. X 4. Is. I 30. II 41. III 68 (IV 50). V (VI) 71. VI (VII) 25. VII (VIII) 12. fr. 81 (49), 2. 106 (73), 1. 119 (84), 3. 123 (88), 1. 129 (95), 1. 131 (96), 2. 154 (126), 3. 166 (147), 2. 171 (157). 221 (242), 1. add. *ὦν* fr. 42 (171), 3. part. *δέ* deesse videtur Ne. V 25. — ceterum v. quae dicta sunt s. *δέ*. — b) aliae respondent particulae: *μὲν — ἀλλά* Ol. IX 50: *λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος, ἀλλὰ Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν*. Py. I 22: *ἁμέραισιν μὲν — ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν*. Ol. IX 1. X 85. Py. I 55. IV 139. 272. Ne. II 19. Is. IV (V) 46. add. *ὦν* Py. III 47. — *μὲν — ἀτάρ* Py. IV 168. — *μὲν — αὖτε* Py. II 89. Is. V (VI) 3 (Boeckh. *αὖτις*, Bergk. *αὖ*). — *μὲν — γε μάν* Ol. XIII 104. — *μὲν — καί* Py. II 58: *πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ*. Ol. III 19. fr. 172 (158)? — *μὲν — τε* Ne. V 44: *ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν μείς τ' ἐπιχώριος*. Ol. VI 88: *πρῶτον μὲν — γνῶναι τ' ἔπειτ'*. VII 88: *τίμα μὲν — δίδοι τε*. III 6. VII 12. 69. Py. II 31. IV 249. VI 39. XI 31. 46 (Bergk. bis *τε*). Ne. II 9. VII 86. VIII 30. Is. I 14. II 37. fr. 75 (45), 11. add. *ἄρα* Ol. X 52. sequuntur aliae particulae: *μὲν — τε — τε* Ol. VI 4. *μὲν — τε — καί* Ol. IV 12 (16). *μὲν — καὶ — τε* Ne. XI 11. *μὲν — τε — τε — καί* Ol. V 11 (aliter Bergk., v. *κολλάω*). — Restant denique nonnulla fragmenta, in quibus quid valeat part. *μέν* diiudicari non possit: fr. 30 (6), 1. 79 (47), 1. 82 (50). 92 (93). 112 (78). 139, 1. 161 (134). 188 (190). 189 (197). 224 (246). 235 (259), 2. 242.

Μένανδρος *Menander* Atheniensis, alipta Pytheae Ne. V 48: *ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο*.

Μένδης *Mendes*, urbs Aegyptiaca fr. 201 (215): *Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας ἔσχατον Νείλου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται*: non ad mare sitam fuisse urbem Mendetem, sed in magna planitie tradit Aristides II, p. 360. „nempe Pindarus Aegyptum non accurate noverat" Boeckh.

Μενέλας *Menelaus*, frater Agamemnonis Ne. VII 28: *ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι*.

μενοινάω *molior, nitor, gestio* Ne. XI 45: *μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες*. c. inf. aor. Ol. I 60 (58): *λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται*. Py. I 43: *ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον αἰνῆσαι μενοινῶν*.

Μενοίτιος *Menoetius*, Actoris et Aeginae filius, pater Patrocli Ol. IX 70: *υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων Αἰγίνας τε Μενοίτιον*.

μένος 1) *robur, vis* Ol. VIII 70: *πατρὶ δὲ πατρὸς ἐνέπνευσεν μένος γήραος ἀντίπαλον*. de sole fr. 129 (95), 1: *τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου*. — 2) *ira* Py. III 32: *πέμψεν κασιγνήταν* (Dianam) *μένει θύοισαν ἀμαιμακέτῳ ἐς Λακέρειαν*.

μένω (praes. *μένει, -οντ'. μένειν, μένων*. ipf. *μένεν*. aor. *ἔμειν'. μεῖναι. μείναντες*) *maneo* 1) intr. eodem loco quo antea versor v. dego Py. IV 33: *νόστου πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι*. c. praep. et adv. Py. IV 186: *παρὰ ματρὶ μένειν*. Ne. III 43: *μένων Φιλύρας ἐν δόμοις*. Ol. II 76 (69): *ἐστρὶς ἑκατέρωθι μείναντες*. — aucta vi: consisto, persto Py. VI 38: *αὐτοῦ μένων ὁ θεῖος ἀνήρ*: non cedens. Ne. VI 5: *ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός*. met. c. praep. Py. I 64: *αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ*. — 2) trans. exspecto Ne. III 4: *ὕδατι γὰρ μένοντ' ἐπ' Ἀσωπίῳ μελιγαρύων τέκτονες κώμων νεανίαι*: „dicta ob carmen diu dilatum" Dissen. sequ. acc. c. inf. Py. III 16: *οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν* (sc. Coronis). met. Is. VI (VII) 48: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ πικροτάτα μένει*

τελευτά. — certamen exspecto et sustineo Ol. IX 90: μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων.

μέριμνα (sg. μέριμναν. pl. μέριμναι, [-ᾶν,] -αισιν, -αις) *cura* 1) studium rerum laudabilium, imprimis ad victorias ludicras pertinentium Ol. I 111 (108): θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων, μερίμναισιν. II 60 (54): ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν, quem locum ad 2) refert Mezger. Py. VIII 92: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις, ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν. Ne. III 69: βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει, ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέι προσέθηκε λόγῳ καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις Πυθίου Θεάριον. fr. 227 (250): νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι. — 2) sollicitudo Is. VII (VIII) 13: ἀλλά μοι δεῖμα μὲν παροιχόμενον καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν (Mezger. c. Oehlschlaegero δειμάτων παροιχομένων, Bergk. ἀλλ' ἔμ' οὐ . . . καρτερᾶν ἔπαυσε μεριμνᾶν). fr. 218 (239): ἁνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω. 248 (124): ἀντιταττόμενον τῷ Λυσίῳ θεῷ, λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον (Plut. de adul. et amic. c. 27), ubi Nauck. coni. δυσφρόνων σκύνιον μεριμνᾶν.

μερίμναμα *cura* fr. 277 (245): Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν (Theodor. Metoch. p. 282). fr. 278 (251): καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως (Theodor. Metoch. 439).

Μέροπες *Meropes*, gens olim insulam Con tenens Ne. IV 26: ξὺν ᾧ (cum Hercule) ποτε Τρωίαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε καὶ Μέροπας: τοὺς νῦν μὲν Κώους λεγομένους νησιώτας, τότε δὲ κεκλημένους Μέροπας ἀπὸ Μέροπος. ὅτι δὲ Ἡρακλῆς ἐπόρθησε τὴν Κῶ ἀπὸ τῆς Ἀσίας κατιὼν καὶ Ὅμηρος μαρτυρεῖ· Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας (Il. XIV 255. XV 28). ἔλαβε δὲ καὶ Χαλκιόπην ἐξαίρετον τὴν Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Θεσσαλόν, οὗ παῖδες Φείδιππος καὶ Ἄντιφος ἐν Ἰλίῳ στρατεύσαντες. λέγεται δὲ πεπορθηκέναι διὰ τοὺς Χαλκιόπης ἔρωτας τῆς θυγατρὸς Εὐρυπύλου τοῦ βασιλέως τὴν Κῶ. Schol. Is. V (VI) 31: πέφνεν δὲ σὺν κείνῳ Μερόπων ἔθνεα — Ἡρακλέης.

μέρος (n. a. μέρος) *pars* Ol. VIII 77: ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων (E. Schmid., libri ἐρδόμενον, quod rec. Bergk.): τὸ τῶν ἐπαίνων λέγει. Schol. Py. III 98: τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς. aetatis Py. IV 157: ἀλλ' ἤδη με γηραιὸν μέρος ἁλικίας ἀμφιπολεῖ. Ne. III 73: ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον ἐν παλαιτέροισι, μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος: aetatis gradum. — de persona Py. IV 65: παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας: Glied. Py. XII 11: Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος: Medusam.

μεσονύκτιος *media nocte* Is. VI (VII) 5: χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα τὸν φέρτατον θεόν.

μέσος, μέσσος (sg. m. μέσσῳ, -ον, μέσον. n. μέσον. pl. m. μέσοισι, μέσσοις. f. μέσαις. n. μέσα) *medius* Py. IV 74: μάντευμα — πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος: τουτέστι κατὰ τὸ Δελφικὸν χρηστήριον τὸ ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τῆς εὐδένδρου γῆς. Schol. Ne. IV 37: ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον (sc. σε). mediam partem rei v. personae significat Ol. VI 58: Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβάς (var. μέσῳ): „sc. ut melius audiretur a Neptuno" Dissen. Py. IX 113: πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν: „sc. τοὺς παρόντας" Boeckh., a quo differt Mezgeri interpretatio: „ehe der Tag die Mitte gewann". Bergkius vero post ἆμαρ distinxit ad sequentia referens ἑλεῖν. — sine subst. Py. IV 224: Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο καὶ βόας: in der Mitte, cf. Py. IX 119. Is. VII 32 (VIII 34): ἐν μέσοισι. Ne. V 23: ἐν δὲ μέσαις. fr. 42 (171), 3: καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι: h. e. in commune. — met. mediocris Py. XI 52: τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων.

Μεσσᾶνα *Messene* Py. IV 126: *ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν* (sc. *ἤλυθεν*).

Μεσσάνιος *Messenius* Py. VI 35: *Μεσσανίου δὲ γέροντος* (Nestoris) *δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν*.

μετά I) adv. *postea* Py. IV 64: *ἦ μάλα δὴ μετὰ καὶ νῦν — παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας*. — II) praep. (ter *μέτα* casum suum sequens) 1) c. gen. *cum* fr. 51: *οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέος ἐκ Τρωίας πλεῦντες*. 107 (74), 17: *ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι*. Py. V 94: *μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν*. Ol. X 49: *τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν*: „cum, ipso incluso" Dissen.; „inter" Boeckh. Alpheus autem *σύμβωμος* erat Dianae; v. *βωμός*. Ol. I 62 (60): *μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον* (*ἔχει*). II 38 (34): *ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν*. Py. IX 19: *ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοὺς οὔτε δείπνων οἰκοριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας* (Bergk. corr. *οὔτε δείνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουρίαν*). — 2) c. dat. *inter* Ol. II 32 (30): *μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι*. Ne. VII 8: *εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις*. — 3) c. acc. a) de loco: *ad, in*, c. verbis motum significantibus Is. VI (VII) 46: *ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός*. fr. 227 (250), 3: *λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα*. Ol. I 68 (66): *προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχυποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος*. Ne. III 38: *καί ποτε χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ*: adversus. — plerumque ita ut consilium accedat adipiscendi aliquid et petendi; Ol. IV 21 (25): *μετὰ στέφανον ἰών*. Py. IV 68: *μετὰ γὰρ κεῖνο* (sc. *νάκος κριοῦ*) *πλευσάντων Μινυᾶν*. fr. 172 (158), 3: *μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν*. fr. 74 (53): *τρεχέτω δὲ μετὰ Πληιόναν* (Bergk. *μέτα*). Py. IX 106: *ἔβαν — μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν*. — b) de tempore: *post* Is. III 36 (IV 18): *μετὰ χειμέριον — ζόφον*. Py. V 10: *μετὰ χειμέριον ὄμβρον*. Is. VII (VIII) 8: *γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον*. Ne. VI 7 (6): *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*: „nach Verfluſs der Nacht" Mezger. v. *πεδά*.

μεταβαίνω *transeo*, aor. I trans. *transfero* Ol. I 43 (41): *δαμέντα φρένας ἱμέρῳ χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι* (sc. *σε*, Pelopem).

μεταβολά *mutatio* Py. IV 292: *ἐν δὲ χρόνῳ μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου ἱστίων*. v. *ἱστίον*.

μεταδόρπιος *mensis secundis aptus* fr. 124 (89): *ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον*.

μεταΐσσω *persequor* fr. 301: *καὶ Πίνδαρος τὰ ἅρματα ἔντεά φησιν· ἱππείοις ἔντεσι μεταΐσσων* (Schol. Il. ω 277). Ne. V 43: *ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κεῖνον ὁμόσπορον ἔθνος Πυθέας* (var. *μεταΐξας* v. *μεταΐξας γε*): locus corruptus; Dissenius cum Boeckhio pro *Πυθέας* scribens voc. *Πυθέα* et *μεταΐξαντα* ad sequens *ἔθνος* referens secundum *σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον* explicat: „celeriter (sc. tenera aetate) secutum h. e. imitatum"; *ἔθνος* autem dici de uno Pythea. Contra Mezgerus pro *ἦτοι μεταΐξαντα* olim *Ἰσθμοῖ τ' ἐπεὶ νίκης* vel simile quid scriptum fuisse censens novam inchoat sententiam *τὰ καὶ νῦν κτλ.* Christ. scr. *ἦτοι μεταΐξαντα καὶ νῦν τεὸς μάτρως σ' ἀγάλλει καί σου ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα*. Bergkius dubitanter coni. *ἤ τοι μετάϊξας, τὰ καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κεδνὸν ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα, ᾧ Νεμέα μὲν ἄραρεν*: „tu vero, o Pythea, iam persecutus es ea studia, quibus etiam nunc Euthymenes ornat et auget consanguineam gentem, cui (Euthymeni) favet Nemea", ut *ἀγάλλειν* geminum asciverit accusativum.

μεταλαμβάνω *particeps fio*, c. gen. Ne X 79: *παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν καμάτου μεταλαμβάνειν*.

μεταλλακτός *qui mutari potest* fr. 220 (241): *τῶνδε γὰρ οὔτε τι μεμπτὸν οὔτ' ὦν μεταλλακτόν*.

μετάλλᾱτος *qui potest explorari* Py. IV 164: *μεμάντευμαι δ' ἐπὶ Κασταλίᾳ, εἰ μετάλλατόν τι*: „quum etiam falsa et mendacia somnia sint" Dissen.

μεταλλάω *quaero*, de voce appropinquante Ol. VI 62: *ἀντεφθέγξατο*

δ᾽ ἀρτιεπὴς πατρία ὅσσα μετάλλασέν τέ νιν (Iamum): ἐξήτησε τουτέστι καὶ ἐπεστράφη αὐτοῦ. Schol. „verba manifesto corrupta" Bergk.

μεταμαίομαι *consequi cupio, investigo* Ne. III 81: αἰετὸς —, ὃς ἔλαβεν αἶψα, τηλόθε μεταμαιόμενος, δαφοινὸν ἄγραν ποσίν.

μετᾰμείβω, πεδαμείβω 1) Act. *commuto*, c. gen. Ol. XII 12: ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ (var. ποτάμειψαν, προσάμειψαν). — 2) Med. a) *locum meum muto*, met. Py. III 96: ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν: h. e. egressi, erepti. — b) *alterno* Ne. X 55: μεταμειβόμενοι δ᾽ ἐναλλὰξ ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, τὰν δ᾽ ὑπὸ κεύθεσι γαίας: „h. e. alternis ambo simul in coelo sunt, simul in sepulcro Therapnae" Dissen. (de Py. I 52 v. μετανάγω.)

μετᾰμώνιος *ventum sequens h. e. vanus* Ol. XII 6: ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ᾽ ἐλπίδες. Py. III 23: μεταμώνια θηρεύων ἀκράντοις ἐλπίσιν.

μετᾰνάγω *ad me transfero* Py. I 52: φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μετανάξοντας ἐλθεῖν ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν (Bergk., libri μεταλλάσσοντας, Boeckh. μεταμείβοντας, Wakefield. μετανάσσοντας, quod rec. Christ.).

μετανίσσομαι *consector*, met. Py. V 8: σύ τοί νιν (h. e. πλοῦτον) κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν ἀπὸ βαθμίδων σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος (Bergk. μετανίσεαι). fr. 131 (96): ὀλβίᾳ δ᾽ ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον μετανίσσονται τελευτάν (Boeckh., libri om.): accedunt.

μετᾰτρέπω *reverto* fr. 177 (164): πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν: „videtur de Oedipo esse Thebis a Sphinge imminentem perniciem avertente" Boeckh.; dissentit Bergkius subiectum οὐδεὶς intelligens et v. μετατραπεῖν intransitivum esse censens.

μετᾱτροπία *conversio, vicissitudo* Py. X 21: μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν.

μετέρχομαι, πεδέρχομαι 1) *accedo, convenio* Is. VI (VII) 7: ἄλοχον μετῆλθεν Ἡρακλείοις γοναῖς (Iuppiter). — 2) *succedo*, met. Ne. VII 74: εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.

μετέχω *sum particeps* Py. II 83: οὔ οἱ μετέχω θράσεος.

μετοικέω *transmigro* Py. IX 83: πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς (Bergk. coni. πεδοικήσαις): „ἀγυιαῖς dat. termin., cf. Ol. VI 86" Mezger.

μέτρον (sg. μέτρον, -ῳ, -ον. pl. μέτρα. prioris syllabae vocalis bis non producitur, semel anceps est Ol. XIII 48) *modus* 1) vas quo quid metimur v. res ipsa quam metimur eo, met. Ep. 2: Ἡσίοδ᾽ ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης: h. e. plenam, summam sapientiam. — 2) mensura, spatium rei alicuius Py. IV 237: βιατὰς ἐξεπόνησ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον: sc. agri arandi. Ol. XIII 20: τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα — ἐπέθηκ᾽;: „iustum modulum rectamque demensionem fraenorum ac commodam rationem" Boeckh. Is. I 62: βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος. — temporis Py. IV 286: ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει. — 3) iustus ac conveniens modus, finis Ol. XIII 48: ἕπεται δ᾽ ἐν ἑκάστῳ μέτρον. Py. VIII 78: μέτρῳ κατάβαιν᾽: v. καταβαίνω. Is. V (VI) 71: μέτρα μὲν γνώμᾳ διώκων, μέτρα δὲ καὶ κατέχων: τὰ προσήκοντα. Schol. c. gen. Py. II 34: χρὴ δὲ κατ᾽ αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον. Ne. XI 47: κερδέων δὲ χρὴ μέτρον θηρευέμεν.

Μετώπα *Metopa*, Ladonis Arcadiae fluvii filia, mater Thebae Ol. VI 84: ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα: „lacus fuisse videtur apud Stymphalum" Dissen.

μέτωπον *frons*, met. de Aetna, ut summo Siciliae monte Py. I 30: ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαίας μέτωπον.

μή *ne* I) part. negativa 1) in sententiis primariis a) imperandi, c. ipr. praes. II pers. Ol. VII 92: μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ᾽ ἀπὸ Καλλιάνακτος. Ol. IX 40. Py. I 86. 90. III 61. Is. IV (V) 14. 24. fr. 127 (236), 2. c. ipr. praes. v. aor. III pers. Ol. VIII 55: μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος. Py. V 23. IX 94. Is. II 43. VI (VII) 39. fr. 240 (269). c. coni. aor. II pers. Py. I 92: μὴ δολωθῇς, ὦ

φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσ'. fr. 205 (221). III pers. Ol. V 24: *μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.* c. infin. pro imperativo fr. 42 (171): *ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν.* fr. 180 (172). — b) optandi, c. opt. III pers. praes. Ne. VIII 35: *εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος, Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν.* aoristi Py. IX 90: *Χαρίτων κελαδεννᾶν μή με λίποι καθαρὸν φέγγος.* Ol. VIII 29. Is. I 3. plur. Py. X 20. futuri Ol. VI 97: *μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων* (Herm. *θραύσαι*, Boeckh. et unus e schol. *θράσσοι*). — 2) in sententiis secundariis a) conditionalibus, *εἰ μὴ* c. ind. aor. Ol. XII 16. c. coni. Py. IV 274. c. opt. Ol. I 111 (108). — b) finalibus Ne. VIII 37: *θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.* III 62: *ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος πάλιν οἴκαδ' — μόλοι* (Bergk. *πάξαι θάπος, σφίσι μὴ*). Py. V 62: *ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν.* — c) relativis Py. IX 87: *κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται.* fr. 123 (88), 3. Py. I 13. Is. VI (VII) 18: *ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.* — d) c. infin., qui est pro subi. Ne. II 12: *ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.* pro obi. post verba affirmandi et existimandi Ne. VII 71: *ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν.* cf. Ol. II 102 (92). Py. I 44: *ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὡσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων.* Ol. I 107 (104). Ne. X 40. post verba precandi et imperandi Ol. VIII 86: *εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν.* VII 66: *θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν* (*ἐκέλευσεν*). IX 77. Py. VI 26. quo etiam pertinere videtur Ne. IX 7: *ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.* — consecutivam vim habet infin. pro *ὥστε* Py. IV 185. — inf. additur articulus Ol. VIII 60: *ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν.* — e) c. part., in sententiis quae habent imperativum aut infinitum Py. IV 99: *ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν καταμιάναις εἰπὲ γένναν.* Ne. V 14: *αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον*: pro sent. conditionali. Ne. VIII 4. add. artic. Ne. IV 31: *ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ ξυνιείς.* — f) c. adi., in sententia quae habet infinitivum Is. I 44: *χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις.* add. artic. fr. 81 (49), 2: *τὸ δὲ μὴ Δὶ φίλτερον σιγῷμι πάμπαν.* — g) c. praep. in sententiis quae habent infin. aut coni. *εἰ* Ol. VIII 24: *ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές*: h. e. *κατὰ καιρόν.* Py. VIII 73: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ*: h. e. sine. — II) coni., pro *ἵνα μή* 1) c. coni. Py. IV 155: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν.* VIII 32. — 2) c. opt. Ol. IX 60: *ἔνεικεν Λοκρῷ, μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς.* post sent. optandi Py. V 120. (de Ol. III 45 et Py. I 51 v. *νὶν*.)

μηδέ *neve, neque* 1) in sententiis primariis, c. ipr. fr. 126 (92): *μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ.* Is. VII 43 (VIII 46): *ἰόντων δ' — αὐτίκ' ἀγγελίαι· μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν.* Is. II 45: *μή νυν — μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους* (Hartung. et Christ. *μήτε*). c. ind. fut. Ol. I 7: *μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος, μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν*, ubi coni. aor. esse *αὐδάσομεν* contendit Boeckh. — 2) in sent. secundariis praemissa negatione Py. IX 88: *κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται.* non praemissa negatione Ol. XI 18: *ἐγγυάσομαι ὔμμιν* (de Iongh. et Bergk., libri *μή μιν*), *ὦ Μοῖσαι, φυγόξενον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν, ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι* (var. *μὴ δ'*).

Μήδεια (*Μηδείας, -αν*) *Medea*, Aeetis Colchi filia Ol. XIII 53: *τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ.* Py. IV 218: *ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ' αἰδῶ.* IV 250: *κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ* (sc. Iason). fr. 172 (158), 5: *τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον ἐκτελέσαις ἐξεῖλε Μήδειαν ἐκ Κόλχων δόμων* (sc. Telamon). Py. IV 9: *τὸ Μηδείας*

ἔπος. IV 57: ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες.

Μήδειοι *Medi* Py. I 78: *Μήδειοι κάμον ἀγκυλότοξοι* (vett. *Μῆδοι*).

μηδείς *nemo*, neutr. fr. 216 (235): *σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς*: „ne quid nimis".

μήδομαι (praes. *μήδεται. μηδόμενος.* aor. *ἐμήσαο, -ατο, -αντ'*) *in animo habeo, consulto, machinor,* abs. Ol. I 109 (106): *θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων, μερίμναισιν*: „h. e. studiose prospicit" Dissen. „es waltet ein Gott" Mezger. — c. acc. Ne. X 64: *μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως* (Schmid., libri *ἐμνήσαντ'* v. *ἐμνήσατ'*). Ol. VI 94: *ἄρτια μηδόμενος.* fr. 107 (74), 1: *ἀκτὶς Ἀελίου, τί πολύσκοπ' ἐμήσαο, θοᾶν μᾶτερ ὀμμάτων* (Bergk. c. Bambergero et Emperio, cod. *ἐμῆς θεῶ μ' ἄτερ ὀμμάτων,* unde Boeckh. *ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων*). add. inf. Ol. I 32 (31): *Χάρις δ' — ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πολλάκις*: h. e. efficit; aor. gnomicus est.

μῆδος *consilium* Py. X 11: *ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν*: sc. Apollinis de exitu certaminis antea consulti. Py. IV 27: *φέρομεν — εἰνάλιον δόρυ, μήδεσιν ἀνσπάσσαντες ἁμοῖς*: h. e. Medeae.

μηκέτι *non amplius, noniam,* c. ipr. Ol. I 5: *μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος, μηδ' κτλ.* I 117 (114): *μηκέτι πάπταινε πόρσιον.* Ne. V 50. c. inf. pro ipr. Is. III 31 (IV 13): *καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν* (Christ. e coni. *τᾶν οὐκ ἔνι*).

μηλοβότας *pastor* Is. I 48: *μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ' ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς, μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τράφει.*

μηλόβοτος *pecorosus* Py. XII 2: *ὄχθαις ἔπι μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν.*

μηλοδόκος *oves recipiens* Py. III 27: *ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι* (var. *μηδοδόκῳ* v. *μαδοδόκῳ*): „quum oves mactandae essent ante introitum in aedem" Dissen.

μῆλον 1) *ovis* Py. IV 148: *μῆλά τε γάρ τοι ἐγὼ καὶ βοῶν ξανθὰς ἀγέλας ἀφίημ' ἀγρούς τε πάντας.* Ol. VII 63: *πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις.* VII 80: *μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις* (var. *μάλων*). — 2) *malum* fr. 288 (121): *ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν* (Liban. Ep. XXIV): Pindarum *μάλων* scripsisse, docet Boeckh.

μήν v. **μείς.**

Μήνα *Luna* Ol. III 20: *ἤδη γὰρ αὐτῷ — διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα*: „est plenilunium mensem lunarem naturalem in duas partes aequales secans" Boeckh.

μήτε *neve, neque* 1) in sententiis primariis c. ipr. et coni. Is. VII (VIII) 7: *ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων μήτε κάδεα θεράπευε.* II 44: *μή νυν — μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους*: v. *μηδέ.* — 2) in sententia secundaria, quae habet infinitivum Py. IV 297: *εὔχεται — οἶκον ἰδεῖν — ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν, μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν,* ubi *μήτε — δέ* inter se videntur respondere, veluti *μήτε — μηδὲ* Is. II 44; v. supra.

μητίομαι *meditor* Py. II 92: *ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ, πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν* (Bergk. *μητιῶνται*).

μῆτις (sg. *μήτιος, -ιν.* pl. *μητίεσσι*) 1) *mens meditans ac prudens, prudentia* Ol. I 9: *ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι.* Ne. III 9: *τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἁμᾶς ἄπο*: *ἀπὸ τῆς ἐμῆς διανοίας.* Schol. Is. III (IV) 65: *μῆτιν δ' ἀλώπηξ.* Ol. XIII 50: *μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων πόλεμόν τ'.* Py. IV 262: *ὔμμι — ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.* — 2) *consilium prudens* Py. IX 38: *τὸν δὲ Κένταυρος — μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο.* IV 58: *ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ ἥρωες ἀντίθεοι πυκινὰν μῆτιν κλύοντες*: dicit vaticinium Medeae.

μιαίνω *contamino,* met. Ne. III 16: *παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ ἐλεγχέεσσιν Ἀριστοκλείδας ἑὰν ἐμίανε κατ' αἶσαν ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ.*

μίγᾰ *permixte, inter*, c. dat. Py. IV 113: μίγα κωκυτῷ γυναικῶν (var. μέγα, μέτα, μετὰ).

μίγνυμι, μιγνύω, μίσγω (act. praes. μιγνύντων. ipf. μίγνυον. aor. ἔμιξεν, μῖξαν. μῖξαι. pass. praes. μίγνυται, μίσγονται. μισγομέναν, μιγνύμενον. ipf. ἐμίγνυτ', ἐμίγνυντ'. aor. I μίχθη, ἔμιχθεν. μιχθείς, -έντα, -έντες, -εῖσα. aor. II μίγεν. μιγεῖσα. perf. μέμικται. μεμῖχθαι. μεμιγμένον) *misceo, insero, iungo*, abs., c. dat., c. praep. ἐν, σύν Ne. III 77: τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι. fr. 75 (45), 18: ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται (var. μίγνυνται). fr. 129 (95), 7: ὀδμὰ — θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. met. de quavis coniunctione ac congressione Py. IV 213: *Κόλχοισιν βίαν μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ*: h. e. manus conseruerunt. Ne. IV 21: *Καδμεῖοί νιν οὐκ ἀέκοντες ἄνθεσι μίγνυον*: ornarunt. Py. IV 223: καταίνησάν τε κοινὸν γάμον γλυκὺν ἐν ἀλλάλοισι μῖξαι: iungendo efficere; cf. Py. IX 13: ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος (var. μιχθέντι, Bergk. δαχθέντι). Is. VI (VII) 25: ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν: intulit; aliter Mezgerus: „mischte ihm das Todesloos". — imprimis passive: *congredior, adeo, consequor* fr. 187 (186): ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά. — de concubitu fr. 201 (215), 3: ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται. Py. III 14: πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ (Coronis). Ol. VI 29. VII 71. Py. II 45. IX 84. Is. VII 35 (VIII 37, Bergk. δαμαζομέναν). sine dat. Ol. IX 59. Py. IX 68. — de locis Py. IV 257: *Λακεδαιμονίων μιχθέντες ἀνδρῶν ἤθεσιν*. IV 251: ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ Λαμνιᾶν τ' ἔθνει γυναικῶν. — de rebus Ne. II 22: ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη: consecuti sunt; cf. Ne. I 18. Is. III 3. Py. V 19: τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί: h. e. hoc tibi contigit. Ne. I 56: ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς: affectus. c. praep. ἐν Ol. I 94 (90). Is. II 29.

Μίδας *Midas* Agrigentinus, cui tibiis victori Py. 24 s. Ol. 71, 3 (sec. Bergkium 72, 3) carmen Py. XII scriptum est; Py. XII 5: δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ.

Μῐδέα *Midea*, Electryonis pellex, mater Licymnii Ol. VII 29: ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας (Tlepolemus).

Μῐδέᾱθεν *ex Midea*, urbe Argolica Ol. X 66: ἵκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων.

Μῐδῠλίδαι *Midylidae*, gens Aeginetica Py. VIII 38: αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν (Bergk. Μειδυλιδᾶν): φρατρία ἐν Αἰγίνῃ Μιδυλιδῶν ἀπὸ Μιδύλου προγόνου ἐπιδόξου γεγονότος. Schol.

Μῐδύλος *Midylus* fr. 190 (198): ἁ Μιδύλου δ' αὐτῷ γενεά (Bergk. Μειδύλου).

μῑκρός, σμικρός *parvus, exiguus* Ol. XII 12: ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ. met. Py. III 107: σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι: „in modica fortuna modice me geram, magnifice in magnifica" Dissen. — comp. ***μείων*** *minor* Ol. I 36 (35): μείων γὰρ αἰτία. Py. I 82: μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων. Py. XI 29: ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον: „sc. quam ipse ὄλβος est" Dissen.

μῑμέομαι *imitor* Py. XII 12: ὄφρα τὸν Εὐρυάλας — μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον.

μιμνάσκω (act. aor. ἔμνᾱσεν. pass. aor. μνασθείς, -έντι. perf. μέμναται, -ανται. μεμναίατ'. μεμνάσθω. μεμνᾶσθαι. μεμναμένος. plpf. ἐμέμναντ') I) Act. *moneo, in memoriam revoco*, abs. Py. XI 13: ἐν τῷ Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών, ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα: „h. e. illustravit" Dissen.; Bergkius vero c. Herm. scr. ἔμνασεν, ἑστίαν τρίτον ἔπι στέφανον πατρῴαν βαλών, … νικᾶν: h. e. admonuit victoriarum. — II) Pass. 1) *recordor, memini*, c. part. Ne. XI 15: θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη. c. gen. Py. IX 88: κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ περιβάλλει μηδὲ Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται (libri αἰεὶ v. ἀεὶ μέμναται, Tricl. ἐπιμέμναται, Bergk. αἴων μνᾶται). Ol. VI 92. Ne. I 12. abs. Ol. VI 11: πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ: „recordantur et praedicant" Dissen.; fit igitur iam transitus ad alteram significationem, id quod etiam in reliquis locis potest

cognosci. — 2) *mentionem facio, commemoro*, c. gen. Ne. IX 10: *ὧν ἐγὼ μνασθεὶς ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς*. Ne. VII 80. c. acc. Is. VII 26 (VIII 29): *ταῦτα καὶ μακάρων ἐμέμναντ᾽ ἀγοραί*. abs. Ol. VII 61: *μνασθέντι δὲ Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν*: sc. *περὶ τοῦ συμβεβηκότος*. Schol. — 3) *cogito, sum attentus et cupidus* fr. 94 (277): *μεμναίατ᾽ ἀοιδᾶς*: „singularem esse *μεμναίατο* non adducor ut credam; quod tamen velle grammaticus videtur. Igitur pluralem esse statuo *μεμνάατο*" Boeckh.

μὶν acc. sing. encl. *eum* Ne. XI 17: *ἐν λόγοις δ᾽ ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών* (Mingarell., libri *μὲν*, Momms. *νιν*): Aristagoram. Ne. V 38: *ἔνθα μιν εὔφρονες ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται* (Momms. *νιν*, Bergk. *μάλ᾽* sec. paraphr.). Ne. III 39. Ol. III 28. fr. 231 (255). Omnino igitur, si fr. 231 exceperis, hanc accusativi formam e Pindari carminibus sustulit Mommsenius *νιν* substituens, eumque Bergkius secutus est ubique praeter Ne. V 38.

Μῖνύαι *Minyae*, antiqui incolae Orchomeni Ol. XIV 4: *Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι*. Argonautae vocantur Py. IV 69: *μετὰ γὰρ κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν, θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν*: *Μινυᾶν δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν φησιν, ὅτι οἱ πλείους αὐτῶν εἰς Μινύαν τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τριτογενείας τῆς Αἰόλου* (vel, ut alii aiunt, *Καλλιρρόης*) *τὸ γένος ἀνῆγον, ὥς καὶ Ἀπολλώνιός φησιν* (Argon. I 230)· *ἐπεὶ Μινύαο θυγατρῶν Οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἀφ᾽ αἵματος εὐχετόωντο*. Schol.

Μῖνύας *Minyas*, Neptuni filius, rex Orchomeni, gentis Minyarum auctor Is. I 56: *σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν τὸν Μινύα τε μυχὸν καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα*: „intelligit *Μινύεια*, quae agebantur Orchomeni; fuisse videntur ludi funebres prope sepulcrum Minyae, quod memorat Pausan. IX 38, 3" Dissen. v. *Μινύαι*.

Μινυεία *Minyeia* Ol. XIV 19: *ἀείδων ἔμολον, οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία σεῦ ἕκατι* (Boeckh. ex uno cod., cett. libri *Μινύεια*, quam Aeolicam formam restituit Bergk.): ἡ τῶν Μινυῶν πόλις (Orchomenus). Schol.

μῑσέω *odi* Py. IV 284: *ἔμαθε δ᾽ ὑβρίζοντα μισεῖν*.

μισθός (*μισθός*, -*οῖο*, -*ῷ*, -*όν*) *merces, pretium* Is. I 47: *μισθὸς γὰρ ἄλλοις ἄλλος ἐφ᾽ ἔργμασιν ἀνθρώποις γλυκύς*. Ol. X 29: *ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ᾽ ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο*. Py. III 55: *ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς ἄνδρ᾽ ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα*. XI 41: *εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον* (Christ., libri *μισθῷ*, Bergk. *μισθοῖσα*): gen. pretii. met. Py. I 77: *ἀρέομαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν*: „den Dank als Lohn" Mezger. Ne. VII 63: *κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω· ποτίφορος δ᾽ ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος*.

μισθόω v. ***μισθός***.

μίτρα (vocalis paenultimae semel producitur, semel non producitur, semel anceps est Ol. IX 84) *taenia lanea* coronis imponi solita Is. IV (V) 62: *λάμβανέ οἱ στέφανον, φέρε δ᾽ εὔμαλλον μίτραν*. — met. corona ipsa Ol. IX 84: *ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις*: h. e. victoriis. carmen Ne. VIII 15: *φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν, Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα*: „cogitandum de infula in supplicatione usurpata; dicit autem nunc carmen supplicatorium ad Lydiam harmoniam cantatum" Dissen.

μνᾶμα *monumentum* Ol. III 15: *κόσμον ἐλαίας —, μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων*. Is. VII 63 (VIII 68): *ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι*: „monumentum laudis, ut mortuo" Dissen.

μνᾱμήιον *monumentum* Py. V 49: *μακάριος, ὃς ἔχεις καὶ πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήι᾽* (var. *μνημήια*, *μνημήιον*, *μνημηίαον*, *μναμήιον*; Bergk. *μναμῆον* aeol. formam restituit).

μναμοσύνα 1) *memoria* Ol. VIII 74: *ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον*. — 2) ***Μναμοσύνα*** *Mnemosyne*, mater Musarum Is. V (VI) 75: *κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας*. Ne. VII 15: *εἰ Μναμοσύνας*

ἕκατι λιπαράμπυκος εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς.

μνάομαι *ambio*, met. fr. 210 (229): χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον (Plut. de cohib. ira c. 8).

μνάστειρα *memor* Is. II 5: ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

μναστήρ (sg. μναστῆρ(α). pl. μναστῆρες, -ας) 1) *memor*, *studiosus* Py. XII 24: κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον, εὐκλεᾶ λαοσσόων μναστῆρ' ἀγώνων. Ne. I 16: ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος λαὸν ἵππαιχμον. fr. 19: μνηστῆρα στεφάνων: v. μνησιστέφανος. — 2) *procus* Py. IX 106: ἔβαν — μετὰ καλλίκομον μναστῆρες ἀγακλέα κούραν: „ἅτε μνηστῆρες" Boeckh. Ol. I 82 (80): τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις μναστῆρας ἀναβάλλεται γάμον θυγατρός (var. ἐρῶντας), ubi quum offendat producta syllaba Bergkius coni. ματῆρας, ἐλῶντας Mezger.

μνησιστέφανος fr. 19. 20: ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως κατὰ λόγον δριμύτατον μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν (Eust. Pr. 16): Schneidew. μνασιστέφανον et μναστῆρα.

μοῖρα (sg. μοῖρ(α), -ᾳ, -αν. — Μοῖρ(α). pl. Μοῖραι, -ᾶν, -ας) 1) *sors* a) pars v. portio, quae cui contigit Ol. VII 76: ἀπάτερθε δ' ἔχον — ἀστέων μοῖραν: „partem urbium ab ipsis conditarum" Dissen. de tempore: certa quaedam pars brevissima, articulus Ol. VII 94: ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου ἄλλοτ' ἀλλοῖαι διαιθύσσοισιν αὖραι. imprimis: felix rerum bonarum copia, cuius quis particeps factus est Is. V (VI) 62: ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων. III 10: ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ μοῖρα. IV (V) 15: πάντ' ἔχεις, εἴ σε τούτων μοῖρ' ἐφίκοιτο καλῶν. cf. Ol. VIII 86. fr. 42 (171), 3. Ne. X 20: ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν. Py. III 84: τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται. IV 127: ἐν δαιτὸς δὲ μοίρᾳ μειλιχίοισι λόγοις αὐτοὺς Ἰάσων δέγμενος: „in convivii parte h. e. societate" Dissen. — b) fortuna a deis data Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'. IV 196: φιλίαν νόστοιο μοῖραν (ἐκάλει). X 17: ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν. Ne. IX 29: μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν. X 53: ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι θάλειαν: h. e. victorias; cf. Ol. VI 79: Ἑρμᾶν —, ὃς ἀγῶνας ἔχει μοῖράν τ' ἀέθλων. — universe: fatum Py. V 76: ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες, οὐ θεῶν ἄτερ, ἀλλὰ μοῖρά τις ἄγεν. cf. Ne. XI 43. exitiale Py. XII 12: εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων. fr. 177 (164): πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν, ubi Bergkius nihil nisi fatalem necessitatem intellegit. — 2) **Μοῖρα** *Parca*, omnium rerum humanarum gubernatrix Ol. II 23 (21): ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν: „θεοῦ Μοῖρα est πεπρωμένη, non una ex tribus Parcis" Boeckh. „die M. erscheint hier als Wille des Zeus" Mezger. neque aliter Ol. II 39 (35): οὕτω δὲ Μοῖρ', ἅ τε πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον, θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει. Ne. VII 57: οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε. — plur. *Parcae* (nominatim appellantur Clotho et Lachesis) operam praestant in partu, imprimis insignis pueri Ol. VI 42: τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας. Ne. VII 1: Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων. conciliant coniugium fr. 30 (6), 3: Θέμιν — Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Οὐλύμπου — ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν. rebus humanis praesunt bonorum factorum adiutrices Is. V (VI) 18: ἐγὼ δ' ὑψίθρονον Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς. Ol. X 52: ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος: παρείληφε δὲ τὰς Μοίρας καὶ τὸν Χρόνον, ὅτι εὔμοιρός τε ὁ ἀγὼν ἔσοιτο καὶ εἰς ἅπαντα τὸν αἰῶνα. Schol. a malis facinoribus alienae Py. IV 145: Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι. — fr. 41 (13): ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ ᾠδῇ, καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν (Pausan. VII 26, 8).

μοιρίδιος 1) *a fato constitutus, fatalis* Py. I 55: *Πριάμοιο πόλιν πέρσεν —, ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιρίδιον ἦν.* IV 255: *καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νύκτες.* Ol. IX 26: *εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον: εἰ σύν τινι μηχανῇ παρὰ Μοιρῶν δεδομένῃ μοι τῶν Χαρίτων ἐπινέμομαι κῆπον, καὶ μὴ παρὰ φύσιν βιάζομαι.* Schol. — 2) *fortunatus* Is. V (VI) 46: *λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι:* „filium, qui hospitem meum beatum reddat" Herm. et Boeckh.; alii aliter: Rauchenstein. *ξεινοτίμῳ*; Schnitzer., Mezger., Christ. *ἀνδρὶ τῷδε ξείνιόν μου μοιρίδιον τελέσαι:* ut habeat a me hospitale donum conveniens ac iustum; Bergk. coni. *ἄνδρα τόνδε, ξεῖνον ἁμὸν κτλ.*: „ut τελέσαι idem sit quod vulgo *ἐκποιεῖσθαι* vel *παιδοποιεῖν* dici solet, *μοιρίδιον* adverbiascit i. e. *κατὰ μοῖραν*".

μοίριος *debitus* ex victimarum portione fr. 52 (24): *ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι* (Boeckh., vulg. *μυρίαν π. τίμαν*): sc. Neoptolemum.

Μοῖσα (sg. *Μοῖσ(α)*, *-αν*, *-(α)*. pl. *Μοῖσαι*, *-ᾶν*, *-αις*, *-αισι(ν)*) 1) *Musa*, cantus artisque poeticae dea atque dispensatrix, poetarum adiutrix ac tutela, saepius etiam plur. *Musae* Ol. III 4: *Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρεστάκοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον.* Is. III 61 (IV 43): *προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ.* Py. I 58: *Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων.* cf. Py. IV 3. Ne. IX 1. Is. VII (VIII) 5: *αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι Μοῖσαν.* fr. 150 (118): *μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ.* 151 (119): *Μοῖσ' ἀνέηκέ με.* Ne. III 1: *ὦ πότνια Μοῖσα, μᾶτερ ἁμετέρα, λίσσομαι.* Is. V (VI) 57. Ol. XI 17. Ol. VII 7: *καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων.* Ne. I 12: *μεγάλων δ' ἀέθλων Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.* VII 77: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾷ καὶ λείριον ἄνθεμον.* Is. VI (VII) 23: *φλέγεται δὲ ἰοπλόκοισι Μοίσαις.* Py. IV 67: *ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω.* Ne. X 26: *τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι.* VII 12: *μελίφρον' αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε.* VI 32 (28): *εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἄγε, Μοῖσα, οὖρον ἐπέων εὐκλεᾶ.* Is. II 2: *χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι.* Ol. IX 81: *εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ.* I 115 (112): *ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει.* IX 5: *ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων — ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν.* Ne. IX 55: *ἀκοντίζων σκοποῖ' ἄγχιστα Μοισᾶν.* Py. I 2: *χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον.* I 12: *ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.* III 90: *χρυσαμπύκων μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν καὶ ἐν ἑπταπύλοις ἄιον Θήβαις.* Ne. III 23: *πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός, ἐν δὲ μέσαις φόρμιγγ' Ἀπόλλων — διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων.* IV 3: *αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαί.* fr. 199 (213): *καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ Ἀγλαΐα.* Ol. VI 91: *ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν.* Py. V 114: *ἐν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρός.* fr. 155 (127): *φίλος σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις, Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην.* Ol. XIII 96: *Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν Ὀλιγαιθίδεσίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος.* fr. 1 (4), 8: *ταμίαι τε σοφοὶ Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.* fr. 198: *οὔτοι με ξένον οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.* — verax est Musa Ol. X 3: *ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων.* VI 21: *τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω· μελίφθογγοι δ' ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι.* — est venalis Py. XI 41: *Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν:* „non turpe visum lyricis eo tempore pretium sumere constat" Dissen.; cf. Is. II 6: *ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις:* dicitur Terpsichore; *νῦν, φησί, μισθοῦ συντάττουσι τοὺς ἐπινικίους, πρῶτον Σιμωνίδου προκαταρξαμένου.* Schol. — habitat apud Corinthios Ol. XIII 22: *ἐν δὲ Μοῖσ' ἁδύπνοος:* „prius urbs Eumelum viderat cyclicum poetam celeberrimum, sed non dubium est postea etiam lyricos

ibi plures fuisse“ Dissen. apud Hyperboreos Py. X 37: *Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται.* — fr. 287 (120): *Πινδάρῳ μὲν ἀργυρέας εἶναι δοκεῖ τὰς Μούσας* (Iulian. Ep. XIX): v. *ἀργύρεος.* — 2) meton. pro poesi Py. V 65: *πόρεν τε κίθαριν δίδωσί τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ* (Apollo). IV 279: *αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς.* Ne. III 28: *Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν: τὸν ὕμνον.* Schol.

Μοισαγέτας *Musarum dux* h. e. Apollo fr. 116 (82): *ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.*

Μοισαῖος *ad Musas pertinens, Museus* Ne. VIII 47: *σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων: τουτέστι στήλην ἀπὸ Μουσῶν, ἤγουν τὸν ὕμνον.* Schol. Is. VII 62 (VIII 67): *ἔσσονταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι:* pertinere hanc metaphoram ad heroes et regias gentes ab heroibus ortas et equestribus studiis deditas docet Dissen. ad Ol. VI 22. Is. V (VI) 2: *δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν:* „h. e. hunc hymnum, comparatione a potu vinoque petita“ Dissen.

μολεῖν (aor. *ἔμολον, μόλον, ἔμολεν, μόλεν, μόλον. μόλῃ. μόλοι. μολών, -όντων*) *venire, proficisci,* abs., c. acc., c. praep., c. adv. Py. III 47: *ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων ἑλκέων ξυνάονες.* Ne. X 25. Ol. IX 71: *τοῦ παῖς ἅμ' Ἀτρείδαις Τεύθραντος πεδίον μολών.* Py. V 83: *σὺν Ἑλένᾳ γὰρ μόλον.* IV 177: *ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμιγκτὰς ἀοιδᾶν πατήρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.* X 45: *μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς — ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον.* cf. IV 77. Ne. X 11: *Ζεὺς ἐπ' Ἀλκμήναν Δανάαν τε μολών.* VII 34: *παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου μολὼν χθονός, ἐν Πυθίοισι δέ δαπέδοις κεῖται* (Christ., libri *ἔμολεν* v. *μόλον*, Bergk. *μόνος* „unus“). Py. III 68: *καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον.* VIII 85: *οὐδὲ μολόντων παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν:* postquam redierunt ad matrem; id quod accuratius dicitur Ne. III 63: *ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ' — Μέμνων μόλοι.* iuncta notione veniendi et commorandi Ne. XI 25: *παρ' εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ' ἀντιπάλων.* de partu Ne. I 36: *σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σὺν κασιγνήτῳ μόλεν.* de poeta qui non ipse venit, sed per carmen Is. IV (V) 21: *σὺν Χάρισιν δ' ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν.* fort. etiam Ol. XIV 18. fr. 75 (45), 12. — ad rem transfertur Ne. X 36: *καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαόν.*

Μολίονες *Molionidae*, Moliones et Neptuni v. Actoris filii (cf. Hom. Il. XI 750. 709), Cteatus et Eurytus, oppressi ab Hercule Ol. X 34: *λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ, ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος Μολίονες ὑπερφίαλοι.*

Μολοσσία *Molossia*, regio Epiri Ne. VII 38: *Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον:* sc. Neoptolemus; Molossorum enim reges Aeacidae. *ἀνάγει τοὺς χρόνους· ὕστερον γὰρ ἀπὸ Μολοσσοῦ τοῦ Νεοπτολέμου καὶ Ἀνδρομάχης τοὔνομα ἔλαβεν ἡ Μολοσσία.* Schol.

μολπά *cantus* Ol. X 84: *χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων.* I 105 (102): *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληίδι μολπᾷ χρή:* Aeolio modo; tres autem epiniciis Pindarum adhibuisse modos, Dorium, Aeolium, Lydium docet Boeckh. de Metr. Pind. p. 276. Ol. VI 97: *ἀδύλογοι δέ νιν πνοαὶ μολπαί τε γινώσκοντι.* fr. 132 (97), 4: *εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ' ἐν ὕμμοις.*

μομφά *reprehensio* Ne. VIII 39: *αἰνέων δ' αἰνητά, μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.* Is. III 54 (IV 36): *ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ, μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων* (Bergk., libri *μ. ἔχει π.*): „*μομφὰν ἔχει* patientis est: quem Graeci graviter reprehenderunt“ Bergk. v. *ἐπιμομφά.*

μοναμπῦκία *singularis equi certamen,* single-horse-riding Ol. V 7: *ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἁμίλλαις ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ τε* (sc. *ἐγέραρεν βωμούς*): *μονοχαλίνῳ· νοη-*

τέον δὲ ἐνὶ ἵππῳ τῷ λεγομένῳ κέλητι. ἄμπυξ γὰρ κατὰ Θετταλοὺς ὁ χαλινός. Schol.

μοναρχέω *solus imperium teneo* Py. IV 165: καί τοι μοναρχεῖν καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν.

μόναρχος *solus imperans* Py. IV 152: ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος (sc. ἔστι).

μονόδροπος *ex uno ligno constans*, ut truncus, caput, pedes, brachia natura cohaereant Py. V 42: ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ, μονόδροπον φυτόν (Bergk., libri καθέσσαντο, Boeckh. καθέσσαν τὸν μονόδροπον, φ.): μονόδροπον τὸ μονόβολον ἢ μονόξυλόν φησι παρὰ τὸ μόνον αὐτὸ εἰλῆφθαι· δρέπεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνειν. Schol.

μονόκρηπις *uno pede calceatus* Py. IV 75: τὸν μονοκρήπιδα παντῶς ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ: Iasonem. τὸν μονοσάνδαλον· κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τὴν βάσιν. ... ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδει. ἔθυε, φησὶν, ὁ Πελίας τῷ Ποσειδῶνι καὶ προεῖπε πᾶσι προεῖναι· οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται καὶ ὁ Ἰήσων· ἔτυχε δὲ ἀροτρεύων ἐγγὺς τοῦ Ἀναύρου ποταμοῦ, ἀσάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμόν, διαβὰς δὲ τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδεῖται πόδα, τὸν δὲ ἀριστερὸν ἐπιλήθεται, καὶ ἔρχεται οὕτως ἐπὶ δεῖπνον. Schol. Paulo aliter rem narrat Apollon. Argon. I 10.

μόνος, μοῦνος (sg. μόνος, μοῦνος, μόνον. f. μόνα, μούναν. n. μόνον. pl. f. μόναις. n. μοῦνα) *solus* 1) unus, non plures; nullus praeter hunc Py. IX 85: τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. III 100: τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις. cf. II 43. Ol. IX 72: ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος. X 53: ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος. fr. 121 (86), 2: τοῦτο — μόνον. fr. 131 (96), 3: τὸ — μόνον. Is. IV (V) 12: δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. add. ἐκ Py. VIII 52: μόνος γὰρ ἐκ Δαναῶν στρατοῦ κτλ. — maiore vi: unicus, singularis Py. II 43: ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον μόνα καὶ μόνον: „sola illa tale monstrum prorsus singulare“ Boeckh. — 2) desertus, sine ope aliorum Py. IV 227: τοὺς (boves) ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος. IX 27: κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγχέων. Ne. III 34: ὃς (Peleus) καὶ Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς. — pro adv. neutr. sg. **μόνον** *solum, tantum* Py. IV 96: τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί. (de Ne. VII 34 v. μολεῖν.)

μονόψᾶφος *suo consilio utens* Ne. X 6: οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη μονόψαφος ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος (Hecker. c. schol., vulgo μονόψαφον): τουτέστι μόνη παρὰ τὰς ἄλλας Δαναΐδας, ἰδίᾳ ψήφῳ χρησαμένη, οὐκ ἔσπασε κατὰ τοῦ Λυγκέως τὸ ξίφος. Schol.

μόριμος *fatalis* Ol. II 42 (38): ἔκτεινε Λᾷον μόριμος υἱὸς συναντόμενος (var. μόρσιμος): ὁ κατὰ μοῖραν αὐτῷ γενόμενος. Schol.

μόρος *mors* Ol. XIII 91: διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ. Py. III 58: αἴθων δὲ κεραυνὸς ἐνέσκιμψεν μόρον. Ne. I 66: τὸν ἐχθρότατον φᾶσέ νιν δώσειν μόρον (Christ. c. Beck. τῷ ἐχθροτάτῳ . . . μόρῳ). (de Ol. X 105 v. πότμος.)

μόρσιμος (m. μόρσιμος, -ον. n. μόρσιμον) *a fato destinatus, fatalis* Ol. II 11: αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων. Is. VI (VII) 41: ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα: h. e. usque ad mortem. neutr. sg. τὸ μόρσιμον fatum Py. XII 30: τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν. Ne. VII 44: ἀλλὰ τὸ μόρσιμον ἀπέδωκε. IV 61: τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν.

μορφά (μορφᾶ, -άν) *forma* corporis humani Is. III 71 (IV 53): μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος (sc. Hercules). — imprimis pulchra Ol. IX 65: ὑπέρφατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ ἔργοισι. Ne. III 19: εἰ δ' ἐὼν καλὸς ἔρδων τ' ἐοικότα μορφᾷ ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα. XI 13: εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ προαμεύσεται ἄλλων. Ol. VI 76: οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν: οἱ νικῶντες δοκοῦσιν εὐειδεῖς εἶναι. . . . ἡ γὰρ ἐν τῷ προσώπῳ ἐπιφαινομένη ἡδονὴ τεκμήριόν ἐστι τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ἡδονῆς. Schol.

μορφᾱεις *formosus* Is. VI (VII) 22: σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις.

μοῦνος v. **μόνος.**

μουσικά *musica* fr. 32 (8): τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου: „est de nuptiis Cadmi et Harmoniae, in quibus Apollo cum Musis cecinerant; cf. Py. III 88 sqq.“ Boeckh. Ol. I 15: ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ, οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν.

μοχθίζω *laboro* fr. 123 (88), 6: περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως: „opibus colligendis incumbit“ Boeckh.

μόχθος (sg. μόχθος, -ου, -ῳ, -ον. pl. μόχθων, -οις) *labor, molestia,* imprimis de pugna et certaminibus Is. VII (VIII) 11: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός, ἀτόλματον Ἑλλάδι μόχθον: dicit bellum Persicum victoria Salaminia ex parte depulsum. fr. 172 (158): οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις; cf. Ne. VIII 31. Py. IX 31: μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα. Ne. VII 16: εὕρηται ἄποινα μόχθων κλυταῖς ἐπέων ἀοιδαῖς. V 48: γλυκεῖαν — μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο. Is. I 46: κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν. Ol. VIII 7: μαιομένων μεγάλαν ἀρετὰν θυμῷ λαβεῖν, τῶν δὲ μόχθων ἀμπνοάν. X 93: κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν. Is. IV (V) 57: οὔτοι τετύφλωται μακρὸς μόχθος ἀνδρῶν. — Py. II 30: τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ ἐξαίρετον ἔχε μόχθον: sc. Ixion apud inferos. fr. 42 (171): ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν. ad urbem transfertur Is. IV (V) 28: ἄγε — σύμμαχον ἐς Τρωΐαν, ἥρωσι μόχθον. ad tectum aedificii Py. IV 268: σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν (sc. δρῦς).

Μόψος *Mopsus,* Ampycis filius, vates Argonautarum Py. IV 191: καί ῥά οἱ μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων.

μυθέομαι *narro* Py. IV 298: καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν Ἀρκεσίλᾳ εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων.

μῦθος 1) *verbum* Ne. VIII 33: ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος. — 2) *fabula* Ne. VII 23: σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις. Ol. I 30 (29): δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Μυκῆναι *Mycenae,* urbs Argolica Py. IV 49: τότε γὰρ μεγάλας ἐξανίσταται Λακεδαίμονος Ἀργείου τε κόλπου καὶ Μυκηνᾶν (sc. Danai).

Μυκηναῖοι *Mycenaei,* incolae Mycenarum fr. 202 (216): λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται.

μῡρίος (sg. m. μυρίον. f. μυρία. pl. m. μυρίων, -οις. f. μυρίαι, -ᾶν, -αις) *infinitus, immensus, innumerus* Ne. X 45: ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν. Is. IV (V) 28: κλέονται — μυρίον χρόνον. III 19 (IV 1): ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾷ κέλευθος. V (VI) 22: μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι. VI (VII) 11: ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων. Ne. III 42: μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. X 3: φλέγεται δ' ἀρεταῖς μυρίαις. fr. 172 (158): οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις;

Μυρμῐδόνες *Myrmidones* Ne. III 13: χώρας (Aeginae) ἄγαλμα, Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι ᾤκησαν.

μυρσίνα *myrtus* Is. VII 67 (VIII 74): ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον: „corona myrtea dabatur in Alcathoi ludis Megarensibus et Aesculapiis Epidauri“ Dissen.

μύρτος *myrtus* Is. III 88 (IV 70): ἔνθα λευκωθεὶς κάρα μύρτοις ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο: „fuit praemium huius certaminis corona myrtea, quum funebres ludi essent; erat enim myrtus mortuis sacra. Quum autem veteres plura genera myrti distinguant, videtur mihi λευκή intelligenda“ Dissen.

Μυρτῷος *Myrtous* fr. 51: οἱ δὲ μεθ' Ἡρακλέος ἐκ Τρωίας πλεῦντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν, ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνῆψαν, ποντίαν ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν (Meinek., libri τῷ *M.*): dicit mare Myrtoum, partem Aegaei maris inter Cretam et Peloponnesum sitam.

Μῡ́σιος *Mysius* Is. VII 49 (VIII 54): Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέ-

φου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον (sc. Achilles).

μυχός (sg. *μυχός, -ῷ, -όν.* pl. *μυχῶν, -οῖς, -οῖσι, -ούς*) *interior loci v. aedificii pars undique circumdata atque clausa, recessus, vallis, antrum, penetrale* Py. VI 12: *τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος — οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι.* Ne. VI 30 (26): *μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.* Ol. X 33: *στρατὸν μυχοῖς ἥμενον Ἄλιδος.* Ne. X 42: *Κορίνθου τ' ἐν μυχοῖς*: in Isthmo. — dicuntur valles Ol. III 27: *δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν.* Py. X 8: *ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν*: „vallis a Parnasso Delphisque ad Cirrham descendens, ubi stadium et hippodromus" Dissen. Py. V 68: *μυχόν τ' ἀμφέπει μαντεῖον* (sc. *Ἀπόλλων*): „est de valle sub monte Parnasso" Dissen. Py. VIII 79: *μυχῷ τ' ἐν Μαραθῶνος*: campus Marathonius situs erat inter Pentelicum montem et Parnethem. Is. I 56: *τὸν Μινύα τε μυχόν*: „dicit planitiem illarum regionum sub montibus ad Cephisum" Dissen. — antra v. cavernae significantur fr. 101 (70), 2: *καὶ μυχοὺς διν άσσατο βαλλόμενος κρηπῖδας ἁλσέων.* Py. I 22: *τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί.* met. Py. VI 49: *νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει —, σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων*: „quis nescit Musarum antra et fontes in vallibus et recessibus montium? hinc suaviter Pindarus poesin et poetarum opera sic designat, ut reconditiora studia, incognita vulgo" Dissen. — penetrale Ne. I 42: *οἰχθεισᾶν πυλᾶν ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν* (sc. *δράκοντες*).

μῶμος *reprehensio* fr. 181 (174): *ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται.* imprimis: reprehensio invidorum, obtrectatio Py. I 82: *καιρὸν εἰ φθέγξαιο, — μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων.* Ol. VI 74: *μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς.*

N

ναί part. affirmativa: *nae, profecto* iurantis est Ne. XI 24: *ναὶ μὰ γὰρ ὅρκον.*

ναιετάω *habito* Ol. VI 78: *ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις, Ἁγησία, μάτρωες ἄνδρες ναιετάοντες.* Py. IV 180: *ταχέες δ' ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν*: „heroes quidam apud Pangaeum habitantes, sc. Boreadae" Boeckh.; falso Mercurii filios modo commemoratos dici existimat Mezger. — met. de mortuo Ne. IV 85: *κεῖνος ἀμφ' Ἀχέροντι ναιετάων ἐμὰν γλῶσσαν εὑρέτω κελαδῆτιν.*

νάιος *in templo situs* Py. VI 4: *ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι* (Herm., qui olim *ἀένναον* scripsit, quod probavit Boeckh.; libri *ἐς ναὸν*, Bergk. *λάινον*).

Ναΐς *Nais* Py. IX 16: *ὅν ποτε — Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρέοισ' ἔτικτεν.* fr. 156 (57): *ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας Σειληνός.*

ναίω (praes. *ναίεις, -ει, -ετε, -οισι. ναίειν. ναίων, -οντ', -οντες, -οντας, -οισαι.* ipf. *ἔναι', ἔναιεν.* aor. *ἔνασσεν*) I) intr. *habito* fr. 132 (97), 3: *εὐσεβέων δ' ἐπουράνιοι ναίοισαι* (var. *νάουσαι*, Boeckh. *νάοισαι*): sc. *ψυχαί.* c. praep. Py. I 64: *Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες.* V 95: *μάκαρ μὲν ἀνδρῶν μέτα ἔναιεν.* Ne. VII 90: *ἐν τίν κ' ἐθέλοι — εὐτυχῶς ναίειν.* Is. III 77 (IV 59): *νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον ἀμφέπων ναίει* (sc. Hercules). — met. Ol. XIII 6: *ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει.* Py. XII 26: *δονάκων, τοὶ παρὰ καλλιχόρῳ ναίοισι πόλει Χαρίτων Καφισίδος ἐν τεμένει*: h. e. nascuntur. — II) trans. 1) *incolo* a) c. acc. loci Ol. X 68: *Τίρυνθα ναίων πόλιν.* cf. Is. V (VI) 66. Py. VII 6: *τίνα πάτραν, τίνα οἶκον ναίοντ' ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι* (Schmid., libri *ναίων*, Bergk. *δίων*, Christ. c. Kaysero *αἰνέων*): „*δίων* scripsi, hoc enim dicit poeta nullam gentem ex illustribus clariorem esse Alcmaeonidis, qui a Nestore genus deducebant" Bergk. Ol. VII 19: *τρίπολιν νᾶσον — ναίοντας.* XIV 2: *ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, ὦ — βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ.* Py. III 63: *ἄντρον*

ἔναι' ἔτι Χείρων. XII 3: ἅτ' ὄχθαις ἔπι μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν. XI 36: Στρόφιον — Παρνασοῦ πόδα ναίοντ'. Ne. X 84: εἰ — Οὔλυμπον θέλεις ναίειν (add. Boeckh., in libris deest; οἰκεῖν Benedictus e schol.). — de deo regionis alicuius praeside Ol. V 17: Ζεῦ, Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεόν. — b) met. insum fr. 123 (88), 10: ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἀγησίλα (Schneider., libri τ' ἔναιε, Bergk. τε νεὸν κ. Χ. υἱὸν ἀνᾶγ' Ἀγησίλα). — 2) aor. *facio ut habitet quis, constituo* Py. V 71: ᾧ καὶ Λακεδαίμονι ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους.

νάκος *vellus* Py. IV 68: ἀπὸ δ' αὐτὸν ἐγὼ Μοίσαισι δώσω καὶ τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ.

Νάξιος *Naxius* Is. V (VI) 73: φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν: νομίζονται διαφορώταται τῶν ἄλλων ἀκονῶν αἱ κατὰ τὴν ἐν Κρήτῃ Νάξον. Schol. fr. 23: ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον (Eust. Pr. 21).

Νάξος *Naxus* insula Py. IV 88: ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας.

νᾱοπόλος *templum curans* fr. 102 (70): ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα: Tenerum.

νᾱός (sg. ναοῦ, -όν. pl. ναοῖσιν) *templum* Py. III 27: ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας. IV 55: τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν Πύθιον ναὸν καταβάντα: acc. termini. Py. VIII 62: τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις. add. gen. Is. III 72 (IV 54): κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι. Ol. XIII 21: θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ'.

νάπα *saltus, vallis* Is. III 12: τὰ δὲ κοίλᾳ λέοντος ἐν βαθυστέρνῳ νάπᾳ κάρυξε Θήβαν ἱπποδρομίᾳ κρατέων: in Nemeaea valle. Py. VI 9: Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ: Delphis; Boeckhius autem sec. schol. mediam urbis partem intellegit p. 286, quum urbs tres partes habuerit, superiorem, inferiorem, mediam, quae proprie Νάπη dicta. Ceterum de eodem loco poetam in Paeanibus locutum esse tradit Schol. ad l. l.

νάπος *saltus, vallis* Is. VII 63 (VIII 68): Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων. Py. V 38: ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ: „in planitiem dei (Apollinis) deducens, ad hippodromum in certamen" Dissen.

νᾱσιώτας *insularis* Py. IX 55: ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον: v. λαός. plur. pro subst. Py. X 47: ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων (sc. Perseus): Seriphiis.

νᾶσος (sg. νᾶσος, -ῳ, -ον) *insula* vocatur Aegina Py. VIII 24: ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος. Ne. III 3: ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. V 15: πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον, cf. VI 53 (46): νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν. Is. IV (V) 44: τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν διαπρεπέα νᾶσον. Ne. III 68. Is. V (VI) 21. Is. VII 21 (VIII 23): σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν φέρων ἐκοιμᾶτο: vetus Aeginae nomen. — Leuce Ne. IV 50: ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον (sc. ἔχει): „insula parva ad Istri ostia, Achilli sacra, qui ibi templum habebat; probabiliter coniecit Muellerus Aeginet. p. 84 haec sacra a nautis Aegineticis instituta esse" Dissen. — Rhodus Ol. VII 18: Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας. VII 57: οὔπω — φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ, ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. VII 70: βλάστε μὲν ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς νᾶσος. — Sicilia Ne. I 13: σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ. — Thera Py. IV 7: ἱερὰν νᾶσον — λιπών. IV 42. 52. IV 259: ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον: „hoc nomen habuit ante Therae et Minyarum adventum" Dissen. — insula beatorum v. Elysium Ol. II 78 (71): ἔνθα μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν (var. νᾶσος v. νάσος h. e. νάσους).

ναυᾱγία *naufragium,* met. Is. I 36: ἄρουραν, ἅ νιν ἐρειπόμενον ναυαγίαις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ δέξατο συντυχίᾳ (Bergk. ex Schmidii emend. ναυαγίοις).

ναῦς (sg. νᾱός, -ί, ναῦν. pl. νᾶες,

-ῶν, -εσσι, ναυσί(ν)) *navis* Py. IV 185: ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς. Ol. XIII 54: ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις. Py. IV 25: ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν. IV 230: βασιλεύς, ὅστις ἄρχει ναός: Argus. IV 245: δράκοντος —, ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει: Argo intellegit Boeckh. Py. I 74: οἷα Συρακοσίων αρχῷ δαμασθέντες πάθον (sc. Etrusci et Carthaginienses), ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν. Ol. VII 32: τῷ μὲν (Tlepolemo) ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν πλόον εἶπε (Bergk. νωμᾶν πλόον). Py. IV 164: ὀτρύνει με τεύχειν ναΐ πομπάν. Ne. VII 29: ὃν — θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσεν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν. Py. IV 56: νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα. V 87: τοὺς Ἀριστοτέλης ἄγαγε ναυσὶ θοαῖς ἁλὸς βαθεῖαν κέλευθον ἀνοίγων. Is. V (VI) 30: τὸν — ἄγε — ἐς Τρωίαν — ἐν ναυσὶν Ἀλκμήνας τέκος. Py. III 68: καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν. Ne. IX 34: παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις. Py. IV 207: δεσπόταν λίσσοντο ναῶν: Neptunum. — Ol. XII 4: τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες, ubi de mercatura cogitandum; cf. fr. 221 (242), 3: τέρπεται δὲ καί τις ἔπι (φρασὶν) οἶδμ' ἐνάλιον ναΐ θοᾷ σῶς διαστείβων. Is. IV (V) 5: καὶ γὰρ ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι — θαυμασταὶ πέλονται. — haud raro in sententiis et comparationibus Ol. VI 101: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι. VI 63 (55): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων λέγεται παντὶ μάλιστα δονεῖν θυμόν. Py. X 29: ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν. Ol. VI 10: ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι. fr. 234 (258): ὑφ' ἅρμασιν ἵππος, ἐν δ' ἀρότρῳ βοῦς· παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς. Ol. IX 24: καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾷ ἀγγελίαν πέμψω. met. Ne. IV 70: ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός.

ναυσῐκλῠτός *navibus inclutus v. insignis* fr. 1 (4), 1: κλεινὸς Αἰακοῦ λόγος, κλεινὰ δὲ καὶ ναυσικλυτὸς Αἴγινα. Ne. V 9: τάν ποτ' εὔανδρόν τε καὶ ναυσικλυτὰν θέσσαντο: sc. Aeginam.

ναυσίστονος *navibus lacrimabilis* Py. I 72: ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας.

ναυσιφόρητος *navibus portatus v. vectus* Py. I 33: ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον.

ναυστολέω *navi veho*, met. Ne. VI 37 (32): παλαίφατος γενεά, ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια: „qui navem habent propriis mercibus onustam, ut non opus sit aliena bona conquirere ad explendam eam; dictio accommodata Aeginetarum studiis nauticis et mercatoriis" Dissen.

ναύτας *nauta*, de Argonautis Py. IV 12: εἶπε δ' οὕτως ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις. IV 188: ἐς δὲ Ἰωλκὸν ἐπεὶ κατέβα ναυτᾶν ἄωτος, λέξατο πάντας ἐπαινήσαις Ἰάσων. dicuntur classiarii Is. IV (V) 48: καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ. (de Ol. X 9 v. ἀνήρ.)

ναυτῐλία *navigatio* Py. IV 70: τίς γὰρ ἀρχὰ δέξατο ναυτιλίας; Ne. III 22: κιόνων —, ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς. Is. III 75 (IV 57): ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις: sc. domitis beluis.

νάω v. **ναίω.**

νεᾱνίας *iuvenis* Ol. VII 4: φιάλαν — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων. Ne. III 5: μελιγαρύων τέκτονες κώμων νεανίαι: choreutae.

νεᾶνις *puella* Py. IX 31: μόχθου καθύπερθε νεᾶνις ἦτορ ἔχοισα (var. νεάνις). fr. 122 (87), 1: πολύξεναι νεάνιδες: alloquitur poeta meretriculas Venereas.

νεᾰρός 1) *iuvenis, iuvenilis* Py. X 25: ὃς ἂν — ζώων ἔτι νεαρὸν κατ' αἶσαν υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων. Is. VII 47: καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος (E. Schmid., libri καὶ νέαν ἔδειξαν v. καὶ νέ' ἀνέδειξαν, Bergk. αἰνέαν τ' ἔδειξαν). — 2) *novus* Ne. VIII 20: πολλὰ γὰρ πολλᾷ

λέλεκται· νεᾶρὰ δ' ἐξευρόντα δόμεν βασάνῳ ἐς ἔλεγχον, ἅπας κίνδυνος.

νεῖκος (sg. νείκεος, -ει, -ος. pl. νεικέων) *contentio* 1) rixa, lis Ne. VIII 25: ἦ τιν' ἄγλωσσον μέν, ἦτορ δ' ἄλκιμον, λάθα κατέχει ἐν λυγρῷ νείκει. Is. VII 43 (VII 47): μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν. fort. fr. 245: πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος. — 2) certamen Ne. VI 57 (51): βαρὺ ἔμπεσέ σφι νεῖκος — Ἀχιλεύς: v. ἐμπίπτω. Py. IX 31: θαύμασον, οἷον ἀταρβεῖ νεῖκος ἄγει κεφαλᾷ. add. gen. Is. VI (VII) 36: ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν. gen. obiect. Ol. X 39: νεῖκος δὲ κρεσσόνων ἀποθέσθ' ἄπορον.

Νεῖλος *Nilus* 1) flumen Aegypti fr. 201 (215): Αἰγυπτίαν Μένδητα, πὰρ κρημνὸν θαλάσσας, ἔσχατον Νείλου κέρας. Is. II 42: ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις, ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν: allegorice dictum de hospitalitate, quam Xenocrates summam praestabat omni anni tempore, etsi hieme minus frequentata erat eius domus. „Phasis et Nilus autem sunt duo nobiles navigationis termini, quorum ille homini Siculo remotior, hic propior" Dissen. Is. V (VI) 23: μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι, καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους: τὰ ἑκατέρωθεν παρείληφε πέρατα, τὴν σύμπασαν οἰκουμένην θέλων εἰπεῖν. Schol. praeterea de Nili fontibus v. Γαννμήδης. — 2) deus dicitur Py. IV 56: νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα: v. Κρονίδας.

νεκρός 1) *corpus mortuum* Py. III 43: παῖδ' ἐκ νεκροῦ (Coronidis) ἅρπασε. Ol. VI 15: ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τε νησθέντων Ταλαϊονίδας εἶπεν. — 2) adi. *mortuus* fr. 203 (217), 2: Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει.

νέκταρ *nectar* Ol. I 64 (62): ἔχει — πόνον, ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον θέσσαν. Py. IX 63: ταὶ (Horae) — νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον (sc. Aristaeum). — met. de poesi Ol. VII 7: καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός, ἱλάσκομαι.

νεκτάρεος *nectareus*, met. de rebus praestantibus atque odoratis Is. V (VI) 37: τὸν μὲν — κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι. fr. 75 (45), 15: φυτὰ νεκτάρεα τότε βάλλεται.

Νεμέα (Νεμέα, -ας, -ᾳ. per synizesin leg. Ne. IV 75) *Nemea*, locus agri Argivi silvosus inter Cleonas et Phliuntem Is. V (VI) 48: δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός (leonis), ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ. ibi ludi agebantur, quorum praeses Iuppiter Ne. IV 9: τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη. cf. Ne. VII 80. Is. V (VI) 3. Ne. I 7: ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. V 44: ἁ Νεμέα μὲν ἄραρεν. VI 14 (12): ἦλθέ τοι Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων παῖς ἐναγώνιος. Is. V (VI) 61: ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας. Ol. IX 87: ταὶ δὲ καὶ Νεμέας Ἐφαρμόστῳ κατὰ κόλπον (sc. ἐγένοντο χάρμαι). Ne. III 84: τὶν — ἀεθλοφόρου λήματος ἕνεκεν Νεμέας Ἐπιδαυρόθεν τ' ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος. III 18: καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει. II 23: ἐν Νεμέᾳ, cf. Ol. XIII 98. Is. V (VI) 3. Ne. X 26: καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι: Nemeae (partam); cf. Ol. VII 82. VIII 16. 56. Ne. IV 75. VI 22 (20). Is. IV (V) 18. VII (VIII) 4.

Νέμεα, Νέμεια *Nemea*, ludi Nemeaei Ol. XIII 34: δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα· Νέμεά τ' οὐκ ἀντιξοεῖ (var. Νεμέα). Ne. V 5: Πυθέας εὐρυσθενὴς νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.

Νεμεαῖος *Nemeaeus* Ne. II 4: Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει. VIII 16: πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα.

Νεμεάς *Nemeaea* Ne. III 2: τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν.

Νέμεια v. **Νέμεα.**

νεμεσάω *succenseo* Is. I 3: μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι Δᾶλος.

Νέμεσις *Nemesis* Ol. VIII 86: *εὔχομαι ἀμφὶ καλῶν μοίρᾳ Νέμεσιν διχόβουλον μὴ θέμεν* (Bergk. *νέμεσιν*). Py. X 44: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι φυγόντες ὑπέρδικον Νέμεσιν* (sc. Hyperborei).

νέμω (act. praes. *νέμει. νέμειν. νέμων*. aor. *νεῖμ'*. med. praes. *νέμομαι, -εαι, -ονται. νεμόμενος*) I) Act. 1) *distribuo, dispenso* Py. V 64: *ὃ καὶ βαρειᾶν νόσων ἀκέσματ' ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει*. fr. 288 (121): *τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν*. Py. V 55: *ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων*. cf. Is. IV (V) 52. met. Is. II 22: *τὰν (χεῖρα) Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις* (Herm., libri *νωμᾷ πάσαις*): h. e. admovit habenis easque immisit. — 2) *teneo, guberno, rego*, c. acc. Ol. X 13: *νέμει γὰρ Ἀτρέκεια πόλιν Λοκρῶν*. II 13: *ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ*. III 36: *τοῖς γὰρ ἐπέτραπεν Οὐλυμπόνδ' ἰὼν θαητὸν ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας*. XIII 27: *τόνδε λαὸν ἀβλαβῆ νέμων*: servans. Is. I 67: *ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον*: fovet. Ne. VI 17 (15): *ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων*: movens. — intr. c. dat. Py. III 70: *ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς*: dominatur. — 2) Med. 1) *mihi tributum teneo atque colo* Py. IV 150: *ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας ἁμετέρων τοκέων νέμεαι*. met. Ol. IX 27: *ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον*. Ne. III 82: *κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται*. sine obi. fr. 1 (4), 4: *τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες*: habitant. — 2) de tempore: *dego* Ol. II 73 (66): *ἀδακρυν νέμονται αἰῶνα*. Ne. X 56: *ἁμέραν τὰν μὲν παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται, τὰν δ' ὑπὸ κεύθεσι γαίας ἐν γυάλοις Θεράπνας*. sine obi. Py. XI 55: *εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν*. (de Py. VIII 69 v. *νέομαι*.)

νεόγυιος *iuvenilia membra habens, iuvenilis* Ne. IX 24: *ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας*. fr. 123 (88), 9: *τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν*.

νεόδμᾱτος *recens structus* Is. III 80 (IV 62): *νεόδματα στεφανώματα βωμῶν*.

νεοθᾱλής *recens v. iuveniliter florens* Ne. IX 48: *νεοθαλὴς δ' αὔξεται μαλθακᾷ νικαφορία σὺν ἀοιδᾷ*: per prolepsin dictum: „ut iuveniliter floreat“ Dissen.

νέοικος *recens habitatus* Ol. V 8: *ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε καὶ τὰν νέοικον ἕδραν*: sc. Camarinam a Gelensibus restitutam inde ab Ol. 79, 4.

νεόκτιστος *recens conditus* Ne. IX 2: *κωμάσομεν — τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν*: „quae condita erat Ol. 76, 1“ Dissen. Py. IV 206: *ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ* (ed. Rom. *θεόκτιστον*): „sc. a Phrixi filiis“ Dissen.

νεόκτονος *recens interfectus* Ne. VIII 30: *ἀμφ' Ἀχιλεῖ νεοκτόνῳ* (sc. *ἕλκεα ῥῆξαν*).

νέομαι (praes. *νέομαι, νέοντ(αι). νεῖσθαι*) 1) intr. *eo, incedo, venio, redeo* Ne. II 12: *ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι* (var. *Ὠαρίων' ἀνεῖσθαι*, quod rec. Bergkius nihil aliud esse contendens quam *ἀνανεῖσθαι* sive *ἀννεῖσθαι* i. e. oriri). Py. IV 102: *ἄντροθε γὰρ νέομαι πὰρ Χαρικλοῦς*. Ne. IV 77: *ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων*. met. Py. IV 247: *μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἁμαξιτόν*. Ne. VII 20: *ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅμα νέονται* (Wieseler., libri *πάρα σᾶμα*, Bergk. *πόρον σάμα*). — 2) trans. *percurro, persequor* canendo Py. VIII 69: *ἑκόντι δ' εὔχομαι νόῳ κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι* (Bergk. c. Mingarell. *νέμομαι*), ubi a verbo pendet acc. *ὅσα* aut intellegenda est praep. *ἀμφί*.

νεομηνία *novilunium* Ne. IV 35: *ἴυγγι δ' ἕλκομαι ἦτορ νεομηνίᾳ θιγέμεν* (Tricl. *νουμηνίᾳ*): h. e. festum epinicium attingere. v. *ἱερομηνία*.

Νεοπτόλεμος *Neoptolemus*, Achillis filius Ne. IV 51: *Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ· Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ, βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον*. VII 35: *ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις κεῖται Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος* (Christ. *Νεοπόλεμος*) *ἐπεὶ πράθεν, κτλ*. VII 103: *τὸ δ' ἐμὸν οὔ ποτε φάσει κέαρ ἀτρόποισι Νεοπτόλεμον ἑλκύσαι ἔπεσι*.

νέος (sg. m. νέος, -ον. f. νέᾳ, -αν. n. νέον. pl. m. νέων, -οισι, -οις, -οι. f. νέαισι(ν), -αις. — comp. sg. n. νεώτερον. pl. m. νεωτέρων. superl. n. νεώτατον) 1) *novus, recens* a) adi. Is. IV (V) 63: πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον (var. νόον, Tricl. νόῳ). Py. VII 18 (16). Ne. IX 11. fr. 107 (74), 16: θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος: renovabis. — Ol. IX 49: αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων. Py. VIII 33: τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν. — inde per euphemismum: inusitatus, inauditus, adversus Py. IV 155: τὰ μὲν — λῦσον ἄμμιν, μή τι νεώτερον ἐξ αὐτῶν ἀναστήῃ κακόν: h. e. gravius. fr. 107 (74), 6: ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος. — b) neutr. sing. pro adv. Ol. VIII 37: ἐπεὶ κτίσθη νέον (sc. τὸ τεῖχος): recens. — 2) *iuvenilis, iuvenis* Ne. III 72: ἐν παισὶ νέοισι παῖς. Ol. XIII 23: ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν. cf. fr. 199 (213). Ol. IV 24 (28). Py. X 59: νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. XI 25: νέαις ἀλόχοις. XI 35: γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο νέᾳ κεφαλᾷ (Heyn. νέα κεφαλά, quod rec Bergk.). Ol. XIV 22: ὅτι οἱ νέαν — ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν (var. νέον). II 47 (43): νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος: iuvenilibus. Py. VIII 88: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών: „puerilem victoriam, quum puer esset victor" Mezger. „novum decus post alia iam parta" Dissen. sec. Boeckh. — pro subst. Py. IV 281: κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς. V 103: ἐν ἀοιδᾷ νέων. Ne. III 66: ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων, qui τέκτονες κώμων νεανίαι vocantur v. 5. fr. 227 (250): νέων δὲ μέριμναι. Is. VII (VIII) 2: ὦ νέοι.

νεοσῖγᾰλος *novus splendidusque* Ol. III 4: Μοῖσα δ' οὕτω μοι παρεστάκοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον.

νεότας (νεότας, -ατος, -ατι) *iuventus* 1) aetas iuvenilis Ne. IX 44: ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα. Py. II 63: νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος δεινῶν πολέμων. Ol. X 87: παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. c. gen. fr. 172 (158): οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις; — 2) concr. manus iuvenum Is. VII 68 (VIII 75): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ τε πρὶν ἔδεκτο νεότας: „non est turba κωμαζόντων, sed ad certamen congregata iuventus, quae eum σὺν τύχᾳ apud se vidit" Dissen.

Νεστόρειος *Nestoreus* Py. VI 32: Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς.

Νέστωρ *Nestor*, rex Pyliorum Py. III 112: Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν' — γινώσκομεν.

νευρά *nervus* arcus Is. V 34: εὐρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς Ἡρακλέης.

νεύω *adnuo*, met. Py. I 71: λίσσομαι νεῦσον Κρονίων, ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ. Ol. VII 67: θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν (ἐκέλευσεν), ἀλλὰ Κρόνου σὺν παιδὶ νεῦσαι, φαεννὸν ἐς αἰθέρα νιν πεμφθεῖσαν ἑᾷ κεφαλᾷ ἐξοπίσω γέρας ἔσσεσθαι.

νεφέλα (sg. νεφέλας, -α, -αν) *nubes* Py. VI 11: χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος. Ol. XI 3: ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων (sc. χρῆσις ἀνθρώποις), παίδων νεφέλας. VII 49: κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν πολὺν ὗσε χρυσόν. Py. II 36: νεφέλᾳ παρελέξατο, ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄιδρις ἀνήρ (Ixion). — met. de sopore Py. I 7: κελαινῶπιν δ' ἐπί οἱ νεφέλαν ἀγκύλῳ κρατί, γλεφάρων ἁδὺ κλάιστρον, κατέχευας. de morte Ne. IX 38: παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. de bello Is. VI (VII) 27: ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.

νέφος *nubes* Py. IV 197: ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα. — met. fr. 119 (84), 4: ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος. Ol. VII 45: ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος. Ne. X 9: μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος (Bergk. coni. φάος): „Amphiaraum, bellica virtute maxime insignem" Dissen.

νέω *coacervo* Ol. VI 15: *ἑπτὰ δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τε νησθέντων Ταλαϊονίδας εἶπεν* (Bergk., libri *τελεσθέντων*: „consumptis", quod probant Dissen. et de Iongh. comparantes Aesch. Cho. 875, Christ. *ἐτασθέντων*: „exploratis v. testatis").

νέω *nato* fr. 218 (239), 3: *πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν* (Herm., vulgo *ἶσα νέομεν*, Bergk. *ἴσα πλέομεν*).

νηλεής, νηλής *immisericors, crudelis* fr. 177 (168), 5: *ἐν δασκίοισιν πατὴρ νηλεεῖ νόῳ*. Py. I 95: *τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις*. XI 22: *νηλὴς γυνά*: Clytaemnestra.

νήπιος *puerilis, stultus* fr. 157 (128): *ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων*. plur. pro subst. Py. III 82: *τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν, ἀλλ' ἀγαθοί, τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω*.

νήποινος *expers*, c. gen. Py. IX 58: *χθονὸς αἶσαν — δωρήσεται, οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν*: *κυρίως μὲν τὴν ἀνεκδίκητον, νῦν δὲ τὴν ἄμοιρον καὶ ἄπειρον*. Schol.

Νηρεΐδες, Νηρηΐδες (pl. *Νηρηΐδων, Νηρεΐδων, -ΐδεσσι*) *Nereides*, Nerei filiae Is. V (VI) 6: *νῦν αὖ τίν, Ἰσθμοῦ δέσποτα, Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα* (sc. *ἄωτον δεξάμενοι στεφάνων*): „colebantur hae una cum Neptuno Isthmio in templo dei; atque recordaberis ex iis fuisse Psamathen et Thetidem, matres Aeacidarum" Dissen. Ne. V 7: *ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηΐδων Αἰακίδας ἐγέραιρεν* (Tricl., rell. *Νηρεΐδων*): v. *Αἰακίδας*. Ne. IV 65: *ἔγαμεν ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων* (sc. Peleus): Thetidem; cf. Ne. V 36: *ὥστ' ἐν τάχει ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν*. Py. XI 2: *Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων* (var. *Νηρεΐδων*).

Νηρεύς *Nereus*, deus marinus Ol. II 32 (29): *λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι* (var. *Νηρέως, Νηρέος*). Is. VII 43 (VIII 46): *Νηρέος θυγάτηρ* (Boeckh., libri *Νηρέως*): Thetis, cf. Py. III 92: *Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν*. Ne. III 57: *Νηρέος θύγατρα*.

νίκα (sg. *νίκας, -αν*. pl. *νῖκαι, -ᾶν, -αις, -ας*) 1) *victoria* ex certaminibus publicis reportata Ol. VIII 66: *νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων νίκαν τριακοστὰν ἑλών*. Py. VIII 80: *Ἥρας τ' ἀγῶν' ἐπιχώριον νίκαις τρισσαῖς, ὦ 'ριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ* (var. *νίκαισι* v. *νικαῖσι*, Bergk. *νικᾷς, τρὶς ἆς*). Ne. IX 55: *ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν* (Ceporinus, libri *νικᾶν*, Christ. *ὑπὲρ πολλᾶν . . . νικᾶν*). Ol. X 79: *ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου*. Ne. II 19: *παρὰ — Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν*. Is. V (VI) 60: *ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας*. add. locus certaminis Py. VIII 37: *Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον*. Ne. II 9: *Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν*. Is. VII (VIII) 4: *Ἰσθμιάδος τε νίκας ἄποινα καὶ Νεμέᾳ* (Bergk., vulgo *καὶ Νεμέᾳ* ad sequentia referuntur). VI (VII) 22: *φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ νίκαν παγκρατίου*. Py. VII 14: *ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς, δύο δ' ἀπὸ Κίρρας, ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων*. Ne. XI 20: *ἐκ δὲ περικτιόνων ἑξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι — ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ*. genus certaminis (dat.) Py. VI 17: *κοινάν τε γενεᾷ λόγοισι θνατῶν εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ*. Is. II 13: *οὐκ ἀγνῶτ' ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν*. gen. obi. Is. III 89 (IV 71): *ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν*. — 2) **Νίκα** *Victoria* dea Ne. V 41: *τὺ δ' Αἰγίνᾳ θεοῦ, Εὐθύμενες, Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων*. Is. II 26: *ἀσπάζοντο φωνᾷ χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας γαῖαν ἀνὰ σφετέραν*. Py. IX 125: *πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας* (Bergk., vulgo *νίκας*, var. *νικᾶν*).

Νῑκᾱσιππος, *Nicasippus*, poetae nuntius ac fortasse amicus Is. II 47: *ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς*: „Nicasippus carmen transferre eiusque modos docere debebat. Nam aut familia victoris mittebat aliquem ex suis, qui carmen a poeta acciperet modos-

que musicos et saltationem disceret, qualis est Aeneas Ol. VI, aut poeta mittebat qui transferret, nisi ubi ipse aderat" Dissen.

νῑκᾱφορία (sg. *νικαφορία*, *-ας*. pl. *νικαφορίαισι*, *-αις*) *victoria* ex certaminibus publicis reportata Ne. IX 49: *νεοθαλὴς δ' αὔξεται μαλθακᾷ νικαφορίᾳ σὺν ἀοιδᾷ.* Ol. X 59: *ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε.* Ne. X 41: *νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν.* c. gen. Py. I 59: *χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος.* Ne. II 4: *ὅδ' ἀνὴρ καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται.*

νικαφόρος (sg. m. *νικαφόρῳ*. f. *νικαφόρον*, *-ον*. pl. m. *νικαφόρων*, *-οις*. n. *νικαφόροις*) *victoriam referens*, *victor* Ol. II 5: *Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον.* XIII 14: *ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν.* Py. VIII 26: *ἀείδεται νικαφόροις ἐν ἀέθλοις.* Ne. I 7: *ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.* Is. I 22: *γενόμενοι στεφάνων νικαφόρων.* Ne. III 67: *βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.* plur. pro subst. Ol. I 119 (116): *ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν.*

νικάω (act. praes. *νικᾷ*. *νικᾶν*. *νικῶν*, *-ῶντος*, *-ῶντι*, *-ῶντ'*, *-ώντεσσιν*. ipf. *νίκη* (ci.). aor. *ἐνίκᾱσε*, *-ασαν*. *νικᾶσαι*. *νικάσαις*, *-αντα*. pass. praes. *νικώμενοι*. perf. *νενίκανται*) *vinco*, *supero*, plerumque praes. pro perf. *victor sum* 1) in certaminibus publicis, abs. Is. V (VI) 7: *Φυλακίδᾳ νικῶντος.* Ol. I 100 (98): *ὁ νικῶν.* IX 112. Ne. VII 75. aor. Ol. V 8. fr. 12. Pass. fr. 229 (253): *νικώμενοι — ἄνδρες.* Ne. VI 49 (43): *βοτάνα τέ νίν ποθ' ἁ λέοντος νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν.* Ol. VII 86. Ne. V 53. Ol. X 16: *πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν.* Py. XI 16 (Herm. et Bergk. subst. *νικᾶν*). Ol. VII 10: *ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν — Ὀλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν.* aor. Py. IX 97: *πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον.* IX 73: *ἔνθα νικάσαις ἀνέφανε Κυράναν.* Ne. X 24. de curru Is. III 43 (IV 25): *κὴν γουνοῖς Ἀθανᾶν ἅρμα καρύξαισα νικᾶν.* — add. dat. et acc. Is. IV (V) 9: *ὄντιν' ἀθρόοι στέφανοι χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.* VII 65 (VIII 70): *περικτίονας ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων.* Py. XII 6: *αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ.* acc. interioris q. v. obiecti Ol. IV 20 (24): *χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον.* XIII 30: *πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον.* Ne. V 5: *Πυθέας εὐρυσθενὴς νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον* (Heynius, libri *νικῇ*, quod tuetur Bergk.): vincendo tulit; cf. Ne. X 48: *ὄντε* (sc. *χαλκὸν*) — *Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει* (Bergk. *χειρῶν τ' ἐνίκασαν σθένει*). — 2) met. fr. 38 (16): *ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος.* Pass. c. gen. Ne. IX 2: *κωμάσομεν — ἐς Αἴτναν, ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι:* *ἀντὶ τοῦ ἥττηνται· παντὶ οὖν εἴκουσαι ξένῳ καὶ οὐδένα ἀπελαύνουσαι νικῶνται τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ νικηφόρου.* Schol. (de Py. VIII 80 et Ne. IX 55 v. *νίκα*.)

Νῑκεύς *Niceus*, egregius iaculator Ol. X 72: *μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων* (vulgo *δ' Ἐνικεὺς*): „*Νικεὺς* Argivi hominis nomen CIGr. I 1120" Bergk.

Νῑκŏκλέης *Nicocles* Aegineta, patruelis Cleandri, pugilatu victor in Isthmiis, in proelio interfectus Is. VII 62 (VIII 67): *ἔσσονταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι* (var. *Νικοκλέους*).

Νῑκόμαχος *Nicomachus* Atheniensis, auriga Xenocratis, pro quo Atticam (secundum Bergkium etiam Pythiam) victoriam reportavit Is. II 22: *οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός, τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἁνίαις.*

νῐν acc. encl. 1) sing. a) *eum*, *illum* Ol. I 26: *τοῦ μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος Ποσειδᾶν, ἐπεί νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθώ.* Py. XII 29: (*ὄλβος*) *ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον δαίμων*: sc. laborem; alii cum schol. ad *ὄλβον* referunt, v. *σάμερον*. Py. IV 287: *εὖ νιν ἔγνωκεν*: h. e. *καιρόν*. Ol. I 70 (68). II 62 (56). III 26. 33. IV 12 (16). VI 56. 62. 96. VII 6. 59. 61. 83. IX 32. 60. 63. 76. XIII 80. Py. I 51 (Bergk. c. Rauchen-

steinio *μή*). 97. II 28. III 12. 29. 45. IV 79. 233. 240. V 6 (var. *νυν*). 124. IX 63. 73. 88. Ne. I 66. II 7. III 11. IV 21. V 26. 31. 52. VI 47 (42). VII 42. 84. VIII 8. IX 50. X 34. 68. 74. Is. I 16. 36. 64. II 18. 25. III 90 (IV 71). V (VI) 50. 53. 72. VII 53 (VIII 57). VII 67 (VIII 74). fr. 81 (49) Bergk. fr. 110 (76), 2. add. *αὐτόν* Ol. VI 14 (*αὐτόν τέ νιν*). Py. XII 6. sequ. sent. relativa Is. VII 63 (VIII 68). — b) *eam, illam* Ol. II 29 (26): *ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις — Σεμέλα, φιλεῖ δέ νιν Παλλὰς αἰεὶ καὶ Ζεύς.* Py. VIII 16: *βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ νιν ἄλυξεν*: „h. e. *βίαν*, eventum, poenam superbiae" Dissen. sec. Boeckh.; „Hesychiam" intellegit Mezger. Ol. VII 38. 67. 70. Py. I 32. 37. III 35. IV 40. 43. 109. IX 6 (var. *νῦν*). 26. 33 (var. *μὲν*). 54. 71. 80. XI 22. Ne. IV 3 (sc. *εὐφροσύναν*). Is. I 43, v. tamen *χράω*. fr. 1 (4), 2. 88 (58), 2 Porson. — c) *id, illud* Ol. III 45: *τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις. οὔ νιν διώξω· κεινὸς εἴην* (var. *οὔ μιν* v. *οὐ μὴν*, Bergk. c. Mingarellio *οὐ μή*). VIII 33: *τὸν — Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι καλέσαντο συνεργὸν τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον — ἐν μάχαις λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν*, ubi *νιν* ad *Ἰλίῳ* vel ad *τείχεος* Mezgerus, ad *στέφανον* Boeckhius vult referri. Ol. XIII 69. Py. II 57. IV 242. XII 22. — 2) plur. *eos* fr. 7 (2): *ἔτι καὶ ἡ νὶν τάσσεται ἐπὶ πλήθους· ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν* (Apollon Dysc. de Pron. p. 368 A), cf. Bergk. ad Is. I 43. — Ceterum ubique fere fluctuant libri inter *νὶν* et *μὶν*, nec raro haec sola forma exstat; v. *μὶν*. (de Py. IV 36 v. *ἶν*; de Ne. III 39 et XI 17 v. *μὶν*.)

Νῖσος *Nisus*, Pandionis filius, rex Megarensium Py. IX 91: *Αἰγίνᾳ τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ' ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι.* Ne. V 46: *ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ: τουτέστιν ἐν Μεγάροις. διατίθεται δὲ Ἀπόλλωνι, καὶ Πύθια καλεῖται ὁ ἀγών.* Schol.

νίσσομαι *eo, venio* Ol. III 34: *καί νυν ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται σὺν — παισὶ Λήδας* (var. *νίσεται, νείσεται, νήσεται*): sc. Apollo. Ne. V 37: *Αἰγᾶθεν ποτὶ κλεινὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμὸν Δωρίαν*: sc. Neptunus. — met. Ol. III 10: *τᾶς ἄπο θεόμοροι νίσσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί* (var. *νίσοντ'*, Mosch. *νείσσοντ'*).

νῖφάς *nix, imber* Ol. X 51: *πρόσθε γὰρ — βρέχετο πολλᾷ νιφάδι* (sc. ὁ λόφος). met. Ol. VII 34: *ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν* (sc. Rhodiorum): *ὅτι πολὺν χύδην πλοῦτον αὐτοῖς κατεσκεύασεν.* Schol. Is. III 35 (IV 17): *τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκαιραν ἑστίαν.*

νῖφετός *nix* fr. 107 (74), 11: *νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον.*

νῖφόεις *nivosus* Py. I 20: *νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα.*

νίφω *ningo*, met. Is. VI (VII) 5: *χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν.*

νοέω 1) *intellego, cognosco* Ne. V 18: *τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι*, ubi infin. per pleonasmum additur. Ol. XIII 48: *ἕπεται δ' ἐν ἑκάστῳ μέτρον· νοῆσαι δὲ καιρὸς ἄριστος*: nosse modum et observare. — 2) *cogito, volo*, c. inf. Ne. X 86: *εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι μάρνασαι, πάντων δὲ νοεῖς ἀποδάσσασθαι ἴσον.*

νόημα *mens, consilium* Py. VI 29: *ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς νόημα τοῦτο φέρων.* fr. 122 (87), 5: *πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν* (Herm., v. *νοήματι*): „mentibus vestris" Boeckh. Ol. VII 72: *τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους παῖδας.*

νόθος *nothus, ex pellice natus* Ol. VII 27: *Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον — Λικύμνιον.*

Νομάδες *Nomades* fr. 105 (72), 3: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων.* Py. IX 123: *παρθένον — ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον*: dicuntur Libyes circa Barcam habitantes, ubi Irasa urbs.

νομίζω *rite exerceo atque observo* Is. II 38: *αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ.* IV (V) 2: *σέο ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων*: aor. gnom. „in honore habent, aestimant" Dissen.

νόμιμος *legitimus, iustus* fr. 215

(152): ἄλλα δ' ἄλλοισιν νόμιμα, σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος.

Νόμιος *Nomius, Pastoralis* Py. IX 65: ἄγχιστον ὀπάονα μήλων, Ἀγρέα καὶ Νόμιον, τοῖς δ' Ἀρισταῖον καλεῖν.

νομός *pascuum, arvum* Ol. VII 33: ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν: dicit insulam Rhodum imitatus oraculorum orationem. fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αυξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας (Boeckh., vulgo νόμον). fr. 154 (126), 2: ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν, ἐᾶν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον.

νόμος (sg. νόμος, -ῳ, -ον. pl. νόμων, -οις) 1) *usus, mos, institutum, lex* Ol. VIII 78: ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων (var. καννόμον v. κἄννομον, quod rec. Mommsen.): „rite, ut inferiae" Dissen. Is. II 38: ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλήνων νόμῳ. Ne. X 28: τρὶς δὲ καὶ σεμνοῖς δαπέδοις ἐν Ἀδραστείῳ νόμῳ (sc. λαχὼν στέφανον). Py. II 43: τέκεν γόνον ὑπερφίαλον μόνα καὶ μόνον οὔτ' ἐν ἀνδράσι γερασφόρον οὔτ' ἐν θεῶν νόμοις (var. νομοῖς). Ne. I 72: πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν νόμον (Mommsen. ex schol., libri δόμον v. γάμον, Bergk. σταθμόν). fr. 169 (151): νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί. c. gen. rei Py I 62: πόλιν κείναν — Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε. Ne. III 55: Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον (var. νομόν). de republica ad certam quandam formam et legem constituta Py. II 86: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει (var. νομὸν): κατὰ πᾶσαν ἀρχήν. Schol. Py. X 70: ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες (var. νόμους v. νόμων). — 2) de re musica: *nomus, modus* Py. XII 23: ἀλλά νιν (h. e. μέλος) εὗροισ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον: v. κεφαλά. Ol. I 104 (101): ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληίδι μολπᾷ χρή: v. ἵππιος. Ne. V 25: φόρμιγγ' Ἀπόλλων — πλάκτρῳ διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων (Tricl. νομῶν). fr. 178 (169): νόμων ἀκούοντες θεόδματον κέλαδον (Bergk. θεοδμάτων).

νόος (sg. νόος, νόῳ, νόον, νοῦν?) *animus, mens* 1) vis cogitandi Is. I 40: ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει. Py. V 110: κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε. Is. IV (V) 61: δεξιὸν νόῳ ἀντίπαλον. Py. III 29: Λοξίας κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθὼν πάντα ἴσαντι νόῳ. Ol. II 101 (92): αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ. I 20 (19): εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν. Ne. VI 6 (5): ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις: magna vi ingenii. Py. I 40: ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν. III 103: εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν. VI 47: νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει: „cum sapientia, prudenter" Boeckh. et Dissen.; „in seinem Herzen" Mezger. fr. 213 (232), 4: δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν. fr. 43 (173), 2: ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. — 2) vis sentiendi Ol. X 87: μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον (var. νέον). Py. II 89: οὐδὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. III 5: Φῆρ' ἀγρότερον νοῦν ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον (Tricl. probante Boeckhio, „ne tribrachys videretur pro trochaeo"; vulgo νόον, quod tenet Bergk.). Py. X 68: πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός. I 95: τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις, ubi νόον acc. limitationis. fr. 177 (168), 5: ἐν δασκίοισιν πατὴρ νηλεεῖ νόῳ. Py. VIII 18: εὐμενεῖ νόῳ Ξενάρκειον ἔδεκτο — υἱόν. V 44: ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι, cf. VIII 67. Py. VI 51: τίν τ', Ἐλέλιχθον, — μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται. Ne. VII 88: φαμέν κε γείτον' ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ' ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον. III 42: μυριᾶν δ' ἀρετᾶν ἀτελεῖ νόῳ γεύεται. Ol. IX 75: μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον. — voluntas Py. V 122: Διός τοι νόος μέγας κυβερνᾷ δαίμον' ἀνδρῶν φίλων.

νόσος, νοῦσος (sg. νούσῳ, -ον. pl. νόσοι, -ων, νούσων, νόσους) *morbus* Py. X 41: νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. III 7: Ἀσκλαπιόν, ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων. III 46: πόρε Κενταύρῳ διδάξαι πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους. V 63: βαρειᾶν νόσων

ἀκέσματ᾽ ἄνδρεσσι καὶ γυναιξὶ νέμει (sc. Apollo). Ol. VIII 85: ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι (sc. Ζεύς): „ideo precatur poeta, quod Iphion, fortasse etiam Callimachus, nuper morbo absumpti erant, pestifera opinor aliqua lue grassante" Boeckh. Py. III 66: ἰατῆρα — ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων: „quum calculo laboraret Hiero Aristotele teste in Schol. ad Py. I 89, gravior tum forte videri potest fuisse hic morbus, orta inflammatione et febri" Dissen. fr. 139, 8: Ἰάλεμον, ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος. — met. Py. IV 293: ἀλλ᾽ εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ οἶκον ἰδεῖν, ubi plerique exsilium intellegunt cum schol., verum morbum propter articulum non appositum Mezgerus.

νοστέω *redeo* Ne. XI 26: παρ᾽ εὐδένδρῳ μολὼν ὄχθῳ Κρόνου κάλλιον ἂν δηριώντων ἐνόστησ᾽ ἀντιπάλων (var. ἐνοστήσαντ᾽).

νόστος (sg. νόστος, -ου, -οιο, -ῳ, -ον) *reditus* in patriam Py. VIII 83: τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη. Is. VII 51 (VIII 56): γεφύρωσε τ᾽ Ἀτρεΐδαισι νόστον. Py. IV 196: φιλίαν νόστοιο μοῖραν. IV 32: νόστου πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι. Ne. IX 23: γλυκὺν νόστον ἐρυσσάμενοι (var. ἐρεισάμενοι). Py. I 35: ἐοικότα γὰρ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. Ne. II 24: κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ. Ol. VIII 69: ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον. Ne. III 25: ἰδίᾳ τ᾽ ἐρευνάσε τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος, ubi sunt qui explicent „viae, itineris".

νοσφίζω *eripio*, c. dupl. acc. Ne. VI 70 (62): δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε᾽ Ὀλυμπιάδος.

νότιος *humidus* fr. 107 (74), 13: νότιον θέρος (sc. φέρεις).

Νότος *Notus, Auster* Py. IV 203: σὺν Νότου δ᾽ αὔραις ἐπ᾽ Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον.

νύμφα 1) *sponsa* Ol. VII 14: τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ᾽ Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε νύμφαν, Ῥόδον. Py. IX 56: Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν: Cyrenen. Ne. V 33: εὐθὺς δ᾽ ἀπανάνατο νύμφαν: Hippolytam; „pro ἀπανάνατο εὐνήν, ut est. Hom. Od. X 297" Dissen. — 2) **Νύμφαι** *Nymphae* deae Ol. XII 19: δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ᾽, Ἐργότελες, θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις: v. λουτρόν.

νυμφεῖος *uxorius* Ne. V 30: συνέπαξε λόγον, ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς: „concubitum cum coniuge iuvenili Acasti" Dissen.

νυμφεύω *despondeo* Ne. III 56: νύμφευσε δ᾽ αὖτις ἀγλαόκολπον Νηρέος θύγατρα (sc. Chiron).

νύμφιος *nuptialis* Py. III 16: οὐκ ἔμειν᾽ ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν (var. νυμφιδίαν): sc. Coronis.

νυμφίος *sponsus* Py. IX 118: οὕτω δ᾽ ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα.

νῦν 1) *nunc, hoc tempore* a) c. ind. praes. v. perf. Py. VIII 49: ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ Ἄδραστος. Is. V (VI) 44: εἴ ποτ᾽ ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ, θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας, νῦν σε, νῦν εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. Ne. VI 15 (14): νῦν πέφαντ᾽ οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ. Ol. I 93 (91): νῦν δ᾽ ἐν αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται. Ol. III 43. VII 25. VIII 65. XIII 104. Py. I 17. IV 64. 290. V 20. Ne. V 43. Is. II 9. III 76 (IV 58). V (VI) 47. VII 61 (VIII 67). pro praes. est opt. c. κεν Is. IV (V) 48. omisso praedicato Ol. X 9: νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον, quod dictum esse pro νῦν ἔστιν ὅπᾳ v. ὅπως: „jetzt gilt es den Fall, wie" docuit Hermannus. Ne. VII 101: παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν (sc. ἔχουσιν). add. neutr. articuli τὸ νῦν Py. V 117: θεὸς δέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν, καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα, Κρονίδαι μάκαρες, διδοῖτ᾽ — ἔχειν. — c. aor. Py. I 50: νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων ἐστρατεύθη. Is. I 39. III 36 (IV 18). V (VI) 5. VI (VII) 37. — c. fut. Py. IX 55: νῦν δ᾽ εὐρυλείμων πότνιά σοι Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν. — b) c. imper. praes. v. aor., imprimis ubi fit transitus ad nova Ol. II 98 (89): ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν. VI 87: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα. XI 11. XIV 15 (Bergk. νυν). 20. Py. IV 263. Is. IV (V) 38. add. ἀλλά Ol. IX 5. μή Ol. IX 40. — c) adduntur particulae νῦν δέ Ol. I 93 (91). XIII 104.

Py. IX 55. Is. I 39. II 9. III 36 (IV 18). III 76 (IV 58). *νῦν γε* Ol. III 43. Py. IV 290. add. *μέν* Py. IV 50. *μάν* Py. I 17. 50. *νῦν μέν* Ol. VIII 65. *νῦν αὖτ'* (Bergk. *αὖ*) Is. V 5. *ἀλλὰ νῦν* Ol. IX 5. Is. VI (VII) 37. *καὶ νῦν* Py. IV 64. V 20. Ne. V 43. Is. IV (V) 48. VII 61 (VIII 67). — d) c. artic. pro subst. *οἱ νῦν huius aetatis homines* Py. VI 44: *τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα.* Ol. I 108 (105). — 2) *nunc (vero)*, quum ita res se habeat, in hac rerum conditione Py. IV 50: *νῦν γε μὲν ἀλλοδαπᾶν κριτὸν εὑρήσει γυναικῶν ἐν λέχεσιν γένος*: „quum ad Theram dissoluta gleba sit; opp. *εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε* v. 43" Boeckh. post sent. conditionalem Ol. XII 17: *ἤτοι καὶ τεά κεν — ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν, εἰ μὴ στάσις — σ' ἄμερσε πάτρας. νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος — θερμὰ Νυμφᾶν λουτρὰ βαστάζεις.*

νὺν part. encl. *nunc, hoc tempore* a) (part. *καὶ* ubique praemissa praeter Py. VI 19. XI 44) c. praes. v. perf. Ne. VI 10 (8): *τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν* (var. *νῦν*). Py. IV 42: *καί νυν ἐν τᾷδ' ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας.* Ol. III 34. X 78. Py. VI 19 (var. *νιν*). XI 7. inf. aor. Py. III 66. add. neutr. articuli *τό γέ νυν* Py. XI 44. — c. aor. Ol. VII 13: *καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν.* Py. IX 71. — b) c. imper. Ne. I 13: *σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ* (Beck. et Herm., libri *ἔγειρε νῦν*): iam. Is. II 43: *μή νυν — μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους* (var. *νῦν*): „nunc" Boeckh.; „igitur" Dissen. (de Ne. IV 77 v. *ἵνα*.)

νύξ (sg. *νυκτός, -ί, -(α).* pl. *νύκτες, -εσσιν, -ας*) *nox* Ol. I 2: *ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.* XIII 76: *ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο νύκτ'.* fr. 129 (95): *τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα κάτω.* Ol. II 67 (61): *ἴσαις δὲ νύκτεσσιν αἰεί, ἴσαις δ' ἀμέραις ἅλιον ἔχοντες.* fr. 142 (106): *θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος.* fr. 130 (95), 2: *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.* Py. IV 195: *νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους* (sc. *ἐκάλει*): v. *καί* I) A) 1). Py. IV 115: *νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν*: v. *κοινάω*. Py. IV 256: *ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νυκτες*: „horae nocturnae h. e. nox" Dissen., cf. Ne. VI 7: *ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*: „nach Verfluſs der Nacht" Mezger. Ol. VI 101: *ἐν χειμερίᾳ νυκτί.* Is. III 54 (IV 36): *ὀψίᾳ ἐν νυκτί.* Py. IV 130: *ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.* Ol. VI 61: *ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν — νυκτὸς ὑπαίθριος*: noctu.

νωδῡνία *indolentia* Py. III 6: *τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν* (var. *τέκτον' ἀνωδυνίας*).

νώδυνος *doloris expers* Ne. VIII 50: *ἐπαοιδαῖς δ' ἀνὴρ νώδυνον καί τις κάματον θῆκεν.*

νωμάω (praes. *νώμα, -άτω. νωμῶν, -ῶντα.* fut. *νωμάσοισιν.* aor. *νωμάσαντ'*) 1) *distribuo* Ne. IX 51: *ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ'.* — 2) *verso, rego* Py. VII 47: *θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα.* fr. 111 (77): *πολλὰ δ' ἔμβαλ' ἕλκεα νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον.* Py. IV 18: *ἀνία τ' ἀντ' ἐρετμῶν δίφρους τε νωμάσοισιν ἀελλόποδας* (var. *νωμάσουσιν*). Is. I 15: *ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ' ἐθέλω — ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ.* met. Py. I 86: *νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.* (de Ol. VII 32 v. *ναῦς*.)

νώνυμνος *nomine carens, obscurus, ignobilis* Ol. X 51: *καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο· πρόσθε γὰρ νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι* (var. *νώνυμος* v. *νώνυμον*).

νῶτον (sg. *νώτῳ, -ον.* pl. *νώτων, -οισιν, -α*) *tergum, dorsum* 1) animantium Py. IV 83: *ἅπαν νῶτον καταίθυσσον* (*κομᾶν πλόκαμοι*). Ne. X 44: *ἐκ δὲ Πελλάνας ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις* (*ἀπέβαν*): v. *κρόκα.* Py. I 28: *στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ*: sc. Typhoei sub Aetna iacentis. Py. IV 183: *Ζήταν Κάλαΐν τε —, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.* I 9: *ὁ δὲ* (aquila) *κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ.* plur. pro sing. Ne. IX 26: *κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις* (Amphiaraum), *δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν*

θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. met. Ne. VI 65 (57): *ἑκόντι δ' ἐγὼ νώτῳ μεθέπων δίδυμον ἄχθος ἄγγελος ἔβαν.* — 2) regionum Py. IV 228: *ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς.* IV 26: *ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων* (var. *ἐρήμου*) *εἰνάλιον δόρυ*: dicuntur deserta Libyae. Ol. VII 87: *ὦ Ζεῦ πάτερ, νώτοισιν Ἀταβυρίου μεδέων*: in iugis.

Ξ

ξανθοκόμας *flavicomus* Ne. IX 17: *ξανθοκομᾶν Δαναῶν.*

ξανθός (sg. m. ξανθός, -ῶ. f. ξανθά, -άν. pl. f. ξανθᾶν, -αῖς, -αῖσι, -άς. n. ξανθά) *flavus, fulvus* 1) de hominibus deisve: flavicomus Ne. III 43: *ξανθὸς δ' Ἀχιλεύς.* VII 28: *ξανθῷ Μενέλᾳ δάμαρτα κομίσαι* (var. *ξανθῶ Μενέλα*). fr. 34 (9): *ξανθὰν Ἀθάναν.* Ne. X 7: *ξανθά — Γλαυκῶπις.* V 54: *ξανθαῖς Χάρισσιν.* — 2) de animalibus Py. IV 149: *βοῶν ξανθὰς ἀγέλας.* IV 225: *βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον.* fr. 237 (261): *ξανθὸς λέων.* — 3) de rebus Ol. VII 49: *κείνοις ὁ μὲν ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν πολὺν ὗσε χρυσόν: τὴν ἔγκυον οὖσαν χρυσοῦ.* Schol. Ol. VI 55: *ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος.* fr. 122 (87): *τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη θυμιᾶτε.* fr. 79 (48), 5: *αἰθομένα δὲ δᾴς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις* (var. *ξανθῆσι*).

Ξάνθος *Xanthus* fluvius Ol. VIII 47: *Ξάνθον ἤπειγ' ἢ καὶ Ἀμαζόνας εὐίππους καὶ ἐς Ἴστρον ἐλαύνων* (sc. Apollo): „recte Heynium arbitror Xanthum Troadis intelligere, ubi equi Apollinis relicti pabulum carpserint, ut ap. Hom." Boeckh.

ξείνιος, ξεῖνος v. **ξένιος, ξένος.**

ξεινοδοκέω fr. 311 (278): *ὁ δὲ Πίνδαρος· ξεινοδόκησέν τε δαίμων· ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε* (Apollon. Lex. Hom. 117, 25).

ξεναγέτας *hospites circumducens et excipiens* Ne. VII 43: *βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξεναγέται*: h. e. hospitales.

ξενἀπάτας *hospitum deceptor* Ol. X 34: *ξεναπάτας Ἐπειῶν βασιλεύς*: dicitur Augias, quia Herculem hospitem fraudaverat.

Ξενάρκειος *Xenarceus*, ad Xenarcem pertinens Py. VIII 19: *Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον υἱόν*: Aristomenem.

Ξενάρκης *Xenarces* Aegineta, pater Aristomenis Py. VIII 72: *θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις* (Tricl. *Ξείναρκες*).

ξεναρκής *hospites defendens ab iniuria aut inopia* Ne. IV 12: *δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέι κοινὸν φέγγος* (Tricl, libri *ξεναρκεῖ*).

ξενία *hospitium, hospitalitas* Ne. X 49: *Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη* (Tricl. *ξεινίαν*, Bergk. coni. *ξένια πρὸς*). Py. X 64: *πέποιθα ξενίᾳ προσανέι Θώρακος*: „Thessalorum gentes nobiles *φιλοξενίᾳ* insignes erant, cf. Xen. Hist. Gr. VI 1, 3" Dissen. plur. Ol. IV 13 (17): *χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις* (var. *ξεινίαις*). (de Ne. VII 65 v. *προξενία*.)

ξένιος, ξείνιος (sg. m. ξενίου, ξεινίου. f. ξενίαν, ξεινίαν. n. ξένιον. pl. f. ξεινίαις. n. ξείνι(α)) 1) adi. *hospitalis* Ne. IV 23: *φίλοισι γὰρ φίλος ἐλθὼν ξένιον ἄστυ κατέδραμεν Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν.* Py. III 23: *γνοὺς Ἴσχυος Εἰλατίδα ξεινίαν κοίταν ἄθεμίν τε δόλον.* Is. II 39: *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν* (var. *ξενίοις*). Ol. III 40: *πλείσταισι βροτῶν ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις.* Ne. XI 8: *καὶ ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις αἰενάοις ἐν τραπέζαις.* Ol. VIII 21: *ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις ἔξοχ' ἀνθρώπων.* Ne. V 33: *ἀπανάνατο νύμφαν ξεινίου πατρὸς χόλον δείσαις*: h. e. Iovis. — 2) subst. **τὸ ξένιον** *donum hospitale* Py. IV 35: *ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι.* plur. pro sing. Py. IV 22: *γαῖαν διδόντι ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ'.* de epulis hospitalibus Py. IV 129: *ξείνι' ἁρμόζοντα τεύχων.* (de Is. V 46 v. *ξένος.*)

Ξε(ι)νο͂κράτης *Xenocrates* Agrigentinus, pater Thrasybuli, bis in Pythiis et in Isthmiis curru victor, quarum victoriarum memoria celebratur Py. VI et Is. II carminibus; Py. VI 6: *Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.* Is. II 14: *ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν, τὰν Ξενο͂κράτει Ποσειδάων ὀπάσαις Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.* II 36: *μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν.*

ξένος, ξεῖνος (sg. m. *ξένος, ξεῖνος, ξένου, -ον, ξεῖνον, ξεῖν'*. f. *ξείνας, ξέναν* (ci.). plur. m. *ξένοι, -ων, ξείνων, -οις, ξένοις, -οισι*) A) subst. I) masc. *hospes* 1) advena a) hospitio iunctus Ne. VII 61: *ξεῖνός εἰμι*: hospes atque amicus, sc. vobis; *τῶν Αἰγινητῶν*. Schol. Py. III 25: *ἐλθόντος γὰρ εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν ἀπ' Ἀρκαδίας*: Ischyos. Ol. IX 67: *ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται.* Py. V 82: *ἔχοντι τὰν* (sc. *Κυράνας πόλιν*) *χαλκοχάρμαι ξένοι Τρῶες Ἀντανορίδαι.* Ne. IX 2: *ἔνθ' ἀναπεπταμέναι ξείνων νενίκανται θύραι.* Ol. II 2: *Θήρωνα — γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων* (Hartung. et Mommsen., libri *ὀπὶ δίκαιον ξένον*). Ne. V 8: *φίλαν ξένων ἄρουραν* (Tricl., libri *ξείνων*): Aeginam; cf. Ol. VIII 26: *τάνδ' ἁλιερκέα χώραν παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα.* fr. 1 (4), 4: *νέμονται οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες* (sc. Aeginetae). Py. IV 30: *φιλίων δ' ἐπέων ἄρχετο, ξείνοις ἅ τ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.* c. gen. Py. IX 82: *ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος κεῖτο*: Amphitruo. — b) advena hospitio non iunctus, peregrinus Py. IV 78: *ξεῖνος αἴτ' ὧν ἀστός.* V 57: *ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι*: mercatores intellegit Boeckh. Ol. VII 90. XIII 3. Py. III 71. V 57. Is. I 51: *πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον*, cf. V (VI) 70. Py. IX 108: *τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων.* Is. III 72 (IV 54): *κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι* (Tricl., rell. *ξείνων*). Py. IV 97: *ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν* (var. *ξέν'*); IX 10: *ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον*: Apollinem. — 2) qui advenas hospitio iunctos excipit, Wirt Is. VI (VII) 46: *νῦν σε — λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε, ξεῖνον ἁμὸν μοιρίδιον τελέσαι*: v. *μοιρίδιος.* Is. II 48: *ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.* Py. XI 34: *ὁ δ' ἄρα γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο.* XI 16: *ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα.* III 69: *μόλον — παρ' Αἰτναῖον ξένον*: Hieronem, cf. Ol. I 106 (103). Ol. IV 4: *ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί*: dicit Psaumidem. c. gen. Ne. VII 86: *Αἰακὸν —, ἐμᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, Ἡράκλεες, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'.* — II) fem. *hospita* Py. IV 233: *πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς*: Medeae. — B) adi. *peregrinus, ignarus* fr. 198: *οὔτοι με ξένον οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι*, quod fr. Pindari esse existimat Bergkius Letronnium secutus.

Ξενοφῶν *Xenophon*, Thessali filius, Corinthius e gente Oligaethidarum, cui stadio simul et quinquertio victori Ol. 79 carmen Ol. XIII scriptum est; Ol. XIII 28: *Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον κτλ.* Eidem teste Athen. XIII 573 E scolium scriptum et cantatum in templo Veneris inter sacrificium et epulum sacrum, quum is post victoriam Olympicam Ol. 79 partam meretrices ex voto adduxisset centum, fr. 122 (87), 15: *ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Χενοφῶν τελέαις ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς.*

ξενόω *hospitio excipio* Py. IV 299: *πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς* (Damophilus). V 31: *ὕδατι Κασταλίας ξενωθεὶς γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις.*

ξερός *aridus* fr. 107 (74), 14: *ἦ νότιον θέρος* (sc. *φέρεις*), *ὕδατι ζακότῳ ξερὰν εἰ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος* (Bergk., libri *θέρος ὕ. ζ. ἱερόν, ἢ γαῖαν*, Scaliger. *ὕ. ζ. διερόν*).

ξεστός *politus* Py. II 10: *ξεστὸν — δίφρον.* IV 94: *ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ.* Ne. X 67: *ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον.*

ξίφος *gladius* Ne. X 6: *ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.* VII 26: *Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος.* Py. IV 147: *οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι.*

ξύγγονος v. **σύγγονος**.

ξύλινος *ligneus* Py. III 38: *ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν.*

ξύλον *lignum* fr. 241 (280): *ποτίκολλον ἅτε ξύλον πὰρ ξύλῳ.*

ξυνάν v. **ξυνάων.**

ξυνάορος, συνάορος *coniunctus, consociatus* fr. 122 (87), 12: *τί με λέξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν*: „litteram ξ, quam Pindarus fere non assumit nisi metri causa, hoc loco ob sequens ξυναῖς de industria posuisse videtur" Boeckh. Ne. IV 5: *εὐλογία φόρμιγγι συνάορος*: comes.

ξῡνάων, ξῡνάν *socius*, c. gen. Py. III 48: *ὅσσοι μόλον αὐτοφύτων ἑλκέων ξυνάονες* (var. *συνάονες*): h. e. ulceribus affecti. Ne. V 27: *ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν* (var. *ξυνεῦνα, ξυνῶνα*): „sodalem et amicum Pelei" Dissen.

ξῡνός (sg. m. *ξυνόν.* f. *ξυνᾶς.* n. *ξυνῷ, -όν.* pl. f. *ξυνᾶν, -αῖσι.* n. *ξύν'*) *communis*, pariter ad plures v. ad omnes pertinens 1) de rebus Is. III 46 (IV 28): *οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον καμπύλον δίφρον.* Ol. VII 21: *ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον*: „communem omnibus Heraclidis Rhodiis" Boeckh.; „die ganze dorische Gemeinde angehend" Mezger. cf. Is. I 46: *ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.* V (VI) 69: *ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων.* Py. XI 54: *ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι.* Py. IX 93: *τό γ' ἐν ξυνῷ πεποναμένον εὖ*: „in publica, communi causa" Dissen. fr. 124 (89), 2: *ἐν ξυνῷ*: „publice in communi conventu convivarum" Dissen. c. dat. Ol. III 18: *Διὸς αἴτει πανδόκῳ ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.* — de duorum inter se communione Py. IV 154: *τὰ μὲν ἄνευ ξυνᾶς ἀνίας λῦσον ἄμμιν.* Is. V (VI) 36: *Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον ξυνόν* (Christ., in libris deest). VII 46 (VIII 51): *φαντὶ γὰρ ξύν' ἀλέγειν καὶ γάμον Θέτιος ἄνακτα* (Herm., libri *συναλέγειν*): una (sc. cum Thetide). c. dat. Py. IX 13: *ξυνὸν ἁρμόζοισα θεῷ τε γάμον μιχθέντα κούρᾳ θ' Ὑψέος*: „de quo inter deum et Hypsei filiam convenerat" Hermann. — 2) de personis fr. 122 (87), 12: *ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν*: meretricibus.

O

ὁ ἁ τό (sg. m. *ὁ ὅ, τοῦ, τῷ, τόν.* f. *ἁ, τᾶς, τᾷ, τάν.* n. *τό, τοῦ, τῷ, τό.* pl. m. *οἱ τοί, τῶν, τοῖς τοῖσι(ν), τούς.* f. *αἱ ταί, τᾶν, ταῖς ταῖσι, τάς.* n. *τά, τῶν, τά.* pluralis etiam de duobus legitur, ut Py. XI 45. — per crasin coalescit articulus cum postposita vocali 1) **ὁ** cum **α**: *ὡλιροθίον.* 2) **τά** cum **αυ**: *ταὐτά.* 3) **τό** cum **α**: *τὡργείον.* cum **αυ**: *τωὔτ'.* 4) **τοῦ** cum **ε**: *τοὔνεκα.* cum **αυ**: *τωὐτοῦ.* praeterea e coni. scripta sunt a Christio *ἁνὴρ* Ne. II 3. *τἀπό* Py. V 73; a Bergkio *τωὐτό* Py. V 124. *τωὐτοῦ* Ne. VI 40 (35). *τοὔνεκεν* Py. IX 93. — de *ποττάν* v. *πρός*) A) pron. demonstr. *hic, ille* 1) nihil additur Ol. II 86 (78): *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται*: h. e. in beatis. Is. VII (VIII) 15: *ἰατὰ δ' ἔστι βροτοῖς σύν γ' ἐλευθερίᾳ καὶ τά*: „loquitur de fortunae dolosae casibus" Dissen. Py. II 35: *καὶ τόν* (plerique e coni. *κοῖτον*). Ol. III 31. 33. VI 17. VII 80. Py. IV 227. V 39. VIII 12. Ne. III 76. IV 9. Is. I 28. IV (V) 43. VII 61 (VIII 67). VII 69 (VIII 76). fr. 129 (95) 1. Ol. I 67 (65): *τοὔνεκα*: ideo. — sequ. relat. Ol. VI 75: *τοῖς οἷς.* Py. VIII 39: *λόγον φέρεις, τὸν ὅνπερ — αἰνίξατο.* — duo leguntur inter se opposita Ne. VII 55: *φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι.* aut coniuncta Ne. I 30: *σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες*, ubi est de duabus virtutibus: Rat und That; varia significantur commoda Py. V 55: *ὁ Βάτ-*

του δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων. Ol. II 59 (52). Py. VII 22 (20). bona et mala Is. IV (V) 52: Ζεὺς τά τε καὶ τὰ νέμει. III 51 (IV 33). — 2) adduntur particulae a) γάρ Ne. X 60: τὸν γὰρ (sc. Κάστορα) Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως ἔτρωσεν. Ol. III 36. XIII 6. fr. 131 (96), 3. Ol. VII 48 (καὶ τοὶ γάρ). — b) μέν Ol. I 77 (75): τῷ μὲν εἶπε, cf. VII 32. XIII 60: τοῖσι μὲν ἐξεύχετ'. Py. IV 74: τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία. Ol. I 89 (87). XI 8. Py. III 72. 82. IV 53. 66. 154. IX 18. X 11. Is. III 25 (IV 7). III 79 (IV 61). V (VI) 47. VII 24 (VIII 25). VII 56 (VIII 62). VII 65 (VIII 71). fr. 161 (134). 189 (197) ci. 235 (259), 2. — sequ. relat. Py. III 47: τοὺς μὲν ὧν ὅσσοι. — plerumque vero part. μέν respondet δέ, itaque inter se opponuntur ὁ μέν — ὁ δὲ: hic — ille (alius, alter) Ol. VI 37: ὁ μὲν — ᾤχετ' ἰὼν —, ἁ δέ. Ne. I 41: τοὶ μὲν — μυχὸν εὐρὺν ἔβαν —· ὁ δ'. Py. IV 179: πέμπε δ' — υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἦβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. III 51: τοὺς μὲν — τοὺς δὲ — τοὺς δέ. Ne. XI 29: βροτῶν τὸν μὲν — τὸν δ' αὖ. Ol. XIII 58. Py. III 8. 97. XI 63. XII 32. Ne. VII 55. X 55. Is. V (VI) 37. fr. 129 (95), 4. 139, 5. interdum alia opponuntur Ne. VI 4: τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. Py. VI 43: τὰ μὲν παρίκει· τῶν νῦν δέ. Ne. VIII 3: τὸν μὲν — ἕτερον δ'. Ol. VII 49: ὁ μὲν — αὐτὰ δέ. Is. VII 19 (VIII 21): τὰν μὲν — σὲ δ'. Ol. VI 41: τᾶ μὲν —, βασιλεὺς δ'. Ol. VI 44: τὸν μὲν — δύο δέ. Ol. II 80 (73). Py. IV 86. 93. 120. Is. VII 35 (VIII 38). semel respondet ἀτάρ Py. IV 168: οἱ μὲν κρίθεν· ἀτὰρ Ἰάσων. — c) δέ Ol. I 75 (73): ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν· ὁ δ' αὐτῷ πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. IX 68: ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται: alii, cf. Ol. IX 87. Is. V (VI) 61. Py. III 92: ὁπόθ' Ἁρμονίαν γᾶμεν βοῶπιν, ὁ δὲ Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα: alter. Ol. VI 52. XIII 92. Py. I 8. IV 41. 101. 133. VI 33. VII 18 (16). VIII 76. IX 38. 62. 65. XI 25. 56 (Bgk.). Ne. I 61. V 25. 31. 32. VII 36. IX 42. X 13. 15 (Herm., libri τί οἱ). 66. Is. VII 45 (VIII 49). fr. 30 (6), 6. 51 (ci.). 288 (121). [139, 3.] — sequ. relat. Ol. VII 10: ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί. — nonnunquam etiam compluribus verbis interiectis sequitur illud quo pron. refertur substantivum, id quod Homericum redolet sermonem; Ol. X 43: ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ. IV 78: ὁ δ' ἄρα χρόνῳ ἵκετ' αἰχμαῖσιν διδύμαισιν ἀνὴρ ἔκπαγλος. Py. VIII 48. Ne. V 34. IX 24. fr. 167 (148). similiter sequitur infinitivus Ne. VIII 44: ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν: „illud vero, iterum tuam animam ut reducam ex Orco, praestare non possum" Dissen. — plerumque vero praecedit part. μέν, atque inter se opponuntur ὁ μὲν — ὁ δέ: hic — ille (alius, alter) Ol. VI 39. XIII 59. Py. III 12. 52. 53. 100. IV 179. XI 64. XII 33. Ne. I 43. VII 55. X 56. XI 30. Is. V (VI) 41. fr. 129 (95), 4; 5. fr. 139, 6; 8. v. supra 1) b). vel alia verba opponuntur Ne. IX 43: πολλὰ μὲν —, τὰ δέ. Ol. XII 11: ἔμπαλιν μὲν —, οἱ δ'. Ol. II 74 (67). Py. XI 34. fr. 221 (242), 2. — ceterum inter demonstr. et relat. vim pronominis quum certi fines non semper possint constitui, de nonnullis locis num ad relat. potius referantur dubium; v. B). — 3) pro adv. sunt a) dat. **τῷ** *propterea* Py. V 23. Is. VII 65 (VIII 72). — b) acc. **τό** *propterea, quare* Ol. VI 56. Py. V 39 (ubi τοῦ praestat Bergkii coniectura). **τά** *quid, cur* Ol. I 84 (82) (Bergk. c. var. τί). **τὸ μέν, τὰ μέν** (opp. δέ v. τε) *partim, tum* Py. II 31. V 15. XI 46. Ne. III 43. VIII 30. fr. 1 (4), 4 (Herm. τῶν). **τὸ δέ, τὰ δέ** *ex alia parte, partim, rursum, aliquando* Ol. IX 95. Is. III 11. opp. μέν Ol. VII 23. XIII 55. Py. VIII 28. opp. πολλά Ol. XII 6. τὰ μὲν — τὰ δέ tum — tum Py. II 65. — B) pron. relat. **ὅ** *qui* 1) refertur ad antecedentia a) ad subst. Ol. I 60 (58): κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον, τὸν αἰεὶ μενοινῶν κεφαλᾶς βαλεῖν εὐφροσύνας ἀλᾶται. Ne. I 13: σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ. Py. II 50: θεός, ὃ καὶ πτε-

ῥόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα, cf. Py. I 74 (var. ὅς). V 63. XII 31. Is. VII 19 (VIII 21). VII 23 (VIII 24). VII 49 (VIII 54). praeterea legitur Ol. II 82 (74). III 13. VI 49. 85 (ubi ταύτας sc. Μετώπης expl. Mezger). IX 9. X 85. 100. XIII 29. 31. Py. I 30. 78. 80. II 16. 27. 44. III 74. 78. IV 10. 20. 46. 107. 149. 161. V 69 (Christ. e coni. ὧ). 87. VI 21. IX 88. XI 13. 45. XII 6. 26. Ne. III 55. 65. IV 67. VI 67 (59). 68 (60). VII 36. 101. Is. I 13. II 14. 22. 27. III 31 (IV 13) Christ. III 53 (IV 35). III 82 (IV 64). V (VI) 74. VII (VIII) 5. VII 52 (VIII 57). fr. 75 (45), 10. 133 (98), 4. quo accedit non minor fere numerus locorum ubi, praesertim post maiorem distinctionem, relativum an demonstrativum pronomen sit diiudicari posse non videtur: Ol. I 25. III 9. VI 93. VII 20. VIII 31. IX 70. Py. I 2. 16. 21. 61. II 27. V 82. 103. VI 10. VIII 83. IX 5. 80. 89. 107. XI 17. XII 9. 17. Ne. II 24 (Bergk. ci. τόδ'). III 9. 50. IV 89. V 9. Is. III 83 (IV 65). IV (V) 35. V (VI) 27. fr. 125 (91). atque tenet pron. primum locum sententiarum, exceptis his locis Ol. II 82 (74). VII 20. XIII 31. Py. I 74 (var. ὅς). IV 10. V 82. Ne. VI 68 (60). Is. I 13. — adduntur autem particulae γε Ne. VI 68 (60). δή Ol. IX 9. Py. XI 17. Is. II 27. περ Ne. VII 101. ῥα fr. 125 (91). adv. ποτὲ Ol. III 13. Py. I 16. IV 10. 20. 46. 107. 161. VI 21. XII 6. Ne. V 9. Is. I 13. — b) ad pron. Py. XII 31: ἔσται χρόνος οὗτος ὃ καὶ — δώσει. IX 42: σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν. — 2) ad sequentia a) ad subst. sententiae interpositum fr. 97 (64): τὸ σεαυτῷ μέλος γλάζεις (Bergk., libri σαυτοῦ). — b) ad pron. demonstr. omissum Py. X 61: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. Ne. IV 91. X 29. — C) articulus *der* 1) propriam suam vim demonstrativam servans id quod oculis cernitur significat, ut Ol. V 8: τὰν νέοικον ἕδραν: h. e. Camarinam, ubi cantatur carmen; saepius unam certamque rem v. personam aut prius commemoratam aut iam notam omnibus, ut Py. I 35: ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει: haec ratio, cf. Ol. II 24 (22): ἕπεται δ' ὁ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις (Hartung. et Bergk., libri δὲ λόγος). Py. IV 9: τὸ Μηδείας ἔπος. fr. 216 (235): τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος. Is. II 9: τὸ τὠργείου — ῥῆμ'. fr. 32 (8): τοῦ θεοῦ: Apollinis. Py. V 44: τὸν εὐεργέταν: Apollinem. fr. 156 (57): ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος: Bacchus. Ne. VII 26: ὁ καρτερὸς Αἴας. Is. VII (VIII) 9: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον. Py. III 3: ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν — ζώειν τὸν ἀποιχόμενον. — interdum non multum differt a pron. poss., ut Ol. XIII 95: τὰ πολλὰ βέλεα: haec mea; cf. Py. II 64. V 13. XII 15. fr. 41 (13). — 2) universum significat genus quo pertinent singula, ut Ne. VII 49: οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς, si Mezgeri sequimur interpretationem; plerique sane Neoptolemum intellegunt. Py. II 24: τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι. I 72: ὁ Φοῖνιξ: dicuntur Poeni. — c. adi. et part. Py. IX 95: αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν — καλὰ ῥέζοντ' ἔννεπεν. cf. Is. III 66 (IV 48). Is. III 7: χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν. Py. II 88: οἱ σοφοί. Ol. I 100 (98): ὁ νικῶν δέ. Is. I 40: ὁ πονήσαις δέ. Py. VIII 88: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών. XI 30: ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων. Ne. IV 31: λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. Ol. II 94 (86). fr. 2. 43 (173), 3. — additur rebus et subst. abstr. Ne. IV 82: ὁ χρυσός, cf. Ol. I 1. fr. 222 (243). Py. V 1: ὁ πλοῦτος, cf. Ol. II 58 (53). Py. IV 286: ὁ γὰρ καιρός, cf. IX 78. fr. 289 (234): τὰς ἐλπίδας. Py. III 86: ὁ μέγας πότμος. adi. Ne. VII 74: τὸ τερπνόν. VIII 34: τὸ μὲν λαμπρόν. Ol. IX 28: τὰ τέρπν', cf. XIV 5. Py. III 83: τὰ καλά. Is. VI (VII) 43: τὰ μακρὰ δ'. — Additur autem articulus 1) singulis vocabulis (saepe interpositis part. δέ, τε, γε, γάρ, μάν, μέν aut genit., cui adduntur nonnunquam verba aliaque sententiae membra, cf. Ol. XII 5. XIII 18); 1) substantivis a) nominibus, quae ex parte sunt proprie adiectiva α) deorum hominumve Is. II 6: ἁ Μοῖσα. fr. 122 (87), 5: ποττὰν Ἀφροδίταν. fr. 88 (58), 2: ἁ Κοιογενής. [fr. 41 (13): τὴν Τύχην.] Ol. XIII 18: ταὶ Διωνύσου — Χάριτες (Bergk., vulgo χάρ.). fr. 116 (82): ὁ Μοισαγέτας. Ol. VI 41: ὁ Χρυσοκόμας, cf. VII 32. Ne. X 73: ὁ Τυνδαρίδας. Py. II 73: ὁ δὲ Ῥα-

δάμανθυς. Is. II 9: τὠργείου. Py. X 57: τὸν Ἱπποκλέαν. — populi Py. I 72: ὁ Φοῖνιξ. — β) regionum Ol. III 9: ἅ τε Πίσα. XIII 110: ἅ τ' Ἐλευσίς. 112: ἅ τ' Εὔβοια. XIV 19: ἁ Μινυεία (var. Μινύεια). Py. IV 66: ἅ τε Πυθώ. Ne. II 13: ἁ Σαλαμίς. IV 44: ἁ Νεμέα. Py. X 4: τὸ Πελινναῖον. — γ) dierum festorum Ol. I 97 (94): τᾶν Ὀλυμπιάδων. — b) aliis substantivis α) personam significantibus: ὁ Ol. II 19 (17). Ne. VII 49. Is. III 37 (IV 19). IV (V) 53. V (VI) 16. fr. 169 (151). ἁ fr. 190 (198). τοῦ fr. 32 (8). τᾶς Ne. V 13. τόν Py. II 24. V 44. τάν Py. IV 250. V 27. τάς fr. 41 (13). — β) rem: ὁ Ol. I 1. II 58 (53). Py. I 72. IV 286. V 1. IX 78. Ne. IV 82. Is. VI (VII) 39. fr. 222 (243). ἁ Py. III 114. Is. II 33. fr. 242. τό Ol. I 96 (94). IX 1. Py. IV 9. Is. I 14. II 9. fr. 79 (47), 2. 248 (124). τᾷ Ne. IV 59. τόν Is. I 56. V (VI) 58. 65. fr. 101 (70), 4. τάν Ol. X 56. Py. I 50. IV 263. Ne. VIII 51. Is. I 34. V (VI) 63. fr. 2, 2. αἱ Ol. VII 30. XII 5. fr. 177 (166), 3. τῶν Ol. VIII 7. τάς fr. 123 (88), 2. 289 (234.) τά fr. 61 (33), 3. 326 (220). — 2) adiectivis a) masc. fr. 156 (57): ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος. Py. III 7: τὸν ἐσλόν. IX 95: τὸν ἐχθρόν, cf. Is. III 66 (IV 48). Py. IV 75: τὸν μονοκρήπιδα. II 88: οἱ σοφοί. Ne. VIII 34: τῶν δ' ἀφάντων. Is. III 48 (IV 30): τῶν ἀπειράτων. Py. II 96: τοῖς ἀγαθοῖς, cf. IV 285. — b) neutr. Ol. X 55: τὸ δὲ σαφανές (Hartung. et Bergk. τόδε). Ne. III 8: τὸ καλλίνικον. I 53: τὸ γὰρ οἰκεῖον. fr. 109 (228): τὸ κοινόν. Py. X 12: τὸ δὲ συγγενές, cf. Ne. VI 10 (8). Py. XII 30: τό γε μόρσιμον, cf. Ne. VII 44. IV 61. Py. VIII 6: τὸ μαλθακόν. VIII 93: τὸ τερπνόν, cf. Ne. VII 74. Ne. VIII 34: τὸ μὲν λαμπρόν. fr. 81 (49), 2: τὸ δὲ μὴ Διὶ φίλτερον. 169 (151): τὸ βιαιότατον. Ol. I 116 (113): τὸ δ' ἔσχατον. Ol. IX 28: τὰ τέρπν'. XIV 5: τά τε τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέ'. Py. III 83: τὰ καλά. Ne. IV 33: τὰ μακρὰ δ', cf. Is. VI (VII) 43. Py. XI 52: τὰ μέσα. fr. 292 (226): τὰ ἐπίπεδα. 279 (249): τὰ δεύτερα, τῶν προτέρων. Ne. IX 17: τὰ πρῶτ' (Bergk.). — pro adv. Ne. VII 45: τολοιπόν, cf. Py. V 118. Py. IX 41: τοπρῶτον, cf. Ne. III 49. Py. II 54: ταπόλλ', cf. Ne. II 2. — 3) pronominibus Is. VII 38 (VIII 42): τὸ μὲν ἐμόν, cf. Py. X 72. Py. XI 41: τὸ δὲ τεόν. fr. 140 (104): τὸ πᾶν. Ol. II 93 (85): τὸ πάν. Ne. VII 104: ταὐτά. Ol. IX 40: τὰ τοιαῦτ'. fr. 141 (105): τὰ πάντα. — 4) participiis a) masc., de singulis Ol. X 66: ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων. de genere Ol. I 100 (98): ὁ νικῶν. Is. I 40: ὁ πονήσαις. Py. VIII 88: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχών. XI 30: ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων. Ol. II 94 (86): ὁ πολλὰ εἰδώς. Ne. IV 31: λόγον ὁ μὴ ξυνιείς. fr. 2: ὁ δ' ἐθέλων. 43 (173), 3: τῷ παρεόντι. 218 (239), 4: τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες. 4 (199): τῶν θανόντων. — b) neutr. II 62 (56): τὸ μέλλον. fr. 232 (256): τὸ πεπρωμένον. Ne. III 75: τὸ παρκείμενον. Is. I 63: τὸ σεσωπαμένον. Py. VIII 32: τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον. Ol. XIII 103: τά τ' ἐσσόμενα. Py. III 59: τὰ ἐοικότα. III 20: τῶν ἀπεόντων. fr. 81 (49): τῶν ἐόντων. Ol. XII 9: τῶν δὲ μελλόντων. — 5) adverbiis a) masc. Ol. I 108 (105): τῶν γε νῦν, cf. Py. VI 44. Py. VI 40: τῶν πάλαι. II 60: τῶν πάροιθε. — b) neutr. Ol. III 44: τὸ πόρσω. Ol. X 87: τὸ πάλιν. IX 100: τὸ δὲ φυᾷ. Py. III 22: τὰ πόρσω. Ne. II 23: τὰ δ' οἴκοι. fr. 292 (226): τά τε γᾶς ὑπένερθε. Py. II 48: τὰ ματρόθεν μὲν — τὰ δ' ὕπερθε. Ol. XIII 101: τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ. — pro adv. Py. V 117: τὸ νῦν. XI 44: τό γέ νυν. fr. 88 (58): τοπάροιθε. Py. XI 39: τοπρίν. Ol. I 33 (32): τοπολλάκις. Py. VIII 51: τὸ δ' οἴκοθεν. Ol. VII 23: τὸ μὲν πατρόθεν. — 6) praepositionibus Py. III 60: τὸ πὰρ ποδός. Ne. IV 69: τὸ πρὸς ζόφον. Ol. XIII 98: τά τ' ἐν Νεμέᾳ. 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρνασίᾳ. Py. X 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτόν. Ne. VIII 42: τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις. X 4: τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας. Py. XI 52: τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν. — 7) genitivis, v. infra II) 8). — 8) infinitivis Ol. II 56 (51): τὸ λαλαγῆσαι. IX 38: τὸ καυχᾶσθαι. 37: τό γε λοιδορῆσαι. VIII 59: τὸ διδάξασθαι. 60: τὸ μὴ προμαθεῖν. Ne. V 18: τὸ σιγᾶν. Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ. II 56: τὸ πλουτεῖν. — II) plura inter se iunguntur vocabula, atque 1) substantivo apponitur substantivum, quod a) praeponitur α) Py. V 60: ὁ δ' ἀρχαγέτας — Ἀπόλλων. I 95: τὸν δὲ ταύρῳ χαλ-

κέω καυτῆρα νηλέα νόον — Φάλαριν. Ne. IV 27: *τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ.* Is. V (VI) 32: *τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον — Ἀλκυονῆ.* Ne. III 2: *τὰν πολυξέναν — Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν.* Is. I 57: *τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα.* Ol. IX 1: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος —, καλλίνικος.* Py. V 27: *τὰν Ἐπιμαθέος — ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν.* IX 17: *τὰν λευκώλενον — παῖδα Κυράναν.* Ol. X 1: *τὸν Ὀλυμπιονίκαν — Ἀρχεστράτου παῖδα.* VII 13: *τὰν ποντίαν — παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν, Ῥόδον.* Ne. IV 2: *αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαί.* — β) fr. 122 (87), 5: *ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν — ποττὰν Ἀφροδίταν.* — b) postponitur α) Ol. II 19 (17): *χρόνος ὁ πάντων πατήρ.* fr. 169 (151): *νόμος ὁ πάντων βασιλεύς.* Is. IV (V) 54: *Ζεὺς ὁ πάντων κύριος.* Py. IV 250: *Μήδειαν — τὰν Πελίαο φόνον.* — β) Py. IV 258: *τάν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον* (Boeckh., libri *ἄν* v. *ἄν*, Bergk. sec. Chaeridem *ἔν*). — 2) substantivo apponitur adiectivum, quod a) praeponitur Ol. XIII 84: *ὁ καρτερὸς — Βελλεροφόντας*, cf. Ne. VII 26. Py. II 10: *ὅ τ' ἐναγώνιος Ἑρμᾶς.* 16: *ὁ χρυσοχαῖτα — Ἀπόλλων.* Ol. I 29: *τὰν ἀλαθῆ λόγον.* 38: *τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον.* X 77: *τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον.* Py. XI 59: *τὸν Ἰφικλείδαν — Ἰόλαον.* Ol. XI 15: *τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν.* 19: *τὸ γὰρ ἐμφυὲς οὔτ' αἴθων ἀλώπηξ οὔτ' ἐρίβρομοι λέοντες διαλλάξαιντο ἦθος.* Py. IX 5: *τὰν ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου ποτὲ Λατοΐδας ἅρπασ'.* Ol. I 8. 68 (66). 83 (81). 102 (99). II 33 (30). 40 (36). V 8. VI 6. VII 13. 70. XIII 4. 13. 63. 83. 95. 111. Py. I 5. 18. (73 Christ.). 79. II 3. 40. 41. 64. 69. 87. III 62. 86. IV 68. 80. 186. 276. 280. V 13. 55. 85 (Bergk. *τόδ'*). VI 38. VII 1. 19 (17). VIII 44. X 8. 27. XII 13. 15. Ne. I 65. II 8. III 75. IV 2. 27. 83. V 23. VI 4. 35 (30). VII 12. 21. 67. VIII 5. IX 2. 4. 25. 53. X 36. XI 12. Is. I 7. 9. 12. 57. II 20. III 72 (IV 54). Is. VI (VII) 16 Bergk. 41. 44. fr. 29 (5), 3; 4; 5. 75 (45), 4; 9. 78 (225), 3. 83 (51). 106 (73), 5 Bergk. 109 (228), 3. 122 (87), 3. 130 (95). 133 (98), 5. 158 (129). 172 (158), 4. 180 (172). 248 (124). c. gen. part. Py. X 24: *τὰ μέγιστ' ἀέθλων.* VIII 64. Is. VI (VII), 5. plura adduntur adiectiva Py. IX 23: *τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον.* IV 184. Ne. III 2. fr. 76 (46). fr. 30 (6), 6: *τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας.* adi. et part. Py. VIII 22. XII 20. — numeralia leg. Py. II 30: *αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι.* — b) postponitur cum articulo Ol. II 30 (27): *παῖς ὁ κισσοφόρος.* VII 34: *θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας.* Py. IV 167: *Ζεὺς ὁ γενέθλιος.* Ne. IV 48: *Τεῦκρος — ὁ Τελαμωνιάδας.* fr. 125 (91): *Τέρπανδρος — ὁ Λέσβιος.* Ne. VII 24. VIII 37. Is. IV (V) 12. fr. 75 (45), 6 Bergk. — numeralia leg. Py. III 98: *θύγατρες — αἱ τρεῖς.* Ol. VIII 38. — c) praeponitur aut postponitur sine articulo Is. VI (VII), 2: *τῶν πάρος — καλῶν ἐπιχωρίων.* Ol. V 4: *τὰν σὰν πόλιν — λαοτρόφον.* IX 1. Py. IV 9: *τὸ Μηδείας ἔπος — Θήραιον.* — Ol. II 40 (36): *πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον.* Is. I 34: *γαρύσομαι — ἀγακλέα τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν.* — d) et praeponitur et postponitur Ne. VII 53: *τὰ τέρπν' ἄνθεα Ἀφροδίσια.* Ol. XIII 5: *τὰν ὀλβίαν Κόρινθον — ἀγλαόκουρον.* fr. 82 (50). Py. V 106: *τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.* — 3) substantivo apponitur participium, quod a) praeponitur Ol. X 7: *ὁ μέλλων χρόνος.* VIII 28: *ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος.* Py. I 57: *τὸν προσέρποντα χρόνον.* IV 25 (29): *τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον.* fr. 180 (172): *ὁ κρατιστεύων λόγος.* Py. III 108: *τὸν ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον'.* Is. III 45 (IV 27): *τῶν τότ' ἐόντων — ἀοιδῶν.* Ol. II 17 (15): *τῶν δὲ πεπραγμένων — ἔργων.* XII 5. c. gen. part. Ne. VI 63 (55): *τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων.* add. adi. Ol. X 53: *ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος.* Py. VIII 22. XII 20. — b) postponitur cum articulo Ol. X 88: *πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα.* Py. III 3: *Χείρωνα — τὸν ἀποιχόμενον.* Is. IV (V) 24: *κόμπον τὸν ἐοικότ'.* fr. 141 (105): *θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς.* 33 (133): *ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα — μακάρων* (Herm., libri *τῶν*). add. adi. Ol. IX 2: *καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς: ἐπιρρηματικῶς τὸ τριπλοῦς ἀντὶ τοῦ ἐκ τρίτου.* Schol. — sine articulo Ne. IV 61: *τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον.* fr. 123

(88), 2: *τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας.* Is. III 37 (IV 19): *ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων.* incertum an Ol. XIII 53: *τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ.* — 4) substantivo apponitur pronomen, quod a) praeponitur articulo Ne. II 3: *ὅδ' ἀνήρ* (Christ., ceteri c. libris *ἀνήρ*). pro subst. leg. adi. Ol. I 31 (30): *ἅπαντα — τὰ μείλιχα.* — b) substantivo praeponitur Ne. VII 102: *τὸ δ' ἐμὸν — κέαρ,* cf. Is. IV (V) 19. Is. I 1: *τὸ τεὸν — πρᾶγμα.* Ol. V 4: *τὰν σὰν πόλιν.* — I 46 (45): *τωὔτ' ἐπὶ χρέος.* Py. V 124: *τωὐτὸ — γέρας* (Bergk., libri *τοῦτο*). Ne. VI 40 (35): *τωὐτοῦ αἵματος* (Bergk., libri *ταύτας*). — Ne. I 69: *τὸν ἅπαντα χρόνον,* cf. Py. I 46. [Ol. II 33 (30): *τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.*] — c) postponitur cum articulo Ol. V 11: *ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν.* Ne. IV 90: *γεραιὸς προπάτωρ ὁ σός* (libri, Christ. c. Rauchensteinio *προπάτωρ σός*). — Ol. XIII 38: *μηνὸς — τωὐτοῦ.* — Ne. IV 72: *λόγον Αἰακοῦ παίδων τὸν ἅπαντα.* — subst. locum aliae voces tenent Ol. IX 100: *τὸ δὲ δὲ φυᾷ — ἅπαν.* Is. VII (VIII) 13. fr. 81 (49), 3. — 5) substantivo apponitur adverbium a) loci Ne. X 26: *τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον.* Ol. III 15: *τῶν Οὐλυμπίᾳ — ἀέθλων,* cf. V 2: *στεφάνων — τῶν Οὐλυμπίᾳ.* Ol. X 46: *τὸ δὲ κύκλῳ πέδον.* fr. 129 (95): *τὰν ἐνθάδε νύκτα.* 133 (98), 2: *τὸν ὕπερθεν ἅλιον.* — b) temporis Ol. VIII 58: *τὰν τ' ἔπειτ'* (sc. *χάριν*). Is. VI (VII) 1: *τῶν πάρος — καλῶν.* II 1: *οἱ μὲν πάλαι — φῶτες,* cf. Ne. XI 33: *τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας.* — Ne. IX 15: *δίκαν τὰν πρόσθεν.* — b) substantivo apponitur praepositio, quae a) praeponitur Ne. VIII 12: *οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι* (?). Ol. VII 83: *ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκός — τά τ' ἐν Ἀρκαδίᾳ ἔργα.* Py. X 19: *τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν.* Ol. II 64 (58): *τὰ δ' ἐν τᾶδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρά.* Py. IV 92: *τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων.* fr. 181 (174): *ὁ γὰρ ἐξ οἴκου — ἔπαινος.* Ne. XI 43: *τὸ δ' ἐκ Διὸς — τέκμαρ.* Py. VIII 44: *τὸ γενναῖον — ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα.* Is. VII (VIII) 13: *τὸ δὲ πρὸ ποδὸς — χρῆμα.* VII (VIII) 9: *τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον.* Py. I 18: *ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι.* Ol. XIII 111: *ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι πόλιες.* 83: *τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν.* Is. VI (VII) 47: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκύ.* [Py. V 73 Christ.] — b) postponitur cum articulo Py. I 72: *ὕβριν — τὰν πρὸ Κύμας.* X 62: *φροντίδα τὰν πὰρ ποδός.* sine articulo Ne. XI 33: *τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας.* — 7) substantivo apponitur sententia fr. 216 (235): *τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος.* — 8) genetivus additur a) substantivo, ita ut α) interponatur Is. V (VI) 16: *ὁ Κλεονίκου παῖς.* Ol. VII 30: *αἱ δὲ φρενῶν ταραχαί.* I 68 (66). IV 25 (29). VII 70. IX 1. X 56. XII 5. XIII 18. Py. I 50. 72. IV 9. 80. 250. 263. V 27. 55. XII 13. 20. Ne. IV 2. 59. VIII 51. 51. XI 33. Is. I 9. 34. 56. 57. II 9. V (VI) 58. 63. 65. VI (VII) 39. VII (VIII) 10. fr. 29 (5), 5. 61 (33), 3. 101 (70), 4. 172 (158), 4. 177 (166), 3. 190 (198). — Ol. II 19 (17): *ὁ πάντων πατήρ,* cf. Is. IV (V) 53. fr. 97 (64): *τὸ σαυτοῦ μέλος:* v. B) 2). — β) praeponatur articulo Ne. V 23: *Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός.* IV 69. X 36. fr. 109 (228), 3. 326 (220). c. subst. Ne. VII 24: *ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος.* IV 72. Is. IV (V) 12. Ol. VII 34. — Ol. II 40 (36): *τῶνδ' — τὸν εὔφρονα πότμον.* — γ) postponatur substantivo Ol. VII 13: *τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας.* Py. I 79. IV 68. 280. Is. III 37 (IV 19). fr. 29 (5), 4. 109 (228), 1. 242. — et postponatur et interponatur fr. 123 (88), 2: *τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου.* fr. 169 (151), 1. 248 (124). — b) adiectivo (participio, adverbio) Is. VI (VII) 5: *τὸν φέρτατον θεῶν,* cf. Py. VIII 64. X 24. Ne. IX 17: *Δαναῶν τὰ πρῶτ'* (Bergk., libri *μέγιστοι*). Py. XI 52: *τῶν ἀνὰ πόλιν — τὰ μέσα.* — Ne. VI 63 (55): *τὸ ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων.* — Ol. X 87: *νεότατος τὸ πάλιν.* fr. 292 (226): *τά τε γᾶς ὑπένερθε.* — c) articulo α) masc. fem. Ol. II 51 (46): *τὸν Αἰνησιδάμου:* filium, cf. Ol. X 70: *Σᾶμος ὡλιροθίου.* Ne. V 13: *βία Φώκου ὁ τᾶς θεοῦ,* ubi *κατὰ σύνεσιν* construitur articulus, *βία Φώκου* enim idem est atque *Φῶκος.* — Ol. VIII 31: *παῖς ὁ Λατοῦς,* cf. Ol. X 65. Ne. VII 7. Ol. X 9: *τόκος ὁ ναυτᾶν* (Bergk., libri *τόκος θνατῶν* v. *ὁ τόκος ἀνδρῶν*). Ne. VI 48 (42): *βοτάνα — ἁ λέοντος.* X 5: *παλάμαις — ταῖς Ἐπάφου.* — β) neutr.

Ne. X 4: τὰ Περσέος: res, facta; cf. Py. II 89: τὰ κείνων. Ol. XIII 101: τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν. Py. IV 277: τῶν δ' Ὁμήρου: Homeri carminum, dictorum. — 9) articulus additur praedicato Ne. IX 17: Δαναῶν τὰ πρῶτ' ἔγεντ' Ἀδραστίδαι (Bergk., qui antea scr. μέγιστοι λαγέται, id quod rec. Christ., libri ἦσαν μέγιστοι, Boeckh. μέγιστοι· δὴ τόθεν). (de Ne. VII 25 v. ἐτός.)

ὄαρος *sermo* Py. IV 137: πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. Ne. VII 69: μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ, εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψάγιον ὄαρον ἐννέπων. — *cantus* Py. I 98: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται, ubi dat. pendet a subst. κοινωνίαν. Ne. III 11: ἐγὼ δὲ κείνων (choreutarum) τέ νιν ὀάροις λύρᾳ τε κοινάσομαι.

ὄβριμος v. **ὄμβριμος.**

ὄγδοος *octavus* Py. IV 65: παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας: „quum Arcesilaus posterorum a Batto septimus sit, nota Battum simul numeratum" Dissen. v. τέταρτος.

ὄγε *ille quidem* Ol. X 45: περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὄγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε. Py. II 41: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν, ἑὸν ὄλεθρον ὄγ'.

Ὀγχήστιος *Onchestius* Is. I 33: Ποσειδάωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ Ὀγχηστίαισίν τ' αἰόνεσσιν περιστέλλων ἀοιδάν.

Ὀγχηστός *Onchestus*, urbs ad Copaidem sita Is. III 37 (IV 19): ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων: „prope urbem in edito loco fuit cum luco templum Neptuni; ibi curulia certamina inde ab antiquissimo tempore habita, cf. Hom. hymn. Apoll. 230" Dissen.

ὅδε (sg. m. ὅδ', τοῦδ', τῷδ(ε), τόνδ(ε). f. τᾶσδ(ε), τᾷδ(ε), τάνδ(ε). n. τόδε, τῶδε, τόδ(ε). pl. m. τῶνδ(ε), τούσδ'. n. τῶνδε) *hic, iste, der da* (si cum subst. iungitur plerumque praeponitur, nusquam addito articulo) 1) de loco: praesentia et loco propinqua quasi digito monstrantur a praesente Ne. X 77: καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον, ἄναξ: cum Castore iacente, cf. Ne. X 80: τόνδε — στάξεν ἥρως. Is. V (VI) 46: λίσσομαι παῖδα — ἀνδρὶ τῷδε: Telamoni adstanti. Ol. XIII 68: ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ: quod in manu teneo. Is. V (VI) 47: τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός: loquitur Hercules pelle leonina indutus. Py. IX 52: ἵκεο βᾶσσαν τάνδε: quam vides. Py. IV 14: τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου — γᾶς: ex Thera insula, ubi tum versabantur Argonautae; cf. Py. IV 42. 51. Ol. II 46 (58): τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρά: in terris, ubi sumus vivi. — imprimis autem eos significat eorumque terram, ad quos carmen pertinet apud quosque canitur; Ol. II 40 (36): Μοῖρ', ἅ τε πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον: Emmenidarum. Ol. VI 102: τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν: Stymphaliorum. Ne. II 3: ὅδ' ἀνήρ (Christ. ἀνήρ): victor, cf. Is. III 88 (IV 70). I 34. Ol. IX 110. Py. XII 5: στεφάνωμα τόδ': quo victor redimitus est. Ne. VIII 14: ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ': Aeginetarum. Ol. V 14: τόνδε δᾶμον ἀστῶν: Camarinaeos. Ol. XIII 27: τόνδε λαόν: Corinthios. Ne. III 68: τάνδε νᾶσον: Aeginam, cf. Is. V (VI) 21. Ne. VI 53 (46). Ol. VIII 25: τάνδ' ἁλιερκέα χώραν: Aeginam. Ol. VII 30: τᾶσδε — χθονός: Rhodi. Ol. V 20: πόλιν — τάνδε: Camarinam, cf. Py. VIII 99 (Aeginam). IX 91 (Thebas). fr. 44 (23). Is. V (VI) 65: τάνδε πόλιν: Aeginam, cf. Is. IV (V) 22. Ne. VII 83: δάπεδον — τόδε: Aeginam. — 2) de tempore: de iis quae tam prope accedunt ad tempus loquentis, ut quasi digito possint monstrari, itaque de iis quae sunt a) eiusdem temporis Py. II 3: τόδε — μέλος: quod nunc ipsum canitur, cf. Py. II 67. Ne. IV 15. 44. Is. III 39 (IV 21): τόνδε — ὕμνον, cf. II 45. Ol. IV 8 (10): τόνδε κῶμον, cf. VIII 10. XIV 15. Py. X 65: τόδ' — ἅρμα Πιερίδων. Ne. III 76: τόδε — πόμ' ἀοίδιμον. Ne. II 24: Διὸς ἀγῶνι τόδ', ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ (Bergk. sec. schol., libri τόν h. e. Iovem): sc. ἐγκώμιον. — b) modo praeterita Ne. VII 50: θρασύ μοι, τόδ' εἰπεῖν φενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων οἴκοθεν: „haec, quae modo dixi" Mezger.; adversatur Dissenius iungens θρασύ μοι τόδε h. e. τόλμα μοι ἥδε: „est quidem vis et audacia haec — ut possim dicere". — c) paulo post futura Ne. X 82: ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν παρδίδωμ': eorum, quae sequuntur.

Py. IV 86: *εἶπεν καὶ τόδε·* Ne. X 80: *τόδ' ἐξαύδασ' ἔπος.* Py. IV 277: *τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'·* sequ. sententia fr. 220 (241): *τῶνδε — ὅσσα.* Ol. X 55: *τόδε σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, ὅπᾳ* (Hartung et Bergk., libri *τὸ δὲ*). (fr. 105 (72), 5 del. Boeckh.)

ὀδμά *odor* fr. 129 (95), 6: *ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.*

ὁδός (sg. ὁδός, ῷ, -όν. pl. ὁδοί, -ῶν, -οῖς, -ούς) *via* 1) via, qua quis incedit Ol. X 30: *λόχμαισι δὲ δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους Ἡρακλέης ἐφ' ὁδῷ.* Py. V 93: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν.* Ol. II 77 (70): *ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: ἣν ἔταξε τοῖς δικαίοις, τὴν ὑπὸ Διὸς δεδειγμένην αὐτοῖς.* Schol.; poetam Hesiodi verba (Opp. 167—173) respexisse existimat Mezgerus. fr. 30 (6), 4: *Θέμιν — Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἆγον Ὀλύμπου λιπαρὰν καθ' ὁδόν* (v. *κάθοδον*): v. *λιπαρός.* Py. X 30: *ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν.* Ne. IX 19: *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.* — 2) iter, expeditio Py. IV 115: *νυκτὶ κοινάσαντες ὁδόν.* VIII 42: *ἀπ' Ἄργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν Ἐπίγονοι.* IX 18: *ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδούς:* „de mulieribus instrumentum textorium ambientibus" Boeckh. „das Hin- und Herlaufen am Webestuhle" Mezger. — 3) met. via (ratio) agendi vel dicendi Ol. VI 25: *κεῖναι γὰρ (ἡμίονοι) ἐξ ἀλλᾶν ὁδὸν ἁγεμονεῦσαι ταύταν ἐπίστανται.* Ne. VI (62) 54: *καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι ὁδὸν ἀμαξιτὸν εὗρον.* Ol. IX 105: *ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι.* Py. IX 68: *ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι.* Ol. VII 90: *ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ.* VI 73: *τιμῶντες δ' ἀρετὰς ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται.* Ne. I 25: *χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ.* Py. II 85: *ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.* fr. 123 (88), 7: *φορεῖται πᾶσαν ὁδόν:* v. *θεραπεύω.* Ne. II 7: *πατρίαν — καθ' ὁδόν:* „maiorum in vestigiis" Dissen. — c. gen. Ol. VII 46: *πραγμάτων ὀρθὰν ὁδόν.* I 113 (110): *ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων.* Ne. VII 50: *τόδ' εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων.* fr. 180 (172), 2: *ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός* (Sylburg., libri *ὅτι πιστοτάταις σ. ὁδοῖς*). fr. 107 (74), 4: *σοφίας ὁδόν.* Py. III 103: *εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν.* (de Is. II 10 v. *ἑτός.*)

ὀδούς *dens* Ne. IV 64: *λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων.*

ὀδύνα *dolor* Py. IV 221: *σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι.*

ὀδυνᾱρός *valde dolens* Py. II 91: *ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ.*

Ὀδυσσεύς *Ulixes*, rex Ithacensis Ne. VIII 26: *κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν.* VII 21: *ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.*

ὄζος *ramus* Py. IV 263: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ μὲν μεγάλας δρυός.* met. fr. 294 (138): *Ἄλεραs ὄζον* (Hemsterhus., libri *ὠσόν*, Sylburg. *υἱόν*, Boeckh. coni. *ὠόν*): Tityum. Ol. IX 76: *ἐξ οὗ Θέτιός γ' ὄζος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει παραγορεῖτο* (Bergk., libri *Θέτιος γόνος*, Mommsen. *Θ. κοῦρος*).

ὅθεν *unde* Ol. II 50 (46): *ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν: ἀφ' οὗ γένους τοῦ Θερσάνδρου.* Schol. Py. V 74: *Σπάρτας —, ὅθεν γεγενναμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι.* II 64: *νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος δεινῶν πολέμων· ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν.* fr. 154 (126): *ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται, ὅθεν ἄδρυς* (Bergk. *τόθεν*). Ne. II 1: *ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου.* verbum motum a loco significans suppletur sensu Ol. I 8: *ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι:* unde (ex Olympia) susceptus hymnus, cf. Ol. IX 19: *ὅθεν στεφάνων ἄωτοι κλυτὰν Λοκρῶν ἐπαείροντι ματέρ' ἀγλαόδενδρον.*

ὅθενπερ v. **ὅθεν.**

ὅθι *ubi* fr. 77 (196): *ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* 201 (215), 3: *ἔσχατον Νεί-*

λου κέρας, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται.

οἱ (digammatum *Ϝοἱ*, ut edidit Christ.; ubique — praeter Ol. I 58 (57) — vocem sequitur exeuntem in vocalem; ubique — praeter Py. IX 84 et Ne. I 61 — enclit.) dat. pron. pers. III 1) *ei*, *illi* a) c. verbis Ne. III 39: *ἕπετό οἱ*: sc. Telamon Iolao; cf. Py. IV 287. fr. 214 (233). Ne. I 61: *ὁ δέ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ.* cf. Ol. XIII 71. VII 91. Ol. VI 20: *τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω.* Py. IV 197: *ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα.* cf. IV 23. Ol. VII 89: *δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν.* cf. Ol. VI 65. Py. IX 56. Ne. I 16. Py. II 83: *οὔ οἱ μετέχω θράσεος.* Ol. I 67 (65): *τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν.* cf. Is. V (VI) 49. Py. IX 36. Ol. XIII 65: *πρίν γέ οἱ — χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ'.* Ne. I 14: *κατένευσέν τέ οἱ χαίταις.* cf. V 34. — dat. relationis et commodi (v. incommodi) Ol. IX 67: *ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι.* cf. Py. IV 73. Ne. VI 26 (23). Ne. III 57: *γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν.* Py. II 42: *ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον.* cf. IX 84. Py. V 117: *θεὸς δέ οἱ — τελεῖ δύνασιν.* IV 189: *καί ῥα οἱ μάντις — ἄμβασε στρατόν.* Ol. XIII 29: *δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν*: h. e. ab eo, cf. Is. IV (V) 62. praeterea Ol. I 58 (57). XIII 37. Py. IX 82. 109. Ne. I 58. IV 59. Is. VII 57 (VIII 63). fr. 238 (262). a pron. possessivi vi atque usu non multum differt Ol. X 87: *μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον.* cf. Py. III 63. Ol. XIII 91: *διασωπάσομαί οἱ μόρον ἐγώ.* Py. IV 264: *αἰσχύνῃ δέ οἱ θαητὸν εἶδος.* Ne. X 29: *σιγᾷ οἱ στόμα.* Ol. I 24: *λάμπει δέ οἱ κλέος.* Ol. II 46 (42). Ne. VII 40. — b) c. subst. pro gen. Ol. IX 15: *ἃν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ σώτειρα λέλογχεν*: filia eius. Py. IV 48: *αἷμά οἱ κείναν λάβε — ἄπειρον.* I 7: *ἐπί οἱ — ἀγκύλῳ κρατί.* Ne. VII 22: *ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι*, si dat. *οἱ* ad Homerum referendum; Mezgerus quidem sec. Rauchensteinium Ulixem dici existimat. — c) c. adi. Ne. X 79: *Ζεὺς δ' ἀντίος ἤλυθέ οἱ* (var. *ἤλυθέν*). — d) c. praep. Py. IX 120: *ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.* IV 23: *ἐπί οἱ.* Is. V (VI) 12: *σύν τέ οἱ.* — 2) *sibi* (*ipsi*) Ol. XIII 76: *ὥς τέ οἱ αὐτὰ — ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν* (sc. *δεῖξεν*). XIV 22: *πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν — ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.* Py. IV 243: *ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξεσθαι πόνον.* (de Ne. X 15 v. ὁ A; de Ne. X 31 v. *θεός*.) v. *ἵν*.

Οἴαγρος *Oeagrus* fr. 139: *ἁ δ' Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος, υἱὸν Οἰάγρου τε, χρυσάορ' Ὀρφέα* (Schneidew. pro *οἴαγρον*): *Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρου λέγουσιν.* Schol. ad Py. IV 313.

οἰᾱκοστρόφος *clavum versans*, met. Is. III 89 (IV 71): *νίκαν ἀνεφάνατο — κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ*: sc. Orseae aliptae.

οἴγω *aperio* Ne. I 41: *τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν.* fr. 75 (45), 14: *οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου.*

οἶδα (pf. *οἶδ'*, *οἶσθα*, *οἶδε(ν)*, *ἴστε. εἰδείην. ἴσθι, ἴστω. εἰδώς, -οτι, -ότες, εἰδυῖα.* digammatum post vocalem Ol. II 94. Ne. IV 43) 1) *scio*, *novi* a) abs. Py. IV 142: *εἰδότι τοι ἐρέω.* cf. Ol. VIII 60. fr. 182 (175): *ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων οὐκ εἰδυῖα* (Boeckh. *ἰδυῖα*). sequ. sent. non pendens Py. III 80: *μανθάνων οἶσθα προτέρων·* Ol. XI 11: *ἴσθι νῦν, — κελαδήσω.* Ne. V 48: *ἴσθι, γλυκεῖαν — μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο.* — b) c. acc. rei fr. 137 (102): *οἶδε μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.* Py. IX 45: *κύριον ὃς πάντων τέλος οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους.* Ol. II 94 (86): *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ.* Ol. II 62 (56). Py. IV 117. Ne. VI 7 (6). Is. III 15. III 53 (IV 35). — c) c. part. Ne. IX 45: *ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον.* Ol. VI 8. Is. VI (VII) 27. — d) c. sent. pendente Ne. IV 43: *ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε Πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.* VI 7: *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.* — 2) *scio*, *possum* Ol. XIII 46: *ὡς μὰν σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.*

Οἰδῐπόδας *Oedipus* Py. IV 263: *γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν*: „h.

e. sis peritus ut Oedipus aenigmatum solvendorum" Dissen.

οἶδμα *fluctus* fr. 221 (242), 3: *τέρπεται δὲ καί τις ἔπι (φρασὶν) οἶδμ' ἐνάλιον ναΐ θοᾷ σῶς διαστείβων* (Bergk., libri *ἐπ' οἶδμα ἅλιον*).

οἴκαδε *domum* Ne. IV 76: *ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων.* III 63: *ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.* Py. IV 106: *ἱκόμαν οἴκαδ', ἀρχαίαν κομίζων πατρὸς ἐμοῦ — τιμάν*: *εἰς τὰ οἰκεῖα.* Schol. Ol. VI 99: *Ἀγησία δέξαιτο κῶμον οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον*: a Stymphalo Syracusas. Ol. VII 4: *φιάλαν — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε*: „ex familia in familiam" Boeckh. *διὰ γὰρ τὴν οἰκειότητα αἱ οἰκίαι κοιναί εἰσι τοῦ πενθεροῦ καὶ τοῦ γαμβροῦ.* Schol.

οἰκεῖος 1) *domesticus*, ad domum pertinens Ne. I 53: *τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς*: „quod accidit inter homines coniunctos usu eiusdem domus" Dissen. — 2) *proprius* Ol. XII 19: *ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις*: „quippe civis factus (Himeraeus), cui domum et agros possidere licet" Boeckh. Ne. XI 31: *τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών*: a laudibus ei destinatis, suis futuris, si tentasset" Dissen.

οἰκέω (praes. *οἰκεῖ, -έοισι. οἰκεῖν. οἰκέων, -έοντας.* ipf. *ᾤκει.* aor. *ᾤκησαν.* part. *οἰκέων* bis leg. per synizesin Is. I 31. III 37) *habito, incolo*, de hominibus deisve 1) intr. Py. X 43: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι* (Hyperborei). — add. locus Ne. VII 65: *ἀνὴρ Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων.* Py. III 34: *παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος.* XI 64: *οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.* de Neoptolemo heroe Ne. VII 47: *ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ — ἔμμεναι —, ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.* X 58: *πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ.* Py. XI 64: *ἕδραισι Θεράπνας — οἰκέοντας.* Ne. III 14: *Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι ᾤκησαν.* — 2) trans. c. acc. Ne. VII 9: *πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Αἰακιδᾶν.* Is. I 31: *Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.* Py. IX 8: *ῥίζαν ἀπείρου τρίταν — οἰκεῖν.* Ol. VI 34: *λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν*: accolere. de Neptuno Is. III 37 (IV 19): *ὁ κινητὴρ δὲ γᾶς Ὀγχηστὸν οἰκέων.* (de Ne. X 84 v. *ναίω.*)

οἴκημα *domicilium* Ol. II 9: *ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ*: h. e. vicina Acragantis fluminis loca, cf. *Ἀλφεὸν οἰκεῖν* Ol. VI 34.

οἰκίζω *colonum deduco v. constituo* Is. VII 20 (VIII 22): *τὰν μὲν* (Theben) *παρὰ καλλιρόῳ Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα.*

οἰκιστήρ *conditor* Py. I 31: *ὄρος —, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν γείτονα*: Hiero. Ol. VII 30: *τᾶσδε — χθονὸς οἰκιστήρ*: Tlepolemus. Py. IV 6: *ἱέρεια χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττου καρποφόρου Λιβύας.*

Ὀϊκλέης *Oicles* (*Oecleus*), pater Amphiarai Py. VIII 39: *ὅνπερ* (*λόγον*) *ποτ' Ὀικλέος παῖς — αἰνίξατο.*

Οἰκλείδας *Oeclides* h. e. Amphiaraus Ol. VI 13: *αἶνος —, ὃν ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ', ἐπεὶ κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν.* Ne. X 9: *γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος* (Schmid., libri *Ὀικλείδαν*). IX 17: *ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν — δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα* (Benedictus, libri *ἰοκλείδα* v. *Ὀικλείδα*).

οἴκοθεν (post vocalem digammatum Py. VIII 51) *e domo, e patria* Ol. VII 4 = VI 99: *οἴκοθεν οἴκαδε*: v. *οἴκαδε.* Ne. IX 19: *οὐδὲ Κρονίων — οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν'.* Ol. III 44: *νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν*: viae longitudinem significari censet Mezgerus sec. Heimsoeth.: „vom Herde der Väter"; „domestica vi" Dissen. cf. Is. III 30 (IV 12): *ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις.* Ne. VII 52: *τόδ' εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων οἴκοθεν*, ubi iunge *ἀρεταῖς οἴκοθεν*: virtutibus e domo s. patria tua profectis, quibus tu, Aegina, excellis. Ne. III 31: *οἴκοθεν μάτευε*: domestica pete (ad canendum). Py. VIII 51: *τὸ δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει*: „in domesticis; ad filium Adrasti Aegia-

leum pertinet apud Glisantem occisum" Dissen.

οἴκοι *domi* (*in patria*) Ne. V 45: *ἅλικας δ' ἐλθόντας οἴκοι τ' ἐκράτει Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ.* II 23: *τὰ δ' οἴκοι μάσσον' ἀριθμοῦ*: victoriae domesticae. Py. VIII 65: *τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων ὤπασας, οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν — ἐπάγαγες.* add. praep. Py. IV 43: *εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών.*

οἶκος (sg. *οἴκου, -ῳ, -ον.* pl. *οἴκων.* post vocalem digammatum Py. VII 5 et Ne. VI 29 ci.) *domus* 1) aedes, domicilium Ol. VI 48: *ἅπαντας ἐν οἴκῳ εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι.* Py. I 72: *ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ — ἔχῃ.* fr. 105 (72), 4: *ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται.* plur. pro sing. Is. III 78 (IV 60): *χρυσέων οἴκων ἄναξ*: Hercules. Ne. IX 14: *φεῦγε — πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος.* — de patria Py. IV 294: *εὔχεται — οἶκον ἰδεῖν*: sc. reversus ex exsilio. — 2) familia Ol. XIII 2: *τρισολυμπιονίκαν ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς, ξένοισι δὲ θεράποντα.* Py. IV 151: *κοῦ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν.* Ne. VI 29 (25): *ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχίᾳ πλεόνων ταμίαν στεφάνων.* Py. VII 5: *τίνα πάτραν, τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι* (Boeckh., libri *τίνα τ' οἶκον*); fr. 181 (174): *ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται*: „laus ex familia profecta, domestica" Boeckh. c. gen. Is. V (VI) 65: *τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν θεοφιλῆ ναίοισι.*

οἰκουρία *domus cura atque custodia* Py. IX 19: *ἐφίλησεν — οὔτε δείπνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουρίαν* (Bergk., libri *δείπνων οἰκουριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας*, Mosch. *οἰκοριᾶν*).

οἰκτιρμός *miseratio* Py. I 85: *ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος, μὴ παρίει καλά* (var. *οἰκτιρμῶν*): „ex proverbio petita sunt, cf. Herod. III 52" Boeckh.

οἰκτρός *miserandus* Ol. VII 77: *λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς.* Py. III 42: *γένος ἀμὸν ὀλέσσαι οἰκτροτάτῳ θανάτῳ.*

οἶμος (*οἶμος, -ον*) *via* Ol. VIII 69: *ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον καὶ ἀτιμοτέραν γλῶσσαν καὶ ἐπίκρυφον οἶμον* (var. *οἶμον*): „nempe victus homo plerumque remotiores a conspectu vias sequitur" Dissen. „vitae viam obscuram" Boeckh. — met. via, ratio Py. II 96: *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος.* fr. 107 (74), 8: *ἀπήμον' εἰς οἶμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας* (Herm., libri *ὄλβον*). Ol. IX 47: *ἔγειρ' ἐπέων σφιν οἶμον λιγύν* (var. *οἶμον*, Boeckh. e Gedickii coni. *οὖρον*). Py. IV 248: *καί τινα οἶμον ἴσαμι βραχύν.*

οἰνάνθα *flos viteus*, met. Ne. V 6: *οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν*: *κατὰ μεταφορὰν τὸν ἴουλον εἴρηκε, τουτέστι τὴν πρώτην τῶν γενειάδων ἀνάφυσιν.* Schol. v. *μάτηρ.*

Οἰνεΐδαι *Oenidae*, Oeneos posteri Is. IV (V) 31: *ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς Οἰνεΐδαι κρατεροί, ἐν δὲ Θήβαις — Ἰόλαος γέρας ἔχει*: Tydeus et Meleager.

Οἰνεύς *Oeneus*, pater Meleagri et Deianirae fr. 249, v. *Ἡρακλέης.*

οἰνηρός *vinarius* Ne. X 43: *Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν.*

οἰνοδόκος *vinum recipiens* Is. V (VI) 40: *ἄνδωκε τ' αὐτῷ φέρτατος οἰνοδόκαν φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών.*

Οἰνόμᾱος *Oenomaus*, rex Pisae, Hippodamiae pater Ol. X 51: *πρόσθε γὰρ νώνυμνος, ἇς Οἰνόμαος ἆρχε, βρέχετο πολλᾷ νιφάδι* (sc. *πάγος*). I 78 (76): *πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον.* I 91 (88): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον* (sc. Pelops). V 9: *ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν*: dicit Olympiam.

Οἰνοπία *Oenopia*, vetus Aeginae insulae nomen Is. VII 21 (VIII 23): *σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν φέρων ἐκοιμᾶτο, δῖον ἔνθα τέκες Αἰακόν.*

οἶνος *vinum* fr. 166 (147): *ἀνδροδάμαντα δ' ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου.* Ol. IX 48: *αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων.*

Οἰνώνα *Oenona*, vetus Aeginae insulae nomen Ne. VIII 7: *ἔβλαστεν δ' υἱὸς Οἰνώνας βασιλεύς*: Aeacus. Is. IV (V) 35: *ἀλλ' ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορος ὀργαὶ Αἰακοῦ παίδων τε.* Ne.

V 15: τίς ἄνδρας ἀλκίμους (Peleum et Telamonem) δαίμων ἀπ᾿ Οἰνώνας ἔλασεν; IV 46: μέλος πεφιλημένον Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ.

οἰοπόλος *solivagus* Py. IV 28: τουτάκι δ᾿ οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν.

οἶος *solus* Ol. I 73 (71): ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ. Py. I 93: αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει. c. gen. fr. 93, 1: ἀλλ᾿ οἶος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν᾿.

οἷος (sg. m. οἷος, -ον. f. οἵας, -αν. n. οἷον. pl. m. οἷοι. f. οἵαις. n. οἷα) pron. relat. *qualis* 1) exclamantis est atque admirantis Ol. IX 89: οἷον δ᾿ ἐν Μαραθῶνι — μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων. Is. V (VI) 62: ἀνὰ δ᾿ ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων. neutr. sg. et plur. pro adv. quantopere Ne. IV 93: οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι. Is. I 24: οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν. fr. 182 (175). — 2) comparantis a) subst. v. sententiae respondens pron. demonstr. nusquam addito Py. I 49: εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει. III 113: ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν, γινώσκομεν. Ne. III 73: μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος. interdum pro casu necessario audacius ponitur neutr. plur. Py. III 18: ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾿ ἀοιδαῖς. Ol. I 16: ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ, οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν. Py. I 73. II 75. fr. 194 (206), ubi Bergk. εἷα. — nova additur sententia, ita ut pron. οἷος idem fere valeat atque τοιοῦτος Py. III 20: ἤρατο τῶν ἀπεόντων· οἷα καὶ πολλοὶ πάθον. Py. III 5: οἷος ἐών. IX 105: οἷοι. Ne. VIII 6: οἷοι καί. — omittitur verbum Py. V 113: ἀγωνίας δ᾿ ἕρκος οἷον σθένος (Bergk. ἀγωνίαις δ᾿, ἕρκος οἷ᾿, ὂν σθένος): quale (est) h. e. quasi, tanquam. fr. 1 (4), 6: οἷοι δ᾿ ἀρετὰν δελφῖνες ἐν πόντῳ. — b) in sent. secundariis a verbo sentiendi pendentibus Py. II 72: γένοι᾿ οἷος ἐσσὶ μαθών. IX 113: ἄκουσεν Δαναόν ποτ᾿ ἐν Ἄργει οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι — ὠκύτατον γάμον (Bergk. εὑρεῖν, οἷον neutrum esse ratus). III 60: γνόντα τὸ πὰρ ποδός, οἵας εἰμὲν αἴσας. I 47. IX 31. Ne. VI 8: οἵαν τιν᾿ — ποτὶ στάθμαν (Herm., libri ἄντιν᾿ Tricl., ἅντιν᾿, quod rec. Bergk.). neutr. sing. pro adv. quomodo Py. I 27.

ὀιστός *sagitta*, met. de carmine Ol. IX 12: πτερόεντα δ᾿ ἵει γλυκὺν Πυθῶνάδ᾿ ὀιστόν. II 99 (90): ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες.

οἰχνεύω v. **οἰχνέω.**

οἰχνέω *incedo* fr. 206 (222): παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνέων (Bergk., libri οἰχνεύων v. ἰχνεύων): „est proverbialis locutio de inferiore, qui frustra certet cum superiore“ Boeckh. — c. acc. *adeo* fr. 75 (45), 5: θεοί, πολύβατον οἵτ᾿ ἄστεος ὀμφαλὸν — οἰχνεῖτε. Py. V 85: τὸ δ᾿ ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντες σφε δωροφόροι (var. ἰχνέοντες, Bergk. οἰχνέοντας h. e. τεθνηκότας sc. Antenoridas).

οἴχομαι (praes. οἴχεται, -ονται. ipf. ᾤχετ(ο), -οντ᾿) 1) *proficiscor* Ne. VII 40: ᾤχετο δὲ πρὸς θεὸν κτέαν᾿ ἄγων. c. part. Ol. VI 38: ὁ μὲν Πυθῶνάδ᾿ — ᾤχετ᾿ ἰὼν μαντευσόμενος. — 2) *abeo* fr. 167 (148): ᾤχεθ᾿ ὑπὸ χθόνα Καινεύς (Boeckh., libri οἴχεται v. ᾤχετ᾿ εἰς). met. abeo, pereo Py. IV 82: οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ᾿ ἀγλαοί (Boeckh., libri οἴχοντ᾿). fr. 218 (239): ἁνίκ᾿ ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω. Ne. X 78: οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί. (de Ne. VI 33 (29) v. παροίχομαι.)

οἰωνός *avis solivaga atque rapax* Is. V (VI) 50: ταῦτ᾿ ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς ἀρχὸν οἰωνῶν μέγαν αἰετόν. Py. I 7: εὕδει δ᾿ ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός; — ἀρχὸς οἰωνῶν. Ol. XIII 21: τίς — θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ᾿;: v. βασιλεύς.

Οἰωνός *Oeonus*, Licymnii filius, qui habitabat Mideae in oppido ab eius avia appellato Ol. X 66: στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου, Οἰωνός· ἷκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων (sc. Herculi).

ὀκνηρός *cunctans ac timidus* Ne. XI 22: ἐλπίδες δ᾿ ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.

ὀκτώ *octo* Ne. II 22: ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη. Is. III 81 (IV 63): ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων. Py. IX 113: τεσσεράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι: Danai filiabus; „sunt autem duodequinquaginta exclusa Hypermnestra Lynceo nupta et Amymone Neptuno amata“ Dissen.

ὀκχέω *fero, tolero* Ol. II 74 (67): οἵ δ᾽ ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.

ὄκχος (dor. pro ὄχος, q. v.) *rheda, currus*, met. Ol. VI 24: ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων ᾇ τάχος, ὄφρα — βάσομεν ὄκχον: Musarum currum intellegit Mezger.; v. ἅρμα et δίφρος.

ὄλβιος (sg. m. ὄλβιος, -ον. f. ὀλβία, -ᾳ, -αν. n. ὄλβιον. pl. m. ὄλβιοι, -ων, -οις, -οισιν) *felix, beatus* Py. VI 5: ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις. fr. 120 (85): ὀλβίων — Δαρδανιδᾶν. Py. IX 4: Πυθιονίκαν — Τελεσικράτη —, ὄλβιον ἄνδρα: „opulentum virum, quippe nobili genere ortum“ Dissen. Py. I 65: ἔσχον δ᾽ Ἀμύκλας ὄλβιοι Πινδόθεν ὀρνύμενοι (sc. Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι). Ol. VII 10: ὁ δ᾽ ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ᾽ ἀγαθαί. fr. 137 (102): ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν᾽ εἶσ᾽ ὑπὸ χθόν᾽. — de regionibus et rebus Py. X 1: ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία: sc. quod Heraclidis subiectae sunt. Ol. XIII 4: τὰν ὀλβίαν Κόρινθον — ἀγλαόκουρον. Ne. IX 3: κωμάσομεν — ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ᾽. de caelesti sede Ne. I 71: ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον ὀλβίοις ἐν δώμασι. fr. 131 (96): ὀλβίᾳ δ᾽ ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον τελευτάν.

ὀλβοθρέμμων *opibus enutritus* fr. 277 (245): Κῆρες ὀλβοθρέμμονες, φησὶ Πίνδαρος, μεριμναμάτων ἀλεγεινῶν (Bergk. coni. ὀλβοθρεμμόνεσσι).

ὄλβος (sg. ὄλβος, -ου, -ῳ, -ον) 1) *felicitas* Ol. VI 72: ὄλβος ἅμ᾽ ἕσπετο: sc. Iamidis. Py. V 55: ὁ Βάττου δ᾽ ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων. V 14: σὲ δ᾽ ἐρχόμενον ἐν δίκᾳ πολὺς ὄλβος ἀμφινέμεται: dicit Arcesilaum. Ne. X 13: ὁ δ᾽ (Amphitruo) ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ᾽ ἐς κείνου γενεάν. Ol. I 57 (56): ἀλλὰ γὰρ καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη (Tantalus). Py. II 26: παρὰ Κρονίδαις γλυκὺν ἑλὼν βίοτον μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον (Ixion). Is. III 76 (IV 58): νῦν δὲ παρ᾽ Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον ἀμφέπων ναίει (Hercules). Py. V 102: ἀρετὰν — ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί (manes) σφὸν ὄλβον. Py. IV 255: σπέρμ᾽ — ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ (Herm., libri περ . . . ἀκτῖνας ὄλβου v. ὄλβῳ v. ὄλβον). Ne. VII 58: Θεαρίων, τὶν δ᾽ ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι (Μοῖρα). Ol. II 24 (22): ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμψῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν. II 40 (36): οὕτω δὲ Μοῖρ᾽ — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ. Ne. VIII 17: σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος. IX 45: ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον. Py. III 89: λέγονται μὰν βροτῶν ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν. Is. V (VI) 12: ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβου βάλλετ᾽ ἄγκυραν θεότιμος ἐών. III 5: ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ. Py. XI 53: εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα. III 105: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, ὃ πολὺς εὖτ᾽ ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται. fr. 134 (99): εὐδαιμόνων δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος. 129 (95), 5: παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος. Ol. V 23: ὑγίεντα δ᾽ εἴ τις ὄλβον ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι. Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι. Ol. VI 97: μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. Py. XI 29: ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον, ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει. XII 28: εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται. IV 141: ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον. — 2) *opulentia, opes* Ne. V 19: ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον. XI 13: εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ προαμεύσεται ἄλλων. Is. IV (V) 12: εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ. (de Ol. II 11 v. πλοῦτος; de fr. 107 (74), 8 v. οἶμος.)

ὄλεθρος *pernicies* Py. II 41: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν, ἑὸν ὄλεθρον ὅγ᾽: sermo est de Ixione.

Ὀλιγαιθίδαι *Oligaethidae*, gens nobilis Corinthia, rei gymnasticae studio multisque victoriis reportatis insignis Ol. XIII 97: Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν Ὀλιγαιθίδαισίν τ᾽ ἔβαν ἐπίκουρος.

ὀλίγος (m. ὀλίγον. f. ὀλίγαν. n.

ὀλίγῳ, -ον) *exiguus, parvus*, de spatio loci aut temporis fr. 154 (126), 3: *ἐμοὶ δ' ὀλίγον μὲν γᾶς δέδοται.* Ne. VII 38: *Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον.* Py. VIII 92: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται*: brevi. — de mensura Py. X 20: *τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν.* neutr. sg. pro adv. fr. 61 (33): *τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ἃ τ' ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει* (var. *ὀλίγοι, ὀλίγοιν*): paululum.

ὀλισθηρός *lubricus*, met. Py. II 96: *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος*: h. e. periculosum est.

ὁλκάς *navis maior oneraria*, met. Ne. V 2: *ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά, στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας*: ὁλκὰς εἶδος φορτηγοῦ πλοίου· ἄκατος δὲ πλοῖον βραχύτατον. Schol. „victoris honores par erat divulgari in omnes partes, ut etiam exteri scirent" Dissen.

ὄλλυμι *perdo, interimo* Ol. I 81 (79): *τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις.* Py. XI 33: *μάντιν τ' ὄλεσσε κόραν.* III 41: *οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι οἰκτροτάτῳ θανάτῳ.* v. *οὐλόμενος.*

ὅλος (sg. m. *ὅλον*) *solidus, totus* Ol. III 19: *ἤδη γὰρ αὐτῷ — διχόμηνις ὅλον χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα*: plenum. Ol. X 43: *ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν.* II 33 (30): *τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον.* Ne. III 49: *ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον.* — Py. V 50: *ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί*: integrum, non fractum.

ὀλοφῡρομαι *lugeo* fr. 107 (74), 17: *ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι* (Boeckh. *ὀλοφυρομένων πάντων*, libri *ὀλοφυρ ...*).

Ὀλυμπία, Οὐλυμπία (*Ὀλυμπίας, -ᾳ. Οὐλυμπίᾳ, -α*) *Olympia*, locus in Elide circa Pisam ludis sacris celeberrimus Ol. VIII 1: *μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία, δέσποιν' ἀλαθείας* (var. *Ὀλ.*). I 7: *μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν*: breviter dictum pro *ἀγῶνος Ὀλυμπίας.* Ol. XIII 25: *ὕπατ' εὐρυανάσσων Ὀλυμπίας — Ζεῦ.* VI 26: *στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπεὶ δέξαντο.* plerumque sine praep. dat. *Ὀλυμπίᾳ, Οὐλυμπίᾳ* Olympiae Ol. II 53 (48): *Ὀλυμπίᾳ μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο.* VII 10. XII 17. Py. V 124. VIII 36. XI 47. coniunctus c. subst. Ol. III 15: *μνᾶμα τῶν Οὐλυμπίᾳ κάλλιστον ἀέθλων* (var. *Ὀλ.*). cf. Ne. IV 75. XI 23. Ol. V 2: *στεφάνων ἄωτον γλυκὺν τῶν Οὐλυμπίᾳ* (var. *Ὀλ.*). VIII 83: *λιπαρὸν κόσμον Ὀλυμπίᾳ*: victoriam Olympiae partam; aut: decus Olympiae. Ol. IX 2: *τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ.* c. artic. Ol. XIII 101: *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν.*

Ὀλυμπιάς (sg. *Ὀλυμπιάς, -άδος, -άδι, -άδα.* pl. *Ὀλυμπιάδων*) 1) adi. a) *Olympia*, ad Olympum pertinens Py. XI 1: *Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηίδων*: τῶν Ὀλυμπίων θεῶν. Schol. — b) *Olympica*, ad Olympiam pertinens Py. VII 15 (13): *ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι, μία δ' ἐκπρεπὴς Διὸς Ὀλυμπιάς.* Ne. I 17: *Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθέντα* (*λαόν*). — 2) subst. *Olympias*, conventus Olympicus cum ludis sacrificioque sollemni iunctus Ol. II 3: *Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης, ἀκρόθινα πολέμου.* X 58: *τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' — ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε.* Ne. VI 71 (63): *δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει — ἄνθε' Ὀλυμπιάδος.* Is. I 65: *Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα*: „sunt Olympicorum ludorum frondes ad Alpheum crescentes" Dissen. Ol. I 97 (94): *τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρόμοις Πέλοπος.* X 16: *πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν* (var. *Ὀλυμπίᾳ νικῶν, Ὀλυμπιονικῶν*).

Ὀλυμπιονῑκας, Οὐλυμπιονῑκας (sg. *Ὀλυμπιονίκας, -α, -αν. Οὐλυμπιονίκαν.* pl. *Ὀλυμπιονίκαις*) 1) subst. *victor Olympicus* Ol. VI 4: *εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας.* VIII 18: *Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.* X 1: *τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι Ἀρχεστράτου παῖδα.* Py. X 13: *ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις.* Ol. XI 7: *ἀφθόνητος δ' αἶνος Ὀλυμπιονίκαις οὗτος ἄγκειται.* — 2) adi. *victorem Olympicum celebrans* Ol. III 3: *Θήρωνος*

Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις. VII 88: *τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν.* IV 7: *Οὐλυμπιονίκαν δέκευ Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον* (var. *Ὀλ.*).

Ὀλυμπιόνῑκος 1) adi. *Olympiae vincens* Ol. XIV 19: *Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινύεια σεῦ ἕκατι.* — 2) subst. *victor Olympicus* Ne. VI 17: *κεῖνος γὰρ Ὀλυμπιόνικος ἐὼν Αἰακίδαις ἔρνεα πρῶτος ἔνεικεν ἀπ' Ἀλφεοῦ.* Ol. V 21: *σέ τ', Ὀλυμπιόνικε.*

Ὀλύμπιος (sg. m. *Ὀλύμπιος, -οιο, -ου, -ῳ, -ον.* pl. m. *Ὀλύμπιοι, -οις, -οι.* n. *Ὀλυμπίοισι*) 1) *Olympius,* ad Olympum pertinens Is. II 27: *Ὀλυμπίου Διὸς ἄλσος.* cf. fr. 90 (60). Ol. IX 57: *Ὀλύμπιος ἁγεμών.* XIV 12: *πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.* Is. V (VI) 8: *σωτῆρι — Ὀλυμπίῳ.* — plur. pro subst. Superi Ol. II 27 (25): *ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις — Σεμέλα.* fr. 96 (66), 3: *Ὀλύμπιοι.* voc. fr. 75 (45), 1. — 2) *Olympicus,* ad Olympiam pertinens Ol. X 101: *τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον:* h. e. in stadio Olympico, ad aram maximam Iovis Olympii. — plur. pro subst. **Ὀλύμπια** *Olympia,* ludi Olympici Py. IX 101: *ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις* (sc. *νικάσαντά σε εἶδον*): dicuntur Cyrenaici ludi; „fuit enim Cyrenis cultus Iovis Olympii, traductus ut videtur, ex Elide, ubi Minyarum pars habitaverat“ Dissen.

Ὄλυμπος, Οὔλυμπος (*Ὀλύμπου, -ῳ, -ον. Οὐλύμπου, -ῳ, -ον*) *Olympus,* mons Thessaliae et Macedoniae, deorum maximeque Iovis sedes Ol. I 55 (54): *Ὀλύμπου σκοποί.* fr. 87 (58), 4: *μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ.* Ne. I 13: *Ὀλύμπου δεσπότας Ζεύς.* cf. fr. 36 (11): *Ἄμμων Ὀλύμπου δέσποτα.* Ol. II 13: *ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας, ἕδος Ὀλύμπου νέμων.* fr. 30 (6), 4: *Μοῖραι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Οὐλύμπου:* „qua adscenditur mons a diis et descenditur“ Dissen. Ol. XIII 92: *τὸν δ' ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς ἀρχαῖαι δέκονται.* Ne. X 17: *οὗ κατ' Ὄλυμπον ἄλοχος Ἥβα τελείᾳ παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι.* Py. XI 64: *οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου.* Ne. X 84: *εἰ — Οὔλυμπον θέλεις ναίειν, ἐμοὶ σύν τ' Ἀθαναίᾳ κελαινεγχεῖ τ' Ἄρει* (Tricl., var. *Ὄλ. ἐθέλεις*). v. *Οὐλυμπόθεν* et *Οὐλυμπόνδε.*

ὁμᾱγῠρής *congregatus* Py. XI 8: (*Ἰσμήνειον*) *ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν* (libri *ὁμηγυρέα, ὁμηγερέα, ὁμυγερέα,* Mommsen. et Bergk. *ὁμαγερέα*).

ὁμάγυρις *conventus, concilium* Is. VI (VII) 46: *ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.*

ὅμᾰδος *strepitus* 1) cantantium: cantus Ne. VI 43 (38): *παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν:* h. e. carmine victoriali. — 2) pugnantium: tumultus Is. VII 25 (VIII 27): *ἀρίστευον — ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον.*

ὁμαίμιος *consanguineus* Ne. VI 18 (16): *ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἐὸν πόδα νέμων πατροπάτορος ὁμαιμίου:* additum esse *ὁμαιμίου* propter *τὸ συγγενές* v. 10 (8), ut victoria nepotis necessitate quadam exstitisse videretur, existimat Mezger.; ut germanum avum Praxidamantem ab altero quodam *θέσει* avo, Theonis patre, secerneret, poetam singulari hac appellatione usum esse contendit Bergk.

ὀμβρῖμος *robustus, vehemens* Ol. IV 6 (8): *Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀμβρίμου* (var. *ὀβρίμου*). Py. IX 27: *κίχε νιν λέοντι — ὀμβρίμῳ μούναν παλαίοισαν* (var. *ὀβρ.*).

ὄμβριος *pluvius* Ol. X 3: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις· ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων, παίδων νεφέλας.*

ὄμβρος *imber* Py. IV 81: *ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους.* Py. VI 10: *χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος.* met. Py. V 10: *εὐδίαν ὃς μετὰ χειμέριον ὄμβρον τεὰν κάτ' αἰθύσσει μάκαιραν ἑστίαν:* dicit seditionem, qua Damophilus expulsus est.

Ὁμηρίδαι *Homeridae,* carminum epicorum cantores Ne. II 1: *ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων ταπόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου.*

Ὅμηρος *Homerus* Is. III 55 (IV 37): *Ὅμηρός τοι τετίμακεν, δι' ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ* (Aiacis) *πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν.* Ne. VII 21: *ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.* Py. IV 277:

τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'. fr. 264 (189): Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον (Vita Hom. in Gal. Opusc. Myth. p. 283): Homeri, quem natum Smyrnae statueret, in insula Chio, ubi Homeridae florebant, habitationem a Pindaro agnitam esse existimavit Boeckh. fr. 265 (189): λέγεται δὲ κἀκεῖνο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν (Ὅμηρος) ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος (Aelian. Var. Hist. IX 15).

ὁμῑλέω (praes. ὁμιλεῖ. ὁμίλει. ὁμιλεῖν. ὁμιλέων. fut. ὁμιλήσει) *versor* 1) sum cum aliquo eiusque utor consuetudine, c. dat. Is. II 37: αἰδοῖος μὲν ἦν ἀστοῖς ὁμιλεῖν. Py. VI 53: συμπόταισιν ὁμιλεῖν. II 96: ἁδόντα δ' εἴη με τοῖς ἀγαθοῖς ὁμιλεῖν. Ol. I 120 (117): ἐμέ τε (εἴη) τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν: ἐμὲ δὲ ἐπινικίους γράφειν καὶ ὑμνεῖν τοὺς νικῶντας. Schol. — obviam eo, occurro rei Ne. I 61: φράζε —, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις. suppl. dat. Ne. X 72: χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. met. Is. III 6: πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ (ὄλβος). — 2) commoror alicubi fr. 43 (173), 3: πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει. Ol. XII 19: ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις. met. Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν: ἀναστρέφεται. Schol.

ὅμιλος (ὅμιλος, -ον) *turba congregata, coetus, conventus* hominum Ne. VII 24: τυφλὸν δ' ἔχει ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος. Py. IX 123: παρθένον — ἄγεν ἱππευτᾶν Νομάδων δι' ὅμιλον. X 46: μόλεν Δανάας ποτὲ παῖς — ἐς ἀνδρῶν μακάρων ὅμιλον. armatorum: exercitus, agmen Ne. IX 21: ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι. Is. VI (VII) 35: προμάχων ἀν' ὅμιλον. fr. 183 (177): Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι.

ὄμμα (sg. ὄμμα, -ατι. pl. ὀμμάτων, -ασι) 1) *oculus*, quo cernimus, itaque *visus, vultus* Ne. X 63: κείνου (Lyncei) γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα. fr. 107 (74), 1: ἀκτὶς Ἀελίου —, θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων. Ne. X 41: ἀξιωθείην κεν — Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων: h. e. oculos demittere; οἱ γὰρ νικῶντες μετὰ παρρησίας ἄνω βλέποντες βαδίζουσιν, οἱ δὲ ἡττημένοι οὐχ οὕτως. Schol. cf. Ne. VII 66: ἔν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν (Tricl. ὄμμασι): „ut qui nulla pallescam culpa" Dissen. Ne. VIII 43: μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν: ob oculos ponere, in lucem proferre. — 2) met. *lux, salus* Py. V 56: (ὁ Βάττου — ὄλβος) πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι.

ὄμνῡμι *iuro* Py. IV 166: καί τοι μοναρχεῖν καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμι προήσειν. Ol. VI 20: καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω.

ὁμόγονος *cognatus* Py. IV 146: Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι.

ὁμόδᾱμος *congener, popularis* Ol. IX 44: ἄτερ δ' εὐνᾶς ὁμόδαμον κτισσάσθαν λίθινον γόνον: „als Volksgenossen" Mezger. Is. I 30: Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει.

ὁμοθᾰ́λαμος *eiusdem domus socia, contubernalis* Py. XI 2: Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων.

ὁμόθρονος *eiusdem sellae v. throni socia* Ne. XI 2: Ζηνὸς ὑψίστου κασιγνήτα καὶ ὁμοθρόνου Ἥρας.

ὁμοῖος *similis* Ne. X 57: πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον. Py. V 118: καὶ τὸ λοιπὸν ὁμοῖα, Κρονίδαι μάκαρες, διδοῖτ' — ἔχειν (Hartung., libri ὦ, Mosch. ὦ πλεῖστα, Bergk. ὁμῶς ἕ). c. dat. Py. II 48: ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός, ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι. Ol. VII 52: ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον. — adv. **ὁμοίως** *pariter* Py. IX 78: ὁ δὲ καιρὸς ὁμοίως παντὸς ἔχει κορυφάν. Ol. XI 10: ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως (Leutsch. sec. schol., libri om. aut ὅμως ὤν, Bergk. ἐκ θεοῦ δ' ὁμῶς σ. ἀ. τίς ἀεὶ πρ.): ἀπὸ θείας μοίρας μουσικός τις καὶ ἔξοχος λάμπει ὁμοίως ὥσπερ καὶ σὺ νενίκηκας. Schol.

ὁμōκλά *strepitus omnisonus* Is. IV (V) 27: κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς.

ὁμόκλᾱρος *consors* Ne. IX 5: ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμōκλάροις

ἐπόπταις: „fuerunt Latona, Apollo, Diana, ut multis in locis coniunctim colebantur, ita Delphorum patroni consortes simulque praesides ludorum Pythiorum“ Dissen. Ol. II 54 (49): *Πυθῶνι δ᾽ ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων ἄγαγον*: „eiusdem sortis h. e. victoriae participem“ Boeckh.

ὁμοκλέης *cognominis* fr. 102 (70): *ναοπόλον μάντιν δαπέδοισιν ὁμοκλέα*: dicit Tenerum, Apollinis filium.

Ὁμόλη fr. 113 (79): *Ὁμόλη δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολωίων, καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν* (Schol. Theocr. VII 103).

ὁμόσπορος *cognatus* Ne. V 43: *καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κείνου ὁμόσπορον ἔθνος*.

ὁμότροφος *una enutritus* Ol. XIII 7: *ἐν τᾷ γὰρ Εὐνομία ναίει κασιγνήτα τε — Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα* (var. ὁμότροπος): *ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς*. Schol.

ὁμόφοιτος *comes* Ne. VIII 33: *ἐχθρὰ δ᾽ ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, αἱμύλων μύθων ὁμόφοιτος* (var. ὁμόφυτος).

ὁμόφρων *concors* Ol. VII 6: *φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς*.

ὀμφά *vox* fr. 152 (266): *μελισσοτεύκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερος ὀμφά*. Ne. X 34: *ἀδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ κώμασαν*. fr. 75 (45), 19: *ἀχεῖ τ᾽ ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς*: schema Boeotium.

ὀμφαλός (sg. ὀμφαλόν) *umbilicus*, lapis albus in adyto templi Delphici, met. de oraculo ipso Py. IV 74: *μάντευμα — πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος*: *τουτέστι κατὰ τὸ Δελφικὸν χρηστήριον τὸ ἐν μέσῳ τῆς οἰκουμένης τῆς εὐδένδρου γῆς*. Schol. Py. XI 10: *Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλόν*. VIII 59: *ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον*. VI 3: *ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι* (Herm. ἐς νάιον, olim ἀένναον, libri ἐς ναόν, Bergk. ἐς λάινον). Ne. VII 33: *παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου — χθονός*. praeterea fr. 75 (45), 3: *θεοί, πολύβατον οἵτ᾽ ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε πανδαίδαλόν τ᾽ εὐκλέ᾽ ἀγοράν*: aram duodecim deorum in foro positam dici ostendit Dissen.

ὁμώνυμος *cognominis* Is. VI (VII) 24: *μάτρωί θ᾽ ὁμωνύμῳ δέδωκε κοινὸν θάλος*: Strepsiadae. — c. gen. fr. 120 (85): *ὀλβίων ὁμώνυμε Δαρδανιδᾶν, παῖ θρασύμηδες Ἀμύντα* (var. ἐπώνυμε): appellatur Alexander Philhellen. fr. 105 (71), 2: *σύνες ὅ τοι λέγω, ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ* (var. ἐπώνυμε): „quum in familia Hieronis cultus deorum Triopiorum domesticus esset, nunc Pindaro nomen habere dicitur ab his sacris“ Dissen.

ὅμως *tamen, nihilo secius* iis quae antecedunt opponitur 1) in eadem sententia Ne. I 50: *καὶ γὰρ αὐτὰ παισίν, ἄπεπλος ὀρούσαισ᾽ ἀπὸ στρωμνᾶς, ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων* (Bergk. c. Steph., libri ὁμῶς sc. Ἡρακλεῖ). fr. 194 (206), 4: *ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει*. Py. IV 140: *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως*. — 2) in exordio novae sententiae, add. part. δέ Ol. X 9: *ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος. ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφάν γε τόκος ἀνδρῶν*. praeterea ὅμως μάν Py. II 82. ἀλλ᾽ ὅμως Py. I 85. Ne. X 21. Is. IV (V) 51 (opp. μὲν).

ὁμῶς *pariter* Ol. VIII 56: *καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν*: *τὴν γὰρ αὐτὴν χάριν ὁμοίως ἐρῶ καὶ ἐν Νεμέᾳ γεγενημένην αὐτῷ· καὶ γὰρ ἐκεῖ νενίνηκε τὴν τῶν ἀγενείων*. Schol. add. πᾶς Ne. I 53: *τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ᾽ ὁμῶς*. Is. VI (VII) 42: *θνάσκομεν γὰρ ὁμῶς ἅπαντες*. in sent. negativa Py. VIII 83: *τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη, οὐδὲ κτλ.*: „sc. ut tibi“ Boeckh. Is. III 6: *οὐχ ὁμῶς*. cum abundantia quadam duabus vocibus additur part. τε καὶ inter se iunctis Py. IX 40: *ἔν τε θεοῖς τοῦτο κἀνθρώποις ὁμῶς αἰδέοντ᾽*. VIII 6: *τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι* (var. ὅπως). (de Ol. XI 10 et Py. V 118 v. ὁμοῖος; de Ne. I 50 v. ὅμως.)

ὄναρ *somnium* Py. VIII 95: *σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος*: „ein geträumter Schatten" Mezger.

ὄνειδος *probrum, opprobrium* Ol. VI 89: *γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν.* Ne. VIII 33: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι, — κακοποιὸν ὄνειδος.*

ὄνειρος *somnium* Py. IV 163: *ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φωνεῖ.* Ol. XIII 66: *ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὕπαρ.* fr. 131 (96), 4: *εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.*

ὀνομάζω, ὀνῠμάζω (act. aor. *ὠνόμασεν. ὀνύμαξε(ν).* fut. *ὀνυμάξομαι.* pass. aor. *ὀνύμασθεν*) *nomino* 1) indico, commemoro Py. VII 6: *τίνα πάτραν, τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι* (var. *ὀνυμάξω* v. *ὀνυμάξαι*). — 2) nomen do Py. II 44: *τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον* (var. *ὀνύμαξε*). XI 6: *Ἰσμήνειον δ' ὀνύμαξεν* (sc. *θησαυρόν*). XII 23: *ἀλλά νιν εὕροισ' ἀνδράσι θνατοῖς ἔχειν, ὠνόμασεν κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον* (Mommsen. *ὠνύμασεν*). Pass. Ol. IX 46: *λαοὶ δ' ὀνύμασθεν* (Mommsen., libri *ὀνόμασθεν* v. *ὠνύμασθεν*).

ὀνομάκλυτος fr. 312 (279): *ἔστι γοῦν παρὰ Πινδάρῳ τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ ἐν παρωνύμῳ χαρακτῆρι· ὀνομακλύτα γάρ ἐστιν* (Schol. Hom Il. *χ* 51).

ὄνος *asinus* Py. X 33: *κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας* (Hyperboreos): *καὶ Καλλίμαχός φησι* (fr. 188)· *τέρπουσιν λιπαραὶ Φοῖβον ὀνοσφαγίαι.* Schol.

ὀνοτός *contemtibilis* Is. III 68 (IV 50: *ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι, συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς*: „h. e. parvus" Dissen.

ὄνῠμα *nomen* Ol. VI 57: *τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον* (var. *ὄνομ'*): ut nominetur Iamus h. e. violae filius, Veilchensohn. — met. pro fama Ne. VI 57 (49): *πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν* (Boeckh., libri *ὄνομ'*, Bergk. sec. schol. *κλέος*).

ὀνυμαστός *inclutus, celeber* Py. I 38: *ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν* (var. *ὀνομαστάν*): Aetnam urbem.

ὄνυξ *unguis* Ne. IV 63: *θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους — σχάσαις.*

ὀξυρεπής *celer* Ol. IX 91: *φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσσαις*: „arte promptissima, quae eum cadere non sivit" Boeckh. „suaviter de luctatore, qui celeribus motibus adversarium fallit" Dissen.

ὀξύς (sg. f. *ὀξεῖ', -είας, -είᾳ, -εῖαν.* pl. *ὀξειᾶν, -είαις, -είαισι, -είας.* comp. *ὀξύτεραι.* superl. m. *ὀξύτατον, -άτους.* n. *ὀξυτάτων*) *acer, acutus* Ne. IV 63: *λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους.* Py. IV 213: *ὀξυτάτων βελέων* (var. *ὠκυτάτων*). met. de oculo Ne. X 62: *κείνου* (Lyncei) *γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα.* Ol. II 45 (41): *ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐριννύς*: „acriter videns, speculatrix" Boeckh. et Dissen. de iis quae attingunt sensus Py. I 20: *χιόνος ὀξείας τιθήνα.* Ol. VII 70: *ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ.* III 24: *ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου.* VIII 85: *ὀξείας δὲ νόσους ἀπαλάλκοι.* Ne. IX 35: *κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς.* animum Py. III 97: *ὀξείαισι — πάθαις.* Ne. I 53: *ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.* Ne. XI 48: *ἀπροσίκτων δ' ἐρώτων ὀξύτεραι μανίαι*: *σκληραί εἰσιν.* Schol. Ol. VI 37: *ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ.* X 9: *ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἔτι μομφάν γε τόκος ἀνδρῶν.*

ὀξῠτόμος *acutus* ad secandum Py. IV 263: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ — δρυός.*

ὄπᾳ adv. 1) loci: *ubi* Ne. III 25: *ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος.* — 2) modi: *quo pacto* Ol. X 56: *κατέφρασεν ὅπᾳ τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτάν.* Ne. X 5: *πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ ὅπᾳ ἔκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις* (Herm. sec. schol., libri *κατῴκισθεν ἄστη*, Bergk. *κατένασθεν*). Ol. X 10: *νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον ὅπᾳ τε κοινὸν λόγον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν*: v. *νῦν* 1). Ceterum ubique Bergk. e coni. scr. *ὀπᾷ.*

ὀπᾱδέω *comitor* Py. IV 287: *θεράπων δέ οἱ, οὐ δράστας ὀπαδεῖ* (sc. *ὁ καιρός*).

ὀπαδός m. f. *comes* fr. 95 (63), 2: *ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ*: Pan. — met. Ne.

III 8: *ἀοιδάν —, στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.*

ὀπάζω (praes. ὄπαζε. ὀπάζειν. ὀπάζων. aor. ὤπασας, -ε(ν), ὄπασσεν, ὤπασαν. ὀπάσσαι. ὀπάσαις) *do, praebeo*, c. acc. rei Ne. III 9: *τᾶς ἀφθονίαν ὄπαζε μήτιος ἀμᾶς ἄπο.* Ol. IX 28: *κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'.* Py. VIII 65. Is. III 44 (IV 26). add. dat. pers. Is. VII 39 (VIII 43): *Πηλέι γάμου θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ.* Ne. IX 30: *μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν.* Is. I 11: *στεφάνους ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων* (sc. Isthmus). Ol. XIII 14. Py. IV 107. Ne. I 16. Is. II 14. VI (VII) 38. c. duobus dat., quorum prior idem fere valet ac genetivus Ol. VIII 84: *κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ωπασεν.* add. infin. Ol. VI 65: *ἔνθα οἱ ὤπασε θησαυρὸν δίδυμον μαντοσύνας, τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον.* VII 50. sine dat. Ol. IX 66: *πόλιν δ' ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν.* — met. Is. V (VI) 67: *μελέταν ἔργοις ὀπάζων*: impendens.

ὀπάων *comes* Py. IX 64: *ἄγχιστον ὀπάονα μήλων*: pastorem.

ὀπίζομαι *revereor* Py. IV 86: *τὸν μὲν οὐ γίνωσκον· ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε.* Is. III 5: *ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων*: piorum, „qui te, Iuppiter, verentur" Dissen. Py. II 17: *ἄγει δὲ χάρις ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα*: pie deverans.

ὄπιθεν, ὄπισθε(ν) adv. et praep. 1) de loco: *pone, post*, c. gen. fr. 237 (261): *ὄπισθε δὲ κεῖμαι θρασειᾶν ἀλωπέκων ξανθὸς λέων* (Boeckh., libri ὄπισθεν). Ol. III 31: *τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα ψυχροῦ* (ed. Rom. et unus liber novicius, vulg. *πνοιαῖς*, quod rec. Bergk.). met. Ol. VI 63: *ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν: τῇ ἐμῇ φωνῇ ἐπικατακολούθει.* Schol. — 2) de tempore: post, posthac Ne. VII 101: *παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν.* Ol. X 35: *ὄπιθεν οὐ πολλόν* (var. *ὄπισθεν*): non multo post.

ὀπιθόμβροτος *mortales sequens, post mortem superstes* Py. I 92: *ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας οἶον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαιταν μανύει.*

ὄπις *respectus, cura* Is. IV (V) 58: *οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι, ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν*: „nocuit curae exspectationum". Mezger., plerique iungunt *δαπάναι ἐλπίδων*; v. *δαπάνα.* Ol. II 6: *Θήρωνα — γεγωνητέον, ὄπιν δίκαιον ξένων* (Herm. et Boeckh., libri *γεγωνητέον ὀπὶ* v. *ὄπι, δ. ξένον*): iustum cura, reverentia hospitum; de Polyzelo a Therone excepto cogitandum monet Mezger. — c. gen. subi. Py. VIII 71: *θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω*: „h. e. *ἐπιστροφήν*, curam ac providentiam; est de divina providentia rerum humanarum gubernatrice" Boeckh. et Dissen.; gen. obi. statuit Mezgerus: „reverentiam deorum".

ὄπισθεν v. **ὄπιθεν.**

ὀπίσ(σ)ω *retro* Ne. XI 32: *χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών.* III 62: *ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω ‿λιν οἴκαδ' — μόλοι* (var. *ὀπίσσω*).

ὁπλά *ungula* Py. IV 226: *χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι* (*βόες*).

ὁπλίτας *armatus* Is. I 23: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ' ἀσπιδοδούποισιν ὁπλίταις δρόμοις: ἐν τοῖς τῶν ὁπλιτῶν δρόμοις.* Schol. v. *χάλκασπις.*

ὅπλον (pl. ὅπλων, -οις, -οισι, -α; prioris syllabae vocalis producitur bis.) plur. *arma* Py. X 14: *ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς Ὀλυμπιονίκα δὶς ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις*: utpote armatus cursor. Ne. I 51: *ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι.* X 14: *ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν.* IX 22: *ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν.* VIII 27: *χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων* (Achillis) *φόνῳ πάλαισεν.* VII 25: *ὅπλων χολωθεὶς ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος.* fr. 106 (73), 5: *ὅπλα δ' ἀπ' Ἄργεος* (sc. *ματεύειν*): „intellige clypeos Argolicos; clypeus autem Argolicus erat praemium Heraeorum" Dissen.

ὁπλότερος, ὁπλότατος 1) comp. *iunior*, proprie: ad arma aptior Py. VI 41: *ἐδόκησέν τε* (Antilochus) *τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν — ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.* — 2) superl. *natu minimus* Is. V (VI) 6: *παίδων ὁπλοτάτου Φυλακίδα νι-*

κῶντος. VII 18 (VIII 20): πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται: Thebe et Aegina.

Ὀπόεις m. f. *Opus* 1) rex Elidis Ol. IX 58: Ὀλύμπιος ἁγεμὼν θύγατρ' ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν Ὀπόεντος ἀναρπάσαις ἕκαλος μίχθη. — 2) urbs Locrorum Ol. IX 14: ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων κλεινᾶς ἐξ Ὀπόεντος —, ἂν Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία.

ὁπόθεν *unde* Py. IX 43: κούρας δ', ὁπόθεν, γενεὰν ἐξερωτᾷς, ὦ ἄνα;: sc. ἐστίν. IX 48: χὤτι μέλλει, χὠπόθεν ἔσσεται, εὖ καθορᾷς (Schmid., libri χῶτι πόθεν, recc. χ' ὤ τί ποτ', „fuit antiquitus χὠππόθεν" Bergk.).

ὁποῖος *qualis* Ne. IV 41: ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει. Py. IV 298: καί κε μυθήσαιθ', ὁποίαν, Ἀρκεσίλα, εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων.

ὁπόσος *quantus*, *quicunque* Py. V 35: κρέμαται, ὁπόσα χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων Κρισαῖον λόφον ἄμειψεν ἐν κοιλόπεδον νάπος θεοῦ. IX 46: χὠπόσαι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι — κλονέονται, — εὖ καθορᾷς. Is. IV (V) 57: οὐδ' ὁπόσαι δαπάναι, ἐλπίδων ἔκνισ' ὄπιν: „das Bewufstsein, wieviel Aufwand erforderlich" Mezger.

ὁπόταν coni. temp. *quando*, c. coni. de iis quae solent fieri Py. I 4: πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν, ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα. II 87: εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. VIII 8: τὺ δ' ὁπόταν τις ἀμείλιχον καρδίᾳ κότον ἐνελάσῃ, τραχεῖα δυσμενέων — τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ. fr. 225 (247): ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν (schol. Vindob., vulgo ὁπότε).

ὁπότε coni. temp. *quando*, *quum* 1) c. ind. a) de iis quae semel fiunt, plerumque c. ind. aor. Py. XII 11: τὸν (θρῆνον) — ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ, Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος. III 91. XI 19. Is. VI (VII) 6. opp. adv. τότε, ποτὲ Ol. I 38 (37). Py. VIII 41. fr. 88 (58), 2. c. ipf. Ol. IX 97: θαυμαστὸς ἐὼν φάνη —, ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε. c. fut. Ol. II 35 (33): ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου, οὐδ' ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ' ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν. — b) de rebus olim iteratis Is. I 25: οἷά τε χερσίν, ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς, καὶ λιθίνοις ὁπότε δίσκοις ἵεν. — 2) c. coni. de iis quae solent fieri fr. 75 (45), 14: οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτά (Bergk. ἐπάγωσιν·). (de fr. 225 (247) v. ὁπόταν.)

ὅπου *ubi* fr. 44 (23): Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν αἴτεε τάνδ' ἐς αἰπύ: coni. Boeckhii; locus perobscurus.

ὀπυίω *uxorem habeo* Is. III 77 (IV 59): Ἥβαν τ' ὀπυίει, χρυσέων οἴκων ἄναξ καὶ γαμβρὸς Ἥρας (Hercules).

ὀπώρα *auctumnus* fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αὐξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας. met. *maturitas*, *pubertas* Ne. V 6: οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν. Is. II 5: ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρόνου μνάστειραν ἁδίσταν ὀπώραν.

ὅπως 1) adv. relat. in quaest. indir. *quomodo* fr. 61 (33): οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί. Ol. X 57: κατέφρασεν ὅπα τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε καὶ πενταετηρίδ' ὅπως ἄρα ἔστασεν ἑορτάν. — 2) coni. finalis *ut* Ne. III 62: ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι (Bergk. e coni. πάξαι θάπος, σφίσι).

ὁράω (act. praes. ὁρᾶν, ὁρῶν, -ῶντ'. aor. εἶδον, -ε(ν), -ον; ἴδε(ν), -ον. ἴδω, -ῃ. ἴδετ(ε). ἰδεῖν, ἰδέμεν. ἰδών, -όντα; ἰδοῖσ(α). — med. aor. ἰδέσθαι. — formae aoristi post vocalem digammatae quater) *video*, *cerno*, *adspicio* 1) intr. Ol. II 45 (41): ἰδοῖσα δ' ὀξεῖ' Ἐρινὺς ἔπεφνε — γένος: ἤτοι ὀξέως βλέπουσα. Schol. c. praep. fr. 123 (88), 9: τάκομαι, εὖτ' ἂν ἴδω παίδων νεόγυιον ἐς ἥβαν. fr. 75 (45), 1: ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι (var. δεῦτ'). — 2) trans. a) c. acc. α) Ol. IX 111:

τόνδ' ἀνέρα — ὁρῶντ' ἀλκάν: βλέποντα ἀνδρεῖον. Schol. — β) Ol. III 31: *τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα.* Ne. VIII 8: *πολλά νιν πολλοὶ λιτάνευον ἰδεῖν*: sc. ut consulerent eum de rebus suis. Ol. VI 53. IX 62. XIV 22. Py. III 94. IV 123. X 36. Ne. I 56. IV 66. fr. 137 (102). suppl. acc. Is. III 68 (IV 50): *ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι*: adspectu. Ol. XIII 113: *εὐρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν*: „quam ut visu complecti possis" Dissen. Is. VI (VII) 22. denuo video Py. IV 294: *εὔχεται — οἶκον ἰδεῖν.* benevole adspicio Is. II 18: *ἐν Κρίσᾳ δ' εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν.* Ol. XIV 16. — per zeugma fr. 168 (150): *καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν· ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος* (Boeckh., libri *ἐνοπὰν ἠδ'*, Meinek. *ἄιον*): vidi et audivi. — met. Py. IV 111: *ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος*: natus sum. Py. II 34: *χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.* I 72: *ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας.* Ne. VII 25: *εἰ γὰρ ἦν ἐτὰν ἀλάθειαν ἰδέμεν* (Schmid., libri *εἰδέμεν*). VI 10 (8): *τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν.* Ne. IV 91: *τὰ δ' αὐτὸς ἄν τις ἴδῃ, ἔλπεταί τις ἕκαστος ἐξοχώτατα φάσθαι* (Herm. e schol., libri *ἄν τις τύχῃ*, Bergk. *ἄντα τύχῃ*). (de Ol. X 9 v. *τόκος*; de Is. VII (VIII) 13 v. *σκοπέω.*) — b) c. acc. et part. Ne. X 61: *ἀπὸ Ταϋγέτου ποταυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον.* Ol. VII 62. X 36. 100. Py. V 84. IX 98. X 26. fr. 75 (45), 8. met. Py. II 54: *εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν ταπόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.* VIII 39: *ὅνπερ (λόγον) ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν Θήβαις υἱοὺς αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ*: non vere, sed vates, quum oraculum eius Epigoni consulerent, conspexit illos et futura vaticinatus est.

ὀργά (sg. *ὀργά, -ᾶ, -άν.* pl. *ὀργαί, -αῖς, -άς*) 1) *indoles, ingenium, mores* Py. I 89: *εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων*: „servans indolem, quae praeclare in te viget" Dissen. Py. IX 43: *καὶ γὰρ σὲ — ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον*: v. *μείλιχος.* Is. II 35: *ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ' ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν.* IV (V) 34: *ἐν Οἰνώνᾳ μεγαλήτορες ὀργαὶ Αἰακοῦ παίδων τε.* Ne. V 32: *τοῦ δ' ὑπ' ὀργὰν κνίζον αἰπεινοὶ λόγοι.* Py. II 77: *ὀργαῖς ἀτενὲς ἀλωπέκων ἴκελοι.* audacius Is. V (VI) 14: *τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις αἴδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν: τοιούτοις τρόποις εὐδαιμονίας.* Schol. „talis sortis compos factus" Mezger. „talibus votis potitus; *ὀργαὶ* sunt quae quis appetit" Dissen. Is. I 41: *εἰ δ' ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν: πάντα τρόπον.* Schol. — 2) *cupiditas, ira* Py. IV 141: *ἀλλ' ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.* (de Py. VI 50 v. *ὀργάω.*)

ὀργάω *studeo, sum cupidus* Py. VI 50: *τίν τ', Ἐλέλιχθον, ὀργᾷς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται* (Christ. et M. Schmidt., libri *ὀργαῖς πάσαις ὃς ἱππείαν ἔσοδον*, Mezger. coni. *ὄργαις ὡς ἱππείας ἐσόδους*, Herm. et Boeckh. *ὀργαῖς ἐς ἱππίαν ἔσοδον*: „suopte ingenio ductus"): *ὃς εὗρες ἱππείας εἰσόδους.* Schol.

ὀρέγω *porrigo* Py. IV 240: *πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας ὤρεγον χεῖρας.* — *do, praebeo* Py. III 110: *εἰ δέ μοι πότμον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι.* Ne. VII 58: *οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε.*

ὀρείκτιτος, ὀρίκτιτος fr. 313 (267): *ἐκτίσαντο ἀντὶ τοῦ ᾤκησαν, ὡς τὸ Ὀρεικτίτου συὸς παρὰ Πινδάρῳ ἀντὶ τοῦ ὀρειοίκου* (Schol. Eur. Phoen. 683 et 687). — *καθάπερ φησὶ καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Πίνδαρος· Ὀρικτίτου συός, τοῦ ἐν ὄρεσι τεθραμμένου* (Schol. Pind. Py. II 31), id quod confirmat Schol. Eur. Or. 1621.

ὄρειος *montanus* Ne. II 11: *ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι*: „sunt Pleiades filiae Atlantis, degentes in monte Cyllene" Dissen.

Ὀρέστας *Orestes,* Agamemnonis filius Py. XI 16: *ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα*: „teste Pausania II 18, 5 Orestes rex factus est Lacedaemoniorum" Mezger. Ne. XI 34: *Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα* (Pisander) *σὺν Ὀρέστᾳ Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων*: v. *Πείσανδρος.*

ὄρθιος *arrectus* Py. X 36: *γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων* (var. *ὀρθιᾶν*): „de salacibus gestibus asinorum, qui bene pasti ad sacrificia ducuntur“ Boeckh. et Dissen.; contra Mezgerus magnum clamorem significari censet, v. sequ. — neutr. sing. pro adv. Ol. IX 109: *ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων*: altum, alte, h. e. magna voce; cf. Ne. X 76: *ὄρθιον φώνασε.*

ὀρθόβουλος *recte consulens, recti consultrix* Py. IV 262: (*ὔμμι*) *ἄστυ χρυσοθρόνου διανέμειν θεῖον Κυράνας ὀρθόβουλον μῆτιν ἐφευρομένοις.* VIII 75: *βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς.*

ὀρθοδίκας *recte iudicans* Py. XI 9: *ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ'*: „nonnisi iustas et meritas victorias ibi dari significat, quemadmodum nunc etiam Thrasydaeo“ Dissen.

ὀρθόμαντις *recta et vera vaticinans, veridicus* Ne. I 61: *προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν.*

ὀρθόπολις *civitatem erigens v. recte constituens* Ol. II 8: *εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν* (*Θήρωνα*): „recte hoc attributo Thero ornatur, qui et hostes pepulerit et praedam ingentem comparaverit, ex qua Agrigentum operibus magnificis ornatum est“ Boeckh.

ὀρθός (sg. *ὀρθός, -ῷ.* f. *ὀρθᾶς, -ᾷ, -άν.* n. *ὀρθῷ, -όν.* pl. m. *ὀρθούς.* f. *ὀρθαί, -αῖς, -αῖσι, -άς*) *rectus* 1) erectus, arrectus Py. IV 267: *σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν.* cf. fr. 88 (58), 3. Ne. I 43: *ὁ δ' ὀρθὸν μὲν ἄντεινεν κάρα.* Ol. XIII 72: *ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.* cf. fr. 167 (148). — 2) in directum porrectus, opp. anfractus Py. IV 227: *ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν'.* — 3) met. a) Py. III 53: *τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς*: „restituit iacentes, ut surgerent“ Dissen. Py. III 96: *ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν*: erexerunt. Py. VI 19: *ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν*: „du erhältst aufrecht, beachtest“ Mezger. Ne. XI 5: *ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον*: incolumem; cf. Is. VI (VII) 12: *Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρᾷ Λακεδαιμονίων.* — b) Py. XI 39: *ἦ ῥ', ὦ φίλοι, κατ' ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινάθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν.* fr. 32 (8): *τοῦ θεοῦ ἄκουσε Κάδμος μουσικὰν ὀρθὰν ἐπιδεικνυμένου*: cf. Plut. de Pyth. orac. c. 6: *ὁ δὲ Πίνδαρος ἀκοῦσαί φησι τοῦ θεοῦ τὸν Κάδμον μουσικὰν ὀρθάν, οὐχ ἡδεῖαν, οὐδὲ τρυφεράν, οὐδ' ἐπικεκλασμένην τοῖς μέλεσιν.* — verus, iustus Ol. VII 46: *παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν.* III 80: *εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ.* Ol. X 4: *ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων*: δικαίᾳ. Schol. Ol. VIII 24: *ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν.* VII 91: *πατέρων ὀρθαὶ φρένες.* Py. X 68: *πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός.* Ol. II 83 (75): *βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος.* Ol. VI 90: *ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός*: „bonus internuntius, qui docebis chorum prouti praecepi“ Dissen. Py. IV 279: *αὔξεται καὶ Μοῖσα δι' ἀγγελίας ὀρθᾶς*: praeconio recte ac prospere peracto.

ὀρθόω (act. fut. *ὀρθώσειν.* aor. *ὤρθωσεν. ὀρθῶσαι. ὀρθώσαις, -ώσαντες.* pass. aor. *ὀρθωθεῖσα*) *erigo*, met. Ol. III 3: *Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις*: „tanquam columnam aut tanquam statuam“ Dissen. Is. I 46: *ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.* — de laude: *extollo, orno, illustro* Py. IV 60: *σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος.* Is. V (VI) 65: *τόν τε Θεμιστίου ὀρθώσαντες οἶκον τάνδε πόλιν θεοφιλῆ ναίοισι.* Ne. I 15: *Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.* Is. III 56 (IV 42): *αὐτοῦ* (Aiacis) *πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετάν.* — Is. IV (V) 48: *πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ*: servata.

Ὀρθωσία *Orthosia* h. e. Diana Ol. III 30: *ἔλαφον —, ἅν ποτε Ταϋγέτα ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν*: *ἔστι δὲ καὶ ὄρος Ἀρκαδίας Ὄρθιον, ἀφ' οὗ καὶ ἡ θεὸς Ὀρθία καὶ Ὀρθωσία καλεῖται. . . . ἤτοι τῇ ὀρθούσῃ τὰς γυναῖκας καὶ εἰς σωτηρίαν ἐκ τῶν τοκετῶν ἀγούσῃ.* Schol.; contra Prellerus (Myth. Gr. I 194) nomen ductum existimat „von der steifen und säulenartigen Haltung des altherkömmlichen Götzenbildes“. Ceterum ea est, „cui olim humanae victimae oblatae sunt; unde Spartae haesit puerorum verberatio in ara illius deae“ Boeckh.

ὀρθωτήρ *stator, fortunae propitius auctor* Py. I 56: *οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς*: *οὕτω δὲ τῷ Ἱέρωνι ὀρθωτὴρ καὶ θεραπευτὴς καὶ ἰατὴρ ὁ θεὸς γένοιτο ὡς καὶ τῷ Φιλοκτήτῃ.* Schol.

ὀρίνω *concito* fr. 208 (224): *μανίαις τ' ἀλαλαῖς ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ* (var. *ὀρινομένων*).

ὅρκιον *pignus* Ol. XI 6: *ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς*: „quum testentur virtutem posteris fide firmissima" Dissen. *σύνθημα, ὁμολόγημα.* Schol. Ne. IX 16: *Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν* (sc. *δίδωσί τις*), *δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα.*

ὅρκος (sg. *ὅρκος, -ον*) *iusiurandum* Ol. VI 20: *μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γε οἱ σαφέως μαρτυρήσω.* VII 65: *ἐκέλευσεν δ' αὐτίκα χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι, θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν*: *θεῶν ὅρκον τὴν Στύγα.* Schol. Py. IV 167: *καρτερὸς ὅρκος ἄμμιν μάρτυς ἔστω Ζεὺς ὁ γενέθλιος ἀμφοτέροις.* Ol. XIII 83: *τελεῖ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν*: „etiam quam iurares impossibilem nec sperares" Dissen. Ne. XI 24: *καὶ μὰ γὰρ ὅρκον*: „prosopopoeia quaedam iurisiurandi" Dissen. *ἰδίως γὰρ οἱ παλαιοὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ὅρκου ὤμνυον.* Schol. (de Ol. XIII 99 v. *ἔξορκος*.)

ὁρμά *impetus* Ne. V 20: *ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν.*

ὁρμαίνω 1) trans. a) *agito, impello*, met. Ol. III 25: *δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν' Ἰστρίαν νιν* (var. *ὥρμα*, quod rec. Mommsen. et Christ.): *ὁ θυμὸς παρώρμησε τὸν Ἡρακλέα.* Schol.; plerique tamen cum Boeckhio *πορεύειν* transitivam et *ὥρμαιν'* intransitivam vim habere existimant: „animus cupiebat et impetu ferebatur eo, ut eum mitteret". — b) *animo volvo* Ol. VIII 41: *ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων*: *διανοούμενος.* Schol.; *ἀμφαίνων* coni. Th. Fritzschius Ann. Nov. 1882 p. 151. — 2) intr. *feror impetu, gestio* Ol. XIII 84: *ἤτοι καὶ ὁ καρτερὸς ὁρμαίνων ἕλε Βελλεροφόντας — ἵππον πτερόεντ'*: *προθυμούμενος, μετὰ σπουδῆς.* Schol.

ὁρμάω 1) Act. *agito, impello*, met. Ol. X 21: *θήξαις δέ κε φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ* (var. *ὁρμᾶσαι*). — 2) Med. *proficiscor, ordior, c. gen.* Ne. I 5: *Ὀρτυγία —, σέθεν ἁδυεπὴς ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων*: *ἀπὸ σοῦ ὁ ἡδυεπὴς ὕμνος τὴν ὁρμὴν ἔχει, ὥστε θεῖναι καὶ πληρῶσαι ἔπαινον.* Schol. (de Ol. III 25 v. *ὁρμαίνω*.)

ὅρμος *sertum* Ne. IV 17: *ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος.* Ol. II 82 (74): *ἄνθεμα —, ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλάς.*

ὄρνῑς (sg. *ὄρνις, -ῑχος, -ιχα, -ιν.* pl. *ὀρνίχων, -ίχεσσι, -ιξιν*) m. f. *avis* Py. V 112: *θάρσος δὲ τανυπτέροις ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο.* Ol. II 97 (88): *κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον*: dicit aquilam. Py. IV 216: *ποικίλαν ἴυγγα — μαινάδ' ὄρνιν.* — imprimis: avis auguralis Py. IV 190: *μάντις ὀρνίχεσσι καὶ κλάροισι θεοπροπέων ἱεροῖς.* Is. V (VI) 53: *καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα*: visus autem aquila erat, v. 50. Ne. IX 19: *ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν.* met. de quovis augurio Py. IV 19: *κεῖνος ὄρνις ἐκτελευτάσει μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν Θήραν γενέσθαι, τόν ποτε — θεῷ ἀνέρι εἰδομένῳ γαῖαν διδόντι ξείνια πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ'*: glebam dicit a Tritone datam. Py. VIII 50: *ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ*: h. e. feliciore fortuna; quamquam respexisse videtur poeta eventum prioris expeditionis adversum et verba quae leguntur Ne. IX 19.

ὀρνῑχολόχος *auceps* Is. I 48: *μηλοβότᾳ τ' ἀρότᾳ τ' ὀρνιχολόχῳ τε καὶ ὃν πόντος τράφει.*

ὄρνυμι, ὀρνῠω (act. praes. *ὀρνύει. ὀρνύντος.* ipf. *ὤρνυεν.* aor. *ὦρσεν, -αν. ὄρσαι.* med. praes. *ὀρνύμενον, -οι, -ων.* aor. *ὦρτο. ὄρσο*) I) Act. 1) *moveo, incito*, met. Ne. VII 71: *ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάρᾳον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν*: me concitavisse. add. inf. Py. IV 170: *ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ.* Ol. X 24: *ἀγῶνα δ' ἐξαίρετον ἀεῖσαι θέμιτες ὦρσαν*

Διός (sc. *ἐμέ*): *προτρέπουσι*. Schol. Ol. XIII 12: *ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν*. c. praep. Py. II 29: *ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀάταν ὑπεράφανον ὦρσεν*. abs. Py. X 10: *Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται*: deo movente, auctore. — 2) *excito, facio ut oriatur quid* fr. 142 (106): *θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος* (var. *ὦρσαι*). — Py. III 102: *ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον*. XI 23: *βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον* (var. *λόχον*). Ol. IV 10 (13): *κῦδος ὄρσαι σπεύδει Καμαρίνα*. fr. 5 (1): *Σίσυφον κέλοντο ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας*. Py. VIII 86: *οὐδὲ μολόντων παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν*. — II) Med. 1) *moveor, contendo, surgo* Py. IV 134: *αἶψα δ' ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο σὺν κείνοισι*. I 66: *ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι Πινδόθεν ὀρνύμενοι*. c. inf. Ol. VI 62: *ὄρσο, τέκος δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν*. — ad rem transfertur Py. IV 91: *καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνὸν ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον*: irruens. — 2) *orior, exsisto* Ol. VIII 34: *ὀρνυμένων πολέμων πτολιπόρθοις ἐν μάχαις*. (de Ne. IX 8 v. *ἀνόρνυμι*.)

ὀρόγυια *ulna, Klafter* Py. IV 228: *ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς* (Herm., libri *ὄργυιαν* v. *ὀργυιάν*): in ulnae altitudinem.

ὅρος *finis* Ol. VI 77: *ὑπὸ Κυλλάνας ὅροις — μάτρωες ἄνδρες ναιετάοντες* (var. *ὅροις, ὅρος, ὄρει*, Christ. *ὅρους*, Bergk. coni. *βάθροις*): *τὸ δὲ Στύμφηλον Κυλλήνῃ ὑπόκειται*. Schol.

ὄρος, οὖρος (sg. *ὄρει, οὔρεϊ, ὄρος*. pl. *ὀρέων, ὄρεσι, οὔρεσι*) *mons* Is. V (VI) 32: *τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ*. fr. 101 (70), 2: *σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα*. Py. IX 34: *ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων*. Py. III 36: *πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν*. certi quidam montes significantur Ne. VI 50 (44): *δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν*. Py. I 30: *Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν, ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος*: Aetnam. Py. III 90: *μελπομενᾶν ἐν ὄρει Μοισᾶν — ἄιον*: in Pelio monte, ubi constat celebratas nuptias Pelei et Thetidis; idemque mons dicitur Py. VI 21: *ἐφημοσύναν, τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν*. (de Ol. VI 77 v. *ὅρος*.)

ὀρούω *feror citatus, festino* Ne. I 50: *ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς*: desiliens. — met. *appeto, cupio studiose*, c. gen. Py. X 61: *τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει* (var. *ὀρνύει*; Bergk. coni. *ὀρούῃ* sec. schol. 2). c. inf. Ol. IX 102: *πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι*.

Ὀρσέας *Orseas*, Melissi Thebani alipta Is. III 90 (IV 72): *σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν*.

ὀρσίκτῠπος *fragores concitans, gravistrepus* Ol. X 81: *πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός*.

ὀρσινεφής *nubes concitans, nubifer* Ne. V 34: *κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ Ζεύς*.

ὀρσὄτρῐαινα *tridentem quatiens, tridentiger* Py. II 12: *ὀρσοτρίαιναν εὐρυβίαν καλέων θεόν*: Neptunum; eundemque deum significat subst. **Ὀρσὄτρῐαινα** Ol. VIII 48: *Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν*. Ne. IV 86: *Ὀρσοτριαίνα ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου θάλησε Κορινθίοις σελίνοις* (Ceporinus, libri *Ὀρσοτρίαινα*).

Ὀρτῠγία *Ortygia* insula, Syracusarum nobilissima pars, ubi regia domus Hieronis et templum Dianae Ol. VI 92: *εἰπὸν δὲ μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν τε καὶ Ὀρτυγίας*. Py. II 6: *εὐάρματος Ἱέρων ἐν ᾇ κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις, ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος*. Ne. I 2: *ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία, δέμνιον Ἀρτέμιδος, Δάλου κασιγνήτα*.

ὀρφᾰνία *orbitas*, met. Is. VII (VIII) 6: *μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων*.

ὀρφανίζω *orbo* Py. VI 22: *ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν*: „a parentibus separato" Dissen. — met. Py. IV 283: *ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός*: *ἐρημοῖ, ἀποχωρίζει τουτέστιν ἥκιστα κακολογεῖ*. Schol.

ὀρφανός *orbus*, c. gen. Ol. IX 61: *ἕνεικεν Λοκρῷ* (sc. *παῖδα*), *μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς*. Is. VI (VII) 10: *καρτε-*

ρᾶς Ἄδραστον ἄμπεμψας ὀρφανὸν μυρίων ἑτάρων ἐς Ἄργος. met. Is. III 26 (IV 8): λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ ὕβριος.

Ὀρφεύς *Orpheus*, Apollinis aut Oeagri filius Py. IV 176: ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμιγκτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς. fr. 139, 9: υἱὸν Οἰάγρου τε, χρυσάορ' Ὀρφέα, ubi *Οἰάγρου* Schneidewin. scr. pro οἴαγρον et extrema verba addidit Bergk. sec. schol. Py. IV 176: Ἀπόλλωνος τὸν Ὀρφέα φησὶν εἶναι, ὃν καὶ αὐτὸς ὁ Πίνδαρος καὶ ἄλλοι Οἰάγρου λέγουσιν et schol. Hom. Il. ο 256: χρυσάορον ... καὶ Πίνδαρος χρυσάορα τὸν Ὀρφέα φησίν.

ὄρφνα *tenebrae noctis, nox* Ol. I 73 (71): ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλὸς οἶος ἐν ὄρφνᾳ ἄπυεν βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν. XIII 70: κνάκαιγις ἐν ὄρφνᾳ κνώσσοντί οἱ παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξεν. Py. I 23: ἀμέραισιν μὲν ...· ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν.

ὀρχηστάς *saltator* fr. 148 (115): ὀρχήστ' ἀγλαΐας ἀνάσσων, εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον (vulgo ὀρχηστά).

Ὀρχομενός *Orchomenus*, urbs Boeotiae a Minyis olim habitata, antiquitus dicta Erchomenus Ol. XIV 4: ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι (var. Ἐρχομενοῦ). Is. I 35: Ὀρχομενοῖό τε πατρῴαν ἄρουραν (γαρύσομαι).

ὅς (sg. m. ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν. f. ἅ, ἇς, ᾇ, ἅν. n. οὗ, ὅ. pl. m. οἵ, ὧν, οἷς, οἷσι(ν). f. αἵ, αἷσι, ἅς. n. ὧν, οἷσιν) pron. relat. *qui*, plerumque initio legitur sententiae, nonnunquam interponitur, ut Ol. V 12. Py. II 5. III 89. Ne. VII 90; 1) et is, nam is, is quidem, sequ. indic.; ubi non multum differt a pron. demonstrativo, quare maiorem etiam sequitur distinctionem; refertur autem a) ad nomen proprium Ol. II 89 (81): Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ' — μάτηρ· ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε. VI 85: Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν. VIII 76: φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον, ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται. Ol. I 12. II 84 (76). IV 10 (13). V 4. VI 29. 79. VIII 16. 67. IX 15. Py. II 7. 44 (Bergk. ὡς). III 70. 89. IV 61. V 10 (Bergk. ὡς). 27. VI 30. VIII 18. IX 14. 73. X 31. Ne. III 14. 68. IV 25. V 37. VI 24 (21). VII 27. X 17. Is. I 4. II 11. III 55 (IV 37). III 73 (IV 55). VII 55 (VIII 59). fr. 78 (225), 2 ci. 105 (72), 4. 139, 6. add. καί Ne. III 34. — ad alia subst. Py. I 54: Ποίαντος υἱὸν τοξόταν· ὃς Πριάμοιο πόλιν ἔσφαλε. Ol. VI 83: δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς, ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς. II 25 (23): Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα. I 65 (63): συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον ἔθεσαν. Ol. II 9. VII 73. IX 112 (Boeckh.). X 104. XIII 63. Py. I 66. 74 (var. ὅ). II 89. IV 245. 246. VII 10. IX 15. 59. X 34. Ne. III 22. 81. V 13. VI 15 (13). VIII 34. IX 9. 11. 34. XI 5. Is. I 36. III 22 (IV 4). VI (VII) 25. VII 34 (VIII 36). fr. 12? 156 (57), 2. 183 (177)? 193 (205). 194 (206), 4. 214 (233), 2. add. καί Is. I 12. fr. 34 (9)? — pro ind. semel legitnr coni. c. κεν Py. IV 51. — b) ad pron. personale Is. VII 63 (VIII 68): γεραίρετέ νιν, ὃς Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων. Py. I 30: εἴη, Ζεῦ, τὶν εἴη ἁνδάνειν, ὃς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος. VI 50. Ne. VII 90. omittitur pron. Ol. IV 5 (7). Py. V 46. IX 44. — 2) e multis quae sunt eiusdem generis unum eximitur atque certum: is (ille) qui, sequ. indic.; refertur autem a) ad subst. Ol. VI 12: Ἁγησία, τὶν δ' αἶνος ἑτοῖμος, ὃν ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος μάντιν Οἰκλείδαν ποτ' ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ'. Py. IV 152: θρόνος, ᾧ ποτε Κρηθεΐδας ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας. Ol. IX 34: οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. Ol. I 58 (57). III 29. V 12. VIII 83. X 24. Py. II 5. IV 225. V 41. XI 5. Ne. V 44. VII 72 (libri ὃς, Bergk. ὅ σ'). IX 52. Is. II 1. V (VI) 48. — b) ad pron. demonstrativum Py. V 107: ἄνδρα κεῖνον, ὃν αἰνέοντι συνετοί, λεγόμενον ἐρέω (Bergk., vulgo ἄ. κ. ἐπαινέοντι συνετοί· λ. ἐ.). omisso pron. Ne. VIII 11: ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες, οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν, οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι. fr. 105 (71): σύνες ὅ τοι λέγω. praeponitur sent. relat. Py. I 57: ὧν ἔραται καιρὸν διδούς. I 15: ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ

κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφώς. — 3) talis qualis, such as, quicunque, a) c. ind. Ol. VII 10: ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί. VI 75: τοῖς οἷς. fr. 133 (98): οἷσι —, κείνων. — Py. IX 87: κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει. Ne. III 41: ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκέι κατέβα ποδί. Ol. I 84 (82). Ne. I 28. Is. I 48. V (VI) 52. fr. 123 (88), 3. 218 (239), 4. 219 (240)? — b) c. coni. Ne. IX 44: ἐκ πόνων δ', οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα. III 71: ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. VII 32: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξῃ λόγον (schol. et paraphr., libri αὔξει). Is. I 50: ὃς δ' ἀμφ' ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν, εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται. — add. part. ἄν Py. X 23: εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ. I 100: ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται. V 65: δίδωσίν τε Μοῖσαν οἷς ἂν ἐθέλῃ. — c) c. opt. et part. ἄν Py. IX 119: εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις. — 4) adv. ᾇ qua Ol. XIII 79: ᾇ τάχιστα: quam celerrime. VI 23: ᾇ τάχος. — **ἐξ οὗ** ex quo Ol. VI 71: ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. IX 76. (de Py. II 42 et Ol. I 92 (89) v. τίκτω; de Ne. IV 87 v. ἕνεκα; de Ne. VII 21 v. πάσχω; de Py. V 69 v. ὁ B) 1).)

ὅς (sg. m. ᾧ, ὅν. f. ἅν. n. ᾧ ci. post vocalem digammatum ter) pron. poss. 1) *suus* Ol. V 8: καὶ ὃν πατέρ' Ἄκρων' ἐκάρυξε. VI 59: ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον. Py. IV 122: ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν. Is. III 54 (IV 36): περὶ ᾧ φασγάνῳ. Py. VI 36: Μεσσανίου δὲ γέροντος δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν. V 42: ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ, μονόδροπον φυτόν (Bergk., libri καθέσσαντο). — 2) *eius* fr. 5 (1), 2: Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο (Nereides) ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ: „αὐτῆς, Inus, quae in praegressis nominata erat" Boeckh. (de Py. V 113 v. οἷος.) v. ἑός.

ὁσία *fas* Py. IX 36: ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν ἦ ῥα;

ὅσος, ὅσσος (sg. f. ὅσσᾳ. n. ὅσον. pl. m. ὅσοι. ὅσσοι, -ους. f. ὅσαι, -αις. n. ὅσσα, ὅσων, ὅσσ(α), ὅσ(α)) pron. relat. *quantus*, pl. *quot, quotquot* 1) exclamantis est atque admirantis Ol. XIII 43: ὅσσα τ' ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος: θαυμαστικὸν τὸ ὅσσα. Schol., quam interpretationem aspernatus Boeckhius ὅσσα ad sequentem sententiam iubet referri, unde Dissenius vertit: „quod attinet". Ol. XIII 107: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρνασίᾳ, ἐν Ἄργεϊ θ' ὅσσα καὶ ἐν Θήβαις· ὅσα τ' Ἀρκὰς ἀνάσσων μαρτυρήσει Λυκαίου βωμὸς ἄναξ. IX 93: φῶτας δ' — δαμάσσαις διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ. postponitur substantivo Ne. X 41: νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν. in sent. pendente Ol. II 109 (99): καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο; Ol. IX 112 (Bergk. e coni., Boeckh. ὃς). Ne. I 62. 63. — 2) refertur ad subst. Is. III 54: μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν. Py. IX 116. Ne. I 49. quod subst. pronomini adiungitur Py. V 116: ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, τετόλμακε. IX 46. X 28. Is. III 27 (IV 9). — ad pron. demonstr. Is. II 35: ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν. fr. 220 (241): τῶνδε — ὅσσ'. Py. III 47: τοὺς μὲν ὦν, ὅσσοι. deest pron. dem. Py. I 13: ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων. Ol. II 75 (68). Py. II 92. — ad adiectivum Is. I 60: πάντα δ' ἐξειπεῖν, ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις. Ne. X 19: πάντ' ἀναγήσασθ', ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν. Py. VIII 69: ἀμφ' ἕκαστον ὅσα νέομαι, ubi construitur ad sensum. — 3) neutr. **ὅσσα** *quantum* pro adv. est Ne. II 17: ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται: „dictum ὅσσα ut alibi τὸ δέ, τὰ δέ, ὅσον δέ" Dissen.

ὅσπερ (sg. m. ὅσπερ, ὅνπερ. f. ἅπερ. n. οὗπερ) *qui quidem, profecto qui* Ne. VIII 18: σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος· ὅσπερ καὶ Κινύραν ἔβρισε

πλούτῳ. Py. X 64. Ol. IV 17 (21): διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος· ἅπερ Κλυμένοιο παῖδα Λαμνιάδων γυναικῶν ἔλυσεν ἐξ ἀτιμίας. I 31. Py. III 100: τοῦ δὲ παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις, κτλ. antecedit pron. demonstr. Py. VIII 39. — pro adv. ἐξ οὗπερ ex quo Ol. II 42 (38).

ὄσσα vox Ol. VI 62: ἀντεφθέγξατο δ᾽ ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα.

ὄσσε v. **πρόσωπον.**

ὅστε (sg. m. ὅντ(ε). f. ἅτ(ε), ᾇτ᾽ ci., ἅντε. pl. m. οἵτ(ε). f. αἵτε, ταίτε ci. n. ἅτ(ε). adv. ὧτ(ε)) pron. relat. *qui, ut constat, qui semper, qui solet,* c. ind., refertur 1) ad nomen propr. Ol. II 39 (35): Μοῖρ᾽, ἅτε πατρώιον τῶνδ᾽ ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον. XIV 1: Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι, ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, ὦ — βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ (Bergk., libri αἵτε). Is. VII 40 (VIII 44): Πηλέι — Αἰακίδᾳ, ὅντ᾽ εὐσεβέστατον φρασὶν Ἰωλκοῦ τράφεν πεδίον. Ol. II 84 (77) ci. Christ. Py. XII 2. Ne. VIII 2. XI 1. fr. 200 (214)? add. καί Py. III 89. Is. II 23. interponitur fr. 146 (112). — ad alia subst. Py. XI 59: χάριν πορών· ἅτε τὸν Ἰφικλείδαν διαφέρει Ἰόλαον ὑμνητὸν ἐόντα. Ne. VI 28 (24): ἐπεί οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι (υἱοὶ) πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο. Py. II 39. Ne. VI 11 (9). 36 (31). IX 9. X 47. Is. III 43 (IV 25). fr. 61 (33), 1 (Boeckh., libri ᾇ). 87 (58), 3. 96 (66). 122 (87), 3. postponitur Is. III 65 (IV 47). fr. 75 (45), 3. — 2) ad pron. omissum Ol. VII 91: σάφα δαεὶς ἅτε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον. — pro adv. 1) neutr. plur. **ἅτε** a) *quomodo, quemadmodum,* c. ind. Py. IV 30: φιλίων δ᾽ ἐπέων ἄρχετο, ξείνοις ἅτ᾽ ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν᾽ ἐπαγγέλλοντι πρῶτον. — b) *velut, tanquam,* c. subst. Ol. I 2: ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. Is. V (VI) 51: εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ: utpote. Ol. XII 14. Ne. VII 105. fr. 241 (280). — c. gen. absol. Py. II 79: ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας ἀβάπτιστός εἰμι (Bergk. coni. ἀὲ). — c) *utpote,* c. part. Py. II 84: ποτὶ δ᾽ ἐχθρὸν ἅτ᾽ ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι. fr. 145 (109). — 2) **ὦτε** *ut, velut* (Δωρικῶς ἀντὶ τοῦ ὥστε. Schol. ad Ne. VI 47) a) c. verbo Ol. X 86: ἀλλ᾽ ὦτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς (sc. ἐστι) —, καὶ: ut — ita. — b) c. subst. Py. X 54: ἄωτος ὕμνων ἐπ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὦτε μέλισσα θύνει λόγον (Boeckh., libri ὥτε v. ὥστε). IV 64: καὶ νῦν, ὦτε φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ, παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας (Bergk., libri ὥστε, partim om.). Ne. VI 32 (28). VII 62. 71 (Boeckh.). 93. Is. III 36 (IV 18).

ὀστέον *os* fr. 111 (77): αἰὼν δὲ δι᾽ ὀστέων ἐρραίσθη. 168 (150): σαρκῶν τ᾽ ἐνοπὰν — ἠδ᾽ ὀστέων στεναγμὸν βαρύν: sc. boum, qui comedebantur ab Hercule. — plur. de mortuis Py. VIII 52: θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ.

ὅστις (sg. n. ὅστις, ᾧτινι, ὅντιν᾽. f. ἅτις, ἅντιν(α). n. ὅ τι, semel in crasi χὤ τι. pl. m. οἵτινες) pron. relat. et interrog. *quicunque, quisquis, si quis* 1) relat. a) nihil additur, sequ. ind. Ne. X 31: γνώτ᾽ ἀείδω θεῷ τε καὶ ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. Is. II 4: παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους, ὅστις ἐὼν καλὸς εἶχεν — ἁδίσταν ὀπώραν: si quis. Is. IV (V) 8: κλέος ἔπραξεν, ὅντιν᾽ ἀθρόοι στέφανοι χερσὶ νικάσαντ᾽ ἀνέδησαν ἔθειραν. Ol. II 72 (66). VIII 23 (Mommsen. sec. schol. ὅθι). Is. VI (VII) 27. fr. 137 (102). — sequ. coni. Ol. VIII 11: μέγα τοι κλέος αἰεί, ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ᾽ ἀγλαόν. Is. VI (VII) 18: ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν. — b) refertur ad subst., sequ. ind. Py. IV 230: τοῦτ᾽ ἔργον βασιλεύς, ὅστις ἄρχει ναός, ἐμοὶ τελέσαις ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω: ubi idem fere atque pron. ὅς; dissentit vero Bergkius τοῦτ᾽ ἔργον, βασιλεύς, scribens; verba enim sic ordinanda esse: ἔειπε δ᾽ ὧδε βασιλεύς, τοῦτ᾽ ἔργον ὅστις κτλ. Is. V (VI) 25: οὐδ᾽ ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος — οὐδ᾽ ἅτις Αἴαντος. fr. 107 (74), 17: ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι (Herm., Boeckh. ὀλοφυρομένων πάντων μ. π.). Is. VI (VII) 40: ὁ δ᾽ ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος, ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων ἕκαλος ἔπειμι γῆρας ἔς τε τὸν μόρσιμον αἰῶνα. fr. 7 (2): ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ

νιν. ad sensum construitur Py. III 22: *ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον, ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω.* sequ. coni. Ol. III 11: *τᾶς ἄπο θεόμοροι νίσοντ' ἐπ' ἀνθρώπους ἀοιδαί, ᾧ τινι — γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας.* add. part. *κε* Ne. IV 7: *ῥῆμα δ' ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ* (var. *ὅ τι περ*). — 2) interrog. Ol. VII 26: *τοῦτο δ' ἀμάχανον εὑρεῖν, ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.* Ne. VI 7: *ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος ἅντιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν* (Tricl., libri *ἄντιν'*, Herm. *οἵαν τιν'*). Py. IX 48: *χὤ τι μέλλει χὠπόθεν ἔσσεται, εὖ καθορᾷς.* IX 115: *ἐκέλευσεν διακρῖναι —, ἅντινα* (sc. *παρθένον*) *σχήσοι τις ἡρώων.* suppl. verbum interrogandi fr. 140 (104): *τί θεός; ὅ τι; τὸ πᾶν* (Bergk., libri *ὅ τι τὸ πᾶν*, Boeckh. *τί τὸ πᾶν*): „quid sit, rogas?" Bergk.

ὅταν coni. temp. *quando*, *quum*, c. coni. 1) in sent. primaria est praes. (ipr., aor. gnom.) a) de re futura Is. II 48: *ταῦτα, Νικάσιππ', ἀπόνειμον, ὅταν ξεῖνον ἐμὸν ἠθαῖον ἔλθῃς.* — b) de re quae solet fieri Py. II 88: *ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι.* Ol. X 91: *ὅταν καλὰ ἔρξαις ἀοιδᾶς ἄτερ, Ἀγησίδαμ', εἰς Ἀΐδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται, κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.* II 23 (21). Py. II 10. V 2. VIII 96. — 2) in or. obl. post infin. Ol. XIII 80: *ὅταν δ' εὐρυσθενεῖ καταίποδ' ἀναρύῃ Γαιαόχῳ, θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ* (*κελήσατο*). Ne. I 67.

ὅτε *quum*, *quo tempore*, *quando*, haud raro sententiae interponitur; I) coni. temporalis 1) quum, als, c. ind. aor. et ipf. Ol. IX 72: *τοῦ παῖς — ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.* I 21. 69 (67). VII 55. Is. VI (VII) 10. VII 27 (VIII 30). fr. 83 (51): *ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.* — ubi, postquam Py. IV 224. — 2) quum, wann, c. ind. praes. in comparatione post adv. *ὡς* Ne. VIII 40: *αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει* (Bergk. delet *ἄσσει*). omisso verbo Ne. IX 16: *ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα:* sc. *δίδωσί τις.* Ol. VI 2: *χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν:* sc. *πήγνυμεν.* Py. XI 40. Is. V (VI) 1. itemque intellegitur verbum Ol. XI 1: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις* (sc. *ἐστίν*): interdum; cf. fr. 180 (172): *ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός* (Sylburg., vulgo *ὅτι πιστοτάταις σ. ὁδοῖς*). — II) causalis Ol. IX 84: *προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις, ὅτ' ἀμφότεροι κράτησαν μίαν ἔργον ἂν ἁμέραν.* Py. II 27: *μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον, μαινομέναις φρασὶν Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο.*

ὅτι coni. *quod*, c. ind., non raro sententiae interponitur; 1) *dasz*, post verba dicendi Ol. I 49 (48): *ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων, ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη.* Ne. V 3. cum prolepsi Ol. XIV 22: *Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι οἱ νέαν — ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.* post v. *εἰδέναι* Ne. IV 43: *ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.* Ol. II 63 (57): *οἶδεν τὸ μέλλον, ὅτι κτλ.* — 2) *weil*, post verba affectuum Ne. V 46: *χαίρω δ' ὅτι ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις.* praeterea Ol. VIII 33: *τὸν* (Aeacum) — *καλέσαντο συνεργὸν τείχεος, ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον ὀρνυμένων πολέμων πτολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.* Py. II 31: *αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι· τὸ μὲν ἥρως ὅτι ἐμφύλιον αἷμα — ἐπέμιξε θνατοῖς, ὅτι τε — Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο.* Py. V 15—20. Ol. I 62 (60). III 39. X 31. Py. II 73. VIII 58. X 69. Is. II 43. VII (VIII) 5. (fr. 139, 9 del. Herm.)

ὀτρύνω (praes. *ὀτρύνει. ὀτρύνων.* ipf. *ὤτρυνον.* aor. *ὄτρυνον*) *incito*, *compello*, *hortor*, c. acc. rei Ne. I 34: *ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον:* excitans. c. acc. pers. Ne. X 23: *ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν.* — c. inf.

Ne. I 7: ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος. add. acc. pers. Ol. VI 87: ὄτρυνον νῦν ἑταίρους, Αἰνέα, πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι. Ol. III 38. Py. IV 164. dat. pers. Py. IV 40: ἦ μάν νιν ὤτρυνον θαμὰ λυσιπόνοις θεραπόντεσσιν φυλάξαι.

οὐ (οὐ, οὐκ, οὐχ, semel in crasi κοὐ; si maiore vi pronuntiatur, in principio legitur sententiae, in exitu semel οὔ Ol. VII 48) *non* I) unum negatur vocabulum 1) subst. Ne. VII 49: οὐ ψεῦδις. X 50: οὐ θαῦμα (?). — 2) verbum Ol. XIII 94: οὐ χρή. Ne. XI 40: οὐκ ἐθέλει. Ol. VII 61: οὐκ εἴασεν. Py. I 94: οὐ φθίνει. Ne. VII 56: οὐκ ἔχω: nequeo. fr. 61 (33), 3: οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως. Ne. III 76: οὐκ ἄπεστι. Py. X 37: οὐκ ἀποδαμεῖ. — 3) participium Ol. VII 48: καὶ τοὶ γὰρ αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ' ἀνέβαν φλογὸς οὔ. VIII 67: ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακών. Ne. I 37: οὐ λαθών. fr. 182 (175): οὐκ εἰδυῖα. Ol. II 106 (96). VIII 19. Py. III 71. IV 285. V 27. Ne. VI 7 (καίπερ). VII 66. Py. IX 80: ἔγνον ποτὲ καὶ Ἰόλαον οὐκ ἀτιμάσαντά νιν ἑπτάπυλοι Θῆβαι. gen. abs. Ne. VI 57 (50): Μέμνονος οὐκ ἀπονοστάσαντος. — 4) adiect. et pron. Ol. VI 37: χόλον οὐ φατόν. cf. Is. VI (VII) 37. Py. IX 42: οὐ θεμιτόν. XII 30: οὐ παρφυκτόν. Ne. IV 69: οὐ περατόν. X 45: οὐ δυνατόν, cf. VIII 45. Py. I 59: οὐκ ἀλλότριον. IV 118: οὐχ — ξέναν. IV 5: οὐκ ἀποδάμου. Ne. I 23: οὐκ ἀπείρατοι. Is. II 12: οὐκ ἀγνῶτ', cf. II 30. Ne. VI 16 (14): οὐκ ἄμμορος. IV 21: οὐκ ἀέκοντες. Py. X 20: οὐκ ὀλίγαν. XI 29: οὐ μείονα. Is. VI (VII) 22: οὐκ αἰσχίω. Ol. IX 104: οὐ σκαιότερον. IX 106: οὐχ ἅπαντας, cf. Ne. V 16. VII 5. Ol. VII 86: οὐχ ἕτερον. inverso ordine Is. I 15: ἀλλοτρίαις οὐ χερσί. Ne. IX 19: αἰσιᾶν οὐ κατ' ὀρνίχων ὁδόν. VI 29 (25): ἕτερον οὔ τινα οἶκον. — 5) adv. et praep. Is. III 6: οὐχ ὁμῶς. Ol. X 36: ὄπιθεν οὐ πολλόν. Py. III 105: οὐκ ἐς μακρόν. Ne. IV 28: οὐ — πρίν. IX 14: οὐκ ἔτ'. III 41: οὔ ποτ', cf. VII 102. Py. X 27. Ol. XII 7: οὔ πω, cf. Is. II 6. — Is. V (VI) 72: οὐκ ἔξω φρενῶν. Py. VIII 21: οὐ Χαρίτων ἑκάς. Ol. VIII 45: οὐκ ἄτερ παίδων. cf. Py. II 7. 32. V 76. Is. IV (V) 20. Ne. IV 77: οὐ — ἄνευ στεφάνων. Py. IV 107: οὐ κατ' αἶσαν. inverso ordine Py. XII 29: ἄνευ καμάτου οὐ. cf. Ne. VII 3. — II) tota negatur sententia atque 1) sent. primaria, qua a) affirmatur aliquid α) c. ind. Ol. I 57 (56): καταπέψαι μέγαν ὄλβον οὐκ ἐδυνάσθη. I 83 (81): ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. II 34 (31): ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου. Py. III 29: ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται, κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς. Ol. II 69 (63). III 23. 45 (Bergk. οὐ μή). IV 15 (19). VIII 79. X 42. XIII 34. 52. Py. II 26. 83. III 11. 16. 82. 87. IV 86. 87. 147. 151. 233. 287. V 54. VI 37. VIII 16. 36. 76. 95 (suppl. ἐστί). IX 32. Ne. I 31. III 15. V 1. VII 60. 64. 76. VIII 22. X 68. 89. XI 43. Is. I 26. 68. II 20. 33. 46. III 14. III 67 (IV 49). V (VI) 33. VII 30 (VIII 33). VII 46 (VIII 51). VII 65 (VIII 71). VII 70 (VIII 77). fr. 1 (4), 5. 11. 38 (16). 75 (45), 13. 81 (49), 3. 134 (99). 154 (126), 4. 222 (243), 2. 232 (256). 236 (260) — β) opt. c. ἄν Ol. XIII 46: σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν. — γ) praeter. c. κεν Ne. VII 25: οὔ κεν ὅπλων χολωθεὶς ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος. — b) interrogatur fr. 172 (158): οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις;: nonne. — 2) sent. secundaria a) relat. fr. 105 (72), 4: Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται. Is. V (VI) 25: οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος ἥρωος. — b) infin. Py. II 88: χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν. fr. 229 (253), 2: νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν. — III) cum aliis iungitur negationibus Py. IV 285: οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. Ol. II 34 (31). 69 (63). Py. III 16. IV 87. 147. VIII 16. 36. Ne. VI 7. X 68. Is. II 6. 33. V (VI) 25. fr. 1 (4), 5. 154 (126), 4. 222 (243), 2. — Py. V 54: πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται. cf. III 30. Ne. XI 40: οὔτ' — τ' οὐκ. Is. II 30: καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι οὔτε κώμων — οὔτε μελικόμπων ἀοιδᾶν. cf. Py. III 87. (de Ne. IX 47 v. οὐκ-

ἔτι; de Is. III 31 v. μηκέτι; de Is. VII (VIII) 12 v. δεῖμα.)

οὐδέ quum ortum sit ex οὐ et δέ, propriam suam vim adversandi „non tamen" raro servat, cf. Ol. VI 36. Py. III 27. Ne. III 30; plerumque imminutam exhibet connectendi estque I) part. copulativa: *neque*, und nicht, auch nicht 1) post affirmativam sententiam Ne. VII 18: σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον, οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν. Ol. I 47 (46): ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες, οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον. I 88 (86): ὣς ἔννεπεν· οὐδ' ἀκράντοις ἐφάψατο ἔπεσι. Ol. IX 33. Py. I 97. II 74. IV 36. 82. Ne. IV 4. IX 19. X 6. 30. Is. III 46 (IV 28). V (VI) 24. 26. fr. 177 (164), 2. add. ποτὲ Ol. VI 51. Ne. III 39. Is. II 39. — 2) post negativam Ne. X 69: ἀλλ' οὔ νιν φλάσαν οὐδ' ἀνέχασσαν. Ol. II 35 (32). 70 (64). Py. III 17. IV 148. 286. VIII 37. Ne. VI 7. Is. II 6. 7. 33. fr. 1 (4), 5. 154 (126), 4. 222 (243), 2. add. μάν Py. IV 87. VIII 17. οὔτοι — οὐδ' Is. IV (V) 57. fr. 198. οὔτε — οὐδέ neque — neque vero Py. VIII 85. — II) adv. *ne — quidem* Py. II 89: ἀλλ' οὐδὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν. Ol. II 18 (16). XIV 8 (Schneidew., libri οὔτε). Py. VIII 12. Is. VII 56 (VIII 62).

οὐδείς (n. οὐδέν n. 3.) *nullus, nemo*; neutr. sg. οὐδέν 1) adi. nullum Py. V 34: κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν. Ol. VIII 53: τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν. in sent. negativa: ullum Py. IV 286: οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς, οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. — 2) subst. nihil fr. 233 (257): πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν. fr. 107 (74), 17 ci. 177 (166), 6. add. ποτὲ Py. X 49. — met. Ne. VI 4: τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός: h. e. „debile est et caducum" Dissen.

οὐκέτι *non iam, non amplius* Py. III 40: οὐκέτι τλάσομαι. IV 243: ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξεσθαι πόνον. Ne. III 20: οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές. IX 47: οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν (Tricl., libri οὐκ ἔστι πρόσω v. οὐκ ἔτι πόρσω, Bergk. ὡς οὐκ ἔστι πόρσω). v. ἔτι.

Οὐλίας *Ulias* Argivus, Theaei pater Ne. X 24: Οὐλία παῖς ἔνθα νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων.

οὔλιος *perniciosus* Ol. IX 76: οὐλίῳ — ἐν Ἄρει. XIII 23: ἐν δ' Ἄρης ἀνθεῖ νέων οὐλίαις αἰχμαῖσιν ἀνδρῶν. — *horribilis, tristis* Py. XII 8: Γοργόνων οὔλιον θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα.

οὐλόμενος *perniciosus* Py. IV 293: οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις: dicit exsilium. Py. X 41: νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ. fr. 107 (74), 10: στάσιν οὐλομέναν.

Οὐλυμπόθεν *ex Olympo* Py. IV 214: ποικίλαν ἴυγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν — Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι.

Οὐλυμπόνδε *ad* (*in*) *Olympum* Is. III 73 (IV 55): Οὐλυμπόνδ' ἔβα: sc. Hercules; de eodem Ol. III 36: Οὐλυμπόνδ' ἰών.

οὕνεκα, οὕνεκεν, οὔνεκεν 1) *quapropter* Py. IX 93: οὕνεκεν, εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις, τό γ' ἐν ξυνῷ πεπονᾱμένον εὖ μὴ λόγον βλάπτων ἁλίοιο γέροντος κρυπτέτω (var. οὔνεκεν, Bergk. τοὔνεκεν): διό. Schol. — 2) *quod, quandoquidem* Ol. XIV 19: ἀείδων ἔμολον, οὕνεκ' Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία σεῦ ἕκατι. Is. VII 17 (VIII 19): χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν, πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες (Christ. οὔνεκα). VI (VII) 12: ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ Λακεδαιμονίων (Thiersch. et Bergk., libri οὕνεκ', Tricl. οὕνεκα, Mommsen. et Christ. οὔνεκεν, Heynius ἀνίκ' ἄρ'). Ne. IV 20: Θήβαις τ' ἐν ἑπταπύλοις οὕνεκ' Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον Καδμεῖοί νιν — ἄνθεσι μίγνυον (Tricl., libri οὕνεκεν v. οὔνεκεν, Christ. οὔνεκ'). IX 36: ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς, οὕνεκεν ἐν πολέμῳ κείνα θεὸς ἔντυεν αὐτοῦ θυμὸν αἰχματάν (Christ. οὔνεκεν).

οὔπω *nondum* Ol. XIII 31: ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον. Ne. X 74: καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν. Ol. VII 55: φαντὶ δ' ἀνθρώπων παλαιαὶ ῥήσιες, οὔπω ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς τε καὶ ἀθάνατοι, φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ, ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. Ne. V 6: Λάμπωνος υἱὸς

— *οὔπω γέννσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν.* c. fut. Py. XII 32: *ἔσται χρόνος οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω.* v. *οὐ* I) 5).

Οὐρᾰνίδας *Uranides* h. e. Urani s. Coeli filius Py. III 4: *Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου.* — plur. **Οὐρανίδαι** *Coelicolae* Py. IV 194: *πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα.* (de Py. II 38 v. *οὐράνιος*.)

οὐρᾱνιος (sg. m. *οὐρανίου.* f. *οὐρανία, -αν.* pl. f. *οὐρανιᾶν.* n. *οὐρανίων*) *coelestis* fr. 30 (6), 1: *εὔβουλον Θέμιν οὐρανίαν.* 122 (87), 4: *ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν.* Py. III 75: *ἀστέρος οὐρανίου — τηλαυγέστερον.* Ol. XI 2: *οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων.* Py. I 19: *κίων δ' οὐρανία συνέχει, νιφόεσσ' Αἴτνα: ἣν οὕτως ὠνόμασε διὰ τὸ ὕψος στηρίζουσαν τὸν οὐρανόν.* Schol. — plur. pro subst. Py. II 38: *εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν θυγατέρι Κρόνου* (libri, Christ. e Bergkii coni. *Οὐρανιδᾶν*).

οὐρανός (sg. *οὐρανός, -οῦ, -ῷ, -όν*) 1) *coelum*, sedes deorum Ne. VI 5: *ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός.* cf. Py. X 27. Ne. III 10: *οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ* (libri *οὐρανῷ* v. *οὐρανῷ*, Bergk. *Οὐρανοῖ, πολυνεφέλᾳ κρέοντι θ.* h. e. Urania). IV 67: *οὐρανοῦ βασιλῆες.* V 34: *κατένευσέν τέ οἱ ὀρσινεφὴς ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεύς.* X 88: *οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.* Is. VI (VII) 45: *ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν — Ζηνός.* Ne. X 58: *πάμπαν θεὸς ἔμμεναι οἰκεῖν τ' οὐρανῷ.* Ol. XIV 10: *πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ*: dicuntur Gratiae. Is. V (VI) 41: *ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας*: dat. termini. fr. 162: *πίτναντες θοὰν κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν* (sc. Otus et Ephialtes). met. Py. IV 289: *κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει*: „h. e. cum gravissimo onere conflictatur, exsilii scilicet" Dissen. — 2) **Οὐρανός** *Uranus* s. *Coelus* Ol. VII 38: *Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.*

Οὐρανώ v. **οὐρανός.**

οὗρος (sg. *οὗρος, -ου, -ον*) *ventus*, imprimis secundus navigantium Py. I 34: *ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον.* IV 292: *ἐν δὲ χρόνῳ μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου ἱστίων.* met. Is. III 23 (IV 5): *ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος οὖρος πάντας ἀνθρώπους ἐπαΐσσων ἐλαύνει*: „h. e. modo secundum modo adversam fortunam homines experiuntur" Dissen. Is. II 40: *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν*: h. e. nunquam cessabat Xenocratis hospitalitas. Ol. XIII 28: *Ξενοφῶντος εὔθυνε δαίμονος οὖρον.* Ne. VI 32 (29): *εὔθυν' ἐπὶ τοῦτον ἐπέων, ὦ Μοῖσ', ἄγ' οὖρον εὐκλεΐα.* Py. IV 3: *ὄφρα — Μοῖσα Λατοίδαισιν, ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων.*

οὖρος *custos* Is. VII 55 (VIII 60): *Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν.*

οὔτε *neque* 1) respondet alia negatio a) *οὔτε — οὔτε* Ol. VI 10: *ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι.* Ol. XI 20. Py. II 43. IV 104. VI 10. IX 58. fr. 280. add. *ὦν* Ol. VI 19. 52. fr. 220 (241). *οὔτε — οὔτε — οὔτε* Py. IX 18: *ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδούς, οὔτε δείνων τέρψιας, οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουρίαν, ἀλλ' κτλ.* (Bergk., libri *οὔτε δείπνων οἰκουριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας*). — antecedit *οὐ* Py. III 87: *αἰὼν δ' ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ.* Is. II 31. — b) *οὔτε — οὐδέ* Py. VIII 83: *τοῖς οὔτε νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη, οὐδὲ μολόντων παρ' ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν.* — c) *οὔτε — τ' οὐκ* Ne. XI 39: *ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει — ἄνθος εὐῶδες φέρειν.* — 2) non respondet Py. VI 48: *ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων*: neque — neque. Py. X 29: *ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰών.* X 41: *νόσοι δ' οὔτε γῆρας οὐλόμενον κέκραται ἱερᾷ γενεᾷ.* — antecedit negatio Py. III 30: *κλέπτει τέ νιν οὐ θεὸς οὐ βροτὸς ἔργοις οὔτε βουλαῖς.* V 54: *πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται.* Is. V (VI) 26: *οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις κτλ.* Ol. XIV 9: *οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας* (Schneidew., libri *οὔτε*).

οὔτις *nemo* Ol. VII 58: *ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου.* fr. 226 (248): *οὔτις ἑκὼν κακὸν εὕρετο.*

add. gen. Py. I 49: *τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει.*

οὔτοι *non profecto* Is. IV (V) 56: *οὔτοι τιτύφλωται μακρὸς μόχθος ἀνδρῶν.* Ol. IX 12: *οὔτοι χαμαιπετέων λόγων ἐφάψεαι.* fr. 198: *οὔτοι με ξένον οὐδ᾽ ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.*

οὗτος (sg. m. *οὗτος, τούτῳ, -ον.* f. *ταύτας, -ᾳ, -αν.* n. *τοῦτ(ο).* pl. m. *τούτων, -οις.* f. *ταύταις.* n. *ταῦτα, τούτων, ταῦτα.* si est cum substantivo, pron. multo saepius praeponitur quam postponitur, nusquam addito articulo) *hic* (*hicce*, *talis*) I) de loco, de iis quae tam prope sunt ut cernantur ac digito monstrentur Py. I 30: *Ζεῦ, — ὃς τοῦτ᾽ ἐφέπεις ὄρος*: Aetnam. Py. IV 229: *τοῦτ᾽ ἔργον*: arationem. — Py. IX 51: *ταύτᾳ πόσις ἵκεο*: Cyrenae. IV 87: *οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις Ἀφροδίτας.* Ol. IV 22 (26): *οὗτος ἐγώ· ταχυτᾶτι χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον*, ubi pron. respondet nostro adv. hier, da: „en adsum"; alii tamen iungunt *οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι*: „talis ego celeritate sum". — met. de iis quae habemus, quibus utimur, in quibus vel cum quibus nunc versamur Ol. IX 25: *παντᾷ ἀγγελίαν πέμψω ταύταν.* fr. 124 (89): *ἐρατᾶν ὄχημ᾽ ἀοιδᾶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον.* Ol. III 34: *ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος — νίσσεται.* IX 108: *τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον.* Py. III 2: *τοῦθ᾽ — εὔξασθαι ἔπος.* Ne. VI 66 (58): *τοῦτο γαρύων εὖχος.* IX 42 (Leutsch. coni. *τωὔτ᾽*). Py. I 36: *ταύταις ἐπὶ συντυχίαις.* Is. II 47: *ταῦτα, Νικάσιππ᾽, ἀπόνειμον*: haec verba. Ol. I 118 (115): *εἴη σε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν*: per hoc (vitae tuae) tempus. Py. IV 65: *παισὶ τούτοις*: „huic Batti proli, quae nunc vivit" Boeckh. — — II) de iis quae iam nota vel commemorata sunt antea 1) Ne. IX 29: *πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα*: „notos hosce Punicos impetus" Dissen. Ol. I 61 (59): *ἔχει δ᾽ ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον* (Tantalus). — Ol. I 86 (84): *ἀλλ᾽ ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται*: certamen modo commemoratum, quod instituerat Oenomaus; cf. Py. IV 165. Ne. VI 15 (13): *ἦλθέ τοι Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων παῖς ἐναγώνιος, ὃς ταύταν μεθέπων Διόθεν αἶσαν νῦν πέφαντ᾽ οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ*: h. e. victoriam ludicram. Py. VI 26: *μάλιστα μὲν Κρονίδαν — θεῶν σέβεσθαι· ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον*: „sc. *τῆς τοῦ μάλιστα σέβεσθαι*" Mezger. Ol. I 110 (107): *θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται ἔχων τοῦτο κᾶδος, Ἱέρων, μερίμναισιν*: *εἰς τοῦτο σπουδάζων, τὸ σοῦ προνοεῖσθαι.* Schol. Is. V (VI) 67: *Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ᾽ ἔπος*: respicit poeta dictum Hesiodi Opp. et D. 382: *μελέτη δὲ ἔργον ὀφέλλει.* Ol. VI 57: *τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ᾽ ὄνυμ᾽ ἀθάνατον*: Iamum vocat h. e. violae filium, Veilchensohn, quia fuerat *ἴων — ἀκτῖσι βεβρεγμένος* v. 55. — interdum est pro *τοιοῦτος*, ut Ol. VIII 57: *καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν*: talem, qualem tulit Alcimedon, h. e. puerilem. Is. VI (VII) 27: *ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ*: sc. *τᾷ τοῦ Ἄρεος.* Ol. I 56 (55): *εἰ δὲ δή τιν᾽ ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος.* — praeterea legitur c. subst. Ol. VI 8. 26. 38. IX 36. X 51. XI 8. Py. IV 59. 116. 168. V 19. VI 29. IX 43. XII 18. Ne. VI 40 (35). 61 (53). VII 40. 57. 63. IX 54. Is. IV (V) 15. suppl. subst. Ol. III 24. Ne. VI 32 (28). X 58. fr. 42 (171), 5. 288 (121). sine subst. Py. IV 163: *ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος φώνει.* cf. Is. V (VI) 49. Py. IV 275: *τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες*: h. e. servandae civitatis. Ol. VI 20. VII 29. XIII 106. Py. I 40. II 78. 89. IV 151. Py. X 11. Ne. X 85. Is. VII 26 (VIII 29). fr. 121 (86), 3. 155 (127), 4. — 2) demonstrantur ea quae sequuntur a) Py. II 21: *Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν·* Ne. III 52: *λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων ἔπος ἔχω·* fr. 42 (171), 2: *τοῦτό γέ τοι ἐρέω·* (Boeckh., Bergk. *ἐρέω.*). b) sequ. sent. relativa Py. X 22: *ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς, ὃς ἂν χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις τὰ μέγιστ᾽ ἀέθλων ἕλῃ.* XII 31: *ἔσται χρόνος οὗτος, ὃ κτλ.* Ol. VII 25: *τοῦτο δ᾽ ἀμάχανον εὑρεῖν, ὅ τι κτλ.* sent. condit. Is. III 58 (IV 40): *τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει, εἴ τις εὖ εἴπῃ τι.* infin. Py. IV 288: *φαντὶ δ᾽ ἔμμεν τοῦτ᾽ ἀνια-*

ρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκα ἐκτὸς ἔχειν πόδα. IX 40. Ol. III 7. (de Ne. X 11 v. ἐτός; de Py. V 124 v. αὐτός III.)

οὕτω(ς) (ante consonas οὕτω, ante vocales οὕτως bis) 1) *ita*, *sic* a) refertur ad ea quae antecedunt Py. I 56: οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι: sc. ut olim Philoctetae affuit. Ol. II 39 (35): οὕτω δὲ Μοῖρ' — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει. III 4: Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον: „es bezeichnet die Vereinigung eines Sieges- und Cultusliedes zu einem Ganzen“ Rauchenstein. et Mezger. Py. VII 20 (18): φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι: „sic, ubi invidia sequatur“ Boeckh.; minus placet Hermanni interpretatio probata a Dissenio: „aiunt tamen sic, ut tibi, felicitatem stabilem et adversa et prospera afferre solere“, ubi iunguntur οὕτω παρμονίμαν. Ne. XI 42: καὶ θνατὸν οὕτως ἔθνος ἄγει μοῖρα. Py. VIII 93: ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαί, ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. — b) ad sequentia Py. IV 11: εἶπε δ' οὕτως ἡμιθέοισιν Ἰάσονος αἰχματᾶο ναύταις· IX 117: οὕτω δ' ἐδίδου Λίβυς ἁρμόζων κόρᾳ νυμφίον ἄνδρα· — c) in optandi formula Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι: „sic ut precor“ Boeckh. — 2) *tam*, *adeo* Is. V (VI) 24: οὐδ' ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος.

ὀφείλω 1) *debeo*, met. c. acc. et dat. Ol. X 3: γλυκὺ γὰρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθ'. Pass. Py. IV 3: ὄφρα — Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων. — 2) impers: ὀφείλει *oportet*, sequ. acc. c. inf. Ne. II 6: ὀφείλει δ' ἔτι — θαμὰ μὲν Ἰσθμιάδων δρέπεσθαι κάλλιστον ἄωτον ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν Τιμονόου παῖδ'.

ὀφέλλω *augeo*, met. Py. IV 260: ἔνθεν δ' ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν (Bergk. ex schol. θεῷ).

ὀφθαλμός (sg. ὀφθαλμός, -όν. pl. ὀφθαλμοί) *oculus* hominis Ne. X 90: ἀνὰ δ' ἔλυσεν μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος. Py. IV 120: τὸν μὲν ἐσελθόντ' ἔγνον ὀφθαλμοὶ πατρός. — met. a) lux lunae Ol. III 20: ἤδη γὰρ αὐτῷ — ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα. — b) lumen, splendor, salus Ol. VI 16: ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς: τὸν Ἀμφιάραον ἐκάλεσεν ὡς δυνάμει προὔχοντα καὶ μάντιν ὄντα καὶ προορᾶν τὰ μέλλοντα δυνάμενον. Schol. Ol. II 11: Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός (var. ὀφθαλμοί). Py. V 18: βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων· ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας (Rauchenstein. συγγενὲς): „glänzende Stellung“ Mezger.

ὄφις *serpens* Py. IV 249: κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν: eam quae vocatur δράκων v. 244. Ne. I 45: δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας: item δράκοντας vocatas v. 40. Py. XII 9: τὸν (θρῆνον) παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς ἄιε λειβόμενον: earum, quae erant in Gorgonum capitibus.

ὀφιώδης *serpentium plenus* Ol. XIII 63: τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος — Πάγασον ζεῦξαι ποθέων.

ὄφρα (prior syllaba semel non producitur Ol. VII 15, semel anceps est Is. III 72) coni. finalis *ut* 1) c. coni. Py. XI 9: στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν, ὄφρα Θέμιν ἱερὰν — κελαδῆτον ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ (Bergk., libri κελαδῆτε, Heynius κελαδήσετ', quod plerique probarunt). Py. IV 2. Ol. VI 23: ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων, ᾇ τάχος, ὄφρα κελεύθῳ τ' ἐν καθαρᾷ βάσομεν ὄκχον, ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος. Ol. XIV 22. Py. I 72. fr. 128 (90)?. post tempus praeteritum Ol. VII 15: σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν —, εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω. Py. IV 92. — 2) c. opt. post praeteritum Py. V 62: ἔδωκ' Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ, ὄφρα μὴ ταμίᾳ Κυράνας ἀτελὴς γένοιτο μαντεύμασιν. Is. III 72 (IV 54): προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι. Py. IV 218. XII 20. Ne. III 59.

ὀφρύς *supercilium* Py. IX 38: ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι. met. de montis vertice Ol. XIII 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι

Παρνασία: ἀντὶ τοῦ τῇ ἐξοχῇ τοῦ Παρνασοῦ. Schol.

ὀχετός *alveus fluminis* Ol. V 12: σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν: flexus fluminis sinuosos intellegit Dissen. — met. Ol. X 37: ἴδε — βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.

ὀχέω v. **ἔχω** I) f).

ὄχημα *rheda mularis* fr. 106 (73), 6: ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. met. fr. 124 (89), 1: ὦ Θρασύβουλ', ἐρατᾶν ὄχημ' ἀοιδᾶν τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον: „fortasse ὄκχημα legendum, ut ὄκχος ὀκχέω reperitur" Boeckh.

ὄχθα (pl. ὄχθαι, -αις, αισι) *collis, iugum* Py. I 18: ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι. I 64: Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες. — imprimis *ripa elatior* Is. IV (V) 42: Καΐκου παρ' ὄχθαις. Py. IV 46: Καφισοῦ παρ' ὄχθαις. XII 2: ὄχθαις ἔπι μηλοβότου ναίεις Ἀκράγαντος ἐύδματον κολώναν. Ne. IX 22: Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι.

ὄχθος *collis* Ne. XI 25: παρ' εὐδένδρῳ — ὄχθῳ. Κρόνου. Ol. IX 3: Κρόνιον παρ' ὄχθον. Py. IX 55: ἐπὶ λαὸν ἀγείραις νασιώταν ὄχθον ἐς ἀμφίπεδον: „quum Cyrenae in colle sitae essent" Dissen.

ὄχλος *vulgus, populus* Py. IV 85: ἐστάθη — ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου.

ὄχος *rheda mularis* (v. ὄκχος et ὄχημα), plur. pro sing. Ol. IV 10 (13): Ψαύμιος γὰρ ἵκει ὀχέων (sc. φάος): „proficiscitur a Psaumidis rheda" Heimsoeth. et Mezger.; aliter Hermannus: ἵκει ὁ κῶμος, Ψαύμιος ὀχέων κῶμος ὤν. „hac rheda autem et mulabus praestabant Siculi, cf. Ol. VI 24 et fr. 106 (73), 6" Boeckh. — *currus* Apollinis Py. IX 11: ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον θεοδμάτων ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ: v. ἐφάπτω. Ceterum ὄχος, ὄχημα: ἀπήνην fere synonyma esse monet Boeckh.

ὄψ (sg. ὀπός, ὀπί, ὄπ(α)) *vox* imprimis cantantium Ne. VII 84: βασιλῆα δὲ θεῶν πρέπει δάπεδον ἂν τόδε γαρυέμεν ἁμέρᾳ ὀπί. III 66: σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων. Py. X 6: Ἱπποκλέᾳ θέλοντες ἀγαγεῖν ἐπικωμίαν ἀνδρῶν κλυτὰν ὄπα: carmen in comissatione cantatum. Py. X 56: Ἐφυραίων ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν: ᾠδήν. Schol. Ne. III 5: νεανίαι σέθεν (Musae) ὄπα μαιόμενοι: „dicta ob carmen diu dilatum" Dissen. — linguae attribuitur Py. IV 283: ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός: τὴν κακὴν γλῶσσαν τῆς φανερᾶς φωνῆς ὀρφανὴν ποιεῖ· οἷον οὐδὲν φθέγγεται κακόν. Schol.

ὀψέ *sero* Ne. III 80: ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι — ὀψέ περ.

ὀψίνοος *sero sapiens* Py. V 28: οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα πρόφασιν Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους: διὰ τὸ ὀψέ ποτε καὶ βραδέως τὰ συμφέροντα καὶ ἀσύμφορα καταλαμβάνειν. . . . ὁ δὲ νοῦς τῷ λόγῳ, ὅτι οὐχ ἡττηθεὶς καὶ προφασιζόμενος αἰτίαν τῆς ἥττης ἦλθεν εἰς Κυρήνην, ἀλλὰ νικήσας. Schol.

ὄψιος *serus* Is. III 53 (IV 35): ὀψίᾳ ἐν νυκτί.

ὄψις *facies* Ne. X 15: τῷ δ' ὄψιν ἐειδόμενος ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν. (de Py. IV 29 v. **πρόσοψις**.)

ὄψον *obsonium*, met. Ne. VIII 21: ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν: „deliciae sunt invidis quaerentibus quod reprehendere possint" Dissen.

Π

πᾳ v. **παροτρύνω** et **πᾶς**.

πᾱγά (sg. παγάν. pl. παγαί, -ᾶν) *fons* fluminis Ol. III 14: ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας. Is. V (VI) 23: πέραν Νείλοιο παγᾶν. fr. 30 (6), 2: Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν (Boeckh., libri πάγον). met. Py. I 22: τᾶς (Αἴτνας) ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί. IV 299: εὗρε παγὰν ἀμβροσίων ἐπέων.

Πάγᾰσος *Pegasus*, equus alatus, Neptuno natus et Gorgone Ol. XIII 64: τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος — Πάγασον ζεῦξαι ποθέων (sc. Bellerophontes). Is. VI (VII) 44: ὅ τοι

πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.

Πάγγαιον *Pangaeus* mons in Thraciae et Macedoniae confiniis Py. IV 180: *ταχέες δ' ἀμφὶ Παγγαίου θεμέθλοις ναιετάοντες ἔβαν* (sc. Boreadae).

παγγλωσσία *loquacitas, garrulitas* Ol. II 96 (87): *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.*

πᾰγετός *glacies, pruina* fr. 107 (74), 11: *ἢ παγετὸν καρποῦ φθίσιν* (Bergk., vulgo *παγετὸν χθονός*).

πάγκαρπος *omnes fructus ferens, frugifer* Is. III 59 (IV 41): *πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτίς.* Py. IX 58: *χθονὸς αἶσαν — οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον οὔτ' ἀγνῶτα θηρῶν.*

πάγκοινος *omnibus communis* Ol. VI 63: *ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν: εἰς τὴν ἐσομένην ὕστερον πολύκοινον καὶ πολυπληθῆ χώραν, λέγει δὲ τὴν Ὀλυμπίαν.* Schol. fr. 107 (74), 9: *ἀπήμον' εἰς οἶμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας.* fr. 188 (190): *φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου*: h. e. pervulgatum.

παγκρᾰτής *omnia vincens* Ne. IV 62: *πῦρ δὲ παγκρατὲς θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας — σχάσαις.*

παγκρᾰ́τιον (sg. *παγκρατίου, -ῳ*) *pancratium* Ne. V 52: *πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν.* XI 21: *ἐκ δὲ περικτιόνων ἓξ καὶ δέκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ.* V 5: *Πυθέας εὐρυσθενὴς νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.* Is. III 62 (IV 44): *παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον.* IV (V) 19: *τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν, Πυθέᾳ τε παγκρατίου.* VI (VII) 22: *φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ νίκαν παγκρατίου.* V (VI) 60: *ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας.* Ol. VIII 59: *καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, τὰν τ' ἔπειτ', ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου.* Ne. II 15: *σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.* III 17: *ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ.* Is. VII 66 (VIII 73): *ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον.*

πᾱ́γνυμι (act. fut. *πάξομεν.* aor. *ἔπαξε.* med. aor. *ἐπάξαντο, πάξαιθ'*) 1) *figendo firmo, infigo* Ne. VII 26: *Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος* (var. *ἔσταξε*). Med. fr. 163 (137): *ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.* met. Ne. III 62: *ὄφρα — ἐπιμίξαις Αἰθιόπεσσι χεῖρας ἐν φρεσὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω οἰκάδ' — μόλοι* (Bergk. e coni. *πάξαι θάπος, σφίσι*): h. e. „illud teneret maxime et curaret imprimis" Dissen. — 2) *compingo, aedifico* Ol. VI 3: *χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν: κυρίως μὲν τὸ πῆξαι ἐπὶ τῆς τῶν ξύλων ἁρμογῆς λέγεται, νῦν δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ τοῦ κατασκευάσομεν.* Schol.; ceterum aor. esse pro *πήξωμεν* existimat Boeckh.

πάγος *collis* Ol. X 49: *καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο.* met. Is. II 33: *οὐ γὰρ πάγος, οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται, εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων*: „montanus ascensus h. e. carmina facilia sunt" Dissen.

πάγχρῡσος *auro solidus, prorsus aureus* Ol. VII 4: *φιάλαν — πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων.* Py. IV 68: *τὸ πάγχρυσον νάκος κριοῦ.*

πάγχῠ *omni modo* Py. II 82: *ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει.*

πᾰ́θα *casus, calamitas* Py. VIII 48: *ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ*: sc. in priore septem heroum adversus Thebas expeditione. Ol. VI 38: *ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύτας περ' ἀτλάτου πάθας.* Py. III 42: *ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ*: cum exitio. Py. III 97: *τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος.*

Παιάν *Paean* h. e. Apollo Py. IV 270: *ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος*: „Apollinem, gentis patronum, Battiadae maxime coluerunt eumque medicum, qui etiam Batto vocem curaverit" Boeckh.

παιᾱνίς *ad paeanem pertinens, laudatoria* fr. 139, 2: *ἔντι μὲν χρυ-*

σαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ ὧραι παιανίδες (Lobeck., cod. παιάνιδες).

παιδεῖος *ad pueros pertinens, puerilis* Is. II 3: οἱ μὲν πάλαι, ὦ Θρασύβουλε, φῶτες — ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους: carmina in pueros amatos scripta.

παιδεύω *educo* fr. 198: οὔτοι με ξένον οὐδ' ἀδαήμονα Μοισᾶν ἐπαίδευσαν κλυταὶ Θῆβαι.

παιδοφάγος fr. 306 (143): καὶ Πίνδαρος ἰχθὺν παιδοφάγον ἐπὶ τοῦ κήτους (Schol. Il. φ 22). cf. Eust. 1221, 35.

παίζω *ludo* Ol. XIII 86: ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν: v. ἐνόπλιος. de cantando Ol. I 16: ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικᾶς ἐν ἀώτῳ, οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν.

παῖς (sg. παῖς [πάις ci. Ol. II 84], παιδός, -ι, παῖδ(α), παῖ. pl. παῖδες, παίδων, παισί(ν), παίδεσσι(ν), παῖδας, παῖδες) I) *puer, puella* 1) puer, iuvenis, opp. ἀνήρ Py. III 43: παῖδ' ἐκ νεκροῦ ἅρπασε: sc. nondum natum. Ne. III 44: παῖς ἐὼν ἄθυρε μεγάλα ἔργα: Achilles. Py. II 72: καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ καλός: „opponuntur hic παῖδες Rhadamantho, omnino pro iuniorum imprudente aetate dicti" Dissen. Ne. III 72: ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ. Py. IV 281: κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς. Ne. VIII 2: ὥρα πότνια — παρθενηίοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις. fr. 123 (88), 9: παίδων νεόγυιον — ἥβαν. Py. I 98: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται. — qui versatur in certaminibus Ol. VIII 68: ἀνορέας δ' οὐκ ἀμπλακὼν ἐν τέτρασιν παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον. Py. X 9: ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν. Is. III 89 (IV 71): ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν. Ol. IX 88: Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν, παῖς δ' ἐν Ἀθάναις. voc. (ὦ) παῖ Py. VIII 33. Ne. IV 90. VI 70 (62). — 2) *puella* fr. 122 (87), 7: ὦ παῖδες: adloquitur meretriculas Venereas. — II) *filius, filia,* pl. *liberi*, opp. parentes 1) filius Ol. X 86: ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. VI 49: εἴρετο παῖδα, τὸν Εὐάδνα τέκοι. cf. Py. IX 59. Is. I 13. Ol. VII 73. Is. V (VI) 45: λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε. V (VI) 52: ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών. Ne. XI 22: ἐλπίδες δ' ὀκνηρότεραι γονέων παιδὸς βίαν ἔσχον ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων. Py. VIII 45: φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα: Epigonis. Ne. VI 15 (13): ἦλθέ τοι Νεμέας ἐξ ἐρατῶν ἀέθλων παῖς ἐναγώνιος. Py. VI 36: Μενοιτίου — φρὴν βόασε παῖδα ὄν. fr. 5 (1): Σίσυφον κέλοντο ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ. Ol. II 30 (27): φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος: Bacchus. Py. II 18: ὦ παῖ Δεινομένειε: Hiero. Ne. I 50 (Bergk., libri ποσσὶν). VIII 36. Is. V (VI) 62. — add. genetivus, qui a) praeponitur sine articulo Py. VIII 39: Ὀικλέος παῖς. Ol. IX 70: τοῦ παῖς, cf. Py. III 100. Ne. X 24: Οὐλία παῖς — Θεαῖος. cf. Ol. II 91 (83). Py. III 94: Κρόνου παῖδας βασιλῆας. Ne. I 29: Ἀγησιδάμου παῖ. Ol. IV (V) 7: ὦ Κρόνου παῖ. XI 12: Ἀρχεστράτου παῖ, — Ἀγησίδαμε. Ol. I 10. III 9. IV 17 (21). VII 67. X 2. Py. IV 89. 118. X 45. Ne. II 10. IV 60. IX 14. X 66. Is. I 30. II 29. VI (VII) 31. VII 25. cum articulo Is. V (VI) 16: ὁ Κλεονίκου παῖς. — b) postponitur sine articulo Ne. I 35: παῖς Διός. Py. IV 138: παῖ Ποσειδᾶνος. Ol. II 13: ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας. XIII 14: παῖδες Ἀλάτα. Ol. VI 80. X 99. Py. I 79. Ne. III 20. IX 42. Is. V (VI) 6. fr. 120 (85), 2. 144 (108). cum articulo Ol. VIII 31: παῖς ὁ Λατοῦς. X 65: παῖς ὁ Λικυμνίου Οἰωνός. II 84 (76): πάις ὁ Γᾶς (Bergk., Christ. Γᾶς — πάις). Ne. VII 7. — c) et praeponitur et postponitur Py. IV 33: Εὐρύπυλος Γαιαόχου παῖς ἀφθίτου Ἐννοσίδα. Ol. III 35. — 2) filia Ol. VI 30: ἅ τοι Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν. Py. IX 18. — add. genetivus qui a) praeponitur Py. IV 11: Αἰήτα — ζαμενὴς παῖς. III 92: Νηρέος εὐβούλου Θέτιν παῖδα κλυτάν. Ol. XIII 77. XIV 15. — b) postponitur Ol. VII 14: παῖδ' Ἀφροδίτας — Ῥόδον. voc. Ol. XII 1: παῖ Ζηνός — Τύχα. Py. XI 7: ὦ παῖδες Ἁρμονίας. Ol. XIII 8. Ne. VII 2. XI 1. — 3) liberi, sine sexus discrimine Ne. VII 100:

παίδων δὲ παῖδες: Kindeskinder. Ne. IX 27: *παῖδες θεῶν*. Ne. IX 4: *ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν*: Apollini et Dianae, cf. Py. III 12. fr. 87 (58), 2. in universum: posteri, progenies Is. I 56: *σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν*: Herculem et Iolaum, Iphiclis filium. Ol. VII 41: *Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις*: „Rhodii tum Heliadae" Boeckh. Ol. VIII 45: (*Πέργαμος ἁλίσκεται*) *οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν* (Aeaci), *ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις*: dicuntur Telamon maxime et Neoptolemus. Ne. IV 72: *λόγον Αἰακοῦ παίδων*: Aeacidarum, cf. Is. IV (V) 35. Py. X 5: *Ἀλεύα τε παῖδες*: Aleuadae. Py. IV 108: *Αἰόλῳ καὶ παισί*. IV 47: *τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων αἷμά οἱ κεῖναν λάβε — ἄπειρον*. IV 65: *παισὶ τούτοις ὄγδοον θάλλει μέρος Ἀρκεσίλας*: v. *οὗτος* I). — in circumlocutione Ne. IX 30: *μοῖραν δ' εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν*: h. e. Aetnaeis. Is. III 54 (IV 36): *μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων*. cf. fr. 118 (83). fr. 77 (196): *παῖδες Ἀθαναίων*. Is. III 18: *παῖδες θεῶν*: „h. e. dei ipsi" Mezger. — 4) met. fr. 222 (243): *Διὸς παῖς ὁ χρυσός*. Ne. IX 52: *νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ'*: vinum. Ol. II 35 (33): *ἁμέραν — παῖδ' ἀελίου*: ἐπεὶ ὁ ἥλιος τὴν ἡμέραν γεννᾷ ἀνατέλλων. Schol. Ol. IX 3: *οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων, παίδων νεφέλας*.

πᾰ́λα (sg. *πάλᾳ*) *lucta* Ol. VIII 20: *ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν*. X 66: *ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν*. Ne. XI 21: *Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον ἐστεφάνωσαν πάλᾳ καὶ μεγαυχεῖ παγκρατίῳ*. VI 16 (14): *νῦν πέφανται οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ*. c. gen. Ne. IV 10: *Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη*.

πᾰ́λαι 1) *dudum* Is. IV (V) 44: *τετείχισται δὲ πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν*. — 2) *olim, pridem* Ne. VIII 32: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι*. Py. XI 46. Ne. X 10. add. *δή* Ne. VIII 51: *ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν*. — c. art. pro adi. (v. subst.) *priscus* Is. II 1: *οἱ μὲν πάλαι — φῶτες*. Py. VI 40: *τῶν πάλαι*. Ne. XI 33: *τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας*.

παλαίγονος *olim natus, priscus* Ol. XIV 4: *παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι*: propter vetustatem originis. — plur. pro subst. Ol. XIII 50: *μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων*.

πᾰλαιμονέω *luctor*, met. Py. II 61: *χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά*: h. e. „contendit frustra, operam perdit" Dissen.

παλαιός (sg. m. *παλαιός*, *-όν*. f. *παλαιά*, *-άν*. n. *παλαιοῦ*. pl. m. *παλαιῶν*. f. *παλαιαί*, *-αῖσι*. comp. pl. m. *παλαιότεροι*. *παλαιτέροις*, *-οισι*. superl. sg. n. *παλαιτάτῳ*. paenultima corripitur Py. IX 104 et Is. VI 16 e coni. Bergkii) *antiquus, vetus* 1) de hominibus a) de aetate Py. X 58: *Ἱπποκλέαν — θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις*. Ne. III 73: *ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον ἐν παλαιτέροισιν*. Ne. III 32: *παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεύς*: senex fruitur virtutibus olim in iuventute paratis. — b) qui olim fuerunt Py. IX 104: *τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων* (Bergk., libri *παλαιῶν* v. *παλαιὰν δόξαν τεῶν προγόνων*). Ne. VI 61 (53): *καὶ ταύταν μὲν παλαιότεροι ὁδὸν ἁμαξιτὸν εὗρον*. — 2) de rebus Ol. IX 48: *αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων*. Ne. VII 44: *ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ*. Py. V 55: *ὁ Βάττου δ' ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων*. Ol. VII 54: *ἀνθρώπων παλαιαὶ ῥήσιες*. Is. III 16: *ἴστε μὰν Κλεωνύμου δόξαν παλαιὰν ἅρμασιν*. III 40 (IV 22): *ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων*. fr. 133 (98): *ποινὰν παλαιοῦ πένθεος*: pristini. Is. VI (VII) 16: *ἀλλὰ παλαῖὰ γὰρ εὕδει χάρις* (libri, Bergk. *ἀλλ' ἁ παλαιὰ*): „memoria prisci beneficii" Dissen. „senescens" Mezger.

πᾰ́λαισμα *lucta*, plur. *luctae exercitationes* Ne. X 22: *καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'*. VII 72: *ὃς* (*ἄκων*) *ἐξέπεμψεν παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον*. Py. VIII 35: *παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς — οὐ κατελέγχεις* (var. *παλαισμάσιν τε*): dat. instrum. Ol. IX 13: *ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων*.

παλαίφᾰτος *antiquitus dictus* Ol. II 44 (40): *ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν. antiquitus celeber* Ne. III 14: *ὧν παλαίφατον ἀγορὰν οὐκ — ἐμίανε.* VI 36 (31): *παλαίφατος γενεά*: Bassidae. — neutr. sing. pro adv. Ne. II 16: *Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον εὐάνορες* (var. *παλαίφατοι*): *ἐξ ἀρχῆς.* Schol.

πᾰλαίω *luctor* Py. IX 27: *κίχε νιν λέοντι ποτ᾽ εὐρυφαρέτρας ὀβρίμῳ μούναν παλαίοισαν ἄτερ ἐγχέων.* met. Ne. VIII 27: *χρυσέων δ᾽ Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν*: conflictatus est.

πᾰλᾰμα (sg. *παλάμα.* pl. *παλάμαι, -ᾶν, -αις*) 1) *palma, manus* Py. I 44: *μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ᾽ ὡσείτ᾽ ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων.* IV 202: *εἰρεσία δ᾽ ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος.* Ne. X 5: *πολλὰ δ᾽ Αἰγύπτῳ ὅπα ἔκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις.* — 2) *ars, artificium, consilium* Ol. IX 26: *εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.* XIII 52: *Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν.* c. gen. Py. II 40: *ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι.* Ne. X 65: *πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός.* Py. II 75: *οὐδ᾽ ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν, οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ᾽ αἰεὶ βροτῶν.* Ol. X 21: *θεοῦ σὺν παλάμᾳ*: auxilio, cf. Py. I 48: *εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν.*

παλίγγλωσσος *contraria lingua utens* Ne I 58: *παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν*: in contrarium verterant; *τὴν ἐναντιόφημον, τὴν ἐναντίον τοῖς προηγγελμένοις τὸν λόφον ἔχουσαν.* Schol. Is. V (VI) 24: *οὐδ᾽ ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις: τὴν γλῶσσαν ἀλλόκοτος.* Schol.

παλίγκοτος *retro iram vertens, renovans iram* Ol. II 22 (20): *ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν*: „recrudescens" Dissen. — in universum: *infestus, inimicus*, pro subst. Ne. IV 96: *μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.*

παλίμβᾱμος *retrogradus* Py. IX 18: *ἁ μὲν οὔθ᾽ ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδούς: ἀντὶ τοῦ παλιμπορεύτους. αἱ γὰρ ὀρθαὶ ὑφαίνουσαι προπορεύονται καὶ πάλιν τὸν αὐτὸν πορεύονται τόπον καὶ ὑποστρέφουσιν ὡς καὶ Ὅμηρος* (Il. I 31)· *ἱστὸν ἐποιχομένην.* Schol.

πᾰλιν *rursus* 1) retro Ne. X 73: *ταχέως δ᾽ ἐπ᾽ ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας.* Ol. I 67 (65): *τοὔνεκα προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.* Ne. III 63: *ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω πάλιν οἴκαδ᾽ — μόλοι.* fr. 133 (98), 3: *ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν.* — 2) contra, c. articulo pro subst. Ol. X 87: *πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη*: ad aetatem iuventuti contrariam.

παλιναίρετος fr. 84 (54): *παλιναίρετος . . . ἐπὶ δὲ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων Πίνδαρος Διθυράμβοις* (Harpocrat. 142 et Phot. 373, 11).

παλινδρομέω *recurro, remeo* fr. 51: *ἐς Κῶν ἐπαλινδρόμησαν ἀντιπνεύσαντος Ζεφύρου.*

παλιντρᾰπελος *rediens, recurrens* Ol. II 41 (37): *οὕτω δὲ Μοῖρ᾽ — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ*: „intelligit prisca domestica dissidia iterum iterumque redeuntia, *πῆμα παλίγκοτον* (v. 22), nuperrime demum visum in Theronis rebus" Dissen.

Πᾰλιον (*Παλίου, -ίῳ*) *Pelion*, mons Thessaliae Ne. V 22: *πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ᾽ ἐν Παλίῳ Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός.* IV 54: *Παλίου δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προτραπὼν Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν.* Py. III 4: *βάσσαισί τ᾽ ἄρχειν Παλίου Φῆρ᾽ ἀγρότερον.* II 45: *Κένταυρον, ὃς ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ᾽ ἐν Παλίου σφυροῖς.* IX 5: *τὰν* (*Κυράναν*) *ὁ χαιτάεις ἀνεμοσφαράγων ἐκ Παλίου κόλπων ποτὲ Λατοΐδας ἅρπασ᾽.*

Παλλάς (*Παλλάς, -άδος, -άς*) *Pallas Minerva* Ol. II 29 (26): *φιλεῖ δέ νιν* (Semelen) *Παλλὰς αἰεὶ καὶ Ζεὺς πατήρ*: „quae Iovi proxime assidet ad dextram et dignitate proxima est" Dissen. Ol. XIII 66: *ἦ πόλλ᾽ ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν* (Bellerophontes), *πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ᾽.* Py. XII 7: *τέχνᾳ, τάν ποτε Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν Γοργόνων οὔλιον*

θρῆνον διαπλέξαισ' Ἀθάνα. Minerva Polias culta apud Camarinaeos Ol. V 10: *ὦ πολιάοχε Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν*: „Lindia est Gela translata; ea ut Lindi *Πολιὰς* fuit, quippe in arce posita, ubi eius *ἄλσος* haud aliter ac Camarinae, atque ut in Agrigenti, Geloorum coloniae, colle templum habuit, ita etiam Camarinae *Πολιοῦχος* dicta est" Boeckh. Palladis armatae sacra sanctissime celebrata Cyrenis Py. IX 98: *πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον.*

πάλλω *vibro* Ne. III 45: *χερσὶ θαμινὰ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων.* — Med. *vibro me*, *volito* Ne. V 21: *καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί*: h. e. „etiam difficilia aliis valet magnus poeta" Dissen. (de Ne. VI 57 (50) v. *ἐφάλλομαι*.)

πάλος v. *ἄμπαλος*.

παμβίας *omnia superans*, *violentus* Ne. IX 24: *ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα, κρύψεν δ' ἅμ' ἵπποις.*

πάμπαν *omnino*, *plane* Ol. II 76 (69): *ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν.* XIII 59: *οἱ δ' ἀπὸ πάμπαν εἴργοντες.* Ne. X 58: *πάμπαν θεὸς ἔμμεναι.* fr. 81 (49), 3: *τὸ δὲ μὴ Δὶ φίλτερον σιγῷμι πάμπαν.*

παμπειθής *omnibus persuadens* Py. IV 184: *τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς* (var. *παμπληθῆ*).

παμποίκιλος *variegatus* Ne. X 36: *γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν — ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις.*

πάμπολυς v. *πολύς*.

παμπόρφυρος *prorsus purpureus* Ol. VI 55: *ἴων ξανθαῖσι καὶ παμπορφύροις ἀκτῖσι βεβρεγμένος.*

πάμπρωτος *omnium primus* Is. V (VI) 48: *θηρὸς, ὃν πάμπρωτον ἀέθλων κτεῖνά ποτ' ἐν Νεμέᾳ.* neutr. sg. pro adv. Py. IV 111: *ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος*: quum primum.

Παμφάης *Pamphaes* Argivus, unus ex Theaei maioribus Ne. X 49: *Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος.*

παμφάρμακος *omnis veneficii peritus* Py. IV 233: *πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.*

παμφόρος *omnia ferens atque abripiens* Py. IV 13: *οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενον* (Bergk. *κρυπτόμενον*): sc. *θησαυρόν*; alii passive intellegunt *πάμφορος*: „undique congestus, promiscuus".

Πάμφῡλος *Pamphylus*, Aegimii filius Py. I 62: *θέλοντι δὲ Παμφύλου καὶ μὰν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωριεῖς*: „tres tribus Doricae erant, Ὑλλεῖς, et ab Aegimii filiis Pamphylo et Dyma oriundi *Πάμφυλοι* et *Δυμᾶνες* sive *Δυμανάται*" Dissen.

πάμφωνος *omnisonus*, *sonorus* Py. III 17: *παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων.* Ol. VII 12: *φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν.* Py. XII 19: *παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος.* Is. IV (V) 27: *κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς.*

Πᾶν *Pan* deus Py. III 78: *ἀλλ' ἐπεύξασθαι μὲν ἐγὼν ἐθέλω Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι*: v. *μάτηρ*. fr. 95 (63): *ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ, . . . Ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.* 99 (67): *διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον* (Aristid. I 49). 100 (68): Pana Pindarus ex Apolline et Penelopa in Lycaeo monte editum scribit, qui a Lycaone rege Arcadiae Lycaeus mons dictus est; alii ex Mercurio et Penelope natum, comitem feras solitum e cubilibus excitare, et ideo capripedem figuratum esse (Serv. Virg. Georg. I 16). Longe aliter Schol. in Theocr. Syr.: *τὸν δὲ Πᾶνα ἔνιοι γηγενῆ ἱστοροῦσιν, ἔνιοι δὲ Αἰθέρος καὶ νύμφης Οἰνόης, ὡς καὶ Πίνδαρος, ἔνιοι δὲ Ὀδυσσέως.*

πανᾱ́γῡρις *conventus* Ol. IX 96: *θαυμαστὸς ἐὼν φάνη Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου.* Is. III 46 (IV 28): *οὐδὲ παναγυρίων ξυνᾶν ἀπεῖχον καμπύλον δίφρον*: „ludi omnibus Graecis communes dicuntur Olympia, Pythia, Nemea, Isthmia" Dissen.

πανδαίδαλος *artificiose ornatus* fr. 75 (45), 5: *πανδαίδαλόν τ' εὐκλέ' ἀγοράν*: sc. Athenarum; „inde cernas

dithyrambum hunc post crematas a Persis Athenas splendidiusque instauratas scriptum esse“ Boeckh.

πάνδειμα *ingens omnium terror* fr. 189 (197): πανδείματι μὲν ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν (var. πανδείμαντοι v. πανδείματοι, Bergk. πανδαμεὶ τοί).

πάνδοκος *omnes recipiens* Py. VIII 61: τὺ δ᾽, ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις. Ol. III 17: Διὸς — πανδόκῳ ἄλσει. IV 13 (17): χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις.

πανδόλιος v. **δόλιος.**

πανδοξία *summa gloria* Ne. I 11: ἔστι δ᾽ ἐν εὐτυχίᾳ πανδοξίας ἄκρον.

Πανέλλᾱνες *universi Graeci* Is. II 38: ἱπποτροφίας τε νομίζων ἐν Πανελλάνων νόμῳ. III 47 (IV 29): Πανελλάνεσσι δ᾽ ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων.

πᾰνέτης, neutr. sg. **πάνετες** pro adv. *per totum annum* Py. I 20: Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα.

παννῠχίζω *pernocto* Is. III 83 (IV 65): τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει: h. e. totam noctem ardet.

παντᾷ (παντᾶ) 1) *ubique* Py. IV 171: ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ. I 96: ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις. Ol. I 120 (117). Py. X 38. — 2) *quoquoversus* Ol. I 24: παντᾷ ἀγγελίαν πέμψω ταύταν (Christ c. var. πάντᾳ). Is. III 19 (IV 1): ἔστι μοι θεῶν ἕκατι μυρία παντᾷ κέλευθος. Py. II 23: Ἰξίονα — ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον: circumcirca.

παντοδᾰπός (sg. m. παντοδαπόν. pl. m. παντοδαπῶν, -οῖσιν. f. παντοδαπᾶν) *omnigenus, varius* Ol. VIII 26: χώραν παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν (var. παντοδαποῖς). fr. 88 (58), 1: παντοδαπῶν τ᾽ ἀνέμων ῥιπαῖσιν. Is. I 46: κοῦφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν. Py. III 7: ἥρωα παντοδαπᾶν ἀλκτῆρα νούσων. sing. de Pane fr. 96 (66): ὦ μάκαρ, ὅντε μεγάλας θεοῦ κύνα παντοδαπὸν καλέοισιν Ὀλύμπιοι: „alluditur ad nomen Πάν et videtur creditum varias deum formas induere, quanquam aliunde nihil de hac re certi constat“ Dissen.

πάντοθεν *undique* Py. III 52: γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα. Ne. VI 52 (45): πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν.

παντοῖος *omnigenus, varius* fr. 129 (95), 7: αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς. Ne. V 25: φόρμιγγ᾽ Ἀπόλλων — πλάκτρῳ διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων. VIII 42: χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν.

πάντολμος *omnia audens* fr. 29 (5), 4: τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος.

πάντως *omnino* Py. IV 75: τὸν μονοκρήπιδα πάντως ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ (Bergk. παντῶς sec. Apollon. de adv. 586).

(πάομαι) pf. **πέπᾱμαι** *mihi acquisivi, possideo* Py. VIII 73: εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ (Bergk. c. var. πέπηται). fr. 105 (72), 4: ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται.

παπταίνω 1) *circumspecto*, met. Ol. I 117 (114): μηκέτι πάπταινε πόρσιον. Py. III 22: ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω. Is. VI (VII) 44: τὰ μακρὰ δ᾽ εἴ τις παπταίνει. — 2) *conspicio* Py. IV 95: τάφε δ᾽ αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί (Boeckh., libri παπτήνας).

πᾰρά (ante vocales παρ᾽, ante consonas παρά et per apocopen πάρ idque maxime ante π, μ, δ, praeterea ante κ, χ, σ, β, τ, θ, ζ, ξ (ci.)) I) adv. 1) omisso verbo per anastrophen πάρα pro πάρεισι fr. 79 (48), 4: σοὶ μὲν κατάρχειν, μᾶτερ μεγάλα, πάρα ῥόμβοι κυμβάλων. — b) in tmesi, v. παραινέω, παρατρέπω, παροτρύνω. — II) praep. (plerumque ante casum suum legitur, raro interpositis particulis τε, δέ, μέν, genetivis; inter adi. et subst. sedecies, inter subst. et adi. quater, inter genetivum et casum novies, inter casum et genetivum bis Ol. X 24 et XIV 23, ubi lectio incerta) A) c. gen. (*inde*) *a* 1) c. verbis movendi Ol. V 9: ἵκων δ᾽ Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ᾽ εὐηράτων σταθμῶν. Py. IV 103. fr. 30 (6), 2. Ne. IX 1: κωμάσομεν παρ᾽ Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε. Py. I 88: εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν: „ut a te profectum“ Dissen. — petendi et accipiendi Py. V 21: εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών. Ol. I 72 (70): γάμον Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν

σχεθέμεν. Py. I 76: ἀρέομαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν. III 59: χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν. Ne. XI 36: τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος (Bergk., libri ῥοὰν). — 2) sine verbo Py. III 60: γνόντα τὸ πὰρ ποδός: h. e. „praesentem conditionem" Dissen. Py. X 62: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. — B) c. dat. *prope, apud* (*inter, in*) 1) de hominibus a) inter Ne. IX 34: Χρομίῳ — ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις. Ol. VI 10: ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι. — b) apud, chez, aut domi alicuius aut in vicinia Is. III 76 (IV 58): νῦν δὲ παρ' Αἰγιόχῳ κάλλιστον ὄλβον ἀμφέπων ναίει. Ne. X 55: παρὰ πατρὶ φίλῳ Δὶ νέμονται. cf. Ol. II 71 (65). Py. IV 213: ἔνθα κελαινώπεσσι Κόλχοισιν βίαν μῖξαν Αἰήτᾳ παρ' αὐτῷ: „h. e. ad urbem ipsam progressi" Dissen. Py. I 58. II 25. III 93. IV 1. 186. X 31. Ne. I 72. X 18. Is. VII 35 (VIII 38), ubi suppl. οὖσαν. — c) de possessione Py. III 87: αἰὼν δ' ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ. fr. 129 (95), 5: παρὰ δέ σφισιν εὐανθὴς ἅπας τέθαλεν ὄλβος. — d) de sententia Py. II 72: καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ καλός: puerorum iudicio. — 2) de regionibus Ol. I 21: παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων. cf. VII 15. Ol. X 85: τὰ παρ' εὐκλέι Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν. Py. III 34: παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει. Ol. VII 17. VIII 17. XIV 23. Py. IV 46. XII 26. Ne. II 19. VI 42 (37). 69 (61). XI 24. 25. Is. IV (V) 42. V (VI) 75. VII 19 (VIII 21). add. πέλας Is. I 29. cum v. ὁμιλεῖν iungitur Ol. XII 19: ὁμιλέων παρ' οἰκείαις ἀρούραις, ut apud Hom. Od. XVIII 382. — in universum de loco Ne. VI 63 (55): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων. cf. IV 54. Ol. I 76 (74). met. Py. III 28: ἄιεν — Λοξίας • κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθὼν πάντα ἴσαντι νόῳ: „ut dicitur σκοπεῖσθαι, γιγνώσκειν παρ' ἑαυτῷ" Dissen. — 3) de rebus Ol. I 96 (93): τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ. XII 14: συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ. cf. fr. 81 (49), 4. Ol. X 24: ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος. Ne. X 48: πὰρ Διὸς — δρόμῳ, ubi idem fere valet atque „in". fr. 241 (280) Bergk. — met. de conditione Py. II 87: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν κτλ.: in. — C) c. accus. 1) *iuxta, prope* (per, propter), an der Seite -hin, neben(-hin) a) c. verbis motum significantibus Ol. XIV 10: χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους. Ne. V 10: πὰρ βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου στάντες. cf. Is. VII 57 (VIII 63). Py. IV 43: εἰ γὰρ οἴκοι νιν βάλε πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα. fr. 206 (222): παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνέων. 234 (258), 2. — b) fit etiam quasi motus quidam, ubi prope rem extendi aliquid dicitur; Ne. VII 46: ἐχρῆν δέ τιν' — Αἰακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι θεοῦ παρ' εὐτειχέα δόμον. Ol. IX 3: τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος — ἄρκεσε Κρόνιον παρ' ὄχθον ἁγεμονεῦσαι κωμάζοντι — Ἐφαρμόστῳ. IX 17: θάλλει δ' ἀρεταῖσιν σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον (Bergk., libri θάλλει δ' ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ παρ' Ἀλφειοῦ τε ῥ., Christ. πάρα). X 1: τὸν εἶδον κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ βωμὸν παρ' Ὀλύμπιον. Py. IV 74: μάντευμα — πὰρ μέσον ὀμφαλὸν εὐδένδροιο ῥηθὲν ματέρος. Py. I 67. 79. III 78. Ne. IV 20. fr. 200 (214). 201 (215). — c) de tempore Py. XI 68: παρ' ἆμαρ: alternis diebus. Ne. IX 49: παρὰ κρατῆρα: apud, h. e. inter pocula. — d) de comparatione α) neben Py. IX 50: εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν σοφὸν ἀντιφερίξαι. III 81: ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι. — β) im Vergleich mit, vor, prae fr. 81 (49): σὲ δ' ἐγὼ παρά νιν αἰνέω μέν, Γηρυόνα (Bergk., vulgo παρ' ἀμίν v. παράμιν, Herm. παρά μιν): παρ' αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα. Schol. — e) de causa Ol. II 71 (65): οὐ χθόνα ταράσσοντες — κεινὰν παρὰ δίαιταν: propter. — 2) *ad*, zu (— hin) Py. VIII 59: ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ' ἀοίδιμον. Ol. I 114 (111): παρ' εὐδείελον ἐλθὼν Κρόνιον. Py. XI 21: Κασσάνδραν — πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά. Ol. II 77 (70). VI 28. Ne. VII 33. Is. VII (VIII) 3. — ad personas

Py. III 69: *καί κεν ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν Ἀρέθουσαν ἐπὶ κράναν παρ' Αἰτναῖον ξένον.* VIII 85. XI 4. Ne. III 47. X 49. — 3) *praeter*, a) an der Seite vorbei Ol. XIII 94: *ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.* — b) ausser, gegen, contra Ol. II 18 (16): *τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκᾳ τε καὶ παρὰ δίκαν.* cf. Is. VI (VII) 47. Py. VIII 13: *παρ' αἶσαν.* Ol. IX 38: *παρὰ καιρόν.* cf. Ol. VIII 24. Py. X 4 (Bergk. *κατὰ*). Ol. IV 25 (29): *παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον.* XII 10: *παρὰ γνώμαν.* XIII 83: *παρ' ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα.* Ne. VII 69: *πὰρ μέλος.* (de Ne. VII 19 v. *πέρας.*)

πάρα v. **παρά** I).

παραβάλλω *admoveo* Py. IX 87: *κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει* (var. *περιβάλλει*, Bergk. coni. *ποτιβάλλει* vel *ποτιβάλλῃ*).

παρᾱγορέω *alloquor*, *adhortor*, Med. Ol. IX 77: *Θέτιος γόνος οὐλίῳ νιν ἐν Ἄρει παραγορεῖτο μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι δαμασιμβρότου αἰχμᾶς.*

παράγω *seduco* Py. XI 23: *ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται;* Ne. VII 23: *σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις.*

παραδέχομαι *adipiscor* Ol. VII 72: *τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους παῖδας.*

παρ(α)δίδωμι *trado*, *praebeo* Ne. IV 56: *Ἰαωλκὸν — Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν.* met. Py. V 3: *πότμου παραδόντος* (sc. *πλοῦτον*). II 52: *ἑτέροισι δὲ κῦδος ἀγήραον παρέδωκ':* aor. gnomicus. Ne. X 83: *ἀλλ' ἄγε τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν παρδίδωμ'.*

παραιθύσσω 1) intr. *emico*, met. Py. I 87: *εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν:* „si quid obiter et inter alia dicta imprudenti tibi excidit" Dissen.; at transitivam vim habere verbum, ut subi. sit *γλῶσσα*, contendit Mezger. — 2) trans. *excito* Ol. X 73: *καὶ συμμαχία θόρυβον παραίθυξε μέγαν: ἐβόησαν.* Schol.

παραινέω *adhortor* Is. V (VI) 68: *μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ.* — *suadeo*, *commendo* Py. VI 23: *τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν.*

παραιτέομαι *temere ac frustra precor* Ne. X 30: *οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν:* „*παραιτεῖσθαι* heisst bei Pindar eine neben hinausgehende Bitte thun, die keinen Erfolg haben kann, weil sie verkehrt bittet" Mezger.; contra schol. expl. *παρὰ σοῦ αἰτεῖται*, Herm. et Dissen. „deprecatur".

παρακοινάομαι *communico* Py. IV 133: *ἀλλ' ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'* (var. *πᾶσι κοινᾶθ'*).

παραλέγομαι *iuxta cubo*, de concubitu Py. II 36: *ἐπεὶ νεφέλᾳ παρελέξατο* (sc. Ixion).

παραλῡ́ω *exsolvo*, *libero* Ol. II 57 (52): *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν* (G. Dindorf., libri *δυσφροσύναν* v. *δυσφροσύνας* v. *δυσφορὰν παραλύει*).

παρᾰμείβομαι 1) intr. *praetereo*, *praeverto* Py. II 50: *θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε καὶ θαλασσαῖον παραμείβεται δελφῖνα.* — 2) trans. *praeterduco*, *deflecto* Ne. III 26: *θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι* (Boeckh., libri *παραμείβῃ*);

παρ(α)μένω *iuxta maneo*, *permaneo* in aliqua re, c. dat. Py. VIII 40: *ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν Θήβαις υἱοὺς — παρμένοντας αἰχμᾷ.* c. praep. Py. I 48: *οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν'* (Bergk. *πολέμοιο*). met. Py. I 89: *εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων.*

παρᾱ́μερος *quotidie manens et praesens* Ol. I 102 (99): *τὸ δ' αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν.*

παρᾰμεύομαι *praetereo*, *antecello* Ne. XI 31: *εἰ δέ τις ὄλβον ἔχων μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων* (Boeckh. *μορφὰν*, Hartung. et Christ. *ἄλλους*, Bergk. *προαμεύσεται*).

παραπειράομαι *periculum facio*, *experior*, *exploro* Ol. VIII 3: *ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διὸς ἀργικεραύνου, εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι:* „explorare tentant" Mezger. „videtur *παρα* deminuendi vim habere et modestiae esse, ut *εἴ τιν'* insequens"

Mommsen. παρὰ Διὸς πειρῶνται. Schol.; cf. Xen. Mem. I 4, 18: τῶν θεῶν πεῖραν λαμβάνης, εἴ τι σοὶ θελήσουσι περὶ τῶν ἀδήλων ἀνθρώποις συμβουλεύειν.

παραπλάζω *facio ut aberret quis a recta via, seduco, occaeco,* met. Ol. VII 31: αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν (var. παρέπλαξαν): aor. gnomicus. — Pass. *aberro* Ne. X 6: οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη, μονόψαφος ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος.

παραστάτας *qui adstat, comes ac socius* Ne. III 37: Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν: sc. una cum Hercule.

παρασφάλλω *facio ut excidat quis et aberret a recta via*, met. Ne. XI 31: τὸν δ' αὖ καταμεμφθέντ' ἄγαν ἰσχὺν οἰκείων παρέσφαλεν καλῶν χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω θυμὸς ἄτολμος ἐών: abducit, privat.

παρατρέπω *averto*, met. Is. VII (VIII) 10: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.

παράτροπος *aversus a recto, nefarius* Py. II 35: εὐναὶ δὲ παράτροποι ἐς κακότατ' ἀθρόαν ἔβαλον (sc. Ixionem): τοῦ δέοντος παρατετραμμέναι. Schol.

παρδάλέα (sc. δορά) *pellis pardi* Py. IV 81: ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους (var. παρδαλέα).

πάρεδρος (m. f. πάρεδρος, -ον, -ε) *assessor, assidens* 1) masc. Is VI (VII) 3: χαλκοκρότου πάρεδρον Δαμάτερος ἀνίκ' εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον. Ol. II 84 (76): Ῥαδαμάνθυος, ὃν πατὴρ ἔχει πάις ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον (Bergk., libri ἑτ. αὐτῷ πάρεδρον). — 2) fem. Ne. VII 1: Ἐλείθυια, πάρεδρε Μοιρᾶν βαθυφρόνων. Ol. VIII 22: ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις. Py. IV 4: χρυσέων Διὸς αἰητῶν πάρεδρος — ἱέρεια.

πάρειμι 1) *adsum* Ol. VII 6: φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς: amicis praesentibus. abs. Py. I 26: θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι (var. παριόντων): si quis aderat. fr. 43 (173), 3: τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει. — 2) *suppeto, paratus sum* Ol. VI 18: τὸ (hoc dictum) καὶ ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ: convenit.

παρέλκω *subduco* Ol. VII 46: ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν.

παρέχω, παρίσχω (praes. παρίσχει, παρέχει, -οντι. παρέχοι. παρέχειν. παρέχων, -οισα. aor. παράσχοι. παρασχεῖν) 1) trans. *praebeo, exhibeo* Ol. I 40 (39): ἀμοιβαῖα θεοῖσι δεῖπνα παρέχων. Py. III 66: ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων. VIII 76: τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται· δαίμων δὲ παρίσχει. I 46: καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι (χρόνος). IX 23: πολλάν τε καὶ ἁσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα. XI 41: εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον. Ne. VI 38 (33): Πιερίδων ἀρόταις δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων ἕνεκα. Ol. I 22: παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων: „praebens conspiciendum, exhibens". add. inf. Py. II 67: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι. c. dupl. acc. Ol. VI 102: θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων: exhibeat, reddat. — 2) impers. **παρέχει** *promptum est, in promptu est,* c. dat. Is. VII 69 (VIII 76): τὸν αἰνεῖν ἀγαθῷ παρέχει (var. παρέχειν).

παρθενήιος *virginalis* Ne. VIII 2: Ὥρα πότνια, — ἅτε παρθενηίοις παίδων τ' ἐφίζοισα γλεφάροις (Herm., libri παρθενηίοισι v. παρθενίοισι, unus παρθενήι παρθενηίσι).

παρθενία *virginitas* Is. VII 45 (VIII 48): ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας (sc. Thetis).

παρθενικά (sc. κόρα) *virgo* Py. IX 99: ἄφωνοι θ' ὡς ἑκάστα φίλτατον παρθενικᾷ πόσιν ἢ υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν (Bergk., libri παρθενικαί v. παρθενική): „unaquaeque mulier Telesicratem aut filiae virgini maritum aut sibi filium expetebat" Bergk.

παρθένιος *virgineus* Ol. VI 31: κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις: „παρθενία ὠδὶν puellae est viro non nuptae" Boeckh. Py. XII 9: παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς: sc. Gorgonum. fr. 51: πλεῦντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν. — Ol.

VI 88: *πρῶτον μὲν Ἥραν Παρθενίαν κελαδῆσαι*: „Iuno Parthenia est Stymphalia, ubi illi tria fana et nomina; appellabatur *παῖς* ut virgo, quam nunc Virgineam Iunonem poeta dicit, *τέλεια* ut matrona, *χήρα* ut ab Iove segregata" Dissen. sec. Paus. VIII 22, 2; aliter schol.: *τὴν ἐν τῷ Παρθενίῳ τῷ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας τιμωμένην*.

παρθένος (sg. *παρθένος, -ου, -ον*. pl. *παρθένοι, -ων, -οισι*) *virgo, puella* Py. X 59: *Ἱπποκλέαν — θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν ἐν καὶ παλαιτέροις, νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα*. X 38: *παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται*: sc. apud Hyperboreos. Py. III 18: *ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς*. — fr. 112 (78): *Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα*. Py. II 19: *σὲ δ', ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει*, ubi sing. est pro plurali. Py. IX 113: *ἄκουσεν Δαναόν ποτ' ἐν Ἄργει οἷον εὗρεν τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι — ὠκύτατον γάμον*. Is. VII 57 (VIII 63): *Ἑλικώνιαι παρθένοι*: Musae. Py. II 9: *ἰοχέαιρα παρθένος*: Diana. Py. XII 19: *παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος*: Minerva, cf. Ol. XIII 71. Py. III 34: *παρὰ Βοιβιάδος κρημνοῖσιν ᾤκει παρθένος*: Coronis. Py. IX 6: *ἔνεγκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ*: Cyrenen. Py. IX 122: *παρθένον κεδνάν*: Antaei filiam Baccam. Ol. I 91 (88): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον*: Hippodamiam. fr. 177 (165), 4: *αἴνιγμα παρθένου*: Sphingis.

παρῑημι *omitto* Py. I 86: *ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος, μὴ παρίει καλά*.

παρῑκω *praeterii*, de tempore Py. VI 43: *τὰ μὲν παρίκει* (var. *παρήκει*).

Πάριος *Parius*, ad Parum insulam pertinens Ne. IV 81: *στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν*: dicitur marmor. *Πάριος δὲ λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος λύγδινος*. Schol.

Πάρις *Paris*, Priami filius Py. VI 33: *Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς*.

παρίστημι (act. aor. I *παρέστᾱσεν*. aor. II *παρέστᾱ, -αν*. pf. *παρέστᾱκε*. med. praes. *παρισταμένων*) 1) trans. *iuxta statuo, adduco* subsidio Ol. VI 42: *τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας* (var. *συμπαρέστασεν*). — 2) intr. *adsto, adsum* auxilium laturus Ol. X 52: *ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν*. III 4: *Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον* (Mommsen. et Christ. *μοι παρεστάκοι*). Py. VIII 71: *κώμῳ μὲν ἀδυμελεῖ Δίκα παρέστακε*. Ol. V 23: *φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν, υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων*.

παρίσχω v. **παρέχω**.

πάρκειμαι *adiaceo* Ol. XIII 73: *παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας*: h. e. frenum. — met. de tempore Ne. III 75: *ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον*: praesentia.

παρμόνιμος *permanens, constans* Py. VII 20 (18): *φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι*.

πάρμονος *permanens, constans* Ne. VIII 17: *σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος*.

Παρνᾱσιος *Parnasius*, ad Parnasum montem pertinens Py. X 8: *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν* (var. *Παρνάσσιος*): „est vallis a Parnasso Delphisque ad Cirrham descendens, ubi stadium et hippodromus" Dissen.; cf. Ol. XIII 106: *τὰ δ' ὑπ' ὀρφύι Παρνασίᾳ* (var. *Παρνασσίᾳ*). Py. V 41: *ἀνδριάντι —, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ, μονόδροπον φυτόν* (var. *Παρνασσίῳ*): h. e. Delphis; v. *καθέζομαι*.

Παρνᾱσίς *Parnasia* Py. VIII 20: *Ξενάρκειον ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ* (Boeckh., libri *Παρνασίᾳ*). v. *Παρνάσιος*.

Παρνᾱσός *Parnasus v. Parnassus* mons Ol. IX 43: *Πύρρα Λευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε* (var. *Παρνασσοῦ*). Py. XI 36: *Στρόφιον ἐξίκετο — Παρνασοῦ πόδα ναίοντ'* (var. *Παρνασσοῦ*): quum esset rex Phocidis. Py. I 39: *Λύκιε καὶ Δάλοι' ἀνάσσων Φοῖβε Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων* (Boeckh., libri *Παρνασῷ* v. *Παρνασσῷ*). Ne. II 19: *παρὰ μὲν ὑψι-*

μέδοντι Παρνασῷ τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας ἐκόμιξαν (var. *Παρνασσῷ*): *τῇ Πυθοῖ*. Schol.

πάροιθε *antea, olim* Ol. XIII 102: *τὰ δ' Ὀλυμπίᾳ αὐτῶν ἔοικεν ἤδη πάροιθε λελέχθαι*. Py. II 60: *ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε*. c. artic. fr. 88 (58): *ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν* (sc. Delus).

παροίχομαι *praeterii*, de tempore Is. VII (VIII) 12: *ἀλλ' ἐμοὶ δειμάτων παροιχομένων καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν* (Oehlschlaeger. et Mezger., libri *δεῖμα μὲν*, Pauw. *παροιχόμενον*, Bergk. *ἀλλ' ἔμ' οὐ δεῖμα μὲν παροιχόμενον καρτερᾶν ἔπ. μεριμνᾶν*): sc. *θεός*. Ne. VI 33 (29): *παροιχομένων γὰρ ἀνέρων ἀοιδαὶ καὶ λόγοι τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν* (Bergk. *οἰχομένων*): praeteritorum virorum pulchra facta.

πάρος *antea* fr. 107 (74), 6: *ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον ἢ πάρος*. 225 (247): *ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν* (Nauck. et Bergk., libri *πρὸς*, Boeckh. *πρόσθε*). c. artic. pro adi. Is. VI (VII) 1: *τίνι τῶν πάρος, ὦ μάκαιρα Θήβα, καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας*: pristinorum.

παρότρύνω *impello*, per tmesin Ol. III 38: *ἐμὲ δ' ὦν πὰρ θυμὸς ὀτρύνει φάμεν* (vett. *πᾷ, παῖ, πα, πη*), ubi Bergk. scr. *πᾳ* h. e. *πῶς*, quod probat Mezger. ad sequ. *διδόντων Τυνδαριδᾶν* referri iubens.

παρπόδιος *ante pedes iacens, praesens* Ne. IX 38: *φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι*.

Παρράσιος *Parrhasius*, ad Parrhasios pertinens Ol. IX 95: *τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη, Ζηνὸς ἀμφὶ πανάγυριν Λυκαίου*: τουτέστιν *ἐν τῷ δήμῳ τῆς Ἀρκαδίας· Παρρασία γὰρ μέρος τῆς Ἀρκαδίας, ἔνθα τελεῖται Λυκαίου Διὸς ἀγών*. Schol.

πάρφᾱμι *praeter verum iustumque dico* Ol. VII 66: *θεῶν δ' ὅρκον μέγαν μὴ παρφάμεν*: h. e. non peierare. Py. IX 43: *καὶ γὰρ σὲ — ἔτραπε μείλιχος ὀργὰ παρφάμεν τοῦτον λόγον*: simulate ac per iocum dicere. — Med. Ne. V 31: *πολλὰ γάρ νιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν*: studens eum in stuprum illicere.

πάρφᾰσις *calumnia*, Verdrehung Ne. VIII 32: *ἐχθρὰ δ' ἄρα πάρφασις ἦν καὶ πάλαι*.

παρφυκτός *evitabilis* Py. XII 30: *τό γε μόρσιμον οὐ παρφυκτόν*.

πᾶς (sg. m. *πᾶς, παντός, παντί, πάντ(α)*. f. *πᾶσα, πάσας, πᾶσαν*. n. *πᾶν, παντός, παντί, πᾶν*, semel *πάν*. pl. m. *πάντες, πάντων, πᾶσι, πάντας*. f. *πᾶσαι, πασᾶν, πάσαισι, πάσαις, πάσας*. n. *πάντ(α), πάντων, πάντ(α)*) I) sing. *omnis* 1) quisque, quivis a) sine subst. Ne. I 53: *τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς*. Ne. VI 64 (56). c. gen. Ol. I 103 (100): *παντὶ βροτῶν*. add. *τις* Is. I 49: *πᾶς τις*. Py. II 34: *χρὴ δὲ κατ' αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον*: cuiusque rei, cf. Py. IX 79. V 25. Is. III 66 (IV 48): *χρὴ δὲ πᾶν ἔρδοντ' ἀμαυρῶσαι τὸν ἐχθρόν*: quidvis, cf. fr. 122 (87), 9. — b) c. subst., cui α) praeponitur Ne. V 2: *ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ — στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας*. VII 52: *ἀνάπαυσις ἐν παντὶ γλυκεῖα ἔργῳ*. Py. II 66: *ποτὶ πάντα λόγον*. II 86: *ἐν πάντα δὲ νόμον*. Is. I 41: *πᾶσαν ὀργάν*. Py. VIII 30. Ne. X 29. Is. III 29 (IV 11). III 56 (IV 38). fr. 123 (88), 7. — β) postponitur Ol. IX 40: *ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν χωρὶς ἀθανάτων*. Py. IV 278: *ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν*. Ol. VII 50. Is. VII (VIII) 14. — 2) totus, universus 1) c. subst., cui α) praeponitur Ne. V 47: *ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις*. I 61: *παντὶ στρατῷ*, cf. fr. 42 (171), 3. Ol. X 76: *πᾶν τέμενος*. XIII 112: *πᾶσαν κατὰ Ἑλλάδ'*. Py. IX 96: *παντὶ θυμῷ*, cf. Ne. V 31. III 58. Ol. VI 36: *ἐν παντὶ χρόνῳ*, cf. Is. III 6. Ol. XIII 75. Py. IV 132. add. artic. Py. I 46: *ὁ πᾶς χρόνος*. — β) postponitur Ol. X 44: *ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν*. — 2) sine subst. a) c. artic. fr. 140 (104): *τὸ πᾶν*: universitas rerum, universum. Ol. II 93 (85): *ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων χατίζει* (var. *τὸ πᾶν*, unus cod. *τοπὰν*, unde Boeckh. *τόπαν*): in vulgus. — b) sine artic. ad verbum pertinet Ne. VI 3: *διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις*: tota, omnino diversa. fr. 123 (88), 8: *ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι* (Bergk., libri *ἕκατι τᾶς* v. *τὰς*). Py. IV 129: *πᾶσαν ἐυφροσύναν τάνυεν*: „ununterbrochen" Mezger. — II) plur. *omnes, omnia*,

tum qui adsunt v. qui certa quadam conditione esse possunt, tum qui exsistunt, quotquot sunt; 1) sine subst. Py. II 82: σαίνων ποτὶ πάντας. fr. 218 (239), 3: πάντες ἴσα πλέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν. 131 (96), 2: σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ. 107 (74). 17. — Py. III 29: πάντα ἴσαντι νόῳ. Is. IV (V) 14. V (VI) 59 ci. fr. 170 (154): πάντα θύειν ἑκατόν: „ex quoque genere" Boeckh. Ol. II 19 (17): χρόνος ὁ πάντων πατήρ. Is. IV (V) 53: Ζεὺς ὁ πάντων κύριος. cf. Ol. II 85 (77). Py. IX 44. Ne. VII 88. X 86. Is. I 60: πάντα — ὅσα. cf. Ne. X 19. — add. artic. fr. 141 (105): θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς. — 2) c. subst., cui a) praeponitur Is. III 24 (IV 6): πάντας ἀνθρώπους. fr. 169 (151): νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων. Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι. cf. fr. 43 (173), 3. Ol. XIV 9. Py. IX 45. Ne. XI 40. Is. V (VI) 56. fr. 33 (133) Herm. (vulgo τῶν π.). suppl. subst. Py. IV 189. IX 102. — b) postponitur Ne. X 62: κείνου γὰρ ἐπιχθονίων πάντων γένετ' ὀξύτατον ὄμμα. Is. III 73 (IV 55): γαίας τε πάσας — ἐξευρών. Ol. X 23: ἔργων πρὸ πάντων. cf. Ne. V 41. Ol. I 13. Py. I 41. Ne. III 58 (ci. Hecker.). Is. II 39. sequ. relat. Py. IV 149: ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας ἁμετέρων τοκέων νέμεαι. — adi. pro subst. Ne. VII 67: βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. add. artic. Ol. XIV 6: τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα — πάντα. (Py. VI 50 nunc eliso dat. πάσαις legitur; v. ὀργά.)

πάσσᾰλος *clavus* Ol. I 18: ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν': „suaviter, quum etiam in Hieronis oeco cithara penderet, ut olim in heroum oecis" Dissen.; cf. Hom. Od. VIII 67.

πάσχω (praes. πασχέμεν, -ειν. πάσχων. aor. ἔπαθεν, -ον; πάθεν, -ον. παθεῖν. παθών, -όντες. fut. πείσομαι) *patior, suffero, experior* mala v. bona Ne. IV 32: ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν: ὡς γὰρ ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ μὲν τῆς ἀρχῆς ἐλείπετο, ὕστερον δὲ ἐνίκησεν, οὕτω καὶ ὁ ἀθλητής. ὥστε εἰκὸς εἶναι αὐτὸν πεπτωκέναι ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑπομεῖναι. Schol. fr. 107 (74), 17: ὀλοφύρομαι οὐδὲν ὅ τι πάντων μέτα πείσομαι (Herm., vulgo μεταπείσομαι). Ne. X 65: μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως καὶ πάθον δεινὸν παλάμαις Ἀφαρητίδαι Διός. Py. I 73: οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον (sc. Etrusci). Ol. XIII 64: πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν. Py. II 29: τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ ἐξαίρετον ἔχε μόχθον. Ne. VII 21: ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέος ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον (Tricl., libri πάθᾱν, Bergk. πάθ' ὧν „h. e. ὧν ἔπαθεν, relativo ut solet Pindarus postposito"). Ol. II 25 (23): Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα: et mala et bona. Py. III 20: οἷα καὶ πολλοὶ πάθον: accidit. Is. II 24: παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον: experti. Py. VIII 6: τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι: „gaudere honoribus victorialibus" Dissen. fr. 2: ἐθέλων τε καὶ δυνάμενος ἁβρὰ πᾰσχειν. Py. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν: aliquid boni h. e. victoriam nactus. Is. IV (V) 13: εἴ τις εὖ πάσχων λόγον ἐσλὸν ἀκούῃ: res praeclaras gerens. Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ': prospera fortuna uti. Py. III 104: εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν: „felicitate, bonis quae habet gaudere et iis uti" Dissen. — add. gen. Ne. I 32: ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων, ut ait Theognis v. 108: τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν: genio indulgere ex opibus suis.

πᾰτᾰγος *fragor* Py. I 24: ἐν ὄρφναισιν πέτρας φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ.

πᾰτέω *incedo*, met. Py. II 85: ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς. Ol. I 118 (115): εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν.

πᾰτήρ (sg. πατήρ, πατρός, -έρος, πατρί, -έρι, πατέρ(α), πάτερ. pl. πατέρες, -έρων. vocalis ante τρ producitur duodevicies, vicies semel non producitur, semel anceps est Ne. V 33) 1) *pater* a) opp. liberi Ol. X 86: ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. in comparatione Py. III 71: Συρακόσσαισι

νέμει βασιλεὺς πραῢς ἀστοῖς, — ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ: „longe benignissimus" Dissen., cf. Hom. Od. II 47: *πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.* — certi commemorantur Is. VII 17 (VIII 19): *πατρὸς οὕνεκα δίδυμαι γένοντο θύγατρες Ἀσωπίδων ὁπλόταται*: Asopi. Is. VII 33 (VIII 35): *φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν*: dicit Peleum. Py. IV 106: *ἀρχὰν — πατρὸς ἐμοῦ*: Aesonis. Py. VI 15: *πατρὶ τεῷ*: Xenocrati. Ol. I 72 (70): *Πισάτα παρὰ πατρός*: ab Oenomao. Ol. VIII 70: *πατρὶ δὲ πατρός: τῷ πάππῳ.* Schol. porro sine additamento dicuntur patres: Tantalus Ol. I 38 (37). Laius fr. 177 (168), 5. Aeetes Ol. XIII 53. Antaeus Py. IX 111. Phlegyas Py. III 13. Centaurus Py. II 48. Aeson Py. IV 120. Nestor Py. VI 30. 39. Telamo Is. V (VI) 27. Agamemnon Py. XI 17. Hiero Py. I 59. Phricias Py. X 12. Cleodamus Ol. XIV 21. Theario Ne. VII 91. c. gen. Ne. X 12: *πατρὶ δ' Ἀδράστοιο*: Talao. — plur. Py. VIII 45: *φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα*: dicit patres Epigonorum. plur. pro sing. fr. 75 (45), 11: *γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων*: Iovis; v. *γυνά.* — additur nomen proprium Py. IV 182: *πατὴρ Βορέας.* XI 43: *πατρὶ Πυθονίκῳ*: v. *Πυθόνικος.* Ne. XI 11: *πατέρ' Ἀρκεσίλαν.* Ol. VII 17: *πατέρα τε Δαμάγητον.* XIII 35. Ne. VIII 16. Is. VII (VIII) 3. Ol. V 8: *ὃν πατέρ' Ἄκρων'.* Ol. VI 50: *Φοίβου — πατρός.* Is. I 34: *Ἀσωποδώρου πατρός.* Ol. XIII 41: *Πτοιοδώρῳ σὺν πατρί.* XIII 69: *Δαμαίῳ — πατρί.* Ne. IV 14: *Τιμόκριτος — σὸς πατήρ.* — imprimis autem Iuppiter vocatur pater tum re vera liberorum tum quod omnium rerum auctor habetur et creator, sine additamento Ol. I 58 (57). III 19. VI 68. VII 36. 43. Py. III 67. fr. 146 (112), 2. add. adi. v. nomine Ol. XIV 12: *πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.* Ne. V 10: *βωμὸν πατέρος Ἑλλανίου.* Ol. X 45: *πατρὶ μεγίστῳ.* VI 81: *βαρυγδούπῳ πατρί.* Is. VII (VIII) 23: *βαρυσφαράγῳ πατρί.* Ne. V 33: *ξεινίου πατρὸς ὀργάν.* fr. 57 (29): *ἀριστότεχνα πάτερ.* Ol. II 30 (27): *Ζεὺς πατήρ*, cf. Py. III 98. Ol. XIII 26: *Ζεῦ πάτερ*, cf. Ne. VIII 35. IX 31. 53. X 29. fr. 93, 2. Ol. VII 87: *ὦ Ζεῦ πάτερ*, cf. Is. V (VI) 42. Py. IV 194: *πατέρ' Οὐρανιδᾶν ἐγχεικέραυνον Ζῆνα.* Ne. X 55: *πατρὶ φίλῳ Δί.* Py. IV 23: *Κρονίων Ζεὺς πατήρ.* Ne. X 76: *πάτερ Κρονίων.* — semel etiam Saturnus omnium pater dici videtur Ol. II 84 (76): *ὃν πατὴρ ἔχει πάις ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον* (Bergk., libri *πατὴρ ἔχει γᾶς ἑτ. αὐτῷ π.*): „recte Didymus Saturnum intelligendum esse vidit, qui simpliciter pater nuncupari poterat, cf. Plat. Cratyl. 404 a" Bergk. — b) met. auctor Ol. VII 70: *ὀξειᾶν ὁ γενέθλιος ἀκτίνων πατήρ*: Sol. Py. IV 176: *φορμιγκτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ — εὐαίνητος Ὀρφεύς.* fr. 105 (71): *ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε πάτερ*: Hiero; v. *ὁμώνυμος.* Ol. II 19 (17): *χρόνος ὁ πάντων πατήρ.* — 2) *progenitor*, plur. *maiores* Py. X 2: *ὀλβία Λακεδαίμων, μάκαιρα Θεσσαλία· πατρὸς δ' ἀμφοτέραις ἐξ ἑνὸς ἀριστομάχου γένος Ἡρακλέος βασιλεύει.* Ol. XIII 61: *ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν — ἔμμεν*: ,,dictum de avo Bellerophonta" Boeckh. Py. V 76: *φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες*: h. e. Pindari. Ol. II 8: *εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον*: Emmenidarum. Py. IV 117: *λευκίππων δὲ δόμους πατέρων*: Iasonis. Ol. VII 91: *σάφα δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον*: Eratidarum.

πάτρα (sg. *πάτρας, -ᾳ, -αν*; quinquies producitur vocalis paenultimae, semel anceps est Ne. IV 77) 1) *patria* Ol. XII 16: *στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.* Py. IX 74: *Κυράναν, ἅ νιν εὔφρων δέξεται καλλιγύναικι πάτρᾳ.* VII 5: *τίνα πάτραν, τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι*, ubi gentem, ,,Sippe, Geschlecht" intellegit Mezger. Ne. VII 85: *ἐμᾷ* (Herm. *ἑᾷ*) *μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ.* Py. V 84: *καπνωθεῖσαν πάτραν — ἴδον*: Troiam. Ol. VIII 20: *ἐξένεπε κρατέων πάλᾳ δολιχήρετμον Αἴγιναν πάτραν.* cf. Is. IV (V) 43. Is. VI (VII) 27: *πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται.* Py. XI 23: *σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας.* — 2) *gens* Ne. XI 20: *Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον ἐστεφάνωσαν πάλᾳ.* VI 40 (35): *Πυθῶνι κράτησεν ἀπὸ ταύτας αἷμα πάτρας* (Bergk. *ἀπὸ τοῦτου αἵματος*). IV 77: *πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισι ἀοιδαῖς πρόπολον*

ἔμμεναι. c. gen. Py. VIII 38: *αὔξων δὲ πάτραν Μιδυλιδᾶν.* Is. V (VI) 63: *τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.* Ne. VIII 46: *σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον*: v. *Χαριάδαι.*

πᾰτραδελφεός *patruus* Is. VII 65 (VIII 72): *τὸν μὲν οὐ κατελέγχει κριτοῦ γενεὰ πατραδελφεοῦ.*

πᾰτρᾱθε (*ex*) *gente* Ne. VII 70: *Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες.*

πᾰτριος *patrius*, ad patrem v. ad maiores pertinens Ol. VI 62: *ἀντεφθέγξατο δ' ἀρτιεπὴς πατρία ὄσσα*: Apollinis patris. Ne. II 6: *πατρίαν — καθ' ὁδόν*: „patrum et maiorum in vestigiis“ Dissen. Ol. II 16 (14): *εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει.*

πᾰτρίς *patria* Is. I 12: *καλλίνικον πατρίδι κῦδος.* Ol. X 36: *ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.* Py. IV 98: *ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν', εὔχεαι πατρίδ' ἔμμεν;*

πᾰτρόθεν *a patre* Ol. VII 23: *τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχονται.* III 28: *εὖτέ νιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ'*: necessitas a patre (Iove) imposita.

Πᾰτρο̆κλος *Patroclus*, amicus Achillis Ol. X 19: *πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἀγησίδαμος ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος.* IX 75: *μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον.*

πᾰτροπάτωρ *avus paternus* Py. IX 83: *πατροπάτωρ ἔνθα οἱ* (Iolao) *Σπαρτῶν ξένος κεῖτο*: Amphitryon. Ne. VI 18 (16): *ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων πατροπάτορος ὁμαιμίου.*

πατρώιος, πατρῷος (sg. m. *πατρωίῳ, -ώιον.* f. *πατρῴας, -ῴαν, -ωίαν.* pl. m. *πατρωίων, -ῴων.* f. *πατρώιαι, -ῴαις.* primae syllabae vocalis producitur sexies, bis anceps est Py. IV 220. X 72; media gen. *πατρῴων* corripitur Ne. IX 14) *patrius*, ad patrem v. ad maiores pertinens Py. IX 23: *ἁσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις.* Ne. X 66: *τοὶ δ'* (Apharetidae) *ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωίῳ* (Schmid., libri *πατρῴῳ* v. *πατρῴῳ*). Py. XI 14: *Θρασυδαῖος ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών*: „quum puer adhuc in patris domo esset“ Dissen. Ne. IX 14: *φεῦγε — δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος.* Py. IV 220: *πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων*: laborum a patre propositorum. Is. II 44: *μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους*: virtutem patris. Py. VI 45: *πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα*: secundum normam ad patrem spectantem; *ἐφημοσύναν* a Chirone v. 20 praescriptam de pietate erga parentes dici existimat Mezger. Ne. IV 48: *Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πατρῴαν.* Ol. VII 75: *διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωίαν* (var. *πατρῴαν*). Py. IV 290: *οὐρανῷ προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς ἀπό τε κτεάνων.* Is. I 35: *γαρύσομαι — τὰν Ἀσωποδώρου πατρὸς αἶσαν Ὀρχομενοῦ τε πατρῴαν ἄρουραν.* Py. V 53: *ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον ἐξ ἀγλαῶν ἀέθλων καὶ πατρωίαν πόλιν* (Mosch., libri *πατρῴαν*). X 72: *ἐν δ' ἀγαθοῖσι κεῖται πατρώιαι κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες*: „videntur pleraeque urbes Pelasgiotidis Aleuadis paruisse inde ab Aleua, auctore gentis“ Dissen. Ol. II 39 (35): *Μοῖρ', ἅ τε πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον*: „avitam Emmenidarum laetam sortem“ Dissen.

πᾰτρως *patruus* Py. VI 46: *πάτρῳ τ' ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξεν* (var. *πάτρωι*): Theronem dicit.

παῦρος (sg. n. *παύρῳ.* pl. m. *παῦροι, -οις.* n. *παῦρ'*) *parvus, paucus* Ol. XIII 98: *τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρῳ γ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό'.* sine subst. Py. III 115: *παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές.* Ne. IX 37: *παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι — δυνατοί.* Ol. X 22: *ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες* (var. *τινὲς παῦροι*): *τὸ ὀλίγοι ἀντὶ τοῦ οὐδείς*, cf. Hom. Il. V 800“ Schol. c. gen. Ne. X 78: *παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν καμάτου μεταλαμβάνειν*: *ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγοι.* Schol. Is. V (VI) 59: *τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται παῦρ' ἐν βραχίστοις* (Bergk., libri *πα κ' ἐν* v. *που κέν*, Schneidew. et olim Bergk. *πάντ'*, quod rec. Christ.). — neutr. plur. pro adv. Py. IX 25: *τὸν δὲ — ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις*

παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ (Bergk., libri παῦρον): non multum.

παύω (act. aor. ἔπαυσε. παύσατε. med. aor. παυσάμενοι) 1) Act. *facio ut desinat* aliquid v. aliquis, c. acc. rei: *tollo* Ne. VI 23 (20): ἔπαυσε λάθαν Σωκλείδα. Is. VII (VIII) 13: ἀλλ' ἐμοὶ δειμάτων παροιχομένων καρτερὰν ἔπαυσε μέριμναν (Oehlschlaeger. et Mezger., libri δεῖμα μὲν, Bergk. ἀλλ' ἔμ' οὐ δεῖμα μὲν παροιχόμενον καρτερᾶν ἔπ. μεριμνᾶν): sc. θεός. Is. VII 35 (VIII 39): ἀλλὰ τὰ μὲν παύσατε: omittite. — c. acc. pers.: *demo, libero* Ne. III 39: οὐδὲ μίν ποτε φόβος ἀνδροδάμαις ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν, ubi ἀκμὰν est acc. relationis. — 2) Med. *desisto* Is. VII (VIII) 7: παυσάμενοι δ' ἀπράκτων κακῶν γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον.

πάχος *crassitudo* Py. IV 245: δράκοντος —, ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει.

πεδᾰ (dor. pro μετά) 1) c. gen. *inter* Py. VIII 74: εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς (Bergk. σοφοῖς) δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς: „sapiens inter stultos h. e. eximie sapiens, sapiens prae aliis plurimis, qui stulti comparati cum eo" Dissen.; Mezgerus πεδ' ἀφρόνων omni sensu carere censens ex schol. vestigiis coniecit πέρα φρονῶν. — 2) c. acc. *post*, de tempore Py. V 47: ὃς ἔχεις καὶ πεδὰ μέγαν κάματον λόγων φερτάτων μναμήι' (var. μετὰ). fr. 124 (94), 5: δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν (Schneider., libri παῖδ'). — incerto loco fr. 26: τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα (Eust. Pr. 21). (de Ne. X 37 v. ἕπομαι.) v. μετά.

πεδαμείβω v. **μεταμείβω.**

πεδασχεῖν fr. 27: καὶ τὸ πεδασχεῖν ἤτοι μετασχεῖν (Eust. Pr. 21).

πεδαυγάζω *dispicio* Ne. X 61: ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον (Bergk. c. Tricl., libri πόδ' αὐγ., Steph. ποταυγάζων, quod rec. Christ.).

πεδάω (act. ipf. ἐπέδα. aor. πέδασον. πεδᾶσαι. pass. aor. πεδάθη. πεδαθέντα) 1) *impedio, cohibeo* Py. VI 32: Νεστόρειον γὰρ ἵππος ἅρμ' ἐπέδα Πάριος ἐκ βελέων δαϊχθείς. Ol. I 78 (76): πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον. — 2) *opprimo, occido* Ne. V 26: ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε: ἀνελεῖν ἐβουλήθη. Schol. fr. 135 (100): πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη (sc. Oenomaus). fr. 139, 8: Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος (Schneidew. et Welcker., cod. παῖδα θέντοι).

πεδιάς *plana* Py. V 92: εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν.

πέδῑλον 1) *calceus* Py. IV 95: τάφε δ' αὐτίκα παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί (sc. Iasonis). met. Ol. VI 8: ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός: h. e. „sors illius magnifica convenit huic condicioni, quam dixi; proverbialiter dictum" Boeckh. — 2) *rhythmus*, qui pede pulsatur Ol. III 5: Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ.

πεδίον (sg. πεδίον, -ῳ, -ον. pl. πεδίων) *campus, ager* et ad colendum et ad pugnandum aptus Ne. VIII 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι ἀπέραντον. VI 12 (10): ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν. Py. IV 52: φῶτα κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν. Is. VII 54 (58): ταί νιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα. VII 50 (VIII 55): ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον. fr. 172 (158), 2: Τρώϊον ἂμ πεδίον (var. πέδιλα). add. gen. Is. VII 40 (VIII 44): ὄντ' εὐσεβέστατον φρασὶν Ἰωλκοῦ τράφεν πεδίον. Py. V 52: ἦλθες ἤδη Λιβύας πεδίον. cf. IV 259. Ol. XIII 29: τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων Πίσας. Ne. I 67: ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν. Ol. IX 71: Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος (sc. Patroclus).

πεδόθεν *a fundo, funditus* Ol. VII 62: ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν πολύβοσκον γαῖαν. met. Is. IV (V) 38: ἔλα νῦν μοι πεδόθεν: ἐπ' εὐθείας ὁδοῦ καὶ δι' ὁμαλοῦ. Schol. „über den Grund" Mezger., qui comparat Homericum

πεδίοιο δίεσθαι v. διώκειν; dicit autem poeta nunc se firmum quasi fundamentum nactum esse ac commodam viam canendi; plerique tamen cum Dissenio πεδόθεν hic pro ἐξ ἀρχῆς dici existimant.

πέδοικος fr. 25: καὶ τὸ πέδοικος ὅ ἐστι μέτοικος (Eust. Pr. 21).

πέδον *solum, campus* Py. I 28: Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ (sc. Τυφώς). Ol. X 46: τὸ δὲ κύκλῳ πέδον ἔθηκε δόρπου λύσιν. fr. 107 (74), 12: ἢ πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον χθονός.

πεζοβόας *miles pedes* Ne. IX 34: Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις: „h. e. πεζομάχαι, nam βοή est μάχη, ut ἀυτή, usu Homerico" Dissen.

πεζομάχας *miles pedes* Py. II 65: τὰ μὲν ἐν ἱπποσόαισιν ἄνδρεσσι μαρνάμενον, τὰ δ' ἐν πεζομάχαισι (var. πεζομάχοισι).

πεζός 1) *terrestri itinere incedens* Py. X 29: ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν. — 2) *pedes* fr. 206 (222): παρὰ Λύδιον ἅρμα πεζὸς οἰχνέων.

πείθω (act. praes. πειθέμεν. aor. I ἔπεισε. πείσαις, -αισ'. πιθήσαντα. aor. II πίθον. πιθών. πεπιθών. perf. πέποιθ(α). — med. praes. πείθονται. πείθεσθ'. aor. II πίθεο. πιθέσθαι. πιθόμενοι) I) Act. 1) trans. *permoveo* aliquem verbis vel alio modo ut faciat aliquid aut credat, *flecto, persuadeo*, c. acc. Ol. II 88 (80): Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ', ἐπεὶ Ζηνὸς ἦτορ λιταῖς ἔπεισε, μάτηρ. III 16: δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ. Ne. V 28: ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπὸν πείσαισ' ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν: inducens. Ne. V 37: Ποσειδάωνα πείσαις. Py. III 28: γνώμαν πιθών (E. Schmid., libri γνώμαν v. γνώμᾳ πεπιθών, unde Boeckh. γνώμᾳ πιθών): animo h. e. sibi persuadens, licet nolens. — add. inf. Py. III 65: ἰατῆρά τοί κέν νιν πίθον καί νυν ἐσλοῖσι παρασχεῖν ἀνδράσιν θερμᾶν νόσων. Ne. VII 95, si probamus emendationem Bergkii verba δύνασαι δέ, ut mediae inserta orationi, a ceteris separantis. — 2) intr. a) perf. *persuasum habeo* Ol. I 106 (103): πέποιθα δὲ ξένον μή τιν' ἀμφότερα καλῶν τε ἴδριν ἅμμε καὶ δύναμιν κυριώτερον τῶν γε νῦν — δαιδαλωσέμεν. — c. dat. *fretus sum* Py. X 64: πέποιθα ξενίᾳ προσανέι Θώρακος. cf. Ne. VII 65. fr. 219 (240): οἱ δ' ἄφνει πεποίθασιν (var. ὃ . . . πέποιθεν). — b) aor. *obsequor* Py. IV 109: Πελίαν — λευκαῖς πιθήσαντα φρασίν. Is. III 90 (IV 72): κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ. — II) Med. 1) *obsequor, pareo* Py. I 3: πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν (sc. φόρμιγγος). Ne. VIII 10: ἤθελον κείνου γε πείθεσθ' ἀναξίαις ἑκόντες. Ol. XIII 79. add. inf. Py. I 59: Μοῖσα, καὶ πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων (Tricl., libri πείθεο). — 2) *confido* Py. IV 200: ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν πιθόμενοι (var. πειθόμενοι).

Πειθώ *Suada* dea, socia Veneris amorumque conciliatrix Py. IV 219: ἐν φρασὶ καιομέναν — μάστιγι Πειθοῦς. IX 39: κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων (Bergk. σοφοῖς). fr. 122 (87), 2: πολύξεναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ. 123 (88), 10: ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις υἱὸν Ἁγησίλα.

πεῖρα *experimentum, periculum* Ne. III 70: ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. de certamine Ne. IV 76: ἔνθα πεῖραν ἔχοντες οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων. IX 28: πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα.

πειραίνω *finio, compono* Is. VII 24 (VIII 25): ὃ (Aeacus) καὶ δαιμόνεσσι δίκας ἐπείραινε (var. ἐπέραινε).

Πειράνα *Pirene*, nobilissimus fons in Acrocorintho Ol. XIII 61: ἐξεύχετ' ἐν ἄστεϊ Πειράνας σφετέρου πατρὸς ἀρχὰν — ἔμμεν.

πεῖρας, πέρας 1) *finis, exitus* Py. IV 220: καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων: „quomodo superari et ad felicem exitum perduci possent certamina" Dissen. — 2) *terminus* Ol. II 34 (31): ἤτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου (var. πέρας): „meta mortis" Dissen. Ne. VII 19: ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅμα νέονται (Wieseler., libri

πάρα σᾶμα, Bergk. *πόρον σάμα*). — 3) *fastigium, summa* Py. I 81: *καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων.*

πειράω (act. praes. *πειρῶντι*. ipf. *ἐπείρα*. med. praes. *πειρᾶσθαι*. *πειρώμενος*, *-ον*. ipf. (*ἐ*)*πειρᾶτο*. perf. *πεπειραμένων*) *periculum facio, experior* 1) Act. Py. X 67: *πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός*: exploranti. — c. gen. Ne. V 30: *συνέπαξε λόγον, ὡς ἄρα νυμφείας ἐπείρα κεῖνος ἐν λέκτροις Ἀκάστου εὐνᾶς*: illum tentasse; sensu obscoeno. — 2) Med. c. gen. Ol. II 57 (52): *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν.* Ne. XI 23: *ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.* I 43: *πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας.* fr. 110 (76): *γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς*, ubi suppl. gen. Py. IV 84: *σφετέρας ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου*: *πρὸς παρρησίαν ὅλον ἑαυτὸν παρεσκεύαζεν.* Schol. — c. acc. Py. II 34: *Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο*: tentabat; obscoeno sensu, ut activum Ne. V 30.

Πειρίθοος *Pirithous*, amicus Thesei fr. 175 (161). 258 (163); v. *Ἀντιόπη* et *Διόσκουροι*.

Πείσανδρος *Pisander* Achaeus, oriundus ab Amyclis Ne. XI 33: *συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας — Ἀμύκλαθεν γὰρ ἔβα σὺν Ὀρέστᾳ Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων — καὶ κτλ.*: „quum Dorienses Peloponnesum invasissent, Pisander cum Pelopidis Amyclis migraverat et per Boeotiam, ubi Cadmeos etiam et Boeotos suscepit permultos, pervenit in insulam Tenedum; quum autem postea Doriensibus in illis terris regnantibus Sparta sedes imperii esset, Pindarus praesentium temporum rationem secutus simul Spartanum dicit Pisandrum“ Dissen.

πεισιχάλῑνος *parens habenis* Py. II 11: *ξεστὸν ὅταν δίφρον ἔν θ' ἅρματα πεισιχάλινα καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον.*

πέλᾰγος (sg. *πελάγει*, *πελάγεϊ*. pl. *πελάγεσσιν*) *pelagus, mare, aequor* Py. IV 40: *πεύθομαι δ' αὐτὰν* (glebam) *κατακλυσθεῖσαν ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἑσπέρας ὑγρῷ πελάγει σπομέναν.* Ne. III 23: *δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ ὑπερόχους* (var. *πελάγει* v. *πελάγεσϊ*). Ol. VII 56: *φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ.* Ne. IV 49: *ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον* (sc. *ἔχει*). fr. 235 (259): *ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει.* Py. IV 251: *ἐν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ*: in undis. — met. pro *copia* fr. 218 (239): *πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου πάντες ἴσα πλέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.*

πελάζω *admoveo, affero* Py. IV 227: *τοὺς* (sc. *βόας*) *ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος.* Ne. X 81: *τόνδε δ' ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως.* met. Ol. I 80 (78): *κράτει δὲ πέλασον* (sc. *ἐμέ*): fac compotem.

πέλας *prope* Is. I 29: *ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας.* c. dat. Ol. VII 18: *Ἀσίας εὐρυχόρου τρίπολιν νᾶσον πέλας ἐμβόλῳ ναίοντας* (var. *ἐμβόλω*). Ne. XI 4: *εὖ μὲν Ἀρισταγόραν δέξαι τεὸν ἐς θάλαμον, εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας* (var. *πύλας*): „stabat igitur in illo prytaneo statua Vestae sceptrum tenentis, prope aram publicam, ad quam accesserant preces facturi“ Dissen.

Πελειάδες *Pleiades, Vergiliae* Ne. II 11: *ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι*: „fuerunt filiae Atlantis et Pleiones, degentes in monte Cyllene, unde nunc montanae dicuntur; Orion quum earum amore flagraret, fugerunt et in columbas conversae sunt, postea in stellas, quae in coelo non longe distant ab Orione“ Dissen. et Mezger.; v. *Πληιόνα*. hic autem lusus est, cuius sensum iam perspexit schol.: *εἰκός ἐστι καὶ προσδοκητέον τὸ νικῆσαι αὐτὸν* (Timodemum) *ἐν τοῖς προειρημένοις ἀγῶσι, Τιμονόου ὄντα παῖδα καὶ κατ' ἴχνος βαίνοντα τοῦ πατρός.*

πέλεκυς *securis* Py. IV 263: *εἰ γάρ τις ὄζους ὀξυτόμῳ πελέκει ἐξερείψῃ μὲν μεγάλας δρυός.* Ol. VII 36: *ἀνίχ' Ἁφαίστου τέχναισιν χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ' ἄκραν ἀνορούσαισ' ἀλάλαξεν*, ubi dat. pendere a *τέχναισιν* existimat Mezger. fr. 34 (9): *ὃς καὶ*

τυπεὶς ἀγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν.

πελεμίζω *moveo, concutio* Ne. VIII 29: ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δάοισιν ἐν θερμῷ χροΐ ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ (Wakefield., libri πολεμιζόμενοι): κινούμενοι. Schol. (de Ol. IX 32 v. πολεμίζω.)

Πελίας (Πελίας, -α, -αο, -αν) *Pelias*, Crethei vel Neptuni (v. Py. IV 138) et Tyrus filius, rex Iolci Py. IV 71: θέσφατον ἦν Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις. IV 109: πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν ἄθεμιν λευκαῖς πιθήσαντα φρασὶν ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων. IV 94: Πελίας ἵκετο σπεύδων. IV 156: ἀκᾷ δ' ἀνταγόρευσεν καὶ Πελίας. IV 134: ἦλθον Πελία μέγαρον. IV 250: κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον (var. πελιαοφόνον). Ne. IV 60: φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου Πελίαο παῖς: Acastus.

Πελινναῖον *Pelinnaeum* (s. *Pelinna, Pelina*), oppidum haud procul a Peneo, patria Phriciae et Hippocleae Py. X 4: ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει Ἀλεύα τε παῖδες.

Πελλᾱνα *Pellene*, urbs Achaica Ol. IX 98: ψυχρᾶν — εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε: „ludi Pellanenses fuerunt Theoxenia et Hermaea Apollini et Mercurio dicata, praeterea Iovialia, in quibus omnibus olim laenas pro praemiis datas suspicatur Boeckhius" Dissen., v. κρόκα. Ne. X 44: ἐκ δὲ Πελλάνας (sc. ἀπέβαν) ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις. Ol. XIII 109: Πέλλανά τε καὶ Σικυών (Herm., v. Πελλάνα): sc. μαρτυρήσει. VII 86: Πέλλανά τ' Αἴγινά τε νικῶνθ' ἑξάκις (var. Πελλάνᾳ τ' Αἰγίνᾳ, Αἴγινα Πελλάνα τε): sc. ἔγνω.

Πελοπηιάδαι *Pelopidae* h. e. Pelopis posteri Ne. VIII 12: οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατὸν οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι (Schmid., libri Πελοπίδαι).

Πέλοψ (Πέλοψ, -οπος) *Pelops*, Tantali filius, coniux Hippodamiae, rex Pisae Ol. IX 9: ἀκρωτήριον Ἄλιδος —, τὸ δή ποτε Λυδὸς ἥρως Πέλοψ ἐξάρατο κάλλιστον ἕδνον Ἱπποδαμείας. I 24: λάμπει δέ οἱ κλέος ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ: „Pisa Olympiae vicina" Boeckh. Ol. III 23: ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος, v. Κρόνιος. Ne. II 21: ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν: h. e. in Peloponneso. Ol. X 24: ἀγῶνα —, ὃν ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος βωμῶν ἑξάριθμον ἐκτίσσατο (sc. Hercules). Ol. V 9: ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν. I 98 (95): τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων ἐν δρομοῖς Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ' ἰσχύος θρασύπονοι, ubi Πέλοπος iungendum cum δρομοῖς, cf. v. 24.

πέλω (act. praes. πέλει. πέλοι. ipf. ἔπελες. med. praes. πέλοντ(αι). ipf. ἔπλετο) 1) *exsisto, evenio*, Py. IV 145: Μοῖραι δ' ἀφίσταντ', εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις, αἰδῶ καλύψαι (Bergk. c. Hartungio πέλῃ). I 56: οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι. — 2) *sum*, c. subst. et adi. Py. V 112: θάρσος δὲ τανυπτέροις ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο (var. ἔπλετ'). IX 109: ἐπεὶ θαητὸν εἶδος ἔπλετο. Is. IV (V) 6: νᾶες ἐν πόντῳ — θαυμασταὶ πέλονται. Ol. I 47 (46): ἄφαντος ἔπελες. VI 100: ἀγαθαὶ δὲ πέλοντ' ἐν χειμερίᾳ νυκτὶ θοᾶς ἐκ ναὸς ἀπεσκίμφθαι δύ' ἄγκυραι (var. πέλονται om. ἐν).

πελώριος *ingens*, de statura Ol. VII 15: εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω. de rerum magnitudine Ol. X 21: ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος. Py. VI 41: ἔργον πελώριον τελέσαις.

πεμπταῖος *qui est quinque dierum* Ol. VI 53: τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον.

πεμπτάμερος *quinti diei v. quinto die factus* Ol. V 5: βωμοὺς ἓξ διδύμους ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπταμέροις ἁμίλλαις ἵπποις ἡμιόνοις τε μοναμπυκίᾳ (var. πενθαμέροις v. πεμπαμέροις, quod plerique probaverunt, Bergk. πεμπαμέρους ἁμίλλας): διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ πέμπτου συγκεῖσθαι. Schol.; qui vero tenent πεμπαμέροις, intellegunt certamina per quinque dies facta.

πέμπτος *quintus* Ne. VI 66 (58): ἄγγελος ἔβαν πέμπτον ἐπ' εἴκοσι τοῦτο γαρύων εὖχος ἀγώνων ἄπο.

πέμπω (act. praes. πέμπω. πέμπῃ.

πέμπων, -οισ'. ipf. πέμπε(ν), -ον. fut. πέμψω. aor. πέμψεν, ἔπεμψαν, πέμψαν. πέμψῃ. πέμψαντος. — pass. praes. πέμπεται. πεμπόμενοι. aor. πεμφθείς, -εῖσαν, -έν) 1) *mitto* a) aliquem Ol. VI 32: πέμποισ' ἀμφιπόλους. cf. Ne. I 40. alicui Is. V (VI) 49: ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς — αἰετόν. aliquo Py. III 32: πέμψεν κασιγνήταν — ἐς Λακέρειαν. Py. IV 178: πέμπε δ' Ἑρμᾶς — υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον. Pass. Ne. III 59: θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθεὶς ὑπὸ Τρωΐαν. Py. IV 203: σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον. — b) aliquid Ol. II 23 (21): ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν (var. πέμψῃ). alicui Ne. III 77: ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι. cf. Ol. VII 8. fr. 124 (89), 2. fr. 225 (247): ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ. Is. II 16: Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων. aliquo Ol. IX 25: παντᾷ ἀγγελίαν πέμψω ταύταν. Pass. Py. II 68: μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται. Ol. VIII 44: ὣς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθέν. VII 67: ἐς αἰθέρα νιν (insulam) πεμφθεῖσαν. — 2) *emitto* Py. IV 114: τοί μ' — κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις. — 3) *adduco* aliquem Ol. IV 2: τεαὶ γὰρ ὧραι — μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων. aliquid Ne. IX 52: φιάλαισι —, ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. IV 18: ὕμνον κελάδησε καλλίνικον Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος καὶ — ἀπ' Ἀθανᾶν (var. πέμψαντα, Bergk. pro ὕμνον scr. υἱόν).

πένθος (sg. πένθος, -εος, -ος. pl. πενθέων) *luctus* Is. VI (VII) 37: ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν. Ol. II 25 (23): πένθος δ' ἐπίτνει βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν. fr. 133 (98): οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται: luctum dicit caede alicuius olim excitatum. Ne. X 77: τίς δὴ λύσις ἔσσεται πενθέων; Is. VII (VIII) 5: ἐκ μεγάλων δὲ πενθέων λυθέντες. fr. 154 (126), 4: πενθέων οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.

πενία *egestas* fr. 109 (228), 5: στάσιν — ἀνελών, πενίας δότειραν.

πενιχρός *pauper* Ne. VII 19: ἀφνεὸς πενιχρός τε θανάτου πέρας ἅμα νέονται.

πενταέθλιον, πεντάθλιον *quinquertium* Py. VIII 66: οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες. Is. I 26: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος (Boeckh., libri πένταθλον).

πεντάεθλον *quinquertium* Ol. XIII 30: πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον (var. πεντάθλῳ).

πεντάεθλος *quinquertio* Ne. VII 8: εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις (var. πεντάθλοις).

πεντάετηρίς *quinquennalis*, de Pythiis fr. 193 (205): πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός. de Olympiis Ol. X 57: πενταετηρίδ' — ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε (sc. Hercules). Ne. XI 27: πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις. — subst. *tempus v. festum quinquennale* Ol. III 21: μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ θῆκε ζαθέοις ἐπὶ κρημνοῖς Ἀλφεοῦ (sc. Hercules).

πεντάκις *quinquies* Ne. VI 19: καὶ πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος.

πέντε *quinque* Py. VII 13: ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι. Py. IV 130: ἀθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἔν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον.

πεντήκοντα *quinquaginta* Is. V (VI) 6: Νηρεΐδεσσί τε πεντήκοντα. Ne. X 1: Δαναοῦ πόλιν ἀγλαοθρόνων τε πεντήκοντα κορᾶν.

πεντηκονταέρετμος fr. 176 (259): καὶ Πίνδαρος πεντηκονταερέτμους φησὶ τὰς ναῦς τῶν Ἀχαιῶν εἶναι (Schol. Il. π 170), ubi Boeckh. πεντηκοντηρέτμους.

πεντηκόντορος *quinquaginta remorum* Py. IV 245: δράκοντος —, ὃς πάχει μάκει τε πεντηκόντορον ναῦν κράτει.

πεξαμένης fr. 320 (283): καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· Τουτάκι πεξαμένης (Et. M. 172, 10): pro corrupto πεξαμένης Boeckh. τε ξαμενής coni., Bergk. παῖς ἀμενής.

πεπἄρεῖν inf. def. *ostentare* Py. II 57: τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευ-

θέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν (var. *πεπορεῖν*): *πεπαρεῖν· ἐνδεῖξαι, σημῆναι.* Hesychius.

πέπλος *peplus*, vestis muliebris Py. IX 120: *εἶπε δ' ἐν μέσσοις ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις.*

πεπρωμένος v. **ΠΟΡΩ.**

πὲρ part. enclit. *admodum, quidem, quamvis* additur 1) adiectivis Py. IV 237: *ἴυξεν δ' ἀφωνήτῳ περ ἔμπας ἄχει δύνασιν Αἰήτας ἀγασθείς.* fr. 194 (206), 4: *ὃς καὶ πολυκλειτάν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει.* — 2) adverbiis Ne. III 80: *πέμπω — πόμ' ἀοίδιμον — ὀψέ περ.* — 3) articulo et relat. Ne. VII 101: *παίδων δὲ παῖδες ἔχοιεν αἰεὶ γέρας τό περ νῦν καὶ ἄρειον ὄπιθεν.* v. *ὅσπερ* et *ὅθενπερ.* — 4) coniunctionibus, v. *καίπερ* et *εἴπερ.*

περαίνω *penetro, decurro, emetior*, met. Py. X 28: *ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον* (var. *περαίνοι*): sc. victor; v. *πλόος.*

περαίτερος *ulterior* Ol. IX 105: *ἐντὶ γὰρ ἄλλαι ὁδῶν ὁδοὶ περαίτεραι*: „führen weiter" Mezger.; *ἕτεραι δὲ ἀμείνονες, παρασημότεραι, εὐοδώτεραί εἰσιν ὁδοί, δι' ὧν τις δύναται περαιῶσαι.* Schol. — neutr. sing. pro adv., met. Ol. VIII 63: *κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων*: h. e. „melius; nempe sapit Milesias ulterius aliis aliptis" Dissen.

πέρᾱν 1) *trans*, c. gen. Ne. V 21: *καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.* — 2) *ultra*, c. gen. Is. V (VI) 23: *μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους* (var. *πέρα*). — sine casu Ne. VII 75: *νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν* (Herm., libri *εἴ τί περ ἂν*): ultra scopum vel modum h. e. paulo altius.

περάπτω *circumligo* Py. III 52: *γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα* (var. *περιάπτων*).

πέρας v. **πεῖρας.**

περᾱτός *qui transiri potest* Ne. IV 69: *Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν.*

περάω *traiicio* Py. III 76: *ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις* (var. *περάσσαις* v. *περάσσας*, Tricl. *περήσας*). Ne. III 21: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.* sine obi. Is. II 41: *ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις, ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν*: h. e. patuit Xenocratis, liberalissimi hominis, domus omni anni tempore advenis. — met. Ne. XI 10: *ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ* (lemma D et paraphr., libri *περάσαι*): h. e. transigat, peragat.

Περγᾰμία *Pergamia, Pergamus* Is. V (VI) 31: *εἷλε δὲ Περγαμίαν* (sc. Hercules).

Πέργαμος *Pergamus, Troia* Ol. VIII 42: *Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται.*

πέρθω (act. aor. I *πέρσεν*, *ἔπερσεν*, -*αν*. aor. II *ἔπρᾰθε, πράθε*, -*ον*. pass. praes. *περθόμενοι*) *perdo, deleo* 1) urbes Is. IV (V) 36: *δὶς πόλιν Τρώων πράθον.* Py. I 54. Ne. VII 35. — 2) homines Ne. III 37: *Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν.* Py. IX 81: *Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ.* Ol. X 32: *Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν.* Pass. Py. III 50: *ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι*: laesi.

περί (ante consonas *περί* et *πέρι*, ante vocales *περ'*) *circumcirca, eximie, prorsus* I) adv. 1) *circum* in tmesi, v. *περιελαύνω, περιπάγνυμι, περιτίθημι.* — 2) *eximie, prorsus* Py. IV 122: *ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν*, ubi *πέρι* Hermanno debetur, libri exhibent *περί* et schol. explicant: *κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν.* — II) praep. (quinquies casui postponitur cum anastrophe, interponitur inter adi. et subst. ter, inter subst. et adi. semel) A) c. gen. 1) *de, propter*, (*pro*), apud verba dimicandi fr. 52 (24): *ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι* (Boeckh., libri *μυρίαν περὶ τίμαν*). Ne. X 85: *εἰ δὲ κασιγνήτου πέρι μάρνασαι*: pro. IX 29: *πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι.* Ol. III 37: *ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ' ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας.* — 2) *de*, apud verba sentiendi et dicendi Ol. VI 38: *ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος ταύ-*

τας περ' ἀτλάτον πάθας (var. περ v. πέρ'). Py. IV 265: διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς (var. περὶ v. περ). Ne. V 40: πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων. Is. IV (V) 47: πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαρύσαι. Ol. VIII 4: παραπειρῶνται Διὸς —, εἴ τιν' ἔχει λόγον ἀνθρώπων πέρι. — 3) *supra*, *prae* Ol. VI 50: περὶ θνατῶν δ' ἔσεσθαι μάντιν ἐπιχθονίοις ἔξοχον (Bergk. c. plerisque libris πέρι). — B) c. dat. 1) *circum* Is. III 54 (IV 36): Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ μομφὰν ἔχει: sc. „ferro in corpus adacto" Dissen. — 2) *circa, de*, apud verba dimicandi Ol. XIII 45: δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν. Ne. V 47: ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις (Ceporinus, libri περὶ). X 31: ὅστις ἁμιλλᾶται περὶ ἐσχάτων ἀέθλων κορυφαῖς. fr. 123 (88), 6: περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως. praeterea Py. II 59: εἰ δέ τις ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον. — 3) *prae* Py. V 58: λέοντες περὶ δείματι φύγον: „voll Angst" Mezger. — C) c. acc. *circa* Ol. III 33: τῶν (δενδρέων) νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων φυτεῦσαι.

περίαλλος *eximius*, *prae aliis*, neutr. plur. pro adv. Py. XI 5: ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας.

περιβάλλω v. **παραβάλλω.**

περίγλωσσος *valde disertus* Py. I 42: καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν: de facultate publice dicendi cogitat Boeckh.; „monendum est paulo post ex Sicilia prodiisse rhetoricen Corace et Tisia auctoribus, statim post eversum principatum Hieronis et Thrasybuli; sed antea etiam bene dicebant, etsi non ex artis praeceptis, et ipsum Coracem iam sub Hierone insignem eloquentia apud hunc multum valuisse probabile habeo."

περιδαῖος *circum Idam situs* fr. 154 (126), 2: ἐὰν δὲ νομὸν Κρήτας περιδαῖον (Herm., vulgo περιδαίων).

περιδῑνέω *circumago* fr. 101 (70): περιδιναθεὶς ἐπήει γᾶν καὶ θάλασσαν (Bergk., vulgo κινηθεὶς, var. περικινηθεὶς).

περιέναι fr. 314: ἐπὶ τῆς περὶ Πίνδαρος πέροδον ἔφη ἀντὶ τοῦ περίοδον καὶ περιέναι τετρασυλλάβως (Cramer. An. Ox. IV 309, 20): „quamquam hoc fortasse ex Attico sermone petitum est exemplum, velut Thuc. 1 30, 3 περιόντι τῷ θέρει scripsit" Bergk.

περιελαύνω *circumveho*, intr. Ol. VI 75: οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν: circumvectis atque emensis.

περικᾱδομαι *valde curam gero* Ne. X 54: μάλα μὲν ἀνδρῶν δικαίων περικαδόμενοι (sc. Castor et Pollux).

περίκειμαι *circumiaceo* Ol. VIII 76: ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων.

Περῑκλῠμενος *Periclymenus*, Nelei et Chloridis a Tiresia genitae filius, frater Nestoris Py. IV 175: τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ' ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν' εὐρυβία. Ne. IX 26: δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν (Amphiaraum) θυμὸν αἰσχυνθήμεν.

περικτίονες *circa habitantes, vicini* Ne. IX 19: ἐκ δὲ περικτιόνων ἐκκαίδεκ' Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι — ἐστεφάνωσαν: „vicinas Tenedo puta civitates" Dissen. Is. VII 64 (VIII 69): ἐπεὶ περικτίονας ἐνίκασε δή ποτε καὶ κεῖνος ἄνδρας.

περιναιετάω *circumcolo* Ne. VIII 9: ἡρώων ἄωτοι περιναιεταόντων.

περιπᾱγνυμι *circumfigo, circumsepio*, per tmesin Ol. X 45: περὶ δὲ πάξαις Ἄλτιν μὲν ὅγ' ἐν καθαρῷ διέκρινε.

περῑπλανάομαι *circumfundor, cingo*, de amictu fluitante Is. V (VI) 47: ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός.

περῐπνέω *circumflo*, *perspiro* Ol. II 79 (72): μακάρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν (var. περιπνέουσιν, περιπνείουσιν).

περισθενής *praevalidus, robustus* Ne. III 16: ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ. fr. 131 (96), 2: σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ.

περισσός *abundans*, *nimius* Py. II 91: στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος — καρδίᾳ. — neutr. plur. pro adv. Ne. VII 43: βάρυνθεν δὲ περισσὰ Δελφοὶ ξενα-

γέται: nimium quantum, valde; eademque significatione adv. **περισσῶς** fr. 110 (76): ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. 216 (235): σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς.

περιστέλλω 1) *amicio, vestio*, met. Ne. XI 15: θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη. — 2) *adorno, ornate compono*, met. Is. I 33: Ποσειδάωνι — περιστέλλων ἀοιδάν: θεραπεύων, ἐπιμελῶς παρέχων. Schol.

περιτίθημι v. **τίθημι** et **πρόσοψις.**

περιφεύγω *refugio*, met. Ol. II 108 (98): ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν (var. περιφεύγει): h. e. numerari non potest.

περιώσιος *nimius*, neutr. sing. pro adv. c. gen. Is. IV (V) 3: νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων: prae ceteris.

πέρνημι *vendo*, pass. Is. II 7: οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί.

πέροδος *circuitus, orbis* Ne. XI 40: δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν (Schmid., libri περιόδοις).

Περσεύς (Περσεύς, -έος) *Perseus*, Iovis et Danaes filius, Medusae interfector Py. X 31: παρ' οἷς (apud Hyperboreos) ποτε Περσεὺς ἐδαίσατο λαγέτας: ad quos duce Minerva venit post necatam Medusam. Py. XII 11: Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων. Ne. X 4: μακρὰ μὲν τὰ Περσέος ἀμφὶ Μεδοίσας Γοργόνος. Is. IV (V) 33: Περσεὺς δ' ἐν Ἄργει (sc. γέρας ἔχει). fr. 164 (142): φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος (Boeckh., libri Περσέως).

πεσσός *calculus* fr. 129 (95), 4: καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται.

πέσσω *concoquo*, met. Py. IV 186: μή τινα λειπόμενον τὰν ἀκίνδυνον παρὰ ματρὶ μένειν αἰῶνα πέσσοντ': „h. e. foventem, colentem“ Dissen. „in behaglicher Ruhe geniessend“ Passow.

πέτᾰλον *folium*, met. fr. 326 (220): Ὠκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται (Galen. de puls. diff. VIII 681 ed. Lips.). Is. VII 43 (VIII 46): μηδὲ Νηρέος θυγάτηρ νεικέων πέταλα δὶς ἐγγυαλιζέτω ἄμμιν: h. e. suffragia; foliis veteres interdum usos in suffragiis ferendis constat, unde nomen habuit πεταλισμὸς Syracusanus et apud Atticos τὸ ἐκφυλλοφορεῖν“ Dissen.

πέταμαι *volito*, met. Ne. VI 55 (48): πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν κλέος αὐτῶν. de animi motu, c. dat. termini Py. VIII 90: ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις (var. τέταται). fr. 122 (87), 4: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν (Herm., libri ἱπτάμεναι): „evolantes; quod de precibus est, eximie vero convenit amatoriis sensibus et votis puellarum; alatus enim amor est et menti alas addit“ Dissen.

πέτρα (sg. πέτρας, -αν. pl. πετρᾶν, -αις, -ας. paenultimae vocalis bis non producitur) 1) *rupes* humo affixa Py. X 16: θῆκεν δὲ καὶ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν: Crisaeus est collis, v. Κρισαῖος. Ol. VI 64: ἵκοντο δ' ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου: v. Κρόνιος. fr. 325 (285): ὑψικέρατα πέτραν (Et. M. 304, 3). — prope mare vel in mari: *rupes, scopulus* Py. IV 209: συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν. X 52: ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας. — 2) *saxum, lapis* fr. 88 (58), 5: ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες. Py. I 23: ἀλλ' ἐν ὄρφναισιν πέτρας φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα. Is. V (VI) 73: φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν.

πετρᾱεις *saxosus v. in rupe situs* Ol. VI 48: πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος.

πετραῖος 1) *saxatilis* fr. 43 (173), 2: ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτί: v. θήρ. — 2) **Πετραῖος** *Petraeus* Py. IV 138: παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου: Πετραῖος τιμᾶται Ποσειδῶν παρὰ Θετταλοῖς, ὅτι διατεμὼν τὰ ὄρη τὰ Θετταλικά, λέγω δὴ τὰ Τέμπη, πεποίηκε δι' αὐτῶν ἐπιτρέχειν τὸν πο-

ταμὸν Πηνειόν, πρότερον διὰ μέσης τῆς πόλεως ῥέοντα καὶ πολλὰ τῶν χωρίων διαφθείροντα. Schol.

πέτρος *saxum* Ne. X 67: *ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον*: „dicit *στήλην*, cippum tumulo impositum" Heynius et Dissen. Ne. IV 28: *τετραορίας — δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν.* Ol. X 72: *μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων*: *μακρὸν ἐδίσκευε δίσκῳ λιθίνῳ. οὕτως οἱ ἀρχαῖοι*" Schol.; cf. Hom. Od. VIII 190.

πεύθομαι *audio* Py. IV 38: *πεύθομαι δ' αὐτὰν* (glebam) — *ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ.* IV 109: *πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν — ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων.* VII 8: *τίνα πάτραν τίνα τ' οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι*: auditu.

πεύκα *taeda* fr. 79 (48), 4: *αἰθομένα δὲ δᾴς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις.*

Πήγασος *Pegasus* fr. 317 (183): *εἶτά φησιν* (Aristophanes Byzantius) *ὡς καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν· οὕτω δέ που, φησί, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ* (Eust. Il. λ 877, 55).

πηδάλιον *gubernaculum*, met. Py. I 86: *νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.* fr. 40 (15): *οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς ἡ Τύχη κατὰ Πίνδαρον, οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον*, ubi num etiam ultima verba ad Pindarum sint referenda dubitat Bergkius, quum in recentioris demum artis monumentis Fortuna gestet gubernacula.

πηκτίς *pectis*, instrumentum musicum magadidi simile, genus fidium Lydis usitatum fr. 125 (91): *τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος*, ubi gen. *πηκτίδος* pendere a *ψαλμὸν* monet Boeckh.

Πηλεΐδας *Pelides* h. e. Achilles Py. VI 23: *τά ποτ' ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν* (Tricl., libri *Πηλείδᾳ*).

Πηλεύς (*Πηλεύς, -έος, -εῖ, -έι, -έᾶ*) *Peleus,* Aeaci filius, coniux Thetidis, pater Achillis Py. VIII 100: *σὺν Αἰακῷ Πηλεῖ τε.* III 87: *αἰὼν δ' ἀσφαλὴς οὐκ ἔγεντ' οὔτ' Αἰακίδᾳ παρὰ Πηλεῖ οὔτε παρ' ἀντιθέῳ Κάδμῳ.* Ol. II 86 (78): *Πηλεύς τε καὶ Κάδμος ἐν τοῖσιν ἀλέγονται*: in iis qui sunt in Elysio. Ne. III 33: *παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ, ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.* IV 56: *Παλίον δὲ πὰρ ποδὶ λατρείαν Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσιν, δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος.* V 26: *ὕμνησαν — Θέτιν Πηλέα θ', ὥς τέ νιν ἁβρὰ Κρηθεῒς Ἱππολύτα δόλῳ πεδᾶσαι ἤθελε.* Is. VII 38 (VIII 42): *Πηλέι γάμον θεόμορον ὀπάσσαι γέρας Αἰακίδᾳ* (Herm., libri *Πηλεῖ*). V (VI) 25: *ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος ἥρωος εὐδαίμονος γαμβροῦ θεῶν.* fr. 172 (158): *οὐ Πηλέος ἀντιθέου μόχθοις νεότας ἐνέλαμψεν μυρίοις* (Boeckh., libri *Πηλέως*); fr. 48 (17): *πέπονθας ταὐτὸν τῷ Πινδάρου Πηλεῖ, ὃς τῆς τε θήρας διήμαρτε καὶ τὸν Εὐρυτίωνα φίλτατον ὄντα ἑαυτῷ προσδιέφθειρεν* (Aristides II 168), ubi schol.: *ἐν Ὕμνοις μέμνηται Πίνδαρος, ὅτι τὸν Εὐρυτίωνα, τὸν τοῦ Ἴρου τοῦ Ἄκτορος παῖδα, ἕνα ὄντα τῶν Ἀργοναυτῶν, συνθηρεύοντα ἄκων ἀπέκτεινε Πηλεύς.* Eurytion autem affinis erat Peleo, qui Polymelen Actoris filiam habebat uxorem ante Thetidem.

πῆμα (sg. *πῆμα, -ατος, -(α).* pl. *πήματα*) *malum, damnum* Ol. II 21 (19): *ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν, ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.* II 41 (37): *Μοῖρ' — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ.* XII 12: *οἱ δ' ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ.* Py. III 81: *ἓν παρ' ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι.* IV 297: *μήτ' ὤν τινι πῆμα πορών, ἀπαθής δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.* ad personam transfertur Py. II 40: *ἅντε* (Nebulam) *δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι, καλὸν πῆμα.*

Πηνεϊός, Πηνειός *Penēus* 1) fluvius Thessaliae Py. X 56: *Ἐφυραίων ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν* (var. *Πηνειὸν*): „h. e. Pelinnae haud procul a Peneo sitae" Dissen. — 2) deus fluminis, Oceani filius Py. IX 16: *ὅν ποτε* (Hypseum) *Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυ-*

χαῖς Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν, Γαίας θυγάτηρ.

Πηνελόπη v. **Πάν**.

πῑαίνω (correpta prima syllaba Py. IV 150) *pinguefacio* Ne. IX 23: *Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν* (Herm., libri *ἐπίαναν*): sc. caesi et in rogis concremati. — met. Py. IV 150: *ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας ἁμετέρας τοκέων νέμεαι πλοῦτον πιαίνων*: ditans, augens; „cum reprehensione dictum" Dissen. Py. II 56: *εἶδον — ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον*: „se ditantem et satiantem; per oxymoron dictum est" Boeckh.

πιέζω *premo* Py. I 19: *Σικελίᾳ τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα.* met. fr. 207 (223): *Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ' ἀφανέος σφυρηλάτοις . . . ἀνάγκαις* (Boeckh. *πιέσει*). Ne. I 53: *τὸ γὰρ οἰκεῖον πιέζει πάνθ' ὁμῶς.* Ol. VI 37: *ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατὸν ὀξείᾳ μελέτᾳ* (Boeckh., libri *πιέσσαις* v. *πιέσας*): „premens, celans, cohibens" Dissen.

πῖειρα *opima* Ne. I 15: *Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων.*

Πῑερίδες (pl. *Πιερίδες, -ων*) *Pierides* h. e. Musae Pieriam incolentes, Iovis filiae Ol. X 96: *τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος κόραι Πιερίδες Διός.* Py. I 14: *ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀίοντα.* VI 49: *νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, — σοφίαν δ' ἐν μυχοῖσι Πιερίδων*: v. *μυχός*. Is. I 65: *εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων*: „h. e. celebrantibus Musis s. inter cantus Musarum" Dissen. Py. X 65: *ἐμὰν ποιπνύων χάριν τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον.* Ne. VI 37 (32): *Πιερίδων ἀρόταις δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον.* fr. 90 (60), 5: *ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν* (Canter., vulgo *Πιερίων*).

πίθων *simius* Py. II 72: *καλός τοι πίθων παρὰ παισίν, αἰεὶ καλός*: h. e. „placent quidem adulatores iuniorum imprudenti aetati et mirifice placent, sed alienum hoc a prudentia provectioris aetatis" Dissen. Bergkius vero part. *μαθὼν* e prioribus adiuncto et mutata distinctione interpretatur: „simia si artes didicit placet, puerorum admiratione semper gaudet".

πῐκρός *acerbus*, met. Is. VI (VII) 48: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.*

Πινδόθεν *ex Pindo* Py. I 66: *ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι Πινδόθεν ὀρνύμενοι* (sc. Pamphyli et Heraclidarum posteri).

Πίνδος *Pindus*, mons inter Thessaliam et Epirum situs Py. IX 15: *Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς.*

πῐνῠτός *prudens* Is. VII 25 (VIII 28): *σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν* (sc. Aeacidae).

πῑνω *bibo* fr. 166 (147): *αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο.* Py. III 52: *τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας.* Ol. VI 86: *Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι*: „cuius aquam Dircam bibo, h. e. ubi habito" Dissen. c. Boeckhio; contra Mezgerus Hartungium secutus futurum esse existimat: „eius (Metopae) aquam bibam, sc. ut divino quodam instinctu conciter".

πιπίσκω *facio ut bibat quis, potum praebeo*, c. dupl. acc. met. Is. V (VI) 74: *πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ*: „recreabo eos (Lamponem filiosque)" Dissen. *τουτέστι τῷ ἐμῷ ῥεύματι, ἤτοι τῷ ποιήματι, ποτιῶ αὐτούς. Θηβαῖος γάρ, ἡ δὲ Δίρκη ἐν Θήβαις.* Schol.

πίπτω (aor. *ἔπεσε(ν), πέσε(ν). πέσωμεν. πεσών. πετόντεσσιν, πετοῖσαν, -αι*) *cado*, abs. Py. V 50: *ἐν τεσσαράκοντα γὰρ πετόντεσσιν ἁνιόχοις ὅλον δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί*: inter lapsos. c. praep. Py. II 41: *ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσών* (sc. *Ἰξίων*): coniectus. — met. Ne. IV 41: *φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν* (Peter. et Bergk. c. uno cod. et Tricl., vulgo *χαμαιπετοῖσαν*): h. e. caducam, vanam. Ne. VII 31: *ἀλλὰ κοινὸν γὰρ ἔρχεται κῦμ' Ἀίδα, πέσε δ' ἀδόκητον ἐν καὶ δοκέοντα*: ruit. Py. VIII 21: *ἔπεσε δ' οὐ Χαρίτων ἑκὰς ἁ δικαιόπολις ἀρεταῖς κλειναῖσιν Αἰακιδᾶν θιγοῖσα νᾶσος*: non excidit; „*οὐκ ἀπέπεσε*, non aliena est a Gratiis" Boeckh.; metaphora a sortibus ducta, cf. Ol. VII 69: *τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι* (var. *πεσοῖσαι*): „quae vera ceciderant ab ore divino" Boeckh.;

„vere evenientes" Dissen., cf. Ol. XII 10: *πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν*: cadere, evenire solent. — Is. III 41 (IV 23): *ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν* (*φάμα*): inciderat; cf. Is. VII (VIII) 6: *μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων.*

Πῖσα (*Πίσα*, -*ας*, -*ᾳ*) *Pisa*, urbs in Elide ad Alpheum sita prope Olympiam ideoque saepe pro Olympia posita, caput regni Pelopis Ol. III 9: *ἅ τε Πίσα με γεγωνεῖν* (sc. *πράσσει χρέος*). Ol. I 19: *Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν, ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο.* VIII 9: *ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος.* XIII 29: *στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας.* XIV 23: *κόλποις παρ' εὐδόξου Πίσας.* Ne. X 32: *ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν.* Ol. II 3: *ἤτοι Πίσα μὲν Διός· Ὀλυμπιάδα δ' ἔστασεν Ἡρακλέης ἀκρόθινα πολέμου.* VI 5: *εἰ δ' εἴη μὲν Ὀλυμπιονίκας, βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ.* X 43: *ὁ δ' ἄρ' ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρί.*

Πισᾱ́τας *Pisaeus*, ad Pisam pertinens Ol. I 72 (70): *Πισάτα παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν*: ab Oenomao. — plur. pro subst. Ol. IX 68: *ἀφίκοντο δέ οἱ ξένοι ἔκ τ' Ἄργεος ἔκ τε Θηβᾶν, οἱ δ' Ἀρκάδες, οἱ δὲ καὶ Πισᾶται.*

Πισᾶτις *Pisaea* Ol. IV 10 (13): *ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι*: h. e. Olympica.

πιστός (sg. n. *πιστόν.* pl. m. *πιστοί.* n. *πιστά.* superl. *πιστοτάτα*) *fidus, certus* 1) de personis Py. I 88: *πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί.* XII 27: *πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες.* Ne. X 54: *καὶ μὰν θεῶν πιστὸν γένος.* add. infin. Ne. X 78: *παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν καμάτου μεταλαμβάνειν*: „satis fidi, ut . . ." Dissen. — 2) de rebus Ol. XII 8: *σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν.* XI 6: *πιστὸν ὅρκιον.* Ne. IX 16: *ὅρκιον — πιστόν.* fr. 180 (172), 2: *ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός.* — sine subst. Ol. I 32 (31): *χάρις — ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τοπολλάκις*: credibile. fr. 233 (257): *πιστὸν δ' ἀπίστοις οὐδέν*: fidum. Ol. III 17: *πιστὰ φρονέων*: „fida mente" Boeckh. *φιλικῶς διανοούμενος.* Schol. — neutr. sing. pro subst. Ne. VIII 44: *μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν* (Mommsen. ex schol., libri *πιστὰ* v. *πίσταν*, Tricl. *πίστιν*): fidem (sc. amicorum).

πῐ́σῠνος *fretus* Py. IV 232: *θεῷ πίσυνος εἴχετ' ἔργου* (*Ἰάσων*).

Πῐτᾰ́να *Pitana*, Eurotae filia, mater Euadnes Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ*: „fuit autem Pitana locus antiquus, post Doriensium adventum pars Spartae in occidentali latere, quum *πόλις* circumdata esset *κώμαις* ei adhaerentibus" Dissen.

πιτνέω (vocalis ante *τν* semel non producitur Py. III 93) *cado*, met. Py. VIII 93: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.* Ol. II 25 (23): *Κάδμοιο κούραις, ἔπαθον αἳ μεγάλα, πένθος δ' ἐπίτνει βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν* (Beck. et Bergk., libri *δὲ πιτνεῖ*, Christ. c. Herm. et Dissen. *δ' ἔπιτνεν*): concidebat; *ἀφανίζεται.* Schol. Is. II 26: *ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ χρυσέας ἐν γούνασιν πιτνόντα* (Christ., libri *πιτνῶντα* v. *πίτνοντα*, quod rec. Bergk.): illapsum h. e. nactum victoriam; cf. Ne. V 42: *Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πιτνὼν ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων* (var. *πιτνῶν* v. *πίτνων*, quod rec. Bergk.).

πίτνημι *tendo* Ne. V 11: *πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας* (Tricl. *πίτναντ'*). fr. 162: *πίτναντες θοὰν κλίμακ' ἐς οὐρανὸν αἰπύν* (Herm., vulgo *πίτνοντες*).

πίων *pinguis*, met. IV 56: *Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα.*

πλᾱγά *ictus* Py. IV 246: *ναῦν κράτει, τέλεσαν ἃν πλαγαὶ σιδάρου.* Ol. X 37: *ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν.* Ne. III 17: *καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.* Is. IV (V) 60: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι*: a Pythea arte gymnastica institutum fratrem existimat Mezgerus, Dissenius

vero Pytheam, victorem in Nemeis, certamina praeeundo fratrem vincere docuisse.

πλᾰ́γιος *obliquus, perversus*, met. Is. III 5: *ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων, πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ ὁμῶς πάντα χρόνον θάλλων ὁμιλεῖ: τοῖς σκολιόφροσι καὶ παρανόμοις ἀνθρώποις*. Schol. Ne. I 65: *καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα: οὐ κατ' εὐθὺ ἰόντι, οὐκ ἀπὸ τοῦ δικαίου περιουσιαζομένῳ*. Schol. Bergkius quum mutata lectione *κεῖ . . . κυροῖ*, scribat, *σὺν πλαγίῳ* adverbii vice fungi censet.

πλάζω *perturbo,* met. fr. 166 (147), 4: *αὐτόματοι δ' ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες ἐπλάζοντο*. (de Ne. VII 37 v. *πλάνης*.)

πλᾱ́κτρον *plectrum,* instrumentum quo percutiebantur chordae citharae Ne. V 24: *φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων*.

πλάνα v. **πλάνης**.

πλᾰνάομαι *aberro*, met. c. gen. Ne. VIII 4: *ἀγαπατὰ δὲ καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι*: „h. e. *τυχόντα*“ Dissen. √(II 37

πλάνης *errans* Ne. VII 37: *ἵκοντο δ' εἰς Ἐφύραν πλάνητες* (Bergk., qui in ed. IV scr. *πλάναισιν*, libri adversus metrum *πλαγχθέντες* v. *πλαχθέντες*).

πλάξ *aequor* Py. I 24: *πέτρας — φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα*.

πλᾱ́ξιππος *equos agitans, equestris* Is. II 21: *οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός*: Nicomachi aurigae. Ol. VI 85: *Μετώπα, πλάξιππον ἃ Θήβαν ἔτικτεν*: „propter civium morem, qui curulia certamina magnopere amabant“ Dissen.

πλάσσω *coniicio, contorqueo* Ne. X 71: *Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν*.

πλᾰτύς *latus* Ne. VI 51 (45): *πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν*.

πλειστόμβροτος *plurimos homines habens, frequentissimus* Ol. VI 69: *ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων*.

πλέκω *necto* Is. VII 66 (VIII 73): *ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον*. met. Ol. VI 86: *ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων ποικίλον ὕμνον*: „ut coronam“ Dissen. Ne. IV 94: *οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι, ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν*: nectens, flectens; „mit verschlungenen Worten“, metaphora a luctae flexibus ducta.

πλευρά *latus* hominis Ne. X 70: *ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν*. fr. 111 (77), 2: *στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς*.

πλέω *navigo* Is. II 42: *ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν*: v. *περάω*. Py. IV 69: *μετὰ γὰρ κεῖνο πλευσάντων Μινυᾶν*. fr. 51: *οἵ δὲ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τρωίας πλεῦντες* (Meinek. et Schneidewin., libri *πλέοντες*). (de fr. 218 (239), 3 v. *νέω*.)

πλῆθος *multitudo* Ol. XIII 45: *δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν*.

πλήθω *sum frequens* Py. IV 86: *ἐστάθη — ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου*: h. e. mane.

Πληιόνα *Pleione*, Oceani filia fr. 74 (53): *τρεχέτω δὲ μέτα Πληιόναν, ἅμα δ' αὐτῷ κύων λεοντοδάμας: λέγει δὲ Πίνδαρος περὶ τοῦ καταστερισμοῦ αὐτῶν, ὅτι τῆς Πληιόνης πορευομένης μετὰ τῶν θυγατρῶν κατὰ τὴν Βοιωτίαν συναντῆσαι αὐτῇ Ὠρίωνα· εἶτα ἐρασθεὶς ὥρμησε πρὸς τὸ ἁρπάσαι, τὴν δὲ φεύγουσαν μετὰ τῶν θυγατρῶν Ὠρίων ἐδίωκε, γενέσθαι δὲ αὐτῶν τὸν δρόμον πέντε ἔτη ἀδιάλειπτον· τὸν δὲ Δία διὰ τὴν κακοπάθειαν αὐτῶν οἱονεὶ μνήματα καταστερίσαι τὰς Πλειάδας φευγούσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός*. Etym. M. 675, 36. v. *Πελειάδες*.

πλόκᾰμος *cincinnus* Py. IV 82: *οὐδὲ κομᾶν πλόκαμοι κερθέντες ᾤχοντ' ἀγλαοί, ἀλλ' ἅπαν νῶτον καταίθυσσον*. met. fr. 246 (286): *μελιρρόθων δ' ἕπεται πλόκαμοι*.

πλόκος *sertum* Ol. XIII 33: *δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα*.

πλόος (sg. *πλόος, -ου, -ον*. brevis vocalis antecedens non producitur) *navigatio, cursus* Py. IV 170: *ὤρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ*. Is. V (VI) 36: *Αἰακίδαν καλέων ἐς πλόον*. Py. I 34: *ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρώτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον*. Ol. VI 103: *εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι*: „quum reditum pararet Agesias per mare Siculum“ Dissen. add. gen. Ol. VII

32: τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας εὐώδεος ἐξ ἀδύτου ναῶν (Bergk. νωμᾶν) πλόον εἶπε Λερναίας ἀπ' ἀκτᾶς εὐθὺν ἐς ἀμφιθάλασσον νομόν. Py. IV 211: ἡμιθέων πλόος. fr. 172 (158), 4: τὸν Ἰάσονος εὔδοξον πλόον ἐκτελέσαις. — met. Py. XI 39: ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν; Ne. III 27: θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι; Py. X 29: ὅσαις δὲ βροτὸν ἔθνος ἀγλαΐαις ἁπτόμεσθα, περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον, ubi Bergk. πλόον ad sequentia refert.

πλουτέω *dives sum* Py. II 56: τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον. fr. 218 (239), 4: τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες . . . ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

πλοῦτος (sg. πλοῦτος, -ου, -ῳ, -ον. brevis vocalis antecedens non producitur) *divitiae, opes, opulentia* Ol. II 58 (53): ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν, βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν, ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος. Py. V 1: ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον καθαρᾷ βροτήσιος ἀνὴρ πότμου παραδόντος αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν. Ol. X 88: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος. I 2: ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. Py. X 18: ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν. Ne. XI 41: ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον (nonnulli libri om. πλούτῳ, Bergk. πλουτώσιον). Ol. XIII 7: Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου. Py. III 110: εἰ δέ μοι πλοῦτον θεὸς ἁβρὸν ὀρέξαι (Bergk. πότμον, nam „non solebat Pindarus mendicabundus potentiorum gratiam ambire"). Ne. VIII 18: ὅσπερ (θεὸς) καὶ Κινύραν ἔβρισε πλούτῳ. Ol. II 11: αἰὼν δ' ἔφεπε μόρσιμος, πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ' ἀρεταῖς (Bergk. ἐπ' ὄλβον). Py. IV 150: ἀγρούς, τοὺς — νέμεαι πλοῦτον πιαίνων. Is. III 17: πλούτου διέστειχον. III 2: εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις ἢ σθένει πλούτου. Py. I 50: εὑρίσκοντο — τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον: praedam Himerensem. fr. 119 (84), 4: ἕσπετο δ' ἀενάου πλούτου νέφος. 218 (239), 2: πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν. Py. VIII 92: ἔχων κρέσσονα πλούτου μέριμναν. Ne. I 31: οὐκ ἔραμαι πολὺν ἐν μεγάρῳ πλοῦτον κατακρύψαις ἔχειν. Is. I 67: εἰ δέ τις ἔνδον νέμει πλοῦτον κρυφαῖον. — met. Py. VI 47: νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων (Bergk. πλοῦτον, ἄγων . . . ἥβαν, δρέπει): „mente condit divitias sc. sapientiae" Heynius.

πλουτώσιος v. **πλοῦτος.**

πνέω (praes. πνέομεν. πνέοις. πνέων, -οντος, -όντων, -οισαν. ipf. πνέον. aor. πνεύσαις. brevis vocalis antecedens non producitur) *spiro* 1) spiritum duco, vivo Ne. VI 2: ἓν ἀνδρῶν, ἓν θεῶν γένος· ἐκ μιᾶς δὲ πνέομεν ματρὸς ἀμφότεροι. X 87: ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών, ἥμισυ δ' οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν. c. neutr. adi. Py. XI 30: ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει: „humilia spirans s. humili loco vivens" Gurlitt. — 2) halo, spiro, c. acc. Py. IV 225: βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός (Herm. et Boeckh. πνεῦν). Ol. XIII 90: Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν. VII 71: πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων. fr. 146 (112): πῦρ πνέοντος — κεραυνοῦ. met. de animo Ol. X 93: κενεὰ πνεύσαις: „vana conatus" Dissen. Ne. III 41: ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ κατέβα ποδί: spirans, agitans. — sine acc. Py. X 44: θρασείᾳ δὲ πνέων καρδίᾳ μόλεν.

πνοιά, πνοά (sg. πνοά, πνοιᾶς. pl. πνοαί, -αῖς, -αῖσιν, -άς. brevis vocalis antecedens semel producitur Ol. III 31) *flatus* 1) ventorum Ol. III 31: ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιᾶς ὄπιθεν Βορέα (ed. Rom. et unus liber novicius, vulgo πνοιαῖς, quod rec. Bergk.). Py. V 121: μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δαμαλίζοι χρόνον (Bergk. et Christ., vulgo καταπνοά). III 104: ἄλλοτε δ' ἀλλοῖαι πνοαὶ ὑψιπετᾶν ἀνέμων (var. πνοιαί). — 2) sonans instrumentorum musicorum: sonus Ne. III 79: πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν (var. πνοαῖς). — vocis huma-

nae: cantus Ol. VI 83: δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς, ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς: dat. termini. — 3) animantium: spiritus Ne. X 74: καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν (Schmid., libri φρίσσοντ' ἀμπνοὰς v. ἀναπνοὰς, Mommsen. φρίσσοντα γένυς, Bergk. γένει'). (de Ol. VI 97 v. λύρα.)

ποδαρκέω v. **ποδάρκης.**

ποδαρκής *pedibus valens* Py. V 33: ἀρισθάρματον — γέρας ἀμφέβαλε τεαῖσιν κόμαις ἀκηράτοις ἁνίαις ποδαρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος (Thiersch. et Boeckh., libri δωδεκάδρομον v. δυωδεκαδρόμων): „in sacro loco duodecim velocium cursuum" Dissen., ubi schol. ποδαρκέων participium verbi esse existimat exponens ἐπαρκῶν et τοῖς ποσὶν ἐπαρκέσας, id quod Bergkius probat, respuit Boeckhius, „quod non Carrhotus sed equi pedibus decucurrerrunt et valuerunt," neque admittendam censet Schneideri coniecturam ποταρκέων, quam recepit Christ. — met. Ol. XIII 38: μηνός τέ οἱ τωὐτοῦ κρανααῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις: „velox dies, h. e. in brevi spatio unius diei celeriter labentis ter certavit et vicit" Dissen.; aliter Fennell.: „a day of foot — racing"; varia praebet schol.: ἤτοι ἡ πρὸς τὸν δρόμον τότε ἀποκληρωθεῖσα καὶ ἐπαρκοῦσα, ἢ ἡ παρασχοῦσα αὐτῷ τὸ τάχος διαρκές, ἢ ἡ αὐτὴ οὖσα ὀξύπορος καὶ ὀξύπους.

ποθεινός *desideratus, desiderabilis* Ol. X 87: ὥτε παῖς ἐξ ἀλόχου πατρὶ ποθεινὸς ἵκοντι νεότατος τὸ πάλιν ἤδη. Py. IV 218: ποθεινὰ δ' Ἑλλὰς αὐτὰν ἐν φρασὶ καιομέναν δονέοι μάστιγι Πειθοῦς. Is. IV 7: ἔν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν. Ol. VIII 64: ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.

πόθεν *unde* Ol. XIII 18: ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτῳ χάριτες διθυράμβῳ;

ποθέρπω v. **προσέρπω.**

ποθέω *desidero* Ol. VI 16: ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς. c. inf. *cupio* Ol. XIII 64: πόλλ' ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν.

πόθι *ubi*, c. gen. Ol. X 2: τὸν Ὀλυμπιονίκαν ἀνάγνωτέ μοι Ἀρχεστράτου παῖδα, πόθι φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται.

πόθος *desiderium, cupido* Py. IV 184: τὸν δὲ παμπειθῆ γλυκὺν ἡμιθέοισιν πόθον ἔνδαιεν Ἥρα ναὸς Ἀργοῦς: de ultima ictu producta v. γυιαρκής. — de amore fr. 123 (88), 3: ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται.

ποὶ v. **ποὺ.**

ποία *frons* Py. VIII 20: ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ (Schmid. πόᾳ). IV 240: στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον. met. Py. IX 37: ἐκ λεχέων κεῖραι μελιαδέα ποίαν: florem h. e. pubertatem.

ποιάεις *frondosus, virens* Ne. V 54: προθύροισιν δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα (Herm. ποιᾶντα).

Ποίας *Poeas*, pater Philoctetis Py. I 53: Ποίαντος υἱὸν τοξόταν.

ποιητός *fictus* Ne. V 29: ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον.

ποικῐλᾱνιος *variegatis habenis ornatus* Py. II 8: ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

ποικίλλω *vario*, met. Ne. VIII 15: φέρων Λυδίαν μίτραν καναχαδὰ πεποικιλμέναν: h. e. ornatam sonis musicis. Py. IX 77: βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς: ornate eloqui; „ausmalen" Mezger.

ποικῐλόγᾱρυς *varie sonans, vario cantu vocalis* Ol. III 8: φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν.

ποικιλόνωτος *in tergo variegatus* Py. IV 249: κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν.

ποικίλος (sg. m. ποικίλον. f. ποικίλαν. n. ποικίλον. pl. m. ποικίλων. n. ποικίλοις) *varius* 1) vario colore, variegatus Py. VIII 46: δράκοντα ποικίλον. IV 214: ποικίλαν ἴυγγα: ὄρνεον πεποικιλμένον τῇ τριχώσει. Schol. Py. X 46: ποικίλον κάρα (Medusae) δρακόντων φόβαισιν. met. Is. III 36 (IV 18): νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν (sc. ἑστία) ῥόδοις δαιμόνων βουλαῖς: h. e. πολυανθέμων, φοινικανθέμων, floridorum" Dissen.; aliter Mezgerus: „wechselvoller"; Bergkius vero cum Hartungio scr. ποικίλα sec. schol. quamvis dubium: τὸ γὰρ ποικίλων μηνῶν,

ἤτοι καθὸ ποικίλα ἐν τῷ χρόνῳ γίνεται, ἤτοι ποικίλων τῶν καρπῶν, καθ᾽ οὓς ὅλη ἡ γῆ ποικίλη γίνεται τῇ τῶν φυτῶν ἐξανθήσει, ὅπερ ἄμεινον. — 2) varie et artificiose ornatus v. factus Ne. V 42: ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων. cf. Ol. VI 87. fr. 194 (206), 2: τειχίζωμεν ἤδη ποικίλον κόσμον αὐδάεντα λόγων (Bergk. ποικίλων). 179 (170): ὑφαίνω δ᾽ Ἀμυθαονίδαις ποικίλον ἄνδημα. sine subst. Ne. IV 14: ποικίλον κιθαρίζων. — malo sensu Ne. V 24: πείσαισ᾽ ἀκοίταν ποικίλοις βουλεύμασιν. Ol. I 30 (29): δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι.

ποικιλοφόρμιγξ *variis citharae sonis distinctus* Ol. IV 2: τεαὶ γὰρ ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ᾽ ἔπεμψαν.

ποιμαίνω *pasco, foveo, alo*, met. Ol. XI 9: τὰ μὲν ἁμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλει: περιέπειν καὶ ἀνυμνεῖν. Schol. Is. IV (V) 12: δύο δέ τοι ζωᾶς ἄωτον μοῦνα ποιμαίνοντι τὸν ἄλπνιστον εὐανθεῖ σὺν ὄλβῳ: παραθάλπουσι. Schol.

ποιμήν *pastor*, met. *dominus, curator* Ol. X 88: πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος: dicit heredem. Ne. VIII 6: οἷοι καὶ Διὸς Αἰγίνας τε λέκτρον ποιμένες ἀμφεπόλησαν Κυπρίας δώρων: ministri; dicuntur ἔρωτες paulo ante commemorati.

ποίμνα *grex* fr. 238 (262): ἔνθα οἱ ποῖμναι κτιλεύονται κάπρων λεόντων τε.

ποινά (sg. ποινά, -άν. pl. ποινάς) 1) *poena*, culpae admissae satisfactio fr. 133 (98): οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται: h. e. τιμωρίαν. Ol. II 64 (58): θανόντων μὲν ἐνθάδ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν. unde universe: liberatio Py. IV 63: δυσθρόου φωνᾶς ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν: τουτέστιν ἀπόλυσις, ἐπεὶ ἡ ποινὴ ἀπολύσεως ἕνεκεν γίνεται. Schol. — 2) *remuneratio, praemium* Ne. I 70: ἀσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ᾽ ἐξαίρετον. Py. I 59: πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων: h. e. laudem.

ποίνιμος *remunerans* Py. II 17: ἄγει δὲ χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα (Ierem. Spiegel., libri ποῖ τινος, ποίτινος, ποί τινος, quod rec. Bergk.): „gratia pia, quae pro beneficiis collatis debita referre studet“ Boeckh. ἀμειπτική. Schol.

ποῖος *qualis, quinam*, in quaestione directa Py. IV 97: ποίαν γαῖαν, ὦ ξεῖν᾽, εὔχεαι πατρίδ᾽ ἔμμεν; IX 33: ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα φύτλας ὀρέων κευθμῶνας ἔχει; — in indirecta Ne. I 61: ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις.

ποιπνύω *studiose ambio, expeto* Py. X 64: ἐμὰν ποιπνύων χάριν τόδ᾽ ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων: ἐπιθυμῶν. Schol.

πολεμᾱδόκος *bellum sustinens, bellicus* Py. X 13: ἐν πολεμαδόκοις Ἄρεος ὅπλοις (var. πολεμοδόκοις).

πολεμίζω *proelior, pugno* Is. I 50: ὃς δ᾽ ἀμφ᾽ ἀέθλοις ἢ πολεμίζων ἄρηται κῦδος ἁβρόν. Ol. IX 32: ἤρειδεν δέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος (Bergk. c. Thierschio πελεμίζων).

πολέμιος 1) *bellicus*, ad bellum pertinens Py. II 19: πολεμίων καμάτων ἐξ ἀμαχάνων — δρακεῖσ᾽ ἀσφαλές. — 2) *hostilis* Py. I 80: πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων. Ne. IV 55: Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπών. — subst. *hostis* Py. I 15: ὅς τ᾽ ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφώς.

πολεμιστάς *bellator* Ne. IV 27: τὸν μέγαν πολεμιστὰν ἔκπαγλον Ἀλκυονῆ (var. πολεμιστὴν). Is. IV (V) 26: καὶ γὰρ ἡρώων ἀγαθοὶ πολεμισταὶ λόγον ἐκέρδαναν.

πόλεμος (sg. πόλεμος, -ου, -οιο, -ῳ, -ον. pl. πόλεμοι, -ων, -οισι) 1) *bellum, pugna* fr. 110 (76): γλυκὺ δ᾽ ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς. 107 (74): πολέμου — σᾶμα φέρεις τινός. Ol. II 4: Ὀλυμπιάδα δ᾽ ἔστασεν Ἡρακλέης ἀκρόθινα πολέμου: „belli contra Augiam gesti“ Dissen., cf. Ol. X 56: τὰν πολέμοιο δόσιν ἀκρόθινα διελὼν ἔθυε. Ol. IX 40: ἔα πόλεμον μάχαν τε. II 48 (44): Θέρσανδρος — νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος: „refer ad Epigonorum bellum aliaque, maxime Troicum, ubi a Telepho occisus est“ Dissen. Ol. VIII 34: ὀρνυμένων πολέμων πτολιπόρθοις ἐν μάχαις. Py. I 47: οἵαις ἐν πολέμοισι μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν᾽ (Bergk. πολέμοιο). Is. VI (VII) 36: προμάχων ἀν᾽

ὅμιλον, ἔνθ᾽ ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν. Py. II 64: νεότατι μὲν ἀρήγει θράσος δεινῶν πολέμων. Is. III 35 (IV 17): τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο. Ne. X 9: μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος. I 16: πολέμου μναστῆρα — χαλκεντέος λαὸν ἵππαιχμον. V 19: ολβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον. Is. V (VI) 27: χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον. Ol. XIII 51: μῆτίν τε γαρύων παλαιγόνων πόλεμόν τ᾽ ἐν ἡρωίαις ἀρεταῖσιν. XII 4: ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι κἀγοραὶ βουλαφόροι. Py. III 101: ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών. cf. Ne. IX 36. X 59. Is. VII 36 (VIII 40). — *domesticum bellum, tumultus* Py. VIII 3: Ἁσυχία — βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα κλαῖδας: ἰδίᾳ Αἰγινήταις ἦσαν στάσεις περὶ τὸν τῆς νίκης τοῦ Ἀριστομένους καιρόν. Schol. — 2) **Πόλεμος** *Bellum*, belli deus fr. 78 (225): κλῦθ᾽, Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ.

πολιάοχος *arcis v. urbis praeses* Ol. V 10: ὦ πολιάοχε Παλλάς.

πολίαρχος *civitatis gubernator* Ne. VII 85: Αἰακὸν —, ἐμᾷ (Herm. ἑᾷ) μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ (Bergk. coni. πολιᾶχον).

πολιάτας v. **πολίτας.**

πολιός (sg. m. πολιῷ. f. πολιᾶς. n. πολιόν. pl. f. πολιαί) *canus* Ol. I 73 (71): ἐγγὺς ἐλθὼν πολιᾶς ἁλός. cf. Py. II 68. Is. III 74 (IV 56). Ol. VII 61: πολιᾶς — θαλάσσας. Py. III 48: πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι. cf. Py. XI 20. — de senectute Is. V (VI) 15: γῆρας — πολιόν. Py. IV 98: τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός: cum contemtu dictum, fortasse ut Iasonem „mollem, laevum, nunc primum a matre dimissum utpote τηλύγετον“ significaret, et oppositum videtur Homerico κουρίδιος ἄλοχος; corruptum tamen censet Bergkius. — sine subst. Ol. IV 25 (28): φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαί: sc. τρίχες.

πόλις (sg. πόλις, -ιος, -ιν. pl. πολίες, -ίων, -ίεσι, -ίεσσιν [-εσιν]) *urbs, civitas* a) universe Ol. II 102 (93): τεκεῖν μή τιν᾽ ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν. Py. II 88: χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. IV 272: ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις· ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται. Is. V (VI) 24: οὐδ᾽ ἔστιν οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις, ἅτις οὐ Πηλέος ἀίει κλέος. Py. XI 52: τῶν γὰρ ἀνὰ πόλιν εὑρίσκων τὰ μέσα μακροτέρῳ ὄλβῳ τεθαλότα, μέμφομ᾽ αἶσαν τυραννίδων. Ol. XIII 6: βάθρον πολίων ἀσφαλές, Δίκα. Py. XII 1: καλλίστα βροτεᾶν πολίων: dicitur Agrigentum. Ne. I 15: κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς. Py. VII 9: πάσαισι γὰρ πολίεσι λόγος ὁμιλεῖ Ἐρεχθέος ἀστῶν (var. πολίεσσι v. πολλιέεσσι). fr. 43 (173), 3: πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει (var. πολέεσσι). 210 (229): χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν (Hartung. πολίεσσιν) ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον (Plut. de cohib. ira c. 8). — patria urbs fr. 78 (225): Ἀλαλά —, ἐγχέων προοίμιον, ἃ θύεται ἄνδρες ὑπὲρ πόλιος τὸν ἱρόθυτον θάνατον (Bergk., vulgo ὑπὲρ πόλεων, Haupt. ὑπὲρ πολίων). — b) certae quaedam significantur: Ol. VIII 88: αὐτούς τ᾽ ἀέξοι καὶ πόλιν: Aeginam; cf. Ne. VIII 13: πόλιός θ᾽ ὑπὲρ φίλας ἀστῶν θ᾽ ὑπὲρ τῶνδ᾽. V 47: πᾶσα πόλις. Is. V (VI) 65: τάνδε πόλιν θεοφιλῆ ναίοισι. IV (V) 22: τάνδ᾽ ἐς εὔνομον πόλιν. Py. VIII 99: πόλιν τάνδε. — Py. IV 8: κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν: Cyrenas; cf. IX 69: καλλίσταν πόλιν ἀμφέπει κλεινάν τ᾽ ἀέθλοις. V 53: πατρωίαν πόλιν. IV 19: μεγαλᾶν πολίων ματρόπολιν: „urbis Cyrenarum eiusque coloniarum“ Dissen. Py. V 16: βασιλεὺς ἐσσὶ μεγαλᾶν πολίων. — Is. VII 20 (VIII 22): φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἀγεμόνα: Thebarum; cf. Py. IX 91: πόλιν τάνδ᾽ εὐκλεΐξαι. fr. 44 (23): πόλιν — τάνδ᾽: Cadmeam. — Ol. IX 21: φίλαν πόλιν μαλεραῖς ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς: Opuntem; cf. Ol. IX 66: πόλιν δ᾽ ὤπασεν λαόν τε διαιτᾶν. — Ol. X 38: εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν: Phycteum. — Ol. X 99: μέλιτι εὐάνορα πόλιν καταβρέχων: Locros. — Ol. V 20: πόλιν εὐανορίαισι τάνδε κλυταῖς δαιδάλλειν: Camarinam; cf. Ol. V 4: τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον. — fr. 119 (84), 2: ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται: Agrigentum. — Ol. XIII 112: ταί θ᾽ ὑπ᾽ Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι πόλιες: Syracusae maxime, ubi Isthmia, et Aetna, ubi Nemea agebantur. Ne. IX 12:

ἅρμασί τε γλαφυροῖς ἄμφαινε κυδαίνων πόλιν: Aetnam; cf. Py. I 31: *οἰκιστὴρ ἐκύδανεν πόλιν γείτονα*. I 61: *πόλιν κείναν — ἔκτισσε*. — Ol. VII 94: *Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει θαλίας καὶ πόλις*: Ialysus. — Py. X 72: *κεδναὶ πολίων κυβερνάσιες*: sc. Pelasgiotidis. — add. nomen Ol. X 68: *Τίρυνθα ναίων πόλιν*. genet. Py. IX 106: *Ἴρασα, πρὸς πόλιν Ἀνταίου*. Ne. X 1: *Δαναοῦ πόλιν — Ἄργος*. Py. I 54: *Πριάμοιο πόλιν πέρσεν*. cf. Ne. VII 35. Ne. VII 30: *πρὸς Ἴλου πόλιν*. Is. IV (V) 36: *πόλιν Τρώων πράθον*. Ne. X 47: *Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες*. Ol. X 13: *πόλιν Λοκρῶν Ζεφυρίων*. Ne. VII 9: *πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορυκτύπων Αἰακιδᾶν*: Aeginam; cf. fr. 242: *ἁ μὲν πόλις Αἰακιδᾶν*. Py. XII 26: *παρὰ καλλιχόρῳ — πόλει Χαρίτων*: dicit Orchomenum. Py. V 81: *Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν*. — 2) *regio*, *terra*, *insula* Ol. VII 34: *ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν*: Rhodum. Is. IV (V) 48: *μαρτυρῆσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ*.

πολῖτας, πολιᾶτας (pl. *πολῖται, -αις, -αι. πολιατᾶν*) *civis* Py. XI 28: *κακολόγοι δὲ πολῖται*. Ol. V 16: *ἢν δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν*. Py. IV 296: *ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν*. IV 117: *δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως*. Ne. II 24: *ὦ πολῖται*. Is. I 51: *κέρδος ὕψιστον δέκεται, πολιατᾶν καὶ ξένων γλώσσας ἄωτον*.

πολλάκι(ς) *saepe* Ne. V 18: *τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι*. Is. I 63: *ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει*. Py. II 15. IV 295. fr. 122 (87), 4, ubi Boeckhius *πολλάκι* pro *πολλάκις*. — c. artic. Ol. I 33 (32): *ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πολλάκις* (Boeckh. et Bergk. *τοπολλάκις*): saepenumero.

πολυάνθεμος *multis floribus ornatus* Ol. XIII 17: *Ὧραι πολυάνθεμοι*: „ut tempestatum deae" Boeckh.

πολύβατος *multum frequentatus* fr. 75 (45), 3: *θεοί, πολύβατον οἵτ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις οἰχνεῖτε*.

πολύβοσκος *multos alens* Ol. VII 63: *πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις*: Rhodum.

πολύβουλος *multi consilii, prudentissimus* Is. III 90 (IV 72): *κυβερνατῆρος οἰακοστρόφου γνώμᾳ πεπιθὼν πολυβούλῳ* (var. *πολυβούλω*).

πολυγᾱθής *multum exhilarans, multum gaudii afferens* fr. 153 (125): *πολυγαθὴς Διόνυσος*. 29 (5), 5: *τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμάν*. Py. II 28: *Ἥρας —, τὰς Διὸς εὐναὶ λάχον πολυγαθέες* (var. *πολυγαθέος*).

πολύγναμπτος *flexuosus* Ol. III 27: *Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν καὶ πολυγνάμπτων μυχῶν*.

πολύγνωτος *multum notus, illustris* Ne. X 37: *ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολυγνώτῳ γένει ὑμετέρων εὐάγων τιμά* (Bergk. *πεδ' εὔγνωτον γένος*).

Πολυδέκτας *Polydectes*, rex Seriphiorum Py. XII 14: *λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε ματρός τ' ἔμπεδον δουλοσύναν τό τ' ἀναγκαῖον λέχος* (sc. *Περσεύς*): „funestas reddidit symbolas Polydectae, quibus hic eum perdere voluerat. Polydectes enim amans Danaen simulaverat se Hippodamiae nuptias cupere et convocaverat principes regni ad convivium, ut munera collaticia, *ἔρανον*, ab iis posceret, unde *ἕδνα* conficeret. Tum Perseus iuraverat se haud abnuere munera, etiamsi Gorgonis caput afferendum esset, quod dictum cupide Polydectes accipiens hoc ei negotium pro symbolis iniunxerat. Hae igitur symbolae nunc regi verterunt ipsi in perniciem" Dissen.

Πολυδεύκης (*Πολυδεύκης, -εος, -ες*) *Pollux*, Iovis et Ledae filius, frater Castoris Ne. X 59: *εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ*. X 50: *Κάστορος δ' ἐλθόντος ἐπὶ ξενίαν πὰρ Παμφάη καὶ κασιγνήτου Πολυδεύκεος*. X 68: *ἄγαλμ' Ἀΐδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος*. Py. XI 62: *Κάστορος βίαν, σέ τ', ἄναξ Πολύδευκες, υἱοὶ θεῶν, τὸ μὲν παρ' ἆμαρ ἕδραισι Θεράπνας, τὸ δ' οἰκέοντας ἔνδον Ὀλύμπου*. Is. IV (V) 33: *Κάστορος δ' αἰχμὰ Πολυδεύκεός τ' ἐπ' Εὐρώτα ῥεέθροις* (Boeckh. *Πολυδεύκευς*): sc. *γέρας ἔχει*. v. *Τυνδαρίδας*.

πολύθῡτος *multarum victimarum* Py. V 77: *πολύθυτον ἔρανον*. Ne.

VII 47: ἡρωίαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις.

πολύκαρπος *frugifer* Py. IX 7: τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός: Κυρήνη ἱπποτρόφος ἐστὶν ἀρίστη καὶ καλλίκαρπος. Strabo 17, 837.

πολῡκλειτος *inclutus, celeber* Ol. VI 71: ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος Ἰαμιδᾶν. fr. 194 (206), 4: ὃς καὶ πολυκλείταν περ ἐοῖσαν ὅμως Θήβαν ἔτι μᾶλλον ἐπασκήσει θεῶν καὶ κατ' ἀνθρώπων ἀγυιάς (Dindorf, libri πολὺ κλειτάν περ v. πολυκλειτάν περ, vulgo πολύκλειτόν περ).

πολύκοινος *multis communis* Py. II 41: ἐν δ' ἀφύκτοισι γυιοπέδαις πεσὼν τὰν πολύκοινον ἀνδέξατ' ἀγγελίαν.

πολυκτέανος *opulentus* Ol. X 36: ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ — εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν.

πολύμηλος *fecundus ovibus* Ol. I 12: ἐν πολυμήλῳ Σικελίᾳ (var. πολυμάλῳ). Py. IX 6: πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας — χθονός.

Πολύμνᾱστος *Polymnestus* 1) pater Aristotelis s. Batti Py. IV 59: ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου. — 2) poeta Colophonius, qui vixit circiter Ol. 20—30; fr. 188 (190): φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου Κολοφωνίου ἀνδρός.

πολύμῡθος *laudum copiosus* Py. IX 76: ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι.

Πολυνείκης *Polynices*, Oedipodis filius Ol. II 47 (43): λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει.

πολυνεφέλας *nubium plenus, nubilus* Ne. III 10: ἄρχε δ', οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ, δόκιμον ὕμνον (Bergk. Οὐρανοῦ, πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ: „Iovis nubiferi filia").

πολύξενος *hospitibus frequentatus* Ol. I 96 (93): τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ: „quippe quod in ea ara peregrini plurima sacrificia offerunt, partim oraculi per Iamidas petendi causa, partim pietate aut quod certamen subituri Iovem student sibi propitium reddere" Boeckh. Ne. III 2: τὰν πολυξέναν ἐν ἱερομηνίᾳ Νεμεάδι ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν. fr. 122 (87): πολύξεναι νεάνιδες: „hospitales" vocantur meretrices Corinthiae.

πολυπήμων *multos dolores ferens, multum nocens* Py. III 46: πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους.

πολύπονος *laboriosus* Ne. I 33: κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν.

πολύς (sg. m. πολύς, πολλός, πολύν. f. πολλᾶ, -άν. n. πολύ, πολλόν. pl. m. πολλοί, -ῶν, -οῖσι, οἷς, -έσιν, -εῖς. f. πολλαί, -ᾶν, -αῖσιν. n. πολλ(ά), -ῶν, -οῖς, -ά. — comp. sg. n. πλέον. pl. m. πλεόνων. n. πλέον'. superl. sg. m. πλεῖστος. f. πλείστα. pl. m. πλείστων. f. πλείσταισι. n. πλεῖστα. brevis vocalis ante πλ nusquam producitur) A) Positivus I) Adi. *multus* 1) de numero atque quantitate: frequens, largus a) c. subst. Ol. X 51: βρέχετο πολλᾷ νιφάδι. Py. III 36: πολλὰν — ἀίστωσεν ὕλαν. Ol. VII 50: πολὺν ὗσε χρυσόν. Ne. I 31: πολὺν — πλοῦτον. Py. V 14: πολὺς ὄλβος. Ne. VI 38 (33): παρέχειν πολὺν ὕμνον. plur. Ol. VIII 13: πολλαὶ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς εὐπραγίαις. Py. II 58: κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ. Ol. II 91 (83): πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας. Py. IX 123: πολλὰ μὲν — φύλλ' —, πολλὰ δὲ — πτερά. Py. VIII 25. Is. IV (V) 46. fr. 111 (77). 131 (96), 4. add. μάλα Py. IX 107. c. artic. Ol. XIII 95: τὰ πολλὰ βέλεα. — Ne. XI 45: ἔργα γε πολλὰ μενοινῶντες. Py. XII 23: κεφαλᾶν πολλᾶν νόμον. Ol. VI 79: ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν. Ne. IX 46. — adi. pro subst. Ol. I 28: ἦ θαυματὰ πολλά. Py. IV 248: πολλοῖσι δ' ἄγημαι σοφίας ἑτέροις. — b) sine apposito pro subst. α) masc. Ol. VI 11: πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ. Ol. XIII 44. Py. I 88. III 20. IV 56. VIII 74. Ne. VIII 8. IX 54. c. gen. Ol. IX 100: πολλοὶ — ἀνθρώπων. Py. IX 108. Py. III 36: γειτόνων πολλοί. — β) neutr. Ne. VIII 20: πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται. Ol. II 94 (86): ὁ πολλὰ εἰδώς. Ne. IX 43: πολλὰ μὲν — τὰ δέ. Ol. II 9. XII 10. XIII 63. Py. I 88: πολλῶν ταμίας ἐσσί. I 81. Ne. I 18. — c) est pro praedicato Py. III 106: ὄλβος οὐκ ἐς μακρὸν ἀνδρῶν ἔρχεται, ἢ πολὺς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται (Bergk., libri ὃς πολὺς, Dissen. πάμπολυς, quod rec. Christ.). Ol. VIII 23: ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ

μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές: „quod multiplex est et multifariam inclinat" Dissen.; contra Mezgerus sec. Mommsenium *ὅθι γὰρ κτλ.* scribi iubens explicat: „magna multitudo". Ne. X 5: *πολλὰ δ' Αἰγύπτῳ ὅπα ἔκτιθεν ἄστη ταῖς Ἐπάφου παλάμαις* (Herm. sec. schol., libri *Αἰγ. κατῴκισθεν*, Boeckh. *τὰ κατῴκισεν*, Bergk. *Αἰγ. παλάμαις κατένασθεν ἄστεα ταῖς Ἐπάφου*) : sc. *ἐστί*, longum est; *πολλὰ δ' ἂν εἴη λέγειν ὅπως ἐν τῇ Αἰγύπτῳ κατῳκίσθησαν πόλεις ὑπὸ τῶν τοῦ Ἐπάφου χειρῶν.* Schol. — 2) de vi atque intentione: magnus, ingens Py. IX 22: *ἦ πολλάν τε καὶ ἀσύχιον βουσὶν εἰράναν παρέχοισα πατρῴαις.* Ne. VII 13: *ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.* — 3) de spatio temporis fr. 168 (150): *ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος.* — II) Adv. 1) sing. **πολλόν, πολύ** *multo, longe* Ol. X 36: *ὄπιθεν οὐ πολλόν.* fr. 126 (92): *πολύ τοι φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.* — **πολλᾷ** *multifariam* Ne. VIII 20: *πολλὰ γὰρ πολλᾷ λέλεκται.* Ol. VIII 23: *ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει, ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές.* — 2) plur. **πολλά** *multum, saepe* Ol. I 47 (46): *οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον.* VI 79: *ἐδώρησαν θεῶν κάρυκα λιταῖς θυσίαις πολλὰ δὴ πολλαῖσιν.* Ne. V 31. VIII 8. Ol. XIII 14: *πολλὰ μὲν — πολλὰ δέ*, cf. Ne. XI 6. Ol. XII 6: *πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω — κυλίνδοντ' ἐλπίδες.* — c. artic. **τὰ πόλλ' (ταπόλλ')** *ut plurimum* Py. II 54. Ne. II 2. — B) Compar. *maior, plus* Ne. VII 20: *ἐγὼ δὲ πλέον' ἔλπομαι λόγον Ὀδυσσέως ἢ πάθεν διὰ τὸν ἁδυεπῆ γενέσθ' Ὅμηρον.* fr. 145 (109): *θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.* Ne. VI 29 (25): *πλεόνων ταμίαν στεφάνων.* ad praedicatum pertinet Ne. VII 74: *εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.* — Superl. *plurimus* fr. 119 (84), 3: *πλεῖστα μὲν δῶρ' ἀθανάτοις ἀνέχοντες.* Is. I 18: *θίγον πλείστων ἀγώνων.* Ne. VII 24: *ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος.* Ol. XI 1: *ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις* (var. *πλεῖστα, πλείστᾳ*). c. gen. Ol. III 39: *ὅτι πλείσταισι βροτῶν ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις.* — neutr. plur. pro adv. Py. IX 97: *πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον*: persaepe.

πολύσκοπος *multituens* fr. 107 (74): *ἀκτὶς Ἀελίου, τί, πολύσκοπ', ἐμαῖς θέαις μέτρ' ὀμμάτων, κτλ.* (Boeckh., Bergk. *τί πολύσκοπ' ἐμήσαο, θοῶν μᾶτερ ὀμμάτων;*).

πολύστροφος *volubilis* fr. 214 (233): *ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.*

Πολυτῑμίδας *Polytimidas*, puer e Bassidarum gente, Alcimidae cognatus Ne. VI 70 (62): *παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος* (Tricl. *Τιμίδαν*, Boeckh. *Πουλυτιμίδαν*).

πολυύμνητος *multum celebratus hymnis* Ne. II 5: *Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει.*

πολύφᾱμος *celeber* Is. VII 58 (VIII 64): *ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν, ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν*, ubi alii interpretantur: „multarum vocibus cantatam".

πολύφᾰτος *multum celebratus* Ol. I 8: *ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι.* Ne. VII 81: *Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἁσυχᾷ* (Tricl. *πολυφάτων*). Py. XI 47: *Ὀλυμπίᾳ ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα* (var. *πολύφατον*).

πολυφθόρος *multum v. multos perdens, perniciosus* Is. IV (V) 49: *πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ.* Ne. VIII 31: *ἄλλων τε μόχθων ἐν πολυφθόροις ἁμέραις* (Boeckh., libri *πολυφθόροισιν ἐν*): sc. *ἕλκεα ῥῆξαν.*

πολύφιλος *multos amicos habens, dilectissimus* Py. V 4: *ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής, ὅταν τις ἀρετᾷ κεκραμένον — αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἑπέταν.*

πολύχρῡσος (sg. m. f. *πολυχρύσοιο, -ῳ.* n. *πολυχρύσῳ.* pl. m. *πολυχρύσοις.* antepaenultima semel non producitur Py. VI 8) *auri plenus* Py. IV 53: *πολυχρύσῳ — ἐν δώματι*: templum Delphicum dicit ob donaria; cf. Py. VI 8: *ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ — νάπᾳ.* Py. IX 69: *θαλάμῳ δὲ μίγεν ἐν πολυχρύσῳ Λιβύας.* fr. 221 (242), 2: *τοὺς δ' ἐν πολυχρύσοις θαλάμοις βιοτά* (sc. *εὐφραίνει*). ad opulentiam transfertur fr. 218 (239), 2: *πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου πάντες ἴσᾳ νέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν* (Mitscherlich., vulgo *πολυχρύσου*).

πολυώνῠμος 1) *multis nominibus insignis* Is. IV (V) 1: *μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία*, ubi idem esse ac „multipotens“ contendit Dissen. — 2) *famosus* Py. I 17: *τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον*: πολυθρύλλητον. Schol.

πόμα *potus*, met. de carmine Ne. III 79: *ἐγὼ τόδε τοι πέμπω, μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι, — πόμ᾽ ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν*.

πομπά (sg. *πομπά*, *-άν*. pl. *πομπαί*, *-αῖς*) 1) *comitatus*, *deductio* Ne. VII 29: *ὃν — θοαῖς ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν*: h. e. aurae comitantes. — in patriam: *reductio* Py. IV 164: *ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν καὶ πομπάν*: sc. animae Phrixi cum vellere e Colchide. — 2) *pompa*, *Festzug*, *Prozession* Ol. VII 80: *μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ᾽ ἀέθλοις*. Py. V 91: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν*. Ne. VII 46: *ἡρωίαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις*.

πομπαῖος *deductorius*, *secundus* Py. I 34: *ναυσιφορήτοις δ᾽ ἀνδράσι πρώτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον*.

πόμπιμος *deductorius*, *domum remittens* Ne. III 25: *τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος*, ubi *πόμπιμον νόστου* iungit Mezger.

πομφολύζω *ebullio* Py. IV 121: *ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων* (var. *παμφόλυξε*).

πονέω (act. praes. *πονεῖ*. aor. *πόνησαν*. *πονήσαις*. pass. aor. *πονᾳθῇ*. pf. *πεποναμένον*) 1) intr. *laboro*, de bello Ne. VII 36: *Πριάμου πόλιν — πρᾶθεν, τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν* (Ahrens. *πόνασαν*): „ubi laborabant“ Dissen.; „an der sich abgemüht hatten“ Mezger., qui comparat Hom. Il. XVIII 413. — de rebus adversis Is. I 40: *ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει* (Ahrens. *πονάσαις*): *ὁ παθών*. Schol. — 2) trans. a) *cum labore gero v. perficio* Ol. VI 11: *πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι ποναθῇ* (var. *πονηθῇ*). Py. IX 93: *τό γ᾽ ἐν ξυνῷ πεποναμένον εὖ μὴ — κρυπτέτῳ* (Christ. *πεπονημένον*). — b) *male habeo* aliquem Py. IV 151: *κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ᾽ ἄγαν* (Hartung. *δονεῖ*).

πόνος (sg. *πόνος*, *-ῳ*, *-ον*. pl. *πόνων*, *-οις*, *-ους*) 1) *labor* a) Arbeit, Mühe, Strapaze Py. IV 178: *πέμπε — υἱοὺς ἐπ᾽ ἄτρυτον πόνον*: ad expeditionem Argonautarum. Py. IV 243: *ἤλπετο δ᾽ οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξεσθαι πόνον*: velleris reductionem. Py. II 79: *ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας*: dicit piscationem. Py. X 42: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι*: „non quaerentes victum labore“ Dissen. — praecipue de labore certaminis Ol. XI 4: *εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσῃ*: „ut in pugilatu“ Dissen. Py. VIII 73: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ*. Is. V (VI) 11: *εἰ γάρ τις ἀνθρώπων δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς*. I 42: *εἰ δ᾽ ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις*. Ol. V 15: *αἰεὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἀρεταῖσι πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον κινδύνῳ κεκαλυμμένον*. Ne. VI 28 (24): *τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον, οἵτε πόνων ἐγεύσαντο*. X 24: *νικάσαις δὶς ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων* (Bergk. *εὐφόρως*). Is. IV (V) 25: *μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ᾽ ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων*. Ne. IV 1: *ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός*. VII 74: *εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται*: quibus verbis poeta non minus Sogenem quam se ipsum respicit. fr. 227 (250): *νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι*. add. gen. Is. III 17: *πλούτου διέστειχον τετραοριᾶν πόνοις*: „est dat. comitandi: unter angestrengter Beschäftigung“ Mezger. — de belli contentione Py. I 54: *τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς*. Ne. IX 44: *ἐκ πόνων δ᾽, οἳ σὺν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ, τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα*. Is. VII (VIII) 8: *πανσάμενοι δ᾽ ἀπράκτων κακῶν γλυκύ τι δαμωσόμεθα καὶ μετὰ πόνον*. Is III 65 (IV 47): *τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ*. add. gen. Is. V (VI) 54: *Αἴαντα, λαῶν ἐν πόνοις ἔκπαγλον Ἐνυαλίου*. — b) aerumna, calamitas, Not, Qual, Bedrängnis Ne. X 78: *παῦροι δ᾽ ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν καμάτου μεταλαμβάνειν*. VIII 42: *χρεῖαι δ᾽ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα*. Py. XII 18: *ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων*

ἐρρύσατο. fr. 143 (107): *κεῖνοι* (dei) *γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι πόνων τ' ἄπειροι.* Ol. II 38 (34): *ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.* Py. V 54: *πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὐδ' ἔσεται:* ἴσως δὲ τοῦτο εἶπεν ὡς τοῦ Καρρώτου κεκμηκότος ἀβλαβὲς διασῶσαι τὸ ἅρμα. Schol. — de poena impiorum Ol. II 74 (67): *τοὶ δ' ἀπροσόρατον ὀκχέοντι πόνον.* Tantali Ol. I 62 (60): *ἔχει δ' ἀπάλαμον βίον τοῦτον ἐμπεδόμοχθον, μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον:* „conscientiam admissae culpae, qua factum erat ut filius Pelops ex coelo pelleretur" Camarda et Mezger. — 2) *opus* labore confectum Py. VI 54: *μελισσᾶν — τρητὸν πόνον:* h. e. mel; *τὰ κηρία.* Schol. Ne. III 12: *χαρίεντα δ' ἕξει πόνον χώρας ἄγαλμα* (sc. *Ζεύς*): h. e. hunc hymnum.

ποντιάς *marina* Is. III 38 (IV 20): *γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων:* dicit Isthmum. Ne. IV 36: *ἔχει βαθεῖα ποντιὰς ἅλμα μέσσον.*

πόντιος (sg. m. *ποντίου, -ον.* f. *ποντίας, -ᾳ, -αν.* n. *ποντίῳ, -ον.* pl. m. *ποντίοις.* f. *ποντιᾶν*) *marinus, maritimus* Ol. II 70 (64): *πόντιον ὕδωρ.* Ne. VII 79: *λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας.* Ol. VII 56: *ἐν πελάγει — ποντίῳ.* XIII 46: *λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.* Ne. VIII 18: *ποντίᾳ ἔν ποτε Κύπρῳ* (var. *ποντίῳ*). fr. 189 (197): *ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν* (Boeckh., libri *ὑπερπόντιον*). Ol. VIII 49: *ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ* (var. *Ἰσθμὸν ποντίαν*). — fr. 43 (173), 2: *ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτί.* Is. I 8: *χορεύων ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις ἀνδράσιν.* VII 34 (VIII 36): *ποντίαν θεόν:* Thetin; cf. Ne. III 35: *ποντίαν Θέτιν.* Ol. VII 13: *τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας Ἀελίοιό τε νύμφαν Ῥόδον.* Py. XI 2: *ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηίδων* (var. *ποτνιᾶν*). Ne. V 36: *ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν* (Heynius, libri *ποντίαν*).

ποντομέδων *mari imperans* Ol. VI 103: *δέσποτα ποντόμεδον̄:* compellatur Neptunus. de ultima ictu producta v. *γυιαρκής.*

πόντος (sg. *πόντος, -ου, -οιο, -ῳ, -ον*) *mare* Is. I 48: *ὃν πόντος τράφει.* fr. 136 (101): *ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου.* Py. IV 195: *νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους.* Ne. V 13: *ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.* fr. 235 (259), 2: *ἀκύμονος ἐν πόντου πελάγει.* Ne. V 21: *καὶ πέραν πόντοιο πάλλοντ' αἰετοί.* Py. IX 52: *μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.* III 76: *ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.* I 24: *πέτρας — φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα.* I 74: *ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν.* Ol. XII 3: *τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες.* cf. Is. IV (V) 5. fr. 1 (4), 6: *οἷοι δ' ἀρετὰν δελφῖνες ἐν πόντῳ.* Py. IV 161: *ἐκ πόντου σαώθῃ.* Ne. X 27: *ἐν πόντοιο πύλαισι:* in Isthmo; cf. Ne. VI 44 (39): *πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος — Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος.* fr. 87 (58), 3: *πόντου θύγατερ:* Delus insula. — opp. terra Py. I 14: *γᾶν τε καὶ πόντον κατ' ἀμαιμάκετον.* Is. III 59 (IV 41): *πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτὶς καλῶν.* fr. 220 (241), 2: *ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν.* 107 (74), 12: *πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον χθονός.* Ne. I 63: *ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας.* IX 43: *πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι* (sc. *πραχθέντα*). coelum Ne. IV 67: *οὐρανοῦ βασιλῆες πόντου τ'.* — certum mare commemoratur Py. IV 251: *ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ* (sc. Argonautae).

πόποι *papae, heu,* exclamatio admirantis atque indignantis fr. 182 (175): *ὢ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων οὐκ εἰδυῖα.*

πορεύω (act. praes. *πορεύειν.* aor. *πόρευσ', πόρευσαν. πόρευσον.* med. aor. *πορευθέντ'*) 1) Act. *deduco, mitto* Ol. I 79 (77): *ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν.* Py. XI 21: *Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ — πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά* (var. *πόρευ'*). Ne. VII 29: *ὃν — ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαὶ πρὸς Ἴλου πόλιν.* Ol. III 25: *δὴ τότ' ἐς γαῖαν πορεύειν θυμὸς ὥρμαιν' Ἰστρίαν νιν* (var. *πορεύεν*), ubi *πορεύειν* intransitive dici pro *πορεύεσθαι* cum schol. contendit Mezgerus, adversantibus Boeckhio, Bergkio, aliis; v. *ὁρμαίνω.* — 2) Med. *proficiscor* fr. 75 (45), 8: *με — ἴδετε πορευθέντ' ἐς ἀοιδὰν δεύτερον* (Herm., libri *πορευθέντα* v. *πορευθέντες*): de poeta a Iove Nemeaeo post Nemea

Athenas profecto ad Bacchum celebrandum explicat Boeckhius.

πορθέω *vasto, deleo* Ne. IV 26: *Τρωίαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε καὶ Μέροπας καὶ τὸν μέγαν — Ἀλκυονῆ.*

πορθμός *traiectus* 1) maris, mare Is. III 75 (IV 57): *ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις*: sc. domitis beluis, v. Ne. III 23 et I 63. — fr. 51: *πλεῦντες διὰ παρθένιον Ἕλλας πορθμόν* (Schneidewin. *πόρον*). — 2) fluminis fr. 143 (107), 3: *βαρυβόαν πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος.*

πόρος (sg. *πόρῳ, -ον*) *traiectus fluminis v. maris* 1) *fluentum, flumen* Ol. I 95 (92): *Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς.* cf. Ol. II 14. X 48. Ol. VI 28: *παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν.* — *mare, fretum* Ne. IV 53: *πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.* fr. 189 (197): *ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱρόν.* Ne. IX 41: *ἀμφ' ἀκταῖς Ἑλώρου, ἔνθα Ῥέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι* (Bergk., libri *ἔνθ' Ἀρείας π.*, unde Bothius *Ἀρέας*): mare Ionium. — 2) met. Is. VII (VIII) 15: *πανδόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται, ἑλίσσων βίου πόρον*: fluentum v. cursum. (de Ne. VII 19 v. *πεῖρας*; de fr. 51 v. *πορθμός*.)

πορσαίνω *curo, colo* Ol. VI 33: *ἐκέλευσεν ἥρωι πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος*: ad educandum; *ἤγουν ἀνατρέφειν, αὔξειν.* Schol. Is. V (VI) 8: *εἴη δὲ τρίτον* (sc. *κρατῆρα*) *σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς*: apparantes.

πορσύνω *curo, colo* Is. III 79 (IV 61): *τῷ μὲν Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες ἀστοὶ καὶ νεόδματα στεφανώματα βωμῶν*: apparantes. Py. IV 151: *κοὔ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν*: quod augent. Py. IV 278: *τῶνδ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'*: considera et cura.

πόρσω, πρόσω adv. 1) loci: *ultra, longe* Ne. III 20: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές* (Herm. *προτέρω*, quod rec. Christ.). Ol. X 55: *τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν* (var. *πρόσω*): longe progrediens, sc. *Χρόνος.* Ne. IX 47: *οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν.* c. artic. Ol. III 44: *τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις.* Py. III 22: *ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω*: longinqua. — Comp. Ol. I 117 (114): *μηκέτι πάπταινε πόρσιον*: ulterius. — Superl. Ne. IX 29: *πεῖραν — ἀναβάλλομαι — ὡς πόρσιστα*: quam longissime. — 2) temporis: *in posterum* Py. III 111: *ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλὸν πρόσω* (var. *πόρσω* v. *προσώπῳ*).

πορφύρεος *purpureus* Py. IV 114: *τοί μ' — κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις.* IV 183: *Ζήταν Καλαΐν τε —, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις*, met. de dignitate Ne. XI 28: *ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν*: praeclaris; cf. *χρύσεος.*

Πορφυρίων *Porphyrio*, rex Gigantum, necatus ab Apolline Py. VIII 12: *τὰν* (sc. *Ἀσυχίαν*) *οὐδὲ Πορφυρίων μάθεν παρ' αἶσαν ἐξερεθίζων.*

ΠΟΡΩ (act. aor. *ἔπορε(ν), πόρε(ν), ἔπορον. πόρε. πορών.* pass. pf. *πεπρωμένον, -αν, -ον*, cuius prima syllaba bis producitur, bis non producitur, reliquis locis est anceps) 1) Act. *do, praebeo, paro* a) c. acc. rei et dat. pers. Ol. XIII 77: *ὥς τέ οἱ αὐτὰ — ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν.* — Py. IV 66: *τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν ἱπποδρομίας.* Ne. VI 54 (47): *ἐπεί σφιν Αἰακίδαι ἔπορον ἔξοχον αἶσαν.* Is. VI (VII) 49: *ἄμμι δ' — πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον.* I 61: *ὅσ' ἀγώνιος Ἑρμᾶς Ἡροδότῳ ἔπορεν ἵπποις.* Py. XI 58: *γλυκυτάτᾳ γενεᾷ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών*: tradens, relinquens. Is. III 39 (IV 21): *τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον.* Py. IV 297: *μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών.* Ol. X 93: *κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν*: parat; aor. gnom. — suppl. dat. Py. V 65: *πόρεν τε κίθαριν.* Is. II 18: *εἶδ' Ἀπόλλων νιν πόρε τ' ἀγλαΐαν.* pro acc. est infin. fr. 122 (87), 6: *ὑμῖν — ἔπορεν, ὦ παῖδες, — ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.* — add. infin. Py. III 45: *καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι.* IV 259: *ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν.* — b) c. acc. pers. et dat. rei Ol. II 90 (82): *Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν.* — 2) Pass. part. perf. **πεπρωμένος** *fato destinatus* Py. IV 61: *ἅ*

Κυράνα. VI 27: *τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον.* Ne. IV 43: *χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει* (sc. *ἀρετάν*): „wird zur göttlich bestimmten Vollendung bringen" Mezger. Ne. IV 61: *τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν.* fr. 177 (164): *πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν.* c. verbo *εἶναι* sequ. acc. c. inf. Ol. VIII 33: *ἦν ὅτι νιν πε̄πρωμένον — λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.* Is. VII 33 (VIII 35): *πε̄πρωμένον ἦν φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν.* c. artic. pro subst. fr. 232 (256): *τὸ πε̄πρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον σχήσει τεῖχος:* fatum. (de Py. II 57 v. *πεπαρεῖν.*)

Ποσειδάνιος *Neptunius*, ad Neptunum pertinens Ol. X 26: *Ποσειδάνιον πέφνε Κτέατον ἀμύμονα* (var. *Ποσειδώνιον*): filium Neptuni. Ol. V 21: *Ποσειδανίαισιν ἵπποις ἐπιτερπόμενον* (var. *Ποσειδανίοισιν* v. *Ποσειδωνίοισιν*): *τῆς γὰρ ἱππικῆς ἔφορος ὁ θεός.* Schol. Ne. VI 46 (41): *πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος — Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος:* „in sacro Neptuni pineto" Dissen.

Ποσειδάων (*Ποσειδάων, -ᾶν; -άωνος, -ᾶνος; -άωνι; -άωνα, -ᾶν'; -αον, -ᾶν. Ποτειδᾶνος* v. *Ποτῖδᾶνος*) *Neptunus*, Saturni filius, deus maris praeses et artis equestris Py. IV 204: *ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος* (var. *Ποσειδᾶνος*). Is. III 72 (IV 54): *ἦλθ' ἀνὴρ* (Hercules) *τὰν πυροφόρον Λιβύαν, κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα* (Antaeum) *σχέθοι.* Ol. IX 31: *ἀνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν:* sc. dimicans cum Hercule. Ol. VIII 31: *τὸν* (Aeacum) *παῖς ὁ Λατοῦς εὐρυμέδων τε Ποσειδᾶν Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι καλέσαντο συνεργὸν τείχεος.* XIII 5: *Κόρινθον, Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτιδᾶνος* (var. *Ποτειδᾶνος, Ποσειδᾶνος, Ποσειδῶνος*). XIII 40: *ἐν δ' ἀμφιάλοισι Ποτιδᾶνος τεθμοῖσιν* (var. ut v. 5): h. e. in Isthmiis. Is. I 32: *Ποσειδάωνί τ' Ἰσθμῷ τε ζαθέᾳ — περιστέλλων ἀοιδάν.* II 14: *ἀείδω Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν, τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.* fr. 243: *Ζηνὸς υἱοὶ καὶ κλυτοπώλου Ποσειδάωνος.* fr. 18: *ἐλασίχθονα Ποσειδῶνα τὸν ἐννοσίγαιον* (Eust. Pr. 16). Py. VI 51: *Ἐλέλιχθον, ὀργᾶς ὃς ἱππειᾶν ἐσόδων, — Ποσειδᾶν* (var. *Ποσιδᾶν*). Ol. I 77 (75): *Ποσείδαον.* Is. VII 27 (VIII 30): *Ζεὺς ὅτ ἀμφὶ Θέτιος ἀγλαός τ' ἔρισαν Ποσειδᾶν γάμῳ.* Ol. I 26: *τοῦ* (*Πέλοπος*) *μεγασθενὴς ἐράσσατο Γαιάοχος Ποσειδᾶν.* Nereidum affinis Ne. V 37: *τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν, γαμβρὸν Ποσειδάωνα πείσαις.* pater Euphemi Py. IV 45: *Εὔφαμος —, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ.* Peliae Py. IV 138: *παῖ Ποσειδᾶνος Πετραίου* (var. *Ποσιδᾶνος, Ποσειδῶνος*). Euadnae Ol. VI 29: *ἅ τοι* (Pitana) *Ποσειδάωνι μιχθεῖσα Κρονίῳ λέγεται παῖδα ἰόπλοκον Εὐάδναν τεκέμεν.* avus Iami Ol. VI 58: *Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον.*

πόσις (sg. *πόσις, -ιν, -ις*) *maritus* Py. IX 51: *ταύτᾳ* (Cyrenae) *πόσις ἵκεο βᾶσσαν τάνδε:* compellatur Apollo. Ne. X 80: *ἐσσί μοι υἱός· τόνδε* (Castorem) *δ' ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως* (sc. Tyndareus). Py. IX 99: (*σε*) *ἑκάστα φίλτατον παρθενικᾷ πόσιν ἢ υἱὸν εὔχοντ', ὦ Τελεσίκρατες, ἔμμεν.* add. gen. Ne. VII 95: *Ἥρας πόσιν:* Iovem. Py. IV 87: *οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις Ἀφροδίτας:* Mars. Ol. VI 104: *εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, χρυσαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρίτας:* Neptunus invocatur. Ol. II 85 (77): *πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον:* Saturnus; ubi Bergkio *Ῥέας θ' ὕπατον* scribendum videtur, „ut Saturnus dicatur universi mundi dominus idemque Rheae coniux; Pindarus antiquitatis verborum gnarus utrumque uno verbo *πόσις* significavit".

ποταίνιος *recens* Ol. X 60: *τίς δὴ ποταίνιον ἔλαχε στέφανον* (var. *πρωταίνιον*).

ποτάμβατος v. **ἀμβατός.**

ποτάμιος *fluvialis* Py. VI 6: *ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι: διὰ τὸ ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ.* Schol. Py. II 7: *Ὀρτυγίαν —, ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος:* v. *Ἄρτεμις.*

ποταμός (sg. *ποταμοῦ, -όν.* pl. *ποταμοί*) *fluvius* Py. IX 47: *ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται.* fr. 136 (101): *ἄστρα τε καὶ ποταμοὶ καὶ κύματα πόντου* (Aristid. I 130). Ol. II 9: *ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ:* Acra-

gantis. Ol. V 11: ποταμόν τε Ὤανιν. de Orci fluviis fr. 130 (95): ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί. met. Py. I 22: ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων: torrentes ignei (Lavaströme) de Aetna decurrentes.

ποτᾱνός (sg. m. ποτανός. f. ποτανᾷ. n. ποτανόν. pl. ποτανοῖς) 1) adi. *alatus*, met. Py. VIII 34: τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ: „soll sich im Fluge erheben" Mezger., iungendum enim ἴτω ποτανόν; ποτανὸν ἢ πετόμενον, ἐπεὶ τὰ ποιήματα εἰς πᾶσαν διικνεῖται πόλιν, ἢ μετέωρον. Schol. Ne. VII 22: ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι: h. e. Homeri arte poetica; ποτανὴν δὲ μηχανὴν τὰ ποιήματα εἶπε, καθὸ ὑψοῖ καὶ μετεωρίζει τὰς ἀρετὰς τῶν ὑμνουμένων ... ἢ διὰ τὸ οὕτω μεμηχανῆσθαι ὥστε κατὰ πᾶσαν χώραν πέτεσθαι καὶ διικνεῖσθαι. Schol. Py. V 114: ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας (Heynius, libri ποτηνὸς v. πτηνὸς): „flügge" Mezger.; οὐχ ὑπὸ μητρὸς ἐδιδάσκετο, ἀλλὰ φύσει τέλειος ἦν κατ' ἀρετήν, οὐ νεοσσὸς ἀλλὰ πτηνός, τουτέστιν οὐ τῶν διδασκόντων ἔχρῃζεν. Schol. — 2) subst. *volucris* Ne. III 80: ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς (var. πετανοῖς).

ποτάομαι *volito* fr. 132 (97): ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν (Bergk. et Christ., libri πωτῶνται).

ποταρκέω v. **ποδαρκέω**.

ποταυγάζω v. **πεδαυγάζω**.

ποτέ adv. enclit. *aliquando*, *unquam* 1) de incerto tempore a) in sent. affirmativis Ol. VI 75: μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν. Py. IV 266: διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς, εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον. Is. V (VI) 42: εἴ ποτ' ἐμᾶν, ὦ Ζεῦ πάτερ, θυμῷ θέλων ἀρᾶν ἄκουσας, νῦν σε — λίσσομαι: unquam. Py. II 89: ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος (Bergk. c. var. τοτὲ): interdum. — de exspectatione Py. IV 293: ἀλλ' εὔχεται οὐλομέναν νοῦσον διαντλήσαις ποτὲ οἶκον ἰδεῖν: tandem. — b) in negativis Py. X 27: ὁ χάλκεος οὐρανὸς οὔ ποτ' ἀμβατὸς αὐτῷ (Bergk. οὐ ποτάμβατος). Ne. III 41. Is. II 39: οὐδέ ποτε, cf. Ne. III 39. Py. X 49: θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον. — Py. VI 26: ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον. cf. Ol. IX 77. Ne. VIII 35: εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. Is. II 44: μή νυν — μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους. — 2) de certo tempore a) de praeterito: olim, quondam; c. aor., rarius c. imperf., plerumque in sent. relativis Ol. III 13: κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας. Py. III 74: στεφάνοις, τοὺς ἀριστεύων Φερένικος ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ: „quum victoriae pluribus Pythiadibus ante reportatae essent" Dissen. Ol. III 29. VI 13. VII 30. 34. 71. X 104. XIII 63. Py. I 16. III 5. IV 4. 10. 20. 46. 107. 152. 161. VI 21. VIII 39. IX 5. 15. 26. 79. 112. X 31. 45. XII 6. Ne. IV 25. V 9. VI 41 (36). 48 (42). IX 13. 52. X 7. Is. I 13. III 70 (IV 52). V (VI) 48. VII 53 (VIII 57). fr. 72 (44). 93, 3. 125 (91). interponitur inter praep. et casum Py. II 33: ἔν ποτε θαλάμοις Διὸς ἄκοιτιν ἐπειρᾶτο. cf. Ne. VIII 18. Py. IV 258: ἔν ποτε Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον. praeponitur πρόσθε Ol. X 31. δή Ol. IX 9. Is. VII 65 (VIII 70). καί Ol. XIII 55. 87. Ne. III 38. IX 18. X 25. fr. 101 (70), 4. — b) de futuro Py. IV 53: τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν — νάεσσι πολεῖς ἀγαγεῖν. IV 14. c. negat. οὔ ποτε Ne. VII 102. οὐδέ ποτ' Ol. VI 51.

πότερος *uter*; neutr. sg. in quaestione directa πότερον — ἤ utrum — an Py. XI 22: πότερόν νιν ἄρ' Ἰφιγένει' — ἔκνισεν βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον; ἢ ἑτέρῳ λέχεϊ δαμαζομέναν ἔννυχοι πάραγον κοῖται; in quaestione indirecta fr. 213 (232).

ποτί v. **πρός**.

ποτικλίνω *acclino* Py. I 28: στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ (sc. Typhoei).

ποτίκολλος *conglutinatus* fr. 241 (280): ποτίκολλον ἅτε ξύλον πὰρ ξύλῳ (var. ποτικολλῶν).

ποτινίσσομαι *revertor* Ol. VI 99: Ἁγησία δέξαιτο κῶμον οἴκοθεν οἴκαδ' σε — πεπρωμένον βασιλέ' ἄμφανεν

ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον (var. *ποτινισόμενον* v. *ποτινεισσόμενον*).

ποτιστάζω *adstillo, adfundo*, met. Ol. VI 76: *οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν* (Bergk., libri *ποτιστάξει, ποτιστάζει*). Py. IV 137: *πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.*

ποτίφορος v. **πρόσφορος.**

ποτιψαύω *attingo*, met. fr. 121 (86), 3: *τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον*: proxime accedit.

πότμος (sg. *πότμος, -ου, -ῳ, -ον*; paenultima sexies producitur, octies non producitur) *sors, fatum* Ne. VI 7: *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.* VII 6: *εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα.* X 57: *πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον.* c. gen. Py. II 56: *τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον*, ubi sec. schol. iungendum *πότμου σοφίας*: „Weisheitsloos“ Mezger. — plerumque: *fortuna* a) prospera Py. III 86: *λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν' ἀνθρώπων, σ' ὁ μέγας πότμος.* Ol. VIII 15: *ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ.* Py. V 3: *πότμου παραδόντος* (sc. *πλοῦτον*). Is. I 39: *νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας.* Ol. II 20 (18): *λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ' ἄν.* II 40 (36): *Μοῖρ', ἅ τε πατρώιον τῶνδ' ἔχει τὸν εὔφρονα πότμον.* Ne. V 40: *πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων*: „vis ingenita“ Dissen. — b) adversa: *mors* Ol. IX 60: *μὴ καθέλοι νιν αἰὼν πότμον ἐφάψαις ὀρφανὸν γενεᾶς.* X 105: *ἅ ποτε ἀναιδέα Γανυμήδει πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ* (Herm. et Boeckh., libri *θάνατον*, Mommsen. *μόρον*). — pro deo Ne. IV 42: *ἐμοὶ δ' ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε Πότμος ἄναξ* (Christ. *πότμος*). (de Py. III 110 v. *πλοῦτος*; de Py. V 121 v. *χρόνος*.)

πότνια (n. *πότνια*. v. *πότνι(α)*. antepaenultima semel non producitur fr. 107 (74), 9) 1) *potens*, c. gen. Py. IV 213: *πότνια δ' ὀξυτάτων βελέων — Κυπρογένεια.* — 2) *hera, augusta, veneranda*, dearum epitheton Py. IX 55: *εὐρυλείμων πότνια — Λιβύα.* Ne. III 1: *ὦ πότνια Μοῖσα.* Ol. XIV 13: *ὦ πότνι' Ἀγλαΐα.* Ne. VIII 1: *Ὥρα πότνια.* fr. 37 (12): *πότνια θεσμοφόρε*: Proserpina. fr. 107 (74), 9: *ὦ πότνια*: Solis lux.

ποττάν v. **πρός.**

ποὺ (ποὶ) adv. indef. et enclit. *opinor, forte*, glaub' ich, wohl, etwa Py. IV 87: *οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων.* Is. II 24: *παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον.* Py. X 11: *ὁ μέν που τεοῖς γε μήδεσι τοῦτ' ἔπραξεν.* Ol. I 28: *ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον.* Py. V 101: *μεγάλαν δ' ἀρετὰν — ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί* (Herm. *που*, Boeckh. *τοι*). (de Ol. III 4 v. *τοί*, de Py. II 17 v. **ποίνιμος**.)

πούς (sg. *ποδός, -ί, -α.* du. *ποδοῖν.* pl. *ποδῶν, ποσί(ν), ποσσί, πόδεσσιν, πόδας*) *pes* 1) animantium a) hominum Py. IV 96: *παπτάναις ἀρίγνωτον πέδιλον δεξιτερῷ μόνον ἀμφὶ ποδί*: sc. Iasonis. Ol. I 76 (74): *ὁ δ' αὐτῷ πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη*: sc. e mari emergens. Ol. XIII 72: *ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί.* fr. 167 (148), 2: *ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.* currentium Ne. III 52: *ποσσὶ γὰρ κράτεσκε* (sc. Achilles puer.) X 63: *λαιψηροῖς δὲ πόδεσσιν ἄφαρ ἐξικέσθαν* (sc. Apharetidae). maxime in certaminibus Ol. X 65: *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου.* Ne. VIII 47: *ἕκατι ποδῶν εὐωνύμων δὶς δὴ δυοῖν*: sc. Dinidis et Megae. Py. IX 115: *σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν, ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων.* Ol. XIII 36: *ἐπ' Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται.* XII 15: *ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλορόησεν ποδῶν.* opp. manus Is. VII 37 (VIII 41) *χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν* (sc. Achillem). Is. IV (V) 10: *στέφανοι χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν.* Py. X 23: *χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις.* Ne. X 48: *σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει.* Ol. X 62: *ἔλαχε στέφανον χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι.* — b) ferarum fr. 203 (217), 3: *κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννυσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς*: sc. equorum; cf. Ol. I 98 (95): *ἐν δρόμοις Πέλοπος, ἵνα ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται ἀκμαί τ'*

ἰσχύος θρασύπονοι. Ne. III 81: ἔλαβεν αἶψα τηλόθε μεταμαιόμενος δαφοινὸν ἄγραν ποσίν (sc. aquila). — c) saepe in translatis sententiis Ol. VI 8: ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός. Py. IV 289: τοῦτ' ἀνιαρότατον, καλὰ γινώσκοντ' ἀνάγκᾳ ἐκτὸς ἔχειν πόδα. Ne. IX 47: οὐκ ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖν. VI 17 (15): ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων. III 42: ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκέι κατέβα ποδί. Ol. XIII 114: ἄγε, κούφοισιν ἔκνευσαι ποσίν: „translatione ab argumento carminis, a cursu petita, quo Xenophontis praestabat familia" Boeckh. Ne. VIII 19: ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις, ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν: sc. paratus ad currendum h. e. ad dicendum; v. Boeckh. ad Ol. XIII 114. Ne. VII 67: βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις. Py. III 60: γνόντα τὸ πὰρ ποδός: h. e. praesentem conditionem; cf. Py. X 62: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός. Is. VII (VIII) 13: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν χρῆμα πᾶν. Py. VIII 32: τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον ἴτω τεὸν χρέος — ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ: quod praesto est v. proximum. — 2) rerum a) de montibus: radix Ne. IV 54: Παλίου δὲ πὰρ ποδί. Py. XI 36: Στρόφιον ἐξίκετο — Παρνασοῦ πόδα ναίοντ'. — b) de navi: carina Ne. VI 63 (55): τὸ δὲ πὰρ ποδὶ ναὸς ἑλισσόμενον αἰεὶ κυμάτων. pes, Schote fr. 315 (287): fecere pedem, i. e. podium, hoc est funem quo tenditur velum, quod Graeci πόδα vocant, ut est apud Pindarum et Aristophanem (Serv. ad Aen. V 830). (de Ne. I 50 v. παῖς.)

πρᾶγμα *res agenda, negotium* Py. IV 278: ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. Ol. XIII 75: δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος. VII 46: παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν (sc. λάθα). Is. I 2: τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι.

πρᾶγος *res, negotium* Ne. III 6: διψῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου, ἀεθλονικία δὲ μάλιστ' ἀοιδὰν φιλεῖ. fr. 108 (75): θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταὶ δὲ καλλίονες.

Πραξιδάμας *Praxidamas* Bassida, Soclidae filius, avus Alcimidae, „nobilis athleta sui temporis atque primus Aeginetarum Olympionices, vicerat Ol. 59, 1 teste Paus. VI 18, 5" Dissen. Ne. VI 17 (15): ἴχνεσιν ἐν Πραξιδάμαντος ἑὸν πόδα νέμων πατροπάτορος ὁμαιμίον.

πρᾶξις (brevis vocalis antecedens semel producitur Ol. XII 8) *effectio v. eventus rei* Py. IX 68: ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι (var. ὠκεῖαι ... πράξεις). Ol. I 87 (85): τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι. XII 8: σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. — per euphemismum fr. 127 (236), 2: μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν: exercitationem v. fructum amoris.

πραπίς (sg. πραπίδος, -ι. pl. πραπίδες, -ων, -ίδεσσιν, -ίσιν, -ας) *praecordia, mens, animus* Py. II 61: χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά. fr. 109 (228), 4: στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών (var. πραπίδων). Py. V 67: ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν. Ol. II 104 (94): φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν. XI 10: ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως. fr. 211 (230): κακόφρονά τ' ἀμφάνη πραπίδων καρπόν. add. gen. Is. VII 30 (VIII 33): ἀλλ' οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες. Py. IV 281: ἐπέγνω μὲν Κυράνα — δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων.

πράσσω (act. praes. πράσσει, -οντι. πράσσετε. πράσσειν. πράσσων, πρασσόντων m. n. ipf. ἔπρασσεν. fut. πράξει. πράξειν. aor. ἔπραξε(ν). πράξαις. perf. πέπρᾶγεν. pass. perf. πεπραγμένων. med. praes. πράσσοιτο. aor. πράξασθ(αι). brevis vocalis antecedens semel producitur Ol. VIII 73) A) Act. I) trans. 1) *perficio, conficio; consequor* Ol. VIII 29: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι. cf. Py. X 11. Ol. XIII 106. Ne. IX 3: ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε. Is. V (VI) 11: πράσσει θεοδμάτους ἀρετάς. mediali significatione Py. II 40: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν. Is. IV (V) 8: ποθεινὸν κλέος

ἔπραξεν. Ol. II 17 (15): τῶν δὲ πεπραγμένων ἐν δίκα τε καὶ παρὰ δίκαν. add. dat. Ne. III 46: λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον. add. acc. Ne. V 36: τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν: comparaturum esse. — 2) *exigo*, c. dupl. acc., sequ. infin. Py. IX 104: ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων. Ol. III 7: στέφανοι πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος, φόρμιγγα — Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως. — 3) abs. *ago*, wirke, bin thätig Ne. I 26: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, συγγενὲς οἷς ἕπεται. fr. 131 (96), 4: εὕδει δὲ (sc. αἰῶνος εἴδωλον) πρασσόντων μελέων. — II) intr. *ago, fortuna aliqua utor*, c. adv. Py. II 73: ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν. Ol. XI 4: εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει (Christ., libri πράσσοι v. πράσσων, Bergk. c. Hartungio πράσσῃ). IV 4: ξείνων δ' εὖ πρασσόντων. c. neutr. adi. Ol. VIII 73: Ἀίδα τοι λάθεται ἄρμενα πράξαις ἀνήρ. Py. VIII 52: τὸ δὲ οἴκοθεν ἀντία πράξει. — B) Med. 1) *viribus meis atque contentione perficio* Py. IV 243: ἤλπετο δ' οὐκέτι οἱ κεῖνόν γε πράξασθαι πόνον (Herm. et Bergk. πράξεσθαι). — 2) *mihi efficio* Py. III 115: παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές: sc. „hoc ut celebrentur a poetis atque ita immortales fiant“ Dissen. — 3) *mihi exigo*, c. dupl. acc. Ol. X 30: ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο.

πρᾱΰμητις *mitis animo* Ol. VI 42: τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας.

πρᾱΰς *mitis, placidus* Py. III 71: ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεὺς πραΰς ἀστοῖς. IV 136: πραῢν δ' Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. Ol. XIII 85: φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι: πραΰνοντα καὶ ἡμεροῦντα, ὡς ἀντιφάρμακον ἰατρικόν. λέγει δὲ τὸν χαλινόν. Schol.

πρέμνον *radix, fundamentum* fr. 88 (58), 4: τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων — κίονες (Herm. et Porson., libri πρεμνῶν v. πρυμνῶν).

πρέπω (praes. πρέπει. ipf. πρέπεν. adv. πρεπόντως. brevis vocalis antecedens non producitur) 1) *conspicuus sum, splendeo* Py. X 67: πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός: „h. e. probatione cognoscitur quid sincerum sit; sic etiam Thoracis amicitia usu mihi spectata“ Dissen. — 2) *similis sum* Py. II 38: εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν θυγατέρι Κρόνου (sc. νεφέλα). — 3) *decco* Is. IV (V) 16: θνατὰ θνατοῖσι πρέπει. — plerumque impers. πρέπει *decet, convenit*, c. inf. Py. V 43: ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι. Ne. VII 82. add. dat. Py. IV 147: οὐ πρέπει νῷν (var. νῶι, νῶ, νὼ) χαλκοτόροις ξίφεσιν — προγόνων τιμὰν δάσασθαι. fr. 121 (86): πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς, ubi Bergkius inserit καλὰ ἔργα. add. acc. Ol. II 50 (46): πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν. Py. V 104. — adv. a part. praes. ductum **πρεπόντως** *convenienter* Ol. III 9: φόρμιγγα — Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως.

πρέσβυς (brevis vocalis antecedens non producitur) *senex* Py. IV 282: κεῖνος γὰρ ἐν παισὶν νέος, ἐν δὲ βουλαῖς πρέσβυς ἐγκύρσαις ἑκατονταετεῖ βιοτᾷ: οὕτως ἐστὶ φρόνιμος ὡς πολυετὴς ἀνήρ. Schol. — Compar. **πρεσβύτερος** *actate provectior* Ol. IX 90: οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων ἀμφ' ἀργυρίδεσσιν. de rebus fr. 127 (236), 2: μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ δίωκε, θυμέ, πρᾶξιν: vetustiorem iusto numero. Py. II 65: βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι: οἷον, ὑπὲρ τὴν νεότητα βουλεύῃ. Schol. — Superl. **πρεσβύτατος** *natu maximus* Ol. VII 74: Κάμειρον πρεσβύτατόν τε Ἰάλυσον ἔτεκεν Λίνδον τ'.

Πρίαμος *Priamus*, rex Troianorum Ne. VII 35: Πριάμου πόλιν Νεοπτόλεμος ἐπεὶ πράθεν (var. Πριάμοιο). Py. I 54: ὃς Πριάμοιο πόλιν πέρσεν. XI 19: Δαρδανίδα κόραν Πριάμου Κασσάνδραν.

πρῐασθαι *redimere*, met. Py. VI 39: αὐτοῦ μένων ὁ θεῖος ἀνὴρ πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός.

πρῐν (brevis vocalis antecedens quater producitur, ter non producitur) I) adv. 1) *olim* Is. VII 68 (VIII 75): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν

τύχα ἐν Ἐπιδαύρῳ τε νεότας δέκετο πρίν (Herm., libri νεότας πρὶν ἔδεκτο, Bergk. πρὶν ἔδεκτο νεότας). fr. 79 (47). — 2) *antea*, c. artic. Py. XI 39: ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τὸπρίν (var. τὸ πρίν). — c. gen. pro praep.: *ante* Py. IV 43: κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας. — II) coni. *antequam* 1) c. indic. aor. Ol. XIII 65: πόλλ᾽ ἀμφὶ κρουνοῖς Πάγασον ζεῦξαι ποθέων ἔπαθεν, πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ᾽. IX 57. — post negationem Ne. IV 28: Ἀλκυονῆ (πόρθησε), οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τε ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους. — 2) c. infin. post. sent. affirmativam a) de praesenti tempore Ne. VIII 19: ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν. in sent. generalibus Is. III 50 (IV 32): ἔστιν δ᾽ ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι. Ne. VII 73: ἄκονθ᾽ ὥτε —, ὃς ἐξέπεμψεν παλαισμάτων αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον, αἴθωνι πρὶν ἀελίῳ γυῖον ἐμπεσεῖν (var. ὃς ἐξέπεμψας, Bergk. ὅ σ᾽ ἐξέπεμψεν). Py. II 92: ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ, πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν. — b) de praeterito Ne. VIII 51: ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι καὶ πρὶν γενέσθαι τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν. IX 26: κρύψεν δ᾽ ἅμ᾽ ἵπποις, δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. Py. III 9: τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ, — δόμον εἰς Ἀίδα κατέβα. IX 113: ἄκουσεν Δάναόν ποτ᾽ ἐν Ἄργει οἷον εὗρεν — παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν, ὠκύτατον γάμον (Bergk. εὑρεῖν . . . , πρὶν μέσον ἆμαρ, ἑλεῖν).

πρό (brevis vocalis antecedens bis producitur, semel non producitur) praep. c. gen. 1) de loco: *ante* Ol. XIII 56: πρὸ Δαρδάνου τειχέων — μαχᾶν τάμνειν τέλος. Is. III 38 (IV 20): γέφυραν ποντιάδα πρὸ Κορίνθου τειχέων (οἰκέων). Py. II 18: σὲ — Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει. V 96: ατερθε δὲ πρὸ δωμάτων ἕτεροι λαχόντες αἴδαν βασιλέες ἱεροὶ ἐντί. I 77: ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν. I 72: ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας. Is. VII (VIII) 13: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν: h. e. quod praesens est. — 2) met. de praesidio: *pro* Is. VI (VII) 27: χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται (Schmid., libri πρὸς). — 3) de praestantia: *prae* Py. IV 140: κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον. Ol. X 23: ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.

προαμεύομαι v. **παραμεύομαι.**

προάστιον *suburbium* fr. 129 (95), 2: φοινικορόδοις δ᾽ ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός (Herm., vulgo προάστειον): „est urbs in Orco, ubi Pluto cum Proserpina habitat et heroes ceterique mortui, ante urbem vero amoenis in pratis suburbium pulcherrimum, veluti Athenis Κεραμεικός fuit. Etiam hic locus Pindarico more praesentibus rebus accommodatus. Videtur enim defunctus, qui canitur, in suburbio sepultus esse, ubi credo cognati fundum habebant“ Dissen.

προβαίνω 1) intr. *progredior, excedo*, met. Ne. VII 71: ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ᾽ ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν: οὐχ ὑπερπέπτωκε τὸ τέρμα (ἡ γλῶσσά μου), ὡς ἀκόντιον. Schol. — 2) trans. *promoveo*, met. Ol. VIII 63: κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν.

πρόβατον fr. 316. 317 (182. 183): εἶτά φησιν (Aristoph. Byz.) ὡς καὶ Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν· οὕτω δέ που, φησί, καὶ ἐπὶ τοῦ Πηγάσου ποιεῖ (Eust. Il. λ 877).

πρόγονος (sg. πρόγονον. pl. πρόγονοι, -ων) 1) sing. *avus* Ol. VI 59: ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν᾽ εὐρυβίαν, ὃν πρόγονον. — 2) plur. *maiores* Py. IV 148: μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι. Ne. VII 92: ναίειν — προγόνων εὐκτήμονα ζαθέαν ἀγυιάν. Py. IX 109: ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων, οἷοι Λιβύσσας ἀμφὶ γυναικὸς ἔβαν Ἴρασα: „est de Alexidamo, uno ex maioribus, quibus ut solet omnibus tribuitur, quod unus ex eorum societate fecit; hic enim totius ea aetate gentis personam sustinet“ Boeckh. Py. VII 17 (15): ὑμαί τε

καὶ προγόνων (sc. νῖκαι). Ol. IX 54: χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι.

προδότας *proditor.* fr. 160: θανόντων δὲ καὶ [λόγοι] φίλοι προδόται, ubi λόγοι cancellis saepsit Bergk.

πρόθῠρον (sg. προθύρῳ, -ον. pl. προθύρων, -οισιν. brevis vocalis antecedens bis producitur) *vestibulum,* domus pars ante conclavis fores sita, nonnunquam columnis ornatum Py. III 78: Ματρί, τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι: v. μάτηρ. Is. VII (VIII) 3: ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω κῶμον. fr. 169 (151), 6: Γηρυόνα βόας Κυκλωπίων ἐπὶ προθύρων Εὐρυσθέος — ἤλασεν. de templo Ne. V 53: προθύροισιν δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα. in comparatione Ol. VI 1: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητὸν μέγαρον, πάξομεν: „ut μεγάρῳ universum carmen, sic πρόθυρον prooemio comparatum est, per quod pervenias ad reliquum carmen θαλάμῳ comparatum“ Boeckh. — met. Ol. XIII 5: Κόρινθον, Ἰσθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος: „verba situm indicant in introitu Isthmi; ut Isthmus τέμενος, ἕδος Neptuni, sic Corinthus πρόθυρον“ Dissen.

προϊδεῖν *prospicere* Ne. I 27: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, συγγενὲς οἷς ἕπεται: „mens quae futura potest prospicere“ Mezger. sec. Rauchenstein.; vulgo c. Stephano φρήν, ἐσσόμενον προϊδεῖν συγγενὲς οἷς ἕπεται: „futura ut praevideant si quibus a natura datum“ Dissen.

προΐημι *emitto, dimitto* Ol. I 67 (65): τοὔνεκᾰ προῆκαν υἱὸν (Pelopem) ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος: sc. e coelo. — met. Py. IV 166: καί τοι μοναρχεῖν καὶ βασιλευέμεν ὄμνυμῐ προήσειν: me traditurum.

Προῖτος *Proetus,* rex Tirynthis v. Argorum Ne. X 41: νικαφορίαις γὰρ ὅσαις Προίτοιο καθ' ἱπποτρόφον ἄστυ θάλησαν: Argos significatur; „postquam enim cum aliis feminis Argivis Proetides sanatae erant a Melampode, Proetus cum Melampode et Biante regnum traditur divisisse; qui in schol. ad Ne. IX 30 rex Argorum dicitur, sive praesente Acrisio sive post fugam eius Tirynthe Argos redierit“ Dissen.

προκώμιον *prooemium* Ne. IV 11: τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη: „quum κῶμοι sint ὕμνοι ἐπικώμιοι, nunc προκώμιον dicit poeta quod Py. VII init. προοίμιον dixit“ Dissen.

προλέγω *distinguo, primo loco pono* Ne. II 18: ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.

προλείπω *relinquo, egredior* Py. IX 30: σεμνὸν ἄντρον — προλιπών.

προμάθεια *providentia, prudentia* Ne. XI 46: δέδεται γὰρ ἀναιδεῖ ἐλπίδι γυῖᾰ· προμαθείας δ' ἀπόκεινται ῥοαί. Is. I 40: ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

προμᾱθεύς *providentia, prudentia* Ol. VII 44: ἐν δ' ἀρετὰν ἔβαλεν καὶ χάρματ' ἀνθρώποισῐ προμαθέος αἰδώς: „in appellativum cessit viri nomen προμηθεύς“ Boeckh.; alii, ut Dissen. et Christ., maiuscula littera scribunt, „fere ut sunt Ἥφαιστος, Ἀφροδίτη, alia nomina pro rebus“. Dissen.

προμανθάνω *praedisco* Ol. VIII 60: τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότι ῥᾴτερον· ἄγνωμον δὲ τὸ μὴ προμαθεῖν.

πρόμαχος *propugnator, antesignanus* Is. VI (VII) 35: ἀπέπνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον, ἔνθ' ἄριστοι ἔσχον πολέμοιο νεῖκος ἐσχάταις ἐλπίσιν.

προνέμω *prae aliis tribuo* Is. VII 16 (VIII 18): χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν (schol. προσνέμειν).

προνοέω *praevideo* Py. X 63: τὰ δ' εἰς ἐνιαυτὸν ἀτέκμαρτον προνοῆσαι.

προξενία *proxenia, hospitium publicum* Ol. IX 83: προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις: „coniunctio inter Pindarum et Opuntiam hanc, de qua agitur, familiam eo nititur, quod Lampromachus Thebanorum proxenus est, quo munere a Thebanis illi delato simul Pindaro Thebano conciliatur“ Boeckh.; de dat. προξ. v. ἔρχομαι 1) b). Ne. VII 65: προξενίᾳ πέποιθ' (Herm. et Boeckh., libri καὶ προξενίᾳ, Mommsen. καὶ ξενίᾳ, quod rec. Christ.): πρὸς τοὺς Αἰγινήτας. Schol. „suspicor Pindarum hospitia gratuita habuisse per Graeciam, qualia Amphictyones decrevere alio tempore Polygnoto“ Dissen.

πρόξενος *hospes publicus* Is. III

26 (IV 8): τοὶ μὲν ὦν (Cleonymidae) Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων.

προοίμιον *exordium* carminis vel cantus Ne. II 3: ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου. Py. VII 2: κάλλιστον αἱ μεγαλοπόλιες Ἀθᾶναι προοίμιον Ἀλκμανιδᾶν εὐρυσθενεῖ γενεᾷ κρηπῖδ' ἀοιδᾶν ἵπποισι βαλέσθαι, ubi dat. γενεᾷ melius referatur ad βαλέσθαι an ad προοίμιον ambigitur. Py. I 4: πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν, ἁγησιχόρων ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα: compellatur cithara. — met. fr. 78 (225): κλῦθ', Ἀλαλὰ Πολέμου θύγατερ, ἐγχέων προοίμιον: „praeludium hastarum, appellat hoc carmen cantatum ante exitum ad pugnam" Dissen.

προπάτωρ *avus* Ne. IV 89: Εὐφάνης — προπάτωρ ὁ σός.

προπετής *temerarius* Ne. VI 71 (63): δύο μὲν Κρονίου πὰρ τεμένει, παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος: „est sors, quae Alcimidae et Polytimidae, quum manus in urnam demitterent, temere prolapsa se obtulerat et educta eos composuerat cum adversariis nimis robustis (fort. cum ἐφέδρῳ), ut vincerentur" Dissen. „mature prolapsa est sors, quo factum est ut ἔφεδροι esse non possent" Mezger.

προπίνω *propino atque ita dono* Ol. VII 4: φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε: οὐ μόνον προπίνων ἀλλὰ καὶ τὴν φιάλην χαρίσεται χρυσῆν οὖσαν. δηλοῖ γὰρ τὸ δωρεῖσθαι. Schol.

πρόπολος *minister*, *ministra* Ol. XIII 54: ναῒ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις: Argonautis. — met. Ne. IV 79: πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι: „sc. sumptibus choro praebendis sive χορηγίᾳ" Dissen. „videtur Theandridarum familia tibicinum aut citharistarum fuisse, quae hereditario iure in deorum sollemnibus musicam exerceret, ut Athenis Lycomidae, Eunidae, alii" Leutsch.

προπρεών *benevolus* Ne. VII 86: σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ': ἀντὶ τοῦ πρόθυμον. Schol.

πρός, ποτί (1) πρός; brevis vocalis antecedens producitur ter Ol. VI 24. VIII 8. Ne. VIII 41. — 2) multo rarior dor. forma ποτί, semel ποτ' Ol. VII 90, semel per apocopen ποττάν fr. 122, 5) I) adv. in tmesi, v. ποθέρπω. — II) praep. (ubique fere ante casum leg. nonnunquam genet., partic. δέ, μέν, raro aliis vocibus interpositis; semel post casum Is. V 12; inter adi. et subst. ponitur sedecies, inter subst. et adi. semel, inter duo subst. semel Ne. IV 70) A) c. accus. *ad*, *usque ad*, *in*, *versus*, 1) c. verbis motum aliquo fieri significantibus a) ad personas Ol. VI 24: ἵκωμαι δὲ πρὸς ἀνδρῶν καὶ γένος. VI 28: πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν. Ne. VII 40: ᾤχετο δὲ πρὸς θεόν. Py. IV 239: πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας ὤρεγον χεῖρας. fr. 122 (87), 5: πολλάκι ματέρ' ἐρώτων οὐρανίαν πτάμεναι νόημα ποττὰν Ἀφροδίταν (var. ποτὶ τὰν): Theocriti dialecto conveniens non Pindari esse quum censeat Boeckhius, poetae πρὸς τὰν fuisse arbitratur. — ad membra corporis fr. 111 (77), 2: τέλος δ' ἀείραις (clavam) πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς, ubi ἄκραν post πρὸς inseri iubet Bergk. — b) ad regiones v. res Is. II 41: ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν. II 42: πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν. cf. fr. 218 (239), 3. Ne. III 26. Ol. IX 34: βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων (var. ἐς). fr. 30 (6), 3: ποτὶ κλίμακα σεμνὰν αγον. Ne. V 37: ποτὶ κλειτὰν θαμὰ νίσσεται Ἰσθμόν. Py. IX 53: Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι. IV 56: πολεῖς ἀγαγεῖν Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος. Ne. IV 70: ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός (Bergk. εὐρωπὰν). Py. IV 160: ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους. Ol. I 43 (42): ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι. Ne. IV 24: κατέδραμεν Ἡρακλέος ὀλβίαν πρὸς αὐλάν (var. κατέδρακεν). Py. IX 106: ἔβαν Ἴρασα, πρὸς πόλιν Ἀνταίου. Ne. VII 30: πόρευσαν — πρὸς Ἴλου πόλιν. Py. II 36: ποτὶ κοῖτον ἰόντ' (Boeckh., libri ποτὶ v. ποτὲ καὶ τὸν ἵκοντ'). Ne. V 51: ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου: usque ad; cf. Ne. VIII 41: ἀερθεῖσ' (ἀρετὰ) πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. — met. Py. X 28: περαίνει πρὸς ἔσχατον πλόον: v. πλόος. Ol. III 13: πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων. Is.

V (VI) 12: *ἐσχατιὰς ἤδη πρὸς ὄλβον βάλλετ' ἄγκυραν* (var. *ἐσχατιαῖς*, Bergk. coni. *ἐσχατιαῖς*). Ne. VI 27 (23): *πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον*. Py. IV 140: *τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν*. Is. III 10: *πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ*. cf. Ol. IV 14 (18). Ol. X 20: *φύντ' ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον ὁρμᾶσαι κλέος*. Ne. X 23: *ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν*. — deest verbum Ne. IV 69: *Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον οὐ περατόν*: versus. — 2) c. verbis actionem significantibus, quae dirigatur aliquo ita ut fiat quasi motus Ne. IV 53: *πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον*. Py. II 82: *σαίνων ποτὶ πάντας*. fr. 181 (174): *ὁ γὰρ ἐξ οἴκου ποτὶ μῶμον ἔπαινος κίρναται*, ubi addendi vim habet praep. fr. 180 (172): *μὴ πρὸς ἅπαντας ἀναρρῆξαι τὸν ἀχρεῖον λόγον*. Py. IV 295: *θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν*: laetitiae. — 3) adversativam habet vim: adversus Py. II 88: *χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν*. II 84: *ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι*. Ol. V 15: *πόνος δαπάνα τε μάρναται πρὸς ἔργον*. Ne. IX 38: *φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας*. Py. II 94: *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος*. Ol. X 84: *μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων*: obviam ibit v. respondebit tibiae. — 4) significat relationem ad aliquid a) respectum: in Bezug auf, hinsichtlich Py. VI 42: *ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν*: pietate. Py. II 66: *βουλαὶ δὲ πρεσβύτεραι ἀκίνδυνον ἐμοὶ ἔπος σὲ ποτὶ πάντα λόγον ἐπαινεῖν παρέχοντι*, ubi aliter Dissen.; v. *λόγος*. Ne. VIII 4: *καιροῦ μὴ πλαναθέντα πρὸς ἔργον ἕκαστον*. — b) convenientiam et comitatum: secundum, ad Py. VI 45: *τῶν νῦν δὲ καὶ Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα*. Ne. VI 8: *οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν*: „nach welcher Richtschnur" Mezger. — Ol. IV 4 (6): *ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί*: ad nuntium, nuntio audito. — c) finem, quem quis spectat Ol. VIII 8: *ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν λιταῖς*: in gratiam. — d) comparationem: prae, im Vergleich mit Ol. II 97 (88): *κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον*, ubi Dissen.: „adversus". — 5) de tempore: usque ad Ne. IX 44: *ἐκ πόνων — τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα*. — — ad, sub, circa Py. IX 25: *ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ*. Ol. I 69 (67): *πρὸς εὐάνθεμον — φυάν*. — B) c. dat. significat versari aliquem v. aliquid in propinquitate alicuius rei, quae attingatur an non nihil interest: *prope, in, ad*, an, bei, auf Py. IV 24: *ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν ναΐ κρημνάντων ἐπέτοσσε*, ubi *ποτικρημνάντων* iunctim intellegit Boeckh. Py. I 86: *ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν*. fr. 205 (221): *μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει* (libri *ποτὲ*). c. verbo movendi Py. IX 118: *ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις*. — C) c. gen. significat oriri proficiscique aliquid ab aliqua persona (v. re), plerumque ut efficiatur ab ea: 1) *a*, (*apud*), von Seiten, von, bei, maxime cum verbis passivam vim exhibentibus Is. II 7: *οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας — ἀοιδαί*. Is. III 77 (IV 59). fr. 123 (88), 5. 133 (98), 5. Py. III 103: *χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν*. Ne. IX 45: *ἴστω λαχὼν πρὸς δαιμόνων θαυμαστὸν ὄλβον*. Py. IV 297: *ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν*. IV 63: *ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν*. Ne. X 42: *Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν* (*θάλησαν*). Ol. II 26 (24): *πένθος δ' ἔπιτνεν βαρὺ κρεσσόνων πρὸς ἀγαθῶν: ἡττᾶται γὰρ τὸ κακὸν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν καὶ λύσις ἐστὶ τῆς συμφορᾶς*. Schol. Py. IV 286: *ὁ γὰρ καιρὸς πρὸς ἀνθρώπων βραχὺ μέτρον ἔχει*. Ol. VII 90: *δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν καί ποτ' ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων*. — 2) est invocantis deos ac testantis: *per* fr. 90 (62): *πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε — λίσσομαι*. 107 (74), 7: *ἀλλά σε πρὸς Διὸς — ἱκετεύω*. (de fr. 225 (247) v. *πάρος*.)

προσάγω *adduco*, met. Is. V (VI) 69: *ξυνὸν ἄστει κόσμον ἑῷ προσάγων*.

προσαιτέω *postulo insuper v. praeterea* fr. 177 (166), 6: *οὐδὲν προσαιτέων ἐφθεγξάμαν ἐπί*.

προσᾱνής *mitis, lenis* Py. X 64: *πέποιθα ξενίᾳ προσανέι Θώρακος* (Tricl., rell. *προσανεῖ*). III 52: *τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας*: sc. remedia.

προσάντης *arduus* Is. II 33: *οὐ γὰρ πάγος οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται.*

προσάπτω *adiicio, adspergo,* met. Ne. VIII 37: *θανὼν ὥς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω.*

προσαυδάω *alloquor* Py. IV 119: *Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα* (var. *προσηῦδα*, Bergk. coni. *προσαύδη*).

προσβάλλω *admoveo, affero,* met. Py. IV 271: *χρὴ μαλακὰν χέρᾰ προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν*: es enim medicus civitatis. Is. IV (V) 29: *μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.*

πρόσειμι *advenio,* met. fr. 110 (76), 2: *γλυκὺ δ' ἀπείροισι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς.*

προσειπεῖν *compellare, invocare* Is. I 56: *ἄμμι δ' ἔοικε — σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν.*

προσέλκω *attraho,* met. Ol. VI 83: *δόξαν —, ἅ μ' ἐθέλοντᾰ προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς* (Tricl., rell. *προσέρπει*): *προσάγει, παροξύνει.* Schol.

προσεννέπω (brevis vocalis antecedens non producitur) *alloquor* Py. IX 29: *αὐτίκα δ' ἐκ μεγάρων Χείρωνα προσήνεπε φωνᾷ* (Heynius *προσέννεπε*): „allocutus est vocans e tectis" Dissen. Py. IV 97: *κλέπτων δὲ θυμῷ δεῖμα προσήνεπε* (var. *προσένεπε, προσέννεπε*). sequ. inf. Is. V (VI) 17: *ἐγὼ δ' ὑψίθρονον Κλωθὼ κασιγνήτας τε προσεννέπω ἕσπεσθαι κλυταῖς ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς*: precor.

προσέρπω *advenio,* de tempore Py. I 57: *οὕτω δ' Ἱέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι τὸν προσέρποντα χρόνον, ὧν ἔραται, καιρὸν διδούς.* per tmesin Ne. VII 68: *ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι.* (de Ol. VI 83 v. *προσέλκω.*)

προσέχω, Med. *applico me* Py. VI 51: *τίν τ', Ἐλέλιχθον —, μάλα ἁδόντι νόῳ, Ποσειδᾶν, προσέχεται* (Schmid., libri *προσέρχεται.*)

πρόσθε, πρόσθεν (*πρόσθε* ante consonas, *πρόσθεν* ante vocales, bis etiam ante consonas; brevis vocalis antecedens bis producitur, semel non producitur Ol. X 50, semel est anceps Py. VIII 65) *antea,* de tempore praeterito Py. III 14: *ἄλλον αἴνησεν γάμον κρύβδαν πατρός, πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ.* IX 125: *πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.* Ol. X 50. Py. VIII 65. Is. III 89 (IV 71). pro adi. est Ne. IX 15: *κρέσσων δὲ καππαύει δίκαν τὰν πρόσθεν ἀνήρ*: pristinam. add. *ποτέ* Ol. X 31: *ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν.* sequ. *πρίν* Py. II 91: *ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ, πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν* (var. *πρόσθεν*). (de fr. 225 (247) v. *πάρος.*)

προσιδεῖν *adspicere,* Med. Py. I 26: *τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι* (var. *πυθέσθαι*).

πρόσκοπος *providus* fr. 231 (255): *τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.*

προσμένω *sustineo* Ne. III 60: *ὄφρα — δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν.*

προσμίγνυμι *adduco,* met. Ol. I 23 (22): *κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν* (sc. equus).

πρόσοδος *aditus,* met. Ne. VI 52 (45): *πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν.*

προσοίχομαι *accedo* Py. VI 4: *ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι.*

πρόσοψις *facies* Py. IV 29: *φαιδίμαν ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος* (var. *πρόσωψιν*, Bergk. sec. paraphr. scr. *περ' ὄψιν θηκάμενος*).

προσπαλαίω *colluctor* Is. III 71 (IV 53): *προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν.* met. Py. IV 290: *κεῖνος Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει νῦν γε πατρῴας ἀπὸ γᾶς.* v. *παλαίω.*

προσπτύσσω, Med. *studiose amplector,* met. Is. II 39: *καὶ θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας*: „h. e. operam dabat sacrificiis deorum epulisque offerendis sacris" Dissen.

προστίθημι 1) *addo* Ol. V 24: *ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς* — 2) *admoveo,* met. Ne. III 68: *ὃς τάνδε νᾶσον εὐκλέϊ προσέθηκε λόγῳ καὶ σεμνὸν ἀγλααῖσι μερίμναις Πυθίου Θεάριον.*

προστρέπω *accedo, aggredior* Ne. IV 55: *Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπὼν Πηλεὺς παρέδωκεν Αἱμόνεσσι* (Bergk. sec. Heynium *προτραπὼν*).

προστυγχάνω *contingo*, met. fr. 42 (171), 5: εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν (var. προστύχοι, πρὸς τύχῃ).

πρόσφᾰτος *recens*, neutr. sing. pro adv. Py. IV 299: πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς: nuper.

προσφέρω (praes. προσφέρομεν. προσφέρων. aor. προσενεγκεῖν) 1) trans. *affero* a) admoveo Py. IX 36: ὁσίᾳ κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν: h. e. amplecti. — b) met. Ol. IX 108: τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον, ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων. Ne. X 30: προσφέρων τόλμαν. fr. 43 (173), 3: ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων: h. e. assimilans. — 2) intr. *similis sum*, c. dat. Ne. VI 4: ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις.

προσφθέγγομαι *appello, nomen do* Ol. X 50: καὶ πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο: h. e. τὸν πάγον προσεφθέγξατο πάγον Κρόνου.

πρόσφορος, ποτίφορος (sg. m. f. πρόσφορος, -ον. m. ποτίφορος, -ον. brevis vocalis antecedens non producitur) *aptus, accommodatus, conveniens, commodus* Ne. III 31: ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαχες, γλυκύ τι γαρυέμεν. c. dat. Ne. IX 7: θεσπεσία δ' ἐπέων καύχαις ἀοιδὰ πρόσφορος. VII 63: ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος. c. praep. ἐν Ol. IX 81: εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ. Ne. VIII 48: χαίρω δὲ πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς. — *utilis*, c. dat. fr. 183 (177): Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι, ἱπποδάμων Δαναῶν βέλεσι πρόσφορον (var. πρὸς φόνον).

πρόσω v. **πόρσω**.

πρόσωπον (sg. προσώπου, -ον. pl. πρόσωπα) *facies, frons*, hominis fr. 123 (88), 2: τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου μαρμαριζοίσας δρακείς (var. ὄσσων, unde Herm. ἀκτῖνάς τις ὄσσων, quod rec. Boeckh.). — met. rei Ol. VI 3: ἀρχομένου δ' ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές: exordium carminis dici omnes fere consentiunt; Boettigerus vero in Amalth. I p. 7 de templo sermonem esse affirmat; in fastigiis enim pronai interdum aureum clypeum infixum fuisse Medusae capite (προσώπῳ) insignem. Py. VI 14: φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ λόγοισι θνατῶν εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ: „structura haec est: ὁ ὕμνων θησαυρὸς h. e. ὁ ὕμνος, πρόσωπον ἐν φάει καθαρῷ (κατὰ τὸ πρόσωπον sive potius ἔχων πρόσωπον ἐν φ. κ.) . . . ἀπαγγελεῖ" Boeckh. sec. schol.; contra Mezgerus et Leop. Schmidt. πρόσωπον Thrasybuli esse contendunt: „tua facies pura luce splendens nuntiabit." Ne. V 17: οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής: φανερὰ γινομένη. Schol. Is. II 8: οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί: ἤτοι πρόσωπον κεκοσμημέναι καὶ λαμπρυνθεῖσαι, ὡς τὰ ὤνια ὑπὸ τῶν πωλούντων ἐκοσμοῦντο. Schol. „man hat an eine Silberschminke zu denken" Mezger.

προταινί v. **πτανός**.

πρότερος (a praep. πρό derivantur 1) comp. sg. f. προτέρας, -ᾳ. n. πρότερον. pl. m. πρότεροι, -ων. f. προτέραις. n. προτέρων. 2) superl. sg. m. πρῶτος, -ον. f. πρώτα, -ᾳ, -αν. n. πρῶτον, -ῳ, -ον. pl. m. πρῶτοι, -οις. — brevis vocalis ante compar. producitur sexies, bis non producitur Ol. X 78. Ne. III 52; ante superl. quater producitur Ol. VI 75. Py. I 33. IX 41. Ne. I 43, sexies non producitur, semel est anceps Ol. IX 44) A) Comp. I) adi. *prior* (*antiquus, priscus*) Ol. III 11: κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας. X 78: ἀρχαῖς δὲ προτέραις ἑπόμενοι: τῇ παλαιᾷ συνηθείᾳ. Schol. Py. III 96: ἐκ προτέρων μεταμειψάμενοι καμάτων ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν. VIII 48: ὁ δὲ καμὼν προτέρᾳ πάθᾳ νῦν ἀρείονος ἐνέχεται ὄρνιχος ἀγγελίᾳ: „h. e. πρότερον" Mezger. Ne. III 13: Μυρμιδόνες ἵνα πρότεροι ᾤκησαν. Ol. VII 72: ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων. — plur. pro subst. Ne. III 52: λεγόμενον δὲ τοῦτο προτέρων ἔπος ἔχω (var. πρότερον). Ol. I 37 (36). Py. III 80. c. artic. fr. 279 (249): τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὥς ἔφη Πίνδαρος (Liban. Or. I 432). — II) adv. **πρότερον** *prius, antea* Is. IV (V) 37: δὶς πόλιν Τρώων πράθον, ἑσπόμενοι Ἡρακλῆι πρότερον, καὶ σὺν Ἀτρείδαις. Py. IV 25. VI 28. Ol. XIII

31: ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον (var. πρότερος). — B) Superl. I) adi. *primus* 1) de loco Py. VIII 47: θαέομαι σαφὲς δράκοντα ποικίλον αἰθᾶς Ἀλκμᾶν' ἐπ' ἀσπίδος νωμῶντα πρῶτον ἐν Κάδμου πύλαις. — 2) de numero et tempore Ol. VIII 45: οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις: Telamonem dicit, fortasse etiam Peleum. Ol. IX 44: δόμον ἔθεντο πρῶτον. Py. III 43: βάματι δ' ἐν πρώτῳ κιχὼν παῖδ' ἐκ νεκροῦ ἅρπασε. Ol. X 58: ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ. Ne. IX 42: ἐν ἁλικίᾳ πρώτᾳ. Is. V (VI) 3: ἐν Νεμέᾳ μὲν πρῶτον, ὦ Ζεῦ, τὶν ἄωτον δεξαμένοι στεφάνων, νῦν αὖτις . . ., τρίτον . . ., ubi adv. esse πρῶτον placet Dissenio. — ad verbum refertur Py. IX 119: ἀπάγεσθαι, ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις. Ol. VII 42: ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν. VI 75: τοῖς, οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοία ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν (var. πρῶτον). Ne. VI 20 (18). fr. 125 (91), 2. 139, 7. — 3) de dignitate Py. I 33: ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον: primum et maximum. Py. I 99: τὸ δὲ παθεῖν εὖ πρῶτον ἀέθλων· εὖ δ' ἀκούειν δευτέρα μοῖρ'. Ne. XI 6: ἀγαζόμενοι πρώταν θεῶν (var. πρῶταν, πρῶτα, Bergk. coni. πρῴραν): Vestam. — II) adv. **πρῶτον** *primum* Ol. VI 35: γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας. Ne. II 4: καὶ ὅδ' ἀνὴρ καταβολὰν ἱερῶν ἀγώνων νικαφορίας δέδεκται πρῶτον Νεμεαίου ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει (Tricl. πρῶτα). I 43: πειρᾶτο δὲ πρῶτον μάχας. Py. IV 31. 217. fr. 30 (6), 1. 172 (158), 2. 193 (205). Ol. VI 88: πρῶτον μέν — ἔπειτ'. — c. art. τοπρῶτον (τὸ πρῶτον) Py. IX 41: ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς, ubi τυχεῖν τοπρῶτον idem valere atque ἄρχεσθαι existimat Mezgerus. sequ. ἔπειτα Ne. III 49. (de Ne. IX 17 v. μέγας.)

προτέρω v. **πόρσω.**

προτρέπω v. **προστρέπω.**

προτροπάδᾱν *concitate* Py. IV 94: ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας ἵκετο σπεύδων: „concitato cursu sine ullo hominum respectu invectus, qui mos tyrannis" Boeckh.

προτυγχάνω *sum promptus v. in promptu* Py. IV 35: ἂν δ' εὐθὺς ἁρπάξαις ἀρούρας δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι: forte obvium.

προφαίνω *ostendo, conspicuum reddo*, met. 1) illustro Is. VII 55 (VIII 61): Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν. — 2) aperio fr. 42 (171): ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν (var. προφέρειν).

πρόφαντος *conspicuus*, met. Ol. I 120 (117): ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ (var. προφαντὸν).

πρόφᾰσις *excusatio* et vera et falsa Py. IV 32: ἀλλὰ γὰρ νόστου πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι. fr. 245: πρόφασις βληχροῦ γίνεται νείκεος. fr. 228 (252): τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον. — pro persona Py. V 28: οὐ τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν Βαττιδᾶν ἀφίκετο δόμους (Christ. πρόφασιν): v. Ἐπιμαθεύς.

προφᾱ́τας *interpres deorum, vates* Ne. I 60: Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν. fr. 202 (216): λευκίππων Μυκηναίων προφᾶται (Bergk. coni. προφάτα h. e. Amphiarao). fr. 90 (60), 5: με δέξαι — ἀοίδιμον Πιερίδων προφάταν. met. de re Ne. IX 50: ἐγκιρνάτω τίς νιν (craterem), γλυκὺν κώμου προφάταν: nuntium, den Vorboten.

προφᾱτεύω *vatem s. prophetam ago* fr. 150 (118): μαντεύεο Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ. v. προφάτας.

πρόφᾱτος *conspicuus* Ol. VIII 16: ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν (var. πρόφαντον, Schneidew. προφανῆ): ἐπιφανῆ καὶ ἔνδοξον. Schol. Hermanni coniecturam in margine ed. Boeckh. repertam πρόσφατον probat Th. Fritzschius Ann. Nov. 1882 p. 150 ita locum restituens: ὃς σὲ πρόσφατον ἐν Νεμέᾳ κτλ.

προφέρω 1) trans. *profero, eloquor* Is. IV (V) 43: τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν διαπρεπέα νᾶσον

(Christ. πρόφερε). — 2) intr. *emineo, praesto* Py. II 86: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει.

πρόφρων (sg. m. f. πρόφρων. m. πρόφρονα. pl. f. προφρόνων. adv. πρōφρόνως. brevis vocalis antecedens semel producitur Is. V 28) *benevolus, promtus, propitius* Py. IV 191: Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων. Is. V (VI) 28: τὸν — ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωίαν. de deis Py. V 117: θεός δέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν. IX 56: Λιβύα δέξεται εὐκλέα νύμφαν δώμασιν ἐν χρυσέοις πρόφρων. Ne. V 22: πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ' ἐν Παλίῳ Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός. Is. III 61 (IV 43): προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν. — adv. **προφρόνως** *libenter, amice, propense* Ne. I 33: ἐγὼ δ' Ἡρακλέος ἀντέχομαι προφρόνως ἐν κορυφαῖς ἀρετᾶν μεγάλαις. Py. X 66: φιλέων φιλέοντ', ἄγων ἄγοντα προφρόνως. II 16: τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων.

προχέω *profundo* Py. I 22: ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων'. met. de voce Py. X 56: Ἐφυραίων ὄπ' ἀμφὶ Πηνεϊὸν γλυκεῖαν προχεόντων ἐμάν (var. ἐκπροχεόντων).

προχοά *ostium* Py. IV 20: Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας.

πρύμνα *puppis* Py. IV 194: χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν — ἐκάλει: „libatio fit in puppi, quod is locus ex posterioris aetatis usu praetori vel trierarcho datus est, ubi is haud dubie etiam sacra faciebat" Boeckh. Ol. IX 73: Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν.

πρυμνός *extremus*, neutr. plur. pro subst. Py. V 93: ἔνθα πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι δίχα κεῖται θανών.

πρυτανεῖον *prytaneum* Ne. XI 1: παῖ Ῥέας, ἅτε πρυτανεῖα λέλογχας, Ἑστία: „ubi colebatur Vesta perpetuo igni" Dissen.

πρύτανις *gubernator, dominus* Py. II 58: πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ: Hiero. Py. VI 24: Κρονίδαν, βαρύοπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν.

πρών *mons* Ne. IV 52: βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.

πρῴραθε(ν) *de (e) prora* Py. IV 22: ξείνιᾰ πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ' (vulgo πρῴραθεν): „Euphamus est πρωρεύς, ut Argonautarum docet catalogus, isque in mari ambulare doctus; itaque prora desiliens, navi terrae non appulsa, quod fit puppi, excipit glebam" Boeckh. Py. X 52: κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ πρῴραθε, χοιράδος ἄλκαρ πέτρας (Bergk., vulgo πρῴραθε): „quum e prora pendeant ancorae" Dissen.

Πρωτεσίλας *Protesilaus*, rex Phylacae urbis prope sinum Pagasaeum sitae Is. I 58: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι: „is navi egressus primus ad Troiam occubuerat, Hom. Il. II 695 sqq.; dedicatus ei fuit in urbe patria ἐπιτάφιος ἀγών ad sepulcrum celebratus; unde τέμενος hic memoratur, nam in hoc erat sepulcrum" Dissen.

πρώτιστος *omnium primus* Py. II 32: ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς. — neutr. pro adv. *primum* Ne. V 25: αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν Πηλέα θ'. fr. 186 (185): αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔδεξαι τεμενοῦχον.

Πρωτογένεια *Protogenia*, Opuntis Epeorum regis filia ab avia, Deucalionis et Pyrrhae filia, appellata et nupta Locro, mater alterius Opuntis Ol. IX 41: φέροις δὲ Πρωτογενείας ἄστει γλῶσσαν.

πρωτόγονος *primigenitus*, met. Ol. X 51: ταύτᾳ δ' ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν: ἐν ταύτῃ πρῶτον ἀγομένῃ ἑορτῇ. Schol.

πρῶτος v. **πρότερος.**

πταίω *allido*, met. fr. 205 (221): ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὦνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.

πτανός *alatus*, met. fr. 107 (74), 3: τί — ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν ἀνδράσιν καὶ σοφίας ὁδόν (Christ. ὀπτὰν, Bergk. προταινὶ): „ad Solis cursum refer" Dissen.

πτάσσω *obstupesco* Py. IV 57: ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ ἥρωες (var. ἔπτασαν).

πτερόεις (sg. m. πτερόεις, -εντι, -(α)) *alatus* Py. II 50: *θεός, ὃ καὶ πτερόεντ' αἰετὸν κίχε.* Ol. XIII 86: *ἵππον πτερόεντ'.* cf. Is. VI (VII) 44: *πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν.* de rebus Ol. IX 11: *πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν Πυθῶνάδ' ὀιστόν.* met. Py. II 22: *Ἰξίονα — ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον: τὸν τροχὸν ἀειδίνητον παρασκευασθῆναι.* Schol. Is. IV (V) 63: *καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον*, ubi est de arte poetica, ut *ποτανός*, q. v.

πτερόν *ala* Py. IV 182: *Ζήταν Κάλαΐν τε —, ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις.* Ol. I 90 (88): *τὸν μὲν* (Pelopem) *ἀγάλλων θεὸς ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τε ἀκάμαντας ἵππους.* — met. de coronis Ol. XIV 24: *ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν*: „coronae alis comparantur, partim quod capiti cui imponuntur quasi alarum speciem addunt, ut fere Mercurius fingitur, partim quod victorem veluti alatum sublimem ferunt" Boeckh. cf. Py. IX 125: *πολλὰ δὲ πρόσθεν πτερὰ δέξατο Νίκας.*

πτέρυξ *ala* Py. I 6: *εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις.* met. Is. I 64: *εὐφώνων πτερύγεσσιν ἀερθέντ' ἀγλααῖς Πιερίδων*: „h. e. celebrantibus Musis" Dissen.; v. *ποτανός.*

Πτοιόδωρος *Ptoeodorus*, pater Thessali Ol. XIII 41: *Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί*: „verba mallem sane referri ad patrem Terpsiae et Eritimi posse, sed non audeo hoc loco a Scholiorum auctoritate discedere" Boeckh.; audacius Mezgerus patrem Terpsiae et Eritimi Ptoeodorum esse contendit.

πτολίεθρον *urbs* fr. 76 (46), 2: *Ἑλλάδος ἔρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι, δαιμόνιον πτολίεθρον*: postrema duo verba ex Aristid. Schol. III 341 addidit Bergk.

πτολίπορθος *urbes vastans* Ol. VIII 35: *ἦν ὅτι νιν πεπρωμένον ὀρνυμένων πολέμων πτολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβρον ἀμπνεῦσαι καπνόν.*

πτυχά *vallis et recessus montium* Ne. II 21: *ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς* (Bergk. et Hecker. coni. *πύλαις*): in Isthmo. Py. IX 15: *Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς.* VI 18: *Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς* (var. *πτυχαῖσιν*). — met. Ol. I 108 (105): *ξένον — κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς*: „sunt artificiosi flexus numerorum, harmoniae, saltationis, non tamen proprie et unice ob strophas antistrophasque et epodos" Boeckh.; reconditos poesios recessus dici existimat Dissen.

Πτώιον *Ptoon*, mons Boeotiae fr. 101 (70), 4: *καί ποτε τὸν τρικάρανον Πτωίου κευθμῶνα κατέσχεθε* (Bergk. sec. Meinek., vulgo *Πτώου*, cuius formae priorem syllabam correptam censet Boeckh.).

πτώσσω *trepide repto, trepido* Py. VIII 87: *κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι* (sc. adversarii devicti), *συμφορᾷ δεδαιγμένοι.*

πυγμά *pugilatus* Ol. X 67: *Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος.* VII 16: *εὐθυμάχαν ὄφρα πελώριον ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα.*

πυγμαχία *pugilatus* Ol. XI 12: *τεᾶς, Ἀγησίδαμε, πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἀδυμελῆ κελαδήσω.* Ne. VI 29 (25): *ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχίᾳ πλεόνων ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.*

πυγμάχος *pugil* Is. VII 63 (VIII 68): *ἔσσεταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι.*

Πυθέας (*Πυθέας, -έᾳ, -έαν, -έα* ci.) *Pytheas*, Lamponis filius maior, Aegineta, cui pancratio victori Pindarus carmen Ne. V cecinit ante Ol. 75, 1 (sec. Mommsen. Ol. 74, 2) scriptum; Ne. V 4: *Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας εὐρυσθενὴς νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.* V 43: *καὶ νῦν τεὸς μάτρως ἀγάλλει κεῖνον ὁμόσπορον ἔθνος, Πυθέα* (Mingarell., Boeckh., alii, libri *Πυθέας*): v. *μεταΐσσω.* Is. IV (V) 19: *τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν Πυθέᾳ τε παγκρατίου.* IV (V) 59: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι.* V (VI) 58: *Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας Πυθέᾳ τε κώμων Εὐθυμένει τε.*

Πυθιάς *Pythia, ludi Pythii* Py. I 32: *Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν.* V 21: *εὖχος ἤδη παρὰ*

Πυθιάδος ἵπποις ἑλών. VIII 84: *τοῖς — νόστος ὁμῶς ἔπαλπνος ἐν Πυθιάδι κρίθη.*

Πυθιονίκας *victor Pythicus* Py. IX 1: *ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν.*

Πυθιόνῑκος *ad victoriam Pythiam pertinens* Py. VI 5: *Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις — ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ.* VIII 5: *Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκεν.*

Πύθιος (sg. m. *Πυθίου, -ιον.* pl. m. *Πυθίων.* n. *Πυθίοις, -οισι*) *Pythius* 1) adi. Py. IV 55: *Πύθιον ναὸν καταβάντα.* Ne. VII 34: *ἐν Πυθίοισι δὲ δαπέδοις κεῖται.* Is. VI (VII) 15: *μαντεύμασι Πυθίοις* (Tricl., var. *Πυθίοισι*). Py. III 73: *ἀέθλων Πυθίων.* X 26: *τυχόντα στεφάνων Πυθίων.* Ol. XIV 11: *παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα.* — 2) subst. Ne. III 70: *σεμνὸν — Πυθίου Θεάριον*: Apollinis. — neutr. pl. *Πύθια* Pythia, ludi Pythii Ne. II 9: *ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν.*

πῡθμήν *fundus* fr. 207 (223): *Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ'.*

Πυθόνικος *Pythonicus*, pater Thrasydaei Py. XI 43: *ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ, τῶν εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει* (Tricl., var. *Πυθιονίκῳ* v. *Πυθιονίκου*): vulgo victorem Pythium intellegunt, Bergkius vero sec. schol. ad v. 58 proprium nomen esse arbitratur; „nam poeta si patrem quoque aliquando Pythia vicisse dicere voluisset, haud dubie *Πυθονίκᾳ* scripsisset, ut ambiguitatem evitaret."

Πῡθώ *Pytho s. Delphi*, ubi celebrabantur Pythia Py. IV 66: *τῷ μὲν Ἀπόλλων ἅ τε Πυθὼ κῦδος ἐξ ἀμφικτιόνων ἔπορεν.* X 4: *ἀλλά με Πυθώ τε καὶ τὸ Πελινναῖον ἀπύει.* fr. 90 (60), 2: *πρὸς Ὀλυμπίου Διός σε, χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ, λίσσομαι — με δέξαι.* — adv. ***Πυθοῖ (Πυθόι)*** *Pythone* Is. VI (VII) 51: *πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον* (Schmid., vulgo *Πυθοῖ*). Ol. XIII 37: *ἐπ' Ἀλφεοῦ —, Πυθοῖ τε.* VII 10: *Ὀλυμπίᾳ Πυθοῖ τε νικώντεσσιν*, cf. Py. XI 49. — ***Πυθῶθεν*** (*ex*) *Pythone* Is. I 65: *καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα*: „*ἔρνεα Πυθῶθεν* sunt frondes Pythiae" Dissen.

Πυθών (*Πυθῶνος, -ι, -α. Πυθῶνάδε*) *Pytho s. Delphi*, ubi templum oraculumque Apollinis et celebrabantur Pythia Py. VII 11: *Ἐρεχθέος ἀστῶν, Ἄπολλον, οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν.* Ol. VI 48: *πετραέσσας ἐλαύνων ἵκετ' ἐκ Πυθῶνος*, cf. v. 37. Ol. II 43 (39): *ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.* Py. XI 9: *ὄφρα Θέμιν ἱερὰν Πυθῶνά τε καὶ ὀρθοδίκαν γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ'.* VIII 63: *τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων Πυθῶνος ἐν γυάλοις.* III 27: *ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεὺς Λοξίας.* Ne. IX 5: *ματέρι καὶ διδύμοις παίδεσσιν αὐδὰν μανύει Πυθῶνος αἰπεινᾶς ὁμοκλάροις ἐπόπταις.* Py. IV 3: *Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' — οὖρον ὕμνων.* XII 5: *δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ.* Ol. XII 18: *νῦν δ' Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ'* (recc. *ἐν Πυθῶνι*). Py. IX 71: *καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέα Καρνειάδα υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ.* Ne. VI 40 (35): *ἐν ἀγαθέᾳ χεῖρας ἱμάντι δεθεὶς Πυθῶνι κράτησεν.* XI 23: *ἐν Πυθῶνι πειρᾶσθαι καὶ Ὀλυμπίᾳ ἀέθλων.* X 25: *ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι.* Ol. II 54 (49): *Ὀλυμπίᾳ —, Πυθῶνι δ' — Ἰσθμοῖ τε.* — adv. ***Πυθῶνάδε*** *Pythonem* Ol. VI 37: *ἀλλ' ὁ μὲν Πυθῶνά δ' — ᾤχετ' ἰὼν μαντευσόμενος* (Steph., libri *Πυθῶναδ', Πυθώναδ', Πυθῶν'*). IX 12: *πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν Πυθῶνάδ' ὀιστόν.* — ***Πυθωνόθεν*** *ex Pythone* Py. V 105: *ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν.*

πῠκινός, πῠκνός (sg. m. *πυκινῷ.* f. *πυκινάν.* pl. f. *πυκναῖς.* superl. m. *πυκνότατον.* n. *πυκινώτατον*) *solidus, praeclarus*, de celeritate fr. 106 (73), 2: *ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἑρπετον*: pernicissimum. — de ingenio: *prudens* Py. IV 58: *πυκινὰν μῆτιν κλύοντες.* Is. VI (VII) 8: *ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς* (Heynius, libri *Τειρεσίαο πυκιναῖς*). Py. IV 73: *ἦλθε δέ οἱ κρυόεν πυκινῷ μάντευμα θυμῷ.* Ol. XIII 52: *οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ*

Κορίνθῳ Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν.

πύκτας *pugil* Ol. X 16: *πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν.* Ne. V 52: *πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρετάν* (var. *πύκτα*).

πύλα (pl. *πυλᾶν, -αις, -αισι, -ας*) *porta* urbis Py. VIII 47: *ἐν Κάδμου πύλαις.* Is. V (VI) 75: *παρ' εὐτειχέσιν Κάδμου πύλαις*: „Thebis propter Neitam portam, ubi habitabat Pindarus" Mezger. Ol. IX 86: *ἐν Κορίνθου πύλαις*: h. e. in Isthmo. — aedium Ne. I 41: *τοὶ μὲν οἰχθεισᾶν πυλᾶν ἐς θαλάμου μυχὸν εὐρὺν ἔβαν.* — met. aditus, introitus Ne. X 27: *τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών*: *ἐνίκησε τὰ Ἴσθμια· πόντου γὰρ πύλας εἶπε τὸν Ἰσθμὸν διὰ τὸ στενόν.* Schol. fr. 256 (155): *καὶ ὁ Πίνδαρος οὕτως ἂν ὀρθῶς λέγοι πύλας Γαδειρίδας, εἰ ἐπὶ τοῦ στόματος νοοῖντο αἱ στῆλαι· πύλαις γὰρ ἔοικε τὰ στόματα* (Strabo III p. 171). Ol. VI 27: *χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς* (mulabus): tanquam cancellos stadii antea clausos, ut intrent mulae in poesin iisque quasi vehamur.

Πῠλάδας *Pylades*, Strophii filius, nepos Crissi Py. XI 15: *ἐν ἀφνεαῖς ἀρούραισι Πυλάδα νικῶν ξένου Λάκωνος Ὀρέστα*: *τὴν Φωκίδα χώραν ἀφνεὰν ἄρουραν Πυλάδου εἴρηκε· τῆς γὰρ Φωκίδος ἡ Πυθών, ἧς Στρόφιος ὁ πατὴρ Πυλάδου ἐβασίλευσε.* Schol.

Πύλος *Pylus*, urbs Messeniaca (v. schol. ad Py. VI 35) Ol. IX 31: *ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν, ἁνίκ' ἀμφὶ Πύλον σταθεὶς ἤρειδε Ποσειδᾶν*: *ἀνελών τινα Τραχίνιον καὶ φεύγων τοῦ φόνου τὸ μῦσος ἔρχεται* (ὁ Ἡρακλῆς) *πρὸς Νηλέα* (regem Pyliorum) *ἐπὶ τῷ καθαρθῆναι τοῦ φόνου. ὡς οὖν οὐκ ἐπέτρεψεν, ἐκίνησε πρὸς Νηλέα πόλεμον. ὁ οὖν Ποσειδῶν ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἐμαχέσατο τῷ Ἡρακλεῖ· Νηλεὺς γὰρ καὶ Πελίας Τυροῦς καὶ Ποσειδῶνος υἱοί.* Schol. Py. IV 174: *δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, αἰδεσθέντες ἀλκάν, ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου* (sc. *ἦλθον*): *ὁ μὲν Περικλύμενος ἐκ Χλωρίδος καὶ Νηλέως ἐκ Πύλου στέλλεται, ὁ δὲ ἐκ Ταινάρου ὁ Εὔφημος.* Schol. Py. V 70: *ᾧ καὶ Λακεδαίμονι ἐν Ἄργει τε καὶ ζαθέᾳ Πύλῳ ἔνασσεν ἀλκάεντας Ἡρακλέος ἐκγόνους*: *ἀπὸ οὖν τῆς Πύλου τὴν Μεσσήνην σημαίνει. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν Πύλον, ἧς ὁ Νέστωρ ἡγεῖτο, οὐ περὶ τὴν Τριφυλίαν τῆς Ἀρκαδίας, ἀλλὰ περὶ τὴν Μεσσήνην διδόασιν.* Schol.

πυνθάνομαι v. **πεύθομαι.**

πύξ *pugno, pugilatu* Ol. VII 89: *ἄνδρα τε πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα.*

πῦρ (sg. *πῦρ, πυρός, -ί, πῦρ*) *ignis* 1) naturalis: fulminis Py. I 6: *καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις ἀενάου πυρός.* fr. 146 (112): *πῦρ πνέοντος — κεραυνοῦ.* montis Py. I 21: *τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί.* solis ardor Py. III 50: *ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι.* animantium Ol. VII 71: *πῦρ πνεόντων ἀρχὸς ἵππων* (Sol). XIII 90: *Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν.* Py. IV 225: *βόας, οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός.* IV 233: *πῦρ δέ νιν οὐκ ἐόλει παμφαρμάκου ξείνας ἐφετμαῖς.* — Ne. IV 62: *πῦρ δὲ παγκρατές*: ignem, in quem Thetis mutata est. — 2) ab hominibus paratus a) ad concremandum aliquid Ol. X 36: *ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν ἑὰν πόλιν.* Py. III 36: *πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.* in ara fr. 129 (95), 7: *ὀδμὰ — κίδναται αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς.* in rogo Py. III 102: *ὦρσεν πυρὶ καιόμενος ἐκ Δαναῶν γόον* (Achilles). — b) ad calefaciendum corpus Py. IV 266: *διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς* (*δρῦς*), *εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον.* — c) ad cibos mitigandos, ad argillam durandam Ol. I 49 (47): *ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη.* Ne. X 35: *γαίᾳ δὲ καυθείσᾳ πυρὶ καρπὸς ἐλαίας ἔμολεν Ἥρας τὸν εὐάνορα λαὸν ἐν ἀγγέων ἕρκεσιν παμποικίλοις*: dicit vasa fictilia. — d) ad collustrandum locum Ol. I 1: *ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου.* — 3) universe fr. 232 (256): *τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον σχήσει τεῖχος.*

πῡρά *rogus* Py. III 44: καιομένα δ᾽ αὐτῷ διέφαινε πυρά. Is. VII 57 (VIII 63): ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ᾽ Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν. Ne. IX 24: ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας. Ol. VI 15: ἑπτὰ δ᾽ ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τε νησθέντων Ταλαϊονίδας εἶπεν (Bergk., libri νεκρῶν τελεσθέντων, Christ. νε. ἑτασθέντων).

πύργος *turris, murus turribus instructus* Ol. VIII 38: γλαυκοὶ δὲ δράκοντες, ἐπεὶ κτίσθη νέον, πύργον (Troiae) ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον, — εἷς δ᾽ ἀνόρουσε βοάσαις. — met. Is. IV (V) 45: τετείχισται δὲ (Aegina) πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν: „turris virtutum, quam aegre escendas, superes" Dissen. Py. V 56: ὁ Βάττου δ᾽ ἕπεται παλαιὸς ὄλβος ἔμπαν τὰ καὶ τὰ νέμων, πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι: munimentum civium in turbis atque seditionibus.

πυρῑπνοος *ignem exhalans* fr. 168 (150): δοιὰ βοῶν θέρμ᾽ ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα (Boeckh., libri πυρὶ δ᾽ ὑπνόων v. πυριπνόων).

πῡροφόρος *fecundus tritico* Is. III 72 (IV 54): τὰν πυροφόρον Λιβύαν.

πῡρόω *exuro* Py. XI 33: ἀμφ᾽ Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος.

πυρπᾰλᾰμος *ignea manu vibratus v. ignem vibrans* Ol. X 80: κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος ὀρσικτύπου Διός, ἐν ἅπαντι κράτει αἴθωνα κεραυνὸν ἀραρότα: „in nummis Locrorum Epizephyriorum fulmen repraesentatur; ac commune hoc omnium Locrorum videtur insigne fuisse" Boeckh.

Πύρρα *Pyrrha*, uxor Deucalionis Ol. IX 43: ἵν᾽ αἰολοβρόντα Διὸς αἴσᾳ Πύρρα Δευκαλίων τε Παρνασοῦ καταβάντε δόμον ἔθεντο πρῶτον.

πυρσός *fax*, met. Is. III 61 (IV 43): κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ᾽ ἐπάξιον: „πυρσοὶ sunt proprie faces e specula sublatae; hinc πυρσεύειν est nuntiare, divulgare. Pulchra haec metaphora nunc magis etiam placebit, si carmen in vespertina comissatione gentis inter faces ardentes cantatum statuas" Dissen.

πυρφόρος *ignifer* Ne. X 71: Ζεὺς δ᾽ ἐπ᾽ Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.

πω part. encl. *aliquo modo*, c. negat. **οὔ πω** *nondum* Ol. XII 7: σύμβολον δ᾽ οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν. Is. II 6: ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ᾽ ἦν οὐδ᾽ ἐργάτις.

πῶλος *pullus equinus* Py. II 8: κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ ποικιλανίους ἐδάμασσε πώλους.

πῶς *quomodo*, in quaestione directa Ol. IX 30: ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν; in indirecta Ne. V 15: αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον, πῶς δὴ λίπον εὐκλέα νᾶσον καὶ τίς ἄνδρας ἀλκίμους δαίμων ἀπ᾽ Οἰνώνας ἔλασεν.

πὼς part. encl. *aliquo modo* Ne. X 60: τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ. fr. 223 (244): καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι, καὶ χρυσέων βελέων ἐντὶ τραυματίαι: quodammodo.

πωτάομαι v. **ποτάομαι.**

Ρ

ῥὰ part. encl. v. *ἄρα.*

ῥάβδος *baculus* Ol. IX 33: οὐδ᾽ Ἀίδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, βρότεα σώμαθ᾽ ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων: qualem apud Hom. Od. V 47, XXIV 2, Il. XXIV 343 Mercurius habet. Is. III 56 (IV 38): ἀλλ᾽ Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι᾽ ἀνθρώπων, ὃς αὐτοῦ πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν: „ad normam et auctoritatem divinorum carminum suorum; ῥάβδος enim fuit epicorum poetarum et rhapsodorum, qui manu tenentes hoc sceptrum carmina publice recitabant; dicebant hoc ἐπὶ ῥάβδῳ ᾄδειν. Quum igitur ῥάβδος fuerit insigne epici muneris, magni-

fice Pindarus *ῥάβδον ἐπέων* dixit pro auctoritate epicorum carminum, tanquam signum aliis sequendum" Dissen.; contra Mezgerus sec. schol. expl. *κατὰ στίχον*: „nach der Reihe d. h. im Verlauf seiner Lieder".

῾Ρᾰδᾰ́μανθυς *Rhadamanthus*, Iovis filius Ol. II 83 (75): *ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ κεφαλὰς* (sc. *οἱ μάκαρες*), *βουλαῖς ἐν ὀρθαῖσι Ῥαδαμάνθυος, ὃν πατὴρ ἔχει πάις ὁ Γᾶς ἑτοῖμον πάρεδρον*: „Saturno assidet Rhadamanthus quasi summus heroum *Ἑλλανοδίκας*" Dissen. ad quod munus iudicis ei delatum in beatorum insulis spectare videtur Py. II 73: *ὁ δὲ Ῥαδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον οὐδ᾽ ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν.*

ῥᾴδιος *facilis* Py. IV 272: *ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις, ἀλλ᾽ ἐπὶ χώρας αὖτις ἕσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται.* Comp. Ol. VIII 60: *τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότι ῥᾴτερον* (Boeckh., libri *ῥαΐτερον*).

ῥαίνω *adspergo, perfundo* Is. VII 50 (VIII 55): *Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον.* — met. Py. VIII 57: *Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ.* Is. V (VI) 21: *τάνδ᾽ ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.* Py. V 100: *μεγάλαν δ᾽ ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί* (var. *μεγαλᾶν δ᾽ ἀρετᾶν . . . ῥανθεισᾶν*).

ῥαίω *contero* fr. 111 (77), 3: *αἰὼν δὲ δι᾽ ὀστέων ἐρραίσθη* (Christ. *ἐραίσθη*).

ῥάμμα v. **λυθίραμβος.**

ῥαπτός *contextus* Ne. II 2: *ὅθεν περ καὶ Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ᾽ ἀοιδοὶ ἄρχονται, Διὸς ἐκ προοιμίου*: „pertinet ad perpetuitatem carminis epici, quod aequabili flumine narrationis non interruptae decurrit" Dissen.; Mezgerus: „Sänger der Zeilengedichte", sec. schol.: *Μέναιχμος δὲ ἱστορεῖ τοὺς ῥαψῳδοὺς στιχῳδοὺς καλεῖσθαι διὰ τὸ τοὺς στίχους ῥάβδους λέγεσθαι ὑπό τινων.* v. *ῥάβδος.*

῾Ρέα *Rhea*, uxor Saturni Ol. II 83 (77): *πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον.* II 13: *ω Κρόνιε παῖ Ῥέας.* cf. fr. 144 (108): *ἐλασίβροντα παῖ Ῥέας.* Ne. XI 1: *παῖ Ῥέας — Ἑστία.* IX 41: *ἀμφ᾽ ἀκταῖς Ἑλώρου, ἔνθα Ῥέας πόρον ἄνθρωποι καλέοισι* (Bergk., libri *ἔνθ᾽ Ἀρείας*, unde Bothius *Ἀρέας*): „Ionium dicit mare, quod alluit littus Siciliae insulae versus orientem solem; cf. Aesch. Prom. 837" Bergk.

ῥέεθρον (sg. *ῥέεθρον.* pl. *ῥεέθροις, -οισι(ν)*. vocalis paenultimae bis non producitur) *flumen*, pl. *fluenta* Ol. IX 18: *σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον.* XIII 36: *ἐπ᾽ Ἀλφεοῦ ῥεέθροισιν αἴγλα ποδῶν ἀνάκειται.* Ne. IX 9: *ἐπ᾽ Ἀσωποῦ ῥεέθροις.* Is. IV (V) 33: *ἐπ᾽ Εὐρώτα ῥεέθροις.* I 29: *ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ᾽ Εὐρώτᾳ πέλας.*

ῥέζω *facio, patro* Ne. IV 32: *ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε.* Ol. IX 94: *ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις* (var. *ῥέξας*). Py. IX 96: *αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ᾽ ἔννεπεν.* — *sacra facio, sacrifico* Py. X 34: *κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας.*

ῥέπω *deorsum vergo, inclino*, met. Ol. VIII 23: *ὅ τι γὰρ πολὺ καὶ πολλᾷ ῥέπει* (var. *ῥέποι*, Bergk. *ῥέπῃ*), *ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν, δυσπαλές*: „multifariam inclinat, quales sunt causae mercatoriae; per metaphoram lancium alias aliter inclinantium similem naturam harum litium poeta indicat" Dissen.; Mezgerus probata Mommsenii coniectura *ὅθι* expl.: „wo eine grosse Menge vielfach auf- und niederwogt". *δύναται τὸ πολὺ καὶ πολλὰ ῥέπον ἐπὶ τοῦ ὄχλου τίθεσθαι τοῦ ἐν τῇ πόλει, οἷον· ὅπου ἐστὶν ὄχλος κτλ.* Schol. Py. IX 25: *τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ᾽ ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ*, ubi iunge *ῥέποντα ἐπὶ γλεφάροις*; *ἐπερχόμενον τοῖς βλεφάροις.* Schol.

ῥέω *fluo* Ol. X 10: *τὰν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπᾳ κῦμα κατακλύσσει ῥέον.* V 18: *τιμῶν τ᾽ Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντ᾽ Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον* (var. *ῥέοντα*).

ῥηγμίν *littus*, ubi alliditur unda et frangitur Ne. V 13: *ὃν Ψαμάθεια τίκτ᾽ ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.*

ῥήγνυμι *rumpo, rumpendo facio* Ne. VIII 29: *ἦ μὰν ἀνόμοιά γε δά-*

οισιν ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεᾱ ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ᾽ ἀλεξιμβρότῳ λογχᾳ. (de Ol. VIII 45 v. *ἄρχω.*)

ῥῆμα *dictum*, pl. *verba* Py. IV 278: *τῶν δ᾽ Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν᾽.* Is. II 10: *νῦν δ᾽ ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ᾽ ἀλαθείας ἐτᾶς ἄγχιστα βαῖνον.* Ne. IV 6: *ῥῆμα δ᾽ ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας.* IV 94: *οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι, ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν.*

ῥῆσις *narratio, sermo* Ne. I 59: *παλίγγλωσσον δέ οἱ ἀθάνατοι ἀγγέλων ῥῆσιν θέσαν.* Ol. VII 55: *φαντὶ δ᾽ ἀνθρώπων παλαιαὶ ῥήσιες.*

Ῥῆσος *Rhesus*, rex Thracum fr. 262 (181): *Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾴξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης μιᾶς τῶν Μουσῶν, διάφορος δὲ τῶν καθ᾽ αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ, καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινεν· δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει· κατελθοῦσα δ᾽ ἡ θεὸς Ὀδυσσέα τε καὶ Διομήδη ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησε προελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ ἐκεῖνοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ αὐτόν τε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος* (Schol. ad Il. *κ* 435, cf. Eust. 817, 28).

ῥῑγέω *frigeo, cesso*, met. Ne. V 50: *εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ᾽ ἀείδειν, μηκέτῑ ῥίγει.*

ῥίζα *radix*, met. Py. IX 8: *ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν*: „tertiam partem continentis, Libyam" Dissen. de origine Py. IV 15: *ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον Διὸς ἐν Ἄμμωνος θεμέθλοις*: „Cyrenas, urbium plurium matrem" Dissen. Ol. II 50 (46): *ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν.* Is. VII 55 (VIII 61): *Ἀχιλεύς, οὖρος Αἰακιδᾶν, Αἴγιναν σφετέραν τε ῥίζαν πρόφαινεν* (var. *ῥίξαν*): stirpem suam.

ῥίμφᾰ *prompte* Is. II 3: *οἱ μὲν πάλαι — φῶτες — ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους*: „rasch handelnd, ohne langes Überlegen" Mezger.

ῥιμφάρματος *celeri cursu utens* Ol. III 37: *ἀγῶνα νέμειν ἀνδρῶν τ᾽ ἀρετᾶς πέρι καὶ ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας.*

ῥῑνός *pellis* Is. V (VI) 37: *τὸν μὲν ἐν ῥινῷ λέοντος στάντα κελήσατο.*

ῥῑπά (sg. *ῥιπάν.* pl. *ῥιπαί, -αῖς, -αῖσι(ν), -άς*) *ictus, impetus* Ne. I 68: *βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν.* III 59: *θαλασσίαις ἀνέμων ῥιπαῖσι πεμφθείς.* IX 48: *ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ᾽ ἀνέμων κλονέονται.* cf. fr. 88 (58), 2. Py. IV 195: *ὠκυπόρους κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ᾽ ἐκάλει.* fr. 220 (241), 3: *ὅσσ᾽ ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ φέρουσιν.* met. de vibrationibus sonorum citharae Py. I 10: *ὁ δὲ κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ τεαῖς ῥιπαῖσι κατασχόμενος.* de vi vini fr. 166 (147): *ἀνδροδάμαντα δ᾽ ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου* (var. *ῥυπὰν*).

ῥίπτω 1) *iacio* Py. I 45: *μακρὰ δὲ ῥίψαις ἀμεύσασθ᾽ ἀντίους* (*ἔλπομαι*): sc. *ἄκοντα.* sine obi. Py. III 57: *χερσὶ δ᾽ ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι᾽ ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων κάθελεν*: sc. *κεραυνόν.* — met. fr. 318 (281): *σημειούμεθα ... τὸ ῥερίφθαι ἔπος παρὰ τῷ σοφῷ Πινδάρῳ* (Choerobosc. II 555): „scribendum videtur *ῥερίφθαι*, ut *Ῥάριον*" Boeckh. — 2) *deicio, excutio* Is. VI (VII) 44: *ὅ τοι πτερόεις ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν.*

ῥιψαύχην *cervicem sublime iactans* fr. 208 (224): *μανίαις τ᾽ ἀλαλαῖς τ᾽ ὀρινόμενοι ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ*: „verba sunt de saltantibus divino furore correptis in sollemnibus deorum" Boeckh.

ῥοά (pl. *ῥοαί, -ᾶν, -αῖσι(ν), -άς*) *fluctus, fluentum, unda* Ne. XI 36: *παρ᾽ Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν* (Bergk., vulgo *ῥοὰν*). III 25: *ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς.* VII 62: *ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ᾽ ἄγων κλέος ἐτήτυμον.* — met. Ne. XI 46: *προμαθείας δ᾽ ἀπόκεινται ῥοαί.* Ol. II 37 (33): *ῥοαὶ δ᾽ ἄλλοτ᾽ ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν.* de poesi Is. VI (VII) 19: *ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.* Ne. VII 12: *εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων, μελίφρον᾽ αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε.*

ῥόδον *rosa* fr. 75 (45), 18: *τότ᾽ ἐπ᾽ ἀμβρόταν χθόν᾽ ἐραταὶ ἴων φό-*

βαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται (var. ἴον φοβερά τε). Is. III 36 (IV 18): νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις.

῾Ρόδος *Rhodus* 1) insula Ol. VII 56: φανερὰν ἐν πελάγει ῾Ρόδον ἔμμεν ποντίῳ, ἁλμυροῖς δ' ἐν βένθεσιν νᾶσον κεκρύφθαι. fr. 119 (84): ἐν δὲ ῾Ρόδον κατένασθεν. — 2) nympha, Veneris filia, Soli amata Ol. VII 14: ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας, Ἀελίοιό τε νύμφαν, ῾Ρόδον. VII 71: ἔνθα ῾Ρόδῳ ποτὲ μιχθεὶς τέκεν ἑπτὰ — παῖδας (sc. Sol).

῾Ροῖκος fr. 252 (145): Plut. Quaest. Nat. c. 36, ubi quaerit cur apes citius pungant, qui stuprum dudum fecerint, ex versione Gisb. Longolii: „Et Pindarus: Parvula favorum fabricatrix, quae Rhoecum pupugisti aculeo, domans illius perfidiam". Rem accuratius enarrat Schol. Apollon. Rh. II 477 (Et. M. 75, 32).

ῥόμβος 1) *turbo*, rotatio, commotio celer fr. 79 (48), 4: πάρα ῥόμβοι κυμβάλων (codd. ῥοίμβοι, unde ῥύμβοι coni. Bergk. et Meinek.): idem atque ῥόπτρον (Tambourin) esse contendit Passow. lex. Ol. XIII 94: εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον: coniectum; τουτέστι ῥίψιν καὶ ὁρμήν. Schol. Is. III 65 (IV 47): μῆτιν δ' ἀλώπηξ, αἰετοῦ ἅτ' ἀναπιτναμένα ῥόμβον ἴσχει: impetum; „den kreisenden Schwung" Mezger.

ῥόος *flumen*, met. Py. I 22: ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθων'.

ῥόπαλον *clava* fr. 111 (77): πολλὰ δ' ἔμβαλ' ἕλκεα νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον: ultima v. τραχὺ apud Bergkium producitur, brevis est apud Boeckhium.

ῥύομαι 1) *servo eripiens* Py. XII 19: ἐκ τούτων φίλον ἄνδρα πόνων ἐρρύσατο. — 2) *defendo*, *inhibeo* Is. VII 53 (VIII 57): Τρωίας ἶνας ἐκταμὼν δορί, ταί νιν ῥύοντό ποτε μάχας ἐναριμβρότου ἔργον ἐν πεδίῳ κορύσσοντα.

ῥυσίδιφρος *currum servans* Is. II 21: οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός, τὰν Νικόμαχος κατὰ καιρὸν νεῖμ' ἁπάσαις ἀνίαις.

Σ

σαθρός *vitiosus*, *futilis* Ne. VIII 34: ἃ (sc. ἐχθρὰ πάρφασις) τὸ μὲν λαμπρὸν βιᾶται, τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν.

σαίνω *caudam blande moveo*, *more canum*, met. 1) *subblandio* Py. II 82: ἀδύνατα δ' ἔπος ἐκβαλεῖν κραταιὸν ἐν ἀγαθοῖς δόλιον ἀστόν· ὅμως μὰν σαίνων ποτὶ πάντας ἀγὰν πάγχυ διαπλέκει. — c. acc. Py. I 52: σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν (Bergk. c. Rauchensteinio μὴ φίλον): palpat eum ut amicum. — 2) *gaudeo* Ol. IV 6: ξείνων δ' εὖ πρασσόντων ἔσαναν αὐτίκ' ἀγγελίαν ποτὶ γλυκεῖαν ἐσλοί: aor. gnom., ut antea.

Σακάδας fr. 269 (191): ὁ δὲ Σακάδα τοῦ Ἀργείου τὸν ἀνδριάντα πλάσας, οὐ συνιεὶς Πινδάρου τὸ ἐς αὐτὸν προοίμιον ἐποίησεν οὐδὲν ἐς τὸ μῆκος τοῦ σώματος εἶναι τῶν αὐλῶν μείζονα τὸν αὐλητήν (Pausan. IX 30, 2). γέγονε δὲ καὶ Σακάδας Ἀργεῖος ποιητὴς μελῶν τε καὶ ἐλεγείων . . . καὶ τὰ Πύθια τρὶς νενικηκὼς ἀναγέγραπται· τούτου καὶ Πίνδαρος μνημονεύει (Plut. de mus. c. 8): floruisse Sacadam Ol. 48 monet Boeckh.; „signum eius in Helicone positum fuisse ex Pausania constat; quod signum post Pindari aetatem confectum erat, sed ad Pindarici carminis verba quamvis male intellecta fabricatum. Iam vero consentaneum est Sacadam Argivum ideo in Helicone dedicatum esse, quod ille ibi tibiis olim cecinisset cum successu, atque ob hanc ipsam causam Pindarus videtur de Sacada scripsisse in carmine quod in Helicone in Museis canendum esset; id fecit meo iudicio in ipso prosodio ad tibias ibi cantando" Boeckh. Bergkio tamen carmen videtur libro III Partheniorum insertum fuisse.

Σᾰλᾰμίς *Salamis* insula Is. IV (V) 49: καὶ νῦν ἐν Ἄρει μαρτυρήσαι κεν πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ. Ne. IV 48: Αἴας Σαλαμῖν' ἔχει πα-

τρώαν. II 13: *καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός.* Py. I 76: *ἀρέομαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν.*

Σαλμωνεύς *Salmoneus*, Aeoli et Enareae filius Py. IV 143: *μία βοῦς Κρηθεῖ τε μάτηρ καὶ θρασυμήδεϊ Σαλμωνεῖ.*

σᾶμα (sg. *σάματι*, *σᾶμα*. pl. *σάμασιν*) *signum* 1) omen Py. IV 199: *ἀμπνοὰν δ' ἥρωες ἔστασαν θεοῦ σάμασιν πιθόμενοι*: sc. tonitrui et fulmini. fr. 107 (74), 10: *πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινός* (Herm., libri *δὶς ἅμα*). — 2) citharae sonus Py. I 3: *πείθονται δ' ἀοιδοὶ σάμασιν* (sc. *σοῦ, φόρμιγγος*): „h. e. te praecipiente accinunt"; ab hoc ipso versu incipit citharae et chori cantus, v. Boeckh. de Metr. Pind. p. 266. — 3) sepulcrum Ol. X 24: *ἀρχαίῳ σάματι πὰρ Πέλοπος* (var. *σώματι*). Py. IX 82: *τὸν* (Iolaum) — *κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν διφρηλάτα Ἀμφιτρύωνος σάματι.* (de Ne. VII 20 v. *πεῖρας*.)

σάμα v. *πεῖρας*.

σᾶμερον *hodie* Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν δὲ παρ' Εὐρώτα πόρον δεῖ σάμερόν μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ.* Py. IV 1: *σάμερον μὲν χρή σε παρ' ἀνδρὶ φίλῳ στᾶμεν.* XII 29: *εἰ δέ τις ὄλβος ἐν ἀνθρώποισιν, ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται· ἐκ δὲ τελευτάσει νιν ἤτοι σάμερον δαίμων*: „quum victoria reportata finem faciat laborum" Mezger.; plane aliter schol.: *ἐκτελευτήσει δὲ τὸν ὄλβον ὁ δαίμων, τουτέστιν ἐπὶ τέλος ἄξει, ἤτοι σήμερον ἢ ὕστερον· τοῦτο γὰρ ἔδει ἐπενεγκεῖν, ὃ δὴ παρέλιπε.*

Σᾶμος *Semus*, Halirrhothii filius, Mantineensis Ol. X 70: *ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν ἀπὸ Μαντινέας Σᾶμος ὡλιροθίου* (Boeckh., libri *σᾶμ', σῆμ', δῶμ', σᾶμα*, interpolati *σᾶμος ἠείδετο*): sc. *ἔφερε τέλος.* „Semum Mantineensem primum cursu vicisse Olympiis certum est ex Diphili Theseide choliambico metro scripta, ex qua Didymus et Aristodemus haec recitant: *τρέψας δὲ πώλους ὡς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος, | ὃς πρῶτος ἅρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ*" Boeckh. in Nott. critt.

σάν *San* littera fr. 79 (47): *πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων*: Pindarus contra eos disputat, qui carmina *ἄσιγμα* fecerant, ut Lasus Hermionensis; Dorum autem San paulo rudius pronuntiatum nec plane convenisse ceterorum graecorum litterae Sigma coni. Boeckh. de Oecon. civ. Ath. II 386.

σαόω *servo* fr. 231 (255): *τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.* Py. IV 161: *κριοῦ* —, *τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων.*

σάρξ *caro* fr. 168 (150): *καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν*: sc. boum. fr. 286: *διήγεται σάρκες, ἀντὶ τοῦ διήγοντο* (Lesbonax de figuris p. 184 Valck.): „fuit credo *διήγετο*, Pindarice *διάγετο*" Boeckh.; figura est q. v. Pindarica, v. *ἰαχέω*.

Σαρπηδών *Sarpedon*, Iovis filius, rex Lyciorum Py. III 112: *Νέστορα καὶ Λύκιον Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτις, ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν, γινώσκομεν.*

σαυτοῦ *tui ipsius* fr. 97 (64): *τὸ σαυτοῦ μέλος γλάζεις* (Bergk. scr. *σαυτῷ*, *τὸ* pro *ὃ* accipiens): *τουτέστιν ἑαυτῷ ᾠδὴν ᾄδεις.* Schol. ad Theocr. I 2. „dicitur de Pane cantore" Boeckh.

σάφᾰ *vere, certo, manifesto* Ol. VII 91: *σάφα δαείς.* VIII 46: *ὣς ἄρα θεὸς σάφα εἴπαις*: quum oraculorum oratio soleret ambigua esse. Py. II 57: *τὸ δὲ σάφα νιν* (divitias) *ἔχεις.*

σᾰφᾱνής *perspicuus* Ol. X 55: *τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν* (Bergk. sec. Hartung. *τόδε σ.*): perspicuam rei rationem.

σαφής (sg. f. *σαφής*. n. *σαφές*. superl. n. *σαφέστατον*. adv. *σαφέως*) *clarus, apertus, certus, manifestus* Ne. XI 43: *τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ.* Is. I 22: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά.* V (VI) 20: *ὔμμε — τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις.* — neutr. sg. pro adv. Ol. XIII 45: *σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν.* XIII 103: *τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές.* Py. VIII 45: *θαέομαι σαφές.* II 25: *ἔμαθε δὲ σαφές.* Is. VI (VII) 27: *ἴστω γὰρ σαφές.* — adv. **σαφέως** *diserte* Ol. VI 20: *τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω.* Py. IV 117: *φράσσατέ μοι σαφέως.*

σβεννύω *exstinguo* Py. I 5: *καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις ἀενάου πυρός.*

σεβίζω *cum veneratione celebro, colo* Py. V 80: *Ἄπολλον, τεᾷ, Καρνήι', ἐν δαιτί· σεβίζομεν Κυράνας ἀγακτιμέναν πόλιν.* Is. IV (V) 29: *μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι:* sc. *ἐν θυσίαις.*

σέβω *colo*, Ol. XIV 12: *πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ* (Gratiae) — *ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν.* — Med. Py. VI 25: *μάλιστα μὲν Κρονίδαν — θεῶν σέβεσθαι.*

Σειληνός *Silenus*, educator Bacchi fr. 156 (57): *ὁ ζαμενὴς δ' ὁ χοροιτύπος, ὃν Μαλεάγονος ἔθρεψε Ναΐδος ἀκοίτας Σειληνός* (Boeckh., vulgo *Σιληνός*).

σεισίχθων *quassator terrae* Is. I 52: *Κρόνου σεισίχθον' υἱὸν — κελαδῆσαι:* Neptunum.

σείω *concutio, quasso*, met. Py. IV 272: *ῥάδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις.* VIII 94: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.*

σελᾱνα *luna* Ol. X 75: *ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος σελάνας ἐρατὸν φάος.*

σέλας *splendor, fulgor* Py. III 39: *σέλας δ' ἀμφέδραμεν λάβρον Ἀφαίστου.* fr. 142 (106), 4: *κελαινεφέι δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας.*

σέλῑνον *apium* (palustre, ut videtur Dissenio) in Isthmiis victoribus datum Is. II 16: *Ἰσθμίαν ἵπποισι νίκαν, τὰν Ξενοκράτει Ποσειδάων ὀπάσαις Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.* VII 64 (VIII 69): *Ἴσθμιον ἂν νάπος Δωρίων ἔλαχεν σελίνων.* Ne. IV 88: *Ὀρσοτριαίνα ὃς ἐν ἀγῶνι βαρυκτύπου θάλησε Κορινθίοις σελίνοις.* Ol. XIII 33: *δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα.*

Σεμέλα *Semele*, Cadmi filia, mater Bacchi Py. XI 1: *Κάδμου κόραι, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγυιᾶτις, Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα.* Ol. II 28 (26): *ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα, φιλεῖ δέ νιν Παλλὰς αἰεὶ καὶ Ζεὺς πατήρ, μάλα φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.* fr. 75 (45), 20: *ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.*

σεμνός (sg. m. *σεμνόν.* f. *σεμνάν.* n. *σεμνόν.* pl. m. *σεμνούς.* f. *σεμνᾶν.* n. *σεμνῶν, -οῖς*) *venerabilis, sanctus, augustus* 1) de deis Ne. V 25: *ὕμνησαν — σεμνὰν Θέτιν.* Py. III 79: *σεμνὰν θεόν:* Matrem deorum. fr. 95 (63), 2: *σεμνᾶν Χαρίτων* (Boeckh., libri *σεμνῶν*). Ne. VIII 13: *ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων.* de regionibus rebusque quae ad deos pertinent vel sunt in eorum tutela Ne. I 1: *ἄμπνευμα σεμνὸν Ἀλφεοῦ, — Ὀρτυγία.* III 69: *σεμνὸν — Πυθίου Θεάριον.* X 28: *σεμνοῖς δαπέδοις:* in Nemea. Ne. I 72: *πὰρ Δὶ Κρονίδᾳ σεμνὸν αἰνήσειν δόμον* (Bergk. *σταθμόν*). fr. 95 (63), 1: *σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ.* Ol. V 18: *Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον.* cf. Py. IX 30. Ol. IX 6: *σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος.* V 12: *σεμνοὺς ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν: διὰ τὸ ῥεῖν αὐτὸν ἐπὶ συμφέροντι τῆς πόλεως.* Schol. fr. 30 (6), 3: *ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἄγον Ὀλύμπου.* Ol. VII 42: *σεμνὰν θυσίαν θέμενοι.* — 2) de hominibus Ol. VI 68: *Ἡρακλέης, σεμνὸν θάλος Ἀλκαϊδᾶν.* Ne. VII 23: *ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι.* (de Ol. XIV 8 v. *ἁγνός.*)

Σέριφος *Seriphus*, parva insula in mari Aegaeo sita Py. XII 12: *Περσεὺς — εἰναλίᾳ Σερίφῳ λαοῖσί τε μοῖραν ἄγων:* „quod saxum inde ab eo tempore facta est" Boeckh. Ceterum quum metro adversetur *Σερίφῳ*, cuius longa paenultima corripi nequeat, verba corrupta esse fere omnes consentiunt, itaque Boeckh. coni. *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λαοῖσί τε*, Herm. *εἰναλίᾳ τε Σ. ταῖσί τε* (Gorgonibus) vel *εἰναλίᾳ τε πέτρᾳ*, Bergk. *εἰναλίᾳ τε Σερίφῳ λάσατο* (h. e. *κτήσατο*) *μοῖραν ἄγων*, alii alia.

σεύομαι (aor. *σύτο.* pf. *ἔσσυται. ἐσσυμένα, -οι. ἐσσυμένως*) *ruo, curro, propero* Ol. I 21: *παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων* (*Φερένικος*). Py. IV 135: *ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν.* add. inf. Is. VII 61 (VIII 67): *ἔσσυταί τε Μοισαῖον ἅρμα Νικοκλέος μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι.* fr. 107 (74), 5: *ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνειν τι νεώτερον· ἢ πάρος* (Schneider.,

libri ἐσσαμένα). — adv. **ἐσσυμένως** *confestim* fr. 166 (147), 2: ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν ὤθεον.

σής *tinea* fr. 222 (243), 2: Διὸς παῖς ὁ χρυσός· κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει.

σθένος (sg. σθένος, -ει, -ος) *robur, vis* 1) corporis Ne. I 26: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρήν. fr. 38 (16): ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Ne. VII 73: αὐχένα καὶ σθένος ἀδίαντον. fr. 139, 8: Ἰάλεμον ὠμοβόλῳ νούσῳ πεδαθέντα σθένος. Py. X 24: τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει. fr. 133 (98), 4: σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες. Is. VI (VII) 22: σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις. add. gen. Py. V 113: ἀγωνίας δ' ἕρκος οἷον σθένος (Bergk. ἀγωνίαις δ', ἕρκος οἷ', ὃν σθένος). Ne. V 39: σθένει γυίων ἐρίζοντι θρασεῖ. X 48: σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει. — in circumlocutione fr. 29 (5), 4: τὸ πάντολμον σθένος Ἡρακλέος. Py. IX 86: τέκε — Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. Ol. VI 22: ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων. Py. II 12: καταζευγνύῃ σθένος ἵππιον. — 2) rerum Ne. VI 13 (11): τόκα δ' αὖτ' ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν (sc. ἄρουραι). c. gen. Ol. IX 51: λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος: vim, copiam, cf. fr. 107 (74), 11: νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον. Is. III 2: εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις ἢ σθένει πλούτου. met. Ne. XI 38: ἀρχαῖαι δ' ἀρεταὶ ἀμφέροντ' ἀλλασσόμεναι γενεαῖς ἀνδρῶν σθένος: suum robur. — in circumlocutione Py. IV 144: φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν. V 34: κατέκλασε γὰρ ἐντέων σθένος οὐδέν.

σῖγά *silentium* fr. 180 (172), 2: ἔσθ' ὅτε πιστοτάτα σιγᾶς ὁδός. 240 (269): μὴ σιγᾷ βρεχέσθω (Boeckh., libri μησὶ γὰρ). 177 (164), 2: οὐδὲ σιγᾷ κατερρύη. Is. IV (V) 51: ἀλλ' ὅμως καύχημα κατάβρεχε σιγᾷ. Ne. IX 7: τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ καλύψαι.

σῖγᾱλός *taciturnus* Py. IX 92: σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών: ὅτι κατηφεῖς εἰσιν οἱ νικηθέντες. Schol.

σιγάω (act. praes. σιγᾷ. σιγῷμι. σιγάτω. σιγᾶν. pass. aor. σιγαθὲν ci. perf. σεσιγαμένον) *taceo, sileo*, abs. Ne. V 18: καὶ τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι. c. obi. Is. II 44: μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν μηδὲ τούσδ' ὕμνους. fr. 81 (49): τὸ δὲ μὴ Δὶ φίλτερον σιγῷμι πάμπαν (Boeckh., vulgo σιγῶμι). Ne. X 29: τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα. fr. 121 (86), 4: θνάσκει δὲ σιγαθὲν καλὸν ἔργον (Barnes., Sylburg. δ' ἐπιλασθὲν, vulgo δ' ἐπιταθὲν). Ol. IX 103: ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον.

σιδᾱρεος *ferreus* fr. 232 (256): τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον σχήσει τεῖχος (Boeckh., vulgo σιδαροῦν).

σιδαρῖτας *ferratus, ferro armatus* Ne. V 19: ὄλβον ἢ χειρῶν βίαν ἢ σιδαρίταν ἐπαινῆσαι πόλεμον (Heynius, vulgo σιδηρίταν).

σίδαρος *ferrum* Py. IV 246: ναῦν —, τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου. Ol. X 37: ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν. met. fr. 123 (88), 4: ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί.

σιδαροχάρμας *ferro h. e. proeliis gaudens* Py. II 2: ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί (var. σιδηρ.): equos loricatos intellegit Fennell.

Σῖκελία (Σικελία, -ας, -ᾳ, -αν) *Sicilia* insula Py. I 19: Σικελία τ' αὐτοῦ (Typhoei) πιέζει στέρνα λαχνάεντα. Ol. II 10: Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός. I 13: ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ. fr. 106 (73), 5: ἀλλ' ἀπὸ τᾶς ἀγλαοκάρπου Σικελίας ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν (Bergk., vulgo Θηβαίων ἀπὸ γᾶς ἀγλ.· Σικελίας δ' ὄ.). Ne. I 15: κατένευσέν τέ οἱ χαίταις, ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν ὀρθώσειν κορυφαῖς πολίων ἀφνεαῖς.

Σῖκυών *Sicyon*, Peloponnesi urbs, „ubi habebantur Pythia, quae instituisse videtur Clisthenes tempore belli Cirrhaei, Pindarus autem ab Adrasto repetit; ἆθλα certaminis phialae binae fuerunt, videtur tamen simul etiam στεφανίτης fuisse hic ἀγών" Dissen. Is. III 44 (IV 26): ἔν τ' Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος

ὤπασεν τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδῶν. Ne. IX 53: *ἀργυρέαισι δὲ κωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ', ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος.* Ol. XIII 109: *Πέλλανά τε καὶ Σικυὼν καὶ Μέγαρ' Αἰακιδᾶν εὐερκὲς ἄλσος* (sc. *μαρτυρήσει*). — adv. **Σικυωνόθε** *ex Sicyone* Ne. X 43: *Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν* (Schmid., libri *Σικυωνόθεν*). IX 1: *κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι, τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν* (var. *Σικυωνόθεν*).

Σἰπὔλος *Sipylus*, urbs sita ad cognominem montem Lydiae Ol. I 39 (38): *ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ* (Tantalus) *τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον.*

Σἵσὔφος *Sisyphus*, Aeoli filius, rex Corinthi Ol. XIII 52: *οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν.* fr. 5 (1): *Αἰολίδαν δὲ Σίσυφον κέλοντο ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ: χορεύουσαί ποτε αἱ Νηρεΐδες ἐπεφάνησαν τῷ Σισύφῳ καὶ ἐκέλευσαν εἰς τιμὴν τοῦ Μελικέρτου ἄγειν τὰ Ἴσθμια.* Schol. Is. I Argum.

σἴωπά *silentium* Py. IV 57: *ἔπταξαν δ' ἀκίνητοι σιωπᾷ ἥρωες.* Is. III 48 (IV 30): *τῶν ἀπειράτων γὰρ ἄγνωστοι σιωπαί.*

σκαιός *sinister*, *ineptus* Ol. IX 104: *ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον*: non deterior.

Σκάμανδρος *Scamander*, fluvius Troadis Ne. IX 39: *λέγεται μὰν Ἕκτορι μὲν κλέος ἀνθῆσαι Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ.*

σκᾶπτον (sg. *σκᾶπτον*, *-ῳ*, *-ον*) 1) *baculus* Ol. VII 28: *Ἀλκμήνας κασίγνητον νόθον σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας ἔκτανεν.* — 2) *sceptrum*, insigne regis iudicisque Py. I 6: *εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός.* Ne. XI 4: *εὖ δ' ἑταίρους ἀγλαῷ σκάπτῳ πέλας* (sc. *δέξαι*): „stabat nempe prope aram prytanei Tenediorum statua Vestae sceptrum tenens“ Dissen. Py. IV 152: *ἀλλὰ καὶ σκᾶπτον μόναρχον καὶ θρόνος*: suppl. *ὑπάρχει* vel, ut schol. volunt, *πονεῖ με*; nomin. absolutum („quod attinet ad . . .“) intellegunt Boeckh. et Dissen. — quare pro imperio vel regno est Ol. VI 93: *τὰν Ἱέρων καθαρῷ σκάπτῳ διέπων.* I 12: *Ἱέρωνος ἑστίαν, θεμιστεῖον ὃς ἀμφέπει σκᾶπτον ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ.*

σκευά *instrumentum* Py. II 80: *ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστος εἶμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας*: dicit reliquas retis partes, praeter suber.

σκἴά *umbra*, met. Py. VIII 95: *τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος: τοῦ ἀσθενοῦς τὸ ἀσθενέστερον.* Schol.

σκιᾰρός *umbrosus* Ol. III 14: *Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν.* III 18: *αἴτει πανδόκῳ ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν* (var. *σκιερόν*). fr. 129 (95), 3: *προάστιον αὐτῶν καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός* (var. *σκιεράν*, Herm. *σκιαρᾷ*).

σκίμπτω *statuo firmiter impressum, infixum solo* Py. IV 224: *Αἰήτας ἀδαμάντινον ἐν μέσσοις ἄροτρον σκίμψατο*: „erat enim permagni ponderis“ Dissen.

σκἴόεις *umbrosus* Py. IX 34: *ὀρέων κευθμῶνας ἔχει σκιοέντων* (var. *σκιοέντας*): *τῶν συμφύτων ὀρῶν.* Schol.

σκληρός *durus* Ol. VII 29: *σκάπτῳ θενὼν σκληρᾶς ἐλαίας.*

σκόλιον *scolium* fr. 122 (87), 11: *θαυμάζω, τί με λέξοντι Ἰσθμοῦ δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν* (Boeckh., vulgo *σκολιοῦ*).

σκολιός 1) *incurvus* fr. 203 (217), 3: *κρυφᾷ δὲ σκολιοὺς γέννσιν ἀνδέροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς* (var. *σκολιοῖς*, Bergk. coni. *ἀσκελέως*): sc. equorum. — 2) *obliquus*, *perversus*, met. Py. II 85: *ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς*: „h. e. modo in dextrum, modo in sinistrum latus per obliquum incursans, ut faciunt lupi“ Dissen.; ceterum aeolicas formas accusativi *ὁδοὶς σκολιαὶς* scriptas fuisse existimat Bergk. fr. 213 (232), 2: *πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνῃ ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν* (var. *σκολιᾶς ἀπάτας*).

Σκοπάδαι fr. 255 (149): *Σκοπάδας καὶ Ἀλευάδας εἴωθε Πίνδαρος καλεῖν τοὺς Θεσσαλούς* (Schol. Ne. VII 103).

σκόπελος *rupes* fr. 196 (209):

λιπαρᾶν τε Θηβᾶν μέγαν σκόπελον: Cadmeam.

σκοπέω *circumspicio, specto* Ol. I 5: *μηκέτ' ἀελίου σκόπει ἄλλο θαλπνότερον ἐν ἁμέρᾳ φαεννὸν ἄστρον ἐρήμας δι' αἰθέρος.* Is. VII (VIII) 13: *τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν χρῆμα πᾶν* (*σκοπεῖν* om. codd. e schol. add. Thiersch. et Dissen., Herm. *ἄρειον ἀεὶ πέλεν*, Bergk. *ἄρειον ὁρᾶν ἀεί*).

σκοπιά *vertex, fastigium* fr. 101 (102), 2: *σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα* (Boeckh., codd. *σκοπιαῖσι*). met. Ne. IX 47: *εἰ γὰρ ἅμα κτεάνοις πολλοῖς ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος, οὐκέτ' ἔστι πόρσω θνατὸν ἔτι σκοπιᾶς ἄλλας ἐφάψασθαι ποδοῖιν.*

σκοπός (sg. *σκοποῦ, -οῖ'* ei., *-ῷ, -όν*, pl. *σκοποί*) 1) *speculator* Py. III 27: *οὐδ' ἔλαθεν σκοπόν*: Apollinem. — c. gen. loci de deis: *custos, praeses* Ol. I 55 (54): *ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν.* VI 59: *τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν.* c. gen. pers.: *rector* Ne. V 27: *ξυνᾶνα Μαγνήτων σκοπόν*: Acastum. — 2) *scopus, meta* Ol. X 71: *ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν.* Ol. XIII 94: *ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.* II 98 (89): *ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον.* Ne. VI 31 (27): *ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς.* c. gen. Ne. IX 55: *ἀκοντίζων σκοποῖ' ἄγχιστα Μοισᾶν*, Ahrens, libri *σκοποῦ*, Bergk. *σκοπῷ*).

σκοτεινός *obscurus* Ne. VII 61: *ξεῖνός εἰμι· σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω*: h. e. obscurantem; *τὸν ἐπισκοτοῦντα ψόγον.* Schol. Ceterum quum metrum laboret — brevis enim syllaba ante *σκοτεινὸν* requiritur —, hanc vocem vitiosam esse plerique consentiunt; itaque alii aliam adhibent medelam, Boeckh. scr. *κοτεινὸν* h. e. *κοτήεντα*: invidum, Bergk. coni. *κελαινὸν*, postea *ἐρεβεννὸν*, cf. Hesych. *ἐρεβεννή· σκοτεινή.*

Σκοτίος fr. 319 (282): *σκότιον ὡς λόγιον, τὸ δὲ κύριον πρὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν καὶ παροξύνεται παρὰ Πινδάρῳ. . . . σκότιον τὸν ἐξ ἀδαδουχήτων γάμων νόθον λέγει, τὸ δὲ κύριον ὄνομα Σκοτίος* (Schol. Il. ζ 24): „igitur quidam *Σκοτίος* in Pindaricis legebatur" Boeckh.

σκότος (sg. *σκότῳ, -ει, -ον*) *tenebrae, caligo* fr. 142 (106), 3: *κελαινεφέι δὲ σκότει καλύψαι καθαρὸν ἁμέρας σέλας* (sc. *θεῷ δυνατόν*). 130 (95): *ἔνθεν τὸν ἄπειρον ἐρεύγονται σκότον βληχροὶ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοί.* — met. pro obscuritate atque oblivione Ne. VII 13: *ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι.* fr. 228 (252): *πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον.* Ol. I 85 (83): *τά κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν;* Ne. IV 40: *φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν: ἐν τῷ τῆς ἀδοξίας καὶ λύπης σκότῳ σκοτασθήσεται ὁ βάσκανος.* Schol. fr. 42 (171), 4: *εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος ἄτα προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικε* Grotius, libri *σκόπει*).

Σκύθαι *Scythae* fr. 105 (72), 3: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται.* 203 (217): *ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει, κρυφᾷ δ' σκολιοὺς γένυσιν ἀνδήροισιν πόδας ἠδὲ κεφαλάς.*

Σκύριος *Scyrius*, ad Scyrum insulam pertinens fr. 106 (73), 3: *Σκύριαι δ' ἐς ἄμελξιν γλάγους αἶγες ἐξοχώταται.*

Σκῦρος *Scyrus*, insula in mari Aegaeo sita Ne. VII 37: *ὁ δ' ἀποπλέων Σκύρου μὲν ἅμαρτεν* (sc. Neoptolemus).

σκῦρωτός *paritus* Py. V 93: *εὐθύτομόν τε κατέθηκεν Ἀπολλωνίαις ἀλεξιμβρότοις πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν*: „via est pavimento planissimo strata; nam ex *λατύπῃ* sive *σκύρῳ* saxis ibi perruptis deciso pavimentum planissimum inductum reliquo saxo est" Boeckh. *οὕτω καλεῖται πλατεῖα Σκυρωτὴ ἐπὶ τῆς Κυρήνης, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἱερὸν τῶν Διοσκούρων* (v. 9) *ἐν ἐκείνῃ τῇ πλατείᾳ εἶναι.* Schol.

σκῠτάλα *scytala*, met. Ol. VI 91: *ἐσσὶ γὰρ ἄγγελος ὀρθός, ἠυκόμων σκυτάλα Μοισᾶν, γλυκὺς κρατὴρ ἀγαφθέγκτων ἀοιδᾶν*: „*σκυτάλην* eo refer, quod ut in litteris carmen attulit Aeneas; nam *σκυτάλῃ* Spartani mittebant mandata; cf. Nep. Pausan. 3, 4 et Gell. Noct. Att. XVII 9" Boeckh.

σκῠτᾰλον *clava* Ol. IX 30: *Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν* (Tricl. *σκυτάλην*).

σμικρός v. **μικρός.**

Σμυρναῖος *Smyrnaeus*, Smyrnae incola fr. 204 (218): *καὶ λιπαρῷ Σμυρναίων ἄστεϊ* (Boeckh., libri *Σμυρναίῳ*). 264 (189): *Ὅμηρος — τὸ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην Χῖος* (vit. Hom. V ap. Westerm. Biogr. p. 28). *Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης δὲ Χῖον* (vit. Hom. in Gal. Opusc. Myth. p. 283): Pindarum Homeri, quem Smyrnae natum esse statueret, in Chio insula domicilium testificatum esse existimat Boeckh.

Σόλῠμοι *Solymi*, gens Asiae minoris Ol. XIII 90: *Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν* (Bellerophon): *ἔθνος πρὸς τῇ Λυκίᾳ, μεταξὺ Λυκίας καὶ Παμφυλίας, πολεμικώτατον. εἶπε δὲ ταῦτα καὶ Ὅμηρος* (Il. VI 155 seqq.) *περὶ τοῦ Βελλεροφόντου.* Schol.

σός (sg. m. *σός.* f. *σάν.* n. *σόν.* pl. f. *σαῖς*) *tuus* Ne. IV 14: *Τιμόκριτος ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο.* Py. IV 158: *σὸν δ᾽ ἄνθος ἥβας ἄρτι κυμαίνει.* Ol. VIII 11: *μέγα τοι κλέος αἰεί, ᾧτινι σὸν γέρας ἕσπητ᾽ ἀγλαόν.* IX 17: *θάλλει δ᾽ ἀρεταῖσιν σόν τε, Κασταλία, παρὰ Ἀλφεοῦ τε ῥέεθρον* (Bergk. sec. schol., libri *ἀρεταῖς ἴσον τε Κασταλίᾳ παρ᾽ Ἀλφειοῦ* v. *ἶσον τε Κασταλίᾳ παρ᾽ Ἀλφεοῦ*, Boeckh. *ἀρεταῖσιν ἔν τε Κασταλίᾳ παρὰ Ἀλφεοῦ*, alii aliter). fr. 35 (10): *κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.* Py. IV 175: *τῶν μὲν κλέος ἐσλὸν Εὐφάμου τ᾽ ἐκράνθη σόν τε, Περικλύμεν᾽ εὐρυβία.* c. artic. Ol. V 4: *τὰν σὰν πόλιν αὔξων, Καμάρινα, λαοτρόφον.* Ne. IV 90: *τὸν Εὐφάνης ἐθέλων γεραιὸς προπάτωρ ὁ σὸς ἀείσεται, παῖ* (Herm. *ὁ σὸς ἄεισέν ποτε παῖ*, quod rec. Boeckh. deleto articulo, Rauchenstein. *σὸς ἄεισεν τότε, παῖ*, quod rec. Christ., Mommsen. *ἀείσεται, παῖ, ὁ σός*).

σοφία (sg. *σοφία, -ας, -ᾳ, -αν.* pl. *σοφίαι*) 1) *peritia, ars* Ol. VII 53: *δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει*: tangit his verbis Telchines, fabulosos istos prisci temporis fabros Rhodios, qui quum magicis artibus usi dicerentur, ab hac suspicione ac mala fama Heliadas Rhodios vult defendere. Py. III 54: *ἀλλὰ κέρδει καὶ σοφία δέδεται*: sermo est de arte medica. Ol. IX 38: *τό γε λοιδορῆσαι θεοὺς ἐχθρὰ σοφία.* imprimis de arte poetica Py. IV 248: *καί τινα οἶμον ἴσαμι βραχύν· πολλοῖσι δ᾽ ἅγημαι σοφίας ἑτέροις.* Ol. I 120 (117): *ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ᾽ Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ* (Tricl. *σοφίαν*). Py. VI 49: *νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔτ᾽ ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων, σοφίαν δ᾽ ἐν μυχοῖσι Πιερίδων.* Is. VI (VII) 18: *ἀμνάμονες δὲ βροτοί, ὅ τι μὴ σοφίας ἄωτον ἄκρον κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν ἐξίκηται ζυγέν.* Ne. VII 23: *σοφία δὲ κλέπτει παράγοισα μύθοις*: simul astutiam Ulixis significari monet Rauchenstein. Py. I 12: *κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμφί τε Λατοίδα σοφίᾳ βαθυκόλπων τε Μοισᾶν.* — plur. Ol. IX 107: *σοφίαι μὲν αἰπειναί*: „excellentia in aliquo genere artis quocunque“ Dissen. — 2) *sapientia, prudentia* Py. II 56: *τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον*: v. *πότμος.* Py. IV 263: *γνῶθι νῦν τὰν Οἰδιπόδα σοφίαν*: „quae aenigmata et obscurius dicta perspiciat“ Dissen; respicere poetam fabulam modo enarratam monet Mezger. fr. 209 (227): *ἀτελῆ σοφίας καρπὸν δρέπειν.* 260 (178): *ὄντα μὲν αὐτὸν* (Palamedem) *κυριώτερον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σοφίας λόγον, ὡς ἔφη Πίνδαρος* (Aristid. II 339). fr. 61 (33): *τί δ᾽ ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ᾇ τ᾽ ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;* 107 (74), 4: *ἔθηκας ἀμάχανον ἰσχὺν πτανὸν ἀνδράσιν καὶ σοφίας ὁδόν.* 133 (98), 4: *ἐκ τᾶν βασιλῆες ἀγανοὶ καὶ σθένει κραιπνοὶ σοφίᾳ τε μέγιστοι ἄνδρες αὔξοντ᾽.* Ep. 2: *Ἡσίοδ᾽, ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.*

σόφισμα *prudens inventum* Ol. XIII 17: *πολλὰ δ᾽ ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ᾽. ἅπαν δ᾽ εὑρόντος ἔργον* (var. *σοφίσματα· πᾶν* v. *ἅπαν*).

σοφιστάς *sapiens h. e. poeta* Is. IV (V) 28: *μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι.*

σοφός (sg. m. *σοφός, -ῷ, -όν.* f. *σοφᾶς.* pl. m. *σοφοί, -ῶν, -οῖς.* f. *σοφαί, -αῖς.* n. *σοφῶν.* — superl. sg. n. *σοφώτατον.* pl. m. *σοφώτατοι.* n. *σοφώτατα*) 1) *peritus* artis alicuius Py. V 115: *πέφανταί θ᾽ ἁρματηλάτας*

σοφός. Ne. VII 17: *σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν*: prudentes nautae. — imprimis artis poeticae Is. I 45: *κούφα δόσις ἀνδρὶ σοφῷ ἀντὶ μόχθων παντοδαπῶν, ἔπος εἰπόντ' ἀγαθὸν ξυνὸν ὀρθῶσαι καλόν.* Py. III 113: *ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν.* fr. 1 (4), 7: *ταμίαι τε σοφοὶ Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων.* Py. IV 295: *ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν*: „inter cives musices et poesios peritos, quae artes florebant Cyrenis“ Dissen. Ol. XI 10: *ἐκ θεοῦ δ' ἀνὴρ σοφαῖς ἀνθεῖ πραπίδεσσιν ὁμοίως.* Ne. IV 2: *αἱ δὲ σοφαὶ Μοισᾶν θύγατρες ἀοιδαὶ θέλξαν νιν ἁπτόμεναι.* Ol. XIV 7: *εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνήρ*: „musicarum artium peritus“ Dissen. Ol. IX 28: *ἀγαθοὶ δὲ καὶ σοφοὶ κατὰ δαίμον' ἄνδρες ἐγένοντ'*: „*ἀγαθοὶ* hic memorantur propter Epharmostum, ut *σοφοὶ* sunt poetae“ Dissen. sine subst. Ol. II 94 (86): *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ.* Py. I 42: *ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφυν.* Is. VII 47 (VIII 52): *καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπειρόισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος.* Ol. I 9: *ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι*: „videntur plures tum in aula regia affuisse cum Pindaro poetae carmen eius una cantantes“ Dissen. Py. X 22: *εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς.* Ne. VIII 41: *αὔξεται δ' ἀρετὰ — ἐν σοφοῖς ἀνδρῶν ἀερθεῖσ' ἐν δικαίοις τε πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα*: „apud poetas iustos probosque nec invidos“ Dissen. — 2) *sapiens, prudens* Py. IV 217: *λιτάς τ' ἐπαοιδὰς ἐκδιδάσκησεν σοφὸν Αἰσονίδαν.* IX 39: *κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων* (Bergk. *σοφοῖς*). Ol. I 35 (34): *ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.* Py. IV 138: *βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.* Ol. VII 72: *τέκεν ἑπτὰ σοφώτατα νοήματ' ἐπὶ προτέρων ἀνδρῶν παραδεξαμένους παῖδας.* sine subst. Is. II 12: *ἐσσὶ γὰρ ὢν σοφός*: „h. e. intelligis quae dico“ Dissen. Ol. V 16: *ἢν δ' ἔχοντες σοφοὶ καὶ πολίταις ἔδοξαν ἔμμεν.* Py. VIII 73: *εἰ γάρ τις ἐσλὰ πέπαται μὴ σὺν μακρῷ πόνῳ, πολλοῖς σοφὸς δοκεῖ πεδ' ἀφρόνων βίον κορυσσέμεν ὀρθοβούλοισι μαχαναῖς* (Bergk. cum uno cod. *σοφοῖς*). Ne. V 18: *τὸ σιγᾶν πολλάκις ἐστὶ σοφώτατον ἀνθρώπῳ νοῆσαι.* Py. IX 50: *εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι*: dicit Apollinem. Ol. VII 31: *αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν.* Py. V 12: *σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.* fr. 216 (235): *σοφοὶ δὲ καὶ τὸ μηδὲν ἄγαν ἔπος αἴνησαν περισσῶς*: *ὅπερ Χίλωνι ἀνατιθέασιν ὡς Κριτίας καὶ Πίνδαρος.* Schol. ad Eur. Hipp. 263. Ol. III 44: *τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις.* Py. IX 78: *βαιὰ δ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκοὰ σοφοῖς* (var. *σοφοῖο*): „intelligentibus“ Dissen. — c. artic. Py. II 88: *χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι*: optimates.

σπᾰνίζω *sum rarus* Ne. VI 36 (31): *τὰ καλά σφιν ἔργ' ἐκόμισαν, Βασσίδαισιν ἅτ' οὐ σπανίζει.*

σπᾰράσσω *lanio, percutio* fr. 111 (77): *ἔμβαλ' ἕλκεα νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον, τέλος δ' ἀείραις πρὸς στιβαρὰς σπάραξε πλευράς* (Boeckh., libri *ἐσπάραξε* v. *ἀπάραξε*, Bergk. *πρὸς ἄκραν στ. ἐσπάραξε*).

σπάργανον *fascia* Ne. I 38: *κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα.* Py. IV 114: *τοί μ' — μίγα κωκυτῷ γυναικῶν κρύβδα πέμπον σπαργάνοις ἐν πορφυρέοις.* fr. 193 (205): *πενταετηρὶς ἑορτὰ βουπομπός, ἐν ᾇ πρῶτον εὐνάσθην ἀγαπατὸς ὑπὸ σπαργάνοις.*

Σπάρτα (*Σπάρτας, -ᾳ, -αν*) *Sparta* Py. I 77: *ἐν Σπάρτᾳ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρῶνος μάχαν.* Ne. VIII 12: *οἵ τ' ἀνὰ Σπάρταν Πελοπηιάδαι.* X 52: *εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων*: Castor et Pollux. Py. V 73: *τὸ δ' ἐμόν. γαρύεν ἀπὸ Σπάρτας ἐπήρατον κλέος, ὅθεν γεγενναμένοι ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι, ἐμοὶ πατέρες.* Ne. XI 34: *τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας.*

σπαρτός *satus* fr. 29 (5), 2: *ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος ἀνδρῶν ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν — ὑμνήσομεν*: dicit Spartos e draconis a Cadmo necati dentibus ortos; quinque ad superstites totidem gentes Thebanae originem suam referebant. — pro subst. ***Σπαρτοί*** *Sati, Anguigenae* Is. VI (VII) 10: *Σπαρτῶν ἀκαμαντολογχᾶν* (sc. *θυμὸν εὔφρανας*):

gen. causae. Is. I 30: *Ἰφικλέος μὲν παῖς ὁμόδαμος ἐὼν Σπαρτῶν γένει*: h. e. Thebanis, utpote posteris Satorum; cf. Py. IX 82: *πατροπάτωρ ἔνθα οἱ Σπαρτῶν ξένος κεῖτο, λευκίπποισι Καδμείων μετοικήσαις ἀγυιαῖς.*

σπάω *traho* Py. IV 234: *σπασσάμενος δ᾽ ἄροτρον — βιατὰς ἐξεπόνασ᾽ ἐπιτακτὸν ἀνὴρ μέτρον* (var. *σπασάμενος*): ad se tracto atque protracto aratro.

σπείρω *spargo*, met. Ne. I 13: *σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ*: „de multa, copiosa laude dictum" Dissen. (de Py. IV 255 v. *σπέρμα*).

σπένδω *libo* Is. V (VI) 8: *εἴη δὲ τρίτον* (sc. *κρατῆρα*) *σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς* (Boeckh., libri *κατα|σπένδειν*, v. *σπεύδειν*, *σπένδοιεν*, vulgo *κατασπένδειν*), ubi Bergkius *κάτα* cum verbo *σπένδειν* iungendum statuit, id quod reprobat Boeckhius, quum *κὰτασπένδειν* sit devovere; v. *κατά* B).

σπέρμα (sg. *σπέρμα*, *-ατος*, *-(α)*) *semen* 1) hominis v. dei Ne. X 81: *τόνδε δ᾽ ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως.* Py. IV 255: *καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ᾽ ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνας, ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νύκτες* (Herm., libri *περ* et *ἀκτῖνας*, Bergk., *σπεῖρ᾽ . . . ὑμετέρας τ᾽ ἀκτῖνας ὀλβο-᾽νδείξατο*). Ol. IX 61: *ἔχεν δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος*: sc. Iovis v. a Iove; cf. Py. III 15: *φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν*: Apollinis. de viro Ne. X 17: *ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν σπέρμ᾽ ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος*: *ὃ ἔμελλεν εἰς τὴν τοῦ Ἡρακλέος γένεσιν καταβαλεῖν ὁ Ζεύς.* Schol. — pro origine Ol. II 50 (46): *ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν*: „Samenwurzel" Mezger. Ol. VII 93: *μὴ κρύπτε κοινὸν σπέρμ᾽ ἀπὸ Καλλιάνακτος.* — 2) met. de rebus Ol. VII 48: *αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ*: scintillam. Py. III 37: *πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀΐστωσεν ὕλαν.* IV 43: *καί νυν ἐν τᾷδ᾽ ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας*: *διχῶς τὸ σπέρμα δύναται νοεῖσθαι, καὶ ὅτι Λιβυκὴ ἡ βῶλος καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς εἰς Λιβύην ἀποικίας.* Schol.

σπέρχω *concito*, met. Ne. I 40: *θεῶν βασίλεα σπερχθεῖσα θυμῷ πέμπε δράκοντας ἄφαρ*: *ταραχθεῖσα τῇ ψυχῇ καὶ ὑπερζέουσα τῷ θυμῷ.* Schol.

σπεύδω (praes. *σπεύδει*. *σπεῦδε*. *σπεύδειν*. *σπεύδων*. ipf. *σπεῦδεν*) 1) intr. *festino, propero* Py. IV 95: *ἀνὰ δ᾽ ἡμιόνοις ξεστᾷ τ᾽ ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας ἵκετο σπεύδων.* c. infin. Ol. IV 11 (13): *Ψαύμιος —, ὃς ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισατίδι κῦδος ὄρσαι σπεύδει Καμαρίνᾳ.* Ne. IX 21: *φαινομέναν δ᾽ ἄρ᾽ ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι.* — 2) trans. *affecto* Py. III 62: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε.* Is. III 31 (IV 13): *καὶ μηκέτι μακροτέρως σπεύδειν ἀρετάν.*

σπλάγχνον plur. *viscera, uterus* Ol. VI 43: *ἦλθεν δ᾽ ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ᾽ ὠδῖνός τ᾽ ἐρατᾶς Ἴαμος ἐς φάος αὐτίκα.* Ne. I 35: *ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων — μόλεν.*

σπονδά *libatio* Is. V (VI) 37: *τὸν μὲν — κελήσατο νεκταρέαις σπονδαῖσιν ἄρξαι* (var. *σπουδαῖσιν*).

σπονδοφόρος *qui libationes offert, sacerdos* Is. II 23: *ὄντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνον, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι*: „sunt certi magistratus sacri sive sacerdotes, fere iidem qui Romanorum Fetiales; hi futura Olympica sollemnitate festum, *σπονδὰς* et *ἐκεχειρίαν* denuntiabant civitatibus" Boeckh.

σπουδά *studium* Py. IV 276: *τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.* Ol. X 97: *ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ, κλυτὸν ἔθνος Λοκρῶν ἀμφέπεσον*: cum studio, studiose.

σπουδαῖος *serius* Py. IV 132: *ἀλλ᾽ ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ᾽*: opp. *εὐφροσύναν* v. 129.

στάδιον (sg. *σταδίου*, *-ον*. pl. *σταδίων*, *-οις*) 1) *stadium, curriculum* Ol. XIII 30: *πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον.* — 2) *cursus in stadio* Ol. X 64: *στάδιον μὲν ἀρίστευσεν εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων παῖς ὁ Λικυμνίου Οἰωνός.* XIII 37: *Πυθοῖ τ᾽ ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ᾽ ἀελίῳ ἀμφ᾽ ἑνί.* Py. XI 49: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι.* Is. I 23: *λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετὰ ἔν τε γυμνοῖσι σταδίοις σφίσιν ἔν τ᾽ ἀσπιδοδούποι-*

σιν ὁπλίταις δρόμοις. Ne. VIII 16: *Δείνιος δισσῶν σταδίων καὶ πατρὸς Μέγα Νεμεαῖον ἄγαλμα*: bis vicisse Dinidem et patrem semel statuit Dissen., patrem semel semelque filium vicisse Mezgerus existimat; *δισσῶν δὲ σταδίων, ὅτι διαυλοδρόμος.* Schol.

στάδιος *stabilis* Ol. V 13: *κολλᾷ δὲ σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος: εὖ ἑστώτων.* Schol.

στάζω *stillo* Py. IX 63: *νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι.* — met. Ne. X 82: *τόνδε δ' ἔπειτα πόσις σπέρμα θνατὸν ματρὶ τεᾷ πελάσαις στάξεν ἥρως* (Pauw., libri *ἔσταξεν*, Tricl. *ἔσταξ'*): genuit; *ἔσπειρεν.* Schol.

στάθμα (sg. *στάθμας, -α, -αν.* paenultimae vocalis producitur bis, bis non producitur, semel anceps est Py. VI 45) *linea* 1) fabrorum: Richtschnur, Schmitze, met. norma, regula Py. I 62: *πόλιν κείναν — Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε.* fr. 1 (4), 4: *τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται.* Py. VI 45: *Θρασύβουλος πατρῴαν μάλιστα πρὸς στάθμαν ἔβα*: „h. e. pium se ostendit patrem imitans" Dissen.; v. *πατρῷος.* Ne. VI 8: *καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν' ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν.* — 2) agrimensorum: Messschnur, met. Py. II 90: *στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ*: „an überlanger Messschnur ziehend; quali qui errore quodam falsi utuntur, facile fieri potest ut lapsi concidant et laedantur; metaphorice dictum de iis qui maiora atque immodica sperant cupiuntque" Mezger. Boeckhio proverbialis locutio fuisse videtur: „magnam lineam trahere h. e. magnam mensuram secum ferre, einen grofsen Mafsstab bei sich haben".

στᾰθμάομαι *demetior* Ol. X 45: *Διὸς ἄλκιμος υἱὸς σταθμᾶτο ζάθεον ἄλσος πατρὶ μεγίστῳ.*

σταθμός (sg. *σταθμόν.* pl. *σταθμῶν, -ούς.* paenultimae vocalis producitur bis) *villa rustica* Py. IV 76: *εὖτ' ἂν αἰπεινῶν ἀπὸ σταθμῶν ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ*: „quum in Pelio, apud Chironem educatus esset Iason" Dissen. *σταθμοὺς τὰς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεις ἔλεγε.* Schol. — universe: *sedes, domus* Ol. V 10: *ἵκων δ' Οἰνομάου καὶ Πέλοπος παρ' εὐηράτων σταθμῶν*: dicit Olympiam. Is. VI (VII) 45: *ἔρριψε Πάγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν μεθ' ὁμάγυριν Βελλεροφόνταν Ζηνός.* Ol. X 92: *ὅταν — εἰς Ἀίδα σταθμὸν ἀνὴρ ἵκηται.* (de Ne. I 72 v. *νόμος.*)

στᾶλα *columna* Ol. III 44: *νῦν γε πρὸς ἐσχατιὰν Θήρων ἀρεταῖσιν ἱκάνων ἅπτεται οἴκοθεν Ἡρακλέος σταλᾶν. τὸ πόρσω δ' ἔστι σοφοῖς ἄβατον κἀσόφοις* (var. *στηλᾶν*). Is. III 30 (IV 12): *ἀνορέαις δ' ἐσχάταισιν οἴκοθεν στάλαισιν ἅπτονθ' Ἡρακλείαις· καὶ μηκέτι μακροτέραν σπεύδειν ἀρετάν: ἃς ἐν Γαδείροις ἔστησεν (Ἡρακλῆς), ὅτε πρὸς ζήτησιν τῶν Γηρυόνου βοῶν ἀφῖκτο. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν ἐπέκεινα τούτων ἐλθεῖν, ἡ παροιμία δηλοῖ. παροιμία· τὰ πέρα Γαδείρων οὐ περατά.* Schol. ad Ol. III 79. — in sepulcris: *cippus*, met. Ne. IV 81: *μάτρῳ μ' ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν*: „h. e. laudem illustrem; est *στήλη* cippus, columna sepulcralis, quales ex candido marmore confici solebant et anaglyphis etiam figuras repraesentantibus ornari; ab his igitur suaviter comparatio petitur, quum Callicles defunctus sit" Dissen.

στάσις (sg. *στάσις, -ιν.* pl. *στασίων*) *seditio, turba civilis* Ol. XII 16: *εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ' ἄμερσε πάτρας.* Ne. IX 13: *φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρην ποτὲ θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος* (sc. Adrastus). fr. 107 (74), 10: *πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς ἢ στάσιν οὐλομέναν.* 109 (228), 4: *στάσιν ἀπὸ πραπίδος ἐπίκοτον ἀνελών, πενίας δότειραν, ἐχθρὰν κουροτρόφον.* 210 (229): *χαλεπώτατοι δὲ ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν, ἄλγος ἐμφανές, κατὰ Πίνδαρον* (Plut. de cohib. ira c. 8), ubi Schneidewin. scr. *ἄνδρες ἔστασαν ἄ. ἐ.* fr. 154 (126), 4: *πενθέων δ' οὐκ ἔλαχον οὐδὲ στασίων.*

στέγω *tegendo arceo*, Med. Py. IV 81: *ἀμφὶ δὲ παρδαλέᾳ στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους*: arcebat a se.

στείχω (praes. *στεῖχ'. στείχειν. στείχοντα*) 1) *proficiscor* Ne. IX 20: *οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις*

οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεῦθον. V 3: ἐπὶ πάσας ὁλκάδος ἔν τ' ἀκάτῳ, γλυκεῖ' ἀοιδά, στεῖχ' ἀπ' Αἰγίνας (Tricl. στοῖχ'). — 2) *incedo*, met. Ne. I 25: χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ. I 65: καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα.

στέλεχος *truncus*, *caudex* Ne. X 61: ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον: in cava quercu; v. ἧμαι.

στέλλω *allego*, met. Ol. XIII 49: ἐγὼ δὲ ἴδιος ἐν κοινῷ σταλεὶς — οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ: „privatim velut navi huc missus et allegatus" Boeckh.; „cum privata merce vectus" Dissen. et Mezger.; a navigatione petita metaphora, Corinthiorum studiis nauticis conveniens.

στεναγμός *gemitus* fr. 168 (150): καὶ τότ' ἐγὼ σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμὸν βαρύν: pro εἶδον, quod Boeckhius addidit, Meinekius scr. ἄιον.

στερεός *validus*, met. Ol. X 36: ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου. Py. IV 221: ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι.

στερέω *privo* Ne. VIII 27: χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.

στέρνον *pectus* Ne. X 68: ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος (ἄγαλμ' Ἀίδα). Py. III 57: χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν, ubi δι' ἀμφοῖν στέρνων iungendum: amborum, et Aesculapii et hominis ab inferis excitati. — plur. pro sing. Py. I 19: Σικελία τ' αὐτοῦ (Typhoei) πιέζει στέρνα λαχνάεντα.

στεροπά *fulgur* Py. IV 198: λαμπραὶ δ' ἦλθον ἀκτῖνες στεροπᾶς ἀπορηγνύμεναι. VI 24: Κρονίδαν, βαρυόπαν στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν. Is. VII 37 (VIII 41): χεῖρας Ἄρεΐ τ' ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ' ἀκμὰν ποδῶν.

στεφᾰνᾱφορία *coronae allatio* Ol. VIII 10: τόνδε κῶμον καὶ στεφαναφορίαν δέξαι: „nempe victor coronam oleagineam in capite gerens petit Iovis aram ostensurus eam deo et gratias acturus; simul ceteri comitantes coronati sunt" Dissen.

στέφανος (sg. στέφανος, -ῳ, -ον. pl. στέφανοι, -ων, -οις, -οισι(ν), -ους) *corona* 1) murus urbem cingens Ol. VIII 32: Ἰλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι. — 2) sertum, a) quo caput cingebant diem festum agentes fr. 75 (45), 6: ἰοδέτων λάχετε στεφάνων: „cogitanda sunt magna Dionysia mense Elaphebolione Athenis acta; offerebantur autem hoc festo violaceae coronae, quas nunc in ara duodecim deorum aliisque circum positas puta" Dissen. fr. 139, 2: ἔντι δ' ἐπαντέλλοντος εὐκίσσου στέφανον ἐκ διθυράμβου μαιόμεναι (Herm., cod. ἔντι . . . ελλοντος ἐκισῦ . . στέφανον ἐκ διο . . . αιόμεναι). — b) imprimis corona, quam ferebant praemium victores in certaminibus publicis, etiam in quibus aliud praemium dabatur, nonnunquam victoriam ipsam significans Ol. VIII 76: Βλεψιάδαις —, ἕκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων. Py. XI 14: ἑστίαν τρίτον ἔπι στέφανον πατρῴαν βαλών. Is. I 10: στεφάνους ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων, καλλίνικον πατρίδι κῦδος: h. e. „reportaverunt hac ipsa Isthmiade Thebani sex victorias in Isthmo e variis certaminibus" Dissen. sec. Boeckh. Ne. II 22: Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη. Ol. IV 21 (25): νικῶν δρόμον ἔειπεν — μετὰ στέφανον ἰών. X 61: ποταίνιον ἔλαχε στέφανον χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι. Py. X 26: υἱὸν — τυχόντα στεφάνων Πυθίων: plur., quod bis vicerat uno die, cf. Py. X 58: ἕκατι στεφάνων. Ol. VI 26: στεφάνους ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπεὶ δέξαντο. cf. Is. III 11. Is. I 21: γενόμενοι στεφάνων νικαφόρων. IV (V) 8: ὅντιν' ἀθρόοι στέφανοι χερσὶ νικάσαντ' ἀνέδησαν ἔθειραν ἢ ταχυτᾶτι ποδῶν. Py. II 6: κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις: „victor enim στεφανοῖ patriam" Dissen. Ol. III 6: χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι: ταῖς τῶν μελλόντων στέλλειν τὸν κῶμον, ὃν ἤμελλον ᾄδειν: ἐκώμαζον γὰρ ὑμνοῦντες τὴν νίκην (Theronis sodales). Schol. Py. IX 124: πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους. Is. VI (VII) 51: ἄμμι — πόρε, Λοξία, τεαῖσιν ἁμίλλαις εὐανθέα καὶ Πυθόι στέφανον. IV (V) 62: λάμβανέ οἱ στέφανον. Ol. V 1: ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον γλυκὺν τῶν Οὐλυμπίᾳ, Ὠκεανοῦ θύγατερ, — δέκευ. cf. Ol. IX 19. Is. V (VI) 4. Ol. XIII 29: δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων

ἐκ Πίσας, πενταέθλῳ ἅμα σταδίου νικῶν δρόμον. Ne. X 26: *τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι, τρὶς μὲν ἐν πόντοιο πύλαισι λαχών, τρὶς δὲ . . .* IV 17: *ὕμνον κελάδησε καλλίνικον Κλεωναίου τ' ἀπ' ἀγῶνος ὅρμον στεφάνων πέμψαντος καὶ — ἀπ' Ἀθανᾶν.* Py. I 37: *ἔσσεσθαι στεφανοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν.* Ne. IV 77: *οἴκαδε κλυτοκάρπων οὐ νέοντ' ἄνευ στεφάνων.* III 8: *ἀοιδὰν —, στεφάνων ἀρετᾶν τε δεξιωτάταν ὀπαδόν.* VI 30 (26): *οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων ταμίαν στεφάνων μυχῷ Ἑλλάδος ἁπάσας.* VII 77: *εἴρειν στεφάνους ἐλαφρόν.* Is. VI (VII) 39: *ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων*: sc. „poeta in his epiniciis praesens, ut omnes qui aderant coronas gerebant" Dissen. fr. 19. 20: *ἀγῶνα δὲ μνησιστέφανον, ὃν καὶ ἑτέρως — μνηστῆρα στεφάνων εἶπεν* (Eust. Pr. 16). — add. gen. materiae Ol. XI 13: *πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω.* Is. VII 67 (VIII 74): *ἁλίκων τῷ τις ἁβρὸν ἀμφὶ παγκρατίου Κλεάνδρῳ πλεκέτω μυρσίνας στέφανον.* alii gen. Ne. V 5: *νίκη Νεμείοις παγκρατίου στέφανον.* Py. III 73: *κῶμόν τ' ἀέθλων Πυθίων αἴγλαν στεφάνοις* (Bergk. coni. *Πυθίων τ' αἴγλαν στεφάνων*): plures significantur victoriae. Ol. III 18: *φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν.* Ne. IX 53: *θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις.* fr. 221 (242), 2: *ἵππων τίμια καὶ στέφανοι.* — c) omnino omnes coronabantur victores Py. IV 240: *στεφάνοισί τε νιν* (Iasonem) *ποίας ἔρεπτον.* met. Py. VIII 57: *χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω*: „ut victorem, olim ad Thebas" Dissen. *τῇ ᾠδῇ.* Schol. — d) met. pro felicitate Py. I 100: *ἀμφοτέροισι δ'* (sc. *τῷ εὖ παθεῖν καὶ εὖ ἀκούειν*) *ἀνὴρ ὃς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἕλῃ, στέφανον ὕψιστον δέδεκται.* pro laetitia Is. VII (VIII) 7: *μήτ' ἐν ὀρφανίᾳ πέσωμεν στεφάνων μήτε κάδεα θεράπευε*: h. e. „neve iucunda studia (die Festfreude) omittamus neve calamitatum luctum foveamus; pro rebus iucundis nominat, ut par erat, certaminum coronas" Dissen. (de Ol. II 82 (74) v. *κεφαλά.*)

στεφανόω (act. aor. *ἐστεφάνωσε, -αν. στεφανῶσαι.* pass. aor. *στεφανωθείς.* med. aor. *ἐστεφανώσατο. στεφανωσάμενος, -ον.* perf. *ἐστεφανωμένον*) *corono* victorem Ol. IV 10 (13): *ἐλαίᾳ στεφανωθεὶς Πισάτιδι.* XIV 24: *ὅτι οἱ νέαν κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν.* Ne. XI 21: *Ἀρισταγόραν ἀγλααὶ νῖκαι πάτραν τ' εὐώνυμον ἐστεφάνωσαν πάλᾳ.* met. Ol. I 103 (100): *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληίδι μολπᾷ χρή* (var. *στεφανῶται*). — Med. *coronam mihi paro* Ol. VII 81: *τῶν ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς.* Py. VIII 19: *ἔδεκτο Κίρραθεν ἐστεφανωμένον υἱὸν ποίᾳ Παρνασίδι Δωριεῖ τε κώμῳ.* Ne. VI 21 (19): *πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος.* Ol. XII 17: *Ὀλυμπίᾳ στεφανωσάμενος καὶ δὶς ἐκ Πυθῶνος Ἰσθμοῖ τ'.* Ol. VII 15: *ἄνδρα παρ' Ἀλφειῷ στεφανωσάμενον αἰνέσω.*

στεφάνωμα (sg. *στεφάνωμ(α).* pl. *στεφανώματα*) *corona*, qua cingebant 1) aras Is. III 80 (IV 62): *νεόδματα στεφανώματα βωμῶν* (*πορσύνοντες*), ubi Mezgerus sec. Friederichs. metaphorice dici ratus vertit: „Altarzierden". — 2) victorem certaminum publicorum Py. XII 5: *δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ.* add. gen. materiae Is. II 15: *Δωρίων αὐτῷ στεφάνωμα κόμᾳ πέμπεν ἀναδεῖσθαι σελίνων.* Ne. V 54: *προθύροισιν δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν*: „saepe ibi victores ludorum gymnicorum coronas suspenderunt dedicatas Aeaco, cf. Ne. VI 17. VIII 13" Dissen. — met. *decus* Is. III 62 (IV 44): *προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ, παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον.* Py. I 50: *εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει, πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον.* de homine Py. IX 4: *Τελεσικράτη —, ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας*: „quum victor ei coronas ferat, eam coronet, cf. Py. II 6" Dissen.

στέφω *cingo* fr. 168 (150): *δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα* (Boeckh., libri *στέψαν*, Meinek. *τρέψας*).

στῆθος *pectus* fr. 218 (239), 2: *ἁνίκ' ἀνθρώπων καματώδεες οἴχονται μέριμναι στηθέων ἔξω.*

στῐβαρός *validus* fr. 111 (77), 2: *τέλος δ' αείραις* (sc. clavam) *πρὸς στι-*

βαρὰς ἐσπάραξε πλευράς (Bergk. post *πρὸς* add. *ἄκραν*).

(στίξ) *ordo*, *agmen*, *acies* Ne. IX 38: *νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας.* Py. IV 210: *βαρυγδούπων ἀνέμων στίχες.*— de versibus oraculi Py. IV 57: *ἦ ῥα Μηδείας ἐπέων στίχες.*

στόλος 1) *apparatus* alicuius conatus Ne. III 17: *ἐν περισθενεῖ μαλαχθεὶς παγκρατίου στόλῳ*: „in exercitu pancratii" Dissen.; „im Allkampfsgang" Mezger. — imprimis itineris: profectio, navigatio, met. Py. II 62: *εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον ἀμφ' ἀρετᾷ κελαδέων*: „splendida navigatione, coronatis navibus (ob victoriam), petam altum" Dissen. — 2) *exercitus, populus* Py. VIII 98: *Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ πόλιν τάνδε κόμιζε*: „de nautico Aeginetarum populo, quum *στόλος* inprimis etiam navales copiae sint" Dissen.; contra Boeckhius: „libero cursu deduc Aeginetas". *πόλιν φύλασσε καὶ περίεπε σὺν ἐλευθερίᾳ.* Schol.

στόμα (sg. *στόμα*, *-ατος*, *-α*, *-α*. pl. *στόματ'*, *-άτων*) *os* 1) hominis, quo utitur ad loquendum Ne. X 19: *βραχύ μοι στόμα πάντ' ἀναγήσασθ'.* X 29: *σιγᾷ οἱ στόμα.* Ol. IX 36: *ἀπό μοι λόγον τοῦτον, στόμα, ῥῖψον.* fr. 79 (47): *εἷρπε — τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων.* Py. IV 11: *ἔπος —, Αἰήτα τό ποτε ζαμενὴς παῖς ἀπέπνευσ' ἀθανάτου στόματος.* IX 87: *κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει*: h. e. canit. Is. IV (V) 43: *τοῖσιν Αἴγιναν προφέρει στόμα πάτραν*: *εἴτις ἐρωτήσειεν αὐτούς, τίνες εἰσὶν . . . , πάντες ἂν εἴποιεν ὅτι οἱ ἀπὸ Αἰγίνης.* Schol. Is. VII 48 (VIII 53): *καὶ νεαρὰν ἔδειξαν σοφῶν στόματ' ἀπείροισιν ἀρετὰν Ἀχιλέος* (var. *στόμα*, *στόμασ'*). fr. 238 Boeckh.: *χορὸς εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος.* fr. 26: *καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα* (Eust. Pr. 21). — 2) regionis: ostium, fauces Py. IV 203: *ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι.* IV 44: *πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα, Ταίναρον εἰς ἱερὰν — ἐλθών.*

στονᾰχά *gemitus* Ne. X 75: *θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς ὄρθιον φώνησε* (Bergk. *θερμὰ τ. δάκρυ' ὑπὸ στοναχαῖς*): „cum gemitu, cf. Hom. Il. XXIV 696. Od. XXIV 416" Dissen.

στονόεις *gemulus, luctuosus* Is. VII 25 (VIII 27): *ἀρίστευον υἱέες — ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον.*

στρᾰταρχος *dux exercitus* Py. VI 31: *ἐναρίμβροτον ἀναμείναις στράταρχον Αἰθιόπων Μέμνονα.* Is. IV (V) 40: *στράταρχον Αἰθιόπων· ἄφοβον Μέμνονα χαλκοάραν.*

στρατευομαι *milito* Py. I 51: *νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων ἐστρατεύθη*: sc. Hiero, aegrotus in bellum Etruscum profectus.

στρατιά 1) *exercitus* Ne. XI 35: *Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων.* III 34: *Ἰωλκὸν εἷλε μόνος ἄνευ στρατιᾶς* (sc. Peleus). Ol. VI 16: *ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς.* — 2) *conventus* Py. XI 50: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι*: „cursores certantes; consulto magnificentius dictum" Dissen. v. *στρατός* 2).

στρατός (sg. *στρατός*, *-οῦ*, *-ῷ*, *-όν*) 1) *exercitus* Ol. X 66: *ἷκεν δὲ Μιδέαθεν στρατὸν ἐλαύνων.* Py. IV 191: *Μόψος ἄμβασε στρατὸν πρόφρων.* Ol. X 43: *ἐν Πίσᾳ ἔλσαις ὅλον τε στρατὸν λαίαν τε πᾶσαν.* Is. VI (VII) 28: *λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ.* Ol. X 32: *Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατόν μυχοῖς ἥμενον* (Heynius *ἥμενοι*) *Ἄλιδος Μολίονες.* fr. 173 (160): *Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν.* Ol. XIII 89: *Ἀμαζονίδων — τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν.* Ne. IX 18: *ἐς ἑπταπύλους Θήβας ἄγαγον στρατὸν ἀνδρῶν.* Py. VIII 52: *ἐκ Δαναῶν στρατοῦ.* — met. Py. VI 12: *χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος.* — 2) *populus, conventus, coetus* Py. II 46: *ἐκ δ' ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός*: sc. Hippocentauri. Py. II 58: *πρύτανε κύριε πολλᾶν — ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ.* I 86: *νώμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρατόν.* Ne. VIII 11: *οἵ τε κρανααῖς ἐν Ἀθάναισιν ἅρμοζον στρατόν.* Ol. V 12: *ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν*: h. e. arva populi. Ol. XI 17: *φυγόξεινον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν, ἀκρόσοφον δὲ καὶ αἰχματὰν ἀφίξεσθαι.* Py. II 87: *ὁ λάβρος στρατός*: qualis est in democratia. Ol. IX 95: *Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη.* fr. 1 (4), 3: *Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο.* Is. I 11: *στεφάνους ἓξ ὤπασεν Κάδμου στρατῷ ἐξ ἀέθλων.* Py. X 8: *στρατῷ τ' ἀμφικτιόνων ὁ Παρνάσιος αὐτὸν*

μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν. Ne. X 25: *ἐκράτησε δὲ καί ποθ' Ἕλλανα στρατὸν Πυθῶνι.* Py. XI 8: *ἐπίνομον ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν.* Ne. I 61: *ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ:* *ὅλῳ τῷ ὄχλῳ τῶν Θηβαίων.* Schol.

Στράτων *Strato*, homo ignotus fr. 105 (72), 3: *Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις ἀλᾶται Στράτων, ὃς ἁμαξοφόρητον οἶκον οὐ πέπαται· ἀκλεὴς ἔβα τῶνδε . . .: λαβὼν δὲ ἡμιόνους παρ' Ἱέρωνος ᾔτει αὐτὸν καὶ ἁρμάτιον.* Schol. ad Arist. Av. 938. „aurigae, cui Hiero mulas victrices donaverat, poeta iucunde etiam currum petit, rhedam dico mularem; tecte autem rogans, ut par erat, non aperte, suaviter narrat de Stratone quodam, quem necesse est fama fuerit ad Scythas quondam delatum errasse ibi contemptum, quum currum non haberet" Dissen.

στρέφω *verto, verso* fr. 40 (15): *οὐ μὲν γὰρ ἀπειθὴς* (*Τύχη*) *κατὰ Πίνδαρον οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον* (Plut. de fort. Rom. c. 4). — de lucta: *torqueo*, met. Ne. IV 93: *οἷον αἰνέων κε Μελησίαν ἔριδα στρέφοι, ῥήματα πλέκων, ἀπάλαιστος ἐν λόγῳ ἕλκειν*: „omnia a luctae comparatione petita: quomodo certamen torqueret (Euphanes) s. rem gereret dicendo, tanquam insignis in dicendo luctator; *στρέφειν* notissimum inter luctae artes est" Dissen. „den Streit wenden" Mezger. dissentiunt scholia: *οἷόν τις τοῦτον τὸν Μελησίαν ἐπαινῶν τὰς τῶν ἄλλων ἔριδας καταπαλαίοι· οἷον, καὶ περιγίνοιτο. διαπρέπει γάρ, ὥστε τοὺς φθονοῦντας μηδὲν ἀνύειν.*

Στρεψιάδας *Strepsiades* Thebanus, cui pancratio victori scriptum est Is. VI (VII), Bergkio auctore ab adolescente poeta Ol. 70, 2 vel 70, 4, secundum Boeckhium Ol. 81, 1 sex fere mensibus post cladem ad Oenophyta acceptam, paulo post Tanagraeam victoriam secundum Mezgerum; Is. VI (VII) 21: *κώμαξ' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ καὶ Στρεψιάδᾳ· φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ νίκαν παγκρατίου.* — ab quo diversus est eius avunculus v. consobrinus cognominis, Diodoti filius, qui pro patria fortiter pugnans occubuerat atque summis effertur laudibus, cf. v. 31; v. *μάτρως.*

Στρόφιος *Strophius*, rex Phocidis, pater Pyladis Py. XI 35: *ὁ δ' ἄρα* (Orestes) *γέροντα ξένον Στρόφιον ἐξίκετο, νέᾳ κεφαλᾷ, Παρνασοῦ πόδα ναίοντ'.*

στρωμνά *stratum* lecti Ne. I 50: *ἄπεπλος ὀρούσαισ' ἀπὸ στρωμνᾶς ὅμως ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων.* Py. IV 230: *ἄφθιτον στρωμνὰν ἀγέσθω, κῶας αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ*: „cui insedit Phrixus" Dissen. *τὸ δέρας τοῦ κριοῦ, τὸ κώδιον· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ὑπεστρώννυντο τὰ κώδια.* Schol. — met. de solo Py. I 28: *Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται* (Typhoeus) *κορυφαῖς καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ.*

στυγερός *horribilis, tristis* Ol. X 90: *πλοῦτος ὁ λαχὼν ποιμένα ἐπακτὸν ἀλλότριον θνάσκοντι στυγερώτατος.*

στυγέω *horreo, aversor* fr. 203 (217), 2: *Σκύθαι νεκρὸν ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει* (Boeckh., libri *στυγέουσι*).

Στυμφάλιος *Stymphalius*, ad Stymphalum urbem Arcadiae pertinens Ol. VI 99: *οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον.*

Στυμφαλίς *Stymphalis* Ol. VI 84: *ματρομάτωρ ἐμὰ Στυμφαλίς, εὐανθὴς Μετώπα.*

στυφελίζω *percutio*, met. fr. 225 (247), 2: *ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν καρδίαν ἐστυφέλιξεν* (Bergk. coni. *ἐστυφέλιξε πένθει*).

σύ (sg. n. *σύ, τύ.* g. *σέο, σεῦ, σέθεν.* d. *σοί, τοὶ, τίν.* a. *σέ, σ(ε).* pl. d. *ὑμῖν, ὕμμι(ν).* a. *ὕμμε*) *tu*, plur. *vos.* I) Nom. sing. **σύ, τύ** maiore vi aliis opponitur personis plerumque additis particulis in principio sententiae Ol. I 87 (85): *ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται· τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.* Py. VI 19: *σύ τοι.* VIII 6: *τὺ γάρ.* VIII 8: *τὺ δ'.* post vocativum Py. V 6: *ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα, σύ τοί νιν — σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι.* Ol. X 3: *ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων.* ante vocativum Py. VIII 61: *τὺ δ', ἑκαταβόλε, πάνδοκον ναὸν εὐκλέα διανέμων.* Is. VI (VII) 31: *τὺ δέ, Διοδότοιο παῖ.* Py. II 57. Ne. V 41. — II) Accus. A) sing. **σέ, σ(ε)** 1) orthoton. aliis opponitur personis plerumque additis particulis Ol. VIII 16: *σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ*

Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν. Ne. VI 70 (62): *σέ τ᾽ ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος.* Ol. I 118 (115): *σέ τε — ἐμέ τε.* Py. IV 141: *ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ — ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.* Is. VII 21 (VIII 23): *τὰν μὲν — σὲ δ᾽.* Py. II 64: *καὶ σέ.* in principio sententiae Py. V 14: *σὲ δ᾽.* sequ. relat. Py. IX 42: *καὶ γὰρ σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν, ἔτραπε μείλιχος ὀργά.* sine additamento Py. II 66. — post vocativum Ol. I 37 (36): *υἱὲ Ταντάλου, σὲ δ᾽ ἀντία προτέρων φθέγξομαι.* Py. IV 59. V 45. Ne. II 14. ante vocativum Py. II 18: *σὲ δ᾽, ὦ Δεινομένειε παῖ, Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει.* fr. 81 (49). Py. IV 89: *Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.* XI 62. Ol. V 21. — 2) enclit. pendet a verbis Ol. I 49 (48): *ὅτι σε — μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη* (Bergk., libri *τε*). XII 16: *εἰ μὴ στάσις ἀντιάνειρα Κνωσίας σ᾽ ἄμερσε πάτρας.* Ne. IX 30: *μοῖραν δ᾽ εὔνομον αἰτέω σε παισὶν δαρὸν Αἰτναίων ὀπάζειν.* Py. IV 61. 98. V 23. IX 97. Ne. XI 5. Is. IV (V) 15. V (VI) 44. fr. 107 (74), 7. 155 (127), 4. 207 (223). ante voc. Py. XII 1: *αἰτέω σε, φιλάγλαε.* fr. 90 (60), 1. acc. c. inf. Py. IV 1: *σάμερον μὲν χρή σε παρ᾽ ἀνδρὶ φίλῳ στᾶμεν.* Ne. III 28: *Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.* (e coni. *σ᾽* add. Ne. V 43 Christ., Py. III 86. V 81. Ne. VII 72 Bergk.) — B) plur. ***ὔμμε,*** post vocativum Ol. VIII 15: *Τιμόσθενες, ὔμμε δ᾽ ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ*: Timosthenem et Alcimedontem. ante vocativum Is. V (VI) 19: *ὔμμε τ᾽, ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι, τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι τάνδ᾽ ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις* (var. *ὑμέ*). — III) Genet. sing. ***σέο, σεῦ, σέθεν*** pendet 1) a verbo Ne. I 4: *Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων.* III 65: *Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ᾽ ἀγών*: sc. *ἐστιν.* — 2) a praep. Py. I 88: *μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν.* Is. III 5: *Ζεῦ, μεγάλαι δ᾽ ἀρεταὶ θνατοῖς ἕπονται ἐκ σέθεν.* Ne. VII 2: *ἄκουσον —, γενέτειρα τέκνων· ἄνευ σέθεν οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν . . .* Is. IV (V) 2: *Θεία, σέο ἕκατι . . .* Ol. XIV 20: *οὕνεκ᾽ Ὀλυμπιόνικος ἁ Μινυεία σεῦ ἕκατι*: v. *ἕκατι.* — 3) a subst., cui a) postponitur Ol. I 52 (51): *κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.* V 19: *ἱκέτας σέθεν ἔρχομαι.* VIII 45. — b) praeponitur Ol. VI 81: *κραίνει σέθεν εὐτυχίαν.* Ne. III 5: *σέθεν ὄπα μαιόμενοι.* Is. VI (VII) 15. Ne. VIII 46. VII 86: *ἐᾷ μὲν πολίαρχον εὐωνύμῳ πάτρᾳ, σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ᾽.* post vocativum Ne. I 29: *Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ᾽ ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.* ante voc. Is. I 55: *καὶ σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν.* (e coni. scr. *σου* Ne. V 43 Christ.) — IV) Dat. A) sing. ***σοί*** (orthoton. et enclit.), ***τοὶ*** (enclit.), ***τίν.*** 1) orthoton. aliis opponitur personis plerumque additis particulis in principio sententiae; pendet autem a) a verbis Py. III 84: *τὶν δὲ μοῖρ᾽ εὐδαιμονίας ἕπεται.* a pass. Ol. XII 3. dat. comm. Ol. V 7. X 93. Py. IV 275. Ne. III 83. post vocativum Ol. VI 12: *Ἁγησία, τὶν δ᾽ αἶνος ἑτοῖμος.* Ne. VII 58. 95. Is. V (VI) 4. Py. I 29. ante voc. Py. VI 50: *τίν τ᾽, Ἐλέλιχθον, — προσέχεται.* Is. IV (V) 17. V (VI) 5 Bergk. fr. 79 (48), 3. 155 (127), 2. — b) a praep. Ne. X 30: *πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων.* Py. I 69. Ne. VII 6. sequ. relat. Ne. VII 90: *ἐν τίν κ᾽ ἐθέλοι, Γίγαντας ὃς ἐδάμασας, εὐτυχῶς ναίειν.* — c) a subst. Py. VIII 68: *ἄναξ, ἑκόντι δ᾽ εὔχομαι νόῳ κατὰ τὶν ἁρμονίαν βλέπειν ἀμφ᾽ ἕκαστον ὅσα νέομαι* (Pauw., libri *κατά τιν᾽*, Schmid. *κατὰ τίν᾽*), ubi Dissenius *τὶν* dat. iungit cum v. *εὔχομαι*, pro accus. habet Hermannus, quamquam aliud exemplum apud Pindarum non exstat; v. *ἁρμονία.* — 2) enclit. pendet a verbis fr. 42 (171), 2: *τοῦτό γε τοι ἐρέω.* cf. Py. IV 142. Ne. III 76: *τόδε τοι πέμπω.* X 82: *τῶνδέ τοι ἔμπαν αἵρεσιν παρδίδωμ᾽.* Py IV 148. 165. fr. 105 (71). 124 (89), 2. a verbo *εἶναι* Is. V (VI) 52: *ἔσσεταί τοι παῖς.* dat. comm. Py. IV 270: *Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.* IX 55. Ol. I 19. — B) plur. ***ὑμῖν, ὔμμι(ν)*** pendet 1) a verbis Py. IV 259: *ἔνθεν δ᾽ ὔμμι Λατοίδας ἔπορεν Λιβύας πεδίον σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν* (var. *ὔμμιν, ὕμμι, ὕμμιν*). ante vocativum Ol. XIII 14. XI 17. post. voc. Py. II 3. fr. 122 (87), 6. dat. eth. Is. II 30: *καὶ γὰρ οὐκ ἀγνῶτες ὑμῖν ἐντὶ δόμοι — κώμων.* — 2) a praep. Ol. XIV 5:

σὺν ὔμμιν τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα ἀνατέλλεται πάντα βροτοῖς (Mommsen., libri σὺν γὰρ ὑμῖν v. ὔμιν, Boeckh. σὺν ὔμμιν γὰρ).

συγγενής (sg. m. συγγενής. f. συγγενεῖ. n. συγγενές. pl. m. συγγενέσιν) 1) *congenitus, ingenitus* Ol. XIII 13: ἄμαχον δὲ κρύψαι τὸ συγγενὲς ἦθος: τὸ ἔμφυτον. Schol.; et suam artem poeticam poeta respicit et virtutem Corinthiorum. Ne. V 40: πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων. Is. I 40: νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας. Ne. III 40: συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει. Py. V 17: ἔχει συγγενὴς ὀφθαλμὸς αἰδοιότατον γέρας (Rauchenstein. συγγενὲς). Ne. I 28: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, συγγενὲς οἷς ἕπεται: ubi συγγενές refertur et ad σθένος et ad φρήν. — neutr. sg. τὸ συγγενὲς innata natura v. indoles Ne. VI 10 (8): τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν: „quod nobis (hominibus) innatum est" Mezger. Py. X 12: τὸ δὲ συγγενὲς ἐμβέβακεν ἴχνεσιν πατρὸς Ὀλυμπιονίκα: κατὰ τὸ ἐκ γένους ἔμφυτον. Schol. — 2) *eiusdem generis, consanguineus*, plur. pro subst. Py. IV 133: πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'.

σύγγονος, ξύγγονος (sg. m. ξύγγονος. f. συγγόνῳ, ξύγγονον. pl. m. σύγγονοι, -ων. f. συγγόνοισι) 1) *congenitus, ingenitus* Ne. XI 12: τὸ θαητὸν δέμας ἀτρεμίαν τε ξύγγονον (Schmid., libri σύγγονον). Py. VIII 60: μαντευμάτων τ' ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις: sc. Alcmaeon, utpote Amphiarai filius ex gente Melampodis. — 2) *cognatus* Py. IX 108: τὰν μάλα πολλοὶ ἀριστῆες ἀνδρῶν αἴτεον σύγγονοι, πολλοὶ δὲ καὶ ξείνων: „quibus olim proximum connubii ius" Dissen. sine subst. Py. III 39: ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν. Ol. VIII 80: κατακρύπτει δ' οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν. c. gen. Ne. X 40: ἐὼν Θρασύκλου Ἀντία τε ξύγγονος (Schmid., libri σύγγονος). — de rebus Ol. XII 14: συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ (var. συγγόνων): h. e. in patria; „am angestammten Herde" Mezger.

σύγκοιτος *concubitor*, met. Py. IX 23: τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον — παῦρ' ἀναλίσκοισα.

συγκωμάζω *una comissor* Ol. XI 16: ἔνθα συγκωμάξατ'.

σῡλάω *aufero* Py. XII 16: κρᾶτα συλάσαις Μεδοίσας υἱὸς Δανάας (Heynius, libri συλήσαις v. συλήσας). c. gen. Ol. IX 89: οἷον δ' ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς ἀγενείων μένεν ἀγῶνα πρεσβυτέρων: ob aetatem exclusus ex pueris.

συλλαμβάνω *corripio* Ol. XIII 73: παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας: h. e. frenum. — met. de morte fr. 139, 7: Ὑμέναιον, ὃν — (νηλὴς μοῖρα) σὺν πρῶτον λάβεν (Bergk., cod. σῦμ πρῶτ..).

συμβάλλω 1) Act. *coniicio, agnosco* Ne. XI 33: συμβαλεῖν μὰν εὐμαρὲς ἦν τό τε Πεισάνδρου πάλαι αἷμ' ἀπὸ Σπάρτας — καὶ παρ' Ἰσμηνοῦ ῥοᾶν κεκραμένον ἐκ Μελανίπποιο μάτρωος. — 2) Med. *adiicio*, met. Is. I 59: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι.

σύμβολον *signum*, ex quo coniici potest aliquid Ol. XII 7: σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν.

συμβουλία *consilium* fr. 2: τὰν Ἀγαμήδει τε Τροφωνίῳ θ' Ἑκαταβόλου λαβὼν συμβουλίαν: h. e. Agamedi et Trophonio datum.

συμμᾰχία *belli societas*, abstr. pro concr. Ol. X 72: καὶ συμμαχία θόρυβον παραίθυξε μέγαν: h. e. socii militares.

σύμμαχος *belli socius* Is. V (VI) 28: τὸν (Telamonem) — ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωίαν.

συμμίγνυμι *commisceo*, met. Ol. III 9: φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως (Schneidewin., libri συμμίξαι): ἁρμόσαι εἰς χάριν τοῦ Αἰνησιδάμου παιδὸς Θήρωνος. Schol. c. dat. Py. IX 72: καί νυν ἐν Πυθῶνί νιν (Cyrenas) ἀγαθέα Καρνειάδα υἱὸς εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ: admovit; ἐπιφανῆ ἐποίησε. Schol. v. μίγνυμι et προσμίγνυμι.

συμπάγνυμι *compingo, compono*, met. Ne. V 29: ψευστὰν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον (var. συνέπλεξε): „nescio an poeta συνέπλαξε scripserit, mulierem mendacia fingentem cum texente componens quae spatha textrinum coire cogit, id quod σπάθῃ κρούειν dici solet" Bergk.

συμπαρίστημι v. **παρίστημι**.

σύμπας *omnis* Ol. VI 56: τὸ καὶ κατεφάμιξεν καλεῖσθαί νιν χρόνῳ σύμπαντι μάτηρ τοῦτ' ὄνυμ' ἀθάνατον.

σύμπειρος *expertus*, c. dat. Ne. VII 10: *ἐθέλοντι σύμπειρον ἀγωνίᾳ θυμὸν ἀμφέπειν* (sc. Aeacidae): *ἐπειδὴ Πηλεὺς δοκεῖ εὑρηκέναι τὸν πένταθλον Αἰγινήτης ὑπάρχων καὶ Αἰακίδης.* Schol.

συμπέμπω *una mitto* Is. IV (V) 63: *φέρε δ' εὔμαλλον μίτραν καὶ πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον.*

συμπίπτω *congredior*, sensu hostili Is. III 69 (IV 51): *ὀνοτὸς μὲν ἰδέσθαι, συμπεσεῖν δ' ἀκμᾷ βαρύς.*

συμποσία *convivium* Py. IV 294: *ἐπ' Ἀπόλλωνός τε κράνᾳ συμποσίας ἐφέπων θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν* (*εὔχεται*).

συμπόσιον *convivium* Ne. IX 48: *ἁσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον.* Is. V (VI) 1: *θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν.* sponsale Ol. VII 5: *φιάλαν ὡς εἴ τις — δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων, συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἑόν* (var. *συμποσίῳ*).

συμπότας *conviva* Ol. I 63 (61): *ἀθανάτων ὅτι κλέψαις ἁλίκεσσι συμπόταις νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν* (sc. Tantalus). Py. VI 53: *γλυκεῖα δὲ φρὴν καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.* fr. 124 (89), 2: *τοῦτό τοι πέμπω μεταδόρπιον* (sc. carmen)· *ἐν ξυνῷ κεν εἴη συμπόταισίν τε γλυκερὸν καὶ Διωνύσοιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον.*

συμπρέπω *competo*, per tmesin Ne. III 67: *βοὰ δὲ νικαφόρῳ σὺν Ἀριστοκλείδᾳ πρέπει.*

συμφορά *calamitas* Py. VIII 87: *κατὰ λαύρας δ' ἐχθρῶν ἀπάοροι πτώσσοντι συμφορᾷ δεδαιγμένοι: τῇ τῆς ἥττης συμφορᾷ δακνόμενοι.* Schol. Ol. VII 77: *τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται — πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις: λυτήριον τῆς φυγῆς τῆς διὰ Λικύμνιον.* Schol.; illum enim necaverat Tlepolemus, v. 29.

συμφυτεύω v. **σύν** et **φυτεύω.**

σύμφυτος *congenitus, ingenitus* Is. III 14: *ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σύμφυτον οὐ κατελέγχει:* „quippe qui curulibus certaminibus ab origine operam dedissent" Dissen.

σύμφωνος *consonans, concors* Py. I 70: *δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν:* „qua ante omnia opus, quum e diversis regionibus convenissent hi cives" Dissen.

σύν (**ξύν** Ne. IV 25) *cum* I) adv. Is. V (VI) 12: *εἰ γάρ τις — πράσσει θεοδμάτους ἀρετὰς σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν ἐπήρατον:* „simulque" Dissen.; Boeckhius vero cum schol. iungit *συμφυτεύει.* — in tmesi Ne. III 67. fr. 139; v. *συλλαμβάνω, συμπρέπω.* — II) praep. c. dat. (plerumque ante casum legitur interpositis nonnunquam particulis v. genetivo, semel post casum ante genetivum Ol. XIII 58, inter adi. et subst. vicies bis, inter subst. et adi. quater, inter duo subst. bis; si ad duo membra pertinet, alteri tantum apponitur sexies Py. VIII 99. Ne. IX 22. X 38. 53. 84. fr. 90 (60), 3; similiter Py. IV 10) coniunctionem significat 1) personae cum persona; a) de comitatu atque itineris societate aut laborum, ita ut interdum idem fere valeat atque *καί*; Ol. VII 13: *σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν.* III 35: *ἐς ταύταν ἑορτὰν ἵλαος ἀντιθέοισιν νίσσεται σὺν βαθυζώνου διδύμνοις παισὶ Λήδας.* Py. V 83. VIII 54. XI 3. Ne. I 36. XI 34. Is. IV (V) 21. fr. 172 (158), 2. Py. IV 134: *ἀπὸ κλισιᾶν ὦρτο σὺν κείνοισι.* Ol. XIII 19: *ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ;* IX 71: *ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος.* VII 19: *ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ.* Ne. IX 84. Ol. XIII 58: *γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος Ἑλέναν κομίξοντες.* Is. V (VI) 28: *τὸν — ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι:* h. e. *καί*; cf. Py. XI 20: *Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον νηλὴς γυνά* (var. om. *σὺν*). — Ne. IV 25: *ξὺν ᾧ ποτε Τρωίαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε* (Bergk. c. libris, Dissen. et Christ. *σὺν*). cf. Is. IV (V) 38. Py. IV 48. Is. V (VI) 31. Ne. X 53: *ταμίαι Σπάρτας ἀγώνων μοῖραν Ἑρμᾷ καὶ σὺν Ἡρακλεῖ διέποντι.* cf. Ol. VI 81. VII 67. Py. IV 187. Py. VIII 99: *ἐλευθέρῳ στόλῳ πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ Πηλεῖ τε κἀγαθῷ Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ.* fr. 90 (60), 3: *Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ — με δέξαι:* h. e. *καί*; cf. Py. III 78: *Ματρί, τὰν κοῦραι — σὺν Πανὶ μέλπονται.* Is. III 90 (IV 72): *σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι.* — Is. I 8: *χορεύων — σὺν ποντίοις ἀνδράσιν.*

Py. IV 2. Ol. IX 4: *κωμάζοντι φίλοις Ἐφαρμόστῳ σὺν ἑταίροις*. fr. 128 (90), 2 (?). — Ol. XIII 41: *Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μεκρότεραι Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί* (sc. *αὐτῷ*): h. e. *καί*. — b) de beneficio atque auxilio alicuius, imprimis deorum Ol. VIII 14: *πολλαὶ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς εὐπραγίας*. cf. Is. I 6. Ne. VIII 17: *σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος*. cf. Is. III 23 (IV 5). Ol. X 105: *πότμον ἄλαλκε σὺν Κυπρογενεῖ*. Ne. V 54: *φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν*: „beneficio Gratiarum, quae coronas dederant" Dissen. cf. Py. IX 2. Ne. IX 54. Ne. X 38: *ἕπεται — τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις* (Schmid. add. ex schol., libri om. *σὺν*). Ol. XIV 5: *σὺν ὕμμιν τὰ τερπνά τε καὶ γλυκέα ἀνατέλλεται πάντα βροτοῖς*: dicit Gratias. Py. I 69: *σύν τοι τίν*: dicit Iovem. Ne. VII 6: *σὺν δὲ τίν*: dicit Ilithyam; cf. Py. III 9: *πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ*. — Py. IV 250: *κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ*: ipsa adiuvante. — 2) personae cum re aut conditione; a) de apparatu v. ornatu, quo quis instructus est; Ne. IX 22: *ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι χαλκέοις ὅπλοισιν ἱππείοις τε σὺν ἔντεσιν*. I 51: *χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι*. Ol. XIII 87: *σὺν δὲ κείνῳ — βάλλων γυναικεῖον στρατόν*: cum Pegaso. Ne. X 43: *Σικυωνόθε δ' ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν*. fr. 75 (45), 7: *Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαᾷ ἴδετε πορευθέντ' ἀοιδᾷ* (Boeckh., Bergk. *σὺν ἀγλαΐᾳ ... ἐς ἀοιδάν*). — b) de rebus, quarum ope fit aliquid Py. IV 221: *σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα*. XII 21: *ὄφρα — σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον*. XI 48: *ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις*. Ne. X 48: *σὺν ποδῶν χειρῶν τε νικᾶσαι σθένει*, ubi *σὺν* non cum *σθένει* iungendum, sed verbo adhaerescere censet Bergk. Is. III 1: *εὐτυχήσαις ἢ σὺν εὐδόξοις ἀέθλοις ἢ σθένει πλούτου*. Py. IX 115: *σὺν δ' ἀέθλοις ἐκέλευσεν διακρῖναι ποδῶν*. Is. IV (V) 35: *σὺν μάχαις δὶς πόλιν Τρώων πράθον*. Py. IV 203: *σὺν Νότου δ' αὔραις ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι ἤλυθον*. — Ol. II 46 (42): *ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον*. cf. Py. XI 36: *χρονίῳ σὺν Ἄρει πέφνεν ματέρα*. Py. X 57: *Ἱπποκλέαν ἔτι καὶ μᾶλλον σὺν ἀοιδαῖς — θαητὸν ἐν ἅλιξι θησέμεν*. cf. Ne. IX 49. Is. VI (VII) 20: *κώμαζ' ἔπειτεν ἀδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ καὶ Στρεψιάδᾳ*. Ol. XI 4: *εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσει*. cf. Py. VIII 73. Ol. IX 26: *εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον*. cf. Ol. X 21: *θεοῦ σὺν παλάμᾳ*. Py. I 51: *σὺν δ' ἀνάγκᾳ*. V 8: *σύ τοί νιν — σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι*: gloriam parando. — Py. I 38: *ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν* (urbem) *ἵπποις τε κλυτὰν καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν*. XI 52 (Bergk. om. *σύν*). — c) de rerum conditione, qua quis quasi comitatus agit aliquid, nonnunquam etiam de via ac ratione; Py. IV 51: *τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν νᾶσον ἐλθόντες*. cf. IV 260: *Λιβύας πεδίον σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν* (Bergk. ex schol. *θεῷ*). fr. 1 (4), 2: *σὺν θεῶν — αἶσα*. Ne. VI 28 (24): *σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ*. IV 7: *σὺν Χαρίτων τύχᾳ*. V 48: *Μενάνδρου σὺν τύχᾳ*. Is. VII 67 (VIII 74): *σὺν τύχᾳ*, quod idem fere atque *εὐτυχοῦντα*. Py. III 42: *ματρὸς βαρείᾳ σὺν πάθᾳ*. Ol. II 36 (33): *ἁμέραν — ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν*. Py. XII 4: *ἵλαος ἀθανάτων ἀνδρῶν τε σὺν εὐμενείᾳ δέξαι στεφάνωμα τόδ' ἐκ Πυθῶνος εὐδόξῳ Μίδᾳ*: „prosequente favore" Dissen. Ol. VI 98: *σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον*. Ne. V 38: *ἶλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται*. I 64: *καί τινα σὺν πλαγίῳ ἀνδρῶν κόρῳ στείχοντα*: v. *πλάγιος*. Ne. IX 44: *ἐκ πόνων δ', οἳ συν νεότατι γένωνται σύν τε δίκᾳ*. Py. IX 96: *αἰνεῖν καὶ τὸν ἐχθρὸν παντὶ θυμῷ σύν γε δίκᾳ καλὰ ῥέζοντ'*. Ne. XI 9: *ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ*. II 24: *τόν* (Iovem), *ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ*. Ol. VII 93: *Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει θαλίας καὶ πόλις*: „ubi Eratidae, ut nunc, celebrant sollemnia ob recens gaudium, etiam civitas simul laetatur" Boeckh. Ne. VII 14: *ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ*: hoc uno pacto. Py. VIII 7: *τὺ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι καιρῷ σὺν ἀτρεκεῖ*: *εὐκαίρως*. Schol. — d) de tempore comitante Py. XI 10: *γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ' ἄκρᾳ σὺν*

ἑσπέρᾳ. IV 10: *καὶ τὸ Μηδείας ἔπος ἀγκομίσαι ἑβδόμᾳ καὶ σὺν δεκάτᾳ γενεᾷ Θήραιον.* fr. 123 (88), 1: *χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ.* fort. etiam Py. VIII 7, v. c). — 3) rei cum re v. conditionis cum conditione Ne. III 78: *τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι.* Py. IV 267: *σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα* (*δρῦς*). IV 39: *αὐτὰν* (glebam) — *ἐκ δούρατος ἐναλίαν βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ.* — fr. 208 (224): *μανίαις τ᾿ ἀλαλαῖς ὀρινομένων ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ.* 75 (45), 19: *ἀχεῖ τ᾿ ὀμφαὶ μελέων σὺν αὐλοῖς.* Py. I 24: *σὺν πατάγῳ.* Ne. IV 45: *Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος.* Py. XII 10: (*θρῆνον*) *ἄιε λειβόμενον δυσπενθέι σὺν καμάτῳ.* fr. 227 (250): *νέων δὲ μέριμναι σὺν πόνοις εἱλισσόμεναι δόξαν εὑρίσκοντι.* Ol. I 113 (110): *ἔτι γλυκυτέραν κεν ἔλπομαι σὺν ἅρματι θοῷ κλεΐξειν* (sc. *μέριμναν*): „h. e. *καὶ ἅρμα θοόν*" Mezger.; ad 2) b) refert Dissen. Py. VIII 66: *δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες.* Ol. X 58: *πενταετηρίδ᾿ — ἔστασεν ἑορτὰν σὺν Ὀλυμπιάδι πρώτᾳ νικαφορίαισί τε.* Ne. I 9: *ἀρχαὶ δὲ βέβληνται θεῶν κείνου σὺν ἀνδρὸς δαιμονίαις ἀρεταῖς.* Ol. II 40 (36): *οὕτω δὲ Μοῖρ᾿ — θεόρτῳ σὺν ὄλβῳ ἐπί τι καὶ πῆμ᾿ ἄγει.* cf. Is. IV (V) 12. Py. I 61: *πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ — ἔκτισσε.* II 56: *τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον.* — Is. VII (VIII) 15: *ἰατὰ δ᾿ ἔστι βροτοῖς σύν γ᾿ ἐλευθερίᾳ καὶ τά*: si accedit libertas. fr. 122 (87), 9: *σὺν δ᾿ ἀνάγκᾳ πᾶν καλόν.* Ol. II 20 (18): *λάθα δὲ πότμῳ σὺν εὐδαίμονι γένοιτ᾿ ἄν.*

συνάντομαι *congredior* Ol. II 43 (39): *ἔκτεινε Λᾶον μόριμος υἱὸς συναντόμενος* (var. *συναντώμενος.*) met. c. dat. Ol. II 106 (96): *αἶνον ἐπέβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος* (var. *συναντώμενος*): se coniungens; ubi „aggrediens" explicat Dissenius *δίκᾳ* pro *σὺν δίκᾳ* positam existimans. Is. II 2: *ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι*: accedentes ad.

συνᾱορέω *sum coniunctus, comitor,* met. fr. 214 (233): *γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος συναορεῖ ἐλπίς* (Bekker., vulgo *ξυναορεῖ*).

συνάορος v. **ξυνάορος.**

συνάπτω 1) *contingo, attingo* fr. 51: *ἐπεὶ τάχα Μυρτῴῳ συνᾶψαν* (Schneidewin. et Christ., libri *συνῆψαν*). — 2) de tempore: *coarctor, brevior fio* Py. IV 247: *ὥρα γὰρ συνάπτει*: „die Zeit drängt" Mezger. (de Ne. IV 3 v. *ἅπτω.*)

συναρμόζω *consocio* Ne. X 12: *πατρὶ δ᾿ Ἀδράστοιο Λυγκεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ*: *τὸν τῶν φρενῶν καρπὸν εὐθὺν ἐποίησεν, ὅ ἐστι δίκαιον αὐτῶν τὸν νοῦν ἐποίησεν ὁ Ζεύς.* Schol.

σύνδῐκος 1) *patronus causae,* met. Ol. IX 98: *σύνδικος δ᾿ αὐτῷ Ἰολάου τύμβος εἰναλία τ᾿ Ἐλευσὶς ἀγλαΐαισιν*: h. e. testis est; *μαρτυρεῖ.* Schol. — 2) *aequalis iuris, communis* Py. I 2: *χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον*: „instrumentum, in quo utrisque par et aequum ius est, instrumentum commune" Dissen.

σύνδρομος *concurrens* Py. IV 208: *συνδρόμων κινηθμὸν ἀμαιμάκετον ἐκφυγεῖν πετρᾶν*: dicuntur *κυάνεαι Συμπληγάδες.*

σύνδυο *bini* Py. III 81: *ἓν παρ᾿ ἐσλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι.*

σύνειμι *convenio* Py. XI 8: *ἔνθα καί νυν ἐπίνομον ἡρωίδων στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν* (var. *συνέμεν*).

συνεργός *cooperator, adiutor* Ol. VIII 32: *τὸν* (Aeacum) — *καλέσαντο συνεργὸν τείχεος.*

σύνεσις *prudentia* Ne. VII 60: *τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ* (sc. *τὶν*) *σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν*: „quae deest vulgo eisque qui lucri cupiditate ducti temere pericula subeunt, cf. v. 23 et 17" Mezger. fr. 231 (255): *τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν.*

συνετός *prudens, intellegens* Py. V 107: *ἄνδρα κεῖνον ἐπαινέοντι συνετοί.* Ol. II 93 (85): *πολλά μοι ὑπ᾿ ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας φωνάεντα συνετοῖσιν· ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων χατίζει.*

συνευνάζω *una colloco in lecto,* Pass. *concumbo* Py. IV 254: *καὶ συνεύνασθεν*: sc. cum Lemniis mulieribus.

σύνευνος *una cubans, coniunx* Ol.

I 91 (88): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον.*

συνεφάπτομαι *una attingo v. applicor,* met. Ol. X 97: *ἐγὼ δὲ συνεφαπτόμενος σπουδᾷ:* sc. *ἔργον. ἤγουν συνεργῶν, συλλαμβανόμενος αὐταῖς ταῖς Μούσαις δηλονότι.* Schol.

συνεχής *continuus,* neutr. sg. pro adv. Is. III 83 (IV 65): *τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει.*

συνέχω *cohibeo, comprimo* Py. I 19: *κίων δ' οὐρανία συνέχει, νιφόεσσ' Αἴτνα:* sc. *αὐτόν,* Typhoeum.

σύνθεσις 1) *pactum* Py. IV 168: *σύνθεσιν ταύταν ἐπαινήσαντες οἱ μὲν κρίθεν.* — 2) *fides* fr. 205 (221): *ἀρχὰ μεγάλας ἀρετᾶς, ὤνασσ' Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει.*

συνίημι *intellego* Py. III 80: *εἰ δὲ λόγων συνέμεν κορυφάν, Ἱέρων, ὀρθὰν ἐπίστᾳ.* Ne. IV 31: *ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγον ὁ μὴ συνιείς* (Boeckh., libri *ξυνιείς*). fr. 105 (71): *σύνες ὅ τοι λέγω.* (de Is. VII 31 (VIII 34) v. *ἐπακούω.*)

σύννομος *consors, consociatus,* c. dat. Is. III 17: *ματρόθε Λαβδακίδαισιν σύννομοι:* sc. „cognatione, matre Cleonymidarum, uxore Cleonymi, e Labdacidarum gente orta" Dissen.

συνοικιστήρ *qui una condit urbem, communis conditor* Ol. VI 6: *συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν:* dicitur Agesias propter maiores, ex quibus unus ab Archia Corinthio Syracusas condituro comes adscitus erat. fr. 186 (185): *αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον:* „est de heroe quodam, quem poeta loquentem fecit" Boeckh.

συντᾰνύω *contraho in breve, complector,* met. Py. I 81: *καιρὸν εἰ φθέγξαιο πολλῶν πείρατα συντανύσαις ἐν βραχεῖ, μείων ἕπεται μῶμος ἀνθρώπων.*

συντελέθω *una sum v. exsisto* Py. IX 57: *ἵνα οἱ* (Cyrenae) *χθονὸς αἶσαν αὐτίκα συντελέθειν ἔννομον δωρήσεται:* „h. e. *ὥστε συντελέθειν αὐτῇ ἔννομον:* ut ei una (cum Libya) sit iure legitimo" Heyn. et Dissen.

συντίθημι, Med. 1) *mecum reputo, considero* Py. IV 277: *τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'.* — 2) *compono, paciscor* Py. XI 41: *Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν:* „non turpe visum lyricis eo tempore pretium sumere constat; hinc etiam Pindarus bis terve eius rei mentionem fecit" Dissen.; cf. Ne. IV 75: *ἀέθλων κᾶρυξ ἑτοῖμος ἔβαν Οὐλυμπίᾳ τε καὶ Ἰσθμοῖ Νεμέᾳ τε συνθέμενος:* ex compacto.

συντῠχία *casus, eventus* 1) bonus Py. I 36: *ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτάν.* — 2) malus Is. I 38: *ἄρουρα, ἅ νιν ἐρειδόμενον ναυαγίοις ἐξ ἀμετρήτας ἁλὸς ἐν κρυοέσσᾳ δέξατο συντυχίᾳ.*

Σῠρᾱκοσ(σ)αι (*Συρακοσσᾶν, -αισι. Συράκοσαι*) *Syracusae,* caput Siciliae Py. II 1: *μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί* (var. *Συράκοσσαι, Συράκουσαι*). Ol. VI 6: *συνοικιστήρ τε τᾶν κλεινᾶν Συρακοσσᾶν* (var. *Συρακοσᾶν, Συρακουσᾶν*). Ne. I 2: *κλεινᾶν Συρακοσσᾶν θάλος Ὀρτυγία.* Ol. VI 92: *μεμνᾶσθαι Συρακοσσᾶν καὶ Ὀρτυγίας* (var. *Συρακοσᾶν, Συρακουσᾶν*). Py. III 70: *ὃς Συρακόσσαισι νέμει βασιλεύς* (Hiero).

Συρακόσιος *Syracusius* Ol. I 24: *κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν, Συρακόσιον ἱπποχάρμαν βασιλῆα* (var. *Συρακουσίων ἱππιοχαρμᾶν*): Hieronem. Ol. VI 18: *τὸ καὶ ἀνδρὶ κώμου δεσπότᾳ πάρεστι Συρακοσίῳ:* Agesiae. — plur. pro subst. *Syracusani* Py. I 73: *οἷα Συρακοσίων ἀρχῷ δαμασθέντες πάθον:* ab Hierone.

Σῠ́ριος *Syrius* fr. 173 (160): *Σύριον εὐρυαίχμαν διεῖπον στρατόν:* Amazones dicit, *τὴν ἐν τῇ Θεμισκύρᾳ κατοικίαν οὕτω δηλῶν. αὕτη δὲ Λευκοσύρων τῶν μετὰ τὸν Ἅλυν* (Strabo XII 544).

σῦς, ὗς *sus* fr. 313 (267): *τὸ Συὸς ὀρικτίτου πάρα Πινδάρῳ* (Schol. Eur. Or. 1621), v. *ὀρείκτιτος.* — met. fr. 83 (51): *ἦν ὅτε σύας τὸ Βοιώτιον ἔθνος ἔνεπον.* Ol. VI 90: *γνῶναί τ' ἔπειτ', ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν: ὅτι διὰ τὴν ἀγροικίαν καὶ τὴν ἀναγωγίαν τὸ παλαιὸν οἱ Βοιωτοὶ ὕες ἐκαλοῦντο, καθάπερ καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς Διθυράμ-*

βοις (fr. 83, v. supra).... τὸ δὲ πρότερον ὡς ἀμαθεῖς ἐσκώπτοντο. Ὕαντες δὲ ᾤκησαν τὴν Θήβην καὶ ἀπὸ τούτου τοῦ ὀνόματος μετετράπη καὶ τὸ Συοβοιωτοὺς λέγεσθαι. Schol.

σφάζω *macto* Py. XI 23: Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας: quam ablatam esse a Diana nesciebat Clytaemnestra.

σφάλλω *prosterno, deiicio* Ol. II 89 (81): ὃς Ἕκτορ' ἔσφᾱλε (var. Ἕκτορα σφάλε). — met. Py. VIII 15: βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ. Is. III 53 (IV 35): καὶ κρέσσον' ἀνδρῶν χειρόνων ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ' (Tricl. ἔσφαλλε).

σφεῖς (dat. σφὶ(ν) encl., σφίσι(ν) orthoton. et encl., acc. σφὲ encl.) 1) pron. demonstr. *eis, eos, ea* 1) Acc. Is. V (VI) 74: πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ: Lamponem eiusque filios. Py. V 85: τὸ δ' ἐλάσιππον ἔθνος ἐνδυκέως δέκονται θυσίαισιν ἄνδρες οἰχνέοντές σφε δωροφόροι (Christ. ἄνδρας οἰχνέοντάς σφι, Bergk. ἔθνος· . . . ἄνδρες οἰχνέοντάς σφε): Antenoridas. Py. V 39: τοῦ σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον: h. e. ἔντεα v. δαίδαλα. (de Ne. I 68 v. φύρω.) — 2) Dat. a) dat. comm. v. incomm. Ol. VII 76: κέκληνται δέ σφιν ἕδραι: ἀπ' αὐτῶν. Schol. Ol. II 16 (14): εὔφρων ἄρουραν ἔτι πατρίαν σφίσιν κόμισον λοιπῷ γένει. Py. I 74: ἀπὸ ναῶν ὅ σφιν ἐν πόντῳ βάλεθ' ἁλικίαν. Ol. IX 47. Py. IV 69: 124. V 59. IX 12. 116. X 18. Ne. III 62. VI 35 (30). VII 98. XI 7. Is. I 23. VII 30 (VIII 32). — b) pendet a verbo Ol. VIII 83: κόσμον Ὀλυμπίᾳ, ὅν σφι Ζεὺς γένει ὤπασεν. cf. Ol. VII 50. Ne. VI 53 (46). 57 (51). Ol. X 14: μέλει τέ σφισι Καλλιόπα καὶ χάλκεος Ἄρης. Ne. VII 57 (51). — c) ab adi. Ne. X 50: οὐ θαῦμα σφίσιν ἐγγενὲς ἔμμεν ἀθληταῖς ἀγαθοῖσιν. — d) a praep. fr. 129 (95), 6: παρὰ δέ σφισιν — τέθαλεν ὄλβος. — II) pron. reflex. *se* fr. 163 (137): ἀλλαλοφόνους ἐπάξαντο λόγχας ἐνὶ σφίσιν αὐτοῖς.

σφενδονάω *funda pugnare* fr. 183 (177): Δολόπων ἄγαγε θρασὺν ὅμιλον σφενδονᾶσαι.

σφέτερος (sg. m. σφετέρου. f. σφετέρας, -αν. pl. m. σφετέροισι) pron. poss. pers. III 1) sing. *suus*, son a) in eadem sententia fr. 215 (152): σφετέραν δ' αἰνεῖ δίκαν ἕκαστος. Py. IV 83: τάχα δ' εὐθὺς ἰὼν σφετέρας ἐστάθη γνώμας ἀταρβάκτοιο πειρώμενος ἐν ἀγορᾷ πλήθοντος ὄχλου. Is. V (VI) 33. VII 55 (VIII 61). — b) in sent. pendente Ol. IX 78: παραγορεῖτο μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. XIII 61. — 2) plur. a) *suus*, leur Is. II 27: ἀδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας γαῖαν ἀνὰ σφετέραν. — b) *eorum* Py. X 38: Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι: h. e. αὐτῶν, Hyperboreorum.

σφόδρα *multum, valde* Ne. IV 37: σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν.

σφός *suus* Py. V 102: ἀκούοντι — σφὸν ὄλβον υἱῷ τε κοινὰν χάριν (var. σφὶν).

σφυρήλατος *malleo compactus* fr. 207 (223): Ταρτάρου πυθμὴν πιέξει σ' ἀφανέος σφυρηλάτοις δεσμοῖς ἀνάγκας (Bergk., libri ἀφανοῦς σφυρηλάτοις ἀνάγκαις).

σφυρόν 1) *talus* pedis, met. Is. VI (VII) 13: Δωρίδ' ἀποικίαν οὕνεκεν ὀρθῷ ἔστασας ἐπὶ σφυρῷ: „dicitur pro incolumem esse, successum habere" Dissen. ἐπ' ἀσφαλοῦς στῆναι παρεσκευάσας. Schol. — 2) *pes v. ima pars montis, promontorium* Py. II 46: ἵπποισι Μαγνητίδεσσιν ἐμίγνυτ' ἐν Παλίου σφυροῖς.

σχάζω *inhibeo, cohibeo* Ne. IV 64: θρασυμαχάνων τε λεόντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν τε δεινοτάτων σχάσαις ὀδόντων. met. Py. X 51: κώπαν σχάσον: παῦσον. Schol.

σχεδόν *prope*, de loco Ol. I 76 (74): ὁ δ' αὐτῷ πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. Py. V 40: τοῦ σφ' ἔχει κυπαρίσσινον μέλαθρον ἀμφ' ἀνδριάντι σχεδόν. Ol. X 52: παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν. c. dat. Ne. X 66: τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωΐῳ.

σχέθω (praes. σχέθοι. σχεθέμεν. σχέθων. ipf. ἔσχεθε) 1) *teneo* Py. VI 19: σύ τοι σχέθων νυν (vulgo νιν) ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν: „ad dextrum latus tenens v. habens patrem (in curru stantem propter filium)" Mezger.; aliter Dissenius: „consecutus eam (victoriam) dexteritate manus"; et Bergkius: „pe-

rite aurigae officio functus". — met. Py. IV 75: τὸν μονοκρήπιδα παντῶς ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ: h. e. cavere. Py. X 62: τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός (var. σχέθει, σχέθειν). — 2) *obtineo* Ol. I 73 (71): παρὰ πατρὸς εὔδοξον Ἱπποδάμειαν σχεθέμεν. Ol. IX 88: Ἄργει τ' ἔσχεθε κῦδος ἀνδρῶν. — 3) *inhibeo, cohibeo* Is. III 72 (IV 54): κρανίοις ὄφρα ξένων ναὸν Ποσειδάωνος ἐρέφοντα σχέθοι.

σχερός *continuus*, ἐν σχερῷ continuo, de loco Is. V (VI) 22: μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους. de tempore Ne. XI 39: ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι (Schmid., libri ἐν σχερῷ v. ἐν σχερῷ). I 69: ἐν εἰράνᾳ τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ ἁσυχίαν καμάτων μεγάλων ποινὰν λαχόντ' ἐξαίρετον — σεμνὸν αἰνήσειν νόμον (Herm., libri σχερῷ v. σχερῶ, duo σχεῖν).

σχίζω *scindo, diffindo* Py. IV 228: ὀρθὰς δ' αὔλακας ἐντανύσαις ἤλαυν', ἀνὰ βωλακίας δ' ὀρόγυιαν σχίζε νῶτον γᾶς (var. σχίζεν, σχίζων). Ne. IX 25: ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσεν κεραυνῷ παμβίᾳ Ζεὺς τὰν βαθύστερνον χθόνα (var. σχίσε, σχίσαις, Bergk. σχίσσαις). fr. 167 (148), 2: ᾤχετ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν.

σχοινίον *catena*, met. fr. 248 (124): λύοντι τὸ τῶν δυσφόρων σχοινίον μεριμνῶν κατὰ Πίνδαρον (Plut. de adul. et amic. c. 27), ubi δυσφρόνων σκύνιον μεριμνᾶν coni. Nauck.

σχοῖνος *iuncus* Ol. VI 54: ἀλλ' ἐν κέκρυπτο γὰρ σχοίνῳ βατείᾳ τ' ἐν ἀπειράτῳ (sc. Iamus).

σχοινοτενής *prolixus, profusus*, met. fr. 79 (47): πρὶν μὲν εἷρπε σχοινοτένειά τ' ἀοιδὰ διθυράμβων καὶ τὸ σὰν κίβδαλον ἀνθρώποισιν ἀπὸ στομάτων (Boeckh., libri σχοινοτονίας, σχοινοτενῆ, σχοινοτενία, σχοινοτενείατα).

σχολά *otium* Ne. X 46: χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν· μακροτέρας γὰρ ἀριθμῆσαι σχολᾶς.

Σωγένης *Sogenes*, Thearionis filius, Aegineta e gente Euxenidarum nobili, cui puero Ol. 79, 4 quinquertio victori carmen Ne. VII scriptum est; Ne. VII 8: σὺν δὲ τὶν καὶ παῖς ὁ Θεαρίωνος ἀρετᾷ κριθεὶς εὔδοξος ἀείδεται Σωγένης μετὰ πενταέθλοις. VII 91: πατρὶ Σωγένης ἀταλὸν ἀμφέπων θυμόν. VII 70: Εὐξενίδα πάτραθε Σώγενες.

Σωκλείδας *Soclides*, Agesimachi filius, pater Praxidamantis, Aegineta Ne. VI 24 (21): ἔπαυσε (Praxidamas) λάθαν Σωκλείδα, ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο (Tricl., libri Σωκλείδα).

σῶμα (sg. σῶμα. pl. σώμασι, -άτεσσι, -ατ(α)) *corpus* hominum v. ferarum 1) mortuorum Ol. IX 34: οὐδ' Ἀίδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον, βρότεα σώμαθ' ᾇ κατάγει κοίλαν πρὸς ἀγυιὰν θνασκόντων. Ne. IX 23: Ἰσμηνοῦ δ' ἐπ' ὄχθαισι γλυκὺν νόστον ἐρυσσάμενοι λευκανθέα σώμασι πίαναν καπνόν. fr. 139, 4: κοίμισαν — σώματ' ἀποφθιμένων. 168 (150): δοιὰ βοῶν θέρμ' ἔδει ἀνθρακιὰν στέψαντα πυρίπνοά τε σώματα. Ne. III 47: σώματα δὲ (leonum et caprorum) παρὰ Κρονίδαν Κένταυρον ἀσθμαίνοντα κόμιζεν (var. σώματι, σωμάτια, Christ. et Rauchenstein. ἀσθμαίνων ἐκόμιζεν). — 2) vivorum Ol. VI 56: ἴων — ἀκτῖσι βεβρεγμένος ἁβρὸν σῶμα (sc. Iamus infans). Py. VIII 82: τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι κακὰ φρονέων: sc. adversariorum. fr. 131 (96), 2: καὶ σῶμα μὲν πάντων ἕπεται θανάτῳ περισθενεῖ, ζωὸν δ' ἔτι λείπεται αἰῶνος εἴδωλον.

σωπάω *silentio praetereo* Is. I 63: ἦ μὰν πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει (var. σεσωπάμενον, Herm. σεσιγαμένον): „nam displicent nimia propter hominum invidiam" Dissen. v. διασωπάω.

σῶς *salvus, incolumis* fr. 221 (242), 4: τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον (Bergk. ἔπι φρασὶν οἶδμ' ἐνάλιον) ναΐ θοᾷ σῶς διαστείβων.

Σώστρατος *Sostratus* Syracusanus, pater Agesiae Ol. VI 9: ἴστω γὰρ ἐν τούτῳ πεδίλῳ δαιμόνιον πόδ' ἔχων Σωστράτου υἱός. VI 80: ὦ παῖ Σωστράτου.

σώτειρα 1) *servatrix*, c. dat. Ol. XIII 54: Μήδειαν —, ναΐ σώτειραν Ἀργοῖ καὶ προπόλοις. — 2) **Σώτειρα** *Servatrix, Sospita* Ol. VIII 21: ἔνθα Σώτειρα Διὸς ξενίου πάρεδρος ἀσκεῖται Θέμις. IX 15: Θέμις θυγάτηρ τέ οἱ

Σώτειρα — Εὐνομία (Bergk. *σώτειρα*). XII 2: *Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα* (Bergk. *σώτειρα*).

σωτήρ *servator* fr. 159 (132): *ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος.* fr. 30 (6), 5: *σωτῆρος ἀρχαίαν ἄλοχον Διὸς ἔμμεν.* Ol. V 17: *σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ.* Is. V (VI) 8: *εἴη δὲ τρίτον* (sc. *κρατῆρα*) *σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα σπένδειν*: „solebant in conviviis primum craterem miscere Iovi, alterum Terrae et Heroibus, tertium Iovi servatori. Illos tres nunc Pindarus comparat. Primum Iovi mistum dicit pro Lamponis progenie, quum beneficio Iovis Nemeaei Pytheas vicisset; hoc igitur est carmen Ne. V. Alter nunc miscetur Neptuno et Nereidibus, quum Phylacidas vicerit in Isthmiis. Tertium precatur ut aliquando miscere liceat Iovi Olympio in Olympica victoria" Dissen.

σώφρων *temperans* Py. III 63: *εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι' ἔτι Χείρων*: „qui nihil immodici tentaverit, ut Aesculapius mortui curationem molitus" Boeckh. Is. VII 25 (VIII 28): *σώφρονές τ' ἐγένοντο πινυτοί τε θυμόν* (Aeacidae).

T

Ταίνᾰρος *Taenarus*, urbs Laconiae ad promontorium Taenarum sita Py. IV 44: *εἰ γὰρ οἴκοι νιν* (glebam) *βάλε πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα Ταίναρον εἰς ἱερὰν Εὔφαμος ἐλθών.* IV 174: *δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες, Ἐννοσίδα γένος, — ἔκ τε Πύλου καὶ ἀπ' ἄκρας Ταινάρου* (sc. *ἦλθον*): v. *Πύλος.*

τᾱ́κω *liquo*, Pass. *liquesco*, met. de amore fr. 123 (88), 9: *ἀλλ' ἐγὼ πᾶς δέατι κηρὸς ὣς δαχθεὶς ἕλᾳ ἱρᾶν μελισσᾶν τάκομαι* (Boeckh., vulgo *τήκομαι*).

Τᾰλᾱϊονίδας (pro *Ταλαΐδας*) *Talaionides* h. e. Talai filius, Adrastus Ol. VI 15: *Ταλαϊονίδας εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος.*

τᾰλαίπωρος *aerumnosus, miser* fr. 197 (210): *ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι.*

Τᾰλᾰός *Talaus*, Biantis filius, pater Adrasti, rex Argivorum Ne. IX 14: *ἀρχοὶ οὐκ ἔτ' ἔσαν Ταλαοῦ παῖδες βιασθέντες λύᾳ*: „orto enim dissidio ab Amphiarao Adrastus cum fratribus regno eiectus est et Argis expulsus" Dissen.

τᾰ́λας *miser* fr. 157 (228): *ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.*

τᾰμία *dispensatrix* Ol. XIV 9: *πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ*: „Gratiae dicuntur, quod deorum vita omnis iucunda est, iucunditas vero a Gratiis" Boeckh. Ol. XIII 7: *Δίκα καὶ ὁμότροφος Εἰράνα, ταμίαι ἀνδράσι πλούτου.*

ταμίας (sg. *ταμίας, -ᾳ, -αν.* pl. *ταμίαι*) *dispensator, administrator, praefectus rerum distribuendarum; custos, rector* Is. V (VI) 57: *Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας Πυθέᾳ τε κώμων.* fr. 1 (4), 7: *ταμίαι τε σοφοὶ Μοισᾶν ἀγωνίων τ' ἀέθλων*: „sunt qui curant poesin et ludos v. artem gymnasticam" Dissen. Ol. VI 5: *βωμῷ τε μαντείῳ ταμίας Διὸς ἐν Πίσᾳ*: „h. e. *διοικητής*, qui ut quaestor aerario, ita oraculo praesit. Agesias ita nunc vocatur propter ius hereditarium gentis (Iamidarum), ex quo ipse deum consulere potuit Olympiae praesens, licet habitaret Syracusis" Boeckh. et Dissen. Ne. X 52: *εὐρυχόρου ταμίαι Σπάρτας*: custodes, dicuntur Castor et Pollux. Py. V 62: *ταμίᾳ Κυράνας*: rectori v. regi, Batto. Py. I 88: *πολλῶν ταμίας ἐσσί*: Hiero. — ad domum transfertur Ne. VI 30 (26): *ἕτερον οὔ τινα οἶκον ἀπεφάνατο πυγμαχία πλεόνων ταμίαν στεφάνων*: conservatricem, „comparatione ducta a thesauro coronarum plurimarum, quem servet haec domus" Dissen.

ταμιεύω *administro* Ol. VIII 30: *χώραν — Δωριεῖ λαῷ ταμιευομέναν ἐξ Αἰακοῦ*: dicit Aeginam.

τάμνω, τέμνω (act. praes. *τάμνειν. τέμνων, τάμνοισαι.* aor. *τάμον. ταμών.* pass. pf. *τέτμηνθ'*) *seco* 1) secando efficere Is. V (VI) 22: *μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους*: ductae sunt. — met. Ol. XIII 57: *πρὸ Δαρδάνου τειχέων ἐδόκησαν*

ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος (var. τέμνειν): διατεμεῖν καὶ πέρας ἐπιτιθέναι τῇ μάχῃ. Schol. — 2) secando peragro Py. III 68: ἐν ναυσὶν μόλον Ἰονίαν τέμνων θάλασσαν (Mommsen. τάμνων). met. Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες (var. τέμνοισαι): persequentes. — 3) secando seiungo a) disseco Ol. I 50 (49): ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον κατὰ μέλη (Herm. κάτα): v. κατά. Is. III 54 (IV 35): ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων. — b) reseco Ne. III 33: παλαιαῖσι δ' ἐν ἀρεταῖς γέγαθε Πηλεὺς ἄναξ ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών: „ex vulgari traditione hasta oblata erat heroi a Chirone in nuptiis" Dissen.

Τάναγρα fr. 286 (117): χαριζόμενος Ἀθηναίοις καταχθῆναί φησιν (Αἰσχύλος) αὐτὸν ἐκεῖσε (Delphos) Ἀπόλλωνα, κἀκεῖθεν τὴν παραπομπὴν αὐτῷ εἶναι, ὁ δὲ Πίνδαρος ἐκ Ταναγρας τῆς Βοιωτίας (Schol. Aesch. Eum. 11): „Muellerus probabiliter corrigit ἐκ Τεγύρας, quia Tegyrae natus Apollo ex fabula Boeotorum; v. Orchom. p. 147" Boeckh.

Τάντᾰλος *Tantalus*, rex Phrygiae, pater Pelopis Ol. I 56 (55): εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος. I 37 (36): υἱὲ Ταντάλου: Pelops. Is. VII (VIII) 10: τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός: de Tantali saxo cf. Ol. I 58.

τᾰνῠέθειρα *longe crinita* Ol. II 28 (26): ζώει μὲν ἐν Ὀλυμπίοις ἀποθανοῖσα βρόμῳ κεραυνοῦ τανυέθειρα Σεμέλα.

τανύπτερος *alas expandens* Py. V 111: θάρσος δὲ τανύπτερος ἐν ὄρνιξιν αἰετὸς ἔπλετο (Schmid. τανυπτέροις, quod rec. Bergk.).

τανῡ́ω *tendo, dirigo* Ol. II 100 (91): ἐπί τοι Ἀκράγαντι τανύσαις (sc. τόξον v. ὀιστοὺς) αὐδάσομαι ἐνόρκιον λόγον ἀλαθεῖ νόῳ (var. τανύσσαις, τανύσας, τάνυσον, τάνυσσον): „vulgo post τανύσαις stigme ponitur, sed schol. τείνας interpretatur et cum sequ. iungit, quem praeeunte Hartungo secutus sum" Bergk. Ol. VIII 49: Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τάνυεν (falso Dissen., Christ., Schneidewin. τανύεν). — met. Py. IV 129: πᾶσαν ἐυφροσύναν τάνυεν (Bergk. et cod. B, vett. l. ἐς εὐφρ., recc. ἐν εὐφρ., quod rec. Boeckh.): ἐξέτεινεν. Schol.

ταξιόω *in acie constituo* Ol. IX 78: παραγορεῖτο μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι δαμασιμβρότου αἰχμᾶς (var. ταξιοῖσθαι): παρατάττεσθαι. Schol.

τᾰπεινός *humilis* Ne. III 82: κραγέται δὲ κολοιοὶ ταπεινὰ νέμονται: humilia loca; cf. similem sententiam Ol. II 96 (86).

τᾰράσσω *turbo, cieo, fortiter moveo huc illuc* Ol. II 69 (63): ἀπονέστερον ἐσλοὶ δέκονται βίοτον, οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὰν παρὰ δίαιταν. met. Py. XI 42: Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν, ἢ πατρὶ Πυθονίκῳ τό γέ νυν ἢ Θρασυδαίῳ: „sie flattern zu lassen" Passow. et Mezger.; Bergkius ταράσσειν vocabulum ab arte musica prorsus alienum ratus suspicatur scribendum esse φωνάν, ὑπ' ἄργυρον ἄλλοτ' ἄλλᾳ χαρασσέμεν, translatione a nummis faciendis ducta.

ταραχά *perturbatio* Ol. VII 30: αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν.

ταρβέω *reformido* fr. 110 (76): πεπειραμένων δέ τις ταρβεῖ προσιόντα νιν (bellum) καρδίᾳ περισσῶς.

Τάρτᾰρος *Tartarus* Py. I 15: ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφώς. fr. 207 (223): Ταρτάρου πυθμὴν πιέζει σ': h. e. mors.

τάσσω *constituo* Ol. II 33 (30): λέγοντι δ' ἐν καὶ θαλάσσᾳ μετὰ κόραισι Νηρῆος ἁλίαις βίοτον ἄφθιτον Ἰνοῖ τετάχθαι.

τᾱτάω *orbo*, c. gen. Ne. X 78: οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί.

Τᾱΰγέτα *Taygeta*, Atlantis filia, Lacedaemonis mater et Eurotae Ol. III 29: χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξονθ', ἅν ποτε Ταΰγέτα ἀντιθεῖσ' Ὀρθωσίᾳ ἔγραψεν ἱεράν: ἡ Ταϋγέτη ἡ τοῦ Ἄτλαντος θυγάτηρ, ἥντινα Διὸς βουληθέντος βιάσασθαι εἰς ἔλαφον μετέβαλεν ἡ Ἄρτεμις, εἶτα πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν φύσιν ἀποκαταστᾶσα καὶ

γενομένη ἄνθρωπος καθιέρωσεν αὐτὴν τῇ Ἀρτέμιδι. Schol. „nisi pro sacrificio debito, pro victimis humanis abolitis cerva data erat, ut alio tempore pro Iphigenia, quae Boeckhii suspicio est, quum sanguinem humanum olim Ὀρθωσία posceret“ Dissen.

Τᾱΰγετος *Taygetus*, mons Laconicae fr. 106 (73): ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν (var. Ταϋγέτου). Ne. X 61: ἀπὸ Ταϋγέτου πεδαυγάζων ἴδεν Λυγκεὺς δρυὸς ἐν στελέχει ἥμενον. Py. I 64: Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες.

ταῦρος *taurus* Ol. XIII 69: ἄγε φίλτρον τόδ' ἵππειον δέκευ καὶ Δαμαίῳ νιν θύων ταῦρον ἀργάεντα πατρὶ δεῖξον. Py. IV 205: φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν: quos Neptuno sacrificabant Argonautae. Py. I 95: τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις: κατασκευάσαι δὲ αὐτόν φασι Περίλαον καὶ πρῶτον ἐν αὐτῷ κατακαῆναι. Schol. „Timaeus dixerat Phalaridis taurum fuisse quidem olim, sed ab Agrigentinis esse submersum. At posterior aetas docuit taurum non submersum sed Carthaginem translatum fuisse; id tamen recte dixerat Timaeus, quem taurum tum Agrigentini ostentabant, non Phalarideum esse sed Gelae fluvii simulacrum“ Boeckh.

ταυροφόνος *tauros caedens v. immolans* Ne. VI 45 (40): πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος.

τάφε v. (**θάπω**).

τάφος *sepulcrum* Is. VII 57 (VIII 63): ἀλλά οἱ παρά τε πυρὰν τάφον θ' Ἑλικώνιαι παρθένοι στάν. Ep. 1: χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφον ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ' (var. τάφον, τάφων).

τάχᾰ *mox, statim* Py. II 29: τάχα δὲ παθὼν ἐοικότ' ἀνὴρ ἐξαίρετον ἔχε μόχθον. IV 83. 171. Py. IV 220: καὶ τάχα πείρατ' ἀέθλων δείκνυεν πατρωίων. fr. 51: ἐπεὶ τάχα Μυρτώῳ συνῆψαν (Mein., libri τᾷ). (de Py. X 29 v. ἄν.)

τάχος *celeritas* Ne. VI 73 (64): δελφῖνί κεν τάχος δι' ἅλμας εἰκάζοιμι Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον. V 35: ὥστ' ἐν τάχει ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν: celeriter, confestim. Ol. VI 23: ᾇ τάχος: quam celerrime; itemque Py. IV 164: ὡς τάχος.

τᾰχύπŏτμος *celeris fati, cito moriturus* Ol. I 68 (66): προῆκαν υἱὸν ἀθάνατοί οἱ πάλιν μετὰ τὸ ταχύποτμον αὖτις ἀνέρων ἔθνος.

ταχύς (sg. f. ταχείας. n. ταχύ. pl. m. ταχέες. f. ταχειᾶν. superl. ταχυτάτων. — adv. ταχέως. θᾶσσον. τάχιστα) *celer* Ol. I 79 (77): ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν. Py. IV 202: εἰρεσία δ' ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος (var. τραχειᾶν). IV 179: ταχέες δ' — ἔβαν (var. ταχέως). met. Py. I 83: ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει αἰανὴς ταχείας ἐλπίδας: „quasi festinantes“ Boeckh.; „der Erwartungen Flug“ Mezger. — neutr. sing. pro adv. Ne. I 51: ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις. Py. X 51. Ol. I 111 (108). — adv. **ταχέως** *celeriter, cito* Py. IV 126: ταχέως δ' Ἄδματος ἷκεν καὶ Μέλαμπος. Ne. X 73. Ol. V 13. comp. **θᾶσσον** *ocius*, c. gen. Ol. IX 24: καὶ ἀγάνορος ἵππου θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου παντᾷ ἀγγελίαν πέμψω ταύταν. *quantocius, quam ocissume* Py. IV 126: καὶ γὰρ ἑκὼν θυμῷ γελανεῖ θᾶσσον ἔντυνεν βασιλεὺς ἀνέμων Ζήταν Κάλαΐν τε πατὴρ Βορέας. superl. **τάχιστα** *celerrime, ocissume* fr. 234 (258), 2: παρὰ ναῦν δ' ἰθύει τάχιστα δελφίς. Ol. XIII 79: ἐνυπνίῳ δ' ᾇ τάχιστα πιθέσθαι κελήσατό νιν: quam celerrime.

τὲ part. enclit. (vocabulis ad quae pertinet quum postponatur, plerumque secundum tenet locum, interdum tertium post praep. earumque casum, raro post alia vocabula; semel quartum Ne. IX 34) I) *que, atque* 1) semel posita adiungit, a) singula vocabula non raro significatione arcte inter se cohaerentia Ol. I 39 (38): ὁπότ' ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον. I 64 (62): νέκταρ ἀμβροσίαν τε. IX 40: πόλεμον μάχαν τε. IX 43: Πύρρα Δευκαλίων τε. Py. IV 94: ἀνὰ δ' ἡμιόνοις ξεστᾷ τ' ἀπήνᾳ: in rheda mulabus iuncta. Ne. VII 104: τρὶς τετράκι τ'. Py. IV 130: ἁθρόαις πέντε δραπὼν νύκτεσσιν ἐν θ' ἁμέραις ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον. Is.

VII (VIII) 1: *Κλεάνδρῳ — ἁλικίᾳ τε* (Bergk. e coni. *τι*): „dem jugendlichen Kl." Mezger. Ne. VIII 46: *σεῦ πάτρᾳ Χαριάδαις τε.* Ol. VII 52: *ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ'.* Ol. I 91 (88): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον.* II 48 (44): *νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος.* VI 43: *ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος ἐς φάος.* Py. I 72: *ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ.* Ol. I 99 (96). II 8 (7). 55 (50). 91 (83). 104 (94). III 39. V 6. 15. 18. VI 15 Bgk. 40. 54. 79. 97. 102. VII 10. 14. 17. 89. VIII 31. IX 15. 66. 70. 83. 99. X 37. 59. XII 4. 18. XIII 6. 37. 88 Bgk. 97. 98. 106. 107 (Bgk. *δὲ*). XIV 13. 18. Py. I 37. 40. II 2. 10. 11. III 32. 73. IV 3. 66. 162. 182. 245. 290. V 56. 72. 81 Bgk. 102. 103. 111. 119. VI 15. 24. VII 5 Bgk. VIII 18. 20. 79. IX 48. 68. 70. X 10. 35. 59. XI 12. 26. XII 4. 6. 9. 12. Ne. I 7. 56. III 8. 28. 51. IV 29. 34. 67. V 2. 8. 26. VII 19. 22. 34 Bgk. 50. 99. VIII 2. 6. 41. 51. IX 14. 22. 44. X 1. 11. 12. 23. 40. 42. 48. XI 20. Is. I 35. 65. III 28 (IV 10). III 44 (IV 26). III 89 (IV 71) Bgk. IV (V) 19. 33. 35. V (VI) 6. 15. 17. VI (VII) 33 (del. Bgk.) 41. VII 25 (VIII 26). VII 27 (VIII 30). VII 55 (VIII 61). fr. 1 (4), 6; 7. 42 (171), 3. 75 (45), 5; 18. 88 (58), 1. 128 (90), 1; 2 (?). 129 (95), 4. 131 (96), 5. 132 (97), 2 (add. Bgk.). 139, 9 (ci. Bgk.). 220 (241), 3. 224 (246). 238 (262). — participium adiungitur participio Py. XI 55: *εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἀσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν.* Ol. IX 94. Py. IV 235. Ne. III 19. XI 28. Is. III 75 (IV 57). aliis vocabulis Ne. V 14: *αἰδέομαι μέγα εἰπεῖν ἐν δίκᾳ τε μὴ κεκινδυνευμένον* (Bergk. sec. Hartung. *τι*). XI 45: *ἀλλ' ἔμπαν μεγαλανορίαις ἐμβαίνομεν, ἔργα τε πολλὰ μενοινῶντες* (Bergk. *γε*). VIII 19: *ἵσταμαι δὴ ποσσὶ κούφοις ἀμπνέων τε πρίν τι φάμεν.* Py. I 70: *σύν τοι τίν κεν ἁγητὴρ ἀνὴρ υἱῷ τ' ἐπιτελλόμενος*: „mit dir und der Unterstützung seines Sohnes" Mezger. — duo vocabula ad unam referuntur personam fr. 75 (45), 10: *θεόν, τὸν Βρόμιον Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν* (Bergk., libri *τὸν Βρόμιον τὸν* v. *ὃν βρόμιον ὃν*). — b) sententias: que, atque (autem) Ol. II 10: *ἱερὸν ἔσχον οἴκημα ποταμοῦ Σικελίας τ' ἔσαν ὀφθαλμός.* II 90 (82): *ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε — Κύκνον τε θανάτῳ πόρεν.* I 92 (89): *ἕλεν δ' Οἰνομάου βίαν παρθένον τε σύνευνον· τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς* (*τέκε τε* v. *δὲ* libri correcti, vett. c. schol. *ἃ τέκε* invito metro). V 13: *ὀχετούς, Ἵππαρις οἷσιν ἄρδει στρατόν, κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος* (Bergk. et Hartung. *δὲ*): sc. Hipparis; „anacolutho usitatissimo ex relativa structura in absolutam oratio transit" Boeckh. Ne. VII 59: *Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν.* Ol. II 87 (79). 107 (97) Bgk. V 21. VI 34. 62. 80. VII 86. VIII 19. IX 62. 88. 112 (del. Christ.). X 11. 14. XIII 29 (var. *δὲ*). 34. 43. 98. 103. 107. Py. I 15. 54. III 4. 29. IV 161. 209. 217. 222. 255 Bgk. 270. V 90. VI 46 (Christ. *γ'*). 50. VIII 60. 79. IX 6. 63. 98. X 8. 36. 40. 69. XI 33. Ne. I 14. III 24. 57. V 11. 26. 34. 52. VI 42 (37). VII 65. IX 54. X 25. 58. XI 14. Is. I 24. II 18. 25. IV (V) 7. V (VI) 12. 19. 51. 65. VI (VII) 22. 24. VII 18 (VIII 20). VII 47 (VIII 52) Bgk. VII 58 (VIII 64). VII 61 (VIII 67). fr. 75 (45), 2. 108 (75), 3. 211 (230). 288 (121)? 311 (278). — c) tria plurave membra iunguntur, tum singula vocabula tum sententiae: *τε — τε* Ol. II 14: *ἕδος Ὀλύμπου νέμων ἀέθλων τε κορυφὰν πόρον τ' Ἀλφεοῦ.* Ol. V 7. VII 74. XIII 37. 42. XIV 14. Py. IV 240. 294. X 39. XII 14. Ne. III 45 (del. Bgk.). IV 62. VI 44 (39). X 84. Is. III 26 (IV 8). III 32 (IV 14). III 77 (IV 59). VII 25 (VIII 28). VII 51. (VIII 56). fr. 75 (45), 19 Bgk. *τε — καί* v. *τε καί* Ol. VI 95: *ἀμφέπει Δάματρα λευκίππου τε θυγατρὸς ἑορτὰν καὶ Ζηνὸς Αἰτναίου κράτος.* Ol. I 51 (50). X 62. XIII 107 (Bergk. *δ'*). Py. IV 49. V 70. VI 6. X 46. XI 9. Ne. III 84. VII 78. Is. I 18. V (VI) 68. *καὶ — τε* Is. I 20: *τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ.* Ol. XII 18. Py. I 39. 42. III 94. XI 62. fr. 133 (98), 4. 143 (107). *τε — τε — τε* Py. IV 251: *ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ Λαμνιᾶν τ' ἔθνει*

γυναικῶν. Ol. XIII 75. Py. V 65. 114. Is. VII 54 (VIII 58). τε — τε — καί Ol. VII 81: τῶν ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων, Νεμέᾳ τ' ἄλλαν ἐπ' ἄλλᾳ, καὶ κρανααῖς ἐν Ἀθάναις. V 11. τε — καὶ — καί Is. I 56: σέθεν, Ἀμφιτρύων, παῖδας προσειπεῖν, τὸν Μινύα τε μυχὸν καὶ τὸ Δάματρος κλυτὸν ἄλσος Ἐλευσῖνα καὶ Εὔβοιαν. τε καὶ — τε Py. IX 101: πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον —, ἐν Ὀλυμπίοισί τε καὶ βαθυκόλπου Γᾶς ἀέθλοις ἔν τε καὶ πᾶσιν ἐπιχωρίοις. καὶ — τε καὶ — τε Py. VIII 100. τε — καὶ — καὶ — καί Py. IX 46. τε — τε — τε — τε — τε Ol. VII 83. καὶ — τε καὶ — τε — καί Py. IV 195. τε — τε καὶ — καὶ — τε — τε — καὶ — τε — τε Ol. XIII 107. — 2) respondent inter se a) duo membra: τε — τε que — que, et — et, sowohl — als auch Ol. I 90 (88): θεὸς ἔδωκεν δίφρον τε χρύσεον πτεροῖσίν τ' ἀκάμαντας ἵππους. III 1: Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ. V 3: ἀκαμαντόποδός τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα: dona Psaumidis rheda mulari comparata; „σχῆμα καθ' ὅλον καὶ μέρος" Mezger. Ol. I 118 (115): εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν. Ol. II 52 (47). III 18. V 17. VI 23 (Bergk. δὲ). 42. 69. VII 5. 43. IX 6. 17. 68. X 43. 93. 103. XIII 11. 50. Py. I 12. 18. IV 18. 172. 175. IX 13. 20. 90. XI 37. XII 13. Ne. III 11. V 45. VII 95. VIII 11. 13. IX 34. X 42 Bgk. Is. I 23. IV (V) 27. V (VI) 58. VI (VII) 22. VII 34 (VIII 36). VII 37 (VIII 41). VII 57 (VIII 63). VII 67 (VIII 74). fr. 2, 2 Bgk. 75 (45), 7 Bgk. 208 (224). — οὔτε — τε Ne. XI 40: ἐν σχερῷ δ' οὔτ' ὦν μέλαιναι καρπὸν ἔδωκαν ἄρουραι, δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον, ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. — τε — δέ Py. XI 29: ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον· ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει. IV 80. — τε — οὐδέ Py. VIII 36: παλαισμάτεσσι γὰρ ἰχνεύων ματραδελφεοὺς Ὀλυμπίᾳ τε Θεόγνητον οὐ κατελέγχεις οὐδὲ Κλειτομάχοιο νίκαν Ἰσθμοῖ θρασύγυιον. — τε — ἠδέ fr. 168 (150): σαρκῶν τ' ἐνοπὰν εἶδον ἠδ' ὀστέων στεναγμόν. — τε καί vel τε — καί: v. καί II) B) 2). — καὶ — τε Is. II 19 (Bergk., libri om., Heynius δὲ). — μὲν — τε: v. μέν 2) b). — b) plura membra: τε — τε — τε Ne. IX 11. τε — δὲ — τε fr. 155 (127). Is. I 32 Bgk. τε — καί — τε et τε — καὶ — καί: v. καί II) B) 2). μὲν — τε — τε Ol. VI 5. μὲν — τε — καί Ol. IV 13 (17). μὲν — καὶ — τε Ne. XI 12. τε — τε — τε καί Is. I 48. — II) part. τε subiicitur 1) pronomini relativo: v. ὅστε. — 2) part. γάρ fr. 143 (107): κεῖνοι γάρ τ' ἄνοσοι καὶ ἀγήραοι πόνων τ' ἄπειροι (libri om. τ').

τέγγω *tingo* Ne. X 75: θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς ὄρθιον φώνησε (Bergk. θερμὰ τέγγων δάκρυ' ὑπὸ στ.): „fundens lacrimas cum gemitu altum clamavit" Dissen.; alii: „miscens lacrimas suspiriis". — met. Ol. IV 15 (19): οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον: οὐ μιανῶ οὐδὲ βρέξω τὸν λόγον μου ψεύδει. Schol.

Τεγέα *Tegea*, urbs Arcadiae Ol. X 66: ὁ δὲ πάλᾳ κυδαίνων Ἔχεμος Τεγέαν (var. Τέγεαν): sc. ἦν. Ne. X 47: ὄντε (sc. χαλκόν μυρίον) Κλείτωρ καὶ Τεγέα καὶ Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες καὶ Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ: „Tegea habuit Ἀλεαῖα Minervae sacra, Pausan. VIII 47, 3" Dissen.

τέγος *tectum* Ne. III 54: Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει: in antro, v. Py. IX 30. Py. V 41: ἀνδριάντι, —, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ' ᾧ (var. τέγει v. στέγει): in thesauro; v. καθέζομαι.

τέθμιος *lege institutus* Ne. XI 27: πενταετηρίδ' ἑορτὰν Ἡρακλέος τέθμιον κωμάσαις: sollemne. — neutr. sg. pro subst. Is. V (VI) 20: τέθμιόν μοι φαμὶ σαφέστατον εἶναι τάνδ' ἐπιστείχοντα νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις: legem.

τεθμός (sg. τεθμός, -όν. pl. τεθμοῖσιν. paenultima non producitur ter, semel anceps est Ol. VIII 25) *institutum, lex* Ne. IV 33: τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραι τ' ἐπειγόμεναι: „lex et ratio carminum epiniciorum" Dissen. add. gen. Ol. VI 69: ἑορτάν τε κτίσῃ πλειστόμβροτον τεθμόν τε μέγιστον ἀέθλων.

VII 88: *τίμα μὲν ὕμνον τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν*: „hymnum sollemni more institutoque tibi oblatum" Dissen. Ol. XIII 29: *δέξαι τέ οἱ στεφάνων ἐγκώμιον τεθμόν, τὸν ἄγει πεδίων ἐκ Πίσας*: „h. e. *κῶμον τέθμιον*, pompam cantumque propter coronas sollemni more tibi debitum" Dissen. Ol. XIII 40: *ἐν θ' ἀμφιάλοισι Ποτειδᾶνος τεθμοῖσιν*: dicit sollemnia Isthmia. Ne. X 33: *ὕπατον δ' ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν*. Py. I 64: *Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες αἰεὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγιμιοῦ Δωριεῖς* (Herm. *Δωρίοις*). Ol. VIII 25: *τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ' ἁλιερκέα χώραν παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν*: decretum.

τέθριππον *quadriga* Ol. II 55 (50): *ἐς ἀδελφεὸν — Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων δυωδεκαδρόμων ἄγαγον*. Py. I 59: *πὰρ Δεινομένει κελαδῆσαι πίθεό μοι ποινὰν τεθρίππων*.

τέθριππος *quadriiugus* Is. I 14: *Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας*.

τείνω *intendo* Ol. XIII 85: *φάρμακον πραῢ* (frenum) *τείνων ἀμφὶ γένυι* (var. *τεῖνον*): sc. Pegasi. — Pass. met. *intentus sum*, *operam do*, *laboro* Py. XI 54: *ξυναῖσι δ' ἀμφ' ἀρεταῖς τέταμαι*. Is. I 49: *γαστρὶ δὲ πᾶς τις ἀμύνων λιμὸν αἰανῆ τέταται*.

Τειρεσίας *Tiresias*, vates Thebanus Ne. I 61: *γείτονα δὴ κάλεσεν* (Amphitruo) *Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον, ὀρθόμαντιν Τειρεσίαν*. Is. VI (VII) 8: *ἀμφὶ πυκναῖς Τειρεσίαο βουλαῖς*.

τείρω *tero*, *affligo*, *crucio* Py. I 52: *φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταναξοντας ἐλθεῖν ἥρωας ἀντιθέους Ποίαντος υἱὸν τοξόταν*.

τειχέω fr. 321 (284): *παρὰ τὸ δάσος γίνεται ῥῆμα δασῶ, ὡς τεῖχος τειχῶ, ἀφ' οὗ Πίνδαρος τετείχηται* (Et. M. 249, 50 et Zonar. 466).

τειχίζω *muris includo*, *struo*, met. Py. VI 9: *Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρὸς ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ*: tanquam muris inclusus iacet. Is. IV (V) 44: *τετείχισται δὲ πάλαι* (Aegina) *πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν*: h. e. munita est tanquam arx virtutibus Aeacidarum insuperabilibus. fr. 194 (206): *κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς· οἷα τειχίζομεν* (Bergk. *εἶα τειχίζωμεν*) *ἤδη ποικίλων κόσμον αὐδάεντα λόγων*.

τεῖχος (sg. *τεῖχος*, *-εος*, *-ει*, *-ος*. pl. *τειχέων*, *-εσιν*) 1) *murus* a) urbis munimentum Ol. VIII 33: *καλέσαντο* (Aeacum) *συνεργὸν τείχεος*: sc. Troiae; cf. fr. 185 (184): *ἔτι δὲ τειχέων κηκίει καπνός* (Boeckh., libri *τοι χέκων* v. *ταχέων*). Ol. XIII 56: *πρὸ Δαρδάνου τειχέων*. Is. III 38 (IV 20): *πρὸ Κορίνθου τειχέων*. Ol. VI 99: *ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων*. fr. 232 (256): *τὸ πεπρωμένον οὐ πῦρ, οὐ σιδάρεον σχήσει τεῖχος*. — met. fr. 213 (232): *πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνῃ ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν*: „quaeritur, utrum iustitia an malis artibus magis fortunam suam firment et muniant homines s. maiora sibi parent munimenta fortunae" Dissen. — b) regiae Py. IV 268: *εἰ — σὺν ὀρθαῖς κιόνεσσιν δεσποσύναισιν ἐρειδομένα* (sc. *δρῦς*) *μόχθον ἄλλοις ἀμφέπῃ δύστανον ἐν τείχεσιν*: inserta atque infixa muris ad sustinendum tectum. — 2) *rogus* Py. III 38: *ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν*.

τεκμαίρω (prima syllaba anceps est Ol. VIII 3) 1) Act. *signo constituo*, *ostendo*, *probo* Ne. VI 9: *τεκμαίρει καί νυν Ἀλκιμίδας τὸ συγγενὲς ἰδεῖν ἄγχι καρποφόροις ἀρούραισιν* (Bergk. c. Hartungio *Ἀλκιμίδα τὸ συγγενές, ἰδεῖν*). Ol. VI 73: *τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον*. — 2) Med. *ex signis coniecto*, *concludo* Ol. VIII 3: *ἵνα μάντιες ἄνδρες ἐμπύροις τεκμαιρόμενοι παραπειρῶνται Διός*: augurantes. fr. 169 (151), 4: *τεκμαίρομαι ἔργοισιν Ἡρακλέος*.

τέκμαρ 1) *signum* Ne. XI 44: *τὸ δ' ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ*: sc. de cursu vitae; schol. *τέρμα* legit itaque explicat: *τὸ ἀποβησόμενον τέλος*. — 2) *finis* a) propositum Py. II 49: *θεὸς ἅπαν ἐπὶ ἐλπίδεσσι τέκμαρ ἀνύεται* (var. *τέκμωρ*). — b) exitus fr. 165 (146): *ἰσοδένδρου τέκμαρ αἰῶνος λαχοῖσαι* (var. *τέκμωρ*).

τέκνον (sg. v. *τέκνον*. pl. *τέκνων*, *-οισιν*, *τέκν'*. paenultima ter producitur, ter non producitur) *natus* 1)

puerulus Ne. I 42: τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες: Herculi et Iphito recens natis. Ne. VII 105: ταὐτα δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει, τέκνοισιν ἅτε μαψυλάκας, Διὸς Κόρινθος. — 2) filius, pl. liberi, opp. parentes Ne. VII 2: Ἐλείθυια —, γενέτειρα τέκνων. fr. 171 (157): κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν, θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον. 43 (173): ὦ τέκνον: compellat Amphilochus Amphiaraum filium. Ol. VI 62: ὄρσο τέκνον (var. τέκος): Iamus vocatur ab Apolline patre.

τεκνόω *gigno liberos* Is. I 17: κεῖνοι γὰρ ἡρώων διφρηλάται Λακεδαίμονι καὶ Θήβαις ἐτέκνωθεν κράτιστοι.

τέκος *natus*, pl. *liberi* Is. V (VI) 30: Ἀλκμήνας τέκος: Hercules. fr. 139: ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαί. (de Ol. VI 62 v. τέκνον.)

τέκτων (sg. τέκτον(α). pl. τέκτονες, -ων) *artifex* Py. V 36: χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ' ἄγων: fabrorum. Ne. V 49: χρὴ δ' ἀπ' Ἀθανᾶν τέκτον' ἀεθληταῖσιν ἔμμεν: aliptam. Py. III 113: ἐπέων κελαδεννῶν, τέκτονες οἷα σοφοὶ ἅρμοσαν: poetae. add. gen. Ne. III 4: μελιγαρύων τέκτονες κώμων νεανίαι: cantores choreutae. de medico Py. III 6: τέκτονα νωδυνίας ἅμερον γυιαρκέος Ἀσκλαπιόν (var. τέκτον' ἀνωδυνίας v. τέκνον ἀν.).

Τελαμών (Τελαμών, -ῶνος, -ῶνι, -ών) *Telamo*, Aeaci filius Py. VIII 100: Αἴγινα φίλα μᾶτερ, ἐλευθέρῳ στόλῳ πόλιν τάνδε κόμιζε Δὶ καὶ κρέοντι σὺν Αἰακῷ Πηλεῖ τε κἀγαθῷ (Bergk. κἀγαυῷ) Τελαμῶνι σύν τ' Ἀχιλλεῖ. Ne. III 37: Λαομέδοντα δ' εὐρυσθενὴς Τελαμὼν Ἰόλᾳ παραστάτας ἐὼν ἔπερσεν. IV 25: ξὺν ᾧ (cum Hercule) ποτε Τρωίαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε καὶ Μέροπας καὶ τὸν μέγαν — Ἀλκυονῆ. Is. V (VI) 40: ἄνδωκε δ' αὐτῷ (Herculi) φέρτατος οἰνοδόκον φιάλαν — Τελαμών. V (VI) 52: ἔσσεταί τοι παῖς, ὃν αἰτεῖς, ὦ Τελαμών. Ne. VIII 23: κεῖνος καὶ Τελαμῶνος δάψεν υἱόν: Aiacem.

Τελαμωνιάδας *Telamoniades* h. e. Telamonis filius Is. V (VI) 26: Αἴαντος Τελαμωνιάδα καὶ πατρός. Ne. IV 47: Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει ὁ Τελαμωνιάδας.

τελέθω (praes. τελέθει, -οντι) *exsisto*, *sum*, c. adi. aut subst. Ol. VII 53: δαέντι δὲ καὶ σοφία μείζων ἄδολος τελέθει: „fraudis expers est“ Bergk. Py. II 78: κερδοῖ δὲ τί μάλα τοῦτο κερδαλέον τελέθει; III 115: ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς χρονία τελέθει. II 31: αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι φερόπονοι τελέθοντι. II 96: ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος. Ne. VII 105: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει. IX 44: ἐκ πόνων — τελέθει πρὸς γῆρας αἰὼν ἁμέρα.

τέλειος, τέλεος (sg. m. τέλει'. f. τελεία, τελέαν. n. τέλειον. pl. f. τελέαις. superl. sg. m. τελεώτατον) 1) *perfectus* a) erfüllt fr. 122 (87), 15: ἐς ἄλσος φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον Ξενοφῶν τελέαις ἐπάγαγ' εὐχωλαῖς ἰανθείς (Boeckh., vulgo τελείαις): „laetus perfectis votis ante victoriam nuncupatis“ Dissen. Py. IX 89: τοῖσι τέλειον ἐπ' εὐχᾷ κωμάσομαί τι παθὼν ἐσλόν: „ex voto perfectum et praestitum“ Boeckh. — b) vollkommen Py. VIII 24: τελέαν δ' ἔχει δόξαν ἀπ' ἀρχᾶς (Aegina). — 2) *perfector*, *perfectrix*, de deis Ol. XIII 115: Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν (Boeckh., libri τέλειε, τέλει, τέλεαι). cf. Py. I 67: Ζεῦ τέλει', αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ' ὕδωρ αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων (var. τέλειε, τέλει, τελείαις): „Iovem Aetnae cultum τέλειον appellatum esse coniicio, et Syracusis advectum Aetnam, Syracusas autem ex matre Corintho“ Boeckh. fr. 99 (67): διδόασι δ' αὐτῷ καὶ τὸν Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρός τε ὑμνεῖ καὶ οἱ κατ' Αἴγυπτον ἱερεῖς κατέμαθον (Aristid. I 49). Ne. X 18: Ἥβα τελεία παρὰ ματέρι βαίνοισ' ἔστι: apud Iunonem pronubam; ἔστι γὰρ αὐτὴ γαμηλία καὶ ζυγία. ἔστι δὲ ὁ γάμος τέλος διὰ τὸ τελειότητα βίου κατασκευάζειν. Schol.

Τελέσαρχος *Telesarchus* Aegineta, pater Cleandri Is. VII (VIII) 3: Κλεάνδρῳ τις ἁλικίᾳ τε λύτρον εὔδοξον, ὦ νέοι, καμάτων πατρὸς ἀγλαὸν Τελεσάρχου παρὰ πρόθυρον ἰὼν ἀνεγειρέτω κῶμον.

Τελεσιάδας *Telesiadas* Thebanus, pater Melissi Is. III 63 (IV 45): *Μελίσσῳ —, ἔρνεϊ Τελεσιάδα* (Tricl. *Τελεσιάδᾳ*).

Τελεσικράτης *Telesicrates* Cyrenaeus, Carneadae filius, cui armato cursu victori Ol. 75, 3 (sec. Bergkium Ol. 76, 3) carmen Py. IX scriptum est; Py. IX 3: *ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν, ὄλβιον ἄνδρα, διωξίππου στεφάνωμα Κυράνας.* IX 100: *ὦ Τελεσίκρατες.*

τελετά *diei festi v. sacrorum celebratio, sollemne* Ol. X 51: *ταύτᾳ δ᾽ ἐν πρωτογόνῳ τελετᾷ παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδόν:* dicit Olympia. Py. IX 97: *πλεῖστα νικάσαντά σε καὶ τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος εἶδον:* v. *Παλλάς.* Ne. X 34: *ἁδεῖαί γε μὲν ἀμβολάδαν ἐν τελεταῖς δὶς Ἀθαναίων νιν ὀμφαὶ κωμασαν:* h. e. Panathenaeis. Ol. III 41: *εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.*

τελευτά (sg. *τελευτά, -ᾷ, -άν.* pl. *τελευταί*) *finis, exitus* 1) Ende, imprimis vitae: mors fr. 137 (102): *οἶδε μὲν βίου τελευτάν, οἶδεν δὲ διόσδοτον ἀρχάν.* Ol. V 22: *σὲ — φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν.* fr. 131 (96): *ὀλβίᾳ δ᾽ ἅπαντες αἴσᾳ λυσίπονον (μετανίσσονται) τελευτάν.* Py. IV 210: *ἀλλ᾽ ἤδη τελευτὰν κεῖνος αὐταῖς* (sc. *πέτραις*) *ἡμιθέων πλόος ἄγαγεν:* quum essent *ζωαί.* — praeterea Ne. XI 16: *θνατὰ μεμνάσθω περιστέλλων μέλη καὶ τελευτὰν ἁπάντων γᾶν ἐπιεσσόμενος:* postremo. Ol. VII 26: *τοῦτο δ᾽ ἀμάχανον εὑρεῖν, ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.* — 2) Vollendung Py. IX 66: *ἔντυεν τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.* I 35: *ἐοικότα γὰρ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν* (var. *ἐν καὶ τ.*). — 3) Ausgang, Erfolg Is. VI (VII) 48: *τὸ δὲ πὰρ δίκαν γλυκὺ πικροτάτα μένει τελευτά.* fr. 108 (75), 3: *θεοῦ δὲ δείξαντος ἀρχὰν ἕκαστον ἐν πρᾶγος εὐθεῖα δὴ κέλευθος ἀρετὰν ἑλεῖν, τελευταὶ δὲ καλλίονες.* Ol. XIII 75: *δεῖξέν τε Κοιρανάδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος.*

τελευτάω 1) *finio* Py. I 54: *Πριάμοιο πόλιν πέρσεν τελεύτασέν τε πόνους Δαναοῖς.* — de tempore: transigo Ol. II 36 (33): *ἁσύχιμον ἁμέραν ὁπότε παῖδ᾽ ἀελίου ἀτειρεῖ σὺν ἀγαθῷ τελευτάσομεν.* — 2) *perficio,* Ol. VII 68: *τελεύταθεν δὲ λόγων κορυφαὶ ἐν ἀλαθείᾳ πετοῖσαι* (var. *τελεύτασαν*): exitum habuerunt.

τελέω (act. praes. *τελεῖ. τελέων.* fut. *τελέσει.* aor. *(ἐ)τέλεσσεν, τέλεσαν. τέλεσον. τελέσ(σ)αι. τελέσαις, -άντων.* pass. pf. *τετελεσμένον*) 1) *perficio, perago, conficio* Py. IV 246: *ναῦν κράτει, τέλεσαν ἂν πλαγαὶ σιδάρου* (var. *τέλεσσαν, ἐτέλεσαν*). VI 41: *ἔργον πελώριον τελέσαις* (var. *τελέσσαις*). cf. IV 230: *τοῦτ᾽ ἔργον — ἐμοὶ τελέσαις* (var. *τελέσσαις*). IV 165: *τοῦτον ἄεθλον ἑκὼν τέλεσον.* I 79: *παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις* (var. *τελέσσαις,* Bergk. coni. *τελέσαιν* v. *τελέσαιμ᾽*): sc. *χάριν ἀρέομαι;* cf. Py. II 13: *ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον.* Ne. IX 6: *τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι:* rem praeclare gestam. Ol. XIII 83: *τελεῖ δὲ θεῶν δύναμις καὶ τὰν παρ᾽ ὅρκον καὶ παρὰ ἐλπίδα κούφαν κτίσιν* (var. *πληροῖ*). Py. X 49: *θεῶν δὲ τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.* Ol. II 44 (40): *ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν* (var. *τέλεσεν, τελέσας*): effectum reddidit. Py. V 117: *θεὸς δέ οἱ τὸ νῦν τε πρόφρων τελεῖ δύνασιν.* Is. VII 30 (VIII 33): *ἀλλ᾽ οὔ σφιν ἄμβροτοι τέλεσαν εὐνὰν θεῶν πραπίδες.* V (VI) 46: *νῦν σε — λίσσομαι παῖδα θρασὺν ἐξ Ἐριβοίας ἀνδρὶ τῷδε ξείνιόν μου μοιρίδιον τελέσαι:* v. *μοιρίδιος.* Ne. IV 43: *ἐμοὶ δ᾽ ὁποίαν ἀρετὰν ἔδωκε πότμος ἄναξ, εὖ οἶδ᾽ ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν τελέσει.* — c. acc. pers. Py. III 9: *τὸν μὲν εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ πρὶν τελέσσαι ματροπόλῳ σὺν Ἐλειθυίᾳ* (var. *τελέσαι*): „zur Reife bringen" Mezger. — 2) *pendo, debitum reddo* Is. I 68: *ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.* (de Ol. VI 15 v. *νέω.*)

τέλλω 1) Act. *perago* Ol. II 77 (70): *ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν* (Byzantini, codd. vett. *ἔστειλαν*): *ἐτελείωσαν, ἤνυσαν, ἐπορεύθησαν.* Schol. — 2) Pass. *exsisto, sum* Py. IV 257: *τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ τέλλετο:* semper mansurum exstitit. Ol. XI 6: *ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς.* I 78 (76): *φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ᾽*

εἴ τι, Ποσείδαον, ἐς χάριν τέλλεται: gaudio sunt.

τέλος (n. a. τέλος) 1) *effectio, eventus, finis perfectus, exitus* Py. IV 286: οὐδὲ μακύνων τέλος οὐδέν. Ol. XIII 105: ἐν θεῷ γε μὰν τέλος. Ne. X 29: πᾶν δὲ τέλος ἐν τὶν ἔργων. Ol. II 19 (17): τῶν δὲ πεπραγμένων — ἀποίητον οὐδ' ἂν χρόνος ὁ πάντων πατὴρ δύναιτο θέμεν ἔργων τέλος. Is. I 6: ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος. Py. IX 44: κύριον ὃς πάντων τέλος οἶσθα καὶ πάσας κελεύθους. Ol. XIII 57: ἐδόκησαν ἐπ' ἀμφότερα μαχᾶν τάμνειν τέλος: Entscheidung. Is. III 50 (IV 32): ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι: τὴν νίκην. Schol. Ne. III 70: ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται. VII 57: οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε: „hoc felicitatis fastigium" Dissen. Ne. VIII 45: κενεᾶν δ' ἐλπίδων χαῦνον τέλος. Py. X 10: Ἄπολλον, γλυκὺ δ' ἀνθρώπων τέλος ἀρχά τε δαίμονος ὀρνύντος αὔξεται. Is. III 29 (IV 11): κατὰ πᾶν τέλος: perfectum usque ad finem, im vollsten Maasse, κατὰ πάντα. Ne. III 25: ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος: acc. termini, cf. Is. III 23 (IV 5): θάλλοντες αἰεὶ σὺν θεῷ θνατὸν διέρχονται βιότου τέλος. — acc. sg. pro adv. fr. 111 (77), 2: τέλος δ' ἀείρας πρὸς στιβαρὰς ἐσπάραξε πλευράς: postremo. — 2) *praemium* Is. I 27: οὐ γὰρ ἦν πεντάθλιον, ἀλλ' ἐφ' ἑκάστῳ ἔργματι κεῖτο τέλος. Ol. X 67: Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος. Py. IX 118: ποτὶ γραμμᾷ μὲν αὐτὰν στᾶσε κοσμήσαις, τέλος ἔμμεν ἄκρον. — 3) *magistratus* Ne. XI 9: ἀλλὰ σὺν δόξᾳ τέλος δυωδεκάμηνον περᾶσαι σὺν ἀτρώτῳ κραδίᾳ: ἐξενιαυτῆσαι τὴν πρυτανείαν. Schol.

τέμενος (sg. τέμενος, -ει, -ος. pl. τεμένεσσι) *locus determinatus atque sacer, lucus, delubrum* Ne. X 19: ὅσων Ἀργεῖον ἔχει τέμενος μοῖραν ἐσλῶν: „propter Iunonem, cui Argos et Argolis sacra" Dissen. Py. V 33: ἀνίαις ποταρκέων δώδεκ' ἂν δρόμων τέμενος (Bergk. c. libris δυωδεκάδρομον): dicit hippodromum Crisaeum, locum sacris ludis consecratum. Ne. VI 46 (41): πόντου τε γέφυρ' — Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος: h. e. in sacro Neptuni pineto, ubi habebantur ludi Isthmii. Ne. VI 69 (61): Κρονίου πὰρ τεμένει: v. Κρόνιος. Ol. X 76: ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος: h. e. πᾶν ἄλσος. Py. IV 204: ἔνθ' ἁγνὸν Ποσειδάωνος ἕσσαντ' εἰναλίου τέμενος: „circa aram iam prius a Phrixi filiis positam, ut ara postea in τεμένει Neptuni esset" Dissen. Is. I 59: Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι: „dedicatus ei fuit in urbe patria ἐπιτάφιος ἀγών ad sepulcrum celebratus; unde τέμενος hic memoratur, nam in hoc erat sepulcrum" Dissen. Ne. VII 94: τετραόροισιν ὧθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός (var. τεμένεσι): duo sacella Herculis videntur significari. — met. Py. II 2: ὦ Συράκοσαι, βαθυπολέμου τέμενος Ἄρεος: h. e. bellicosae. Py. IV 56: Νείλοιο πρὸς πῖον τέμενος Κρονίδα: τὴν Λιβύην φησίν. Schol. Py. XII 27: ναίοισι (κάλαμοι) — Καφισίδος ἐν τεμένει: „Copais palus lucus vocatur, in quo calami vigeant velut arbores in luco" Boeckh. (de Py. VII 10 v. δόμος.)

τεμενοῦχος *templi dominus* fr. 186 (185): αὐτόν με πρώτιστα συνοικιστῆρα γαίας ἔσδεξαι τεμενοῦχον: „est de heroe quodam, quem poeta loquentem fecit" Boeckh.

τέμνω v. **τάμνω.**

τένᾰγος *vadum* Ne. III 24: ἰδίᾳ τ' ἐρεύνασε τεναγέων ῥοάς, ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος: τενάγη δὲ λέγονται αἱ δίυγροι καὶ παραποτάμιοι ὀφρύες, ἤτοι παρατεταμένη τις καὶ ὑπερέχουσα γῆ οὖσα. Schol.; melius Suidas: ἰλὺς ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ.

Τένεδος *Tenedus* insula Ne. XI 5: οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον: „etiam in Tenedo a prytane cum senatoribus puta statis diebus anni publica sacrificia facta Vestae Πρυτανίτιδι pro salute insulae (hoc est ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον), eaque Pindarus nunc describit" Dissen. fr. 123 (88), 10: ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ.

τεός (sg. m. τεός, -ῷ, -όν. f. τεά, -ᾶς, -ᾷ, -άν. n. τεόν. pl. m. τεῶν. f. τεαί, -αῖς, -αῖσι(ν). n. τεοῖς. per sy-

nizesin leguntur *τεάν* Ne. IV 78 et *τεαῖσιν* Is. VI 50, quod Bergkius propter mutatos antistropharum versus exhibet trisyllabum) pron. poss. *tuus*, refertur ad vocativum plerumque praepositum, rarius postpositum; 1) c. subst. a) ante subst. Ne. VII 50: *ἔργμασιν ἐπιστατεῖ, Αἴγινα, τεῶν Διὸς τ' ἐκγόνων.* Ol. IV 1: *Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι κτλ.*: quippe Iovis et Themidis filiae. Ne. VIII 44: *ὦ Μέγα, τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν.* Ol. VIII 42: *Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται.* Ol. I 109 (106). IV 1. XI 12. XII 13. Py. I 9. II 20. IV 151. V 10. 19. 31. 79. VII 10. VIII 33. IX 105. X 11. Ne. V 43. VII 4. XI 3. Is. IV (V) 6. VI (VII) 50. fr. 122 (87), 14. add. artic. Is. I 1: *μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι.* I 58. — b) post subst. Py. VI 15: *πατρὶ τεῷ, Θρασύβουλε, κοινάν τε γενεᾷ — νίκαν.* Ne. X 81: *ματρὶ τεᾷ.* IV 78. VII 94. Is. VI (VII) 2. add. artic. Ol. V 11: *ὦ — Παλλάς, ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν.* — 2) sine subst. pro praedic. Ne. III 65: *Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών.* add. artic. Py. XI 41: *Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ' ἄλλᾳ ταρασσέμεν* (plerique libri *τὸ δ' ἐτεόν*): tuum est. (de Ne. III 15 v. *αἶσα*.)

τέρας (a. v. *τέρας*) *prodigium* Ol. VIII 41: *ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων.* fr. 107 (74), 9: *ἀπήμον' εἰς οἶμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας*: defectionem solis. — met. Py. I 26: *τέρας μὲν θαυμάσιον προσιδέσθαι, θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι, οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς καὶ πέδῳ* (Typhoeus). fr. 88 (58), 3: *πόντου θύγατερ, χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας*: Delus. Ol. XIII 73: *παρκείμενον δὲ συλλαβὼν τέρας*: frenum a dea datum.

τερασκόπος *prodigiorum speculator, vates* Py. IV 201: *κάρυξε δ' αὐτοῖς ἐμβαλεῖν κώπαισι τερασκόπος ἁδείας ἐνίπτων ἐλπίδας*: sc. „Mopsus Iovis tonitrum interpretans" Dissen.

τέρην *tener* Ne. V 6: *οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν.*

τέρμα (sg. *τέρμ(α)*. pl. *τέρμασιν*) *terminus constitutus* 1) meta Ol. III 33: *τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων φυτεῦσαι.* Py. IX 114: *ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν ἐν τέρμασιν αὐτίκ' ἀγῶνος.* — 2) met. Ne. VII 71: *ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὧτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν*: τὸ ὡρισμένον, καθ' οὗ δεῖ πέμψαι. Schol. Is. III 85 (IV 67): *καὶ δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων γίνεται* (Schmid., libri *ἐτ. ἀ. τέρμα*): „dies definitus, Termin" Heynius et Mezger.; „victoriarum reportatio" Dissen.

Τέρπανδρος *Terpander* poeta fr. 125 (91): *τόν ῥα* (sc. *βάρβιτον*) *Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.*

τερπνός (sg. m. *τερπνός.* f. *τερπνᾶς, -άν.* n. *τερπνόν, -ῷ, -όν.* pl. f. *τερπναῖσι.* n. *τερπν(ά), -ῶν, τέρπν'*) *suavis, iucundus* 1) adi. Ol. VI 57: *τερπνᾶς δ' ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν καρπὸν Ἥβας.* Ne. VII 53: *κόρον δ' ἔχει καὶ μέλι καὶ τὰ τέρπν' ἄνθε' Ἀφροδίσια.* Py. IX 66: *τερπνὰν γάμου κραίνειν τελευτάν.* Is. III 90 (IV 72): *σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν.* Ol. X 76: *ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις.* fr. 95 (63), 2: *ματρὸς μεγάλας ὀπαδέ, σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν.* 126 (92): *μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολύ τοι φέρτατον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.* Ne. I 56: *ἔστα δὲ θάμβει δυσφόρῳ τερπνῷ τε μιχθείς.* — 2) neutr. pro subst. **(τὸ) τερπνόν** *res iucunda, iucunditas, gaudium* Ne. VII 74: *εἰ πόνος ἦν, τὸ τερπνὸν πλέον πεδέρχεται.* Is. VI (VII) 40: *ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων.* Ol. X 93: *κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν.* VIII 53: *τερπνὸν δ' ἐν ἀνθρώποις ἴσον ἔσσεται οὐδέν.* Py. VIII 93: *ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον.* Ol. XIV 5: *σὺν γὰρ ὔμμιν τά τε τερπνὰ καὶ τὰ γλυκέ' ἄνεται πάντα βροτοῖς.* IX 28: *κεῖναι γὰρ ὤπασαν τὰ τέρπν'.* XIII 115: *Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν.* Py. IX 19: *τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν*: decorum. fr. 42 (171), 3: *καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε*

τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνυναι. 131 (96), 5: εὑδόντεσσιν ἐν πολλοῖς ὀνείροις δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν.

τέρπω *oblecto*, c. dat. fr. 129 (95), 5: καὶ τοὶ μὲν ἵπποις γυμνασίοις τε, τοὶ δὲ πεσσοῖς, τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται. 158 (129): ταῖς ἱεραῖσι μελίσσαις τέρπεται. add. accus. Py. II 74: οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν (Ῥαδάμανθυς). — c. part. fr. 221 (242), 3: τέρπεται δὲ καί τις ἐπ' οἶδμα ἅλιον ναῒ θοᾷ σῶς διαστείβων (Bergk. ἔπι φρασὶν οἶδμ' ἐνάλιον h. e. ἐπιτέρπεται).

Τερψίας *Terpsias*, Ptoeodori frater, patruus Thessali Ol. XIII 42: Πτοιοδώρῳ σὺν πατρὶ μακρότεραι Τερψίᾳ θ' ἕψοντ' Ἐριτίμῳ τ' ἀοιδαί (libri τέρψιες, τερψίαι, τερψία, τερψίαις). v. Πτοιόδωρος.

τέρψις *oblectatio, gaudium* Py. IX 19: ἁ μὲν οὔθ' ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδούς, οὔτε δείνων τέρψιας οὔθ' ἑταρᾶν οἰκουρίαν (Bergk., libri δείπνων οἰκουριᾶν μεθ' ἑταιρᾶν τέρψιας). Ol. XII 11: πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν, ἔμπαλιν μὲν τέρψιος, οἱ δ' — ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ. Ne. VIII 43: μαστεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν, ubi idem fere atque fortuna, felicitas, opp. πόνοις v. 42. fr. 126 (92): μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ.

Τερψιχόρα *Terpsichore* Musa Is. II 7: οὐδ' ἐπέρναντο γλυκεῖαι μελιφθόγγου ποτὶ Τερψιχόρας ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα μαλθακόφωνοι ἀοιδαί: „choricam poesin designat, qualis sua ceterorumque lyricorum Doriensium" Dissen.

τεσσᾰρᾰ́κοντα *quadraginta* Py. V 50: ἐν τεσσαράκοντα γὰρ πετόντεσσιν ἁνιόχοις (Mosch. τετράκοντα): „fuit igitur Carrhotus quadragesimus primus" Dissen. Py. IX 113: τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ παρθένοισι: Danaidibus; „sunt autem duodequinquaginta, exclusa Hypermnestra Lynceo nupta et Amymone Neptuno amata" Dissen.

τέσσαρες (m. f. τέσσαρες, τεσσάρων, τέτρασιν, τέσσαρας. n. τέτρασι(ν)) *quatuor* Is. III 35 (IV 17): τεσσάρων ἀνδρῶν. Ne. III 74: τέσσαρας ἀρετάς. II 19: τέσσαρας ἐξ ἀέθλων νίκας. fr. 88 (58), 3: τέσσαρες ὀρθαί (sc. κίονες). Ol. VIII 68: ἐν τέτρασιν παίδων — γυίοις. Py. VIII 81: τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι: „sc. alterum post alterum, quum ἔφεδρος esset et cum quatuor parium victoribus certare deberet" Dissen., cf. Boeckh. II 2 p. 185 et 317. Ol. X 69: ἀν' ἵπποισι δὲ τέτρασιν.

τέταρτος, τέτρᾰτος *quartus* Ol. I 62 (60): μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον (sc. ἔχει). VIII 45: οὐκ ἄτερ παίδων σέθεν, ἀλλ' ἅμα πρώτοις ἄρξεται καὶ τετράτοις (Ahrens. coni. τερτάτοις): dicuntur Neoptolemus et Epeus numerato etiam Aeaco; v. ὄγδοος. Py. IV 47: τετράτων παίδων κ' ἐπιγενομένων: h. e. tempore migrationis Doricae in Peloponnesum" Dissen. fr. 135 (100): πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας· τετράτῳ δ' αὐτὸς πεδάθη: ἀντὶ τοῦ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ. Schol. ad Hom. Il. κ 252.

(τέτμω) *invenio, nanciscor* Py. XI 57: μέλανος ὁ δ' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου τέτμεν (Bergk., libri θάνατον ἐν, Rauchenstein. coni. πράξει).

τετράκι(ς) *quater* Ol. VII 81: ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων. Ne. X 42: καὶ Κλεωναίων πρὸς ἀνδρῶν τετράκις (sc. θάλησαν). VII 104: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ' ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει (Schmid., libri τετράκις).

τετράκνᾱμος *quadriradius* Py. II 40: τὸν δὲ τετράκναμον ἔπραξε δεσμόν: „rotam quatuor radiorum, in quibus manus et pedes Ixionis illigati" Boeckh. Py. IV 214: ποικίλαν ἴϋγγα τετράκναμον Οὐλυμπόθεν ἐν ἀλύτῳ ζεύξαισα κύκλῳ μαινάδ' ὄρνιν Κυπρογένεια φέρεν πρῶτον ἀνθρώποισι (var. τετρακνάμον'): „alis pedibusque in quatuor radiis rotae expansam" Dissen.

τετρᾱορία *quadriga* Ol. II 5: Θήρωνα δὲ τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου γεγωνητέον. Py. II 4: φέρων μέλος ἔρχομαι ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος. Ne. IV 28: οὐ τετραορίας γε πρὶν δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους. Is. III 17: πλούτου διέστειχον τετραοριᾶν πόνοις.

τετράορος *quadriiugus* Ne. VII 93: τετράόροισιν ὥθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμ-

φοτέρας ἰὼν χειρός: v. *ξυγόν*. Py. X 65: *τόδ᾽ ἔξευξεν ἅρμα Πιερίδων τετρᾱ́ορον*.

Τεύθρας *Teuthras*, rex Mysiae, vitricus Telephi Ol. IX 71: *τοῦ παῖς ἅμ᾽ Ἀτρείδαις Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος*. v. *Τήλεφος*.

Τεῦκρος *Teucer*, Telamonis filius Ne. IV 46: *Κύπρῳ, ἔνθα Τεῦκρος ἀπάρχει ὁ Τελαμωνιάδας*: „colebatur Teucer in Cypro pro heroe, ubi etiam posteri eius usque ad Euagoram regnum tenuerunt, cf. Pausan. II 29, 4; urbs ab eo condita dicebatur Salamis“ Dissen.

τεύχω (praes. *τεύχει, -ῃ. τεύχειν. τεύχων, -οντ᾽*. ipf. *τεῦχε*. aor. *ἔτευξαν, τεῦξαν*) *gigno, apparo, efficio, condo* 1) c. acc. rei Py. VII 12: *οἳ τεόν γε δόμον Πυθῶνι δίᾳ θαητὸν ἔτευξαν*. XII 19: *παρθένος αὐλῶν τεῦχε πάμφωνον μέλος*. IV 129: *ξείνι᾽ ἁρμόζοντα τεύχων* (var. *τεύξων*). I 4: *ὁπόταν προοιμίων ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα*. add. dat. Ol. I 31 (30): *χάρις δ᾽, ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς*. fr. 141 (105): *θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει*. Is. I 14: *Ἡροδότῳ τεύχων τὸ μὲν ἅρματι τεθρίππῳ γέρας*. I 67: *(νιν) τιμὰν ἑπταπύλοις Θήβαισι τεύχοντ᾽*. Py. IV 164: *ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπόν*. Ol. VII 48: *τεῦξαν δ᾽ ἀπύροις ἱεροῖς ἄλσος ἐν ἀκροπόλει*. — 2) *facio, reddo*, c. dupl. accus. Ne. IV 84: *ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα*. IV 4: *οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον γε μαλθακὰ τεύχει γυῖα* (Plut. de tranqu. c. 6 *τέγξει*).

τέχνα (sg. *τέχνα, -ας, -ᾳ, -αν*. pl. *τέχναις, -αισι(ν)*. paenultima ter non producitur Py. II 32. Is. III 53. Ol. VII 35; semel anceps est Ne. IV 58) *ars* 1) artificium, de opificiis Ol. VII 50: *αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν* (var. *τεχνᾶν πασᾶν*): „quum ligno, lapide, metallo uterentur Rhodii“ Dissen. de arte tibiis canendi Py. XII 6: *αὐτόν τέ νιν Ἑλλάδα νικάσαντα τέχνᾳ*. de vaticinatione Py. VIII 60: *μαντευμάτων τ᾽ ἐφάψατο συγγόνοισι τέχναις*. — met. Ne. I 25: *τέχναι δ᾽ ἑτέρων ἕτεραι*: „h. e. alii bonis, alii malis utuntur artibus ad rem propositam consequendam“ Mezger. — 2) artificiosa et prudens institutio Ol. VII 35: *Ἁφαίστου τέχναισιν χαλκελάτῳ πελέκει πατέρος Ἀθαναία κορυφὰν κατ᾽ ἄκραν ἀνορούσαισ᾽* (var. *τέχναισι*). Ol. IX 52: *Ζηνὸς τέχναις ἀνάπωτιν ἐξαίφνας ἄντλον ἑλεῖν*: Iove auctore. Py. III 11: *δόμον εἰς Ἀΐδα κατέβα, τέχναις Ἀπόλλωνος*. sine gen. Py. IV 249: *κτεῖνε μὲν γλαυκῶπα τέχναις ποικιλόνωτον ὄφιν*. — 3) dolus, fraus Ne. IV 57: *δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος* (Bergk. *τέχναις χαρασσάμενος*). Is. III 53 (IV 35): *καὶ κρέσσον᾽ ἀνδρῶν χειρόνων ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ᾽* (var. *τέχνᾳ*). Py. II 32: *ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος οὐκ ἄτερ τέχνας ἐπέμιξε θνατοῖς* (sc. Ixion): *διὰ τὸν βόθρον*. Schol.; „scrobe carbonibus impleta, tum operta leviter, in quam illapsus Deioneus socer, qui ad ἕδνα accipienda venerat, periit“ Dissen.

τηλαυγής *procul splendens* Ne. III 64: *τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν*. Py. III 75: *ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε*. Ol. VI 4: *ἀρχομένου δ᾽ ἔργου πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές*. Py. II 6: *κρατέων τηλαυγέσιν ἀνέδησεν Ὀρτυγίαν στεφάνοις*.

τῆλε *procul*, c. gen. Py. XI 23: *Ἰφιγένει᾽ ἐπ᾽ Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα τῆλε πάτρας*.

Τηλεβόαι *Teleboae*, „pars fuerunt Lelegum et incoluerant littora Acarnaniae, postea migrarunt in vicinas insulas, maxime Taphum“ Dissen. Ne. X 15: *ὁ δ᾽ ὄλβῳ φέρτατος* (Amphitruo) *ἵκετ᾽ ἐς κείνου γενεάν, ἐπεὶ ἐν χαλκέοις ὅπλοις Τηλεβόας ἔναρεν*: *ἆθλον γὰρ ἡ Ἀλκμήνη τὸν ἑαυτῆς γάμον προὔθηκε τῷ τοὺς Τηλεβόας καταπολεμήσαντι· ἔπραττε τοῦτο ὁ Ἀμφιτρύων, καὶ ἐκείνου πρὸς πόλεμον ἀσχολουμένου ὁ Ζεὺς ἀφομοιωθεὶς συνῆλθεν αὐτῇ*. Schol.

τηλεβόλος *procul feriens* Py. III 49: *πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ*, ubi Boeckhius passive expl. *τηλέβολος*: eminus iactus.

τηλεφανής *procul splendens* fr. 129 (95), 7: *αἰεὶ θύα μιγνύντων πυρὶ τηλεφανεῖ παντοῖα θεῶν ἐπὶ βωμοῖς*.

τηλέφαντος *procul splendens* fr.

87 (58), 4: ἄντε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον (Bergk., vulgo τηλέφατον). met. fr. 5 (1), 2: ᾧ παιδὶ τηλέφαντον ὄρσαι γέρας ἀποφθιμένῳ Μελικέρτᾳ: h. e. ludos Isthmios.

τηλέφατος v. **τηλέφαντος.**

Τήλεφος *Telephus*, rex Mysiae, „fuit Herculis filius ex Auge, Minervae Tegeaticae sacerdote, quam cum puero in cista, qua pater incluserat, ad Mysiae oras delatam in matrimonium duxit Teuthras; in pugna cum Achivis ad Caicum ab Achille hasta vulneratus postea, quum diu ex vulnere laborasset, etiam sanatus est" Boeckh. et Dissen. Ol. IX 73: τοῦ παῖς (Patroclus) ἅμ' Ἀτρείδαις Τεύθραντος πεδίον μολὼν ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος, ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν. Is. IV (V) 41: τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις; VII 50 (VIII 55): Μύσιον ἀμπελόεν αἵμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον (sc. Ἀχιλεύς).

τηλόθε(ν) *ex longinquo, procul* Ne. III 81: αἰετὸς —, ὃς ἔλαβεν αἶψα τηλόθε μεταμαιόμενος δαφοινὸν ἄγραν ποσίν (Mosch., rell. τηλόθεν). VI 55 (49): πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν. Ol. I 97 (94): τὸ δὲ κλέος τηλόθεν δέδορκε τᾶν Ὀλυμπιάδων, ubi respondet nostro: fernhin. Ne. II 12: ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι.

τηρέω *custodio, tueor* Py. II 88: χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι (var. τηρέοντι).

τίθημι (act. praes. τιθεὶς. τιθέμεν. τιθείς. ipf. τίθεν. fut. θήσω, -εις. θησέμεν. aor. ἔθηκας, -ε(ν), θῆκε(ν), θέσαν, θέσσαν (1). θέμεν. — pass. praes. τιθεμένων. — med. fut. θήσομαι, -ονται. aor. θέτο, ἔθεντο. θέσθαι. θέμενος, -αν, -οι, -αι. θηκάμενος, -οι) 1) *pono, colloco; constituo, condo* a) Ne. III 22: κιόνων —, ἥρως θεὸς ἃς ἔθηκε ναυτιλίας ἐσχάτας μάρτυρας κλυτάς. Ol. XIII 82: θέμεν Ἱππίᾳ βωμὸν εὐθὺς Ἀθάνᾳ. — c. praep. Py. III 38: ἐπεὶ τείχει θέσαν ἐν ξυλίνῳ σύγγονοι κούραν. XI 37: πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς: „streckte in sein Blut hin" Mezger. Py. VIII 11: τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ (var. τιθεὶς, τιθεῖσ' εἶ): demergis. Py. III 65: καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν. fr. 109 (228): τὸ κοινὸν — ἐν εὐδίᾳ τιθείς: in laeto statu ponens. Ol. XIII 39: μηνός τέ οἱ ταὐτοῦ — τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις. Py. IV 276: ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδάν. Med. Ol. XIV 10: χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους (sc. Χάριτες): ἐν γοῦν Δελφοῖς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς εἰσιν ἱδρυμέναι τοῦ Ἀπόλλωνος. Schol. Ne. VIII 43: ματεύει δὲ καὶ τέρψις ἐν ὄμμασι θέσθαι πιστόν: ob oculos ponere, demonstrare. Ol. X 63: ἀγώνιον ἐν δόξᾳ θέμενος εὖχος (var. ἐν δόξαν, ἐνδόξαν, ἐνδόξα, ἔνδοξα): ἔνδοξον νομίσας τὸ νικῆσαι. Schol. — c. dat. Py. I 40: ἐθελήσεις ταῦτα νόῳ τιθέμεν: h. e. ἐν νόῳ. Med. Ne. X 89: οὐ γνώμᾳ διπλόαν θέτο βούλαν. — b) Ol. IX 44: δόμον ἔθεντο πρῶτον. VI 70: χρηστήριον θέσθαι ἐκέλευσεν. VII 42: σεμνὰν θυσίαν θέμενοι. III 22: μεγάλων ἀέθλων ἁγνὰν κρίσιν καὶ πενταετηρίδ' ἁμᾶ θῆκε. Ne. IX 9: ἀέθλων κορυφάν, ἅ τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος. fr. 228 (252): τιθεμένων ἀγώνων πρόφασις ἀρετὰν ἐς αἰπὺν ἔβαλε σκότον: certaminibus propositis, cf. Ne. X 48: ὄντε (sc. χαλκὸν) — Λύκαιον πὰρ Διὸς θῆκε δρόμῳ — νικᾶσαι (var. ἔθηκε). — 2) *efficio, paro; affero* fr. 107 (74), 15: γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχᾶς γένος. Ol. VII 61: Ζεὺς ἄμπαλον μέλλεν θέμεν. Ne. I 5: ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων. Py. IV 29: ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος (Bergk. περ' ὄψιν θ.). IV 113: κᾶδος — ἐν δώμασι θηκάμενοι. IV 132: ἐν ἕκτᾳ πάντα λόγον θέμενος σπουδαῖον ἐξ ἀρχᾶς ἀνὴρ συγγενέσιν παρεκοινᾶθ'. add. dat. Ol. XIII 53: τὰν πατρὸς ἀντία Μήδειαν θεμέναν γάμον αὐτᾷ. II 107 (97): τὸ λαλαγῆσαι θέλων κρύφον τε θέμεν ἐσλῶν καλοῖς ἔργοις: v. κρύφος. Ol. 109 (99): ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν. Ne. IV 9: τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνον προκώμιον εἴη. Py. II 39: ἄντε δόλον αὐτῷ θέσαν Ζηνὸς παλάμαι. — 3) *facio, reddo*, c. dupl. accus. Ol. XIII

98: Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρῳ γ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό'. VII 6: θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς. I 66 (64): νέκταρ ἀμβροσίαν τε δῶκεν, οἷσιν ἄφθιτον θέσσαν (var. θέσαν, ἔθεσαν, quod rec. Bergk.). Py. IX 54: ἔνθα νιν ἀρχέπολιν θήσεις. Ol. VIII 18: ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν. Py. IX 7: τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός. Ol. II 19 (17). VI 4. VIII 86. X 47. Py. X 15. 58. XII 14. Ne. I 59. VIII 50. X 7. fr. 107 (74), 3. suppl. verbum Py. I 40: εὔανδρόν τε χώραν (sc. τιθέμεν). Med. Py. IX 63: θήσονταί τέ νιν ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων', ubi Bergkius θέσσονται Pindarum putat scripsisse: „orabunt Iovem et Apollinem, ut fiat immortalis". Is. I 3: μᾶτερ ἐμά, τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι (var. θάσομαι, θάσσομαι): potius habebo. — c. inf. fr. 177 (164): πεπρωμέναν θῆκε μοῖραν μετατραπεῖν (Bergk., vulgo ἔθηκεν, Boeckh. ἔθηκε): fecit ut.

τῐθήνα *nutrix*, met. Py. I 20: κίων δ' οὐρανία συνέχει, νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα (var. τιθάνα).

τίκτω (act. ipf. ἔτικτεν, τίκτε(ν), τίκτ'. aor. τέκες, ἔτεκεν, τέκε(ν), τέχ'. τέκοι. τεκεῖν, -έμεν. τεκοῖσ'. med. fut. τέξεται. aor. τέκετο. τέκωνται) *pario, gigno* 1) de parentibus a) de matre Ol. VI 41: ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα — τίκτε θεόφρονα κοῦρον. Py. IX 16: ὅν ποτε Πίνδου κλεενναῖς ἐν πτυχαῖς Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν. IX 84: τέκε οἱ καὶ Ζηνὶ μιγεῖσα δαΐφρων ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. Ol. VI 30. 49. 85. Py. III 101. IV 46. IX 59. Ne. V 13. Is. I 12. VII 33 (VIII 35). fr. 30 (6), 6. 88 (58), 6. add. dat. genitoris Is. VII 22: ἔνθα τέκες Αἰακὸν βαρυσφαράγῳ πατρί. Py. II 42: ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον (var. τέκε, Bergk. τέχ' ὃν). Is. III 82 (IV 64). — b) de patre Ol. VII 71: ἔνθα Ῥόδῳ ποτὲ μιχθεὶς τέκεν ἑπτὰ — παῖδας. I 92 (89). VII 74. IX 33. Med. Py. IV 52: οἵ κεν — τέκωνται φῶτα. fr. 34 (9): ὃς καὶ τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει τέκετο ξανθὰν Ἀθάναν. — 2) met. de patria Ol. II 102 (93): αὐδάσομαι, — τεκεῖν μή τιν' ἑκατόν γε ἐτέων πόλιν φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα Θήρωνος.

Τιλφῶσσα *Tilphossa* fons fr. 198 (211): μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου: Πίνδαρος δὲ καὶ Κηφισίδα καλεῖ ταύτην (Copaidem)· παρατίθησι γοῦν τὴν Τιλφῶσσαν κρήνην ὑπὸ τῷ Τιλφωσσίῳ ὄρει ῥέουσαν πλησίον Ἁλιάρτου καὶ Ἀλαλκομενῶν, ἐφ' ᾗ τὸ τοῦ Τειρεσίου μνῆμα· αὐτοῦ δὲ καὶ τὸ τοῦ Τιλφωσσίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. Strab. IX 411.

τῑμά (sg. τιμά, -ᾶς, -ᾷ, -άν. pl. τιμαί, -ᾶν, -αῖς, -αῖσιν, -άς) *pretium, existimatio, honor, gloria, dignitas* Ne. VII 31: τιμὰ δὲ γίνεται, ὧν θεὸς ἁβρὸν αὔξει λόγον. X 78: οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί. Py. VI 26: ταύτας δὲ μή ποτε τιμᾶς ἀμείρειν γονέων βίον πεπρωμένον. fr. 121 (86), 3: τοῦτο γὰρ ἀθανάτοις τιμαῖς ποτιψαύει μόνον. Ne. IX 10: ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς. Ol. I 32 (31): χάρις — ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τοπολλάκις: „auctoritatem afferens rebus, ut credantur" Dissen. Py. IV 278: ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. IV 69: θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν. fr. 52 (24): ἀμφιπόλοισι μαρνάμενον μοιριᾶν περὶ τιμᾶν ἀπολωλέναι (Boeckh., v. μυρίαν περὶ τίμαν): „de honoribus ex victimarum portione debitis" Boeckh. Is. II 34: εἴ τις εὐδόξων ἐς ἀνδρῶν ἄγοι τιμὰς Ἑλικωνιάδων: laudes. Ol. XIV 12: ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν. fr. 29 (5), 5: τὰν Διωνύσου πολυγαθέα τιμὰν — ὑμνήσομεν. — imprimis de gloria atque honore certaminum Ne. X 38: ἕπεται — εὐάγων τιμά. Py. VIII 5: Πυθιόνικον τιμὰν Ἀριστομένει δέκευ: h. e. „pompam cum corona accedentem" Boeckh. Is. I 66: Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα τιμὰν ἑπταπύλοις Θήβαισι τεύχοντ'. II 29: ἵν' ἀθανάτοις Αἰνησιδάμου παῖδες ἐν τιμαῖς ἔμιχθεν. IV (V) 54: ἐν δ' ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ' ἀγαπάζοντι (Bergk. c. paraphr. et uno schol. τοιᾷδε τιμᾷ). I 34: τοῦδ' ἀνδρὸς ἐν τιμαῖσιν. Ol. XII 15: ἤτοι καὶ τεά κεν ἐνδομάχας ἅτ' ἀλέκτωρ συγγόνῳ παρ' ἑστίᾳ ἀκλεὴς τιμὰ κατεφυλλο-

ρόησεν ποδῶν. XIII 37: *Πυθοῖ τ' ἔχει σταδίου τιμὰν διαύλου τ' ἀελίῳ ἀμφ' ἑνί.* Is. VI (VII) 26: *τιμὰ δ' ἀγαθοῖσιν ἀντίκειται*: sc. pro rebus gestis. — de dignitate atque imperio Ol. VI 60: *αἰτέων λαοτρόφον τιμάν τιν' ἑᾷ κεφαλᾷ*: „*τιμὰν* est *ἀρχὴν*, ut passim vel in soluta oratione, sed pro civili imperio sacrum Iamo munus datum est“ Boeckh. Py. II 59: *εἰ δέ τις ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον*: „regio honore et potentia“ Dissen. Py. I 48: *ἀνίχ' εὑρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν, οἵαν οὔτις Ἑλλάνων δρέπει.* IV 148: *μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι.* IV 108: *ἀρχαίαν κομίζων* (Bergk. sec. Chaeridem *ἀρχὰν ἀγκομίξων*) *πατρὸς ἐμοῦ, βασιλευομέναν οὐ κατ' αἶσαν, τάν ποτε Ζεὺς ὤπασεν λαγέτᾳ Αἰόλῳ καὶ παισὶ τιμάν.* — interdum de beneficio atque auxilio Py. IV 51: *τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν νᾶσον ἐλθόντες.* IV 260: *Λιβύας πεδίον σὺν θεῶν τιμαῖς ὀφέλλειν* (Mommsen. et Bergk. *θεῷ*). Is. IV (V) 6: *ἐριζόμεναι νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι διὰ τεάν, ὤ 'νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται*: „tuo beneficio“ Dissen.; „ob honorem tibi tributum“ Mezger.

τιμάεις *honoratus* Is. III 25 (IV 11): *τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ ὕβριος.*

τιμαλφέω *honoro* Ne. IX 54: *ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν.*

τιμάορος *vindex*, met. c. dat. Ol. IX 84: *προξενίᾳ δ' ἀρετᾷ τ' ἦλθον τιμάορος Ἰσθμίαισι Λαμπρομάχου μίτραις: ἐπαινέτης τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ μιτρῶν.* Schol.

Τῑμᾱσαρχος *Timasarchus*, Timocriti filius, puer Aegineta e Theandridarum clara gente ortus, cui post victorias Athenis et in Heracleis Thebanis partas Nemeae lucta victori ante Ol. 80, 3 (sec. Dissenium c. Ol. 80, sec. Bergkium Ol. 76, 4) carmen Ne. IV scriptum est; Ne. IV 10: *τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Διὶ καὶ Νεμέᾳ Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη.* IV 77: *πάτραν ἵν' ἀκούομεν, Τιμάσαρχε, τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι.*

τιμάω (act. praes. *τιμᾷ. τίμα. τιμῶν, -ῶντες.* aor. *τίμᾱσε(ν), ἐτίμασε, -αν. τιμάσαις.* pf. *τετίμακεν.* pass. praes. *τιμώμενος.* perf. *τετίμαται*) *honoro, colo* 1) personam Ol. IX 69: *υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων Αἰγίνας τε Μενοίτιον.* VII 5: *κᾱδός τε τιμάσαις ἑόν.* Is. III 55 (IV 37): *ἀλλ' Ὅμηρός τοι τετίμακεν δι' ἀνθρώπων*: sc. Aiacem. Ol. II 49 (45): *Θέρσανδρος — νέοις ἐν ἀέθλοις ἐν μάχαις τε πολέμου τιμώμενος*: h. e. clarus. — de deis Ol. I 56 (54): *εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος.* Is. III 77 (IV 59): *τετίματαί τε πρὸς ἀθανάτων φίλος* (Hercules). — met. Ne. VI 46 (41): *πόντου τε γέφυρ' ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος.* — 2) rem v. locum Ol. VI 72: *τιμῶντες δ' ἀρετὰς ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται*: studentes. Is. V (VI) 67: *Λάμπων δὲ μελέταν ἔργοις ὀπάζων Ἡσιόδου μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος*: colit, probat. Ol. X 48: *τιμάσαις πόρον Ἀλφεοῦ μετὰ δώδεκ' ἀνάκτων θεῶν* (sc. Hercules). — imprimis de deis favore res humanas v. locum aliquem ornantibus Py. IV 270: *ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.* Ol. VII 88: *ὦ Ζεῦ πάτερ —, τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν.* VI 80: *Ἀρκαδίαν τ' εὐάνορα τιμᾷ* (var. *τιμάν*): sc. Mercurius. Ol. V 18: *Ζεῦ Κρόνιόν τε ναίων λόφον τιμῶν τ' Ἀλφεὸν εὐρὺ ῥέοντα Ἰδαῖόν τε σεμνὸν ἄντρον.* Py. XI 5: *χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν, ὃν περίαλλ' ἐτίμασε Λοξίας.*

τίμιος *magni aestimandus, honoratus* Ol. VI 11: *ἀκίνδυνοι δ' ἀρεταὶ οὔτε παρ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐν ναυσὶ κοίλαις τίμιαι.* II 71 (65): *ἀλλὰ παρὰ μὲν τιμίοις θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται αἰῶνα: τοῖς τιμωμένοις θεοῖς. . . τῷ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσεφόνῃ.* Schol.; Homeri *δῖα θεάων* confert Mezger. — neutr. plur. pro subst. fr. 221 (242), 2: *ἀελλοπόδων μέν τιν' εὐφραίνοισιν ἵππων τίμια καὶ στέφανοι* (Boeckh., libri *τιμαὶ*): praemia; *ἄνθεα* poetam scripsisse existimat Bergk.

Τῑμοδημίδαι *Timodemidae*, antiqua gens Acharnensis, multis ludorum victoriis insignis Ne. II 18: *Ἀχάρναι δὲ παλαίφατον εὐάνορες· ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται.*

Τιμόδημος *Timodemus,* Timonoi filius, Atheniensis e Timodemidarum gente, pago Acharnensis, educatus tamen in insula Salamine, cui pancratio victori tempore incerto carmen Ne. II scriptum est; Ne. II 14: *ὦ Τιμόδημε, σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει.* II 24: *τόν* (Iovem), *ὦ πολῖται, κωμάξατε Τιμοδήμῳ σὺν εὐκλέι νόστῳ.*

Τιμόκρῖτος *Timocritus,* pater Timasarchi Ne. IV 14: *εἰ δ' ἔτι ζαμενεῖ Τιμόκριτος ἀελίῳ σὸς πατὴρ ἐθάλπετο* (Bergk. *ζαμενὴς*), *ποικίλον κιθαρίζων ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς ὕμνον κελάδησε καλλίνικον*: musicus igitur pater fuit v. poeta lyricus.

Τιμόνοος *Timonous,* pater Timodemi Ne. II 10: *ἐν Πυθίοισί τε νικᾶν Τιμονόου παῖδ'.*

Τιμοσθένης *Timosthenes,* Alcimedontis frater natu maior Ol. VIII 15: *Τιμόσθενες, ὔμμε δ' ἐκλάρωσεν πότμος Ζηνὶ γενεθλίῳ· ὃς σὲ μὲν Νεμέᾳ πρόφατον, Ἀλκιμέδοντα δὲ πὰρ Κρόνου λόφῳ θῆκεν Ὀλυμπιονίκαν.*

τῐνάσσω *vibro* Ne. I 52: *ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον ἵκετ'.* Ol. IX 30: *ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν.*

τῑνω 1) Act. *luo, solvo* Ol. II 64 (58): *ὅτι θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν*: aor. gnomicus. — met. Ol. X 12: *ὅπᾳ τε κοινὸν λόγον φίλαν τίσομεν ἐς χάριν*: h. e. solvam. — 2) Med. *compenso de meo ac remuneror* Py. II 24: *τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι*: *ἀνταμείβεσθαι.* Schol.; „*τίνεσθαι* media verbi forma ab hoc loco omnino aliena, requiritur *σέβεσθαι* vel tale quid" Bergk.

Τῑρύνθιος *Tirynthius,* ad Tirynthem urbem pertinens Ol. X 31: *ὅτι πρόσθε ποτὲ Τιρύνθιον ἔπερσαν αὐτῷ στρατὸν μυχοῖς ἥμενον* (Heynius *ἥμενοι*) *Ἅλιδος Μολίονες ὑπερφίαλοι*: *ἀντὶ τοῦ Ἀργεῖον· Τίρυνς γὰρ πόλις Ἄργους.* Schol. — plur. subst. *Tirynthii* Is. V (VI) 28: *τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε σὺν Τιρυνθίοισι πρόφρονα σύμμαχον ἐς Τρωίαν — Ἀλκμήνας τέκος*: „ubi tum habitabat (Hercules)" Dissen. Ol. VII 78: *Τλαπολέμῳ — Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ*: „duci et conditori coloniae Tirynthiae" Dissen.

Τῖρυνς *Tiryns,* urbs Argolica Ol. X 68: *Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος Τίρυνθα ναίων πόλιν.* VII 29: *ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον ἐλθόντ' ἐκ θαλάμων Μιδέας τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς*: Tirynthe.

τίς (sg. m. f. *τίς, τίνι, τίνα.* n. *τί.* pl. m. *τίνες*) pron. interrog. *quis, quid; qui, quae, quod* 1) in quaest. directa Ol. XIII 20: *τίς γὰρ ἱππείοις ἐν ἔντεσσιν μέτρα, ἢ θεῶν ναοῖσιν οἰωνῶν βασιλέα δίδυμον ἐπέθηκ'*; X 60: *τίς δὴ ποταίνιον ἔλαχε στέφανον χείρεσσι ποσίν τε καὶ ἅρματι*; Py. VIII 95: *ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις*; fr. 140 (104): *τί θεός; ὅ τι; τὸ πᾶν.* Py. II 78. Is. I 5. IV (V) 41. fr. 61 (33). 89 (59). 107 (74), 1. add. gen. Py. IX 33: *τίς νιν ἀνθρώπων τέκεν*; IV 98. Is. VI (VII) 1. c. subst. Ol. II 2: *τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν*; Ne. III 26: *θυμέ, τίνα πρὸς ἀλλοδαπὰν ἄκραν ἐμὸν πλόον παραμείβεαι*; Py. IV 70. 71. — negativus sensus inest Ol. II 110 (100): *καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο*; Ol. VI 6. Py. VII 5. Ol. XI 10 Bergk. — neutr. sing. *τί* quid? pro adv. Py. X 4: *τί; κομπέω παρὰ καιρόν*; (Heynius, Mommsen., Mezger., vulgo *τί κομπέω π. κ.*; Bergk. *τί κομπέω; κατὰ κ.*). Ol. I 84 (82): *τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν* (var. *τὰ*, quod Mommseno, Christio, aliis probatum a Pindari dialecto alienum iudicat Boeckh). — 2) in quaest. indirecta Ne. VII 57: *οὐκ ἔχω εἰπεῖν, τίνι τοῦτο Μοῖρα τέλος ἔμπεδον ὤρεξε.* Is. IV (V) 39: *λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον.* fr. 122 (87), 10: *ἀλλὰ θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται.* Ol. II 98 (89). fr. 155 (127). c. subst. fr. 42 (171): *ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν.* Ol. VIII 63. Py. IV 63. Ne. V 15.

τὶς (sg. m. f. *τὶς, τινὰς, τινὶ, τιν(ά).* n. *τὶ.* pl. m. *τινές*) pron. encl. indef., et subst. et adi. 1) *(ali)quis*, jemand, einer, man, mancher, jeder Ne. IX 50: *ἐγκιρνάτω τίς νιν, γλυκὺν κώμου προφάταν.* cf. Is. IV (V) 54. Py. VIII 95: *τί δέ τις; τί δ' οὔ τις* (sc. *ἐστί*);: h. e. „utrum quis felix sit an infelix, propter inconstantiam fortunae nullo tempore potest affirmari" Mezger. sec.

schol. Ol. V 23: *ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει, ἐξαρκέων κτεάτεσσι καὶ εὐλογίαν προστιθείς, μὴ ματεύσῃ θεὸς γενέσθαι.* Py. I 52: *σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν*: mancher; cf. Ne. VIII 24. 50. fr. 221 (242): *τιν' —, τοὺς δ' —, τις.* Ne. III 40: *συγγενεῖ δέ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει*: quisque; cf. Py. IX 87: *κωφὸς ἀνήρ τις, ὃς Ἡρακλεῖ στόμα μὴ παραβάλλει.* — Py. II 13: *ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον.* Is. VII (VIII) 10: *τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.* — Ne. III 32: *ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες, γλυκύ τι γαρυέμεν.* Ol. II 41 (37): *οὕτω δὲ Μοῖρ' — ἐπί τι καὶ πῆμ' ἄγει παλιντράπελον ἄλλῳ χρόνῳ.* I 66 (64): *εἰ δὲ θεὸν ἀνήρ τις ἔλπεταί τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει* (Bergk. sec. Mommsen. *ἔλπεται λελαθέμεν*). Ne. IV 32: *ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν.* praeterea Ol. II 62 (56). V 23. VI 11. 60. VII 1. VIII 25. 77. XI 4. XIV 7. Py. I 87. II 58. III 63. 67. 103. IV 92. 155. 164. 263. V 2. 76. VIII 8. 73. 88. 95. IX 89. 93. XI 39. 55. XII 28. Ne. I 13. III 71. IV 91 (al. Bgk.). V 20. VII 11. 68. VIII 19. IX 46 Bgk. XI 13. Is. I 67. II 24. 34. III 1. III 59 (IV 41). IV (V) 13. V (VI) 10. VI (VII) 43. VII (VIII) 1. 8. fr. 4 (199). 42 (171), 4. 107 (74), 8; 10. 109 (228), 1. 110 (76). — coniungitur c. pronom. Is. I 49: *πᾶς τις.* Ne. IV 92: *τις ἕκαστος.* Py. II 60: *ἕτερόν τιν'.* cf. Ne. VI 29 (25). interdum in sent. negativis Ol. XII 7: *σύμβολον δ' οὔ πώ τις ἐπιχθονίων πιστὸν ἀμφὶ πράξιος ἐσσομένας εὗρεν θεόθεν.* cf. XIII 31. Py. V 54: *πόνων δ' οὔ τις ἀπόκλαρός ἐστιν οὔτ' ἔσεται.* cf. Ne. VI 29 (25). fr. 220 (241): *οὔτε τι.* Py. IV 297: *μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.* IV 185. Ol. I 107 (104). II 102 (93). additur genet. Ol. I 48 (47): *ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων.* I 53 (52): *μακάρων τιν'.* Py. IV 86: *ὀπιζομένων δ' ἔμπας τις εἶπεν καὶ τόδε*: unus et alter. Py. II 51: *ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν.* cf. Ne. I 64 (Mezger. *τίνα*). Py. IX 116: *διακρῖναι —, ἅντινα σχήσοι τις ἡρώων*: quisque. Ol. XII 7. Py. II 60. Ne. V 36. VII 44. Is. VII 65 (VIII 72). suppl. gen. sequente pron. relativo Ol. I 84 (82): *θανεῖν δ' οἷσιν ἀνάγκα, τί κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι μάταν;* — maior quaedam vis pronomini tribuitur: irgend ein Ol. I 55 (54): *εἰ δὲ δή τιν' ἄνδρα θνατὸν Ὀλύμπου σκοποὶ ἐτίμασαν, ἦν Τάνταλος οὗτος*: si quem alium. Py. III 86: *λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος.* — 2) *quidam,* certa persona vel res, cuius nomen reticetur consulto Ol. II 65 (59): *τὰ δ' ἐν τᾷδε Διὸς ἀρχᾷ ἀλιτρὰ κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ*: Pluto. Py. IX 103: *ἐμὲ δ' ὦν τις ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων* (var. *τίς*): Alexidamus. Py. XII 31: *ἔσται χρόνος οὗτος, ὃ καί τιν' ἀελπτίᾳ βαλὼν ἔμπαλιν γνώμας τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' οὔπω*: Midam; *καὶ τὶν* requirit Mezger. — c. subst. Ol. VII 62: *πολιᾶς εἶπέ τιν' αὐτὸς ὁρᾶν ἔνδον θαλάσσας αὐξομέναν πεδόθεν πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις*: Rhodum. — inde genus significatur incertum Ne. IX 6: *ἔστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι.* fr. 203 (217): *ἄνδρες τινὲς ἀκκιζόμενοι Σκύθαι*: genus quoddam hominum. fr. 145 (109): *θεὸς ἅτε πλέον τι λαχών.* 107 (74), 6: *τι νεώτερον ἢ πάρος*: „novo quodam neque antea usitato modo" Boeckh. Ol. VI 16: *τοιοῦτόν τι ἔπος*: tale fere. — atque nonnunquam amplificandi et augendi habet vim Ol. X 93: *κενεὰ πνεύσαις ἔπορε μόχθῳ βραχύ τι τερπνόν*: gar, sehr. Ne. VII 23: *ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι.* Ol. X 22: *ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες* (var. *τινὲς παῦροι*). c. pron. Ne. VI 8: *οἵαν τιν' — στάθμαν* (Herm., libri *ἅντιν'*, Tricl. *ἄντιν'*): tandem. — nonnunquam debilitandi ac deminuendi: quidam, velut, quodammodo Ol. VI 82: *δόξαν ἔχω τιν' ἐπὶ γλώσσᾳ ἀκόνας λιγυρᾶς* (var. *τίν*, quod probat Bergk.). Py. II 90: *στάθμας δέ τινος ἑλκόμενοι περισσᾶς ἐνέπαξαν ἕλκος ὀδυναρὸν ἑᾷ πρόσθε καρδίᾳ.* Ol. IX 26: *εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον.* VII 45: *ἐπὶ μὰν βαίνει τι καὶ λάθας ἀτέκμαρτα νέφος.* Py. IV 247: *καί τινα οἶμον ἴσαμι βραχύν.* — 3)

pro adv. neutr. sg. **τὶ** *aliquid, aliquatenus, qua, forte* Ol. I 19: *εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν.* Ne. VI 5: *ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις.* VII 75: *εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον.* VII 87: *εἰ δὲ γεύεται ἀνδρὸς ἀνήρ τι.* Py. VII 18 (16): *νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι* (var. *χαίρω· τί*): „non parum" Dissen. Ol. I 28. 77 (75). Py. I 90. fr. 41 (13). c. negat. Ol. II 34 (31): *ἦτοι βροτῶν γε κέκριται πεῖρας οὔ τι θανάτου*: nequaquam. (de Py. II 17 v. *ποίνιμος*, de Py. VIII 68 v. *ἁρμονία*, de Ne. V 14 et Is. VII 1 v. *τὲ*, de Ne. IX 46 v. *γάρ*, de Is. I 41 v. *κατάκειμαι*.)

Τίσανδρος fr. 23: *ἀμεύσεσθαι Νάξιον Τίσανδρον* (Eust. Pr. 21).

Τῖτᾶνες *Titanes* Py. IV 291: *λῦσε δὲ Ζεὺς ἄφθιτος Τιτᾶνας*: idem poeta commemorat fr. 35 (10); monet autem hoc loco Arcesilaum regem, ut iram Damophili solvat; *ταῦτα εἴρηκε πρὸς τὸ μὴ δεῖν ἐν ταῖς τιμωρίαις ἀδιάλλακτον ἔχειν τὸ ἔχθος μηδὲ ἀθανάτους ἔχειν τὰς λύπας. ἀπέλυσε δέ ποτε, φησὶ, καὶ ὁ Ζεὺς τοὺς Τιτᾶνας τῆς τιμωρίας, καίτοι ἐπιθεμένους αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ καὶ μεταστῆσαι βουληθέντας.* Schol.

τιτρώσκω *vulnero* Ne. X 60: *τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.* Is. IV (V) 42: *τίς ἄρ' ἐσλὸν Τήλεφον τρῶσεν ἑῷ δορὶ Καΐκου παρ' ὄχθαις;* Py. III 48: *πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι.*

Τῖτυός *Tityus*, Terrae filius Py. IV 90: *καὶ μὰν Τιτυὸν βέλος Ἀρτέμιδος θήρευσε κραιπνόν, ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον, ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται*: Latonam enim impie tentaverat, cf. Hom. Od. XI 576 sqq. Py. IV 46: *Εὐρώπα Τιτυοῦ θυγάτηρ.*

τλάθυμος *laboriosus, laborum tolerans* Ne. II 15: *σὲ δ' ἀλκὰ παγκρατίου τλάθυμος ἀέξει* (var. *θυμὸς*). fr. 234 (258), 3: *κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.*

τλᾱμων *tolerans* Py. I 48: *ἐν πολέμοιο μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν'.*

Τλᾱπόλεμος *Tlepolemus*, Herculis et Astydamiae filius Ol. VII 20: *ἐθελήσω τοῖσιν ἐξ ἀρχᾶς ἀπὸ Τλαπολέμου ξυνὸν ἀγγέλλων διορθῶσαι λόγον, Ἡρακλέος εὐρυσθενεῖ γέννᾳ.* VII 77: *τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ, μήλων τε κνισάεσσα πομπὰ καὶ κρίσις ἀμφ' ἀέθλοις: ὅτε οἱ Ἕλληνες εἰς Τροίαν ἐστράτευσαν, ἦν καὶ Τληπόλεμος οὗτος μετὰ Ῥοδίων. ἀποθανόντος οὖν ἐκεῖ* (a Sarpedone) *ἤγαγον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ εἰς Ῥόδον ὡς οἰκιστοῦ ταύτης καὶ ναὸν αὐτῷ ποιήσαντες πανήγυριν κατ' ἐνιαυτὸν, ἄγουσι τὰ λεγόμενα Τληπολέμεια. ἔστι δὲ τὸ τῶν ἀγώνων ἆθλον λεύκινος στέφανος, ὃν δὶς ἔσχε Διαγόρας νικήσας.* Schol. „credibile Tlepolemi honorem post Heraclidarum deminutionem et ipsum minutum esse translatis in Solem ludis" Boeckh.

(τλάω) *tolero, sustineo* Is. VI (VII) 37: *ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν· ἀλλὰ νῦν μοι Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος.* Py. III 41: *οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἀμὸν ὀλέσσαι οἰκτροτάτῳ θανάτῳ.* — *aggredior, suscipio strenue ac fortiter, entschliefse mich* Py. IV 276: *τλᾶθι τᾶς εὐδαίμονος ἀμφὶ Κυράνας θέμεν σπουδὰν ἅπασαν.*

τόθεν v. *ὅθεν* et **Ἀδραστίδαι.**

τόθῐ adv. loci 1) *ibi* Py. IX 59: *τόθι παῖδα τέξεται*: in Libya. Ol. III 32. VII 77. Py. VIII 64: *τόθι* (Delphis) —, *οἴκοι δέ.* IV 256: *τόθι γάρ.* Is. II 19: *καὶ τόθι*: Crisae h. e. in Pythio certamine. — 2) *ubi* Ne. IV 52: *Νεοπτόλεμος δ' ἀπείρῳ διαπρυσίᾳ* (sc. *κρατεῖ*), *βουβόται τόθι πρῶνες ἔξοχοι κατάκεινται Δωδώναθεν ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον.* suppl. demonstr. Py. IX 6: *ἔνεγκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός*: eo, ubi.

τοὶ part. encl. affirmativa *profecto, certe, utique, quidem* 1) in enunt. primariis, imprimis in sententiis Py. II 72: *καλός τοι πίθων παρὰ παισὶν, αἰεὶ καλός.* IV 16 (20): *διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος.* VIII 59: *τὸ διδάξασθαι δέ τοι εἰδότι ῥᾴτερον.* Py. II 94: *ποτὶ κέντρον δέ τοι λακτιζέμεν τελέθει ὀλισθηρὸς οἶμος.* V 12: *σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν.* Ol. VIII 72. Is. IV (V) 12. Ne. VIII 17. Py. V 122. fr. 126 (92): c. negat. Ne. V 16: *οὔ τοι*

ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει᾽ ἀτρεκής. in compellatione Py. V 6: ὦ θεόμορ᾽ Ἀρκεσίλα, σύ τοί νιν κλυτᾶς αἰῶνος ἀκρᾶν βαθμίδων ἄπο σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος. VI 19. I 69. 87. III 85. Ne. V 48. praeterea Ne. X 22: εὔχορδον ἔγειρε λύραν καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ᾽· ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν. IX 32: Ζεῦ πάτερ, ἀγλαΐαισιν δ᾽ ἀστυνόμοις ἐπιμῖξαι λαόν. ἐντί τοι φίλιπποί τ᾽ αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες. Ol. II 99 (90). VII 93. VIII 10. IX 21. Py. III 19. 65. Ne. VI 13. VII 33 (Christ., libri τοί, Mezger. τῷ, Bergk. γὰρ) 77. Is. I 6. III 55 (IV 36). Is. VI (VII) 44. — 2) in enunt. secundariis a) conditional. Ne. IV 79: εἰ δέ τοι μάτρῳ μ᾽ ἔτι Καλλικλεῖ κελεύεις στάλαν θέμεν. — b) causal. Is. II 45: ἐπεί τοι οὐκ ἐλινύσοντας αὐτοὺς εἰργασάμαν (sc. τούσδ᾽ ὕμνους): quandoquidem. — c) relat. fr. 61 (33): τί δ᾽ ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ᾇ τ᾽ ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει (var. om. τοι). Ol. VI 29. — 3) aliis particulis adiungitur: ἀλλά τοι Py. III 19. Is. III 55 (IV 36). δέ τοι Ol. VIII 59. IX 21. Py. II 94. V 12. Ne. IV 79. Is. IV (V) 12. γάρ τοι Ne. VIII 17.

τοίνυν *igitur* Ol. VI 27: χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς. Py. V 43: ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι.

τοῖος *talis*, refertur ad priora Is. V (VI) 14: τοίαισιν ὀργαῖς εὔχεται ἀντιάσαις ἀίδαν γῆράς τε δέξασθαι πολιόν. Py. IV 157: ἔσομαι τοῖος (var. τοιοῦτος): γενήσομαι τοιοῦτος οἷος μηδὲν ἀναστῆσαι ἄδικον καὶ νεώτερον. Schol.

τοιόσδε *talis*, ad praesentia refertur Is. IV (V) 54: ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπάζοντι (Bergk. et Christ., c. paraphr. et uno schol. τοιᾶδε τιμᾷ): etiam tales ludicrae victoriae, quales nunc Phylacidae, non solum bellicae. Is. III 45 (IV 27): ἔν τ᾽ Ἀδραστείοις ἀέθλοις Σικυῶνος ὤπασεν (φάμα) τοιάδε τῶν τότ᾽ ἐόντων φύλλ᾽ ἀοιδᾶν: tales, similes. fr. 122 (87), 11: θαυμάζω, τί με λεξοῦντι Ἰσθμοῦ δεσπόται τοιάνδε μελίφρονος ἀρχὰν εὑρόμενον σκολίου ξυνάορον ξυναῖς γυναιξίν (Schweighaeuser., vulgo τοιόνδε). vi exaggerata Ol. IX 8: ἀλλὰ νῦν — Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ᾽ ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν (var. τοῖσδε): „hisce talibus, maioribus" Dissen.

τοιοῦτος (sg. f. τοιαύταν. n. τοιοῦτον. pl. n. τοιαῦτ(α). prima corripitur Py. VIII 55) *talis*, refertur 1) ad priora Py. IV 94: τοὶ μὲν ἀλλάλοισιν ἀμειβόμενοι γάρυον τοιαῦτ᾽. cf. VIII 55. c. artic. Ol. IX 40: μὴ νῦν λαλάγει τὰ τοιαῦτ᾽. Py. III 24: ἔσχε τοιαύταν μεγάλαν ἀάταν καλλιπέπλου λῆμα Κορωνίδος (var. τοιαύτας, τοιαῦτα, τοι ταύταν). I 67: Ζεῦ τέλει᾽, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμένα παρ᾽ ὕδωρ αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦσιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων: h. e. leges Doricas. Ne. VIII 35: εἴη μή ποτέ μοι τοιοῦτον ἦθος. — 2) ad sequentia Ol. VI 16: εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· (Bergk. coni. τοιοῦτον Ϝέπος). Is. V (VI) 42: αὔδασε τοιοῦτον ἔπος (Heynius c. paraphr., libri τοιοῦτόν τι ἔπος, Tricl. τοιοῦτόν τ᾽ ἔπος, Bergk. et Christ. τοιοῦτον Ϝέπος, ut Ol. VI 16).

τόκᾰ *aliquando* Ne. VI 12 (10): ἀρούραισιν, αἵτ᾽ ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν, τόκα δ᾽ αὖτ᾽ ἀναπαυσάμεναι σθένος ἔμαρψαν. Ol. VI 66: τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον, εὖτ᾽ ἂν δὲ . . . , τότ᾽ αὖ: per aliquod tempus, interim. v. τότε.

τοκεύς (pl. τοκέων, -εῦσι(ν)) *parens, pl. parentes* Py. IV 218: ὄφρα Μηδείας τοκέων ἀφέλοιτ᾽ αἰδῶ. VI 42: ἐδόκησεν — ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν (var. τοκέεσιν). Is. I 5: τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς; Py. IV 150: ἀγρούς τε πάντας, τοὺς ἀπούρας ἁμετέρων τοκέων νέμεαι. IV 110: πεύθομαι γάρ νιν Πελίαν — ἁμετέρων ἀποσυλᾶσαι βιαίως ἀρχεδικᾶν τοκέων (var. τοκήων). II 48: ἐκ δ᾽ ἐγένοντο στρατὸς θαυμαστός, ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ᾽ ὕπερθε πατρός.

τόκος *usura*, met. Ol. X 9: ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἔτι μομφάν γε τόκος ἀνδρῶν (Kayser. et Mommsen., libri (γε) τόκος θνατῶν v. ὁ τόκος ἀνδρῶν, Herm. τόκος ὀνάτωρ, Bergk. τόκος ὁ ναυτᾶν, Schneidewin.

τόκος· ὁρᾶτ' ὧν νῦν κτλ.): dicit carmen debitum. v. ἐπιμομφά.

τόλμᾱ (sg. τόλμα, -ᾳ, -αν) *confidentia, audacia* et dicendi et agendi, ubique bono sensu Ol. IX 82: εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ· τόλμα δὲ καὶ ἀμφιλαφὴς δύναμις ἕσποιτο. XIII 11: ἔχω καλά τε φράσαι, τόλμα τέ μοι εὐθεῖα γλῶσσαν ὀρνύει λέγειν. — fr. 231 (255): τόλμα τέ μιν ζαμενὴς καὶ σύνεσις πρόσκοπος ἐσάωσεν. Ne. X 30: οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν. Py. X 24: ὃς ἂν — τὰ μέγιστ' ἀέθλων ἕλῃ τόλμᾳ τε καὶ σθένει. Is. III 63 (IV 45): τόλμᾳ γὰρ εἰκὼς θυμὸν ἐριβρεμετᾶν θηρῶν λεόντων ἐν πόνῳ (Hartung. τόλμαν γ. εἰ. θυμῷ, quod rec. Christ.). c. gen. Ne. VII 59: Θεαρίων, τὶν δ' ἐοικότα καιρὸν ὄλβου δίδωσι, τόλμαν τε καλῶν ἀρομένῳ σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν: „audaciam ad praeclaras res h. e. ad certamina nacto“ Dissen.

τολμᾱεις *audax* Py. IV 58: καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ.

τολμάω *audeo, sustineo* Py. V 117: ὅσαι τ' εἰσὶν ἐπιχωρίων καλῶν ἔσοδοι, τετόλμακε: „hat er kühn betreten“ Mezger. c. inf. Ol. II 75 (68): ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρὶς ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν, ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: ὑπέμειναν. Schol.

τομά *sectio* medici Py. III 53: τοὺς δὲ τομαῖς ἔστασεν ὀρθούς (sc. Aesculapius).

τόνος *tensio, extensio* Ol. X 64: στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου Οἰωνός (Bergk., libri στάδιον . . . εὐθύτονον v. εὐθύπονον, Thiersch. σταδίου . . . εὐθὺν τόνον, Herm. σταδίου . . . εὐθὺν πόνον, Schmid. εὐθύδρομον): „in gerader Linie laufend“ Mezger.; εὐθύ, τὸ μὴ ἔχον καμπήν, καθάπερ ὁ δίαυλος, τὸν ἁπλοῦν δρόμον. Schol.

τόξευμα *iaculum*, met. Is. IV (V) 47: πολλὰ μὲν ἀρτιεπὴς γλῶσσά μοι τοξεύματ' ἔχει περὶ κείνων κελαρύσαι: h. e. laudes.

τοξεύω *iaculor, iacio*, met. Is. II 3: οἱ μὲν πάλαι — ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους.

τοξόκλυτος fr. 312 (279): Schol. Hom. Il. χ 51, ubi A: τὸ ὀνομάκλυτος ὡς τοξόκλυτος. at B: κατὰ σύνθεσιν οὖν ἐστίν, ὡς τὸ τοξόκλυτος παρὰ Πινδάρῳ καὶ περίκλυτος.

τόξον (sg. τόξον, -ῳ, -ον. pl. τόξων, -οισι(ν), οις) 1) sg. et pl. *arcus* Ol. IX 32: ἤρειδεν δέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πελεμίζων Φοῖβος. Py. VIII 18: δμᾶθεν δὲ κεραυνῷ τόξοισί τ' Ἀπόλλωνος. Py. III 10: δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος ἐν θαλάμῳ. III 101: ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών (Achilles). Ne. VI 32 (28): ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς. — met. Ol. II 98 (89): ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον, ἄγε θυμέ, τίνα βάλλομεν ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες;: τὸν λόγον. Schol. Ol. IX 5: ἀλλὰ νῦν ἑκαταβόλων Μοισᾶν ἀπὸ τόξων Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι ἀκρωτήριον Ἄλιδος τοιοῖσδε βέλεσσιν: τὸ δὲ ὅλον τροπή· τόξῳ μὲν γὰρ τὴν ποίησιν, βέλεσι δὲ τὰ ἐγκώμια παραβάλλει. Schol. — 2) *telum*, met. fr. 218 (239), 5: ἀέξονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες.

τοξότας *sagittator* Py. I 53: Ποίαντος υἱὸν τοξόταν: propter arcum Herculeum. Ol. XIII 89: Ἀμαζονίδων — τοξόταν βάλλων γυναικεῖον στρατόν.

τοξοφόρος *arcitenens, sagittarius* Ol. VI 59: τοξοφόρον Δάλου θεοδμάτας σκοπόν. Py. V 41: Κρῆτες — τοξοφόροι.

τόσος, τόσσος 1) pron. demonstr. *tantus*, ad priora refertur Ol. XIII 71: παρθένος τόσα εἰπεῖν ἔδοξε. plur. de numero Ne. IV 30: τετραορίας — δυώδεκα πέτρῳ ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους (var. τόσσους): bis totidem. — neutr. sing. pro adv. Ne. IV 4: οὐδὲ θερμὸν ὕδωρ τόσον (var. τόσσον) γε μαλθακὰ τεύχει γυῖα, τόσσον εὐλογία φόρμιγγι συνάορος: tantum — quantum. — 2) pron. relat. *quantus* Ne. IV 4: v. supra.

τοσοῦτος *tantus*, so weit Is. II 35: μακρὰ δισκήσαις ἀκοντίσσαιμι τοσοῦθ', ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν.

τόσσαι aor. aeol. = τυχεῖν 1) *nanciscor*, c. gen. fr. 22: καὶ τόσσαι καλῶν ἤγουν ἐπιτυχεῖν (Eust. Pr. 21). — 2) *versor v. sum fortuito*, suppl. part. Py. III 27: ἐν δ' ἄρα μηλοδόκῳ Πυθῶνι τόσσαις ἄιεν ναοῦ βασιλεύς (var. τόσσας ἄιε, τόσσ' ἐσάιε): ἀντὶ τοῦ τυχὼν ὁ Ἀπόλλων. v. ἐπιτόσσαι.

τοσσόσδε *tantus*, neutr. pl. pro adv. Ol. I 119 (116): *εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν, ἐμέ τε τοσσάδε νικαφόροις ὁμιλεῖν πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας ἐόντα παντᾷ*: „aeque diu s. per vitam meam" Dissen.; aliter Boeckhius: „*τοσάδε* est *κατὰ τοσόνδε*, haud minus quam tu alte incedis".

τότε adv. temp. *tunc*, *tum* 1) tunc, eo tempore Is. II 6: *ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις* (var. *ποτ'*). Ne. IV 90 (ci. Rauchenstein., Herm. *ποτε*, libri om.). Is. III 45 (IV 27): *τῶν τότ' ἐόντων — ἀοιδῶν*. Py. IV 48: *τότε γάρ*: quarta aetate. Ne. IX 11: *τότε μέν*: „quum hos ludos institueret" Dissen. Ol. VII 39: *τότε καί*. Py. III 31: *καὶ τότε*, cf. fr. 168 (150). Ol. III 25: *δὴ τότ'*. respondent coniunctiones Ol. I 41: *ὁπότ' —, τότ'*. fr. 88 (58), 3: *ὁπότ —, δὴ τότε*. — 2) tum, dann, in diesem Falle, darauf Ol. XIII 103: *τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές*: „quum facta fuerint" Dissen. fr. 218 (239), 4: *ὃς μὲν ἀχρήμων, ἀφνεὸς τότε*. fr. 75 (45), 16; 17. Ol. VI 70: *εὖτ' ἂν —, τότ' αὖ*. Py. III 40: *ἐπεὶ —, τότ'*. II 89: *ἀνέχει ποτὲ μὲν τὰ κείνων, τότ' αὖθ' ἑτέροις ἔδωκεν μέγα κῦδος* (Herm., var. *τότε μὲν . . . τότε δ' αὖθ'*, Bergk. *τοτὲ μὲν . . . τότ' αὖθ'*): interdum —, tum rursus. v. *τόκα*.

τοτέ v. **τότε**.

τοὔνεκα v. **ἕνεκα**.

τουτάκῐ(ς) *tunc*, *tum* Py. IX 14: *ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς*. IV 28: *τουτάκι δ' οἰοπόλος δαίμων ἐπῆλθεν*. IV 255. fr. 320 (283): *καὶ παρὰ τούτων Δωρικῶς τουτάκι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ· τουτάκι πεξαμένης* (Et. M. 172, 10).

τράγος *hircus* fr. 201 (215), 3: *Αἰγυπτίαν Μένδητα —, αἰγιβάται ὅθι τράγοι γυναιξὶ μίσγονται*.

τρᾰπεζα (sg. *τράπεζαν*. pl. *τραπεζᾶν*, *-αις*, *-αισι*. brevis vocalis antecedens non producitur) *mensa* 1) ubi apponuntur epulae fr. 166 (147), 2: *ἐσσυμένως ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν ὤθεον* (var. *τράπεζαν*). Ol. I 51 (50): *τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον*. I 17: *οἷα παίζομεν φίλαν ἄνδρες ἀμφὶ θαμὰ τράπεζαν*: sc. regis Hieronis. fr. 187 (186): *ἥρωες αἰδοίαν ἐμίγνυντ' ἀμφὶ τράπεζαν θαμά*. Ne. XI 9: *ξενίου Διὸς ἀσκεῖται θέμις ἀενάοις ἐν τραπέζαις*: „epulabatur in prytaneo Tenediorum quotidie prytanis cum consiliariis, praeterea excipiebantur legati civitatum aliique *ξένοι*, peregrini, qui forte aderant" Dissen. Is. II 40: *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν*. — fr. 316 (182): *Πίνδαρός που τὰς Διομήδους ἵππους πρόβατα καλεῖ, τὴν φάτνην αὐτῶν λέγων προβάτων τράπεζαν* (Eust. Il. λ 877, 55). — 2) epulae ipsae Ol. III 40: *πλείσταισι βροτῶν ξενίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις*. Py. III 16: *οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν*.

τραυμᾰτίας *vulneratus*, *saucius*, met. fr. 223 (244), 3: *χρυσέων βελέων ἐντὶ τραυματίαι*: sc. avari.

τράφω v. **τρέφω**.

τρᾱχύς (sg. m. *τραχύς*, *-εῖ*. f. *τραχεῖα*, *-αν*. n. *τραχεῖ*, *-ύ*) *asper*, de rebus Ol. VIII 55: *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος*. Py. I 10: *Ἄρης τραχεῖαν ἄνευθε λιπὼν ἐγχέων ἀκμάν*. fr. 111 (77), 2: *νωμῶν τραχὺ ῥόπαλον* (var. *τραχυρώπαλον*, *τραχυράπαλον*). Is. III 35 (IV 17): *τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο*. Py. IV 140: *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον, τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως*. fr. 205 (221): *μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει*. — met. de personis Ne. IV 96: *μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος*. Py. VIII 10: *τραχεῖα δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ*: *προσάντης*. Schol. Ne. VII 76: *νικῶντί γε χάριν, εἴ τι πέραν ἀερθεὶς ἀνέκραγον, οὐ τραχύς εἰμι καταθέμεν*: h. e. non recuso.

τράχω v. **τρέχω**.

τρεῖς (m. f. *τρεῖς*, *τριῶν*, *τρεῖς*. n. *τρία*) *tres* Ol. VIII 38: *γλαυκοὶ δὲ δράκοντες — πύργον ἐσαλλόμενοι τρεῖς, οἱ δύο μὲν κάπετον —, εἷς δ' ἀνόρουσε βοάσαις*: „schema Homericum" Dissen. Py. IV 171: *Ζηνὸς υἱοὶ τρεῖς ἀκαμαντομάχαι ἦλθον*. Is. V (VI) 61: *ἄραντο γὰρ νίκας ἀπὸ παγκρατίου τρεῖς, ἀπ' Ἰσθμοῦ, τὰς δ' ἀπ' εὐφύλλου Νεμέας* (Bergk., vulgo *τρεῖς ἀπ' Ἰσθμοῦ*): „tres omnino victorias rettulerunt, unam Isthmiam, quae

hacc ipsa Phylacidae est, duas Nemeaeas, quarum altera Euthymenis, altera Pytheae est, sed ad hanc tertiam pertinet carmen Ne. V" Bergk.; vulgatam distinctionem defendit Mezgerus Euthymenem sec. schol. bis in Isthmo vicisse statuens. add. artic. Py. III 98: τὸν μὲν ὀξείαισι θύγατρες ἐρήμωσαν πάθαις εὐφροσύνας μέρος αἱ τρεῖς: Ino, Agave, Autonoe, quibus opponitur Semele v. 99. — Ne. VI 27 (23): ἐπεί οἱ τρεῖς ἀεθλοφόροι πρὸς ἄκρον ἀρετᾶς ἦλθον. Ol. XIII 38: μηνός τέ οἱ τωὐτοῦ κρανιαῖς ἐν Ἀθάναισι τρία ἔργα ποδαρκὴς ἁμέρα θῆκε κάλλιστ' ἀμφὶ κόμαις. fr. 8 (3): Πίνδαρος ἐν Ἰσθμιονίκαις εἰπὼν τρία κρᾶτα ἤτοι κράατα (Eust. Od. μ 1715, 63). Ol. I 81 (79): τρεῖς τε καὶ δέκ' ἄνδρας ὀλέσαις. fr. 135 (100): πέφνε δὲ τρεῖς καὶ δέκ' ἄνδρας. suppl. subst. Ol. I 62 (60): μετὰ τριῶν τέταρτον πόνον (ἔχει): sc. πόνων, quae poenae sunt fames, sitis, saxum. — met. in proverbiali formula Ne. VII 48: τρία ἔπεα διαρκέσει: h. e. pauca; „kurz und gut" Mezger. (de Ne. VI 22 v. τρίς.)

τρέπω (act. aor. I τρέψαι. τρέψαις, -αντες. aor. II ἔτραπε(ν), τράπε. τράποι. pass. perf. τέτραπται. τετραμμένον. med. aor. τράποιο ci. — brevis vocalis antecedens ubique producitur) *verto, converto* 1) aliquo, c. praep. Ne. IX 38: φόνου παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας. — met. Is. III 10: ἔστι δὲ καὶ διδύμων ἀέθλων Μελίσσῳ μοῖρα πρὸς εὐφροσύναν τρέψαι γλυκεῖαν ἦτορ: h. e. „ὥστε τρέψαι; subiectum μοῖρα est" Dissen. Py. I 70: δᾶμον γεραίρων τράποι σύμφωνον ἐς ἁσυχίαν. Ol. IV 14 (18): ἐπεί νιν αἰνέω — πρὸς Ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον. Is. IV (V) 22: τέτραπται θεοδότων ἔργων κέλευθον ἂν καθαράν: sc. Aegina; Mezgerus vero: „man wandelt". fr. 107 (74), 8: ἀπήμον' εἰς οἶμον τινὰ τράποιο Θήβαις, ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας (Herm., libri ὄλβον et τρόποιο). Py. III 35: δαίμων δ' ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις ἐδαμάσσατό νιν. c. adv. Py. III 83: τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν, ἀλλ' ἀγαθοί. τὰ καλὰ τρέψαντες ἔξω: proverbialis locutio; τὴν μεταφορὰν εἴληφεν ἐπὶ τῶν ἱματίων. Schol. — c. inf. Py. III 55: ἔτραπεν καὶ κεῖνον (Aesculapium) ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανεὶς ἄνδρ' ἐκ θανάτου κομίσαι ἤδη ἁλωκότα: induxit, ut; cf. Py. IX 43. — 2) in fugam verto Ol. IX 72: ὅτ' ἀλκάεντας Δαναοὺς τρέψαις ἁλίαισιν πρύμναις Τήλεφος ἔμβαλεν. X 15: τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα.

τρέφω (act. praes. τράφει, τρέφει, -οντι. τράφειν. τράφοισα. ipf. τράφε(ν). fut. θρέψει. aor. ἔθρεψε, θρέψε(ν), -αν. θρέψαι. θρέψαισα. pass. aor. τραφέντα, τραφεῖσ'. med. aor. θρέψατο, (ἐ)θρέψαντο. brevis vocalis antecedens semel producitur Py. IV 115) *alo* 1) de hominibus: nutrio infantem Py. II 44: τὸν ὀνύμαξε τράφοισα Κένταυρον (Moschop. τραφοῖσα): sc. mater. Py. IV 115: Κρονίδᾳ δὲ τράφειν Χείρωνι δῶκαν (Bergk. c. schol. τράφεν): sc. με. Py. IV 103. Med. Ol. VI 46: δύο δὲ γλαυκῶπες αὐτὸν — ἐθρέψαντο δράκοντες ἀμεμφεῖ ἰῷ μελισσᾶν καδόμενοι. — educo Ne. III 53: Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον' ἔνδον τέγει καὶ ἔπειτεν Ἀσκλαπιόν. Py. III 5. fr. 156 (57), 2. Med. Py. IX 18: ὁ δὲ τὰν λευκώλενον θρέψατο παῖδα Κυράναν: sc. pater Cyrenae. Pass. educor, adolesco Ol. VI 35: ἔνθα τραφεῖσ'. Is. VII 15 (VIII 17): χρὴ δ' ἐν ἑπταπύλοισι Θήβαις τραφέντα Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν (var. τραφέντ'): Thebanum vatem; τὸν Θηβαῖον. Schol. — 2) de rebus: victum praebeo Is. I 48: ὃν πόντος τράφει (var. τρέφει): h. e. piscatorem. Ol. IX 106: μία δ' οὐχ ἅπαντας ἄμμε θρέψει μελέτα. — 3) de regionibus: procreo, gigno Ne. II 13: καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός. cf. Py. VIII 26. Is. VII 40 (VIII 44): ὄντ' εὐσεβέστατον φρασὶν Ἰωλκοῦ τράφεν πεδίον (Bergk., libri φασὶν . . . τραφεῖν, Bothius φάτις . . . τράφειν). Py. I 17: τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον. IX 88: Διρκαίων ὑδάτων ἀὲ μέμναται, τά νιν θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα. — 4) met. augeo Ne. X 13: θρέψε δ' αἰχμὰν Ἀμφιτρύωνος. Ol. X 98: τρέφοντι δ' εὐρὺ κλέος κόραι Πιερίδες Διός (vulgo ex interpolatione ἔχοντι). I 115 (112): ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον

βέλος ἀλκᾷ τρέφει. (de fr. 106 (73), 2 v. τρέχω.)

τρέχω (praes. τρεχέτω. τρέχειν. τρέχων, τράχον. aor. ἔδραμον. δραμεῖν. brevis antecedens voocalis semel producitur Ol. X 64) *curro* fr. 106 (73), 2: ἀπὸ Ταϋγέτοιο μὲν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέχειν πυκινώτατον ἕρπετον (Bergk. sec. Eust. Od. p. 1822, 5 τρέφειν). fr. 74 (53): τρεχέτω δὲ μετὰ Πληιόναν, ἅμα δ᾽ αὐτῷ κύων (Bergk. μέτα). Ne. I 51: ταχὺ δὲ Καδμείων ἀγοὶ χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις ἀθρόοι: accurrerunt. de certamine c. acc. Ol. X 64: στάδιον μὲν ἀρίστευσεν, εὐθὺν τόνον ποσσὶ τρέχων, παῖς ὁ Λικυμνίου: v. τόνος. — met. Ne. VI 8: καίπερ ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας ἄμμε πότμος οἵαν τιν᾽ ἔγραψε δραμεῖν ποτὶ στάθμαν. Py. VIII 32: τὸ δ᾽ ἐν ποσί μοι τράχον ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ (var. τρέχον): „was mir vor den Füſsen läuft h. e. am nächsten liegt" Mezger.; τὸ πρόσφατον. Schol.

τρητός *perforatus, cancellatus* Py. VI 54: συμπόταισιν ὁμιλεῖν μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον.

τριᾰκοστός *tricesimus* Ol. VIII 66: νῦν μὲν αὐτῷ γέρας Ἀλκιμέδων νίκαν τριακοστὰν ἑλών.

τριγλώχιν fr. 322 (219): διὸ καὶ Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν (Siciliam) καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα (Eust. ad Dionys. Per. 467).

τριετηρίς (sg. ἑορτά) *festum trietericum h. e. quovis anno tertio celebratum* Ne. VI 45 (40): πόντου τε γέφυρ᾽ ἀκάμαντος ἐν ἀμφικτιόνων ταυροφόνῳ τριετηρίδι Κρεοντίδαν τίμασε Ποσειδάνιον ἂν τέμενος: „Isthmia primis et tertiis Olympiadum annis celebrabantur" Dissen.

τρικᾰρᾱνος *triceps* fr. 101 (70): καί ποτε τὸν τρικαράνου Πτωίου κευθμῶνα κατέσχεθε (Bergk., vulgo τρικάρανον).

τρίοδος *trivium*, met. Py. XI 38: ἦ ῥ᾽, ὦ φίλοι, κατ᾽ ἀμευσίπορον τρίοδον ἐδινήθην, ὀρθὰν κέλευθον ἰὼν τοπρίν: de ultima ictu producta v. γυιαρκής.

τριόδους *tridens*, sceptrum Neptuni Ol. IX 30: ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν. Is. VII 35 (VIII 37): ὃς κεραυνοῦ τε κρέσσον ἄλλο βέλος διώξει χερὶ τριόδοντός τ᾽ ἀμαιμακέτου.

τρῐπλόος *triplex* Ol. IX 2: καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς: v. καλλίνικος.

τρίπολις *tribus urbibus habitata* Ol. VII 18: τρίπολιν νᾶσον — ναίοντας Ἀργείᾳ σὺν αἰχμᾷ: τρίπολιν εἶπε τὴν Ῥόδον διὰ τὸ ἔχειν τρεῖς πόλεις, Λίνδον, Ἰηλυσὸν καὶ Κάμειρον. Schol.

τρίπους *tripus* Py. XI 4: ἴτε — χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν, ὃν περίαλλ᾽ ἐτίμασε Λοξίας, Ἰσμήνειον δ᾽ ὀνύμαξεν: „quos ibi ponebant partim οἱ Θηβαγενεῖς h. e. gentes Cadmeae Thebis superstites, partim sacerdotes e nobilissimis adolescentibus quotannis electi, οἱ δαφνηφόροι, muneris in memoriam" Dissen. et Mezger. — praemium certaminis Is. I 19: ἔν τ᾽ ἀέθλοισι θίγον πλείστων ἀγώνων, καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ, γευόμενοι στεφάνων νικαφόρων: talia iam Homero nota, v. Il. ψ 264; cf. praeterea Schol. ad Ol. VII 152: λαμβάνουσι δὲ ἐντεῦθεν οὐκ ἀργὸν χαλκόν, ἀλλὰ τρίποδας καὶ λέβητας καὶ ἀσπίδας καὶ κρατῆρας.

τρίς *ter* Py. IX 91: Αἰγίνᾳ τε γὰρ φαμὶ Νίσου τ᾽ ἐν λόφῳ τρὶς δὴ πόλιν τάνδ᾽ εὐκλεΐξαι. Ne. VI 22 (20): πεντάκις Ἰσθμοῖ στεφανωσάμενος, Νεμέᾳ δὲ τρίς (Bergk. sec. Herm. τρεῖς sc. νίκας). X 27: τρὶς μὲν —, τρὶς δέ. VII 104: ταὐτὰ δὲ τρὶς τετράκι τ᾽ ἀμπολεῖν ἀπορία τελέθει. c. praep. Py. IV 61: ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον βασιλέ᾽ ἄμφανεν Κυράνᾳ (Bergk., libri εἰς τρὶς. Boeckh. c. lemm. B ἐστρὶς). Ol. II 75 (68): ὅσοι δ᾽ ἐτόλμασαν ἐστρὶς ἑκατέρωθι μείναντες ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν: „ter in terra, ter in Orco. Numerus ternarius prae aliis in hac re placuisse videtur, Pindarus eum e versibus Orphicorum haurire potuit; idem apud Platonem habetur Phaedr. p. 249 A, unde coniicias etiam Pythagoreis eum probatum" Dissen. (de Py. VIII 80 v. τρισσός.)

τρισολυμπιονίκας *ter Olympiis victrix* Ol. XIII 1: τρισολυμπιονίκαν

ἐπαινέων οἶκον ἅμερον ἀστοῖς (var. τρὶς ὀλ.): bis enim Xenophon ipse (v. 30), semel pater eius vicerat Thessalus (v. 35).

τρισσός *triplex*, pl. *tres* Py. VIII 80: Ἥρας τ' ἀγὼν ἐπιχώριον νίκαις τρισσαῖς, ὦ 'ριστόμενες, δάμασσας ἔργῳ (Bergk. νικᾶς, τρὶς ἂς h. e. ἕως).

τριταῖος *perendinus* Ne. VII 17: σοφοὶ δὲ μέλλοντᾰ τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν: οἱ σοφοὶ δὲ τῶν κυβερνητῶν προορῶνται, τίς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας πνεύσεται ἄνεμος, ἢ τίς εἰς τρίτην ἡμέραν πνεύσεται. Schol.

τρίτος (sg. m. τρίτον. f. τρίταν. pl. f. τρίταισιν. brevis vocalis antecedens ubique producitur) *tertius* Py. IX 8: χθονὸς ῥίζαν ἀπείρου τρίταν εὐήρατον θάλλοισαν οἰκεῖν (var. τριτάταν): „quum tres partes continentis distingueret poeta, Europam, Asiam, Libyam" Dissen. Py. XII 11: Περσεὺς ὁπότε τρίτον ἄνυσσεν κασιγνητᾶν μέρος. XI 14: ἔμνασεν ἑστίαν τρίτον ἐπὶ στέφανον πατρῴαν βαλών. Is. III 89 (IV 71): ἔνθα — ὅδ' ἀνὴρ διπλόαν νίκαν ἀνεφάνατο παίδων τε τρίταν πρόσθεν. Py. IV 143: τρίταισιν δ' ἐν γοναῖς ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν: utpote nepotes Enareae, uxoris Aeoli. Is. V (VI) 7: εἴη δὲ τρίτον σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ Αἴγιναν κάτα σπένδειν μελιφθόγγοις ἀοιδαῖς: sc. κρατῆρα; v. σωτήρ. fr. 171 (157): κατὰ μὲν φίλα τέκν' ἔπεφνεν θάλλοντας ἥβᾳ δυώδεκ', αὐτὸν δὲ τρίτον: ἀντὶ τοῦ τρίτον καὶ δέκατον. Schol.; v. τέταρτος. — neutr. sg. pro adv. Ne. III 72: ἐν δὲ πείρᾳ τέλος διαφαίνεται, ὧν τις ἐξοχώτερος γένηται, ἐν παισὶ νέοισι παῖς, ἐν ἀνδράσιν ἀνήρ, τρίτον ἐν παλαιτέροισι, μέρος ἕκαστον οἷον ἔχομεν βρότεον ἔθνος (var. τρίτατος v. τρίτατον, μέρος alii libri cum proximis, alii cum prioribus iungunt, quos sequitur Boeckh.; Bergk. coni. τρίτος, quod rec. Christ.).

Τριτωνίς *Tritonis* Py. IV 20: ὄρνις —, τόν ποτε Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας — πρῴραθεν Εὔφαμος καταβὰς δέξατ': Τριτωνίδος λίμνης οὕτω καλουμένης περὶ τὴν Λιβύην. Schol.

τρίχᾰ *trifariam* Ol. VII 75: διὰ γαῖαν τρίχα δασσάμενοι πατρωίαν (var. γᾶν τριχθὰ).

Τροία (Τροίας, Τροΐας, -ᾳ, -αν. Τροίανδ'. brevis vocalis antecedens bis producitur Ne. IV 25. Is. VII 52) *Troia* Ol. II 89 (81): ὃς Ἕκτορ' ἔσφαλε, Τροίας ἄμαχον ἀστραβῆ κίονα (Christ. Τρῴας). Is. VII 52 (VIII 56): Ἑλέναν τ' ἐλύσατο Τροΐας ἶνας ἐκταμὼν δορί (Schmid., libri Τρωΐας). Ne. IV 25: ξὺν ᾧ ποτε Τροΐαν κραταιὸς Τελαμὼν πόρθησε (Schmid., libri Τρωΐαν v. Τροίαν). Ne. II 14: ἐν Τροΐᾳ (Schmid., libri Τροίᾳ). III 60: πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν δορίκτυπον (Mosch., cett. Τροίαν v. Τρωΐαν). Is. V (VI) 28: τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε — ἐς Τροΐαν (Schmid., libri Τροίαν). fr. 51: οἱ μεθ' Ἡρακλέους ἐκ Τροίας πλέοντες (Mein. Τρωΐας). — pro adv. **Τροίανδε** *Troiam* Is. III 54 (IV 36): Ἑλλάνων, ὅσοι Τροίανδ' ἔβαν (Bergk., libri Τρώανδ' v. Τρώονδ', Christ. Τρῴανδ). **Τροΐᾱθεν** (*a*) *Troia* Ne. VII 41: κτέαν' ἄγων Τροΐαθεν ἀκροθινίων (Schmid., libri Τρωΐαθεν). „Pindarus ipse quidem *ΤΡΟΙΑ* scripsit, sed Alexandrini critici in archetypis *ΤΡΩΙΑ* repperernnt, eamque scripturam fere tuentur nostri libri et testatur Eust. Il. 65, 22 et Prooem. 21. Hanc antiquitus traditam scripturam nolui deserere, itaque ubi trisyllabum est nomen nunc ubique Τρωΐα scripsi secutus Boeckhium (de crisi Pindari p. 313. 14)" Bergk. ad Ne. II 14.

τρομέω *horreo* Ol. XIII 60: ἐκ Λυκίας δὲ Γλαῦκον ἐλθόντᾱ τρόμεον Δαναοί.

τρόπος (sg. τρόπος, -ῳ, -ον. pl. τρόποις. brevis vocalis antecedens semel producitur Ol. III 4) *modus* 1) ratio Ol. VIII 63: κεῖνα δὲ κεῖνος ἂν εἴποι ἔργα περαίτερον ἄλλων, τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει. fr. 7 (2): ὅστις δὴ τρόπος ἐξεκύλισέ νιν, ubi modus aliquis luctae dici videtur. Ne. VII 14: ἔργοις δὲ καλοῖς ἔσοπτρον ἴσαμεν ἑνὶ σὺν τρόπῳ, εἰ κτλ.: hoc uno pacto. Is. V (VI) 58: τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται παῦρ' ἐν βραχίστοις: more. Ne. I 29: Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες: „τρόπος est vitae agendique ratio" Dissen. — 2) cantus, harmonia Ol. X 77: ἀείδετο δὲ πᾶν τέμενος τερπναῖσι θαλίαις τὸν ἐγκώμιον ἀμφὶ τρόπον. XIV 17: Λυδίῳ γὰρ Ἀσώπιχον ἐν τρόπῳ μελέταις τ' ἀείδων ἔμο-

λον. Ol. III 4: *Μοῖσα δ' οὕτω τοι παρέστα μοι νεοσίγαλον εὑρόντι τρόπον Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον*: „Behandlungsart" Mezger.; v. *οὕτω*. — 3) mores Py. X 38: *Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι*: „in moribus eorum, h. e. ut sunt mores et ingenium horum hominum" Dissen.; poetam *δρόποις* h. e. *δόρποις* scripsisse existimat Bergk.

τροφά *victus* Ol. IV 12 (16): *ἐπεί νιν αἰνέω, μάλα μὲν τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππων, χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις*: ad alendos equos.

τροφός *nutrix* Py. XI 18: *τὸν* (Orestem) *δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε δυσπενθέος.* met. Py. II 2: *ὦ Συράκοσαι —, ἀνδρῶν ἵππων τε σιδαροχαρμᾶν δαιμόνιαι τροφοί.*

Τροφώνιος *Trophonius* fr. 2, 2 Bgk.: *τὰν Ἀγαμήδει τε Τροφωνίῳ θ' Ἑκαταβόλου λαβὼν συμβουλίαν.*

τροχός 1) subst. *rota* Py. II 22: *Ἰξίονα φαντὶ ταῦτα βροτοῖς λέγειν ἐν πτερόεντι τροχῷ παντᾷ κυλινδόμενον.* — 2) adi. *velociter decurrens* fr. 177 (167), 3: *τροχὸν μέλος.*

τρωγάλιον *bellaria*, met. fr. 124 (94), 4: *δείπνου δὲ ληγοντος γλυκὺ τρωγάλιον καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν*: dicitur scolium.

Τρῶες *Troes*, incolae Troiae Py. XI 34: *ἀμφ' Ἑλένᾳ πυρωθέντων Τρώων ἔλυσε δόμους ἁβρότατος* (sc. Agamemnon). Is. IV (V) 36: *τοὶ* (Aeacidae) *καὶ σὺν μάχαις δὶς πόλιν Τρώων πράθον.* Py. V 83: *ἔχοντι τὰν χαλκοχάρμαι ξένοι Τρῶες Ἀντανορίδαι*: v. *Ἀντανορίδαι.*

Τρώιος *Troicus* fr. 172 (158), 2: *Ἀλκμήνας σὺν υἱῷ Τρώιον ἄμ πεδίον καὶ μετὰ ζωστῆρας Ἀμαζόνος ἦλθεν* (Boeckh., libri *Τρώων*).

τρῶμα *vulnus*, met. Py. IV 271: *χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν*: dicit turbas Cyrenarum.

τύ v. **σύ.**

τυγχάνω (praes. *τυγχανέμεν. τυγχάνοντ'.* aor. *τύχον. τύχῃ. τύχοιμεν. τυχεῖν. τυχών, -όντος, -όντα, -οῖσα*) I) trans. 1) *contingo* per ictum Ne. VI 31 (27): *ἔλπομαι μέγα εἰπὼν σκοποῦ ἄντα τυχεῖν ὥτ' ἀπὸ τόξου ἱείς* (Mingarell. e schol., libri *ἄ. σκ. τετυχεῖν* v. *τυχεῖν*). — 2) *nanciscor, adipiscor*, c. gen. Ol. II 52 (47): *πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν.* Py. X 26: *υἱὸν ἴδῃ τυχόντα στεφάνων Πυθίων.* I 35: *φερτέρου νόστου τυχεῖν.* IX 41: *ἀμφανδὸν ἁδείας τυχεῖν τοπρῶτον εὐνᾶς.* Is. VII 35 (39): *βροτέων δὲ λεχέων τυχοῖσα* (Heyn., libri *τυχοῦσα*, Bergk. coni. *λαχοῖσα*). c. gen. pers. Is. III 61 (IV 43): *προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν.* suppl. gen. Py. II 92: *πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.* X 62: *τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός.* Ol. VII 26: *ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν.* — 3) *successu uti*, i. q. *εὐτυχέω* Py. III 104: *εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ' εὖ πασχέμεν*: „ubi quid boni a diis consequatur" Dissen. Ol. II 56 (51): *τὸ δὲ τυχεῖν πειρώμενον ἀγωνίας παραλύει δυσφρονᾶν.* c. part. Ne. VII 11: *εἰ δὲ τύχῃ τις ἔρδων.* VII 55: *τυχεῖν δ' ἕν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον.* (de Ne. IV 91 v. *ὁρᾶν.*) — II) intr. *sum fortuito*, c. part. Ne. I 49: *γυναῖκας, ὅσαι τύχον Ἀλκμήνας ἀρήγοισαι λέχει.* suppl. part. Py. IV 5: *οὐκ ἀποδάμου Ἀπόλλωνος τυχόντος.*

τύμβος *tumulus* Ne. IV 20: *Ἀμφιτρύωνος ἀγλαὸν παρὰ τύμβον.* Ol. IX 99: *σύνδικος δ' αὐτῷ Ἰολάου τύμβος.* Ne. X 66: *τοὶ δ' ἔναντα στάθεν τύμβῳ σχεδὸν πατρωίῳ· ἔνθεν ἁρπάξαντες ἄγαλμ' Ἀίδα, ξεστὸν πέτρον, ἔμβαλον στέρνῳ Πολυδεύκεος.* Ol. I 96 (93): *νῦν δ' ἐν αἱμακουρίαις ἀγλααῖσι μέμικται* (Pelops), *Ἀλφεοῦ πόρῳ κλιθείς, τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ.*

Τυνδᾰρίδας (sg. *Τυνδαρίδας.* pl. *Τυνδαριδᾶν, -αις*) *Tyndarides* h. e. Tyndarei filius, Castor Is. I 31: *Τυνδαρίδας δ' ἐν Ἀχαιοῖς ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.* Iovis filius, Pollux Ne. X 73: *ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας.* — plur. Tyndaridae, ludorum praesides Ol. III 1: *Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ κλεινὰν Ἀκράγαντα γεραίρων εὔχομαι.* III 39: *ἐμὲ δ' ὦν πα θυμὸς ὀτρύνει φάμεν, Ἐμμενίδαις Θήρωνί τ' ἐλθεῖν κῦδος εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν.* Ne. X 38: *ἕπεται*

— εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις θαμάκις. Py. I 66: λευκοπώλων Τυνδαριδᾶν βαθύδοξοι γείτονες.

τύπτω (pass. praes. τυπτόμενον. aor. τυπείς, -έντα) *percutio* fr. 33 (9): τυπεὶς ἁγνῷ πελέκει. 167 (148): ἐλάταισι τυπείς. Ne. IX 26: δουρὶ Περικλυμένου πρὶν νῶτα τυπέντα μαχατὰν θυμὸν αἰσχυνθῆμεν. Py. IV 14: τὸν (θησαυρὸν) οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, — οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι, παμφόρῳ χεράδι τυπτόμενον (Dawes., libri τυπτόμενοι, quod defendit Boeckhius expl.: „illisi suo impetu"; Bergk. κρυπτόμενον). — met. Ne. I 53: ὀξείαις ἀνίαισι τυπείς.

τὔραννίς *tyrannis* Py. II 87: ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει, παρὰ τυραννίδι, χὠπόταν ὁ λάβρος στρατός, χὤταν πόλιν οἱ σοφοὶ τηρέωντι. XI 53: μέμφομ' αἶσαν τυραννίδων.

τύραννος *dominus, rex* Py. III 85: τὶν δὲ μοῖρ' εὐδαιμονίας ἕπεται· λαγέταν γάρ τοι τύραννον δέρκεται, εἴ τιν' ἀνθρώπων, ὁ μέγας πότμος.

Τυρσᾶνοί *Etrusci* Py. I 72: λίσσομαι νεῦσον Κρονίων, ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας: „Etrusci a Graecis et Hierone devicti erant ipso carminis anno Ol. 76, 3" Boeckh.

τύρσις *arx* Ol. II 77 (70): ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσιν: „Saturni regiam sive arcem in ipsis beatorum insulis esse monstrat transitus per particulam ἔνθα factus" Boeckh.

Τῡρώ *Tyro*, Crethei uxor Py. IV 136: τῶν δ' ἀκούσαις αὐτὸς ὑπαντίασεν Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά: Pelias.

τῠφλός *caecus*, met. Ne. VII 23: τυφλὸν δ' ἔχει ἦτορ ὅμιλος ἀνδρῶν ὁ πλεῖστος: ἀνόητον. Schol.

τῡφλόω *occaeco, obscuro*, met. Ol. XII 9: τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί (var. τετύφλωται): αἱ γνώσεις τῶν μελλόντων τετύφλωνται, ἀντὶ τοῦ ἀφανεῖς, ἄδηλοί εἰσιν. Schol. Is. IV (V) 56: οὔτοι τετύφλωται μακρὸς μόχθος ἀνδρῶν: οὐδαμῶς ἀποκέκρυπται καὶ ἀφανής ἐστιν. Schol.

Τῡφώς *Typhoeus*, Terrae et Tartari filius, sub Sicilia iacens Py. I 15: ὅς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, Τυφὼς ἑκατοντακάρανος, τόν ποτε Κιλίκιον θρέψεν πολυώνυμον ἄντρον· νῦν γε μὰν ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει στέρνα λαχνάεντα. VIII 16: Τυφὼς Κίλιξ ἑκατόγκρανος οὔ νιν ἄλυξεν. fr. 93: ἀλλ' οἶος ἄπλατον κεράιζες θεῶν Τυφῶν' ἑκατοντακάρανον ἀνάγκᾳ, Ζεῦ πάτερ, ἐν Ἀρίμοις ποτέ. Ol. IV 8: ὦ Κρόνου παῖ, ὃς Αἴτναν ἔχεις ἶπον ἀνεμόεσσαν ἑκατογκεφάλα Τυφῶνος ὀβρίμου.

τύχα (sg. τύχα, -ας, -ᾳ, -αν. pl. τύχαις. Τύχα) I) *fortuna* 1) bonus successus, felicitas fr. 38 (16): ἐν ἔργμασι δὲ νικᾷ τύχα, οὐ σθένος. Ne. X 25: τύχᾳ τε μολὼν καὶ τὸν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ στέφανον Μοίσαισιν ἔδωκ' ἀρόσαι: fausta fortuna veniens. Is. VII 67 (VIII 74): ἐπεί νιν Ἀλκαθόου τ' ἀγὼν σὺν τύχᾳ ἐν Ἐπιδαύρῳ τε πρὶν ἔδεκτο νεότας. addito gen. idem fere valet atque: auxilium Ol. VIII 67: τύχᾳ μὲν δαίμονος: τῆς τοῦ δαίμονος εὐτυχίας οὐχ ἁμαρτήσας. Schol.; „deo adiutore" Boeckh. Py. VIII 53: τύχᾳ θεῶν ἀφίξεται λαῷ σὺν ἀβλαβεῖ Ἄβαντος εὐρυχόρους ἀγυιάς. Ne. VI 28 (24): σὺν θεοῦ δὲ τύχᾳ. IV 7: σὺν Χαρίτων τύχᾳ. V 48: ἴσθι, γλυκεῖάν τοι Μενάνδρου σὺν τύχᾳ μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο (Bergk. coni. συντυχὼν): σὺν τῇ Μενάνδρου παρουσίᾳ. οὗτος δὲ Ἀθηναῖος, ἀλείπτης Πυθέου. Schol.; „Menandri ope" Dissen. Py. II 56: τὸ πλουτεῖν δὲ σὺν τύχᾳ πότμου σοφίας ἄριστον: v. πότμος. — 2) *sors, casus, condicio* Is. III 49 (IV 31): ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας καὶ μαρναμένων, πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι. Py. VIII 72: θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις. Ne. I 61: ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις (sc. Hercules). Py. IX 72: εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ. Ol. XIV 16: ἰδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ κοῦφα βιβῶντα: h. e. propter victoriam. Ol. XIII 115: Ζεῦ τέλει', αἰδῶ δίδοι καὶ τύχαν τερπνῶν γλυκεῖαν. — fr. 223 (244): καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι. — II) **Τύχα** *Fortuna* dea Ol. XII 2: λίσσομαι, παῖ Ζηνὸς Ἐλευθερίου, Ἱμέραν εὐρυσθενέ' ἀμφιπόλει, Σώτειρα Τύχα (var. σώτειρα τύχα). fr. 41 (13): ἐγὼ μὲν οὖν Πινδάρου τά τε ἄλλα πείθομαι τῇ

ᾠδῇ καὶ Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν (Paus. VII 26, 8). fr. 39 (14): ᾖσε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν (Paus. IV 30, 6, cf. Plut. de fort. Rom. c. 10). fr. 40 (15): οὐ μὲν γὰρ ἀπευθὴς (Τύχη) κατὰ Πίνδαρον οὐδὲ δίδυμον στρέφουσα πηδάλιον (Plut. de fort. Rom. c. 3). v. ἀπευθής et πηδάλιον.

τῷ adv. v. ὁ A) 3).

Υ

ὑβρίζω *insolentia utor* Py. IV 284: ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός, ἔμαθε δ' ὑβρίζοντα μισεῖν.

ὕβρις (sg. ὕβρις, -ιος, -ιν. primae syllabae vocalis bis non producitur Py. X 36. XI 55, semel anceps est Ol. XIII 10) *superbia, insolentia, iniuria* 1) hominum Ol. VII 90: ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ, σάφα δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον. Is. III 27 (IV 9): λέγονται πρόξενοί τ' ἀμφικτιόνων κελαδεννᾶς τ' ὀρφανοὶ ὕβριος. Ol. XIII 10: ἐθέλοντι δ' (Horae) ἀλέξειν ὕβριν, κόρου ματέρα θρασύμυθον (Bergk. Ὕβριν, Κόρου): „contemtionem plebis" Mezger.; „plebeiam insolentiam" Boeckh. Py. VIII 12: τραχεῖα δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ: alloquitur Hesychiam. Py. XI 55: εἴ τις ἄκρον ἑλὼν ἁσυχᾷ τε νεμόμενος αἰνὰν ὕβριν ἀπέφυγεν. II 28: ἀλλά νιν (Ixionem) ὕβρις εἰς ἀυάταν ὑπεράφανον ὦρσεν: petulantia. Py. IV 112: ὑπερφιάλου ἁγεμόνος δείσαντες ὕβριν: iniuriam. — passiva significatione: contumelia Py. I 72: ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοίνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ, ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας: cladem navibus illatam. — 2) animalium Ne. I 50: ἄμυνεν ὕβριν κνωδάλων: iniuriam serpentium. Py. X 36: γελᾷ θ' ὁρῶν ὕβριν ὀρθίαν κνωδάλων: laetum clamorem intellegit Mezgerus; contra Boeckhius: „est de salacibus asinorum gestibus, non de rudentibus asinis; in lascivia asinorum est quod rideas, non in ruditu".

ὑγίεια *sanitas* Py. III 73: εἰ κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν: sc. Hieroni aegroto.

ὑγίεις *sanus*, met. Ol. V 23: ὑγίεντα δ' εἴ τις ὄλβον ἄρδει (var. ὑγιέντα, Bergk. coni. ὑγιῆντα): „sanam felicitatem, calamitate carentem, bene firmatam et quasi virtute et probitate paratam atque fundatam" de Iongh.

ὑγιηρός *salubris* Ne. III 18: καματωδέων δὲ πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει.

ὑγρός (vocalis paenultimae semel non producitur Ne. VIII 41) *humidus, liquidus* Ol. VII 69: ἐξ ἁλὸς ὑγρᾶς. Py. IV 40: ὑγρῷ πελάγει. Ne. VIII 41: πρὸς ὑγρὸν αἰθέρα. — met. *undulatus, weichwogend* Py. I 9: ὁ δὲ (aquila) κνώσσων ὑγρὸν νῶτον αἰωρεῖ: „obversatur poetae motus avium dormientium, quae, ut aquila sceptro, alicui ligno insidentes, dum dorsum librant, eius plumas molliter movent" Boeckh.

ὕδωρ (sg. ὕδωρ, -ατος, -ατι, -ωρ. pl. ὑδάτων) *aqua* maris, fluviorum, fontium, imbrium Ol. I 1: ἄριστον μὲν ὕδωρ, ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. III 42: εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον. II 70 (64): οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ οὐδὲ πόντιον ὕδωρ κεινὰν παρὰ δίαιταν. II 81 (73): ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ' ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει. IX 51: λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος. cf. fr. 107 (74), 14: ὕδατι ζακότῳ ξερὰν — γαῖαν κατακλύσαισα. Ne. III 3: ὕδατι — ἐπ' Ἀσωπίῳ. Py. IX 88: Διρκαίων ὑδάτων —, τά νιν (Herculem) θρέψαντο καὶ Ἰφικλέα. Ol. XIV 1: Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι — Χάριτες. VI 85: Θήβαν ἔτικτεν, τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι. Is. V (VI) 74: πίσω σφε Δίρκας ἁγνὸν ὕδωρ. Py. I 67: Ἀμένα παρ' ὕδωρ. V 31: ὕδατι Κασταλίας ξενωθείς. fr. 198 (211): μελιγαθὲς ἀμβρόσιον ὕδωρ Τιλφώσσας ἀπὸ καλλικράνου. Ol. XI 2: ἔστιν δ' οὐρανίων ὑδάτων ὀμβρίων, παίδων νεφέ-

λας (sc. χρῆσις): sc. τοῖς γεωργοῦσιν. Schol. — adhibetur ad parandam coenam Ol. I 49 (47): ὕδατος ὅτι σε πυρὶ ζέοισαν εἰς ἀκμὰν μαχαίρᾳ τάμον. ad lavandum Ne. IV 4: θερμὸν ὕδωρ — μαλθακὰ τεύχει γυῖα. in comparatione Ne. VII 62: ὕδατος ὥτε ῥοὰς φίλον ἐς ἄνδρ' ἄγων κλέος: non copiam, sed suavitatem laudis significari monet Mezger. proverbialiter Ne. I 24: λέλογχε δὲ μεμφομένους ἐσλοὺς καπνῷ φέρειν: v. καπνός.

υἱός (sg. υἱός, -οῦ, -ῷ, -όν, -έ. pl. υἱοί, -έες, -ῶν, -έων, -οῖς, οἷσι, -ούς, -οί. diphthongus υι corripitur Ne. VI 25 (22) et Py. VIII 40 Bgk., anceps est Ol. X 45 et Py. VIII 53. per synizesin leg. υἱέων Is. VII 25. articulus additur nusquam) *filius*, opp. parentibus Ol. I 92 (89): τέκε τε λαγέτας ἓξ ἀρεταῖσι μεμαότας υἱούς. Is. III 82 (IV 64): ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ Κρεοντὶς υἱούς. cf. Py. IX 86. Ol. XIV 22: πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν, Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖσ' υἱὸν εἴπῃς, ὅτι κτλ. IX 14: αἰνήσαις ἓ καὶ υἱόν. IX 62: εὐφράνθη τε ἰδὼν ἥρως θετὸν υἱόν. II 42 (38): ἔκτεινε Λᾷον μόριμος υἱὸς συναντόμενος: Oedipus. Py. IV 178: πέμπε δ' Ἑρμᾶς χρυσόραπις διδύμους υἱοὺς ἐπ' ἄτρυτον πόνον τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον. VIII 40: λόγον φέρεις, τὸν ὅνπερ ποτ' Οἰκλέος παῖς ἐν ἑπταπύλοις ἰδὼν υἱοὺς Θήβαις αἰνίξατο παρμένοντας αἰχμᾷ (Bergk. sec. E. Schmid. Θήβαις υἱοὺς correpta diphthongo υι): „Epigonos, quum etiam Alcmaeon filius Amphiarai interesset" Dissen. Py. VIII 53: θανόντος ὀστέα λέξαις υἱοῦ: Aegialei apud Glisantem occisi. Ol. I 67 (65). V 23. Py. I 70. V 102. IX 100. X 26. Ne. I 58. VI 25 (22). VIII 7. X 80. Is. V (VI) 68. VII 36 VIII (40). add. gen. parentis Is. VII 25: τοῦ μὲν ἀντίθεοι ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηίφιλοι παῖδες. Py. XI 62: υἱοὶ θεῶν. Ol. I 37 (36): υἱὲ Ταντάλου, cf. XII 13. Py. IV 59: ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου. IV 241: Ἀελίου θαυμαστὸς υἱός: Aeetes. Ol. X 45: Διὸς ἄλκιμος υἱός: Hercules. Py. VI 22: μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱόν: Chironem. Ol. VI 9. IX 69. Py. I 53. IV 171. IX 72. XII 17. Ne. V 12. VI 60 (52). VIII 23. Is. I 52. III 73 (IV 55). IV (V) 21. fr. 123 (88), 11. 172 (158), 2. 243. add. nom. propr. Py. V 102: υἱῷ — Ἀρκεσίλᾳ. IV 45: Εὔφαμος —, υἱὸς ἱππάρχου Ποσειδάωνος ἄναξ. Ne. V 4: Λάμπωνος υἱὸς Πυθέας. fr. 139, 9 Bgk. Ol. XIII 63: τᾶς ὀφιώδεος υἱόν ποτε Γοργόνος — Πάγασον ζεῦξαι. pro gen. est adi. Py. VIII 20: Ξενάρκειον ἔδεκτο — υἱόν: h. e. Xenarcis filium, Aristomenem. (de Ne. IV 16 v. ὕμνος.)

ὕλα *silva* Py. III 37: πολλὰν ὄρει πῦρ ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἐνθορὸν ἀίστωσεν ὕλαν.

Ὑλλίς *Hyllea*, ad Hyllum pertinens Py. I 62: τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ Ὑλλίδος στάθμας Ἱέρων ἐν νόμοις ἔκτισσε: Dorica instituta dicit.

Ὕλλος *Hyllus*, Herculis filius fr. 1 (4), 3: σὺν θεῶν δέ νιν αἴσᾳ Ὕλλου τε καὶ Αἰγιμιοῦ Δωριεὺς ἐλθὼν στρατὸς ἐκτίσσατο.

ὑμέναιος 1) *hymenaeus, carmen nuptiale* Py. III 17: οὐκ ἔμειν' ἐλθεῖν τράπεζαν νυμφίαν οὐδὲ παμφώνων ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς. — 2) **Ὑμέναιος** *Hymenaeus* fr. 139, 6: ἁ δ' Ὑμέναιον (sc. ὕμνει), ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον . . . σὺν πρῶτον λάβεν, quem locum Bergk. etsi dubitanter ita conformavit: ὃν ἐν γάμοισι κοριζόμενον νηλὴς μοῖρα σὺν πρῶτον λάβεν.

ὑμέτερος (sg. f. ὑμετέρας. pl. m. ὑμέτεροι, -ων. f. ὑμετέραις, -ας) *vester* Py. IV 255: καὶ ἐν ἀλλοδαπαῖς σπέρμ' ἀρούραις τουτάκις ὑμετέρας ἀκτῖνος ὄλβου δέξατο μοιρίδιον ἆμαρ ἢ νύκτες (Herm., libri περ . . . ἀκτῖνας): Battiadarum. Ol. IX 54: κείνων δ' ἔσσαν χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι: Epharmostus eiusque gens, quae videtur olim regia fuisse. Py. VIII 72: θεῶν δ' ὄπιν ἄφθιτον αἰτέω, Ξέναρκες, ὑμετέραις τύχαις: „patrem alloquitur ut caput familiae" Dissen. Is. III 21 (IV 3): ὦ Μέλισσ', εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν. Ne. X 37: ἕπεται δέ, Θειαῖε, ματρώων πολυγνώτῳ γένει ὑμετέρων εὐάγων τιμά.

ὑμνέω (act. praes. ὑμνεῖ. ὑμνεῖτε. ὑμνέων. fut. ὑμνήσομεν. aor. ὕμνησαν. ὑμνῆσαι. pass. praes. ὑμνεῖσθαι) *cano, cantu celebro* Ol. VII 14: τὰν ποντίαν ὑμνέων παῖδ' Ἀφροδίτας. Ne. V 25: αἳ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν

Διὸς ἀρχόμεναι σεμνὰν Θέτιν Πηλέα θ'. fr. 29 (6), 6. fr. 139, 6 (cod. ὑμνεῖν, Christ. ὑμνεῖ, Herm. ὕμνει, Bergk. ὕμνευν schema Alcmanicum restituens). Ne. X 2: Δαναοῦ πόλιν —, Χάριτες, Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε (var. ὑμνῆτε, ὑμνεῖται). Is. III 7: εὐκλέων δ' ἔργων ἄποινα χρὴ μὲν ὑμνῆσαι τὸν ἐσλόν (Heynius, libri ὑμνᾶσαι). fr. 121 (86): πρέπει δ' ἐσλοῖσιν ὑμνεῖσθαι καλλίσταις ἀοιδαῖς.

ὑμνητός *celebrandus* Py. X 22: εὐδαίμων δὲ καὶ ὑμνητὸς οὗτος ἀνὴρ γίνεται σοφοῖς. XI 61: Ἰόλαον ὑμνητὸν ἐόντα.

ὕμνος (sg. ὕμνος, -ου, -ῳ, -ον. pl. ὕμνοι, -ων, -οις, -οισιν, -ους, -οι) *hymnus, carmen*, quo laudes dicuntur deorum vel hominum, imprimis eorum qui vicerunt in certaminibus publicis; Ne. VIII 50: ἦν γε μὰν ἐπικώμιος ὕμνος δὴ πάλαι. Py. X 53: ἐγκωμίων γὰρ ἄωτος ὕμνων ἐπ' ἄλλοτ' ἄλλον ὥτε μέλισσα θύνει λόγον. Ol. VII 88: τίμα μὲν ὕμνου τεθμὸν Ὀλυμπιονίκαν. III 3: Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον ὀρθώσαις. Ne. IV 16: ποικίλον κιθαρίζων ἅμα κε τῷδε μέλει κλιθεὶς ὕμνον κελάδησε καλλίνικον (Bergk. υἱὸν κελ.). Ol. VI 87: ἀνδράσιν αἰχματαῖσι πλέκων ποικίλον ὕμνον. Ne. V 42: Νίκας ἐν ἀγκώνεσσι πίτνων ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων. Ol. I 8: μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν· ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι, κελαδεῖν Κρόνου παῖδ' κτλ. Ne. VII 81: Διὸς δὲ μεμναμένος ἀμφὶ Νεμέᾳ πολύφατον θρόον ὕμνων δόνει ἀσυχᾷ. I 5: Δάλου κασιγνήτα, σέθεν ἁδυεπὴς ὁρμᾶται θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων. Is. VI (VII) 20: κώμαζ' ἔπειτεν ἁδυμελεῖ σὺν ὕμνῳ καὶ Στρεψιάδᾳ. Ol. XI 4: εἰ δὲ σὺν πόνῳ τις εὖ πράσσῃ, μελιγάρυες ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται καὶ πιστὸν ὅρκιον μεγάλαις ἀρεταῖς. II 1: Ἀναξιφόρμιγγες ὕμνοι, τίνα θεόν, τίν' ἥρωα, τίνα δ' ἄνδρα κελαδήσομεν; compellantur tanquam personae. Is. IV (V) 63: πτερόεντα νέον σύμπεμψον ὕμνον. I 16: ἐθέλω ἢ Καστορείῳ ἢ Ἰολάοι' ἐναρμόξαι νιν ὕμνῳ. Ne. III 11: ἄρχε δ', οὐρανοῦ πολυνεφέλα κρέοντι θύγατερ, δόκιμον ὕμνον. III 65: Ζεῦ, τεὸν γὰρ αἷμα, σέο δ' ἀγών, τὸν ὕμνος ἔβαλεν ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων (var. ὕμνον). IV 11: τό μοι θέμεν Κρονίδᾳ τε Δὶ καὶ Νεμέᾳ Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη. Py. I 60: ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον. I 79: παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις. cf. II 14: ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ εὐαχέα βασιλεῦσιν ὕμνον, ἄποιν' ἀρετᾶς. Is. III 39 (IV 21): τόνδε πορὼν γενεᾷ θαυμαστὸν ὕμνον ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων (Neptunus): τοῦτον ἐπὶ τῇ νίκῃ χαρισάμενος τὸν ὕμνον. Schol. Ne. VI 38 (33): ἴδια ναυστολέοντες ἐπικώμια, Πιερίδων ἀρόταις δυνατοὶ παρέχειν πολὺν ὕμνον ἀγερώχων ἐργμάτων ἕνεκα: πολλῶν ἐπαίνων χορηγίαν. Schol. Is. III 61 (IV 43): προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν, κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων καὶ Μελίσσῳ. Ol. I 108 (105): ξένον — κλυταῖσι δαιδαλωσέμεν ὕμνων πτυχαῖς. VI 27: χρὴ τοίνυν πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν αὐταῖς. VIII 54: Μελησίᾳ ἐξ ἀγενείων κῦδος ἀνέδραμον ὕμνῳ. Is. III 21: ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν. Ol. VI 7: τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ; Is. I 63: πάντα δ' ἐξειπεῖν — ἀφαιρεῖται βραχὺ μέτρον ἔχων ὕμνος. Py. VIII 57: Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ. V 100: μεγάλαν ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί (Beck., libri κώμων). IV 3: Μοῖσα, Λατοίδαισιν ὀφειλόμενον Πυθῶνί τ' αὔξῃς οὖρον ὕμνων. VI 7: Πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις ποταμίᾳ τ' Ἀκράγαντι καὶ μὰν Ξενοκράτει ἑτοῖμος ὕμνων θησαυρός ἐν πολυχρύσῳ Ἀπολλωνίᾳ τετείχισται νάπᾳ. Ol. VI 105: ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος. IX 48: αἴνει δὲ παλαιὸν μὲν οἶνον, ἄνθεα δ' ὕμνων νεωτέρων. Ne. VII 13: ταὶ μεγάλαι γὰρ ἀλκαὶ σκότον πολὺν ὕμνων ἔχοντι δεόμεναι. Is. IV (V) 20: τὸ δ' ἐμὸν οὐκ ἄτερ Αἰακιδᾶν κέαρ ὕμνων γεύεται. V (VI) 20: ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων. II 45: μήτ' ἀρετάν ποτε σιγάτω πατρῴαν, μηδὲ τούσδ' ὕμνους: τὸν εἰς Ξενοκράτην ὕμνον. Schol. fr. 191 (201): Αἰολεὺς ἔβαινε Δωρίαν κέλευθον ὕμνων. add. gen. Ne. IX 3: ἀλλ' ἐπέων γλυκὺν ὕμνον πράσσετε (Μοῖσαι). IV 83: ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα. Ol.

III 3: *Θήρωνος Ὀλυμπιονίκαν ὕμνον.* — universe: carmen laudatorium Is. II 3: *οἱ μὲν πάλαι — ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους*: carmina in pueros amatos. Is. VII 60 (VIII 66): *ἔδοξ᾽ ἄρα καὶ ἀθανάτοις ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν*: de threno Nereidum et Musarum in funere Achillis. fr. 139, 8: *ἁ μὲν ἀχέταν Λίνον αἴλινον ὕμνει, ἁ δ᾽ Ὑμέμαιον ἐσχάτοις ὕμνοισιν* (Bergk., cod. *ὕμνοις*). fr. 132 (97), 4: *εὐσεβέων δ᾽ ἐπουράνιοι ναίοισαι (ψυχαὶ) μολπαῖς μάκαρα μέγαν ἀείδοντ᾽ ἐν ὕμνοις.* Py. III 64: *καί τί οἱ* (Chironi) *φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν*, ubi idem fere quod preces. (in fr. 192 (204) nunc deletur *ὕμνων.*)

ὑμός *vester* h. e. *meus* Py. VIII 66: *οἴκοι δὲ πρόσθεν ἁρπαλέαν δόσιν πενταεθλίου σὺν ἑορταῖς ὑμαῖς ἐπάγαγες*: alloquitur Apollinem; *τὸ δὲ ὑμαῖς ἀντὶ τοῦ ταῖς σαῖς, καὶ πλεονάζει τούτῳ ὁ Πίνδαρος.* Schol.; contra Apollinem et Dianam respici existimat Dissen. sec. Tafelium et Boeckhium; v. *ἑορτά.* Py. VII 17 (15): *ἄγοντι δέ με πέντε μὲν Ἰσθμοῖ νῖκαι —, ὦ Μεγάκλεες, ὑμαί τε καὶ προγόνων* (var. *ὑμῶν*): „*ὑμαὶ* aut *σαὶ* est, aut quod magis probo, non solum spectat Megaclem, sed omnes comprehendit Alcmaeonidas Megaclis aequales" Boeckh.

ὑπαίθριος *sub divo* Ol. VI 61: *Ἀλφεῷ μέσσῳ καταβὰς ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν᾽ εὐρυβίαν νυκτὸς ὑπαίθριος.*

ὑπακούω *obnoxius sum*, met. Ol. III 24: *τούτων ἔδοξεν γυμνὸς αὐτῷ κᾶπος ὀξείαις ὑπακουέμεν αὐγαῖς ἀελίου.*

ὑπαντάω *occurro, obviam fio* Py. VIII 59: *Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω, ῥαίνω δὲ καὶ ὕμνῳ, γείτων ὅτι μοι καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν ὑπάντασεν ἰόντι γᾶς ὀμφαλὸν παρ᾽ ἀοίδιμον* (E. Schmid., libri *ὑπαντίασεν* v. *ὑπήντησέ τ᾽*): „fortasse iter paranti noctu apparuit in somno et victoriam Aristomenis praedixit" Dissen. et Mezger.

ὑπαντιάζω *obviam eo, occurro* Py. IV 135: *τῶν δ᾽ ἀκούσαις αὐτὸς ὑπάντίασεν Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά.* — met. c. dat. Py. VIII 11: *τραχεῖα δυσμενέων ὑπαντιάξαισα κράτει τιθεῖς ὕβριν ἐν ἄντλῳ*: obsistens, ut hosti. c. acc. Py. V 44: *ἑκόντι τοίνυν πρέπει νόῳ τὸν εὐεργέταν ὑπαντιάσαι: ἀμείψασθαι.* Schol.

ὕπαρ *res vera* Ol. XIII 67: *ἐξ ὀνείρου δ᾽ αὐτίκα ἦν ὕπαρ.*

ὑπάργυρος *argento conductus* Py. XI 42: *εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον*: Musam alloquitur. v. *ταράσσω.*

ὑπάρχω *adsum* Py. IV 205: *φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν καὶ νεόκτιστον λίθων βωμοῖο θέναρ* (var. *ὑπῆρχεν*, Bergk. coni. *παρῆν σφιν*).

ὑπασπίζω *protego clipeo, sum armiger* Ne. IX 34: *Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ᾽ ἐν μάχαις ἔκρινας ἂν κίνδυνον ὀξείας ἀυτᾶς.*

ὕπατος (sg. m. *ὕπατος, -ον, -ε.* n. *ὕπατον.* pl. m. *ὑπάτων*) *supremus, summus*, de loco Ol. I 43 (42): *ὕπατον εὐρυτίμου ποτὶ δῶμα Διὸς μεταβᾶσαι.* met. de dignitate Ol. XIII 24: *ὕπατ᾽ εὐρυανάσσων Ὀλυμπίας —, Ζεῦ πάτερ*, ubi *ὕπατ᾽ Ὀλυμπίας* coniungit Fennell. fr. 75 (45), 11: *γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν γυναικῶν τε Καδμειᾶν ἔμολον*: h. e. Iovis; v. *πατήρ.* Py. VI 42: *ἐδόκησέν τε τῶν πάλαι γενεᾷ ὁπλοτέροισιν, ἔργον πελώριον τελέσαις, ὕπατος ἀμφὶ τοκεῦσιν ἔμμεν πρὸς ἀρετάν.* X 9: *ὁ Παρνάσιος αὐτὸν μυχὸς διαυλοδρομᾶν ὕπατον παίδων ἀνέειπεν.* Ne. X 32: *ὕπατον ἔσχεν Πίσα Ἡρακλέος τεθμόν.* Ol. I 103 (100): *τὸ δ᾽ αἰεὶ παράμερον ἐσλὸν ὕπατον ἔρχεται παντὶ βροτῶν.* (de Ol. II 85 (77) v. *ὑπέρτατος.*)

ὑπένερθε(ν) *subter*, c. gen. Ne. X 87: *ἥμισυ μέν κε πνέοις γαίας ὑπένερθεν ἐών, ἥμισυ δ᾽ οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν.* fr. 292 (226): *ἡ δὲ διάνοια — πανταχῇ φέρεται κατὰ Πίνδαρον, τά τε γᾶς ὑπένερθε* (var. *ἐπίπερθεν*) *καὶ τὰ ἐπίπεδα γεωμετροῦσα* (Plat. Theaet. 173 D).

ὑπέρ *supra, super* I) adv. de loco fr. 101 (70), 2: *καὶ σκοπιαῖσιν μεγάλαις ὀρέων ὕπερ ἔστα*: „institit verticibus montium" Boeckh. Ol. I 58 (57): *ἄταν ὑπέροπλον, ἅν οἱ πατὴρ ὕπερ | κρέμασε καρτερὸν αὐτῷ λίθον* (divisim scr. Mommsen. Bergk. Christ., libri *ὑπερκρέμασε*), nisi forte his duobus locis *ὑπερ* cum verbo iungendum, atque tenuit *ὑπερκρέμασε* Boeckh. — II) praep. (interdum post-

ponitur casui cum anastrophe, inter subst. et adi. ponitur quater, inter adi. et subst. bis) A) c. gen. 1) de loco: über, oberhalb a) Is. VII (VIII 9): *τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.* de regione Py. I 18: *ταί θ' ὑπὲρ Κύμας ἁλιερκέες ὄχθαι*: „quae Cumis imminent; de regione littorali, quae supra Cumas est a mari in medias terras proficiscenti“ Boeckh. Ne. VII 65: *Ἀχαιὸς ἀνὴρ — Ἰονίας ὑπὲρ ἁλὸς οἰκέων*: dicuntur Epirotae. — b) hinüber Py. IV 26: *ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ.* II 68: *μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται.* IX 53: *μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι.* — c) über hinaus Ol. X 72: *μᾶκος δὲ Νικεὺς ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων* (interpolati *ἅπαντας*). Ne. III 21: *οὐκέτι πρόσω ἀβάταν ἅλα κιόνων ὑπὲρ Ἡρακλέος περᾶν εὐμαρές.* — met. de praestantia Ne. IX 54: *ὑπὲρ πολλῶν τε τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν* (Ceporinus, libri *νικᾶν*, Christ. *ὑπὲρ πολλᾶν . . . νικᾶν*). Is. II 36: *ὅσον ὀργὰν Ξεινοκράτης ὑπὲρ ἀνθρώπων γλυκεῖαν ἔσχεν.* fr. 61 (33): *τί δ' ἔλπεαι σοφίαν ἔμμεν, ᾇ τ' ὀλίγον τοι ἀνὴρ ὑπὲρ ἀνδρὸς ἰσχύει;* — 2) pro, zum besten Ne. VIII 13: *ἱκέτας Αἰακοῦ σεμνῶν γονάτων πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας ἀστῶν θ' ὑπὲρ τῶνδ' ἅπτομαι.* Is. V (VI) 3: *κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν Λάμπωνος εὐάθλου γενεᾶς ὕπερ.* fr. 78 (225): *ὑπὲρ πόλιος* (ci). — 3) ob, wegen Ne. VII 42: *ἵνα κρεῶν νιν ὕπερ μάχας ἔλασεν ἀντιτυχόντ' ἀνὴρ μαχαίρᾳ* (Rauchenstein., libri *ὑπὲρ*, „vere“ Boeckh.). Py. I 42: *κᾶρυξ ἀνέειπέ νιν ἀγγέλλων Ἱέρωνος ὑπὲρ καλλινίκου.* Is. V (VI) 29: *τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε — Λαομεδοντειᾶν ὑπὲρ ἀμπλακιᾶν* (Kayser. e. schol., vulgo *Λαομεδοντίαν ὑπὲρ ἀμπλακίαν*). — B) c. accus. 1) de loco a) über Py. II 80: *ἀβάπιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας* (var. *ἕρκεος*). — b) hinüber fr. 189 (197): *ὑπὲρ πόντιον Ἕλλας πόρον ἱερόν* (Boeckh., libri *ὑπερπόντιον Ἑλλὰς*): sc. profectus erat Xerxis exercitus. — 2) de praestantia: über hinaus, mehr als Ol. I 29 (28): *ἦ θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον.* fr. 41 (13): *Μοιρῶν τε εἶναι μίαν τὴν Τύχην καὶ ὑπὲρ τὰς ἀδελφάς τι ἰσχύειν* (Paus. VII 26, 8).

ὑπέραλλος *supra alium, eximius* Ne. III 33: *ὑπέραλλον αἰχμὰν ταμών.*

ὑπεράφανος *insolens* Py. II 28: *ἀλλά νιν ὕβρις εἰς ἀυάταν ὑπεράφανον ὦρσεν* (var. *ὑπερφίαλον*).

ὑπερβαίνω *transcendo*, met. fr. 1 (4), 5: *νέμονται οὐ θέμιν οὐδὲ δίκαν ξείνων ὑπερβαίνοντες.*

ὑπερβάλλω *excedo, supero*, met. fr. 33 (133): *ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων.* sine obi. Ne. VII 66: *ἔν τε δαμόταις ὄμματι δέρκομαι λαμπρόν, οὐχ ὑπερβαλών, βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις* (Schmid., libri *ὑπερβάλλων*): „modum non excedens, non superbus“ Dissen.

ὑπέρβιος *superbus* Ol. X 15: *τράπε δὲ Κύκνεια μάχα καὶ ὑπέρβιον Ἡρακλέα.* X 29: *πέφνε δ' Εὔρυτον* (Hercules), *ὡς Αὐγέαν λάτριον ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο*: „superbam mercedem, utpote ingentem et superbe postulatam a superbo viro Hercule“ Boeckh.; *ἦν δὲ ὁ μισθὸς ἡ δεκάτη τῶν βοῶν.* Schol.; contra ad *Αὐγέαν* adi. refer Dissen. c. rec. schol.

Ὑπερβόρεοι *Hyperborei*, versus septentrionem ad Istri fontes habitantes Ol. III 16: *κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας, — δᾶμον Ὑπερβορέων πείσαις Ἀπόλλωνος θεράποντα λόγῳ.* Py. X 30: *ναυσὶ δ' οὔτε πεζὸς ἰὼν τάχ' εὕροις ἐς Ὑπερβορέων ἀγῶνα θαυματὰν ὁδόν· κτλ.* Is. V (VI) 23: *μυρίαι δ' ἔργων καλῶν τέτμηνθ' ἑκατόμπεδοι ἐν σχερῷ κέλευθοι καὶ πέραν Νείλοιο παγᾶν καὶ δι' Ὑπερβορέους.* fr. 257 (156): *περὶ δὲ τῶν χιλιετῶν Ὑπερβορέων τὰ αὐτὰ λέγει (Μεγασθένης) Σιμωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ καὶ ἄλλοις μυθολόγοις* (Strabo XV 711).

ὑπέρδικος *summum ius exercens, iustissimus* Py. X 44: *πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι φυγόντες ὑπέρδικον Νέμεσιν*: „parcitur enim eis qui se abstinent a superbia“ Mezger.

ὑπερείδω *substruo, suffulcio*, met. Ne. VIII 47: *σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον* (sc. *δυνατόν μοι*): *ἀναστηρίξαι.* Schol., unde *ὑπερέσσαι* legi iubet Mezger.

ὑπερέρχομαι *supero*, met. Ol. XIII 15: *ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις* (Mosch. *ὑπερελθοῦσιν*): „a cursu petitum" Dissen.; *ὑπερβαλόντων καὶ κρεισσόνων γενομένων.* Schol.; aut gen. abs. est aut pendet ab *ἀγλαΐαν*.

Ὑπερηίς *Hyperia* (*Ὑπέρεια*), fons prope Pheras Thessalicas Py. IV 125: *ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῇδα λιπών* (Herm., libri *Ὑπερηΐδα*).

ὕπερθε(ν) *desuper, supra*, de loco 1) adv. Py. II 48: *ἀμφοτέροις ὁμοῖοι τοκεῦσι, τὰ ματρόθεν μὲν κάτω, τὰ δ' ὕπερθε πατρός*: superiora. fr. 133 (98), 2: *ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχάς.* met. Py. VIII 77: *δαίμων δὲ παρίσχει, ἄλλοτ' ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ' ὑποχειρῶν*: sursum; „in altum supra se iaciens ut pilam" Dissen.; videtur igitur pro *ὑψόσε* dici. — 2) c. gen. Py. IV 192: *ἐμβόλου κρέμασαν ἀγκύρας ὕπερθεν.* Is. III 79 (IV 61): *Ἀλεκτρᾶν ὕπερθεν δαῖτα πορσύνοντες*: „*ὕπερθεν* dicit surgente ibi planitie" Dissen.

ὑπέρθυμος *magnanimus, superbus* Py. IV 13: *παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν.* Is. VII 55 (VIII 59): *Μέμνονός τε βίαν ὑπέρθυμον.*

Ὑπεριονίδας *Hyperionides* Ol. VII 39: *φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας*: h. e. Sol; *ὁ Ὑπερίονος παῖς. Ὑπερίων δὲ εἷς τῶν Τιτάνων κατὰ τὴν τοῦ Ἡσιόδου Θεογονίαν* (v. 371). Schol.

ὑπερκρεμάννυμι *supra suspendo*, v. **ὑπέρ** I).

ὑπερμενής *validissimus* fr. 184 (179): *ὑπερμενὲς ἀκαμαντόχαρμαν Αἴαν.*

Ὑπερμνήστρα *Hypermnestra*, Danai filia, uxor Lyncei Ne. X 6: *οὐδ' Ὑπερμνήστρα παρεπλάγχθη μονόψαφος ἐν κουλεῷ κατασχοῖσα ξίφος* (var. *Ὑπερμήστρα*): „ipsa enim servavit maritum, quum ceterae sorores coniuges suos interficerent" Dissen.

ὑπέροπλος *praevalidus, bellicosus* Py. IX 14: *ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουκάκις ἦν βασιλεύς.* malo sensu: *immanis, insolens* Ol. I 58 (57): *κόρῳ δ' ἕλεν ἄταν ὑπέροπλον*: *ὑπέροπλός ἐστιν ἰσχὺς ἡ νικῶσα τὰ ὅπλα.* Schol. Py. VI 48: *νόῳ δὲ πλοῦτον ἄγει, ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων.*

ὑπέροχος *praestans, ingens* Py. II 38: *εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν οὐρανιᾶν θυγατέρι Κρόνου.* Ne. III 24: *δάμασε δὲ θῆρας ἐν πελάγεϊ ὑπερόχους* (Mosch., vett. libri *ὑπέροχος*, Tricl. *ὑπερόχως*).

ὑπερπόντιος *transmarinus* Py. V 59: *κεῖνον* (Battum) — *λέοντες περὶ δείματι φύγον, γλῶσσαν ἐπεί σφιν ἀπένεικεν ὑπερποντίαν*: v. *γλῶσσα.* (de fr. 189 v. *ὑπέρ* II) B).)

ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, ὑπερώτατος (comp. et superl. v. *ὑπέρ*) I) Comp. *superior*, de praestantia c. gen. Ne. IV 38: *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν.* Py. II 60: *εἰ δέ τις ἤδη κτεάτεσσί τε καὶ περὶ τιμᾷ λέγει ἕτερόν τιν' ἀν' Ἑλλάδα τῶν πάροιθε γενέσθαι ὑπέρτερον.* Is. I 2: *μᾶτερ ἐμά, τὸ τεὸν — πρᾶγμα καὶ ἀσχολίας ὑπέρτερον θήσομαι*: potius habebo. — II) Superl. (sg. m. *ὑπέρτατος, -ον, -ε.* f. *ὑπερτάτᾳ.* pl. m. *ὑπερτάτους.* f. *ὑπερτάταις, -ας.* n. *ὑπερώτατα*) *supremus, summus* 1) de potentia et dignitate a) personarum Ol. IV 1: *ἐλατὴρ ὑπέρτατε βροντᾶς ἀκαμαντόποδος Ζεῦ.* Py. VIII 27: *θρέψαισα — θοαῖς ὑπερτάτους ἥρωας ἐν μάχαις.* — b) rerum fr. 107 (74), 2: *ἄστρον ὑπέρτατον ἐν ἁμέρᾳ κλεπτόμενον*: solem dicit. Ol. II 85 (77): *πόσις ὁ πάντων Ῥέας ὑπέρτατον ἐχοίσας θρόνον* (Christ., vett. libri *ὕπατον ἐχοίσας παῖς θρόνον*, unde Bergkio scribendum videtur *Ῥέας θ' ὕπατον ἐχοίσας θρόνον*). Py. VIII 4: *βουλᾶν τε καὶ πολέμων ἔχοισα κλαῖδας ὑπερτάτας.* III 89: *λέγονται μὰν βροτῶν ὄλβον ὑπέρτατον οἳ σχεῖν.* Ne. III 20: *ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα παῖς Ἀριστοφάνευς.* VIII 43: *χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν· τὰ μὲν ἀμφὶ πόνοις ὑπερώτατα.* fr. 169 (151), 4: *νόμος — ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί*: potentissima. — 2) de aetate Ne. VI 24 (21): *Σωκλείδᾳ, ὃς ὑπέρτατος Ἀγησιμάχῳ υἱέων γένετο*: natu maximus.

ὑπερτίθημι *superpono*, met. Py. V 25: *τῷ σε μὴ λαθέτω — παντὶ μὲν θεὸν αἴτιον ὑπερτιθέμεν*: *ἐπὶ παντὸς πράγματος δεῖ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀνάπτειν.* Schol.

ὑπέρφατος *ingens* Ol. IX 65: *ὑπέρ-*

φατον ἄνδρα μορφᾷ τε καὶ ἔργοισι (var. ὑπέρφαντον, ὑπέρτατον, ὑπέρφυτον). fr. 107 (74), 11: νιφετοῦ σθένος ὑπέρφατον.

ὑπερφθίω, Med. *intereo pro* aliquo Py. VI 60: ὃς ὑπερέφθιτο πατρός.

ὑπερφίαλος *naturalem modum excedens, monstruosus, immanis* Py. II 42: τέκεν γόνον ὑπερφίαλον: Centaurum. fr. 92 (93): κείνῳ μὲν Αἴτνα δεσμὸς ὑπερφίαλος ἀμφίκειται. — de ingenio: *insolens, arrogans* Py. IV 111: ὑπερφιάλου ἁγεμόνος (Peliae) δείσαντες ὕβριν. Ol. X 34: Μολίονες ὑπερφίαλοι.

ὑπερώτατος v. **ὑπέρτερος.**

ὑπέχω *subiicio, suppedito* Ol. II 60 (54): βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν (πλοῦτος), ubi Mezgerus expl. „tief niederhaltend".

ὕπνος *somnus* Py. IX 24: τὸν δὲ σύγκοιτον γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ῥέποντα πρὸς ἀῶ (var. παῦρον). met. Is. III 41 (IV 23): ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων· ἐν ὕπνῳ γὰρ πέσεν· ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει: ἦν γὰρ ἀφυπνώσασα καὶ ἀφανὴς γενομένη. Schol.

ὑπό I) adv. in tmesi, v. ὑποβλάπτω, ὑποκλέπτω, ὑποτίθημι, (ὑποκνίζω). — II) praep. (post casum legitur cum anastrophe ter, inter subst. et adi. ponitur ter, inter adi. et subst. sexies) A) c. dat. *sub* 1) de loco a) unter, unten in Ne. X 56: ὑπὸ κεύθεσι γαίας (νέμονται). Is. VII 70 (VIII 77): ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν. IV (V) 5: ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι (Bergk. ex schol., vulgo ἐν). cf. fr. 234 (258). fr. 193 (205): εὐνάσθην — ὑπὸ σπαργάνοις. met. fr. 132 (97), 2: ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις ὑπὸ ζεύγλαις τ' ἀφύκτοις κακῶν. — b) unten an, sub radicibus Ol. XIII 106: τὰ δ' ὑπ' ὀφρύι Παρνασίᾳ ἕξ. Py. I 64: ὄχθαις ὕπο Ταϋγέτου ναίοντες. Ne. VI 50 (44): νικῶντ' ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν. Ol. VI 77: ὑπὸ Κυλλάνας ὄροις — ναιετάοντες. — c) von unten (hervor), ex Py. XII 9: τὸν (θρῆνον) παρθενίοις ὑπό τ' ἀπλάτοις ὀφίων κεφαλαῖς ἄιε λειβόμενον. — 2) de obsequio fr. 1 (4), 4: τῶν μὲν ὑπὸ στάθμᾳ νέμονται. — 3) rem v. personam indicat, cuius vi atque efficientia fit aliquid: unter der Wucht, der Einwirkung Py. III 10: δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὕπ' Ἀρτέμιδος (Herm., libri ὑπ'). Ne. I 68: βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν. VIII 30: ἕλκεα ῥῆξαν πελεμιζόμενοι ὑπ' ἀλεξιμβρότῳ λόγχᾳ. Ol. X 36: ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ πλαγαῖς τε σιδάρου βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν. fr. 35 (10): κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ. — Ol. VI 35: ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας. Is. VII 45 (VIII 48): λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας. — itaque etiam de re v. conditione comitante atque coniuncta: sub, cum Ol. V 6: ἐγέραρεν ἑορταῖς θεῶν μεγίσταις ὑπὸ βουθυσίαις ἀέθλων τε πεμπαμέροις ἁμίλλαις, ubi iungenda ἑορταῖς ὑπό. Py. V 100: ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν (var. ὑποχεύμασι). Is. V (VI) 44: εὐχαῖς ὑπὸ θεσπεσίαις λίσσομαι. Ne. X 75: τέγγων δάκρυ' ὑπὸ στοναχαῖς ὄρθιον φώνασε (Bergk., libri δάκρυα στοναχαῖς). VII 84: λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι. fr. 79 (48), 5: ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλ', αἰθομένα δὲ δᾶς ὑπὸ ξανθαῖσι πεύκαις: unter Fackelbegleitung; „saltantibus circa aram choreutis cum taedis" Dissen. — B) c. accus. *sub* 1) de loco a) c. verbis motum significantibus Py. IX 81: κρύψαν ἔνερθ' ὑπὸ γᾶν. fr. 167 (148) 2: ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεύς (Boeckh., libri οἴχεται Καινεύς v. ᾤχετ' εἰς χθόνα Κ.). cf. fr. 137 (102). de ima parte loci editi Ne. III 60: πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν. — b) de iis quae extendi sub aliqua re dicuntur Py. X 15: θῆκεν δὲ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδα Φρικίαν. — 2) de obsequio fr. 223 (244): καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι. — C) c. gen. *sub* 1) de loco a) unter Ol. II 91 (83): πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας. VI 40: λόχμας ὑπὸ κυανέας τίκτε θεόφρονα κοῦρον (var. λοχμαῖς ὑπὸ κυανέαις, Bergk. ὕπο). de ima parte loci editi Ol. X 30: δοκεύσαις ὑπὸ Κλεωνᾶν δάμασε καὶ κείνους. XIII 111: ταί θ' ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου καλλίπλουτοι πόλιες. — b)

von unten (hervor), ex Ne. I 35: *σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων — μόλεν.* cf. Ol. VI 43. Py. IX 51: *παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ ἀνελὼν φίλας ὑπὸ ματέρος οἴσει.* XI 18: *τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὑπὸ κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε* (var. *ὕπο*). — 2) rem v. personam indicat, cuius vi atque efficientia fit aliquid: unter der Wucht, der Einwirkung Ol. II 21 (19): *ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.* vel a qua quid oritur: ab Ol. II 106 (96): *αἶνον ἐπέβα κόρος οὐ δίκᾳ συναντόμενος, ἀλλὰ μάργων ὑπ' ἀνδρῶν.* cum verbo passivo Ne. II 20: *Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν ἐς ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν ἤδη.* — de musica comitante atque coniuncta: sub Ol. IV 2: *ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναι.* VII 13: *καί νυν ὑπ' ἀμφοτέρων σὺν Διαγόρᾳ κατέβαν: μετ' ἀμφοτέρων, ἤγουν τῆς φόρμιγγος καὶ τῶν αὐλῶν.* Schol. (de Py. VIII 77 v. *ὑποχειρόω*.)

ὑποβλάπτω *damno afficio*, per tmesin Ne. VII 18: *σοφοὶ δὲ μέλλοντα τριταῖον ἄνεμον ἔμαθον οὐδ' ὑπὸ κέρδει βλάβεν* (var. *λάβεν*, Tricl. *βάλον*).

ὑποδέχομαι *excipio* hospitem Py. IX 9: *ὑπέδεκτο δ' ἀργυρόπεζ' Ἀφροδίτα Δάλιον ξεῖνον* (Tricl. *ὑπέδεκτ' οὖν*). met. de terra Ne. X 8: *γαῖα δ' ἐν Θήβαις ὑπέδεκτο κεραυνωθεῖσα Διὸς βέλεσιν μάντιν Οἰκλείδαν.*

ὑποθέω *incursionem facio*, ita ut impetus ex improviso fiat Py. II 84: *φίλον εἴη φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι, ἄλλ' ἄλλοτε πατέων ὁδοῖς σκολιαῖς.*

ὑπόκειμαι *propositus sum* Ol. I 87 (85): *ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὗτος ἄεθλος ὑποκείσεται.*

ὑποκλέπτω *suffuror, subtraho*, per tmesin met. Ne. IX 33: *αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται, ἃ φέρει δόξαν* (Boeckh. ex schol., vulgo *ὑπόκρυφα*): h. e. corrumpitur vel vincitur.

ὑποκνίζω v. **κνίζω.**

ὑποκουρίζομαι *subblandior* Py. III 19: *ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ' ἀοιδαῖς: ἀντὶ τοῦ παίζειν καὶ χορεύειν ἢ ἀμφοτέρους τοὺς κόρους ὑμνεῖν, τὸν νυμφίον καὶ τὴν νύμφην.* Schol.

ὑπο̄κρέκω *consono*, met. Ol. IX 39: *τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν μανίαισιν ὑποκρέκει: ὑπηχεῖ, προσέοικεν. ὑποκρέκειν γὰρ κυρίως ἐστὶ τὸ ἠρεμαίως ὑπηχεῖν ἐν τῷ ἁρμόζειν τὴν κίθαραν.* Schol.

ὑπο̄κρισις *imitatio* fr. 235 (259): *ἁλίου δ' ἐρεθίζομαι δελφῖνος ὑπόκρισιν* (var. *ἀπόκρισιν*): „ad instar, *δίκην*" Boeckh.

ὑπομένω *fero* Py. II 26: *μακρὸν οὐχ ὑπέμεινεν ὄλβον.*

ὑπόπτερος *alatus*, met. Ol. IX 24: *ἵππου θᾶσσον καὶ ναὸς ὑποπτέρου*: „propter remos, quae *πτερὰ νηός* sunt apud Hom. Od. XI 125. XXIII 272" Dissen. Py. VIII 91: *ὁ δὲ καλόν τι λαχὼν ἁβρότατος ἔπι μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται ὑποπτέροις ἀνορέαις*: „animum attollit virtutum alis sublatus" Boeckh.; „berühmt machend" Mezger. comparans Ol. XIV 24 et Py. IX 125.

ὑποσκάπτω *suffodio* Ne. V 20: *μακρά μοι αὐτόθεν ἅλμαθ' ὑποσκάπτοι τις· ἔχω γονάτων ἐλαφρὸν ὁρμάν: ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεντάθλων, οἳ σκάμματα σκάπτοντες, ὅταν ἅλλωνται· ἐκείνων γὰρ κατὰ τὸν ἀγῶνα πηδώντων ὑποσκάπτεται βόθρος ἑκάστου τὸ ἅλμα δηλοῦν.* Schol.

ὑποστέλλω *demitto, contraho* Is. II 40: *οὐδέ ποτε ξενίαν οὖρος ἐμπνεύσαις ὑπέστειλ' ἱστίον ἀμφὶ τράπεζαν* (var. *ὑπέστειλεν*): h. e. semper hospitalis erat; „ventus contrahit vela, quum remittens aut cessans facit ut vela contrahantur" Dissen.

ὑποτίθημι *subiicio*, per tmesin met. Ol. I 20 (19): *εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν.*

ὑπο̄τρέω *horreo* fr. 224 (246): *ἴσον μὲν θεὸν ἄνδρα τε φίλον θεῷ ὑποτρέσαι* (Becker., vulgo *ὑποτρέσσαι*).

ὑπουράνιος *qui versatur sub coelo* fr. 132 (97): *ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται* (var. *ὑπ' οὖν τοι*).

ὑπόφᾱτις (v. Lob. Paralip. p. 441) *delatio clandestina* Py. II 76: *ἄμαχον κακὸν ἀμφοτέροις διαιβολιᾶν ὑποφάτιες* (var. *ὑποφάντιες* v. *ἀποφά-*

τιες, Boeckh. ὑποφαύτιες: „nictationes“, Bothius ὑποφάτορες): alii ducunt a sing. ὑποφᾶτις calumniatrix (ἀντὶ τοῦ ἑρμηνευταὶ καὶ διάβολοι. Schol.) Hieronis ποταγωγίδας notari existimantes, quibus assentitur Mezgerus.

ὑποχειρόω *subdomo* Py. VIII 77: *δαίμων δὲ παρίσχει, ἄλλοτ᾽ ἄλλον ὕπερθε βάλλων, ἄλλον δ᾽ ὑποχειρῶν. μέτρῳ καταβαίνειν* (Bergk., libri *ὑπὸ χειρῶν μέτρῳ* v. *μέτρον καταβαίνει*): „scripsi *ὑποχειρῶν* i. e. *ὑποχείριον ποιῶν* (*ὑποχείριον καὶ οἰκτρὸν καὶ ταπεινὸν ποιῶν*. Schol.); simplici verbo *χειροῦν* utitur Aristophanes, compositi aliud exemplum non novi, sed vocabulum huic loco conveniens. Antea librorum scripturam *ὑπὸ χειρῶν* servavi (idemque facit Mezgerus), sed id dici oportebat *ὑπὸ χεῖρα* (*βάλλων*)“ Bergk.

ὑποχωρέω *succedo*, met. Py. IV 202: *εἰρεσία δ᾽ ὑπεχώρησεν ταχειᾶν ἐκ παλαμᾶν ἄκορος: ἐχώρησεν αὐτοῖς, τουτέστι προέβη αὐτοῖς.* Schol.

ὑπωρόφιος *domesticus* Py. I 97: *οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται: οὐδὲ αὐτόν, φησί, τὸν Φάλαριν αἱ ἐποικίδιαι κιθάραι παρὰ συμποσίοις καὶ δείπνοις εἰς κοινωνίαν ἡδεῖαν δέχονται.* Schol.

Ὑριεύς *Hyrieus*, pater Orionis fr. 73 (52): *ἡ Ὑρία δὲ τῆς Ταναγραίας νῦν ἐστι, πρότερον δὲ τῆς Θηβαΐδος· ὅπου ὁ Ὑριεὺς μεμύθευται καὶ ἡ τοῦ Ὠρίωνος γένεσις, ἥν φησι Πίνδαρος ἐν τοῖς Διθυράμβοις* (Strabo IX 404). „Aristomachus autem dicit quendam Hyriea fuisse Thebis, Pindarus autem in insula Chio“ (Hygin. Poet. Astron. II 34): „fortasse ex Chio immigrasse in Boeotiam Hyrieum Pindarus dixerat“ Boeckh.

ὗς v. **σῦς**.

ὕστερος, ὕστατος *posterior, postremus* 1) Comp. de tempore: posterus, futurus Py. X 17: *ἕποιτο μοῖρα καὶ ὑστέραισιν ἐν ἁμέραις ἀγάνορα πλοῦτον ἀνθεῖν σφίσιν.* Ol. XI 5: *ὕμνοι ὑστέρων ἀρχὰ λόγων τέλλεται*: „des Nachruhms“ Mezger. (de Py. IV 56 v. *δεύτερος*.) — 2) Superl. Ol. X 41: *καὶ κεῖνος* (Augeas) *ἀβουλίᾳ ὕστατος ἁλώσιος ἀντάσαις θάνατον αἰπὺν οὐκ ἐξέφυγεν*: „h. e. *ὕστατα*“ Mezger.

ὑφαίνω *texo*, met. fr. 179 (170): *ὑφαίνω δ᾽ Ἀμυθαονίδαις ποικίλον ἄνδημα: ἐπεὶ τὸ ποίημα ὑφάσματι παρέοικεν.* Schol. ad Ne. VII 116. Py. IV 141: *ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.*

ὑφαιρέω *surripio*, c. gen. Ne. VII 79: *Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν — καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ᾽ ἐέρσας.*

ὑφίστημι *subiicio*, de columnis Ol. VI 1: *χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας.* met. Ol. VIII 26: *τεθμὸς δέ τις ἀθανάτων καὶ τάνδ᾽ ἁλιερκέα χώραν παντοδαποῖσιν ὑπέστασε ξένοις κίονα δαιμονίαν*: constituit.

Ὑψεύς *Hypseus*, Penei et Creusae filius, rex Lapitharum Py. IX 13: *κούρα θ᾽ Ὑψέος εὐρυβία· ὃς Λαπιθᾶν ὑπερόπλων τουτάκις ἦν βασιλεύς, ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως δεύτερος· κτλ.*

ὑψηλός (sg. m. *ὑψηλόν*. f. *ὑψηλᾶς*, *-άν*. n. *ὑψηλοῖο*, *-όν*. pl. f. *ὑψηλᾶν*. superl. pl. m. *ὑψηλοτάτων*) *altus*, *excelsus* Ol. VI 64: *ἵκοντο δ᾽ ὑψηλοῖο πέτραν ἀλίβατον Κρονίου.* fr. 119 (84), 2: *ὑψηλὰν πόλιν ἀμφινέμονται*: „Agrigentum ob collem, in quo positum est“ Boeckh. — de longitudine fr. 125 (91), 3: *ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.* — met. Py. III 111: *κλέος εὑρέσθαι κεν ὑψηλόν.* Ol. II 24 (22): *ὅταν θεοῦ Μοῖρα πέμπῃ ἀνεκὰς ὄλβον ὑψηλόν.* IV 3: *ὑψηλοτάτων μάρτυρ᾽ ἀέθλων.* V 1: *ὑψηλᾶν ἀρετᾶν καὶ στεφάνων ἄωτον.* add. infin. Is. IV (V) 45: *τετείχισται δὲ* (Aegina) *πάλαι πύργος ὑψηλαῖς ἀρεταῖς ἀναβαίνειν*, ubi iunge *ὑψηλαὶς ἀναβαίνειν*: „sublimibus, arduis adscensu, inaccessis“ Dissen.

ὑψίβατος *excelsus* Ne. X 47: *Ἀχαιῶν ὑψίβατοι πόλιες*: v. *ὑψηλός*.

ὑψίγυιος *altis membris surgens* v. *alta membra tollens*, met. Ol. V 13: *κολλᾷ τε σταδίων θαλάμων ταχέως ὑψίγυιον ἄλσος* (var. *ὑψίγυον* v. *ὑψίγειον*): „ob partes aedificiorum in altum exstructas“ Boeckh.

ὑψίθρονος *excelsa sede insignis, altithronus* Is. V (VI) 16: *ὑψίθρονον Κλωθώ: τὴν τιμίαν.* Schol. Ne. IV 65: *ὑψιθρόνων μίαν Νηρεΐδων.*

ὑψίκερας *altis cornibus insignis,*

met. 325 (285): *κέρατα καλοῦσι πάντα τὰ ἄκρα, ὥς φησι Πίνδαρος· ὑψικέρατα πέτραν, ἀντὶ τοῦ ὑψηλὰ ἀκρωτήρια ἔχουσαν* (Et. M. 304, 3): „fort. Delum insulam dixit" Bergk.

ὑψίλοφος *altiiugus* Ol. XIII 111: *ὑπ' Αἴτνας ὑψιλόφου.*

ὑψιμέδων *alte dominans* Ne. II 19: *παρὰ μὲν ὑψιμέδοντι Παρνασῷ*: „quippe vicinos montes superans" Leutsch.

ὑψινεφής *in alto nubes regens v. alte in nubibus habitans* Ol. V 17: *Σωτὴρ ὑψινεφὲς Ζεῦ.*

ὑψίπεδος *in alto campo situs* Is. I 31: *ὑψίπεδον Θεράπνας οἰκέων ἕδος.*

ὑψιπετής *alte volans* Py. III 105: *πνοαὶ ὑψιπετᾶν ἀνέμων* (var. *ὑψιπετῶν*).

Ὑψιπύλεια *Hypsipyle*, Thoantis filia, uxor Iasonis Ol. IV 21 (25): *χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον ἔειπεν Ὑψιπυλείᾳ, μετὰ στέφανον ἰών*: sc. „Erginus, qui cum Argonautis in Lemno in Thoantis funebribus ludis ab eius filia Hypsipyla institutis decurrens, quamquam a mulieribus derisus erat, vicit Hypsipylaeque qualis esset probavit" Boeckh.

ὑψίφρων *alta cogitans, superbus* Py. II 51: *καὶ ὑψιφρόνων τιν' ἔκαμψε βροτῶν* (*θεός*).

ὑψιχαίτας *alte comatus* Py. IV 172: *δοιοὶ δ' ὑψιχαῖται ἀνέρες*: „vigorem et robur indicat" Boeckh.

ὑψίων, ὕψιστος (comp. et superl. adv. *ὕψι*) 1) Comp. *altior* fr. 213 (232): *πότερον δίκᾳ τεῖχος ὕψιον ἢ σκολιαῖς ἀπάταις ἀναβαίνῃ ἐπιχθονίων γένος ἀνδρῶν, δίχα μοι νόος ἀτρέκειαν εἰπεῖν.* — 2) Superl. *altissimus, summus*, met. Ne. XI 2: *Ζηνὸς ὑψίστου.* I 60: *Διὸς ὑψίστου προφάταν*: „quum Iuppiter summus oraculorum Apollineorum auctor sit" Dissen. Py. I 100: *στέφανον ὕψιστον δέδεκται.* Is. I 51: *κέρδος ὕψιστον δέκεται.*

ὑψόθεν *desuper* Py. VIII 81: *τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι κακὰ φρονέων*: „apte de luctatore, qui adversarium medium prehensum flectit superincumbens et deiicit" Dissen. — c. gen. *super* Ol. III 12: *ᾧ τινι — Ἑλλανοδίκας γλεφάρων Αἰτωλὸς ἀνὴρ ὑψόθεν ἀμφὶ κόμαισι βάλῃ γλαυκόχροα κόσμον ἐλαίας.*

ὑψοῦ *alte, sublime*, met. Ol. I 118 (115): *εἴη σέ τε τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν* (var. *ὑψοῖς*, Bergk. coni. *ὑψοῖ*): *ἐν ὕψει καὶ εὐδαιμονίᾳ διαζῆν.* Schol.; „ad regiam potentiam pertinet victoriarum gloria ornatam" Dissen. Py. X 70: *ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν αὔξοντες*: extollunt; „prosperam et illustrem reddunt" Dissen.

ὕω *pluo* Ol. VII 50: *κείνοις ὁ μὲν* (Iuppiter) *ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν πολὺν ὗσε χρυσόν*: ortam esse fabulam divitiis celeriter in insula crescentibus coni. Mezgerus, cf. Hom. Il. II 670: *καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.*

Φ

φαγεῖν *comedere* Ol. I 52 (51): *τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.*

φαεννός (sg. m. *φαεννόν*. f. *φαεννᾶς, -άν*. n. *φαεννόν*. pl. f. *φαενναῖς*. superl. sg. n. *φαεννότατον*) *lucidus, splendidus, clarus* Ol. I 6: *φαεννὸν ἄστρον* (var. *φαενὸν, φαεινὸν*): solem. Ol. VII 67: *φαεννὸν ἐς αἰθέρα* (recc. *φαενὸν* et *φανερὸν*, Herm. coni. *φανὸν*). Ne. IV 49: *ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει φαεννὰν Ἀχιλεὺς νᾶσον* (sc. *ἔχει*): *τὴν λεγομένην Λευκὴν ἀκτὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἐν ᾗ πλεῖστοι ἐρωδιοὶ φαινόμενοι ἐκεῖθεν τοῖς πλέουσι μηνύουσιν αὐτήν.* Schol.; quod verum videtur Boeckhio; Dissenius tamen quum Iphigenia, quae ibi cum Achille colebatur, dea Luna fuisse videatur, inde nomen *Λευκῆς* insulae datum suspicatur. Ne. VI 59 (52): *φαεννᾶς υἱὸν — Ἀόος.* — de voce Py. IV 283: *ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννᾶς ὀπός*: „vox calumniae clara est, quoniam confidens est, ut *ὕβρις θρασύμυθος* Ol. XIII 10 et *ὕβρις κελαδεννά* Is. III 26" Boeckh. — met. *illustris, conspicuus* fr. 77 (196): *ὅθι παῖδες Ἀθαναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδ' ἐλευθερίας.* Is. IV

(V) 30: ἐν μὲν Αἰτωλῶν θυσίαισι φαενναῖς Οἰνεΐδαι κρατεροί. Ne. VII 51: θρασύ μοι τόδ' εἰπεῖν φαενναῖς ἀρεταῖς ὁδὸν κυρίαν λόγων οἴκοθεν. Py. V 56: πύργος ἄστεος ὄμμα τε φαεννότατον ξένοισι.

φαίδιμος *splendidus, candidus* Ne. I 68: φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν. Py. IV 28: φαιδίμαν ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος. Ol. VI 14: κατὰ γαῖ' αὐτόν τέ νιν καὶ φαιδίμας ἵππους ἔμαρψεν (var. φαιδίμους). I 27: ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.

Φαίδρα v. **Δημοφῶν.**

φαιδρός *hilaris* fr. 109 (228), 3: ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἁσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος (var. ἱερὸν).

φαίνω (act. praes. φαινέμεν. φαίνων, -οισα. aor. ἔφᾶνας. pass. praes. φαίνεται. φαινομέναν. perf. πέφαντ(αι). aor. φάνη, φάνεν, ἔφανεν. φανείη. φανείς, -έντος, -έντα) I) Act. *in lucem profero, ostendo, aperio* Ne. V 6: οὔπω γένυσι φαίνων τέρειναν ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν. V 17: οὔ τοι ἅπασα κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκής. Is. III 20 (IV 2): εὐμαχανίαν γὰρ ἔφανας Ἰσθμίοις ὑμετέρας ἀρετὰς ὕμνῳ διώκειν (plerique libri ἔφανες). Py. IV 171: ὦρνυεν κάρυκας ἐόντα πλόον φαινέμεν παντᾷ: denuntiare. — 2) Pass. 1) *in lucem prodeo, appareo, conspicior* Ol. XIII 34: δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων ἐν Ἰσθμιάδεσσιν φανέντα: ἤγουν παρρησιασάμενον, ἀγωνισάμενον. Schol. Is. I 29: τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας ῥεέθροισί τε Δίρκας ἔφανεν καὶ παρ' Εὐρώτᾳ πέλας (Schmid., libri ἔφανε). V (VI) 53: καί νιν ὄρνιχος φανέντος κέκλεν ἐπώνυμον εὐρυβίαν Αἴαντα. Ol. I 76 (74): ὁ δ' αὐτῷ πὰρ ποδὶ σχεδὸν φάνη. X 85: τὰ (carmina) παρ' εὐκλέι Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν (var. φάναι, φάνα, φάνη, φάναιεν). Py. XII 29: ἄνευ καμάτου οὐ φαίνεται (ὄλβος). III 55: ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνορι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς: „fulgens" Boeckh. Ne. IX 21: φαινομέναν δ' ἄρ' ἐς ἄταν σπεῦδεν ὅμιλος ἱκέσθαι: apertam, manifestam. — add. partic. c. adi. Ol. IX 96: τὰ δὲ Παρρασίῳ στρατῷ θαυμαστὸς ἐὼν φάνη. Ne. IV 30: ἀπειρομάχας ἐών κε φανείη λόγων ὁ μὴ ξυνιείς. suppl. partic. Ne. VI 15: νῦν πέφαντ' οὐκ ἄμμορος ἀμφὶ πάλᾳ (Herm. olim πέφανται, quod probarunt Boeckh. et Christ. Py. V 115: πέφανται θ' ἁρματηλάτας σοφός. — 2) *videor*, c. inf. Py. X 49: θεῶν τελεσάντων οὐδέν ποτε φαίνεται ἔμμεν ἄπιστον.

Φαισάνα *Phaesana*, urbs in meridionali Arcadia sita ad superiorem Alpheum Ol. VI 34: δόμεν Εἰλατίδᾳ βρέφος, ὃς ἀνδρῶν Ἀρκάδων ἄνασσε Φαισάνᾳ λάχε τ' Ἀλφεὸν οἰκεῖν.

Φάλαρις *Phalaris*, tyrannus Agrigentinorum Py. I 96: τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα νηλέα νόον ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις: v. ταῦρος.

φᾱμα 1) *vox* Ol. VI 63: ὄρσο, τέκος, δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν φάμας ὄπισθεν: loquitur Apollo, quem non cernit Iamus filius: τῇ ἐμῇ φωνῇ ἐπικατακολούθει. Schol. — 2) *fama, laus* Py. II 16: κελαδέοντι μὲν ἀμφὶ Κινύραν πολλάκις φᾶμαι Κυπρίων. Is. III 40 (IV 23): ἐκ λεχέων ἀνάγει φάμαν παλαιὰν εὐκλέων ἔργων. Ol. VII 10: ὁ δ' ὄλβιος, ὃν φᾶμαι κατέχοντ' ἀγαθαί: „laus et fama bona per carmina a poeta victori parata" Dissen.

φᾱμί (act. praes. φαμί, φαμέν, φαντί. φαίην, -ης, φαῖμεν. φάμεν. ipf. ἔφα, φᾶ, φάν. fut. φάσει. aor. φᾶσε. med. fut. φάσομαι. aor. φάτο. φάσθαι. φαμένῳ) I) Act. 1) *verbis ostendo v. aperio sententiam; dico, aio, affirmo, commemoro*, a) c. acc. Ol. I 36 (35): ἔστι δ' ἀνδρὶ φάμεν ἐοικὸς ἀμφὶ δαιμόνων καλά. XIII 103: τά τ' ἐσσόμενα τότ' ἂν φαίην σαφές. Ne. VIII 19. pro obi. est sent. relativa Ne. IV 91. — b) c. inf. v. acc. c. inf. Py. IV 102: φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν: „ich rühme mich" Mezger. cf. Py. IX 91. fr. 243. add. negat. Ne. VII 102. — Py. II 64: ὅθεν φαμὶ καὶ σὲ τὰν ἀπείρονα δόξαν εὑρεῖν. XII 17: τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου ἔμμεναι. Ol. VI 49: Φοῖβον γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός. Ol. III 38. VII 54. Py. IV 14. 278. Ne. I 66. Is. V (VI) 20. — nullo certo subiecto Is. V (VI) 72: φαίης κέ νιν ἄνδρ' ἐν ἀεθληταῖσιν ἔμμεν Ναξίαν — ἀκόναν. Ne. VII 87: φαῖμέν κε γείτον' ἔμμεναι

— *γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον.* *φαντί* dicunt, tradunt, ferunt Py. I 52: *φαντὶ δὲ Λαμνόθεν ἕλκει τειρόμενον μεταλάξοντας ἐλθεῖν ἥρωας.* VII 20 (18): *φαντί γε μὰν οὕτω κεν ἀνδρὶ παρμονίμαν θάλλοισαν εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι.* Py. II 21. IV 88. 287. VI 21. Is. VII 46 (VIII 51). — c) abs. interponitur orationi rectae Py. III 75: *ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.* postponitur Is. II 11: *νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ' —, χρήματα χρήματ' ἀνήρ, ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων.* — 2) *iubeo*, sequ. acc. c. inf. Ne. III 28: *Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν.* — II) Med. *dico, commemoro, loquor* 1) c. acc. Is. V (VI) 49: *ταῦτ' ἄρα οἱ φαμένῳ πέμψεν θεὸς — αἰετόν.* Ne. IX 43. — 2) c. inf. Py. IV 33: *φάτο δ' Εὐρύπυλος — ἔμμεναι.* — 3) c. adv. *ὥς* Py. IV 120: *ὣς φάτο.* III 43. add. part. Is. VII 45 (VIII 48): *ὣς φάτο Κρονίδαις ἐννέποισα θεά:* „ut dicitur *εἶπε λέγων, ἔφη λέγων*“ Dissen.

φᾰνερός *conspicuus* Ol. VII 56: *οὔπω — φανερὰν ἐν πελάγει Ῥόδον ἔμμεν ποντίῳ:* conspectui patuisse. — met. Ol. VI 73: *τιμῶντες δ' ἀρετὰς ἐς φανερὰν ὁδὸν ἔρχονται:* illustrem, gloriosam; v. *καθαρός.* Ol. XIII 98: *Ἰσθμοῖ τά τ' ἐν Νεμέᾳ παύρῳ γ' ἔπει θήσω φανέρ' ἀθρό':* manifesta.

φάος (sg. *φάος, -ει, -ος*) *lux, lumen* 1) siderum caelestium Ol. X 75: *ἐν δ' ἕσπερον ἔφλεξεν εὐώπιδος σελάνας ἐρατὸν φάος.* pro sidere est etiam Hesychia fr. 109 (228), 3: *ἐρευνασάτω μεγαλάνορος Ἁσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος.* — imprimis lux solis, itaque abs. pro die, opp. nox, caligo Ne. VII 3: *ἄνευ σέθεν οὐ φάος, οὐ μέλαιναν δρακέντες εὐφρόναν.* fr. 142 (106): *θεῷ δὲ δυνατὸν ἐκ μελαίνας νυκτὸς ἀμίαντον ὄρσαι φάος.* Ol. VI 44: *ἦλθεν — ἐς φάος αὐτίκα:* natus est. fr. 203 (217), 2: *νέκρον ἵππον στυγέοισιν λόγῳ κτάμενον ἐν φάει* (Heynius, libri *ἐν φασί*): palam. — met. Is. V (VI) 62: *ἀνὰ δ' ἄγαγον ἐς φάος οἵαν μοῖραν ὕμνων:* aperuerunt, divulgaverunt. — 2) oculorum Ne. X 40: *ἀξιωθείην κεν — Ἄργεϊ μὴ κρύπτειν φάος ὀμμάτων.* de hilaritate faciei Py. VI 14: *φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ — ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελεῖ:* v. *πρόσωπον.* — 2) met. gloria, laus, decus Ne. III 84: *Ἐπιδαυρόθεν τ' ἀπὸ καὶ Μεγάρων δέδορκεν φάος.* Ol. IV 9 (11): *δέκευ — τόνδε κῶμον, χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν*, ubi Mezger. expl.: „den so spät erschienenen Aufstrahl“. Ne. IV 38: *σφόδρα δόξομεν δαΐων ὑπέρτεροι ἐν φάει καταβαίνειν.* — felicitas, iucunditas Py. IV 270: *ἐσσὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος, Παιάν τέ σοι τιμᾷ φάος.* Ol. X 23: *ἄπονον δ' ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.* V 14: *ἀπ' ἀμαχανίας ἄγων ἐς φάος τόνδε δᾶμον ἀστῶν.* de hominibus Is. II 17: *εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων, Ἀκραγαντίνων φάος.* Py. III 75: *ἀστέρος οὐρανίου φαμὶ τηλαυγέστερον κείνῳ φάος ἐξικόμαν κε βαθὺν πόντον περάσαις.*

φᾰρέτρα *pharetra* Py. IV 91: *βέλος Ἀρτέμιδος — ἐξ ἀνικάτου φαρέτρας ὀρνύμενον.* Ol. II 92 (84): *πολλά μοι ὑπ' ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας φωνάεντα συνετοῖσιν.*

φάρμᾰκον (sg. a. *φάρμακον.* pl. *φαρμάκων, -α*) *medicamen, remedium* morborum Ne. III 55: *Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον* (sc. Chiron). Py. III 53: *τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περάπτων πάντοθεν φάρμακα.* — met. Ol. IX 97: *ψυχρᾶν ὁπότ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνα φέρε:* laenam; v. *Πέλλανα.* Ol. XIII 85: *φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι:* frenum. Py. IV 187: *ἐπὶ καὶ θανάτῳ φάρμακον κάλλιστον ἑᾶς ἀρετᾶς ἅλιξιν εὑρέσθαι σὺν ἄλλοις:* „lenimen ac praemium, victoriam et gloriam“ Dissen.

φαρμακόω *imbuo aliqua re ac misceo, ut sit pro remedio* Py. IV 221: *σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι: μίξασα.* Schol.

φάσγᾰνον (sg. *φασγάνου, -ῳ, -ον*) *ensis* Ne. I 52: *ἐν χερὶ δ' Ἀμφιτρύων κολεοῦ γυμνὸν τινάσσων φάσγανον.* Py. IX 21: *ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα κεράιζεν ἀγρίους θῆρας.* IX 81: *Εὐρυσθῆος ἐπεὶ κεφαλὰν ἔπραθε φασγάνου ἀκμᾷ.* Ne. VIII 23: *Τελαμῶνος δάψεν υἱὸν*

φασγάνῳ ἀμφικνλίσαις. Is. III 54 (IV 36): ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον, τὰν ὀψίᾳ ἐν νυκτὶ ταμὼν περὶ ᾧ φασγάνῳ μομφὰν ἔχ' ἐν παίδεσσιν Ἑλλάνων.

Φᾶσις *Phasis*, amnis Colchus Py. IV 211: ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον (sc. Argonautae). Is. II 41: ἀλλ' ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις, ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν: extremos poeta dicit navigationis terminos, ut Xenocratis hospitalitatem aestate et hieme eandem fuisse atque summam significet.

φάσμα *ostentum* Ol. VIII 43: ὡς ἐμοὶ φάσμα λέγει Κρονίδα πεμφθὲν βαρυγδούπου Διός.

φάτις *fama*, *sermo* Py. I 96: ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντᾷ φάτις. Ol. I 29: η θαυματὰ πολλά, καί πού τι καὶ βροτῶν φάτις ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον. δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι (Mezger., vulgo λόγον δεδ. nulla distinctione, Friederichs. ex schol. φάτιν, quod rec. Christ., Mommsen. φάτις acc. plur. statuens, Th. Fritzschius φύσιν ὕπερ): sc. ἐστίν. — de personis Py. III 112: Νέστορα καὶ Σαρπηδόν', ἀνθρώπων φάτῖς, ἐξ ἐπέων κελαδεννῶν — γινώσκομεν (Bergk. φάτι κῆξ): h. e. φάτιας, das Gespräch. (de Is. VII 40 v. φρήν.)

φάτνα *praesepe* Ol. XIII 92: τὸν δ' (Pegasum) ἐν Οὐλύμπῳ φάτναι Ζηνὸς αρχαῖαι δέκονται: κατηστερίσθη γάρ· καὶ Ἄρατος μέμνηται ὅτι εἰσὶ φάτναι ἐν οὐρανῷ καὶ ὄνοι καλούμενοι ἀστέρες. Schol.

φᾰτός *qui dici potest*, c. negat. Is. VI (VII) 37: ἔτλαν δὲ πένθος οὐ φατόν: h. e. summum, gravissimum. Ol. VI 37: ἐν θυμῷ πιέσαις χόλον οὐ φατόν.

φαυσίμβροτος *fulgens mortalibus* Ol. VII 39: φαυσίμβροτος δαίμων Ὑπεριονίδας: Sol.

φέγγος (n. a. φέγγος) *lux*, *lumen* 1) solis Py. IV 111: ἐπεὶ πάμπρωτον εἶδον φέγγος: h. e. natus sum. — 2) met. splendor, decus, gloria, salus Ol. II 62 (56: ὁ μὰν πλοῦτος ἀρεταῖς δεδαιδαλμένος —, ἀστὴρ ἀρίζηλος, ἐτυμώτατον ἀνδρὶ φέγγος: „Leuchte" Mezger.; cf. Py. IX 90: Χαρίτων κελαδεννᾶν μή με λίποι καθαρὸν φέγγος. fr. 153 (125): δενδρέων δὲ νομὸν πολυγαθὴς Διόνυσος αὐξάνοι, ἁγνὸν φέγγος ὀπώρας, ubi φέγγος nominativum esse de Baccho dictum censet Dissen. Ne. IV 13: δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠύπυργον ἕδος, δίκᾳ ξεναρκέι κοινὸν φέγγος: Aegina. Ne. III 64: τηλαυγὲς ἄραρε φέγγος Αἰακιδᾶν αὐτόθεν. IX 42: δέδορκεν παιδὶ τοῦτ' Ἀγησιδάμου φέγγος. Py. VIII 97: ὅταν αἴγλα διόσδοτος ἔλθῃ, λαμπρὸν φέγγος ἔπεστιν ἀνδρῶν καὶ μείλιχος αἰών (Heynius, libri ἔπεστι φέγγος, Bergk. coni. ἔλθῃ ἀνδρὶ, λαμπρὸν ἔπεστι φέγγος καί).

φείδομαι *parco* 1) parce utor Is. V (VI) 33: σφετέρας οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς Ἡρακλέης: h. e. strenue usus est. — 2) abstineo, omitto Ne. IX 20: οὐδὲ Κρονίων ἀστεροπὰν ἐλελίξαις οἴκοθεν μαργουμένους στείχειν ἐπώτρυν', ἀλλὰ φείσασθαι κελεύθου.

φελλός *suber* Py. II 80: ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ἐχοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας, ἀβάπτιστός εἰμι φελλὸς ὣς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας: ἐγὼ γὰρ ὡς φελλὸς ἁλιευτικοῦ δικτύου, αὐτοῦ ὄντος ἐν βάθει, ἐπιπλέω καὶ οὐ βαπτίζομαι. Schol.

(φένω) (aor. ἔπεφνε(ν), πέφνε(ν), πέφνον. paenultimae vocalis ter non producitur, semel anceps est Ol. X 27) *occido*, *neco* Ol. X 27: πέφνε Κτέατον ἀμύμονα, πέφνε δ' Εὔρυτον. XIII 90: Ἀμαζονίδων — γυναικεῖον στρατὸν καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν. Py. X 46. XI 37. Is. V (VI) 31. fr. 135 (100). semel plur. Is. IV (V) 39: λέγε, τίνες Κύκνον, τίνες Ἕκτορα πέφνον. transfertur ad Furiam Ol. II 46 (41): ὀξεῖ' Ἐριννὺς ἔπεφνέ οἱ σὺν ἀλλαλοφονίᾳ γένος ἀρήιον (var. πέφνεν οἱ v. πέφνε οἱ).

φέρβω *nutrio*, *alo* Ol. II 81 (73): ὕδωρ δ' ἄλλα φέρβει (sc. ἄνθεμα). — Med. met. Py. V 110: κρέσσονα μὲν ἁλικίας νόον φέρβεται γλῶσσάν τε: h. e. habet.

Φερένῑκος *Pherenicus*, nobilis Hieronis equus Ol. I 19: εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν, ὅτε παρ' Ἀλφεῷ σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων, κράτει δὲ προσέμιξε δεσπόταν. Py. III 74: στεφάνοις, τοὺς ἀριστεύων Φερένικος

ἕλεν Κίρρᾳ ποτέ: „surely the Pherenikos of Py. III was grandsire to the Pherenikos of Ol. I" Fennell.

φερέπολις fr. 39 (14): ᾖσε δὲ καὶ ὕστερον Πίνδαρος ἄλλα τε ἐς τὴν Τύχην, καὶ δὴ καὶ φερέπολιν ἀνεκάλεσεν αὐτήν (Paus. IV 30, 6).

φερέπονος *aerumnam afferens* Py. II 31: αἱ δύο δ' ἀμπλακίαι φερέπονοι τελέθοντι.

Φέρης *Pheres*, Aesonis frater Py. IV 125: ἐγγὺς μὲν Φέρης κράναν Ὑπερῇδα λιπών, ἐκ δὲ Μεσσάνας Ἀμυθάν (sc. ἤλυθον).

Φερσεφόνα (Φερσεφόνα, -ας, -ᾳ, *Persephone*, domina inferorum Ol. XII 21: μελαντειχέα νῦν δόμον Φερσεφόνας ἔλθ', Ἀχοῖ (var. Περσεφόνας). Is. VII 55 (VIII 59): οἷς δῶμα Φερσεφόνας μανύων Ἀχιλεύς (Boeckh., vulgo Περσεφόνας). a mortuis poenam sumit luctus olim excitati fr. 133 (98): οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν. — sacrum ei erat Agrigentum a Iove εἰς τὰ ἀνακαλυπτήρια donatum Py. XII 2: αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων, Φερσεφόνας ἕδος. etiam universa Sicilia Ne. I 14: σπεῖρέ νυν ἀγλαΐαν τινὰ νάσῳ, τὰν Ὀλύμπου δεσπότας Ζεὺς ἔδωκεν Φερσεφόνᾳ (var. Περσ.): δοκεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ζεὺς εἰς τὸν γάμον Πλούτωνος τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις τῇ Φερσεφόνῃ δωρήσασθαι. Schol.

φέρτερος, φέρτατος, φέρτιστος (comp. sg. m. φερτέρου, -ον. — superl. sg. m. φέρτατος, -ον. n. φέρτατον. φέρτιστον. pl. m. φερτάτων) *praestantior, praestantissimus* 1) Comp. Ol. I 7: μηδ' Ὀλυμπίας ἀγῶνα φέρτερον αὐδάσομεν. Py. I 35: ἐοικότα γὰρ καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. Is. VII 33 (VIII 35): φέρτερόν κε γόνον ἄνακτα πατρὸς τεκεῖν ποντίαν θεόν. — 2) Superl. Ne. III 57: γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν. Is. VI (VII) 5: δεξαμένα τὸν φέρτατον θεῶν: Iovem; cf. Ol. IX 56: κορᾶν καὶ φερτάτων Κρονιδᾶν. Is. V (VI) 39: φέρτατος — Τελαμών. Ne. X 13: ὁ δ' ὄλβῳ φέρτατος ἵκετ' ἐς κεῖνον γενεάν: Amphitruo. Py. V 48: λόγων φερτάτων μναμήι'. Ol. VII 26: ὅ τι νῦν ἐν καὶ τελευτᾷ φέρτατον ἀνδρὶ τυχεῖν (var. φέρτερον). fr. 126 (92): πολύ τοι φέρτιστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών (Boeckh., libri φέριστον).

φέρω (act. praes. φέρεις, -ει, -ομεν, -οντι, -οισιν. φέροις, -οι. φέρε, -έτω. φέρειν. [οἴσειν.] φέρων, -οισα. ipf. ἔφερε, φέρε(ν), -ον. fut. οἴσει. aor. ἔνεικε(ν), ἔνεικ', ἤνεγκ'. ἐνεῖκαι. ἐνεγκών. pass. praes. φέρεται, -ονται. med. praes. φέρεσθαι) *fero* 1) onus vel pondus sustineo virium quadam contentione: *trage* 1) porto Py. IV 26: ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὑπὲρ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ, ubi paraphr. interpretatur ἐφέρομεν. Py. III 15: φέροισα σπέρμα θεοῦ καθαρόν. Ne. X 17: ἀθανάτων βασιλεὺς αὐλὰν ἐσῆλθεν σπέρμ' ἀδείμαντον φέρων Ἡρακλέος. de viis Ol. VII 52: ἔργα δὲ ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ' ὁμοῖα κέλευθοι φέρον. — met. pro „habere" Ne. III 30: οὐδ' ἀλλοτρίων ἔρωτες ἀνδρὶ φέρειν κρέσσονες. Py. VI 29: ἔγεντο καὶ πρότερον Ἀντίλοχος βιατὰς νόημα τοῦτο φέρων. Is. VII 61 (VIII 67): τὸ καὶ νῦν φέρει λόγον. — in ore habeo Py. I 87: εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν: fertur, habetur. — 2) gigno, procreo Ne. XI 41: δένδρεά τ' οὐκ ἐθέλει πάσαις ἐτέων περόδοις ἄνθος εὐῶδες φέρειν πλούτῳ ἴσον, ἀλλ' ἐν ἀμείβοντι. — 3) tolero Py. II 93: φέρειν δ' ἐλαφρῶς ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγὸν ἀρήγει. fr. 42 (171): ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται μόχθος ἄμμιν. Py. III 82: τὰ μὲν (πήματα) ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν. V 13: σοφοὶ δέ τοι κάλλιον φέροντι καὶ τὰν θεόσδοτον δύναμιν. — 2) movendi notione addita: ducendo v. vehendo moveo loco, *führe, bringe* a) schaffe wohin, deduco, defero Py. I 24: πέτρας φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα. Is. VII 21 (VIII) 23): σὲ δ' ἐς νᾶσον Οἰνοπίαν ἐνεγκὼν κοιμᾶτο (Bergk. φέρων ἐκοιμᾶτο). Py. IX 53: μέλλεις ὑπὲρ πόντου Διὸς ἔξοχον ποτὶ κᾶπον ἐνεῖκαι (Cyrenam). IX 6: ἔνεικέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ, τόθι κτλ. (Bergk. c. var. ἔνεγκε): eo vexit, ubi. c. dat. Py. III 45: καί ῥά νιν Μάγνητι φέρων πόρε Κενταύρῳ διδάξαι. Ol. IX 59. Py. IV 216. IX 61. Ne. V 54: προθύροισιν δ' Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα. Ol. XIII 66: πρίν γέ οἱ —

χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ'. XIV 21: ἐλθ', Ἀχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ' ἀγγελίαν. — met. Ne. I 24: ὕδωρ καπνῷ φέρειν ἀντίον: v. καπνός. Is. VI (VII) 28: λοιγὸν ἄντα φέρων ἐναντίῳ στρατῷ (Thiersch., libri ἀμύνων, Bergk. ἀντιφέρων). Py. X 70: ὑψοῦ φέροντι νόμον Θεσσαλῶν: v. ὑψοῦ. Ol. IX 41: φέροις δὲ Πρωτογενείας ἄστει γλῶσσαν: convertas ad; cf. Ne. III 28: Αἰακῷ σε φαμὶ γένει τε Μοῖσαν φέρειν. Is. I 44: χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις: tribuere. Ol. V 22: σέ τ' — φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν: deducat. fr. 223 (244): καὶ φέρονταί πως ὑπὸ δούλειον τύχαν αἰχμάλωτοι: mittuntur; sermo est de avaris. — Pass. de celeri motu fr. 292 (226): ἡ δὲ διάνοια — πανταχῇ φέρεται (var. πέτεται) κατὰ Πίνδαρον (Plato Theaet. 173 D). fr. 10: ἐλπίσιν ἀθανάταις ἁρμῷ φέρονται. — b) adduco, affero, bringe (führe) herbei, mit Ol. II 87 (79): Ἀχιλλέα τ' ἔνεικ' — μάτηρ: adduxit. III 14: κόσμον ἐλαίας, τάν ποτε Ἴστρου ἀπὸ σκιαρᾶν παγᾶν ἔνεικεν Ἀμφιτρυωνιάδας (var. ἔνεγκεν, quod praetulit Mommsen.). Ne. VIII 15: φέρων Λυδίαν μίτραν καναχηδὰ πεποικιλμέναν. cf. Is. IV (V) 62. Py. II 3: ὔμμιν τόδε τᾶν λιπαρᾶν ἀπὸ Θηβᾶν φέρων μέλος ἔρχομαι. Py. IV 102: φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν, ubi οἴσειν est pro inf. praes., v. Buttm. Gr. Gr. p. 407 annot.; κομίζειν. Schol. Ne. VI 20 (18) ci. de mari fr. 220 (241), 3: ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν (Boeckh., libri φέρουσιν): apportant. — met. affero, paro, moveo Ol. II 59 (53): ὁ μὰν πλοῦτος — φέρει τῶν τε καὶ τῶν καιρόν. Py. I 36: ὁ δὲ λόγος — δόξαν φέρει: exspectationem movet. Ne. IX 34: αἰδὼς γὰρ ὑπὸ κρύφα κέρδει κλέπτεται, ἃ φέρει δόξαν: affert gloriam. Is. I 63: τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν μείζω φέρει. fr. 107 (74), 10: πολέμου δ' εἰ σᾶμα φέρεις τινὸς ἢ στάσιν οὐλομέναν ἢ κτλ. c. dat. Py. IV 278: ἄγγελον ἐσλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. Ol. X 17: νικῶν Ἴλα φερέτω χάριν: referto. Py. X 48: ἦλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων. — Med. Py. VII 22 (20): φαντί γε — εὐδαιμονίαν τὰ καὶ τὰ φέρεσθαι: haec atque illa bona secum afferre. — c) aufero Py. VIII 14: κέρδος δὲ φίλτατον, ἑκόντος εἴ τις ἐκ δόμων φέροι (var. φέρει). — imprimis: praemium fero e certaminibus Ol. IX 98: εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε. X 67: Δόρυκλος δ' ἔφερε πυγμᾶς τέλος (var. δὲ φέρε). Is. VI (VII) 21: φέρει γὰρ Ἰσθμοῖ νίκαν παγκρατίου: habet consecutus; cf. Ne. III 18: πλαγᾶν ἄκος ὑγιηρὸν ἐν βαθυπεδίῳ Νεμέᾳ τὸ καλλίνικον φέρει (Bergk. sec. paraphr. φέρειν, ut sit τὸ φέρειν καλλ.). VIII 64: τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει ἐξ ἱερῶν ἀέθλων μέλλοντα ποθεινοτάταν δόξαν φέρειν. — ad alia transfertur Ne. VII 39: Μολοσσίᾳ δ' ἐμβασίλευεν ὀλίγον χρόνον· ἀτὰρ γένος αἰεὶ φέρεν τοῦτό οἱ γένος (var. φέρει). Py. VIII 38: αὔξων δὲ πάτραν Μειδυλιδᾶν λόγον φέρεις: „dir gilt das Wort" Mezger. Is. I 40: ὁ πονήσαις δὲ νόῳ καὶ προμάθειαν φέρει.

φεύγω (praes. φεύγομεν, -οντι. φεύγειν. φεύγων. ipf. φεῦγε. aor. φύγε, -ον. φύγοι. φυγών, -όντες. pf. πεφευγότες) 1) *fugio*, fugam capio ad periculum imminens evitandum a) abs. Ne. IX 27: ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν. — b) c. acc. Py. V 58: κεῖνόν γε καὶ βαρύκομποι λέοντες περὶ δείματι φύγον (Mosch. et Schmid. ex schol.; vett. libri φεῦγον). Ne. IX 13: φεῦγε γὰρ Ἀμφιάρηον ποτὲ θρασυμήδεα καὶ δεινὰν στάσιν πατρῴων οἴκων ἀπό τ' Ἄργεος. — 2) *effugio, evado, devito* fr. 143 (107), 3: πορθμὸν πεφευγότες Ἀχέροντος. Ne. X 83: θάνατόν τε φυγὼν καὶ γῆρας. Py. IX 92: σιγαλὸν ἀμαχανίαν ἔργῳ φυγών. Ol. VI 90: ἀρχαῖον ὄνειδος ἀλαθέσιν λόγοις εἰ φεύγομεν, Βοιωτίαν ὗν. VI 6: τίνα κεν φύγοι ὕμνον κεῖνος ἀνήρ (var. φύγῃ): ἀντὶ τοῦ τίνι ἂν ὕμνῳ ἀνοίκειος γένοιτο. Schol. Py. II 53: ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν: ἐμὲ δὲ φεύγειν δεῖ τὰς κακηγορίας, τουτέστι τὸ κατηγορεῖν τινων. Schol. Py. X 43: πόνων δὲ καὶ μαχᾶν ἄτερ οἰκέοισι φυγόντες ὑπέρδικον Νέμεσιν. — 3) *abripio me, citatus feror* Py. IX 121: ἐπεὶ φύγε λαιψηρὸν δρόμον: „celerrime emensus erat et ante ceteros absolverat" Boeckh. Ne. I 36: ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων — μόλεν.

Φήρ *Pher, Centaurus* Py. IV 119: *Φὴρ δέ με θεῖος Ἰάσονα κικλήσκων προσηύδα*: Chiron. Py. III 6: *ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν — ζώειν τὸν ἀποιχόμενον Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ' ἄρχειν Παλίου Φῆρ' ἀγρότερον νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον.* plur. fr. 166 (147): *ἐπεὶ Φῆρες δάεν ῥιπὰν μελιαδέος οἴνου.*

φθέγγομαι (praes. *φθεγγόμενος.* fut. *φθέγξομαι.* aor. *ἐφθεγξάμαν*, *(ἐ)φθέγξατ'. φθέγξαιο. φθέγξαι*) *sonum edo, loquor, dico, cano,* abs. Py. I 81: *καιρὸν εἰ φθέγξαιο.* c. acc. Py. VIII 56: *τοιαῦτα μὲν ἐφθέγξατ' Ἀμφιάρηος.* Ol. VI 14: *αἶνος —, ὃν ἐν δίκᾳ ἀπὸ γλώσσας Ἄδραστος — ἐς Ἀμφιάρηον φθέγξατ'.* fr. 238 Boeckh.: *χορὸς εὐρυόπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων φθεγγόμενος.* fr. 177 (166). c. acc. et inf. Ne. V 52: *πύκταν τέ νιν καὶ παγκρατίῳ φθέγξαι ἑλεῖν Ἐπιδαύρῳ διπλόαν νικῶντ' ἀρεταν.* Ol. I 37 (36).

φθέγμα *vox, dictum, cantus* Py. IV 198: *ἐκ νεφέων δέ οἱ ἀντάυσε βροντᾶς αἴσιον φθέγμα.* fr. 188 (190): *φθέγμα μὲν πάγκοινον ἔγνωκας Πολυμνάστου.* Py. VIII 31: *εἰμὶ δ' ἄσχολος ἀναθέμεν πᾶσαν μακραγορίαν λύρᾳ τε καὶ φθέγματι μαλθακῷ.*

φθείρω *perdo* Py. III 36: *γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦρον, ἁμᾶ δ' ἔφθαρεν* (var. *ἔφθαρε*): *λοιμὸς γὰρ ἐγένετο, αἴτιοι δὲ τοῦ λοιμοῦ Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις.* Schol.

Φθία *Phthia*, urbs Thessalica Ne. IV 51: *Θέτις δὲ κρατεῖ Φθίᾳ.* Py. III 101: *παῖς, ὅνπερ μόνον ἀθανάτα τίκτεν ἐν Φθίᾳ Θέτις.*

φθινόκαρπος *fructus amittens, sterilis* Py. IV 265: *καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς* (sc. *δρῦς*).

φθινοπωρίς *fructibus exitialis* Py. V 102: *μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων χειμερία καταπνοὰ δαμαλίζοι πότμον* (Bergk. *κατὰ πνοὰ δνοπαλίζοι*).

φθίνω, φθίω (act. praes. *φθίνει.* med. aor. *φθιμένου, -ον, -ων*) *pereo* Py. I 94: *οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά* (Schmid. *φθινεῖ*). — Med. aor. **φθίμενος** *defunctus* Is. VII 60 (VIII 66): *ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν.* III 28 (IV 10): *μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν.* Ne. X 59: *εἵλετ' αἰῶνα φθιμένου Πολυδεύκης Κάστορος ἐν πολέμῳ.* sine subst. Py. IV 112: *κᾶδος ὡσείτε φθιμένου δνοφερὸν ἐν δώμασι θηκάμενοι.*

φθίσις *interitus* fr. 107 (74), 11: *καρποῦ φθίσιν.*

φθονερός (pl. m. *φθονεροί, -ῶν, -οῖσιν.* f. *φθονεραί, -αῖς, -αῖσι.* n. *φθονερά*) *invidus* Ol. I 48 (47): *ἔννεπε κρυφᾷ τις αὐτίκα φθονερῶν γειτόνων.* Py. X 20: *τῶν δ' ἐν Ἑλλάδι τερπνῶν λαχόντες οὐκ ὀλίγαν δόσιν μὴ φθονεραῖς ἐκ θεῶν μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν.* Is. II 43: *φθονεραὶ θνατῶν φρένας ἀμφικρέμανται ἐλπίδες.* I 44: *χρή νιν εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις: μὴ φθονερῶς φέρειν, ἀλλ' ἐπαινεῖν.* Schol. — sine subst. Py. II 90: *οὐδὲ ταῦτα νόον ἰαίνει φθονερῶν.* XI 54: *φθονεροὶ δ' ἀμύνονται ἄτᾳ* (Herm. *ἆται*, Bergk. *ἄγᾳ*). Ne. VIII 21: *ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖσιν.* — neutr. pl. pro adv. Ne. IV 39: *φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν.*

φθονέω *invideo*, abs. Ol. VI 74: *μῶμος ἐξ ἄλλων κρέμαται φθονεόντων τοῖς.* c. dat. Py. III 71: *οὐ φθονέων ἀγαθοῖς, ξείνοις δὲ θαυμαστὸς πατήρ.* c. inf. Is. IV (V) 25: *μὴ φθόνει κόμπον τὸν ἐοικότ' ἀοιδᾷ κιρνάμεν ἀντὶ πόνων.*

φθόνος (sg. *φθόνος, -ον*) *invidia* Py. I 85: *ἀλλ' ὅμως, κρέσσων γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος, μὴ παρίει καλά.* VII 19 (17): *τὸ δ' ἄχνυμαι, φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα.* XI 29: *ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον.* fr. 212 (231): *φθόνον κενεοφρόνων ἑταῖρον ἀνδρῶν, ὥς φησι Πίνδαρος* (Plut. de cap. ex host. util. c. 10). Ol. VIII 55: *μὴ βαλέτω με λίθῳ τραχεῖ φθόνος*, ubi *φθόνος* est pro invidis. c. gen. Is. VI (VII) 39: *ὁ δ' ἀθανάτων μὴ θρασσέτω φθόνος.*

φιάλα (sg. *φιάλαν.* pl. *φιάλαις, -αισι*) *phiala*, data in convivio Ol. VII 1: *φιάλαν ὡς εἴ τις ἀφνειᾶς ἀπὸ χειρὸς ἑλὼν ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων οἴκοθεν οἴκαδε, πάγχρυσον, κορυφὰν κτεάνων.* adhibita in libationibus Py. IV 193: *χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν ἀρχὸς ἐν πρύμνᾳ πατέρ' Οὐρανιδᾶν — ἐκάλει.* Is. V (VI) 40: *ἄνδωκε δ' αὐτῷ φέρ-*

τατος οἰνοδόκον φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν Τελαμών. praemium certaminis Ne. IX 51: *ἀργυρέαισι δὲ νωμάτω φιάλαισι βιατὰν ἀμπέλου παῖδ᾽, ἅς ποθ᾽ ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος: ἐν γὰρ τοῖς κατὰ Σικυῶνα Πυθίοις ἀργυραῖ φιάλαι ἔπαθλα.* Schol. cf. Ne. X 43: *Σικυωνόθε δ᾽ ἀργυρωθέντες σὺν οἰνηραῖς φιάλαις ἀπέβαν.* Is. I 20: *καὶ τριπόδεσσιν ἐκόσμησαν δόμον καὶ λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ, γενόμενοι στεφάνων νικαφόρων.*

φῐλάγλᾰος *splendoris elegantiaeque amicus* Py. XII 1: *αἰτέω σε, φιλάγλαε, καλλίστα βροτεᾶν πολίων:* „urbs Agrigentum quasi heroina invocatur, commixtis, ut solet, heroinae urbisque attributis; pulcherrima autem dicitur, quum iam tum splendide instructa esset vel ante Theronis regnum, sub hoc enim inde ab Ol. 75, 1 ex Punica praeda ornata est“ Boeckh. et Dissen.

φιλᾱ́νωρ 1) *amans hominum* fr. 236 (260): *φιλάνορα δ᾽ οὐκ ἔλιπον βιοτάν.* — 2) **Φιλάνωρ** *Philanor*, pater Ergotelis Ol. XII 13: *υἱὲ Φιλάνορος.*

φιλάρματος *amans curruum* et curulium certaminum Is. VII 20 (VIII 22): *τᾶν μὲν παρὰ καλλιρόῳ Δίρκᾳ φιλαρμάτου πόλιος ᾤκισσεν ἁγεμόνα:* Thebarum.

φῐλέω (act. praes. *φιλεῖς, -εῖ, -έοισιν. φιλεῖν, -έειν. φιλέων, -έοντ᾽.* aor. *ἐφίλησεν, (ἐ)φίλησ᾽. φιλήσαντ᾽.* pf. *πεφίληκε.* pass. pf. *πεφιλημένον*) *amo, diligo, magni facio* 1) aliquem, de cognatis et amicis Ol. II 28: *φιλεῖ δέ νιν* (Semelen) *Παλλὰς αἰεί, καὶ Ζεὺς πατήρ, μάλα φιλεῖ δὲ παῖς ὁ κισσοφόρος.* Py. II 83: *φίλον εἴη φιλεῖν.* X 66: *φιλέων φιλέοντ᾽, ἄγων ἄγοντα προφρόνως.* V 26: *φιλεῖν δὲ Κάρρωτον ἔξοχ᾽ ἑταίρων* (Bergk. *φίλει*, antiquam scripturam esse ratus). abs. Ne. VII 88: *φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ᾽ ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον* (Tricl. *φιλήσαντά γ᾽*, Boeckh. *φιλάσαντ᾽*). — de deis hominem cura atque honore prosequentibus Py. II 16: *Κινύραν —, τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ᾽ Ἀπόλλων* (Mosch. *ἐφίλασ᾽*): „ut musicae studiosum“ Dissen. abs. Ol. VI 102: *θεὸς τῶνδε κείνων τε κλυτὰν αἶσαν παρέχοι φιλέων:* benignus. — 2) aliquid Py. IX 18: *ἁ μὲν οὔθ᾽ ἱστῶν παλιμβάμους ἐφίλησεν ὁδοὺς οὔτε δείνων τέρψιας οὔθ᾽ ἑταρᾶν οἰκουρίαν.* fr. 154 (126): *ἐλαφρὰν κυπάρισσον φιλέειν* (Ahrens. *φιλεῖν*): „contentum esse“ Boeckh. de deis Py. I 39: *Λάλοι᾽ ἀνάσσων Φοῖβε Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων.* Ne. V 44: *μείς τ᾽ ἐπιχώριος, ὃν φίλησ᾽ Ἀπόλλων* (Boeckh. *φίλασ᾽*). Py. I 13: *ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεύς, ἀτύζονται βοὰν Πιερίδων ἀίοντα,* ubi perf. aucta vi est pro praes. — Pass. Ne. IV 45: *μέλος πεφιλημένον Οἰνώνᾳ τε καὶ Κύπρῳ:* dilectum. — ad res transfertur Ne. III 7: *ἀεθλονικία δὲ μάλιστ᾽ ἀοιδὰν φιλεῖ.* IX 48: *ἁσυχία δὲ φιλεῖ μὲν συμπόσιον* (Tricl. *ἡσυχίαν*). — 3) c. infin. Ne. I 12: *μεγάλων δ᾽ ἀέθλων Μοῖσα μεμνᾶσθαι φιλεῖ.* Py. III 18: *ἰαχὰν ὑμεναίων, ἅλικες οἷα παρθένοι φιλέοισιν ἑταῖραι ἑσπερίαις ὑποκουρίζεσθ᾽ ἀοιδαῖς* (var. *φιλέουσιν*). I 90: *εἴπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἁδεῖαν αἰεὶ κλύειν.*

φιλησίμολπος *amans cantus* Ol. XIV 13: *ὦ πότνι᾽ Ἀγλαΐα φιλησίμολπέ τ᾽ Εὐφροσύνα.*

φίλιος *amicus*, ad amicum pertinens Py. IV 29: *φιλίων δ᾽ ἐπέων ἄρχετο.* itaque *gratus* Py. I 60: *ἄγ᾽ ἔπειτ᾽ Αἴτνας βασιλεῖ φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον: προσφιλέστατον.* Schol. Py. IV 196: *φιλίαν νόστοιο μοῖραν* (*ἐκάλει*). Ol. I 77 (75): *φίλια δῶρα Κυπρίας.*

φίλιππος *amans equorum*, studiosus rei equestris Ne. IX 32: *ἐντί τοι φίλιπποί τ᾽ αὐτόθι καὶ κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες: ὡς νῦν ὁ Χρόμιος ἵπποις νενικηκώς. εἰς τοῦτον γὰρ ἡ ἀπότασις.* Schol.

φιλοκερδής *amans v. cupidus lucri* Is. II 6: *ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ᾽ ἦν οὐδ᾽ ἐργάτις.*

Φιλοκτήτας *Philoctetes*, Pocantis filius Py. I 50: *νῦν γε μὰν τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων ἐστρατεύθη:* cuius res narrantur v. 52—55.

φιλόμᾰχος *amans pugnae, bellicosus* fr. 164 (142): *φιλόμαχον γένος ἐκ Περσέος.*

φιλόμολπος *amans cantus* Ne. VII 9: *πόλιν γὰρ φιλόμολπον οἰκεῖ δορικτύπων Αἰακιδᾶν: τὶν εὔυμνον*

Αἴγιναν. διὰ τοὺς γράφοντας τοῖς νικῶσιν ἐπινίκους. Schol.

φιλόνεικος *amans contentionum, contentiosus* Ol. VI 19: *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν, καὶ μέγαν ὅρκον ὀμόσσαις τοῦτό γέ οἱ σαφέως μαρτυρήσω* (Bergk. *φιλόνικος*): „significatur rem esse extra contentionem et dubitationem positam, ut optime Hermannus monet" Boeckh.

φιλόξεινος, φιλόξενος *amans hospitum, hospitalis* Ne. I 20: *ἔσταν δ' ἐπ' αὐλείαις θύραις ἀνδρὸς φιλοξείνου καλὰ μελπόμενος*: Chromii. Ol. III 1: *Τυνδαρίδαις τε φιλοξείνοις ἁδεῖν καλλιπλοκάμῳ θ' Ἑλένᾳ — εὔχομαι* (var. *φιλοξένοις*): *ἑορτὴν ἐξεῦρον (οἱ Διόσκουροι, ἣν διὰ τὸ πρὸς πάντας τοὺς θεοὺς γίνεσθαι Θεοξενία ἐκάλουν, οἱονεὶ ξενίαν καὶ τράπεξαν τῶν θεῶν.* Schol. Is. II 24: *ὅντε* (Nicomachum) *καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνον, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι, παθόντες πού τι φιλόξενον ἔργον: ὑπεδέξατο γὰρ αὐτοὺς καὶ φιλοξένως ἐξένισεν.* Schol.

φιλόπολις *amans civitatis* Ol. IV 14 (18): *πρὸς Ἁσυχίαν φιλόπολιν καθαρᾷ γνώμᾳ τετραμμένον: ἀντὶ τοῦ φιλοῦντα τὴν ἑαυτοῦ πόλιν καὶ οὐ στάσει χαίροντα.* Schol.

φίλος (sg. m. *φίλος, -ου, -ῳ, -ον, -(ε)*. f. *φίλας, -αν, -α*. n. *φίλῳ, -ον*. pl. m. *φίλοι, -ων, -οισι, -οις, -οι*. f. *φίλας*. n. *φίλων, -α*. — comp. sg. n. *φίλτερον*. superl. sg. m. *φίλτατον*. n. *φίλτατον*) I) adi. 1) pass. *amatus, dilectus, carus, gratus, iucundus* a) de personis Ne. X 55: *παρὰ πατρὶ φίλῳ*. Py. IX 61: *φίλας ὑπὸ ματέρος*. cf. V 114. Py. VIII 98: *Αἴγινα φίλα μᾶτερ*. Ol. VII 41: *παισὶν φίλοις*. Py. IX 98: *φίλτατον — πόσιν ἢ υἱόν*. fr. 171 (157): *φίλα τέκν'*. Ol. XIII 58: *γένει φίλῳ σὺν Ἀτρέος*. Py. XII 18: *φίλον ἄνδρα*. cf. Py. IV 1. Ne. VII 62. Is. V (VI) 18. plur. Py. V 123. IX 64. Ne. VIII 42. Ol. IX 4: *φίλοις — σὺν ἑταίροις*. — de membris corporis Py. IV 239: *φίλας ὤρεγον χεῖρας*. III 61: *μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε*: se ipse alloquitur poeta; cf. Ol. I 4: *φίλον ἦτορ*. — b) de regionibus et rebus Is. VI (VII) 27: *πρὸ φίλας πάτρας*. Ne. VIII 13: *πόλιός θ' ὑπὲρ φίλας*. cf. Ol. IX 21. Ol. I 39 (38): *φίλαν τε Σίπυλον*. — Ol. I 16: *φίλαν — τράπεξαν*. Py. II 17: *φίλων — ἀντὶ ἔργων*. Ol. I 87 (85): *τὺ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι*: optatam. Py. VIII 13: *κέρδος δὲ φίλτατον*. Ol. X 12: *φίλαν — ἐς χάριν*: iucundam. — c) c. dat. Is. I 5: *τί φίλτερον κεδνῶν τοκέων ἀγαθοῖς*. fr. 81 (49), 2: *τὸ δὲ μὴ Δὶ φίλτερον σιγῷμι πάμπαν*. fr. 155 (127): *τί δ' ἔρδων φίλος σοί τε, καρτερόβροντα Κρονίδα, φίλος δὲ Μοίσαις Εὐθυμίᾳ τε μέλων εἴην*. fr. 224 (246) ci. — 2) act. *amicus, benignus*, c. gen. Py. III 5: *Φῆρ' ἀγρότερον νόον ἔχοντ' ἀνδρῶν φίλον*. Ne. V 8: *ματρόπολίν τε, φίλαν ξένων ἄρουραν*: hospitalem; v. *φιλόξεινος*. — II) subst. *amicus, sodalis* Is. II 11: *κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων*. cf. Ne. X 78. Ol. VII 5: *φίλων παρεόντων*. Ne. IV 22: *φίλοισι γὰρ φίλοις ἐλθών*. I 32: *ἐόντων εὖ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι φίλοις ἐξαρκέων*. Ol. II 103 (93): *φίλοις ἄνδρα μᾶλλον εὐεργέταν*. Py. II 83: *φίλον εἴη φιλεῖν· ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι*. I 51: *σὺν δ' ἀνάγκᾳ νιν φίλον καί τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν* (Bergk. *μὴ φίλον*). fr. 229 (253): *νικώμενοι γὰρ ἄνδρες ἀγρυξίᾳ δέδενται οὐ φίλων ἐναντίον ἐλθεῖν*. fr. 160: *θανόντων δὲ καὶ φίλοι προδόται*. c. gen. Py. IX 93: *εἰ φίλος ἀστῶν εἴ τις ἀντάεις*. in compellatione Ne. III 76: *χαῖρε, φίλος*: nom. pro voc. Py. I 92: *μὴ δολωθῇς, ὦ φίλ', εὐτραπέλοις κέρδεσσ'* (Bergk., libri *ὦ φίλε κέρδεσιν εὐτραπέλοις*, Herm. *ὦ φίλος, εὐτραπ. κέρδεσσ'*, quod rec. Christ.). Py. XI 38: *ὦ φίλοι*.

φιλότας *amor* Ol. X 87: *μάλα δέ οἱ θερμαίνει φιλότατι νόον*. Py. IV 92: *ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται*. IX 39: *κρυπταὶ κλαῖδες ἐντὶ σοφοῖς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων*. Ne. VIII 1: *Ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων*.

φιλοτιμία *honor* fr. 210 (229): *ἄγαν φιλοτιμίαν μνώμενοι ἐν πόλεσιν ἄνδρες ἢ στάσιν* (Plut. de cohib. ira c. 8).

φιλοφροσύνα *comitas, benevolentia* Ol. VI 98: *σὺν δὲ φιλοφροσύναις εὐηράτοις Ἁγησία δέξαιτο κῶμον*.

φιλόφρων *benevolus, benignus* Py. I 94: *οὐ φθίνει Κροίσου φιλόφρων ἀρετά*. VIII 1: *φιλόφρον Ἁσυχία*.

φίλτρον *delinimentum* Py. III 64:

εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι Χείρων, καί τί οἱ φίλτρον ἐν θυμῷ μελιγάρυες ὕμνοι ἁμέτεροι τίθεν: sc. „ut captus cantu audiret preces meas" Dissen. — met. Ol. XIII 68: ἄγε φίλτρον τόδ᾽ ἵππειον δέκεν: h. e. χαλινόν, v. 65.

Φῐλῠ́ρα *Philyra*, mater Chironis Py. IV 103: ἄντροθε γὰρ νέομαι πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας, ἵνα Κενταύρου με κοῦραι θρέψαν ἁγναί. Ne. III 43: Ἀχιλεὺς τὰ μὲν μένων Φιλύρας ἐν δόμοις. Py. VI 22: τά ποτ᾽ ἐν οὔρεσι φαντὶ μεγαλοσθενῆ Φιλύρας υἱὸν ὀρφανιζομένῳ Πηλεΐδᾳ παραινεῖν.

Φῑλῠρίδας *Philyrides* h. e. Philyrae filius Chiron Py. III 1: Χείρωνα — Φιλυρίδαν (var. Φιλλυρίδαν). IX 30: σεμνὸν ἄντρον, Φιλυρίδα, προλιπών (var. Φιλλ.).

Φίντις (Δωρικῶς pro Φίλτις) *Phintis*, auriga Agesiae Ol. VI 22: ὦ Φίντις, ἀλλὰ ζεῦξον ἤδη μοι σθένος ἡμιόνων: „Siculum aurigae nomen pro Φίλτις, ut Φιντίας Φιντύλος; comitabatur hic rhedam, quam tamen in Olympico certamine Agesias ipse vexerat"; quodsi alius pro Agesia rhedae in certamine rector fuisset, vacaret locus de periculo vs. 9—11" Boeckh. et Dissen.

φλαῦρος *levis*, met. Py. I 87: εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται πὰρ σέθεν.

φλάω *contundo* Ne. X 68: ἀλλ᾽ οὔ νιν φλάσαν οὐδ᾽ ἀνέχασσαν.

Φλέγρα *Phlegra*, in Isthmo Thracico peninsulae Pallenae Ne. I 67: ὅταν θεοὶ ἐν πεδίῳ Φλέγρας Γιγάντεσσιν μάχαν ἀντιάζωσιν. plur. Is. V (VI) 33: τὸν βουβόταν οὔρεϊ ἴσον Φλέγραισιν εὑρὼν Ἀλκυονῆ σφετέρας οὐ φείσατο χερσὶν βαρυφθόγγοιο νευρᾶς Ἡρακλέης.

Φλεγύας *Phlegyas*, rex Lapitharum, Ixionis et Coronidis pater Py. III 8: εὐίππου Φλεγύα θυγάτηρ (Coronis).

φλέγω (act. praes. φλέγει, -οντι. ipf. φλέγεν. pass. pr. φλέγεται) 1) trans. *illustro*, met. Py. V 45: Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ᾽ ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες. Pass. Ne. X 2: φλέγεται δ᾽ ἀρεταῖς μυρίαις (sc. Argos): splendet. Is. VI (VII) 23: φλέγεται δὲ ἰοπλόκοισι Μοίσαις (sc. Strepsiades): celebratur. — 2) intr. *splendeo, fulgeo* Ol. II 79 (73): ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει. met. Ne. VI 43 (38): παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν (var. φλέγειν, φλέγε): v. ὅμαδος. — fr. 26: καὶ τὸ πέδα στόμα φλέγει ἀντὶ τοῦ μετὰ στόμα (Eust. Pr. 21).

Φλῑοῦς *Phlius*, urbs Argolica Ne. VI 50 (44): βοτάνα τέ νίν ποθ᾽ ἁ λέοντος νικῶντ᾽ ἤρεφε δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ᾽ ὠγυγίοις ὄρεσιν (Bergk. ὠγυγίοι᾽). v. βοτάνα.

φλόξ (sg. φλόξ, φλογός, -ί, φλόγ᾽) *flamma* sacrificiorum Ol. VII 48: καὶ τοὶ γὰρ αἰθούσσας ἔχοντες σπέρμ᾽ ἀνέβαν φλογὸς οὔ. Is. III 83 (IV 65): τοῖσιν ἐν δυθμαῖσιν αὐγᾶν φλὸξ ἀνατελλομένα συνεχὲς παννυχίζει αἰθέρα κνισάεντι λακτίζοισα καπνῷ. montis ignivomi Py. I 24: ἀλλ᾽ ἐν ὄρφναισιν πέτρας φοίνισσα κυλινδομένα φλὸξ ἐς βαθεῖαν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ. boum Py. IV 225: βόας, οἳ φλόγ᾽ ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέον καιομένοιο πυρός. — met. fr. 123 (88), 5: ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί.

φόβα *iuba, crinis* Py. X 47: ἔπεφνέν τε Γοργόνα καὶ ποικίλον κάρα δρακόντων φόβαισιν ἤλυθε νασιώταις λίθινον θάνατον φέρων. met. fr. 75 (45), 18: ἐραταὶ ἴων φόβαι: „folia larga" Dissen.

φόβος *metus, terror* Py. IX 32: φόβῳ δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες. Ne. III 39: οὐδέ νίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. Py. V 61: ἔδωκ᾽ Ἀπόλλων θῆρας αἰνῷ φόβῳ (var. θηρσὶν αἰνὸν φόβον). Ne. IX 27: ἐν γὰρ δαιμονίοισι φόβοις φεύγοντι καὶ παῖδες θεῶν.

Φοῖβος (Φοῖβος, -ου, -ῳ, -ον, -ε) *Phoebus Apollo* Py. I 39: Λύκιε καὶ Δάλοι᾽ ἀνάσσων Φοῖβε Παρνασοῦ τε κράναν Κασταλίαν φιλέων: invocatur hic utpote Pythiae victoriae dator. Py. IV 54: τὸν μὲν πολυχρύσῳ ποτ᾽ ἐν δώματι Φοῖβος ἀμνάσει θέμισσιν Πύθιον ναὸν καταβάντα κτλ. V 104: τὸν ἐν ἀοιδᾷ νέων πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν, ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν. Ne. IX 9: ἱππίων ἀέθλων κορυφάν, ἅ τε Φοίβῳ θῆκεν Ἄδραστος ἐπ᾽ Ἀσωποῦ ῥεέθροις: „dicit Sicyoniorum ludos in Apollinis hono-

rem institutos, quorum in locum postea Pythia substituit Clisthenes" Boeckh. Is. I 7: *τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις ἀνδράσιν*: hymnum dici ob victoriam in Delo reportatam a poeta faciendum docuit Hartung.; Dissenius vero templo Apollinis Carthaeae in urbe Deliaca sito hymnum destinatum fuisse existimat. Py. III 14: *πρόσθεν ἀκειρεκόμᾳ μιχθεῖσα Φοίβῳ* (Coronis). Ol. VI 49: *Φοίβου γὰρ αὐτὸν φᾶ γεγάκειν πατρός*: sc. Euadnae filium Iamum. Py. IX 40: *κρυπταὶ κλαΐδες ἐντὶ σοφᾶς Πειθοῦς ἱερᾶν φιλοτάτων, Φοῖβε.* Ol. IX 33: *ἤρειδεν δέ νιν* (Herculem) *ἀργυρέῳ τόξῳ πελεμίζων Φοῖβος.*

φοινῑκάνθεμος *purpura floridus, purpureis floribus laetus* Py. IV 64: *φοινικανθέμου ἦρος ἀκμᾷ.*

φοινίκεος *puniceus* Is. III 36 (IV 18): *νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ἅτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις.*

φοινικόκροκος *trama punicei coloris intextus* Ol. VI 39: *φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα.*

φοινικόπεζα *rubicundis pedibus insignis* Ol. VI 94: *φοινικόπεζαν ἀμφέπει Δάματρα*: Boeckhio aliisque iudicibus ob segetis maturae colorem, ut ap. Verg. Ge. I 297 seges matura est rubicunda Ceres; aut ob pedes ab artificibus minio pictos, ut ait Winkelmann. Hist. art. III. p. 23.

φοινικόροδος *purpurea rosa variegatus* fr. 129 (95), 2: *φοινικορόδοις δ' ἐνὶ λειμώνεσσι.*

φοινικοστερόπας *rutila fulgurans* Ol. IX 6: *Δία τε φοινικοστερόπαν*: „aut ex communibus notionibus aut quod fulmen Iovis etiam apud Opuntios Locros insignem venerationem habuit, ut apud Epizephyrios; posterius mihi magis probatur, quum praesertim statim vs. 45 redeat idem epitheton *αἰολοβρόντα Διός*" Boeckh. v. *πυρπάλαμος.*

Φοινικόστολος *a Phoenicibus paratus v. missus* Ne. IX 28: *πεῖραν μὲν ἀγάνορα Φοινικοστόλων ἐγχέων ταύταν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς ἀναβάλλομαι* (var. *φοινικοστόλον*): h. e. belli a Carthaginiensibus illati; Mezgerus vero *φοινικοστόλων* scribendum statuit: „rubro colore h. e. sanguine imbutorum", *ταύταν* explicans „talem".

φοῖνιξ 1) *palma* fr. 75 (45), 14: *ἐν Ἀργείᾳ Νεμέᾳ μάντιν οὐ λανθάνει φοίνικος ἔρνος, ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα* (var. *φοινικοσάων*, *φοίνικος ἑανῶν*, unde Bergk. sec. Kochium *φοινικοεάνων*): „a Nemea palma non aliena est; nam in Nemeaeis ludis, ut in plurimis, victori in dexteram dabatur" Boeckh. — 2) **Φοῖνιξ** *Poenus* Py. I 72: *ἅμερον ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλαλατὸς ἔχῃ ναυσίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κύμας*: „clade Cumana, quae paulo ante hoc carmen acciderat, soli Tyrrheni percussi erant; poeta autem etiam Poenos Siciliae hostes spectata Etruscorum strage ab invadendis Graecis deterreri vult" Boeckh.

φοίνιος *cruentus* Is. III 53 (IV 35): *ἴστε μὰν Αἴαντος ἀλκὰν φοίνιον*: sc. caesorum hostium sanguine.

φοίνισσα 1) *rubicunda, rutila* Py. I 24: *φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ.* IV 205: *φοίνισσα δὲ Θρηικίων ἀγέλα ταύρων ὑπᾶρχεν.* — 2) **Φοίνισσα** *Phoenicia* Py. II 67: *τόδε μὲν κατὰ Φοίνισσαν ἐμπολὰν μέλος ὑπὲρ πολιᾶς ἁλὸς πέμπεται*: „ad instar mercis, quae Phoenicia audit, quia Phoenices mercaturae auctores" Dissen.

φονά *occisio, caedes* Py. XI 37: *πέφνεν τε ματέρα θῆκέ τ' Αἴγισθον ἐν φοναῖς*: „stravit cruenta occisione" Dissen.; „er streckte in sein Blut hin" Mezger. Boeckhius, quum grammatici *φονὰς* de loco caedis explicent, intellegit locum, ubi Agamemno occisus erat.

φονεύω *occido* Py. XI 17: *τὸν δὴ φονευομένου πατρὸς Ἀρσινόα — ἄνελε.*

φόνιος *cruentus*, met. fr. 132 (97), 2: *ψυχαὶ δ' ἀσεβέων ὑπουράνιοι γαίᾳ ποτῶνται ἐν ἄλγεσιν φονίοις.*

φόνος (sg. *φόνου*, *-ῳ*, *-ον*) 1) *nex, caedes* Ne. III 46: *μάχᾳ λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον.* fr. 234 (258), 3: *κάπρῳ δὲ βουλεύοντα φόνον κύνα χρὴ τλάθυμον ἐξευρεῖν.* Ne. VIII 27: *Αἴας στερηθεὶς ὅπλων φόνῳ πάλαισεν.* IX 37: *παῦροι δὲ βουλεῦσαι φόνον παρποδίου νεφέλαν τρέψαι ποτὶ δυσμενέων ἀνδρῶν στίχας χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί.* c. gen. Is. IV (V) 50: *πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ*

ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ (Bergk. coni. δνόφῳ). — met. de persona Py. IV 250: κλέψεν τε Μήδειαν σὺν αὐτᾷ, τὰν Πελίαο φόνον (var. πελιαοφόνον, πελιαφόνον): „quum post reditum Argonautarum filiabus Peliae persuaderet, ut patrem occiderent, dicens se occiso iuventutem restituturam, quod non fecit“ Dissen.; femininum defendit Boeckh. in Nott. critt. — 2) *sanguis* Is. VII 50 (VIII 55): ὃ καὶ Μύσιον ἀμπελόεν αἴμαξε Τηλέφου μέλανι ῥαίνων φόνῳ πεδίον.

φορβάς *compascuus* fr. 122 (87), 15: φορβάδων κορᾶν ἀγέλαν ἑκατόγγυιον: „dicuntur meretrices, quod gregatim vivebant“ Dissen.

φορέω *huc illuc fero*, met. fr. 123 (88), 7: γυναικείῳ θράσει ψυχὰν φορεῖται πᾶσαν ὁδὸν θεραπεύων (Bergk. γυναικείαν): h. e. vagatur mobilis, inconstans est, flatterhaft.

φορητός *vagus* fr. 88 (58), 1: ἦν γὰρ τοπάροιθε φορητὰ κυμάτεσσιν παντοδαπῶν τ' ἀνέμων ῥιπαῖσιν (sc. Delus).

Φόρκος *Phorcus*, Gorgonum pater Py. XII 12: τό τε θεσπέσιον Φόρκοι' ἀμαύρωσεν γένος (Herm. et Boeckh. Φόρκοιο μαύρωσεν): sc. Perseus.

φόρμιγξ (sg. φόρμιγγος, -ι, -(α), -ιγξ. pl. φόρμιγγες, -εσσι(ν)) *cithara* (plerumque octo chordarum, quamquam etiam heptachordo antiquo Terpandri Pindari aetate utebantur, cf. Py. II 70. Ne. V 24; v. Boeckh. de Metr. Pind. p. 206) Py. I 1: χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων σύνδικον Μοισᾶν κτέανον. Ne. V 24: ἐν δὲ μέσαις (Μοίσαις) φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων ἁγεῖτο παντοίων νόμων. Py. II 71: τὸ Καστόρειον δ' ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος. Ol. I 18: ἀλλὰ Δωρίαν ἀπὸ φόρμιγγα πασσάλου λάμβαν': quod tensio Dorium modum habebat, cf. Boeckh. de Metr. Pind. p. 256; sec. Schneidewinum, quod hymnus inter Dores cantatus est. Ol. IX 13: ἀνδρὸς ἀμφὶ παλαίσμασιν φόρμιγγ' ἐλελίζων. Py. I 97: οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοινωνίαν μαλθακὰν παίδων ὀάροισι δέκονται. IV 296: ἔν τε σοφοῖς δαιδαλέαν φόρμιγγα βαστάζων πολίταις ἡσυχίᾳ θιγέμεν. fr. 129 (95), 5: τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρπονται. Is. II 2: ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι. Ne. IV 5: εὐλογία φόρμιγγι συνάορος. IV 44: ἐξύφαινε, γλυκεῖα, καὶ τόδ' αὐτίκα, φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ μέλος. Is. IV (V) 27: κλέονται δ' ἔν τε φορμίγγεσσιν ἐν αὐλῶν τε παμφώνοις ὁμοκλαῖς (var. φορμίγγεσιν). Ol. III 8: φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι. VII 12: ἄλλοτε δ' ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ ἅμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ' ἐν ἔντεσιν αὐλῶν. Ne. IX 8: ἀλλ' ἀνὰ μὲν βρομίαν φόρμιγγ', ἀνὰ δ' αὐλὸν ἐπ' αὐτὰν ὄρσομεν ἱππίων ἀέθλων κορυφάν.

φορμικτάς *citharista*, *citharae peritus* Py. IV 176: ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς (var. φορμιγκτὰς).

φραδά *consilium*, *cognitio* Ol. XII 9: τῶν δὲ μελλόντων τετύφλωνται φραδαί. v. τυφλόω.

φραδάζω (φραδιάω) *notum facio*, *indico* Ne. III 26: ἐρεύνασε (Hercules) τεναγέων ῥοὰς — καὶ γᾶν φράδασσε (Mosch., vett. φράδασε): ἐποίησε δήλην, ἕως τίνος ἐστὶ πορευτὴ καὶ ἕως τίνος ἡ θάλασσα πλωτή, ἐπιστήσας τὰς στήλας αὐτός. Schol.

φράζω (act. praes. φράζων. ipf. φράζε. aor. ἔφρασε. φράσσατε. φράσαι. φράσαις. med. praes. φράζεται. aor. ἐφράσθη. brevis vocalis antecedens semel non producitur Ol. XIII 11) 1) Act. *indico*, *dico*, *eloquor*, c. acc. Py. IV 117: δόμους πατέρων, κεδνοὶ πολῖται, φράσσατέ μοι σαφέως. Ol. VIII 74: ἀλλ' ἐμὲ χρὴ μναμοσύναν ἀνεγείροντα φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον. Is. III 56 (IV 38): αὐτοῦ (Aiacis) πᾶσαν ὀρθώσαις ἀρετὰν κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν. Ol. II 66 (60): κατὰ γᾶς δικάζει τις ἐχθρᾷ λόγον φράσαις ἀνάγκᾳ (var. φράσας, φράσαισ'). suppl. acc. Ol. XIII 11: ἔχω καλά τε φράσαι. Is. V (VI) 68: μάλα τιμᾷ τοῦτ' ἔπος υἱοῖσί τε φράζων παραινεῖ. — sent. pendente Ol. II 110 (100): καὶ κεῖνος ὅσα χάρματ' ἄλλοις ἔθηκε, τίς ἂν φράσαι δύναιτο; Ne. I 61: ὁ δὲ οἱ φράζε καὶ παντὶ στρατῷ, ποίαις ὁμιλήσει τύχαις, ὅσσους μὲν ἐν χέρσῳ κτανών, ὅσσους δὲ πόντῳ θῆρας. — 2) Med. *mecum considero*, *cogito*, *intellego* Ne. V 34: ὁ δ' ἐφρά-

σθη (Schol., libri εὖ φράσθη): sc. Iuppiter. c. part. Is. I 68: ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται δόξας ἄνευθεν.

φράσσω *implico, impleo* Is. I 66: ἔτι καὶ Πυθῶθεν Ὀλυμπιάδων τ' ἐξαιρέτοις Ἀλφεοῦ ἔρνεσι φράξαι χεῖρα: „si quis plures coronas reportavit, unam capite gerit, reliquis manus implicat“ Dissen.; idem tamen in Add. statuit verba pertinere ad coronae dedicationem, in qua victor coronam manu tenuerit, nam inter cantus amicorum κωμαζόντων in pompa victorem potius caput corona redimitum incessisse, non eam manu gestasse.

Φράστωρ *Phrastor* Olympionices Ol. X 71: ἄκοντι Φράστωρ ἔλασε σκοπόν.

φρήν (sg. φρήν, φρενός, -ί, -α. pl. φρένες, -ῶν, -εσσιν, -ας; φρᾰσί(ν). brevis vocalis antecedens octies producitur, septies non producitur) sing. et plur. 1) *praecordia* Ne. VII 26: Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος. — 2) sedes affectuum et consilii: *animus, mens* Ol. I 42 (41): δαμέντᾱ φρένας ἱμέρῳ. cf. fr. 218 (239), 5. Py. X 60: ἑτέροις ἑτέρων ἔρως ὑπέκνισε φρένας. Ne. X 29: τῶν μὰν ἔραται φρενί, σιγᾷ οἱ στόμα. Py. V 51: δίφρον κομίξαις ἀταρβεῖ φρενί. II 26: μαινομέναις φρασὶν Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο (var. φρεσὶν). IV 109: λευκαῖς πιθήσαντᾱ φρασίν (var. φρεσίν). Ne. III 62: ἐν φρασὶ πάξαιθ', ὅπως σφίσι μὴ — Μέμνων μόλοι. Py. IV 219: αὐτὰν ἐν φρασὶ καιομέναν (var. φρεσὶ). Ol. II 99 (90): ἐκ μαλθακᾶς αὖτε φρενὸς εὐκλέας ὀιστοὺς ἱέντες. Py. VI 52: γλυκεῖα δὲ φρὴν καὶ συμπόταισιν ὁμιλεῖν μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον. Ol. X 2: ἀνάγνωτε —, πόθῑ φρενὸς ἐμᾶς γέγραπται. Ne. IV 8: ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσᾱ φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας. Is. VII 40 (VIII 44): εὐσεβέστατον φρασὶν (Bergk., libri φασὶν): v. τρέφω. Py. III 108: τὸν δ' ἀμφέποντ' αἰεὶ φρασὶν δαίμον' ἀσκήσω κατ' ἐμὰν θεραπεύων μαχανάν (var. φρεσὶ). V 19: τεᾷ τοῦτο μιγνύμενον φρενί: h. e. „τὶν φρονίμῳ ὄντι“ Fennell. et Mezger. Is. III 2: κατέχει φρασὶν αἰανῆ κόρον. Ol. VIII 24: ὀρθᾷ διακρῖναι φρενὶ μὴ παρὰ καιρόν. Py. II 57: τὺ δὲ σάφα νιν ἔχεις, ἐλευθέρᾳ φρενὶ πεπαρεῖν. III 59: χρὴ τὰ ἐοικότα πὰρ δαιμόνων μαστευέμεν θναταῖς φρασίν (Boeckh., libri φρεσίν). fr. 61 (33), 3: τὰ θεῶν βουλεύματ' ἐρευνάσει βροτέᾳ φρενί. 222 (243), 3: δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων. Py. V 101: ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί: sub terra. Ol. VII 30: αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν. Py. III 13: ἀποφλαυρίξαισά νιν ἀμπλακίαισι φρενῶν. Is. III 5: πλαγίαις δὲ φρένεσσιν οὐχ — ὁμιλεῖ (ὄλβος). Ne. VII 60: σύνεσιν οὐκ ἀποβλάπτει φρενῶν. III 39: οὐδέ νίν ποτε φόβος ἀνδροδάμας ἔπαυσεν ἀκμὰν φρενῶν. X 12: Λυγπεῖ τε φρενῶν καρπὸν εὐθείᾳ συνάρμοξεν δίκᾳ. cf. Py. II 73. Ol. VII 8: Μοισᾶν δόσιν — γλυκὺν καρπὸν φρενός. VII 47: καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν. cf. Is. V (VI) 72. add. inf. Ne. I 27: πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν: „mens quae futura potest prospicere“ Rauchenstein. — add. gen. haud raro periphrastice dictum pro persona ipsa Py. VI 36: Μεσσανίου δὲ γέροντος δονηθεῖσα φρὴν βόασε παῖδα ὅν. Ol. VII 24: ἀμφὶ δ' ἀνθρώπων φρασὶν ἀμπλακίαι ἀναρίθμητοι κρέμανται (var. φρεσὶν). Py. IV 139: ἐντὶ μέν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον. cf. Is. II 43. Ol. II 63 (57): θανόντων μὲν ἐνθάδ' αὐτίκ' ἀπάλαμνοι φρένες ποινὰς ἔτισαν. Py. I 12: κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας. Ol. VII 91: σάφα δαεὶς ἅ τε οἱ πατέρων ὀρθαὶ φρένες ἐξ ἀγαθῶν ἔχραον. VIII 61: κουφότεραι γὰρ ἀπειράτων φρένες. Py. IV 141: τῶν δ' ἐλάθοντο φρένες. suppl. gen. Py. IX 32: φόβῳ δ' οὐ κεχείμανται φρένες: sc. νεάνιδος; ubi Bergk. coni. φρένας, ut κεχείμανται singularis numeri sit. (in fr. 221 (242), 3 φρασὶν add. Bergk.)

Φρικίας *Phricias*, pater Hippocleae Py. X 16: θῆκεν δὲ βαθυλείμων' ὑπὸ Κίρρας ἀγὼν πέτραν κρατησίποδᾱ Φρικίαν (var. Φρυκίαν, Φροικίαν): σημαίνει ὅτι Ὀλυμπιονίκης ὢν ἐγένετο καὶ Πυθιονίκης. Schol.

Φρίξος *Phrixus*, Athamantis filius Py. IV 160: κέλεται γὰρ ἑὰν ψυχὰν κομίξαι Φρίξος ἐλθόντας πρὸς Αἰήτα θαλάμους δέρμα τε κριοῦ βαθύμαλλον ἄγειν, τῷ ποτ' ἐκ πόντου σαώθη ἔκ τε ματρυιᾶς ἀθέων βελέων. IV 242: δέρμα λαμπρὸν ἔννεπεν, ἔνθα νιν ἐκτάνυσαν Φρίξου μάχαιραι.

φρίσσω (praes. *φρίσσοντα, -ας.* aor. *ἔφριξε, φρίξαν.* pf. *πεφρίκοντας, πεφρικυῖαν*) *horreo* 1) intr. de horrida et aspera superficie Py. IV 183: *ἄνδρας πτεροῖσιν νῶτα πεφρίκοντας ἄμφω πορφυρέοις* (var. *πεφρικότας*). Is. V (VI) 40: *φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν*: „asperam signis aureis, ut toreuma" Dissen.; naturam metallorum propriam intellegit Mezgerus comparans nostrum „harte Thaler".
met. Ne. X 74: *καί νιν οὔπω τεθναότ', ἄσθματι δὲ φρίσσοντα πνοὰς ἔκιχεν* (Schmid., libri *φρίσσοντ' ἀμπνοὰς* v. *ἀναπνοὰς*): „difficultate respirandi asperum iam halitum habentem (röchelnd)" Dissen.; „locus nondum persanatus, nam insolens *φρίσσειν πνοάς*, ac *πνοαὶ* praegresso *ἄσθματι* redundat, ut recte vidit Mommsen, qui *φρίσσοντα γένυς* coniecit, *ἀναπνοὰς* tanquam interpretamentum adpungens" Bergk. sine dat. Py. IV 81: *στέγετο φρίσσοντας ὄμβρους*: horridos; cf. nostrum Regenschauer. — 2) trans. c. acc. Is. I 13: *θρασεῖαι τόν ποτε Γηρυόνα φρίξαν κύνες.* Ol. VII 38: *Οὐρανὸς δ' ἔφριξέ νιν καὶ Γαῖα μάτηρ.*

φρονέω (praes. *φρόνει. φρονεῖν. φρονέων.* brevis vocalis antecedens semel non producitur Py. VIII 82) *cogito, meditor,* c. neutr. adi. Ne. III 75: *ἐλᾷ δὲ καὶ τέσσαρας ἀρετὰς ὁ θνατὸς αἰών, φρονεῖν δ' ἐνέπει τὸ παρκείμενον*: *τοῦ παρόντος φροντίζειν.* Schol.; „den Augenblick wahrzunehmen, das Zeitgemäfse zu erkennen" Mezger. quam virtutem tribus antecedentibus aetatibus communem esse recte statuit Hermannus. Ol. III 17: *πιστὰ φρονέων Διὸς αἴτει πανδόκῳ ἄλσει — φύτευμα*: fida ac pia mente. fr. 43 (173), 4: *τῷ παρεόντι δ' ἐπαινήσαις ἑκὼν ἄλλοτ' ἀλλοῖα φρόνει*: cense. add. dat. Py. VIII 82: *τέτρασι δ' ἔμπετες ὑψόθεν σωμάτεσσι κακὰ φρονέων.* Ne. IV 95: *μαλακὰ μὲν φρονέων ἐσλοῖς, τραχὺς δὲ παλιγκότοις ἔφεδρος.*

φροντίς (sg. *φροντίς, -ίδι, -ίδ(α).* pl. *φροντίσιν.* brevis vocalis antecedens non producitur) 1) *cogitatio* fr. 182 (175): *ὢ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐπαμερίων οὐκ εἰδυῖα*: mens. fr. 24: *ὅθεν καὶ ἀμευσιεπῆ φροντίδα φησὶ τὴν ταχέως εὑρετικὴν διάνοιαν* (Eust. Pr. 21). — 2) cogitatio cum cura ac studio iuncta: *cura, studium* Py. II 92: *πρὶν ὅσα φροντίδι μητίονται τυχεῖν.* X 62: *τῶν δ' ἕκαστος ὀρούει, τυχών κεν ἁρπαλέαν σχέθοι φροντίδα τὰν πὰρ ποδός*: „rem quam concupivit et nunc habet" Dissen. — de cura poetica, canendi studio Ol. I 20: *εἴ τί τοι Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις νόον ὑπὸ γλυκυτάταις ἔθηκε φροντίσιν.* Ne. X 22: *καὶ παλαισμάτων λάβε φροντίδ'.*

Φρύγες *Phryges* Ne. III 60: *ὄφρα — πεμφθεὶς ὑπὸ Τροΐαν δορίκτυπον ἀλαλὰν Λυκίων τε προσμένοι καὶ Φρυγῶν Δαρδάνων τε* (sc. Achilles).

φυά (sg. *φυᾶς, -ᾷ, -άν*) 1) *statura corporis, Wuchs,* atque ipsum *corpus* hominum Is. V (VI) 47: *τὸν μὲν* (filium) *ἄρρηκτον φυάν —· θυμὸς δ' ἑπέσθω.* VI (VII) 22: *σθένει τ' ἔκπαγλος ἰδεῖν τε μορφάεις· ἄγει τ' ἀρετὰν οὐκ αἰσχίω φυᾶς.* animalium Py. IV 235: *βοέους δήσαις ἀνάγκας ἔντεσιν αὐχένας ἐμβάλλων τ' ἐριπλεύρῳ φυᾷ κέντρον.* — transfertur ad aetatem Ol. I 69 (67): *πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον*: circa adolescentiam. — 2) *naturae vis atque indoles, natura* ipsa Ne. I 25: *τέχναι δ' ἑτέρων ἕτεραι· χρὴ δ' ἐν εὐθείαις ὁδοῖς στείχοντα μάρνασθαι φυᾷ*: vi naturae insita. Ne. VII 54: *φυᾷ δ' ἕκαστος διαφέρομεν βιοτὰν λαχόντες, ὁ μὲν τά, τὰ δ' ἄλλοι.* Py. VIII 44: *ὧδ' εἶπε μαρναμένων· φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶ λῆμα*: „naturae dono" Herm. et Boeckh.; Tafelius, cui assentitur Mezgerus: „in pugnantium corpore v. statura" Ol. IX 100: *τὸ δὲ φυᾷ κράτιστον ἅπαν.* II 94 (86): *σοφὸς ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾷ· μαθόντες δὲ κτλ.*

φυγόξεινος *fugiens hospites, inhospitalis* Ol. X 17: *ἐγγυάσομαι ὔμμιν, ὦ Μοῖσαι, φυγόξεινον στρατὸν μηδ' ἀπείρατον καλῶν — ἀφίξεσθαι* (Bergk. c. var. *φυγόξενον*).

φυλακά *vigilantia, cautio* Py. IV 75: *τὸν μονοκρήπιδα παντῶς ἐν φυλακᾷ σχεθέμεν μεγάλᾳ*: h. e. cavere.

Φυλάκα *Phylace,* urbs sita prope sinum Pagasaeum ad fines Boeotorum et Phthiotarum Is. I 59: *Πρωτεσίλα, τὸ τεὸν δ' ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ἐν Φυλάκᾳ τέμενος συμβάλλομαι* (var. *Φυλακᾷ*): v. *Πρωτεσίλαος.*

Φῠλᾰκίδας *Phylacidas*, Lamponis Aeginetae filius iunior, cui bis pancratio victori carmina Is. V et IV scripta sunt; alterum fort. Ol. 74, 2, alterum paucis annis post pugnam Salaminiam; Is. V (VI) 7: *παίδων ὁπλοτάτου Φυλακίδα νικῶντος.* 57: *Φυλακίδᾳ γὰρ ἦλθον, ὦ Μοῖσα, ταμίας — κώμων.* IV (V) 18: *τὶν δ' ἐν Ἰσθμῷ διπλόα θάλλοισ' ἀρετά, Φυλακίδα, κεῖται, Νεμέᾳ δὲ καὶ ἀμφοῖν Πυθέᾳ τε παγκρατίου.* 60: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί* (var. *Φιλακίδαν*).

φύλαξ *custos* Py. VIII 58: *γείτων — καὶ κτεάνων φύλαξ ἐμῶν*: dicitur Alcmaeon, quod prope sacellum eius poeta habitabat aut quod in eo pecunias servandas deposuerat. fr. 95 (63): *ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ*: sc. Magnae Matris, „ante cuius aedem signum Panis erat" Boeckh. — met. fr. 288 (121): *ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν, καὶ τούτων ἄλλοτε ἄλλοις νέμειν* (Liban. Epist. XXXIV).

φυλάσσω 1) *servo* Py. IV 41: *ἦ μάν νιν* (glebam) *ὤτρυνον θαμὰ — θεραπόντεσσιν φυλάξαι.* Ne. XI 5: *οἵ σε γεραίροντες ὀρθὰν φυλάσσοισιν Τένεδον*: v. *Τένεδος.* — 2) *observo, obtempero* Ol. III 41: *εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς.* Is. II 9: *νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὠργείου φυλάξαι ῥῆμ'.* — Med. Ol. VII 40: *Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις,* ubi Mezgerus interpretatur: „cavere, sich in Obacht zu nehmen in Bezug auf". *μή γένηταί τι ἐμπόδιον πρὸς τὸ μὴ οἰκῆσαι (Ἀθηνᾶν) ἐν αὐταῖς.* Schol.

φύλλον *folium* arborum v. herbarum Py. IX 46: *ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει.* Ne. I 17: *λαὸν ἵππαιχμον, θαμὰ δὴ καὶ Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις μιχθέντα*: coronae Olympici oleastri foliis factae pro praemiis datae. praeterea folia commemorantur Py. IX 124: *πολλὰ μὲν κείνῳ δίκον φύλλ' ἔπι καὶ στεφάνους.* ubi sermo est de *φυλλοβολίᾳ*, de qua Boeckhius apponit notabilem locum Clementis Alex. Paedag. II 8, in quo ordo munerum victoribus oblatorum secundum temporum successionem traditur: *ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι πρῶτον ἡ τῶν ἄθλων δόσις ἦν, δεύτερον δὲ ὁ ἐπαγερμός, τρίτον ἡ φυλλοβολία, τελευταῖον ὁ στέφανος ἐπίδοσιν λαβούσης εἰς τρυφὴν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰ Μηδικά.* — met. Is. III 45 (IV 27): *ὤπασεν (φάμα) τοιάδε τῶν τότ' ἐόντων φύλλ' ἀοιδῶν*: h. e. laudes.

φυλλοφόρος *folia afferens, frondifer* Ol. VIII 76: *ἔκτος οἷς ἤδη στέφανος περίκειται φυλλοφόρων ἀπ' ἀγώνων*: *φύλλα τοὺς στεφάνους εἶπε διακρίνων αὐτοὺς πρὸς τοὺς δωρίτας καὶ χρηματίτας ἀγῶνας.* Schol. v. *φύλλον.*

φῦλον *genus* Py. III 21: *ἔστι δὲ φῦλον ἐν ἀνθρώποισι ματαιότατον, ὅστις αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω.*

φύρω *contamino* Ne. I 68: *βελέων ὑπὸ ῥιπαῖσι κείνου φαιδίμαν γαίᾳ πεφύρσεσθαι κόμαν ἔνεπεν* (Bergk. *σφε φύρσεσθαι*).

φύσις *natura*, natürliche Beschaffenheit 1) corporis: statura Is. III 67 (IV 49): *οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν*: „fuit permagnus Orion et eximie pulcher, v. Hom. Od. XI 310" Dissen. Ne. VI 6: *ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις,* ubi Mezgerus dissentit explicans: „die Beschaffenheit des dem Menschen angebornen Wesens". — 2) animi fr. 278 (251): *καὶ φέρειν ἀνάγκην ἔχοντες κατὰ Πίνδαρον ἀλλότρια μεριμνάματα καὶ κέαρ ἀλλοτρίας φύσεως* (Theodor. Metoch. 439): „*φύσιος* fuerit an hoc vocabulum Pindari omnino non sit, in dubio relinquo" Boeckh. (fr. 169 (151): *κατὰ φύσιν* verba Pindari non esse docet Bergk.)

φύτευμα *planta* Ol. III 18: *Διὸς αἴτει πανδόκῳ ἄλσει σκιαρόν τε φύτευμα ξυνὸν ἀνθρώποις στέφανόν τ' ἀρετᾶν*: h. e. oleastrum.

φυτεύω (act. praes. *φυτεύει. φυτεύων.* ipf. *φύτευε.* aor. *φυτεῦσαι.* pass. aor. *φύτευθεν. φυτευθείς, -έν, -έντες, -έντας.* med. fut. *φυτεύσεσθαι*) 1) *planto, sero* Ol. III 34: *τῶν* (arborum) *νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρόμου ἵππων φυτεῦσαι.* met. Py. IV 15: *φαμὶ γὰρ τᾶσδ' ἐξ ἁλιπλάκτου ποτὲ γᾶς Ἐπάφοιο κόραν ἀστέων ῥίζαν φυτεύσεσθαι μελησίμβροτον Διὸς ἐν*

Ἄμμωνος θεμέθλοις: sibi plantaturam, condituram; „sie wird emporsprossen lassen“ Mezger. — 2) *gigno* Ne. VII 84: λέγοντι γὰρ Αἰακόν νιν ὑπὸ ματροδόκοις γοναῖς φυτεῦσαι. Py. IV 256: τόθι γὰρ γένος Εὐφάμου φυτευθὲν λοιπὸν αἰεὶ τέλλετο. IV 144: τρίταισιν δ᾽ ἐν γοναῖς ἄμμες αὖ κείνων φυτευθέντες σθένος ἀελίου χρύσεον λεύσσομεν, ubi κείνων pertinet ad participium. Ne. V 7: ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ζηνὸς ἥρωας αἰχματὰς φυτευθέντας καὶ ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηίδων Αἰακίδας. — met. paro, efficio Py. IX 111: πατὴρ δὲ θυγατρὶ φυτεύων κλεινότερον γάμον. Ne. IV 59: τὰ Δαιδάλου δὲ μαχαίρᾳ φύτευέ οἱ θάνατον ἐκ λόχου: de conatu dictum. fr. 141 (105): θεὸς ὁ τὰ πάντα τεύχων βροτοῖς καὶ χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει. Is. V (VI) 12: σύν τέ οἱ δαίμων φυτεύει δόξαν: v. σύν. Py. IV 69: θεόπομποί σφισιν τιμαὶ φύτευθεν: conditi, orti sunt. Ne. VIII 17: σὺν θεῷ γάρ τοι φυτευθεὶς ὄλβος ἀνθρώποισι παρμονώτερος.

φύτλα *stirps*, met. Ol. IX 55: ἀρχᾶθεν Ἰαπετιονίδος φύτλας κοῦροι κορᾶν. Py. IX 33: ποίας δ᾽ ἀποσπασθεῖσα φύτλας ὀρέων κευθμῶνας ἔχει;

φυτόν *quidquid ex terra procrescit, planta, Gewächs* Py. IX 58: χθονὸς αἶσαν —, οὔτε παγκάρπων φυτῶν νήποινον οὔτ᾽ ἀγνῶτα θηρῶν: „especially silphium“ Fennell. fr. 75 (45), 15: φυτὰ νεκτάρεα. Py. V 42: ἀμφ᾽ ἀνδριάντι σχεδόν, Κρῆτες ὃν τοξοφόροι τέγεϊ Παρνασίῳ καθέσσανθ᾽ ᾧ, μονόδροπον φυτόν (Bergk., libri καθέσσαντο, καθέσαντο, καθέσσαν τὸ, Boeckh. τὸν μονόδροπον, φυτόν: „natum“): arborem significat humani corporis figuram repraesentantem, arte forte expolitam.

φύω, Pass. et intr. 1) *nascor* Ol. IV 24 (28): φύονται δὲ καὶ νέοις ἐν ἀνδράσιν πολιαὶ θαμὰ καὶ παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότα χρόνον. fr. 61 (33), 3: θνατᾶς δ᾽ ἀπὸ ματρὸς ἔφυ. Py. I 42: ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτέαις ἀρεταῖς, καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ᾽ ἔφυν. — 2) *natura factus, aptus sum* ad aliquid, c. dat. Ol. X 20: θήξαις δέ κε φύντ᾽ ἀρετᾷ ποτὶ πελώριον ὁρμάσαι κλέος ἀνὴρ θεοῦ σὺν παλάμᾳ. c. inf. fr. 279 (249): τὰ δεύτερα τῶν προτέρων πεφυκέναι κρατεῖν, ὥς ἔφη Πίνδαρος (Liban. Or. I 432).

Φῶκος *Phocus*, Aeaci et Psamathes filius, a fratribus occisus Ne. V 12: Ἐνδαΐδος ἀριγνῶτες υἱοὶ (Peleus et Telamo) καὶ βία Φώκου κρέοντος ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ᾽ ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.

φωνά (sg. φωνά, -ᾶς, -ᾷ, -άν) *vox humana, sermo, oratio, cantus* Py. IV 137: πραῢν δ᾽ Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων. Is. II 25: ἁδυπνόῳ τέ νιν ἀσπάζοντο φωνᾷ. Ne. II 25: ἀδυμελεῖ δ᾽ ἐξάρχετε φωνᾷ. Ol. III 5: Δωρίῳ φωνὰν ἐναρμόξαι πεδίλῳ ἀγλαόκωμον. Py. IV 63: δυσθρόου φωνᾶς (Batti) ἀνακρινόμενον ποινὰ τίς ἔσται πρὸς θεῶν. Ne. IX 49: θαρσαλέα δὲ παρὰ κρατῆρα φωνὰ γίνεται. Py. IX 29: Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ. Ne. X 90: ἀνὰ δ᾽ ἔλυσεν (Iuppiter) μὲν ὀφθαλμόν, ἔπειτα δὲ φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος. V 51: δίδοι φωνάν: ede vocem. Ol. VI 66: τόκα μὲν φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον: „μαντικὴν proprie dictam ibi exercet, quae fit per inspirationem dei s. per vocem Apollinis veridicam“ Dissen. Py. XI 42: Μοῖσα, τὸ δὲ τεόν, εἰ μισθοῖο συνέθευ παρέχειν φωνὰν ὑπάργυρον, ἄλλοτ᾽ ἀλλᾷ ταρασσέμεν.

φωνᾱεις *sonans, vocalis* Ol. II 93 (85): πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας φωνᾶεντα συνετοῖσιν (var. φωνάντα, Byz. corr. φωνᾶντα): „quae sonant tanquam voces et, ut ita dicam, loquuntur intelligentibus“ Dissen. Is. III 58 (IV 40: τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει, εἴ τις εὖ εἴπῃ τι. Ol. IX 2: τὸ μὲν Ἀρχιλόχου μέλος φωνᾶεν Ὀλυμπίᾳ (var. φωνᾷ ἐν, Bergk. coni. φωναθὲν): „quod cani solet“ Dissen.

φωνέω *vocem edo, alta loquor voce, dico* Is. V (VI) 51: εἶπέν τε φωνήσαις ἅτε μάντις ἀνήρ· Ne. X 75: θερμὰ δὴ τέγγων δάκρυα στοναχαῖς ὄρθιον φώνησε (Bergk. φώνασε)· Ol. XIII 67: πρίν γέ οἱ — χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ᾽ —, φώνασε δ᾽ (Mommsen. φώνησε)· c. acc. Py. IV 163: ταῦτά μοι θαυμαστὸς ὄνειρος ἰὼν φώνει (Bergk. auctore schol., Christ. c. libris φωνεῖ).

φώς (sg. φωτός, -ί, -α. pl. φῶτες, -ῶν, -ας) *vir, homo*, imprimis: vir egregius, fortitudine et rebus gestis

insignis Ol. I 83 (81): ὁ μέγας δὲ κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει. I 47 (46): οὐδὲ ματρὶ πολλὰ μαιόμενοι φῶτες ἄγαγον. Is. II 1: οἱ μὲν πάλαι — φῶτες, οἳ χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον κλυτᾷ φόρμιγγι συναντόμενοι. Ne. II 20: Κορινθίων ὑπὸ φωτῶν — ὀκτὼ στεφάνοις ἔμιχθεν. Py. V 75: ἵκοντο Θήρανδε φῶτες Αἰγεΐδαι. IV 52: τέκωνται φῶτα κελαινεφέων πεδίων δεσπόταν. Ne. IV 85: ὕμνος δὲ τῶν ἀγαθῶν ἐργμάτων βασιλεῦσιν ἰσοδαίμονα τεύχει φῶτα. Is. VII 60 (VIII 67): ἔδοξ' ἄρα καὶ ἀθανάτοις, ἐσλόν γε φῶτα καὶ φθίμενον ὕμνοις θεᾶν διδόμεν. III 28 (IV 10): ὅσσα δ' ἐπ' ἀνθρώπους ἄηται μαρτύρια φθιμένων ζωῶν τε φωτῶν ἀπλέτου δόξας. Py. IV 13: παῖδες ὑπερθύμων τε φωτῶν καὶ θεῶν. Ne. IX 24: ἑπτὰ γὰρ δαίσαντο πυραὶ νεογυίους φῶτας. Ol. IX 91: φῶτας δ' ὀξυρεπεῖ δόλῳ ἀπτῶτι δαμάσσαις. Is. II 21: οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός. Ne. II 13: καὶ μὰν ἁ Σαλαμίς γε θρέψαι φῶτα μαχατὰν δυνατός. X 78: οἴχεται τιμὰ φίλων τατωμένῳ φωτί: loquitur Pollux occiso Castore.

X

χαίρω (praes. χαίρω, -ει. χαῖρ(ε), χαίρετ'. χαίρειν. χαίρων, -οντα. ipf. ἔχαιρον, χαῖρον. aor. χαρείς) 1) *gaudeo, laetor*, abs. Py. VIII 56: χαίρων δὲ καὶ αὐτὸς Ἀλκμᾶνα στεφάνοισι βάλλω: lubens. — c. dat. Is. V (VI) 10: δαπάνᾳ τε χαρεὶς καὶ πόνῳ. Ol. IV 13 (17): μάλα μὲν τροφαῖς ἑτοῖμον ἵππον χαίροντά τε ξενίαις πανδόκοις. Py. VII 18 (16): νέᾳ δ' εὐπραγίᾳ χαίρω τι· τὸ δ' ἄχνυμαι, φθόνον ἀμειβόμενον τὰ καλὰ ἔργα. X 36: ὧν θαλίαις ἔμπεδον εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει. Ol. II 72 (66): οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις. — c. part. Ne. VIII 48: χαίρω δὲ πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς: lubens fundo. Is. III 47 (IV 29): Πανελλάνεσσι δ' ἐριζόμενοι δαπάνᾳ χαῖρον ἵππων. — sequ. ὅτι Ne. V 46: χαίρω δ' ὅτι ἐσλοῖσι μάρναται πέρι πᾶσα πόλις. — 2) est bene precantis in salutatione et valedicendo, ut lat. *salvere, valere* Py. IV 61: ἅ σε χαίρειν ἐς τρὶς αὐδάσαισα πεπρωμένον βασιλέ' ἄμφανεν Κυράνᾳ. fr. 87 (58): χαῖρ', ὦ θεοδμάτα. Py. II 67: χαῖρε: „macte virtute" Boeckh.; cf. Ne. III 76: χαῖρε, φίλος. Is. I 32: χαίρετ'. de mortuo Ep. 1: χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ'.

χαίτα (sg. χαίταν. pl. χαίταις,-αισι, -ας) *capillus, coma* Ne. I 14: κατένευσέν τέ οἱ χαίταις (Ζεύς): cf. Hom. Il. I 528. de victoribus Ol. III 6: χαίταισι μὲν ζευχθέντες ἔπι στέφανοι. Is. VI (VII) 39: ἀείσομαι χαίταν στεφάνοισιν ἁρμόζων. I 29: τῶν ἀθρόοις ἀνδησάμενοι θαμάκις ἔρνεσιν χαίτας. Ol. XIV 24: ὅτι οἱ νέαν κόλποις παρ' εὐδόξοις Πίσας ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πτεροῖσι χαίταν (var. χαίταν).

χαιτάεις *comatus* Py. IX 5: ὁ χαιτάεις — Λατοΐδας.

χάλαζα *grando*, met. Is. VI (VII) 27: ὅστις ἐν ταύτᾳ νεφέλᾳ χάλαζαν αἵματος πρὸ φίλας πάτρας ἀμύνεται: „h. e. χαλαζάεντα φόνον" Dissen.

χαλαζάεις *grandineus*, met. Is. IV (V) 50: πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις ἐν πολυφθόρῳ Σαλαμὶς Διὸς ὄμβρῳ ἀναρίθμων ἀνδρῶν χαλαζάεντι φόνῳ.

χᾰλάω *laxo, demitto* Py. I 6: εὕδει δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετὸς ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις.

χᾰλεπός 1) *difficilis*, c. inf. Ne. X 72: χαλεπὰ δ' ἔρις ἀνθρώποις ὁμιλεῖν κρεσσόνων. — 2) *gravis* fr. 131 (96), 5: ἀτὰρ εὑδόντεσσιν — δείκνυσι τερπνῶν ἐφέρποισαν χαλεπῶν τε κρίσιν: gravium rerum.

χαλῑνός *frenum, habena* Ol. XIII 65: πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ'. met. de ancora Py. IV 25: ἄγκυραν —, θοᾶς Ἀργοῦς χαλινόν: διὰ τὸ ἐπέχειν τὰς ναῦς. Schol. — *zona* Is. VII 45 (VIII 48): ἐρατὸν λύοι κεν χαλινὸν ὑφ' ἥρωι παρθενίας.

χαλκάρματος *aereo curru utens* Py. IV 87: οὐδὲ μὰν χαλκάρματός ἐστι πόσις Ἀφροδίτας.

χάλκασπις *aereo clipeo armatus*

Is. VI (VII) 25: *χάλκασπις ᾧ πότμον μὲν Ἄρης ἔμιξεν*. Ol. IX 54: *κείνων δ' ἔσσαν χαλκάσπιδες ὑμέτεροι πρόγονοι*: „h. e. bellicosi, utpote lapideo robore instructi" Dissen. Py. IX 1: *ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν — γεγωνεῖν*: „cursor armatus, ὁπλιτοδρόμος, ut liquet e Pausania VI 10, 2, ferebat clipeum, galeam et ocreas, quae sunt *ἔντεα χάλκεα* Ol. IV 20 (24)" Dissen.

χαλκέλᾰτος *ex aere v. ferro factus* Ol. VII 36: *χαλκελάτῳ πελέκει*.

χαλκεντής *aere armatus* Ne. XI 35: *Αἰολέων στρατιὰν χαλκεντέα δεῦρ' ἀνάγων* (Schmid., libri *χαλκεντέων* v. *χαλκέων τε*). transfertur ad bellum Ne. I 16: *ὤπασε δὲ Κρονίων πολέμου μναστῆρά οἱ χαλκεντέος λαὸν ἵππαιχμον* (var. *χαλκέντεον*).

χάλκεος (sg. m. *χάλκεος, -έῳ, -εον*. f. *χαλκέας*. n. *χάλκεον*. pl. m. *χαλκέοις*. f. *χαλκέαις*. n. *χαλκέοις, -οισι*. dat. plur. masc. et neutr. per synizesin legitur ubique praeter Ne. IX 22) *aereus*, de armis Ol. I 78 (76): *πέδασον ἔγχος Οἰνομάου χάλκεον*. Ne. X 60: *χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ*. Py. IX 20: *ἀκόντεσσίν τε χαλκέοις φασγάνῳ τε μαρναμένα*. Ne. I 51: *χαλκέοις ἔδραμον σὺν ὅπλοις*. cf. IX 22. X 14. Ol. IV 20 (24): *χαλκέοισι δ' ἐν ἔντεσι νικῶν δρόμον*. de aliis rebus Py. IV 226: *χαλκέαις δ' ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι* (boves). Py. I 95: *τὸν δὲ ταύρῳ χαλκέῳ καυτῆρα — Φάλαριν*. Py. X 27: *ὁ χάλκεος οὐρανός*. cf. Ne. VI 4. — transfertur ad Martem Is. III 33 (IV 15): *χαλκέῳ τ' Ἄρει ἅδον*. cf. Ol. X 15. ad certamen Is. VII 25 (VIII 27): *ἀρίστευον υἱέες υἱέων τ' ἀρηίφιλοι παῖδες ἀνορέᾳ χάλκεον στονόεντ' ἀμφέπειν ὅμαδον*. Ne. X 22: *ἀγών τοι χάλκεος δᾶμον ὀτρύνει ποτὶ βουθυσίαν Ἥρας ἀέθλων τε κρίσιν*: „Heraea s. Hecatombaea Argiva, Iunoni sacra, in quibus praemium dabatur clipeus aheneus, cf. Ol. VII 83" Dissen.

χαλκεύω *cudo, procudo*, met. fr. 123 (88), 4: *ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί*. Py. I 86: *ἀψευδεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν*.

χαλκοάρᾱς *aere armatus* Is. IV (V) 41: *στράταρχον Αἰθιόπων ἄφοβον Μέμνονα χαλκοάραν* (Bergk. coni. *χαλκοαρᾶν*). III 81 (IV 63): *ἔμπυρα χαλκοαρᾶν ὀκτὼ θανόντων, τοὺς Μεγάρα τέκε οἱ* (Herculi) *Κρεοντὶς υἱούς*.

χαλκόγενυς *aereis genis instructus* Py. IV 24: *ἄγκυραν ποτὶ χαλκόγενυν ναῒ κρημνάντων*: h. e. „cuspides duas hamatas habentem" Damm.

χαλκοδᾰ́μας *aes domans* h. e. acuens Is. V (VI) 73: *Ναξίαν πέτραις ἐν ἄλλαις χαλκοδάμαντ' ἀκόναν* (var. *χαλκοδάμαν τ'*).

χαλκόκροτος *aere strepens* Is. VI (VII) 3: *χαλκοκρότου πάρεδρον Δαμάτερος*: *παρὰ τὰ ἐπικτυποῦντα ἐν ταῖς τελεταῖς τῆς Δήμητρος κύμβαλα*. Schol.; non cymbala dici, sed aes illud s. instrumentum aeneum, *ἠχεῖον*, cuius strepitus fuerit in Cerealibus, existimat Muellerus.

χαλκομῑ́τρας *aerea mitra cinctus* Ne. X 90: *φωνὰν χαλκομίτρα Κάστορος* (var. *χαλκεομίτρα*): „heroicum epitheton; est autem *μίτρα* cingulum laneum lamina aerea inductum, ventrem tegens sub *ζώματι*" Dissen.

χαλκοπάρᾱος *aereis genis firmatus* Py. I 44: *χαλκοπάραον ἄκονθ'* (var. *χαλκοπάρειον*), itemque Ne. VII 71. v. *χαλκόγενυς*.

χαλκόπεδος *aereo solo instructus, aere stratus* Is. VI (VII) 44: *βραχὺς ἐξικέσθαι χαλκόπεδον θεῶν ἕδραν*: coelum enim aereum.

χαλκός (sg. *χαλκός, -οῦ, -ῷ, -όν*) *aes* (*ferrum*), quidquid ex aere conficitur, praecipue arma Ne. X 70: *ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ ἤλασε Λυγκέος ἐν πλευραῖσι χαλκόν*. Py. III 48: *πολιῷ χαλκῷ μέλη τετρωμένοι*: *τῷ πολιῷ καὶ λαμπρῷ σιδήρῳ*. Schol. Py. XI 20: *Κασσάνδραν πολιῷ χαλκῷ — πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον*. Ol. VII 83: *ὅ τ' ἐν Ἄργει χαλκὸς ἔγνω νιν*: *τὸ δὲ ἔπαθλον ἀσπὶς χαλκῆ, ὁ δὲ στέφανος ἐκ μυρσίνης*. Schol.; v. *χάλκεος*. Ne. X 45: *ἀλλὰ χαλκὸν μυρίον οὐ δυνατὸν ἐξελέγχειν*: tripodes et lebetes, praemia certaminum. Py. XII 25: *νόμον — λεπτοῦ διανισσόμενον χαλκοῦ θ' ἅμα καὶ δονάκων*: „ea potissimum aerea pars tibiae intelligitur, quae admovetur ori (*ἡ γλωττίς*)" Boeckh.

χαλκότοξος *aereo arcu insignis* Ne. III 38: *χαλκότοξον Ἀμαζόνων μετ' ἀλκὰν ἕπετό οἱ*.

χαλκότορος *aere factus* Py. IV 147: οὐ πρέπει νῷν χαλκοτόροις ξίφεσιν οὐδ' ἀκόντεσσιν μεγάλαν προγόνων τιμὰν δάσασθαι (Mosch., χαλκοτόροισι v. χαλκοτέροισι vett.).

χαλκοχάρμας *aere v. armis aereis laetus* Py. V 82: χαλκοχάρμαι ξένοι Τρῶες Ἀντανορίδαι. transfertur ad bellum Is. V (VI) 27: τὸν χαλκοχάρμαν ἐς πόλεμον ἄγε.

χαλκόω *aere v. ferro induco* Ol. XIII 86: ἀναβὰς δ' εὐθὺς ἐνόπλια χαλκωθεὶς ἔπαιζεν (Bellerophon).

χᾰμαί *humi, auf der (die) Erde* Ol. VI 45: τὸν μὲν κνιζομένα λεῖπε χαμαί. Ne. VI 58 (51): χαμαὶ καταβὰς ἀφ' ἁρμάτων (Boeckh. χαμάδις). — met. Ne. IV 41: φθονερὰ δ' ἄλλος ἀνὴρ βλέπων γνώμαν κενεὰν σκότῳ κυλίνδει χαμαὶ πετοῖσαν (Peter. et Bergk. c. uno cod. et Tricl., vulgo χαμαιπετοῖσαν): caducam, vanam. Py. VIII 93: ἐν δ' ὀλίγῳ βροτῶν τὸ τερπνὸν αὔξεται· οὕτω δὲ καὶ πιτνεῖ χαμαὶ ἀποτρόπῳ γνώμᾳ σεσεισμένον. Ne. IX 7: τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμαὶ σιγᾷ καλύψαι: „ut humi iaceat silentio pressum" Dissen.; „fortasse vulgo dici solebat de avaris hominibus, qui opes suas terra abscondere solent, cf. Schol. Aristid. III 51" Bergk. in Add.

χαμαιγενής *terrigena* Py. IV 98: τίς ἀνθρώπων σε χαμαιγενέων πολιᾶς ἐξανῆκεν γαστρός (var. χαμαιπετέων);: cum contemtu dictum.

χαμαιπετέω v. **χαμαί** et **πίπτω.**

χαμαιπετής *humi cadens* h. e. *caducus, irritus, successu carens* Ol. IX 12: οὔτοι χαμαιπετέων λόγον ἐφάψεαι: „h. e. non perdes operam in homine indigno" Dissen.; χαμαιπετῆ κυρίως ἐστὶ δόρατα ἢ βέλη, ὅτε ἀποτυχόντα τοῦ σώματος χαμαὶ ἔπεσεν. Schol. Py. VI 37: χαμαιπετὲς δ' ἄρ' ἔπος οὐκ ἀπέριψεν.

χᾰμηλός *humilis*, met. Py. XI 30: ἴσχει τε γὰρ ὄλβος οὐ μείονα φθόνον· ὁ δὲ χαμηλὰ πνέων ἄφαντον βρέμει: qui humili loco vivit.

χᾰράσσω *perstringo incidens v. imprimens vestigia* Py. I 28: στρωμνὰ δὲ χαράσσοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ: sermo est de Typhoeo sub Aetna iacente. (de Ne. IV 58 v. χράω.)

Χᾰριάδαι *Chariadae*, gens Aeginetica Ne. VIII 46: σεῦ δὲ πάτρᾳ Χαριάδαις τε λάβρον ὑπερεῖσαι λίθον Μοισαῖον: Χαριαδῶν φυλή, ἀφ' ἧς ὁ νικηφόρος (Dinis). Schol. „πάτραν poeta dicit gentem universam Chariadarum, Χαριάδας singulos gentis socios, quasi dixeris Chariadas universos et singulos" Boeckh. in Nott. critt. ad Ne. IV 77; quem quidem postea illa explicatione refutata hunc sensum Dissenius tradit unice verum statuisse: „genti tuae et Chariadis, quorum tua gens pars est"; Chariadas enim esse phratriam, πάτραν autem familiam vel gentem Dinidis unam ex Chariadis.

χᾰρίεις *iucundus, suavis* Py. V 107: ἔχοντα Πυθωνόθεν τὸ καλλίνικον λυτήριον δαπανᾶν μέλος χαρίεν (var. χάριεν). Ne. III 12: χαρίεντα δ' ἕξει πόνον χώρας ἄγαλμα.

χαρίζομαι *morigeror* fr. 127 (236): εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν: „ἔρωτι χαρίζεσθαι est amati, ἐρᾶν amasii" Boeckh.

Χᾰρῐκλώ *Chariclo*, uxor Chironis Py. IV 103: ἄντροθε γὰρ νέομαι πὰρ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.

χάρις (1) sg. χάρις, -ιν, pl. χάριτες, -εσσιν, -ας. — 2) sg. Χάρις. pl. Χάριτες, -ων, -εσσι(ν), Χάρισ(σ)ιν, Χάριτες) I) *quidquid efficit gaudium*, itaque 1) *gaudium, laetitia, festivitas* Is. V (VI) 50: ἀδεῖα δ' ἔνδον νιν ἔκνιξεν χάρις. Py. VIII 86: οὐδὲ μολόντων πὰρ ματέρ' ἀμφὶ γέλως γλυκὺς ὦρσεν χάριν. I 33: ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον. IV 275: τὶν δὲ τούτων ἐξυφαίνονται χάριτες. Py. III 72: τῷ μὲν διδύμας χάριτας — κατέβαν ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν κῶμόν τε. fr. 75 (45), 2: ἴδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι, ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί. c. gen. Ol. VII 5: (φιάλαν δωρήσεται) συμποσίου τε χάριν κᾶδός τε τιμάσαις ἐόν: „convivii gratiam et hilaritatem hac re augens" Boeckh.; Mezgerus χάριν appositionem esse verbi δωρήσεται statuens expl.: „zur Freude des Mahls". Ol. XIII 19: ταὶ Διωνύσου πόθεν ἐξέφανεν σὺν βοηλάτᾳ χάριτες διθυράμβῳ (Bergk. Χάριτες Διθ.);: αἱ τοῦ Διωνύσου πανηγύρεις. Schol. fr. 128 (90): χάριτάς τ' Ἀφροδισίων ἐρώτων. — 2) *gratia* a) favor, Gunst, Gefälligkeit Ne. X 30: οὐδ' ἀμόχθῳ καρδίᾳ προσφέρων τόλμαν παραιτεῖται χάριν.

Ol. I 77 (75): *φίλια δῶρα Κυπρίας ἄγ᾽ εἴ τι, Ποσείδαον, ἐς χάριν τέλλεται*: Pelops amasius fuerat Neptuni; *ἀντὶ τοῦ, εἰ χάρις ἐραστοῦ πρὸς ἐρώμενον*. Schol. Ol. VIII 80: *κατακρύπτει δ᾽ οὐ κόνις συγγόνων κεδνὰν χάριν*: „treue Liebe" Mezger.; „laudem" Dissen. — b) Dankbarkeit, Dank Py. II 17: *ἄγει δὲ* (sc. Cyprios) *χάρις φίλων ποίνιμος ἀντὶ ἔργων ὀπιζομένα*. Ol. X 12: *ὅπα τε κοινὸν φίλαν τίσομεν ἐς χάριν*. X 17: *νικῶν Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἁγησίδαμος ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος*. c. gen. Py. I 76: *ἀρέομαι πὰρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν μισθόν*. Ol. VIII 8: *ἄνεται δὲ πρὸς χάριν εὐσεβείας ἀνδρῶν λιταῖς*. — acc. sing. pro adv. c. gen. Py. II 70: *τὸ Καστόρειον — θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος*: gratia, „h. e. quum ad citharam canatur, dignissimum instrumentum" Dissen.; „hunc honorem habens citharae, ut ipse eius causa carmini cantando adsis eoque delecteris" Boeckh. Ne. I 6: *ὕμνος ὁρμᾶται θέμεν αἶνον ἀελλοπόδων μέγαν ἵππων, Ζηνὸς Αἰτναίου χάριν*: „gratum facturus Aetnae patrono Iovi, cuius civis Chromius; in sollemnibus Iovis Aetnaei sec. schol. alio tempore etiam hic hymnus iterum canendus erat ex instituto Hieronis" Dissen. Py. III 95: *Διὸς δὲ χάριν — ἔστασαν ὀρθὰν καρδίαν*: per. — 3) *decus, laus, gloria* praecipue, ex victoriis parta Is. VI (VII) 17: *ἀλλὰ παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις* (Bergk. *ἀλλ᾽ ἁ*). Ol. VIII 57: *καὶ Νεμέᾳ γὰρ ὁμῶς ἐρέω ταύταν χάριν, — ἐκ παγκρατίου, τὰν δ᾽ ἔπειτ᾽, ἀνδρῶν μάχαν, ἐκ παγκρατίου*: talem victoriam (sc. puerilem) a Melesia Nemeae partam lucta, alteram vero — ex pancratio. Ol. II 11: *αἰὼν δ᾽ ἔφεπε μόρσιμος πλοῦτόν τε καὶ χάριν ἄγων γνησίαις ἐπ᾽ ἀρεταῖς*. VII 89: *δίδοι τέ οἱ αἰδοίαν χάριν καὶ ποτ᾽ ἀστῶν καὶ ποτὶ ξείνων*. Py. V 102: *υἱῷ τε κοινὰν χάριν ἔνδικόν τ᾽ Ἀρκεσίλᾳ* (*ἀκούοντι*). Ol. I 19: *Πίσας τε καὶ Φερενίκου χάρις*. Py. XI 58: *γλυκυτάτᾳ γενεᾷ εὐώνυμον, κτεάνων κράτιστον, χάριν πορών*. fr. 141 (105): *θεὸς — χάριν ἀοιδᾷ φυτεύει*. plur. decora ludicra significat Is. II 19: *κλειναῖς τ᾽ Ἐρεχθειδᾶν χαρίτεσσιν ἀραρώς*. Ol. VII 93: *Ἐρατιδᾶν τοι σὺν χαρίτεσσιν ἔχει θαλίας καὶ πόλις*. — interdum etiam *carmen victoriale*, victoriae celebrandae destinatum Ol. X 78: *καί νυν ἐπωνυμίαν χάριν νίκας ἀγερώχου, κελαδησόμεθα βροντὰν καὶ πυρπάλαμον βέλος — Διός*: ubi *χάριν* appositionem esse sequentis verbi v. toti sententiae, ita ut sit: *ὥστε εἶναι χάριν*, monet Boeckh.; cf. Py. XI 12: *ὄφρα — γᾶς ὀμφαλὸν κελαδήσετ᾽ ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ, ἑπταπύλοισι Θήβαις χάριν ἀγῶνί τε Κίρρας*: v. κελαδέω. Ol. X 94: *τὶν δ᾽ ἀδυεπής τε λύρα γλυκύς τ᾽ αὐλὸς ἀναπάσσει χάριν*. Ne. VII 75: *νικῶντί γε χάριν — καταθέμεν*. Is. III 90 (IV 72): *σὺν Ὀρσέᾳ δέ νιν κωμάξομαι τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν*. Py. X 64: *ἐμὰν ποιπνύων χάριν*. plur. Is. I 6: *ἀμφοτερᾶν τοι χαρίτων σὺν θεοῖς ζεύξω τέλος*. III 8: *χρὴ δὲ κωμάζοντ᾽ ἀγαναῖς χαρίτεσσιν βαστάσαι*. — II) **Χάρις** *Gratia* dea Ol. I 31 (30): *Χάρις δ᾽, ἅπερ ἅπαντα τεύχει τὰ μείλιχα θνατοῖς, ἐπιφέροισα τιμὰν καὶ ἄπιστον ἐμήσατο πιστὸν ἔμμεναι τὸ πολλάκις* (Bergk. *χάρις*). VII 11: *ἄλλοτε δ᾽ ἄλλον ἐποπτεύει Χάρις ζωθάλμιος ἁδυμελεῖ ἅμα μὲν φόρμιγγι παμφώνοισί τ᾽ ἐν ἔντεσιν αὐλῶν*. VI 76: *οἷς ποτε πρώτοις περὶ δωδέκατον δρόμον ἐλαυνόντεσσιν αἰδοίᾳ ποτιστάξῃ Χάρις εὐκλέα μορφάν*. fr. 123 (88), 11: *ἐν δ᾽ ἄρα καὶ Τενέδῳ Πειθώ τε ναίει καὶ Χάρις*. — plur. *Gratiae*, Iovis filiae (Ol. XIV 12), tres: Aglaia, Euphrosyne, Thalia (Ol. XIV 13), apud deos hominesque omnium iucundarum et dulcium rerum dispensatrices, fautrices poetarum atque ludorum praesides; Py. II 42: *ἄνευ οἱ Χαρίτων τέκεν γόνον ὑπερφίαλον*: „h. e. monstruosum, *ἄχαριν*" Dissen. Py. V 45: *Ἀλεξιβιάδα, σὲ δ᾽ ἠύκομοι φλέγοντι Χάριτες*: quae carmen epinicium curant et *κῶμον*, cf. supra Ol. VII 11; itemque Ol. IV 10: *Οὐλυμπιονίκαν δέκευ Χαρίτων ἕκατι τόνδε κῶμον*. IX 27: *ἀγγελίαν πέμψω ταύταν, εἰ σύν τινι μοιριδίῳ παλάμᾳ ἐξαίρετον Χαρίτων νέμομαι κᾶπον*. Py. VI 2: *ἀκούσατ᾽· ἦ γὰρ ἑλικώπιδος Ἀφροδίτας ἄρουραν ἢ Χαρίτων ἀναπολίζομεν*: „carmen suum sive amatorium sive epinicium dicit" Dissen. Py. IX 3: *ἐθέλω χαλκάσπιδα Πυθιονίκαν σὺν βαθυζώνοισιν ἀγγέλλων Τελεσικράτη Χαρίτεσσι γεγωνεῖν*: „accedit nunc quod Gratiae Cyrenis cole-

bantur“ Dissen. Is. IV (V) 21: *σὺν Χάρισιν δ᾽ ἔμολον Λάμπωνος υἱοῖς τάνδ᾽ ἐς εὔνομον πόλιν.* Ne. VI 42 (37): *παρὰ Κασταλίᾳ τε Χαρίτων ἑσπέριος ὁμάδῳ φλέγεν*: v. *ὅμαδος.* Ne. IX 54: *εὔχομαι ταύταν ἀρετὰν κελαδῆσαι σὺν Χαρίτεσσιν.* Is. V (VI) 63: *τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ.* Ne. IV 7: *ῥῆμα δ᾽ ἐργμάτων χρονιώτερον βιοτεύει, ὅ τι κε σὺν Χαρίτων τύχᾳ γλῶσσα φρενὸς ἐξέλῃ βαθείας.* Py. VIII 21: *ἔπεσε δ᾽ οὐ Χαρίτων ἑκὰς — νᾶσος* (Aegina): h. e. non aliena a carminum encomiorum laude. Py. IX 89: *Χαρίτων κελαδεννᾶν μή με λίποι φέγγος.* Is. VII 16 (VIII 18): *χρὴ — Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν*: carminum laudem. — victorias praebent Ol. II 55 (50): *Πυθῶνι δ᾽ ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφεὸν Ἰσθμοῖ τε κοιναὶ Χάριτες ἄνθεα τεθρίππων — ἄγαγον.* Ne. V 54: *προθύροισιν δ᾽ Αἰακοῦ ἀνθέων ποιάεντα φέρειν στεφανώματα σὺν ξανθαῖς Χάρισσιν* (Schmid., libri *Χάρισιν*). X 38: *ἕπεται — εὐάγων τιμὰ Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Τυνδαρίδαις.* — versantur apud deos Ol. XIV 8: *οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας· ἀλλὰ πάντων ταμίαι ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους ἀέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν*: „deorum vita omnis iucunda est, iucunditas vero a Gratiis; hinc in deorum oblectamentis Gratiae ut Musae assident Apollini Pythio; ita etiam Delphis eas repraesentatas esse Schol. annotat“ Boeckh. — colebantur imprimis apud Orchomenios Ol. XIV 4: *Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι ταίτε ναίετε καλλίπωλον ἕδραν, ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπίσκοποι.* cf. Py. XII 26: *παρὰ καλλιχόρῳ — πόλει Χαρίτων Καφισίδος ἐν τεμένει.* apud Argivos Ne. X 1: *Δαναοῦ πόλιν —, Χάριτες, Ἄργος Ἥρας δῶμα θεοπρεπὲς ὑμνεῖτε*: „simulacra earum in pronao stabant templi Iunonis Argivae ab Eupolemo aedificati (Pausan. II 17)“ Dissen. apud Cyrenaeos Py. IX 3, v. supra. — iunctae sunt cum Venere fr. 90 (60), 3: *Χαρίτεσσί τε καὶ σὺν Ἀφροδίτᾳ ἐν ζαθέῳ με δέξαι χορῷ.* cum Pane fr. 95 (63), 2: *ὦ Πάν, — σεμνᾶν Χαρίτων μέλημα τερπνόν*: „ob musicae amorem“ Dissen. cum Musis Ne. IX 54, v. supra.

χάρμα (sg. *χάρμα.* pl. *χαρμάτων, -ατ᾽*) *gaudium, res bona et iucunda* fr. 225 (247): *ὁπόταν θεὸς ἀνδρὶ χάρμα πέμψῃ, πάρος μέλαιναν κραδίαν ἐστυφέλιξεν.* Ol. II 21 (19): *ἐσλῶν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.* VII 44: *ἐν δ᾽ ἀρετὰν ἔβαλεν καὶ χάρματ᾽ ἀνθρώποισι προμαθέος αἰδώς.* III 109 (99): *κεῖνος ὅσα χάρματ᾽ ἄλλοις ἔθηκεν, τίς ἂν φράσαι δύναιτο;* Py. VIII 64: *τὸ μὲν μέγιστον τόθι χαρμάτων ὤπασας*: victoriam Pythicam. Ol. X 22: *ἄπονον δ᾽ ἔλαβον χάρμα παῦροί τινες, ἔργων πρὸ πάντων βιότῳ φάος.* Py. I 59: *χάρμα δ᾽ οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος.* de cantu iucundo Is. IV (V) 54: *ἐν δ᾽ ἐρατεινῷ μέλιτι καὶ τοιαίδε τιμαὶ καλλίνικον χάρμ᾽ ἀγαπάζοντι*: „*χάρμα ἐν μέλιτι* h. e. *μελιτόεν*“ Dissen. — de personis Ne. III 66: *ὕμνος — ὀπὶ νέων ἐπιχώριον χάρμα κελαδέων*: h. e. Aristocliden victorem. Ne. VII 58: *φαῖμέν κε γείτον᾽ ἔμμεναι νόῳ φιλήσαντ᾽ ἀτενέι γείτονι χάρμα πάντων ἐπάξιον.* Py. IX 64: *θήσονταί τέ νιν* (Aristaeum) *ἀθάνατον Ζῆνα καὶ ἁγνὸν Ἀπόλλων᾽, ἀνδράσι χάρμα φίλοις.*

χάρμᾱ *gaudium* certaminis Ol. IX 86: *ἄλλαι δὲ δύ᾽ ἐν Κορίνθου πύλαις ἐγένοντ᾽ ἔπειτα χάρμαι*: h. e. victoriae.

χᾰτίζω *indigeo, opus est*, c. gen. Ol. II 94 (86): *ἐς δὲ τὸ πὰν ἑρμηνέων χατίζει* (sc. *ἐμὰ βέλη*).

χαῦνος *inanis, stolidus*, met. Ne. VIII 45: *κενεᾶν δ᾽ ἐλπίδων χαῦνον τέλος.* Py. II 61: *χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά.*

χειά *latibulum* Is. VII 70 (VIII 77): *ἥβαν γὰρ οὐκ ἄπειρον ὑπὸ χειᾷ καλῶν δάμασεν.*

χεῖλος *labium* Py. IX 63: *νέκταρ ἐν χείλεσσι καὶ ἀμβροσίαν στάξοισι* (sc. Horae).

χειμάζω *percello*, met. Py. IX 32: *φόβῳ δ᾽ οὐ κεχείμανται φρένες*: v. *φρήν.*

χείμαρρος (***χειμάρρους***) *torrens* fr. 128 (90): *ὄφρα σὺν χειμάρρῳ μεθύω* (censor Athen. Ienens. 1806, vulgo *σὺν χειμάρῳ μεθύων*, Bergk. *σ. Χιμάρῳ μεθύων*).

χειμέριος (sg. m. *χειμέριος, -ον.* f. *χειμερία, -ίᾳ.* n. *χειμέριον*) *hiema-*

lis, hibernus, plerumque de ventis et imbribus Py. V 10: *μετὰ χειμέριον ὄμβρον.* VI 10: *τὸν οὔτε χειμέριος ὄμβρος ἐπακτὸς ἐλθών, ἐριβρόμου νεφέλας στρατὸς ἀμείλιχος, οὔτ' ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι.* V 121: *φθινοπωρὶς ἀνέμων χειμερία καταπνοά.* Ol. VI 100: *ἐν χειμερίᾳ νυκτί*: tempestuosa. Is. III 36 (IV 18): *μετὰ χειμέριον ζόφον.* Py. IV 266: *εἴ ποτε (δρῦς) χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον*: in ignem hibernum; cf. Cic. de sen. 14, 46.

χειμών 1) *hiems* Is. II 42: *ἐπέρα ποτὶ μὲν Φᾶσιν θερείαις, ἐν δὲ χειμῶνι πλέων Νείλου πρὸς ἀκτάν*: v. *Νεῖλος.* — 2) *frigus, tempestas* Py. III 50: *ἢ θερινῷ πυρὶ περθόμενοι δέμας ἢ χειμῶνι.* met. Is. VI (VII) 39: *νῦν μοι Γαιάοχος εὐδίαν ὄπασσεν ἐκ χειμῶνος.*

χείρ (sg. *χειρός, -ί, -(α)*; *χερός, -ί, -(α)*. pl. *χεῖρες, -ῶν, εσσι(ν), χερσί(ν), χεῖρας, χέρας* (1). du. d. *χεροῖν*) *manus* hominum v. deorum, sive cum brachio cohaerens sive manus ipsa, significat 1) regionem v. latus alicuius Py. VI 19: *σύ τοι σχέθων νιν ἐπιδέξια χειρὸς ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν*: ad dextrum latus; v. tamen *σχέθω.* fr. 146 (112): *δεξιὰν κατὰ χεῖρα πατρὸς ἕζεαι.* Ne. VII 94: *τετραόροισιν ὥθ' ἁρμάτων ζυγοῖς ἐν τεμένεσσι δόμον ἔχει τεοῖς, ἀμφοτέρας ἰὼν χειρός* (var. *χερός*): ab utroque latere. — 2) usui sunt manus a) praesertim porrectae, maxime ad prehendendum, tenendum, portandum, iaciendum Ol. VII 1: *φιάλαν — ἀπὸ χειρὸς ἑλών — δωρήσεται.* Py. IV 193: *χείρεσσι λαβὼν φιάλαν.* IX 122: *παρθένον κεδνὰν χερὶ χειρὸς ἑλών.* Ne. I 45: *δισσαῖσι δοιοὺς αὐχένων μάρψαις ἀφύκτοις χερσὶν ἑαῖς ὄφιας.* XI 32: *χειρὸς ἕλκων ὀπίσσω.* Py. IX 11: *ὀχέων ἐφαπτομένα χερὶ κούφᾳ.* IV 37: *χειρί οἱ χεῖρ' ἀντερείσαις δέξατο βώλακα.* IX 36: *ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν*: de amasio. Py. IV 271: *χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν*: de medico. Is. II 21: *οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός.* Ol. X 4: *ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων.* Is. I 15: *ἀνία τ' ἀλλοτρίαις οὐ χερσὶ νωμάσαντ'.* fr. 169 (150): *νόμος ὁ πάντων βασιλεὺς θνατῶν τε καὶ ἀθανάτων ἄγει δικαιῶν τὸ βιαιότατον ὑπερτάτᾳ χειρί*, ubi *νόμος* est pro persona. Ne. VIII 3: *τὸν μὲν ἁμέροις ἀνάγκας* (Herm. *ἀνάγκαις*) *χερσὶ βαστάζεις, ἕτερον δ' ἑτέραις.* I 52: *ἐν χερὶ — τινάσσων φάσγανον.* Py. III 55: *χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς.* Is. I 66: *ἔρνεσι φράξαι χεῖρα.* Ol. II 82 (74): *ὅρμοισι τῶν χέρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις.* Py. III 57: *χερσὶ δ' ἄρα Κρονίων ῥίψαις δι' ἀμφοῖν* (sc. fulmen). fr. 166 (147), 2: *ἀπὸ μὲν λευκὸν γάλα χερσὶ τραπεζᾶν ὤθεον.* — Py. IV 240: *πρὸς δ' ἑταῖροι καρτερὸν ἄνδρα φίλας ὤρεγον χεῖρας.* de precantibus Ne. V 11: *πίτναν τ' εἰς αἰθέρα χεῖρας.* Is. V (VI) 41: *ἀνατείναις οὐρανῷ χεῖρας ἀμάχους.* de iurantibus Ol. VII 65: *ἐκέλευσεν — Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι.* — Ol. II 104 (94): *μᾶλλον εὐεργέταν πραπίσιν ἀφθονέστερόν τε χέρα*: *κατὰ τὴν χεῖρα, ἤτοι τὸ διδόναι.* Schol. — fr. 244 (136): *χεῖρ' Ἀκιδαλίας*: sensus obscurus. — b) ad laborandum Ol. II 69 (63): *οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ.* VIII 42: *Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς, ἥρως, χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται.* VII 51: *αὐτὰ δέ σφισιν ὤπασε τέχναν πᾶσαν ἐπιχθονίων Γλαυκῶπις ἀριστοπόνοις χερσὶ κρατεῖν.* Py. II 8: *κείνας ἀγαναῖσιν ἐν χερσὶ — ἐδάμασσε πώλους.* II 9: *ἐπὶ γὰρ ἰοχέαιρα παρθένος χερὶ διδύμᾳ — τίθησι κόσμον.* fr. 35 (10): *κείνων λυθέντων σαῖς ὑπὸ χερσίν, ἄναξ.* — c) ad dimicandum, sive in ludis publicis sive in proeliis Py. X 23: *χερσὶν ἢ ποδῶν ἀρετᾷ κρατήσαις.* cf. Ol. X 62. Ne. X 48. Is. IV (V) 9. Is. VII 65 (VIII 70): *ἐνίκασε ἄνδρας ἀφύκτῳ χερὶ κλονέων.* Ne. V 19: *χειρῶν βίαν ἢ — πόλεμον.* Ol. X 100: *κρατέοντα χερὸς ἀλκᾷ.* VIII 75: *χειρῶν ἄωτον — ἐπίνικον.* X 72: *μᾶκος — ἔδικε πέτρῳ χέρα κυκλώσαις ὑπὲρ ἁπάντων.* IV 23 (27): *οὗτος ἐγὼ ταχυτᾶτι· χεῖρες δὲ καὶ ἦτορ ἴσον* (var. *χέρες*). Is. IV (V) 61: *αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί, δέξιον νόῳ ἀντίπαλον* (Bergk. *εὐθυπορῆσαι, χερσὶ δ.*). Ne. VI 40 (35): *χεῖρας ἱμάντι δεθείς.* VI 75 (66): *Μελησίαν χειρῶν τε καὶ ἰσχύος ἁνίοχον.* Ol. XIII 95: *ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον παρὰ σκοπὸν οὐ χρὴ τὰ πολλὰ βέλεα καρτύνειν χεροῖν.* Is. I 24: *οἷά τε χερσὶν ἀκοντίζοντες αἰχμαῖς καὶ λιθίνοις*

ὁπότε δίσκοις ἵεν. — Is. VII 37 (VIII 41): *υἱὸν — χεῖρας Ἄρεΐ τ᾽ ἐναλίγκιον στεροπαῖσί τ᾽ ἀκμὰν ποδῶν*: Achillem dicit. Is. VII 35 (VIII 37): *ἄλλο βέλος διώξει χερί.* Ol. IX 30: *Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν.* Ne. III 44: *χερσὶ θαμινὰ βραχυσίδαρον ἄκοντα πάλλων.* VIII 8: *χειρὶ καὶ βουλαῖς ἄριστος.* IX 39: *χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί.* Py. I 42: *καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βιαταὶ περίγλωσσοί τ᾽ ἔφυν.* fr. 16: *κρατησιβίαν χερσὶ τὸν ῥωμαλέον* (Eust. Pr. 16). Py. XI 18: *τὸν — Κλυταιμνήστρας χειρῶν ὕπο κρατερᾶν ἐκ δόλου τροφὸς ἄνελε.* IV 72: *Πελίαν ἐξ ἀγαυῶν Αἰολιδᾶν θανέμεν χείρεσσιν ἢ βουλαῖς ἀκάμπτοις.* Ne. IV 55: *Ἰαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπών* (Tricl., vett. *χειρὶ*). (de Py. VIII 77 v. *ὑποχειρόω.*)

χείρων *deterior* Is. III 34 (IV 52: *καὶ κρέσσον᾽ ἀνδρῶν χειρόνων ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισ᾽.* pro subst. Ne. VIII 22: *ἅπτεται δ᾽ ἐσλῶν ἀεί, χειρόνεσσι δ᾽ οὐκ ἐρίζει* (sc. *φθόνος*).

Χείρων (*Χείρων, -ωνος, -ωνι, -ωνα*) *Chiron* Centaurus, Saturni et Philyrae filius, maritus Chariclus, pater Endeidis, quae mater fuit Pelei et Telamonis, educator Iasonis Aesculapii Achillis Py. III 1: *ἤθελον Χείρωνά κε Φιλυρίδαν — ζώειν τὸν ἀποιχόμενον, Οὐρανίδα γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου, βάσσαισί τ᾽ ἄρχειν Παλίου Φῆρ᾽ ἀγρότερον νόον ἔχοντ᾽ ἀνδρῶν φίλον.* III 60: *εἰ δὲ σώφρων ἄντρον ἔναι᾽ ἔτι Χείρων.* Is. VII 42 (VIII 45): *ἰόντων δ᾽ ἐς ἄφθιτον ἄντρον εὐθὺ Χείρωνος αὐτίκ᾽ ἀγγελίαι.* cf. Py. IX 29. servat Peleum Ne. IV 60: *ἄλαλκε δὲ Χείρων καὶ τὸ μόρσιμον Διόθεν πεπρωμένον ἔκφερεν.* Py. IV 115: *Κρονίδᾳ δὲ τράφειν Χείρωνι δῶκαν* (Iasonem). IV 102: *φαμὶ διδασκαλίαν Χείρωνος οἴσειν*: loquitur Iason. Ne. III 53: *βαθυμῆτα Χείρων τράφε λιθίνῳ Ἰάσον᾽ ἔνδον τέγει καὶ ἔπειτεν Ἀσκλαπιόν, τὸν φαρμάκων δίδαξε μαλακόχειρα νόμον, νύμφευσε δ᾽ — Νηρέος θύγατρα γόνον τέ οἱ φέρτατον ἀτίταλλεν ἐν ἀρμένοισι πᾶσι θυμὸν αὔξων.* fr. 177 (167), 3: *αἱ δὲ Χείρωνος ἐντολαί*: sc. Achilli puero datae.

χεράς *colluvies* Py. VI 13: *τὸν (θησαυρὸν) οὔτε χειμέριος ὄμβρος — οὔτ᾽ ἄνεμος ἐς μυχοὺς ἁλὸς ἄξοισι, παμφόρῳ χεράδι κρυπτόμενον*: *χερὰς δὲ ὁ μετὰ ἰλύος καὶ λίθων συρφετός.* Schol.

χεριάρας *manu aptus, sollers* Py. V 35: *χεριαρᾶν τεκτόνων δαίδαλ᾽ ἄγων*: h. e. currum artificiose factum.

χερμάς *saxum* manum implens Py. III 49: *χαλκῷ μέλη τετρωμένοι ἢ χερμάδι τηλεβόλῳ*: *χειροπληθεῖ λίθῳ.* Schol.

χέρσος *terra* arida, opp. mare, aqua Ol. XII 4: *τὶν γὰρ ἐν πόντῳ κυβερνῶνται θοαὶ νᾶες ἐν χέρσῳ τε λαιψηροὶ πόλεμοι.* cf. Ne. I 62. Ne. IX 43: *πολλὰ μὲν ἐν κονίᾳ χέρσῳ, τὰ δὲ γείτονι πόντῳ φάσομαι.* IV 70: *ἀπότρεπε αὖτις Εὐρώπαν ποτὶ χέρσον ἔντεα ναός* (Bergk. *εὐρωπὰν*). fr. 75 (45), 17: *τότ᾽ ἐπ᾽ ἀμβρόταν χέρσον ἐραταὶ ἴων φόβαι ῥόδα τε κόμαισι μίγνυται* (var. *χθόν᾽*, quod rec. Bergk.). — adv. ***χερσόθεν*** *ex terra* Ol. II 80 (73): *ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει, τὰ μὲν χερσόθεν ἀπ᾽ ἀγλαῶν δενδρέων, ὕδωρ δ᾽ ἄλλα φέρβει.*

χεῦμα *fluentum, Guss* Ne. IX 39: *Σκαμάνδρου χεύμασιν ἀγχοῦ.* met. Py. V 100: *ἀρετὰν δρόσῳ μαλθακᾷ ῥανθεῖσαν ὕμνων ὑπὸ χεύμασιν ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί* (var. *ὑποχεύμασι*, Bergk. *ἀρετᾶν . . . ῥανθεισᾶν . . . χευμάτεσσ᾽*): sub hymnorum libaminibus, quae sunt tanquam *χοαὶ τάφων.*

χέω *profundo* Py. IV 42: *καί νυν ἐν τᾷδ᾽ ἄφθιτον νάσῳ κέχυται Λιβύας εὐρυχόρου σπέρμα πρὶν ὥρας*: h. e. iacet gleba. — met. de magno studio Is. I 4: *μή μοι κραναὰ νεμεσάσαι Δᾶλος, ἐν ᾇ κέχυμαι*: „in qua canenda totus versor, occupatus sum" Dissen.; *ἔγκειμαι.* Schol.

χθόνιος *subterraneus*, de Delo insula prius vaga fluctibus fr. 88 (58), 4: *δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ πρέμνων ἀπώρουσαν χθονίων, ἂν δ᾽ ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες.* — plerumque de iis quae ad inferos pertinent: *inferus, infernus* Py. V 101: *ἀρετὰν — ἀκούοντί ποι χθονίᾳ φρενί*: sc. regum defunctorum manes. Py. IV 43: *πὰρ χθόνιον Ἅιδα στόμα.* plur. pro subst. Py. IV 159: *δύνασαι δ᾽ ἀφελεῖν μᾶνιν χθονίων*: „deorum inferorum, qui satisfactum volunt Phrixo" Dissen.

χθών (*χθών, χθονός, -ί, -(α)*) *tellus, terra* 1) Erde a) orbis terrarum. Ol. VII 55: *ὅτε χθόνα δατέοντο Ζεύς*

τε καὶ ἀθάνατοι. Ne. VII 34: παρὰ μέγαν ὀμφαλὸν εὐρυκόλπου μολὼν χθονός. cf. Py. VI 4: ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι. fr. 87 (58), 3: χθονὸς εὐρείας ἀκίνητον τέρας, ἅντε βροτοὶ Δᾶλον κικλήσκοισιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ τηλέφαντον κυανέας χθονὸς ἄστρον. — b) opp. mare Is. III 59 (IV 41): πάγκαρπον ἐπὶ χθόνα καὶ διὰ πόντον βέβακεν ἐργμάτων ἀκτίς. cf. Ne. VI 55 (48). Ol. IX 50: λέγοντι μὰν χθόνα μὲν κατακλύσαι μέλαιναν ὕδατος σθένος. fr. 107 (74), 13: πόντου κενέωσιν ἀνὰ πέδον χθονός (Bergk., vulgo πέδον, ἢ παγετὸν χθονός). Py. X 51: κώπαν σχάσον, ταχὺ δ' ἄγκυραν ἔρεισον χθονὶ πρῴραθε: „dicit fundum aquarum proxime terram" Dissen. — c) solum, ager Py. IV 226: ὁπλαῖς ἀράσσεσκον χθόν' ἀμειβόμενοι (βόες). Ol. II 69 (63): οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χερὸς ἀκμᾷ. Is. III 36 (IV 18): μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον χθὼν ὥτε φοινικέοισιν ἄνθησεν ῥόδοις (Hartung. et Bergk. ποικίλα). Ne. I 14: ἀριστεύοισαν εὐκάρπου χθονὸς Σικελίαν πίειραν: v. ἀριστεύω. Py. IX 46: ὅσσα τε χθὼν ἠρινὰ φύλλ' ἀναπέμπει. fr. 220 (241): ὅσσ' ἀγλαὰ χθὼν πόντου τε ῥιπαὶ φέροισιν. — d) de inferis Ne. VIII 38: ἐγὼ δ' ἀστοῖς ἁδὼν καὶ χθονὶ γυῖα καλύψαιμ': h. e. moriar. Ne. IX 25: ὁ δ' Ἀμφιάρῃ σχίσσαις Ζεὺς γᾶν βαθύστερνον χθονὶ κρύψεν θάμ' ἵπποις (Rauchenstein. et Bergk., libri τὰν β. χθόνα). fr. 167 (148): ἐλάταισι τυπεὶς ᾤχεθ' ὑπὸ χθόνα Καινεὺς σχίσαις ὀρθῷ ποδὶ γᾶν: „recte et χθὼν i. e. infera telluris et γῆ i. e. terrae superficies copulantur, cf. Ne. IX 25" Bergk. fr. 137 (102): ὄλβιος ὅστις ἰδὼν κεῖν' εἶσ' ὑπὸ χθόν' (Bergk., legebatur ἐκεῖνα κοινὰ εἰς ὑπὸ χθόνα, unde Boeckh. ἐκεῖνα κοίλαν εἶσιν ὑπὸ χθόνα). — 2) Land Ol. III 31: τὰν μεθέπων ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα: Hyperboreorum. Ol. VII 30: τᾶσδε — χθονὸς οἰκιστήρ: Rhodi. Py. IX 7: τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός: Libyae, cf. IX 56: χθονὸς αἶσαν. c. gen. Py. IV 77: εὖτ' ἂν — ἐς εὐδείελον χθόνα μόλῃ κλειτᾶς Ἰωλκοῦ. (de fr. 75 (45), 17 v. χέρσος.)

Χίμαιρα *Chimaera*, monstrum fabulosum ex Hom. Il. VI 179 notum Ol. XIII 90: καὶ Χίμαιραν πῦρ πνέοισαν καὶ Σολύμους ἔπεφνεν (Bellerophon).

Χίμαρος v. **χείμαρρος**.

Χῖος v. **Σμυρναῖος**.

χιών *nix* Py. I 20: νιφόεσσ' Αἴτνα, πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα.

(χλάδω) pf. **κέχλᾱδα** *turgeo, sum turgidus, plenus*, met. de vigore iuvenili Py. IV 179: πέμπε — τὸν μὲν Ἐχίονα, κεχλάδοντας ἥβᾳ, τὸν δ' Ἔρυτον (var. κεχλαδόντας, κεχλαδότας). de plena et quasi turgente voce v. sono Ol. IX 2: καλλίνικος ὁ τριπλόος κεχλαδώς (var. κεκλαδώς): ἀντὶ τοῦ ὁ πληθύων. Etym. M. v. ὄχλος. fr. 79 (48), 5: ἐν δὲ κεχλάδειν κρόταλα (Herm., libri καχλάδων): „κεχλάδειν est κεχλαδέναι, ut apud Pindarum κεχλάδοντας et πεφρίκοντας" Boeckh.; cf. Hesych. κεχληδέναι, ψοφεῖν.

χλᾱρός (a rad. χλαδ, v. Curtii Quaest. Et. 191) *hilaris, laetus* Py. IX 38: τὸν δὲ Κένταυρος ζαμενὴς ἀγανᾷ χλαρὸν γελάσσαις ὀφρύι μῆτιν ἑὰν εὐθὺς ἀμείβετο (var. χλιαρὸν): προσηνὲς καὶ ἡδύ. Schol.; χλαρόν· λεπτόν. Hesych. „Hermannus χλαρὸν Doricum dicit p. χλωρόν; ego Schneidero assentior, qui χλαρὸν exponit „dulce" p. λαρόν, ut λιαίνω χλιαίνω, λιαρὸς χλιαρός, λαῖνα (laena) χλαῖνα" Boeckh.

χλῐδάω *luxurio*, met. de cantu Ol. X 84: χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον, ἀντιάξει μελέων: „plene sonans" Dissen.; τρυφῶσα, ἐναβρυνομένη. Schol.

χλωρός *virens, viridis* fr. 167 (148): ὁ δὲ χλωραῖς ἐλάταισι τυπείς (var. χλωρῇς). 122 (87), 3: τᾶς χλωρᾶς λιβάνου ξανθὰ δάκρη. — met. Ne. VIII 40: αὔξεται δ' ἀρετὰ χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρον: „vegetis" Damm.; „reichlich fließend" Passow. ἀντὶ τοῦ ταῖς χλωροποιοῖς δρόσοις· αὗται γὰρ τῶν φυτῶν αὐξητικαί. . . . ἢ ὑγραῖς ἐέρσαις. Schol.

χοιρας *unda maris leviter tectus* Py. X 52: ἄγκυραν — χοιράδος ἄλκαρ πέτρας (var. χειράδος): „latentis" Boeckh.; χοιράδες δὲ λέγονται πέτραι αἱ ὕφαλοι, ἐφ' ὧν καχλάζει τὸ κῦμα καὶ λανθάνειν αὐτὰς ὑποκειμένας παρασκευάζει, ὥστε λανθάνειν προσπλεούσας τὰς ναῦς. Schol.

χόλος *ira* Ol. VI 37: ἐν θυμῷ πιέ-

σαις χόλον οὐ φατόν. Py. XI 23: *βαρυπάλαμον ὄρσαι χόλον* (var. *λόχον*). c. gen. Ne. V 33: *ξεινίου πατρὸς χόλον δείσαις.* Py. III 11: *χόλος δ᾽ οὐκ ἀλίθιος γίνεται παίδων Διός.*

χολόω *iratum reddo*, Pass. *irascor* Ol. VII 30: *ἔκτανεν Τίρυνθι Λικύμνιον — τᾶσδέ ποτε χθονὸς οἰκιστὴρ χολωθείς.* causa additur Ne. VII 25: *ὅπλων χολωθεὶς ὁ καρτερὸς Αἴας ἔπαξε διὰ φρενῶν λευρὸν ξίφος.* X 60: *τὸν γὰρ Ἴδας ἀμφὶ βουσίν πως χολωθεὶς ἔτρωσεν χαλκέας λόγχας ἀκμᾷ.*

χορδά *chorda*, *nervus* Py. II 69: *τὸ Καστόρειον δ᾽ ἐν Αἰολίδεσσι χορδαῖς θέλων ἄθρησον χάριν ἑπτακτύπου φόρμιγγος ἀντόμενος*: Aeoliis chordis v. fidibus cantatum, Aeolia harmonia.

χορευτάς *choreuta*, choricus cantor et saltator Py. XII 27: *πιστοὶ χορευτᾶν μάρτυρες*: vocantur calami. fr. 99 (67): *Πᾶνα χορευτὴν τελεώτατον θεῶν ὄντα, ὡς Πίνδαρος ὑμνεῖ* (Aristid. I 49).

χορεύω 1) intr. *chorum ago* fr. 116 (82): *ὁ Μοισαγέτας με καλεῖ χορεῦσαι.* — 2) trans. c. acc. *choro celebro* Is. I 7: *τὸν ἀκειρεκόμαν Φοῖβον χορεύων ἐν Κέῳ ἀμφιρύτᾳ σὺν ποντίοις ἀνδράσιν καὶ τὰν ἁλιερκέ᾽ Ἰσθμοῦ δειράδ᾽.*

χοροιτύπος *chori saltator* fr. 156 (57): *ὁ ζαμενὴς δ᾽ ὁ χοροιτύπος*: Bacchus.

χορός (sg. *χορός, -όν.* pl. *χοροί, -ούς*) *chorus* 1) saltatio sollemnis cum cantu iuncta, imprimis cyclia v. dithyrambica fr. 75 (45), 1: *ἴδετ᾽* (var. *δεῦτ᾽*) *ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι, ἔπι τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί.* fr. 238 Boeckh.: *χορὸς εὐρυόπα κέλαδον — φθεγγόμενος.* fr. 75 (45), 20: *ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἑλικάμπυκα χοροί.* 199 (213): *ἔνθα — ἀριστεύοισιν αἰχμαί, καὶ χοροὶ καὶ Μοῖσα καὶ ἀγλαΐα.* Py. X 38: *Μοῖσα δ᾽ οὐκ ἀποδαμεῖ τρόποις ἐπὶ σφετέροισι· παντᾷ δὲ χοροὶ παρθένων λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ᾽ αὐλῶν δονέονται.* Ol. XIV 9: *οὐδὲ γὰρ θεοὶ ἁγνᾶν Χαρίτων ἄτερ κοιρανέοντι χοροὺς οὔτε δαῖτας.* — 2) grex, conventus Py. IX 114: *ἔστασεν γὰρ ἅπαντα χορὸν* (sc. virginum) *ἐν τέρμασιν αὐτίκ᾽ ἀγῶνος*: de ultima ictu producta v. *γυιαρκής.* Ne. V 23: *πρόφρων δὲ καὶ κείνοις ἄειδ᾽ ἐν Παλίῳ Μοισᾶν ὁ κάλλιστος χορός.* (de Py. VIII 86 v. *ἐχθρός*, de fr. 90 (60), 4 v. *χῶρος.*)

χόρτος *pascuum* Ol. XIII 44: *ὅσσα τ᾽ ἐν Δελφοῖσιν ἀριστεύσατε ἠδὲ χόρτοις ἐν λέοντος*: h. e. in campo Nemeaeo, „*ἐν ᾧ ἐτράφη ὁ λέων ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἀναιρεθείς*" Schol.

χράω (act. praes. *χρή.* ipf. *χρῆν, ἐχρῆν.* aor. *χρῆσεν.* pass. aor. *χρησθέν.* med. aor. *χρησάμενος.* brevis vocalis antecedens ter producitur Ol. VIII 74. Py. IV 141. Ne. XI 47, bis anceps est Ne. IV 58. Is. III 7) I) Act. 1) impers. ***χρή*** *opus est*, *oportet*, *decet*, sequ. infin. c. accus. Ol. VI 106 (103): *ἐμὲ δὲ στεφανῶσαι κεῖνον ἱππίῳ νόμῳ Αἰοληίδι μολπᾷ χρή.* Py. IV 141: *ἀλλ᾽ ἐμὲ χρὴ καὶ σὲ θεμισσαμένους ὀργὰς ὑφαίνειν λοιπὸν ὄλβον.* Ol. VIII 74. XIII 94 (*οὐ χρή*). Py. IV 1. Is. I 43: *εἰ δ᾽ ἀρετᾷ κατάκειται πᾶσαν ὀργάν, ἀμφότερον δαπάναις τε καὶ πόνοις, χρή νιν* (sc. *ἀρετὰν*) *εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον μὴ φθονεραῖσι φέρειν γνώμαις*, ubi Mezgerus Didymum secutus *χρὴ* cum dat. *εὑρόντεσσιν* iungit ita verba construens: *χρὴ εὑρόντεσσιν ἀγάνορα κόμπον* (h. e. poetis) *νιν* (h. e. laudis cupidum) *μὴ φθονεραῖσι γνώμαις φέρειν* (h. e. *βαστάζειν*, efferre). ipf. Ne. VII 44: *ἐχρῆν δέ τιν᾽ ἔνδον ἄλσει παλαιτάτῳ Αἰακιδᾶν κρεόντων τολοιπὸν ἔμμεναι*: *πρέπον ἦν.* Schol. — saepius c. infin., ita ut accusativus supplendus sit, plerumque initio sententiae Py. III 103: *εἰ δὲ νόῳ τις ἔχει θνατῶν ἀλαθείας ὁδόν, χρὴ πρὸς μακάρων τυγχάνοντ᾽ εὖ πασχέμεν.* IX 50: *εἰ δὲ χρὴ καὶ πὰρ σοφὸν ἀντιφερίξαι, ἐρέω.* Py. II 34: *χρὴ δὲ κατ᾽ αὐτὸν αἰεὶ παντὸς ὁρᾶν μέτρον.* II 88: *χρὴ δὲ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν.* Ol. VI 4. 27. Py. III 59. IV 271. Ne. I 25. V 49. XI 47. Is. III 7. 8. 66. VII 15. 16. fr. 42 (171), 3. 234 (258), 3. ipf. fr. 123 (88), 1: *χρῆν μὲν κατὰ καιρὸν ἐρώτων δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἁλικίᾳ*: oportebat quidem (at aliter evenit). — 2) trans. *oraculum edo*, *dico vaticinans* Py. IV 6: *ἱέρεα χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, — ὡς — κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν.* Pass. Ol. II 43 (39): *ἐν δὲ Πυθῶνι χρησθὲν παλαίφατον τέλεσσεν.* — II) Med. *utor*, *experior* Ne. IV 58: *δάμαρτος Ἱππολύτας Ἀκάστου δολίαις τέχναισι χρησάμενος* (Bergk. *χαρασ-*

σαμενος h. e. χαραχθείς, „nam τέχνη sive δόλῳ χρῆσθαι agentis est"). (de Ol. VII 92 v. ἐκχράω.)

χρεία *usus* Ne. VIII 42: χρεῖαι δὲ παντοῖαι φίλων ἀνδρῶν: brevis vocalis antecedens producitur.

χρέος (n. a. χρέος. brevis antecedens vocalis producitur) 1) *debitum officium, debitum* Ol. III 7: στέφανοι πράσσοντί με τοῦτο θεόδματον χρέος: „poetis enim divinitus impositum est negotium, ut res praeclaras canant" Dissen.; cf. Py. IX 104: ἐμὲ δ' ὦν τις (Alexidamus) ἀοιδᾶν δίψαν ἀκειόμενον πράσσει χρέος αὖτις ἐγεῖραι καὶ τεῶν δόξαν παλαιῶν προγόνων. Ol. X 8: ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος. VII 40: Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις, ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν: τουτέστι τὴν οἴκησιν, ἣν ἔμελλεν ἡ Ἀθηνᾶ ποιήσειν ἐν τοῖς Ῥοδίοις. Schol. — 2) *negotium, res* Py. VIII 33: τὸ δ' ἐν ποσί μοι τράχον ἴτω τεὸν χρέος, ὦ παῖ, νεώτατον καλῶν, ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ: tua res, victoria. Ol. I 46 (45): ἦλθε καὶ Γανυμήδης Ζηνὶ τωὔτ' ἐπὶ χρέος: dicit usum venereum.

χρεών (sc. ἐστι) *oportet*, sequ. infin. Py. III 2: εἰ χρεὼν τοῦθ' ἁμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος. Ne. XI 17: ἐν λόγοις δ' ἀστῶν ἀγαθοῖσί μιν αἰνεῖσθαι χρεών, καὶ μελιγδούποισι δαιδαλθέντα μελιζέμεν ἀοιδαῖς. acc. c. infin. Py. II 53: ἐμὲ δὲ χρεὼν φεύγειν δάκος ἀδινὸν κακαγοριᾶν.

χρῆμα (sg. χρῆμ(α). pl. χρήματ(α), -ασι, χρήματα. brevis vocalis antecedens non producitur) *res*, qua utimur 1) sing. res, negotium, factum Ol. VI 74: τεκμαίρει χρῆμ' ἕκαστον. IX 104: ἄνευ δὲ θεοῦ σεσιγαμένον οὐ σκαιότερον χρῆμ' ἕκαστον. Is. VII (VIII) 14: τὸ δὲ πρὸ ποδὸς ἄρειον ἀεὶ σκοπεῖν χρῆμα πᾶν. — 2) plur. opes, pecunia Is. II 11: χρήματα χρήματ' ἀνήρ (sc. ἐστι), ὃς φᾶ κτεάνων θ' ἅμα λειφθεὶς καὶ φίλων: „pecunia nunc pro homine est, nummi sunt quibus censetur homo" Dissen. fr. 157 (128): ὦ τάλας ἐφάμερε, νήπια βάζεις χρήματά μοι διακομπέων. 123 (88), 6: περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως.

χρῆσις 1) *oraculum* Ol. XIII 76: ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο νύκτ' ἀπὸ κείνου χρήσιος. — 2) *usus* Ol. XI 2: ἔστιν ἀνθρώποις ἀνέμων ὅτε πλείστα χρῆσις. Ne. I 30: Ἀγησιδάμου παῖ, σέο δ' ἀμφὶ τρόπῳ τῶν τε καὶ τῶν χρήσιες.

χρησμός *oraculum* Py. IV 60: σὲ δ' ἐν τούτῳ λόγῳ χρησμὸς ὤρθωσεν μελίσσας Δελφίδος αὐτομάτῳ κελάδῳ.

χρηστήριον *oraculum* Ol. VI 70: Ζηνὸς ἐπ' ἀκροτάτῳ βωμῷ τότ' αὖ χρηστήριον θέσθαι κέλευσεν: h. e. „e sacrificiis respondere iussit deus" Dissen.

χρίμπτω *vehementi ictu admoveo* Py. XII 21: ὄφρα τὸν Εὐρυάλας ἐκ καρπαλιμᾶν γενύων χριμφθέντα σὺν ἔντεσι μιμήσαιτ' ἐρικλάγκταν γόον: „planctum ex genis auribus audientium vehementer admotum" Boeckh.

χρῑω *unguo* Py. IV 222: σὺν δ' ἐλαίῳ φαρμακώσαισ' ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν δῶκε χρίεσθαι.

χροΐζομαι *dormio v. cubo proxime* aliquem fr. 139, 6: Ὑμέναιον, ὃν ἐν γάμοισι χροϊζόμενον . . . σὺν πρῶτον λάβεν: incertus locus, sec. Bergkium fort. ita conformandus: ὃν ἐν γάμοισι κοριζόμενον νηλὴς μοῖρα σὺν πρ. λ.: „carmen nuptiale canentem".

Χρόμιος *Chromius* Agesidami filius, Syracusanus, ab Hierone Aetnae recens conditae civibus adscriptus itaque etiam Aetnaeus, vir bellicis rebus insignis atque ludicrae laudis studiosus, cui ob duas victorias curules Sicyone in Pythiis et Nemeae reportatas scripta sunt Ne. IX et I carmina Ol. 77, 1 et 76, 4 (sec. Leutschium 77, 1 vel. 2); Ne. IX 3: κωμάσομεν παρ' Ἀπόλλωνος Σικυωνόθε, Μοῖσαι, τὰν νεοκτίσταν ἐς Αἴτναν — ὄλβιον ἐς Χρομίου δῶμ'. IX 57: φιάλαισι —, ἅς ποθ' ἵπποι κτησάμεναι Χρομίῳ πέμψαν θεμιπλέκτοις ἅμα Λατοΐδα στεφάνοις ἐκ τᾶς ἱερᾶς Σικυῶνος. IX 34: Χρομίῳ κεν ὑπασπίζων παρὰ πεζοβόαις ἵπποις τε ναῶν τ' ἐν μάχαις. I 7: ἅρμα δ' ὀτρύνει Χρομίου Νεμέα θ' ἔργμασιν νικαφόροις ἐγκώμιον ζεῦξαι μέλος.

χρόνιος 1) *serus* Py. XI 36: ἀλλὰ χρονίῳ σὺν Ἄρει πέφνεν — ματέρα. — 2) *diuturnus, perennis* Py. III 115: ἁ δ' ἀρετὰ κλειναῖς ἀοιδαῖς χρονία τελέθει. Ne. IV 6: ῥῆμα δ' ἐργμά-

των χρονιώτερον βιοτεύει. Ol. IV 9 (11): τόνδε κῶμον, χρονιώτατον φάος εὐρυσθενέων ἀρετᾶν: „maxime perenne lumen" Boeckh.; Mezgerus vero: „den so spät erschienenen Aufstrahl".

χρόνος (sg. χρόνος, -ου, -ῳ, -ον. Χρόνος. brevis vocalis antecedens novies producitur, octies non producitur) 1) *tempus* Ol. II 19 (17): χρόνος ὁ πάντων πατήρ. fr. 33 (133): ἄνακτα τὸν πάντων ὑπερβάλλοντα χρόνον μακάρων. fr. 159 (132): ἀνδρῶν δικαίων χρόνος σωτὴρ ἄριστος. Py. I 46: εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι. Ol. VI 97: μὴ θραύσοι χρόνος ὄλβον ἐφέρπων. Ne. VII 68: ὁ δὲ λοιπὸς εὔφρων ποτὶ χρόνος ἕρποι. IV 43: εὖ οἶδ' ὅτι χρόνος ἕρπων πεπρωμέναν (ἀρετὰν) τελέσει. Ol. VIII 28: ὁ δ' ἐπαντέλλων χρόνος τοῦτο πράσσων μὴ κάμοι. X 7: ἕκαθεν γὰρ ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος ἐμὸν καταίσχυνε βαθὺ χρέος. Ne. I 46: ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων. fr. 168 (150): ἦν δὲ ἰδόντα διακρῖναι πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος. Py. XII 30: ἔσται χρόνος οὗτος. Ol. VII 94: ἐν δὲ μιᾷ μοίρᾳ χρόνου. Py. V 121: μὴ φθινοπωρὶς ἀνέμων χειμερία κατὰ πνοὰ δαμαλίζοι χρόνον (Bergk. πότμον): ἀειθαλὴς αὐτοῦ μένοι ὁ βίος μηδέποτε φθίνων μηδὲ φυλλορροῶν. Schol. — imprimis notandus a) accus. c. praep. Ol. IV 25 (30): παρὰ τὸν ἁλικίας ἐοικότᾱ χρόνον (var. ἁλικίαις, quod praefert Mezger.). X 102: κεῖνον κατὰ χρόνον. fr. 133 (98), 5: ἐς δὲ τὸν λοιπὸν χρόνον. Ol. II 33 (30): τὸν ὅλον ἀμφὶ χρόνον. Ne. III 49: ὅλον δ' ἔπειτ' ἂν χρόνον. — sine praep. Ol. I 118 (115): τοῦτον ὑψοῦ χρόνον πατεῖν: „per vitae tuae tempus" Boeckh. Is. III 6: πάντᾱ χρόνον θάλλων. cf. Ol. XIII 26. Ne. I 69: τὸν ἅπαντα χρόνον ἐν σχερῷ, ubi ultima ictu producitur; v. γυιαρκής. Is. IV (V) 28: μυρίον χρόνον. Ne. VII 39: ὀλίγον χρόνον. Py. I 57: τὸν προσέρποντᾱ χρόνον. — b) dativ. c. praep. Ol. VI 36: ἐν παντὶ χρόνῳ. XII 12: ἐν μικρῷ — χρόνῳ. Py. IV 291: ἐν δὲ χρόνῳ μεταβολαὶ λήξαντος οὔρου ἱστίων: tempore, mit der Zeit. fr. 147 (114): ἐν χρόνῳ δ' ἔγεντ' Ἀπόλλων: in tempore. Py. VIII 15: βία δὲ καὶ μεγάλαυχον ἔσφαλεν ἐν χρόνῳ: aliquando. Py. III 96: ἐν δ' αὖτε χρόνῳ: posteriore tempore. — sine praep. Ol. VI 56: χρόνῳ σύμπαντι. I 44 (43): δευτέρῳ χρόνῳ. Py. IV 55: χρόνῳ ὑστέρῳ (var. ὕστερον, M. Schmidt. et Bergk. δευτέρῳ). Ol. II 41 (37): ἄλλῳ χρόνῳ. — quinquies leg. χρόνῳ α) postea, aliquando Py. IV 258: Καλλίσταν ἀπῴκησαν χρόνῳ νᾶσον. fr. 227 (250), 2: λάμπει δὲ χρόνῳ ἔργα μετ' αἰθέρ' ἀερθέντα. — β) tandem, sero Py. XI 32: θάνεν μὲν αὐτὸς ἥρως Ἀτρεΐδας ἵκων χρόνῳ. IV 78. Ol. X 85: τὰ παρ' εὐκλέι Δίρκᾳ χρόνῳ μὲν φάνεν. — II) **Χρόνος** *Tempus* pro persona videtur esse Ol. X 55: παρέσταν μὲν ἄρα Μοῖραι σχεδὸν ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον Χρόνος. τὸ δὲ σαφανὲς ἰὼν πόρσω κατέφρασεν, κτλ. (Bergk. sec. Hartungium χρόνος τόδε σαφανὲς).

χρῡσᾱλάκᾰτος *auream colum gestans* fr. 139, 1 χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς. cf. Ne. VI 41 (36). Ol. VI 104: χρυσαλακάτοιο πόσις Ἀμφιτρίτας. fr. 29 (5), 1: χρυσαλάκατον Μελίαν. Ne. V 36: χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων.

χρυσάμπυξ *auro redimitus*, de deabus Ol. VII 64: ἐκέλευσεν δ' αὐτίκᾱ χρυσάμπυκα μὲν Λάχεσιν χεῖρας ἀντεῖναι: τὴν χρυσῆν περικεφαλαίαν φοροῦσαν. Schol. Py. III 89: χρυσαμπύκων — Μοισᾶν. cf. Is. II 1. fr. 30 (6), 6: τὰς χρυσάμπυκας — Ὥρας. — ad frenum transfertur Ol. XIII 65: πρίν γέ οἱ χρυσάμπυκα κούρα χαλινὸν Παλλὰς ἤνεγκ': ἀντὶ τοῦ χρυσᾶ φάλαρα ἔχοντα. Schol.

χρυσᾱ́νιος *aureas habenas habens* fr. 37 (12): πότνια θεσμοφόρε χρυσάνιον (cod. χρυσάννιον, Boeckh. coni. χρυσανίου sc. δάμαρ Ἅιδου).

χρυσάρματος *aureo curru vectus*, de deis Ol. III 19: χρυσάρματος ἑσπέρας ὀφθαλμὸν ἀντέφλεξε Μήνα. Py. V 9: ἕκατι χρυσαρμάτου Κάστορος. Is. V 19: ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι. — fr. 323: καταφέρεσθαι γάρ φησί πως τὸν Πίνδαρον εἰς τὸ τὰς μὲν Ἀθήνας λιπαρὰς προσαγορεύειν, τὰς δὲ Θήβας χρυσαρμάτους (Schol. Pind. Py. II inscr.).

χρύσασπις *aureo clipeo insignis* Is. I 1: τὸ τεόν, χρύσασπι Θήβα, πρᾶγμα: „fuit statua deae Thebae

apud Thebanos, quae aurea veste induta erat et clipeum aureum tenebat" Dissen. v. *χρυσοχίτων*.

χρυσάωρ *aureo instrumento* (*h. e. cithara*) *instructus* Py. V 104: *πρέπει χρυσάορα Φοῖβον ἀπύειν*. fr. 139: *υἱὸν Οἰάγρου τε͂, χρυσάορ' Ὀρφέα*: v. *Ὀρφεύς*.

χρύσεος (sg. m. *χρυσέῳ*, *-εον*. f. *χρυσέα*, *-έας*, *-έᾳ*, *-έαν*. n. *χρυσέῳ*, *-εον*. pl. m. *χρυσέων*, *-έοις*. f. *χρύσεαι*, *-εᾶν*, *-έαις*, *-έαισιν*, *-έας*. n. *χρυσέων*, *-έοις*. primae syllabae vocalis plerumque longa est, brevis decies Ol. I 90. Py. III 73. IV 4. 144. 231. IX 56. X 40. Ne. V 7. Is. VI 49. fr. 223, 2; ubi longa est, per synizesin leguntur *χρυσέῳ* Py. IX 6, *χρυσέας* Ol. VI 1. XI 13, *χρυσέων* Py. XI 4, *χρυσέοις* Ne. X 88, *χρυσέαις* Ol. VII 34. Py. III 94, *χρυσέαισιν* fr. 30, 3. brevis vocalis antecedens quinquies producitur, semel non producitur Py. IX 6) *aureus* 1) ex auro factus v. auro ornatus, imprimis de iis quae sunt deorum heroumque Ne. VIII 27: *χρυσέων δ' Αἴας στερηθεὶς ὅπλων* (sc. Achillis). Py. XI 4: *χρυσέων ἐς ἄδυτον τριπόδων θησαυρόν*. IV 193: *χρυσέαν χείρεσσι λαβὼν φιάλαν*. Ol. VI 1: *χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ κίονας*: de capitulis aureis, nisi ad 2) referre mavis. fr. 194 (206): *κεκρότηται χρυσέα κρηπὶς ἱεραῖσιν ἀοιδαῖς*. fr. 223 (244): *καὶ χρυσέων βελέων ἐντὶ τραυματίαι*: h. e. auro corrupti. — Py. III 94: *καὶ Κρόνου παῖδας βασιλῆας ἴδον χρυσέαις ἐν ἕδραις*. Ne. X 88: *οὐρανοῦ ἐν χρυσέοις δόμοισιν*. cf. Py. IX 56. Is. III 78 (IV 60). Py. IX 6: *ἔνεγκέ τε χρυσέῳ παρθένον ἀγροτέραν δίφρῳ* (Apollo). cf. Ol. I 90 (88). Ol. I 42 (41): *χρυσέαισιν ἀν' ἵπποις*: „sunt quadrigae, equi cum curru, qui quod aureus est aureaque equorum fraena et phalerae sunt, *ἵπποι* dicuntur *χρύσεαι*" Boeckh.; cf. Ol. VIII 51. fr. 30 (6), 2. Ne. V 24: *φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων*. Py. I 1: *χρυσέα φόρμιγξ Ἀπόλλωνος καὶ — Μοισᾶν κτέανον*. III 9: *δαμεῖσα χρυσέοις τόξοισιν ὑπ' Ἀρτέμιδος*. IV 4: *χρυσέων Διὸς αἰετῶν πάρεδρος*: quarum simulacra aurea erant in templo Delphico. Ol. VII 34: *ἔνθα ποτὲ βρέχε θεῶν βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν* (var. *χρυσέαισι*): „aurea pluvia priscam significat Rhodi opulentiam vel ante Doriensem coloniam" Boeckh. Py. IV 231: *κῶας* (arietis) *αἰγλᾶεν χρυσέῳ θυσάνῳ*. fr. 129 (95), 3: *καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβριθός*. 288 (121): *ὁ μὲν Πίνδαρός που φησὶ μήλων τε χρυσῶν εἶναι φύλαξ, τὰ δὲ εἶναι Μουσῶν* (Liban. Epist. XXXIV). fr. 90 (60), 2: *χρυσέα κλυτόμαντι Πυθοῖ*: propter aurea templi Delphici donaria, nisi forte ad 2) referre mavis. — 2) met. lucidus, splendidus Py. IV 144: *σθένος ἀελίου χρύσεον*. Is. VI (VII) 49: *ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων — Λοξία*, quod idem fere atque *ξανθῇ*. itaque dearum est epitheton propter pulchritudinem Is. VII (VIII) 5: *αἰτέομαι χρυσέαν καλέσαι Μοῖσαν*. II 26: *χρυσέας ἐν γούνασιν πίτνοντα Νίκας* (var. *χρυσέοις*). Ne. V 7: *ἀπὸ χρυσεᾶν Νηρηίδων*. fr. 53 (25): *χρύσεαι — Κηληδόνες*. Ol. XIII 8: *χρύσεαι παῖδες εὐβούλου Θέμιτος*: *αἱ κάλλισται*. Schol. — denique ob dignitatem et caritatem: pulcherrimus, pretiosissimus Ol. XI 13: *ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας*: *τῆς τιμίας, τῆς καλλίστης*. Schol. Ne. I 17: *Ὀλυμπιάδων φύλλοις ἐλαιᾶν χρυσέοις* (Tricl., libri *χρυσέοισι*). Py. X 40: *δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας ἀναδήσαντες*. III 73: *ὑγίειαν ἄγων χρυσέαν*.

χρυσόθρονος *aureo solio insidens* Ne. I 37: *οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Ἥραν*. Py. IV 260: *ἄστυ χρυσοθρόνου — Κυράνας*.

χρυσόκερως *aurea cornua habens* Ol. III 29: *χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν*.

Χρυσοκόμας *Auricomus* h. e. Apollo Ol. VI 41: *τᾷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασέν τε Μοίρας*. VII 32: *τῷ μὲν ὁ Χρυσοκόμας — εἶπε*.

χρυσόπεπλος *aureo peplo ornatus* Is. V (VI) 75: *κόραι χρυσοπέπλου Μναμοσύνας*.

χρυσόραπις *aurea virga instructus* Py. IV 178: *Ἑρμᾶς χρυσόραπις* (recc., vett. *χρυσόρραπις*).

χρυσός (sg. *χρυσός*, *-οῦ*, *-ῷ*, *-όν*. pyrrhichius est *χρυσός* Ne. VII 78; brevis vocalis antecedens quater producitur, semel anceps est Ne. IV 82) *aurum* Ol. I 1: *ἄριστον μὲν ὕδωρ*,

ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου. III 42: εἰ δ' ἀριστεύει μὲν ὕδωρ, κτεάνων δὲ χρυσὸς αἰδοιέστατον. Ne. IV 82: ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν ἁπάσας. fr. 222 (243): Διὸς παῖς ὁ χρυσός· κεῖνον οὐ σὴς οὐδὲ κὶς δάπτει, δάμναται δὲ βροτέαν φρένα κάρτιστον κτεάνων. Is. IV (V) 3: Θεία, σέο ἕκατι καὶ μεγασθενῆ νόμισαν χρυσὸν ἄνθρωποι περιώσιον ἄλλων: ἐκ Θείας καὶ Ὑπερίονος Ἥλιος, ἐκ δὲ Ἡλίου ὁ χρυσός. ἑκάστῳ δὲ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν ὁ χρυσός. Schol. Ne. VIII 37: χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ' ἕτεροι ἀπέραντον. Py. III 55: ἔτραπεν καὶ κεῖνον ἀγάνοροι μισθῷ χρυσὸς ἐν χερσὶν φανείς. X 67: πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει καὶ νόος ὀρθός. fr. 122 (87), 13: διδάξαμεν χρυσὸν καθαρᾷ βασάνῳ. Ol. VII 50: κείνοις ὁ μὲν (Iuppiter) ξανθὰν ἀγαγὼν νεφέλαν πολὺν ὗσε χρυσόν. Is. VI (VII) 5: ἢ χρυσῷ μεσονύκτιον νίφοντα δεξαμένα (sc. Θήβα) τὸν φέρτατον θεῶν: ἰδίως λέγει τὸν Δία ὗσαι χρυσόν, ἡνίκα ἐμίγη τῇ Ἀλκμήνῃ. Schol. Py. XII 17: υἱὸς Δανάας· τὸν ἀπὸ χρυσοῦ φαμὲν αὐτορύτου ἔμμεναι. — res ex auro confectae Is. I 20: λεβήτεσσιν φιάλαισί τε χρυσοῦ. V (VI) 40: φιάλαν χρυσῷ πεφρικυῖαν. Ol. XIII 78: ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν: ὃν πρόσθεν εἶπε χρυσάμπυκα χαλινόν, ὡς τὰς φρένας τῶν ἵππων δαμάζοντα. Schol. Ne. VII 78: Μοῖσά τοι κολλᾷ χρυσὸν ἔν τε λευκὸν ἐλέφανθ' ἁμᾶ καὶ λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας. Ol. II 79 (72): ἄνθεμα δὲ χρυσοῦ φλέγει: sc. in beatorum insulis.

χρυσοστέφανος *aurea corona ornatus, auro coronatus* Ol. VI 57: ἐπεὶ χρυσοστεφάνοιο λάβεν καρπὸν Ἥβας. Py. IX 109: χρυσοστεφάνου — Ἥβας. transfertur ad certamina Ol. VIII 1: μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων, Οὐλυμπία: ἀντὶ τοῦ καλλιστεφάνων, τουτέστιν ὦ Ὀλυμπία, ἐν ᾗ δίδονται οἱ κάλλιστοι στέφανοι τῶν βραβείων. Schol.

χρυσότοξος *aureo arcu armatus* Ol. XIV 11: χρυσότοξον θέμεναι παρὰ Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους.

χρυσοχαῖτα *auricomus* Py. II 16: τὸν ὁ χρυσοχαῖτα προφρόνως ἐφίλησ' Ἀπόλλων.

χρυσοχίτων *aureo chitone indutus* fr. 195 (207): εὐάρματε, χρυσοχίτων — Θήβα: v. χρύσασπις.

χρώς *cutis* corporis fr. 43 (173): ποντίου θηρὸς πετραίου χρωτὶ μάλιστα νόον προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει: v. θήρ. — *corpus* ipsum Is. III 41 (IV 23): ἀλλ' ἀνεγειρομένα χρῶτα λάμπει: sc. φάμα, quae hic est pro persona. Ne. VIII 28: ἐν θερμῷ χροῒ ἕλκεα ῥῆξαν. Py. I 55: ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων (sc. Philoctetes).

χυτός *fusus* Ol. VII 7: καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός, ἱλάσκομαι.

χώρα (sg. χώρας, -αν) *regio* certa quaedam atque constituta 1) terra Ol. VIII 25: τάνδ' ἁλιερκέα χώραν: insulam Aeginam. Ol. VI 63: δεῦρο πάγκοινον ἐς χώραν ἴμεν: λέγει τὴν Ὀλυμπίαν. Schol. Py. I 40: ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν: urbem Aetnam. Ne. III 13: χαρίεντα δ' ἕξει πόνον χώρας ἄγαλμα: Aeginae. — 2) locus, sedes Ol. VII 59: ἀπεόντος δ' οὔτις ἔνδειξεν λάχος Ἀελίου· καί ῥά νιν χώρας ἀκλάρωτον λίπον: provinciae; ἐπαρχίας. Schol. met. Py. IV 273: ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις· ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖτις ἔσσαι δυσπαλὲς δὴ γίνεται: in locum suum reponere.

χωρέω *cedo* Ne. X 73: ταχέως δ' ἐπ' ἀδελφεοῦ βίαν πάλιν χώρησεν ὁ Τυνδαρίδας.

χωρίς *procul*, c. gen. Ol. IX 41: ἔα πόλεμον μάχαν τε πᾶσαν χωρὶς ἀθανάτων: „h. e. seiunge et remove" Boeckh. ἤτοι μακρὰν τῶν θεῶν. . . . τὰ γὰρ τοιαῦτα κεχώρισται καὶ πόρρω ἐστὶ τῶν θεῶν. Schol.

χῶρος 1) *locus* constitutus Py. IV 269: ἐὸν ἐρημώσαισα χῶρον (sc. δρῦς). fr. 90 (60), 4: ἐν ζαθέῳ με δέξαι χώρῳ (var. χρόνῳ, Bergk. χορῷ). — 2) *ager, regio* Ol. III 23: ἀλλ' οὐ καλὰ δένδρε' ἔθαλλεν χῶρος ἐν βάσσαις Κρονίου Πέλοπος. fr. 129 (95), 6: ὀδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται.

ΨΞ

ψάγιος v. **ψόγιος.**

ψαλμός *fidium pulsatio* fr. 125 (91), 3: τόν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὗρεν πρῶτος ἐν δείπνοισι Λυδῶν ψαλμὸν ἀντίφθογγον ὑψηλᾶς ἀκούων πηκτίδος.

Ψαλυχιάδαι, Ψαλυχίδαι *Psalychidae,* gens nobilis Aeginetica, ex qua Lampo erat, cuius filii Pytheas et Phylacidas; Is. V (VI) 63: τὰν Ψαλυχιαδᾶν δὲ πάτραν Χαρίτων ἄρδοντι καλλίστᾳ δρόσῳ (Bergk. c. libris, vulgo ex Schmidii corr. Ψαλυχιδᾶν, schol. agnoscit utrumque).

Ψαμάθεια *Psamathea s. Psamathe,* Nerei et Doridis filia, mater Phoci Ne. V 13: βίᾳ Φώκου κρέοντος ὁ τᾶς θεοῦ, ὃν Ψαμάθεια τίκτ' ἐπὶ ῥηγμῖνι πόντου.

ψάμαθος *arena* Py. IX 47: χῶπόσαι ἐν θαλάσσᾳ καὶ ποταμοῖς ψάμαθοι κύμασιν ῥιπαῖς τ' ἀνέμων κλονέονται.

ψάμμος *arena* Ol. II 108 (98): ἐπεὶ ψάμμος ἀριθμὸν περιπέφευγεν.

Ψαῦμις *Psaumis,* Acronis filius, Camarinaeus, cui rheda mulari victori Ol. 82 scriptum est carmen Ol. IV, eidemque Ol. V, quod nunc plerique — ut Leutsch., Bergk., L. Schmidt., Mezger. — Pindaro omnino abiudicandum esse censent; Ol. IV 9 (12): Ψαύμιος γὰρ ἵκει ὀχέων (Tricl. Ψαύμιδος): sc. φάος. Ol. V 3: ἀκαμαντοπόδος τ' ἀπήνας δέκευ Ψαύμιός τε δῶρα (Tricl. Ψαύμιδος). V 23: σέ τ', Ὀλυμπιόνικε, Ποσειδανίαισιν ἵπποις ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν, υἱῶν, Ψαῦμι, παρισταμένων.

ψαύω *tango,* c. dat. Py. IX 120: ὃς ἂν πρῶτος θορὼν ἀμφί οἱ ψαύσειε πέπλοις: „construe ψαύσειέ οἱ ἀμφὶ πέπλοις" Boeckh.; „ψαύσειε πέπλοις: tangeret peplum circum, manibus puta ambabus amplectens" Dissen.; „πέπλοις ist Epexegese zu οἱ" Mezger. sec. Bossler. de praep. usu ap. Pind. p. 42. — met. *attingo, consequor* Ne. V 42: ποικίλων ἔψαυσας ὕμνων. Ol. VI 35: ὑπ' Ἀπόλλωνι γλυκείας πρῶτον ἔψαυσ' Ἀφροδίτας.

ψᾶφος (sg. ψᾶφος, -ον. pl. ψάφων, -οις) *calculus* Ol. XIII 46: οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. met. Ol. X 9: νῦν ψᾶφον ἑλισσομέναν ὅπα κῦμα κατακλύσσει ῥέον: „materia carminis iam mota et incepta comparatur lapidi undis volutato et carmen eam exponens vel poesis undis ipsis" Boeckh. — 2) *suffragium,* ubi usus est calculorum Ne. VIII 26: κρυφίαισι γὰρ ἐν ψάφοις Ὀδυσσῆ Δαναοὶ θεράπευσαν. — itaque *iudicium, sententia* Py. IV 265: καὶ φθινόκαρπος ἐοῖσα διδοῖ ψᾶφον περ' αὐτᾶς, εἴ ποτε χειμέριον πῦρ ἐξίκηται λοίσθιον. Ol. VII 87: ἐν Μεγάροισίν τ' οὐχ ἕτερον λιθίνα ψᾶφος ἔχει λόγον: „h. e. de iudicum sententiis inscriptum lapidi decretum; victorum enim nomina columellae inscribebantur" Boeckh.; non inscriptionem sed columellam ipsam dici contendit Mezgerus sec. schol.

ψευδής *falsus* fr. 218 (239), 3: πάντες ἴσα πλέομεν ψευδῆ πρὸς ἀκτάν.

ψεῦδις *mendax* Ne. VII 49: οὐ ψεῦδις ὁ μάρτυς ἔργμασιν ἐπιστατεῖ: maiore post μάρτυς distinctione posita ἔργ. ἐπ. cum sequentibus iungit Mezgerus.

ψεύδομαι *mentior, falsa loquor,* c. acc. Ol. XIII 52: οὐ ψεύσομ' ἀμφὶ Κορίνθῳ Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεὸν καὶ τὰν — Μήδειαν (vett. ψεύσομαι): „h. e. οὐ ψευδῶς γαρύσω" Heimsoeth.

ψεῦδος (sg. ψεύδει, -εϊ, -ος. pl. ψευδέων, -εσι(ν), -η) *mendacium, fraus, res ficta* Py. IX 42: σέ, τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θιγεῖν (var. ψευδεῖ). Ol. VI 67: φωνὰν ἀκούειν ψευδέων ἄγνωστον. Py. III 29: ψευδέων δ' οὐχ ἅπτεται. Ol. X 5: ὦ Μοῖσ', ἀλλὰ σὺ καὶ θυγάτηρ Ἀλάθεια Διός, ὀρθᾷ χερὶ ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων. Ne. VIII 25: μέγιστον δ' αἰόλῳ ψεύδει γέρας ἀντέταται. fr. 11: οὐ ψεῦδος ἐρίξω. Ol. IV 15 (19): οὐ ψεύδεϊ τέγξω λόγον (var. ψεύδει). Py. IV 99: ἐχθίστοισι μὴ ψεύδεσιν καταμιάναις εἰπὲ γένναν. Ne. I 18: πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν οὐ ψεύδει βαλών: „mendacio iaculari est mendacium dicere, metaphora petita a ia-

culis vel sagittis" Dissen. fr. 205 (221): Ἀλάθεια, μὴ πταίσῃς ἐμὰν σύνθεσιν τραχεῖ ποτὶ ψεύδει: „nempe ut scopulo" Boeckh. — Ol. XII 6: αἵ γε μὲν ἀνδρῶν πόλλ' ἄνω, τὰ δ' αὖ κάτω ψεύδη μεταμώνια τάμνοισαι κυλίνδοντ' ἐλπίδες: vanas falsasque imagines, Trugbilder, ut nubes a Iove pro Iunone parata Py. II 37: νεφέλᾳ παρελέξατο (Ixion), ψεῦδος γλυκὺ μεθέπων, ἄιδρις ἀνήρ. — de commentis v. fictionibus poeticis Ol. I 30 (29): δεδαιδαλμένοι ψεύδεσι ποικίλοις ἐξαπατῶντι μῦθοι. Ne. VII 22: ἐπεὶ ψεύδεσί οἱ (Ulixi) ποτανᾷ τε μαχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι (var. ψεύδεσσι v. ψευδέεσσιν): dicit artem Homeri poeticam.

ψεύστας *mendax* Ne. V 29: *ψεύσταν δὲ ποιητὸν συνέπαξε λόγον.*

ψέφας fr. 324: τὸ γὰρ σκότος εἰρῆσθαι ψέφας καὶ παρὰ Πινδάρῳ (Galen. comment. in Hippocr. praedict. I T. VIII p. 782).

ψεφεννός *obscurus*, met. Ne. III 41: ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει, ψεφεννὸς ἀνὴρ ἄλλοτ' ἄλλα πνέων οὔ ποτ' ἀτρεκεῖ κατέβα ποδί (Christ. sec. Porsonum, libri ψεφηνός, Bergk. ψεφεινὸς): σκοτεινός ἐστι καὶ οὐχ ὁμοίως ἐκλάμπων. Schol.

ψιθύρος *susurro* Py. II 75: οὐδ' ἀπάταισι θυμὸν τέρπεται ἔνδοθεν. οἷα ψιθύρων παλάμαις ἕπετ' αἰεὶ βροτῶν: ψιθύρους τοὺς κόλακας λέγει καὶ ἀπατεῶνας παρὰ τὸ ἠρέμα ὑποψιθυρίζειν. Schol.

ψογερός *vituperandi cupidus, conviciator* Py. II 55: εἶδον γὰρ ἑκὰς ἐὼν τὰ πόλλ' ἐν ἀμαχανίᾳ ψογερὸν Ἀρχίλοχον βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον.

ψόγιος *maledicus* Ne. VII 69: μαθὼν δέ τις ἂν ἐρεῖ, εἰ πὰρ μέλος ἔρχομαι ψόγιον ὄαρον ἐννέπων (Boeckh. sec. Schneideri coni., libri ψέγιον v. ψάγιον, quod rec. Bergk. conferens Hesych. ψάγιον· πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον).

ψόγος *vituperium* Ne. VII 61: σκοτεινὸν ἀπέχων ψόγον — κλέος ἐτήτυμον αἰνέσω.

ψολόεις *fuliginosus* Ne. X 71: Ζεὺς δ' ἐπ' Ἴδᾳ πυρφόρον πλᾶξε ψολόεντα κεραυνόν.

ψῡχά (sg. ψυχᾶ, -άν, -ᾷ. pl. ψυχαί, -άς) 1) *anima* et hominum et animalium Ne. VIII 44: τὸ δ' αὖτις τεὰν ψυχὰν κομίξαι οὔ μοι δυνατόν. cf. Py. IV 159. Py. XI 21: Κασσάνδραν — σὺν Ἀγαμεμνονίᾳ ψυχᾷ πόρευσ' Ἀχέροντος ἀκτὰν παρ' εὔσκιον. Is. I 68: ψυχὰν Ἀίδᾳ τελέων οὐ φράζεται. Py. III 101: ἐν πολέμῳ τόξοις ἀπὸ ψυχὰν λιπών. Ol. VIII 39: αὖθι δ' ἀτυζομένω ψυχὰς βάλον: sc. serpentes, cf. Ne. I 47: ἀγχομένοις δὲ χρόνος ψυχὰς ἀπέπνευσεν μελέων ἀφάτων. plur. fr. 132 (97), 1: ψυχαὶ δ' ἀσεβέων —, εὐσεβέων δ'. fr. 133 (98), 3: οἷσι δὲ Φερσεφόνα ποινὰν παλαιοῦ πένθεος δέξεται, ἐς τὸν ὕπερθεν ἅλιον κείνων ἐνάτῳ ἔτεϊ ἀνδιδοῖ ψυχὰς πάλιν (Boeckh., vulgo ψυχάν). — 2) *animus* a) Geist, Sinn, Gesinnung Ol. II 77 (70): ὅσοι δ' ἐτόλμασαν — ἀπὸ πάμπαν ἀδίκων ἔχειν ψυχάν. Py. IV 122: ἂν πέρι ψυχὰν ἐπεὶ γάθησεν. III 41: οὐκέτι τλάσομαι ψυχᾷ γένος ἁμὸν ὀλέσσαι. Ne. IX 32: κτεάνων ψυχὰς ἔχοντες κρέσσονας ἄνδρες. Py. III 61: μή, φίλα ψυχά, βίον ἀθάνατον σπεῦδε: se ipse alloquitur poeta. — b) Mut Ne. IX 39: χερσὶ καὶ ψυχᾷ δυνατοί. Py. I 48: ἐν πολέμοιο μάχαις τλάμονι ψυχᾷ παρέμειν'. Is. III 71 (IV 53): μορφὰν βραχύς, ψυχὰν δ' ἄκαμπτος.

ψῡχρός *frigidus, gelidus* Ol. III 32: ἴδε καὶ κείναν χθόνα πνοιαῖς ὄπιθεν Βορέα ψυχροῦ. IX 97: ψυχρᾶν ὁπότ' εὔδιανὸν φάρμακον αὖρᾶν Πελλάνᾳ φέρε. XIII 88: αἰθέρος ψυχρᾶς ἀπὸ κόλπων ἐρήμων: „quia sublimior aer frigidus" Dissen. met. fr. 123 (88), 5: ἐξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾷ φλογί.

Ω

ὦ (bis interponitur Ol. VIII 1. Py. II 1; per crasin leguntur ὦ 'ρκεσίλα, ὦ 'ριστόμενες, ὦ 'πολλωνιάς, ὦναξ, ὦ 'νασσα, ὤνασσ') particula est et appellantis et exclamantis: *o*, *heus* I) appellantis, c. vocativo (raro c. no-

min.), cui plerumque pron. person. praeponitur vel etiam postponitur, 1) nominum propr. a) Is. V (VI) 3: ὦ Ζεῦ. fr. 95 (63): ὦ Πάν. Is. V (VI) 52: ὦ Τελαμών. Py. IV 250: ὦ 'ρκεσίλα (var. ὦ Ἀρκ., v. Ἀρκ. om. ὦ). Py. VIII 80: ὦ 'ριστόμενες (var. ἀρ.). Is. II 1: ὦ Θρασύβουλε. cf. II 31. fr. 124 (89), 1. Is. III 20 (IV 2): ὦ Μέλισσ'. Py. VII 17. IX 100. Ne. II 14. VIII 44. — Is. V (VI) 57: ὦ Μοῖσα. cf. Ol. X 3. Ne. VI 32 (28) Boeckh. Ol. XI 17: ὦ Μοῖσαι. Is. I 6: ὦ 'πολλωνιάς. — c. nomin. Ol. VI 22: ὦ Φίντις. — b) add. adi. (part.) v. subst. Ol. V 10: ὦ πολιάοχε Παλλάς. fr. 117 (82): ὦ κλυτὰ — Λατοῖ. Is. VI (VII) 49: ὦ χρυσέᾳ κόμᾳ θάλλων — Λοξία. Ne. III 1: ὦ πότνια Μοῖσα. Ol. XIV 13: ὦ πότνι' Ἀγλαΐα. Py. V 5: ὦ θεόμορ' Ἀρκεσίλα. Is. V (VI) 19: ὦ χρυσάρματοι Αἰακίδαι. VI (VII) 1: ὦ μάκαιρα Θήβα. fr. 197 (210): ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι. Py. II 1: μεγαλοπόλιες ὦ Συράκοσαι. Is. V (VI) 42: ὦ Ζεῦ πάτερ. Ol. XIV 3: ὦ λιπαρᾶς ἀοίδιμοι βασίλειαι Χάριτες Ὀρχομενοῦ. fr. 205 (221): ὤνασσ' Ἀλάθεια (var. ἄνασσ'). Ol. VIII 1: μᾶτερ ὦ χρυσοστεφάνων ἀέθλων Ὀλυμπία. — c. nomin. fr. 76 (46): ὦ ταὶ λιπαραὶ καὶ ἰοστέφανοι καὶ ἀοίδιμοι — κλειναὶ Ἀθᾶναι (Bergk. sec. Arist. Eqq. 1329, Boeckh. αἵ τε). — 2) aliorum subst. a) Py. VIII 67: ὦναξ (Boeckh. c. var. ἄναξ). Is. IV (V) 6: ὤ 'νασσα. fr. 122 (87), 14: ὦ Κύπρου δέσποινα. fr. 107 (74), 9: ὦ πότνια. Py. IX 44: ὦ ἄνα. cf. XII 3. Ne. VII 94: ὦ μάκαρ. cf. fr. 96 (66). Py. IV 97: ὦ ξεῖν'. Ne. II 24: ὦ πολῖται. Py. I 92: ὦ φίλε. XI 38: ὦ φίλοι. Is. VII (VIII) 2: ὦ νέοι. Py. VIII 33: ὦ παῖ. cf. Ol. IV 5 (7). VI 80. Py. XI 17: ὦ παῖδες Ἁρμονίας. cf. fr. 122 (87), 7. fr. 43 (173): ὦ τέκνον. — b) add. adi. Py. IV 59: ὦ μάκαρ υἱὲ Πολυμνάστου. II 18: ὦ Δεινομένειε παῖ. Ol. II 13: ὦ Κρόνιε παῖ Ῥέας. Py. VIII 2: Δίκας ὦ μεγιστόπολι θύγατερ. fr. 87 (58), 1: ὦ θεοδμάτα — πόντου θύγατερ. fr. 157 (128): ὦ τάλας ἐφάμερε. Ol. VIII 9: ὦ Πίσας εὔδενδρον ἐπ' Ἀλφεῷ ἄλσος. — II) exclamantis fr. 182 (175): ὦ πόποι, οἷ' ἀπατᾶται φροντὶς ἐφαμερίων οὐκ εἰδυῖα (var. ὦ).

῏Ωᾱνις *Oanis*, amnis per Siciliam fluens prope Camarinam Ol. V 11: ἀείδει μὲν ἄλσος ἁγνὸν τὸ τεόν, ποταμόν τε Ὦανιν ἐγχωρίαν τε λίμναν (ed. Rom., vett. libri Ὄανιν v. Ὄανον, interpolati Ὤανον v. Ὤαννον).

Ὠαρίων *Orion*, Hyriei filius Ne. II 11: ἔστι δ' ἐοικὸς ὀρειᾶν γε Πελειάδων μὴ τηλόθεν Ὠαρίωνα νεῖσθαι (Bergk. Ὠαρίων' ἀνεῖσθαι): v. Πελειάδες. fr. 72 (44): ἀλόχῳ ποτὲ θωραχθεὶς ἔπεχ' ἀλλοτρίᾳ Ὠαρίων. fr. 73 (52) v. Ὑριεύς.

Ὠᾰρῑώνειος *Orioneus*, ad Orionem pertinens Is. III 67 (IV 49): οὐ γὰρ φύσιν Ὠαριωνείαν ἔλαχεν: „staturam Orionis, qui fuit permagnus et eximie pulcher, Hom. Od. XI 310“ Dissen.

ὠγῡγιος 1) *cascus*, *antiquus* Ne. VI 50 (44): δασκίοις Φλιοῦντος ὑπ' ὠγυγίοις ὄρεσιν, ubi Bergk. scr. ὠγυγίοι': „nam nullus unquam Graecorum poetarum montes dixit antiquos, recte vero ager Phliasiorum, in quo multa erant prisci temporis monumenta multaeque fabulae ab ultima antiquitate repetitae ferebantur, dicitur ὠγύγιος; ὁ Φλιοῦς est ager Phliasiorum, urbs dicitur ἡ Φλιοῦς“ Bergk. — 2) **Ὠγύγιοι** *Ogygii* h. e. Thebani ab Ogyge rege aut amne fr. 44 (23): Ὠγυγίους δ' εὗρεν, ὅπου πόλιν αἴτεε τάνδ' ἐς αἰπύ (Boeckh., libri Opite).

ὧδε *ita*, sequentia spectat ante or. rectam Py. VIII 43: ὧδ' εἶπε μαρναμένων· IV 102: ὧδ' ἀμείφθη· IV 229: ἔειπεν δ' ὧδε·

ὠδίς (sg. ὠδῖνος, -α. pl. ὠδῖσιν, ὠδίνεσσι) 1) *dolor parturientis* fr. 88 (58), 2: ἁ Κοιογένης ὁπότ' ὠδίνεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν (Boeckh., libri ὠδίνεσι, ὠδίναισι, vulgo ὀδύναισι). — 2) *partus* Ol. VI 43: ἦλθεν δ' ὑπὸ σπλάγχνων ὑπ' ὠδῖνός τ' ἐρατᾶς Ἴαμος ἐς φάος. Ne. I 31: σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διὸς ὠδῖνα φεύγων διδύμῳ σύν κασιγνήτῳ μόλεν. Py. IX 85: τέκε — ἐν μόναις ὠδῖσιν Ἀλκμήνα διδύμων κρατησίμαχον σθένος υἱῶν. — 3) *fetus* ipse, quem dolores parturientis enituntur Ol. VI 31: κρύψε δὲ παρθενίαν ὠδῖνα κόλποις.

ὠκεᾰνίς *oceanis*, ad oceanum pertinens Ol. II 78 (71): ἔνθα μακά-

ρων νᾶσον ὠκεανίδες αὖραι περιπνέοισιν.

Ὠκεᾰνός (Ὠκεανοῦ) *Oceanus* 1) fluvius fr. 30 (6), 6: *Θέμιν — Ὠκεανοῦ παρὰ παγᾶν Μοῖσαι ποτὶ κλίμακα σεμνὰν ἆγον Οὐλύμπου.* fr. 326 (220): *Ὠκεανοῦ τὰ πέταλα τὰς κρήνας λέγων οὐκ ἐπαινεῖται* (Galen. de puls. diff. VIII 681 ed. Lips.). — mare Py. IV 251: *ἔν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν πόντῳ τ' ἐρυθρῷ.* IV 26: *ἐξ Ὠκεανοῦ φέρομεν νώτων ὕπερ γαίας ἐρήμων εἰνάλιον δόρυ*: dici videtur mare rubrum. — 2) deus Py. IX 14: *Λαπιθᾶν — ἦν βασιλεύς* (Hypseus), *ἐξ Ὠκεανοῦ γένος ἥρως δεύτερος: ἐξ Ὠκεανοῦ γὰρ Πηνειὸς ὁ ποταμός, ἀφ' οὗ ἐγένετο ὁ Ὑψεύς.* Schol. Ol. V 2: *Ὠκεανοῦ θύγατερ*: Camarina nympha. fr. 249 (153): *φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρὰ Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν* (Schol. Il. φ 194).

ὠκῠδῑνᾱτος *admodum agilis v. volubilis, sich rasch tummelnd* Is. IV (V) 6: *νᾶες ἐν πόντῳ καὶ ὑφ' ἅρμασιν ἵπποι διὰ τεάν, ὤ 'νασσα, τιμὰν ὠκυδινάτοις ἐν ἁμίλλαισι θαυμασταὶ πέλονται* (Christ. *ὠκυδινήτοις*).

ὠκύπορος *celeriter peragrans. celer* Py. I 74: *ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν.* IV 194: *ὠκυπόρους κυμάτων ῥιπὰς ἀνέμων τ' ἐκάλει*: impetus fluctuum et ventorum celerem navigationem facientes ipsi vocantur celeres.

ὠκύς (sg. m. *ὠκύς.* f. *ὠκεῖα, -αν.* pl. f. *ὠκείας.* n. *ὠκέα.* comp. pl. *ὠκύτεραι.* superl. sg. m. *ὠκύτατον.* pl. n. *ὠκυτάτων.* — adv. *ὠκέως*) *celer, velox* Ne. III 80: *ἔστι δ' αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς.* ad partem corporis revocatur Py. I 6: *εὕδει — αἰετὸς ὠκεῖαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάξαις.* Ne. I 42: *ἔβαν* (serpentes) *τέκνοισιν ὠκείας γνάθους ἀμφελίξασθαι μεμαῶτες*: „dicit avidas maxillas celeriter se moventium, appropinquantium bestiarum“ Dissen. Py. IV 139: *ἐντὶ μὲν θνατῶν φρένες ὠκύτεραι κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας δόλιον.* de rebus et actionibus Ol. II 91 (83): *ὠκέα βέλη.* Py. IV 213: *πότνια δ' ὠκυτάτων βελέων* (var. *ὀξυτάτων*). IX 67: *ὠκεῖα δ' ἐπειγομένων ἤδη θεῶν πρᾶξις ὁδοί τε βραχεῖαι* (var. *ὠκεῖαι . . . πράξεις*). IX 114: *εὗρεν — παρθένοισι, πρὶν μέσον ἆμαρ ἑλεῖν, ὠκύτατον γάμον.* — adv. **ὠκέως** *celeriter* Py. III 58: *ἀμπνοὰν στέρνων καθέλεν ὠκέως.* Ne. X 64: *μέγα ἔργον ἐμήσαντ' ὠκέως.*

ὠκύτας *velocitas* Py. XI 50: *Πυθοῖ τε γυμνὸν ἐπὶ στάδιον καταβάντες ἤλεγξαν Ἑλλανίδα στρατιὰν ὠκύτατι.*

ὠμοβόρος *cruda vorans*, met. fr. 139, 8: *Ἰάλεμον ὠμοβόρῳ νούσῳ [ὅτι] πεδαθέντα σθένος* (Schneidew., cod. *ὁμοβόλῳ*, Herm. *ὠμοβόλῳ*).

ὦμος *humerus* Ol. I 27 (26): *ἐπεί νιν* (Pelopem) *καθαροῦ λέβητος ἔξελε Κλωθὼ ἐλέφαντι φαίδιμον ὦμον κεκαδμένον.*

ὦν 1) part. affirmativa: *profecto, vero* fr. 42 (171), 3: *καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τι τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ δεικνύναι* (Grotius, v. *ὦν*). Py. III 82: *τὰ μὲν ὦν οὐ δύνανται νήπιοι κόσμῳ φέρειν.* Is. II 12: *ἐσσὶ γὰρ ὦν σοφός.* in transitu Ol. I 114 (111): *ἐμοὶ μὲν ὦν Μοῖσα καρτερώτατον βέλος ἀλκᾷ τρέφει.* III 38: *ἐμὲ δ' ὦν . . .*, cf. Py. IX 103 (Herm., libri *οὖν* v. *οὖ*). in sent. disiunctivis Py. IV 78: *ξεῖνος αἴτ' ὦν ἀστός.* Ne. VI 12 (10): *ἀρούραισιν, αἵτ' ἀμειβόμεναι τόκα μὲν ὦν βίον ἀνδράσιν ἐπηετανὸν ἐκ πεδίων ἔδοσαν, τόκα δ' αὖτ' κτλ.* Ol. VI 19: *οὔτε δύσηρις ἐὼν οὔτ' ὦν φιλόνεικος ἄγαν* (var. *ὢν*). cf. fr. 220 (241). Ol. VI 52: *τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο πεμπταῖον γεγεναμένον.* cf. Ne. XI 39. Py. IV 297: *μήτ' ὦν τινι πῆμα πορών, ἀπαθὴς δ' αὐτὸς πρὸς ἀστῶν.* — 2) revertitur oratio ad ea quae prius dicta erant: *igitur* Is. III 25 (IV 7): *τοὶ μὲν ὦν Θήβαισι τιμάεντες ἀρχᾶθεν λέγονται.* — 3) part. consecutiva: *ergo, igitur* Py. III 47: *τοὺς μὲν ὦν — λύσαις ἄλλον ἀλλοίων ἀχέων ἔξαγεν.* (de Ol. X 9 v. *ἀνήρ* 1).)

ὥρα (sg. *ὥρα, -ας, -ᾳ.* pl. *ὧραι, -ᾶν.* — *Ὥρα. Ὧραι, -ᾶν, -αισι, -ας*) 1) *hora* a) tempus certum constitutumque Py. IV 247: *μακρά μοι νεῖσθαι κατ' ἁμαξιτόν· ὥρα γὰρ συνάπτει.* Ne. IV 34: *τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ' ἐπειγόμεναι*: h. e. spatii ad canendum dati brevitas. Is. II 23: *ὄντε καὶ κάρυκες ὡρᾶν ἀνέγνον, σπονδοφόροι Κρονίδα Ζηνὸς Ἀλεῖοι*: temporum festi Olympici. Py. IV 43: *πρὶν ὥρας.* Ol. VI 28: *πρὸς Πιτάναν — δεῖ σά-*

μερόν μ' ἐλθεῖν ἐν ὥρᾳ: in tempore, tempestive. — b) flos aetatis, *maturitas, pubertas* Ne. VIII 1: ὥρα πότνια, κᾶρυξ Ἀφροδίτας ἀμβροσιᾶν φιλοτάτων. Ol. X 104: τὸν εἶδον — ἰδέᾳ τε καλὸν ὥρᾳ τε κεκραμένον. fr. 122 (87), 8: μαλθακᾶς ὥρας ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι (Boeckh., libri μαλθακώρας). — 2) Ὧραι *Horae*, Iovis filiae, anni temporum praesides, omnibus rebus ornatum, gratiam atque elegantiam parantes Ol. IV 2: Ζεῦ· τεαὶ γὰρ Ὧραι ὑπὸ ποικιλοφόρμιγγος ἀοιδᾶς ἑλισσόμεναί μ' ἔπεμψαν ὑψηλοτάτων μάρτυρ' ἀέθλων (Süvern. probante Boeckhio, vulgo ὧραι: „tempora festi"). XIII 17: ὔμμιν δέ, παῖδες Ἀλάτα, πολλὰ μὲν νικαφόρον ἀγλαΐαν ὤπασαν ἄκραις ἀρεταῖς ὑπερελθόντων ἱεροῖς ἐν ἀέθλοις, πολλὰ δ' ἐν καρδίαις ἀνδρῶν ἔβαλον Ὧραι πολυάνθεμοι ἀρχαῖα σοφίσμαθ'. Py. IX 60: παῖδα τέξεται, ὃν κλυτὸς Ἑρμᾶς εὐθρόνοις Ὥραισι καὶ Γαίᾳ — οἴσει. fr. 75 (45), 8: ὁπότ' οἰχθέντος Ὡρᾶν θαλάμου εὔοδμον ἐπαΐωσιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα (Boeckh., Bergk. ἐπάγωσιν ἔαρ· φυτὰ ν.). fr. 30 (6), 6: ἁ δὲ (Themis) τὰς χρυσάμπυκας ἀγλαοκάρπους τίκτεν ἀλαθέας Ὥρας (Boeckh. sec. Hesych., legebatur ἀγαθὰ σωτῆρας).

ὡραῖος *venustus* Ol. IX 94: διήρχετο κύκλον ὅσσᾳ βοᾷ ὡραῖος ἐὼν καὶ καλὸς κάλλιστά τε ῥέξαις.

ὥριος *statis anni temporibus rediens* Py. IX 98: τελεταῖς ὡρίαις ἐν Παλλάδος. fr. 139, 1: ἔντι μὲν χρυσαλακάτου τεκέων Λατοῦς ἀοιδαὶ ὥριαι παιανίδες (Herm., cod. ὦ . . .).

ὠρῡομαι *vociferor* Ol. IX 109: τοῦτο δὲ προσφέρων ἄεθλον ὄρθιον ὤρυσαι θαρσέων τόνδ' ἀνέρα δαιμονίᾳ γεγάμεν εὔχειρα (var. ὤρουσαι, ὄρουσαι).

ὡς (quater postpositum leg. ὥς) *ut* I) adv. relat. legitur 1) in comparationibus, plerumque ut verbum desit; Ol. X 18: Ἴλᾳ φερέτω χάριν Ἁγησίδαμος ὡς Ἀχιλεῖ Πάτροκλος. II 96 (87): μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσίᾳ κόρακες ὣς ἄκραντα γαρύετον. fr. 123 (88), 8: κηρὸς ὥς. Py. II 80. Is. III 42 (IV 24). Ol. XIII 52: Σίσυφον μὲν πυκνότατον παλάμαις ὡς θεόν. sequ. εἰ, ὅτε Ol. VII 1: φιάλαν ὡς εἴ τις — δωρήσεται νεανίᾳ —· καὶ ἐγὼ κτλ.: v. ὡσείτε. Ol. VI 2: χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτειχεῖ προθύρῳ θαλάμου κίονας, ὡς ὅτε θαητόν μέγαρον, πάξομεν: „ὡς ὅτε sc. πήγνυμεν" Dissen. Ne. IX 16: ἀνδροδάμαν δ' Ἐριφύλαν, ὅρκιον ὡς ὅτε πιστόν, δόντες Οἰκλείδᾳ γυναῖκα. Py. XI 40: ἤ μέ τις ἄνεμος ἔξω πλόου ἔβαλεν, ὡς ὅτ' ἄκατον εἰναλίαν; Ne. VIII 40: αὔξεται δ' ἀρετά, χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον, αἴνῳ — ἀερθεῖσ' (Bergk., Boeckh. sec. libr. interpol. δένδρεον ᾄσσει). Is. V (VI) 1: θάλλοντος ἀνδρῶν ὡς ὅτε συμποσίου δεύτερον κρατῆρα Μοισαίων μελέων κίρναμεν. — c. superl. Ne. IX 29: ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα: quam longissime; similiter Py. IV 164: ὡς τάχος: quam celerrime. — 2) in sent. pendentibus: quomodo, qua ratione, (ὅπως), c. ind. Ol. XIII 75: δεῖξέν τε Κοιρανίδᾳ πᾶσαν τελευτὰν πράγματος, ὥς τ' ἀνὰ βωμῷ θεᾶς κοιτάξατο —, ὥς τέ οἱ αὐτὰ Ζηνὸς ἐγχεικεραύνου παῖς ἔπορεν δαμασίφρονα χρυσόν. Py. IX 98. Ne. V 26. — II) coni. 1) ut, simul ac Ol. I 47 (46): ὡς δ' ἄφαντος ἔπελες οὐδὲ ματρὶ — φῶτες ἄγαγον. — 2) causam indicat: quandoquidem, namque Ne. VI 4: διείργει δὲ πᾶσα κεκριμένα δύναμις, ὡς τὸ μὲν οὐδέν, ὁ δὲ χάλκεος ἀσφαλὲς αἰὲν ἕδος μένει οὐρανός. Ol. XIII 45: δηρίομαι πολέσιν περὶ πλήθει καλῶν· ὡς μὰν σαφὲς οὐκ ἂν εἰδείην λέγειν ποντιᾶν ψάφων ἀριθμόν. — 3) dafs, ὅτι, c. ind. Ne. I 35: ἀρχαῖον ὀτρύνων λόγον, ὡς, ἐπεὶ — μόλεν, ὡς οὐ λαθὼν χρυσόθρονον Ἥραν κροκωτὸν σπάργανον ἐγκατέβα. V 30. — c. opt. Py. IV 7: ἱέρεα χρῆσεν οἰκιστῆρα Βάττον καρποφόρου Λιβύας, ἱερὰν νᾶσον ὡς ἤδη λιπὼν κτίσσειεν εὐάρματον πόλιν: per epexegesin additum ad οἰκιστῆρα: „dafs nämlich" Mezger. — 4) ut, ὥστε Ol. XIII 113: εὑρήσεις ἐρευνῶν μάσσον' ἢ ὡς ἰδέμεν. — 5) ut, ἵνα Ne. VIII 36: κελεύθοις ἁπλόαις ζωᾶς ἐφαπτοίμαν, θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω. Ol. VII 42: Ὑπεριονίδας μέλλον ἔντειλεν φυλάξασθαι χρέος παισὶν φίλοις, ὡς ἂν θεᾷ πρῶτοι κτίσαιεν βωμόν. (Py. II 44 et V 10 ὡς pro ὃς e coni. scr. Bergk.; de Ne. IX 47 v. οὐκέτι.)

ὥς *ita, sic*, ad priora refertur post or. rectam Py. III 43: ὣς φάτο. cf. Py.

IV 120. Is. VII 45 (VIII 48). Ol. I 88 (86): ὣς ἔννεπεν. cf. Ne. X 79. add. ἄρα Ol. VI 52: ὣς ἄρα μάνυε. cf. Py. IV 156. 232. IX 66. ἄρα Is. V (VI) 55: ὣς ἄρα εἰπὼν αὐτίκα ἕζετ'. cf. Ol. VIII 46. orationi rectae interponitur Ol. VIII 43.

ὠσείτε *quasi, tanquam* Py. I 44: ἔλπομαι μὴ χαλκοπάραον ἄκονθ' ὠσείτ' ἀγῶνος βαλεῖν ἔξω παλάμᾳ δονέων. IV 112: κᾶδος ὠσείτε φθιμένου δνοφερὸν ἐν δώμασι θηκάμενοι.

ὥσπερ *sicut, ut* Is. V (VI) 47: τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν, ὥσπερ τόδε δέρμα με νῦν περιπλανᾶται θηρός. — sine verbo: *tanquam* Py. I 91: ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ ἱστίον (var. ὥστε). Ol. VII 79: τόθι λύτρον συμφορᾶς οἰκτρᾶς γλυκὺ Τλαπολέμῳ ἵσταται Τιρυνθίων ἀρχαγέτᾳ, ὥσπερ θεῷ.

ὥστε *ut, so dass*, c. infin. Ne. V 1: οὐκ ἀνδριαντοποιός εἰμ', ὥστ' ἐλινύσοντα ἐργάζεσθαι ἀγάλματ' ἐπ' αὐτᾶς βαθμίδος ἑσταότ'. minus cohaeret cum sent. antecedente Ol. IX 74: ἔστα σὺν Ἀχιλλεῖ μόνος (Patroclus) —· ὥστ' ἔμφρονι δεῖξαι μαθεῖν Πατρόκλου βιατὰν νόον. — abundat post verbum promittendi Ne. V 35: ὁ δ' ἐφράσθη κατένευσέν τέ οἱ —, ὥστ' ἐν τάχει ποντιᾶν χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν. — finalem habet vim Ne. V 50: εἰ δὲ Θεμίστιον ἵκεις ὥστ' ἀείδειν: cantaturus. (de Py. IV 64 v. ὦτε.)

ὦτε v. **ὥστε.**

Ὦτος *Otus*, Neptuni et Iphimediae filius Py. IV 89: ἐν δὲ Νάξῳ φαντὶ θανεῖν λιπαρᾷ Ἰφιμεδείας παῖδας, Ὦτον καὶ σέ, τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ: v. Ἐφιάλτας.

Addenda et Corrigenda.

p. 3 v. 10 leg. κᾶρυξ. v. 31 leg. ἀγγέων. — p. 47 v. 14 leg. Kayser. et Christ.). — p. 63 v. 41 leg. ὀργάεντα. — p. 98 v. 33 post γεγωνεῖν add.: (schol. etiam γεγώνειν legi testatur, Christ. γέγωνεν): sc. πράσσει χρέος. — p. 109 v. 55 post Διόνυσον add.: „est Ceres Cabiraea, inde a prisco tempore apud Thebanos culta, cf. Pausan. IX 25, 6. Mueller. Orchom. Hist. p. 450 seqq." Dissen. — p. 136 v. 12 leg. fr. 146 (112). — p. 140 v. 40 post εἰμι add.: quod rec. Christ. — p. 194 v. 18 post ἄναξ add.: (var. Ἐφιάλτ', sed Ἐπιάλτα schol. Hom. Od. XI 308 Cramer. An. Par. III 472). — p. 215 v. 39 post δίκας leg. (var. θρόνον). — p. 229 v. 50 post definiendi add.: *atque* (cf. Cic. de imp. Pomp. c. 24 § 69 Halm.). — p. 284 v. 8 leg. Strepsiadae. — p. 451 v. 54 post Dissen. add.: rectius fort. Mezgerus: „dreimal auf beiden Seiten (d. h. hier, drunten und wieder hier)."